Lexicon

ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΛΕΞΕΩΝ, ΣΥΛΛΕΓΕΙΣΑ ΕΚ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ ΠΑΛΑΙΑΣ ΤΕ ΦΗΜΙ ΓΡΑΦΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΗΣ ΔΗΠΟΥ ΤΗΣ ΘΥΡΑΘΕΝ.

Α Τὸ Α μετὰ τοῦ Α. (̔Αρσενικόν.)

Ααπτοσ. ὁ ἀπροσπέλαστος. παρὰ τὸ α πτω· α πτος καὶ α απτος· ου οὐκ α ν τις α ψαιτο, ι ν' ῃ ἀπρόσιτος· η ὁ α γαν ἁπτόμενος, ἐπιτάσει τοῦ ¯α. Ααατος. ἀβλαβής. α τη γὰρ ἡ βλάβη. η καὶ ὁ χαλεπὸς καὶ ὁ βλαβερὸς, ἐπιτάσει τοῦ ¯α. ου τως Μεθόδιος. η παρὰ τὸ α ω, τὸ βλάπτω, α σω, α τος καὶ α ατος.̓ Αάσχετος. ὁ ἀκράτητος. ἀπὸ τοῦ σχῶ, σχήσω, ε σχηκα, ε σχεμαι, ε σχεσαι, ε σχεται, σχετὸς καὶ α σχετος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯α ἀάσχετος. (Οὐδέτερον.) ̓Αάβυκτον. μέλαν· ἀβλαβές. ̓Ααγέσ. α θραυστον· ἰσχυρόν. α γω γὰρ τὸ κλῶ. ἀγὲς καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ¯α, ἀαγές. alpha.2̓ Αάλιον. α τακτον· ἀκρατές. ἀπὸ τοῦ ἁλῶ τὸ κρατῶ. καὶ στερήσει τοῦ ¯α ἀάλιον. α λιον δὲ τὸ μάταιον. (̔Ρῆμα.)̓ Αάδειν. ὀχλεῖν. ἀδικεῖσθαι. ἀπορεῖν· ἀσιτεῖν. ̓Αασάμην. ἐβλάβην. ἀπὸ τοῦ α ω τὸ βλάπτω. ὁ μέλλων α σω. ὁ ἀόριστος α σα, ὁ μέσος ἀσάμην, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯α, ἀασάμην. Αασας. ε βλαψας. ̓Αάσαι. τέσσαρα σημαίνει. τὸ κορέσαι· τὸ καθυπνῶσαι· τὸ βλάψαι καὶ τὸ λυπῆσαι. Τὸ Α μετὰ τοῦ Β. (̓Αρσενικόν.)̓ Αββᾶσ. †ὁ γέρων·† ὁ πατήρ. †καὶ ὁ ἀπόστολος· ἐν ῳ κράζομεν ἀββᾶ ὁ πατήρ. λέγομεν δὲ, πάτερ ἡμῶν ὁ.† alpha.3̓ Αβλῆτα. μὴ βεβλημένον. Αβολησ. ὁ μηδέπω ἐκβεβληκὼς τοὺς ὀδόντας, ἐξ ου γνωρίζεται ἡ ἡλικία τοῦ ζώου, οι ον ο νου, ι ππου καὶ τῶν ὁμοίων. † Αβροτοσ. θεῖος· α φθαρτος.† ̓Αβραάμ. κύριον· ο ἑρμηνεύεται πατήρ.̓ Αβρόμιοσ. χωρὶς οι νου· καὶ ὁ α οινος· βρόμος γὰρ ὁ Διόνυσος, η καὶ ὁ ε φορος τοῦ οι νου κατὰ Ελληνας. Αβρομοσ. θορυβώδης· ἀπὸ τοῦ ¯α ἐπιτατικοῦ μορίου καὶ τοῦ βρέμω, τὸ ἠχῶ. ε στι δὲ καὶ ὁ ἀθορύβητος, στερήσει τοῦ ¯α.̓ Αβροτήμων. ὁ ἁμαρτωλός.̓ Αβέρβηλοσ. ὁ ἀκατάστατος.̓ Αβακήμων. ὁ μωρός. Αβαζοσ. α λαλος· η συχος· η τοι ὁ ἐστερημένος τοῦ βάζειν, ο ἐστι τοῦ λέγειν. Αβιοσ. ὁ μὴ ε χων βίον· η ὁ μὴ ε χων τόξον. βιὸς γὰρ τὸ τόξον. alpha.4̓ Αβέλτεροσ. ἀνόητος, ὁ τὸ βελτίον μὴ γινώσκων. τοῦτο παρὰ τὸ βέλτερος. ω σπερ γὰρ παρὰ τὸ φέρω, φέρτερος, ου τω παρὰ τὸ βάλλω, βέλτερος, καὶ στερήσει τοῦ ¯α, ἀβέλτερος. ̔Αβροδίαιτοσ. ὁ τρυφητής· ἁβρὸν γὰρ τὸ πλούσιον.̓ Αβαήρ. τὸ λεπτόν.̓ Αβδηρίτησ. α νεμος ου τω καλούμενος ἀπὸ τοῦ τόπου. Αβαξ. κυρίως ὁ μὴ ε χων βάσιν. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ οἱασδήτινος σανίδος. παρὰ τὸ βῶ, τὸ βαίνω.̓ Αβωριγίνεσ. ε θνος̓ Ιταλικόν· οὐκ ἀπὸ τῆς ἀβωριγόνον εὐθείας, ὡς Λεοντίνος· ἀλλ' ὡς Δελφὶν Δελφῖνος. †̓ Αββακούμ. πατὴρ ἐγέρσεως. τὸ μὲν γὰρ ἀββᾶ σημαίνει πατήρ· τὸ δὲ κοὺμ ε γερσις. ὡς ἐν τῷ θείῳ εὐαγγελίῳ· ταβηθὰ κούμ, η γουν ἡ παῖς ἐγείρου.† alpha.5 ̓Αβάντειος δόμοσ. ὁ τοῦ Αβαντος· καὶ̓ Αβαν τιάδης. Αβαπτοσ. ὁ ἀστομώτατος. ̓Αβασάνιστοσ. ὁ ἀνεξέταστος· η ἀγύμναστος καὶ ἀδοκίμαστος. Αβατον. ἱερόν· ἀπρόσιτον· ε ρημον· καὶ ὁδὸς α βατος ἡ ἀπόρευτος. Αβαρισ. Σκύθης, Σεύθου υἱός· συνεγράψατο δὲ χρησμοὺς τοὺς καλουμένους Σκυθήνους, καὶ γάμον Εβρου τοῦ ποταμοῦ καὶ καθαρμοὺς καὶ θεογονίαν. Αβασ. σοφιστὴς ἱστορικὰ ὑπομνήματα καὶ τέχνην ῥητορικὴν καταλιπών.̓ Αβάσκανοσ. ἀψευδής· ἀνεπίφθονος. ὁ δὲ μάρτυς ἀβάσκανος γίνεται πρὸς Καίσαρα τῶν̓ Αντιπάτρου κατορθωμάτων.̓ Αβδίου·̓ Αβιά· ̓Αβιαθάρ·̓ Αβρέας·̓ Αβ νοτειχίστης·̓ Αβριόρηξ·̓ Αβριλιανὸς καὶ̓ Αβρήλιος. ὀνόματα κύρια.̓ Αβέβαιοσ. ὁ μὴ πάγιος.̓ Αβελτεροκόκυξ. ὁ κενὸς καὶ ἀβέλτερος· βέλτερος γὰρ ὁ φρόνιμος.̓ Αβήσ. ὁ ἀσύνετος.̓ Αβιαδηνόσ. ὁ ἀπὸ πόλεως̓ Αβιαδηνῆς.̓ Αβιάσ. υἱὸς ̔Ροβοὰμ, τοῦ υἱοῦ Σολομῶντος, ο ς ἐπολέμησεν ̔Ιεροβοὰμ τῷ δούλῳ τοῦ Σολομῶvalpha.6 τος, καὶ ἀνεῖλεν α νδρας δυνατοὺς ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ αφ.̓ Αβίβασ. ο νομα

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ποταμοῦ.᾿Αβιμέλεχ. ο νομα κύριον, ὁ καὶ υἱὸς Γεδεών. ου τος ἐπάταξε τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν ἐλευθέρων α νδρας ο΄ ἐπὶ λίθον ε να, ἐξ ω ν οὐκ ἀπελείφθη πλὴν ᾿Ιωαθὰμ τοῦ νεωτέρου διαδράντος. Αβιοσ. ὁ πολὺν μὴ ε χων βίον· η κατὰ ἀντίφρασιν ὁ πολὺν βίον ε χων. ω σπερ καὶ Ομηρος τὸ α ξυλον.᾿Αβίωτοσ. ὁ μὴ ζῶν. λέγεται δὲ καὶ ὁ κακὸς καὶ ἀηδὴς καὶ ὀδυνηρός. ὁ δὲ ἀβιώτως ει χεν, εἰ μὴ κρατήσει τῆς πόλεως. Αβιτοσ. κύριον. Αβιτος τὴν ἀσκητικὴν καλύβην ἐπήξατο.᾿Αβρογάστησ. κύριον. ου τος Φράγγος η ν, ο ς κατὰ ἀλκὴν σώματος καὶ θυμοῦ τραχύτητα φλογοειδὴς η ν, δευτεραγωνιστὴς τυγχάνων Βάβδωνος. ῾Αβροκόμασ. ου τος σατράπης η ν ᾿Αρταξέρξου τοῦ Περσῶν βασιλέως.῾Αβροχίτων. ὁ τρυφερὰ φορῶν. ᾿Αβυδηνόσ. ἀπὸ πόλεως᾿Αβύδου. ἐπὶ συκοφαντίᾳ δὲ τάττεται ἡ λέξις διὰ τὸ δοκεῖν συκοφάντας ει ναι τοὺς᾿Αβυδηνούς. καὶ᾿Αβυδῶθι, ἐπίῤῥημα. alpha.7 Αβρων. Φρὺξ η ῾Ρόδιος γραμματικὸς, μαθητὴς Τρύφωνος, σοφιστεύσας ἐν῾Ρώμῃ, γεγονὼς δὲ ἐκ δούλου, ω ς φησιν Ερμιππος.᾿Αβλῆτα. κακόβλητον. παρὰ τὸ βέβληται. κλίνεται δὲ διὰ τοῦ ¯τ¯ο¯ς, οι ον· ἀβλὴς, ἀβλῆτος. τὰ γὰρ εἰς ¯ο¯ς λήγοντα ὀξύτονα, σύνθετα ἀπὸ ῥήματος, μίαν συλλαβὴν φυλάττουσι τοῦ παρακειμένου παθητικοῦ, καὶ διὰ καθαροῦ τοῦ ¯τ¯ο¯ς κλίνονται, ει τε εἰς ¯ω¯ς ω σιν, ει τε εἰς ¯η¯ς, ει τε εἰς ¯α¯ς. οι ον κέκραται, χαλκοκράς. νεόκρατος ὁ νεωστὶ κεκραμμένος κέκληται. ἀβλὴς, ἀβλῆτος, ὁ μὴ τρωθείς.῾Αβρόσ. ὁ κούφως βαίνων, κατὰ στέρησιν τοῦ βάρους· παρὰ τὸ βάρος καὶ τὸ στερητικὸν ¯α α βαρος καὶ συγκοπῇ ἁβρός· τὸ δὲ βάρος παρὰ τὸ βίᾳ αι ρεσθαι. Αβροσ. παροξυτόνως. ε θνος παρὰ τὸ᾿Αδρίᾳ.῾Αβρὸς λειμών. καινότερος καὶ εὐθαλής. πάντας δὲ ὡς ἁβρότατα τὲ καὶ α μα εἰς ε κπληξιν κατὰ πλοῦτον. τῷ γε δὴ πλοῦτον θαυμάζοντι ἐσταλμένους. ᾿Αβροείμονεσ. οἱ λαμπροφόροι καὶ ἁπαλοφόροι. ἁβρὸν γὰρ τὸ λαμπρὸν καὶ κοῦφον καὶ τρυφερόν. παρὰ τὸ α πτω η κατὰ στέρησιν τοῦ βάρους.᾿Αβίωτον βίον. ἀντὶ τοῦ εὐτελῆ καὶ πένητα. (Θηλυκόν.) ᾿Αβρετίνη η ᾿Αβρεττηνή. χώρα Μυσίας ἀπὸ᾿Αβροτίας Νύμφης. τὸ ἐθνικὸν᾿Αβρεττηνοί. alpha.8᾿Αβυδών. χώρα Μακεδονίας, καὶ κλίνεται᾿Αβυδῶνος. ὡς Καλυδῶνος· τὸ ἐθνικὸν᾿Αβυδώνιος, ὡς Καλυδώνιος. Αβυσσοσ. πλῆθος ὑδάτων ἀπέραντον. η τόπος ἐν θαλάσσῃ ἀπύθμαντος.᾿Αβρότησ. τρυφερότης.᾿Αβένα. ἡ ἀβῆνα. ῥωμαϊστί.᾿Αβρότη νύξ. ἐν ῃ βροτὸς οὐ φαίνεται. ᾿Αβυρτάκη. ὑπότριμμα βαρβαρικὸν δριμὺ, κατεσκευασμένον διὰ πράσων καὶ καρδάμων καὶ κόκκων ῥοιᾶς καὶ ἑτέρων.᾿Αβαρνίσ. πόλις Λαμψάκου.᾿Αβαντίσ. ἡ Ευ βοια. Αβαρνοσ. πόλις. Αβδηρα. πόλις Θρᾴκης η ᾿Ιβηρίας.᾿Αβίλη. πόλις ἐν τῷ᾿Ιορδάνῃ. Αβρα. ἡ οἰκότριψ καὶ παρὰ χεῖρα θεράπαινα. Αβυσσοσ. ἀπὸ τοῦ δύω, τὸ ὑπεισέρχομαι, τροπῇ τοῦ ¯δ εἰς ¯β, βύω, βύσω, βέβυκα, βέβυσμαι, βέβυσαι, βυσσὸς καὶ α βυσσος, ἐν ῃ οὐδεὶς διέρχεται διὰ τὸ βάθος.᾿Αβδία καὶ᾿Αβδηρά. ἡ θάλασσα. ε στι καὶ ο νομα πόλεως. καὶ τὸ ἐθνικὸν᾿Αβδηρίτης. Αβιννα. πόλις. Αβορα. ο νομα τόπου.᾿Αβρανίτισ. χώρα.᾿Αβαχθανή. λέξις ἑβραϊκή. Αβολλα. πόλις Σικελίας. τὸ ἐθνικὸν᾿Αβολλαῖος. alpha.9 (Οὐδέτερον.)᾿Αβδέλυκτα. τὰ μὴ μιαίνοντα, α οὐδεὶς βδελυχθείη. τραγικωτέρα δὲ ἡ λέξις· καὶ μὴν φιλῶ γὰρ ἀβδέλυκτ' ἐμοὶ τάδε. ᾿Αβάκαινον. πόλις Σικελίας. οὐ δύναται τὸ ἐθνικὸν ᾿Αβακαινῖνος.᾿Αβούλητον κακόν. ἀθέλητον, ο οὐ θέλει τίς. καὶ ἀβούλητος ὁ μὴ βουλόμενος.᾿Αβούλιτος δὲ, ο νομα κύριον, διὰ τοῦ ἰῶτα.᾿Αβουλία. ἀπαιδευσία. α νοια καὶ μωρία.᾿Αβούλωσ. ἀφρόνως· ἀμαθῶς· κακῶς· α νευ λόγου.᾿Αβώνου τεῖχοσ. πόλις ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ. καὶ᾿Αβωνοτειχίτης τὸ ἐθνικόν. Αβρα. ου τε ἁπλῶς θεράπαινα ου τε ἡ ευ μορφος θεράπαινα λέγεται. ἀλλ' οἰκότριψ γυναικὸς κόρη καὶ ε ντιμος· ει τε οἰκογενὴς ει τε μή. κατὰ Μένανδρον.᾿Αβραμιαῖοσ. ὁ ἀπόγονος τοῦ᾿Αβραὰμ η γιγαντιαῖος ἱεροπρεπής.῾Αβραβαίνων. θρυπτόμενος· κολακευόμενος. ἐκεῖνος ο ντως ἁβραβαίνων ἐδόκει ε χων τὰς ὀφρῦς ὑπερῃρμένας α νω.῾Αβραῖσ. ἁπαλαῖς· τρυφεραῖς. Αἰλιανός· ἐπὶ κλίναις μάλα ἁβραῖς καὶ στρωμναῖς υ φει τινὶ ὑπερηφάνῳ κεκοσμημέναις ἐπιθέντας. alpha.10 ᾿Αβρέασ. ο νομα κύριον. ᾿Αβρετάνη χώρα ἡ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

λεγομένη Μυσία, ἀπὸ Βρετίας Νύμφης. ᾿Αβρηλία. χώρα. ᾿Αβρικέστερον. τὸ ἀληθέστερον. Αβρικτον. τὸ ἐκ μέρους ἀκοῦον. τὸ δύσκωφον. τὸ ἀνύστακτον. ᾿Αβριόρυξ. ο νομα κύριον.῾Αβροδίαιτα. τρυφερὰ ζωὴ καὶ ἁπαλή. καὶ ἁβροδίαιτος· τρυφητής· τρυφερόβιος.῾Αβροσύνη. φαιδρότης. Αβροτον. α ψυχον. ἀναίσθητον. βροτὸν γὰρ τὸ αι μα. † Αβατον. τὸ ἱερὸν η τὸ ε ρημον.† †᾿Αβέβηλον. τὸ καθαρόν.† †᾿Αβλέπτημα. τὸ ἁμάρτημα.† †᾿Αβληχρόν. ἀσθενές· κατ' ἐπίτασιν τοῦ ¯α. βληχρὸν γὰρ τὸ ἀσθενές. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἰσχυροῦ, οι ον· ποτὲ μὲν καταβάλλειν εἰς γῆν καὶ δύνασθαι ἀναιρεῖν, ποτὲ δὲ τὸ καταβάλλεσθαι εἰς γῆν.† †᾿Αβασάνιστον. τὸ ἀγύμναστον καὶ ἀνεξέταστον.†῾Αβρότερον. ἀλλ' ἁβρότερον αὐτῶν ει χον καὶ Συβάριδος μεστοὶ η σαν. alpha.11᾿Αβρότονον. ει δος βοτάνης. ε στι δὲ πικρότατον, θερμαῖνον καὶ ξηραῖνον κατὰ τὴν τρίτην ἀπόστασιν· διαφορικῆς τε καὶ τμητικῆς ὑπάρχον δυνάμεως. ἀνατριβόμενον δὲ δι' ἐλαίου δι' ο λου τοῦ σώματος τὰ κατὰ περίοδον ῥίγη ὑγιάζει καὶ τὸ κεκαυμένον μᾶλλον τοῦ ἀκαύστου· ἀλωπεκίας ἰᾶται σύν τινι τῶν λεπτομερῶν ἐλαίων.᾿Αβύρβητον. πολύ· μάταιον. (῾Ρῆμα.)᾿Αβάκησαν. ἠνόησαν. ἠσυνέτησαν. οἱ δὲ τὸ ἡσύχασαν. παρὰ τὸ βάζω, τὸ λέγω, οι ον· –ευ μὲν βάζουσι– ᾿Αβρίξαι. τὸ ἀπὸ βορᾶς νυστάξαι, η κοιμηθῆναι. ᾿Αβακιζομένων. ἡσυχαζόντων μὴ θορυβούντων.᾿Αβροτάξομεν. κυρίως ἐπὶ τοῦ τοξότου, τοῦ βροτοῦ ἀποτυχεῖν, ὡς ἐν πολέμῳ. λέγεται δὲ τὸ ἁπλῶς ἀποτυχεῖν ἀβροτάξω.᾿Αβροτάζω. τὸ ἁμαρτάνω.῾Αβρύνεται. κοσμεῖται· θρύπτεται· καυχᾶται. Αβαλεν. ἀντὶ τοῦ ε βαλεν. alpha.12 (᾿Επίῤῥημα.)᾿Αβακέως. ἀντὶ τοῦ ἡσύχως. ου τως῾Ηρωδιανός.᾿Αβάλαι. ἀντὶ τοῦ φεῦ.᾿Αβλεμέως. ἀντὶ τοῦ ἀφροντίστως.᾿Αβούλει. ἀφρόνως· ἀμαθῶς. ὁ δὲ σφόδρα στοχαζόμενος τῆς τοῦ βασιλέως γνώμης ἀβουλότατα διεπράξατο. Τὸ Α μετὰ τοῦ Γ. (᾿Αρσενικόν.) †᾿Αγαθόσ. φύσει μόνος ὁ θεός. ἀγαθὸς γίνεται δὲ καὶ ὁ α νθρωπος ἐξ ἐπιμελείας τῶν τρόπων καὶ ὁ κατὰ μέθεξιν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ὁ χωρὶς αἰτήσεως ἀφθόνως τὰ καλὰ χαριζόμενος. ἐτυμολογεῖται δὲ ἐκ τοῦ ἀγάζω, τὸ θαυμάζω. ὁ μέλλων ἀγάσω, ὁ παρακείμενος η γακα, η γασμαι, η γασται, ἀγαστὸς, ἀποβολῇ τοῦ ¯ς καὶ τροπῇ τοῦ ¯τ εἰς ¯θ, ἀγαθός.† alpha.13᾿Αγαθόσ. ὁ φρόνιμος. οὐκ ἐπ' ι σης δὲ ὁ φρόνιμος καὶ ὁ ἀγαθός· ἐπὶ πλέον γὰρ ὁ ἀγαθός· ἀγαθὸς γὰρ ὁ σώφρων, ὁ ἀνδρεῖος καὶ οἱ λοιποί. ἀγαθοὶ λέγονται καὶ οἱ ἐπιστήμονες. τοὺς δὲ Δαΐους ἀγαθοὺς μὲν ἀκοντιστὰς, ἀγαθοὺς δὲ καὶ ἐν χερσὶ ποιήσασθαι μάχην.᾿Αγαθοεργοί. αἱρετοὶ κατ' ἀνδραγαθίαν ἐκ τῶν ἐφόρων.᾿Αγάκλειτοσ. ὁ α γαν ε νδοξος.᾿Αγακλεεῖσ. οἱ α γαν ε νδοξοι.᾿Αγαυοί. οἱ ε νδοξοι καὶ λαμπροί. παρὰ τὸ α γω, τὸ θαυμάζω, α γημαι, α γαμαι, καὶ η γακα, η γαμαι, η γασται, α γασται, ἀγαὸς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯υ αἰολικῶς ἀγαυός· ὡς ναὸς ναυός. η παρὰ τὸ γαίω, τὸ γαυριῶ, γαῖος καὶ τροπῇ τοῦ ¯ι εἰς ¯υ γαυός, ὡς δίφρος, δύφρος· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ ¯α ἀγαυός.᾿Αγανόφρων. ὁ πραότατος.᾿Αγάσυρτοσ. ὁ ἀκάθαρτος.᾿Αγελαῖοι. ἰδιῶται, α γροικοι.᾿Αγέρωχοσ. ὁ ὑπερόπτης, καὶ ὑβριστὴς, καὶ ὑπερήφανος. †παρὰ τὸ α γαν αὐχεῖν. η ὁ ε ντιμος καὶ ἀνδρεῖος, παρὰ τὸ α γαν γερουχεῖν.†᾿Αγαυρόσ. ὁ ὑπερήφανος.᾿Αγάθαρχοσ. κύριον. η ν δὲ ζωγράφος ἐπιφανὴς, Εὐδήμου υἱὸς, τὸ δὲ γένος Σάμιος.᾿Αγαθοκλῆσ. ου τος ἐγένετο τύραννος, καὶ, ὡς λέγει Τίμαιος, κατὰ τὴν πρώτην ἡλικίαν πόρνος ε τοιμος τοῖς ἀκρατεστάτοις.᾿Αγάθων. ου τος τραγικὸς η ν, διεβέβλητο δὲ ἐπὶ μαλακίας. αλφα .14᾿Αγάλακτοι. οἱονεὶ ὁμογάλακτοί τινες ο ντες η οἱ τὸ αὐτὸ γάλα σπάσαντες· λέγει δὲ τοὺς ὁμαίμους ἀδελφούς. α λλοι δὲ τοὺς ἱερείων κοινωνοὺς καὶ συγγενεῖς. οἱ δὲ συντρόφους.᾿Αγαλεών. ο νομα ο ρους.᾿Αγανοῖσ. προσηνέσιν. ἀπὸ τοῦ α γαν καὶ τοῦ αἰνεῖσθαι.᾿Αγέλαοσ. ο νομα κύριον.᾿Αγεσίλαοσ. κύριον καὶ ἐπώνυμον τοῦ᾿Αΐδου. ει ρηται δὲ παρὰ τὸ α γειν τοὺς λαούς· α ρχων γάρ ἐστι τῶν θανόντων.᾿Αγήνωρ. ε στιν ο τε ἐπὶ ἐπαίνου λαμβάνεται· σημαίνει δὲ τὸν ἀνδρεῖον. παρὰ τὸ α γαν τῇ ἠνορέῃ, ο ἐστι τῇ ἀνδρείᾳ χρῆσθαι. ε στι δὲ καὶ ὁ α γαν ὑβριστικὸς καὶ διὰ τῆς ἀνδρείας εἰς υ βριν ἐμπεπτωκώς.᾿Αγαλματοποιοί. χειρουργοὶ ἀκριβεῖς.᾿Αγαμήδησ.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

κύριον. κλητικὸν καὶ θηλυκὸν ᾿Αγαμήδη. ᾿Αγάννιφον. Ομηρος τὸ ο ρος τὸ λίαν χιονιζόμενον.᾿Αγαπήνοροσ. τὴν ἀνδρείαν ἀγαπῶντος.᾿Αγαπητόσ. ὁ ἠγαπημένος η καὶ ὁ μονογενής.᾿Αγαστόσ. θαυμαστός. Αγαυρος η ᾿Αγαυρόσ. ε στι δὲ ὁ κομψός· οἱ δὲ κακός. ὑπὸ ᾿Ιώνων δὲ ὁ α πορος. ὑπὸ δὲ ᾿Αττικῶν ὁ τρυφερός. ᾿Αγάστου. θανάτου. ᾿Αγαῖοσ. ὁ ἐπίφθονος.᾿Αγέλαιοσ. ὁ ἀμαθὴς, προπαροξυτόνως. alpha.15᾿Αγελαῖοσ δὲ, ὁ ἐκ τῆς ἀγέλης, ἰδιώτης, η ὁ ἐν τῇ ἀγέλῃ διάγων, προπερισπωμένως· καὶ ἀγελαίων, ἰδιωτῶν. ᾿Αγελαιών. ὁ τόπος τῆς ἀγέλης. ᾿Αγελαῖοι ἰχθύεσ. οἱ εὐτελεῖς καὶ μικροί. ᾿Αγελάρχησ. ὁ τῆς ἀγέλης τῶν βοῶν α ρχων.᾿Αγελήτης βοῦσ. ὁ ἐξ ἀγέλης.᾿Αγελίαιοσ. ου τος ἐπὶ Οὐάλεντος η ν Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπος, βίον ἀποστολικὸν βιούς· ἀνυπόδετος γὰρ διόλου διῆγεν, ἑνί τε χιτῶνι ἐκέχρητο τὸ τοῦ εὐαγγελίου φυλάσσων ῥητόν. ᾿Αγέροποσ. ὁ σπανίως ἐρχόμενος. ᾿Αγηλατοί. οἱ κεραυνοί. ᾿Αγητόσ. ὁ θαυμαστός. ᾿Αγηρηναῖοι. ο νομα ἐθνικόν. ᾿Αγήραον. α φθαρτον. † Αγγελοσ. ζῶον λογικὸν, ὑμνολογικὸν, πύρινον, α ϋπνον, ἀθάνατον κατὰ χάριν. οὐσία νοερὰ αὐθεξούσιος ἀεικίνητος θεῷ λειτουργοῦσα· η δύναμις ἁγία ἀποστελλομένη παρὰ κυρίου εἰς διακονίας.† † Αγιοσ. ὁ φύσει ἁγιάζων καὶ οὐχ ἁγιαζόμενος. κατὰ μέθεξιν καὶ ὁ ἁγιαζόμενος α γιος λέγεται.† alpha.16 Αγιος, α γιος, α γιος κύριοσ. ο τι τοὺς λέγοντας alpha.16 μυριάκις ε στιν α γιος ὁ θεὸς καὶ τοὺς παρερμηνεῦσαι τοῦτο τολμῶντας λαμπρῶς ἐλέγχει τό· ἐξεζήτησα τὸ πρόσωπόν σου· τὸ πρόσωπόν σου, κύριε, ζητήσω. μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ. τὴν ἁγίαν ἀνακηρύττει τριάδα. οἱ δὲ λέγοντες τὸ α γιος ὁ σταυρωθεὶς ἐπιστομιζέσθωσαν ἀπὸ τοῦ· ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρὸς τὸν θεὸν τὸν ἰσχυρὸν τὸν ζῶντα. ᾿Αγκυλομήτεω. σκολιὰ βουλευομένου. ᾿Αγκών. παρὰ τὸ ὑποκεῖσθαι ἑτέρῳ ὀστέῳ, ἐγκὼν καὶ ἀγκών. ᾿Αγλευκήσ. παρὰ τὸ γλυκὺς καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ε ἀγλευκής.῾Αγνόσ. ὁ καθαρός. παρὰ τὸ α ζω, τὸ σέβομαι. α ζος, α γος, ἁγανὸς καὶ ἁγνός. τὸν γὰρ ἁγνὸν καὶ α γιον πάντες σεβόμεθα.᾿Αγνὼσ δὲ, ὁ ἀγνωστὸς, μέγα, καὶ κλίνεται ἀγνῶτος. Αγνοσ. φυτὸν, ο ν καὶ λύγονα καλοῦσι· παρὰ τὸ τοὺς ἐσθίοντας ἀγόνους τηρεῖν. τινὲς δὲ τὸν κολύανδρον λέγουσιν. alpha.17᾿Αγοστόσ. ὁ α γαν ὀστώδης τόπος παρὰ τὸ τὴν συναγωγὴν καὶ ἐπίκαμψιν τῆς χειρὸς η παρὰ τὸ δύνασθαι τοῦτο τινὰ ε χειν η διὰ τὸ ἐπάγεσθαι τὴν χεῖρα, οι ον ἀγνυστία. ω σπερ παρὰ τὸ πολλὸς γίνεται πολλοστὸς, ου τω παρὰ τὸ α γω ἀγοστός· οι μαι δὲ τὸν τοῦ ἀγκῶνος τόπον λέγειν. ᾿Αγοστῷ. τῷ ἀγκῶνι. ἐν ἀγοστῷ σὴν εὐεργεσίην τῷ προσιόντι λέγω. Αγριοσ. προπαροξυτόνως, ὁ ἀνήμερος. ἀγρεῖος δὲ διὰ τῆς ¯ε¯ι διφθόγγου πρὸς ἀντιδιαστολήν.᾿Αγριᾶνεσ. τάξις στρατιωτική. ᾿Αγριόθυμοσ. ὁ α γριος τῇ ψυχῇ.᾿Αγρότασ. ἀγροίκους. Αγροφον. ὀρεινόν. Αγγαροι. οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόροι. οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ ἀστάναι.᾿Αγκών. ἐν τῇ βασιλικῇ αὐλῇ τοῦ Γελίμερος οι κημα η ν, σκότους ἀνάπλεον, ο δὴ ἀγκῶνα ἐκάλουν οἱ Καρχηδόνιοι· ε νθα ἀνεβάλλοντο α παντες, οι ς α ν χαλεπαίνοι ὁ τύραννος.᾿Αγμούσ. τοὺς ὀρείους καὶ κρημνώδεις τόπους. alpha.18 Αγρωστισ. ει δος βοτάνης.᾿Αγρῶσται. οἱ κυνηγέται. ἀπὸ τοῦ ἀγρώσσειν. ᾿Αγύρτασ. συρφετώδεις· ὀχλαγωγούς· χυδαίους· ψεύστας· λωποδύτας· ἐπαίτας· φιλοκερδεῖς. καὶ ἀγύρτης, ει δος βόλου, καὶ ὁ ἀλαζὼν καὶ ὁ ἀπατεών. παρὰ τὸ ἀγείρειν τὸ περιϊέναι καὶ περινοστεῖν ἐπὶ νίκῃ η ἑτέρῳ τινὶ τοιούτῳ. ᾿Αγών. παρὰ τὸ α γω γίνεται ἀγών. ὁ φέρων πολλὴν ο χλησιν καὶ ἀδημονίαν. σημαίνει δὲ τὸ ἀγὼν ¯δ. ἀγὼν ὁ τόπος· λείηναν δὲ χῶρον καλὸν δ' ευ ρυναν ἀγῶνα. ἀγὼν καὶ τὸ πλῆθος· λῦτο δ' ἀγών– ἀγὼν καὶ τὸ α θροισμα· Ηρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν– ἀγὼν καὶ τὸ α θλον καὶ ὁ ναός· –θεῖον δύσονται ἀγῶνα. ἀγὼν καὶ ἡ πρὸς τοὺς ἀγῶνας α σκησις. ἀγῶνα καὶ Ομηρος λέγει τὸν τόπον αὐτὸν, ἐν ῳ ἀγωνίζονται. ᾿Αγλαότιμοσ. λαμπρός. τετιμημένος. ᾿Αγνώμονεσ. οἱ ἀχάριστοι. καὶ ἀγνώμονες οἱ ἀμαθεῖς παρὰ Πλάτωνι. alpha.19 Αγροικος ὀργήν. φιλόδικος· ἀκρόχολος· εἰς ὀργὴν ευ κολος. ᾿Αριστοφάνης· νῶϊν γάρ ἐστι δεσπότης α γροικος ὀργήν. καὶ ἀγροίτης ὁ ἀγρός. ᾿Αγροίκου μὴ καταφρόνει ῥήτοροσ. ο τι μηδὲ τῶν

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

εὐτελῶν δεῖ καταφρονεῖν.̓ Αγροιλῆθεν.̓ Αγροίλοι δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς̓ Ερεχθηΐδος· ὁ δὲ δημότης πάλαι ἐλέγετο ἀγροιλεύς.̓ Αγροιώτησ. ὁ γεωργικὸς λεώς. Αγραυλοι. οἱ ἐν ἀγρῷ διανυκτερεύοντες η αὐλιζόμενοι.̓ Αγοραῖοσ προπερισπωμένως, οἱ ἐν ἀγορᾷ ἀναστρεφόμενοι α νθρωποι.̓ Αγόραιος δὲ, προπαροξυτόνως, ἡ ἡμέρα, ἐν ῃ ἡ ἀγορὰ τελεῖται.̓ Αγωγεύσ. ὁ ἐνάγων τὴν δίκην, ὁ διώκων. καὶ ἀγωγεὺς ὁ λῶρος. καὶ ἀγωγεῖ τῷ ἱμάντι, ἐν ῳ α γεται ι ππος.̓ Αγωγόν. ἐπακτικόν. καὶ Πισίδης· πρὸς τοὺς ἀγωγοὺς ἐτράπη τοῦ Τίγριδος.̓ Αγωγούσ. προπομπούς.̓ Αγωνοθέτησ. ὁ ἐν τοῖς σκηνικοῖς. ἀθλοθέτης, ὁ ἐν τοῖς γυμνικοῖς.̓ Αγρέμιοσ. ὁ ἀπὸ τῆς α γρας.̓ Αγρέμιον πολιᾶς ἐξ ἁλὸς εὑράμενος. alpha.20̓ Αγριόθυμοσ. τὴν ψυχὴν α γριος. οἱ δὲ ἐλέφαντι ἀνέτρεχον καὶ ἐβόων ἀγριαίνοντες. Αγριππος. ἡ ἀγριέλαια. καὶ παροιμία· ἀγρίππου ἀκαρπότερος. ̓Αγρότασ. ἀγροίκους. ἀλλ' ὡς πάροινος ἀγρότης ἀνεκρίθης. Αγρικοσ. ὀργίλος· φιλόδικος· εἰς ὀργὴν ευ κολος.̓ Αγροιότησ. ὁ γεωργικὸς λαὸς ὁ ἐν ἀγορᾷ.̓ Αγυιαί. α μφοδα· ῥύμαι· η ἐπιμήκεις ὁδοί. παρὰ τὸ μὴ ε χειν πως γυῖα καὶ μέλη καὶ κάμψεις· τὰ δὲ α μφοδα ε χουσιν ἑκατέρωθεν διεξόδους καὶ ταύτῃ διαφέρουσιν.̓ Αγυιᾶσ δὲ ε νιοι μὲν ὀξύνουσι, θηλυκῶς χρώμενοι οι ον τὰς ὁδούς· βέλτιον δὲ περισπᾶν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀγυιέας, ἐν συναλοιφῇ δὲ ἀγυιᾶς. ε στι δὲ ι διον Δωριέων. ει εν δ' α ν οἱ παρὰ̓ Αττικοῖς λεγόμενοι ἀγυιεῖς οἱ πρὸ τῶν οἰκιῶν βωμοί· ὡς Σοφοκλῆς μετάγων τὰ ̓Αθηναίων ε θη εἰς Τροίαν φησί· λάμπαδ' ἀγυιεὺς βωμὸς ἀτμίζων πυρὶ Σμύρνης σταλαγμοὺς βαρβάρους εὐοσμίας. καὶ ἀγυιεὺς ὁ πρὸ τῶν αὐλίων θυρῶν κωνοειδὴς κίων, ἱερὸς̓ Απόλλωνος, καὶ αὐτὸς θεός. Φερεκράτης κραπατάλοις· ω δέσποτα ἀγυιεῦ, ταῦτα σὺ μέμνησό μου. alpha.21 †̓ Αγυιεύσ. κίων εἰς ὀξὺ λήγων, ο ν ἱστῶσι πρὸ τῶν θυρῶν.† †̓ Αγυρισμόσ. συναριθμός. ὁ δὲ ἐσπούδασεν εἰς τὸ δυνατὸν εἰς ἀγυρισμὸν τῆς ἀποῤῥήτου τῶν θείων θεραπείας.†̓ Αγυρμόσ. ἐκκλησία· συναγωγή. ̓Αγύῤῥιος τὸν Προνόμου πώγων' ε χων λέληθεν. ὁ̓ Αγύῤῥιος στρατηγὸς θηλυδριώδης, α ρξας ἐν Λήμνῳ· ο ς τῶν ποιητῶν τὸν μισθὸν συνέτεμεν. ὁ δὲ Πρόνομος αὐλητὴς η ν πώγωνα μέγαν ε χων. Αγχαυροσ. ὁ παχνώδης ο μβρος παρὰ τὸ πλησίαν ε χειν τὴν αυ ραν. Ομηρος· –αυ ρη δὲ ψυχρὴ πνέεν ἠῶθι πρό.̓ Αγχεῖοσ. ὁ πλησίον.̓ Αγχείσιοσ. ὁ τοῦ̓ Αγχείσου.̓ Αγχιβαθήσ. ὁ ἐγγὺς βάθους.̓ Αγχιστεῖς καὶ ἀγχισταί. οἱ ἀπὸ ἀδελφῶν καὶ ἀνεψιῶν καὶ θείων κατὰ πατέρα καὶ μητέρα ἐγγυτάτω τοῦ τελευτήσαντος· οἱ δὲ ε ξω τούτων συγγενεῖς μόνον. οἱ δὲ κατ' ἐπιγαμίαν ζευχθέντες τοῖς οι κοις οἰκεῖοι λέγονται.̓ Αγχιτέρμων. ὁ γείτων. alpha.22̓ Αγχότεροσ. ἐγγύτερος.῾ Ηρόδοτος· στεινοτέρη ἐφαίνετο καὶ ἀγχοτέρη ἡ εἰσβολή.̓ Αγχούροισ. πλησιοχώροις.̓ Αγγελιοφόροσ. ὁ πρέσβυς η ὁ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόρος.̓ Αγορηταί. σύμβουλοι· φρόνιμοι. δημηγόροι.̓ Αγρονόμοι. οἱ ἐν ἀγρῷ διάγοντες.̓ Αγχιμάχοισ. τοῖς ἐγγὺς μαχομένοις.̓ Αγκυλομήτησ. ὁ σκολιὰ βουλευόμενος.̓ Αγένειοσ. μειράκιον. ̓Αγεννήσ. α νανδρος.̓ Αγαπησμόσ. ἡ φιλοφροσύνη.̓ Αγάστονοσ. ὁ πολυστένακτος. ̓Αγέραστοσ. ὁ α τιμος.̓ Αγκυλοτόξουσ. ἐπικαμπῆ τόξα ε χοντας.̓ Αγκωνίσκοι. σκεύη τιμωρητικά.̓ Αγχιμαχηταί. οἱ συστάδην μαχόμενοι.̓ Αγχίστροφοσ. ὁ εὐπερίστροφος. ̓Αγηνορίδησ. ὁ αὐθάδης.̓ Αγαστόρων. τῶν ὁμογαστόρων· τῶν ἀδελφῶν. ου τως Λυκόφρων.̓ Αγλαόκοιτοσ. ὁ πάνυ τίμιος.̓ Αγνῦθεσ. οἱ λίθοι τοῦ ἱστοῦ. alpha.23 ̓Αγροῖκοσ. ὁ ἀμαθής. Αγροικος ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ αὐλιζόμενοσ. Αγγαροσ. ὁ α γγελος ου τως ὁ Ψελλός.̓ Αγωγεύσ. τὸ σχοινίον. Αγκονεσ. τὰ δοράτια. Αγκουροσ. τὸ μελίπηκτον. (Θηλυκόν.)̓ Αγαθῶν ἀγαθίδεσ. τάττεται ἡ παροιμία παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἐπὶ τῶν πολλῶν ἀγαθῶν.̓ Αγανοφροσύνη. προσήνεια· πραότης.̓ Αγανώπιδοσ. πραέα βλεπούσης.̓ Αγχίνοια. ἡ ὀξύτης τοῦ νοὸς, παραχρῆμα εὑρετικὴ τοῦ δέοντος. ̓Αγχιστῖναι. πυκναί.̓ Αγάπη. α παυστος πρόθεσις ἐπὶ τῇ φιλίᾳ τοῦ φιλουμένου, καὶ τοῦ προτιμᾶν ἑαυτοῦ ἀεὶ ἀπόντα καὶ παρόντα τὸν ἠγαπημένον· η ἡ τῶν ἀνθρώπων πρὸς ἀλλήλους συμψυχία.̓ Αγάπη θεοῦ. ἀπόθεσις πάσης ἐννοίας καὶ παντοίας πρὸς μόνον ἀτενίζουσα καὶ ἐκεῖ ἀσχολουμένη.̓ Αγνώπιδοσ. εὐοφθάλμου. alpha.24

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

᾿Αγκαρία. ἡ ἐκ βίας καὶ ἀκούσιος ὑπηρεσία.᾿Αγγελία. ἡ φήμη.᾿Αγιστία καὶ ἁγιαστία. ἡ καθαρότης· ἡ ἁγιωσύνη. ποτὲ δὲ καὶ ἡ ἀκαθαρσία. Αγρα. ἡ θῆρα.᾿Αγυιά. ῥύμη· α μφοδος· παρὰ τὸ α γω τὸ πορεύομαι. τινὲς δὲ περισπῶσι τὸ ἀγυιᾶ ἐπ' εὐθείας. ᾿Αγχιστεία. ἡ συγγένεια.῾Αγιότησ ἡ παντὸς α γους ἐλευθέρα καὶ παντελὴς καὶ πάντη α χραντος καθαρότης. ᾿Αγή. θαῦμα· χαρά. ἀπιστία. ᾿Αγηνορίη. ἡ αὐθάδεια. ᾿Αγαθοεργία. προθυμία ε ργου ἀγαθοῦ.᾿Αγχίθυροι. αἱ ὡς σύνεγγυς τινὸς θύραι. ἀντ' α λλης τῇ ἀδηλίᾳ εἰς α λλην εἰσάγουσαι.῾Αγνεία. ἐπίτασις σωφροσύνης. Αγλιθεσ. αἱ κεφαλαὶ τῶν σκορόδων.᾿Αριστοφάνης· ὡς ἀρουραῖοι μύες ὀρύσσετε πασσάλῳ τὰς α γλιθας.᾿Αγανάκτησισ. βάρος· α χθος.᾿Αγκάσ. τὰς ἀγκάλας.᾿Αγκαλίδασ. μερίδας η δράγματα. alpha.25 ᾿Αγωγή. ἡ παίδευσις. ᾿Αγκοίνη. ἡ ἀγκάλη. ᾿Αγάθεια. πόλις Φωκίδος. ὁ πολίτης᾿Αγαθεύς.᾿Αγάπη. ἀπόθεσις παντοίας ἐννοίας, παρὰ τὸ α γαν πιότητα ε χειν.᾿Αγεληεία. ἡ᾿Αθηνᾶ. ἡ α γουσα λεῖαν ἀπὸ τοῦ πολέμου· ο ἐστιν ἡ λαφυραγωγός. Αγνοια. διάζευξις τῶν ἐγνωκότων καὶ ἐγνωσμένων, νοούντων καὶ νοουμένων. η ἡ τῆς κατὰ γνῶσιν ἐνεργείας ἀναίρεσις. ει τις λέγει α γνοιαν ει ναι στέρησιν ἐπιστήμης, ἁμαρτάνει. ε στι δὲ α γνοια ε ξις μοχθηρὰ καὶ ἠπατημένη. ᾿Αγωνία. φόβος πτώσεως η η ττης. ἐπὶ τοῦ εἰς ἀγῶνα μέλλοντος ἀπιέναι. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπλοῦ φόβου. Ξενοφῶν δὲ τὸ ἀγωνίᾳ. ἐν τῷ ἀγῶνι καὶ ὁ φόβος.᾿Αγκύλη. τὸ ο πισθεν τοῦ γόνατος. η τοῦ ἀγκῶνος ἡ κάμψις.᾿Αγκοίνη. ἀπὸ τῆς ἀγκῶνος ἀγκώνη καὶ ἀγκοίνη, ο ἐστιν ἡ ἀγκάλη. alpha.26᾿Αγαθοθέλεια. ἡ τῶν ἀγαθῶν ἐκλογή. οὐκ ἀρκεῖ τοῖς πράγμασιν ἡ ἀγαθοθέλεια μόνον, ἀλλὰ δεῖ καὶ ῥώμης καὶ ἐπιστρεφείας.᾿Αγελαία. σταφυλὴ ἡ εὐτελὴς καὶ μικρά.᾿Αγελαῖα δὲ, ἐπὶ οὐδετέρου, τὰ οὐ γενναῖα.᾿Αγέληφιν. ἐκ τῆς ἀγέλης.᾿Αγελείη. ἡ᾿Αθηνᾶ. ἀπὸ τοῦ α γειν λείαν· τουτέστι στρατιωτική.᾿Αγελαίη. ἡ᾿Αθηνᾶ.᾿Αγκονίδεσ. αἱ ὑπηρέτιδες. παρὰ τὸ ἐγκονεῖν, ο ἐστι μετὰ σπουδῆς ἐνεργεῖν.᾿Αγή. ἡ κλάσις τοῦ κύματος. ἀπὸ τοῦ α γω, τὸ κλῶ, ἀγή.᾿Αγάθυρσοσ. πόλις Σικελίας· ὁ πολίτης᾿Αγαθυρσαῖος. Αγρισ. ἡ ὀδύνη. ἐκ τούτου τὸ ἀγγρίζειν, ο ἐστι τὸ ὀδυνᾷν.᾿Αγκύλη. ει δος ἀκοντίου. σημαίνει δὲ καὶ ε ργον τὶ τῆς σκηνῆς τοῦ Μωσέως. alpha.27᾿Αγλαΐα. λαμπρότης.᾿Αγλαομητία. ἡ μεγάλη καὶ λαμπρὰ βουλή.᾿Αγονία. ἡ ἀτεκνία η ἡ ἀκαρπία. διεφθείρετο ἡ νεολαία καὶ η ν ἀγονία.᾿Αγόνων χοῶν. τουτέστι τῶν ἐπὶ νεκροῖς χεομένων θυσιῶν.᾿Αγορά. ἡ ἐκκλησία καὶ ἡ συνάθροισις, ο θεν καὶ ὁ Νέστωρ ἀγορήτης.᾿Αγορανομίασ. λογιστείας. ει ρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἐπισκοπούντων τὰ τῶν πόλεων ω νια.᾿Αγοράσ. ὁ῾Υπερίδης ἀντὶ τοῦ συνόδους. ου τοι πολλάκις ἀγορὰς ποιοῦνται. ᾿Αγοραίαν δίκην. τὴν δικαιολογίαν.᾿Αγορῆθεν. ἐκ τῆς ἀγορᾶς.᾿Αγωγή. φορὰ τινῶν. ο καὶ παρακομίζειν λέγεται, ὡς λέγεται σίτου ἀγωγὴ η οι νου.᾿Αγωγή. ἀναστροφή· τρόπος· η κομιδὴ καὶ τὸ ἀγόμενον βάρος. ἀγωγὴ ἡ τῶν η θων τοῦ τρόπου κατακόσμησις· ὡς λέγεται παίδων ἀγωγή.᾿Αγωγή. ἡ μεταβολή. Πολύβιος· η γαγε δὲ ὁ λόγος καὶ Λακεδαιμόνιον α νδρα τῆς Λακωνικῆς alpha.28 ἀγωγῆς μετεσχηκότα καὶ τριβὴν ἐν τοῖς πολεμικοῖς ε χοντα σύμμετρον.᾿Αγρεσία. ἡ α γρα. οἱ τρισσοί τοι ταῦτα τὰ δίκτυα θῆκαν ο μαιμοι, ἀγρότη Πὰν, α λλης α λλος ἐπ' ἀγρεσίης. ᾿Αγριᾶνεσ. τάξις στρατιωτική. ᾿Αγρίφη. δίκελλα, σκεῦος γεωργικὸν πολύγομφον. λέγεται δὲ καὶ ἡ σκάφη.᾿Αγρολέτειρα. ἡ Αρτεμις.᾿Αγροτέρασ. ἀγρίου. ἐν ἐπιγραφῇ· τοῦτο σοὶ ἀγροτέρης Διονύσιος αὐτὸς ἐλαίης θῆκε ῥόπαλον. ᾿Αγροίλη. δῆμος ἐστὶ φυλῆς τῆς ᾿Ερεχθηΐδος. Αγυρισ. συνάθροισις. † Αγη. ε κπληξις.†᾿Αγχιστεία. ἡ μετουσία τῆς οὐσίας παρ῎Αριστοφάνει· νόθῳ μὴ ει ναι ἀγχιστείαν–᾿Αγχόνη. ὁ βρόχος· τὸ σχοινίον. ἀγχονὴ δὲ, ὀξυτόνως, τὸ πρᾶγμα, ἡ ἐνέργεια. alpha.29 Αγχουσα. ει δος βοτάνης, η ς ἡ ῥίζα ἐρυθρὰ, ῃ ἐρυθραίνουσι τὰ πρόσωπα αἱ γυναῖκες. ἡ α γχουσ' ὀδυνήσει σε καὶ τὸ σὸν ψιμμίθιον. ᾿Αγρεῖφνα. γεωργικὸν ἐργαλεῖον, δι' ου συνάγουσι τὸν χόρτον.᾿Αγρυπνία. η τοι ἀϋπνία καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ¯γ¯ρ ἀγρυπνία.᾿Αγαθωσύνην. τὴν ἀπηρτισμένην ἀρετὴν καλεῖ ὁ ἀπόστολος· ο τι καὶ αὐτοὶ μεστοὶ ἐστὲ ἀγαθωσύνης. τὸ δὲ μεστοὶ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἐπιτάσεως ἐστὶ ῥῆμα. (Οὐδέτερον.) Αγημα. τὸ προϊὼν τοῦ βασιλέως τάγμα. Αγαλμα. πᾶν, ἐφ' ᾡ τὶς ἀγάλλεται. καὶ δίδωσιν ἀργύριον, ι να ἐκπονήσῃ τὸ α γαλμα α κρης τέχνης προσθεὶς τὸ μέγεθος καὶ προσειπὼν τῆς λίθου τὴν φύσιν.᾿Αγάλματα. τὰ τῶν θεῶν μιμήματα καὶ πάντα τὰ κόσμου τινὸς μετέχοντα. ᾿Αγάλματα. ξόανα. ἀνδριάντες. παρὰ τὸ ἀγάλλω· τοῦτο παρὰ τὸ αι γλη.᾿Αγέλαστα. τὰ μὴ γέλωτος α ξια, ἀλλ' ἀγανακτήσεως. alpha.30᾿Αγκύριον. πόλις᾿Ιταλίας. ὁ πολίτης᾿Αγκύριος· η ᾿Αγκυρεὺς, ὡς Σκυτιεύς. η ᾿Αγκυριανὸς, ὡς᾿Αδριανός.᾿Αγέννητον. ου κατ' οὐσίαν ὑπάρχοντος οὐδὲν προσεπινοεῖται τῶν ο ντων.᾿Αγκύλον. παρὰ τὸ α γω γίνεται. σημαίνει δὲ ¯γ. τὸ σκολιὸν καὶ περιφερὲς κατὰ σχῆμα, ὡς ἐν τῷ· –ἀγκύλα τόξα– καὶ τὸ ἰσχυρὸν, ὡς ἐν τῷ· ἀγκύλον α ρμα. ου τως ευ ρον ἐν ὑπομνήμασιν᾿ Ιλιάδος.᾿Αγλαά. τὰ λαμπρά. παρὰ τὸ α γαν α λλεσθαι ἀγαλάα καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀγλαά· η παρὰ τὴν αι γλην.῾Αγίασμα. ὁ θεῖος νεώς. Δαβίδ· ἐγεννήθη᾿ Ιουδαίων ἁγίασμα αὐτοῦ. Αγκη καὶ α γκεα. οἱ φαραγκώδεις καὶ ἀγκωνοειδεῖς καὶ σκοτοειδεῖς τόποι καὶ κοῖλοι καὶ καταδύσεις ε χοντες. η σύνδενδροι καὶ ὑλώδεις τόποι καὶ ὑψηλοί. ἐν ἐπιγράμματι· θηροβόλει τούτῳ δ' α γκεσι θηροτόκοις. καὶ ἐν ἑτέρῳ· ποσὶ δ' αυ ἐλθεῖν α γκος ἐς ὑψικάρηνον ἐδεδίζετο. alpha.31 ει ρηται δὲ ἀπὸ τοῦ συγκεκλεῖσθαι καὶ συνάγεσθαι ἐν αὐτοῖς τὰ ξύλα. παρὰ τὸ α γω τὸ φέρω, α γη καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯κ α γκη. ᾿Αγαθικά. τὰ σπουδαῖα.᾿Αγαπητὰ η θη. καλὰ καὶ σπουδαῖα καὶ ἀγαθά.᾿Αγάσματα. τὰ σεβάσματα.᾿Αγαυρίαμα. ε παρμα. παρὰ τὸ γαίω τὸ γαυριῶ γίνεται γαῦρος, τροπῇ τοῦ ¯ι εἰς ¯υ, ὡς κλαίω, κλαύσω. καὶ ἐν ἐπιτάσει τοῦ ¯α ἀγαυρὸς καὶ ἀγαυρίαμα. καὶ γαυριᾷν τὸ μεγάλα ἐπαίρεσθαι.᾿Αγγεῖον. ἀπὸ τοῦ α γειν ἐφ' ἑαυτῷ καὶ φέρειν τι. ᾿Αγγείδιον. τὸ μικρὸν ἀγγεῖον. Αγκιστρον. παρὰ τὸ α γω, α γιστρον καὶ α γκιστρον. ᾿Αγριωπόν. τὸ ἀγριόφθαλμον.᾿Αγχώμαλον. †τὸ ἰσόστεον.† τὸ ἰσόπεδον.᾿Αγαθόν. ου πάντα ἐφίεται. καὶ ἀγαθὸν λέγεται τὸ δι' ἑαυτὸ φύσει ἀναγκαῖον. Αγια· ἁγίων α για. τὰ ἐντὸς τοῦ καταπετάσματος. ἁγίων τῶν ἐκτὸς τοῦ καταπετάσματος.᾿Αγώγιον. τὸ ἀγόμενον βάρος ἐπὶ τῆς ἁμάξης. ου τως Ξενοφῶν. alpha.32᾿Αγωγίμων. φορτίων βασταζομένων η ἐμπορικῶν. αὐτοὺς μὲν τοὺς ἐμπόρους ἀπαθεῖς κακῶν. διασῶσαι· τὰ δὲ ἀγώγιμα σφίσιν ἀνασώσασθαι. †᾿Αγάννιφον. τὸ λίαν χιονιζόμενον ο ρος. ου τως Ομηρος.† Αγανον. τὸ φρυγανῶδες ξύλον καὶ ε τοιμον κατεαγῆναι. ᾿Αγχίστροφον. τὸ εὐθέως στρεφόμενον.᾿Αγαλλίαμα. καύχημα· δόξασμα· χαροποίημα. ᾿Αγρετά. λεπτά.᾿Αγχίαλον. τὸ παραθαλάσσιον.᾿Αγχίμολον. τὸ μετ' ὀλίγον ἐγγύς. ᾿Αγκύλια. οἱ κρίκοι τῶν ἁλύσεων.᾿Αγκυροβόλιον. τὸ σίδηρον τοῦ πλοίου.᾿Αγκύρισμα. ει δος παλαίσματος καὶ σκεῦος ἀγρευτικὸν σύκων. ᾿Αγλευκές. τὸ ἀηδές. ᾿Αγλευκέστερον. ἀηδέστερον. Αγμασι. κλάσμασι· τροπαῖς. α γματα ἀμφορέων εἰς τὰ ἑλώδη τῶν χωρίων λάθρα ἐμβεβλήκεσαν.᾿Αγκοπήνια. τὰ τῶν μελισσῶν κηρία. alpha.33᾿Αγραφίου δίκη. τῶν ἐκ καταδίκης ὠφληκότων τῷ δημοσίῳ γράφουσι τὰ ὀνόματα ἐν σανίσιν οἱ κατὰ καιρὸν περὶ τούτων διοικοῦντες προστιθέντες ἀνὰ πόσον ἐστὶ τὸ ο φλημα.᾿Αγράφου μετάλλου δίκη. οἱ τὰ ἀργύρια μέταλλα ἐργαζόμενοι ο που βούλοιντο καινοῦ ε ργου α ψασθαι, φανερὸν ἐποιοῦντο τοῖς ἐπ' ἐκεῖνα τεταγμένοις ὑπὸ τοῦ δήμου καὶ ἀπεγράφοντο τοῦ τελεῖν ε νεκα τούτου τῷ δήμῳ εἰκοστὴν τετάρτην τοῦ καινοῦ μετάλλου. εἰ ου ν ἐδόκει λάθρα ἐργάζεσθαι μέταλλον τὸν μὴ ἀπογραψάμενον, ἐξῆν τῷ βουλομένῳ γράφεσθαι καὶ ἐλέγχειν.᾿Αγρίδιον. ᾿Αγώνισμα. σπουδήν· ἐπιμέλειαν. ἀγώνισμα τίθεσθαι συλλαβεῖν αὐτόν. καὶ ᾿Αριστοφάνης· λαβεῖν τε ἀγώνισμά τι τῆς ὁδοῦ. ε παθλον.᾿Αγαθόν. τὸ α κρως ἀγαθὸν μόνου θεοῦ. κα ν τούτῳ καὶ α νθρωποι ὀνομάζωνται κατὰ χάριν τούτου μετέχοντες, ο περ οι μαι δηλοῦν καὶ τό· ἀγαθὸς α νθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ προβάλλει τὸ ἀγαθόν. καὶ πρὸ τούτου πρὸς Σαοὺλ περὶ Δαβὶδ ἐν τῇ πρώτῃ τῶν βασιalpha.34 λειῶν· καὶ δώσει τὴν βασιλείαν τῷ ἀγαθῷ ὑπέρ σε. (῾Ρῆμα.) Αγαμαι. θαυμάζω. Αγαμαι καρδίας. ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ θαυμάζω.᾿Αγάμενος. θαυμάζων· ἀγάμενοι τοῦτον

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

τῆς εὐψυχίας ἐποχοῦσι τῷ ι ππῳ. Αγετε. τὸ ἡγεῖσθε καὶ οι ετε.᾿Αγείρει. συνάγει. καὶ ἀγείρουσιν.᾿Αγείρασ. ὁ χωλός. Αγειν καὶ φέρειν. τὸ ληστεύειν καὶ ἁρπάζειν. α γειν δὲ καὶ ἀπάγειν χρήματα. καὶ ἐπὶ ἀψύχων. καὶ κομίζειν ἀδιαφόρως. Αγειν ἐπὶ ἐμψύχων. φέρειν ἐπὶ ἀψύχων.᾿Αγηόχασιν. η νεγκαν. παρ' οὐδενὶ εὑρίσκεται τῶν ἀκριβῶν ἀγηόχασιν, ἀλλ' ἐν ἐπιστολῇ Φιλίππου τοῦ Μακεδόνος· οἱ δόκιμοι δὲ περὶ τὴν διάλεκτον, η χα, συνῆχα, ἐξῆχα λέγουσιν.῾Αγιασθήτω. ἀντὶ τοῦ δοξασθήτω. alpha.35῾Αγιάσατε. προευτρεπίσατε.῾Αγιάσαι. καρπῶσαι. καῦσαι ἁγίως.᾿Αγάλλει. σκευάζει· κοσμεῖ. ποιεῖ.᾿Αγαλματοφορούμενοσ. ἀγάλματα η τοι τῶν νοηθέντων φέρων ἐν ἑαυτῷ. ου τως Φίλων.᾿Αγάλλων. ὁ ἑαυτὸν σεμνὸν ποιῶν· η χαίρων. ᾿Αγηγέρατο. συνηθροίζοντο.᾿Αγαίομαι. φθονοῦμαι. Αγε δῆτα. φέρε, κόμιζε δεῦρο. Διόγενες, α γε, λέγε, τίς ε λαβέ σε μόρος ἐς α ϊδος; ε λαβέ με κυνὸς ὀδάξ.᾿Αγηλατεῖν. διώκειν, φυγαδεύειν. ἐὰν δασύνῃς, τὸ α γος καὶ τὸ μίασμα ἐλαύνειν· ἐὰν δὲ ψιλώσῃς, ἀντὶ τοῦ ἀπελάσειν.᾿Αγηγέρατο. συνηθροίζοντο. ἐκ τοῦ ἀγείρω. ὁ μέλλων ἀγειρῶ. ὁ παρακείμενος η γερκα, ὁ παθητικὸς η γερμαι. τὸ ¯γ. η γερται, καὶ ἰακῶς ἀγήγερται. ει τα ὁ ὑπερσυντελικὸς ἠγέρμην, η γερτο καὶ ἀγήγερτο, καὶ ἰακῶς ἀγηγέρατο.᾿Αγινεῖ. ἀντὶ τοῦ φέρει. ἐκ τοῦ α γω τὸ φέρω γίνεται. κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ν. α γω ἀγνῶ καὶ ἀγινῶ. τὸ δὲ ν πέφυκε πλεονάζειν.᾿Αγλαεῖσθαι. καλλωπίζεσθαι. ἀγλαΐζω, ἀγλαΐσω, ἀγλαϊῶ καὶ ἀγλαεῖσθαι. alpha.36᾿Αγνοῶ. παρὰ τὸ νοῶ καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, γνοῶ, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀγνοῶ.᾿Αγορεύω. παρὰ τὸ ἀγορά. τοῦτο παρὰ τὸ ἀγείρω. τοῦτο παρὰ τὸ α γω καὶ τὸ ει ρω τὸ λέγω. ὁ πρὸς τὸ λέγειν συναθροιζόμενος. † ᾿Αγωνιόντεσ. ἀντὶ τοῦ ἀγωνιζόμενοι.†῾Αγιασθέντων. ἀφιερωθέντων.῾Αγίσαι καὶ καθαγίσαι. τὸ καρπῶσαι.᾿Αγκιστρεύει. ἀντὶ τοῦ δελεάζει.᾿Αγκυρίσασ. ἀντὶ τοῦ καταπαλαίσας.᾿Αγγαροφορεῖν. ἐπὶ τοῦ φορτία φέρειν.᾿Αγωνίζεσθαι περὶ πράγματος καὶ ἀγωνίζεσθαι περὶ πρᾶγμα. ἀνάγγειλον ἡμῖν περὶ τὸ πρᾶγμα ἠγωνίσω. Αγχειν. πνίγειν. παρὰ τὸ α γω, α γειν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ χ α γχειν.᾿Αγοράσω λέγουσι· τὸ δ' ἀγορῶ βάρβαρον.᾿Αγχλάσασ. ἀναχλάσας, ἀναβαστάσας, ἀνακουφίσας.᾿Αγώμενοσ. θαυμαζόμενος.᾿Αγόμενος δέ· ὁ φερόμενος μικρόν.᾿Αγωνιᾶν. ἀντὶ τοῦ ἀγωνίζεσθαι. ου τως᾿Ισοκράτης.᾿Αγωνιούμενοι. εἰς ἀγῶνας ἐμβαλοῦντες. alpha.37᾿Αγωνιῶ. τὸ κινδυνεύω καὶ τὸ φοβοῦμαι. ἀγύβιος· πολλαὶ δὲ πόλεις προσετίθεντο τῶν μεσογαίων τοῖς῾Ρωμαίοις.᾿Αγωνιῶσαι τὰς πεζικὰς παρατάξεις καὶ δυνάμεις. ᾿Αγωνιῶντεσ. ἀντὶ τοῦ ἀγωνιζόμενοι. ου τως᾿Ισοκράτης.᾿Αγωνιῶν. δεδιώς. ἀγωνιῶν δὲ τὴν ἀθεσίαν τῶν Κελτῶν καὶ τὰς βουλὰς τὰς περὶ τὸ σῶμα.᾿Αγρόμενοι. συναθροιζόμενοι. καὶ συναθροίζοντες. ἀγρόμενοι πᾶς δῆμος. σύνταξις πρὸς σχῆμα· ὁ δῆμος ἀγρόμενοι. ἐπεὶ ὁ δῆμος πλῆθος σημαίνει.᾿Αγρώσσω. τὸ ἀγρεύω. Ομηρος· ἰχθῦς ἀγρώσσω. Αγνυται. κλᾶται.᾿Αγρυγεῖται. ὑβρίζει.᾿Αγχονῆσαι. πνίξαι. ἀπαγχονίσαι δέ, τ.᾿Αγνυμένων. συντριβομένων.᾿Αγασάμενοι. θαυμάσαντες.᾿Αγγεῖλαι. κυρίως, τὸ διὰ λόγων κελεύειν. παρὰ τὸ λέγω, ἀνλέγω· καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν ἀγγέλω, τροπῇ τοῦ ¯ν εἰς ¯γ.᾿Αγῆλαι. τιμῆσαι, κοσμῆσαι, σεμνῦναι. εἰς α γασιν καὶ χαρὰν ἀγαγεῖν. α γασιν δὲ λέγει τὸν θαυμασμένον.᾿Αγηλάειν. σώζειν. Αγρει. ἀντὶ τοῦ α γε δὴ ζῶντας. alpha.38᾿Αγαπᾶν. ο πέρ ἐστιν ἐξ ἀγάπης. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀρκεῖσθαι.῾Αγιάσατε. ἀφορίσατε.᾿Αγορεύων. δημηγορῶν.᾿Αγρίσκεται. πικραίνεται. ᾿Αγασάμενοσ. θαυμάσας, καὶ ἀντὶ τοῦ φθονήσας.᾿Αγκυλώμενοσ. ἀντὶ τοῦ ἀγκύλην ε χων. ε στι δὲ ἡ ἀγκύλη ει δος ἀκοντίου.᾿Αγχεμαχῶν. ὁ συστάδην καὶ πλησίον πολεμῶν. καὶ ἀγχέμαχα ο πλα, οι ον ἐστὶν ἡ σπάθη. ἑκηβόλα δὲ ο πλα τὰ ἀπὸ τόξου πεμπόμενα βέλη. καὶ ὁ θεολόγος· ἀγχεμάχοις ο πλοις, τοῖς ἀπὸ γλώσσης. (᾿Επίρρημα.)᾿Αγεννῶσ. ἀνάνδρως.᾿Αγεληδόν. δίκην ἀγέλης ἠθροισμένοι. Αγχι. πλησίον.᾿Αγχοῦ. ἀντὶ τοῦ ἐγγύς.᾿Αγροίκωσ. ἀμαθῶς.᾿Αγνωμόνωσ. ἀχαρίστως, ἀμαθῶς η ἀνοήτως. παρὰ Πλάτωνι.᾿Αγκράτος ἐλαύνονται. ἀντὶ τοῦ πάνυ ἐλαύνονται. ου τως Ξενοφῶν. Τὸ Α μετὰ τοῦ Δ.᾿Αδαήσ. ὁ ἀμαθὴς, ὁ ἐστερημένος τοῦ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

δαίειν, η τοι τοῦ μανθάνειν. ἀπὸ τοῦ δαίω, δαῶ. alpha.39᾿Αδεήσ. α φοβος. γράφεται καὶ ἀδειὴς, πλεονασμῷ τοῦ ¯ι. ᾿Αδρόσ. ὁ πλούσιος. Αδησ. χωρίον ἀφεγγὲς, καὶ σκότους αἰωνίου πεπληρωμένον.᾿Αδιάκριτοσ. ἀδιαχώριστος. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μὴ γινωσκόντων τὰ δέοντα, η ἀφρόνως φλυαρούντων.᾿Αδέκαστοσ. ὁ μὴ δεχόμενος πρόσωπα η δῶρα. παρὰ τὸ δέχω δέδεγμαι, δεκαστὸς καὶ ἀδέκαστος.᾿Αδεκάτευτοσ. ἀτελώνευτος. ᾿Αδαήμων. ὁ α πειρος, ἀπὸ τοῦ δαίω τοῦ μανθάνω. δαῶ, δαήσω. δαήμων καὶ ἀδαήμων, συστολῇ τοῦ ¯ι, καὶ μεταθέσει τοῦ τόνου. ᾿Αδάμασ. γένος λίθου α θραυστον. ᾿Αδόκιμον. ἀπόβλητον. Αδδιξ. μέτρον τετράσχοινον. ᾿Αδρανήσ. ἀνίσχυρος, ὁ μὴ δυνάμενος πρᾶξαί τι. δρῶ γὰρ τὸ πράττω.᾿Αδένεσ. οἱ μαλακοὶ καὶ σπογγώδεις τόποι· αἱ μασχάλαι αἱ δύο, καὶ ει τι ἐν τοῖς μέλεσι τούτοις ο μοιον. ᾿Αδερκὴς καὶ ἀδαρκήσ. ὁ τυφλὸς, ὁ ἐστερημένος τοῦ δέρκειν η τοι τοῦ βλέπειν. ᾿Αδδηφάγοσ. γαστρίμαργος, πολυφάγος. ἀθρόως ἐσθίων. παρὰ τὸ α δδην τὸ δαψιλῶς καὶ τοῦ φήγω ἀδδηφάγος. alpha.40 ᾿Αδελφειόσ. ὁ ἀδελφός. ᾿Αδέλφιος δὲ ο νομα κύριον.᾿Αδευκήσ. ὁ ἀπροσδόκητος καὶ α γνωστος. παρὰ τὸ δείκω, τὸ δεικνύω, δεικὴς καὶ ἀδεικής. καὶ τροπῇ τοῦ ¯ι εἰς ¯υ ἀδευκής. καὶ ἀδευκέος, τοῦ πικροῦ καὶ ἀπεοικότος. δεῦκος γὰρ τὸ γλυκύ. ο θεν καὶ Πολυδεύκης ἐκλήθη. ᾿Αδράφαξισ. λάχανόν τι–α γριον. ᾿Αδελφιδοῦσ. ἀνεψιός. ἰστέον, ο τι τὰ εἰς ¯ο¯υ¯ς λήγοντα εἰς ¯ο¯υ ε χουσι τὴν γενικήν. οι ον ἀδελφιδοῦς ἀδελφιδοῦ· θυγατριδοῦς, θυγατριδοῦ. γέγονε δὲ ἀπὸ τοῦ θυγατρίδεος καὶ ἀδελφίδεος, κατὰ κρᾶσιν, οὐχ, ω ς τινες λέγουσι, τὸ ἐναντίον, ἀπὸ τοῦ ἀδελφιδοῦς ἀδελφίδεος. οὐδέποτε γὰρ εὐθεῖα διαλύεται. τὸ γὰρ εἰς ¯ε¯ι¯ς, ¯ε¯ε¯ι¯ς, πλεονασμὸν ε χει τοῦ ¯ε. πρὸς δὲ τοὺς λέγοντας, ο τι, εἰ γέγονε τὸ ἀδελφιδοῦς καὶ θυγατριδοῦς ἀπὸ τοῦ ἀδελφίδεος, ε δει ὀξύνεσθαι, λέγομεν, ο τι πρὸς τὸν χαρακτῆρα τῶν εἰς οῦς ἁπλῶν περισπωμένων.᾿Αδελφόσ. δελφὺς λέγεται ἡ μήτρα καὶ μετὰ τοῦ α τοῦ σημαίνοντος τὸ ὁμοῦ, γίνεται ἀδελφὸς, οἱονεὶ ὁμόδελφός τις ω ν, ἐκ τῆς αὐτῆς δελφύος. Αδερ. ου τος ὁ ἀλιτήριος ἐπανέστη τῷ Σολομῶντι. παῖς δὲ η ν ᾿Ιδουμαῖος τὸ γένος ἐκ βασιλικοῦ σπέρματος. κατέστρεψε δὲ τὴν ᾿Ιδουμαίαν ἐπὶ ᾿Ιωὰβ τοῦ Δαβὶδ στρατηγοῦ. ᾿Αδείμαντοσ. ὁ α φοβος. alpha.41 ᾿Αδήλητοσ. ἀσινὴς, ἀβλαβής.᾿Αγαθίας· καὶ ἐπεδείκνυντο σῶοι τὲ καὶ ἀδήλητοι. δηλῶ γὰρ, τὸ βλάπτω.᾿Αδημονέστεροσ. ἀντὶ τοῦ ἀγωνιστικώτερος. ω ν δὲ τοῦ προσήκοντος ἀδημονέστερος ἀντεῖχε τούτῳ.᾿Αδέρκων. πόλις᾿Ιβηρίας. ὁ πολίτης᾿Αδερκωνί της, ὡς ᾿Ασκαλωνίτης.᾿Αδράμυττισ. νῆσος κατὰ τὴν Λυκίαν. τὸ ἐθνικὸν᾿Αδραμυττίτης, ὡς Ναύκρατις, Ναυκρατίτης.᾿Αδινῷ. ἀδιαλείπτῳ. παρὰ τὸ α δδην ἐπίῤῥημα.᾿Αδιαίτητοσ. ἀλλότριος, ἀήδης καὶ ὁ μὴ διαιτώμενος.᾿Αδόκητοσ. ἀπροσδόκητος.᾿Αδοκίμαστοσ. δοκιμασθῆναι λέγεται τὸ εἰς α νδρας ἐγγραφθῆναι. ἀδοκίμαστος ὁ μήπω ἐγγεγραμμένος. ου τως Λυσίας. ᾿Αδόκιμοσ. ὁ ἀδοκίμαστος καὶ ὁ ἀπόβλητος. ᾿Αδωναῖοσ. ὁ ὑπὸ τὸν ᾳ δην.᾿Αδώνειοι κῆποι. οἱ μετέωροι κῆποι.᾿Αδινάων. παρὰ τὸ α δην, ο σημαίνει τὸ πλῆρες, η τὸ ἀδιαλείπτως, γέγονε ἀδινὸς, τὸ θηλυκὸν, ἀδινή· καὶ ἀδινῶν καὶ ἀδινάων. τὸ ¯δ¯ι ἰῶτα, διατί; τὰ εἰς ¯ν¯ο¯ς ὀξύτονα ἀπὸ ἐπιῤῥημάτων γινόalpha.42 μενα διὰ τοῦ ¯ι γράφεται. οι ον πύκα πυκινός· α δην, ἀδινός.᾿Αδωνίδειος καρπόσ. ὁ τοῦ᾿Αδώνιδος, ο ἐστι τοῦ ᾳ δου. ἡ εὐθεῖα ὁ Αδωνις, τοῦ᾿Αδώνιδος.᾿Αδύτῳ. τῷ ἐνδοτάτῳ. δύω, δῦμι, δύσω, δέδυκα, δέδυμαι, σαι, ται. δυτὸς καὶ α δυτος. καὶ α δυτον τὸ σπήλαιον, η τὸ ἀπόκρυφον μέρος τοῦ ἱεροῦ. ᾿Αδραστίδησ. κύριον. ᾿Αδύνατοι. οἱ πεπηρωμένοι τὸ σῶμα. ἐλάμβανον δὲ ου τοι δοκιμασθέντες ὑπὸ τῆς βουλῆς, οἱ μὲν ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας ὀβολοὺς δύο, οἱ δὲ ὀβολόν. Φιλόχορος δέ φησι, δραχμὰς κατὰ μῆνα. Αδησ καὶ θάνατος διαφέρει· ο τι ὁ μὲν ψυχὰς κατέχει, ὁ δὲ σώματα. (Θηλυκόν.) Αδωνισ. παρὰ τὸ α δω τὸ ψάλλω, η παρὰ τὸ η δω τὸ εὐφραίνομαι.᾿Αδιαφορία. ἀμέλεια· χωρὶς παρατηρήσεως.᾿Αδικία. ε ξις παροπτικὴ τοῦ δικαίου, η κίνησις ἐν τῷ αὐτῷ πολυχρονίῳ θυμοῦ καὶ ἐπιθυμίας, τοῦ μὲν τοῖς παροῦσιν ὀργιζομένου, τῆς δὲ ἐφιεμένης τῶν μὴ παρόντων.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἀδικία παρὰ τῷ ἀποalpha.43 στόλῳ ἡ τῶν εἰδώλων ἀπάτη· ἐκεῖνοι ου ν τὴν ἀδικίαν κατέχουσιν, ο σοι τὸ σέβας τοῦ θεοῦ παραπέμπουσιν εἰδώλοις· τὸ δὲ κατέχουσιν, ἀντὶ τοῦ φυλάττουσιν. ὁ δὲ Πλάτων φησὶ τὴν ἀδικίαν νόσον ψυχῆς ει ναι. οὐδεμία ου ν νόσος ψυχῆς ὠφέλιμος ἐστίν.᾿Αδειάσ. ει δος ἐσχάρας.᾿Αδράστεια. ο νομα κύριον, καὶ ἡ νέμεσις. καὶ τόπος μεταξὺ Πριάμου καὶ τοῦ Παρείου.᾿Αδμῆτιν. ἀδάμαστον. ᾿Αδημονία. σκυθρωπότης ψυχῆς. ἡ διάθεσις ἐπὶ ἀποτυχίᾳ τινὸς τῶν ποθουμένων γινομένη. ἀδημονία λέγεται καὶ ἡ φροντίς. Αδεια. ἀφοβία, εὐδία.᾿Αδελφιξία. ἡ κοινωνία. καὶ ἀδελφὸν τὸ κοινόν.᾿Αδμενίδεσ. αἱ δοῦλαι. οι μαι δὲ, ο τι ἀδμωλίδες θέλει γράφεσθαι.᾿Αδρήνη. πόλις Θρᾴκης. ἡ μικρὸν ὑπὲρ τῆς Βερνίκης κεῖται. τὸ ἐθνικὸν᾿Αδρηνήτης. ὡς Συήνη, Συηνήτης. δύναται δὲ καὶ᾿Αδρηναῖος. ὡς Κυρήνη, Κυρηναῖος.᾿Αδάμαστος παρθένοσ. α ζυξ. Αδανα. πόλις. ἀπὸ Αδανος τινός. ὁ πολίτης ᾿Αδανεὺς, ὡς Γάργαρα, Γαργαρεύς.᾿Αδηλία. ἡ κρυφιότης η ἀοριστία καὶ ἡ ἀπειρία. τῷ δὲ ὑπερηφανίᾳ χρωμένῳ, καὶ τὴν τοῦ πολέμου ἀδηλίαν η κιστα βαλλομένῳ εἰς νοῦν, η λπιζε ῥᾳδίως αἱρήσειν τὸν βάρβαρον. alpha.44᾿Αδρία. πόλις, καὶ παρ' αὐτὴν κόλπος᾿Αδρίας. ἡ χώρα δὲ τοῖς βοσκήμασιν ε στιν ἀγαθὴ, καὶ δὶς τίκτουσα τὸν ἐνιαυτὸν καὶ διδυμοτοκεῖν. πολλὰς δὲ καὶ τρεῖς τέσσαρας ἐρίφους τίκτειν. ὁ πολίτης ᾿Αδριανός. ὡς᾿Ασία,᾿Ασιανός. καὶ᾿Αδριάτης,᾿Αδριατικός.᾿Αδιαβηνή. αυ τη ἡ χώρα κεῖται πρὸ τῆς Μεσοποταμίας, ὡς ἐπὶ ἀνατολὴν, πέραν τοῦ Τίγρητος. ἐν αὐτῇ δ' ἐστὶν καὶ ἡ α σφαλτος ἡ λεγομένη νάφθα. λέγεται δὲ᾿Αδιαβηνὴ διὰ τὸ ει ναι πλείους ποταμοὺς ἐν αὐτῇ καὶ δυσχερεστέραν ποιεῖν τὴν διάβασιν. ἐκεῖ ε στιν καὶ ἡ Νινευΐ. τοσαύτην δὲ ἀσφάλειαν ποιεῖ τοῖς κτίσμασιν ἡ α σφαλτος, ω στε ταῖς ὀπταῖς πλίνθοις καὶ α λλοις λίθοις συμμιγεῖσα, ἰσχυροτέρα γίνεται παντὸς σιδήρου. ἐκεῖσε δὲ ἐστὶ καὶ τὸ α ορνον στόμιον, ἐξ ου δεινὸν πνεῦμα ἀναδίδοται, ω στε πᾶν μὲν ἐπίγειον ζῶον, πᾶν δὲ πτηνὸν διαφθείρειν, καὶ εἰ πρὸς τὸ τυχὸν ὀσφρήσαιτο· καὶ εἰ ἐσκεδάννυτο, οὐκ α ν ᾠκίσθη ὁ χῶρος, ἀλλὰ κατ' εὐθεῖαν α νεισι. καὶ ὀλίγον ἀνερχόμενον πάλιν ἀντανακλᾶται, καὶ ἐκ τούτου τά τε ἐν ὑψηλοτέρῳ πετόμενα σώζεται, καὶ τὰ πέριξ νεμόμενα. ὁ πολίτης᾿Αδιαβηνός.᾿Αδικοδοξία. παράλογος λοιδορία. ὁ δὲ στρατηγὸς οὐ δυνάμενος ἐνεγκεῖν τὴν ἀδικοδοξίαν τῶν ταῦτα λεγόντων. alpha.45᾿Αδμολία. ἡ α γνοια παρὰ Καλλιμάχῳ. παρὰ τὸ ει δω τὸ γινώσκω, ι δμων, ι δμονος, ἰδμονία, καὶ ἀϊδμονία, καὶ συγκοπῇ καὶ τροπῇ, ἀδμολία.᾿Αδορατία. ἡ ἀστρατεία, κυρίως δὲ, ἡ ἀργία. ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ δόρατος, ο ἐστι τοῦ κονταρίου.᾿Αδωνίαν α γομεν. ο ἐστι στερούμεθα τοῦ᾿Αδώνιδος.᾿Αδωνίαν α γομεν καὶ τὸν Αδωνιν κλάομεν.᾿Αδρηστίνη. ο νομα κύριον. τὰ διὰ τοῦ ¯ι¯ν¯η, μὴ γινόμενα ἀπὸ ἐπιθέσεως κύρια μονογενῆ, ἀποστρέφονται τὴν ¯ε¯ι, πλὴν τοῦ πείνη· οι ον Αἰητίνη· δίνη· ᾿Αδρηστίνη. πρόσκειται μὴ γινόμενα ἀπὸ ἐπιθέτου κυρίου, ἐπειδὴ φωτεινὸς τόπος καὶ φωτεινὴ οἰκία· καὶ γίνεται ἐκ τούτου Φωτεινὴ, ο νομα κύριον. Αδρησις. ἡ ἀδρόασις. ἡ ἀπραξία.᾿Αδημονία. ἐπικράτεια θλίψεως παρατεταμένη.᾿Αδηκτοτάτη. ἀσητοτάτη. ῾Ησίοδος· τῆμος ἀδηκτοτάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ Υλη. (Οὐδέτερον.) Αδαιτρον. τὸ ἀμέριστον. ᾿Αδείμαντα. α φοβα. ἀπὸ τοῦ δειμαίνω, τὸ φοβοῦμαι. alpha.46 ᾿Αδήωτον. ἀπόρθητον, ἀπράθευτον. οἱ δὲ τὸ χωρίον ἀδήωτον ε χειν ἐθέλοντες ὡμολόγησαν ἀργύριον σταθμὰ ¯α δώσειν. γίνεται δὲ παρὰ τὸ δηῶ τὸ πορθῶ. τοῦτο παρὰ τὸ δαίω τὸ κόπτω, τροπῇ τοῦ ¯α εἰς ¯η, τοῦ ¯ι ἀνεκφωνήτου ο ντος. ᾿Αδιάστατον. τὸ ἀχώριστον, η τὸ μήπω διεστηκὸς, μὴ δὲ διακεκριμένον. ου τως ᾿Αντιφῶν. ᾿Αδελφά. ο μοια, κοινά. ᾿Αδερκές. τὸ ἀόρατον. ᾿Αδήριτον. α μαχον, ἀπολέμητον, ἀφιλονείκητον. ἀδῆρις γὰρ ἡ φιλονεικία.᾿Αδιάρθρωτον. α σημον, ἀτράνωτον. Αδυτον. τὸ ἀπόκρυφον μέρος τοῦ ἱεροῦ η τὸ σπήλαιον.᾿Αδέψητον. ὠμὸν, ἀνέργαστον.᾿Αδιάσκευον. ἀνεπιμέλητον, ἀκόσμητον.᾿Αδαλέσ. ὑγιές.᾿Αδινόν. οἰκτρὸν, λεπτόν. η καὶ τὸ πυκνὸν καὶ τὸ συνετόν. Αδοξον ευ χοσ. α τιμον καύχημα, α δοξον καὶ ἐπίψογον δόξαν.῾Αδρόν. δαψιλὲς, μέγα, πλούσιον.᾿Αδίοπον. α ναρχον,

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἀφύλακτον. ἀπὸ τοῦ διέπω. δίοποι γὰρ λέγονται οἱ τῆς νεὼς φύλακες. alpha.47 ̓Αδιάδραστον. α φυκτον. καταπλαγείη α ν τις τὸ ἀδιάδραστον τῆς δίκης, ἐκ τῆς συμβάσης τούτῳ τιμωρίας.̓ Αδιεξίτητον. τὸ ἀδιεξέλευστον. τὸ ἀπόρευτον. Αδιον. τὸ πλάγιον. ̓Αδιόριστον. ἀδιαχώριστον. ̓Αδόκητον. τὸ διεψευσμένον. δεδιὼς, μὴ ἀφυλάκτοις αὐτοῖς ἐπιπέσοιεν· ο δὴ οὐκ ἀδόκητον ἐγεγόνει. ἐπεὶ καὶ ληστήριον αὐτῶν προέβαινεν.̓ Αδόνητον. τὸ ἀσάλευτον. δόνος γὰρ ἡ ταραχὴ, καὶ δονῶ τὸ ταράσσω. Αδορον. τὸ ἀνέκδαρτον.̓ Αδύνατα ει ναι. ἀντὶ τοῦ ἀδύνατον. πολλάκις γὰρ κέχρηται Θουκυδίδης τοῖς πληθυντικοῖς ἀντὶ ἑνικῶν, μάλιστα δὲ ἐπὶ ταύτης τῆς λέξεως. ἀδύνατον δὲ λέγεται, ο μὴ ε στιν ἐπιδεκτικὸν τοῦ ἀληθὲς ει ναι. οι ον, ἡ γῆ ι πταται. ἀδύνατα ε χοντος τοῦ στρατηγοῦ κύμον ἀναῤῥίψαι πολέμου τοσούτου. ̓Αδυσώπητον. ἀπροσωπόληπτον η ἀπαράκλητον.̓ Αδνούμιον. ἀπογραφὴ ὀνομάτων παρὰ ̔Ρωμαίοις. alpha.48̓ Αδιαλώβητον. τὸ ἀβλαβές.̓ Αδάϊον. τὸ α καυστον. (̔Ρῆμα.) ̓Αδολεσχῆσαι. τέσσαρα σημαίνει. τὸ φιλοσοφεῖν, ὡς τό· ο δε δοῦλος σοῦ ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου. καὶ τὸ παίζω, ὡς τό· ἐξῆλθεν̓ Ιακὼβ ἀδολεσχῆσαι ἐν τῷ πεδίῳ. καὶ τὸ ὀλιγωρῶ, ὡς τό· ἠδολέσχησε καὶ ὀλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου. καὶ τὸ φλυαρεῖν, ὡς τό· ἀδολεσχεῖς, α νθρωπε. Αδει. λέγει, ὑμνεῖ.̔ Αδρύνοιτο. αὐξαίνοιτο. ̓Αδηκότεσ. κεκμηκότες, ταλαιπωρήσαντες. ἀπὸ κόπου ἀηδῶς διακείμενοι. ἀηδῶ, ἀηδήσω.̓ Αδήσεις. ἀρέσκεις.̓ Αδεῖν. ἀρέσαι, ὑπὸ τοῦ α δω τὸ ἀρέσκω. η η δω, η σω, α δον ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἐξ ου τό· –α δε δ' Εκτορι– ὁ δὲ δεύτερος μέλλων ἀδῶ. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἀδεῖν. ̓Αδαξῆσαι. κνῆσαι, λυπῆσαι. ̓Αδμωλεῖν. ἀγνοεῖν η ἀγνωμονεῖν, η ἀκηδιᾷν. alpha.49 Αδδουσι. εἰς κόρον ἐσθιίουσιν. ̓Αδρύνω. τὸ αὐξάνω.̓ Αδμεύειν. τὸ ὑγιαίνειν.̓ Αδημονῶ. ἀκηδιῶ. ἀγωνιῶ· λίαν λυποῦμαι. ὁ δὲ, τὸ μὲν πρῶτον ἠδημόνει, καὶ ἡσυχίαν ει χεν ὑπὸ τοῦ παρόντος κακοῦ. καὶ ἀδημονούσης ἀντὶ τοῦ ἀπορούσης.̓ Αδελφίζειν. ἀντὶ τοῦ ἀδελφὸν καλεῖν. ου τωσ̓ Ισοκράτης, καὶ ὁ Μιλήσιος ̔Εκαταῖος καὶ ̓Απολλοφάνης ἐχρήσαντο. ̓Αδοξεῖται. οὐ τιμᾶται. οὐκ ἀπόδεκτόν ἐστι τὸ νικᾷν παρὰ ̔Ρωμαίοις α νευ παραγγέλματος· ἀδοξεῖται γάρ. (̓Επίῤῥημα.) ̓Αδυναστί. ἀντὶ τοῦ ἀδυνάτως. ̓Αδωναΐ. θεός. ̓Αδέρκτωσ. οὐ προσβλεπόντως. ἀλλ' η καταμηνύοντες· παραμειβόμεθ' ἀδέρκτως.̓ Αδηνέωσ. ἁπλῶς καὶ ἀταλαιπώρως.̓ Αδεκάστωσ. δικαίως· ἀδωροδοκήτως· ἀμερίστως.̓ Αδαηστί. χωρὶς μαθήσεως, η μερισμοῦ χωρίς.̓ Αδορεί. ἀνεκδάρτως. ἀδωρὶ δὲ χωρὶς δώρων. μέγα καὶ ί.̓ Αδηρίτωσ. ἀμάχως, ἀφιλονείκως.̓ Αδεεί. ἀφόβως, ἀδογματίστως, ἀναμφιβόλως. alpha.50̓ Αδεῶσ. ἀφόβως.̓ Αδακρυτί. ἀκλαυστί.̓ Αδμωλεί. χωρὶς δουλείας. Τὸ Α μετὰ τοῦ Ε. (̓Αρσενικόν.)̓ Αελλόπουσ. ὁ ταχύτατος.̓ Αεργόσ. ὀκνηρὸς, ἀργός.̓ Αεσίφρων. ὀξύφρων η ματαιόφρων.̓ Αένναοσ. ὁ ἀεὶ ῥέων.̓ Αερσίπουσ. ὁ εἰς υ ψος αι ρων τοὺς πόδας. ̓Αεικέλιοσ. ἀπρεπὴς, ἀνόμοιος, σκληρός. ὡς πέμπω, πέμπελος. ει κω, τὸ ὁμοιῶ, ἀεικέλιος.̓ Αεικήσ. ἀπρεπὴς, σκληρός. ἀπὸ τοῦ μὴ ει κειν.̓ Αετιδεῖσ. οἱ νεοσσοὶ τῶν ἀετῶν.̓ Αέτιοσ. ο νομα κύριον. ου τος ἐξ̓ Αντιοχείας τῆς Συρίας ει λκε τὸ γένος, διδάσκαλος γεγονὼς Εὐνομίου, ἀπὸ πενιχρῶν καὶ εὐτελῶν γονέων τυγχάνων· ᾡ τινι ἀνάθεμα ἐγώ φημι.̓ Αετίτησ. ει δος λίθου.̓ Αείτησ. ὁ ἑταῖρος, ἀπὸ τοῦ ἀεὶ ει ναι. ̓Αερμών. ο ρος κατὰ Παλαιστίνην, ἐφ' ᾡ πολλὴ χιὼν συνάγεται, ἀφ' η ς ἀτμοὶ ἀναδιδόμενοι. καὶ τὸν ἀέρα τὸν ὑπεράνω τῆς Σιὼν παχύνοντες δρόσον ἀποτελοῦσιν ἐν θέρει. alpha.51 (Θηλυκόν.) ̓Αέκητι. τῇ ἀβουλίᾳ. ̓Αεργηλή. ἀργὴ, α πρακτος. τρομερῷ γήραϊ κάμνων χειρὸς ἀεργηλᾶς ἀνέθηκε κορύναν.̓ Αερονηχεῖσ. τὰς ἐν τῷ ἀέρι νηχομένας νεφέλας. ου τωσ̓ Αριστοφάνης. Αεσισ. πόνος τίς. Αελλαι. πνοιαὶ ἀνέμων. η α τακτα πνεύματα. καὶ καταιγίδες. η μεγάλαι συστροφαί. αἱ α γαν εἱλοῦσαι. η παρὰ τὸ α ω τὸ πνέω, ὁ μέλλων ἀήσω καὶ ἀέσω· καὶ ἐξ αὐτῶν α ελλα, πλεονασμῷ ἑτέρου ¯λ.̓ Αειλογία. ἡ πολυλογία.̓ Αερία. ἡ Αι γυπτος.̓ Αετασία. ἡ λύπη. ̓Αειγλινῆσι. ταῖς διηνεκέσι ῥυπαρίαις.̓ Αετίγεννα. πόλις ου τω καλουμένη.̓ Αεικίασ. τὰς ἀπρεπεῖς υ βρεις. τὰς ὑβριστικὰς αἰσχύνας. ἀπὸ τοῦ ἀϊκίας. πλεονασμῷ τοῦ ¯ε

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἀεικίας.᾿Αεινεφίσ. ἡ τύφλωσις. †᾿Αερσίπουσ. ταχυτάτη.† alpha.52᾿Αειφυγία. ἡ εἰς ἀεὶ φυγή. χωρήσειν δ' αὐτοῖς α παντα κατὰ νοῦν, εἰ τὸν αὐτόχειρα ἐλάσουσι τοῦ στρατοῦ ἀειφυγίᾳ.᾿Αειλογία. τὸ ἀεὶ λόγον καὶ εὐθύνας ὑπέχειν. ου τως Δημοσθένης καὶ᾿Ισαῖος. (Οὐδέτερον.)᾿Αεικελέσ. ἀπρεπές.᾿Αειθαλέσ. τὸ ἀεὶ θάλλον.᾿Αείρυτον. τὸ ἀεὶ ῥέον. Αερκτον. τὸ α φρακτον. ε ρκος γὰρ τὸ περίφραγμα. ᾿Αερόεν. μέγα σκοτεινόν.᾿Αεκήλια. οὐκ εἰρηναῖα, οὐδ' η συχα, ἀλλὰ ταραχώδη. Αειλα. τὰ πολύσκια χωρία, κατὰ στέρησιν τῆς ε λης.᾿Αείδελον. ἀφανές. ει δω, τὸ γινώσκω, τὸ οι δα. γίνεται ει δελος, ὡς πέμπω πέμπελος. ὡς῾Ησίοδος περὶ Αὐτολύκου.᾿Αετώματα. στεγάσματα.᾿Αέτειον. η πτερὸν η κρέας. alpha.53᾿Αεροτόμα. τὰ πετεινὰ τὰ τοῖς πτεροῖς τέμνοντα τὸν ἀέρα. Αεισμα καινόν. υ μνος καινός.᾿Αείσωμεν. ὁδεύσομεν. Αεθλον. τὸ ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος διδόμενον. νηῶν δ' ε φερ' α εθλα. ἀπὸ τοῦ ἐθέλω, ἐπιτάσει τοῦ ¯α, α εθλον. (῾Ρῆμα.)᾿Αεθλεύειν. ἀγωνίζεσθαι.᾿Αείρασ. κουφίσας, ἐπάρας, βαστάσας.᾿Αεροβατεῖν. εἰς τὸν ἀέρα βαίνειν.᾿Αείδω. τὸ λέγω.᾿Αέξει. αυ ξει. ᾿Αεικίσουσιν. ὑβρίσουσιν.᾿Αεικίζει. ἀπολλύει, φθείρει. οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ αἰκίζεται. ᾿Αελπέων. οὐκ ἐλπίζων.᾿Αερέθονται. αι ρονται. η λίαν παροξύνονται.᾿Αέντεσ. πνέοντες. παρὰ τὸ α ω τὸ πνέω.᾿Αερτάζειν. βαστάζειν.᾿Αείλλειν. θωπεύειν, κολασεύειν, ἀπατᾷν. alpha.54 Αειρε. πρόσφερε. μή μοι οι νον α ειρε μελίφρονα– καὶ ἀντὶ τοῦ ε βαλε. καὶ ι πνια λύματ' α ειρεν. †᾿Αειροῦσ. ὁ ἀεὶ ῥέων.†᾿Αεικίσω. ὑβρίσω. ὡς εὐγενὴς εὐγενίζω, ου τως ἀεικὴς ἀεικίζω.᾿Αειρόμεναι. κουφιζόμεναι. παρὰ τὸ αι ρειν. η ἀὴρ, ἀέρος, ἀέρω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ι ἀείρω.᾿Αέσαμεν. ἀνεπαυσάμεθα. Ομηρος· νύκτα μὲν ἀέσαμεν χαλεπὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντες.᾿Αέλπτωσ. ἀνελπίστως. ᾿Αένναοσ. ὁ ἀεὶ νάων καὶ ῥέων. ὁ δὲ᾿Ιουστινιανὸς ω σπερ ποταμὸς ἀένναος ἐδῄου τοὺς ὑπηκόους.᾿Αείσαμεν. ὁδεύσαμεν. η ἠκούσαμεν δι' ἰῶτα. Τὸ Α μετὰ τοῦ Ζ. (᾿Αρσενικόν.) Αζηλοι. οἱ α τιμοι. Αζυγεσ. οἱ μονάζοντες. καὶ ἀζυγῶν τῶν μοναστῶν. ἡ εὐθεῖα ὁ α ζυξ. alpha.55 Αζυμοι. καθαροί. α τυφοι. οἱ ε παρσιν μὴ ε χοντες. τὸ γὰρ α ζυμον οὐχ ὑψοῦται. Αζην. ὁ πώγων κατὰ Φρύγας.᾿Αζείρου. τοῦ ἀζώστου η πολυζώστου. ἀπὸ τοῦ ζειρά.᾿Αζειῶται. Τρωϊκὸν ε θνος.᾿Αζειάδησ. κύριον. καὶ πατρωνυμικῶς᾿Αζειάδα.᾿Αζέμελκοσ.᾿Αζείδης.᾿Αζήϊος.᾿Αζηνᾶς.᾿Α νεύς. καὶ Αζωρος. ὀνόματα κύρια.᾿Αζηρόσ. ὁ μὴ ξηρός.᾿Αζαώθ. ο νομα κύριον. Αζυξ. ὁ μὴ συνεζευγμένος γάμῳ. καὶ ὁ κέλης ι ππος.᾿Αζητόσ. ὁ σεβαστός. (Θηλυκόν.)᾿Αζηνία. δῆμος ἐστὶ τῆς φυλῆς τῆς῾Ιπποθωοντίδος.᾿Αζαλέην. κατάξηρον. Ομηρος· βοῦν ἀζαλέην. (Οὐδέτερον.)᾿Αζήμιθρον. η τοι ἀζήμιον. Αζειρον. τὸ ἀποίκιλτον. ζειρὸν γὰρ τὸ ποικίλον. η τὸ α χρωστον.᾿Αζηλόεν. τὸ μέλαν.᾿Αζήτητον. τὸ ζήτησιν καὶ κατηγορίαν ε χειν κεκωλυμένον. ου τως Αἰσχίνης.᾿Αζηχέσ. τὸ ἀδιάλειπτον. τροπῇ τοῦ ¯δ εἰς ¯ζ. ἀδηχὲς γάρ. α δην δέ ἐστι τὸ ἀδιάλειπτον. η ἀζηχὲς τὸ μεγαλόηχον. οι ον· –ἀζηχὲς μεμαυῖα. (῾Ρῆμα.)᾿Αζείρει. ἀντὶ τοῦ ζέει. ἀζήρει δὲ, ἀντὶ τοῦ ξηραίνει, ¯η. alpha.56 Αζω. τὸ ξηραίνω. α ζω· τὸ σέβομαι· ο καὶ δασύνεται. Αζειν η᾿Αζεῖν. τὸ στόμα ἀθρόως προσπνεῖν. (᾿Επίῤῥημα.)᾿Αζητῶσ. σεβαστῶς.᾿Αζημίωσ. ἀβλαβῶς. κυρίως δὲ ζημία ἡ τῆς ζωῆς μείωσις. Τὸ Α μετὰ τοῦ Η. (᾿Αρσενικόν.)᾿Αήρ. ου πᾶσαι αἱ κινήσεις κατὰ φύσιν εἰσίν. ἀὴρ δὲ ἐστὶ στοιχεῖον λεπτότατον, ὑγρόν τε καὶ θερμὸν, τοῦ πυρὸς βαρύτερον, τῆς δὲ γῆς καὶ τῶν ὑδάτων κουφότερον, ἀναπνοῆς καὶ ἐκφύσεως αι τιον, ἀχρωμάτιστον η τοι ἐκ φύσεως χρῆμα μὴ κεκτημένον· διειδὲς, διαφανές· φωτὸς γὰρ ἐστὶ διεκτικὸν, καὶ ταῖς τρισὶν αἰσθήσεσιν ἡμῶν διακονοῦν, δι' αὐτοῦ γὰρ ὁρῶμεν, ἀκούομεν καὶ ὀσφραινόμεθα. δεκτικὸν θάλψεώς τε καὶ ψύξεως, ξηρότητός τε καὶ ὑγρότητος, ου πᾶσαι αἱ κατὰ τόπον κινήσεις εἰσὶν, α νω, κάτω, ε σω, ε ξω, δεξιὰ, ἀριστερὰ, καὶ ἡ κυκλοφορικὴ κίνησις. οι κοθεν μὴ κεκτημένος τὸ φῶς, ἀλλ' ὑπὸ ἡλίου καὶ σελήνης καὶ α στρων καὶ πυρὸς φωτιζόμενος. καὶ τοῦτο ἐστὶν ο ει πεν ἡ γραφή· σκότος η ν ἐπάνω τῆς ἀβύσσου, θέλουσα δεῖξαι, ὡς οὐκ οι κοθεν ὁ ἀὴρ τὸ φῶς κέκτηται, ἀλλ' α λλη ἐστὶν οὐσία τοῦ φωτός. παρὰ τὸ α ω, τὸ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

πνέω, ἀήρ· ἡ γὰρ κίνησις αὐτοῦ ποιεῖ τὸν α νεμον. η παρὰ τὸ ε ρω, τὸ κουφίζω, ἀήρ· κουφίζονται γὰρ ἐν αὐτῷ καὶ αι ρονται τινὰ ζῷα.᾽Αήσυλοσ. ἡμαρτημένος. ἀπὸ τοῦ α ω μέλλοντος, τοῦ δηλοῦντος τὸ βλάπτω, γίνεται ο νομα alpha.57 ῥηματικὸν ἀήσυλος· κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ¯η. η ἀπὸ τοῦ η δω, η σω, η συλα. καὶ ἀήσυλα· τὰ μὴ τέρποντα, η α δικα καὶ ἁμαρτωλά.᾽Αήθησ. ὁ ἀσυνήθης. συντάττεται δὲ ἐπὶ δοτικῆς καὶ γενικῆς, οι ον ἀήθης εἰμὶ τούτῳ τῷ πράγματι. καὶ γὰρ ἀήθης τοῦ κατακούειν τινός.᾽Αηνόβαρβοσ. χαλκοπώγων. Αητοσ. ἀκόρεστος.᾽Αήσσητοσ. ὁ ἀήττητος, ὁ ἀνίκητος.᾽Αήτησ. ὁ α νεμος. ἀπὸ τοῦ α ω τὸ πνέω. ἀΐτης δὲ ὁ ὁρμητικὸς, ¯ι. ἀπὸ τοῦ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ. ἀείτης δὲ, ὁ φίλος, δίφθογγος.᾽Αηδών. ἀπὸ τοῦ ἀείδω. ἀειδὼν, καὶ τροπῇ αἰολικῇ τῆς ¯ε¯ι διφθόγγου εἰς ¯η, η μόνου τοῦ ¯ε εἰς ¯η ἀηδών. (Οὐδέτερον.) ᾽Αήσυρον. τὸ ἐλαφρὸν, ἀπὸ τοῦ α ω, τὸ πνέω.᾽Αήσυλον. α δικον, ἁμαρτωλὸν, μὴ τέρπον.᾽Αητόν. τὸ πολὺ καταπνεόμενον. Αημα. τὸ πνοὴν φέρον. Αηκεσ. τὸ μὴ ἠκονημένον ξίφος.᾽Αηνέσ. τὸ ἀΐδιον, τὸ λαμπρόν.᾽Αηδέσ. ἀνεύφραντον. (῾Ρῆμα.) ᾽Αήμενοσ. ὁ ὑπὸ ἀνέμων καταπνεόμενος. ἀήμεναι, πνεῦσαι. alpha.58᾽Αηθέσσουσιν. ἀσυνήθεις εἰσίν.᾽Αήδιζον. ἀηδῶς ει χον. ἰστέον, ο τι τὰ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα ῥήματα χρονικῶς αυ ξονται ἐν τῷ παρατατικῷ, οι ον· α γω, η γον· αι ρω, η ρον· αἰτῶ, η τουν. δεῖ προσθεῖναι ἐκτὸς τῶν ἰωνικῶν καὶ ποιητικῶν· ου τοι γὰρ συναρχομένους πολλάκις τοὺς παρακειμένους τοῖς ἰδίοις ἐνεστῶσι, οι ον α γω, α γεν· –α γε δέ ἑ μοῖρα βαρεῖα. καί· α ψατο δ' ἡμιόνου– καὶ χωρὶς τῶν ἀπὸ προθέσεως ἀρχομένων, οι ον ἀναγινώσκω, ἀνεγίνωσκον, ἀνέρχομαι, ἀνηρχόμην. ἐπὶ τούτων γὰρ ἡ ἀρχὴ ἐνεστῶτος ἐφυλάχθη ἐν τῷ παρατατικῷ. Τὸ Α μετὰ τοῦ Θ. (᾽Αρσενικόν.)᾽Αθύρασ. ἐπίνειον παρὰ τὸ Βυζάντιον. ἡ κλῆσις ἰσοσυλλάβως.᾽Αθυραῖος, ὡς῾Ρήβας,῾Ρη βαῖος. ᾽Αθῶοσ. ἀναίτιος, ἀζήμιος. ἀπὸ τοῦ θῶ, τοῦ σημαίνοντος τὸ καταβάλλω, γίνεται θωὴ, ο ἐστι ζημία. ὁ γὰρ ζημιούμενος καταβάλλεται τί. Αθωσ. ἀκρωτήριον η ο ρος Θρᾴκης. Αθως σκιάζει νῶτα Λημνίας βοός. βοῦς γὰρ ι δρυται ἐν τῇ alpha.59 Λήμνῳ. ει ρηται δὲ Αθως ἀπὸ Αθου γίγαντος. τὸ τοπικὸν, Αθωος χωρὶς τοῦ ¯ι, καὶ᾽Αθώους τοὺς ἐνοικοῦντας. τὸ θηλυκὸν᾽Αθωὶς ει ρηται καὶ᾽Αθῶος, ὡς Κῶς Κῶος, καὶ κατὰ συναίρεσιν Αθους. ε στι καὶ᾽Αθῶος πόλις ἐπὶ τῷ Αθῳ. ὁ πολίτης᾽Αθωίτης. Αθρουσ. εἰς α παν συνηγμένους ὁμοῦ, η ἀθρόους. τοιαῦτα μὲν ἐποίκιλλεν α θρους δεδισσόμενος.᾽Αθαμβήσ. ὁ α φοβος. Αθεσμοσ. ὁ α νομος.᾽Αθέμηνοσ. ὁ κακός. ᾽Αθίγγανοσ. ὁ αἱρετικός.᾽Αθέρεσ. ει δος σπέρματος.᾽Αθέριστοσ. ὁ ἀφρόντιστος. Αθλιοσ. ὁ ἐν ἀγωνίᾳ καὶ θρήνῳ ω ν καὶ μηδόλως α νεσιν ε χων.᾽Αθλοθετῆρα. ἀγωνοθέτην. Αθλοσ. τὸ ἀγώνισμα καὶ ὁ πόνος· παρὰ τὸ τλῶ, τὸ καρτερῶ, τλὸς καὶ α τλος, καὶ τροπῇ τοῦ ¯τ εἰς ¯θ α θλος. γράφεται καὶ α εθλος. ὡς τό, ου τος μὲν δὴ α εθλος α ατος– καὶ ἐπὶ οὐδετέρου, α εθλον, τὸ διδόμενον ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος· –νηῶν δ' ε φερ' α εθλα– ἀπὸ τοῦ ἐθέλω, καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ ¯α ἀέθελον, τὸ πάνυ θέλον, καὶ συγκοπῇ α εθλον καὶ κράσει τοῦ ¯α ¯ε, α θλον. τὸ α θλον γὰρ λέγουσι, οὐχὶ τὸ ε παθλον. alpha.60 Αθρακτοσ. ἀτάραχος.᾽Αθυρονόμοι. ὡς ε τυχε τοῖς νόμοις χρώμενοι. (Θηλυκόν.) Αθρυπτοσ. ἀνδρώδης, μὴ βλακεύουσα μήτε μαλακιζομένη, μήτε χαυνουμένη. Δαμάσκιος· τήνδε τρυφὴν ἐκληρώσατο μετρίαν τινὰ καὶ α θρυπτον. †᾽Αθηνᾶ. ὁ ἀὴρ καὶ ἡ φρόνησις.†᾽Αθανασία. αἰώνιος καὶ ἀΐδιος ζωή. ᾽Αθλιότησ. ἡ ἐν τοῖς λυπηροῖς καὶ ἀβουλήτοις πάθεσι ταλαιπωρία.᾽Αθρήνη. ει δος μελίσσης.᾽Αθυρογλωττία. ἡ φλυαρία.᾽Αθεσία. ἡ παράβασις.᾽Αθήναζε. εἰς᾽Αθήνας. ᾽Αθήνηθεν. ἐξ᾽Αθηνῶν.᾽Αθάρα. α λευρον ἑψημένον. λέγει δὲ τὴν γρούτην, ὡς οι μαι. ᾽Αθλοθεσία. ἡ ἀνταπόδοσις.᾽Αθρυβίσ. πόλις Αἰγύπτου.᾽Αθυμία. ἡ τῶν καταθυμίων ἀβούλητος στέρησις.᾽Αθέτησισ. α μειψις, ἐκβολή. ου τως ὁ᾽Απόστολος· ἀθέτησις γὰρ γίνεται προαγούσης ἐντολῆς διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενὲς καὶ ἀνωφελές.᾽Αθωνίσ. πόλις. καὶ ᾽Αθωΐς. (Οὐδέτερον.)᾽Αθηρήλοιγον καὶ ἀθερόλογον. τὸ λικμητήριον, τὸ διαλέγον καὶ διαχωρίζον τοὺς ἀθέρας η τοι alpha.61 τὰ α χυρα. γίνεται κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσης του.

ἀθηρήλοιγον.᾿Αθύρματα. παίγνια παρὰ τὸ θύω, τὸ ὁρμῶ· θύω, θύρω καὶ ἀθύρω καὶ α θυρμα· η ἀθρύματα τινὰ ο ντα, παρὰ τὸ ἀθρεῖν τινὰ θεάματα.᾿Αθέμιτον. α δικον. ᾿Αθώπευτον. ἀκολάκευτον. ᾿Αθή. σκληρόν· ἀδάμαστον· ἀνδρῶδες. ᾿Αθρέμβολα. ο ργανα τιμωρητικὰ, α ρθροις, ὡς ε οικεν, ἐμβαλλόμενα, καὶ διασπῶντα καὶ πλήττοντα. οι μαι δὲ, ο τι ἀρθρέμβολα γράφονται.᾿Αθέσφατον. πολύ. Αθικτον. ἀπρόσψαυστον, καθαρὸν, ἀμόλυντον. †᾿Αθρῶ. τὸ βλέπω.† †᾿Αθέριζεν. ἐξουθένει, ἐξύβριζεν.†᾿Αθρίμματα. δῶρα πεμπόμενα τοῖς γεγαμημένοις.᾿Αθρόα. ὁμοῦ πάντα. ᾿Αθρήνιον. ὁ μουσῶν τόπος. Αθροισμα. σώρευμα, σύναξις. (῾Ρῆμα.)᾿Αθέρισον. ἀποδοκίμασον. ᾿Αθερώσσει. ἀγρυπνεῖ. ᾿Αθρήσασ. θεωρήσας, ἰδών. ᾿Αθροίσασ. συναθροίσας. ἀθροίζω· ἐκ τοῦ θροῦς, ο σημαίνει τὸν θόρυβον, γίνεται θροίζω, καὶ alpha.62 κατὰ συναίρεσιν καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ ¯α ἀθροίζω.᾿Αθρῶν. μετ' ἐπιτάσεως θεωρῶν. κατὰ συγκοπὴν καὶ ἐπιτάσει ἀθρῶν. η ἀπὸ τοῦ δρῶ, τὸ βλέπω, καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ ¯α ἀδρῶ, καὶ τροπῇ τοῦ ¯δ εἰς ¯θ ἀθρῶ. Αθρει. βλέπε, θεώρησον· νόει.᾿Αθρύοντεσ. ἰδεῖν ἐπιθυμοῦντες.᾿Αθυμοῦσι. λυποῦνται.᾿Αθυροστομεῖ. βλασφημεῖ.᾿Αθύρειν. παίζειν.᾿Αθερίζειν. τὸ ἐκρίπτειν καὶ ἀποβάλλειν, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀθέρων, τῶν μὴ δυναμένων θερίζεσθαι καρπῶν· οἱ γὰρ λικμῶντες ἐκρίπτουσι τοὺς ἀθέρας η τοι τὰ α χυρα. ἐκ τοῦ θέρους, θερίζω, καὶ τοῦ στερητικοῦ α, ἀθερίζω· τὸ δὲ θέρος παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω, ὁ μέλλων θερῶ καὶ θέρσω αἰολικῶς. καὶ θερσίτης καὶ θερμός.᾿Αθέλδεται. διηθεῖται.᾿Αθετεῖν. τὸ ἀπιστεῖν, τὸ διαπαίζειν. ου τως ὁ᾿Απόστολος· οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ. (᾿Επίῤῥημα.)᾿Αθρηνί. χωρὶς θρήνου.᾿Αθρόον καὶ ἀθρόωσ. ἀντὶ τοῦ ἐξαίφνης. Αθροι. ὁμοῦ. alpha.63᾿Αθεεί. χωρὶς θεοῦ.᾿Αθαυμαστί. χωρὶς θαύματος, η θαυμασμοῦ. Αθε. ἀντὶ τοῦ ει θε, καὶ α ν ποτε. ᾿Αθεωρητί. χωρὶς θεωρίας. Τὸ Α μετὰ τοῦ Ι. (᾿Αρσενικόν.) Αἴθες καὶ Αἴνεσ. ἐθνικά. Αἴροσ. κύριον ο νομα. Αἴσ. ὁ μὴ βλεπόμενος, καὶ ἀνίσχυρος, ἀπὸ τοῦ ι ς, ἡ δύναμις. Αι νοσ. ὁ ε παινος, η λόγος παροιμιώδης. Αἰσυμνῆται. ἀγωνοθέται. Αἰών. ὁ χρόνος η τὸ συμπαρεκτεινόμενον τοῖς οὐρανοῖς. οι όν τι χρονικὸν κίνημα καὶ διάστημα· η παράστασις ζωῆς πάντων τῶν λογικῶν, ει τε alpha.64 καλῆς ει τε α λλως. ἀπέραντος αἰὼν δὲ ἀπὸ τοῦ ἀεὶ ω ν. †Αἰνόσ. ὁ χαλεπὸς καὶ φοβερός.† Αἰσχροκερδήσ. ὁ ε νεκα τοῦ κερδῆσαι εἰς αἰσχρὰ ε ργα αὑτὸν ἐμβάλλων. Αἰδήμονα. α ξιον αἰδοῦς. Αἰών. σύστημα φυσικὸν ἐκ σωμάτων ποικίλων, λογικὰ διάφορα περιέχον, τῆς τοῦ θεοῦ γνώσεως ε νεκα. Αἰών· ζωὴ, η συμπέρασμα χρόνων πολλῶν παρὰ τὸ ἀεὶ ο ν. Αἰακίδησ. ὁ τοῦ Αἰακοῦ υἱός. Αἰανόσ. σκοτεινός. Σοφοκλῆς· νυκτὸς αἰανῆς κύκλος– η θρηνητῆς, ἀπὸ τοῦ αἰάζω, τὸ θρηνῶ. Αι αξ· Αἰμύλος· Αἰβιωναῖος· Αἰγαίωροσ· ὀνόματα κύρια. alpha.65 Αἰγέα. τὸ τῆς αἰγὸς δέρμα.᾿Αριστοφάνης· τὸν ἐρεχθέα καὶ τὸν αἰγέα κάλει. Αἰγεσταῖος· Αἰγεὺς καὶ᾿Αγεύς· Αἰγεστεύσ. ὀνόματα κύρια. Αἰγείδησ. ὁ τοῦ Αἰγέως παῖς. Αι γειος ἀσκόσ. ὁ ἀπὸ τῆς αἰγός. Αι γειροσ. ει δος φυτοῦ. αι γειρος η ν᾿Αθήνῃσι πλησίον τοῦ ἱεροῦ, ε νθα, πρὶν γενέσθαι θέατρον, τὰ ἰκρία ἐπήγνυον. τινὲς ι κρια γράφουσι. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἄΐσσω τὸ ὁρμῶ. τὰ εἰς ¯ρ¯ο¯ς ῥήματα τῇ ¯ε¯ι διφθόγγῳ παραλήγουσιν, οι ον, μάσσω, μάγειρος, ἄΐσσω, αι γειρος. η παρὰ τὸ αι ρω, τὸ εἰς υ ψος αι ρεσθαι καὶ αυ ξεσθαι. καὶ Ομηρος· μακεδονῆς αἰγείροιο. Αι γιρος δὲ, ο νομα πόλεως, ¯ι. Αἰγιαλεύσ. κύριον. Αι γιγεσ. ο νομα ε θνους. Αι γιλλοσ. ει δος βοτάνης. Αἰγίμιος· Αι γινθος· Αι γισθοσ. κύρια ὀνόματα. †Αἰγόκερωσ. ει δος ζώου.† Αἰγύπτιοσ. πλινθοφόρος. παροιμία ἐστὶν, ο τι οἱ Αἰγύπτιοι διαβάλλονται ὡς ἀχθοφόροι ο ντες. Αἰγιαλόσ. παρὰ τὸ τὴν αι αν γείτονα ει ναι τῆς ἁλός. Αἰγυπιόσ. ει δος ἀετοῦ· οἱ δὲ τὸν γῦπα παρὰ τὸ ἄΐσσω, τὸ ὁρμῶ. Αἰδοῖοσ. ὁ αἰδοῦς καὶ ἐντροπῆς α ξιος. Δαμάσκιος· alpha.66 ὁ δὲ᾿Ισίδωρος ἐξεπλήττετο ὁρῶν τὸν Πρόκλον αἰδοῖον τὲ καὶ δεινὸν ἰδεῖν. Αι δυλος καὶ ἀίδυλοσ. ὁ θρασύς. Αἰγιαλόσ. ὁ ψαμμώδης λέγεται τόπος. Αἰαῖος η αἰαιόσ. ὁ σύγαμβρος. Αἰένυπνοσ. ὁ θάνατος η ὁ ἀεὶ κοιμώμενος. σέ τοι κικλήσκω τὸν αἰένυπνον. ου τως Σοφοκλῆς. Αἰετόσ. ὁ ἀετὸς, ο ν φασι δίψους καὶ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

κρύους ει ναι ἀνώτερον. παρὰ τὸ ἀΐσσειν γέγονεν ἀετός· ο θεν καὶ ἀναλογωτέρως οἱ ʼΑττικοὶ ἀετὸς λέγουσι, χωρὶς τοῦ ¯ι, ὡς κλαίω κλάω. Αἰειγενέτῃσιν. ἐκ τοῦ αἰεὶ καὶ τοῦ γενέτης. τὸ δὲ γενέτης ἐκ τοῦ γινῶ τὸ ὑπάρχω, γέγονε γενῶ, γενέτης, η ἐκ τοῦ γεννῶ. τὰ διὰ τοῦ έτης ἀρσενικὰ βαρύτονα, ει τε ἁπλᾶ ει τε σύνθετα, διὰ τοῦ ¯ε ψιλοῦ γράφονται, οι ον μητιέτης, λογοθέτης. πλὴν τοῦ εὐχαίτης, ὁ καλόθριξ, καὶ προσαίτης· τὸ δὲ εὐχέτης, ὁ εὐχόμενος, ψιλογραφεῖται.ʼ Αΐδηλοσ. ἀφανής. ἀείδελος δὲ, ὁ ἀεὶ δελεάζων, δίφθογγον. Αι θαλος καὶ αἰθάλειοσ. ὁ καπνός. Αἰσιομήτησ. ὁ αι σια βουλεύων. Αἰέλουροσ. ζῶον τοῦτο· οὐκ ε στι πλεονασμὸς, ἀλλὰ ἀντίθεσις· παρὰ γὰρ τὸ αι ολον καὶ τὴν οὐρὰν ἐτυμολογεῖται αἰέλουρος· γράφεται δὲ καὶ αι λουρος. Ελουρος δὲ ε θνος· ψιλόν. Αἰζήρ. κύριον. αἰζηρός. ὁ νέος, ὁ ἀκμάζων. alpha.67 Αἰγινίτησ. τοπικὸν, ἀπὸ τῆς Αἰγαὶ πόλεως. Αι αγροσ. ζῶον. καὶ αι γαγρος. Αι αψοσ. ὁ ποικίλος. Αἰγίθαλοσ. πτηνὸν καὶ ει δος βοτάνης.ʼ Αϊδίφρων. αἰσχυντηλός. Αϊδρις. ὁ α πειρος, καὶ κλίνεται ἀΐδρεως. Αι εσχοσ. ὁ τῆς δάφνης κλάδος. ε εσχος δὲ ὁ ε σχατος. τὰ δύο ψιλά.ʼ Αΐστωρ. ὁ ἀμαθής. Αἰακίξ. ει δος κύλικος η κόρακος. Αἰήτησ. κύριον. καὶ αἰήτειον ε πος. Αἰθαλείδησ. δῆμος ὁ τῆς Λεοντίδος. Αι θαλοσ. κύριον καὶ τόπος. Αἰθαλώδησ. σκοτώδης. Αἰθήρ. ὁ ἐν υ ψει ἀὴρ, ὁ ἐπάνω τοῦ ἀέρος, καιόμενος ἐκ τοῦ ἡλίου. παρὰ τὸ αι θω αἰθήρ. πυρώδης γὰρ ὁ τόπος ὁ ὑπεράνω τὸν αἰθέρα. καὶ λέγεται θηλυκὸν ὁ αἰθήρ. τὸ παράγωγον αἰθέριος. καὶ αἰθερία καὶ τῆς αἰθέρος, αἰθερίτης. ἀστροειδέα νῶτα διφρεύουσ' αἰθέρος ἱερᾶς. Αι θικεσ. ο νομα ε θνους. alpha.68 Αἰθιολεύσ. κύριον. Αἰθιοπεύσ. ὁ ἀπὸ Αἰθιοπίας. ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν Αἰθιοπῆας. Αἰθίοψ. ὁ μέλας. Αι θοσ. ὁ ἐκκαύστης· ὁ αι θων καὶ καίων. παρὰ τὸ αι θω τὸ καίω. αἰθὸς δὲ ὁ αἰθόμενος καὶ καιόμενος. Αι θωνασ. λαμπροὺς, πυροειδεῖς η καυστικούς. Αι θοπα. μέλανα, διάπυρον η τὸν ποιοῦντα ἐρυθροὺς, η τὸν καυστικὸν, ὡς τό· –αι θοπα οι νον. ἡ εὐθεῖα ὁ αι θοψ. Αι θων. ὁ βίαιος λιμός. ἀπὸ τοῦ αι θωνος ἡλίου τινός. Αἰθονίδησ. κύριον. Αἰθριαίνης· Αι θριξ. ὀνόματα κύρια. Αι θριοσ. ὁ ὑπὸ τὸν αἰθέρα. Αι θριπποσ. παχύς. Αἰθρηγενέτησ. Αἰκανόσ. ο νομα ο ρους. Αἰκίστριος· Αι κλοσ. ὀνόματα κύρια. alpha.69 Αἰκοῦλοι. ε θνος. Αἰκόλοσ. κύριον, καὶ ο νομα ο ρους. Αἰλιανός· Αι λιοσ. κύρια. Αι λινοσ. ὁ θρῆνος, η ὀδυρτικὴ καὶ θρηνητικὴ αὐδή. Αι λιοσ. ὁ σύγγαμβρος. καὶ ει δος βοτάνης. Αι μουσ. τοὺς δρόσους λέγει ὁ Αἰσχύλος. Αἱμύλοσ. ὁ ἀπατεών. παρὰ τὸ δαίω, τὸ μανθάνω, δαίμων, ἀποβολῇ τοῦ ¯δ, αι μων. *Αι μονα θήρης. εἰδήμονα.* ὑποκοριστικὸν ἐκ τοῦ αι μων αἱμύλος, ου τὸ κτητικὸν αἱμύλιος. Αἱματωπόσ. ὁ τοὺς ω πας ᾐμαγμένους ε χων. Αἰμιλιανός· Αἰμύλιοσ. κύρια. Αἱμοβόροσ. ὁ ἐσθίων καὶ πίνων αι μα. Αἱμόνιοσ. κύριον. Αἱμοπότης καὶ αἱματοπότησ. ὁ φονεύς. Αἰλάμ. ὁ βασιλέων πρόδρομος. Αἱμόῤῥουσ. γένος ε χεος η τοι ο φεως ἐν τοῖς πετρώδεσι χηραμοῖς ε χων τὰς διατριβάς. Αἱμόῤῥουσ. καὶ ἡ αἱμόῤῥοιαν πάσχουσα. Αἱμύλοσ. ὁ κόλαξ. τῶν μέν τινες αἱμύλων καὶ κομψῶν οἰήσονταί με παίζειν. Αἱμωπούσ. πλήρεις αι ματος ὀφθαλμούς. η ἀγριωπούς. αἱμωποὺς ἐστυφέλιξε λύκους. alpha.70 Αἰνάρετος καὶ ἀναρετήσ. ὁ ἐπὶ κακῷ τὴν ἀρετὴν κεκτημένος. Αἰνέας· Αἰνείας· Αι νιος· Αι νικοσ. ὀνόματα κύρια. Αἰνιᾶνεσ. ε θνος. Αἰνόμοροσ. κακοθάνατος. Αι νοσ. ὁ ε παινος. παρὰ τὸ ἰαίνω τὸ τέρπω, καὶ διαχέω τὴν ψυχὴν, ι αινος καὶ αι νος. νῦν δ' αι νον ἐρέω–. Αἰνόσ. ὁ φοβερὸς καὶ ὁ χαλεπός. ἀφ' ου αἰνόθεν. Αἰνῶς καὶ αἰνότατοσ. παρὰ τὸ δεινὸς, τροπῇ τοῦ ¯ε εἰς ¯α, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ¯δ, αἰνός. σημαίνει δὲ καὶ τὸ λίαν. αἰνῶς ἀκτίνεσσιν ἐοικότες ἠελίοιο. Αι νηθοσ. ο ρος. τὸ ἐθνικὸν Αἰνήθιος. Αι μοσ. ο νομα ο ρους. Αἰωλοπώλουσ. ταχυπώλους, η τοὺς ποικίλως ἱππαζομένους. γίνεται αἰόλλω, ο σημαίνει τὸ κινῶ, καὶ τοῦ πῶλος· τοῦτο παρὰ τὸ ἐν τῇ πόᾳ ἐνάλλεσθαι, πόαλος καὶ πῶλος, προπερισπωμένως. ἐπειδὴ τὰ εἰς ¯ο¯ς δισσύλλαβα προπερισπώμενα ἐν τῇ συνθέσει προπαροξύνονται. οι ον· οι κος, α οικος· κοῦρος, ἐπίκουρος. ου τω καὶ πῶλος αἰωλόπωλος. Αἰολεῖσ. οἱ περὶ Σικελίαν.ʼ Ορέστης κατὰ χρησμὸν συνήθροισε

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

πολλοὺς τοὺς ὠνομασμένους Αἰολεῖς. alpha.71 ἀπὸ τοῦ ου ν ἀολλίζω τὸ συναθροίζω Αἰολεῖς διὰ τὸ ἐκ πολλῶν ἐθνῶν συνηθροῖσθαι. Αἰόλιοσ. ο νομα κύριον. αἰόλος, ὁ ποικίλος, καὶ ο νομα κύριον, καὶ η καὶ ὁ εὐκίνητος, η ὁ ταχύς. παρὰ τὸ τὴν α ελλαν καὶ τὴν πνοὴν, η τις ἀπὸ τοῦ α ειν καὶ πνέειν α ελλα λέγεται. Αἰολομίτρησ. ὁ ποικίλην μίτραν ε χων. Αι θριοσ. ὁ ὑπὸ τὸν αἰθέρα. Αι θριπποσ. ὁ ταχύς. Αἰθρηγενέτησ. ὁ βορέας. Αἰκανόσ. ο νομα ο ρους. Αἰκίστριος· Αι κλοσ. ὀνόματα κύρια. Αἰών. νωτιαῖος μυελὸς, καὶ ὁ χρόνος. καὶ ἡ ζωὴ καὶ ὁ βίος. Σοφοκλῆς· ὡς οὐκ α ν αἰῶν' ἐκμάθῃς βροτῶν. Αἰωνάριοσ. ὁ᾽Ιάννου α γιος μήν. ου τως ἑρμηνεῦσαι αὐτὸν Λογγῖνος βιάζεται, ὡσανεὶ αἰῶνος πατέρα. Αἰξωνεύσ. ὁ βλάσφημος· βλάσφημοι γὰρ κωμῳδοῦνται οἱ Αἰξωνεῖς. Αἰπόλοσ. ὁ αἰγονόμος· παρὰ τὸ αἰπὰ, ο ἐστιν ὑψηλοῖς τόποις, περιπολεῖν· χαίρουσι γὰρ τοῖς ὑψηλοῖς. καὶ αἰπὸν τὸ ἀκρωτήριον ἐπὶ ἀρσενικοῦ. ἡ εὐθεῖα ὁ αἰπός. οι μαι δὲ, ο τι ἐστὶ καὶ αι πος τὸ υ ψος ἐπὶ οὐδετέρου. alpha.72 Αἰπύσ. ὁ ὀλέθριος καὶ ὁ χαλεπός. καὶ αἰπὺ ἐπὶ οὐδετέρου, ο ἐστι δυσχερὲς, ὑψηλὸν, μέγα. Αἰρέσιοσ. κύριον. Αἰρεσιέων. ο νομα ε θνους. καὶ Αἰρεσιεύς. Αἱρετικόσ. ὁ τὸ ψεῦδος τῆς ἀληθείας προτιμῶν. Αι σακοσ. ὁ κλάδος τῆς δάφνης· ο ν κατέχοντες οἱ Ελληνες υ μνουν τοὺς θεοὺς αὐτῶν. Αι σηποσ. ποταμὸς Λυκίας. Αἰσήποιο ῥοαῖς–. Αι σιμοσ. προσήκων, δίκαιος. ω σπερ ἀπὸ τοῦ σπορὰ σπόριμος, ου τως καὶ παρὰ τὸ αι σα αι σιμος. ο θεν καὶ αἰσιμία. αι σιμος δὲ καὶ ὁ χωλὸς καὶ ὁ α τιμος καὶ ὁ ἀμαθής.᾽Αριστοφάνης· τὸ δὲ κοινὸν ω σπερ αι σιμος κυλίνδεται. Αι σιοσ. ὁ καθήκων καὶ ἀληθής. Αἰσυμνητήρ. ὁ βασιλεὺς ὁ τὸ καθῆκον νέμων· ὁ ἀγωνοθέτης, ὁ βραβευτής. η αἰσυμενεστὴρ, ὁ ἐν τῷ καθήκοντι μένων. οἱ δὲ παρὰ τὸ αἰσυμνᾷν, τουτέστι τῶν αἰσίων μνήμην ποιεῖσθαι. η αἰσιομήτης ὁ αι σια βουλεύων. ὁ γὰρ τύραννος τοὐναντίον. Αἰσχρόσ. παρὰ τὸ αι σχος· τοῦτο παρὰ τοῦ ι σχειν τοὺς λαμβάνοντας αὐτό. Αἰσχύλοσ. κύριον, παρὰ τὸ αι σχος Αἰσχύλος, ὡς σιμὸς, Σιμύλος. Αἰσούρ. κύριον. Αι στωρ. ὁ ἁγνὸς, η ὁ φονεύς. alpha.73 Αἰσυάταο. τοῦ Αἰσυήτου. Αἰσυητῆρι. χοιροβοσκῷ. Αἰσύφηλοσ. ὁ δειλὸς η ὁ ψεύστης. Αι συμνος· Αἰσχίνησ. ὀνόματα κύρια. Αἰσχίους α νδρασ. ἀμόρφους. Αἰσχρίων. Μιτυληναῖος, ἐποποιός. Αι τιοσ. ὁ πρόξενος. ἐκ τοῦ αἰτῶ αι τιος· τῷ ¯τ¯ι, ¯ι, ὡς τὸ α ρκιος· η παρὰ τὸ α τη, αι τιος. Αἰστῶν. ὁ κατατήξας. Αἰτναῖοι κάνθαροι. οἱ μεγάλοι. Αἰτωλοί. οἱ ἀπὸ ᾽Ιταλίας· οἱ τὴν Καλυδόνα κατοικοῦντες. Αἰφηρητιάδαο. ἀπὸ τοῦ Φέρης, Φέρητος, γίνεται Φερητίδης, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯α, καὶ τροπῇ τοῦ ¯ε εἰς ¯η Φηρητιάδης. Αἰτήσιοσ. ὁ αἰτῶν. Αἰτηταί. οἱ παρά τινος τὶ αἰτοῦντες. οἱ δὲ῾Ρόδιοι τῷ Περσεῖ οὐκ αἰτηταὶ τῆς εἰρήνης μᾶλλον η δόται ο ντες. Αἰτώλιοσ. ὁ ἀπὸ Αἰτωλίας. Αἰχμητήσ. μαχητὴς, πολεμικός. Αἰψηρόσ. ταχὺς, ἀπὸ τοῦ ψαίρειν, ο σημαίνει τὸ ταχύνειν. ᾽Αϊδνόσ. ὁ ἀφανής. ει δω τὸ βλέπω, η τὸ γινώσκω. ο νομα ἰδνὸς, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἀϊδνὸς, ὡς στίλβω στιλπνός. ἐξ ου καὶ Αϊδωνεὺς ὁ ᾳ δης, alpha.74 εἰς ο ν οὐκ ε στιν ἰδεῖν. ἐκ τοῦ α ϊδνος γίνεται ἀϊδνόδηλος καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀΐδηλος. η ἐκ τοῦ ἀΐδης, ἀΐδου, γίνεται ἀϊδανὸς καὶ ἐν συγκοπῇ ἀϊδνός.᾽Αΐδησ. ὁ ᾳ δης, καὶ κλίνεται τοῦ ἀΐδου, ἡ δοτικὴ τῷ ἀΐδῃ καὶ κατὰ πλεονασμὸν α ϊδι. η παρὰ τὸ ει δω τὸ βλέπω, ὁ μέλλων ει σω. καὶ ο νομα ῥηματικὸν ι ς, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ¯α α ϊς, ἐν ᾡ οὐδὲν ε στιν ὁρᾷν. ἡ γενικὴ α ϊδος, καὶ ἡ δοτικὴ α ϊδι. Αϊδρισ. ὁ α πειρος. ει δω τὸ ἐπίσταμαι, ὁ μέλλων ει σω. οι ον· ει σομ', αι κε μ' ὁ Τυδείδης– ο νομα ει δις, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε ι δρις· ἡ γενικὴ ἀΐδρεως, ἀΐδρεϊ καὶ ἀΐδρει. καὶ ἀϊδρεία, ἡ ἀπειρία, παρὰ τὸ ι δρις, α ϊδρος. Αϊστοσ. εἰ μὲν σημαίνει τὸν ἀφανῆ, ε στιν ἀπὸ τοῦ ει δω τὸ βλέπω, ὁ μέλλων ει σω, ὁ παρακείμενος ει κα, ὁ παθητικὸς ει μαι, καὶ ἐκ τοῦ τρίτου προσώπου ἰστὸς καὶ α ϊστος. εἰ δὲ σημαίνει τὸ α γνωστον, ἀπὸ τοῦ ει δω τὸ γινώσκω. ὁμοίως ἐκ τούτων καὶ τὸ ἀϊστῶσαι.᾽Αΐτησ. ὁ ἐρώμενος καὶ ὁρμητικὸς, παρὰ τὸ ἀΐειν, ο ἐστι πνέειν· ὁ εἰς πνεῦμα τὸν ε ρωτα τῷ ἐραστῇ. η παρὰ τὸ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ. η ὁμοΐτης τίς ἐστιν, ὁ α μα τινὶ ἰὼν καὶ ὁμοῦ πορευόμενος.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσης του.

alpha.75 ὡς α λοχος ἡ ὁμόλεχος. γράφεται διὰ τοῦ ¯ι τῷ χαρακτῆρι τῶν διὰ τοῦ ¯ι¯τ¯η¯ς. οι ον πολίτης.᾿Αΐδιοσ. ὁ ἀεὶ διὼν, ὁ μηδέποτε ἀρξάμενος μὴ δὲ λήγων. τὰ παρὰ τὸ ἀεὶ σύνθετα δίφθογγον ε χουσι, οι ον· ἀείμνηστος, ἀείφρουρος, πλὴν τοῦ ἀΐδιος. δώδεκα δὲ φωναὶ εἰσὶ τοῦ ἀεί· ε στι γὰρ ἀεὶ καὶ αἰὲν, καὶ αἰὲς, καὶ α ει· αἰεί· αἰῒν καὶ α ϊν καὶ ἀΐ, ἐξ ου τὸ ἀΐδιος· καὶ ἀεὶ καὶ ἀὲ καὶ ἀές. Αἰγίλοψ. κόρης πάθος. Αἰνείασ. κύριον. παρὰ τὸ αι νος, ο σημαίνει τὸν ε παινον, γίνεται Αἰνέας, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι Αἰνείας. τὸ δὲ αι νος παρὰ τὸ ἰαίνω τὸ εὐφραίνομαι· γίνεται ι αινος, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ¯ι αι νος. (Θηλυκόν.) Αἰανή. πόλις Μακεδονίας· ἀπὸ Αἰανοῦ τοῦ παιδὸς᾿Ιλύμαντος, τοῦ βασιλέως Τυῤῥηνῶν. τὸ ἐθνικὸν Αἰαναῖος. ἰχναῖος γὰρ λέγεται, καὶ᾿Εδεσσαῖος, καὶ Βεῤῥοιαῖος. alpha.76 Αἰανή. ἡ σκοτεινὴ, η θρηνητική· ἀπὸ τοῦ αἰάζω τὸ θρηνῶ. Σοφοκλῆς· νυκτὸς αἰανῆς κύκλος– Αι α. ἡ γῆ. παρὰ τὸ γαῖα αι α, ἀποβολῇ τοῦ ¯γ. Αι βουρα. πόλις᾿Ιβηρίας. ὁ πολίτης Αἰβουραῖος, ὡς α ρουρα ἀρουραῖος, Κόλουρα Κολουραῖος. πόλις δέ ἐστι περὶ τὴν Πριήνην. Αἰβάλη. ἡ θύρα. Αἰγηΐσ. φυλὴ ἀπὸ Αἰγέως· οἱ φυλῖται Αἰγεῖδαι. καὶ Αἰγεῖα θάλασσα. Αἰγιάλια· Αἰγιάλη. ὀνόματα κύρια. Αἰγίβολος γῆ. ἐγὼ δὲ λέγω αἰγίνομος, αἰγίβοσκος. ἡ ἐπιτηδεία αι γας βόσκειν. Αἰγιαλία. δῆμος᾿Αντιοχείας. ὁ δημότης Αἰγιαλεύς. Αἰγιμιώ. ο νομα πόλεως. Αι γινα. νῆσος, μία τῶν Κυκλάδων. καὶ Αἰγιναῖα ναῦς, ἡ ἀπὸ Αἰγίνης. Αἰγίσ. η ν Λίβυες φοροῦσι δορὰν, καὶ τὸ ἐκ στεμμάτων πλέγμα, καὶ τὸ διὰ στεμμάτων πεπλεγalpha.77 μένον δίκτυον. ου τως Λυκοῦργος· καὶ῾Ηρόδοτος· ἡ δὲ ἱέρεια ᾿Αθήνῃσι, τὴν ἱερὰν αἰγίδα φέρουσα, τοὺς νεογάμους εἰσήρχετο. αἰγὶς καὶ ὁ θώραξ. καὶ ἡ ἐν ταῖς πεύκαις οὐλότης. Νυμφόδωρος δὲ ταῦτα ὑπὸ Λιβύων αἰγέας φησὶ καλεῖσθαι. αἰγὶς ο πλον Διὸς,῾Ηφαιστότευκτον. οὐχ, ω ς τινες φασὶν, ἀπὸ τῆς ᾿Αμαλθείας αἰγὸς τῆς ἀναθρεψάσης τὸν Δία, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τὰς συστροφὰς τῶν ἀνέμων ποιεῖν κινουμένας αἰγίδας καὶ καταιγίδας· τὸ δὲ αἰγὶς ἀπὸ τοῦ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ. Αἰγανέα. ἀκόντιον μικρὸν, ἀπὸ τοῦ α γαν νεῖσθαι, ο ἐστι πορεύεσθαι. η ἀπὸ τοῦ α γαν ι εσθαι, η διὰ τὰς αι γας. ἐπ' αὐτὰς γὰρ μάλιστα ι εται. η διὰ τὸ εὐθετεῖν αὐτὸ εἰς αἰγῶν α γραν. Αἰγίλιψ. πόλις Κεφαληνίας. λέγεται καὶ ἡ ὑψηλὴ καὶ δύσβατος πέτρα, η ν καὶ αι γες ἀπολείπουσι. παρὰ τὸ λείπω, λείψω, λεὶψ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ¯ε, λὶψ, καὶ ἐν συνθέσει μετὰ τοῦ αι ξ, αἰγίλιψ. Αἰγαί. πόλις Κιλικίας. ε στι καὶ Μακεδονίας καὶ Αἰτωλίας καὶ Εὐβοίας. τὸ ἐθνικὸν, ἀπὸ μὲν δισσυλλάβου Αἰγαῖος, ἀπὸ δὲ τρισσυλλάβου Αἰγαιάτης. καὶ Αἰγαῖον πέλαγος. Αι γλη. αὐγή· λαμπηδών· η βόλος κυβευτικός. δηλοῖ δὲ καὶ ποπάνου ει δος, καὶ θυσίαν. καὶ ἡ σελήνη ου τως καλεῖται. καὶ ὁ᾿Ασκληπιός. Αἰγώνη καὶ Αἰγωνίεια. ὀνόματα πόλεων. Αι γινα. νῆσος. ὁ πολίτης Αἰγινεὺς, η Αἰγινίτης. ὁ δὲ τοῦ Αἰγινήτου φόρτος. η δοῦλος Αἰγινητικός. ὡς τὸ῾Ρόδιος῾Ροδιακός. Αι γυπτοσ. ἀπὸ Αἰγύπτου βασιλέως τοῦ Βήλου, η ἀπὸ Αἰγύπτου τοῦ Νείλου. η Αι γυπτος αἰalpha.78 γίποτος, διὰ τὸ αι γας πίονας ε χειν. σημείωσαι, ο τι ἐν τεσσαράκοντα ἡμέραις γεγόνασιν αἱ κατ' Αι γυπτον πληγαί. Αἰγλήεντα. λαμπρόν. Αἰαία. ο νομα νήσου. Αἰδώσ. αἰσχύνη η εὐλάβεια, η φόβος. Αἰδοσύνη. ἐπὶ τῶν ἀποκεκρυμμένων καὶ ἀφανῶν καὶ λανθάνειν βουλομένων. Αἰθάλη. σποδὸς, τέφρα. τὸ ἐκ καμίνου μέλαν. η ει δος καπνοῦ πεπυκνωμένου. καὶ ὁ κονιορτός. ἐκέλευσε τὰ ταμιεῖα τῆς αἰθάλης μαχαιριδίοις διατιτρᾷν, ο ἐστι διατορεῖν, διατρυπεῖν, διακόπτειν. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ αι θω τὸ καίω. Αἰθαλοκομπίαισ. καπνοῖς καὶ ψευδολογίαις. Αι θη. ο νομα θηλείας ι ππου. καὶ Ομηρος· Αι θην τὴν᾿Αγαμεμνονέην. Αἰθήρ. ἀστεροειδέα νῶτα διφρεύουσ' αἰθέρος ἱερᾶς. Αἰθιοπία. χώρα. Αἰθούσησι. στοαῖς ταῖς καταλαμπομέναις ὑπὸ τοῦ ἡλίου. η αι θουσα διὰ τὸ ἐν αὐτῷ χειμῶνι αι θεσθαι. η διὰ τὴν τοῦ ἡλίου βολήν. Αἰθάλη. ἐκαλεῖτο ἡ Λῆμνος· ἀπὸ τῶν ἀναδιδομένων αἰθαλῶν ἐκ τῶν῾Ηφαίστου χαλκείων. τὸ ἐθνικὸν Αἰθαλίτης. τὰ ἀπὸ τῶν εἰς λ¯ο¯ς βαρύτονα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ο ντα μὴ ἐθνικὰ, διὰ τῆς ¯ε¯ι διφθόγγου γράφονται. οι ον αι ολος, ὁ κατάστικτος καὶ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΠΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ποικίλος, αἰόλειος· αι θω, αι θαλος, αἰθάλειος· σημαίνει δὲ καὶ τὸν καπνόν· δαίδαλος, ὁ ποικίλος, δαιδαλεῖος· μεγάλειος, ὡς ἀπὸ τοῦ μεγάλεος βαρυτόνου. πρόσκειται διὰ τὸ ὀμφαλὸς, ὀμφάλιος, μὴ ἐθνικόν. alpha.79 Αἰθιόπιον. χώρα Λυδίας, ἀφ' ου ἡ Αρτεμις Αἰθιοπία. Αἰθάλη. ἡ Χίος. Αἰθώ. ο νομα πόλεως. Αι θρη. ο νομα κύριον. Αἰθρία. ε ξω ὑπὸ τὸν ἀέρα καὶ τὸ υ παιθρον καὶ τὴν εὐδίαν. Αι θυα. ἡ ι γδη καὶ ἡ θαλάσσιος ο ρνις. αἰθύης ὑπὸ πτερύγεσσιν ε λυσε πείσματα νηός. αἱ γὰρ αι θυαι ο ταν δύνωσι, κάκιστος οἰωνὸς ὑπάρχει τοῖς πλέουσι. τινὲς δὲ τὴν αἰτίαν λέγουσιν, ο τι γαλήνης ου σης οὐ τολμᾷ προϊέναι φοβουμένη τὰ θαλάσσια ζῶα, χειμῶνα δὲ προορωμένη προέρχεται, τῶν α λλων ζώων ἐν ταῖς καταδύσεσιν ο ντων. Αἰθόλικασ. τὰς περὶ τὴν ἐπιφάνειαν φλυκτίδας.᾿Αϊκάσ. ἐκ τοῦ ἀϊκὴ ὀξυτόνου, ἀϊκὰς, ὡς ἰωκὴ, ἰωκάς. τὸ δὲ ἰωκὴ ἀπὸ τοῦ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ. ἀπὸ δὲ τοῦ α ϊξ δισσύλλαβον α ϊκας. α ϊκες δὲ αἱ ἐν τῷ πολέμῳ κλίσεις ἐφ' ἑκάτερα. καὶ τοῦτο δὲ ἀπὸ τοῦ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ. α ϊκες, αἱ ὁρμαὶ, διὰ τοῦ ι. καὶ γὰρ πολλάκις ὁ μέλλων ἀποβάλλων τὸ ω ἀποτελεῖ ο νομα. ἀΐσσω, ἀΐξω, α ϊξ. α λλως· τὰ εἰς ¯ξ λήγοντα ὀνόματα ἀποστρέφονται τὴν ¯ε¯ι. τέττιξ, πέρδιξ. ου τω καὶ α ϊξ. πρόσκειται τῇ ¯ε¯ι διφθόγγῳ, διὰ τὸ γλαῦξ καὶ Θρᾷξ καὶ αι ξ.᾿Αϊτίασ. ἐρωτικὰς χορδὰς σημαίνει. alpha.80 Αἰκία. υ βρις, μάστιξ, ει δος δίκης ἰδιωτικῆς, ἐπὶ πληγαῖς λαγχανομένης, η ς τὸ τίμημα ἐν τοῖς νόμοις οὐκ ε στιν ὡρισμένον, ἀλλ' ὁ μὲν κατήγορος τίμημα ἐπιγράφεται, ὁπόσου δοκεῖ ει ναι α ξιον τὸ ἀδίκημα, οἱ δὲ δικασταὶ ἐπικρίνουσι. Αἰκίστρια. ἡ αἰκίζουσα. Αι λινοσ. αὐδὴ ὀδυρτικὴ, καὶ θρηνητική. Αἰκία. υ βρις. διαφέρει υ βρεως αἰκία. αἰκία μὲν γὰρ κατὰ τῶν πληγῶν, υ βρις δὲ α νευ πληγῶν· ἡ μετὰ προπηλακισμοῦ καὶ ἐπιβουλῆς. Αἰλία. πόλις Παλαιστίνης, ἡ πάλαι῾Ιεροσόλυμα, ἀπὸ Αἰλίου᾿Αδριανοῦ. ὁ πολίτης Αἰλιώτης. Αἱμασία. τὸ ἐκ χαλίκων ᾠκονομημένον τειχεῖον α νευ πηλοῦ. κυρίως δὲ ὁ ἠκανθωμένος φραγμός. ἀπὸ τοῦ αἱμάττεσθαι τοὺς ὑπερβαίνοντας. τὸ δὲ αἱμάττεσθαι συντάσσεται μετὰ πτώσεως αἰτιατικῆς. Αἰμιλία· Αἱμονία. κύρια. Αι νοσ. πόλις Θρᾴκης, ὁ πολίτης Αἰνίτης. Αἰνή. χαλεπὴ, δεινή. Αι νη δὲ τὸ τῆς Σικελίας ο ρος. Αι ξ. παρὰ τὸ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ γίνεται α ϊξ καὶ κατὰ συναίρεσιν αι ξ. ο θεν Ομηρος ι ξαλον ταύτην ει πεν. Αἰξωνεία. ἡ βλασφημία. καὶ αἰξωνεύεσθαι τὸ κατηγορεῖν βλασφημοῦντος. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν Αἰξωνέων· βλάσφημοι γὰρ κωμῳδοῦνται ει ναι οἱ Αἰξωνεῖς. alpha.81 Αἰξωνηΐσ. δῆμος, φυλῆς Κεκροπίδος. Αἰξωνίδα τρίγλην. δοκοῦσαι αυ ται κάλλισται ει ναι, καὶ τῶν α λλων διαφέρειν ταύτῃ. Αἰολομήτραν. ποικίλην ε χουσα μήτρην· μίτρα δὲ ἡ πολεμικὴ ζώνη ἐστί. Αἰόλαν. πηδητικήν. ᾿Αριστοφάνης· αἰόλαν χορείαν ἐφθεγξάμεθα βρεκεκεέξ. σημαίνει καὶ σκοτεινήν. Αἰόλη νύξ. μέλαινα η ποικίλη διὰ τὰ α στρα. Αι πεια. ο νομα πόλεως. Αἰπεινή. ὑψηλή. Αἰπεινὴν ἐλάτην ε ρισε βάτοσ. Αἰπήεσσα. ὑψηλή. Αἰπεῖα. ὑψηλή. τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ¯υ¯ς διὰ τοῦ εῖα σχηματιζόμενα θηλυκὰ διὰ τῆς ¯ε¯ι διφθόγγου γράφεται. οι ον· αἰπὺς, αἰπεῖα, ταχὺς, ταχεῖα, θῆλυς, θήλεια. ταῦτα δὲ τὰ εἰς ¯υ¯ς, εἰ μὲν βαρύτονα, προπαροξύνουσι τὰ θηλυκὰ, οι ον θῆλυς, θήλεια, η μισυ, ἡμίσεια· εἰ δ' ὀξύτονα, προπερισπῶσιν ἐκεῖνα, οι ον αἰπὺς, αἰπεῖα, χωρὶς τοῦ ἐλαχὺς, ἐλάχεια, ἡ μικρὰ, καὶ λιγὺς, λίγεια, ἡ ἡδεῖα. Αι ρεσισ. ἡ περὶ πίστεως οὐκ ἀληθὴς δόξα, η δόξα πλειόνων ἀνθρώπων πρὸς ἀλλήλους μὲν συμφωνούντων, πρὸς ἀλλήλους δὲ διαφωνούντων. η αι ρεσις ἐστὶν, ὡς μὲν εἰδοποιὸς, ποιότης· ὡς δὲ συνεκτικὴ, δύναμις· ὡς δὲ συστατικὴ, ἰδιότης· ὡς δὲ ἀφορίζουσα, διαφορά· ὡς δὲ ἐνδεικτικὴ, κίνησις· ὡς δὲ χαρακτηριστικὴ, ἐνalpha.82 έργεια· η αι ρεσις ἐστὶ καταστροφὴ, κατάλυσις. ι να σφίσι, τὸ λεγόμενον ἐξ α κρας, ἡ αι ρεσις γένηται. καὶ ἡ λόγῳ τινὶ κατὰ τὸ λεγόμενον ἀκολουθοῦσα, η δοκοῦσα ἀκολουθεῖν. ε στι δὲ αι ρεσις καὶ ἡ πρόκρισις ἀπὸ τοῦ αἱρῶ τὸ βουλεύομαι καὶ προκρίνω. Αι ρα. ἡ τοῦ σίτου· δίφθογγον. ε ρα δὲ ἡ γῆ· ψιλόν. Αἰσαλών. ει δος ζώου. Αι σα. ἡ μοῖρα. τὴν σὴν η θελον αι σαν ε χειν. παρὰ τὸ δαίω, τὸ μερίζω, ὁ μέλλων δήσω. ὡς βήσω βῆσα, καὶ πείσω πεῖσα, ἡ πεισμονή· καὶ ἀποβολῇ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

τοῦ δ αι σα, ἡ ἑκάστῳ μεμερισμένη. η παρὰ τὸ ἀεὶ ι σημι. ἡ μεταβαλλομένη· πᾶσι γὰρ ὁμοίως ε πεισιν. Αἰσιμία. ἡ μαντεία. Αἰσύμη καὶ Αἰσύμνη. πόλεις. Αἰσχύνη. ἡ τοῖς κατεγνωσμένοις ἐπιγινομένη αἰδώς. η ἐπιτεταμένη αἰδώς. Αἰκάλη. ἡ ἀπάτη. Αἱμωδία. ἡ νάρκη. Αι σθησισ. πνεῦμα νοερὸν ἀπὸ τοῦ ἡγεμονικοῦ ἐπὶ τὰ ο ργανα πεμπόμενον, η νοὸς γεῦσις ἀκριβὴς τῶν διακρινομένων, η δύναμις τῆς ψυχῆς ἀντιληπτικὴ τῶν ὑλῶν η γουν διαγνωστική. αἰσθήσεις δὲ εἰσὶ πέντε· ὁμοίως καὶ αἰσθητήρια πέντε· πρώτη αι σθησις ο ρασις· αἰσθητήρια δὲ καὶ ο ργανα τῆς ὁράσεως τὰ ἐξ ἐγκεφάλου νεῦρα· καὶ οἱ ὀφθαλμοί. αἰσθάνεται μὲν alpha.83 ἡ ο ψις κατὰ πρῶτον λόγον τοῦ χρώματος· συνδιαγινώσκει δὲ τῷ χρώματι τὸ κεχρωσμένον σῶμα, καὶ τὸ μέγεθος αὐτοῦ, καὶ τὸ σχῆμα, καὶ τὸν τόπον, ε νθα ε στι, καὶ τὸ διάστημα τὸ μεταξὺ, καὶ τὸν ἀριθμὸν, κίνησίν τε καὶ στάσιν, καὶ τὸ τραχὺ καὶ λεῖον, καὶ ὁμαλὸν καὶ ἀνώμαλον, καὶ τὸ ὀξὺ καὶ ἀμβλύ· καὶ τὴν σύστασιν, ει τε ὑδατώδης ἐστὶν, ει τε γεώδης, η γουν ὑγρὰ η ξηρά. δευτέρα αι σθησίς ἐστιν ἀκοὴ τῶν φωνῶν καὶ τῶν ψόφων ου σα αἰσθητική· διαγινώσκει δὲ αὐτῶν τὴν ὀξύτητα καὶ τὴν βαρύτητα, λειότητά τε καὶ τραχύτητα καὶ μέγεθος. ο ργανα δὲ αὐτῆς τὰ ἐξ ἐγκεφάλου μαλακὰ νεῦρα, καὶ τῶν ὠτῶν ἡ κατασκευή· μόνος δὲ α νθρωπος καὶ πίθηκος οὐ κινοῦσι τὰ ω τα. τρίτη αι σθησίς ἐστιν ο σφρησις, η τις γίνεται μὲν διὰ τῶν ῥινῶν ἀναπεμπουσῶν τοὺς ἀτμοὺς ἐπὶ τὸν ἐγκέφαλον· περαίνεται δὲ εἰς τὰ πέρατα τῶν ἐμπροσθίων κοιλίων τοῦ ἐγκεφάλου· αἰσθητικὴ γάρ ἐστι καὶ ἀντιληπτικὴ τῶν ἀτμῶν. ἡ γενικωτάτη διαφορὰ ε στιν εὐωδία καὶ δυσωδία, καὶ τὸ μέσον τούτου, ο μήτε εὐῶδες ἐστὶ μήτε δυσῶδες. γίνεται μὲν εὐωδία, τῶν ὑγρῶν τῶν ἐν τοῖς σώμασιν ἀκριβῶς πεμφθέντων, μέση διάθεσις· κατὰ δὲ ε τερον η μηδ' ο λως πεμφθέντων ἡ δυσωδία γίνεται. τετάρτη αι σθησίς ἐστι γεῦσις· τῶν χυμῶν γάρ ἐστιν ἀντιληπτικὴ η γουν αἰσθητική· ο ργανα δὲ ταύτης ἡ γλῶσσα, καὶ ταύτης πλέον τὸ α κρον καὶ ἡ ὑπερῶα, η ν καλοῦσι τινὲς οὐρανίσκον, ἐν οι ς ἐστι τὰ ἐξ ἐγκεφάλου φερόμενα νεῦρα περιπλατυσμένα καὶ ἀπαγγέλλοντα τῷ ἡγεμονικῷ τὴν γενομένην ἀντίληψιν η γουν αι σθησιν. αἱ δὲ καλούμεναι γευστικαὶ ποιότητες alpha.84 τῶν χυμῶν εἰσὶν αυ ται· γλυκύτης· δριμύτης· στρυφνότης· αὐστηρότης· πικρότης· ἁλμυρότης· γλισχρότης· τούτων γάρ ἐστιν ἡ γεῦσις διαγνωστική. τὸ δὲ υ δωρ α ποσόν ἐστι κατὰ ταύτας τὰς ποιότητας, οὐδεμίαν γὰρ αὐτῶν ε χει. ἡ δὲ στρυφνότης ἐπίτασίς ἐστι καὶ πλεονασμὸς τῆς αὐστηρότητος. πέμπτη αι σθησίς ἐστιν ἁφὴ, η τις καὶ κοινή ἐστι πάντων τῶν ζώων· γίνεται δὲ ἐκ τῶν ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου πεμπομένων νεύρων εἰς ο λον τὸ σῶμα. ἀλλὰ καὶ τὰ λοιπὰ αἰσθητήρια τὴν τῆς ἁφῆς ε χουσιν αι σθησιν. ὑπόκεινται δὲ τῇ ἁφῇ τὸ θερμὸν καὶ ψυχρὸν, τό τε μαλακὸν καὶ γλίσχρον καὶ σκληρὸν, βαρύ τε καὶ κοῦφον· διὰ μόνης γὰρ τῆς ἁφῆς ταῦτα γινώσκεται· κοινὰ δὲ ἁφῆς καὶ ο ψεως τό τε τραχὺ καὶ λεῖον, ξηρὸν καὶ ὑγρὸν, παχύ τε καὶ λεπτὸν, α νω τε καὶ κάτω, καὶ ὁ τόπος, καὶ τὸ μέγεθος, ο ταν ει η τοιοῦτος, ὡς κατὰ μίαν προσβολὴν τῆς ἁφῆς περιλαμβάνεσθαι, καὶ τὸ πυκνὸν καὶ τὸ μανὸν, η γουν ἀραιὸν, καὶ τὸ στρογγύλον, ο ταν ει η μικρὸν, καὶ α λλα τινὰ σχήματα· ὁμοίως δὲ καὶ τοῦ πλησιάζοντος σώματος. αἰσθάνεται ου ν τῇ μνήμῃ τε καὶ τῇ διανοίᾳ· ὡσαύτως δὲ καὶ ἀριθμοῦ μέχρι δύο η τριῶν, καὶ τούτων μικρῶν καὶ ῥαδίως περιλαμβανομένων. τούτων δὲ μᾶλλον τῆς ἁφῆς ἡ ο ρασις ἀντιλαμβάνεται. χρὴ δὲ γινώσκειν, ὡς ε καστον τῶν α λλων αἰσθητηρίων διπλοῦν ὁ δημιουργὸς κατεσκεύασεν, ι να τοῦ ἑνὸς βλαπτομένου τὸ ε τερον ἀναπληροῖ τὴν χρείαν· δύο γὰρ ὀφθαλμοὺς, καὶ δύο ω τα, καὶ δύο πόρους τῆς ῥινὸς, καὶ δύο γλώσσας· ἀλλ' ἐν τοῖς μὲν τῶν ζώων διῃρημένας, ὡς ταῖς ο φεσιν, ἐν τοῖς δὲ ἡνωμένας, ὡς ἐν τῷ ἀνθρώπῳ· τὴν δὲ ἁφὴν ἐν ο λῳ τῷ σώματι, πλὴν ὀστέων καὶ alpha.85 νεύρων, ὀνύχων τε καὶ κεράτων, τριχῶν καὶ τῶν ὁμοίων. ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο, ω ἑταῖρε· ἡ μὲν ο ψις κατ' εὐθείας γραμμὰς ὁρᾷ, ἡ δὲ ο σφρησις καὶ ἀκοὴ οὐ κατ' εὐθεῖαν μόνον, ἀλλὰ καὶ πανταχόθεν· ἡ δὲ ἁφὴ καὶ γεῦσις οὐ κατ' εὐθεῖαν οὐδὲ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσης του.

πανταχόθεν γνωρίζουσιν, ἀλλὰ τότε μόνον, ο ταν αὐτοῖς πλησιάσωσι τοῖς ἰδίοις αἰσθητοῖς. Αἰσύμη. πόλις Θρᾴκης. ὁ πολίτης Αἰσυμαῖος, ὡς Δύμη, Δυμαῖος. Αἰχμαλωσία. παρὰ τὴν αἰχμὴν, τοῦτ' ε στι τὸ ξίφος, καὶ τὸ ἁλῶ, τὸ πορθῶ. Αἰχμαί. αἱ ἐπιδορατίδες τῶν σιδηρῶν δοράτων, αι τινες λόγχαι καλοῦνται. παρὰ τὸ ἀΐσσω, τὸ ὁρμῶ, η παρὰ τὸ αι μα χέειν ἀϊμὴ καὶ κράσει αἱμὴ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯χ αἰχμή. καὶ αἰχμητάων, δωρικῶς. Αι τησισ. παρὰ᾽Αριστοτέλει αι τησίς ἐστι τοῦ ἐναντίου ἡ ἐν λόγοις παραγωγὴ, τὸ λαμβάνειν τι παρὰ τοῦ ἀποκριναμένου, καὶ μετὰ ταῦτα πειρᾶσθαι τὸ ἀντικείμενον αὐτῷ παρ' αὐτοῦ λαμβάνειν, καὶ διὰ τούτου τοῦ τρόπου δεῖξαι τὴν ἀντιλογίαν τῶν ἀποκρίσεων. Αἰτναία πῶλοσ. ἀντὶ τοῦ μεγάλη. Αἰτναίας ἐπὶ πώλου βεβῶσαν. Αι τνη. ο ρος ἐν Κατάνῃ τῆς Σικελίας, ἐν η τὸ Αἰτναῖον πῦρ ἀναδίδοται. alpha.86 Αἰτωλία. χώρα, η τις ἐστὶν ἡ Καλυδών. Αἰτία. ἡ ἀρχὴ τῆς ἀρχῆς, η γουν ἡ πηγὴ καὶ ἡ ῥίζα. ἡ αἰτία καὶ ἡ πρόξενος. Αἰψηρήν. ἀντὶ τοῦ ταχεῖαν. –λύσαν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν– Αι ρα. παρὰ τὸ ῥαίω τὸ φθείρω γίνεται ῥαία καὶ ἐν ὑπερθέσει αι ρα. ἡ τὰ τυπτόμενα διαφθείρουσα. Αἰώρα. ἀπὸ τοῦ αι ρω αι ρα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ω αἰώρα, ἡ κρεμάστρια. (Οὐδέτερον.) Αι αγμα. ὁ θρῆνος. ε αγμα δὲ τὸ σύντριμμα, ψιλόν. Αἰγεῖον. τὸ τοῦ Αἰγέως μαντεῖον. αἰγεῖον, δέρμα αἰγὸς η καὶ μέλος. Αι γιον. πόλις, η τόπος τῆς᾽Αχαΐας. ὁ πολίτης Αἰγιεύς. Αἰγλήεντα. λαμπρὸν, καὶ ἐπὶ ἀρσενικοῦ. Αἰδέσιμον. καλὸν, η λαμπρὸν, ἀξιοτίμητον. Αἰδοῖα. τὰ μόρια παρὰ τὸ τὴν αἰδῶ· γυμνῶσαι γὰρ η ὀνομάσαι ταῦτα αἰδούμεθα. η παρὰ τὸ ἀνοιδαίνειν ἐν τῇ συνουσίᾳ ὀργῶντα. ε στιν ου ν οἰδοῖα, καὶ τροπῇ τοῦ ¯ο εἰς ¯α αἰδοῖα. Αἰθιόπιον. χωρίον τῆς Εὐβοίας. καὶ Αἰθυόπιον χωρίον Λυδίας. ἀφ' ου ἡ Αρτεμις Αἰθιοπία. Αἰθαλόεν. κεκαυμένον. Αι θρον. τὸ καῦμα. alpha.87 Αι θοσ. τὸ καῦμα, φλογμός. Αι θυγμα. τὸ ο ρμημα. ὁ δὲ βασιλείαν ὠνειροπόλει· καὶ αι θυγμα ἀμηγέπη, καὶ φαντασίαν τινὰ ἀπετέλει μοναρχίας. Αι θυγμα. ἐπὶ πυρός. αι θυγμα καὶ τὸ ὁμοίωμα. Αι κνον. τὸ σύνδειπνον. Αι μα. ἡ τελευταία τροφὴ τοῖς ἐναίμοις ζώοις. καὶ αι μα τὸ γένος· ταύτης τοι γενεῆς καὶ αι ματος ευ χομαι ει ναι. καὶ τῶν ἐν ἡμῖν τεσσάρων χυμῶν τὸ καιριώτατον. Αἱματώεντα. τὸ αἱματώδη. Αἱμηρόν. πλῆρες αι ματος. Αι μνιον. τὸ α γγος. Αι νιγμα. διήγησις μὲν ὡσπερεὶ γεγονότος, μὴ γεγονότος δὲ, μὴ γενέσθαι δυναμένου, σημαίνοντος δέ· ὡς τό· ει πε τὰ ξύλα χρίσαι ἐφ' ἑαυτοῖς βασιλέα. ἐκ τοῦ αἰνὸς, ο σημαίνει τὸ δεινὸν καὶ φοβερόν. Αἰνίγματα. τὰ ζητήματα. Αἰνικτά. α γνωστα, κεκρυμμένα. ὡς πάνταγ' αἰνικτὰ καὶ ἀσαφῆ μοι λέγεις. Αι νιον. πόλις. καὶ Αἰνίους. Αἰπόλια. αἰγονόμια. Αἰπύ. δυσχερὲς, ὑψηλὸν, μέγα. Αι ποσ. τὸ υ ψος. Αἰπόν. τὸ ἀκρωτήριον. Αἰρόπινον. τὸ κόσκινον, ἐν ῳ οἱ πυροὶ σήθονται, alpha.88 ὑπὲρ τοῦ τὰς αι ρας διελθεῖν. λέγεται δὲ καὶ τὸ σκοτεινόν. Αἱρετόν. τὸ ἐπιθυμητόν· τὸ καλόν· τὸ ἡδύ· τὸ συμφέρον. Αἱρετώτερον. τὸ προκριτώτερον. οὐκ ἐκ τοῦ παραλλήλου κεῖται τὸ αἱρετώτερον τοῦ βελτίονος, ἀλλ' ἐπὶ πλεῖον τὸ βέλτιον τοῦ αἱρετωτέρου. τὸ μὲν γὰρ αἱρετώτερον ἐν τοῖς αἱρετοῖς, καὶ μόνοις· τὸ δὲ βέλτιον καὶ ἐν α λλοις. καὶ γὰρ ἐν θεωρητικοῖς καὶ φυσικοῖς καὶ λογικοῖς ἡ ζήτησις ἡ τοῦ βελτίονος. ὁ γὰρ ζητῶν, ποτέρα βελτίων οὐσία, ἡ κινουμένη η ἡ ἀκίνητος, φυσικὸν μεταχειρίζεται πρόβλημα· λογικὸς δὲ ὁ ζητῶν, βέλτιον πότερον, ἐπαγωγὴ η συλλογισμός· θεωρητικὸς δὲ ζητῶν, πότερον ἡ φρόνησις πρακτικωτάτη η θεωρητική. Αι σια. δίκαια, γνήσια, δεξιά. Αι συλα. ἁμαρτωλὰ, α δικα, παράνομα, ἀπρεπῆ. –αι συλα ῥέζεις. Αι σιμα. τὰ προσήκοντα, παρὰ τὴν αι σαν· ἐνίοτε δὲ καὶ τὰ καθήκοντα η τὰ ἀγαθά· ε στιν ο τε καὶ τὰ εἱμαρμένα. Αι τημα. ζήτημα, καὶ ἡ ἐπιθυμία. Δαβίδ· καὶ ε δωκεν αὐτοῖς τὸ αι τημα αὐτῶν. Αι τιον. ἐξ ου γίνεταί τι, καὶ δι' ου , καὶ ἐν ῳ . ἰστέον, ο τι τὸ αι τιον ἑπταχῶς· ποιητικὸν αι τιον, ὡς ὁ τέκτων τῆς κλίνης· τελικὸν αι τιον, ὡς ἡ alpha.8 ἀνάπαυσις, δι' η ν ἡ κλίσις· ο ργανον αι τιον, ὡς τὸ σκέπαρνον καὶ ὀπρίων, δι' ω ν ἡ κλίσις· ὑλικὸν αι τιον, ὡς τὸ ξύλον, ἐξ ου ἡ σκευαζομένη κατὰ διάνοιαν καὶ εἰδοποιουμένη διαμόρφωσις· παραδειγματικὸν

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

αι τιον, ὡς ἡ ἑτέρα κλίνη, πρὸς η ν ἰδὼν ὁ τεχνίτης τὴν εἰς ε ργον αὐτῷ προσκειμένην ἐδημιούργησε· φυσικὸν αι τιον, ὡς πατὴρ τοῦ υἱοῦ, καθὸ καὶ μόνον ὁ θεὸς καὶ πατὴρ αι τιος τοῦ μονογενοῦς ει ναι λέγεται· τῆς δὲ κτίσεως ποιητικὸν αι τιον ει ναι λέγομεν τὸν θεόν. τελικὸν δὲ αι τιον τὴν τῶν δημιουργηθέντων εὐεργεσίαν καὶ τὴν περὶ αὐτὰ ἀγαθότητα· εἰδικὸν δὲ αι τιον τὴν ἐν αὐτῷ τῶν δημιουργημάτων γνῶσιν φαμὲν, η ν ἐξ ἀϊδίου πρὸ αἰώνων ε σχεν, οὐκ ἐς υ στερον αὐτῷ ἐπιγενομένην, ἀλλὰ συνδιαιωνίζουσαν, καὶ συμπαρεκτεινομένην ἀείποτε. τὸ δὲ ὑλικὸν αι τιον καὶ ὀργανικὸν καὶ παραδειγματικὸν πόῤῥω τῆς θείας καὶ ἀπειροδυνάμου φύσεως.᾿Ιστέον, ο τι τετραχῶς τὰ αι τια· ὡς υ λη· ὡς ει δος· ὡς τέλος, καὶ ὡς ποιητικόν· καὶ τῶν αἰτίων τὰ μὲν προκαταρκτικὰ, τὰ δὲ συνεργὰ, η συναίτια, τὰ δὲ τελικά. Αἰτιῶδεσ. ψεῦδος, ο ἀπὸ ψεύδους α ρχεται, η μὴ εἰς ἀκόλουθον λήγει, η ε χει τῷ λήγοντι τὸ ἀρχόμενον ἀκόλουθον. οι ον· διότι νύξ ἐστι, Δίων περιπατεῖ. Αἰφνίδιον. τὸ ἐξαίφνης. παρὰ τὸ ἀφανὴς ἀφανίδιον καὶ ἐν συγκοπῇ αἰφνίδιον. Αἰψηρόν. τὸ ταχύ. Αἰσθητήρια. τὰ ο ργανα, η γουν τὰ μέλη, δι' ω ν αἰσθανόμεθα, καὶ αἱ αἰσθήσεις τοῦ ἀνθρώπου, η ἐν οι ς καθίδρυται ἡ αι σθησις. Αἰσθητικόν. πᾶν ζῶον αι σθησιν φόβου καὶ θανάτου ε χον, η αὐτὸ τὸ ζῶον τὸ κεκτημένον τὰς αἰσθήσεις. Αἰσθητά. τὰ ὁρώμενα, τὰ πεφυκότα ταῖς αἰσθήσεσιν ὑποπίπτειν, οι ον χρῶμα καὶ σχῆμα καὶ alpha.90 ο γκος καὶ ποικιλότης, καὶ ἀντιτυπία καὶ μαλακότης, ψόφοι καὶ ἀτμοὶ καὶ χυμοὶ, λειότης, τραχύτης καὶ τὰ τοιαῦτα. Αἰσθανόμενον. ε στι ζῶον ἀντιληπτικὸν κατὰ δύναμιν φυσικὴν τῶν αἰσθητῶν.᾿Αϊδώνια. τὰ τοῦ ᾳ δου θανάσιμα.᾿Αΐδιον. τὸ ἀρχὴν μὲν ε χον, τέλος δὲ μὴ ε χον. ε στι καὶ ἀΐδιον τὸ ἀρχὴν μὲν μὴ ε χον, τέλος δὲ ε χον. ε στι δὲ ἀΐδιον τὸ μήτε ἀρχὴν μήτε τέλος ε χον, ω σπερ ὁ θεός. ἀΐδιον ἐστὶ τὸ μὴ ἑαυτὸ, ο ἐστὶ κατ' οὐσίαν, νοηθῆναι δυνάμενον. ἀΐδιον δὲ λέγεται τὸ ἀεὶ διόν· η γουν τὸ μηδέποτε ἀρξάμενον, μὴ δὲ λῆγον. οὐ πᾶν γὰρ ἀτελεύτητον πάντως καὶ α ναρχον· οἱ γὰρ α γγελοι καὶ αἱ ψυχαὶ ἀρχὴν μὲν ε σχον τοῦ ει ναι, τέλος δὲ οὐκ ε χουσι. ἀΐδιον οὐδὲν α λλο η μόνον ἡ θεότης.᾿Αϊδνόν. τὸ ἀφανές. Αἰσώπειον αι μα. ἐπὶ τῶν ἀδίκως ἀναιρουμένων. οὐ γὰρ ἐνδίκως ἀπέκτειναν τὸν Αι σωπον οἱ Δελφοί.᾿Αΐδιον. τὸ διαιωνίζον, καὶ λῆξιν μηδαμῶς ε χον. (῾Ρῆμα.) Αἰάζειν. οἰκτείρειν, θρηνεῖν. παρὰ τὸ ¯α¯ι σχετλιαστικὸν ἐπίῤῥημα γέγονεν αἰάζω· ὡς λίαν λιάζω. Αἰγίζειν. διασπᾷν. καὶ αἰγίζεσθαι. ἡ μεταφορὰ ἐκ τῶν καταιγίδων. Αἰγιάζειν. σὺ δ' αἰγιάζων ἐνθαδὶ καθήμενος. Αἰγυπτιάζειν. τὸ κακοτροπεῖν καὶ πανουργεύεσθαι. τοιοῦτοι γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι. Αἰδέσασθαι. μεταπεισθῆναι. ου τω Λυσίας καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ᾿Αριστοκράτου, ἀντὶ τοῦ ἐξιλάσασθαι καὶ πείσειν. Αἰδέσεται. ἀπὸ τοῦ αἰδῶ, αἰδέσω, αἰδέσῃ, αἰδέ σεται. alpha.91 Αἰδουμένω. αἰδέω, αἰδῶ, αἰδέομαι, αἰδοῦμαι. ἡ μετοχὴ αἰδεόμενος, αἰδούμενος. τὸ δυϊκὸν αἰδεουμένω, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ¯ε αἰδουμένω. Αἰθεροβατεῖν. εἰς τὸν αἰθέρα βαίνειν. Αι θειν. καίειν. παρεκελεύετο αι θειν καὶ φθείρειν τὴν χώραν. Αἰθόμενοσ. καιόμενος. Αι θρει. χειμάζει. Αἰθριάζουσιν. ἐν εὐδίᾳ εἰσίν. Αἰκίζω. τὸ μαστίζω. ἀπὸ τοῦ ἀεικὴς, ο σημαίνει τὸν σκληρὸν καὶ ἀπότομον, ἀεικίζω. Αἰθύξασα. κινήσασα. Αἰθύσσω. θερμαίνω, ἐκτείνω καὶ τὸ διαλάμπω. Αἰθύσσων λιπαρῆς α νθος υ περθε κόμης. Αἰκάλλει. σαίνει, ἀπατᾷ. αἰκάλλει καρδίαν ἐμήν–. Αἰκίζει. κακοῖ, μαστίζει, τύπτει, καθυβρίζει. Αἱμωδεῖν καὶ αἱμωδιᾷν. τὸ τοὺς ὀδόντας ὀδυνᾶσθαι μετὰ κνησμοῦ· ὡς καὶ αἱμάττεσθαι παρὰ τὸ αι μα. αἱμωδία γὰρ ἡ τῶν ὀδόντων νάρκη. Αι θω. τὸ καίω. ε θω δὲ, τὸ ἐξ ε θους τι διαπράττομαι, ψιλόν. καὶ Ομηρος· ε θων Οἰνῆος ἀλωήν– η τοι ἀμπέλου χωρίον. alpha.92 Αἰνίσσω. τὸ ἐν παραβολαῖς λέγω. Αἰνεῖν. τὸ ἀναβράττειν τὸν ἀληλεσμένον σῖτον, ο ἐστιν ἀναδεύειν καὶ ἀνακινεῖν τὰς κριθὰς υ δατι φυρῶντα. Αἰνέσαιμι. ἐπαινέσαιμι η ἀναπείσαιμι.᾿Αΐσθω. τὸ ἐκπνέω. Αϊεν. ἐξέπνεεν.᾿Αϊστῶσαι. ἀφανίσαι, φονεῦσαι.᾿Αΐων. ἐπακούων. Αι νυμαι. τὸ ἀφαιρῶ η τὸ λαμβάνω. παρὰ τὸ αἰρῶ. ἀρνῶ, ὡς περῶ περνῶ. ἀφ' ου · –

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

περνάσω νήσων ἐπὶ τηλεδαπάων. παράγωγον αι ρνυμι καὶ αι ρνυμαι· καὶ ἀποβολῆ τοῦ ¯ρ αι νυμαι. Αἰνῶ. τὸ παραιτοῦμαι σημαίνει καὶ τὸ ἐπαινῶ. Αἰνοίην. ἀντὶ τοῦ συνκατένευσα. Αἰόλλει. ποικίλλει, στρέφει, πλανᾷ. Αἰωνίζει. διαπαντὸς μένει. Αἰωροῦμαι. ἐν ἀέρι φέρομαι. αἰώρα γὰρ ἡ κρεμάστρα καὶ ἡ ἀγχόνη η γουν ἡ φούλκα. Αἰωρηθέντεσ. κρεμασθέντες, μετεωρισθέντες. καὶ αἰώρημα, καὶ αἰωρήσεις, καὶ αἰωροῦνται. εἰς ο ν τὰ τῶν Καρχηδονίων αἰωροῦνται πράγματα. Αἰονῶ. τὸ βρέχω. alpha.93 Αι ρεσθαι. προσενέγκασθαι. οὐ σῖτον αι ρεσθαι, οὐχ υ πνου λαχεῖν μέρος. Αι ρε. πρόσφερε. Ομηρος· μή μοι αι νον α ειρε– καὶ Ἀριστοφάνης· αι ρ' αι ρε μάζαν ὡς τάχιστα κανθάρῳ. Αἱρηθέν. θεληθέν. Αἱρεύμενον. λαμβάνοντα, ἀφαιροῦντα, αι ροντα. παρὰ τὸ αἱρῶ τὸ λαμβάνω. αἱρῶ ου ν, αἱρούμενον, καὶ τροπῇ αἰολικῇ αἱρεύμενον. Αἱρετίζω. τὰ τῶν αἱρετικῶν φρονῶ. καὶ τὸ προαιροῦμαι. ἐξ ου καὶ αἱρετισάμενος. Αἱρεῖ. φονεύει, ἀναιρεῖ. Σοφοκλῆς· –πόλεμος γὰρ οὐδέν' α νδρ' ἑκὼν αι ρει πονηρὸν, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς ἀεί. σημαίνει δὲ καὶ τὸ καταλαμβάνει. Αι ρειν. αυ ξειν, η τράπεζαν παρατιθέναι, η αι ρειν. *καὶ τὸ ἀναρτᾷν· ὡς τό· ε ως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αι ρεις; ο ἐστι αἰωρεῖς μέσον πίστεως καὶ ἀπιστίας. Αἱρεῖσ. δοξάζεις, ἡγῇ. καὶ ἐκ τοῦ θεολόγου· καὶ ὁ λόγος αἱρεῖ μὴ τιθέναι πρόσκομμα. Αἱρεῖσθαι. ἐργάζεσθαι. Αἱρῇ. βούλει. ἐπείπερ αὐτὸς αἱρῇ λέγειν. Αἱρήσομαι. βουλεύσομαι. Αἱρησάμενοσ. βουλευσάμενος. Αἱρήσασθαι. λαβεῖν. Αἱρήσεται. λήψει. Αἱρήσειν. κρατήσειν, συλλαβεῖν, ἑλκύσαι, πορθῆσαι, χειρώσασθαι. alpha.94 Αἱρήσομαι. λήψομαι, σκέψομαι, βουλεύσομαι. Αἱρείτω. κατασχέτω. Αἱρόμενοσ. φερόμενος. αἱρούμενος· βουλόμενος, ἑλόμενος. καὶ δεῖπνον αἱρουμένοις. Αἱρῇ. ἀντὶ τοῦ λαμβάνεις, μετέχεις. σῖτον τὲ αἱρῇ τὸν αὐτὸν ἐκείνοις, καὶ πόμα παραπλήσιον. Αἱρετιεῖ. προτιμότερον ἡγήσεται. Αἱρόμενοσ. ἐπαιρόμενος, κουφιζόμενος. Αἰσιμῶ. τὸ καταναλίσκω. Αἰσθήμην. νοησαίμην. Αι σθω. ἀπὸ τοῦ ἄΐω ῥήματος, τοῦ σημαίνοντος τὸ ἐκπνέω, γίνεται παράγωγον ῥῆμα α ϊστος, ἐκ τούτου ἀϊστῶ, καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς θ ἀΐσθω, ἡ μετοχὴ ἀΐσθων, καὶ κατὰ συναίρεσιν αι σθω. ου τως καὶ ἀπὸ τοῦ ἐγείρω ἐγερτὸς, καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ τ εἰς θ ἐγέρθω. Αἰσθάνεσθαι. τοῦτο δύο σημαίνει, τὸ κατὰ δύναμιν καὶ κατ' ἐνέργειαν. αἰσθάνεσθαι τοίνυν λέγονται οἱ κοιμώμενοι, δύναμιν ε χοντες τοῦ αἰσθάνεσθαι. Αι σθεσθαι ἐνεστώς ἐστι· αἰσθέσθαι δὲ ὑπερσυντελικός. αι σθεσθαι δὲ καὶ αἰσθάνεσθαι διαφέρει. τὸ γὰρ αι σθεσθαι ὑπὲρ τοῦ ἀκριβῶς εἰδέναι τί· τὸ δὲ αἰσθάνεσθαι ἐπὶ τοῦ ὑπονοεῖν τί. καὶ περὶ μὲν τοῦ αι σθεσθαι φησὶν Ἀντιφῶν· ε τι δὲ καὶ πλείω ἡμᾶς ᾐσθημένος ἠδικημένους. τὸ δὲ αἰσθάνεσθαι ἐπὶ τοῦ ὑποπτεύειν, καὶ οὐκ ἐπὶ τοῦ βεβαίως εἰδέναι. Λυσίας· οι μαι τοίνυν καὶ ἡμᾶς ἐκεῖνο αἰσθάνealpha.95 σθαι, ο τι Ἀλκιβιάδης οὐκ α λλο τι κομίσασθαι, ἀλλὰ τῶν ἐμῶν ἠμφισβήτει. Αἰσθάνομαί σου. τὸ τῆς αἰσθήσεως ἐπιλαμβάνομαι. Αἰσθόμενοι. νοήσαντες. οἱ δὲ τὴν προθυμίαν τοῦ Καίσαρος ἰδόντες καὶ τὰ ε ργα ὁμολογοῦντα ταῖς ἐλπίσιν αἰσθόμενοι. Αι σθων. αἰσθανόμενος, βασανιζόμενος, η ἐκπνέων. Αἰσχύνει. αἰκίζεται, λυμαίνεται. Αἰσχύνομαι. αἰδοῦμαι. ταῖς προτέραις ἁμαρτίαις αἰσχύνομαι. Αἰτιῶμαι. γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ. ο τε μὲν γενικῇ συντάττεται, τοιοῦτόν ἐστιν, οι ον αι τιον ἀποφαίνω· ο τε δὲ αἰτιατικῇ, οι ον μέμφομαι. Αἰτήσασθαι. τὸ χρήσασθαι. ἀνδρὸς τίτθην, η ν α ν τις ὑμῶν παιδίον ᾐτήσατο. Αἰτίζων. ἀντὶ τοῦ αἰτῶν, ποιητικῶς. αἰτίζων ἀκόλους, οὐκ α ορας ου τε λέβητας. Αἰτῶν. εἰς ἀεὶ ε ξων. αἰτούμενος δὲ, λαβὼν καὶ αυ θις ἀποδώσων. Αἰχμάσουσι. δορατομαχήσουσι, νικήσουσι. Ἀϊχθήτην. ω ρμησαν. Αἰχμαλωτίζοντεσ. ἀντὶ τοῦ αἰχμαλώτους ἐκ alpha.96 τῆς τοῦ πονηροῦ τυραννίδος λαμβάνοντες, ἀπὸ δουλείας εἰς ἐλευθερίαν. καὶ ὁ Ἀπόστολος· αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ. (Ἐπίῤῥημα.) Αι . ψιλούμενον καὶ περισπώμενον τὸ ο φελον σημαίνει, κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ αι θε· δασυνόμενον δὲ καὶ βαρυνόμενον, α ρθρον θηλυκὸν καὶ ἀναφορικόν· οι ον αι καὶ αι τινες. σημαίνει δὲ καὶ ἐπίῤῥημα

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

θρηνητικὸν, περισπώμενον καὶ ψιλούμενον, ο καὶ διπλασιάζεται· αι αι τάλαινα θηλαμὼν κεκαυμένη. Αι . σημαίνει τὸ ει θε. ἰστέον, τὸ αι γέγονεν ἐκ τοῦ ει , εὐκτικοῦ ἐπιῤῥήματος. ε στι γὰρ ει , ο σημαίνει τὸ ει θε. τοῦτο τὸ ει γίνεται αι , τοῦ ¯ε τραπέντος εἰς α λφα. Αἰδημόνωσ. ἀντὶ τοῦ αἰδεσίμως. Αἰεί. ἀντὶ τοῦ ἀεί. αἰεὶ γὰρ ἡ γυνή σ' ε χει διὰ στόμα. ἀντὶ τοῦ διὰ στόματος. Αἰεὶ ε στω.᾿Αντιφῶν τὴν ἀϊδιότητα καὶ τὸ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀεὶ ἑστάναι. ω σπερ καὶ, ε στω ευ , ἡ εὐδαιμονία καλεῖται. ἡ λέξις Διογενιανοῦ. ἐν ἀληθείας δευτέρῳ τοῦ᾿Αντιφῶντος. alpha.97 Αἰέν. διαπαντός. ᾿Αιεί. ὁμοίως. Αἰνιγματωδῶσ. δυσχερῶς, ἀσαφῶς. Αἰβοῖ. ἀντὶ τοῦ φεῦ. ᾿Αΐγθην. ὁρμητικῶς, ἐπίῤῥημα μεσότητος. παρὰ τὸ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ.᾿Αϊδρῶσ. διαφανῶς, η ἀπείρως.᾿Αϊδῶσ. ἀκαταλήπτως. Αι θ' ο φελεν. παραλλήλως τὰ εὐκτικὰ κείμενα μόρια κατὰ τοῦτο διαφέρουσιν, ο τι τὸ μέν ἐστιν ἀπαρέμφατον πρόσωπον η γουν μηδὲν ἐμφαῖνον· τὸ δὲ ο φελον τὰ πρόσωπα ἐμφαίνει. αι θ' ο φελες θανέειν η πανύστατον ὀρχήσασθαι. παρὰ τῆς γλαυκὸς τοῦτο· η ν ο ταν λάβωσι τὰ παιδία, περιάγουσιν· ἡ δὲ μὴ βλέπουσα δι' ἡμέρας, ω σπερ ὀρχεῖται. Αι κεν πωσ. ἐάν πως. Αἰκέποθι. ἐάν ποτε. Αἰνόθεν. ἀντὶ τοῦ αἰνῶς, λίαν, δεινῶς, ἐκ δεινοῦ. τὸ γὰρ αἰνόθεν γενική. Αι ψα. ἀντὶ τοῦ ταχέως. Αι ψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι. γίνεται δὲ κατὰ στέρησιν τοῦ ι ψαι, τοῦ σημαίνοντος τὸ βλάψαι· τὸ γὰρ βλάπτον καὶ ἐμποδίζειν ἀνάγκη. τὸ δὲ ἀνεμπόδιστον ταχὺ γίνεται. η παρὰ τὸ α ψω, αι ψα. δοκεῖ γὰρ τὸ ταχέως γινόμενον ἀλλήλων α πτεσθαι κατὰ συνέχειαν. alpha.98 Τὸ Α μετὰ τοῦ Κ. (᾿Αρσενικόν.) ᾿Ακάθαρτοσ. ὁ ἁμαρτωλός. ἀκάθαρτος γὰρ τὴν ψυχὴν ο γε κακός· καθαρὸς δὲ ὁ ἐναντίος. ᾿Ακαθαίρετοσ. ὁ ἀκατάβλητος. πύργος ἀκαθαίρετος. ᾿Ακαμπίασ. ὁ εὐθύδρομος. ἀκάμπιος δρόμος ὁ μακρὸς καὶ δι' εὐθείας περίπατος. ᾿Ακαρίδιοσ. βραχύτατος. ἀκαρίδιος ὁ ἀνθρώπινος βίος, καὶ μετ' ὀλίγον πάντ' ἐξετάθημεν.᾿Ακατάβλητον. ἀήττητον. παρὰ τὸ μὴ καταβάλλειν. οὐ γάρ που τότ' ἐξεπίστατο Φειδιππίδης μοι τὸν ἀκατάβλητον λόγον. ου τως ᾿Αριστοφάνης. ᾿Ακαταῖοσ. ι ππος ὠνομασμένος. ᾿Ακαταιτίατοσ. ὁ ἀναίτιος. ᾿Ακατίροισ. ἐθνικόν. ᾿Ακεανόσ. ει δος ὀσπρίου.᾿Ακαλόσ. ὁ η συχος· ο ἐστιν η κα τὸ ἠρέμα καὶ ἡσύχως. ἐκ τούτου γίνεται παράγωγον η καλος, ὡς πέμπω, πέμπελος, καὶ κατὰ συστάδην ἀκαλός.᾿Ακαλαρείτησ. ὁ ἡσύχως ῥέων. παρὰ τὸ α κηλον καὶ η καλον, τὸ η συχον. τὰ παρὰ τὸ ῥέω διὰ τῆς ¯ε¯ι διφθόγγου γράφεται. Ακερως βοῦσ. ὁ μὴ ε χων κέρατα. ᾿Ακέσιοσ. ἐπίσκοπος Ναυατιανῶν, ο ς παρῆν ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. ᾿Ακειροκόμησ. ὁ τὴν κόμην μὴ κειρόμενος. κείρω γὰρ τὸ κόπτω.᾿Ακέφαλοσ. α τιμος. καὶ παροιμιωδῶς ἀκέφαλος μῦθος ἐπὶ τῶν ἀτελῆ λεγόντων ει ρηται. alpha.99 ᾿Ακέστωρ. ὁ θεραπευτὴς, ἰατρός· α κος γὰρ ἡ θεραπεία.᾿Ακεσώδυνοσ. ὁ ἰατρὸς, ὁ θεραπευτὴς, ὁ τὰς ὀδύνας παύων καὶ θεραπεύων.᾿Ακήδεστοι. μηδεμιᾶς φροντίδος τυχόντες. η α ταφοι, παρὰ τὸ μὴ ε χειν κηδεμονίαν. ἐκ τοῦ κήδω ὁ μέλλων κηδῶ. καὶ μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα, ὁ μέλλων κηδεύσω, ὁ παρακείμενος κεκήδευκα, ὁ παθητικὸς κεκήδευμαι, κεκήδευσαι, κηδευτὸς καὶ ἀκήδευτος. ᾿Ακηδήσ. α ταφος, ἀμελής. οἱ δὲ῾Ρωμαῖοι τοὺς ἑαυτῶν πολεμίους ἀκηδεῖς οὐχ ὑπέμειναν παριδεῖν. ᾿Ακροσφαλήσ. ὁ ἑτοιμόπτωτος.᾿Ακερσοκόμησ. ὁ μὴ κείρων τὴν κόμην. παρὰ τὸ κείρω, ὁ μέλλων αἰολικῶς κέρσω, καὶ τὴν κόμην γίνεται κερσοκόμης, διὰ τοῦ ¯ο μικροῦ. πᾶς γὰρ ἐνεστὼς ἐν πρώτῳ προσώπῳ λαβὼν συνήθειαν, τρέπει τὸ ¯ω μέγα εἰς ¯ο μικρόν. λείπω, λειποτάκτης· μίξω, μιξοπόλιος. ᾿Ακινάκησ. σπαδομάχαιρον, ῥηκτάριον δόρυ η ἀκόντιον Περσικόν. παρὰ τὸ ἀκὴ, ο σημαίνει τὴν ὀξύτητα, η παρὰ τὸ ἀκίδιον, ἀλλήλοις συντεθέντων τῶν δύο ὁμοιοσήμων. καὶ δῆλον ο τι ἐτράπη τὸ ¯δ εἰς τὸ ¯ν. ὡς ἐπὶ τοῦ᾿Εριχθεὺς᾿Εριχθέος καὶ᾿Εριχθόνιος, παρὰ τὸ τὴν ε ραν καὶ τὴν χθόνα. η παρὰ τὸ ὠκὺς καὶ τὴν ἀκὴν γίνεται ἀκινάκης.᾿Ακήρατοσ. αἰώνιος, α φθαρτος. παρὰ τὸ γῆρας γήρατος, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ¯α, ἀγήρατος καὶ ἀκήρατος, ὁ μὴ γηρῶν.᾿Ακαιροβόασ. ὁ λάλος.᾿Ακιδνόσ. ὁ ἀσθενής. παρὰ τὸ κινῶ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

α κινος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯δ ἀκιδνὸς, ὁ μὴ κινούμενος. η παρὰ τὸ αἰκίζω, αἰκιανὸς, ὁ εὐτελὴς καὶ ἐν αἰκισμοῖς ω ν. Ακικυσ. ὁ ἀνισχυρός. alpha.100᾽Ακκισμοί. προσποιήσεις καὶ ὑποκρίσεις, ἀπὸ᾽Ακκὼ, τινὸς Σαμίας μωρᾶς ου σης. Ακμηνοσ. α γευστος. α κμηνος δόρποιο.᾽Ακμαῖοσ. σφριγῶν· νεανίσκος. Ακμων. παρὰ τὸ κάμνω. ἀκάμων τὶς ω ν, ὁ ἀκαμάτως φέρων.᾽Ακμήτησ. ὁ νέος· ὁ ἀκμάζων, ὁ μὴ κοπιῶν. καὶ ἀκμῆτις. παρὰ τὸ κάμνω, ὁ δεύτερος ἀόριστος ε καμον, ἐξ αὐτοῦ καμὴς, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ¯α ἀκαμὴς καὶ συγκοπῇ ἀκμής.᾽Ακόλαστοσ. ἀκρατὴς, θρασὺς, η ὁ ἀπαίδευτος. παρὰ τὸ μὴ κολάσεως τετυχηκέναι, ο ἐστι παιδείας. ἐπὶ δὲ τοῦ κατωφεροῦς, παρὰ τὸ μὴ κολάσαι τὴν ἐπιθυμίαν. Ακολοσ. ὁ μικρὸς ψωμὸς, ὁ μηκέτι κολούεσθαι δυνάμενος καὶ εἰς μικρὰ τέμνεσθαι.᾽Ακόρητοσ. ὁ ἀνεπιμέλητος, η α πλητος, παρὰ τὸ κόρος. τὸ δὲ κόρος παρὰ τὸ κορῶ, κορέσω, κορήσω, κεκόρηκα, κεκόρημαι, κεκόρησαι, κεκόρηται, κορητὸς καὶ ἀκόρητος.᾽Ακρατοπότησ. ὁ μέθυσος, ὁ τὸν α κρατον οι νον ἀπλήστως πίνων.᾽Ακριβήσ. ὁ νέος. καὶ ἡ δι' ἀναγκαίων γινομένη, καὶ ω ν πᾶσα σπουδαίου ὑπόληψις ε χει. ἀκριβὴς καὶ ὁ βέβαιος. λέγεται γάρ· ἀκριβὴς ζηλωτὴς τῆς τοῦ Μάνεντος δόξης. παρὰ τὸ κρίβω, κριβὴς καὶ ἀκριβής. καὶ γὰρ τὸν ἀκριβῆ οὐδεὶς δύναται λαθεῖν. η παρὰ τὸ α χρι καὶ τὸ βαίνειν, ἀχριβὴς καὶ ἀκριβής. ὁ γὰρ ἀκριβὴς μέχρι καὶ τοῦ μικροῦ καταγίνεται. Ακριτοσ. ὁ ἀδιάκριτος. ου τως Δημοσθένης.᾽Ακρόβελισ. ει δος ἀκοντίου.᾽Ακροβολισμόσ. ἐρεθισμὸς, καὶ τὸ α κρον βάλλειν.᾽Ακρόβολοι. ἀκοντισταὶ, τοξόται. alpha.101᾽Ακρόκομοι. μετρίως κομῶντες, η λίαν. η οἱ τὰ α κρα τῆς κεφαλῆς κομῶντες.᾽Ακρότομος λίθοσ. σκληρὸς, ὑψηλὸς, η ὀξύτατος. Ακρος, τέλειος, εἰς α κρον ἐληλακόσ.᾽Ακρέμων. ὁ κλάδος, ὁ βλαστὸς, παρὰ τὸ α κρον. η παρὰ τὸ κρέμω. ὁ αὐτὸς καὶ κρεμὼν λέγεται.᾽Ακρατήσ. ὁ εἰδὼς τὰ κακὰ, ο τι φαῦλα, καὶ πράττων αὐτὰ δι' ἡδονήν.᾽Ακρόχολοσ. ὁ καθ' ὑπερβολὴν ὀξὺς καὶ πρὸς πᾶν ὀργίλος.᾽Ακροθόριξ. ὁ μέθυσος.᾽Ακραιφνήσ. κυρίως ὁ περιφανὴς, παρὰ τὸ ἀκέραιον καὶ τὸ φαίνω, ἀκεραιοφανής· καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀκραιφνὴς, τοῦ ¯ο εἰς ¯α τραπέντος, ὡς ἐπὶ τοῦ μεσοπόλιος μεσαιπόλιος. Ακρητοσ. ὁ α κρατος. ἐκ τοῦ κερῶ, κεράσω· συγκοπῇ κράσω, κρατὴρ καὶ κρητήρ. ἐκ δὲ τοῦ κεράσω, κρατὸς, α κρατος καὶ α κρητος.᾽Ακρατοκώθωνεσ. οἱ νέοι, οἱ πίνοντες τὰ α κρατα ἐκ τῶν κωθώνων.᾽Ακριτόμυθοσ. ὁ πολλὰ λέγων. κρινῶ, κέκρικα, κέκριται τὸ τρίτον τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου, καὶ ἐξ αὐτοῦ κριτός· καὶ τὸ μῦθος, ἀκριτόμυθος.᾽Ακταί. οἱ ζωγράφοι.᾽Ακταίωροσ. παρὰ τὸ τὴν ἀκτὴν ὠρεῖν, ο ἐστὶ φυλάσσειν.᾽Ακοινώνητοσ. ὁ ἀκριβής.᾽Ακοίτησ. ὁ ἀνήρ· α κοιτις δὲ ἡ γυνή.᾽Ακύλλιοσ. κύριον. alpha.102 Ακυλοσ. τῆς πρίνου ὁ καρπός. ε κυλος δὲ ει δος βοτάνης. Ακακοι. οἱ ἁπλούστεροι. καὶ ὁ᾽Απόστολος· τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων.᾽Ακρήβησ. ὁ ἀκμάζων. ᾽Ακριτόμυθοσ. τὰ εἰς ¯ο¯ς δισύλλαβα ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον.᾽Ακάθεκτοσ. ὁ ἀκατάσχετος. η ν γὰρ ἀκάθεκτος ὁρμὴ περὶ αὐτὸν διὰ τὰς τῶν Περσῶν ἐπάρσεις. (Θηλυκόν.)᾽Ακακία. ἡ ἁπλότης, ἡ ἀγαθοσύνη.᾽Ακαλανθίσ. ει δος ὀρνέου, η ἡ κύων, παρὰ τὸ αἰκάλλειν ι σως τοὺς γνωρίμους, ὑλακτεῖν δὲ τοὺς ξένους.᾽Ακαδημία. γυμνάσιον ἐν᾽Αθήναις, ἀπὸ᾽Ακαδή μου τινὸς ὠνομασμένου. λέγεται καὶ ἡ διατριβὴ τῶν φίλων.᾽Ακαλήφη. θαλάσσιον φυτὸν, δῆξιν καὶ κνησμὸν ἐμποιοῦσα. η ἡ χερσαῖα κνίδη. παυσάμενον τῆς δυσκολίας, ἀπὸ τῆς ὀργῆς τὴν ἀκαλήφην ἀφελέσθαι. ἀκαλήφη δὲ ἡ θαλάσσιος, η τις καὶ διὰ τοῦ ¯ι γράφεται, ε στι κογχυλίδιόν τι. ᾽Αριστοφάνης· καὶ τὰς κραναὰς ἀκαλίφας– καὶ Φερεκράτης· βουλοίμην γὰρ κα ν ἀκαλίφαις τὸν ι σον χρόνον ἐστεφανῶσθαι. κατὰ ἀντίφρασιν δὲ ἀκαλήφη, ἡ ε χουσα ἀκαλῆ τὴν ἁφὴν, η ς οὐκ ε στιν ἀκαλῶς, ο ἐστι ἡσύχως, α πτεσθαι· τὰ δὲ διὰ τοῦ ιφη μονογενῆ διὰ τοῦ alpha.103 ¯ι γράφεται, οι ον· Σίφη, ἡ πόλις· ἀκρίφη, ἡ σκάφη. τὸ κνήφη, ἀκαλήφη σεσημείωται.᾽Ακάτειρα. ο νομα πόλεως. Ακαψις. ο νομα πόλεως. ᾽Ακαιή. ῥάβδος θαλασσία. Ακαινα. ῥάβδος. ε στι δὲ μέτρον δεκάπουν, δι' η ς κεντοῦσι τοὺς βόας· ὡς τῶν Πελασγῶν τοῦτο εὑρόντων. Ακανθα. ἀπὸ τοῦ ἀκῇ ἀνθεῖν, ο

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ε στιν ὀξύτητι. ἀκάνθας δὲ ἡ θεῖα γραφὴ τὰς βιωτικὰς λέγει φροντίδας. Ακανθα καὶ ἡ ἁμαρτία. φησὶ γὰρ ὁ Δαβίδ· ἐν τῷ ἐμπαγῆναί μοι α κανθαν.᾿Ακαθαρσία. τὰ ἐκ φυσικῆς ἀνάγκης συμβαίνοντα.᾿Ακερδὴς χάρισ. ἡ μὴ δεόντως διδομένη. η εν α ν φαῦλον τὸ κέρδος. μηδ' α λαστον ἀκερδῆ χάριν, α ν τ' ἰδὼν μετάσχοιμί πως. Ακεσσα. ῾Ρωμαϊκόν τι μηχάνημα, ἐκ δενδροτομίας πρὸς ἐρυμνότητα μετασκευαζόμενον. οἱ δὲ ῾Ρωμαῖοι ξυνέθεσαν τὴν λεγομένην α κεσσαν τῇ῾Ρωμαίων φωνῇ· δενδροτομήσαντες γὰρ ἀλλεπάλληλα στελέχη καὶ τῇ συνθήκῃ καταστορέσαντες, ἀπετείχισαν, ὡς ἐνῆν, τὴν ἐνθένδε πορείαν τῆς πόλεως. Ακη. πόλις Φοινίκης, ἡ νῦν λεγομένη Πτολεμαΐς. ᾿Ακή. παρὰ τὸ η κω γίνεται ἀκὴ, ο σημαίνει τὴν ὀξύτητα. ἡ ἀκμὴ καὶ ἡ ὀξύτης τοῦ σιδήρου. alpha.104᾿Ακηδία. ῥαθυμία, λύπη, ἀχθηδών. Δαβίδ· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμα μοῦ.᾿Ακιδαλία. ο νομα κρήνης.᾿Ακινησία. ἠρεμία. καὶ τοὺς ι ππους ἐξελαύνειν προσέταξεν, ὡς διαύοιτο αὐτοῖς τὸ ὑπὸ τοῦ παράπλου νεναρκηκὸς ὑπὸ ἀκινησίας.᾿Ακίνασισ. ο νομα τόπου.᾿Ακηδία. πάρεσις. ψυχῆς· νοὸς ε κλυσις.᾿Ακίσ. ἡ ὀξύτης τοῦ βέλους. Ακατοσ. τὸ πλοῖον. παρὰ τὸ α ζω, α ξω, η χα, η χμαι, η κται, ἀκτὸς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯α α κατος. η ἀπὸ τοῦ ἀκτὴ γίνεται α κατος, ἡ ἀπ' ἀκτῆς εἰς ἀκτὴν περιερχομένη, ὡς καὶ πορθμὴ λέγεται, ἡ μὴ πελαγοδρομοῦσα. λέγεται καὶ ἐπακτὶς καὶ πορθμὶς καὶ κάραβος, καὶ ἀκάτιον ὑποκοριστικῶς.᾿Ακληρία. δυστυχία. Ακνηστισ. ἡ ῥάχις· παρὰ τὸ μὴ δύνασθαί τινα κνήσασθαι αὐτὴν τῇ ἰδίᾳ χειρί.᾿Ακόνη. παρὰ τὸ κονῶ τὸ ἐνεργῶ, η κονῶ τὸ λεπτύνω καὶ φθείρω, ἐπιτάσει τοῦ ¯α, ἡ διαφθείρουσα καὶ λεπτύνουσα τὸν σίδηρον. Ακοιτισ. ἡ ἐκ παρθενίας α λλης κοίτης μὴ πειρασθεῖσα· καὶ ἡ ὁμόκοιτος. καταχρηστικῶς καὶ ἡ δευτέρου γάμου μετεσχηκυῖα. ᾿Ακίσ. ἡ ὀξύτης, παρὰ τὸ ἀκή. ο κατ' ἐπένθεσιν γίνεται ἀκμή. παρὰ τὸ ἀκὴ ου ν γίνεται alpha.105 ὑποκοριστικὸν ἀκὶς, ὡς σκάφη σκαφὶς, α μνη ἀμνίς.᾿Ακμή. παρὰ τὸ κάμω γέγονεν ἐν συγκοπῇ κμῶ, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ¯α ἀκμὴ, ἡ μὴ κάμνουσα διὰ νεότητα, η ἡ μὴ δυναμένη πόνους ὑποστῆναι. Ακρα. τελεία. η κε παρὰ βασιλέως παῖς Αὐγάρου, καλὸς καὶ μέγας, ἐν ω ρᾳ α κρᾳ. Ακραν ἐπὶ γύαλον. ἐπ' α κραν πέτραν. Ακρας νυκτός. περὶ πρῶτον υ πνον.᾿Ακρασίασ. ἀνωμαλίας, παρὰ τὸ μὴ συγκεκρᾶσθαι.᾿Ιώσηπος· οἱ δὲ῾Ρωμαῖοι διὰ χειρῶν ἀκρασίας ἁλίσκονται. ἀκρασία καὶ ἀκολασία διαφέρει· ἡ μὲν γὰρ κατὰ προαίρεσιν πράττεται τὰ αἰσχρὰ, η τοι ἡ ἀκολασία· ἡ δὲ παρὰ προαίρεσιν. λέγεται δὲ καὶ ἀκράσιος· ου τω τε εἰς πᾶσαν ἀκράσιον ἐκπεπτωκυῖα τρίβον. η ἀκρασία ἐστὶν ε ξις βιαστικὴ παρὰ τὸν ὀρθὸν λογισμὸν πρὸς τὰ δοκοῦντα ἡδέα ει ναι. κατὰ τὸν ἐν θεολογίᾳ Γρηγόριον τὸ περιττὸν καὶ ὑπὲρ τὴν χρείαν.᾿Ακήλητον. α θελκτον· ἀπηνὲς καὶ τὸ ἀκίνητον τοῦ θυμοῦ. ε θελξε λύρα η τὸν ἀκήλητον θυμόν.᾿Ακίχητα. τὰ μὴ καταλαμβανόμενα. θηλυκόν. ᾿Ακράγαντοσ. πόλις Σικελίας, ἀπὸ ποταμοῦ παραρέοντος. φησὶ γὰρ Δοῦρις, ο τι αἱ πλεῖσται τῶν Σικελικῶν πόλεων ἐκ τῶν ποταμῶν ὀνομάζονται. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ᾿Ακράγαντος Διὸς alpha.106 καὶ᾿Αστερόπης τῆς᾿Ωκεανοῦ. τὸ ἐθνικὸν᾿Ακραγαντῖνος. ᾿Ακρησία. ἡ ἀκρασία. ἀκρισία δὲ ἡ ἀδιακρισία καὶ ἡ κακὴ κρίσις, ¯ι. καὶ Λιβάνιος· οὐκοῦν ἀκρισία μὲν ἐν ἀμφοῖν· ε χει δέ τινα τοὐμὸν φιλανθρωπίαν.᾿Ακρίσ. παρὰ τὸ κάρη καρὶς, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἀκαρίς. οἱ δὲ παρὰ τὸ τὰ α κρα τῶν ἀσταχύων καὶ φυτῶν νέμεσθαι.᾿Ακρίσ. βοτάνη τις ου τω καλουμένη. καὶ Σολομῶν ἡμᾶς διδάσκει λέγων· ἀνθήσει τὸ ἀμύγδαλον καὶ παχυνθήσεται ἡ ἀκρίς. ταύτην οι μαι καὶ τὸν βαπτιστὴν᾿Ιωάννην καὶ πρόδρομον ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐσθίειν.᾿Ακρίασ. τὰς ἀκρωρείας, ἀπὸ τοῦ α κρις, α κριος. τὸ δὲ α κρις, ἀπὸ τοῦ α κρα. α κρις βαρυτόνως.᾿Ακρολοφία. ἡ κορυφὴ τοῦ λόφου, τοῦτ' ἐστὶ τοῦ βουνοῦ.᾿Ακρόνυξ. τὸ α κρον τῆς νυκτὸς, καὶ ἀκρονυχία. ἀκρώνυξ δὲ καὶ ἀκρωνυχία, τὸ α κρον τοῦ ο νυχος καὶ τοῦ ο ρους διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται.᾿Ακρόπολισ. καρόπολίς τις ου σα. ἡ κεφαλὴ τῆς πόλεως. ᾿Ακρόπολισ. πόλις Λιβύης. ὁ πολίτης᾿Ακροπολίτης. δύναται δὲ καὶ᾿Ακροπολιεὺς, ὡς Τετραπολιεύς. ᾿Ακροπόλοισιν. ἐπὶ οὐδετέρου, ω ν τὰ α κρα καὶ αἱ κορυφαὶ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

περιπολοῦνται καὶ κινοῦνται, ὡς οι μαι. alpha.107 ̓Ακροχορδῶνεσ. αἱ ἐν τῷ προσώπῳ ἐλαῖαι. οι μαι δὲ, ο τι ἀρσενικὸν ἐστί· θέλει γὰρ ει ναι ὁ ἀκροχορδών. ̓Ακρώρεια. ἡ κορυφὴ τοῦ ο ρους η α κρον ο ρους, ἐν ῳ οἱ οἰκοῦντες ἀκρωρεῖται. ὑπώρεια δὲ τὰ πλευρὰ τοῦ ο ρους.̓ Ακταίη. ἡ παραθαλασσία. δῶρα παρ' ἀκταίης σοὶ τάδ' ἐπωφελίης. ἐν ἐπιγραφῇ τοῦτο ἑώρων.̓ Ακροβυστία. τὸ κεκαλυμμένον.̓ Ακτή. ὁ αἰγιαλὸς, ὁ πετρώδης καὶ ἀγχιβαθής. παρὰ τὸ κατάγνυσθαι καὶ κλᾶσθαι ἐν αὐτῇ τὰ κύματα.̓ Ακτίσ. παρὰ τὸ α γω, α ξω, η χα, η χμαι γέγονεν ἀκτίς· οἱονεὶ ἡ πανταχοῦ φερομένη καὶ συστρεφομένη. ἡ γὰρ ἀκτὶς τοῦ ἡλίου πάνυ ἐστὶν ἐκτεταμένη. η ἀπὸ τοῦ ἀΐσσω, ἀΐξω, η ϊχα, η ϊγμαι, η ϊκται, ἀκτὶς, ἡ ου σα ὁρμητική.̓ Ακυληΐα. ἡ Σικελία, η πόλις̓ Ιταλίας πολυάνθρωπος, προκειμένη ἐν θαλάσσῃ. καὶ̓ Ακυλήσιοι.̓ Ακυλία. ἡ Βενετία η Σικελία. Ακυθοσ. ἡ α γονος. Καλλίμαχος· –οὐδ' ἀγάλακτες ο ϊες, οὐδ' α κυθοι, πᾶσαι δέ κεν ει εν υ παρνοι. παρὰ τὸ κύω α κυος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ α κυθος. ὡς λύω, λυτὸς, α λυτος· καὶ ω ρται, ὀρτὸς, καὶ ὀρθός. η παρὰ τὸ κεύθω, τὸ κρύπτω, α κυθος. τὰ δὲ διὰ τοῦ ¯υ¯θ¯ο¯ς ὑπὲρ δύο συλλαalpha.108 βὰς, διὰ τοῦ ¯υ γράφονται. οι ον, α κυθος· Μικύθος, κύριον· παμμάκυθος, ὁ μωρός. ου τω Θεόγνωστος.̓ Ακωκή. ἡ ὀξύτης. παρὰ τὸ ἀκὴ γίνεται κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἀκωκή. τὰ γὰρ ε χοντα ἐν τῇ πρώτῃ καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ συλλαβῇ τὸ αὐτὸ σύμφωνον, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται, οι ον· ε δω, ἐδὴ, ἐδωδὴ, α γω, ἀγὴ καὶ ἀγωγή. ου τως ου ν ἀκὴ καὶ ἀκωκή. Ακυτοσ. νῆσος. παρὰ τὴν Κυδωνίαν Κρήτης. ὁ νησιώτης ̓Ακύτιος. ̓Ακόνιτον. Εὐφορίων λέγει τὴν βοτάνην, η ν οὐδεὶς δύναται κονίσαι, ο ε στι νικῆσαι· δηλητηριώδης γὰρ ἐστίν.̓ Ακκώ. ο νομα γυναικὸς Σαμίας ἐπὶ μωρίας διαβαλλομένης. ̓Ακίνητος σφραγίσ. ὁ υἱὸς, κατὰ τὸ α τρεπτον καὶ ἀναλλοίωτον. ῥηθήσεται δὲ καὶ κινουμένη, κατὰ τὸ μὴ ει ναι α ψυχος, ἀλλὰ ζῶσα. ἀπὸ τοῦ εὐαγγελίου δὲ σφραγὶς ἐλήφθη· τοῦτον γὰρ, φησὶν ὁ πατὴρ, ἐσφράγισεν ὁ θεός. (Οὐδέτερον.)̓ Ακακήσιον. ο νομα ο ρους. ̓Ακάραντον. ἀπλήρωτον. παρὰ τὸ κραίνω· τοῦτο παρὰ τὸ κάρα, καραίνω, καὶ συγκοπῇ κραίνω. πλεονασμὸς δὲ τοῦ ¯α ποιητικῶς. ̓Ακάματον. ἀκοπίαστον, παρὰ τὸ κάμνω. ε στι καὶ ἀκάματον παρὰ τὸ κάμω, κάματος καὶ ἀκάματον. alpha.109̓ Ακαριαῖον. τὸ ὀλίγον, τὸ βραχὺ, τὸ λεπτότατον.̓ Ακατάλληλον. τὸ ἀνάρμοστον. ̓Ακαπήλευτον. α δολον, καθαρόν· ἀραδιούργητον. ̓Ακαθοσίωτον. α νομον, ἀπόβλητον, ἀκόσμητον.̓ Ακάτιον. τὸ μικρὸν πλοῖον.̓ Ακάματον. τὸ πολὺ καὶ α σβεστον. ἀκάματον πῦρ.̓ Ακατέργαστον. ἀμόρφωτον, ἀδιατύπωτον.̓ Ακενόσπουδον. παρὰ Διογνήτου ε μαθον τὸ ἀκενόσπουδον καὶ τὸ ἀπιστητικόν· φησὶ Μάρκος ὁ φιλόσοφος βασιλεύς.̓ Ακέραιον. α κακον· ὁλόκληρον.̓ Ακεσίπονον. τὸ θεραπευτικόν. ̓Ακήματα. θεραπείας. παρὰ τὸ ἀκῶ, ἀκέσω, ὡς νεμῶ, νεμέσω· ἐντεῦθεν ἀκεστὴς, ἀκέστρια καὶ ἀνήκεστος. ̓Ακήλητον. α θελκτον, ἀπηνὲς, καὶ τὸ ἀκόνητον. καὶ τὸ ἀκήλητον θυμοῦ ε θελξε λύρα. η τὸν ἀκήλητον θυμόν. ̓Ακίχητα. μὴ καταλαμβανόμενα. ἀπὸ τοῦ κιχῶ ἀκίχητα· τοῦτο παρὰ τὸ κίω, τὸ πορεύομαι. ̓Ακήριον. ἀσθενὲς, νεκροποιὸν, παρὰ τὸ κῆρ, ο σημαίνει τὴν θανατηφόρον μοῖραν. ̓Ακινάγματα. τὰ μετὰ ῥυθμοῦ κινάγματα τῶν ποδῶν καὶ τῶν χειρῶν. alpha.110 ̓Ακήρατον. α φθαρτον, αἰώνιον.̓ Ακίβδηλον. καθαρὸν, οὐ νόθον. ο θεν δὲ ἡ λέξις, ἡ ἱστορία δηλώσει. οἱ̓ Αθηναῖοι, τῷ μίσει πρὸς τοὺς ἐν Χίῳ, τὸ ¯χ χαράττοντες ἐν τοῖς ἀδοκίμοις ἑαυτῶν νομίσμασιν, ἐκάλουν χίβδηλα, ει τα πρὸς τὸ εὐφωνότερον μετέβαλον τὸ ¯χ εἰς ¯κ.̓ Ακλεέσ. τὸ α δοξον.̓ Ακληρήμασι. συμφοραῖς, δυστυχίαις. διὰ τοῦτο δοκεῖ μοι μάλιστα ἐμπεσεῖν τοῖς ἀκληρήμασιν. Ακομψον. εὐτελὲς, ἀπάνουργον. ἀρχὴ δέ τις αυ τη παρὰ ̔Ρωμαίοις οὐκ α κομψος. ̓Ακόνιτον. ει δος βοτάνης δηλητηριώδους. ἀλλὰ πιὼν ἀκόνιτον, ὑπέκφυγε τοῦτ' ἀκονιτί. ο ἐστι χωρὶς κόπου. καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ, ἀκόνιτον. Ακοσ. ἡ θεραπεία.̓ Ακουσίθεον. τὸ εἰς θεοῦ ἀκοὰς ἐρχόμενον. η ν δέ μ' ἀνάψας ευ χηται, λάμψω φέγγος ἀκουσίθεον. ̓Ακούμβιτα. στρωμναὶ μαλακαὶ εἰς υ ψος ἠρμέναι· αυ ται δὲ τρυφῆς καὶ βλακείας εἰσίν. ἡ λέξις

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

῾Ρωμαϊκή· ἀκούμβω γὰρ παρὰ ῾Ρωμαίοις τὸ ἀναπίπτω.᾿Ακούσια. τὰ ὑφ' ἡμῶν γινόμενα, τινὸς ε ξωθεν ἀναγκάζοντος. alpha.111᾿Ακρακόρυμβα. τὰ ἀκροστόλια τῶν νηῶν, τὰ ἐξέχοντα κατὰ πρύμναν η πρώραν, ἐν οι ς τὰ σεβόμενα ἐνέγραφον.᾿Ακράτιστα. ε μβρωμα.᾿Ακράδαντον. α σειστον. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ ¯α στερητικοῦ μορίου, καὶ τοῦ κραδαίνω, τὸ σείω.᾿Ακραιφνέσ. καθαρὸν, λαμπρὸν, διαυγὲς, τέλειον, ὑψηλόν. ἐτυμολογεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ α κρως φαίνειν.᾿Ακριτόφυλλον. σύμφυτον πολλοῖς δένδροις, ω στε μὴ διακρίναι αὐτῶν τὰ φύλλα, α φέρει.᾿Ακρόλιον. ἀπαρχὴ, ω σπερ πρωτόλιον. ο σα η ν θεοῖς ἀναθήματα καὶ ἀκρόλια. Ακρον ἐπιλίγδην. μεσότητος ἐπίῤῥημα, ἀντὶ τοῦ ἐπιψαύδην, ο σον ἐπιψαῦσαι μόνον. α κρον σημαίνει καὶ τὸ πέρας, καὶ τὸ ἐξέχον, καὶ τὸ α χρι, καὶ τὸ ο ν. α χρον καὶ α κρον. η α ρχον τι ο ν. η παρὰ τὸ ἀκὴν, α κερον, καὶ ἐν συγκοκῇ α κρον.᾿Ακροθίνια. αἱ ἀπαρχαὶ τῶν θινῶν η τοι τῶν σωρῶν· λέγεται δὲ καταχρηστικῶς καὶ πᾶσα ἀπαρχή.᾿Ακροστόλιον. τὸ α θλαστον ξύλον, τὸ ἐξέχον ἀπὸ τῆς πρύμνης, καὶ διῆκον μέχρι τῆς πρώρας ξύλον, στόλος γὰρ λέγεται τὸ ἐξέχον ἀπὸ τῆς πρύμνης καὶ διῆκον τῆς πρώρας ξύλον, ε νθα τὸ τῆς νεὼς ἐπιγράφεται ο νομα.᾿Ακραγγέσ. ἀσθενές.᾿Ακρόχολον. χαλεπόν. alpha.112 Ακραντον. ἀπλήρωτον. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ ¯α στερητικοῦ μορίου, καὶ τοῦ κραίνω τὸ τελειῶ.᾿Ακροσφαλέσ. ἑτοιμόπτωτον.᾿Ακροφύσια. τὰ ἀκροστόμια τῶν ἀσκῶν.᾿Ακρωλένιον. τὸ τῆς χειρὸς α κρον. Ακτιστον. τὸ θεῖον. Ακυθον. τὸ α γονον καὶ τὸ α γρυπνον. ω σπερ γέγραπται ἐν τοῖς θηλυκοῖς.᾿Ακωδώνιστον. ἀπείραστον, ἀβασάνιστον.᾿Ακροθινίων. σκύλων, λαφύρων. ὁ᾿Απόστολος· ᾧ καὶ δεκάτην᾿Αβραὰμ ε δωκεν ἐκ τῶν ἀκροθινίων ὁ πατριάρχης.᾿Ακιώτατον. τὸ ἀσηπτότατον.῾Ησίοδος· δάφνης η πτελέας ἀκιώτατοι ἱστοβοῆες. (῾Ρῆμα.)᾿Ακαχείατο. ἐλυποῦντο.᾿Ακαχίζεο. λυποῦ. καὶ ἀκαχήμενον οὐδέτερον ὁμοίως. ἀπὸ τοῦ α χος, ἀχῶ, ἀχίζω, καὶ ἀκαχίζω.᾿Ακαχμένον. ἠκονημένον, ὀξύτητα ε χον. ἀπὸ τοῦ ἀκὴ γίνεται ἀκάζω, σημαίνει τὸ ἀκονῶ, ὁ μέλλων ἀκάσω, η κακα, η κασμαι, ἠκασμένον καὶ τροπῇ τοῦ ¯ς εἰς χ ἠκαχμένον. ἰστέον, ο τι μόνη ἡ τοῦ παρακειμένου μετοχὴ ἀεὶ παροξύνεται, τῶν α λλων πασῶν προπαροξυνομένων. οι ον τυπτόμενος, τυφθησόμενος. δεῖ προσθεῖναι, χωρὶς εἰ μὴ πάθωσιν. ἐὰν γὰρ πάθωσιν αἱ εἰς ¯μ¯ε¯ν¯ο¯ς μετοχαὶ παρακειμένου, μὴ ου σαι ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἀναβιβάζουσι, τουτέστι προπαροξύνονται. οι ον η δω, η σμαι, ἡσμένος καὶ alpha.113 α σμενος. καὶ πάλιν δεδεγμένος, δέγμενος. πρόσκειται, μὴ ου σαι ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς, ἐπειδὴ ἐὰν ω σιν ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς καὶ πάθωσι, τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττουσιν. οι ον, ἀκάχω, ἀκαχήσω, ἠκάχηκα, η καχμαι, ἠκαχμένος, ἀκαχμένος. τὸ γὰρ οὐτάμενος, καὶ ἐληλαμένος, ὁ ῾Ηρωδιανὸς οὐ δοξάζει κατὰ πάθος, ἀπὸ τοῦ οὐτασμένος καὶ ἐληλαμένος· ἐπειδὴ ὡς ο ντα ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς, ω φειλε τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττειν· ἀλλ' ἀπὸ τῶν εἰς ¯μ¯ι λέγονται αὐτά· ἀπὸ τοῦ ου τημι, καὶ ἐλήλαμαι, ι να ω σιν ἐνεστῶτες καὶ παρατατικοί· ὡς τὸ, ι στημι, ι σταμαι, καὶ ἱστάμενος.᾿Ακαχείατο. ἐλυποῦντο. ἀπὸ τοῦ ἀκαχῶ, ἀκαχήσω, ἠκάχημαι. ὁ ὑπερσυντελικὸς, ἠκαχήμην. καὶ ἰωνικῶς ἀκαχείατο.᾿Ακαχήμενοσ. λυπούμενος. οὐκ ε στι παρακείμενος· ἐπεὶ ω φειλε παροξύνεσθαι, ὡς τὸ, πεποιημένος· ἀλλ' ε στιν ἀπὸ τοῦ ἀκάχω, ἀκάχημι ἐνεστῶτος, ὁ παθητικὸς ἀκάχημαι. οἱ Αἰολεῖς δὲ τὴν παραλήγουσαν οὐ συστέλλουσι. καὶ ἡ μετοχὴ ἀκαχήμενος.᾿Ακαχείατο. ἐλυπήθη.᾿Ακέων. ἀντὶ τοῦ ἐφ' ἡσυχίας. Ομηρος· ἀλλ' ἀκέων δαίνυσθε καθήμενοι--.᾿Ακεῖσθαι. θεραπεύειν.᾿Ακήδεσεν. οὐκ ἐφρόντισεν.᾿Ακέων. ἡσυχάζων. παρὰ τὸ μὴ χαίνειν γίνεται ἀχὴν καὶ ἀκὴν καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀκέων. η παρὰ τὸ κέω τὸ κοιμῶμαι, ἀκέων ἐπιτάσει τοῦ ¯α.᾿Ακεύμενον. τὸ τεθεραπευμένον. καὶ ἀκῶ τὸ θεραπεύω, ἡ μετοχὴ ἀκεόμενος, καὶ κράσει δωalpha.114 ρικῇ τοῦ ¯ε καὶ ¯ο εἰς τὴν ¯ε¯υ δίφθογγον, ἀκεύμενον.᾿Ακηχέδαται. λυποῦνται. παρὰ τὸ ἀχῶ ἀχάζω, ὡς ἀνιῶ ἀνιάζω, η χακα, η χαδα ὁ μέσος, παθητικὸς η χασμαι, η χασται. καὶ ἰωνικῶς ἠχάδαται. καὶ μετὰ ἀναδιπλασιασμοῦ ἀττικοῦ καὶ τροπῇ τοῦ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

¯α εἰς ¯η ἀκηχέδαται.᾿Ακινητίζω. ἐπιθυμῶ μὴ κινεῖσθαι.᾿Ακκίζεται. ε τι τῆς υ βρεως ε χεται· η ἐπαίρεται, γυναικίζεται, θρύπτεται, μωραίνει. ει ρηται δὲ ἀπὸ Σαμίας τινὸς γυναικὸς μωρᾶς, η ς ο νομα ᾿Ακκώ. ᾿Ακμάζει. νεάζει, τὰ νέων πράττει. ου τως ῾Υπερίδης καὶ Λυσίας. ᾿Ακληρεῖ. οὐ μετέχει, οὐ κεκλήρωται. ᾿Ακληρούντων. δυστυχούντων. συμπάσχοντες τῇ τῶν ἀκληρούντων ὑπερωδυνίᾳ.᾿Ακολασταίνω. τὸ μωραίνω. λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἀκρατοῦς καὶ ὑβριστοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀξίου κολάσεως. ᾿Ακουάζεσθε. παρ῾ Ομήρῳ· ἀντὶ τοῦ αἰσθάνεσθε, ἐπεὶ ἡ ἀκοὴ ὁδὸς ἐστὶ τῆς αἰσθήσεως. ᾿Ακουτίσαι. διδάξαι.᾿Ακοστήσασ. κριθιάσας, σταυλίσας.᾿Ακρατίζω. τὸ α κρατον πίνω. καὶ ἀκρατισαμένη ἡσυχίαν η γεν, ἀκράτου σπάσασα.᾿Ακούμβω. τὸ ἀναπίπτω παρὰ ῾Ρωμαίοις· ο θεν καὶ ἀκούμβιτα. ᾿Ακριβωθήσεται. ἀκριβῶς μελετηθήσεται. ᾿Αριστοφάνης· οὐδ' α ν προβαίη τὸν πόδα τὸν ε τερον, εἰ μὴ ταῦτ' ἀκριβωθήσεται. alpha.115 ᾿Ακριτομυθεῖν. πολυλογεῖν. ᾿Ακροβολίζειν. τοξεύειν, ἀκοντίζειν. ᾿Ακροᾶσθαι. ὑπακούειν. ου τως᾿Αντιφῶν.᾿Ακολουθεῖ. παρὰ τὸ κόλλη καὶ τὸ θέω τὸ τρέχω· η ἐκ τοῦ ἐλεύθω, ε λευθα, ἐξ αὐτοῦ ἀκολουθεῖ.᾿Ακροκελαινιόων. τὸ α κρον τοῦ κύματος μελαίνων.᾿Ακρωτηριάζω. τὰ α κρα τέμνω.᾿Ακτάζων. ἐξανιστάμενος. ᾿Ακταίνειν. γαυριᾷν, ἀκολασταίνειν καὶ ἀτάκτως πηδᾷν.᾿Ακροῶ. παρὰ τὸ ἀκούω. ω σπερ κύρω, κυρῶ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ρ ἀκροῶ.᾿Ακαχίζω. ἀπὸ τοῦ α χος, ἀχῶ, ἀχίζω καὶ ἀκαχίζω. παρὰ τὸ τὴν α γην, ο σημαίνει τὴν ε κπληξιν. ἡ γὰρ ε κπληξις ἀφωνίας οι δε ποιεῖν. κατὰ τροπὴν τοῦ ¯γ εἰς ¯κ. (᾿Επίῤῥημα.)᾿Ακάματα. ἀντὶ τοῦ ἀκαμάτως καὶ ἀδιαλείπτως, η οὐ κεκμηκότως. Σοφοκλῆς· –ο ν ἐγώγ' ἀκάματα προσμένουσ' α τεκνος τάλαινα–.᾿Ακαρῶς· ἀκαρεῖ. ἐν βραχείᾳ ω ρᾳ, ἐν ἀτόμῳ, ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ, ἐν στιγμῇ.᾿Ακαταλλήλωσ. ἀναρμοδίως.᾿Ακαταλήκτωσ. ἀκαταπαύστως. Ακαρ. ἀντὶ τοῦ μικρὸν η οὐδέν.᾿Ακηδῶσ. ἀντὶ τοῦ ἀτάφως. ἐριμμένον ἀκηδῶς καὶ ὀλιγώρως τὸν τεθνεῶτα παρελθεῖν οὐκ ἐτόλμησεν, ἀλλ' ε θαψεν. alpha.116᾿Ακῆν. ἐπὶ α κρας ἡσυχίας. ᾿Ακινδυνί. καὶ ἀκινδυνότατα. χωρὶς κινδύνου. ᾿Ακηράτωσ. αἰωνίως, ἀφθάρτως.᾿Ακλαυστί. χωρὶς κλαυθμοῦ.᾿Ακληρεί. χωρὶς κλήρου.᾿Ακλητί. χωρὶς κλήσεως.᾿Ακμητί. ἀκόπως.᾿Ακοντί. ἀντὶ τοῦ ἀκουσίως.᾿Ακονιτί. α νευ ἀγῶνος καὶ μάχης. ἀπὸ τοῦ κόνης, κόνιτος καὶ ἀκονιτί.᾿Ακριτί. α νευ κρίσεως.᾿Ακροποδιτί. α κροις ποσίν. Ακρυ. ἀληθῶς. ᾿Ακυμάντωσ. ἀταράχως. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ ¯α στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ κυμαίνω τὸ ταράσσω. Τὸ Α μετὰ τοῦ Λ. (᾿Αρσενικόν.) ᾿Αλαόσ. ὁ τυφλὸς η ὁ πλανώμενος. Ομηρος· ἀσπαίροντα λάων. ἀντὶ τοῦ βλέπων. η παρὰ τὸ ἀλῶ, τὸ πλανῶ, ἀλαὸς ὁ πλανώμενος. Αλαστε. ἀνεπίληστε. τέκνον ἐμὸν α λαστον–––. ᾿Αλαπαδνόσ. ὁ ἀσθενής· παρὰ τὸ ἀλαπάζω, ο σημαίνει τὸ ἐκκενῶ. ᾿Αλάστωρ. ὁ πικρὸς καὶ φονικὸς δαίμων. ὁ δὲ ἀνέγραψε πικρῶς καὶ παραστατικῶς, ἀλάστορας ἀποκαλῶν καὶ παλαιμναίους διὰ τῆς ἐπιalpha.117 στολῆς. η ἀλάστωρ ὁ α ξιος ἐλαύνεσθαι διὰ φόνον. η ἀπὸ τοῦ ἀλᾶσθαι, τοῦ πλανᾶσθαι. ᾿Αλαλαγμόσ. υ μνος ἐπινίκιος. η ἀλαλαγμός ἐστι φωνή τις α ναρθρος σύμφωνος, ἀλλήλοις τῶν ἐν πολέμοις συνασπιζόντων καὶ συνυπηχούντων. παρὰ τὸ τὴν ἀλαλὰν, ο σημαίνει τὸν θόρυβον, γίνεται ἀλαλάζω, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀλαλαγμὸς καὶ ἀλάλαγμα. Αλα. ἡ θάλασσα. ἡ εὐθεῖα ὁ α λς, τοῦ ἁλὸς, τῷ ἁλὶ, τὸν α λα.᾿Αλαζών. ὁ ἀπατεὼν, η κομπαστής· παρὰ τὸ ἐν α λῃ καὶ πλάνῃ ζῆν. η ὁ ἐκ τοῦ ἀλᾷν ζῶν, οὐκ ἐξ ἐπιτηδευμάτων, ἀλλ' ἐξ ἀπάτης. ᾿Αλαλητόσ. ὁ θόρυβος. ᾿Αλλάντοσ. ει δος ἐντέρου ἐσκευασμένου. καὶ ἀλλαντοπώλης ὁ ἐντεροπράτης. ἡ εὐθεῖα ὁ ἀλὰς, τοῦ ἀλαντός.᾿Αλβανοί. ο νομα ε θνους Γαλατῶν. τούτων φασὶ τὴν γῆν εὐδαίμονα καὶ καρποὺς ἐνεγκεῖν ου σαν ἀγαθὴν, οι νον πολὺν καὶ ἡδὺν ε χουσαν.᾿Αλγεινόσ. ὁ ἀλγεινόεις, ὁ λυπηρός. ᾿Αλαιεύσ. ο νομα δήμου.᾿Αλαινήσ. ὁ μαινόμενος.᾿Αλεεινόσ. θερινὸς, θερμός. ου τως Ξενοφῶν.᾿Αλεκινόσ. δυνατός. Αλεκτροσ. ἀκοίμητος.᾿Αλεξιτῆρα. βοηθὸν, σωτῆρα. ᾿Αλεξιβέλεμνον. τὸν τὰ βέλη ἀπερύκοντα. ἐν ἐπιγραφῇ· alpha.118 καὶ τὸν ἀλεξιβέλεμνον ἀπὸ στέρνοιο χιτῶνα. ᾿Αλεξίκακε. καθαρτικὲ τῆς κακίας, η

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἀποτρόπαιε· ὁ τὰ δεινὰ καθείργων. η ἀλεξίκακος ὁ σωτὴρ καὶ βοηθός.᾽Αλετρίβανοσ. οἱ μὲν δασέως παρὰ τὰς α λας τρίβειν, οἱ δὲ ψιλῶς παρὰ τὸ ἀλεῖν, τὸ ἀλήθειν. ᾽Αλείπτησ. ὁ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐπασκῶν, καὶ ὁ ἀγωνοθέτης. φησὶ καὶ ὁ θεόλογος Γρηγόριος· ἀλεῖπται τῆς ἀρετῆς. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀλείφω. ο σα ὀνόματα ἀπὸ τοῦ ἀλείφω γινόμενα εἰ μὲν διὰ τοῦ ¯π¯τ ἐκφέρονται, φυλάσσουσι τὸν ¯ε¯ι δίφθογγον· οι ον ἀλείπτω, ἀλείπτης, α λειπτον φάρμακον· ἀνάλειπτος ὁ μὴ ἀλειφθείς. εἰ δὲ διὰ τοῦ ¯φ ἐκφέρονται σύνθετα ο ντα, οὐ φυλάσσουσι τὸν ¯ε¯ι δίφθογγον, ἀλλὰ διὰ τοῦ ¯ι γράφεται· οι ον νηλιφὴς, ἀνηλιφής· σημαίνει δὲ τὴν ναῦν τὴν μὴ ἀλειφθεῖσαν πίσσῃ. πρόσκειται σύνθετα διὰ τὸ α λειφα, ο σημαίνει τὸ α λειμμα. ἐκ δὲ τοῦ ἀλείπτης γίνεται φιλαλειπτῶ, ὡς· οὐκ ε στι πίστις ἀνδρὶ φιλαλειπτοῦντι.᾽Αλείτησ. ὁ ἁμαρτωλὸς, παρὰ τὸ ἀλῶ τὸ πλανῶ. γράφεται διὰ τῆς ¯ε¯ι διφθόγγου, διότι ἀνεφάνη τὸ ¯ο ἐν τῷ ἀλείτης· τὰ γὰρ ε χοντα τὸ ¯ο ἀναφαινόμενον ε χουσι τὸ ¯ε ἐγκείμενον· οι ον σπείρω, σπορὰ, ἀλείφω, ἀλοιφή. ᾽Αλήτης δὲ ὁ πλανήτης, ¯η. alpha.119 ᾽Αλεξίκακοσ. τὰ ἀπὸ ἐνεστώτων η μελλόντων γινόμενα ὀνόματα ἐν τῇ συνθέσει τρέπει τὸ ¯ω εἰς ¯ι· α ρχω, ἀρχιστράτηγος· αυ ξω, αὐξίφωτος· λύσω, λυσίκομος· ἀλέξω, ἀλεξίκακος.᾽Αλίβασ. ὁ νεκρὸς, παρὰ τὸ λιβάδα μὴ ε χειν, ο ε στιν ὑγρότητα. ῾Αλιγενήσ. ὁ ἐν θαλάσσῃ γεννηθείς.᾽Αλιγέρνησ. κύριον.᾽Αληθήσ. ὁ τὰ ο ντα ὡς ε χει λέγων. ᾽Αληθοεπήσ. ὁ ἀψευδής. ᾽Αλήϊοσ. ὁ πλανητικός. Αληξ. ποταμὸς ᾽Ιταλίας. Αληπτοσ. ὁ ἀκράτητος. εἰπεῖν τὴν αἰτίαν, δι' η ς α ληπτός ἐστι τοῖς ἐχθροῖς. α ληπτος καὶ ὁ ἀκατάληπτος. καὶ ἀλήπτως ἐπίῤῥημα ἀντὶ τοῦ ἀκαταγνώστως.῾Αλίαρτοσ. ὁ ἠρτυμένος α λατι.῾Αλιάρται. ἀπὸ᾽Αλιαρτίας χώρας.᾽Αλλίασ. ο νομα κύριον.᾽Αλίαστοσ. ὁ μὴ φεύγων. παρὰ τὸ λιάζω λιαστός. –ἀμφὶ δ' α ρα σφι λιάζετο κῦμα– ὁ μέλλων λιάσω, λελίακα, λελίαμαι, λελίασται. ῥηματικὸν ο νομα λιαστός. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ¯α ἀλίαστος, ο ν οὐκ α ν τις ἐκκλίνῃ. καὶ τό· λιαζόμενον ποτὶ γαίην– τουτέστι κλινόμενον ἐπὶ τὴν γῆν. ω στε τὸ λιάζω δηλοῦν ποτὲ μὲν τὸ ἐκκλίνω, ποτὲ δὲ τὸ alpha.120 ἐκκλίνεσθαι. η παρὰ τὸ ἀλῶ, ἀλίζω, ἀφ' ου τὸ ἀλεύατο, ὡς φοιτῶ, φοιτίζω. ῾Αλίβρωτοσ. ὁ α λας ἐσθίων, η ὁ ὑπὸ τοῦ α λατος βεβρωμένος καὶ δεδασμένος.῾Αλιζῶνεσ. οἱ Βιθυνοὶ, ο τι ἡ γῆ αὐτῶν θαλάσσῃ διέζωται, καὶ οἱονεὶ χερσόνησός ἐστιν, ἀπὸ τοῦ Εὐξείνου τῆς Προποντίδος διεζευγμένη.῾Αληΐτορεσ. ἁλιεῖς καὶ ἁλεῖς οἱ αὐτοί. ῾Αλικαρνασόσ. πόλις Καρίας ἀπὸ τοῦ α λιον περιέχεσθαι τὴν Καρίαν. ὁ πολίτης῾Αλικαρνασεύς.᾽Αλιμούσιος·᾽Αλιμοῦσ. δῆμος ἐστὶ τῆς Λεοντίδος. Αλιοσ. ὁ θαλάσσιος. καὶ ὁ η λιος κατὰ τροπὴν δωρικήν. καὶ α λιος ὁ μάταιος. ᾽Αλιπλάγητοσ. ου τω καλεῖται ὁ Πάν· η ο τι ἐβοήθησεν τοῖς ᾽Αθηναίοις ἐν τῇ ναυμαχίᾳ, η ο τι τὸν Τυφῶνα δικτύοις η γρευσεν. η ο τι οἱ ἁλιεῖς τιμῶσι τὸν Πᾶνα, ὡς νόμιον θεόν. η ο τι μεγαλόφρων ἐν τῇ χορείᾳ, ὡς ἁλίβρομος. η ο τι τῆς᾽Ηχοῦς ἐρᾷ. πολύηχος ἡ θάλασσα. ᾽Αλήτησ. ὁ πλανήτης. ἀπὸ τοῦ α λη ἀλήτης, ὡς πέδη πεδήτης. ᾽Αλιτήριοσ. ἀνόσιος, ὁ ἐνεχόμενος μιάσματι καὶ ἐξημαρτηκὼς εἰς θεόν. ἀλιτήριοι δὲ ἐκλήθησαν ἀπὸ τοιαύτης ἱστορίας. λιμὸς κατέλαβε ποτὲ τοὺς ᾽Αθηναίους, καὶ οἱ πένητες τὰ τῶν ἀλούντων α λευρα διήρπαζον. ἀπὸ γοῦν ἐκείνων τοὺς πονηροὺς ἀλιτηρίους ἐκάλουν. παρέτεινε δὲ τὸ ο νομα καὶ ἐπὶ τῶν μετὰ βίας τὶ ποιούντων. alpha.121᾽Αλιτηρίουσ. ἀποτυχόντας, ἁμαρτάνοντας, ἀστοχήσαντας. οὐ μόνον ἀπράκτους παρεσκευάσας ἐπανελθεῖν, ἀλλὰ καὶ ἀλιτηρίους πάντων τῶν αὐτοῖς ἐντεταλμένων ἀπέδειξας. ᾽Αλιτήμων. ὁ ἁμαρτωλός. ἀλίτω βαρύτονον καὶ ἀλιτῶ περισπώμενον. ἀπὸ γοῦν τοῦ ἀλιτῶ ἀλιτήσω γίνεται ἀλιτήμων· ὡς φιλῶ φιλήσω, φιλήμων. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀλιτῶ ἀλιταίνω, ἐξ ου καὶ τὸ ἀλιτρὸν, ἀλιτραίνω. ᾽Αλιφειρεύσ. ο νομα ποταμοῦ. Αλθαινοσ. ο νομα ποταμοῦ. ᾽Αλκμάν. ο ρνεον θρηνητικόν.᾽Αλκαμένης·᾽Αλκαῖος·᾽Αλκιβιάδης·᾽Αλκι μαχος καὶ᾽Αλκιδάμασ. ὀνόματα κύρια. ᾽Αλκίνοοσ. κύριον. καὶ ὁ δυνατός. ᾽Αλκμαιωνίδαι. γένος ἐστὶν ἐπιφανὲς ᾽Αθήνῃσιν, ἀπὸ᾽Αλκμάνος.᾽Αλκτῆρεσ. οἱ φύλακες. θείας ἀλκτῆρες ἱμερτῆς φιλότητος.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

Αλογοι. ἐρανισταὶ, οἱ μήπω ἐξειλεχότες τὸ ἐπιβάλλον αὐτοῖς.᾿Αλλοδαπήσ. ὁ ξένος, ἀπὸ α λλου δαπέδου.᾿Αλοητόσ. ὁ καιρὸς τοῦ θέρους.᾿Αλλοθρόουσ. ἀλλοφώνους. ᾿Αλλοπρόσαλλοσ. εὐμετάβλητος, ἀνάρμοστος. Αλλοσ. ἀντὶ τοῦ ε τερος. –Διῒ δ' ἡμεῖς οι σομεν α λλον. Αλλοσ. προσώπου σημαντικὸν ε στιν η γουν ὑποστάσεως. οι ον α λλος καὶ α λλος, Παῦλος. α λλο δὲ τὴν κατὰ φύσιν διαφορὰν σημαίνει. οι ον· α λλο α νθρωπος καὶ α λλο ι ππος. τὸ δ' ἀλλοῖον ἐπὶ τῶν κατὰ συμβεβηκὸς διαφορῶν τίθεται· τὸ γὰρ ἀλλοῖον ποιεῖ. Αλλος α λλον. ἀντὶ τοῦ ἀλλήλους.᾿Αλλότριοσ. ξένος. ἀλλοόριος, καὶ κατὰ συγκoalpha.122 πὴν ἀλλόριος, *ὁ α λλων ὁρίων ὑπάρχων. καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ¯τ ἀλλότριος.* Αλλοσ. ἀπὸ τοῦ α λαλος καὶ συγκοπῇ α λλος· ἀναιρετικὸν γάρ ἐστι τῶν ὡρισμένων προσώπων. οι ον· α λλος, οὐκ ἐγὼ, α λλος, οὐ σύ. ἰστέον, ο τι τὸ α λλος κλητικὸν οὐκ ε στιν, οι ον α λλε, ἡ γὰρ φύσις τῆς κλίσεως μάχεται τῷ σημαινομένῳ τοῦ ὀνόματος. ἡ γὰρ κλητικὴ πρὸς παρόν ἐστι πρόσωπον καὶ γνωριζόμενον· τὸ δὲ α λλος ἀγνοούμενόν ἐστι καὶ ἀπόν. ὁμοίως καὶ αἱ κλητικαὶ τῶν πυσμάτων, τοῦ· ποῖος· τίς· πόσος· ἐκλελοίπασιν, ἐπειδὴ τὰ πύσματα περὶ ἀπόντων καὶ ἀγνοουμένων γέγονε προσώπων, αἱ δὲ κλητικαὶ παρόντων εἰσὶ καὶ ἐγνωσμένων προσώπων κλίσεις. Αλλοσ. ο νομά ἐστιν ἀντωνυμία. *εἰσὶ μὲν τινὲς λόγοι, μὴ ε λκοντες αὐτὸ ει ναι ἀντωνυμία καὶ μὴ ο νομα.* ἐπειδὴ ο ν τρόπον τὸ ἐκεῖνος καὶ ου τος ποιοῦσι τὰ οὐδέτερα αὐτῶν ἀποβολῇ τοῦ ¯ς, ἐκεῖνο καὶ τοῦτο, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸ α λλο ἀποβολῇ τοῦ ¯ν ποιεῖ τὸ οὐδέτερον, σεσημειωμένον τὸ α λλο καὶ τοῦτο, καὶ τὰ ο μοια. ε τερος δὲ λόγος τοῦ μὴ ει ναι ἀντωνυμίαν, ἀλλ' ο νομα. ἡ γὰρ ἀντωνυμία ἀντὶ ὀνόματος παραλαμβάνεται. τὸ δὲ α λλος ἀόριστον, διότι καὶ ¯γ καὶ ¯β. τὸ ἐκεῖνος καὶ ου τος καὶ τὰ λοιπὰ η δεῖξιν σημαίνει, η ἀναφοράν· τὸ δὲ α λλος ου τε δεῖξιν σημαίνει, ου τε ἀναφορὰν, καὶ ε στιν ο νομα. ῾Αλμυρόσ. ὡς τὸ τόλμη τολμηρὸς, ου τω καὶ α λμη ἁλμυρός. καὶ ὡς τηρὸς, τύρος. κυρίως δὲ τίθεται ἡ λέξις ἐπὶ τῶν α λας μυρωμένων ποταμῶν, ο ἐστιν ἐκχεομένων. ᾿Αλοιμόσ. ἡ ἐπάνω τῆς τοῦ θαλάμου γανώσεως ἐνιεῖσα ἐπάλειψις, καθάπερ πετάλωσις alpha.123 ου σα ἐν αὐτῷ. ὡς ου ν λείπω λοιμὸς, ου τω ἀλείφω α λοιμος. Αλπισ. ο ρος μέγα τῆς Εὐρώπης, ἀφ' ου ῥεῖ ὁ Ιστρος· καὶ α λλο δυτικώτερον, ἀφ' ου ῥεῖ ὁ῾Ρῆνος ποταμός. Αλπις δὲ λέγεται ἀπὸ τινὸς Αλπιος, ὑπὸ τοὺς τόπους ἀνῃρημένου· η παρὰ τὸ α λτον, ο σημαίνει τὸν ὑψηλόν. Αλασ. ἡ θάλασσα. παρὰ τὸ α λες, τὸ συνεστραμμένον καὶ ἠθροισμένον.᾿Αλιάτησ. Λυδῶν βασιλεὺς, ο ς η ν τὰ πολέμια γενναῖος. τινὲς δύο ¯τ¯τ γράφουσι τὸ᾿Αλιάττης. ὁ οἰκήτωρ᾿Αλιαττηνός. καὶ ᾿Αλιάτα χώρα Βιθυνίας ἀπὸ᾿Αλιάττου.᾿Αλύδενοσ. ὁ κακὸς α νεμος.᾿Αλύδιμοσ. ὁ οἰκουρός.᾿Αλφειόσ. ποταμὸς τῆς᾿Αρκαδικῆς πόλεως, η κατὰ τὴν Πελοπόννησον κεῖται.᾿Αλφιτεῖσ. οἱ τὰ α λφιτα ποιοῦντες. ου τως῾Υπερίδης.᾿Αλφόσ. πάθος τὶ, παρὰ τὸ ἐναλλάσσειν τὴν χροίαν. ἀλλόφος τὶς ω ν, ὁ ἀλλοιοφανὲς τὸ χρῶμα ποιῶν. ᾿Αλωπόχρουσ. ὁ πολιός.᾿Αλώβητοι. ἀνύβριστοι, ἀβλαβεῖς, ἀμώμητοι.᾿Αλωτόσ. χειρωτός.᾿Αλφόσ. πάθος τὶ λευκόχρουν.᾿Αλιτρόσ. ὁ ἁμαρτωλός.᾿Αλφειόσ. ὁ ἐν Ηλιδι ποταμός. παρὰ τὸ τοὺς ἀλφοὺς θεραπεύειν. η παρὰ τὸ α λφειν, ο ἐστιν ὠφελεῖν· ὠφέλιμον γὰρ αὐτοῦ τὸ υ δωρ. τὰ διὰ alpha.124 τοῦ εἱς ¯ο¯ς τρισύλλαβα ἐπὶ ποταμῶν ὀξύτονα ο ντα δίφθογγον ε χει, οι ον· Πηνειὸς, Σπερχειός. πρόσκειται ὀξύτονα, διὰ τὸ Μηνιός. γράφεται γὰρ διὰ τοῦ ¯ι τρισύλλαβα διὰ τὸ Σαγγάριος. ᾿Αλαζόνασ. τοὺς ἐφ' οι ς οὐκ ε χουσιν αὐχοῦντας, ὡς ε χοντας. ου τως Παῦλος ὁ ᾿Απόστολος.᾿Αλλοτριοεπίσκοποσ. ὁ τὰς ἑαυτοῦ ἁμαρτίας ἀφεὶς, τὰς δὲ τῶν ἑτέρων περιεργαζόμενος. (Θηλυκόν.)᾿Αλαβαστροθήκη. μυροθήκη.᾿Αλάβανθα. πόλις Καρίας. ᾿Αλβανία. χώρα.᾿Αλάκατος καὶ ἠλάκατος καὶ ἠλακάτη. παρὰ τὸ α ζω, α ξω, γίνεται ο νομα ῥηματικὸν ἀκτὸς, τὸ θηλυκὸν ἀκτὴ, καὶ πλεονασμῷ τῆς ¯α¯λ συλλαβῆς, ω σπερ ει ωθε, γίνεται ἀλακάτη, ἡ α γουσα τὸ ε ριον η λίνον.᾿Αλαζονεία. ε ξις προσποιητικὴ τῶν μὴ ὑπαρχόντων.᾿Αλγεινή. ἡ χαλεπή.᾿Αλαοσκοπιή. ἡ τύφλωσις.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

Αλγησις καὶ ἀλγηρά. ἡ λυπηρά.᾿Αλέασ. πόλις Θεσσαλονίκης. οἱ πολῖται᾿Αλεῖς. ᾿Αλεξιάρη. γῆ ἡ τοῖς ἀνδράσι βοηθοῦσα.᾿Αλεία. ἡ α γρευσις. ἀλία δὲ μόνον ¯ι.᾿Αλειτία. ἡ ἁμαρτία.᾿Αλεωρή. ἡ φυλακή. παρὰ τὸ τὴν ἀλέαν καὶ τὸ ὠρεῖν, τὸ φυλάσσειν.᾿Αλέα. ἡ θέρμη. alpha.125᾿Αλευρόττησισ. τὸ λεπτὸν τοῦ ἀλεύρου, η τὸ κόσκινον. σήθω, σήσω, σῆσις, καὶ τροπῇ τοῦ ¯ς εἰς ¯τ, τῆσις, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯τ μετὰ τὸ α λευρον, ἀλευρόττησις. Αλη. ἡ πλάνη, παρὰ τὸ ἁλῶ, τὸ πλανῶ. τοῦτο παρὰ τὸ λῶ, τὸ θέλω, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ¯α α λη. ᾿Αλληγορία. διαφορὰ νοημάτων πρὸς τὸ ὑποκείμενον· η τροπολογία, η α λλο τι παρὰ τὸ ἐνορώμενον ὑποδεικνύουσα. ᾿Αλάβαστρα. πόλις Φρυγίας. τὸ ἐθνικὸν᾿Αλαβαστρίτης.᾿Αλεκτρυών. ἐπὶ α ρσενος καὶ θηλείας· ἀλέκτωρ δὲ ἐπὶ μόνου ἀρσενικοῦ· ἀλεκτορὶς δὲ ἐπὶ θηλυκοῦ. ὁ ἐκ τῶν λέκτρων, τοῦτ' ε στι τῶν κοιτῶν, ἡμᾶς διεγείρων. τοῦ ¯α στερητικοῦ ο ντος, ὁ στερῶν ἡμᾶς τῶν λέκτρων. καὶ ὁ η λιος δὲ ἀλέκτωρ λέγεται.᾿Αλέα. ἡ θέρμη. η ὁ τόπος ὁ ὑπὸ τοῦ ἡλίου θερμαινόμενος. παρὰ τὸ α λιος· α λιος γὰρ ὁ η λιος. μεταφορικῶς δὲ καὶ πάντα τόπον θέρμην ε χοντα. η παρὰ τὸ ἀλῶ, τὸ πλανῶ. ῾Αλιζώνου. τῆς ὑπὸ θαλάσσης περιεζωσμένης. Λαΐδ' ε χω πολιῆτιν ἁλιζώνοιο Κορίνθου.᾿Αλίζωστισ. ει δος βοτάνης θαλασσίας.᾿Αλίμενον. τὴν τέλος μὴ ε χουσαν μηδὲ ο ρμον.῾Αλινηχέοσ. ἐν θαλάσσῃ νηχομένης. ἁλινηχέος ο ργανα τέχνης α νθετο. Αλλικα. χλαμύδα. κατὰ Θεσσαλούς. α λλικα χρυσείῃσιν ἐργομένην ἐνέτῃσιν. οἱ ἰδιῶται γάλλικα φασὶ ταύτην. alpha.126 ῾Αλιξάντοισ. τοῖς ὑπὸ τῆς ἁλὸς ξηραινομένοις. ἀκταίοις νησίδος ἁλιξάντοισι χοιράσιν. ᾿Αλιπαρῆ. ἀχμηράν· η λιπαρῆ. ἐξ η ς αὐτὸν λιπαρήσομεν.᾿Αλιτημόρου. παράφρονος γεγονυίας.᾿Αλλαρία. πόλις Κρήτης. τὸ ἐθνικὸν᾿Αλλαριώτης. Αλλιξ. ἡ χλαμύς. παρὰ τὸ ἀλλάσσω α λλαξ καὶ α λλιξ.᾿Αλληλουχία. ἡ συνέχουσα καὶ συγκρατοῦσα ἀλλήλους.᾿Αλειπήσ. πηγὴ ἐν ᾿Εφέσῳ.᾿Αλήθεια. ἀπόφασις λέγουσα τὸ ὑπάρχον ὡς ὑπάρχον καὶ τὸ μὴ ὑπάρχον ὡς μὴ ὑπάρχον.᾿Αλκαῖα. κυρίως ἡ οὐρὰ τοῦ λέοντος, διὰ τὸ εἰς ἀλκὴν αὐτὴν προτρέπειν. ᾿Αλκή. δύναμις, βοήθεια. ἀρκή τίς ἐστι τροπῇ τοῦ ¯ρ εἰς ¯λ. η παρὰ τὸ ἀκμὴ, ο σημαίνει τὴν ἡλικίαν.᾿Αλλεπάλληλοι. συνεχεῖς.᾿Αλινθήδρα. ὁ τόπος, ἐν ῳ τιθέντες ἑαυτοὺς οἱ ι πποι κυλίονται.᾿Αλκιμάχη. ἡ᾿Αθηνᾶ.᾿Αλκμήνη. κύριον. ὡς μέση, μεσήνη· πύλη, πυλήνη· ἀκμὴν, ἀκμήνη· ου τως καὶ τὸ ἀλκὴ ἀλκήνη, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯μ ἀλκμήνη.᾿Αλθαία. κύριον ο νομα.᾿Αλθηφίασ. ἡ α μπελος ἀπὸ᾿Αλθηφίου τινός. καὶ ἀνθηδονίας καὶ ὑπερίας ἡ α μπελος ἐπὶ᾿Ανθηδόνος καὶ῾Υπέρου. χρησμός· alpha.127 Πῖνε οι νον τρυγίας, ἐπεὶ οὐκ᾿Ανθηδόνα ναίεις οὐδ' ἱερὰν῾Υπέραν, ο θι τ' α τρυγον οι νον ε πινες.᾿Αλκυών. θαλάσσιον ο ρνεον. παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ κύειν.᾿Αλκυονίδαι. ἡμέραι εὐδιειναί. Αλμη. παρὰ τὸ ἁλὸς, α λη, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯μ α λμη. Αλξ. ἡ δύναμις. ἀπὸ τῶν εἰς ¯κ¯η θηλυκῶν κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ¯η καὶ τροπῇ τοῦ προκειμένου ¯κ εἰς ¯ξ γίνεται α λξ, ὡς Φοινίκη, Φοίνιξ, φρίκη, φρὶξ, κρόκη, κρὸξ, ου τως ἀλκὴ, α λξ.῾Αλμάδεσ. αἱ κολυμβηταὶ ἐλαῖαι.᾿Αλογία. ἡ ἀφροντισία.῾Ηρόδοτος· ὁ δὲ κατάσκοπος εὑρὼν τοὺς Λακεδαιμονίους ἀλογίης τὲ ἐνεκύρησε πολλῆς.᾿Αλογία. ἡ ἀταξία. ταχὺ δὲ τοῦ λόγου διαδοθέντος εἰς τὸ πλῆθος, οὐκ ε τι συνέβαινε γίνεσθαι τὴν ἀλογίαν η τὴν ἀταξίαν. Αλογος ο ρεξισ. ὀργὴ καὶ ἐπιθυμία. Αληξ. ἡ αυ λαξ, τὸ μετ' ἀρότρου, η τὸ ἀλώνιον. παρὰ τὸ αυ λαξ ἐλλείψει τοῦ ¯υ καὶ τροπῇ τοῦ ¯α εἰς ¯η α ληξ.῾Αλώπη. χώρα ἡ καλουμένη Χία πρὸς τῇ᾿Εφέσῳ. ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ παραλίῳ αὐτῆς πρῶτον αὐτομάτως α λας πηχθῆναι.῾Αλλόνησοσ. νησύδριον ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει. ῾Αλοσύδνησ. τῆς θαλάσσης. παρὰ τὸ ἁλὸς γενικὸν ἁλόσυνος καὶ τὸ θηλυκὸν ἁλοσύνη, καὶ alpha.128 πλεονασμῷ τοῦ δ ἁλοσύδνη, ὡς παρὰ τὸ γηθόσυνος γηθοσύνη.῾Αλουργοπωλική. ἡ πορφυροπωλικὴ λεγομένη. ου τως᾿Ισαῖος.᾿Αλουργίσ. πορφυρᾶ χλανίς. ἐκ τοῦ α λς, ἁλὸς, καὶ τὸ ε ργον. ἡ ἀπὸ τοῦ θαλασσίου κόχλου γινομένη. ἀλουργὴς δὲ ἡ αἰσθὴς ¯η, καὶ κλίνεται τῆς ἀλουργοῦς, τῇ ἀλουργεῖ. Αλοχοσ. κυρίως ἡ ἐκ παρθενείας ἑτέρου λέχους α πειρος. καὶ μετὰ τοῦ ¯α ἀντὶ τοῦ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσης του.

ὁμοῦ σημαίνοντος η α μα, γίνεται α λοχος, οἱονεὶ ὁμόλοχος τὶς ου σα ἡ μετέχουσα τῆς κοίτης τοῦ ἀνδρός.᾿Αλοχεύτου. ἀσπόρου. ἐξ ἀλοχεύτου προελθὼν καὶ λοχευθεὶς τὴν πλευρὰν πλαστουργέμου.᾿Αλίσαρνα. πόλις Τρωάδος. ὁ πολίτης᾿Αλισαρναῖος. ᾿Αλλοδαπή. ἡ ξένη. ᾿Αλλοτρίωσισ. χωρισμὸς οἰκείων. ᾿Αλλοίωσισ. ἡ ἀπὸ τοῦ κρείττονος ἐπὶ τὸ χεῖρον τροπή· μεταβολὴ δὲ, ἡ ἀπὸ τοῦ χείρονος ἐπὶ τὸ κρεῖττον· ἡ ἀπὸ τοῦ μέσου δὲ ἐπὶ τὸ χεῖρον, η ἐπὶ τὸ κρεῖττον, τροπὴ λέγεται. Αλπεισ. οἱ ἐν στενοχωρίᾳ δίοδοι. Αλυσισ. παρὰ τὸ λύω, λύσω. α λυτος γάρ ἐστιν. η α λλη α λλης ἐξήρτηται. Αλυξισ. ἀπόπτωσις, φυγή.᾿Αλυκτοπέδη. δεσμὸς α φυκτος. ἀλυτοπέδη τίς ἐστι καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯κ ἀλυκτοπέδη.᾿Αλυκτοσύνη. φυγὴ, ε κκλισις.᾿Αλύβη. ο νομα στήλης. alpha.129᾿Αλφεσίβοια. εὑρετικὴ βοῶν.᾿Αλφή. ἡ τιμή. Αλωσισ. ἐρήμωσις, πόρθωσις.᾿Αλωπεκόννησοσ. πόλις ἐστὶ μία τῶν ἐν Χεῤῥονήσῳ.᾿Αλωή. ἡ ἀμπελόφυτος γῆ. παρὰ τὸ τὴν α λσιν, ο σημαίνει τὴν αυ ξησιν. α λδω, ἀλοὴ, ἀλωή. ᾿Αλυπία. ε ξις, καθ' η ν ἀνέκπτωτοι ἐσμὲν πρὸς λύπην.᾿Αλωπεκία. πάθος ψιλωτικὸν τῶν τριχῶν καὶ τῶν γενείων. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς ἀλώπεκος, η τις, ε νθα α ν οὐρήσῃ, τὸν τόπον α καρπον ποιεῖ, ξηραίνουσα καὶ τὴν προϋπάρχουσαν βοτάνην, καὶ ἑτέραν ἀναβλαστῆσαι οὐ συγχωρεῖ. τινὲς δὲ λέγουσιν ἀλωπεκία ἡ περικεφαλαία· ἀλωπέκεια δὲ ἡ νόσος ἡ περὶ τὴν κεφαλὴν, η καὶ διὰ διφθόγγου γράφεται. Αλωσ. τὸ ἀλώνιον. παρὰ τὴν τῶν ἀσταχύων ἀλοίησιν καὶ συντριβήν.᾿Αλώπηξ. καὶ κλίνεται ἀλώπεκος. σεσημείωται, ο τι ε τρεψε τὸ ¯η εἰς ¯ε ἐν τῇ γενικῇ, καὶ ε στιν εἰπεῖν, ο τι τὰ εἰς ¯η¯ξ θηλυκὰ οὐ φαίνεται παραληγόμενα τὸ ¯ω· οι ον πήληξ, ἀντίπηξ· τὸ γὰρ σκώληξ παραληγόμενον τῷ ¯ω οὐκ ἀντίκειται· ἀρσενικὸν γάρ ἐστιν. ἐπεὶ ου ν τὸ ἀλώπηξ θηλυκόν ἐστι παραληγόμενον τὸ ¯ω εἰκότως ὡς παρήλλαξαν κατὰ τὴν παραλήγουσαν, παρήλλαξε καὶ κατὰ τὴν κλίσιν. λέγεται καὶ ὁ ἀλώπηξ. alpha.130 ᾿Αλεωρήν. φυγήν.῾Ησίοδος· –λιμοῦ τ' ἀλεωρήν. (Οὐδέτερον.) Αλα. τὰ κόπρια. Ομηρος ἐν᾿Οδυσσείᾳ· οὐ σύγ' ἐξ οι κου σῷ ἐπιστάτῃ οὐδ' α λα δοίης. Αλαστα. τὰ κακά· ἀνεπίληστα τινὰ ο ντα, ἀπὸ τοῦ ἀλαστῶ, ἀλαστήσω, τὸ χαλεπαίνω. ᾿Αλάβαστρον. μυροθήκη, ψήφινος η λίθινος. ἀλάβαστόν τι ο ν, πλεονασμῷ τοῦ ¯ρ, ου λαβέσθαι διὰ λειότητα ἀδύνατον.᾿Αλλαρίοισ. σιτηρεσίοις.᾿Αλαπαδνόν. τὸ ἀσθενές. Αλλαγμα. ἀντεισαγωγή. Αλγεα. λυπηρὰ, κακά. Αλγοσ. λύπη, θλίψις. ἀπὸ τοῦ ἀλέγω τὸ φροντίζω. τὰ γὰρ πολυπαθῆ φροντίδος α ξια. η α μὴ λέγοι τὶς, μὴ δὲ ὀνομάζοι. τὸ δὲ ἀλέγω παρὰ τὸ λέγω, τὸ φροντίζω, ἀφ' ου λόγος ἡ φροντὶς, καὶ ἀλέγω, ἀλεγεινὸς, οὐ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐλεῶ, ἐλεεινὸς, ἐπεὶ ω φειλε γράφεσθαι διὰ τοῦ ¯ι. τὰ γὰρ εἰς ¯ν¯ο¯ς ὀξύτονα, μὴ ο ντα παρώνυμα, διὰ τοῦ ¯ι γράφεται· οι ον τάχα ταχινὸς, ἀλήθεια ἀληθινὸς, χθὲς χθεσινὸς, πύκα πυκινὸς, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ α λγος ἀλγεινὸς καὶ ε λεος ἐλεεινὸς, καὶ γράφεται διὰ τῆς ¯ε¯ι διφθόγγου ὡς παρώνυμον. Αλεκτρα καὶ α νυμφα. ἀντὶ τοῦ παράνομα καὶ οὐ νενομισμένα διὰ τὴν μοιχείαν. τουτέστι δύσλεκτρα καὶ κακόνυμφα. Σοφοκλῆς· α λεκτρ' alpha.131 α νυμφα γὰρ ἐπέβη μιαιφόνων γάμων ἁμιλλήματα. Αλειον. τὸ τοῦ ἡλίου ἱερὸν κατὰ῾Ροδίους. σημαίνει δὲ καὶ τὸ υ δωρ. Αλιον δὲ, τὸ μάταιον, ¯ι. παρὰ τὸ α λς, ἁλὸς, α λιον, ὡς πτὺξ, πτυχὸς, πτύχιον, οἱονεὶ τὸ εἰς θάλασσαν ῥιπτόμενον καὶ ἀφανιζόμενον. ῾Αλουργίσ. χρῶμα τὸ πορφυροῦν η τοι ὀξύ. Αλιπτα. αἰολικῶς παρὰ τὸ ἀλείφω, α λιμμα καὶ α λιπτα.῾Αλίπλοα. ἐν τῇ θαλάσσῃ πλέοντα. Αλειφαρ. τὸ α λειμμα, καὶ κατὰ ἀποκοπὴν α λειφα, καὶ κλίνεται ἀλείφατος. ἐν δ' ὠτειλὰς πλῆσεν ἀλείφατος–. Αλεισον. τὸ ποτήριον. παρὰ τὸ α λες, ο ἐστι τὸ ἀθρόον· ἐξ ου ἀθρόως πίνειν ἐστίν· η παρὰ τὸ λεῖον γέγονεν α λεισον, κατ' ἐπένθεσιν τοῦ ς, τοῦ ¯α ἐπιθετικοῦ ο ντος η στερητικοῦ, τὸ μὴ ο ν ὁμαλὸν, ἀλλὰ περιφερές. ψιλοῦται δὲ, ἐπειδὴ τὸ ¯α, η στερητικὸν ο ν η ἐπιτατικὸν, ψιλοῦται.᾿Αληθέσ. τὸ ἀντιδιαστελλόμενον τῷ ψεύδει. α ληθες δὲ ἀντὶ τοῦ ο ντως. α ληθες, ω παῖ τῆς ἀρουραίας θεοῦ– ὁ Αἰσχύλος φησὶν πρὸς τὸν Εὐριπίδην.᾿Αλήϊον. πεδίον Κιλικίας. τὸ ἐθνικὸν᾿Αλήϊος. καὶ ἀλήϊος ὁ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

πλανητικός. Αλημα. παραλογιστικὸν πανούργημα η ἐπίτριμμα. ω τέκνον Λαερτίου κακοπινέστατ' α λημα στρατοῦ. alpha.132 ᾿Αλείατα. τὰ α λευρα. Αληκτον. ἀκατάπαυστον. ᾿Αλισγημάτων. μιασμάτων, ἐκ μυσαρᾶς θυσίας τῶν εἰδώλων. ᾿Αλλεπάλληλον. πυκνόν· συνεχές.᾿Αλληλέγγυον. ἡ ἐξ ἀμφοτέρων πίστις.῾Αλίπεδον. τὸ παραθαλάσσιον πεδίον.᾿Αλίαστον. τὸ ἀκατάπαυστον, ο οὐ δύναταί τίς ἐκφυγεῖν. ᾿Αλιτόμηνον. τὸ ἁμαρτάνον τῶν ἐννέα μηνῶν. ἀλιτόμηνα βρέφη.᾿Αλείαρ. τὸ ὑπὸ τῶν πυρῶν α λευρον· τὸ γὰρ ἀπὸ κριθῆς α λφιτον λέγεται. ᾿Αλεξιφάρμακον. θεραπευτικὸν βοήθημα.᾿Αλίγκιον. ο μοιον.῾Αλιῤῥόθιον. κῦμα θαλάσσιον.᾿Αλληλούϊα. αι νος θεοῦ ἑρμηνεύεται. ε στι τὸ μὲν ἀλληλοῦ, αι νος, τὸ ι α, θεός. διότι καὶ ἀντὶ τοῦ, αἰνεῖτε τὸν κύριον, ο τι ἀγαθὸν ψαλμὸς, ἀλληλούϊα, ο τι ἀγαθὸν ψαλμὸς, ὁ Σύμμαχος τέθεικεν. Αλας. τὸ ἐσθιόμενον. παρὰ δὲ τῷ εὐαγγελίῳ ἡ φρόνησις, η ς ε μπλεως ὁ ἀποστολικὸς λόγος. ο ν τρόπον α νευ ἁλὸς ου τε α ρτος, ου τε ο ψον ἐδώδιμον. ὡς τό· ὑμεῖς ἐστὲ τὸ α λας τῆς γῆς. γῆν καλεῖ τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων· ψυχὴ γὰρ μὴ ἡλισμένη τῷ ἁγίῳ πνεύματι σέσηπται. Αλκαρ. δύναμις, σωτηρία, βοήθημα. παρὰ τὸ ἀλκή. alpha.133᾿Αλαλκτήρια λιμοῦ. τὰ δυνάμενα ἀλαλκεῖν καὶ ἀπείργειν τὸν λιμόν.᾿Αλλόβριθεσ. ε θνος δυνατώτατον Γαλατικόν. Πολύβιος. διὰ τοῦ ¯ι γράφεται τὸ᾿Αλλόβριθες.᾿Αλόγιστα παροίσομεν. ἀδιήγητα τὰ κακὰ βαστάζομεν. Σοφοκλῆς· ἐν πυμάτῳ δ' ἀλόγιστα παροίσομεν–.᾿Αλογίας δίκη. α ν φεύγουσιν οἱ α ρχοντες τὸν λόγον οὐ διδόντες τῶν τῆς ἀρχῆς διοικημάτων.᾿Αλλοδαπά. ξένα, παντοῖα.᾿Αλήρια. ὀστᾶ.᾿Αλλόκοτον. ξένον. παρὰ τὸ ἀλλαχοῦ κεῖσθαι καὶ μὴ κατὰ τὸ αὐτό. ἀλλόκοτον καὶ τὸ ἀνόμοιον.῾Αλμυρόν. δριμύ.῾Αλυκόν. δριμύ. –ἁλυκὸν δέ οἱ ε κπεσε δάκρυ.᾿Αλυκρά. χλιαρά. –γέντο δ' ἀλυκρά–. Αλυκτον. ο οὐ δύνατάι τις φυγεῖν. Αλφιτα. τὰ ἀπὸ τῆς κριθῆς α λευρα. Αλσοσ. δάσος, σύνδενδρος τόπος. παρὰ τὸ α λδω, α λσω, α λσος· η παρὰ τὸ α ρδω, ὁ μέλλων α ρσω, καὶ ἐξ αὐτοῦ α λσος. ᾿Αλυσιτελέσ. ἀσύμφορον, βλαβερόν.῾Αλώσιμον. τὸ ληφθῆναι δυνάμενον.᾿Αλύαττα. πόλις Βιθυνίας.῾Αλώνητα. τὰ βάρβαρα ἀνδράποδα. τοὺς γὰρ α λας διδόντες τοῖς Θρᾳξὶν ὠνοῦντο τὰ ἀνδράποδα. Αλωα. τὰ παρὰ τὴν σελήνην νεφελώδη.᾿Αλώϊον. πόλις Θεσσαλίας. Αλπειον. ο ρος. καὶ Αλπιον, καὶ Αλπεινον. Alpha. τὸ στοιχεῖον. παρὰ τὸ ἀλφῶ, τὸ εὑρίσκω· πρῶτον γὰρ τῶν α λλων στοιχείων εὑρέθη. alpha.134 η ἀπὸ τοῦ κατὰ ἀμοιβὰς πολιτεύεσθαι· α λφειν γὰρ τὸ ἀμείβειν.῾Αλίπεδον. τὸ ὁμαλόν. ου τως ευ ρον παρὰ τῷ Ψελλῷ. (῾Ρῆμα.)᾿Αλαλάξατε. ὑψώσατε φωνήν. καὶ ἀλαλάζειν παρὰ τὸ τὴν ἀλάλην, ο σημαίνει τὸν θόρυβον. ᾿Αλαλύκτημαι. τεθορύβημαι, πεπλάνημαι. παρὰ τὸ τὴν ἀλάλην, ο σημαίνει τὸν θόρυβον, ἀλαλῶ, ἀφ' ου ἀλαλύσσω, ῥηματικὸν ο νομα ἀλαλυκτὸς καὶ ἀλαλυκτῶ, καὶ ἀλαλύκτημαι. καὶ ε στι παρακείμενος. εἰ δὲ ἐνεστὼς, ἀλυκτῶ, ου παράγωγον τῶν εἰς ¯μ¯ι ἀλύκτημι· ου παθητικὸν αἰολικὸν ἀλύκτημαι. ἐκεῖνοι γὰρ ου τω λέγουσιν ποίημαι καὶ νόημαι. καὶ ἐν διπλασιασμῷ ἀλαλύκτημαι. πολλοῖς γὰρ χρῆται αἰολικοῖς ὁ ποιητὴς καὶ μάλιστα ἐν μετοχαῖς· οι ον ἀκαχημένος, ἀκαχμένος.᾿Αλαίνω. τὸ πλανῶμαι. παρὰ τὸ α λη, ἀλῶμαι, παραγώγως ἀλαίνω· ὡς ἱδρὼς ἱδραίνω.᾿Αλαπάξαι. ἐκπορθῆσαι. κυρίως δὲ ἐκκενῶσαι· κενωτικὸν γὰρ γαστρὸς ἡ λάπαθος βοτάνη. η παρὰ τὸ λίαν α ποθεν ἡμῶν ποιεῖν τὰ πάθη. η παρὰ τὸ ¯λ¯α ἐπιτατικὸν καὶ τὸ παθητικόν.᾿Αλαλκεῖν. ἀπείργειν, ἀποσοβεῖν, η τὸ βοηθεῖν. ἀόριστος δεύτερος καὶ μέλλων, ἀλάλκω, η λαλκον, ἀλαλκῶ καὶ ἀλαλκεῖν.᾿Αλαλκών. μετοχή ἐστι, δεύτερος ἀόριστος καὶ μέσος. ἀλάλκω γάρ ἐστιν. ὁ μέλλων ἀλάλξω. ὁ δεύτερος ἀόριστος η λαλκον, καὶ ἀλαλκὼν μετοχή. τὸ δὲ ἀλάλκω ἀπὸ τοῦ ἀλκὴ, ἀλκῶ, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἀλαλκῶ. ᾿Αλλαξάμενοσ. προτιμήσας ὑπὲρ τοῦ κέρδους. ὁ Λακεδαιμώνων τὴν πήρωσιν ἀλλαξάμενος. ᾿Αλλάχθητε. ἀντὶ τοῦ διαλλάχθητε. ου τως Σοφοκλῆς. alpha.135᾿Αλλὰ χρή. ἀντὶ τοῦ· ε στω τοῦτο. δηλοῖ συγκατάθεσιν–οι ον. καὶ τὸ μάλα. ᾿Αλάλημαι. τεθορύβημαι. ἀπὸ τοῦ ἀλάλη.᾿Αλαστήσας. σχετλιάσας, δεινοπαθήσας.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

᾿Αλεείνων. ἐκκλίνων, φεύγων, οἱονεὶ εἰς τὴν θερμασίαν ἐκ τοῦ ψύχους ἀποφεύγων. ἀλέα γὰρ ἡ θερμασία.᾿Αλεαίνειν. τὸ θερμαίνεσθαι. οὐκ ἀλεαίνεσθαι.᾿Αριστοφάνης· ε πειθ' ι ν' ἀλεαίνοιμι, τοῦτ' ἠμπισχόμην. καὶ Μένανδρος· η δη ἀλεαίνῃ, πρὸς τὸ πῦρ καθημένη. ᾿Αλγύνει. λυπεῖ. ᾿Αλεξῆσαι. βοηθῆσαι. ᾿Αλέει. ἐκκλίνει. ᾿Αλέξασθαι. ἐπαμύνειν. Ξενοφῶν· πολὺ γὰρ διέφερεν ἐκ χώρας ὁρμωμένους ἀλέξασθαι.᾿Αλέξαι. βοηθῆσαι. ᾿Αλλέξαι. ἀντὶ τοῦ ἐπιλέξαι. ᾿Αλέξειν. ἀποτρέπειν. ᾿Αλείσ. ἀντὶ τοῦ συσταθείς. καὶ ἁλεῖς ἀντὶ τοῦ ἁλιεῖς.῾Αλεῖται. ἀντὶ τοῦ πηδήσει. καὶ χωλὸς ὡς ε λαφος ἁλεῖται. ᾿Αλδήσκω. τὸ αὐξάνω. παρὰ τὸ ἀλῶ, ἀλήσω, ἀλήσκω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯δ ἀλδήσκω. κατὰ μεταφοράν· τὸ γὰρ ἀληλεσμένον οὐκ αὐξάνει. η παρὰ τὸ α λλεσθαι, τοῦτ' ε στι πηδᾷν κατὰ αυ ξησιν.᾿Αλέξω. κυρίως παρὰ τὸ τῇ ἀλόχῳ γυναικὶ βοηθῆσαι. η ἀπὸ τοῦ α λκω, α λξω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ε ἀλέξω. ᾿Αλεύειν. τὸ φυλάττειν. οἱ Ιωνες ου τω λέγουσι. καὶ παροιμία· α λευ' ἀπὸ μείζονος ἀνδρός. alpha.136᾿Αλεύατο. ἐξέφυγεν, ἐφυλάξατο. ει ρηται ἀπὸ τοῦ χεύω χεύατο, καὶ τροπῇ καὶ στερήσει ἀλεύατο. ω στε μεταφορικῶς α λευας. ἀλέω, ἀλεύω. τὸ δὲ ἀλέω παρὰ τὸ ἀλῶ, τὸ πλανῶ· οἱ γὰρ φεύγοντες πλανῶνται, ἡ μετοχὴ ἀλεύας. καί, – ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.᾿Αλέγοισ. βοηθοίης. καὶ τὸ φροντίζω.᾿Αληθίζω. τὰ ἀληθῆ λέγω.᾿Αλήθω. ω σπερ κνῶ κνήθω, ου τως ἀλῶ ἀλήθω.᾿Αληλιμμένοσ. ἐκ τοῦ ἀλείφω. ᾿Αλήμεναι. συναθροισθῆναι. ω σπερ παρὰ τὸ βῆναι γίνεται βήμεναι, ου τως καὶ παρὰ τὸ ἀλῆναι ἀλήμεναι.᾿Αλᾶτο. ἀντὶ τοῦ ἐπλανᾶτο. ἀλάω, ἀλῶ, ἀλάομαι, ἀλῶμαι, ἠλαόμην, ἠλώμην, ἠλάου, ἠλῶ, ἠλάετο, ἠλᾶτο καὶ τροπῇ ἀλᾶτο.᾿Αλθαίνω. τὸ θεραπεύω. παρὰ τὸ α λθω, ἀλθαίνω. η παρὰ τὸ α λδω, ἀλδαίνω.῾Αλιβδύειν. τὸ καταδύνειν εἰς θάλασσαν. μεταφορικῶς δὲ καὶ τὸ κρύπτειν καὶ ἀφανίζειν. παρὰ τὸ τὴν α λα καὶ τὸ δύειν, αἰολικῷ πλεονασμῷ τοῦ ¯β. ὡς σίδη, σίβδη. ου τως ἁλιδύειν, ἁλιβδύειν. είρκτῆς ἁλιβδύσασα λυγαίας δέμας.῾Αλισθεῖεν. συναθροισθεῖεν. ὁ δὲ Πεισίστρατος ἐπιτεχνᾶται, ο πως ἁλισθεῖεν ε τι οἱ᾿Αθηναῖοι.᾿Αλινδεῖσθαι. κυλίεσθαι. –ε στι κυλίω καὶ τροπῇ τοῦ ¯υ εἰς ¯α καὶ ἀποβολῇ τοῦ ¯κ ἀλίω, ἀλίσω, η λισα, ἀλίσαι.᾿Αριστοφάνης· α παγε τὸν ι ππον ἐξαλίσας οι καδε. ἀντὶ τοῦ κυλίσας. τὸ δὲ ἀλίω γίνεται ἀλίνδω, ὡς κυλίω κυλίνδω, καὶ ἐν περισπωμένῃ τάσει ἀλινδῶ, ἀλινδήσω, ἀλινδήθρα, ὡς κολυμβῶ koalpha.137 λυμβήσω, κολυμβήθρα. τὸ δ' ἀλινδήθρα σημαίνει τὴν κυλίστραν.᾿Αλητεύω. πλανητεύω.᾿Αλίσασ. συναθροίσας. ᾿Αλισγημένον. μεμολυσμένον.᾿Αλδήσκω. τὸ ποτίζω καὶ αυ ξω. καὶ ἀλδαίνω ὁμοίως. ᾿Αλιάζειν. τὸ μὴ ἐκκλίνειν. ε στι καὶ ἀλεάζειν.᾿Αλισγηθείσ. σπιλωθείς.῾Αλίωσεν. ἐματαίωσεν. Αλμενοσ. ἐξαλλόμενος, κατὰ συγκοπήν. τὸ θέμα α λλω, τὸ πηδῶ. ᾿Αλογίσαι. ἀφροντίσαι, παραλογίσασθαι. ᾿Αλογεῖν. ἀφροντιστεῖν. ὁ δὲ τάλλιγης ο πλων μὲν καὶ μαχίμων ἀνδρῶν, ε κρινεν ἀλογεῖν.᾿Αλοκίζειν. ἀρότρῳ τέμνειν τὴν αυ λακα.᾿Αριστοφάνης· ἐγὼ δ' ἀλοκίζειν ἐδεόμην τὸ χωρίον.᾿Αλοστατεῖ. στρατεύεται. ᾿Αλλοτριονομοῦντεσ. ἐναλλαγὴν ὀνομάτων ποιοῦντες· η ο λως τισὶ τινὰ μὴ προσηκόντως διανέμοντες.᾿Αλλοτριοπραγεῖν. αἰσχρῶς βουλεύεσθαι. ἐσημειοῦντο μηδὲν αὐτὸν ἀλλοτριοπραγεῖν μὴ δὲ καινοτομεῖν.᾿Αλοφάζω. σκιρτῶ, παροινῶ. ῾Αλλόμενοσ. πηδῶν. ἀλώμενος δὲ ὁ πλανώμενος· μέγα. ᾿Αλογήσαντεσ. καταφρονήσαντες. alpha.138᾿Αλογευσαμένουσ. η τοι τοῖς ἀλόγοις συμφθαρέντας ζώοις. ῾Αλοῦσ. κρατηθείς. ᾿Αλοιοῦν. τύπτειν. *ἀλοίω τὸ τύπτω.* ἐξ ου καὶ πατραλοίας, ὁ τὸν πατέρα τύπτων. Αλοιτο. κινοῖτο, ὁρμοῖτο. σκηνήτης μαλακοὺς κισσὸς α λοιτο πόδας.῾Αλοίη. κρατηθείη. ἁλῶ, γίνεται α λωμι, ἁλώσω, ὁ δεύτερος ἀόριστος η λων. ἁλοὺς, ἁλόντος. τὸ εὐκτικὸν ἁλοίην, ἁλοίης, ἁλοίη. Αλτο. α λλω τὸ πηδῶ, ὁ μέλλων ἀλῶ, ὁ ἀόριστος η λα, ὁ μέσος ἡλάμηυ, η λω, η λατο, καὶ συγκοπῇ καὶ τροπῇ η λτο.᾿Αλύειν. ἀδημονεῖν. στερήσει τοῦ ¯α. τὸ μὴ λύσιν εὑρίσκειν τῶν κακῶν. ἀλύειν καὶ τὸ χαίρειν, παρὰ τὸ α γαν λελύσθαι καὶ διακεχύσθαι.᾿Αλύσσω. ἀλισθαίνω, τὸ ἀδημονῶ. παρὰ τὸ ἀλῶ, τὸ πλανῶ, ἀλύσσω, ὡς ὀρύσσω· ἐξ ου καὶ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

α λυς, ἡ ἀδημονία, καὶ ἡ πλάνη τῆς διανοίας. τὸ δὲ ἀλύω, τὸ ἀδημονῶ, ὡς πλήθω πληθύω.᾿Αλυκτεῖν· ἀλυκταίνειν. δυσφορεῖν, ἀγανακτεῖν.᾿Αλυσκάζω. τὸ ἐκκλίνω. ᾿Αλφάνει. εὑρίσκει. *καὶ ἀλφῶ τὸ εὑρίσκω.*᾿Αλφάζω. τὸ προνοῶ. Αλφειν. τὸ εὑρίσκειν. ἀλφῶ τὸ εὑρίσκω, ἐξ ου καὶ α λφα.᾿Αλῶ. τὸ πλανῶ. καὶ ἁλῶ, τὸ συλλαμβάνω.῾Αλῴη. κρατηθῇ. ε χει τὸ ¯ι προσγεγραμμένον ἐν τῇ παραληγούσῃ· ε στι γὰρ, ἐὰν ἁλῷ, ἐὰν alpha.139 ἁλῷς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯η γίνεται ἁλῴη. ω σπερ ἐὰν στῶ, στῇς, στῇ, στήῃ. στήῃ ἐπ' ὠκυῤῥόῳ ποταμῷ. καὶ ἐὰν φῶ, φῇς, φῇ, φήῃ. δύναται καὶ τὸ ἁλῴη μὴ ε χειν τὸ ¯ι κατὰ τὴν παραλήγουσαν, ἀλλὰ κατὰ τὴν λήγουσαν· ι να ει πωμεν αὐτὸ ἀπὸ τρισυλλάβου, ἀπὸ τοῦ ἐὰν ἁλώω, ἐὰν ἁλώῃς, ἐὰν ἁλώῃ. ἁλῶ τὸ συλλαμβάνω. ο περ Ομηρος ε φη· η κεν ἁλώω. παράγεται ἀπὸ τούτου καὶ τὸ ἁλίσκω. ει ρηται παρὰ τὸ τὴν α λα, ἀπὸ τῶν κατὰ θάλατταν λαμβανομένοις πρῶτον ἁλίσκεσθαι νομιζόντων.᾿Αλέντεσ. συγκλεισθέντες.᾿Αλίσασ. ἀντὶ τοῦ κονίσας. καὶ ἀλίζειν τὸ ἀλείφεσθαι, η α λας ἐπιπάττειν. ου τως ευ ρον παρὰ τῷ Ψελλῷ. ᾿Αλδαίνειν. μεμηνέναι. τοῦ Ψελλοῦ· α γγουρος τὸ μελίπηκτον, ἀλδαίνειν μεμηνέναι. (᾿Επίῤῥημα.)᾿Αλλά. ἀντὶ τοῦ ο ταν δὲ, καὶ ἀντὶ τοῦ ¯γ¯ε. ου τος ὁ σύνδεσμος δοκεῖ προκειμένοις τισὶν ἐπιφέρεσθαι, οι ο· οὐκ ἐγὼ ταῦτ' ει πον, ἀλλ' ὁ δεῖνα. καὶ ἐν τῷ· οὐ μὴν ἀλλ' ε γωγε. ἀρχὴ δὲ λόγου ὁ ἀλλὰ σύνδεσμος, θαυμαστὸν τινὰ καὶ ε κπληξιν εἰσάγει, οι ον· ἀλλ' ε μοιγε δοκεῖ–. * Αλλως τε. μάλιστα.*᾿Αλείπτωσ. ἀνενδεῶς. ἀλήπτως δὲ ἀντὶ τοῦ ἀδώρως, ¯η. Αληθεσ. ἀντὶ τοῦ ο ντως.᾿Αλληνάλλωσ. ὡς ε τυχεν. Αληκτον. ἀντὶ τοῦ ἀλήκτως. α ληκτον ὑμνεῖ τὸν κενούμενον λόγον. ε στι δὲ μεσότητος ἐπίῤῥημα· μετάγεται δὲ ἀπὸ τοῦ ὀνόματος ὡς ἐπίῤῥημα. Αλισ. ἱκανῶς, ἀρκετῶς, αὐτάρκως. alpha.140᾿Αλλοτρίωσ. πολεμίως. φησὶ καὶ Δαβίδ· ἐπ' ἀλλοτρίων φεῖσαι τοῦ δούλου σου, τοῦτ' ἐστὶ τῶν πολεμίων. Αλλυδισ. ἀντὶ τοῦ ἀλλαχοῦ, ἀπὸ τοῦ α λλος.᾿Αλωπεκῆθεν. ἀπὸ τῆς᾿Αλωπεκῆς. ε στι δὲ᾿Αλω πεκὴ δῆμος᾿Αντιοχίδος. Αλλωσ. ἀντὶ τοῦ ματαίως. παρὰ τὸ η λος, τὸ μάταιος. οι ον· δαιμόνιε φρένας ἠλέ– καὶ διπλασιασμῷ τοῦ ¯λ καὶ συστολῇ τοῦ ¯η α λλως. εἰώθασι γὰρ οἱ Δωριεῖς διπλασιάζοντες τὸ ἀμετάβολον, συστέλλειν τὰς ὑποκειμένας συλλαβάς.᾿Αλογίστωσ. α νευ λόγου καὶ τινὸς αἰτίας. τοῦ θεολόγου· μηδὲν εἰκῇ, μὴ δὲ ἀλογίστως, μὴ δὲ χαμερπῶς–. Τὸ Α μετὰ τοῦ Μ. (᾿Αρσενικόν.)᾿Αμαθέστερος καὶ ἀμαθήσ. ἀντὶ τοῦ ἀπαίδευτος καὶ ἀκόσμητος. ου τως Πλάτων. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ δυσμαθοῦς, καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ μαθόντος, φύσει δὲ ἐπισταμένου.᾿Αμαθήσ. ἀδίδακτος, ἀμύητος. ὁ δὲ ἀκούει ταῦτα καὶ μὴ ω ν ἀμαθὴς οἰωνῶν τὸν παῖδα ἐπανάγει καὶ τρέφει ὡς γνήσιον. ὁ δὲ ᾿Ιουστῖνος ἀμάθητος η ν γραμμάτων ἁπάντων, καὶ τὸ δὴ λεγόμενον ἀναλφάβητος.᾿Αμαθί. ο νομα κύριον.᾿Αμάν. κύριον. ου τος προεστὼς η ν βασιλικῶν πραγμάτων Δαρείου.᾿Αμμανῖται. ο νομα ε θνους. σημαίνει δὲ καὶ τοὺς μύκητας. ῾Αμαξουργόσ. ὁ τὰς ἁμάξας κατασκευάζων.᾿Αμάξιτοσ. πολίχνιον τῆς Τρωάδος. ὁ πολίτης ᾿Αμαξιτηνός. alpha.141 ᾿Αμαρτυρήτουσ. ἀντὶ τοῦ ἀμαρτύρους. ου τως ᾿Αντιφάνης.῾Αμαρτίνουσ. ὁ κατὰ νοῦν ἁμαρτῶν. τὰ ἀπὸ περισπωμένου ῥήματος γινόμενα ῥήματα, η διὰ τοῦ ¯ο γίνεται, οι ον, μισῶ, μισογύνης, φιλῶ, φιλόθεος, η διὰ τοῦ ¯ι, οι ον, ἁμαρτῶ, ἁμαρτίνους, οἰδῶ, οἰδίπους. Αμαχοσ. ὁ μὴ μαχόμενος. ου τως Ξενοφῶν. καὶ ἀμάχητοι οἱ μήπω μεμαχημένοι. Αμασισ. ο νομα κύριον. ο ς ει λε Κύπρον πρῶτος ἀνθρώπων, καὶ κατεστρέψατο εἰς φόρου ἀπαγωγάς. ε στι δὲ καὶ Αμασις ο νομα πόλεως. *᾿Αμουργοί. λαμπτῆρες.*᾿Αμαλλοδετήρ. ὁ τὰ δράγματα συλλέγων. α μαλλα γὰρ ἡ δέσμη τῶν ἀσταχύων.῾Αμαρτοεπήσ. ὁ ἐν τῷ λέγειν ἁμαρτάνων.᾿Αμάλθακτοσ. ἀνένδοτος.῾Αμαρτωλοί. οἱ ἑκουσίως ἁμαρτάνοντες, καὶ μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας.᾿Αμαιμάκετος καὶ ἀμαιμακέτησ. ὁ μακρὸς, ὁ ἀκαταγώνιστος, ὁ ἀκαταπόνητος. παρὰ τὸ μῆκος, μάκετος. οι ον· ἱστὸν ἀμαιμάκετον. καὶ διπλασιασμῷ μαμάκετος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ι καὶ ἐπιτάσει τοῦ ¯α ἀμαιμάκετος, ὁ ὑπερφυής. τὸ δὲ –πνείουσ' ἀμαιμάκετον πῦρ παρὰ τὸ μαιμῶ,

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσης του.

μαίμακα, ο καὶ μαιμάων φησὶν Ομηρος. –ὡς δ' ἀναμαιμάει– ᾿Αμβλυωπίασ. ὁ ἀμυδρῶς ὁρῶν.᾿Αμβολιεργόσ. ὁ τὸ ε ργον ὑπερτιθέμενος.῾Ησίοalpha.142 δος· ἀεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ α τησι προσπαλαίει. Αμβων. ὁ ὑψηλὸς τόπος. παρὰ τὸ βῶ, βῶν, καὶ ἀνάβων, καὶ κατὰ συγκοπὴν α μβων. κυρίως δὲ α μβων τὸ χεῖλος τῆς λοπάδος, παρὰ τὸ ἐν ἀναβάσει ει ναι. οι ον· πολλῶν η δη λοπάδων τοὺς α μβωνας παρειλείξειας. Αμβατοσ. ἀναβατός. ἐκ τοῦ βαίνω, βανῶ, βέβακα, βέβαμαι, βέβαται, βατὸς, ἀναβατὸς, καὶ κατὰ συγκοπὴν α μβατος.᾿Αμβλύσ. ἀσθενὴς, βραδύς. ἀμβλὺς καὶ ὁ μὴ ὀξὺς σίδηρος. παρὰ τὸ μῶλος, ο ε στιν ἐγχρονισμὸς τῆς μάχης, γέγονε μωλὺς, ὡς ι ππος, ἱππύς· καὶ κατὰ στέρησιν ἀμωλὺς, ὁ μὴ ἐπὶ μῶλον καὶ πόλεμον ἐπιτήδειος· καὶ συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯β ἀμβλύς.᾿Αμέγαρτος. ὁ μὴ φθόνου α ξιος. παρὰ τὸ μεγαίρω, τὸ φθονῶ. οι ον· –ἀμέγαρτε συβῶτα– πόνος γὰρ τοῖς εὐτελέσιν οὐ προσγίνεται. δηλοῖ καὶ τὸ πολύ. ὡς τό· –πόνον δ' ἀμέγαρτον ο φελλε. κατ' ἐπίτασιν τοῦ ¯α. τὰ γὰρ μεγάλα φθονεῖτε.᾿Αμενηνόσ. ὁ ἀσθενής. παρὰ τὸ μένος α μενος, καὶ πλεονασμῷ τῆς ¯ν¯η συλλαβῆς ἀμενηνός. ὡς πέτω, πετηνός. καὶ ἀμενηνῶ ῥῆμα. γράφεται καὶ δίφθογγον, τὸ πετεινός. Αμητοσ. καιρὸς θερισμοῦ, η ἡ θερισθεῖσα χώρα.᾿Αμητὸς δὲ, τὸ ε ργον τοῦ θερισμοῦ.᾿Αμηχάνητοι. ἀντὶ τοῦ πολλοί. ου τως Ξενοφῶν.᾿Αμισηνόσ. ἀπὸ τόπου.᾿Αμιτροχίτων. ὁ μὴ χρώμενος μίτρᾳ, ο ε στι ζώνη πολεμική. alpha.143᾿Αμίσγαλοσ. ὁ δυσάρεστος, ὁ μὴ α λλῳ μισγόμενος. καὶ ἀμίσαλλος. οι ον· –ἀμίσαλλοί τε γέροντες. κατ' ε νδειαν τοῦ ¯γ. Αμναμοσ. ἀπόγονος. κυρίως ἐπὶ τῶν προβάτων. παρὰ τὸ ἀμνός.᾿Αμνειόσ. ὁ ποταμός. καὶ ἀμνίς· καὶ ἀμνός. Αμνησ. ο νομα ο ρους. ᾿Αμνηκών. προβατώδης. μωρός· εὐήθης. τοιαῦτα γὰρ τὰ πρόβατα. καὶ σκοπεῖς γε τῶν πολιῶν ο στις ἐστὶν ἀμνήκων πλούσιος.᾿Αριστοφάνης τοῦτο φησίν. ᾿Αμνόν. τὸν ἐνιαύσιον α ρνα. τρεῖς γὰρ ἡλικίαι· ἀμνὸς, ἀρνὸς καὶ ἀρνειός. ἀμνὸς, παρὰ τὸ μένος α μενος, η παρὰ τὸ μνοῦς, ο σημαίνει τὴν ἐκ γενετῆς αὐτοῦ μαλακὴν τρίχα, ἐξ ου μνούδην, γίνεται ἀμνὸς, οἱονεὶ ὁ ἐστερημένος τῶν νηπίων τριχῶν. ᾿Αμνών. ο νομα κύριον. ᾿Αμμοάτιν. ει δος ο φεως. ᾿Αμόγητοι. ἀκακοπάθητοι.῾Αμορβὸς καὶ ἀμορμός. ὁ α μα τινὶ ὁρμῶν.᾿Αμοῦσ. κύριον.᾿Αμνισόσ. ποταμὸς Κρήτης. τὸ ¯μ¯ν¯ι ἰῶτα. τὰ εἰς ¯ο¯ς τρισύλλαβα, ἐπὶ ποταμῶν, ὀξύτονα, εἰ μὲν καθαριεύουσι, διὰ τῆς ¯ε¯ι διφθόγγου. οι ον᾿Αλφειὸς,᾿Ολμειός. εἰ δὲ μὴ, διὰ τοῦ ¯ι. οι ον ᾿Αμνισὸς, Κηφισὸς, ᾿Ιλισός. πρόσκειται ὀξύτονα, διὰ τὸ μονιός. τὸ δὲ Δαρδάνειος, ε στιν ο νομα ποταμοῦ, καὶ ὑπὲρ τρεῖς συλλαβάς. ἀλλ' ου ν ὀξυνόμενον, ἠκολούθησε τὸ ᾿Αλφειός. πρόσκειται τρισύλλαβον, διὰ τὸ Σαγγάριος. ᾿Αμολγῷ. μεσονυκτίῳ. alpha.144 Αμβροτοσ. α φθαρτος, θεῖος.᾿Αμόσ. ἡμέτερος. ὡς ἀπὸ τοῦ σφέτερος σφὸς δωρικῇ διαλέκτῳ, ου τω καὶ ἀπὸ τοῦ ἁμέτερος ἁμός.᾿Αμυκλαῖοσ. ἀπὸ τόπου.᾿Αμύμων. α ψογος, ἀγαθός. παρὰ τὸ μύω τὸ καμμύω· ὁ μέλλων μύσω, ἐξ ου ῥηματικὸν ο νομα μύμων, καὶ ἀμύμων, ὁ μὴ κεκαμμυμένος.᾿Αμύντωρ. ὁ βοηθὸς, η καὶ ὁ τιμωρητικός. ᾿Αμφίβολοι. πανταχόθεν βαλλόμενοι, η ἀπορούμενοι, η διαφόροις συνεχόμενοι λογισμοῖς. ᾿Αμύητοσ. ἀδίδακτος, ἀμαθὴς, μὴ μετασχὼν μυστηρίων.᾿Αμφίβροχοσ. τουτέστι μεθύων. ἡδὺ μέθυ βλύζων ἀμφίβροχος ει ματα βάκχῳ.῾Αμφίδοξον. τὸ ἀμφίβολον. –οἱ δὲ οὐκ ῳ οντο δεῖν εἰς ἀμφίδοξον ἀγῶνα συγκαταβαίνειν, δυναμένοις προδήλως νικᾷν.᾿Αμφίδυμοι. πανταχόθεν κατάδυσιν ε χοντες καὶ σκέπην. οι ον ἀμφίδυνοι, ἀπὸ τοῦ δύνον τὸ σκεπόμενον. λέγεται δὲ καὶ ὁ λιμὴν τῆς Κυζίκου ἀμφίδυμος, δισσὰς ἐξόδους ἐξ ἑκατέρου μέρους ε χων, *καὶ εἰσόδους.*᾿Αμυδρόσ. παρὰ τὸ μυδρὸς, ο σημαίνει τὸν πεπυρακτωμένον σίδηρον. ἀμυδρὸς ὁ ἀλαμπής. ᾿Αμφιθαλήσ. ἑκατέρωθεν θάλλων. ᾿Αμφίκοιτοσ. ὁ τάπης. ᾿Αμφιμάσχαλοσ. χειριδωτὸν ἱμάτιον· οἱ δὲ δουλικὸν η μικρὸν χιτωνίσκον. η ν δὲ ἑτερομάσχαλος ὁ τῶν ἐργατῶν, ου τὴν μίαν μασχάλαν ε ραπτον.᾿Αμφιμήτωρ. ὁ ἑτερομήτωρ. alpha.145᾿Αμφιπάτωρ. ὁ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς, ἑτέρας δὲ μητρός. ᾿Αμφιῤῥῶγασ. πάντοθεν διεῤῥωγότας, ἠνεωγμένους, κολωβοὺς, ἀμφιῤῥῶγας. Αμφισ.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

κωμικὸς,᾿Αθηναῖος. ἀμφὶς δὲ ἀντὶ τοῦ χωρίς.᾿Αμφορεαφόρουσ. τοὺς μισθίους. τοὺς τὰ κεράμια φέροντας.᾿Αμφούδησ. κύριον ο νομα.᾿Αμφικτύονεσ. τὸ κτῖσαι ἐπὶ τοῦ οἰκίσαι ε λαβον οἱ παλαιοί. ὡς Ομηρος· –εὐκτίμενον πτολίεθρον– ε στιν ου ν οἰκίζω, οἰκίσω, οἰκίων καὶ οἰκτίων, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯τ καὶ τῆς ἀμφὶ ἀμφικτίων, καὶ τροπτῇ τοῦ ¯ι εἰς ¯υ ἀμφικτύων. ε στι δὲ συνέδριόν τι ἑλληνικὸν συναγόμενον ἐν Θερμοπύλαις. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ᾿ Αμφικτύονος τοῦ Δευκαλίωνος, ο τι αὐτὸς συνήγαγε τὰ ε θνη βασιλεύων. ταῦτα δὲ εἰσὶ ¯ι¯β, Ιωνες, Δωριεῖς, Περῤαιβοὶ καὶ λοιποί. ᾿Αμφιτάπητεσ. τὰ ἐπεύχια, τὰ ἀπὸ τῶν δύο μερῶν μεμαλλωμένα. τάπητες δὲ τὰ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς μέρους ε χοντα μαλλούς.᾿Αμφίπολοσ. ὁ δοῦλος. τὰ παρὰ τὸ πολῶ καὶ χέω μὴ μετὰ προθέσεως συντιθέμενα πρὸ μιᾶς ε χουσι τὸν τόνον. οι ον· οἰνοπόλος, ὀνειροπόλος, οἰνοχόος. τὰ δὲ μετὰ προθέσεως προπαροξύνεται. οι ον· ἀμφίπολος, πρόπυλος. ε στι δὲ καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ.᾿Αμφορεύσ. ὁ ἀσκὸς, η τὸ δίωτον σταμνίον, τὸ ἑκατέρωθεν αἰρόμενον. ἀμφερεὺς καὶ ἀμφορεύς.᾿Αμφορίσκοσ. ὁ λῶρος. σημαίνει δὲ καὶ ἀγγεῖον.᾿Αμφίδρυφοι. ἐξεσμένοι ἀμφοτέρωθεν. alpha.146 Αμφω μὲν η στην. ἀντὶ τοῦ, ἀμφότεροι μὲν ὑπῆρχον.᾿Αμφοῖν. τοῖς δυσὶν η τῶν δύο.᾿Αμφιπέρι. περὶ αὐτούς. ᾿Αμφ' ω μοισι. περὶ τῶν ω μων.᾿Αμφόνον. ἀναφόνον. τὸ τοιοῦτον σχῆμα ει δους ἐστὶ συγκοπή. Αμωμοσ. ὁ καθαρὸς καὶ ἀναίτιος. τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν ἀποκρύφοις α μωμον. ᾿Αμμωνιανός· ᾿Αμίδαος· ᾿Αμωντιανόσ. ὀνό ματα κύρια. ᾿Αμμώνιοσ. φιλόσοφος᾿Αλεξανδρεὺς, ὁ ἐπικληθεὶς Σάκκας. ου τος ἀπὸ χριστιανῶν γέγονεν ε λλην, ὥς φησὶ Πορφύριος. (Θηλυκόν.) ᾿Αμπαλίνωροσ. ὁ τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἀναστρέφων. οι καδ', ω παῖ, α πιθι ἀμπαλίνωρος.᾿Αμπελεών. ἡ ἀμπελόφυτος γῆ. λιτός θ' ὁ σχεδὸν ἀμπελεών.᾿Αμπέλειοσ. βότρυς ὁ τῆς ἀμπέλου.᾿Αμπέλιος δὲ κύριον, ¯ι. Αμβρων. ἡ τῆς πέτρας ὀφρύς. ευ ρον τοῦτο καὶ α μβη. Αμμοροσ. ὁ κακοθάνατος. *λέγεται δὲ ὁ δύσμορος.*᾿Αμολγῷ. μεσονυκτίῳ η σκότει, ἐν ῳ τις παύεται τοῦ μολεῖν η τοῦ πονεῖν. Ομηρος· ο νειρον ἐπέσσυτο νυκτὸς ἀμολγῷ.᾿Αμαθία. ἀντὶ τοῦ ἀναισθησία. ου τως Πλάτων.῾Αμαξεία. ὁ τῶν ἁμαξῶν φόρτος.῾Αμαρτάδασ. ἀπὸ τῆς ἁμαρτὰς εὐθείας. alpha.147῾Αμαρτία. ἡ τοῦ καλοῦ ἐκτροπὴ, ει τε τοῦ κατὰ φύσιν, ει τε τοῦ κατὰ νόμον. καὶ ἡ τοῦ καλῶς ε χοντος ἐκτροπὴ, καὶ ἡ κατὰ σκοπὸν καὶ κατὰ γνώμην ε κπτωσις, καὶ ἡ τῆς προσηκούσης κράσεως ἀπόπτωσις. ε στι δὲ καὶ πρᾶξις παρὰ τὸν προσήκοντα λόγον πραττομένη. ἁμαρτία μοναχοῦ, ἡ πρὸς τὴν ἀπηγορευμένην ἡδονὴν τοῦ λογισμοῦ συγκατάθεσις.῾Αμαρτία γνωστικοῦ. γνῶσις ψευδὴς, αὐτῶν τῶν πραγμάτων τῆς θεωρίας τεχθεῖσα τινὸς, η ἐκ τοῦ μὴ δ' αὐτῷ καλῶς βασανίζεσθαι τὸ πρόβλημα.῾Αμαρτία. κυρίως ἡ ἀποτυχία. παρὰ τὸ μάρπτω, ἁμαρπτία, καὶ ἐλλείψει τοῦ ¯π ἁμαρτία. ε νθεν καὶ μάρτυς ὁ μάρψας καὶ εἰδὼς τὸ ἀληθές. η ἁμαρτία παρὰ τὸ ἀρτῶ τὸ ἁρμόζω, πόῤῥω ου σα τοῦ συνηρμόσθαι ο βούλεται, τῆς ἀπὸ προθέσεως τὸ α ποθεν δηλούσης.᾿Αμάρα. ὀχετὸς, η ὑδροῤῥόα. παρὰ τὸ α μα ῥεῖν τὸ υ δωρ. η ο τι τὰ φυόμενα πλησίον οὐκ ἐᾷ μαραίνεσθαι. η διὰ τὸ παρὰ τὰς αἱμασιὰς ῥεῖν. Αμαξα. παρὰ τὸ α γω, α μαξα. ε στι δὲ καὶ Αμαξα χωρίον Βιθυνίας. ὁ χωρίτης᾿Αμαξίτης.᾿Αμάσεια. πόλις Ποντικὴ, ἀφ' η ς Στράβων. ὁ πολίτης ᾿Αμασεύς. κατὰ δὲ Πίτωνα ᾿Αμασεώτης. πειστέον α ρα Στράβωνι, ὡς πολίτῃ. Αμαστρισ. ἡ πρότερον Κρῶμα. Κρῶμάν τ' αἰγιαλόν τε– ἀπὸ γυναικὸς Περσίδος ᾿Αμάστριδος, θυγατρὸς᾿Οξυάθρου τοῦ ἀδελφοῦ Δαρείου. τὸ ἐθνικὸν᾿Αμαστριανός. ὡς Φάσις, Φασιανός. τὰ γὰρ τοιαῦτα η ἀπὸ τῶν εἰς ¯ο¯ς εὐθειῶν, ὡς Βάκτριος, alpha.148 Βακτριανός. η ἀπὸ τῶν εἰς ¯ο¯ς γενικῶν, ὡς τοῦτο. η ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ ¯ι¯α θηλυκῶν, ὡς᾿Ολβία,᾿Ολβιανὸς,᾿Ασία,᾿Ασιανός.᾿Αμαστριανή. ἡ γυνή.῾Αματροχία. τὸ α μα τρέχειν καὶ μὴ ἀπολείπεσθαι· οι ον ὁμοδρομία τὶς ου σα. τροχοὺς γὰρ τοὺς δρόμους ε λεγον. ὀξύνεται δὲ ὡς φυλαλία.᾿Αμαξοτροχία. ὁ τόπος καὶ ἡ ἐγχάραξις τοῦ τροχοῦ.᾿Αμαξιτόσ. ἡ δημοσία ὁδός. Αμαθοσ. ἡ μεσόγειος α μμος, ἀπὸ τοῦ ψάμαθος ἀποβολῇ τοῦ ψ. η α μυθος τὶς ου σα τίς ἐστιν ἀνεπίγνωστος, η ν οὐκ ε στιν

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἀριθμῆσαι. ψάμμος δὲ λέγεται ἡ περὶ τὴν θάλασσαν.᾿Αμαξίσ. ει δος πλακοῦντος. η κοπτὴν φαμέν.᾿Αμαρυγή. ἡ λαμπηδών.᾿Αμαρυλλίσ. ἡ πορνεία.᾿Αμάλλα. ἡ δέσμη τῶν ἀσταχύων. ᾿Αμάμυξισ. ἡ ἀναδενδρὰς ἡ συνδεδεμένη, παρὰ τῆς ἀμύξεως. συνδεσμοῦνται γὰρ αἱ ἀναδενδράδες. α μυξις καὶ πλεονασμῷ καὶ τροπῇ ἀμάμυξις. ᾿Αμβολία. ἡ ὑπέρθεσις.᾿Αμβροσία. θεῖα, η τοι θαυμασία, η ἀθανασία. Αμβασισ. ἡ ἀνάβασις.᾿Αμβροσία. τροφὴ θεία, η ς οἱ βροτοὶ οὐ μετέχουσι, η η ς οὐχ οι όν τε βροτοῖς α ψασθαι.᾿Αμβολάσ. ἡ ὑπὸ τοῦ ὀρύγματος ὑψωθεῖσα γῆ.᾿Αμάλθεια. ἡ τροφὸς τοῦ Διός. ει ναι γὰρ αὐτὴν φασὶν ἀμαλακιστίαν, ο θεν καὶ πεπλᾶσθαι τὸ ο νομα, παρὰ τὸ μὴ μαλάττεσθαι. διὰ τοῦτο καὶ τὸν῾Ηρακλέα καρτερικώτατον γενόμενον ε χειν αὐτῆς τὸ κέρας ἐμυθολόγησαν. alpha.149 Αμβη. ἡ τῆς πέτρας ὀφρύς. Αμη. ἡ δρεπάνη.᾿Αμηχανία. ἀπορία.᾿Αμαιμακέτην. φοβεράν. παρὰ τὸ μαιμάων, μαιμάκετον, ἐξ ου τὸ θηλυκὸν ἀμαιμακέτην. η παρὰ τὸ τὴν μάχην, ἀμαιμάχετος καὶ ἀμαιμάκετος. Αμισοσ. πόλις. ὁ πολίτης᾿Αμισηνός. Αμιλλα. ὁ ἀγὼν, η ε ρις καὶ δρόμος ἀγωνιστικός.᾿Αμίσ. τὸ οὐροδόχον ἀγγεῖον. παρὰ τὸ ὀμιχῶ, τὸ οὐρῶ. η παρὰ τὸ α μη, ἀμὶς, ὡς σκάφη, σκαφίς.᾿Αμνηστεία. ἡ ἀγαμία.᾿Αμνηστία δὲ, ἡ λήθη.᾿Αμοργία καὶ ἀμόργη καὶ ἀμοργίας. ἡ λινοκαλάμη, η ἡ τοῦ ἐλαίου ὑποστάθμη, η ἡ τρυγία. ᾿Αμόργεια. χρώματος βυσσίνου ει δος. ἀπὸ νήσου᾿Αμοργοῦντος, ὡς θήρεια ἀπὸ Θήρας νήσου. καὶ ἀμοργίνα.᾿Αμοιβή. ἡ ἀντικαταλλαγὴ, ἀνταπόδοσις. Αμπωτισ. ξηρασία. καὶ ἀνάπωσις. ο που ἀναδίδωσι τὸ υ δωρ, καὶ πάλιν ἐπανέρχεται. τοῦτο δὲ γίνεται κατὰ Βρεττανίαν καὶ τὴν ἐπὶ τὰ Γάδειρα ἑσπερινὴν θάλασσαν, καὶ εἰς τὴν ε ρημον ευ ριππον. ἐκ τοῦ πῶμι, πώσω, πῶσις, ἀνάπωσις, καὶ α μπωσις κατὰ συγκοπὴν, καὶ τροπῇ α μπωτις. ᾿Αμπνοάσ. ἀντὶ τοῦ ἀναπνοάς. alpha.150 Αμπυξ. γυναικεῖον ἀνάδεσμα, η τὸ κεφαλοδέσμιον. παρὰ τὸ ἀμφέχειν α μφυξ καὶ α μπυξ. η παρὰ τὸ πυκάζειν καὶ ἀνέχειν τὰς τρίχας. Αμπελοσ. ἀνάπηλός τις ἐστὶν, ἡ μὴ ε χουσα ἐν αὐτῇ τὸν πηλὸν η γουν τὸν οι νον. η παρὰ τὸ πάλλειν καὶ σείειν ἡμᾶς, πίνοντας αὐτόν. ᾿Αμυγδαλή. τὸ δένδρον. ἀμυγδάλη δὲ, ὁ καρπός. καὶ δειλαὶ δάκνεσθαι ἀμυγδαλαί. παρὰ τὸ ἐν τῷ κελύφει τὸ μετὰ τῶν ε ξω χλωρὸν πολλὰς ἀμυχὰς ε χειν.᾿Αμύκλαι. πόλις Λακωνική. ε στι δὲ καὶ κόσμιόν τι, ο περ ἐν ποσὶν ε χειν᾿Εμπεδοκλῆς. ει χε γὰρ χρυσοῦν στέμμα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, καὶ ἀμύκλας ἐν τοῖς ποσὶ χαλκᾶς καὶ στέμματα Δελφικὰ ἐν ταῖς χερσίν. Αμη. ἡ δρεπάνη. παρὰ τὸ α μα καὶ ὑφ' ε ν πολλὰ ε λκειν. ᾿Αμπεχόνη. ἱμάτιον, παλλίον. καὶ γὰρ η ν αὐτῇ ἱμάτια καὶ περιζώνια καὶ ἀμπεχόνια δύο. ἰστέον, ο τι ἡ ἀμφὶ πρόθεσις λέγεται καὶ ἀμπὶ παρὰ τοῖς Αἰολεῦσιν, οι ον· ἀμπεχόνη, ἀμπίσχουσα, ἐκ τοῦ ε χω ι σχω. Αμυνα. ἡ ἐπὶ ἀμοιβῆς καὶ ἐπὶ εἰσπράξεως δίκη.᾿Αμυχή. ἡ μὴ εἰς βάθος πληγή. ἐπιπόλαιον ε λκος, η τοι μετρία τομὴ, ὁρωμένη ἐπὶ τοῦ δέρματος. παρὰ τὸν μυχὸν, μυχὴ καὶ ἀμυχή. η παρὰ τὸ ἀμύσσειν, ο περ ἐκ τοῦ αἱμάσσειν γίνεται.᾿Αμετρία. ὑπερβολή. alpha.151᾿Αμφασία. ἀφωνία.᾿Αμφίβασισ. ὑπερμάχησις. κυρίως ἡ περὶ τοῦ νεκροῦ μάχη.᾿Αμφιδέασ. ἁλύσεις. παρ῾Ηροδότῳ. οἱ δὲ ψέλια η περισκελίδας.᾿Αμφιδήριτον. ἰσοστάσιον, ἀμφίδοξον. συνέβη γενέσθαι τὴν μάχην ἀμφιδήριτον.᾿Αμφιετηρίσ. ἡ κατ' ε τος γινομένη ἑορτὴ καὶ θυσία.᾿Αμφίθετον φιάλην. κατὰ πᾶν μέρος αὐτῆς τιθεμένης, ἀπύθμενον. οὐ τὸ παρ' ἡμῶν ποτήριον, ἀλλὰ γένος λέβητος ἐκ παντὸς μέρους δυνάμενον ε δραν ε χειν.᾿Αμφιλύκη. σκοτεινὴ νύξ. η λυκόφωτον. λυγαῖον γὰρ τὸ σκοτεινόν. παρὰ τὸ λύειν τὴν αὐγὴν καὶ μὴ ἐᾷν στῆναι αὐτήν. ἐξ αὐτοῦ γίνεται λύγη, καὶ τροπῇ τοῦ ¯γ εἰς ¯κ λύκη, καὶ ἀμφιλύκη. ου τως᾿Ωρίων. Αμφοδοσ. ἡ ῥύμη.᾿Αμφιορκία. ἐπειδὰν ο , τε διώκων καὶ ὁ φεύγων ὀμνύωσι, κλοπῆς ε γκλημά τισιν ἐπιφέροντες.᾿Αμφιπλήξ. ἡ ἀμφοτέρωθεν ἐλασία. ᾿Αμφίπρυμνεσ. ει δος πλοίων. ε μπαλιν διελθεῖν παρεσκεύασε τὸν Ιστρον ἐν ταῖς ἀμφιπρύμναις τῶν νεῶν.᾿Αμφίπολισ. ἡ δούλη.᾿Αμφιῤῥύτη. κύκλῳ περιῤῥεομένη. Αμφισα. πόλις τῆς Λοκρίδος. ὠνομάσθη δὲ Αμφισα διὰ περιέχεσθαι τὸν τόπον ο ρεσιν.᾿Αμφισβήτησισ. οἱ ε ξω φασίν· ἡ ἀμφισβήτησις κρίσει ἀναρτάσθω, ἡ δὲ κρίσις

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

τοὺς ἐλέγalpha.152 χους βασανιζέσθω, ἡ δὲ βάσανος τὸ δέον ὁριζέσθω, ὁ δὲ ο ρος γεγράφθω, τὰ δὲ γεγραμμένα κυρούσθω, τὰ δὲ κυρωθέντα βεβαιούσθω τοῖς ε ργοις, καὶ πᾶσα ἀψιμαχία οἰχέσθω, καὶ πάλιν φιλία χορευέτω· καὶ οὐ δεῖ ἀπερισκέπτως ποιεῖσθαι τὰς κρίσεις. ᾿Αμφίσβαινα. ζῶον. ᾿Αμφιστεφέεσ. πάντοθεν πλήρεις, περιπεπλεγμέναι ἀλλήλαις.᾿Αμφίστομοσ. αυ τη ἡ φάλαγξ καλεῖται, ἡ τοὺς ἡμίσεας τῶν ἐν τοῖς λόχοις ἀνδρῶν ἀπεστραμμένους ἀπὸ σφῶν ε χουσα, ὡς ἀντινώτους ει ναι.᾿Αμφιτρίτη. ἡ θάλασσα. η γὰρ παρὰ τὸ ῥεῖν ε στιν, ἡ περιῤῥεομένη, η παρὰ τὸ τρεῖν· φόβον γὰρ ἐμποιεῖ. καὶ ω φειλε δίφθογγον ει ναι ἐκ τῆς ἐτυμολογίας. ἀλλὰ τὰ εἰς ¯τ λήγοντα θηλυκὰ βαρύτονα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἑνὶ φωνήεντι θέλουσι παραλήγεσθαι. οι ον, ἐρέτη, μελέτη, ᾿Αφροδίτη, ᾿Αμφιτρίτη. ᾿Αμφίφαλλον. ἀμφοτέρωθεν φαλλοὺς ε χουσαν. φαλλοὶ δὲ, οἱ ἀσπιδίσκοι. ἀμφίφαλλον ἀσπίδα. ᾿Αμφῶες καὶ ἀμφωτίδες καὶ ἀμφωτίδων. τῶν δύο ω τα ἐχουσῶν. καὶ παροιμία· μέχρι τῶν ἀμφωτίδων. ἐπὶ τῶν α γαν πεπληρωμένων, ἀντὶ τοῦ μέχρι τῶν ω των, αι τινες η σαν χαλκᾶ τινὰ, καὶ περιετίθεσαν οἱ παλαισταὶ τοῖς ὠσίν. ἀμφῶες δὲ παρὰ τὸ ου ας, ἐλλείψει τοῦ ¯υ ο ας, ὡς ου δας, ου δος. ὡς γένος, εὐγενὴς, ου τως α μφω, ἀμφῶες. ᾿Αμοιβαίασ. ἀνταλλαττομένας. ᾿Αμηχανίαν. ἀπορίαν, ἀδυναμίαν. alpha.153 ᾿Αμελέτητοσ. ἀθέλητος, ἀζήτητος, α πρακτος. τοῦ ἁγίου Μαξίμου. φησὶ γάρ· ἀμελέτητος πᾶσα καθέστηκε μέθοδος, τοῦ, δι' ο πέφυκεν, ἐξανυσθέντος. η ἀνυσθῆναι δόξαντος. (Οὐδέτερον.) Αμματα. δέσματα, σχοινία. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν σκολιῶν τοὺς τρόπους, ἀπὸ τῶν ἐν᾿ Ακασίῳ Πηλουσιωτῶν, οι φυσικῇ τέχνῃ α μματα ε πλεκον, δοκοὺς ἐπὶ δοκοῖς συνάπτοντες. Αμαχον. τὸ δυσκαταμάχητον. Πίνδαρος· α μαχον δὲ κρύψαι τὸ συγγενὲς η θος. Αμανον. ο ρος πρὸς τῇ Κιλικίᾳ. ἐκλήθη δὲ Αμανον ἀπὸ τοιαύτης ἱστορίας.᾿Ορέστης ἀπὸ Ταύρων σὺν᾿ Ιφιγενείᾳ τὴν Αρτεμιν κομίσας, ἐν τῷ τοιούτῳ ο ρει τῆς μανίας λύσιν ευ ρεν.᾿Αμαράντινον. ἀειθαλές. ᾿Αμαυρόν. τὸ σκοτεινόν.᾿Αμάρυγμα. λαμπηδών. καὶ ἀμαρυγαὶ, αἱ τῶν ὀφθαλμῶν ἐκλάμψεις. σημαίνει καὶ τὰς τοῦ προσώπου ῥυτίδας, αι τινες ει ρηνται διὰ τὸ ἀμαυρὸν ἀλαμπεῖς ει ναι καὶ ἀμυδραί· η παρὰ τὸ ἀμάραις ἐοικέναι. ὡς γὰρ ἐκεῖναι τὸ υ δωρ, ου τω καὶ αυ ται τὸν ἱδρῶτα μετάγουσι παρ' ἑκάτερα μέρη τῆς κεφαλῆς. αἱ δὲ ἐκλάμψεις ει ρηνται παρὰ τὸ μαίρω, τὸ λάμπω, ἐξ ου καὶ τὸ μαρμαίρω καὶ μαρμαρυγὴ καὶ μάρμαρον. ἀφ' ου alpha.154 κύριον ο νομα. ἐκ τοῦ μαρῶ μέλλοντος γίνεται μάρων, ἐξ ου μαρύσσω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯α ἀμαρύσσω, καὶ ἀμάρυγμα, η μαρυγμαὶ, ἀμαρυγμὴ καὶ ἀμάρυγμα. ᾿Αμβλίσιον. τὸ μάννα. ᾿Αμειδέσ. στυγνὸν, σκυθρωπὸν, ἀγέλαστον.᾿Αμείλικτον. σκληρὸν, ἀπότομον, μὴ πραϋνόμενον. Αμεινον. κρεῖττον, βέλτιον, κάλλιον.᾿Αμερβέσ. τὸ μεσονύκτιον. παρὰ τὸ τὴν ο ρφνην, καὶ ἐκλείψει τοῦ ¯ν καὶ τροπῇ τοῦ ¯φ εἰς ¯β ἀμερβές. ὡς ἐν τῷ κύφος, κύβος, φερενίκη, βερενίκη. καὶ ἀμορβὸς καὶ ἀμορβὴς, ο ἐστιν ἀκόλουθος, ὁ α μα τινὶ ἀκολουθῶν. τροπῇ τοῦ μ εἰς ¯β. καὶ Αμοργος νῆσος.᾿Αμόριον. πόλις᾿ Ιταλίας, ὡς῾ Ρήγιον. τὸ ἐθνικὸν᾿ Αμηρῖνος.᾿Αμήστρατοσ. πόλις Σικελίας. ὁ πολίτης᾿ Αμηστρατίνος.᾿Αμήρυτον. πολὺ, ἐκτεταμένον, ἀτέλεστον. ᾿Αμήχανον. ὑπὲρ λόγον, η ἀνεπιχείρητον, η ἀδύνατον. τοῖς δὲ῾ Ρωμαίοις ἀμήχανος ἡ χαρὰ παρέστη πρὸς τὸ πάθος.᾿Αμιγέσ. καθαρὸν, α δολον.᾿Αμίστυλον. τὸ μὴ κεκομμένον. Αμνιον. τὸ αἱμαδόχον ἀγγεῖον. παρὰ τὸ αι μα αι μνιον καὶ α μνιον. alpha.155᾿Αμόργιμον. ο μοιον βύσσῳ, πολυτελές. Αμουσα. ἀτερπῆ, ἀηδῆ, ἀπαίδευτα. Αμοτον. ἀπλήρωτον, ἀκόρεστον. παρὰ τὸ μένω γίνεται μοτὸς καὶ α μοτος. οι ον· α μοτον μεμαῶτι μάχεσθαι. ἐπιτάσει τοῦ ¯α. η μότα λέγει τὰ πληρωτικὰ τῶν πληγῶν. καὶ α μοτον κατὰ ἀπόφασιν τὸ μὴ πεπληρωμένον. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μὴ πεπληρωμένων τραυμάτων, τουτέστι τῶν μότων. η ἀπὸ τοῦ μετρῶ, α μετρον καὶ α μοτον. Αμπαυμα. ἀνάπαυμα. καὶ κατὰ συγκοπὴν α μπαυμα. ἀμπνύνθη. ἀναπνύω, ἀναπνύσω, ἀνέπνυκα, ἀνέπνυμαι, α μπαυμα ἀνεπνύσθη. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ν ἀμπνύνθη, ὡς τὸ ἀρτύνθη.᾿Αμπλάκημα. ἁμάρτημα. ἐκ τοῦ πλέκω,

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

πλακῶ, πλάκημα, καὶ ἀμπλάκημα. η παρὰ τὸ ἀναπλέκεσθαι ἡμᾶς. Αμπρον. σχοινίον, ο περ διὰ τῶν ζυγῶν διατείνει. η σχοινίον, μεθ' ου εἰώθασιν ε λκειν, η τοι παρακομίζειν μεγάλα φορτία.᾿Αμυχρὸν καὶ ἀμυχνόν. τὸ καθαρὸν καὶ ἀμύσκαρον. ᾿Αμύθητον. α λεκτον, ἀνεκδιήγητον.᾿Αμυντήριον. ξίφος, η βάκλον, η ῥάβδος, η ἀξίνη, η α λλό τι τῶν πληττόντων.᾿Αμβλωθρίδιον. τὸ ἀμβλωθὲν βρέφος, τουτέστι τὸ α ωρον, τὸ μὴ ἐννεαμήνως γεννηθέν. ἐκ τοῦ ἀμβλῶ, καὶ τοῦ θορῶ, τὸ πηδῶ. ᾿Αμφίγυια. τὰ ἑκατέρωθεν χωλά. Ομηρος ἐπὶ τῶν δοράτων λέγει· –ε γχεσιν ἀμφιγυίοισιν. οἱονεὶ ἑκατέρωθεν γυιῶσαι δυνάμενα, ο ἐστι χωalpha.156 λῶσαι καὶ πλῆξαι διὰ τῆς ἐπιδορατίδος καὶ τοῦ σαυρωτῆρος. οι ον· γυιώσωμεν σφῶϊν. ᾿Αμφίβληστρον. τὸ δίκτυον. ἀπὸ τοῦ ἀμφοτέρωθεν βάλλειν. η παρὰ τὸ βάλλω, βαλῶ, βλήσω, βλῆτρον, καὶ μετὰ τῆς ἀμφὶ, πλεονασμῷ τοῦ ¯ς, ἀμφίβληστρον.᾿Αμφιδεέσ. περιδεές.᾿Αμφίδορον. τὸ πανταχόθεν περιέχον. καὶ σκῦτος ἀμφιδόρου στηκτὸν ἀχαϊνέω. τουτέστιν ἐλάφου δέρμα.᾿Αμφίδρομον. ἑλικοειδές. ἰδέσθέ μ' οι ον α ρτι κῦμα φοινίας ὑπὸ ζάλης ἀμφίδρομον κυκλεῖται. ἑλικοειδὲς, ο βαπτίζει τὰς ναῦς. ᾿Αμφίθυμον. διπλοῦν, η τὸ ε χον κατάδυσιν σκεπτόν.᾿Αμφιθέατρον. τόπος πανταχόθεν περισκοπούμενος. ὁ δὲ τῶν Φράγγων ἡγεμὼν εἰς ἀμφιθέατρόν τι ἀνήρχετο. Αμφηκεσ. ξίφος δίστομον, ἀμφοτέρωθεν ἠκονημένον, η ἀπὸ τοῦ η κω, τὸ ε ρχομαι, η κης καὶ ἀμφήκης, καὶ τὸ οὐδέτερον α μφηκες.᾿Αμφίκλαστον. τὸ πανταχόθεν κεκλασμένον. λείψανον ἀμφίκλαστον ἁλιπλανέος σκολοπένδρης. ᾿Αμφήριστον. ἀμφίλογον, ἀμφίβολον. ἐκ τοῦ ἐρίζω γίνεται η ρισμαι, η ρισαι, η ρισται, ἠριστὸν καὶ ἀμφήριστον.᾿Αμφίκρημνον. ἑκατέρωθεν ἐπικίνδυνον.᾿Αμφίβιον. τὸ δυνάμενον ἐν γῇ καὶ υ δατι ζῆν. Αμφιον. τὸ ε νδυμα. τὸ ἱμάτιον. alpha.157 ᾿Αμφηρεφέσ. ἑκατέρωθεν ἐστεγασμένον.᾿Αμφίδεα. ψέλια, βραχιόνια.᾿Αμφιλαφέσ. τὸ κατάσκιον. ἀμφιλαβὲς τὶ ο ν. τὸ ἑκατέρωθεν ληπτόν. τροπῇ τοῦ ¯β εἰς ¯φ. η παρὰ τὸ τὴν ἁφήν.᾿Αμφίσβατα. τὰ ἀμφισβητήσιμα. ου τως Ἑλλάνικος.᾿Αμφὶ τὸ λυκόφωσ. περὶ τὴν αὐγήν.᾿Αμφίχυτον. περικεχωσμένον.᾿Αμφόδοντα ζῶα. οι ον α νθρωπος, ι ππος, ο νος καὶ ο σα οὐκ ἐνηλλαγμένους τοὺς ὀδόντας ε χει· οι ς συμβέβηκε πιμελὴν, ἀλλ' οὐ στέαρ ε χειν.᾿Αμφορείδιον. ὁ μικρὸς ἀσκός.᾿Αμφοτερόπλουν. ο ταν τις ναυτικὸν δανείσῃ δάνειον, ἐπὶ τῶν ἐνθένδε πνεῦσαι, ποιῶν κἀκεῖθεν ἐνθάδε, τοῦτο ἀμφοτερόπλουν καλεῖται. ου τως Δημοσθένης.᾿Αμφικύπελλον. ποτήριον. παρὰ τὸ κύφον, κύφελον, καὶ κύπελον, καὶ μετὰ τῆς ἀμφὶ, ἀμφικύπελλον, πλεονασμῷ ἑτέρου ¯λ, τὸ ἐκ περιφερείας κύφον. ο θεν καὶ τὰ πρὸς ἡμᾶς κάτω νεύοντα νέφη κύφελα λέγονται. η παρὰ τὸ χέω, χύπελλον, ο που ὁ πηλὸς η γουν ὁ οι νος χεῖται.᾿Αμώριον. πόλις τῆς μεγάλης Φρυγίας. ὁ πολίτης᾿Αμωριαεύς. ὡς Κοτυαεύς· Δορυλαεύς. Αμπρον. τὸ σχοινίον τὸ ε λκον τοὺς βόας.᾿Αμφίξουν. τὸ καλῶς ξέον. –ἀμφίξουν τὲ σκέπαρνον.᾿Αμέθεκτον. τὸ ἀκοινώνητον, τὸ ἀμέτοχον. alpha.158᾿Αμαλεῖον. ὁ δεσμὸς τῶν ἀσταχύων.᾿Αμαυρόν. τὸ α μα ταῖς αυ ραις φερόμενον. Ομηρος· –προσέφη ει δωλον ἀμαυρόν. (῾Ρῆμα.)᾿Αμαλδύνω. κυρίως τὸ διὰ πυρὸς ἀφανίσαι. ἀπὸ τοῦ μαίρω, τὸ λάμπω. ὁ μέλλων μαρῶ, ἀφ' ου τὸ μαραίνω, καὶ στερήσει τοῦ ¯α ἀμαρῶ, καὶ τροπῇ τοῦ ¯ρ εἰς ¯λ ἀμαλῶ καὶ κατὰ παραγωγὴν ἀμαλύνω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯δ ἀμαλδύνω. η τὸ ἁπλῶς ἀφανίσαι, η τὸ ὁμαλίσαι. παρὰ τὸ τὴν α μμον. οι ον α μμος, ἀμμῶ, ὡς δοῦλος, δουλῶ. ου τως᾿Ωρίων.᾿Αμᾷν. τὸ θερίζειν. *καὶ ἀμῶ ὁμοίως.* παρὰ τὸ ὁμοῦ ἐπισπᾷν, οι ον ἀμασπᾷν.᾿Αμαθαίνει. α γνωστός ἐστι. ᾿Αμαρύζω· καὶ ἀμαρύσσω. τὸ λάμπω.᾿Αμαθύνειν. τὸ ἀφανίζειν. καὶ κόνιν ποιεῖν. ᾿Αμβλύνω. τὸ ἐκκλύω. ὁ δὲ ἐπὶ πολὺ διῆγε τὸν πόλεμον ἀμβλύνων τὴν τοῦ πολέμου ὀξύτητα.᾿Αμβλυώττειν. τὸ τυφλώττειν. παρὰ τὸ ἀμβλὰ ε χειν τὰ ο σσε η τοι τοὺς ὀφθαλμούς.᾿Αμβλώσκειν καὶ ἀμβλῶσαι. τὸ ἀτελῶς γεννῆσαι, η τὸ εὐτελὲς βρέφος ἀποβαλεῖν. καὶ τὰ πρὸς τοῦτο φάρμακα ἀμβλωθρίδια καλοῦσιν οἱ ἰατροί. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀμπέλων. ὁπόταν γὰρ αυ ται τοὺς λεγομένους ὀφθαλμοὺς

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἀποκαθεῖεν, λέγομεν αὐτὰς ἀμβλυώττειν. alpha.159̓ Αμβλίσκουσι καὶ ἀμβλώσκουσι. ἀντὶ τοῦ ἀποβάλλουσι.᾿Αμενήνωσεν. ἀσθενῆ ἐποίησεν.᾿Αμείβεσθαι. ἀποκρίνεσθαι. ᾿Αμειψόμεθα. ἀνταποδώσομεν. *᾿Αμείβω. τὸ διαβιβάζω.*᾿Αμείβοντα. ἀλλάσσοντα. ᾿Αμείψωμεν. ἀντὶ τοῦ καταλλάξωμεν.᾿Αμειψιρυσμεῖν. μεταμορφοῦσθαι.᾿Αμέλγει. ἐπισπᾶται τὸ γάλα. παρὰ τὸ α μα ε λκειν.̓ Αμέρδω. τὸ στερίσκω. –ο σσε δ' α μερδεν αὐγὴ χαλκείη–.᾿Αμπαύσασ. ἀναπαύσας. ὁ δὲ ἀμπαύσας αὐτοὺς, ο σον τὴν πρώτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς προελθεῖν––.᾿Αμπίσχω. τὸ ἐνδύομαι. καὶ ἠμπισχημένος, καὶ ἀμπέχω, καὶ ἀμπέχομαι, ἠμπίσχετο. ἠμπειχόμην δὲ καὶ ἠμπείχετο, δίφθογγα. alpha.160᾿Αμοιρῆσαι. ἀποτυχεῖν.᾿Αμήσαντεσ. θερίσαντες.᾿Αμώντων. θεριζόντων. ῾Αμορμεύεσκε. συνοδοιπόρει. σὺν δ' ἡμῖν ὁ πελαργὸς ἁμορμεύεσκεν. ἀπὸ τοῦ ἁμορμεύειν, καὶ ὁρμᾷν καὶ πορεύεσθαι. ἁμορμεύειν δὲ ἀπὸ τοῦ α μα ὁρμᾷν. ᾿Αμπρεύοντεσ. παρακομίζοντες. α μπρον γὰρ τὸ σχοινίον τὸ ε λκον τοὺς βοῦς. ᾿Αμπρεύων. ὁ μὲν Καλλίμαχος κυρίως ἐπὶ τοῦ ε λκειν ε λαβε τὴν λέξιν· ὁ δὲ Λυκόφρων ἐπὶ τοῦ κακοπαθεῖν. α λλοι δὲ φασὶν, ο τι ἀμπρεύειν ἐστὶ κυρίως τὸ μετὰ ἁμάξης πορεύεσθαι.̓ Αμύνεσθαι. Θουκυδίδης μὲν ἀντὶ τοῦ ἀμείβεσθαι· Σιμωνίδης δὲ ἀντὶ τοῦ χάριτας ἀποδοῦναι· Σοφοκλῆς δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπαλεξῆσαι. ἐπὶ τῶν προηδικηκότων τάσσουσιν οἱ ῥήτορες τὸ ἀμύνεσθαι, ο τε οἱ κακόν τι παθόντες ἀντιπράττουσι τοὺς προδιατιθέντας. ᾿Αμύνειν. τὸ βοηθεῖν. παρὰ Θουκυδίδῃ. alpha.161 ᾿Αμύνεσθαι. τὸ κολάζειν. ᾿Αμυνόμενοι. τοὺς κακόν τι πράξαντας ἀντιδιατιθέντες. οἱ δὲ̔ Ρωμαῖοι ε θος ει χον, μὴ α ρχοντες φαίνεσθαι χειρῶν ἀδίκων, ἀλλ' ἀεὶ δοκεῖν ἀμυνόμενοι.᾿Αμύνω σοι. βοηθῶ σοι.᾿Αμύνομαί σε δὲ, ἀντὶ τοῦ τιμωρῶ σε. ᾿Αμύνοντεσ. ἀνταποδιδόντες. ᾿Αμῦναι. ἀποσοβῆσαι η βοηθῆσαι. ᾿Αμιθρῆσαι. μετρῆσαι, ἀριθμῆσαι.᾿Αμπνύνθη. ἀνέπνευσεν.᾿Αμπρεύουσιν. ἐπὶ τοῦ κακοπαθεῖν. ὁ Λυκόφρων, οι ον· α χλαινον ἀμπρεύουσι νηλύποι βίον.̓ Αμπείραντεσ. τὸ διαπείραντες. πείρω γὰρ τὸ σουβλίζω καὶ κεντῶ.̓ Αμπεπαλών. μετοχὴ ἀορίστου πρώτου. οἱ γὰρ Ιωνες ἐν τοῖς ῥήμασιν καὶ ταῖς μετοχαῖς εἰώθασιν ἀναδιπλασιάζειν· λάχωσι, λελάχωσι, λάθῃ, λελάθῃ ... δ' ὀδυνάων.̓ Αμύσσω. ξέω, σπαράσσω.̓ Αμύξεις. λυπήσεις. ἀμύσσω, ἀμύξω. τὸ δὲ ἀμύσσω παρὰ τὸ μύω ἐπίῤῥημα γίνεται μύξω καὶ ἀμύξω. τὸ λίαν οἰμώζειν. τὸ δὲ ξ τρέπεται εἰς δύο ςσ αἰολικῶς, καὶ γίνεται ἀμύσσω. η ἀπὸ τοῦ μύξειν, ἐκθλίβειν τὴν ψυχήν. alpha.162̓ Αμφιαχυῖα. ὀδυρομένη. περὶ τῶν τέκνων ἀμφιαχυῖα. ᾿Αμφαγνοεῖ. ἀμφιβάλλει. * ᾿Αμφιέσαο. περιβάλλου.* ᾿Αμφεπονεῖτο. ε σπευδεν, ἠγωνίζετο, ἐνήργει. πονῶ γὰρ τὸ ἐνεργῶ.᾿Αμφιέννυται. ἐνδύεται. παρὰ τὸ ι ω τὸ ἐνδέδυμαι. παρὰ τὸ ε ω τὸ ἐνδέδυμαι. πλεονασμῷ τοῦ ¯ν ε νω, ἐνύω, ει νυτο. καὶ ἐπεὶ ε θος ε χουσιν οἱ Αἰολεῖς πρὸς τὸ ἐπιφερόμενον σύμφωνον τρέπειν, οι ον φθείρω, φθερῶ, τὸν αὐτὸν τρόπον τρέπουσι τὸ ¯ι εἰς τὸ ¯ν, καὶ γίνεται ἐννύων, καὶ ἀμφιεννύων· καὶ ἐξ αὐτοῦ παράγωγον ἀμφιέννυμι, καὶ τὸ παθητικὸν ἀμφιέννυμαι, ἀμφιέννυται. ᾿Αμφίσκουσιν. ἐνδύουσιν. ᾿Αμφισβητεῖν. ἀμφιβάλλειν.̓ Αμφισβητῶ καὶ σοὶ καὶ σοῦ.̓ Αμφισβητεῖν καὶ παρακαταβάλλειν. ο ταν τελευτήσας τὶς α παις ει ναι δοκεῖ, φάσκει δέ τις ἑαυτὸν ἐκείνου υἱὸν, ου τος ἀμφισβητεῖν τοῦ κλήρου λέγεται. εἰ δὲ παῖδα μὲν τοῦ θανόντος ἑαυτὸν μὴ εἰσάγει, λέγει δὲ α λλως κατὰ γένος ἑαυτῷ προσήκειν τὸν κλῆρον, παρακαταβάλλειν αὐτὸν οἱ νόμοι κελεύουσι. πλὴν ἀμφότερα ἐπ' ἀντιλογίας τάσσεται. alpha.163 ᾿Αμφισβητοῦντεσ. ἀμφιλογοῦντες. ἀπὸ τοῦ ἀμφὶς καὶ τοῦ βάζειν. πολλάκις δὲ πλεονάζει τὸ β. ὡς ἐν τῷ· α δηρον, α βδηρον· καὶ σίδαι, σίβδαι. η παρὰ τὸ ἀμφὶς ἐπίῤῥημα, τὸ κεχωρισμένως βαίνειν. τοιοῦτοι γὰρ οἱ διστάζοντες.᾿Αμφίσταται. περιΐσταται. ἀμφίσταται διαπρύσιος ο ττοβος.᾿Αμφέχανε. καταπέπωκε. –τοὺς δ' ὁ μέλας ἀμφέχανε θάνατος. ᾿Αμφιανακτίζειν. τὸ προοιμιάζειν, διὰ τὸ ου τω προοιμιάζεσθαι. Περίανδρος· ἀμφί μοι αυ τις α νακτα.᾿Αμφέχυτο. τὸ παράγωγον χῦμι, χῦμαι, ἐχύμην, ε χυσο, ε χυτο, καὶ ἀμφέχυτο. ᾿Αμφιδέδηε. περιειλεῖται,

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

περιορίζει. η καὶ ἀμφοτέρωθεν περιεκύκλωσεν. ἀπὸ τοῦ δέω μέσου παρακειμένου. * ᾿Αμύσσω. ξέω, σπαράσσω.*᾿Αμφιειμένοσ. ἐνδεδυμένος. παρὰ τὸ ε ω τὸ ἐνδύομαι. ὁ μέλλων ε σω, ὁ παρακείμενος ει κα, ὁ παθητικὸς ει μαι. εἱμένος ἡ μετοχὴ, οι ον –εἱμένος ω μοιϊν νεφέλην– καὶ ἐν συνθέσει, ἀμφιειμένος.᾿Αμφαφόωσα. ψηλαφῶσα. Ομηρος· –κοῖλον λόχον ἀμφαφόωσα.᾿Αμφισβητῶ. τὸ ἐξετάζω. καὶ ἀμφισβητία. (᾿Επίῤῥημα.) ᾿Αμέλει. διὰ τοῦτο. βεβαιωτικῶς. ᾿Αμελητί. χωρὶς βραδυτῆτος καὶ ὑπερθέσεως. ᾿Αμεταστρεπτί. χωρὶς ἐπιστροφῆς. ᾿Αμελεϊστί. χωρὶς βραδυτῆτος. ᾿Αμερμηρεὶ καὶ ἀμερμαρεί. χωρὶς φροντίδος. alpha.164 Αμα. Δημοσθένης ἐπὶ τοῦ εὐθέως καὶ παραχρῆμα ε ταξε, παρὰ τὸ θαμὰ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ θ α μα. τὸ γὰρ πυκνῶς γινόμενον κατὰ τὸν αὐτὸν ἀποτελεῖται χρόνον. τὸ δὲ θαμὰ, ε στι θαμὸς, ἐξ ου τὸ θαμειὸς, ὡς ἀδελφὸς, ἀδελφειός. τὸ θηλυκὸν θαμειά. τὸ οὐδέτερον θαμά. ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν θαμὰ, καὶ τὸ ἐπίῤῥημα θαμά· οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ θαμὺς, θαμειὸς, ἀφ' ου τὸ, θαμέες γὰρ α κοντες.῾Αμαρτῇ. ὁμοῦ, καὶ κατὰ τὸ αὐτό. καὶ ὁ μὲν᾿Αρίσταρχος χωρὶς τοῦ ¯ι λέγει γράφεσθαι αὐτὸ, ο τι ἀπὸ τοῦ ἁμαρτάδην κατὰ ἀποκοπήν. ᾠ τινι οὐ συνᾴδουσι τὰ τῆς παραδόσεως. ἡ γὰρ παράδοσις σὺν τῷ ¯ι οι δε γράφειν αὐτό. ῾Ηρωδιανὸς δέ φησι σύνθετον ει ναι, ἀπὸ τοῦ α μα καὶ τοῦ ἀρτῶ, καὶ γίνεται ἀπὸ ἀμφοτέρων ἐπίῤῥημα, ἁμαρτῆ καὶ ὁμαρτῆ. ἰστέον δὲ, ο τι τὰ ἀπὸ δοτικῆς γινόμενα ε χουσι τὸ ¯ι. οι ον· ταύτῃ ἐπίῤῥημα.᾿Αμενητί. χωρὶς τοῦ ἐπιμεῖναι.᾿Αμετρί. χωρὶς μέτρου. καὶ παροιμία· ἀμετρὶ μάζαν ε δοντες.᾿Αμήν. πεπεισμένως, ἀληθῶς. η ἀντὶ τοῦ γένοιτο. *ε στι τὸ ἀμὴν ἀντὶ τοῦ ναί. βεβαιωτικὸν γὰρ ἐστίν.* Αμμιγα. ἀναμεμιγμένως. ει νεκεν εὐμαθίης πινυτόφρονος, η ν ὁ μελιχρὸς η σκησεν Μουσῶν α μμιγα καὶ Χαρίτων.᾿Αμισθί. χωρὶς μισθοῦ.᾿Αμοιβαδόν. κατ' ἐναλλαγήν.᾿Αμοιβηδίσ. ἐκ τοῦ ἀμείβω, ἀμοιβὴ καὶ ἀμοιβηδίς. alpha.165᾿Αμόθεν. ἀντὶ τοῦ πόθεν.᾿Αμοχθεί. χωρὶς κόπου.᾿Αμυδρῶσ. σκοτεινῶς, λεπτῶς, ἀσαφῶς.᾿Αμυστί. ἀντὶ τοῦ ἀπνευστὶ καὶ α νευ τοῦ ἀναπαύεσθαι πίνειν. Αμυδισ. ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ. παρὰ τὸ α μα, τροπῇ τοῦ ¯α εἰς ¯υ. τὰ ἀπὸ δασέων μετασχηματιζόμενα ψιλοῦται, οι ον· ἡμέρα, η μαρ, ἡδονὴ, η δος, ο σημαίνει τὸ ο φελος, α μα, α μυδις.᾿Αμογητί. χωρὶς βίας η κακοπαθείας. ᾿Αμβλήδην. μεγάλως βοῶσα. ᾿Αμβολάδην. ἀναβολικῶς. ἐκ τοῦ ἀναβάλλω, ἀναβολάδην. καὶ ἀμβολάδην. ᾿Αμυχί. ἐπιπολαίως. ᾿Αμφαδόν. φανερῶς. φαίνω, φανδὸν, καὶ ἀμφαδὸν, καὶ ἀμφαδίην.᾿Αμφὶ περί. ἐξ ἑκατέρου μέρους.᾿Αμφίσ. ἀντὶ τοῦ χωρίς. τοῦτο οὐ συγκοπὴ, ἀλλὰ μετασχηματισμός. ἀπὸ γὰρ τοῦ᾿Αμφιάραος, Αμφις. ὡς παρ' Αἰσχύλῳ. ω σπερ ἀστράγαλις α στρις, καὶ᾿Ιφιάνασσα Ιφις, καὶ Θρασυκλῆς Θράσυλλος, καὶ Βαθυκλῆς Βάθυκλος. ὑποκοριστικά. ταῦτα μετασχηματισμοὶ καλοῦνται. ἀλλ' οὐδὲ πάλιν δυνάμεθα ἀποκοπὴν, ἐπεὶ τὸ ¯ς ε χει τῆς τελευταίας συλλαβῆς. ο που γὰρ τῆς τελευταίας συλλαβῆς τηρηθῇ τὸ στοιχεῖον, οὐ λέγομεν ἀποκοπὴν, ω στε μετασχηματισμός ἐστι.᾿Αμφοτέρωθεν. ἐκ τῶν δύο μερῶν. τὰ εἰς ¯θ¯ε¯ν ἐπιῤῥήματα ἀπὸ ὀνομάτων γινόμενα διὰ τοῦ alpha.166 ¯ο μικροῦ γράφεται, οι ον· κυκλόθεν,᾿Ιλιόθεν, πλὴν τοῦ ἀμφοτέρωθεν, ἑκατέρωθεν, ἑτέρωθεν.᾿Αμωσγέπωσ. ο θεν δήποτε. ε στι δὲ ῥῆμα ἡ λέξις. ε στιν ου ν ο νομα ἀμὸς, ἰσοδυναμοῦν τῷ τὶς, δωρικῶς. ὡς φησὶν Ομηρος· –τῶν ἀμόθεν γε, θεά– ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τινὸς μέρους. ω σπερ παρὰ τὸ καλὸς γίνεται ἐπίῤῥημα καλῶς, ου τω καὶ ἀπὸ τοῦ ἀμὸς γίνεται ἐπίῤῥημα ἀμῶς. καὶ ἐν συνθέσει ἀμωσγέπως. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀμὸς γίνεται ἀμόθεν, ἐξ ου τὸ οὐδαμῶθεν ἐπίῤῥημα. καὶ ω σπερ ἀπὸ τοῦ καλῶς γίνεται ἐπίῤῥημα καλὰ, ου τως καὶ ἀπὸ τοῦ οὐδαμῶς, οὐδαμὰ, ἀπὸ τοῦ οὐδαμῶς. *᾿Αμέσωσ. μὴ διὰ μέσων τῶν τόπων, ἀλλ' ἀθρόως κατὰ τὴν πρώτην ἐπιβολήν. *᾿Αματαρί. τὸ καλούμενον παρ' Ελλησι τάφρος, παρὰ῾Ρωμαίοις φοσάτον, τοῦτο παρ'῾Εβραίοις ἀματαρί. Τὸ ¯¯Α μετὰ τοῦ ¯¯Ν. (᾿Αρσενικόν.)᾿Αναβαθμοί. αἱ ἀναβάσεις. λέγουσι δὲ τὴν ἀπὸ Βαβυλῶνος τοῦ λαοῦ ἐπάνοδον.᾿Αναβολεύσ. ὁ ἐπὶ τὸν ι ππον ἀνάγων. –ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν ἀναβολέα καλεσάμενος, καὶ ταχέως ἀναβαίνων ἐπὶ τὸν ι ππον, ῃ τησε

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

πιεῖν. –λέγεται καὶ ἡ σκάλα παρὰ ̔Ρωμαίοις. ὁ alpha.167 δὲ Μασσάλιος γηράσας, ι ππου χωρὶς ἀναβολέως ἐπέβαινεν.᾽Αναγεῖσ. διὰ μὲν τοῦ ¯α τοὺς ἀνάγνους, διὰ δὲ τοῦ ¯ε τοὺς ἐνόχους α γει καὶ μιάσματι. ου τως Αἰσχίνης.᾽Ανάγωγοσ. ὁ ὑβριστὴς, η ὁ μὴ τυχὼν τῆς δεούσης ἀναγωγῆς. η ὁ φιλήδονος καὶ ἐκλελυμένος. ᾽Αναδιπλασιασμόσ. ο ταν τὸ ἑξῆς τῆς λέξεως τὸ αὐτὸ σύμφωνον ε χῃ, οι ον· τέτυφα. Ανα. ἀντὶ τοῦ ω βασιλεῦ.᾽Ανάδοχον, οὐκ ἀναδοχέα λέγουσιν. Ανακτεσ. οἱ θεοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς. α ναξ δὲ ει ρηται ἀπὸ τοῦ α νω τάξιν ε χειν. η ὁ α νω ἀΐσσων. η πρὸς ο ν πάντα ἀναφέρομεν. σημαίνει δὲ τὸν βασιλέα καὶ τὸν οἰκοδεσπότην. καὶ αὐτὸς ποιητής· αὐτὸς ἐγὼ οι κοι α ναξ ε σομαι– σημαίνει δὲ καὶ τὸν φύλακα.᾽Ανακυκλήϊον. τὸ ὀρθόν.᾽Ανακοί. οἱ Διόσκουροι παρὰ ᾽Αττικοῖς. παρὰ τὸ ἀνάσσω, ἀνακός, ὡς φυλάσσω, φυλακός, μαλάσσω, μαλακός. η ο τι ἀνακῶς, ο ἐστι φιλανθρώπως, ἐχρήσαντο τοῖς᾽Αθηναίοις. η ο τι τοὺς πλέοντας σώζουσιν ἀστέρες ο ντες, α νω καὶ ἑκὰς alpha.168 ἡμῶν ο ντες. καὶ τὸ α νω δὲ συνθέτως εἰώθασιν οἱ᾽Αττικοὶ ἀνακῶς λέγειν. ᾽Αναλλοίωτοσ. ὁ α τρεπτος, ὁ μηδέπω ἀλλοιούμενος η τρεπόμενος. ᾽Ανάλωτοσ. ὁ ἀπόρθητος.᾽Ανὰ οὐλαμόν. κατὰ α θροισμα. η ἀνὰ θόρυβον.᾽Ανάρσιοι. ἐχθροί· α δικοι· ἀνάρμοστοι· ἀπὸ τοῦ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω. ὁ μέλλων αἰολικῶς α ρσω, ἐξ ου α ρσιος καὶ ἀνάρσιος. ὁ μὴ συναιρόμενος μὴ δὲ συναντιλαμβανόμενος. ᾽Αναπόδραστοσ. ὁ μὴ δυνάμενος φυγεῖν.᾽Ανάσιλλοσ. ὁ ἀναφαλαντίας, ο ἐστι φαλακρός.᾽Ανάσιμοσ. ὁ α μορφος.᾽Ανάστατοσ. κατεστραμμένος, η ὁ πεπορθημένος. ει ρηται δὲ καὶ ἐπὶ πόλεων ἑαλωκυιῶν, καὶ οι κων ἐξερημωθέντων.᾽Ανατιναγμόσ. μετάστασις, μετακίνησις. Αναυδοσ. ὁ α φωνος. *αὐδὴ γὰρ ἡ φωνή.*᾽Ανάπται. δημοεγέρται.᾽Ανάπλεωσ. ἐκ τοῦ πλέως, ὁ πεπληρωμένος. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ¯α α πλεως ὁ ἐνδεής. καὶ μετὰ προσθήκης ἑτέρας στερήσεως καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ν ἀνάπλεως· η τις ἐν τοῖς τοιούτοις alpha.169 προστιθεμένη καὶ ἀναδιπλουμένη κατάφασιν, ἀλλ' οὐ στέρησιν δηλοῖ.᾽Αναφήσ. ἀψηλάφητος.᾽Αναφορεύσ. ὁ ἀνέχων καὶ ἀναβαστάζων.᾽Αναφαλαντίαν, οὐκ ἀναφάλαντον λέγουσι. σημαίνει δὲ τὸν φαλακρόν.᾽Αναφλασμόσ. τὰ ἀφροδίσια. καὶ ἀναφλᾶν τὸ μαλάττειν τὸ αἰδοῖον. ᾽Αναφλύστιοσ. δῆμος᾽Αττικῆς τῆς᾽Αντιοχίδος.᾽Ανάχαρσισ. ὁ Σκύθης. παρὰ τὴν ἀνὰ πρόθεσιν, καὶ τὴν χάρσιν, ο σημαίνει τὴν χάριν η τὴν χαράν.᾽Ανδραποδισμόσ. ἡ αἰχμαλωσία. ᾽Ανδραποδιστήσ. ὁ τοὺς ἐλευθέρους ἀεὶ καταδουλούμενος. ᾽Ανδροκάπηλοσ. μεταβολεὺς ἀνδραπόδων. ᾽Ανδραποδώδεισ. δουλοπρεπεῖς, δουλογνώμονας.᾽Ανδρεών. ὁ μέγας οι κος παρ' ̔Ηροδότῳ.᾽Ανδρών. οι ος περιεκτικὸς ἀνδρῶν, ε νθα εἰώθασιν οἱ α νδρες συναθροίζεσθαι.᾽Ανδρεῖος ἀνήρ. α φοβος. ἁμαρτάνει ου ν ὁ λέγων τὴν ἀνδρείαν ἐγκράτειαν φόβων. Ανδριοι. ἐκ τῆς Ανδρου. ᾽Ανδροβόρων. ἀνθρωποφάγων. alpha.170 ἀνδροβόρων ὁμότεχνε κυνῶν αι λουρε κακίστη, τῶν ᾽Ακταιονίδων ἐσσὶ μία σκυλάκων. ᾽Ανδρόδομοσ. ὁ τρίκλινος. ᾽Ανδροκόβαλοσ. ὁ κακοῦργος.᾽Ανδροφόνοσ. ου τως λέγεται, κᾳ ν γυναῖκα τὶς κτείνῃ. ᾽Ανδρείκελοσ. ο μοιος ἀνδρί. ἀνδριΐκελος δὲ ¯ι.᾽Ανδριφόντησ. ὁ φονεύων τοὺς α νδρας.᾽Ανδρογύνων. ἀσθενῶν. γυναικῶν καρδίας ἐχόντων. Ανδρα. ἀντὶ τοῦ μνηστῆρα, ὡς τό· τὸν α νδρα Μαρίας.᾽Αναίτιοσ. ὁ ἀγέννητος πατὴρ, ὁ θεὸς, ὡς μὴ ε χων τινὰ τῆς ὑπάρξεως αι τιον. Ανδραγχοσ. δήμιος, ὁ τοὺς α νδρας α γχων, ο ἐστὶ πνίγων.᾽Ανδίκτησ. ει δος παγίδος. παρὰ τὸ δίκειν τὸ βάλλειν. ε νθα καὶ δίσκος, ὁ ῥιπτούμενος.᾽Ανδρόμεοσ. ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἀνδρόμεος. ὡς ἀπὸ τοῦ Διὸς δίημος, ὁ πατὴρ ̔Ηρακλέους. καὶ ἐν ἑτέρᾳ παραγωγῇ κτητικὸς, ἀνδρόμεος, πλεονασμῷ τοῦ ¯ε. Αναιτοσ. ἀβλαβὴς, ἀναίτιος. Σοφοκλῆς· πόλις δέ σοι κακῶν α ναιτος τῶνδ' ἀπαλλαχθῇ χθονός. ᾽Ανέγρετον. ἀνυπόστροφον. alpha.171 ᾽Ανελεύθεροσ. ὁ μικρολόγος, η ὁ ἐκτὸς τῆς ἀληθείας ποιῶν τί–ἀγενῆ καὶ ἀνελευθέραν ἐποιήσαντο τὴν ἀναχώρησιν.᾽Ανέμβατοσ. δυσπειθὴς, δυσχερῶς δεχόμενος.᾽Ανεμοκοῖται. οἱ κοιμίζοντες τοὺς ἀνέμους. γένος δὲ φασὶ τοιοῦτον ὑπάρχειν ἐν Κορίνθῳ. Ανεωσ. ὁ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

α φωνος. ε στιν ι α ἡ φωνή. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ο ἰὸν, διὰ τὸ ἐπὶ πᾶσαν ἀκοὴν ἰέναι. ἐξ αὐτοῦ γίνεται ι ς, καὶ α νιος ὁ α φωνος, καὶ μεταθέσει τοῦ ¯ι εἰς ¯ε γίνεται α νεος. καὶ ἀττικῶς α νεως. η ἀπὸ τοῦ αυ ω, τοῦ σημαίνοντος τὸ φωνῶ, γίνεται ο νομα ῥηματικὸν αυ ος καὶ α ναυος. ὡς αὐδῶ α ναυδος. καὶ κατ' ἀποβολὴν τοῦ ¯υ α ναος καὶ ἀττικῶς α νεως. ὡς ναὸς νεώς. Ανετοσ. παρὰ τὸ ι ημι, ε τος καὶ α φετος καὶ α νετος.᾿Ανέστιοσ. ὁ α οικος. ἑστία δὲ ἡ οἰκία.᾿Ανεξέλεγκτοσ. ἀβασάνιστος, ἀδόκιμος. ᾿Ανείμονεσ. οἱ α νευ ἱματίων. Ανεμοσ. κίνησις ἀέρος, η ἀναθυμίασις ξηρὰ, η πλῆθος ξηρᾶς ἀναθυμιάσεως, η ῥεῦμα ἀέρος, ταῖς τῶν τόπων ἐξαλλαγαῖς, ο θεν ῥεῖ, τὰς ἐπωνυμίας ἀμείβων.᾿Ανήλιποσ. ὁ ἀνυπόδητος.᾿Ανήλατοσ. ὁ μηδέπω δαμασθεὶς ὑπὸ ζυγίων, alpha.172 η ἐλασθεὶς, η ὁ ἀπειθής. ἐλαύνω, ἐλάσσω, η λακα, η λασμαι, η λασται, ἠλαστὸς καὶ ἀνήλατος, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ¯ς.᾿Ανήριθμοσ. ἐν οὐδενὶ ἀριθμῷ ταττόμενος, ἀλλὰ περιεῤῥιμένος.᾿Ανηρίναστοσ. ὁ μὴ κρατῶν α ε χει, ἀλλ' ἀποβάλλων. ἀπὸ τῶν συκῶν τῶν μὴ κρατουσῶν τὸν καρπὸν, διὰ τὸ μὴ ἐπιβληθῆναι αὐταῖς τοὺς ὀλύνθους τοὺς ἀπὸ τῶν ἐρινεῶν, ο ἐστιν ἀγρίων συκῶν. *᾿Ανειμένοσ. ἐστὶν ὁ ἀμελὴς καὶ ῥάθυμος.*᾿Ανήλιπτοσ λέγουσιν, οὐχὶ ἀνήλιφος, οὐδὲ ἀνάλιφος. ᾿Ανήρεισ. ἀνάνδρους. ἐκ τοῦ ἀνύω τὸ πράττω.᾿Ανήρ. ἀπὸ ἐτῶν ¯λ¯ε ε ως ἐτῶν ¯μ¯ . ᾿Ανήνυτοσ. ὁ ἀπλήρωτος. Ανηβοι. οἱ ¯ι¯β ἐτῶν ο ντες, οἱ μήπω φθάσαντες τὴν νενομισμένην ἡλικίαν.᾿Αννίβασ. κύριον.᾿Ανιγρόσ. φαῦλος, βλαβερὸς, λυπηρός. παρὰ τὸ ἀνία ἀνιαρὸς, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ πλεονασμὸν τοῦ ¯γ ἀνιγρός. παρὰ δὲ τὸ ἀνία ἀνιαρὸς, τὸ ἀνιῶ ῥῆμα.᾿Ανίψαλλον. ἀβλαβῆ.᾿Αννίκερισ. κύριον. ο ς᾿ Επικούρειος ἐγένετο φιλόσοφος ω ν καὶ Κυρηναῖος. alpha.173᾿Ανιωχμόν. καταδίωξιν. παρὰ τὸ διώκω, διώξω, δεδίωγμαι, διωγμὸς, καὶ τροπῇ τοῦ ¯γ εἰς ¯χ διωχμός. ἐκ γὰρ τοῦ διώκω γίνεται διωκὴ καὶ κατ' ἀποβολὴν τοῦ ¯δ ἰωκή.᾿Αννίτης καἳ Αννιάνοσ. ἀπὸ τοῦ Αννια η ἀπὸ τοῦ Αννα, η τις ἐστὶ πόλις τῆς᾿ Ιουδαίας.᾿Ανθερεών. ὁ ἀπὸ τοῦ γενείου τόπος. διὰ τὸ θορεῖν τὸ πνεῦμα δι' αὐτοῦ, η ο τι κατὰ τὴν ε νθεσιν τῆς τροφῆς κινεῖται ἐν τῷ καταπίνειν· ἐνθερεὼν τὶς ω ν. οἱ δὲ παρὰ τὴν α νθησιν τῶν τριχῶν. ο θεν κατηγοροῦσι τοῦ Εὐφορίωνος εἰπόντος· τέκνον μὴ σύ γε μητρὸς ὑπ' ἀνθερεῶνος ἀμήσῃς.᾿Ανθέρικεσ. αἱ προβολαὶ τῶν ἀσταχύων. καὶ ἀνθέρικος. παρὰ τὸ α νθος παράγωγον α νθερος καὶ ἀνθέρικος.᾿Ανθοσμίασ. οι νος εὐώδης. ὁ ἀνθέων ὀσμὴν ε χων. Ανθραξ. πῦρ γεῶδες μετὰ τὴν τῆς φλογὸς πάροδον τῇ παχυτέρᾳ καὶ γεωδεστέρᾳ υ λῃ ἐναπομεῖναν· μετὰ γὰρ τὸ παρελθεῖν τὸ ἀνθηρὸν τῆς φλογὸς ἡ περὶ τὴν παχεῖαν υ λην τοῦ πυρὸς ὁμιλία α νθρακες ὀνομάζονται. παρὰ τὸ θέρω, τὸ θερμαίνω, θέραξ, καὶ ἐν συγκοπῇ α νθραξ. alpha.174 Ανθρωποσ. ζῶον λογικὸν θνητὸν, νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν. τί ἐστι ζῶον; οὐσία ε μψυχος αἰσθητική. τί ἐστιν οὐσία; υ παρξις αὐθυπόστατος. διὰ τί ει πε ζῶον; διὰ τὰ ζωόφυτα. διὰ τί ει πε λογικόν; διὰ τὰ α λογα. διὰ τί ει πε θνητόν; διὰ τὰ ἀθάνατα. η α νθρωπος ἐστὶ ζῶον λογικὸν, θνητὸν, ὀρθοπεριπατητικὸν, πλατυόνυχον, γελαστικόν. η ζῶον ἐξ ἐναντίων οὐσιῶν ὁμόχρονος καὶ α ῤῥητος σύνθεσις. η ζῶον λογικὸν θνητὸν, νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν. ζῶον· κατὰ ἀφορισμὸν τῆς ἀψύχου κτίσεως. λογικόν· κατὰ ἀφορισμὸν τῆς ἀλόγου οὐσίας. θνητόν· κατὰ ἀφορισμὸν τῆς ἀθανάτου τῶν ἀγγέλων ὑπάρξεως. νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν· ὡς ἐν εἰκόνι θεοῦ κατὰ χάριν ὑπάρχον. η α νθρωπος ἐστὶ ζῶον λογικὸν θνητὸν, νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν. νόησιν δὲ ἐνταῦθα τὴν μάθησιν ει πε· διὸ καὶ ἐπήγαγε· καὶ ἐπιστήμης. η ζῶον λογικὸν, θνητὸν, καὶ τῶν ἐναντίων, ἀνὰ μέρος, δεκτικόν. η ἐκ ψυχῆς ἀθανάτου καὶ σώματος θνητοῦ συνεστός. –α νθρωπος δὲ παρὰ τὸ α νω ἀθρεῖν τὴν ω πα, η γουν α νω ὁρᾷν τοὺς ὀφθαλμοὺς, η γουν ἀναλογίζεσθαι α ει δε καὶ η κουσε, τῶν ἀλόγων ζώων μὴ λογιζομένων καὶ προνοουμένων. οὐ alpha.175 γὰρ α ν ἰχθὺς εἰς κύρτον εἰσῆλθεν, ὁρῶν α λλον κρατούμενον. η παρὰ τὸ α νω ἀθρεῖν, η παρὰ τὸ ε ναρθρον ε χειν τὴν ω πα. τετραχῶς δὲ λέγεται ὁ α νθρωπος ἐν τῇ γραφῇ· α νθρωπος ὁ θεὸς, καὶ ὁ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

α γγελος, καὶ ὁ ἐντὸς καὶ ὁ ἐκτὸς ἡμῶν α νθρωπος. ἰστέον, ο τι ὁ α νθρωπος καὶ τοῖς ἀψύχοις κοινωνεῖ καὶ τῆς τῶν ἀλόγων μετέχει ζωῆς, καὶ τῆς τῶν λογικῶν μετείληφε νοήσεως. κοινωνεῖ γὰρ τοῖς μὲν ἀψύχοις κατὰ τὸ σῶμα καὶ τὴν ἀπὸ τῶν τεσσάρων στοιχείων κρᾶσιν· τοῖς δὲ φυτοῖς κατὰ ταῦτα καὶ τὴν θρεπτικὴν η γουν γεννητικὴν δύναμιν· τοῖς δὲ ἀλόγοις καὶ ἐν τούτοις μὲν, ἐκ συμμέτρου δὲ καὶ κατὰ τὴν ο ρεξιν η γουν θυμὸν καὶ ἐπιθυμίαν, καὶ κατὰ τὴν αι σθησιν, καὶ κατὰ τὴν καθ' ὁρμὴν κίνησιν, η τοι τὸ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μεταβατικὸν καὶ ἀναπνευστικόν. ταῦτα γὰρ ἐν ἡμῖν ἐστὶ ποιεῖν *καὶ μὴ ποιεῖν.* συνάπτεται δὲ διὰ τοῦ λογικοῦ ταῖς ἀσωμάτοις καὶ νοεραῖς φύσεσι, λογιζόμενος καὶ νοῶν καὶ κρίνων ε καστα, καὶ τὰς ἀρετὰς μεταδιώκων. διὸ καὶ μικρὸς κόσμος ὁ α νθρωπος ἐστίν.᾿Ανευθέτου. ἀχρήστου. ᾿Ανάπηρον. βεβλαμμένον, μὴ ὑγιῆ. ᾿Ανίεροσ. βέβηλος, αἰσχρός. ᾿Αννουμῖνοσ. ἀπογραφὴ ὀνομάτων παρὰ῾Ρωμαίοις. οἱ δὲ ἀδνούμιον φασίν. Ανομοι. οἱ παντελῶς ξένοι τῶν θείων νόμων, οἱ ἀποστατήσαντες αὐτῶν. alpha.176᾿Ανούτατοσ. α τρωτος. ᾿Ανούστατοσ. μωρὸς, ἀσύνετος.᾿Ανόστιμοσ. παρὰ τὸ νόστος. τοῦτο παρὰ τὸ νέω τὸ πορεύομαι· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ¯α ἀνόστιμος.᾿Αντιγραφεύσ. ὁ καθιστάμενος ἐπὶ τῶν καταβαλλόντων τινὰ τῇ πόλει χρήματα, ω στε ἀντιγράφεσθαι αὐτά. ᾿Αντιστρόφουσ. ἀντὶ τοῦ ἰσοστρόφους.᾿Αντίχειρ. ὁ μέγας τῆς χειρὸς δάκτυλος. η ο τι ἀντίκειται τοῖς α λλοις, η ο τι τὸ ι σον δύναται τῇ ο λῃ χειρί. ᾿Αντίθρονοσ. ὁ ἀντικαθήμενος. καὶ ἀντικαθήμενος ὁ ἀντίθρονος, ὁ ἀντιποιμαίνων. ᾿Αντίβιοσ. ὁ ἐναντίος. ᾿Αντίθεοσ. ὁ τῷ θεῷ ἀντιπράττων. ᾿Αντίδικοσ. παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ ὁ διάβολος, καὶ ἡ ἡμῶν συνείδησις ἡ ἀντικειμένη τῷ κακῷ ἡμῶν θελήματι. κατὰ γὰρ τὸν᾿Απόστολον· ἐὰν ἡ συνείδησις ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ ἡμῶν, παῤῥησίαν ε χομεν πρὸς τὸν θεόν.᾿Αντίδικόσ μοι καθέστης, καὶ ἀντίδικός μοι καθέστηκεν.᾿Αντίπαλοσ. ὁ κατὰ πάλον, τουτέστι κλῆρον, ἐναντιούμενος.᾿Αντήρεισ. ἀνθηρμοσμένους. η τὸ εἰς ο ἐπερείδεταί τις. παρὰ τὸ ἐρείδω, ἐρείσω, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀντήρεις. τροπῇ τοῦ ¯ε εἰς ¯η, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ¯ω. οὐχ ευ ρηται δὲ ἡ εὐθεῖα αὐτοῦ ἐν alpha.177 χρήσει. αἱ δὲ α λλαι πτώσεις ὡς ἀπὸ τῆς ὀξυτόνου μακρᾶς καὶ εἰς ¯ι¯ς ληγούσης τὴν κλίσιν ε χουσιν ἀντηρίδος. ᾿Αντυγωτόσ. συνδεδεμένος· ἐπειδὴ αἱ α ντυγες καταδέονται. παρὰ τὸ ἀντυγῶ ῥῆμα. ᾿Ανύπηνοσ. ἀγένειος. Ανυμφοσ. ὁ μὴ ε χων γυναῖκα. ᾿Ανυμέναιος δὲ, ἡ μὴ ε χουσα α νδρα. ᾿Ανυπόδητος, οὐχὶ ἀνυπόδετος λέγεται. ᾿Ανυπαίτιοσ. ὁ ἀναίτιος. ᾿Ανυπόκριτοσ. ὁ α δολος. ᾿Ανυπέρβλητοσ. ὁ προέχων. ᾿Ανώλεθροσ. ἀθάνατος.᾿Ανελεήμονασ. τοὺς ἀκαμπεῖς καὶ ἀνενδότους πρὸς ε λεον. ᾿Ανυπόκριτοσ. ὁ μὴ ἐν πλάσματι ἀγαπῶν η περιπατῶν. καὶ ὁ᾿Απόστολος· ἡ ἀγάπη ἀνυπόκριτος· καὶ μὴ πλάσμα ἀγάπης ε στω. (Θηλυκόν.) Αναια. χώρα καὶ τόπος ἀντικρὺ Σάμου. ἐκλήθη γὰρ Αναια ἀπὸ γυναικὸς μιᾶς ου σης τῶν᾿Αμαζόνων γυναικῶν. alpha.178᾿Αναίδεια. παρὰ τὸ ἀναιδής. τοῦτο παρὰ τὸ αἰδῶ, αἰδής, ἀαιδὴς καὶ ἀναιδής.᾿Αναβάσεισ. αἱ προκοπαί. οἱ εὐσεβεῖς λογισμοὶ περὶ θεόν. φησὶ γὰρ ὁ Δαβίδ· ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο. εἰς τὸ ἐναντίον δὲ αἱ καταβάσεις. ᾿Αναβολή. ἐνοχή. Αἰλιανός· Λοξίας καὶ Ζεὺς πατὴρ ἀναβολὴν θανάτου ἐψηφίσαντο Φαλαρίδι.᾿Αναβολαί. αἱ βραδυτῆτες. λέγεται δὲ καὶ τὰ προοίμια, καὶ αἱ ἀνακρούσεις καὶ αἱ ἀρχαί. ᾿Ανάγγελον. μὴ δὲ α γγελον καταλειφθῆναι. ε νθα μάχην ε τλημεν ἀνάγγελον, α λλος ἐπ' α λλον πίπτοντες–.᾿Αναγκαία τράπεζα. ἡ εὐτελὴς καὶ πενιχρά. Σοφοκλῆς· ω δέσποτ' Αι αν τῆς ἀναγκαίας τύχης. τῆς βίας φησί· τουτέστι τῆς δυστυχίας.᾿Ανάγκη. παρὰ τὸ α γω, α γη, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯κ ἀνάγκη. η παρὰ τὸ ἀνάσσω, ἡ πάντων ἀνάσσουσα. ᾿Ανάγνωσισ. κατὰ φιλοσόφους ἡ τῶν πρώτων μαθημάτων τῆς ψυχῆς ἀναγνώρισις η ἀνάπεισις. ου τως῾Ηρόδοτος. alpha.179 ᾿Αναγωγή. ὁ τῶν νηῶν ε κπλους. καὶ γίνεται ἀναγωγὴ τῶν νεῶν. ᾿Αναγωγία. ἡ ἀπαιδευσία. –ὁ δὲ δι' ἀναγωγίαν ταῦτα ε πασχεν. ε χων στρατὸν ὑπὸ μέθης καὶ ἀναγωγίας ἠμελημένον καὶ διεφθαρμένον.᾿Ανάζαρβα. πόλις Κιλικίας. ἀπὸ Ζάρβα τοῦ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

κτίσαντος αὐτήν. ὁ πολίτης Ἀναζαρβεύς· ὡς Καρυανδεύς. ἀφ' ἡς Διοσκορίδης ἰατρὸς χρηματίζων· καὶ Ἀσκληπιάδης ὁ Ἀναζαρβεύς. Ἀνάβλησισ. ὑπέρθεσις καὶ ἀναβολή. Ἀνάδικοι κινήσεισ. αἱ ἄνωθεν δικαζόμεναι. ὅταν ἁλῶσιν οἱ μάρτυρες ψευδομαρτυροῦντες. Ἀναδομή. ἀναδασμός. ἐγὼ δὲ λέγω ἀνάκτισις. Ἀναδρομαί. ἀναβάσεις. ἀναδρομὴ γίνοιτο κοὺ σφαλλόμεθα. Ἀναζυγαῖσ. ἀναστροφαῖς, στρατοπεδίαις, ἀναλύσεσι τῶν στρατοπεδευμάτων. Πολύβιος· ὁ δὲ Φίλιππος οὐδενὶ κόσμῳ ποιησάμενος τὴν ἀναζυγὴν καὶ τὸν ἀνάπλουν δευτεραῖος εἰς Κεφαληνίαν κατῆρεν. Ἀνάεδνον. ἄπροικον. Ἀνάθεσισ. ὑπέρθεσις. τὰ χρήματα δώσειν ὑπέσχοντο, τριῶν ἡμερῶν ποιήσαντες ἀνάθεσιν. Ἄννα. πόλις τῆς Ἰουδαίας. ὁ πολίτης Ἀννίτης.* Ἀνωμαλίαν. νόσον ἢ ἀσθένειαν.* Ἀνία. θλίψις, λύπη, παρὰ τὸ ἰῶ, ὃ σημαίνει ὑγιάζω καὶ θεραπεύω, γίνεται ἀϊῶ κατὰ στέρησιν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ν ἀνιῶ· ἡ γὰρ ἀνία alpha.180 ἐστέρηται τῆς ἰάσεως. τὰ διὰ τοῦ ¯ν¯ι¯α μακρὸν ἔχει τὸ ¯α, μὴ ἔχοντα ῥῆμα ἀντιπαρακείμενον διὰ τοῦ ¯ε¯υ¯ω, διὰ τοῦ ¯ι γράφεται. οἷον, μανία, πενία, ῥοδωνία, ἰσωνία, ἡ ἴση πρᾶσις· οὕτω καὶ ἀνία. πρόσκειται μὴ ἔχοντα ῥῆμα ἀντιπαρακείμενον διὰ τοῦ ¯ε¯υ¯ω, οἷον ἑρμηνεύω, ἑρμηνεία, σαλακωνεύω, σαλακωνεία· σημαίνει δὲ τὴν βλακείαν. πρόσκειται μακρὸν ἔχοντα τὸ ¯α, διὰ τὸ σαφήνεια, εὐγένεια, ἀπήνεια. τὸ μνεία δὲ οὐκ ἀντίκειται, ἐπεὶ οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ μνεύω. Ἀνακάθαρσισ. ἐπίλυσις, διακρίνησις. Ἀνάκαια. δῆμος φυλῆς τῆς Ἱπποθωοντίδος. Ἀνακαίνησισ. ἡ ἀνανέωσις. λέγεται δὲ καὶ ἀνακαίνωσις. Ἀνάκλησισ. ἡ προσφώνησις. διὰ δὲ τοῦ ¯ι ἡ ἀνάπαυσις. Ἀνακτορίαν. δεσποτείαν. Ἀνακεφαλαίωσισ. ἡ ἐξ ἀρχῆς ἔρευνα. Ἀνάκρισισ. ἡ ἐξέτασις. Ἀνάκρησις δέ, ἡ ἀνάκρασις, ¯η. Ἀνάληψισ. ἡ ἀνάῤῥωσις. σπουδὴν ἐποιεῖτο ὑπὲρ ἀναλήψεως καὶ θεραπείας τῶν ἀνδρῶν. Ἀνάλυσισ. ἐξάπλωσις. ὅρος γάρ ἐστι λόγος κατὰ ἀνάλυσιν ἀπαρτιζόντως ἐκφερόμενος τοῦ ὁριστικοῦ κεφαλαιωδῶς. καὶ ἄλλως· ἀνάλυσις ἡ ὑπὸ σχήματος ἐπὶ σχῆμα· τῶν τρόπων ἀνακύκλησις. Ἀναλογία. τὸ λέγειν· ὃν λόγον ἔχει ὁ δύο ἀριθμὸς πρὸς τὸν τέσσαρα, τοῦτον ὁ τρία πρὸς alpha.181 τὸν ἕξ, ἀμφότερα γὰρ διπλάσια. ἢ ἀναλογία ἐστὶν ἡ τὸ πολυσχεδὲς τῶν ἀνθρώπων φθέγμα συντόνως παραδιδοῦσα. Ἀνάμνησισ. μνήμης ἐξιτήλου γενομένης ἀνάτησις. ἢ εὕρεσις φαντάσματος. ἀρξαμένη γὰρ ἀπὸ τῆς ψυχῆς διαβαίνει ἐπὶ τὸ ἐζωωμένον σῶμα. ἀναμνησθέντες γὰρ φοβεροῦ τινὸς ἡμῖν γενομένου ὠχριάσαμεν, καὶ τοῦ πλοῦ ἀναμνησθέντες ἐναυτιάσαμεν. Ἀναπειστηρίαν. δυναμένην πείθειν τοὺς ἀκούοντας. Ἀνάπειρα. ἡ εἰρεσία. –ταῖς ἀναπείραις καὶ ταῖς εἰρεσίαις ἐγύμναζεν. Ἀναμπλάκητοι. αἱ εἰς μηδὲν ἁμαρτάνουσαι, ἀλλὰ πάντων κρατοῦσαι. ἢ ἄφυκτοι, ἀπλάνητοι, ἀπροσπέλαστοι. Ἀναπνοή. εἴσοδος ἀέρος, ὑπὸ μετεωρισμοῦ πνεύμονος, δι' αὔξησιν τοῦ ἐν ἡμῖν θερμοῦ. alpha.182 Ἀνάπαυλα. ἡ ἀνάπαυσις. Ἀναῤῥῶγασ. τὰς ἐν τῷ μεγάρῳ διόδους· ἵν' ᾖ τὸ ἀνάῤῥηγμα τοῦ τείχους. ἢ τὰς ῥαγάδας. Ἀναροίβδησισ. ἡ ἀναφορὰ τῶν ὑδάτων. Ἀνάῤῥησισ. στέφανος, ἢ ἀνακήρυξις. ἀνάῤῥυσις δέ, ἡ ἐλευθερία, ψιλόν. Ἀνασύνταξισ. τὰ διαγεγραμμένα τιμήματα ταῖς συμμορίαις. ὅταν δόξῃ τῷ δήμῳ χρήζειν προσθήκης ἢ ἀφαιρέσεως, καὶ ἕλωνται τοὺς τοῦτο πράξαντας, τοῦτο ἀνασύνταξιν καλοῦσιν. Ἀνακομιδή. ἐπάνοδος. Ἀνάρτησισ. ἡ ἀνακρέμασις. Ἀνακωχή. ἡ ἀνάπαυσις, ἡ πρὸς μικρὸν εἰρήνη ἐν τῷ πολέμῳ. παρὰ τὸ ἄνω τὰς ἀκωκὰς ἔχειν. Ἄνασσα. ἡ βασίλισσα. Ἀναξυρίσ. τὸ βρακίον. Ἀναστροφή. πολιτεία, διαγωγή. alpha.183 Ἀνάστασισ. τοῦ πεπτωκότος ἔγερσις. ἀνάστασις δέ, ἡ τῶν διαζευχθέντων στοιχείων κελεύσει τοῦ κτίσαντος πρὸς ἑαυτὰ συνδρομή. Ἀνάστασις Χριστοῦ. ἡ μετάθεσις τῆς λογικῆς φύσεως ἐκ φθορᾶς πρὸς τὴν ἀφθαρσίαν, καὶ ἐκ τῆς ἀγνοίας πρὸς τὴν ἀπλανῆ γνῶσιν. Ἀνατάσεισ. ἐπαπειλήσεις ὑπερηφάνους. τὰ μὲν φιλάνθρωπα παρεσιώπων, τὰς δὲ ἀνατάσεις καὶ ἐπαπειλήσεις ἔλεγον. Ἀνάτασισ. ἡ μετὰ πικρίας καὶ θρασύτητος ἀπειλή. Πολύβιος· οἱ μὲν οὖν περὶ Μητρόδωρον καταπλαγέντες τὴν ἀνάτασιν Φιλίππου τοῦ βασιλέως, ἐπανῆλθον.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

᾿Ανατάσεσιν. ἀναγωγαῖς, ἀναπλώσεσιν. ου τως ὁ τὰ θεῖα μέγας Διονύσιος.᾿Ανατρητὰς ἐμβάδασ. τὰ διατετριμμένα καὶ κατακεκομμένα ὑποδήματα. ᾿Ανατύπωσισ. ἡ διανόησις.᾿Αναίρεσισ. φόνευσις, καὶ ἡ ἀνάληψις. ὁ δὲ τὴν πανοπλίαν ε ῤῥιψεν εἰς ἀναίρεσιν τὸ βουλόμενον.᾿Ανάχυσισ. φυρμὸς, σύγχυσις, η καὶ ε κλυσις.᾿Αναψυχή. παραμυθία.᾿Ανδανία. πόλις Μεσήνης. τὸ ἐθνικὸν᾿ Ανδανιεύς.᾿Ανδρεία. ἡ τῶν ἀνδρῶν ἡλικία. ου τως᾿ Αντιφῶν.᾿ Ανδρία. οὐχ ἡ πολιτικὴ ἀρετὴ, ἀλλ' ἡ μείζων ταύτης, τῷ αὐτῷ ὀνόματι χρωμένη, περιγενομένη τοῦ θυμοῦ τῆς ψυχῆς. ἀνδρεία δὲ ψυχὴ, δίφθογγον, ἀπὸ τοῦ ἀνδρεῖος. Ανδροσ. νῆσος μία τῶν Κυκλάδων. ἀπὸ Ανδρου τοῦ Εὐρυμάχου. alpha.184᾿ Αναλογία. ἡ τῶν λεγομένων ὁμοιότης. οι ον· ὡς τόδε πρὸς τόδε, ου τως καὶ τόδε πρὸς τόδε. ὡς ἀπὸ λόγων νόημα πρὸς τὴν ἁπλῆν φωνὴν, ου τω καὶ σύντομον νόημα πρὸς σύνθετον φωνήν. η ὁμοίωσις ἑτέρου πρὸς ε τερον κατά τι. οι ον· ὡς ε χει ἐπὶ ποιμένος προβάτων καὶ ἐπισκόπου, ὡς ἐπὶ ποδῶν κραββάτου καὶ ἐπὶ ποδῶν ἀνθρώπου. ἀμφότερα γὰρ ο λον τὸ σῶμα βαστάζουσι. γίνεται δὲ παρὰ τὸ λόγος λογία, ἀλογία καὶ ἀναλογία. αἱ γὰρ δύο στερήσεις ὁμοῦ ου σαι κατάθεσιν ποιοῦσιν· ὡς πυστὰ, α πυστα καὶ ἀνάπυστα, τὰ περιβόητα· καὶ α πηρον καὶ ἀνάπηρον, τὸ πεπηρωμένον.᾿ Ανδραγαθία. τρόπαιον.᾿ Ανδροκτασία. ἀνδροφονία. ἐκ τοῦ κτῶ, τὸ φονεύω, παράγωγον κτῆμι, κτήσω, ε κτηκα, ε κτημαι, κτάσις, κτασία, καὶ μετὰ τῆς ἀνδρὸς γενικῆς, ἀνδροκτασία.᾿ Ανδενάκην. ἐνταῦθα τὸ ¯α¯ν ἀντὶ τοῦ ἀνὰ κεῖται. κατὰ συνέμπτωσιν. ἡ νάκη, τῆς νάκης· σημαίνει δὲ τὸ δέρμα.᾿ Ανδροτῆτα. ἀνδρείαν. ἀπὸ τῆς τοῦ ἀνδρὸς γενικῆς.᾿ Ανειλήθυιαν. α τοκον.᾿ Ανεμώνη. τὸ α νθος. διὰ τὸ τὸ φύλλον ἀνευδιάσειστον ει ναι παντὶ ἀνέμῳ.᾿ Ανθηδών. ἡ μέλισσα, παρὰ τὸ τὰ α νθη ε δειν.᾿ Ανθήνη. πόλις Λακωνική. ὁ πολίτης᾿ Ανθηνεύς.᾿ Ανθήλιοσ. ἡ σελήνη, καὶ τὸ ἀποσκίασμα τῆς τοῦ ἡλίου φωταυγείας. ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ μίμημα, η ἀντάλλαγμα· ὡς Θεόπομπος. σημαίalpha.185 νει δὲ καὶ τὰ ἐπισκοτοῦντα τῷ ἡλίῳ νέφη, α καὶ ἀνθήλια καλεῖται. Ανθη. ἡ α νθησις.᾿ Ανθιππασία. ὁ ἱππικὸς ἀγών.᾿ Ανθρακία. οἱ πεπυρακτωμένοι α νθρακες. Ομηρος· ἀνθρακιὴν στορέσας ὀβελοὺς ἐφύπερθε τάνυσσεν.᾿ Ανθυποφορά. ἡ ἀνταπόκρισις.᾿ Ανίσχαδον. τὴν α τοκον καὶ ἀθήλαστον. ᾿Αντανάκλασις. ἡ ἀπό τινος ἐπί τι κίνησις, καὶ ἐξ ἐκείνου πάλιν ἐξ ου προῆλθεν ἡ ὑποστροφὴ, ὡς ἐπὶ τῆς σφαίρας.᾿ Αντάρεια. ἡ ἐξ ἐναντίας α ρσις.᾿ Αντιάνειρα. ἡ ἐναντιουμένη τοῖς ἀνδράσι τῇ οἰκείᾳ δυνάμει. τὸ γὰρ ἀντὶ τὸ ι σον καὶ τὸ ἐναντίον σημαίνει.᾿ Αντίληψισ. ἡ βοήθεια, καὶ ἡ ἐπίληψις. παρὰ Πλάτωνι.᾿ Αντισήκωσισ. ἡ ἀνταπόδοσις, διόρθωσις, ἰατρεία. Αντισα. μία πόλις τῶν ἐν Λέσβῳ.᾿ Αντωμοσία. γραφὴ κατά τινος ε νορκος, περὶ ω ν ἠδικεῖσθαι φασίν. διωμοσία δὲ, ὁ ἑκατέρωθεν γινόμενος ο ρκος ὑπὸ τῶν διαδικαζομένων, τοῦ μὲν, ὡς πράξαντα διώκειν, τοῦ δὲ, ὡς οὐκ ε πραξεν. ἐξωμοσία δὲ, α ρνησις σὺν ο ρκῳ. ὑπωμοσία δὲ, ο ταν τις σκήπτηται κάμνειν η τι τοιοῦτον. ᾿Αντωνυμία. λέξις ἀντὶ ὀνόματος παραλαμβανομένη. παραλαμβάνεται δὲ ἀντὶ κυρίου καὶ ἀντὶ alpha.186 προσηγορικοῦ. ἀντὶ κυρίου, ὡς τὸ εἰπεῖν, Νικηφόρος λέγω ἐγώ. ἀντὶ προσηγορικοῦ, ὡς τὸ εἰπεῖν, α νθρωπος λέγω ἐγώ. ᾿Αντίφασισ. ἀντικειμένων κατάθεσις καὶ ἀπόφασις. η μάχη καταφάσεως· μέσον λαμβανομένη τῆς καταφάσεως καὶ ἀποφάσεως, μίαν ἀληθῆ ποιεῖ, τὴν δὲ α λλην ψευδῆ. Αντυξ. ἡ ἀνωτάτη περικεφαλαία τοῦ ῥαματίου δίφρου. λέγεται καὶ ἡ ἐσχάτη περιφέρεια τῆς ἀσπίδος, παρὰ τὸ α νω τετύχθαι η κατασκευάζεσθαι. ἡ δὲ εἰς τὰ κάτω τετυγμένη λέγεται καταῖτυξ. ἀμφότερα δὲ ἀπὸ τοῦ τεύχω, τεύξω, τεὺξ καὶ τὺξ, καὶ ἐν συνηθείᾳ α ντυξ καὶ καταῖτυξ. –εἰδέναι δὲ δεῖ, ο τι τὰ μετὰ προθέσεως συντιθέμενα ῥήματα, εἰ ἀλλοιοῦνται τῷ σημαινομένῳ, ε σωθεν κλίνεται, βάλλω, καταβάλλω, κατέβαλλον. εἰ δὲ τηροῖντο ἐν ταύτῃ, ε ξωθεν κλίνονται, μύω, καμμύω, ἐκάμμυον, ευ δω, καθεύδω, ἐκάθευδον. τὸ δὲ η θελον, η μελλον, ἀττικὰ, καὶ τὰ ο μοια· φιλοῦσι γὰρ μακρὰν ποιεῖν τὴν ἀρχὴν τῶν παρῳχημένων.᾿ Αντολή. ἡ ἀνατολή.᾿ Αντιτυπία. ἀνένδοτος, ἀνύπεικτος ἐναντίωσις, σκληρότης. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ ὠμότητος.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

᾿Αντάμειψισ. ἀνταπόδοσις.᾿Αντέκτισισ. ὁμοίως.᾿Αντίπηξ. τὸ κιβώτιον. παρὰ τὴν ἀντὶ πρόθεσιν καὶ τοῦ πήσσω τὸ πηγνύω.᾿Αντυγχόνοιαι. οἱ τοῦ α ρματος τροχοί. alpha.187 ᾿Αντιέαρι. πόλις Σάρδεων.᾿Ανόπαια. ο ρνις. ο ρνις δ' ὡς ἀνόπαια– παρὰ τὸ τὴν ὀπὴν, ὀπαία, καὶ ἐν συνθέσει ἀνόπαια. καὶ ἐκδέχονται τὴν καπνοδόκην. Κράτης δέ φησι τὴν τετριμμένην κεραμίδα ἐπὶ τῆς ὀροφῆς. Ανοισισ. ἡ ἀνακόμισις. α νυσις δὲ, ἡ τελείωσις, ψιλόν. Ανυσισ. πόλις Αἰγύπτου. ὁ πολίτης᾿Ανυσίτης. ὡς Ασις,᾿Ασίτης. ᾿Ανυστικωτέρα. ἐνεργητικωτάτη. –ἐν ἐνίοις καιροῖς ἀνυστικωτέρα. *᾿Ανυμέναιοσ. ἡ μὴ ε χουσα α νδρα.* Ανωλοσ. πόλις Λυδίας. ἀπὸ᾿Ανώλου, τοῦ᾿Ασίου παιδός. οἱ πολῖται Ανωλοι, καὶ τὸ θηλυκὸν᾿Ανωλιάς.᾿Ανωγή. παρακέλευσις.᾿Ανακάθαρσισ. διάνοιξις, διασάφησις. ἐπίλυσις, διακρίνησις.᾿Ανακεφαλαίωσισ. τὴν σύντομον τῶν πραγμάτων μεταβολήν. ὁ᾿Απόστολος· ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ. ᾿Ανδάχνη. χοιροβότανον.᾿Ανάδικοι κρίσεισ. αἱ α νωθεν δικαζόμεναι. (Οὐδέτερον.) ᾿Ανάβραστα. τὰ ἑψημένα.᾿Αριστοφάνης· καὶ κρέα γε πρὸς τούτοις ἀνάβραστ' ει κοσιν. ᾿Ανάγαια καὶ ἀνάγαιον. οι κημα. alpha.188 *᾿Ανώγεον. τὸ οι κημα.*᾿Ανάγραπτον. τὸ πᾶσιν ἐγνωσμένον, τὸ φανερῶς γεγραμμένον.᾿Αναγωγότερον. ἁμαρτητικώτερον, ἀτακτότερον. ᾿Ανάδικα. τὰ η δη κριθέντα. ἀνάδικα τὰ δεδικασμένα ποιῶν αἰσχροκερδείας ἡσσώμενος. ᾿Ανάθεμα. τὸ τῷ θεῷ ἀνατιθέμενον. λέγεται καὶ ἀνάθημα. γράφεται δὲ καὶ ἀνάθεμα. η γουν ὁ κεχωρισμένος ε στω τοῦ θεοῦ. ᾿Ανάκαιον. τὸ δεσμωτήριον. ου τως ᾿Ισαῖος ἐν τῷ πρὸς Ερμονα περὶ ἐγγύης· ῾Ερμοκράτης δὲ εἰς τὸ ἀνάκαιον ἐνέβαλε, φάσκων ἀπελεύθερον ει ναι.᾿Ανάκειον. ο ρος. καὶ τῶν Διοσκούρων ἱερόν.᾿Ανακλητικόν. μέλος σάλπιγγος. ε σω ἀναμένων τὸ ἀνακλητικὸν, ἐκ τοῦ βίου ευ λυτον ω ν. ᾿Ανάκτορα. τὰ ἱερὰ η τὰ βασίλεια. ᾿Ανάλημμα. υ ψωμα, στήριγμα. κατανοήσας τὸ βάρος τῶν ἀναλημμάτων, καὶ ὡς ἀδύνατόν ἐστιν ἀλεῦσαι τὰ τείχη, ἐκ χειρὸς τὴν μάχην ἐποίησεν.᾿Ανάλογον. τὸ ε χον μεγέθη πρὸς α λληλα. καὶ ἀνάλογον ἀντὶ τοῦ ὁμοίως. –οἱ δὲ στρατιῶται γενναῖοι ὀφθῆναι καὶ τῷ ι σῳ ἀξιώματι ἀναλογοῦντες.᾿Αναλογώτερον. τὸ ὑψηλότερον, τὸ σοφότερον, τὸ ἀναλογικώτερον. Αναλτον. Ομηρος καὶ Κρατῖνος ἀντὶ τοῦ ἀπλήρωτον.᾿Αναμίλλητον. ἀφιλόνεικον. alpha.189᾿Αναπεπαυμένα χωρία. πεδία, κάμποι.᾿Ανάστημα. ἡλικίας εὐθύτης. θαυμαστὸν ὁ θεὸς τῷ Μωσεῖ τὸ τῆς ἡλικίας ἐξῆρεν ἀνάστημα.᾿Ανάστημα ψυχῆς. τὸ πρὸς τὰς ἀρετὰς ἐπιτεταμένον καὶ σύντονον ἰδίωμα.᾿Ανάτλημα. *ἀνάστημα. ἀνάτλημα·* ὑπομονὴ, καρτερία.᾿Ανάφορον. ξύλον ἀμφίκοιλον, ἐν ῳ τὰ φορτία ἐξαρτύσαντες οἱ ἐργάται βαστάζουσιν.᾿Αριστοφάνης· φέρε σύ τ' ἀνάφορον ὁ παῖς.᾿Ανακαλυπτήρια. δῶρα διδόμενα ταῖς νύμφαις, ο ταν πρῶτον ἀνακαλύπτωνται ἐν τῇ ἑστιάσει τῶν γάμων τοῖς ἀνδράσι καὶ τοῖς ἑστιωμένοις ὁρώμεναι. ᾿Ανάστρῳ. ἀφεγγεῖ. ᾿Αναμφήριστον. τὸ ἀναμφίβολον. ᾿Αναφαίρετον. ἀΐδιον. ἀπὸ τοῦ ἀφαιρῶ, ἀφαίρετον καὶ ἀναφαίρετον, πλεονασμῷ τοῦ ¯ν. ὡς ἐπὶ τοῦ ἀναιδής. τὸ δὲ ἀφαιρῶ ἐκ τοῦ αἱρῶ τὸ λαμβάνω. Ανάντεσ. τὸ ἀνωφερές. Αναλκεσ. ἀσθενὲς, ἀδύνατον.᾿Ανδρολήψιον. ἐγκλήματος ει δος. ἐὰν ε ξω τῆς᾿Αττικῆς ἀνὴρ᾿Αθηναῖος ἐτελεύτησε καὶ μὴ ἐξεδίδουν οἱ ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει, ἐν ῃ τὸ ε ργον ἐπράχθη, τὸν δοκοῦντα ἐν τῇ αἰτίᾳ ει ναι, ἐφεῖalpha.190 το ἐκ τοῦ νόμου τρεῖς τῶν ἐκείνου πολιτῶν α γειν εἰς ᾿Αθήνας δίκην ὑφέξοντας. καὶ τοῦτο ἀνδρολήψιον καλεῖται.᾿Ανδράγρια. τὰ ἀπὸ τῶν νεκρῶν σκύλα, ο τι ἀπὸ ἀνδρῶν ἀγρεύεται, ὡς τὰ ζωάγρια.᾿Ανδρόκμητα. α τινα μετὰ καμάτου α νδρες ἐποίησαν. η ἀπὸ τοῦ θανεῖν, ἐφ' ῳ ἀνὴρ κεκμηκὼς κεῖται. καμόντας γὰρ τοὺς τετελευτηκότας ε λεγον. ᾿Ανδράποδον. ὁ δοῦλος. ει ρηται καὶ ὁ ποῦς ὁ ἐν ἀνδράσιν ἀπὸ τοῦ ὑποκειμένου μέρους τῷ ο λῳ· ὑπόκειται γὰρ τῷ δεσπότῃ ὁ οἰκέτης, καθάπερ ὁ ποῦς τῷ ἀνωτέρῳ καὶ ο λῳ σώματι.᾿Ανδρείκελον. ο μοιον ἀνδρί. σημαίνει δὲ καὶ τὸ μίγμα τῶν ζωγράφων, ο καλεῖται χρωμάτων κρίσις. Ανδηρα. τὰ χείλη τοῦ ποταμοῦ, η γουν τὰ χώματα τὰ ἀνέχοντα τὸν ποταμόν. παρὰ τὸ α νω ει ναι τῶν διερῶν.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

᾿Ανδρόμεα κρέα. ἀνθρώπεια.᾿Ανέγρετον. τὸ ἀνυπόστροφον.᾿Ανεπαφρόδιτα. τὰ ψυχρά. ᾿Αναλιβόζορα. τόπος. ᾿Ανεμώλιον. τὸ μάταιον. ᾿Ανεξίτητον. τὸ ἀδιόδευτον. ᾿Ανεκτότερον. ἐλαφρότερον, ὑπομονητικώτερον. ᾿Ανέπαφον. μὴ ψηλαφηθέν. ᾿Ανεπιστάτητον. ἀφύλακτον. alpha.191 ᾿Ανερμάτιστον. α οπλον, ἀπαράσκευον. ᾿Ανεκτά. ὑπομονητικά. ἐκ τοῦ ἀνέχω, ἀνέξω, ἀνεῖχα, ἀνεῖγμαι, ἀνεῖξαι, ἀνεῖκται, καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ¯ι ἀνεκτὸς καὶ ἀνεκτά.᾿Ανεμώλια. μάταια. παρὰ τὸ α νεμος ἀνεμώνιος καὶ ἀνεμώλιος, καὶ ἀνεμώλια τὰ ὑπὸ τῶν ἀνέμων ὀλλύμενα. η ἀπὸ τοῦ, ἀνεμοφόρητα καὶ ἀνέμῳ ἐοικότα. οὐκ ε στι σύνθετα.᾿Ανεξιχνίαστον. ἀκατάληπτον. ᾿Ανεμούριον, καὶ οὐκ ἀνεμοδούριον. παρὰ τὸ α νεμος καὶ τὸ ου ρος, ο σημαίνει τὸ αὐτό. ᾿Ανεπίφθονον. μὴ φθονούμενον. ᾿Ανεμέσητον. α μεμπτον. νεμεσῶ γὰρ τὸ μέμφομαι. ᾿Ανεπίληπτον. α μωμον. ᾿Ανημιωβολιαῖα. α ξια ἡμίσεως ὀβόλου. ᾿Ανήπιστον. τὸ ἀνήκουστον. ᾿Ανύποιστον δὲ, τὸ ἀφόρητον καὶ ἀνυπομόνητον, *δίφθογγον.᾿Ανήλωμα οὐ χρὴ λέγειν, ἀλλὰ ἀνάλωμα.᾿Ανήροτον. μὴ ἀροτριούμενον. alpha.192 Ανθηνον. βαπτὸν, ἀνθηρόν. Ανηθον. παρὰ τὸ α νω θεῖν. Ανθοσ. παρὰ τὸ α νω θεῖν ἐν τῷ αυ ξεσθαι. οὐκ ἀναστρέφουσι δὲ αἱ ἐτυμολογίαι. οὐ γὰρ ει τι α νω θεῖ καὶ αυ ξεται, τοῦτο καὶ α νθος λέγεται. ἰδοὺ γὰρ πάντα τὰ φυτὰ α νω θέουσι καὶ α νθη οὐ λέγονται. ὁμοίως δὲ καὶ ε λαφος παρὰ τὸ ἐλαύνειν τοὺς ο φεις, ο περ ποιεῖ τοῦτο τὸ κέρας θυμιώμενον· καὶ οὐκ, ει τι τοῦτο ποιεῖ, ε λαφος λέγεται. ἡ δὲ δίκταμος βοτάνη καιομένη τοῦτο ποιεῖ, καὶ οὐδέποτε α ν κληθείη ε λαφος. ᾿Ανθηστήρια. τὰ Διόνυσα. ου τω γὰρ᾿ Αθηναῖοι τὴν ἑορτὴν λέγουσι καὶ ἀνθεστηριῶνα τὸν μῆνα, ἐπειδὴ ἡ γῆ τότε α ρχεται τοῦ ἀνθεῖν. η παρὰ τὸ τὰ α νθη ἐν τῇ ἑορτῇ ἐπιφέρειν. ο θεν καὶ παροιμία· θύραζε πάρες, οὐκ ε τ' ἀνθηστήρια. ᾿Ανθέων δεῖ λέγειν, οὐκ ἀνθῶν, ι να μὴ συνεμπέσῃ τὸ ω ν α ρθρον. οι ον τὸ ἀνθ' ω ν καὶ ω ν τινων. ᾿Ανθήλια. τὰ ἐπισκοτοῦντα τῷ ἡλίῳ νέφη. Ανθρησκα. τὰ α γρια λάχανα, παραπλήσια ἀνήθοις, οι ον καὶ τὰ μάραντα. alpha.193᾿Ανιηρέστερον. λυπηρότερον. τροπῇ τοῦ ¯α εἰς ¯η. τοῦτο δὲ ε θος τῶν᾿ Ιώνων.᾿Ανιηρῶν. λυπηρῶν.᾿Ανισοφυέσ. τὸ ἀνόμοιον.᾿Ανίδρυτον. τὸ ἀστήρικτον.᾿Ανιερόν. βέβηλον, μεμιασμένον.᾿Ανόθευτον. γνήσιον, ἀπαραποίητον.᾿Αντίδορον. τὸ τοῦ δόρατος δέρμα.᾿Αντίδωρον δὲ, ο δίδοται ἐν ταῖς ἁγίαις ἐκκλησίαις· μέγα. ᾿Αντιμίσιον. παρὰ῾ Ρωμαίοις τράπεζα πρὸ τοῦ δικαστηρίου κειμένη.᾿Αντίπαλον. τρία σημαίνει· τὸ ἐναντίον, τὸ ἰσόπαλον, καὶ τὸ ἰσόστροφον. οὐ γὰρ ἐξ ἀντιπάλου τῆς δυνάμεως ὁ ἀγὼν ε σται. ᾿Αντίχορδα. τὰ σύμφωνα. ᾿Αντίξουν. τὸ ἐναντίον. Αντρον. τὸ σπήλαιον. ἀνάτορον τὶ ο ν τὸ ἀνατετριμένον. η παρὰ τὸ α νθη ἀνθηρὸν, καὶ α νθρον καὶ α ντρον· ει ναι γὰρ λειμωνιάδων θεῶν ἐνδιαίτημα. η παρὰ τὸ α ντω τὸ ἱκετεύω, α ντορον καὶ α ντρον, διότι θεοὺς ἐν αὐτοῖς ἱκέτευον.᾿Αντάξιον. ἰσοστάσιον. παρὰ τὸ α γω, α ξω, α ξιον καὶ ἀντάξιον. Αναρχον. ἐξ ου τὰ πάντα γεγέννηται, αὐτὸ δὲ ἀγέννητον.᾿Ανούσιον. τὸ α κτιστον καὶ ἀνύπαρκτον διόλου, τῷ ῥήματι λεγόμενον, ἐν οὐσίᾳ δὲ καὶ ὑποστάσει alpha.194 μὴ γνωριζόμενον. οι ον· ὁ θάνατος, ὁ α δης, ἡ νόσος.᾿Ανυπόστατον. τὸ μὴ ε χον υ παρξιν η τοι οὐσίαν. οι ον τὸ ἐνύπνιον ἀνούσιον καὶ ἀνύπαρκτον, καὶ φαντασιῶδες. η ἀνυπόστατον πᾶν τὸ μὴ ἐκ θεοῦ γεγονὸς, ἀλλ' ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ κρείττονος ὑφιστάμενον, ὡς σκότος, νόσος, ἁμαρτία, θάνατος.᾿Ανυπόστατον. οὐχὶ τὸ μὴ ο ν, ἀλλὰ τὸ μὴ γενόμενον. ᾿Αναίσθητον. τὸ πάντη α ψυχον καὶ κατὰ πάντα ἀμετακίνητον. καὶ α ναυξες. ᾿Ανθέμων. ῥόδων. ε χων στέφανον ἀνθέμων. ᾿Ανθρώπινον. σύμμετρον, μικρόν. καὶ ὁ᾿ Απόστολος· ἀνθρώπινον λέγω διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν.᾿Αντιπελάργωμα καὶ ἀντιπελάργωσις. ἡ ἀντίδοσις τῶν εὐεργετημάτων. φιλοπάτωρ γὰρ ὁ πελαργός. Ανα. ἀντὶ τοῦ ἀνάστηθι. Ομηρος· ἀλλ' α να ἐξ ἑδράνων– ο ἐστι ἐκ τῶν θρόνων. ἀπὸ τοῦ ἀνάστηθι ο λη ἡ λέξις ἀπεσπάσθη. οὐκ ε στιν ἀποκοπὴ ἐπὶ τῶν τοιούτων. (῾ Ρῆμα.)᾿ Αναβάλλειν. ἀντὶ τοῦ εἰς ἀναβολὰς καθίστησι. καὶ ἀναβαλλόμενος, ὁ ὑπερτιθέμενος. ᾿Αναβάλλεσθαι τὸ ἱμάτιον, οὐ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

περιβάλλεσθαι λέγουσιν. alpha.195᾿Αναβαλόμενοσ. ἀντὶ τοῦ προοιμιασάμενος, δι' ἑνὸς ¯λ. –ἀναβαλόμενος ου ν, ω σπερ εἰώθει, βραχὺν διεξῆλθεν υ μνον.᾿Αναβαλοῦ. περισπῶσιν οἱ᾿Αττικοί.᾿Ανάβαινε. τὸ ἐπὶ λογεῖον εἰσιέναι ε λεγον οἱ παλαιοί. καταβαίνειν δὲ, τὸ ἀπαλλάττεσθαι ἐντεῦθεν. ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ η θους. ᾿Αναβεβαμένοι. ἀντὶ τοῦ ἀναβάτην ε χοντες. ου τως Ξενοφῶν.᾿Αναβιβῶμαι. ἀντὶ τοῦ ἀναβιβάσομαι. ου τως ᾿Αμειψίας. ᾿Αναβιώσκεσθαι. τὸ ἀναζῆν. ᾿Αναβοθρεύουσιν. ἀναμοχλεύουσιν.᾿Ανεβάλετο. προοιμίασεν. Ομηρος· –ἀνεβάλετο καλὸν ἀείδειν. ᾿Αναβλυστωνῆσαι. τὸ ἀναβλῦσαι καὶ τὸ ἀναβλαστῆσαι.᾿Αναβέβρηκεν. ἀναπέπτωκεν. ᾿Αναβέβρυχεν. η χον ἀπετέλεσεν. η ἀντὶ τοῦ ἀναβρύειν.᾿Αναβὰς ἐπὶ τὸν ι ππον ἀπῄει. καὶ πάλιν· ἀναπηδήσας ἐπὶ τὸν ι ππον. καί· ἀρξαμένους δ' ἀπὸ alpha.196 τοῦ ἀναβαίνειν ἐπὶ τοὺς ι ππους πάντα τὰ ἐν ἱππικῇ μελετᾷν. τὸ δ' ἀναβὰς τὸν ι ππον οὐ πάνυ δόκιμον.᾿Αριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις· ἀναβῆναι τὴν γυναῖκα βούλομαι. ᾿Αναγαγών. ἀντὶ τοῦ ἀπαγαγών. ου τως Ξενοφῶν.᾿Αναγγελήσεται. διηγηθήσεται. ᾿Ανάγεσθαι. ἀποπλεῖν· ἀνέρχεσθαι. τὸ ἐκ Βυζαντίου, η ἀπὸ ἑτέρας πόλεως ἀπαίρειν. Προκόπιος· οὐ γὰρ θέμις τινὰ ἐκ Βυζαντίου ἀνάγεσθαι πρὸς τῶν ἀνδρῶν.᾿Ανάγειν. τὸ μηνύειν τὸν πεπρακότα, καὶ ἐπ' ἐκεῖνον ἰέναι. ου τω Λυσίας καὶ Δείναρχος. ᾿Αναγινωσκομένουσ. ἀντὶ τοῦ ἀναπειθομένους. ου τως᾿Αντιφῶν, καὶ᾿Ισαῖος, καὶ ῾Ηρόδοτος.᾿Αναγνωσθείσ. ἀντὶ τοῦ ἀναπεισθείς. ὁ δὲ ἀναγνωσθεὶς ὑπὸ τῆς γυναικὸς, ε ργον οὐχ ο σιον ἐμηχανᾶτο ἐπὶ τῇ θυγατρί.᾿Αναγινώσκειν. ἐπὶ τοῦ ἀναπείθειν. ου τως οἱ ῥήτορες. ε στι γὰρ ἀναγινώσκειν γνῶναι διαλεχθέντα. alpha.197 ᾿Αναγχιππεῖν. τὸ μετὰ ἀνάγκης ἱππεύειν. ου τως Ευ πολις.᾿Αναδάσασθαι. η γουν ἀναμερίσαι. ᾿Αναδέξασθαι. ἀναλαβεῖν, ἐκδέξασθαι. ὁ δὲ εἰς τὸ τέμενος κατεσκήνωσεν, ἀναδέξασθαι βουλόμενος τὰ μέλλοντα αὐτὸν διακομίζειν πορθμεῖα. καὶ ἀναδεχόμενος καὶ ἀναδέχομαι. ᾿Αναδέξασθαι. ὑπενεγκεῖν, ὑπομεῖναι. ᾿Αναδέχεσθαι. ἀντὶ τοῦ προσδοκᾷν. ἀναδέχεσθαι τὴν παρουσίαν τῶν πολεμίων. ᾿Αναδέρω. ὑπερτίθεμαι, ἀναβάλλομαι.᾿Αναδεύειν. φυρᾷν.᾿Αναδιδάξαι. ἀντὶ τοῦ πάνυ διδάξαι· ἐπιτατικὸν γὰρ ἡ ἀνά.᾿Αναδικάσασθαι. τὸ α νωθεν δικάσασθαι. ου τως ᾿Ισαῖος. ἐντεῦθεν καὶ τὸ ἀνάδικοι κινήσεις, αἱ α νωθεν δικαζόμεναι· ο ταν ἁλῶσιν οἱ μάρτυρες ψευδομαρτυριῶν.᾿Αναδουμένην. στεφανουμένην. ἀναδουμένην ου τω μέγα πρὸ πάντων ἀνθρώπων.᾿Αναδῦναι. ἀναχωρῆσαι.᾿Αναδυόμενος. φεύγων, ἀναβαλλόμενος. καὶ ἀναδύομαι ἀντὶ τοῦ μεταβουλεύομαι.᾿Αναδήσονται. στέφονται. alpha.198 ᾿Αναδύεται. ὑπερτίθεται. ᾿Αναδοιδυκίζει. ἀναταράττει. ᾿Αναδούμενοσ. στεφανούμενος. δέω, δέομαι, δεόμενος, καὶ κατὰ συναίρεσιν ἀναδούμενος. ᾿Αναθέσθαι. ἀντὶ τοῦ α νωθεν βιῶναι. ου τως᾿Αντιφῶν· ἀναθέσθαι ω σπερ πεττὸν τὸν βίον οὐκ ε στιν.᾿Αναθέσθαι. τὸ μεταθέσθαι. ἐκφυγοῦσα δ' η ν ει χε νόσον, οὐκ ε σχε τοὺς ῥηθέντας ἀναθέσθαι λόγους. ἀναθέσθαι οὐ δηλοῖ τὸ ὑπερθέσθαι, οὐδέ γε τὸ ἀνακοινῶσαι καὶ συμβουλεύσασθαι· ἀλλὰ τὸ μεταθέσθαι α ε δοξε πρότερον. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν πεττευόντων, καὶ τὰς κεκινημένας ψήφους διορθούντων. τὰ δὲ μαρτύρια πλεῖστα παρὰ Πλάτωνι. ου τ' α ν τῶν τότ' εἰρημένων οὐδὲν ἀναθείμην. ᾿Αναθέντασ. ἀντὶ τοῦ ἐπιθέντας. ου τως Ξενοφῶν.᾿Αναθείσ. ἐπιτρέψας. ἐπὶ ἀψύχων τίθεται. ἐχρήσατο δὲ᾿Αριστοφάνης καὶ ἐπὶ ἐμψύχων· ἀπολῶ τὸν α νθρωπον ἐπὶ κρημνόν τιν' ἀναθείς.᾿Αναθορῶντος. ἀναπηδοῦντος.᾿Αναθρούμενα. ἀνασκοπούμενα. alpha.199᾿Αναθύειν. τὸ ἀναλαμβάνειν τὸ πρᾶγμα διὰ χρόνου. Φερεκράτης· πάλιν αυ θις ἀναθύουσιν αἱ γεραίτεραι.᾿Αναθηλήσει. παρὰ τὸ θάλλω, θαλῶ· τοῦτο παρὰ τὸ θήλη· τοῦτο παρὰ τὸ θῶ τὸ τρέφω.᾿Αναζεύξασ. ἀναστρατοπεδεύσας, ὑποστρέψας. ᾿Αναζυγῶσαι. τὸ τὰς θύρας ἀναπετάσαι.᾿Αναζυγοῦν. τὸ ἀνοιγνῦναι κιβωτὸν, η τὸν ἐπὶ τῇ θύρᾳ θώρακα. ᾿Αναζωπυρῆσαι. ἀνεγεῖραι. ἀνανεῶσαι. ἀνάψαι. ᾿Ανακαθιζήσομαι καὶ ἀνακαθίσω. ᾿Ανακαλούμενοσ. η τοι ἀνακτώμενος. ὁ δὲ ἐσπούδαζεν ἀνακαλεῖσθαι τὰς τῶν ὑποτεταγμένων ἐννοίας καὶ προθυμίας.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

᾿Ανακάψαι. καταφαγεῖν.᾿Ανακεκώφηκασ.᾿Αριστοφάνης. τὰς ἀκοὰς ἡμῶν κωφὰς εἰργάσω, βοῆς ἀνεπλήρωσας.᾿Ανακεχωρηκότων. ἀποκρύφων. ὁ δὲ ἐκτήσατο βιβλίων μυριάδας τρεῖς, καὶ τούτων σπουδαίων καὶ ἀνακεχωρηκότων.᾿Ανακεῖσθαι. ἐπὶ ἀνδριάντων. κατακεῖσθαι καὶ κατακεκλίσθαι ἐπὶ τραπέζης. καὶ ἀνακεῖσθαι πολλάκις ἀντὶ τοῦ κατακεῖσθαι. alpha.200 ᾿Ανάκειται σκώμμασιν· ἀνάκειται λοιδορίαις· ἀνάκειται πόρνοις, κύβοις, συμποσίοις. σημαίνει τὸ οι ον πρόσκειται ἰσχυρῶς. ᾿Ανακλῖναι. ἀνοῖξαι. Ομηρος. ου τως καὶ Ηρό δοτος. οἱ δὲ ἀνακλῖναι μὲν τὴν θύραν οὐκ ἐτόλμησαν, οὐδ' ει σω παρελθεῖν ι σχυσαν.᾿Ανακομῶ. τὸ ἀναφύω.᾿Ανακροτῆσαι. ἐπαινέσαι, ὑμνῆσαι. ὁ δὲ Πτολεμαῖος πάντας ἐκέλευεν ἀνακροτῆσαι τῆς εὐτραπελίας αὐτὸν ἀποδεχόμενος. ᾿Ανακρουόμεθα. ἀναπροοιμιαζόμεθα. ᾿Ανακρούσασθαι. ἐπὶ ναυμαχίας τὸ συμβάλλειν καὶ πάλιν ἀναδύεσθαι.᾿Ανακτᾶσθαι. ἀντὶ τοῦ θεραπεύειν. Θουκυδίδης ου τως. τίθεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ τὸ προαπολωλὸς αυ θις κτήσασθαι καὶ ἀπολαύειν. ᾿Ανακραθέν. ἀνακερασθέν. ᾿Ανακείσεται. ἀνατεθειμένος ε σται. ᾿Ανακεφαλαιοῖ. ἀνακτίζει, ἀναπληροῖ.᾿Ανακαγχήσας, οὐχὶ ἀνακαγχάσασ. ε στι δὲ τὸ ἀσέμνως γελᾶν. alpha.201᾿Ανακωχεύειν. τὸ ἀνασετράζειν, παρὰ Σοφοκλεῖ. κυρίως δὲ λέγεται, ο ταν χειμῶνος ο ντος ἐν πελάγει στείλαντες τὰ α ρμενα σαλεύωσιν αὐτόθι, μὴ διαμαχόμενοι τῷ πνεύματι. ᾿Αναλαβεῖν. ἐνθυμηθῆναι. μήδ' εἰς ἐσχάτην ἀναλαβεῖν ἐλπίδα, μήποτε διὰ ταύτης πολέμιος ἐπ' αὐτοὺς ἀναβῇ στρατός. ᾿Ανακογχυλιαζόμενοσ. καὶ ἀνακογχυλιάσαι, τὸ ἀναγαργαρίσαι. ᾿Αναλέγεται. ἀναμφιβόλως ε χει, ἐννοεῖται. εἰ μέν τις ἀναλέγεται τοῦτο, ο τι κρατήσομεν ἐξ ἐφόδου τῶν πολεμίων.᾿Αναλεξάμενοσ. ἀναγνοὺς, νοήσας. ὁ δὲ ἀναλεξάμενος τὴν ἐπιστολήν.᾿Αναλεξαμένων. ἑαυτοὺς συναγόντων. μόλις δὲ τῶν Καρχηδονίων ἀπὸ τῆς καταπλήξεως ἀναλεξαμένων. ᾿Αναλήψεσθαι. ἀνακτήσασθαι. ὁ δὲ ε λεγεν ἀναλήψεσθαι τὸ παρὸν πταῖσμα ταῖς εἰς τὸ μέλλον ἀρεταῖς.᾿Ανακογχυλιάσαι. τὸ ἀνακλῦσαι πῶς τὸν φάρυγγα τινὶ ὑγρῷ.᾿Ανάλωσε καὶ ἀνήλωσεν. ἑκατέρως λέγεται. ᾿Αναλώθησαν. ἠφανίσθησαν. οὐδὲ γὰρ ἀναλώθησαν α λλως αἱ εὐχαί.᾿Αναλοῦντεσ. ἀντὶ τοῦ ἀναιροῦντες. ου τως Θουκυδίδης. καὶ ἀναλοῦν καὶ ἀναλῶν. alpha.202 ᾿Αναλῶ. ἐξ ου τὸ ἀναλίσκω παράγωγον. σημαίνει δὲ τὸ πορθῶ, καὶ δαπανῶ. ἐξ ου καὶ ἀνάλωμα. ε στιν ου ν α λες τὸ σημαῖνον τὸ ἀθροῦν, οι ον· η χειμέριον υ δωρ α λεν. ἐξ ου ῥῆμα ἀλῶ, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ¯α ἀαλῶ, τουτέστι τὰ συνηθροισμένα διασκορπίζειν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ν ἀναλῶ. ἐκ δὲ τοῦ ἀναλῶ, ἀναλίσκω. η παρὰ τὸ α λις ἐπίρρημα.᾿Αναλύζουσα. ἀλυγκαίνουσα. ε στι δέ τι πάθος γινόμενον τοῖς μετὰ συμπαθείας κλαίουσι πολλάκις.᾿Αναλυθῆναι. τὸ καθαρμῷ τινὶ χρήσασθαι φαρμάκων. Μένανδρος Ηρωσιν· ἐπεφαρμάκευσο γλυκύ τ' ἀναλυθεὶς μόλις.᾿Αναλύειν. τὸ τοὺς συνθέτους λογισμοὺς ἀνάγειν εἰς τοὺς ἁπλοῦς καὶ εἰς τὰς προτάσεις ἐξ ω ν αὐτοῖς τὸ ει ναι.᾿Αναμασσόμενοι. ἀνερευνῶντες. μόλις τὸ πρᾶγμα ε γνωσαν ἀναμασσόμενοι οἱ κριταί.᾿Αναμαχούμενον. ἐκ δευτέρου μαχεσάμενον. ὁ δὲ ἐκέλευεν αὐτὸν καὶ αυ θις η κειν ἀναμαχούμενον τὴν πρώτην η σσαν. ᾿Αναμετρήσαιμι. διεκπεράσαιμι. μήτε εἰς Ῥήγιον ἐκπλεῖν, μήτε τὴν πολλὴν θάλασσαν ἀναμετρεῖν.᾿Αναμέλποντεσ. ὑμνοῦντες. μολπὴ γὰρ ὁ υ μνος.᾿Αναμαθεῖν. ἐξ ἀρχῆς μανθάνειν. alpha.203᾿Αναμύειν. ἀναβλέπειν.᾿Ανανέμειν. ι σον τῷ ἀναγινώσκειν. ου τως ᾿Επίχαρμος. ῾Ηρόδοτος δὲ ἀνανέμεσθαι ἐπὶ τοῦ καταλέγειν τέθεικεν. ᾿Ανανήξασθαι. ἀνακολυμβῆσαι.᾿Ανανεύων. παραιτούμενος.᾿Αναίνεται. παραιτεῖται, ἀρνεῖται. ω σπερ παρὰ τὸ λιπῶ λιπαίνω, καὶ ὁρμῶ ὁρμαίνω, καὶ ὑφῶ ὑφαίνω, ου τω καὶ παρὰ τὸ ἀρνῶ ἀρναίνω, καὶ ἐνδείᾳ τοῦ ¯ρ ἀναίνω, ἀναίνομαι. η παρὰ τὸ αἰνῶ, τὸ ἐπαινῶ, ἀναίνω, τὸ οὐκ ἐπαινῶ, καὶ οὐ συγκατατίθεμαι.᾿Αναξιοπαθοῦντεσ. οὐκ α ξιον ἡγούμενοι. οἱ δὲ Κρῆτες ἀναξιοπαθοῦντες οὐκ ἐδέξαντο αὐτὸν ὡς μοιχογέννητον. ᾿Ανάξοιτο. ἀνασχήσοιτο. ου τως Ξενοφῶν. ᾿Αναπεμπάζεσθαι. ἐπαναλαμβάνειν η ἀναλέγεσθαι. ἐκ τοῦ πέμπω. ᾿Αναπεμπάζειν. ἀνανεοῦσθαι,

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἀναμιμνήσκεσθαι. πεποίηται ἀπὸ τῶν τοῖς πέντε δακτύλοις τῆς χειρὸς συνεχῶς ἀριθμούντων καὶ ἐπαalpha.204 ναλαμβανόντων, οἱονεὶ κατὰ πεμπάδα ἀριθμούντων. ᾿Αναπεμπαζόμενοι. ἀριθμούμενοι, σκεπόμενοι. ᾿Αναπεπτωκώσ. ῥαθυμῶν, ἀφροντιστῶν, ἀμελῶν. ᾿Αναπεποιημένησ. ἀναπεφυρμένης, ἀναζυμωμένης. ᾿Αναπετάσωμεν. ἁπλώσωμεν.᾿Αναπετῶ. ἀναπετάσω. Μένανδρος· α λλοις ἀναπετῶ τουτὶ προσελθών.᾿Αναπείρατε. πήξατε, κεντήσατε.᾿Αριστοφάνης· ι ν' ἀναπείρω τὰς κίχλας.᾿Αναπείσητε. ἀντὶ τοῦ δώροις πείσητε.᾿Αναπήλασ. ἀνακινήσας. ὁ δὲ διὰ τοῦ κοντοῦ ἀναπήλας εἰς υ ψος. ᾿Αναπηγάζει. ἀναδίδωσιν, ἀνομβρεῖ. ᾿Αναπηνίζω. ἀναλέγομαι. ᾿Αναπίπτειν. οὐ τὸ κατακλίνεσθαι, ἀλλὰ τὸ μεταμέλεσθαι καὶ μετατίθεσθαι καὶ ἀποκνεῖν. λέγεται καὶ τὸ ἀθυμεῖν παρὰ τοῖς παλαιοῖς. alpha.205 ᾿Αναποδίζει. ἀνακάμπτει.᾿Αναπολῶ. ἀναλογίζομαι, ἀναστρέφω.᾿Αναπρήσασ. ἐκ τοῦ πλήθω ἀναπλήσας καὶ τροπῇ τοῦ λ εἰς ρ ἀναπρήσας. οἱ γὰρ κακοῖς τισὶ συνεχόμενοι πνεύματος τὰς γνάθους πληροῦντες, τὰς ἐκφύσεις ἀποτελοῦσιν.᾿Αναπνεύσωσιν. ἀναπνέω, ἀναπνεύσω, πλεονασμῷ τοῦ ¯υ κατὰ τὸν μέλλοντα· ἐπειδὴ τὰ διὰ τοῦ ¯ε¯ω ἐπὶ δευτέρου καὶ τρίτου προσώπου συναίρεσιν δεχόμενα, πλεονάζουσι τὸ ¯υ κατὰ τὸν μέλλοντα.᾿Ανάπτειν. ἀναπέμπειν, περιτιθέναι, προσάγειν. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀναπτόντων τὸ πῦρ. ᾿Αναστεῖλαι. ἀντὶ τοῦ ἀνασχέσθαι. ᾿Αναστήσασ. ἀναστάτους ποιήσας, καὶ μετοικίσας. ἀναστήσας ἐκ τοῦ ἱεροῦ τὸν α νθρωπον αἰκίαις καθυπέβαλεν.᾿Αναστήψαι. ἀνασπάσαι.᾿Ανασυντάξασ. ἀντὶ τοῦ α νωθεν συντάξας. ου τως ῾Υπερίδης.᾿Ανασχοῦσα. ἀναδοῦσα.᾿Ανασχών. ἀνατείνας, φανεὶς, ἐξελθὼν, ἀναδύς. ὁ δὲ πρῶτος ἀνασχὼν ἐκ τοῦ ὀρύγματος η ν Μάγνος. alpha.206᾿Ανασχέσθαι. παρὰ τὸ ἀνέχω, ὁ μέλλων ἀνέξω· ὁ δεύτερος ἀόριστος α νεχον, πλεονασμῷ τοῦ ¯ς α νεσχον· ὁ δεύτερος μέσος ἀόριστος ἀνεσχόμην, ἀνέσχου, ἀνέσχετο, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἀνασχέσθαι. ᾿Αναισιμοῦν. τὸ ἀναλίσκειν. ἀναισίμωτο τὰ τείχη. ᾿Ανασειράζων. ἀνακρούων, ἀνακόπτων, ε λκων, ἀνέχων. ᾿Αναστοιχειώσασ. ἀναπλάσας. μεταστοιχειώσας δὲ ἀντὶ τοῦ μεταπλάσας. ᾿Ανάσσει. βασιλεύει. ᾿Ανασκυνδυλεῦσαι. τὸ ἀνασκολοπίσαι, τὸ σταυρῶσαι. ᾿Ανασφήλασ. ἀνανήψας· ἀναστήσας, ἀναλαβὼν, ἀναῤῥώσας. παρὰ τὸ σφηλὸν, ο σημαίνει τὸ ἰσχυρόν. καὶ ἐρίσφηλον τὸ α γαν ἰσχυρόν.᾿Αναῤῥιπίζειν. κινεῖν, ἀνεγείρειν.᾿Αναῤῥοιβδεῖ. η τοι ἀναῤῥοφᾷ.᾿Αναῤῥιχᾶσθαι. ἀναδίδοσθαι τὸ υ δωρ, καὶ τὸ σκολοβατεῖν. ἀναῤῥιχάω, ἀναῤῥιχῶ, ἀνηῤῥίχαον, ἀνηῤῥίχων, οἱονεὶ τρόπον ἀράχνης τοῖς ποσὶν ἀντιλαμβανόμενον ἀνιέναι πρὸς τὸ πρόσαντες. ἀραχνιῶ, ἀραχνιᾶσθαι, καὶ ἀναῤῥιχᾶσθαι. η alpha.207 ε στι ῥίον, τὸ ἀκρωτήριον· ἐκ τούτου γίνεται ῥιᾶσθαι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯χ ἀναῤῥιχᾶσθαι.᾿Αναποδίζειν. τὸ ἐξετάζειν, καὶ ὡσανεὶ συγκρούειν. ᾿Ανατάξασθαι. συντάξαι· ἀναγράψασθαι· *λαμβανόμενον* εὐτρεπίσασθαι. ᾿Αναταθῶμεν. ἀναπλωθῶμεν, ἀναχθῶμεν.᾿Ανατετυρβακώσ. ἀναταράξας. τυρβάσαι δὲ κυρίως λέγεται τὸ τὸν πηλὸν ταράξαι.᾿Αριστοφάνης· τὴν πόλιν α πασαν ἡμῶν ἀνατετυρβακώς–.᾿Ανατεῖλαι. ἀνθῆσαι. ἐκ μεταφορᾶς τῶν βοτανῶν.᾿Ανατεινάμενοσ. ἐπαπειλήσας. ὁ δὲ βασιλεὺς πολλὰ τοῖς εἰς τὴν πρᾶξιν ὑπουργηκόσιν ἀνατεινάμενος, οὐδὲν ε δρασεν.᾿Ανατείνας τὴν ψυχήν. ἐπὶ τὰ α νω τρέψας.᾿Ανατέταλθεν. ἀνέτειλεν. ᾿Ανατέτραπτο. ἀνατροπὴν τινὰ ε παθεν.᾿Ανατίθεμαι. ἀντὶ τοῦ ἀθετῶ.᾿Ανατλάντες, καὶ ἀνατλῆναι, καὶ ἀνατλῆσαι. ἀντὶ τοῦ ὑπομεῖναι. ἀτλῶ γὰρ τὸ καρτερῶ. ᾿Ανατραπέντεσ. σκελισθέντες, συμπεσόντες. οἱ δὲ σπῶσι τοῦ οι νου α δην καὶ ἀνατραπέντες ε κειντο, ὡς ε τυχον. ᾿Ανατρέχω. Μένανδρος. ἀντὶ τοῦ ἀναλύω. ᾿Ανατυπῶσαι. ᾿Αντίμαχος. ἀντὶ τοῦ ἀνατρέψαι. ᾿Αναφέρων. ὑψῶν. alpha.208 ᾿Αναφρονήσαντεσ. ἀνανήψαντες, μεταγνόντες. ου κουν οἱ πλεῖστοι ἀναφρονήσαντες ἐγνωσιμάχουν καὶ μετεβάλλοντο.᾿Αναχωρίζει. ἀντὶ τοῦ ἀναχωρεῖν ποιεῖ. ου τως Ξενοφῶν. ᾿Αναχαιτίζειν. ἀναποδίζειν, ἀνακόπτειν. ᾿Αναχρέμπτω. τὸ ἀναπνέω. ᾿Αναψύχω. τὸ ἀνακτῶ καὶ ἀναλαμβάνω.᾿Αναθεματισμένοσ. ἐπάρατος, ἀκοινώνητος.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

᾿Αναιρεθῇσ. ἀναληφθῇς. ου τως᾿ Ισοκράτης.᾿ Αναιρεῖν. τὸ ἐν γαστρὶ συλλαβεῖν, καὶ τὸ τεχθὲν ἀναστρέφειν, καὶ τὸ φονεῦσαι, καὶ τὸ ἀναλαβεῖν. ὁ δὲ καθεὶς τὴν χεῖρα εἰς τὴν πήραν ἀναιρεῖται τὴν ἐπιστολήν.᾿ Ανδραγαθιζομένη. ἀνδριζομένη. ἀνδραγαθῶ δέ.᾿ Ανδρίζω. τὸ ἀνδρὸς τὶ ποιῶ.῾ Ανδάνω. τὸ ἀρέσκω.᾿ Αναποδίζω. τὸ ἐξετάζω. καὶ ὡσανεὶ συγκρούειν.῾ Ηρόδοτος· ἐπερωτῶν τε καὶ ἀναποδίζων τὸν κήρυκα. τὸ δ' αὐτὸ καὶ ποδίζειν ε λεγον. ποδίζειν γὰρ κυρίως τὸ τοῖς ποσὶν μετρεῖν τὶ χωρίον, καὶ τὴν σκιὰν μετρεῖν, πρὸς η ν ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἐβάδιζον.᾿ Ανέβαλλεν. ἀναβολὴν ἐδίδου. καὶ ἀντὶ τοῦ ἀνεβίβαζε. Ξενοφῶν· οὐδεὶς α λλος βασιλέα ἐπὶ τὸν ι ππον ἀνέβαλλεν. alpha.209 ᾿ Ανεβάλλετο. προοιμιάζετο· ἀνεκρούετο· καὶ ἀνήρχετο, καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπερετίθετο.᾿ Ανεβάλλοντο. ἀντὶ τοῦ ἐσχηματίζοντο.᾿ Ανέβησεν. ἀντὶ τοῦ ἀνεβίβασεν. ου τως῾ Ηρόδοτος.᾿ Ανεβρύαξαν. ἀνεθορύβησαν, ἀνέκραγον. ἐκβαλεῖν δὲ λέγουσιν ἰδίως τὸ κροῦσαι ταῖς ναυσίν.᾿ Ανεβορβόρυξαν. ἀνέκραγον.᾿ Ανέγνωσαν. ἀνέπεισαν, ἀνεδίδαξαν, ἠρέθισαν. ῾Ηρόδοτος· τοὺς ὀνειροπόλους ἀνεσκολόπισεν, οι μιν ἀνέγνωσαν μετεῖναι τὸν Κῦρον.᾿ Ανεδέχετο. προσεδέχετο, ἐξυπέμενε. ὁ δὲ ἀνεδέχετο τὴν τοῦ δρόμου παρουσίαν. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐξήνεγκεν. ὁ δὲ, τούτοις πιστεύων, ἀνεδέχετο τὸν πρὸς ᾿Αριαράθην πόλεμον. ᾿Ανεδήσαντο. ἀπηνέγκαντο. πολλὰς ἀνεδήσαντο νίκας.᾿ Ανεδίδοτο. ἀνεπέμπετο. καὶ ἀνεδίδου ἀντὶ τοῦ συνεβούλευεν. ὁ δὲ, συναθροίσας τοὺς φίλους, ἀνεδίδου διαβούλιον, τί δέον ει η πράττειν. ᾿Ανέδραμεν. ἀντὶ τοῦ ηὐξήθη. ου τως῾ Ηρόδοτος. alpha.210᾿ Ανεζεύγνυ. ἀνέστρεφεν. ὁ δὲ μετὰ πολλῆς λείας ἀνεζεύγνυ.᾿ Ανέηκεν. ἀνέπεισεν.᾿ Ανεκαλοῦντο. εἰς δίκην η γον. οἱ δὲ ε φοροι ἀνεκαλοῦντο αὐτὸν εἰς τὰς συναρχίας.᾿ Ανελεῖν καὶ ἀνεῖλεν. ἀντὶ τοῦ ε χρησεν, ο ἐστι ἐχρησμοδότησεν.᾿ Ανελεῖν. ἀνατρέψαι. λέγεται καὶ ἁπλῶς ο περ α ν τις ἀναλάβοιτο. ᾿Ανελκυσθῆναι. ἀναχθῆναι εἰς υ ψος. τὸ ἱστίον μετὰ τάχους ἀνελκυσθῆναι ἐγκελευσάμενος.᾿ Ανεστομώθησαν. ἀνεκρούσθησαν, η ἐπληρώθησαν. ᾿Ανεσύρατο. ἐγύμνωσεν. ᾿Ανεσχήκει. ἀνέτειλε. καὶ ἡ σελήνη ἀνέσχηκε λαμπρά. ᾿Ανεφρόνησεν. ἐκ τῆς μέθης ἀνένηψεν. ἐπεὶ δ' ἀνεφρόνησε, διπλαῖ ε ννοιαι τοῦτον εἰσῄεσαν.᾿ Ανεφυσῶντο. μετεωρίζοντο. Ανεχε. ἀντὶ τοῦ πάρεχε. ου τως Θεόπομπος. ᾿Ανέχει. σώζει. οὐχ, ω ς τινες, ἀντὶ τοῦ ἐπέχει. καὶ Θουκυδίδης· αἱ περιουσίαι τῶν χρημάτων τοὺς πολέμους ἀνέχουσιν, ο ἐστὶ σώζουσιν. alpha.211᾿ Ανέχειν. καὶ τὸ βαστάζειν. καὶ μηδὲν ἐπιπολῆς ἀνέχειν.᾿ Ανέχει. καὶ τὸ ὑψοῖ. καὶ τὸ ὑπέρκειται. εἰς τὸ ο ρος ὁ ταύτης ἀνέχει.᾿ Ανεχρήσαντο. διέφθειραν. ου τως Θουκυδίδης. σημαίνει δὲ καὶ τὸ εἰς χρείαν τινὰ παρειλήφασιν.᾿ Ανεχύθη. μετωχετεύθη, ἐπλήμμυρε. καὶ οἱ ποταμοὶ πληρωθέντες ἀνεχύθησαν.᾿ Ανεψύχησεν. ο περ ἐν τῇ συνηθείᾳ ἀνέψυξεν. ᾿Ανεῖλεν. ἀντὶ τοῦ ἐμαντεύσατο.᾿ Αθηναίοις θεὸς τὰ μὲν πρῶτα χρωμένοις ἀνεῖλε φεύγειν.᾿ Ανελέσθαι. συστρέφεσθαι καὶ ἀλλήλους τοῖς δόρασι τύπτειν. καὶ ἀνείλλεται καὶ ἀνελεῖται.᾿ Ανείλετο. ἀνέλαβεν.᾿ Ανειλόμην. δύο δηλοῖ· τό, τε ε θρεψα καὶ τὸ ἐβάστασα. ᾿Ανεῖναι. ἀφεῖναι, καὶ τὸ ἀναῤῥίψαι. ἀνεῖναι κύβον. alpha.212 ᾿Αναῤῥοιβδεῖ. ἀναῤῥοφεῖ ἐστί. πλεονασμῷ τοῦ ¯ι ἀναῤῥοιφεῖ, καὶ ἐπενθέσει τοῦ ¯β ἀναῤῥοιβδεῖ, τραπέντος τοῦ δασέως ¯φ εἰς τὸ ψιλὸν ¯δ.᾿ Ανελίννυον. ἀνεδίδουν, ἀνεπαύοντο. παρὰ τὸ εἱλῶ, ι ν' ᾖ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ εἱλεῖσθαι. εἱλίνω καὶ ἐλίνω καὶ ἐλιννύω. σημαίνει τὴν λέξιν τὸ στρατεύειν διατρίβοντας η ἐγχρονίζοντας. καὶ ἐλίννυον ἀντὶ τοῦ διέτριβον, ἀνεστρέφοντο. ἀπὸ τοῦ λίνου ει ρηται. δηρὸν γὰρ ἀνελίννυον αυ θι μένοντες. ᾿Ανέπαλτο. ἀνεπήδα. πάλλω τὸ πηδῶ. πάλλομαι, ἐπαλλόμην, ἐπάλλου, ἐπάλλετο, καὶ κατὰ συγκοπὴν ε παλτο καὶ ἀνέπαλτο. ᾿Ανέδεντο. ἐδεσμοῦντο. δέω, δέσω, δέδεκα, δέδεμαι, ἐδεδέμην, ἐδέδεντο, καὶ ἀνεδέδεντο, καὶ κατὰ συγκοπὴν τῆς ¯δ¯ε ἀνέδεντο.᾿ Ανέγναμψαν. ἀνέλυσαν. τοῦτο παρὰ τὸ γόνυ, γονάμπτω, καὶ γνάμπτω, καὶ γνάμψω, καὶ ἀνέγναμψα. alpha.213 ᾿Ανεωγμένοσ. οι γω, οι ξω, ω γμαι, καὶ ἐν συνθέσει ἀνῶγμαι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ε ἀνέωγμαι. ᾿Ανέωγα. μέσος παρακείμενος. ἀνοίγω, η νωγα, προσθέσει τοῦ ¯ε καὶ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

συστολῇ τοῦ ¯η ἀνέωγα. ἀνέωγα χρὴ λέγειν καὶ ἀνέωκται. Φερεκράτης· οὐδεὶς ἀνέωγέ μοι θύραν– καὶ ὁ Πλάτων· ἀνεῴγετο γὰρ οὐ πρωΐ– καὶ ὁ Δημοσθένης· ἀνέωκται τὸ δεσμωτήριον. καὶ ἐν Θετταλοῖς· τὸ κεράμιον ἀνέῳκται. τὸ δὲ η νοιγε καὶ ἠνοίγετο καὶ η νοικται δεινῶς βάρβαρον, οι ς νῦν χρῶνται ἐπιεικῶς α παντες. τὸ δὲ ἀνέῳγε δύο σημαίνει· τὸ μὲν οι ον· ἀνέῳκται· τὸ δ' οι ον· ἀνεῴγnu. οὐ μὴν ἐν α πασί γε τοῖς συνθέτοις τὰς προθέσεις οἵ Αττικοὶ alpha.214 φυλάττουσιν, ἀλλὰ εἰσὶν ἀνώμαλοι καὶ ἐν τούτῳ. ἐπεὶ ου ν πολλῶν ἀναδιπλοῦσι τὰς προθέσεις, λέγουσι γοῦν καὶ ἀναίνεται. ω σπερ παρὰ τὸ λιπῶ λιπαίνω, καὶ ὁρμῶ ὁρμαίνω, καὶ ὑφῶ ὑφαίνω, ου τω καὶ παρὰ τὸ ἀρνῶ ἀρναίνω, καὶ ἐνδείᾳ τοῦ ¯ρ ἀναίνω, ἀναίνομαι. η παρὰ τὸ αἰνῶ ἀναίνω, τὸ οὐκ ἐπαινῶ καὶ οὐ συγκατατίθεμαι.᾽Ανέσχεθε. τὸ ἀνέτεινε. σχέθω τὸ κωλύω. ε σχεθον, ε σχεθε καὶ ἀνέσχεθε.᾽Ανέσταν. ι στημι, ὁ δεύτερος ἀόριστος ε στην. τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν ε στημεν, τὸ τρίτον ε στησαν, καὶ κατὰ συγκοπὴν ε σταν καὶ ἀνέσταν.᾽Ανέδυ. δύω, παράγωγον δῦμι, ὁ δεύτερος ἀόριστος ε δυν· τὸ τρίτον ε δυ καὶ ἀνέδυ. alpha.215᾽Ανεῖλεν. ἀντὶ τοῦ ἐμαντεύσατο. ἀπὸ τοῦ α νωθεν λαμβάνειν τὸ πνεῦμα, καὶ πληροῦσθαι τοῦ θεοῦ· η ἀπὸ τοῦ ἀνελεῖν τὴν α γνοιαν.᾽Ανεῖλε δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐφόνευσεν. ἀπὸ τοῦ α νωθεν λαμβάνειν τὸ ἐν βάθει πνεῦμα τοῦ ἀνδρός. η ἀπὸ τοῦ ἀνελεῖν τὴν γνῶσιν. λέγεται δὲ ἀνελεῖν καὶ τὸ ἀναλαβεῖν τὰ ε κθετα βρέφη.᾽Ανῆκεν. ει ασεν· ἀπέλυσεν. ι ημι, ὁ μέλλων η σω, ὁ ἀόριστος η κα, ἀνῆκα. σεσημείωται τὸ ε θηκα, ε δωκα.᾽Ανήῃ. ι ημι, ὁ δεύτερος ἀόριστος η ν. ἐὰν ω , ἐὰν ῃ ς, ἐὰν ῃ , καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯η ἀνήῃ. μελίφρων υ πνος ἀνήῃ.᾽Ανήγκακα. ἀπὸ τοῦ ἀναγκάζω, τοῦ σημαίνοντος τὸ ταῖς ἀγκάλαις λαμβάνω. καὶ ἐκ τούτου ἀγκάσω, η γκακα καὶ μετὰ τῆς ἀνὰ ἀνήγκακα.᾽Ανήνασθαι. *παραιτεῖσθαι, ἀρνεῖσθαι.* ἀναίνω, ἀνῶ, η νηνα, ἠνηνάμην, ἠνήνω, ἠνήνατο, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἀνήνασθαι.᾽Ανηρείψαντο. ε στιν ε ρα ἡ γῆ, ἐκ τούτου ἐρέπτω, ο σημαίνει τὸ εἰς γῆν καταβάλλω. καὶ ἀνερέπτω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ι ἀνερείπτω, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀνηρείψαντο. τὰ δὲ εἰς ¯π¯τ¯ω ῥήματα τὸ ¯ι ε χει· οι ον ι πτω τὸ βλάπτω, λίπτω τὸ ἐπιθομῶ. χωρὶς τοῦ φιλαλείπτω καὶ ἀνερείπτω. alpha.216᾽Ανηνέχθη. ἀντὶ τοῦ ἀνήνεγκεν.῾Ηρόδοτος· ἐκπλαγεὶς δὲ τούτοισιν ἐπὶ χρόνον α φθογγος η ν, μόγις δέ ποτε ἀνενεχθεὶς, ει πεν– Ομηρος· –μνησάμενος δ' ἀνενήγκατο φώνησέ τε– ἀντὶ τοῦ ἀνέπνευσεν, ἐστέναξεν.᾽Ανεξυνοῦτο. ἀντὶ τοῦ ἀνεκοινοῦτο.᾽Ανιῶμαι. λυποῦμαι. ἀνιῶμαι διὰ ταύτας καὶ ἐπὶ ταύταις καὶ τούτων ε νεκα.᾽Ανόρουσεν. ο ρω τὸ διεγείρω, ου ὁ μέλλων αἰολικῶς ο ρσω, οι ον· ο ρσεο Λαομεδοντιάδη– τοῦτο γίνεται κατὰ παραγωγὴν ὀρύω, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ¯υ ὀρούω, ὁ μέλλων ὀρούσω, ὁ ἀόριστος ο ρουσα, ποιητικῶς, καὶ ἐν συνθέσει ἀνόρουσεν. οἱ γὰρ Ιωνες συναρχομένους ποιοῦσι τοὺς παρακειμένους.᾽Ανστήτην. δυϊκὸν ἀντὶ τοῦ ἀνέστησαν. ὁ δεύτερος ἀόριστος ε στην, ε στης, ε στη, ε στητον, ἐστήτην, καὶ ἀναστήτην, καὶ ἀνστήτην.᾽Αντετόρησε. διῆλθεν, ἐτρύπησεν, ἐκ τοῦ τορῶ· τοῦτο ἐκ τοῦ τείρω, τὸ καταπονῶ. τὸ τορῶ κατὰ συγκοπὴν τρῶ, τρήσω.᾽Αντιφερίζω. ἐναντιοῦμαι, ἐξισοῦμαι. παρὰ τὸ φέρω, φερίζω, ὡς θέρω, θερίζω.῾Ησίοδος καὶ ἀντιφέρεσθαι τὸ ἐναντιοῦσθαι λέγει. alpha.217᾽Αντιβολῆσαι. ἀπαντῆσαι, μετασχεῖν, ἀπὸ τοῦ μολῶ, τροπῇ τοῦ ¯μ εἰς ¯β. τὸ δὲ ἀντιβολῆσαι ἀντὶ τοῦ ἱκετεῦσαι καὶ παρακαλέσαι. παρὰ τὸ βάλλω καὶ τὴν ἀντὶ πρόθεσιν.᾽Αντισηκοῦντα. ἐξισάζοντα, ζυγοστατοῦντα. ἐκ τοῦ ι σος ο νομα γίνεται ῥῆμα ἰσῶ, ὁ μέλλων ἰσώσω, ἰσώκω, καὶ τροπῇ τοῦ μακροῦ εἰς τὸ μακρὸν ἰσηκῶ, καὶ ἀντισηκῶ. η παρὰ τὸ σώκειν, ο σημαίνει τὸ ἰσχύειν. ἐξ ου καὶ σῶκος ὁ ἰσχυρός. –σῶκος ἐριούνιος–.᾽Αντελαμβάνοντο. ἀντὶ τοῦ διεδέχοντο. υ πνοι τε αὐτοῖς ἀεὶ μακρότατοι ἀντελαμβάνοντο.᾽Αντεξάγειν. ἀπὸ τοῦ παρατάσσεσθαι. ἀντεπιέναι.᾽Αντεπήει. ἀντεπήρχετο.᾽Αντεπιτίθησιν. ἀντὶ τοῦ ἀντεπιστέλλει. ου τως ᾽Ισαῖος.᾽Αντεπιχειρεῖν. πρὸς τὰ λεγόμενα μὴ φέρειν ε νστασιν.᾽Αντέφερον. ἠναντιοῦντο.᾽Αντέβησαν. ἀντὶ τοῦ ἀντέστησαν.᾽Αντεφιλοτιμοῦντο. ἀντὶ τοῦ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἡμιλλῶντο καὶ η ριζον, καὶ ἀντηγωνίζοντο. alpha.218ʼ Αντέχει. ἀντὶ τοῦ ἐξαρκεῖ. Δείναρχος ἀντὶ τοῦ σώζεται. Δημοσθένης καὶ Ὑπερίδης ἀντὶ τοῦ ἀντιλαμβάνεται, η ἀντὶ τοῦ ὑπομονητικῶς ε χει. ʼΑντέχων. ἀντιμαχόμενος. ʼΑντεχόμενοσ. ἀντιλαμβανόμενος. ʼΑντεφοδεύω καὶ ἀντεφώδευκα. ἀντὶ τοῦ ἀντέτρεχον. ʼΑντεχειροτόνησεν. ἀντέλεγεν. εἰ δὲ κᾀκεῖνα προσέρχεται, οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν α ν.ʼ Αντιάσασ. μετασχών. δῶρα φέρει τρομεροῦ γήραος ἀντιάσας. ε στι καὶ ἀντὶ τοῦ ἐναντιωθείς. ʼΑντιδιαστέλλεται. ἀντιδιΐστησιν. ʼΑντικάθηται. ἐναντιοῦται. ʼΑντικαθίστασθαι. ἐναντιοῦσθαι. οὐ δυνάμενος τῷ πλήθει ἀντικαθίστασθαι. ʼΑντικατέστησαν. ἠναντιώθησαν.ʼ Αντιλέγειν. ἀντὶ τοῦ ι σα λέγειν. ου τως Πλάτων. ʼΑντιπελαργεῖν. χάριτας ἀντιδιδόναι. ʼΑντισπᾷν. ἐναντιοῦσθαι. ʼΑντιτυπῆσαι. ἀντιπαθῆσαι. ʼΑντωμένη. συναντήσασα. ʼΑντονομάζει. ὀνόματα ἀντὶ ὀνομάτων τίθησιν. ʼΑντανισχεῖ. ἀνατέλλει. alpha.219 ʼΑντιφιλοτιμεῖται. ἀντιθεραπεύει. ʼΑντιφέρεται. ἐναντιοῦται. ʼΑντιπαρεξάγειν. ἀντιτάσσειν· *ἐξ ἐναντίας παρατάττεσθαι.* ʼΑντείχετο. προΐστατο, ἀντελαμβάνετο. ʼΑνταναιρεθῇ. ἀφανισθῇ. ʼΑντιπράττει. ἐναντιοῦται.ʼ Αντηνέχθη. ἠναντιώθη.ʼ Αντοίσομεν. ἀντιπροσενέγκωμεν. ʼΑντιπίπτει. ἀνθίσταται. ʼΑντωπίσαι. ἀντοφθαλμίσαι. ʼΑνταναγνῶναι. ἀντιβαλεῖν. ʼΑντιστηρίζει. βοηθεῖ, ἀντιλαμβάνεται. ʼΑνεσκολοπισμένοι. ἐστρωμένοι. σκόλοπες γὰρ τὰ ὀρθὰ ξύλα, καὶ οἱ κάλαμοι.ʼ Ανειμένοι. ἀπολελυμένοι, ἀκρατεῖς.ʼ Ανημμένος δὲ, ὁ ἁπτόμενος, ¯η. ʼΑνεκυμβαλίαζον. ἀνεκρότουν. η ἀνετρέποντο. Ανεται. τελειοῦται.ʼ Ανέεργεν. ἐκώλυεν. alpha.220ʼ Ανεκήκιεν. ἀνεπήδα. ἀνεδίδου· ἀνέφερεν. ἐκ τοῦ κίω, τὸ πορεύομαι. ʼΑνεῤῥώσθημεν. ὑγιεῖς γεγόναμεν. ʼΑνεδείματο. ἀνῳκοδόμησεν, ε κτισεν.ʼ Ανεπόδισεν. ἀνέκαμψεν.ʼ Ανεστάλη. μετεκινήθη.ʼ Ανείργειν. κωλύειν. ʼΑνεκαλαμήσατο. ἀνεθέρισεν, ἐπανετρύγησεν. ʼΑνεκρούσατο. ἐκιθάρισεν. ʼΑνεθέμην. ἀνεκοινωσάμην. Ανεσ. συγχώρησον. ʼΑνείθη. ἀφείθη. ʼΑνείρειν. ἀναπείρειν. πλάτος σχοινίου λαβὼν ἀνάειρε τὰ κρέη.ʼ Ανέπασκεν. ευ ρηκεν, ει ληφεν. ʼΑνελίννυον. διέτριβον. ἀνεστρέφοντο· περιεφέροντο, ἐβράδυναν. ʼΑνελίξαντεσ. ἀναζητήσαντες. ʼΑνεῤῥιπίσθη. ἀνεκινήθη, ἐξεκαύθη. ʼΑνεκτίσατο. ἀνέπλασεν. alpha.221ʼ Ανερύειν. ἀποκόπτειν καὶ λαιμοτομεῖν τὸν τράχηλον. Ανεται. τελειοῦται. ἐκ τοῦ α νω, τὸ πράττω καὶ τελειῶ. τὸ παθητικὸν α νομαι, τὸ τρίτον α νεται. ʼΑνέεργεν. ἐκώλυεν. ἀπὸ τοῦ ει ργω, ει ργε, διαλύσει τῆς ¯ε¯ι διφθόγγου.ʼ Ανεκήκιεν. ἐκ τοῦ κίω, τὸ πορεύομαι, ε κιον, ε κιες, πλεονασμῷ τοῦ ¯κ καὶ ἐκτάσει κήκιε, καὶ ἀνεκήκιε. σημαίνει δὲ τὸ ἀνέφερε καὶ ἀνεδίδου. ʼΑνηνέχθη. ἀντὶ τοῦ ἀνήνεγκεν. ʼΑνῄεσαν. ἀνήρχοντο.ʼ Ανίεσαν δὲ, ἀντὶ τοῦ συνεχώρουν, ¯ι.ʼ Ανήνοθεν. ἀνεφέρετο. ʼΑνασχών. ἀνατείνας.ʼ Ανισχόντων. ἀντισηκούντων.ʼ Ανηρτήθη. ἐκρεμάσθη.ʼ Ανήρετο. ἠρώτα. ʼΑνήρημαι. πεφόνευμαι, ἀπόλωλα. ʼΑνθέξεται. ἀντιλήψεται. ʼΑνθέλκει. ἀντεπισπᾶται. *ʼ Ανθῶμαι. ἰῶμαι καὶ θεραπεύω.*ʼ Ανθηρημένοσ. ἀντιλαμβανόμενος. η προκρινόμενος. ʼΑνθομολογησόμεθα. εὐχαριστήσομεν. ὑπὲρ τῆς εὐεργεσίας ὁμολογῶμεν χάριτας. alpha.222ʼ Ανθρωπίζω. τὰ τῶν ἀνθρώπων φρονῶ.ʼ Ανηρημένοσ. ἀναλαβὼν, ἑλόμενος, ἐπενεγκάμενος. –ὁ δὲ βασιλεὺς τοσαύτην νίκην ἀδάκρυτον καὶ ἀναίμακτον ἀνῃρημένος εἰς τὰς Σάρδεις ὑπέστρεψεν.ʼ Ανηρώτιζεν. ἀντὶ τοῦ ἠρώτα. ου τως Τηλεκλείδης. ʼΑνηγμένοσ. ηὐξημένος. ʼΑνιλύσπω. ἀνέβαινες. ʼΑνιεμένη κόλπον. ἀνέλκουσα καὶ ἀναχαλοῦσα καὶ ἀπογυμνοῦσα τὸ κατὰ τοὺς μαστοὺς κόλπωμα. καὶ αι γας ἀνιεμένους. ʼΑνιλλομένη. καθυποκρινομένη. κυρίως δὲ ἀνίλλεσθαι τὸ ἀπαξιοῦν. *ʼ Ανηκέστουσ. ἀφορήτους η ἀνιάτους, η ἀθεραπεύτους.* ʼΑνιστάμεναι. ἀντὶ τοῦ αἰχμαλωτιζόμεναι. ʼΑνίτω. ἀναδιδόσθω. ʼΑνιπτάμενοσ. πετόμενος. Ανιθι. α νελθε. *καὶ κάτιθι, κάτελθε. καὶ α πιθι, α πελθε.*ʼ Ανίησιν. ἐᾷ, ἀπολύει. ʼΑνιείσ. ἀφιείς. ʼΑνιμᾶσθαι. ἀντλᾷν. ἀνασπᾷν. ʼΑνίημι. συγχωρῶ. ʼΑνοσιουργηθέντων. ἀνόμως πραχθέντων. ʼΑνοιμώζω. στενάζω, θρηνῶ. alpha.223 ʼΑνοίσω. ἀνενέγκω, ἀναβιβάσω.ʼ Ανορταλίζειν. σκιρτᾷν, παίζειν.ʼ Ανοχλίζω. τὸ ἀνέχω,

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

καὶ ἀναβαστάζω, καὶ μετακινῶ. παρὰ τὸ ο χλος, τοῦτο παρὰ τὸ ὀλῶ, τὸ συστρέφω. ᾿Ανομένησ. παυομένης, ἀνυομένης.᾿Ανοικίσαι. ἀντὶ τοῦ ἀνακτίσαι. ἀνοικίσαι τὴν πόλιν.᾿Ανομολογεῖσθαι. σαφῶς καὶ γενναίως γινώσκεσθαι.᾿Ανύτειν. πληροῦν· ἐνεργεῖν. καὶ ἀνύειν ὁμοίως. Ανωχθι. κέλευσον. ἐνεστώς ἐστι καὶ παρατατικὸς η περ παρακείμενος. ἀνωγῶ, ἀνώγημι, τὸ προστακτικὸν ἀνώγηθι, καὶ τροπῇ τοῦ ¯γ εἰς ¯χ καὶ συγκοπῇ α νωχθι.᾿Ανύω. τὸ πληρῶ. παρὰ τὸ α νω, τὸ πράττω καὶ τελειῶ, γίνεται τὸ ἀνύω. οι ον· –μάλα νὺξ α νεται– καί· –οὐκ ἀνύω φθονέουσα– ἀντὶ τοῦ οὐδὲν ὠφελῶ, οὐδὲν πράσσω. ἀνύω καὶ ἀνύτω. ἀπὸ τοῦ ἀνύω καὶ ἀρύω γέγονεν. ᾿Ανῳκοδόμησεν. ε κτισεν.᾿Ανωρθρίαζον. ἀντὶ τοῦ ο ρθριοι βοῶντες ε λεγον. ου τως ᾿Ανδοκίδης. Ανωγε. παρεκέλευε. τὸ θέμα ἀνωγῶ, πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων. γέγονε δὲ ἀνωγή. τοῦτο παρὰ τὸ α νω, τὸ ἐγκελευσματικὸν ἐπίῤῥημα. η παρὰ τὸ α γω γίνεται ἀγωγή. καὶ γίalpha.224 νεται ἀγωγὴ ἡ ἐγκέλευσις, δι' ου α γομέν τι καὶ φέρομεν. ἀνωγῶ ου ν, ὁ παρατατικὸς ἠνώγουν, τὸ τρίτον ἠνώγει, ὁ μέλλων ἀνωγήσω, ὁ ἀόριστος ἠνώγησα, ὁ δεύτερος ἀόριστος η νωγον, η νωγες, η νωγε. καὶ κατὰ συστολὴν α νωγε.᾿Ανέῳγε. ῥῆμα ὁριστικόν. οι γω καὶ ἀνοίγω, ο καὶ διΐστησιν ὁ Αἰολεὺς λέγων· πάντας ὀΐγων θαλάμους. ὁ παρατατικὸς η νωγον, ἐπεισόδῳ τοῦ ¯ε ἠνέῳγον. τὸ τρίτον ἠνέῳγε, καὶ συστολῇ ἀνέῳγεν. –ἐπιθήματα κάλ' ἀνέῳγεν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀνοίγω ὁ παρατατικὸς ἀνῷγον, τὸ τρίτον ἀνῷγε. –τὸν δ' οὐ θεὸς α λλος ἀνῷγεν. ε στι καὶ ἀπὸ τοῦ ἀνοίγω ὁ παρακείμενος η νωχα, ἐπεισόδῳ τοῦ ¯ε ἠνέωχα, ὁ μέσος ἠνέωγα, τὸ τρίτον ἠνέωγε καὶ συστολῇ ἀνέωγε.᾿Ιστέον δὲ, ο τι, ο τε μέν ἐστιν ἐνεργητικὰ, αἰτιατικῇ συντάσσεται, ο τε δὲ παθητικὰ, εὐθείᾳ.᾿Αναγινώσκετε. ὑπομιμνήσκεσθε. ἀνάγνωσις γὰρ ἡ ὑπόμνησις, ἡ α νωθεν γνῶσις. οὐ γὰρ α λλα γράφομεν ὑμῖν, ἀλλ' η α ἀναγινώσκετε. ᾿Αναγινωσκομένη. μνημονευομένη, ὁμιλουμένη. καὶ ὁ᾿Απόστολος· γινωσκομένη καὶ ἀναγινωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων. ἀνάγνωσιν δὲ καλεῖ ὁ᾿Απόστολος τὴν αὑτοῦ περὶ αὐτῶν ὁμιλίαν καὶ γνώμην.᾿Ανακεφαλαιώσασθαι. συνάψαι, ἑνῶσαι. ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν Χριστῷ.᾿Αναβεβλήσθω. ὑπερτεθήτω εἰς α λλον καιρόν. alpha.225 (᾿Επίῤῥημα.)᾿Αναμίξ. ἀναμεμιγμένως.᾿Αναφανδόν. φανερῶς. ᾿Αναιμωτεί. α νευ αι ματος καὶ πολέμου καὶ κόπου.᾿Αναλόγως. ὁμοίως.᾿Ανέδην. φανερῶς. παρὰ τὸ ἐῶ, τὸ ἀφίημι, ε δην καὶ ἀνέδην· ὡς κλέπτω κλέβδην. σημαίνει δὲ τὸ ἀναστάτως ει ναι. παρὰ τὸ ε δος, ε δην καὶ ἀνέδην, κατὰ στέρησιν τοῦ ἑδράσαι, ο ἐστιν ἱδρύσαι. τὸ α νευ ε δους φεύγειν. *᾿Αναίδην δὲ, τὸ ἀναισχύντως, διὰ τῆς ¯α¯ι διφθόγγου.*᾿Ανέκαθεν. ἐκ πολλοῦ χρόνου, η ἀπ' ἀρχῆς.᾿Ανιδιτί. ἀκόπως.᾿Ανωϊστί. λάθρα, ἀπροσδοκήτως. παρὰ τὸ ι ω τὸ ὑπονοῶ. ο περ καὶ ὀΐω γέγονεν. ὀϊόμενον θανέεσθαι. καί· –ὀΐσατο θεὸν ει ναι. γίνεται ὀϊστὶ καὶ ἐκ τοῦ ¯ο εἰς ¯ω μέγα ὠϊστὶ καὶ ἐν συνθέσει ἀνωϊστί. ἐκ δὲ τοῦ οι ω οἰστὸς, καὶ ἀνώϊστος, κατ' ε κτασιν. ᾿Ανενδιάστωσ. ἀδιστάκτως, ἀναμφιβόλως.᾿Ανελευθέρωσ. τὸ ἐκτὸς τῆς ἀληθείας ποιεῖν τί.᾿Αντικρύ. ἐξ ἐναντίας, κατέναντι. παρὰ τὴν alpha.226 ἀντὶ καὶ τὸ κάρα ἀντικαρὺ, καὶ ἐν συγκοπῇ ἀντικρύ. Αντικρυσ. ἀνυποστόλως. ἀφόβως, ἀνυπόπτως. φανερῶς. η ὡσανεί. Ανω. τὸ ἀπέχον πλέον τοῦ μέσου.᾿Ανακῶσ. ἐπιμελῶς, πεφροντισμένως, πεφυλαγμένως.᾿Ανασταδόν. ἀντὶ τοῦ ἀναστάντες, ἐπίῤῥημα ποιότητος. ἀπὸ τοῦ ι στημι, ι σταμαι.᾿Ανδρακάσ. ἐπίῤῥημα ποιότητος. σημαίνει κατὰ α νδρα. παρὰ τὸ ἀνδρὸς γενικὴ, καὶ τὸ ε καστον, συγκοπῇ ἑκὰς, καὶ ἀνδροεκὰς, καὶ συγκοπῇ ἀνδροκὰς, καὶ τροπῇ ἀνδρακάς· ὡς κυνόμυια, κυνάμυια. *᾿Αναμέροσ. ἐκ διαδοχῆς.*᾿Αναιμεί. χωρὶς αι ματος.᾿Ανατί. παρὰ τῷ Λυκόφρονι τὸ χωρὶς βλάβης. καὶ α νευ τίσεως καὶ τιμωρίας.᾿Αναυλεί. χωρὶς ναύλου.᾿Ανοιμωκτί. χωρὶς οἰμωγῆς. ᾿Ανοικτί. χωρὶς οι κτου. ᾿Ανυποστόλωσ. ἀνερυθριάστως, ἀναιδῶς. ᾿Αναπήρωσ. βεβλημένως, μὴ ὑγιῶς ε χον. πηρὸς γὰρ ὁ τυφλὸς καὶ ἐμπαθής.᾿Αναστροφάδην. ο ταν ὁ ἐγκαλῶν τῷ ἠδικημένῳ ἐγκαλεῖ. alpha.227᾿Ανεσκολοπισμένωσ. ἀνασταυρωμένως.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

σκόλοπες γὰρ τὰ ὀξέα ξύλα. ᾿Ανακράτοσ. μετὰ πάσης σπουδῆς. οἱ δὲ ε φυγον ἀνακράτος. ᾿Αναπαυδήτωσ. τὸ κατακλίνεσθαι ὡς πρὸς υ πνον. τὸ ἀναπαύεσθαι. ᾿Ανατατικῶσ. προστακτικῶς. ἐμβριθῶς. η ἀναπεπαυμένως καὶ ἀνηπλωμένως. Ανδιχα. ἀντὶ τοῦ διχῶς. Ομηρος· –η α νδιχα πάντα δάσασθαι. καὶ ἀντὶ τὸ χωρίς. μήτ' α ρα τῶν κώμων α νδιχα μήτε λύρης. ᾿Ανουτητί. α νευ τρώσεως. ᾿Αντιπεπονθότωσ. ἀντικειμένως, ἐναντίως.᾿Ανόμωσ. παρὰ τῷ᾿Αποστόλῳ. χωρὶς τῆς τοῦ νόμου κατακρίσεως. ο σοι γὰρ ἀνόμως η μαρτον, ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται. Τὸ Α μετὰ τοῦ Ξ. (᾿Αρσενικόν.)᾿Αξιάγαστοσ. ἀξιοθαύμαστος.᾿Αξιέραστοσ. ἀξιεπιθύμητος. alpha.228᾿Αξιέπαινοσ. ὁ α ξιος ἐπαίνου.᾿Αξιομνημόνευτοσ. ὁ α ξιος μνημοσύνων. ᾿Αξύλῳ. πολυξύλῳ, κατ' ἐπίτασιν τοῦ ¯α. Αξων. τὸ διῆκον διὰ τῶν τροχῶν ξύλον. Αξονεσ. ἐν οι ς οἱ ἰδιωτικοὶ ἐνεγράφοντο νόμοι, οι καὶ τετράγωνοι ὑπῆρχον πίνακες. α ξονες καὶ αἱ πράξεις τῶν ἀρετῶν.᾿Αξύμβλητοσ. ἀναπάντητος. Αξυνοσ. ὁ ἀκοινώνητος.᾿Αξύστατον. οὐ συνεστῶτα, οὐδὲ πυκνὸν, ἀλλ' ἀραιόν.᾿Αξιόμαχοσ. ἰσοδύναμος. η ν δὲ ε χων στρατὸν ἀξιόμαχον.᾿Αξιόχρεωσ. ὁ ἀξιόπιστος.᾿Αξιδάρησ. ο νομα κύριον. (Θηλυκόν.)᾿Αξιοπιστία. ἡ πίστωσις. Αξοσ. πόλις Κρήτης.᾿Αξίωσιν. τιμήν. αὐτὸν δὲ βασιλέα ο ντα κατ' ἀξίωσιν τῆς τρίτης μοίρας, μεγέθει τὲ χώρας καὶ πλήθει τῶν ὑπηκόων–. alpha.229 ᾿Αξούμη. μητρόπολις Αἰθιοπίας. ὁ πολίτης ᾿Αξουμίτης.᾿Αξυλία. ἡ ε νδεια τῶν ξύλων. (Οὐδέτερον.)᾿Αξιαπηγητότατα. α ξια τοῦ ὑφηγεῖσθαι. Αξιον. οἱ ῥήτορες ἐπὶ τοῦ δικαίου καὶ εὐλόγου τοῦτο ἐκλαμβάνουσι. παρὰ τὸ α γω, α ξω. ὁμοίως καὶ α ξων παρὰ τὸ α γω, α ξω. Αξοον. τὸ α τμητον. ᾿Αξύμμετρον. τὸ ὑπὲρ τὸ μέτρον. Αξιον. τὸ ευ ωνον παρὰ᾿Αττικοῖς.᾿Αξίωμα. ἡ ἱκεσία. καὶ ὁ Δαβὶδ φησίν· εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου, κύριε.᾿Αξιόχρεων. καὶ ἐπὶ οὐδετέρου. δεῖ γινώσκειν, ο τι πᾶν οὐδέτερον εἰς ¯ν λῆγον ἀπαθὲς βραχυκαταληκτεῖ. ξύλον, λοῦτρον, πτερόν· χωρὶς τοῦ πᾶν, τοῦτο γὰρ μακροκατάληκτον, καὶ χωρὶς τῶν παρὰ τὸ πούς, οι ον· δίπουν. πρόσκειται ἀπαθὲς διὰ τὸ ποιοῦν καὶ χρυσοῦν καὶ ὀστοῦν καὶ χαλκοῦν· ταῦτα γὰρ ἀπὸ κράσεως γέγονε. καὶ τὸ διπλοῦν ἀπὸ τοῦ διπλόον, καὶ τὸ ἀγήρων ἀπὸ τοῦ ἀγήραον. τὸ ἀξιόχρεων καὶ τὸ ἀνάπλεων τῶν διὰ τοῦ ¯ο. Αξιον. δίκαιον. ὁ᾿Απόστολος· ὀφείλομεν *ἡμεῖς* εὐχαριστεῖν, καθὼς α ξιόν ἐστι. η τὸ α ξιον δίκαιον νοήσεις, η ου τως μεγάλως. καθὼς α ξιον τῷ μεγάλα παρέχοντι. (῾Ρῆμα.) ᾿Αξιουμένου. τυγχάνοντος. alpha.230 ᾿Αξιῶ. ὑπολαμβάνω. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἱκετεύω καὶ τὸ νομίζω. Αξω καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐκεῖσε· ἀπάξω δὲ τὸ ὀπίσω α ξω. (᾿Επίῤῥημα.)᾿Αξιοζήλωσ. ἐπαινετῶς. ὁ δὲ ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν ἁπάντων αὐτὸν ἀξιοζήλως διεχρήσατο. Τὸ Α μετὰ τοῦ Ο. (᾿Αρσενικόν.)᾿Αοιδόσ. ὁ κιθαρῳδὸς, τραγῳδός. ἀπὸ τοῦ ἀείδω ἀοιδός.᾿Αοίδιμοσ. ὁ ἀείμνηστος. παρὰ τὴν ἀοιδὴν ἀοίδιμος, ὡς τροφὴ τρόφιμος. τουτέστι ὁ ἐν ᾠδαῖς ἀεὶ ὀνομαζόμενος, η μνημονευόμενος. η ὀνομαζόμενος.᾿Αοσσητήρ. ὁ α νευ ο σσης καὶ κληδόνος αὐτομάτως βοηθῶν. ὀσσητὴρ καὶ ἀοσσητήρ. Αοιμοσ. ἀπόρευτος. οι μος γὰρ ἡ ὁδός. Αοζοι. πολύοζοι, πολλὰ ξύλα καίοντες. λέγει δὲ τοὺς μαγείρους· ο ζος γὰρ ὁ κλάδος. Αορνισ. λιμὴν παρὰ τὴν Ταρσηνίαν.᾿Αορτήρ. ὁ λῶρος, ἐν ῳ τὸ ξίφος κρέμαται. παρὰ τὸ αι ρω ἀρτὴρ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ο ἀορτήρ. –ἀτὰρ περὶ κουλεὸν η εν ἀργύρεον χρυσέοισιν ἀορτήρεσσιν ἀρηρός. καὶ α ορ τὸ ξίφος. ἀείρω, α ορ.᾿Αολλέεσ. ὁμοῦ συνηγμένοι. παρὰ τὸ ὁμοῦ εἰλεῖσθαι. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀέλλω ῥήματος τοῦ σημαίalpha.231 νοντος τὸ συστρέφω. η εἰλῶ ῥήματος ο νομα ἐλλὴς, καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ ¯α η ὁμοῦ ἀελλὴς, καὶ τροπῇ τοῦ ¯α εἰς ¯ο ἀολλὴς, καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν ἀολλέες. ἐκ δὲ τοῦ ἀολλὴς γίνεται ἀολλίζω.᾿Αοιδόσ. κιθαρῳδός. προκατάρχει ῥῆμα τὸ ἀείδω. ε φαμεν δὲ, ο τι ε θος ε χουσιν οἱ ποιηταὶ παρατιθέναι τὰ ὀνόματα τοῖς ἀφ' ω ν γεγόνασιν. πεπόλιστο πόλις, μάχην ἐμάχοντο, βοῦς βουκολέεσκεν. ου τω καὶ ἐνταῦθα ἀοιδὸς ἀοιδέμεναι. ἀοίδω καὶ Ομηρος· καλὸν ἀοιδιάει. Αοποσ. α φωνος η ἀόρατος.᾿Αόργητοσ. ὁ μὴ ὀργιζόμενος. (Θηλυκόν.)᾿Αοιδή. ἡ ᾠδή. Αορεσ. αἱ γυναῖκες.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

 Αορνοσ. πέτρα ἐν τῇ Ινδικῇ, ἐν ῃ οὐ κάθηται ο ρνις διὰ τὸ ει ναι αὐτὴν ὑπερύψηλον. ̓Αοριστύν. ὁμιλίαν. συναναστροφήν. ̓Αόριστος γῆ. ἡ μὴ ε χουσα ο ρους, μὴ δὲ σπειρομένη, ε ως ου ἐστιν ἑκάστου τὸ δίκαιον. alpha.232 ̓Αόρατοσ. ω σπερ τὸ καλύπτεσθαι τὴν γῆν ὑπὸ τοῦ υ δατος, ὡς τό· ἡ δὲ γῆ η ν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος. φύσει γὰρ η ν ὁρατὴ, διὰ δὲ τὴν ἐπιπρόσθησιν τοῦ ἐπικειμένου αὐτῇ υ δατος η ν ἀόρατος. (Οὐδέτερον.) Αορ. τὸ ξίφος. παρὰ τὸ ἀείρω α ορ.̓ Αόριστον. ο ρῳ μὴ ὑποβεβλημένον καὶ κατεχόμενον. τὸ κατ' οὐσίαν θεὸς, τὸ μόνον α κτιστον. ζήτει περὶ τοῦ ἀορίστου εἰς τὸ τί ἐστιν ο ρος, ἐν ῳ καὶ περὶ ὁριστοῦ.̓ Αόρατον. τὸ καθάπαξ ἀδύνατον ὁραθῆναι, οι ον ἡ φωνή. η τὸ πεφυκὸς ὁρατὸν, μὴ ὁρώμενον δὲ, ο πέρ ἐστι τὸ ἐν στερήσει. η ο μὴ πέφυκεν ὀφθαλμοῖς σαρκὸς καθορᾶσθαι. η ὡς ὁ νοῦς ὁ ἡμέτερος, η ὡς ὁ ἐν τῷ βυθῷ σίδηρος, ο ς ὁρατὸς φύσει ὑπάρχων, ἀποκέκρυπται διὰ τὴν ἐπιπρόσθησιν τοῦ ἐπικειμένου αὐτῷ σώματος. (̔Ρῆμα.) ̓Αολλίσασ. συναθροίσα. ̓Αολλισθῆναι. ὁμοίως. συναθροισθῆναι. ̓Αολλεῖ. συνάγει. ̓Αοζήσω. διακονήσω, ὑπηρετήσω, ὑπουργήσω. alpha.233 Τὸ Α μετὰ τοῦ Π. (̓Αρσενικόν.) ̓Απαράβλητοσ. ἀσύγκριτος, ἀνόμοιος. ̓Απαράκλητοι. αὐτόματοι. Θουκυδίδης· τῶν αὐτονόμων Θρᾳκῶν ἀπαράκλητοι ἐφ' ἁρπαγὴν ἠκολούθουν. ἀπαράκλητοι καὶ οἱ ἀπαρηγόρητοι. Απαρνοσ. ὁ καθόλου ἀρνούμενος. ̔Απαλόσ. μαλακός. παρὰ τὴν ἁφὴν ἁφαλὸς καὶ ἁπαλός.̓ Απόμισθοι. οἱ μὴ μισθὸν λαμβάνοντες. Απειροσ. ὁ ἀμαθής. παρὰ τὸ μὴ ε χειν πεῖραν. Απειρος δὲ, ὁ πολὺς καὶ ὁ μέγασ. παρὰ τὸ μὴ ε χειν πέρας. σημαίνει δὲ τὸ α πειρος καὶ χιτῶνα ε ξοδον μὴ ε χοντα.̓ Απηνήσ. σκληρὸς, ὠμός. ἀπὸ τοῦ μὴ αἰνεῖσθαι καὶ ἐπαινεῖσθαι. Απηροσ. ὁ ἀβλαβής. παρὰ τὸ πηρὸν α πηρος.̓ Απῄοροσ. ὁ διεστὼς καὶ ἀπηρτημένος. παρὰ τὸ ἀείρω, ἀερῶ.̔ Απλοῦσ. ὁ μηδενὶ μετ' ἐπινοίας ἐξ ἑαυτοῦ λαλῶν. ω σπερ παρὰ τὸ πέλω καὶ τὸ δύο γίνεται διπλόος διπλοῦς, ου τως καὶ παρὰ τὸ ¯α τὸ σημαῖνον τὸ ε ν καὶ τὸ πέλω γίνεται ἁπλοῦς, ὁ τὸ ε ν ὑπάρχων. Αποροσ. ὁ πτωχός· κυρίως δὲ ὁ ἀδιόδευτος τόπος. πόρος γὰρ ὁ περάσιμος τόπος. alpha.234̓ Απότριχεσ. οἱ α νηβοι, τῆς ἀπὸ προθέσεως ἀντὶ τοῦ ¯α στερήσεως κειμένης. ὡς ἐν τῷ· ἀποκηδήσαντε φεροίμεθα χεῖρον α εθλον. ἀντὶ τοῦ ἀκηδήσαντες. καὶ, ἀπότιμον ε θεντο, ἀντὶ τοῦ α τιμον.̓ Απελλαῖοσ. ὁ Δεκέμβριος μήν. ̓Απαίδευτοι. α τακτοι, ἀνόητοι. ̓Απαιδοτρίβητοι. ἀγύμναστοι, ἀπαίδευτοι. ̓Απερίτροποσ. ἀνεπίστροφος. ου τε γὰρ ̓Αγαμεμνονίδης παῖς ἀπερίτροπος.̓ Απήμονα. ἀβλαβῆ. Ομηρος· τοὺς δ' ευ ρ' οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονας–. Απισ. θεὸς Αἰγύπτιος. Απιστοσ. ὁ ἀσεβής. λέγεται δὲ καὶ ὁ μὴ πειθόμενος, ω ς φησι Πλάτων.̔ Απλῷ λόγῳ. τῷ χωρὶς προσθήκης. χωρὶς δὲ προσθήκης ει πεν οι ον· ὁ Αἰθίοψ πῆ λευκός. κατὰ γὰρ τοὺς ὀδόντας. ̓Αποβάτησ. ἱππικόν τι ἀγώνισμά ἐστιν. ̓Αποβατικοὶ τροχοί. οἱ ἀπὸ τούτου τοῦ ἀγωνίσματος εἰς ε τερον. ̓Αποδέκται. α ρχοντες κληρωτικοὶ δέκα τὸν ἀριθμὸν κατὰ φυλὰς, οι τινες ἀπελάμβανον καὶ ἀπεδέχοντο τὰ γραμματεῖα τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ἀποδέκται ἐκαλοῦντο. ει τα ἐζητοῦντο τὰ ὀφειλόμενα καὶ alpha.235 τὰ ἀποδιδόμενα χρήματα ἐν τῇ βουλῇ καὶ ἐμέριζον εἰς α χρὴ ἀναλίσκειν.̓ Απόπατοσ. ἡ τῶν σιτίων διὰ γαστρὸς κένωσις. καὶ ἀποπατῆσαι τὸ α ποθεν τοῦ πάτου γινόμενον· πάτος γὰρ ἡ ὁδός.̓ Απόλλων. ὁ η λιος λέγεται κατὰ Ελληνας. παρὰ τὸ ἀποπάλλειν τὰς ἰδίας ἀκτῖνας, η παρὰ τὸ ἀπολύειν τῶν κακῶν τοὺς ἀνθρώπους. ἰατρὸς γὰρ η ν, ὡς ληρῳδοῦσιν οἱ Ελληνες. η ὁ μὴ ἀπολλύμενος κατὰ τὴν δύσιν. η ο τι ὑπὸ τῶν θεολόγων ε ν προσαγορεύεται· ὁ μὴ ω ν πολλὰ ἀλλ' ε ν. τὰ εἰς ¯λ¯ω¯ν ὀνόματα, ει τε δισύλλαβα, ει τε ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύτονα, φυλάσσουσι τὸ ¯ω ἐπὶ γενικῆς· ̓Ασκάλων, ̓Ασκάλωνος, ̓Απόλλων, ̓Απόλλωνος. ̓Απόκλητοι. οἱ κεκλημένοι, οὐ τὴν κοινὴν προσδεξάμενοι σύνοδον. ου τε τοῖς ἀποκλήτοις συμμεταδόντες ... τὰς αὐτῶν κρίσεις.̓ Αποκόπουσ. ἐκτομίας. κεῖται καὶ ἀντὶ τοῦ ἀσθενεῖς. ̓Απόπληκτοσ. ὁ πεπονθὼς, ὁ ἠλίθιος. ε μπληκτος δὲ, ὁ εὐμετάβολος, καὶ φθορᾶς μεστός. ̓Αποπομπαῖοσ. ὁ χίμαρος, ὁ τράγος. καὶ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἀποalpha.236 πομπαῖοι θεοὶ ου τως ἐκαλοῦντο τινὲς καὶ ἀποπομποὶ, οἱ ἀπότροποι. ᾿Απόθεστοσ. ὁ ἀζήτητος καὶ μὴ ποθούμενος. ποθέω, ποθῶ, ποθήσω, πεπόθηκα, πεπόθεσμαι, πεπόθεσται, ποθεστὸς καὶ ἀπόθεστος.᾿Απόστολοσ. ὁ ἀποστελλόμενος μετὰ στρατιᾶς εἰς πόλεμον παρασκευῆς.᾿Αποστολεῖσ. οἱ ἐκ τῆς πομπῆς τῶν τριήρων ἀποδεδειγμένοι. ᾿Απόστολοι δὲ, αἱ τῶν νεῶν ἐκπομπαί. ου τως Δημοσθένης. ᾿Απροτίμαστοσ. α θικτος, α ψαυστος. παρὰ τὸ μαίω, τὸ ζητῶ. ὁ μὴ ἐπιζητούμενος πρὸς μίξιν. η παρὰ τὸ μαστεύω, τὸ ζητῶ. ο θεν καὶ μαστὸς καὶ τὸ ἐπιμασσάμενος, ο ἐστιν ἐπιλαβόμενος, καὶ ἐπεμάσσατο, ἀντὶ τοῦ καθήψατο.᾿Απτοεπήσ. τινὲς δασύνουσιν, ι ν' ῃ ὁ ἁπτόμενος διὰ λόγων. η ὁ ἀπτόητος ἐν τῷ λέγειν. Απτεροσ. ταχύς. τῇ δ' α πτερος ε πλετο μῦθος. ταχὺς πρὸς τὸ πεισθῆναι. καὶ ἰσόπτερος. ἡ γὰρ ¯α στέρησιν δηλοῖ, σημαίνει δὲ καὶ τὸ ο μοιον καὶ τὸ ι σον, οι ον ἀτάλαντος, α λοχος. alpha.237 ᾿Απύρουσ. ἀνεπιτηδείους πρὸς πυρὸς χρῆσιν.᾿Απφύσ. ὁ πατὴρ ει ρηται ὑποκοριστικῶς. ἀπὸ τοῦ πάππα, ο σημαίνει τὸν πατέρα, ἀφαιρέσει τοῦ κατ' ἀρχὰς ¯π ἀππὺς, καὶ τροπῇ τοῦ ¯π εἰς ¯φ ἀπφύς.᾿Αποτέλειοι. οἱ κατὰ πόλεις ἡγεμόνες τῶν᾿Ιουδαίων. ᾿Αποτρόφουσ. τοὺς μὴ ο ντας τροφίμους τῆς φιλοσοφίας.᾿Απόφημοσ. δύσφημος. ᾿Αποφώλιοι. ξένοι. οἱ φυλὴν μὴ ε χοντες. ου τως Αἰσχύλος. η ἀπαίδευτοι· φωλεοὶ γὰρ τὰ παιδευτήρια κατὰ Ιωνας.᾿Αποχειροβίων. τῶν ἐκ χειρῶν ζώντων καὶ ταῖς τέχναις προσκαθημένων.᾿Αποφαντικόν. κυρίως τὸν ἐκφέροντά τι νόημα, ει τε διὰ καταφάσεως, ει τε δι' ἀποφάσεως. σημαίνει δὲ ἰδικῶς καὶ τὸν μὴ συγκατατιθέμενον. ᾿Απωλεύτων. α νευ πώλων.᾿Απ' ω μοιϊν. ἀπὸ τῶν ω μων. alpha.238᾿Απράγμων. α πονος. ἀπράγμονας δεῖ ει ναι τοὺς σπουδαίους.᾿Απραίδευτοι. ἀζήμιοι.᾿Απρόϊτοσ. ὁ τῆς οἰκίας μὴ ἐξερχόμενος.᾿Απροσήγοροσ. ο ν οὐχ οι όν τε προσαγορεῦσαι διὰ τρόπου τραχύτητα.᾿Απρόσμαχοι. ἀκαταγώνιστοι. οὐκ ἀπρόσμαχοι ει εν Πάρθοι. Αποικοι. οἱ ἐν ἐρήμῳ τόπῳ πεμπόμενοι οἰκῆσαι. ε ποικοι δὲ οἱ ἐν πόλει. παρὰ Θουκυδίδῃ. ᾿Απηλιαστήσ. ὁ μισόδικος. Απελοσ. τὸ ε λκος. διὰ τὸ μὴ πελάζειν, ἀλλὰ διΐστασθαι. ᾿Απηλητῆρεσ. καυχηταί.᾿Απαράτιλτοσ. δασὺς καὶ α κοσμος τὰς τρίχας καὶ ἐκ μακροῦ χρόνου ἀλουτιῶν.᾿Αποτρόπαιοσ. φευκτὸς, μισητός. Απαστοσ. α γευστος. παρὰ τὸ ἐσθίω καὶ πόα, ἡ βοτάνη. ὡς ου ν ἀπὸ τοῦ μῶ, τὸ ζητῶ, γίνεται μαστὸς, ου τω καὶ παρὰ τὸ πῶ παστὸς καὶ α παστος. alpha.239 ᾿Απάλαμνοσ. ὁ μὴ δυνάμενος παλαμήσασθαι, ο ἐστι τεχνάσασθαι· παλάμαι γὰρ αἱ τέχναι. η ὁ ἐν παλάμῃ, ο ἐστι τέχνῃ, μὴ μένων.᾿Απερωεύσ. κωλυτής.᾿Απηχήσ. ὁ μὴ συνᾴδων.᾿Απέκτητοσ. ὁ ἀκτένιστος. πέκω γὰρ τὸ πλέκω καὶ κτενίζω.᾿Απόσιτοσ. ξένος.᾿Απάλαμνοσ. α πειρος, ἀσθενής. ᾿Απηλεγήσ. σκληρός. ᾿Απαράκτητοσ. ἀνόμοιος, ἀσύγκριτος. ᾿Απερισάλπιγκτοι. ἀπεριήχητοι.᾿Απαθήσ. α λυπος.᾿Απολιναρισταί. ου τοι ε λεγον· ἐπειδὴ ἡ προσληφθεῖσα σὰρξ ἐθεώθη, δῆλον, ὡς αὐτῇ καὶ ἡ θεότης συνέπαθε· καὶ τοῦτό ἐστι τὸ, ὡς θεὸς τιμᾶται καὶ συναλοίφεται, καθὼς φησὶ καὶ ὁ ἐν θεολόγοις Γρηγόριος.᾿Αποσπάδασ. τοὺς ἀποσπασθέντας.᾿Απὸ ε θεν. ἀπὸ ἑαυτοῦ. ἐμὲ, σὲ, ε . ἀπὸ ου ν τοῦ ε τρίτου προσώπου πλεονασμῷ τῆς ¯θ¯ε¯ν συλλαβῆς ε θεν.᾿Απείριτοσ. πολύς. ὁ δὲ ἀπείρηστος δίφθογγον καὶ ¯η. (Θηλυκόν.)᾿Απόφασισ. λόγος, ἐν ῳ τὸ ἀληθεύειν η ψεύδεσθαι ὑπάρχει. η λόγος ἀποφαντικὸς τινὸς ἀπό τινος. η ἀνατροπὴ τῆς καταφάσεως. οι ον· ὁ ποταμὸς οὐκ ἀνέρχεται· ὁ δὲ α ρχων εἰσέρχεται. η λόγος σημαίνων, τί ο ν τίνι μὴ ὑπάρχει. τὸ alpha.240 δὲ τίνι ὑπάρχει, δηλοῖ τὴν κατάφασιν, τὸ δὲ τίνι μὴ ὑπάρχει, σημαίνει τὴν ἀπόφασιν. ἀπόφασις δὲ καὶ πρότασις καὶ πρόβλημα καὶ ε νστασις καὶ συμπέρασμα. τὰ πέντε ταῦτα οὐδὲν κατὰ τὴν ὑπόστασιν ἀλλήλων διαφέρουσιν· ἡ δὲ διαφορὰ τούτων κατ' ἐπίνοιαν η κατά τινα γίνεται σχέσιν. ο ταν μὲν γὰρ ἁπλῶς ἀποφαίνομαι, ο τι ἡ ψυχὴ ἀθάνατός ἐστι, ἀπόφασις λέγεται· ο ταν δὲ ὡς μέρος συλλογισμοῦ ληφθῇ, ο τι ἡ ψυχὴ ἀθάνατός ἐστι, τὸ ἀθάνατον, αὐτοκίνητον, τότε πρότασις ἐστὶ τὸ λέγειν ἡ ψυχὴ ἀθάνατος. ἡνίκα δὲ ἐνίσταται πρὸς τὴν πρότασιν ζητῶν, πόθεν δῆλον, ο τι ἡ ψυχὴ ἀθάνατός ἐστι, τότε τὸ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

τοιοῦτον ε νστασις προσαγορεύεται. ἡνίκα δὲ πάλιν προτείνομεν εἰς ζήτησιν, α ρά γε ἡ ψυχὴ ἀθάνατός ἐστι, καλεῖται πρόβλημα. ο τε δὲ ἐκ προτάσεως συνάγεται, καλεῖται συμπέρασμα.᾿Απαξίωσισ. καταφρόνησις. ὁ δὲ Φίλιππος ἐδυσχέραινεν ἐπὶ τῇ τῶν Κερκυρέων ἀπαξιώσει– καὶ ἀπαξιῶν ἀντὶ τοῦ ἀνάξιον ἡγούμενος.᾿Απάρσεωσ. ἀναχωρήσεως. τῆς δὲ ἀλόγου ταύτης ἀπάρσεως––.῾Απληγίσ. τὸ ἁπλοῦν ἱμάτιον, ο περ Ομηρος ἁπλοΐδα καλεῖ. παρὰ τὸ ἁπλῆ ἁπλη̈ὶς καὶ ἁπληγίς.᾿Αποφράδεσ. αἱ ἀπηγορευμέναι ἡμέραι, α ς οἱ παλαιοὶ καὶ ἀπεικάδας καλοῦσι. φθίνοντος τοῦ μηνὸς τετράδα τρίτην ἡμέραν. η τὰς ἡμέρας, ἐν αι ς τὰς φονικὰς δίκας ἐδίκαζον, διὰ τὸ οι ον alpha.241 ἀποφράττεσθαι τὸ τῆς σελήνης φῶς ἐν αὐταῖς. καὶ τοὺς πονηροὺς δὲ ἀποφράδας ἐπιθετικῶς ἐκάλουν. οι ον· α νθρωπος ἀποφρὰς καὶ βλέπων ἀπιστίαν. παρὰ τὸ φῶ ῥῆμα, φράζω, ὁ μέλλων φράσω, ἀποβολῇ τοῦ ¯ω φρὰς καὶ ἀποφράς.᾿Απορία. ἡ καθ' ὑπεροχὴν ἑτέρου ἀσθενείας υ παρξις.᾿Απόγνωσισ. ἐλπίδος στέρησις.᾿Απόνοια. ἡ χωρίζουσα τοῦ δέοντος, καὶ ἀποστασίαν ποιοῦσα τοῦ νοῦ.᾿Απάθεια. οὐ *τὸ μὴ πολεμεῖσθαι ὑπὸ δαιμόνων,* τὸ μὴ λυπεῖσθαι ὑπὸ δαιμόνων. ἐπεὶ α ρα ὀφείλομεν κατὰ τὸν᾿Απόστολον ἐξεληλυθέναι ἐκ τοῦ κόσμου· ἀλλὰ πολεμουμένους ὑπ' αὐτῶν ἀπολεμήτους μένειν.᾿Απάθειά ἐστιν α νθος τοῖς πρακτικοῖς· πρακτικὸν δὲ συνίστησιν ἡ τήρησις τῶν τοῦ χριστοῦ ἐντολῶν· τούτων δὲ φύλαξ ὁ φόβος αὐτοῦ. ε ργον δὲ ἀπαθείας ἡ ἀγάπη. ἀπάθεια ἐστὶ κατάστασις ψυχῆς λογικῆς ἐκ πραότητος καὶ σωφροσύνης συνισταμένη.᾿Αποτίμησισ. τὸ ἀποτίμημα, καὶ τὸ τέλος, καὶ ὁ φόρος.᾿Απήχεια. ἀντὶ τοῦ ἀπέχθεια. ου τως Λυσίας καὶ Δείναρχος. alpha.242᾿Αππία. ὁδὸς ου τως καλεῖται ἀπὸ᾿Αππίου῾Ρω μαίου τιμητοῦ, ο ς λιθομυλίᾳ ταύτην κατέστρωσε καὶ υ δατος ὀχετοὺς κατεσκεύασεν.᾿Απιστία. ἡ ἀσέβεια καὶ ἡ ἀπείθεια. ου τως Πλάτων.῾Απλᾶσ φησὶ Καλλίστρατος τὰ μονοπέλματα τῶν ὑποδημάτων.᾿Απόγνοια. ἀπόγνωσις. Θουκυδίδης· ἐνέπρησαν δὲ τὰ πλοῖα, ου τως ἀπόγνοια η .᾿Απὸ γραμμῆσ. οι ον ἀπ' ἀρχῆς. ἐκ μεταφορᾶς τῆς τῶν δρομέων ἀφετηρίας, καὶ γραμμῆς, η ν καὶ α φεσιν καὶ βαλβίδα καλοῦσιν.᾿Απογραφή. ἐπειδάν τις λέγει τινὰ ε χειν τὶ τῶν τῆς πόλεως, ὁ ἐναγόμενος ἀπογραφὴν ποιεῖται, δηλῶν ο σα τὲ ε χει καὶ ο θεν τὰ χρήματα.᾿Απὸ δόξησ. ἀπὸ εἰκασμοῦ.᾿Αποθήκη. καὶ ἡ ἀποστροφή. ου τως Φίλιστος.᾿Αποκαραδοκία καὶ ἀποκαραδοκῶν. ὁ προσδοκῶν. ὁ δὲ καθῆστο ἐν τῇ παρεμβολῇ ἀποκαραδοκῶν, ο πη καὶ τύχης χωρήσοι τὰ πράγματα.᾿Απώλεια. τὰ διὰ τοῦ ¯ε¯ι¯α προπαροξύτονα, ε χοντα ἐνεστῶτα ἀντὶ παρακειμένου, δίφθογγον ε χει· οι ον· ἀνθῶ, α νθεια· θαλῶ, θάλεια· χαιρῶ, χαίρεια· κρατῶ, κράτεια· μήδω, μήδεια. ἐπὶ γυναικὸς τῆς ἡρωΐδος· ἐπὶ δὲ τῆς χώρας διὰ τοῦ ¯ι· ἐπὶ τῆς πόλεως μίδεια. προπαροξυτόνως, καὶ κατὰ τὴν παραλήγουσαν διὰ τοῦ alpha.243 ¯ι. τὰ δὲ διὰ τοῦ ο λλω ἐκτείνουσι τὸ ¯ω· ἐξώλεια, προώλεια.᾿Αποκλήρωσισ. διανομὴ, μερισμός· μέρος εἰς ἀμείνονα λῆξιν. λῆξις δέ ἐστι μερὶς, παῦσις. κληρονομία.᾿Απόκρισισ. ἡ ἀπολογία. ου τως Λυσίας,᾿Αντιφῶν καὶ Δημοσθένης.᾿Απομαγδαλία. τὸ σταῖς, ῳ ἀπομάττονται οἱ μάγειροι, ο περ ἐκάλουν χειρόμακτρον, ο μετὰ τὴν ἐργασίαν ἀπέῤῥιπτον τοῖς κυσίν. η ἡ τῶν κυνῶν τροφή.᾿Απολλωνίτισ. χώρα. οι μαι δὲ καὶ ἐπὶ ἀρσενικοῦ γράφεται.᾿Απὸ πεντόζοιο. πεντακλάδου.῾Ησίοδος· –μὴ δ' ἀπὸ πεντόζοιο ...... αυ ον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν αι θωνι σιδήρῳ. πεντάκλαδος ἡ χείρ. μὴ ὀνυχίσῃς, φησὶν, ἐν ἑορτῇ ξηρὸν ο νυχα. χλωρὸν δὲ τὸ ζωτικὸν αι μα. ἀσεβὲς γὰρ τὸ ὀνυχίζεσθαι ἐν ἑορτῇ θεῶν. κλίνεται δὲ ἡ πέντοζος, τῆς πεντόζου.᾿Αποῤῥῶγεσ. ἐξοχαὶ ἀπεσχισμέναι, ἀπεῤῥηγμέναι, ἀπ' ἀλλήλων ἀπεσπασμέναι. ἀπὸ τοῦ ¯ρ¯ω ῥὴξ, καὶ τροπῇ ῥὼξ, καὶ κλίνεται ῥωγὸς καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως ἀποῤῥώξ. alpha.244᾿Απόνοια. α νοια, υ βρις.᾿Αποπληξία. θλίψις, μανία, α νοια, η πλῆθος ἰχῶρος τὲ καὶ πνεύματος, ἐπισχόντος τὴν ἀναπνοήν.᾿Αποπομπή. ἡ ἀποτροπή.᾿Αποπορεία. ἡ ἐπαναχώρησις, ἡ ἐπαναστροφὴ, ἡ ἐπάνοδος. ἐπιταχύναι τὴν ἀποπορείαν.᾿Απορησία. ἀντὶ τοῦ ἀπορία. ου τως Ευ βουλος.᾿Απόῤῥησισ. ἡ ἀπαγόρευσις. ὁ δὲ οὐκ η νεγκε τὴν ἀπόῤῥησιν, ἀλλὰ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

θυμοῦ πληρωθεὶς ε φη·– σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἀποκήρυξιν.᾿Αποῤ̔ροῆσ. σταγόνος. Απορος χώρα. ἀντὶ τοῦ ἀπόρευτος.᾿Αποσκευή. ἡ τῶν ἐπιτηδείων κομιδή. τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον τοῦλδον. τὰ σαγμάρια. συνέταξε δὲ τούτοις καὶ τὴν ἀποσκευήν. ᾿Αποστολαί. δῶρα, ἀποπέμψεις.᾿Αποστολικὴ πολιτεία. τουτέστιν ὀφθαλμῶν ἀκρίβεια, γλώσσης ἐγκράτεια καὶ τὰ ο μοια.᾿Αποστροφή. ἀντὶ τοῦ καταστροφή.᾿Απόταξισ. τὸ χωρὶς τετάχθαι τοὺς πρότερον ἀλλήλοις συντεταγμένους εἰς τὸ ὑπηρετεῖν τὸν ὡρισμένον φόρον. ου τως᾿ Αντιφῶν. alpha.245᾿Απροτίμαστοσ. α ψαυστος η α θικτος, ἡ μὴ ἐπιζητηθεῖσα πρὸς μίξιν. παρὰ τὸ μάω, *μῶ,* τὸ ζητῶ, η παρὰ τὸ μαστεύω, ο σημαίνει τὸ ζητῶ.᾿Απτήν. ἡ μηδέποτε πτᾶσα, ἡ μὴ πετομένη. καὶ κλίνεται ἀπτῆνος. παρὰ τὸ πέτω πετὴν καὶ ἀπτὴν, ἡ μὴ ι πτασθαι δυναμένη διὰ σμικρότητα. Απρωσ. θηλυκόν· πόλις δέ ἐστι Θρᾄκης. ὁ πολίτης᾿Απραῖος. ἐγὼ δέ φημι᾿Απρηνὸς, καὶ τὸ Απρως μηκιστογραφῶ, ὡς τὸ Αθως.᾿Απρόσκλητοσ. ἡ μὴ τυχοῦσα τῶν καλουμένων κλητόρων κατὰ τὸν νόμον. ᾿Απότριψισ. μέλλησις· ἀπάγγελσις· ἀγώνισις, προάγγελσις· τέκμαρσις, κάθεξις.᾿Απουρία. ἡ ἐξ ἀνίσων γάμων σπορὰ, οι ον ἀπὸ δούλης η ἀπὸ δούλου.᾿Απόφασισ. Δημοσθένης. τὸ ἀποφαίνειν διὰ γραμμάτων κατὰ μέρος, ὁπόσην οὐσίαν ε χει, ο περ ἐν ταῖς ἀντιδόσεσι μάλιστα γίνεται. καλεῖται δὲ αὐτὸ καὶ ἀπογραφή.᾿Απραγμοσύνη. ἡ καταφρόνησις, ἡ ἀμέλεια. ὁ δὲ᾿Ιουστινιανὸς α δικον αὐτῶν ἀπεκάλει τὴν ἐς κουτριγούρους ἀπραγμοσύνην. καὶ ἀπραγμοσύνη, ει δος α νθους. μίλακος ο ζων καὶ ἀπραγμοσύνης. alpha.246᾿Αποίκησισ. ἡ μετοίκησις. ᾿Απφά. ἀδελφῆς καὶ ἀδελφοῦ ὑποκόρισμα.᾿Απανάστασισ. ἀποικία, μετανάστασις. ᾿Απέχθεια. μῖσος.᾿Απέλεθρον. ἀμέτρητον καὶ πολλὴν δύναμιν· πέλεθρον γὰρ καὶ πλέθρον μέτρον γῆς.᾿Απειλή. ἡ μετ' ὀργῆς ἐπίπληξις. παρὰ τὸ α ποθεν ει ναι ἐλέους, η παρὰ τὸ ἀπείλλειν, ο ἐστιν ἀπείργειν· ὁ γὰρ ἀπειλῶν τὸν θέλοντά τι πράττειν ἀπείργει. η παρὰ τὴν ἀπὸ καὶ τοῦ εἰλῶ, ἡ ἀποκλείουσα τῶν δεόντων. ε στι γὰρ ἀπειλὴ λόγος συστρέφων τὸ δέον, η λόγος ἀπείργων τῶν ἁμαρτημάτων. σημαίνει δὲ τρία· τὸ καυχῶμαι, ὡς τό· –ποτ' ἀπειλήσει– ἐπὶ δὲ εὐχῆς· –οὐδ' ἠπείλησεν α νακτι– ἐπὶ δὲ ὀργῆς· –αι ψα δ' ἀναστὰς ἠπείλησε μῦθον– τὸ δὲ ευ χομαι, παρὰ τὸ ἀπέλλας, τὰς φιάλας, δι' ω ν σπένδοντες. εὐχόμεθα. τὰ εἰς ¯η λήγοντα θηλυκὰ, παραλήγοντα ἑνὶ τῶν δασέων η ψιλῶν, η ε ν τινι τῶν μέσων, οὐδέποτε τῇ ¯ε¯ι διφθόγγῳ παραλήγουσι, πλὴν τοῦ πείνη, ὠτειλὴ, ὀφειλὴ καὶ ἀπειλή. alpha.247᾿Απήνη. ἡ α μαξα. παρὰ τὸ α νω τὸ ἀνύω, α νη καὶ ἀπάνη, καὶ τροπῇ τοῦ ¯α εἰς ¯η ἀπήνη. Απυστοσ. ὁ ἀνήκουστος. ἀπὸ τοῦ πεύθω, πευστὸς καὶ α πυστος.᾿Απαισόσ. πόλις κατὰ τὴν Τρωάδα. λέγουσι καὶ δίχα τοῦ ¯α. ο ς ῥ' ἐνὶ Παισῷ. ὁ πολίτης᾿Απαισηνὸς καὶ Παίσιος.᾿Απάμεια. πόλις Συρίας. ἀπὸ τῆς᾿Απύνας, τῆς Σελεύκου μητρός. ὁ πολίτης ᾿Απαμεύς.᾿Απαιόλη. ἀπατητική.᾿Αποφοίτησισ. χωρισμὸς η ἀναχώρησις.᾿Αποῤ̔ροή. ἡ ἀπὸ σταγόνος τινὸς ῥέουσα.᾿Απόμοιρα. μερὶς, κλῆρος.᾿Απογραφή. ἡ ἀρίθμησις. ᾿Απραγμάτευτοσ. ἡ μηδένα κόπον ε χουσα, ἡ ἀπολυπραγμόνητος.᾿Απαρτία. ὁ κατὰ τὸν οι κον κόσμος, η τοι τὰ λεγόμενα ε πιπλα. ε στι καὶ ἀπαρτῶ, παράγωγον ἀπαρτίζω· τὸ ἀρτίως ο ἐστιν εὐαρμόστως συμπληρῶ. *᾿Απηνή. ἡ ἀναιδὴς, καὶ ἀπάνθρωπος, καὶ ἀσεβής.* alpha.248᾿Απαρκτίαισ. ταῖς ἀπὸ τῆς α ρκτου πνοαῖς. καὶ ἀπαρκτίας α νεμος, ὁ ἀπὸ τῆς α ρκτου πνέων.᾿Απάγεια. ἡ μήπω συμπαγεῖσα.᾿Απίησ. ξένης. –ἐξ ἀπίης γαίης–.᾿Αποσφήλωσισ. ἡ ἀποπληξία.᾿Απεμπολὴ καὶ ἀπεμπόλησισ. ἡ μετὰ ἀπάτης πρᾶσις καὶ ἐμπορία.᾿Αποπληξία. τὸ μετὰ ἀναισθησίας καὶ παρέσεως πάθος.᾿Απαγωγάσ. αἰχμαλωσίας.᾿Απανθρωπία. ἡ κακία. ο ταν γάρ τις μὴ κατὰ α νθρωπον ποιῇ, τοῦτο ἀπανθρωπία.᾿Αποκαραδοκία. προσδοκία, ἐλπίς.᾿Απάθεια τοῦ νοῦ. ἀπὸ τῆς κτίσεως ἀποδημία.᾿Απαράτρωτοσ. ἀπαρασάλευτος.᾿Απὸ κοπρίασ. ἀπὸ πειρασμοῦ.᾿Αποκοπή. ἡ ἐκ τοῦ τέλους α ρσις. οι ον· κυκεῶνα, κυκεῶ· ἱδρῶτα, ἱδρῶ. ᾿Απήχησισ. ὁ η χος καὶ ἡ προφορὰ καὶ ἡ ἐκφώνησις. alpha.249᾿Απόστροφοσ. σημεῖον ἐκθλίψεως φωνήεντος *η φωνηέντων,* οι ον· ω ς ε φατ' εὐχόμενος– ἀπόστροφος δὲ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

διὰ τὸ νεύειν ἐπὶ τὰ ε σω κάτω. τίθεται δὲ ἀντὶ τεσσάρων· ἀντὶ τοῦ ¯α· ἀντὶ τοῦ ¯ε· ἀντὶ τοῦ ¯ι, καὶ ἀντὶ τοῦ ¯ο.᾿Απειροκαλία. ἡ φιλοδοξία. καὶ ἀπειρόκαλοι. ει ρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀπείρους ει ναι τοῦ καλοῦ, η τοι τῆς ταπεινώσεως. η οἱ ἀμέτρως καλλυνόμενοι. τοιοῦτοι δὲ οἱ τῆς νεανικῆς ἡλικίας.᾿Απόμοιρα. τὸ ἀπὸ τῶν οἰκείων κτημάτων ἀφιερωθὲν εἰς ἐκκλησίαν η εἰς μοναστήρια, η εἰς γηρωκομεῖα.᾿Αποβολή. ἡ πρόσκρουσις. καὶ ὁ ᾿Απόστολος· εἰ γὰρ ἀποβολὴ αὐτῶν–. (Οὐδέτερον.) ᾿Απαρεμπόδιστα. ἀπλανῆ.᾿Απατούρια. ἑορτὴ δημοτελής· η γετο δὲ παρ᾿ Αθηναίοις ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. Απεδα. τὰ ἰσόπεδα. alpha.250᾿Απείκασμα. ὁμοίωμα.᾿Αποβράσματα. τὰ πίτυρα. παρὰ Καλλιμάχῳ· τῆς οὐδὲν ἀπέβρασας φαῦλον ἀλετρίς.᾿Απόθετον. τὸ ἀποτεθησαυρισμένον.᾿Αποθύμια. λυπηρὰ, τὰ μὴ καταθύμια.᾿Απόκριμα. κατάκριμα. ᾿Απὸ κυανέων. ἀπὸ κυανὸς, κυάνειος, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ¯ι κυάνεος, τὸ κυάνεον, τὰ κυάνεα, τῶν κυανέων.᾿Αποπορευτέα. ἀγαθά. τοιγαροῦν ἀποπορευτέα αὐτῷ δοκεῖ. ᾿Απὸ στόματος. α νευ γραμμάτων. ὁ δὲ κελεύει ἀπὸ στόματος φράζειν τοῖς ἡγεμόσι τῶν Μάρσων. Απρακτα. ἀνεκδίκητα, ἀτιμώρητα. ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὐχ οι α τὲ ει ναι α πρακτα γενέσθαι.᾿Απροστασίου. ει δος δίκης, κατὰ τῶν μετοίκων τὸν προστάτην μὴ νεμόντων. ᾑρεῖτο δὲ ε καστος αὐτῶν τινὰ τῶν πολιτῶν, ο ν η θελε, προστάτην, alpha.251 τὸν ἐπιμελησόμενον τῶν ἰδίων καὶ τῶν δημοσίων ὑπὲρ αὐτοῦ ω σπερ ἐγγυητὴν ο ντα.᾿Απροβούλευτον. τὸ μὴ πρότερον εἰς τὴν βουλὴν, ἀλλ' εὐθὺς εἰς τὸν δῆμον εἰσαχθὲν ψήφισμα. ου τως Δημοσθένης.᾿Απρόσωπον. κακόμορφον, δυσειδές. – ἀπρόσωπον μὲν, ο σα ἰδεῖν–. ᾿Απαιδοτρίβητον. ἀγύμναστον. ᾿Απέραντον. ἀτελεύτητον.᾿Απερίτρεπτον. τὸ μὴ περιτρεπόμενον.᾿Απέριττον. τὸ εὐτελές.᾿Απεοικός. ἀνόμοιον. ᾿Απεικός. μὴ πρέπον. ᾿Απευκτόν. μισητόν. ᾿Απήμαντον. ἀβλαβές. ᾿Απηχέστατον. ἀηδές. ου καὶ αὐτὸν τὸν η χον ἀποστρεφόμεθα. ᾿Απηνέμοις. γαληνοτάτοις. Απλετον. πολὺ, ἀπλήρωτον.῾Απλοῦν. τὸ μὴ συντεθειμένον. λέγει δὲ καὶ τὸ ἀκακούργητον. Απλαστον. ἀληθινόν. Απλωτον. α πλευστον.᾿Απόῤῥητον. α φραστον, μὴ δυνάμενον ῥηθῆναι. Αποσον. τὸ ποσότητι η μέτρῳ οὐχ' ὑποπίπτον. ᾿Απαραποίητον. α πλαστον. Απιος. ἡ ὀπώρα. καὶ α πιον. τὸ δὲ α πιος ἐπὶ θηλυκοῦ. ᾿Απόλεκτον. ἐκλεκτόν. Αποπτον. ὑψηλόν. alpha.252 ᾿Απώμοτον. τὸ ε ξω ο ρκου γινόμενον. Αποιον. ἀνήδονον. Αποινα. τὰ δῶρα καὶ τὰ λύτρα τὰ ὑπὲρ φόνου διδόμενα. ε στιν ου ν φόνος, καὶ κατὰ στέρησιν α φονος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ι α φοινος, καὶ τὸ οὐδέτερον α φοινον καὶ α ποινον, τουτέστι τὰ ὑπεξαιρούμενα τοῦ φονικοῦ ἐγκλήματος. η ἐκ τοῦ ποινὴ, ἡ τιμωρία, γίνεται α ποινος καὶ α ποινον. ᾿Απερικτύπητον. ἀτάραχον, ἀνενόχλητον. ᾿Αποδεκτόν. ἐπαινετόν. ᾿Απόπτυστον. μισητόν.᾿Απρόσκοπον. ἀσκανδάλιστον.᾿Απρόσβλητον. γενναῖον.῾Απτόν. ψηλαφητόν. ᾿Απαύγασμα. ἡ ἀκτὶς τοῦ ἡλίου.᾿Απρόσιτον. ἀθεώρητον. *᾿Αποξενώμενον. η θος βάρβαρον καὶ α γριον. *᾿Απαγούσ. τὸ μὴ βεβηκὸς εἰς τὴν πίστιν μὴ δὲ πάνυ ἑδραῖον.* ᾿Απέννιον η ᾿Απέννινον. ο ρος διὰ μέσης ᾿Ιταλίας τεταμένον.᾿Αποπάτημα. τὸ ἀνθρώπινον σκύβαλον.᾿Απόλεκτον. τὸ ε κκριτον καὶ ἐκλελεγμένον.᾿Απαίσιον. ἀπρεπές.᾿Απόλεκτον. οὐχὶ τὸ φαῦλον καὶ ἀπόβλητον, ἀλλὰ τὸ ε κκριτον, καὶ ἐκ πλειόνων ἐξειλεγμένον. καὶ στρατιώτας ἀπολέκτους.᾿Απίναιον. ο ρος. alpha.253 ᾿Απλῆκτον. τὸ κατάλυμα.᾿Απλῆκτα. πολλά.᾿Απόκλιμα. τὸ ε κνευμα τῶν ὀρῶν. ᾿Απερίγραπτον. ἀπεριόριστον. ἡ μοναδικὴ ὑπόστασις τῶν πάντων περιεκτική. δυάδα γὰρ η τριάδα ἀπερίγραπτον ἀδύνατον λέγειν. ἐν τῇ περιγραφῇ τῆς μονάδος γνωρίζεται δυάς. ἡ δὲ ἁγία ἐκκλησία τρεῖς ὑποστάσεις ἀπεριγράπτους ὁμολογεῖ. ἀπερίγραπτον καὶ τὸ ἀπερίσκοπον.᾿Απάργματα. α εἰς τοὺς τάφους ἐνέβαλον ἐναγίσματα η τοι θυσίας. παρὰ τὸ α ρχω α ργμα καὶ α παργμα. Ομηρος· –α ργματα θῦσε θεοῖς ἀειγενέτῃσιν.᾿Απαιόλημα. ἀπάτημα.᾿Απερείσια. πολλά. παρὰ τὸ α πειρος, ἀπειρέσιος καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν ἀπερείσιος, καὶ τὸ οὐδέτερον ἀπερείσιον καὶ ἀπερείσια. Απυον. τὸ μὴ ε χον ε λκος.᾿Απειρόκαλον. α γνωστον, ἀμαθές.᾿Απηχήματα.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ᾠδαὶ ἀπατηλαί.᾿Απομόργματα. σφραγίδων ἐκτυπώματα.῾Απαξάπαντα. ἀπὸ μικροῦ ε ως μεγάλου.᾿Απείραστον. ἀδοκίμαστον.᾿Αποθύμια. λυπηρὰ, τὰ μὴ καταθύμια. ἀπὸ τὸν θύω, θυμὸς καὶ ἀποθύμιον.᾿Αποφώλια. ἀπαίδευτα. Ομηρος· η δη α λιτρος ε σσι καὶ οὐκ ἀποφώλια εἰδώς. alpha.254 πῶς ου ν ἁμαρτωλός τε καὶ ἀπαίδευτος; ἀλλὰ λέγει· πάνυ η μαρτες καὶ οὐκ ω ν ἀπαίδευτος, ὡς ει ωθε λέγειν· θαυμάζω, πῶς σοφὸς ω ν, η μαρτες. γέγονε δὲ παρὰ τὸ φωλεόν· φωλεοὶ γὰρ τὰ παιδευτήρια, παρὰ τὸ ἐν αὐτοῖς φωλεύειν καὶ διατρίβειν. η παρὰ τὸ φῆλος, ο σημαίνει τὸν ἀπατεῶνα, φήλιος καὶ ἐν συνθέσει ἀποφήλιος καὶ τροπῇ ἀποφώλιος. ἀποφωλίους τοὺς ἀπαιδεύτους ἐκάλουν.῾Απλοῦν. ἀπερίεργον. καὶ ἁπλότης ε ξις ἀπερίεργος, τὸ πιστὸν ἑτοίμως ε χουσα. η τὸ μηδὲν μετ' ἐπινοίας ἐξ αὐτοῦ πλάττον η λαλοῦν.᾿Απαθές. τὸ πάσης υ λης χωρίς. καὶ ὑπὸ ταύτης οὐδαμῶς ο ἐστι νοηθῆναι δυνάμενον, η τὸ πάθους χωρὶς καὶ πάσης ἁφῆς ἀνώτερον. *᾿Αποδρευθέντα. ἐκτμηθέντα.* (῾Ρῆμα.) ᾿Απεμφαίνει καὶ ἀπεμφαίνοντα. τὰ ἀπεοικότα καὶ ἀνάρμοστα.᾿Αποπερατοῦσαν. συμπληροῦσαν, συμπεραίνουσαν.᾿Απεσκολλυμένοσ. κυρίως ἐκτεταμένος· κόλλυς γὰρ ἡ ἐπὶ τοῦ α κρου θρὶξ, η ν ἐφύλαττον ἀκούρευτον, θεοῖς ἀνατιθέντες. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ γεγυμνωμένου.᾿Απεξενωμένη. ἀλλοτρία. alpha.255 Απαγε. παῦσαι, μὴ γένοιτο. η ἀντὶ τοῦ· χρῶ τῇ ἀπαγωγῇ. ου τως Δημοσθένης. καὶ παροιμία· α παγε ξένον ἐν χειμῶνι. ἐπὶ τῶν ὀχληρῶν.᾿Απάγειν. ἐφηγεῖσθαι, γράφεσθαι, δικάζεσθαι. τούτων ε καστον ἐπὶ τῶν ἑτέρως κατηγορούντων λέγεται. ἀλλ' ἐὰν μὲν πρὸς διαιτητὴν ἡ δικασία γίνεται, καλεῖται δικάζεσθαι.᾿Απάγοντεσ. ἀπωθοῦντες, ἀπελαύνοντες. τὸν α νδρα ἀπάγοντες.᾿Απαγορεύει. ἀποτρέπεται, ἀρνεῖται. ἀπαγορεύουσι τῷ Φιλίππῳ, καὶ τὸν Δέκιον ἀναγορεύουσιν–.᾿Απαλλάξασ. ἀντὶ τοῦ πείσας ἀποστῆναι. ου τως Κρατῖνος, Δημοσθένης καὶ α λλοι.᾿Απαλλάξαι καὶ ἀπαλλάξωμεν. ἀντὶ τοῦ ἀφανίσωμεν. Ξενοφῶν· τῶν α λλων σκευῶν τὰ περισσὰ ἀπαλλάξωμεν. καὶ ἀπαλλάξαι ἀντὶ τοῦ φυγαδεῦσαι. προσωτάτω ᾿Αρμενίας ἀπαλλάξαι. alpha.256᾿Απαλλάξειεν. μετακινήσειεν. πῶς καλῶς αὐτῶν ἀπαλλάξειεν α ν μετόρχιον.᾿Απαλλαξείοντεσ. ἐπιθυμίαν ε χοντες ἀπαλλαγῆναι.᾿Απαλγήσαντασ. ἀντὶ τοῦ παυσαμένους ἀλγεῖν, ω σπερ καὶ τὸ ἀπολοφυράμενοι.᾿Απαλγοῦντεσ. ἀπογινώσκοντες. ἀπαλγοῦντας δὲ αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ πολλοῦ ῥίγους ἐπεῤῥώννυεν. ᾿Απαλέξασθαι. ἀντιτάξασθαι. Σοφοκλῆς· οὐδὲν σθένομεν πρὸς ταῦτ' ἀπαλέξασθαι. ᾿Απαλεξῆσαι. κωλῦσαι. καὶ ἀπαλέξαντες ὁμοίως.᾿Απαληθεύειν. τὸ ἀληθὲς ἐξευρίσκειν. καὶ ἀπαληθεύω τὸ τὴν ἀλήθειαν ἐκφαίνω. καὶ ἀπαληθεύοντι, τούτου τὸ δολερὸν ἀναφαίνεται.᾿Απαμυνεῖ. ἀποτρέψει.᾿Απαντᾷν καὶ συναντᾷν λέγουσιν ἑκατέρως τὸ παραγίνεσθαι ει ς τινα τόπον.᾿Απαντήσαντοσ. γενέσθαι φθάσαντος. ᾿Απαντωμένων. συμβαινομένων, γινομένων. οὐ μὴν ἀλλὰ τοιούτων ἀπαντωμένων οὐδὲν ἱκανὸν η ν πρὸς τὸ κωλύειν τὴν ὁρμὴν τῶν῾Ρωμαίων. alpha.257᾿Απαξιῶν. ἀνάξιον ἡγούμενος.᾿Απαρνοῦντα. ὑποχωρήσαντα. –ἀν' ἑκάστην ἡμέραν ἀπαρνοῦντα τὸν στόλον εἰς τὴν οἰκείαν.᾿Απαρτῆσαι. τὸ κρεμάσαι. τὸ δὲ τελειῶσαι, ¯ι.᾿Απῆμεν. ἀπὸ τοῦ ει ω, τὸ πορεύομαι, ὁ μέσος παρακείμενος ει α, καὶ τροπῇ τοῦ ¯ε εἰς ¯η η α, τὸ πληθυντικὸν η αμεν καὶ κατὰ συγκοπὴν η μεν. οι ον· προῄμεν τῇ βουλῇ. καὶ τὸ δεύτερον η τε καὶ ἀπῆτε. καὶ ταῦτα ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἀπῆτε βεβουλευμένοι. τοῦ τούτου η α ὁ ὑπερσυντέλικος η ειν. ἐξ ου καὶ τὸ παρήειν, ἐξήειν. τὸ πληθυντικὸν, η εισαν, καὶ κατὰ συστολὴν ἀπήεσαν.᾿Αποτυμπανίσαι. οὐχ ἁπλῶς τὸ ἀποκτεῖναι, ἀλλὰ τυμπάνῳ ἀποτυμπανῶ. ε στι δὲ ξύλον, ο περ σκυτάλην καλοῦσι. τὸ γὰρ παλαιὸν ξύλοις ἀνῄρουν τοὺς πολεμίους· υ στερον δὲ τῷ ξίφει, κα ν τε δοῦλος ει η, κα ν τε ἐλεύθερος.᾿Αποφηληκίζει. βιάζεται. ἀπὸ τῶν ὠμὰ σῦκα τρωγόντων. καὶ ἐπὶ τὰ α λλα μετῆκται. ἀπὸ τοῦ φήληξ, φήληκος. τοῦτο παρὰ τὸ σφάλλω· σφήληξ καὶ φήληξ· η παρὰ τὸ φῶ τὸ ἀπατῶ.᾿Απαρυστέον. ἀφαιρετέον. ἀπὸ τοῦ ἀρύω. alpha.258 ᾿Απάρχεσθαι. τὸ τοῖς ἀγύρταις ἀργύριον ἐμβαλεῖν.᾿Απαυθημερίζειν. αὐθήμερον

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἐπανέρχεσθαι. Ξενοφῶν· ω στε ἀπαυθημερίζειν ἐπὶ τὸ στράτευμα. ᾿Απαυτοματισθεῖσα. οὐκ ἀφ' ἑαυτῆς τελειωθεῖσα.᾿Απαυχενίζειν. ἀφηνιᾷν, ἀτακτεῖν, η τὸν αὐχένα συντρίβειν. ᾿Απαιθριάζει. ἀντὶ τοῦ εὐδίαν α γει. ᾿Αριστοφάνης· ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας η ξυνεφεῖ. ἀντὶ τοῦ συνάγει τὰ νέφη. Απαιρε. ο οἱ πολλοὶ ᾳ ρον λέγουσιν.᾿Απαίρειν. ἀντὶ τοῦ παραγενέσθαι.᾿Απαίροντεσ. μεθιστάμενοι. ου τως ᾿Αριστοφάνης. ᾿Απέβη. ἀπέθανεν. ᾿Απεβίω. ὁμοίως. ᾿Απεγένετο. ὡσαύτως. ου τως ᾿Αντιφῶν καὶ Θουκυδίδης.᾿Απεγνωκώσ. ἀποδοκιμάσας. ου τως Δημοσθένης.᾿Απέδει. ἐνέλιπεν. ὁ δὲ Φιλοποίμην ᾿Αρκὰς ἀπέδει Πελοποννησίων οὐδενός. alpha.259 ᾿Απεδειλία. ἐδεδίει.᾿Απέδειξεν. ἀντὶ τοῦ παρέδωκεν. ου τως Ξενοφῶν.᾿Απεδημηκότεσ. ἀντὶ τοῦ ἀποδεδημηκότες. ου τως Ερμιππος. ᾿Απεδοκίμαζεν. ἀτίμως υ βριζεν, ἐξεφαύλιζεν. ἀπεδοκίμαζε μὲν τοὺς κοσμίους τοῖς η θεσι, τοὺς ἐν κύβοις δὲ καὶ μέθαις ἐτίμα καὶ προῆγεν.᾿Απέδοξεν. ἀντὶ τοῦ· πῶς οὐκ ε δοξεν.᾿Απεκάθετο. ἀντὶ τοῦ ἐκαθέζετο. ὁ δὲ Σκιπίων ἀπεκάθετο πρός τινι πυραμίδι, θεωρῶν τοὺς αὐτομόλους. ᾿Απεκάλει. ἀντὶ τοῦ ἐνεκάλει. Ξενοφῶν δὲ ἀντὶ τοῦ μετεπέμπετο.᾿Απέκνισεν. ε κοψε. ξύλα ἀπέκνισεν.᾿Απέλθοι. ἀντὶ τοῦ ἐπανέλθοι. Θουκυδίδης. Δημοσθένης δὲ ἀντὶ τοῦ ἀποπεράναι. ᾿Απελογίζετο. ἀπηριθμεῖτο. ὁ δὲ εἰσελθὼν ἀπελογίζετο τὰς αἰτίας. ᾿Απενιαυτίσαι. ἐνιαυτὸν φυγεῖν τὴν πατρίδα ἐπί τισιν ἀδικήμασιν. ἀπενιαυτίσαι εἰς τὸ τῶν Σκυθῶν ε θνος.᾿Απεπίστευον. η λπιζον. ἐν δὲ τοῖς ἐπιπέδοις καὶ ὑψηλοῖς ἀπεπίστευον. alpha.260 ᾿Απεσκευάζετο. τὴν στολὴν ἀπετίθει. κυρίως δὲ ἀποσκευάσασθαί ἐστι, τὸ ἀποῤῥίψαι τὰ σκεύη, καὶ τοῖς πολεμίοις ἀκολουθεῖν. μετὰ πλείστων ἀνθρώπων ἐκεῖσε ἀπεσκευάσατο. ᾿Απέσομαι. ᾿Αριστοφάνης ἀντὶ τοῦ ἀπέρχομαι. ᾿Απεσπούδαζεν. ἠμέλει, κατεφρόνει. οὐδὲν τῶν ᾿Επικούρου λόγων ἀπεσπούδαζεν ὁ ᾿Απολλώνιος. ᾿Απεσχοίνισεν. ἀπεχώρισεν. ᾿Απεσχοινισμένοσ. ὁ ἐστερημένος. Δημοσθένης δὲ ἀντὶ τοῦ ἀποκεκλεισμένος.᾿Απετιμήσαντο. ἀποτίμημα ε λαβον. ου τως Δημοσθένης. καὶ ἀποτίμησις τὸ ἀποτίμημα. ᾿Απετρίψαντο. ἀπελογίσαντο. οὐ μόνον ἀπετρίψαντο τὰς διαβολάς.᾿Απετρύετο. κατεδαπανᾶτο. καὶ παρὰ τὰς τῶν δείπνων παρασκευὰς τὸ πολὺ τῶν δημοσίων ἀπετρύετο. καὶ ἀπέτρυσεν ὁμοίως.᾿Απευήκασιν. ἀπεξηραμμέναι εἰσίν.᾿Απεφλαύριζεν. ἐκάκιζεν. ὁ δὲ τούτοις ἀντέπραττε καὶ ἀπεφλαύριζε τὰ λεγόμενα.᾿Απεχειρίσθη. τὴν χεῖρα ἀφαιρέθη. ο ς μετὰ πολλὰς αἰκίας καὶ στρεβλώσεις ἀπεχειρίσθη τὴν δεξιάν. alpha.261᾿Απέχω. ἀντὶ τοῦ ἀπέλαβον. ἀπέχομέν γε τὴν χάριν.᾿Απεχρᾶτο.῾Ηρόδοτος, ἀντὶ τοῦ ἀρκεῖν ἡγεῖτο. Θουκυδίδης δὲ, ἀπεχρῶντο ἀντὶ τοῦ ἀνήρουν. Απει. ἀντὶ τοῦ ἀπελεύσῃ.᾿Απεῖδεν. ἀντὶ τοῦ μετὰ δριμύτητος ἐθεάσατο. ὁ δὲ στρατηγὸς ἐπεὶ ἀπεῖδεν εἰς αὐτόν.᾿Απήρτα. ἐκώλυσεν, διατριβὴν παρεῖχεν. ἀπήρτα τὸν πλοῦν τῆς ὁδοῦ. ξυμπαρέπλει τῇ στρατιᾷ.᾿Απήχθη. ἀπεκομίσθη, η παρετράπη. ὁ δὲ ᾿Απολλώνιος τὴν γλῶτταν ἀττικῶς ει χεν, οὐ δὲ ἀπήχθη τὴν φωνὴν ὑπὸ τοῦ ε θνους.᾿Απηρκότοσ. ἀναχωρήσαντος. α ρτι δὲ ἀπηρκότος τοῦ Σοραίχον, ἡ Σιωνὶς ἐφίσταται. Απιμεν. ἀπερχόμεθα.᾿Απιστεῖν. τὸ ἀπιθεῖν. ου τως Πλάτων.᾿Αποβῆναι. τὸ ἀγωνίσασθαι τὸν ἀποβάτην. ἀποβάτης δέ ἐστιν ἱππικὸν ἀγώνισμα.᾿Αποφλαυρίζοντεσ. ἐπιτωθάζοντες, ἐξευτελίζοντες, η ὡς πονηρὸν ἀποστρεφόμενοι. ἀεὶ γὰρ τὸ φλαῦρον ἐπὶ πονηροῦ τάττεται.᾿Απόστιχε. ἀπαλλάσσου, ἀναχώρει. στείχω, ε στιχον, ε στιχες, ε στιχε, καὶ ἀπόστιχε.᾿Απόερσεν. ἀπέπνιξε, διέφθειρε. παρὰ τὸ ε ῤῥω τὸ φθείρω, ὁ μέλλων ἐρῶ καὶ αἰολικῶς alpha.262 ε ρσω, ὁ ἀόριστος ε ρσα, ε ρσας, ε ρσε καὶ ἀπόερσεν.᾿Αποκαίνυμι. νικῶ. ἀπὸ τοῦ καίνω τὸ φονεύω, καίννυμι, ἐκαιννύμην, ἐκαίννυσο, ἐκαίννυτο. μεταφορικὴ δὲ ἡ λέξις. κυρίως γὰρ ἐπὶ τῶν φονευόντων καὶ νικώντων λαμβάνεται. η παρὰ τὸ αι νυμαι, τὸ λαμβάνω. ἀπὸ τοῦ αι νυσθαι καὶ λαμβάνειν α θλον τοὺς νικῶντας. ᾿Απολιχμῆσαι. ἀπολεῖξαι. λείχω, λειχῶ, καὶ λιχμῶ, λιχμήσω.᾿Απόχρη. ἀρκεῖ. ἀπὸ τοῦ χρῶ, τοῦ σημαίνοντος τὸ παρέχω, γίνεται ῥῆμα χρῆμι, χρῆς, χρῆσι καὶ κατὰ ἀποκοπὴν χρὴ, καὶ ἐν συνθέσει ἀπόχρη.᾿Αποβρίξειν καὶ ἀποβρίξας, ἀπονυστάξασ.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

παρὰ τὴν βορὰν καὶ τὸ ι ζειν, ο ἐστι κατανεύειν, ω στε κυρίως ἀπὸ βορᾶς νυστάζειν. οἱ δὲ παρὰ τὸ ¯ρ¯ι ἐπιτατικὸν μόριον. βαρύνονται γὰρ οἱ ἐν υ πνῳ καταφερόμενοι. ʼΑποσαλεύσασ. ἀποφυγὼν ἐκ τοῦ λιμένος, καὶ σάλῳ ὁμιλήσας.ʼΑπὸ γὰρ ὀλοῦμαι. τοῦτο ὑπέρβατον λέγεται. ʼΑριστοφάνης· ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι μὴ μαθὼν γλωττοστροφεῖν.ʼΑπογενέσθαι. η ὑποστερῆσαι σημαίνει η ἀποθανεῖν.ʼΑπογειῶσαι καὶ ἀπογεισσῶσαι. τὸ ἀποθεμελιῶσαι. alpha.263 ʼΑπογνούσ. ἀπελπίσας. ου τως Δημοσθένης. Δείναρχος δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀποψηφισάμενος.ʼΑπογράψαι. τὸ γράψαι καὶ τὸ ὑπογράψασθαι, καὶ οι ον σημειώσασθαι δηλοῖ. ʼΑποδέχομαι. ὁμολογῶ. ʼΑποδιατρίψουσιν. ἐγχρονίσουσιν, χρονοτριβήσουσιν. ʼΑποδυσπετεῖ. ἀποδύρεται. δυσθετούμενοι τοῖς συμβαίνουσιν ἀποδυσπετεῖν ἀναγκάζονται.ʼΑποζῇν. τὸ εὐτελῶς ζῇν. ζῇν δὲ, τὸ μετὰ τρυφῆς καὶ πολυτελείας. τοσαῦτα ἀγαπῶν κεκτῆσθαι, ο σα ἀποζῇν ἀπ' αὐτῶν. ἀντὶ τοῦ μέτρια.ʼΑποθρέξεισ. συναποτροχάσεις. ου τως Πλάτων. ʼΑποθυννίζω. τὸ ἀποπέμπομαι καὶ παραλογίζομαι. ʼΑποκαθεύδουσιν. Ευ πολις. ἀποκοιτοῦσιν. η τοι γυναῖκα χωρίζεται ἀνδρὸς, καὶ ἀφίστασθαι.ʼΑποκαθιστῶν. διδοὺς, χαριζόμενος. σὺ ει ς ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν μου.ʼΑποκαραδοκῶν. προσδοκῶν, ἐλπίζων. ʼΑποκαταλλάξασ. φιλοποιήσας. ʼΑποκατέστη. ἀπεδόθη. ἀποκατέστη τοῖς περὶ τὸν ε βδομον χρόνον τὰ ὀφειλόμενα χρήματα. ʼΑποκεκλήκαμεν. ἀπηγορεύσαμεν. ἀποκεκλήκαμεν μηκέτι τὴν πόλιν διαπερᾷν. alpha.264 ʼΑποκεκρουσμένον. οι ον ἀποκεκλασμένον καὶ κεκολοβωμένον καὶ ἠκρωτηριασμένον. ʼΑριστοφάνης· δός μοι κυλίσκιον χεῖλος ἀποκεκρουσμένον. ποτήριον. ʼΑποκείλαντεσ. ἀποκλίναντες. ʼΑποκείραντες καὶ κείραντεσ. ἑκατέρως λέγουσιν. ʼΑποκεῖσθαι πόῤῥω. ἀτιμάζεσθαι. ου τως Κρατῖνος. ʼΑποκακήσαντεσ. ἀφροντιστήσαντες. Ομηρος. παρὰ δὲ Σώφρονι ἀποκακήσαντες.ʼΑποκακήσονται. τὴν λύπην ἀφαιρήσονται.ʼΑποκηρύττοντεσ. ἀντὶ τοῦ πιπράσκοντες. ου τως Δημοσθένης καὶ Πλάτων.ʼΑποκινεῖν. τὸ ἀπέρχεσθαι καὶ ἀποτρέχειν. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ πλοίων καταγομένων καὶ ὁρμιζομένων, ἀποκινεῖν ταῖς κώπαις.ʼΑποκοπῆναι λέγεται, ο ταν ἡ κύων μηκέτι εὑρίσκῃ τὰ ι χνη.ʼΑποκρινεῖται. λέγουσιν μᾶλλον η ἀποκριθήσεται. ʼΑπολαβόντεσ. ἐναποκλείσαντες. οἱ δὲ τὴν στρατιὰν αὐλῶσι στενοῖς καὶ δυσεμβόλοις ἀπολαβόντες, ἐς διαλλαγὰς ἐλθεῖν αἰσχρὰς ἠνάγκασαν. alpha.265ʼΑπολακτίζω. καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἠγαπημένος, τουτέστιν ἀπέλαυσεν.ʼΑπολαύειν οὐκ ἐπὶ τῶν ἡδέων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἐναντίων τάττουσιν. ὡςʼΙσοκράτης· δέδοικα, μή τι κακὸν ἀπολαύσαιμι.ʼΑπολαχεῖν. τὸ διανείμασθαι τὰ πατρῷα καὶ α λλα κοινὰ δόντα πρός τινας καὶ ἀπολαβεῖν. διαλαχεῖν δὲ τὸ διανεμεῖσθαι οἱ ῥήτορες εἰρήκασιν.ʼΑντιφῶν· ὁπόταν α νθρωποι βούλοιντο χρήματα διαλαγχάνειν. ʼΑπολαχεῖν. ἀντὶ τοῦ διαλαχεῖν. ου τως Λυσίας, ʼΑριστοφάνης καὶ ʼΑντιφῶν. ʼΑπολεγόμενοσ. παραιτούμενος. ἀπολεγόμενος τὴν ἀρχήν. ʼΑπολέγοντα. ἀποτρέποντα, ἀπαγορεύοντα. γράμματά τε α ντικρυς ἀπολέγοντα τοῖς πρέσβεσιν ε γραψεν. ʼΑπολιβάξεισ. συντόμως ἀναχωρήσεις. λιβὰς alpha.266 γὰρ ἡ σταγὼν, η ς οὐδὲν ταχύτερον ἐν τῷ πίπτειν. ʼΑπολογίσασθαι. τὸ ἐπεξελθεῖν ε καστα. ου τως Δημοσθένης. ʼΑπολυόμενοσ. ὑπεραπολογούμενος. ὁ δὲ πρεσβείαν διεπέμπετο, ἀπολυόμενος τὰς διαβολάς. ʼΑπολύων. τῷ θανάτῳ παραπέμπων. Δαβίδ· κύριε, ἀπολύων ἀπὸ γῆς, διαμέρισον αὐτούς. ε τερος δὲ ἑρμηνεὺς, ἀπὸ ὀλίγων.ʼΑποθανεῖν. ἀποψύχειν. ἡ ἀπὸ πρόθεσις ἐνταῦθα χωρισμὸν δηλοῖ. καθὰ χωρίζονται οἱ ζῶντες ἀπὸ τῶν τεθνεώτων. καὶ ἀπέρχεσθαι τὸ χωρίζεσθαι τινὰ ἀπερχόμενον. ʼΑποσκυδμαίνω. σκύζω. γίνεται ἐξ αὐτοῦ ο νομα ῥηματικὸν σκύδνος ἡ λοιδορία. η ὡς παρὰ τὸ ο ζω γίνεται ὀζαίνω, ου τω καὶ παρὰ τὸ σκύζω σκυζαίνω, καὶ τροπῇ τοῦ ¯ζ εἰς ¯δ σκυδαίνω, καὶ ἐπενθέσει τοῦ ¯μ σκυδμαίνω. alpha.267ʼΑποτμήξαντα. ἀποκόψαντα. τμῶ, παράγωγον τμήγω. τὸ δὲ τμῶ ἀπὸ τοῦ τομή.ʼΑποπτανέουσι. *ἀποβλέπουσιν.* πετῶ, πεταίνω, καὶ συγκοπῇ πταίνω, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσης του.

παπταίνω, παπτανῶ, παπτάνουσι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ε παπτανέουσιν. ᾿Αποπτάμενοσ. πετάσας. πέτω καὶ συγκοπῇ πτῶ, καὶ πτῆμι ἐξ αὐτοῦ· τὸ παθητικὸν πτᾶμαι, πτάμενος. ἐκ δὲ τοῦ πέτω γίνεται πετῶ, ἐξ ου τὸ ἀμφεπετᾶτο, καὶ πετάζω, ἐξ ου τὸ ἐπετάσθη, καὶ πεταννύω, καὶ πετάννυμι, καὶ πτῆμι.᾿Απογαλακτίζω. ἡ ἀπὸ ἀπόπαυσιν καὶ ἀποπλήρωσιν σημαίνει. γάλακτος, γαλακτίζω.᾿Αποδρᾷν. τὸ ε ξω τῆς δεσποτίας γενέσθαι τοῦ δεσπότου. δρῶ τὸ ὑπηρετῶ. ο θεν καὶ δρηστῆρες οἱ ὑπηρέται. ᾿Απολυμαίνεσθαι. ἀποκαθαίρειν. λύματα λέγουσι τὰ καθάρματα. ει τε καὶ αὐτὸ τὸ ῥύπος παρὰ τὸ λυμαίνειν τὸ ὑποκείμενον. ἀπὸ γοῦν τοῦ λύμα λυμαίνω καὶ ἀπολυμαίνω. φύσει δὲ alpha.268 τὸ υ δωρ τῆς θαλάσσης καθαρτικὸν, ο τι καὶ τὰ περιττώματα εἰς τὴν ἀπέριττον θάλασσαν βάλλεται. τὸ δὲ λύμα ἐκ τοῦ ῥύπτω, αἰολικῶς ῥύσσω, ε ρυμαι, ῥύμα καὶ λύμα.᾿Απόφασθε. ει πατε. φημὶ τὸ λέγω, φήσω, πέφηκα, πέφαμαι, ἐφάμην, ε φασο, τὸ προστακτικὸν φάσο, φάσθω, φᾶσθε καὶ ἀπόφασθε. ᾿Αποθρίξασθαι. ἀποθερίζω, ἀποθρίζω. * ᾿Απομάττεσθαι. ἀναλαβεῖν, μιμεῖσθαι καὶ ἀποτυποῦν.*᾿Απομάττων. ἀντὶ τοῦ ἀποψῶν, η ἀντὶ τοῦ περιπλάττων πηλὸν καὶ τὰ πίτυρα.᾿Απομώμοκα. ἀντὶ τοῦ ὁρκωμοσίαν πρὸς γυναῖκας πεποίηκα. ᾿Απόνειμαι. ἀπόδος. ἀπόνεμε δὲ ψιλόν.᾿Απονοστήσει. ἐπανελεύσεται.᾿Απονυχιῶ. ἀντὶ τοῦ ἀφαιρήσομαι, ἀπὸ μεταφοσρᾶς τῶν ὀνυχιζομένων.᾿Απονυχίσαι λέγουσι μᾶλλον η ὀνυχίσαι. alpha.269 ᾿Αποξυστροῦνται. ἐπικάμπτονται, ἐπιστρέφονται. ᾿Αποπεπόνηκασ. τῶν πόνων ε ληξας.᾿Αποπεφασμένον. ἀπειρημένον, η ἀντὶ τοῦ ἀποδεδειγμένον καὶ πεφανερωμένον. ου τως Δείναρχος, Λυσίας καὶ Δημοσθένης. ᾿Αποπεφοίτηκεν. ἀπῆλθεν.᾿Αποπορευτέον. ἀντὶ τοῦ ἐπανακτέον, ὑποστρεπτέον. ᾿Αποπρεσβεύει. ἀπαγγέλλει πρεσβείαν. ᾿Αποπταίη. πετασθῇ. ᾿Αποῤῥέξαντεσ. ἀπομερίσαντες, ἀπόμοιραν δόντες.᾿Αποῤῥηθέν. ἀπαγορευθέν.᾿Αποῤῥηθῇ. ἀντὶ τοῦ ἀποκηρυχθῇ. ου τως Πλάτων. ᾿Αποῤῥιπτεῖ. ἀποβάλλει. ᾿Αποροῦντι. ἐρωτῶντι. ἀποροῦντι δὲ αὐτῷ, τίνι μηχανῇ ἀνεβίω, τόνδε φάναι–.᾿Αποσαλεύσασ. Θουκυδίδης· ἀποφυγὼν ἐκ τοῦ λιμένος εἰς τὸν ἀλίμενον τόπον, ε νθα σάλος γίνεται.᾿Αποσάξαντα. Δείναρχος ἀντὶ τοῦ φράξαντα τὸ τρῆμα. alpha.270᾿Αποσιμῶσαι. τὸ ἐπικύψαι καὶ τὴν πυγὴν προσθεῖναι γυμνήν. ου τως Φίλιππος. Θουκυδίδης δὲ, τὸ μετεωρίσαι τὰς ναῦς. ᾿Αποθευσούμεθα. ἀποδραμούμεθα. ἐπὶ πλοῦ λέγεται.᾿Αποδιοπομπῶ. ἀποτρέπομαι. ἀπὸ τοῦ ἀποτροπαίου Διός. πρώτης συζυγίας, διοπομπῶ, διοπομπήσω. τοῦτο δὲ ἀπὸ τῆς Διὸς γενικῆς καὶ τοῦ πομπός.᾿Απούρασ. ἀφελόμενος. αὐρῶ τὸ ἀπολαύω, ὁ μέλλων αὐρήσω, ὁ ἀόριστος ηυ ρησα, ἡ μετοχὴ αὐρήσας, καὶ κατὰ συγκοπὴν αυ ρας, καὶ τροπῇ τοῦ ¯α εἰς ¯ο, καὶ ἐν συνθέσει, ἀπούρας. οἱ δὲ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀποσπώντων τοὺς ο ρους. ἀπουρήσας καὶ ἐν συγκοπῇ ἀπούρας.᾿Αποφθίσθω. φθίω, φθίσω, ε φθικα, ε φθιμαι, ἐφθίμην, ε φθισο.᾿Απεσφακέλισεν. αἰφνίδιον ἀπέθανεν. οἱ μὲν γραμματικοὶ ἐσάπη φασίν.᾿Αριστοφάνης ἀντὶ τοῦ ω κλασεν. οἱ δὲ ἰατροὶ τὴν ἐκ σήψεως μελανίαν λέγουσιν.᾿Αποσφήλειε. μέγα δὲ σφέας ἀποσφήλειε πόνοιο. οἱονεὶ σφαλῆναι καὶ ἀποτυχεῖν ποιήσει τοῦ ε ργου. σφάλλω, σφαλῶ, ε σφαλκα καὶ ε σφηλα alpha.271 ὁ ἀόριστος, ἡ μετοχὴ σφήλας, σφήλαντος, τὸ εὐκτικὸν σφήλαιμι, σφήλαις, σφήλαι καὶ σφήλειε. ᾿Αποσμιλέουσι. τῇ σμίλῃ ξαίνουσιν καὶ ἐκκαθαίρουσιν. ᾿Αποσπάδοντεσ. ἀποκοπέντες.᾿Αποσπεύδοντασ. κωλύοντας. ἀποσπευδούσης δὲ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν παίδων–.᾿Αποσπουδάζων. παυόμενος τῆς σπουδῆς, ἀμελῶν. ᾿Αποστατήσω. ἀποχωρισθῶ.᾿Αῤῥιανός· ἀποστατήσω οὐδὲ ἐγὼ τοῦ ε ργου.᾿Αποστέγειν. οι ον ἐπερύκειν καὶ κωλύειν.᾿Αποσταίην. μακρὰν γενοίμην.᾿Αποστέρξασ. καρτερικῶς ὑπομείνας. ἀλλ' ἀποστέρξας εὐγενῶς τὸν βίον κατέστρεψεν.᾿Αποστησάμενον. ἀντὶ τοῦ πρὸς σταθμὸν παραλαβόντα. ου τως Δημοσθένης. καὶ ἀποστήσωνται, οι ον σταθμὸν λάβωσιν ι σον. καὶ ἀποστήσασθαι, ἀποδοῦναι χρέος.᾿Αποστοματίζειν. ἀπὸ μνήμης λέγειν.᾿Αποστομοῦν. ἀποφράττειν. προέθετο τὰς διώρυγας ἀποστομοῦντας τὰς ἐπιφανεστάτας.᾿Αποσυκάζειν. συκοφαντεῖν. δοκιμάζειν. η τὸ τὰ πέπειρα σῦκα

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

διαλέγειν. alpha.272 Ἀποσφαλμήσασ. ἀποπηδήσας, ἀποσκιρτήσας. Πολύβιος· ὁ δὲ ι ππος ἀπὸ τῆς πληγῆς ἀποσφαλμίσας, ἐφέρετο ῥύδην διὰ τοῦ μεταξὺ τόπου τοῦ στρατοπέδου. η ἀντὶ τοῦ σφαλεὶς, καὶ ἐσφάλμησεν. Ἀποσχεδιάζειν. εἰκῆ καὶ παραχρῆμα λέγειν. Ἀποσχεδιάσασ. συντομεύσας η ψευσάμενος. Ἀποσχῆναι. ἀπενεχθῆναι. Ἀποσχοινίσαντεσ. ἀποστερήσαντες. Ἀποταυρούμενοσ. θρασυνόμενος. Ἀποτεθρίακεν. ἀντὶ τοῦ ε τιλλεν η ψιλὸν ἐργάσατο. κυρίως δὲ συκᾶς ἀπεφύλλισε· θρία γὰρ τὸ φύλλα τῆς συκῆς. Ἀριστοφάνης· τίς τῶν Ὀδομάντων τὸ πέος ἀποτεθρίακεν; Ὀδόμαντες δὲ ε θνος θρᾳκικὸν, οι τινες ἀπέτιλλον τὰ αἰδοῖα καὶ ἀποσεσυρμένα ει χον αὐτά. φασὶ δὲ αὐτοὺς Ἰουδαίους ει ναι. Ἀποτεθρυωμένοι. ἀπηγριωμένοι. ἐκ μεταφορᾶς τῶν τεθρύων, α περ εἰσὶν α γρια καὶ α γονα φυτά. Ἀπώνατο. ὠφελήθη. ὀνῶ, ὀνήσω, ω νησα, ὠνησάμην, ὠνάμην, ω νου, ω νατο καὶ ἀπώνατο. Ἀποτείνεται. ἐκτείνεται, φιλονεικεῖ. Ἀποθρασύνεται. θρασύνεται. alpha.273 Ἀποτριβόμενοσ. ἐμποδίζων, ἀπείργων. ὁ δὲ Ἀννίβας ἐν κακοῖς ω ν ε μεινε τοὺς πολεμίους ἀποτριβόμενος. Ἀπουρώσαντασ. μὴ χρωμένους οὐρίῳ πνεύματι. Ἀπόφημι. ἀποφαίνομαι. Ἀποφθεγγόμενοσ. μαντευόμενος. Ἀποφοιτᾷν. ἀποπηδᾷν, ἀναχωρεῖν. Ἀποχετεύονται. μεταφέρονται. Ἀποψηφίζονται. ὁ Δείναρχος ἀντὶ τοῦ καταδικάζουσιν αὐτὸν μὴ ει ναι πολίτην. καὶ τὸ πρᾶγμα δὲ Δημοσθένης ἀποψήφισιν καλεῖ. καὶ ἀποψηφισμένος. Ἀποψοφεῖν. τὸ πέρδεσθαι εὐσχημόνως λέγων. εὐσχημονέστερον δὲ ἀποπνεῖν καὶ διαπνεῖν. Ἀποψύχειν. τὸ ἀποθνήσκειν. ου τως Θουκυδίδης. Ἀπουσιάσει. τῆς οὐσίας μέρος δώσει. ὁ δὲ εἰς τὴν αὐτοῦ θυγατέρα ἀπουσιάσει. Ἀπολλύμην. παρατατικός. Ἀπωξύνθαι. Ἀπραγούντων. μηδὲν ἐνεργούντων. Ἀποικίσαι. κτίσαι πόλιν ἐν ἐρήμῳ. Ἀποικοδομεῖσ. ἀντὶ τοῦ ἀποφράττεις. ου τως Δημοσθένης. Ἀποίσετε. ἀπενέγκατε. alpha.274 Ἀπελευθερῶσαι. τὸ ἀφεῖναι ἐλεύθερον. Ἀπέδραν καὶ ἀπέδρα χρὴ λέγειν, οὐχὶ ἀπέδρασα καὶ ἀπέδρασεν. ε λυσα ἐμαυτὸν, ει τ' ἀπέδραν μόνος– καὶ Πλάτων· ὁ γάρ τοι παῖς με ὁ Σάτυρος ἀπέδρα. Ἀπεφῄνατο. ἀντὶ τοῦ ει πεν. Ἀπέφῃνε δὲ, ἀντὶ τοῦ ὑπέδειξεν. Ἀπεροῦντεσ. κωλύοντες. Ἀποδέουσα. ὑστεροῦσα, λείπουσα. Ἀποχρῶσα. ἀρκοῦσα. Ἀποχρῆν καὶ ἀποχρᾶν. τὸ ἀπαρέμφατον ῥῆμα λέγουσιν ἑκατέρως. Δημοσθένης· ἀποχρῆν οι μαι τὴν δύναμιν. Λυσίας· Φιλίππῳ δὲ μὴ οι εσθαι ταῦτ' ἀποχρᾷν. Ἀποπτύω. ἀπὸ τοῦ πέτω, πετύω καὶ ἐν συγκοπῇ πτύω, τὸ ἀποπεταννύμενον. Ἀπολιβάζω. ἀπέλθω, ἀποδράμω. παρὰ τὴν λιβάδα. η τὸ ἀποῤῥίπτω. Ἀπομηνίσασ. ὀργισθείς. μηνίω, μηνίσω, ἐμήνισα, ἀπὸ τοῦ μῆνις. Ἀποπροσποιεῖσθαι. οὐδεὶς λέγει Ελλην. οὐ μέντοι οὐδ' ου τω λέγουσιν, οι ον· ο τι προσποιεῖται μὴ ἀκούειν. Ἀπᾴδοντεσ. ἀπαρέσκοντες. alpha.275 Ἀπᾴδει. ἀπαρέσκει, ἐναντιοῦται, οὐ συμφωνεῖ. Ἀπαυτομολήσει. φεύξεται. Ἀπεξεσμένον. τετορευμένον, γεγυμνασμένον. Ἀπείργω. τὸ κωλύω. Ἀπεσκοτωμένα. ἐσκιαγραφημένα· κεχρωσμένα. τὰς γὰρ χρίσεις σκότη καλοῦσιν οἱ ζωγράφοι. Ἀπαχθῆναι. ἀπενεχθῆναι. Ἀπαμφιάσαι. γυμνῶσαι. Ἀπαυδῆσαι. ἀπαγορεῦσαι. Ἀπαρτίζει. πληροῖ, τελειοῖ. Ἀπαίρει. ἀποδημεῖ, ἀναχωρεῖ. Ἀπάρχου. ἀπαρχὰς πρόσφερε, η ἀπαρχὴν ποίει. Ἀπονοσφισθέντεσ. ἀποχωρισθέντες. Ἀποσκιῤῥωθέντεσ. σκληρυνθέντες. σκίῤῥος γὰρ ὁ γύψος. Ἀπαυθαδιάζειν. τὸ μέγα φρονεῖν, ἑαυτῷ ἀρέσκειν. αὐτοαδὴς τίς ἐστιν ὁ ἑαυτῷ ἀρέσκων. Ἀπαυθαδιάζω. ἀπὸ τοῦ αὐθάδης αὐθαδιάζω καὶ ἀπαυθαδιάζω. Ἀπαλθήσεσθαι. ἰαθήσεσθαι. καὶ ἀπαλθήσεσθον ὁμοίως. ἀλθέω, ἀλθῶ, πρώτης συζυalpha.276 γίας τῶν περισπωμένων, ὁ μέλλων ἀλθήσω, ἀλθήσομαι, ἀλθήσῃ, ἀλθησόμεθα, ἀλθήσεσθον. τὸ δὲ α λθω παρὰ τὸ α λδω. Ἀπαφῶ. τὸ ἀπατῶ. παρὰ τὸ φῶ τὸ λέγω. καὶ μετὰ τοῦ ¯α τοῦ σημαίνοντος τὸ κακὸν ἀφῶ καὶ ἀπαφῶ. τὸ δὲ ἀπατῶ ἐκ τοῦ ἀπαφῶ. Ἀπαγορεύειν. ἡ ἀπὸ πρόθεσις ἐνταῦθα τὸ χωρίζεσθαι δηλοῖ. τὸ γὰρ ἀπαγορεύειν ἐκτὸς γίνεται τοῦ λέγειν. ἀπὸ τοῦ ἀγορῶ. Ἀπαμείρεται. ἀποκεχώρισται. ἐκ τοῦ μείρω τὸ μερίζω. καὶ μετὰ τοῦ ¯α ἀμείρω καὶ ἀπαμείρω. Ἀπαιωρήσασ. κρεμάσας, κουφίσας.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἐκ τοῦ αι ρω, τὸ κουφίζω, πλεονασμῷ τοῦ ¯ω αἰωρῶ καὶ αἰωρήσω.᾿Απαυρῶ. ἀφαιρῶ. ἐκ τοῦ αι ρω τροπῇ τοῦ ¯ι εἰς ¯υ καὶ μεταθέσει τοῦ τόνου αὐρῶ καὶ ἀπαυρῶ. ᾿Απανθρακίζομεν. ἀντὶ τοῦ α νθρακα ἐσθίομεν. ε στι δὲ ει δος ἰχθύος, ο παροπτῶντες ἐσθίουσιν. η α νθρακας πυροῦμεν.᾿Απαρτίζω. εὐαρμόστως συμπληρῶ.᾿Απαινύμενοσ. ἀφαιρούμενος.᾿Απαφίσκω. ἀπατῶ.᾿Απαληθεύειν. τὸ ἀληθὲς ἐξευρίσκειν. alpha.277 ᾿Απαγορεύει. ἀποφαίνει.᾿Απηνήνατο. παρῃτήσατο. ἀναίνω, ἀνῶ, α νηνα, ἠνηνάμην, ἠνήνω, ἠνήνατο.᾿Απηύρων. παρὰ τὸ ἀπαυρῶ, ἀπαυρήσω, ὁ ¯β ἀόριστος ἀπηύρων. ᾿Απῆκτο. ἀπηνέχθη. ᾿Απηλγηκέναι. ἀναισθητῆσαι. * ᾿Απήλαχεν. ἀπώλεσεν.* ᾿Απηνεώθη. ἐξεπλάγη, α φωνος ἐγένετο.᾿Απήλασεν. ἐδίωξεν.᾿Απήεσαν. παρῆλθον· παρέδραμον.᾿Απηλοίησεν. ἀπέκοψεν. ἀπὸ τοῦ ἀλοίω, ἀλοιήσω, ἠλοίησα, ο θεν καὶ πατραλοίας ὁ τὸν πατέρα τύπτων.᾿Απῆρκεν. ἀπέκοψεν.᾿Απριάτην. α νευ τιμῆς ε δωκαν. πρίημι, τὸ παθητικὸν πρίαμαι· τὸ ἐπίῤῥημα ἀπριάδην, καὶ τροπῇ τοῦ ¯δ εἰς ¯τ ἀπριάτην. ᾿Απεμπολήσασ. πεπρακώς. alpha.278 ᾿Απεμπολῶ. τὸ ἀγοράζω, τὸ κερδαίνω, ο περ ἀντικείμενον ο ν τοῦ ἐμπωλεῖν τὴν διάπρασιν σημαίνει. ᾿Απετίννυον. ἀπεδίδουν. Απεισιν. ἀπέρχεται.᾿Απεβίω. ἀπέθανεν.᾿Απέσβη. ἐσβέσθη. ᾿Απέδοτο. παρέδωκεν.᾿Απετείχιζον. ἐκώλυον.᾿Απένειμεν. ἐδικαίωσεν, ἀπεκλήρωσεν. ᾿Απειπάμεθα. ἀπέγνωμεν.᾿Απέβλυσεν. ἀφείλετο. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κηρίων η ἀπὸ τῶν γάλα ἀμελγόντων. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ ἐξέρασεν.᾿Απέκτατο. ἐφονεύετο. κτῶ τὸ φονεύω. παράγωγον κτῆμι, ε κταμαι, ἐκτάμην, ε κτασο, ε κτατο καὶ ἀπέκτατο.᾿Απεμυθήσω. ἀπελογήσω.᾿Απεμυθεόμην. ἀπηγόρευον, ἐκώλυον. μυθέω μυθῶ. alpha.279᾿Απεσπούδαζεν. ἠμέλει, κατεφρόνει.᾿Απερύκω. κωλύω.᾿Απέβριξεν. ἐφύπνωσεν.᾿Απεστυφέλιξεν. ε σεισεν, ἐκίνησεν.᾿Απέθρισε καὶ ἀπεθέρισεν. ἀπέκειρε καὶ ἀπέκοψεν.᾿Απεκαίννυτο. ἐνίκα. καίνω, καινύω, καίννυμι, καίννυμαι, ἐκαίνου, ἐκαίννυτο.᾿Απεκορύφου. προφανῶς ε λεγεν.᾿Απεκράνιξεν. ἀπεχώριζε τῆς κάρας, ἀπέκοψεν. ᾿Απέδοσθε. ἀπεμπολήσατε. ᾿Απείρηται. ἀπηγόρευται. ᾿Απειρηκώσ. ἀπαγορεύσας.᾿Απεσκληκώσ. κακοπαθήσας.᾿Απενεγκάμενοσ. κτησάμενος.᾿Απέδρα. ἀπέφυγεν.᾿Απεοικέναι. μὴ ὁμοιοῦσθαι.᾿Απείπῃ. ἀπαγορεύσει, ἀτονήσει.᾿Απεμόρξατο. ἀπεπίασεν. ἐκ τοῦ ἀμέλγω. ἀμέλξω, η μελξα, ἠμελξάμην, ἀμέλξατο, καὶ alpha.280 τροπῇ τοῦ ε εἰς τὸ ο καὶ τοῦ λ εἰς τὸ ρ ἀπεμόρξατο.᾿Απεστύπαζον. τύπτω, ἀπετύπαζον, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ς ἀπεστύπαζον.᾿Απεβήσετο. βῶ, βῆμι, βήσω. ει τα μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα. ὁ παθητικὸς βήσομαι, ἐβησόμην, ἐβήσετο καὶ ἀπεβήσετο. ᾿Απέκτονεν. ἐφόνευεν. κτείνω, κτενῶ, ὁ μέσος παρακείμενος ε κτονα καὶ ἀπέκτονεν. ᾿Απεπίστευον. η λπιζον.᾿Απέχθηαι. ἀπέχθω, ἀπήχθων. ἐὰν ἀπέχθω, ἐὰν ἀπέχθωμαι, ἐὰν ἀπέχθηται, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ¯τ ἀπέχθηαι.᾿Απέφθιθον. ἀπὸ τοῦ φθίθω. ὁ παρατατικὸς ε φθιθον καὶ ἀπέφθιθον.᾿Απενίζοντο. ἐκαθαίροντο. ἀπὸ τοῦ νίπτω, καὶ κατὰ τροπὴν δωρικὴν γίνεται νίζω. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὰ εἰς ¯π¯τ¯ω ῥήματα τότε μὲν εἰς δύο ¯ς¯σ, τότε δὲ εἰς ¯ζ τρέπουσι. alpha.281᾿Απένεικασ. ἐνέγκω, τροπῇ τοῦ ¯γ εἰς ¯ι ἐνείκω, η νεικας καὶ ἀπένεικας.᾿Απεχθήρω. ἐχθαίρω, τὸ μισῶ, ἐχθαρῶ, η χθηρα, ἐὰν ἐχθήρω, καὶ ἀπεχθήρω.᾿Απειλήτην. ἠπείλησαν. ἀπειλῶ, ἀπειλήσω, ἠπείλησα, ἠπειλησάτην καὶ κατὰ συγκοπὴν τῆς ¯σ¯α συλλαβῆς ἀπειλήτην. η ἀπὸ τοῦ ἀπειλῶ ἠπείλουν, τὸ δυϊκὸν ἠπείλητον, ἠπειλήτην καὶ συστολῇ τῆς ἀρχῆς καὶ τροπῇ τῆς ¯ε¯ι διφθόγγου εἰς ¯η ἀπειλήτην. ᾿Απετρύετο. κατεδαπανᾶτο. ᾿Απερωήσειασ. ὁρμήσειας η κωλύσειας.᾿Απεπλίξατο. εὐχερῶς καὶ μετὰ ῥαστώνης ἀπεσείσατο καὶ ἀπέφυγε· πλὶξ γὰρ τὸ βῆμα, καὶ πλίγματα τὰ πηδήματα.᾿Απεγραψάμεθα. ἀπείπαμεν η ἀπηριθμήσαμεν. ᾿Απεψύχοντο. πρὸς τὸ πνεῦμα ἐξηραίνοντο. ᾿Απέκρινον. ἀπεδοκίμαζον.᾿Απεσάλευε. τοῦτο ἐπὶ νηῶν λέγεται καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων. σημαίνει δὲ ἡ λέξις, τὰς ἐλπίδας ἐπὶ τούτοις ει χεν. alpha.282᾿Απληκεύω. μένω.᾿Αποῤῥυήτω καὶ ἀπεῤῥύητο, ¯η. πτεροῤῥυείτω δὲ δίφθογγον. * Απρω. ὁλονύκτως η ἀπρωϊτῶς.* * ᾿Απαρκέσαι. διαφυγεῖν.*᾿Απόστιχε. ἀναχώρει.᾿Αποσκαρίζειν. διακεχυμένως γελᾷν.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

᾿Απογυιώσεισ. βλάψεις τὰ μέλη. γυῖα γὰρ τὰ μέλη.᾿Αποβλύζων. ἀπεμῶν.᾿Αποίσονται. κομίσουσιν.᾿Αποφαίνειν. ἀποδεικνύειν.᾿Αποφορτίσασθαι. ἀποῤῥίψασθαι.᾿Αποκναίω. τὸ λυπῶ. ᾿Απόχρη. ἀρκεῖ. ᾿Απόνασθαι. ἀπολαῦσαι. ᾿Αποστυγοῦντεσ. μισοῦντες. ᾿Αποσεμνύνει. μεγαλύνει.᾿Αποσκυθίσαι. κυρίως τὸ ἀποτεμεῖν τὸ παρὰ τὴν κεφαλὴν δέρμα σὺν θριξί· καταχρηστικῶς δὲ, τὸ ἀποκεῖραι.᾿Αποφάσκει. ἀπαγορεύει. alpha.283 ᾿Απομάττεται. ἀποτυποῖ. ᾿Αποσοβεῖ. ἀπελαύνει, ἀποδιώκει. ᾿Απολυσάμενοσ. ἀπολυτρωσάμενος. ᾿Απότρεχε. ἀναχώρει. ᾿Αποσκορακίζει. ἐξορίζει, ἀποδιώκει. ᾿Αποβουκολῆσαι. ἐκβαλεῖν, ἀπατῆσαι, ἀποδιῶξαι, ἀποπλανῆσαι. ᾿Αποκριθῆναι. διαζυγῆναι, διαχωρισθῆναι.᾿Αποκοτταβίζειν. τὸ λειπόμενον πόμα τοῦ πόματος τοῦ ποτηρίου ἐκχεῖν ου τως, ω στε ψόφον ποιεῖν· κότταβος γὰρ ὁ η χος.᾿Αποσχεδιάσασ. ψευσάμενος.᾿Απάγου. ἀντὶ τοῦ, πρὸς αὐτὸν α παγε.᾿Αποδρύφω. ἐκδέρω.᾿Απόκριναι. ἀποκρίθητι. ἀπόκρινε δὲ ἀντὶ τοῦ διαχώρισον· ψιλόν.᾿Απαρκέσαι. ἀποσκευάσασθαι. ᾿Απινύσσω. τὸ ἀσυνετῶ. ᾿Απῳκισμένοσ. μεμακρυσμένος. ᾿Απῶσμαι. ἀπέῤῥιμμαι. ᾿Αποδρᾶν. φεύγειν· τὸ ε ξω τῆς ὑπηρεσίας γενέσθαι τοῦ δεσπότου. alpha.284 ᾿Αποψύχειν. ῾Ησίοδος· μηδὲν ἀποψύχειν. σημαίνει δὲ τὸ ἀφοδεύειν η ἀποπνευματίζειν. ᾿Αποθησαυρίζοντασ. ἀποτιθεμένους. ᾿Απόστολος· ἀποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς–.᾿Απέχῃσ. ἀπολαύῃς. ἀποστολικὴ ἡ λέξις. ι να αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχῃς. (῾Επίῤῥημα.)᾿Απαρτί. παρὰ τὸ ἀπηρτισμένον καὶ πλῆρες. Φερεκράτης. καὶ τοὺς σώφρονας ἀπαρτὶ πλουτῆσαι ποιήσω.᾿Απαταγί. α νευ ψόφου.᾿Απαλάμνωσ. ἀσθενῶς. ᾿Απαρεμφάτωσ. α νευ δηλώσεως προσώπου. ᾿Απαισίωσ. βλασφήμως, ἀπρεπῶς.᾿Απαρεμποδίστωσ. ἀνεμποδίστως.᾿Απάτερθεν. μακρὰν η χωρίς. ἀπὸ τοῦ α τερ, α τερθεν καὶ ἀπάτερθεν.᾿Απάνευθεν. ἀντὶ τοῦ χωρίς. ἀπὸ τοῦ α νευ, α νευθε καὶ ἀπάνευθεν. Απαξ. ἀντὶ τοῦ ο ντως καὶ βεβαίως. ὡς τό· α παξ ω μοσα ἐν τῷ ἁγίῳ μου. ᾿Απαραγγέλτωσ. ἀκελεύστως. alpha.285 ᾿Απαραιτήτωσ. ἀσυγχωρήτως. ᾿Απερισκέπτωσ. α νευ βουλῆς καὶ σκέψεως. ᾿Απεχθῶσ. ἐχθρωδῶς, μισητῶς. ᾿Αποχρώντωσ. ἱκανῶς, ἀρκούντως.᾿Απηλεγέωσ. σκληρῶς, ἀποτόμως. παρὰ τὸ ἀλέγω τὸ φροντίζω, ἀλεγὴς καὶ ἀπηλεγὴς, καὶ ἀπηλεγέως καὶ ἀπηλεγῶς.᾿Αποσταδόν. πόῤῥωθεν, ἐκ διαστήματος. ἐκ τοῦ ι στημι τὸ παθητικὸν ι σταμαι, σταδὸν καὶ ἀποσταδόν.᾿Απόπροθι. χωρὶς, μακράν.῾Απλῶσ. χωρὶς προσθήκης. ἀντὶ τοῦ ἐξ ἀνάγκης· η ὡς πρῶτον.᾿Απραγμόνωσ. ἐλευθέρως, α νευ τινὸς ἐξετάσεως.᾿Ιάμβλιχος· ει τα ἐάσατε ου τως ἀπραγμόνως ἀποθανεῖν. ᾿Απροσδιορίστωσ. ἀορίστως. ᾿Απροόπτωσ. ἀπροοράτως.᾿Απρίξ. τὸ ἰσχυρῶς κρατεῖν ο λῃ δυνάμει. ε στι πρίζω, πρίσω καὶ δωρικῶς πρίξω, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐπίῤῥημα ἀπρίξ.᾿Απροτίοπτα. κρύφα, λάθρα. ἀπὸ τοῦ ο πτω τὸ βλέπω. *᾿Απαισίωσ. ἀπρεπῶς.* *᾿Απαπαί. συγκαταθετικὸν ἐπίῤῥημα.*᾿Απῳδόν. ἀναρμόστως, καὶ α ποθεν τῆς ᾠδῆς.῾Απλῶσ. η κυρίως, η καθόλου, η μοναχῶς. alpha.286 Τὸ Α μετὰ τοῦ Ρ. (᾿Αρσενικόν.)᾿Αράσιμοσ. καταράσιμος.᾿Αραχναῖος μῖτοσ. ὁ λεπτότατος.᾿Αράχνησ. τὸ ζωΰφιον. ἀράχνη δὲ θηλυκῶς τὸ υ φασμα. παρὰ τὸ ἀραιὰ ι χνη ε χειν λέγεται ἀράχνης. Αραινοσ. ο νομα ποταμοῦ. Αῤῥαιστοσ. α φθαρτος.᾿Αραφέλ. γνόφος, ὁμίχλη, η ο νομα στερεώματος. ᾿Αράξησ. ποταμός. παρὰ τὸ ἀράσσειν, ο τι ἀπὸ Καυκάσου καταῤῥήγνυται.᾿Αργαλέοσ. χαλεπὸς, δεινός. παρὰ τὸ τὸν α ρην, τὸν πόλεμον, ἀραλέος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯γ ἀργαλέος. η παρὰ τὸ α λγος, ὁ λύπας καὶ κακὰ ἐμποιῶν. παράγονται δὲ τὰ τοιαῦτα ὀνόματα ἀπὸ τριῶν μερῶν τοῦ λόγου· ἀπὸ ὀνόματος, ἀπὸ ῥήματος καὶ ἀπὸ ἐπιῤῥήματος. ἀπὸ ὀνόματος, ὡς τὸ δίψα, διψαλέος· ἀπὸ ῥήματος, ὡς τὸ θαρσῶ, θαρσαλέος· ἀπὸ ἐπιῤῥήματος, ὡς ῥίμφα, ῥιμφαλέος. τὸ δὲ ἀργαλέος παρὰ τὸ α λγος, μεταθέσει τοῦ ¯λ εἰς ¯ρ. ο μοιον τὸ ὑδρηρὸς, ὑδρηλὸς, ὑψηρὸς, ὑψηλός.᾿Αργεόσ. ὁ λαμπρός. *᾿Αράμ. κύριον. ἑρμηνεύεται δὲ μετέωρος.*᾿Αργιόδοντεσ. λευκοὶ τοὺς ὀδόντας η μεγάλοι. Αῤῥαβεσ. ε θνος. alpha.287 Αραβοσ. κτύπος. κυρίως ἡ ἐν α ρει βοή. ἀράβοος καὶ α ραβος.᾿Αργόσ. λευκὸς καὶ ὁ ῥάθυμος. κατὰ ἀντίφρασιν καὶ ὁ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ταχύς. παρὰ τὸ ἀρκῶ ἀρκὸς καὶ ἀργὸς, ὁ ἐπαρκεῖν τοῖς ποσὶ δυνάμενος. ᾿Αργυρώνητοσ. ἀργύρῳ ἀγορασθείς.᾿ Αργόλαι. ει δος ο φεων, ου ς η νεγκε Μακεδὼν ὁ ᾿Αλέξανδρος ἐκ τοῦ Αργους τοῦ πελαγικοῦ εἰς᾿ Αλεξάνδρειαν, καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸν ποταμὸν πρὸς ἀναίρεσιν τῶν ἀσπίδων, ο τε μετέθηκε τὰ ὀστᾶ Ιερεμίου τοῦ προφήτου ἐξ Αἰγύπτου εἰς᾿ Αλεξάνδρειαν, ου ς ὁ αὐτὸς προφήτης ἀπέκτεινεν. ἀργόλαι ου ν ἐκ τοῦ Αργους λαιοί. ᾿Αργίποδεσ. ταχεῖς, ὀξύποδες. ᾿Αργυρογνώμων. ὁ δοκιμαστής. ᾿Αργιλλώδησ. ὁ ῥυπαρός.᾿ Αργᾶσ. δεινότατος, θηριώδης τὸν τρόπον. ἀργᾶν τὸν ο φιν ἐκάλουν οἱ᾿ Αργεῖοι.᾿ Αργυραμοιβόσ. χρυσοχόος, η καὶ ὁ καταλλάκτης.᾿ Αργυροδίνησ. λευκόρειθρος. ἀπὸ τοῦ α ργυρος καὶ τοῦ δίνειν. καὶ ἀργυρὶς ἡ ἀργυρᾶ φιάλη. τὸ ¯δ¯ι ἰῶτα διατί; τὰ διὰ τοῦ ¯ι¯ν¯η η διὰ τοῦ ¯ι¯ν¯η¯ς ἀποστρέφονται τὴν ¯ε¯ι δίφθογalpha.288 γον. οι ον Αἰσχίνης, Λεπτίνης. τὸ δὲ νεοπείνης ἀπὸ τοῦ πείνα. ἀργυροδίνης δὲ παρὰ τὸ α ργυρον, ο σημαίνει τὸ λευκόν.᾿ Αργυρότοξοσ. ὁ λαμπρὸν τόξον ε χων. ἐκ τοῦ ἀργὸν, τὸ καθαρὸν η τὸ λευκόν.᾿ Αρδμόσ. ὁ ποτισμός. καὶ ἀρδεία, ὁ ποτισμός. *καὶ ἀρδεύω, τὸ ποτίζω.*᾿ Αρεόβινθοσ. κύριον.᾿ Αρεστήρ. πόπανον. τὸ ἐν ταῖς θυσίαις ἐπιτιθέμενον. παρὰ τὸ ἀρεστόν. ᾿Αῤῥενωπόσ. φοβερὸς, α θικτος, ἀθήλυντος, ἀνδρεῖος. ἀπαρέγκλιτος ὑφέσει πάσῃ. γράφεται καὶ ἐπὶ οὐδετέρου ἀῤῥενωπόν. ἰστέον, ὡς ἐπὶ γυναικῶν ἀνδριζομένων η ἀῤῥενοφανῶν ει ρηται. ᾿Αρείων. ὁ βελτίων. ει ρηται παρὰ τὸ α ρης, ι ν' ῃ κυρίως ὁ κατὰ πόλεμον καλλίων. * ᾿Αρείδηλοσ. ὁ φανερός.* Αρειος πάγοσ. δικαστήριον᾿ Αθήνῃσιν ου τω καλούμενον. οἱ δικασταὶ ἀρειοπαγίται. ἐκλήθη δὲ α ρειος πάγος, η ο τι αἱ᾿ Αμαζόνες ἐπὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον ἐστρατεύοντο, Αρεως ου σαι· η ο τι ἐν πάγῳ ἐστὶ καὶ ἐν υ ψει κεῖται τὸ δικαστήριον· α ρειος δὲ, ἐπειδὴ δικάζει ὁ Αρης τὸν φόνον. πάγος δὲ ὁ λόφος, ὡς καὶ Ομηρος· –πάγος δέ οἱ ἀντεβόλησεν. alpha.289 η ο τι ε πηξεν ἐκεῖ τὸ δόρυ ὁ Αρης Ποσειδῶνος κατηγορήσαντος διὰ τὸν φόνον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ῾Αλιροδίου, ο τε ἀπέκτεινεν αὐτὸν βιασάμενον ᾿Αλκίππην. ᾿Αρηΐφατοσ. ἐν πολέμῳ ἀνῃρημένος. ᾿Αρηϊθέων. γενναίων, πολεμικῶν. Αρησ. κυρίως ὁ σίδηρος. βαψαμένη κοίλων ἐντὸς α ρει λαγόνων. σημαίνει δὲ καὶ τὸν πόλεμον, παρὰ τὴν ἀρὰν καὶ τὴν βλάβην· τὴν ἐκ τοῦ πολέμου γενομένην. ἰστέον, ο τι τετραχῶς αὐτῷ κέχρηται ὁ ποιητής. ἐπὶ μὲν τοῦ πολέμου· –ο φρά κεν ἐγείρομεν ὀξὺν α ρηα. ἐπὶ δὲ τοῦ σιδήρου· αι ματος αυ αι α ρηα– ἐπὶ δὲ τοῦ θεοῦ· Αρες, Αρες βροτολοιγέ– ἐπὶ δὲ τῆς πληγῆς· ε νθα μάλιστα γίνεται α ρης ἀλεγεινός.᾿ Αρητήρ. εὐχητὴς, ἱερεύς. ἀπὸ τὴν ἀρὰν καὶ τὴν εὐχὴν τηρεῖν. ε στι δὲ καὶ ἀρὰ ἡ κατάρα. η παρὰ τὸ τὰς ἀρὰς ποιεῖσθαι, ο ἐστι τὰς εὐχάς. η παρὰ τὸ αι ρειν εἰς υ ψος τὰς χεῖρας. η παρὰ τὸ ἀρέσκειν θεῷ. alpha.290᾿ Αρήσιοσ. κύριον. ᾿Αρειμάνιοσ. ὁ ἐν τῷ α ρει καὶ τῷ πολέμῳ μαινόμενος. α ρης γὰρ ὁ πόλεμος.᾿ Αρθμόσ. ἡ φιλία καὶ ἡ ἁρμονία τῆς ψυχῆς. παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω, η ρμαι, ἁρμός· ὡς κείρω, κορμός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯θ ἀρθμός· ὡς πείρω, πορμὸς καὶ πορθμός. η ἀπὸ τοῦ ἐρῶ τὸ λέγω· οἱ γὰρ ἐν φιλίᾳ ο ντες διαλέγονται ἀλλήλοις.᾿ Αρειανοί. ἐκ τοῦ᾿ Αρείου. ου τοι ε λεγον κτίσμα τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ οὐχὶ ὁμοούσιον τῷ πατρὶ πεφυκότα, ο ἐστι διαίρεσις. ᾿Αριήκοον. ὀξυήκοον, εὐπειθῆ. ᾿Αρίσημοσ. φανερὸς ἐν πολέμοις. ᾿Αρίσταινος καὶ ᾿Αρίσταιχμοσ. ὀνόματα κύρια. ᾿Αριστόχειρ. ὁ γενναῖος περὶ τὰ ἀριστεῖα. καὶ ἀριστόχειρ ἀγών.᾿ Αρίφρων. ὁ κακῶς φρονῶν. ᾿Αριστεύσ. πρόμαχος, κάλλιστος.᾿ Αριπρεπήσ. ἐπίσημος, ε νδοξος.᾿ Αρίγνωστοσ. διάδηλος, φανερὸς, ἀπὸ τοῦ ἀρι ἐπιτατικοῦ μορίου καὶ τοῦ γνωστὸν, ο δηλοῖ τὸ γνώριμον. alpha.291᾿ Αριθμόσ. σημεῖον γνωριστικὸν τοῦ πόσου τῶν ὑποκειμένων. η ἀριθμὸς ὁρίζεται σωρεία μονάδων, η μονάδος σύνθεσις, η χύμα μονάδων, οὐχὶ διαίρεσις μονάδων. ᾿Αριδείκετοσ. ὁ α γαν ε νδοξος. παρὰ τὸ δείκω τὸ δεικνύω. ἐξ ου παράγωγον δεικνύω, καὶ δείκελον τὸ δεικνύον τὴν ὁμοιότητα. ὡς ου ν ἀπὸ τοῦ ε χω ε χετος, ἐμῶ ε μετος, ου τως δείκω δείκετος καὶ ἀριδείκετος. Αριστοσ. ὁ ἐν πολέμοις ἀνδραγαθῶν. παρὰ τῷ α ρει τῷ πολέμῳ. Αρκτοσ. τὸ ζῶον καὶ τὸ ἀεικίνητον

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσης του.

ἀστροθέτημα.᾿Αρκτῷοσ. τόπος. η τοι τὸ ἀρκτῷον μέρος, ἐν ῳ οἱ ἑπτὰ ἀστέρες κατανοοῦνται· ο περ καλεῖται ἀρκτοῦρος. λέγεται δὲ καὶ α μαξα.᾿Αρκτοῦροσ. ὁ ἐπὶ τῆς ζώνης τοῦ ἀρκτοφύλακος λαμπρὸς ἀστὴρ, ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν οὐρὰν α ρκτου. ᾿Αρκείσιοσ. ὁ πάππος ᾿Οδυσσέως.῾Αρμαθαίμ. τόπος.῾Αρμοσταί. οἱ ἀπὸ βασιλέως στελλόμενοι εἰς ε θνη.῾Αρματηλάτησ. ὁ ἡνίοχος, ἀπὸ τοῦ ἐλαύνειν τὸ α ρμα.῾Αρμόσ. παρὰ τὸ α ρω. ὁ μέλλων ἀρῶ, ὁ παρακείμενος η ρκα, ὁ παθητικὸς η ρμαι, ἁρμός. *τῆς δασείας προελθούσης, ὡς ει ρω ἁρμός.* Αρνεσ. οἱ τῶν προβάτων ἀμνοί. alpha.292 ᾿Αρνευτήρ. ὁ κυβιστής. ει ρηται μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἀρνῶν, οι τινες εἰώθασιν ἐπὶ κεφαλὴν α λλεσθαι ω σπερ τὸν ἀέρα κυρίττοντες.᾿Αρνῳδοί. οἱ ῥαψῳδοί· ο τι α ρνα ἐλάμβανον.᾿Αροτῆρεσ. οἱ ἀροτριῶντες.᾿Αροτρεύσ. ἐκ τοῦ α ροτρον.῾Αρπαλέοσ. ἐπιθυμητικός. Αρπυσ. ὁ ε ρως. ἀπὸ τοῦ ἁρπάζειν τὰς φρένας.᾿Αῤῥαβών. ἡ ταῖς ὠναῖς παρὰ τῶν ὠνουμένων διδομένη πρώτη καταβολὴ ὑπὲρ ἀσφαλείας. παρὰ τὸ ῥαιβὸς ῥαιβὼν καὶ προσθέσει τῆς ¯α στερήσεως καὶ ἀποβολῇ τοῦ ¯ι ἀῤῥαβὼν, ὁ μὴ συγχωρῶν ῥαιβὴν γενέσθαι τὴν πίστιν τῶν συναλλαττομένων. Αρσην. ἀπὸ τοῦ α ρδω, α ρσην, ὁ α ρδων τὴν θήλειαν. καὶ γὰρ διὰ τοῦτο πόσις λέγεται ὁ ἀνὴρ, παρὰ τὸ ποτίζειν τῇ γονῇ. η παρὰ τὸ α ρδω τὸ πράττω, ὁ μέλλων α ρσω καὶ α ρσην ἐξ αὐτοῦ, τουτέστιν ὁ πρακτικός. Αρταμοσ. ὁ μάγειρος. παρὰ τὸ διαρτάσαι, ο ἐστι μερίσαι η συναρμόσαι. Αρτημοσ. ὁ τελαμών. ο ἐστι λῶρος, ἐξ ου η ρτηται τὸ βαλάντιον, η τὸ σκουτάριον, η ε τερόν τι.᾿Αρτεμίσιοσ. ὁ μάϊος μήν. τὰ διὰ τοῦ ι σιος ἀρσενικὰ, καὶ ἰσία θηλυκὰ, καὶ ι σιον οὐδέτερα, ἀποστρέφονται τὴν ¯ε¯ι δίφθογγον, οι ον, ἀφροδίσιος, ἀφροδισία, ἀφροδίσιον. σεσημείωται τὸ᾿Αρκείσιος, Σιμοείσιος, διότι ἀνεφάνη τὸ ¯ε ἐν τῷ alpha.293᾿Αρκείσιος καὶ Σιμόεντος, καὶ ἀπερείσιος καὶ ἀπειρέσιος,᾿Αλείσιον, ο νομα πεδιάδος, ἀπὸ τοῦ ἀλῶ ἀλέσω, τὸ πλανῶ. ἀνθεμοείσιος, ἀπὸ τοῦ ἀνθεμόεις. τὸ δὲ ἡμερήσιος, οἱ μὲν α λλοι διὰ τῆς ¯ε¯ι διφθόγγου καὶ ι σως ἀπὸ τοῦ ἡμερεύω· ἡ παράδοσις διὰ τοῦ ¯η, ὡς᾿Ιθάκη᾿Ιθακήσιος.᾿Αρτίφρων. ὁ ὑγιὴς καὶ α ρτιος τὰς φρένας.᾿Αρτιεπήσ. ἀπηρτισμένος ἐν τῷ λέγειν.᾿Αρτίστομοσ. σαφὴς καὶ ὁ ἡδὺ φθεγγόμενος. ου τως Διονύσιος· ὁ δὲ η ν κάτοινος η δη καὶ οὐκ ἀρτίστομος ε τι.᾿Αρτίτομοσ. ὁ νεωστὶ τεμνόμενος. ἀρτιτόμος δὲ ὁ νεωστὶ τέμνων.᾿Αρτιδαεῖ. ἀρτιμαθεῖ. δαίω γὰρ τὸ μανθάνω. Αρτιοσ. ὁ ὁλόκληρος.᾿Αρτήρ. γένος ὑποδήματος. ᾿Αρτίπουσ. ὁ ὑγιὴς καὶ α ρτιος τοὺς πόδας. Αρτοσ. παρὰ τὸ αι ρειν, ο ἐστι καθ' ἑκάστην προσφέρειν. Αῤῥυθμοσ. ἀδιατύπωτος, ἀκανόνιστος. ῥυθμὸς γὰρ ὁ τύπος. alpha.294᾿Αρύβαλλοσ. πλεκτόν τι βαλάντιον. η μαρσίπιον. παρὰ τὸ ἀρύειν καὶ βάλλειν.᾿Αρύστιχοσ. σκευάριόν τι.᾿Αρχαιότυποσ. παλαιὸς νόμος.᾿Αρχέπλουτον. α ρχοντα πλούτου.᾿Αρχέτυποσ. ὁ τὴν ἀρχὴν διδούς.᾿Αρχισυνάγωγοσ. ὁ ἀρχηγός. ᾿Αρχίκλοποσ. ὁ ἀρχαῖος κλέπτης.᾿Αρχιμάγειροσ. ε φορος τῆς βασιλικῆς τραπέζης. ᾿Αρχηγέτησ. ὁ α ρχων. ἀρχιγέτης δὲ ὁ α ρχων τοῦ Γετῶν ε θνους, ι.᾿Αρχόσ. ὁ ἡγεμών. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ε ντερον τὸ προσκείμενον τῷ καλουμένῳ δακτύλῳ, πέρας ο ν τῶν ἐντέρων πάντων· ει ρηται δὲ παρὰ τὸ α ρχειν τῶν ἐντέρων κάτωθεν.᾿Αρωγόσ. βοηθὸς, λυτρωτής.᾿Αῤῥίχουσ. κοφίνους. ἀπὸ τοῦ αι ρειν τὸν χοῦν.᾿Αρέτασ. κύριον. ο ς η ν πενθερὸς῾Ηρώδου. ὁ ἐθνάρχης᾿Αρέτα τοῦ βασιλέως.᾿Αριμαθαῖοσ. ἑρμηνεύεται αι ρων.᾿Αρίζηλοσ. πολυτίμητος. alpha.295 (Θηλυκόν.)᾿Αρόσιμοσ. ἠροτριασμένος τόπος. καὶ ἀρόσιμος γῆ.᾿Αρά. ἡ κατάρα. λέγεται καὶ ἡ εὐχή. παρὰ τὸ αι ρειν τὰς χεῖρας εὐχομένους. η παρὰ τὸ ἀρύειν, τὸ ἐπικαλεῖσθαι, ἀρά. η ἀπὸ τοῦ Αρεως βλαπτικοῦ ο ντος.᾿Αραιήν. ἀσθενῆ, ἀδύνατον. ἀραιὴν χεῖρα. παρὰ τὸ ῥαίω τὸ φθείρω. καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ ¯α ἁραιή. ο θεν καὶ δασύνεται. ἀπὸ ου ν τοῦ ῥαίω γίνεται ῥαιὸς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯α ἁραιὸς καὶ ἁραιὴ, μετελθούσης τῆς δασείας τοῦ ¯ρ εἰς τὸ ¯α. ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ῥέζω, ε ρδω.᾿Αράχνη. τὸ υ φασμα.᾿Αραχωσία. χώρα. Αρβηλα. ο νομα τόπου. καὶ ἀραβήλοις᾿Αθηναίοις. alpha.296῾Αρβύλη. ει δος ὑποδήματος. παρὰ τὸ ἁρμόζεσθαι τοῖς ποσὶν, ἁρμύλη καὶ ἁρβύλη.᾿Αργεννῇσι. λευκαῖς. Αργαλα. οι κημα

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

Μακεδονίας, ο θερμαίνοντες ἐν αὐτῷ λούονται. ᾿Αργίνη. ο νομα πόλεως. ᾿Αργίννουσα. ο νομα νήσου. Αργουσα. πόλις τῆς Εὐβοίας ἐν τῇ Χαλκιδικῇ κειμένη. ᾿Αργυρόπεζα. ἡ ἀργυροῦς πόδας ε χουσα. πέζα γὰρ ὁ πούς.᾿Αργυρᾶν. οὐκέτι ἀργυρῆν λέγομεν. σιδηρᾶν δὲ ὡς ἀργυρᾶν.᾿Αργολογία. πᾶν ῥῆμα μὴ συντελοῦν πρὸς τὴν προκειμένην ἐν Χριστῷ χρείαν, ἀργόν ἐστι.᾿Αργώ. ἡ ναῦς, ἀφ' ου καὶ᾿Αργοναῦται. ει ρηται δὲ, ο τι Αργος αὐτὴν κατεσκεύασεν, η ο τι ἐν Αργει τῇ πόλει κατεσκευάσθη. alpha.297᾿Αρδεία. ποτισμός. Αρδισ. ἡ ἀκὶς τοῦ βέλους, η τὰ ἐκ χειρὸς ο πλα. καὶ α ρδεις πληθυντικὸν τὰς φαρέτρας. παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω, η ρμαι, η ρται, α ρτης· ου τως καὶ α ρτις καὶ α ρδις. η παρὰ τὸ α ρης, ο σημαίνει τὸν σίδηρον, α ρης καὶ α ρδις καὶ α ρδεις.᾿Αρέθουσα. ο νομα πηγῆς.᾿Αρετή. διάθεσις ὁμολογουμένη, καὶ αὐτὴ δι' αὐτὴν ου σα αἱρετὴ, οὐ διά τινα φόβον η ἐλπίδα, η τὶ τῶν ε ξωθεν ἐν αὐτῇ. η ἀρετή ἐστιν ἡ τῶν ἀποκειμένων ἐν ἡμῖν παρὰ Θεῷ φυσικῶν ἀγαθῶν κατ' ἐντολὴν καὶ ἀρέσκειαν αὐτοῦ χρῆσις. *καὶ κακία ὁμοίως.* η ἀρετὴ ἐστι διάθεσις βελτίστη η ε ξις ἀρίστη ψυχῆς λογικῆς, καθ' η ν δυσκίνητος γίνεται πρὸς κακίαν. ει ρηται δὲ παρὰ τὸ ἀρέσκειν τῇ ἀληθείᾳ τὸ γινόμενον.᾿Αρζανηνή. ο νομα τόπου.᾿Αρήνη. ο νομα πηγῆς.᾿Αρετή. παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ ἐπιθυμῶ ἐρατὴ, καὶ κατὰ μετάθεσιν τῶν στοιχείων ἀρετὴ, ἡ ἐπέραστος κτῆσις, η ν ἐροῦνται πάντες. η παρὰ τὸ ἀρῶ, ἀρέσκω, ἀρεστὴ καὶ ἀρετὴ, ἡ πάντας ἀρέσκουσα. λέγεται καὶ ἀρετὴ ἡ κατὰ πόλεμον δύναμις, παρὰ τὸ α ρην, ο σημαίνει τὸν πόλεμον. ᾿Αραρυίαισ. ἠσφαλισμέναις. ᾿Αῤῥητουργία. ἡ αἰσχρουργία. alpha.298᾿Αριστοκρατία. ἡ κράτησις τῶν ἀρίστων.᾿Αριστοτόκεια. ἡ ἀρίστους γεννῶσα.᾿Αριστονομία. ἡ εὐνομία, ἡ τῶν ἀρίστων διανομή.᾿Αρίσβη. πόλις Τρωϊκή.᾿Αρήνη. πόλις τῆς Μεσσήνης. παρὰ τὸ α ρω᾿Αρήνη· εὐαροτρίοστος γάρ. ὡς ου ν ἀπὸ τοῦ σάσσω σασσήνη, καὶ λάμπω λαμπήνη, ου τως καὶ α ρω ᾿Αρήνη. ᾿Αρισκυδήσ. ἡ α γαν ὀργιζομένη. σκύζω γὰρ τὸ ὀργίζομαι.᾿Αριστερά. ἀπὸ τοῦ α ριστος, ἀριστερὸς, ἀριστερὰ, ὡς φόβος, φοβερὸς, φοβερά. ε στι δὲ καὶ κατ' εὐφημισμὸν, ω σπερ καὶ εὐώνυμος λέγεται ἡ αὐτή.᾿Αριστεραὶ χεῖρες παρὰ τῷ ἁγίῳ εὐαγγελίῳ οἱ σαρκικοὶ λογισμοὶ, δεξιὰ δὲ χεὶρ τὸ α γιον πνεῦμα. ὡς τό· μὴ γνώτω ἡ ἀριστερὰ, τί ποιεῖ ἡ δεξιά σου. τὰ γὰρ δεξιὰ μέρη τοῦ ἁγίου πνεύματος οὐδὲν τούτων φροντίζουσι, πιστεύοντα τῇ δεσποτικῇ φωνῇ· ζητεῖτε πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν. Αρκειος κεφαλή. ἡ τῆς α ρκου. καὶ α ρκειον κρέας, δίφθογγον. α ρκιον δὲ τὸ ἱκανὸν καὶ ὠφέλιμον, ¯ι. Αρκυσ. δεσμὰ, δίκτυα. παρὰ τὸ ἁρπάζω α ρπυον καὶ α ρκυον. ἐπιτήδειον γὰρ ε στι πρὸς τὸ alpha.299 ἁρπάζειν. η παρὰ τὸ ε λκω, ε λκυον καὶ τροπῇ τοῦ ¯ε εἰς ¯α καὶ τοῦ ¯λ εἰς ¯ρ α ρκυον. Αρκευθοσ. ει δος φυτοῦ ἀκανθώδους, ου τὴν ὀδμὴν πάντα τὰ ἑρπετὰ ἀποστρέφονται. παρὰ τὴν ἀρὰν, ο ἐστι τὴν βλάβην, κεύθειν ἀράκευθος καὶ α ρκευθος. η διὰ τὸ ε χειν τὰς ἀκάνθας κεκρυμμένας. Αρκοσ. παρὰ τὸ ἀρκῶ α ρκος, ἡ ἐπαρκοῦσα ἑαυτῇ. φασὶ γὰρ αὐτὴν διαζῆν τὸν χειμῶνα ἐκτὸς ἐπεισάκτου τροφῆς. ῾Αρματωλία. ἡ τῶν ἁρμάτων ἡνιοχεία.῾Αρμογή. εὐταξία. μαθόντες δὲ τὴν τῶν πολεμίων ἁρμογήν.῾Αρμονία. συμφωνία.῾Αρμαλία. ἡ τροφή. παρὰ τὸ τῇ ψυχῇ ἁρμόζειν. ἀρῶ γὰρ τὸ ἁρμόζω. η παρὰ τὸ αι ρειν τὰ σώματα γίνεται ἁρμός. καὶ ὡς καθαίρω καθαρμὸς, ου τως καὶ ε ρω ἁρμὸς, ἀφ' ου καὶ παρωνύμως ἁρμία καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯λ ἁρμαλία. η τὸ δίκην α ρματος φέρειν τὰ σώματα γίνεται ἁρμός. ᾿Αρνακίσ. τὸ μετὰ τῶν ἐρίων δέρμα τοῦ ἀρνοῦ. Αρνη. πόλις Βοιωτίας. Αρουρα. κυρίως ἡ γῆ, ἡ πρὸς σπορὰν ἐπιτηδεία γῆ. παρὰ τὸ ἀροῦν. η παρὰ τὸ ἀραιοῦσθαι τὴν γεωργουμένην γῆν. alpha.300 Αρπη. ἡ δρεπάνη, καὶ ει δος ὀρνέου. παρὰ τὸ ἁρπάζω. ῾Αρπεδόεσσα. κατὰ συγκοπὴν ἡ λέξις, παρὰ τὸ

ἀρι συγκειμένη· πέπονθε δὲ, ι να μὴ σημαίνηται ἡ α γαν ὁμαλὴ ὁδός· ὁδοῦ γάρ ἐστιν ἐπίθετον. τινὲς δὲ φασὶν ἡ α γαν πεδινή. πέπονθε δὲ ὁμοίως τὸ ε ρθυρις· ἐρίθυρις γὰρ ἡ μεγάλη ὁδός.῾Αρπεδόνη. ἡ διὰ σπαρτίου θήρα. Αρπυιαι. δαίμονες ἁρπακτικαὶ, η

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

θύελλαι καὶ συστροφαὶ ἀνέμων. Αρσεων. βασταγμάτων.᾿Αρτάβη. μέτρον Μηδικὸν σίτου·᾿Αττικὸς μέδιμνος.᾿Αρτυλία. διαθήκη. Αρτεμισ. ἡ σελήνη. παρὰ τὸν ἀέρα τέμνειν.᾿Αρτηρία. παρὰ τὸ τὸν ἀέρα τηρεῖν, τουτέστι τὸ πνεῦμα, ἀεροτηρία τὶς ου σα· πνεύματος γάρ ἐστι δεκτική.῾Αρπαγή. ἡ βιαία κυρίως ἀφαίρεσις.᾿Αρτιέπειαι. αἱ ἀπαρτισμένα καὶ τέλεια λέγουσαι.᾿Αρύταινα. χαλκοῦν σκεῦος, ἐν ῳ τὸ ε λαιον ἐγχέουσιν εἰς τοὺς λύχνους.᾿Αρχαιρεσία. ἡ περὶ ἀρχῶν ἐκλογή. καὶ ἀρχαιρεσίη τὸ πρὸς χάριν πολλῶν ζῆν, η τὸ alpha.301 ἐπιδόσεις χρημάτων ποιεῖσθαι. ου τως ῾Ηρόδοτος.᾿Αρχή. ἡ ἐξουσία καὶ ἡ τιμή. ὡς τό· ου ἡ ἀρχὴ ἐγεννήθη ἐπὶ τοῦ ω μου αὐτοῦ. ἀρχὴ ἡ μὲν φυσικὴ, ὡς λέοντος ἐν ζώοις καὶ ἀετῶν ἐν ὀρνέοις, ἡ δὲ χειροτονητὴ, ὡς ἐπὶ βασιλέως ἀνθρώπων.᾿Αρχήν. τὰ πρῶτα, παρευθύ. Ναρσῆν μὲν γὰρ οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ὑποστήσεσθαι ῳ οντο.᾿Αρχή. τῶν γεγονότων αἰτία πάντων. ᾿Αρχιειρεσία. κωπηλασία.᾿Αῤῥωδία. φόβος. Αῤῥωδοσ. ο νομα πόλεως.῾Αρματοτροχία. ὁ τύπος καὶ ἡ ἐγχάραξις τοῦ τροχοῦ.᾿Αρχή. ἡ πρώτη κίνησις. ὡς· ἀρχὴ ὁδοῦ ἀγαθῆς τὸ ποιεῖν δίκαια. ἀπὸ γὰρ τῶν δικαίων πράξεων πρῶτον κινούμεθα εἰς τὸν μακάριον βίον. (Οὐδέτερον.) Αῤῥατον. ἰσχυρὸν, στερεόν. ου τως Πλάτων.᾿Αράχνειον νῆμα καὶ ἀράχνιον. τὰ ὑφάσματα τῆς ἀράχνης. οι ον· alpha.302 ἠΰτ' ἀράχνια λεπτά–. παρὰ τὸ ἀραιὸν τὸ λεπτὸν, η παρὰ τὸ ἀράσσω ἀράχνιον, ὡς δέμνω δέμνιον. η τὸ ἐνηρμοσμένον. χνοῦς γὰρ ἐστὶν ὁ ἐνηρμοσμένος καὶ ὑφανθείς.᾿Αραιόν. ου τὰ μόρια διάστασιν τινὰ πρὸς α λληλα ε χει. πυκνὸν δὲ, ου τὰ μόρια ἐγγὺς ἀλλήλων κεῖται. τὸ δὲ ἀραιὸν οἱ πλείονες ψιλοῦσιν· οὐ δὲ δασύνεται, ὡς οι μαι.᾿Αργαριζεῖν. ε θνος. ᾿Αργαῖον. τὸ Καισαρείας ο ρος. Αργεμον. τὸ κατὰ πάθος γενόμενον λεύκωμα ἐν τῷ ὀφθαλμῷ. παρὰ τὸ ἀργὸν, ο σημαίνει τὸ λευκόν.᾿Αργυροκοπεῖον. ἐν ῳ κόπτονται τὰ νομίσματα, ο νῦν τινὲς ι μαντρον καλοῦσιν.᾿Αργύφεον. μέλαν η λαμπρόν. ᾿Αρδάνιον. κεράμιον, γάστρα, ο θεν τὰ θρέμματα πίνει.᾿Αργανθώνιον. ο ρος Κίου. ἀμφ'᾿Αργανθώνιον ο ρος προχοάς τε Κίοιο. alpha.303᾿Αργυρίδιον. διὰ τοῦ ¯ι γράφεται, διὰ τοιαύτην αἰτίαν. ἐμάθομεν, ο τι εἰσὶν παραγωγαὶ καὶ διὰ τοῦ διον καὶ ιδιον. καὶ εἰ μὲν τελευταία συλλαβὴ τῆς γενικῆς τοῦ πρωτοτύπου ἀπὸ συμφώνου α ρχεται, διὰ τοῦ ιδιον γίνεται ἡ παραγωγὴ καὶ φυλάσσονται αἱ τρίται συλλαβαὶ αἱ τελευταῖαι συνεσταλμέναι, οι ον γνώμη, γνώμης, γνωμίδιον· ψυχὴ, ψυχῆς, ψυχίδιον· ξίφος, ξίφους, ξιφίδιον. εἰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος α ρχεται, διὰ τοῦ διον γίνεται ἡ παραγωγὴ καὶ ἐκτείνεται ἡ τρίτη ἀπὸ τέλους συλλαβὴ, οι ον γραφεῖον, γραφείδιον· ἀγγεῖον, ἀγγείδιον. καὶ εἰ μὲν εὑρεθῇ τὸ ¯ε¯ι η τὸ ¯ο, τὸ ¯ι προσέρχεται· πόλεως, πολείδιον, ε ξεως, ἑξείδιον, βοὸς, βοείδιον.᾿Αρητόν. τὸ βλαπτικόν. ἀπὸ τοῦ ἀρὰ, ἡ βλάβη. Αρθρον. μέρος λόγου πτωτικὸν προτασσόμενον τῆς κλίσεως τῶν ὀνομάτων, δι' ο τρανωτέρα ἡ λέξις πέφυκε γίνεσθαι. α ρθρου δὲ ι διον ἐστὶ τὸ τὴν δευτέραν γνῶσιν σημαίνειν· εἰ γὰρ ει πῃς, ναῦς η λθε, δοκεῖς ἀγνοεῖν ποία· εἰ δὲ σὺν τῷ α ρθρῳ τεθῇ, εἰς γνῶσιν παραλαμβάνεται ἡ ὑποκειμένη οὐσία τοῦ πράγματος. α ρθρον δὲ τὸ προτασσόμενον παρὰ τὰ ἐν ἡμῖν α ρθρα· ω σπερ γὰρ τὰ α ρθρα διορίζει τὰ ὑποκείμενα αὐτοῖς, ου τως καὶ ταῦτα χωρίζει τὰς διαφορὰς τῶν πραγμάτων, διάρθρωσιν ἐμφαίνοντα. doalpha.304 κεῖ γὰρ καὶ διαρθροῦν καὶ ποιεῖν τὸ ἐπιφερόμενον ο νομα φανερὸν, πότερον α ῤῥεν η θῆλυ, καὶ πότερον ἐφ' ἑνὸς η ἐπὶ πλειόνων. α ρθρα καὶ τὰ μέλη τοῦ σώματος. παρὰ τὸ αι ρω α ρτρον καὶ α ρθρον καὶ α ρθρα· ὑπὸ τούτων γὰρ βασταζόμεθα. η παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω, παρὰ τὸ ἀρηρέναι ἀλλήλοις. Αρθμια. φιλία.῾Ηρόδοτος·᾿Αθηναίων μὴ ἐόντων ἡμῖν ἀρθμίων. τὸ ἐόντων δὲ ἀντὶ τοῦ ὑπαρχόντων.᾿Αρθρέμβολα καὶ ἀθρέμβολα. ἐργαλεῖα. ο ργανα τιμωρητικὰ τοῖς α ρθροις ἐμβαλλόμενα. Αργμα. ἡ ἀπαρχή. παρὰ τὸ α ρχω α ργμα. Αριμα. ο νομα ο ρους.᾿Αριστερά. τὰ μωρά. δεξιὰ δὲ τὰ συνετά.᾿Αριστεῖον. τὸ τοῖς ἀριστεῦσι διδόμενον ε παθλον.᾿Αριφραδέα. δῆλα καὶ φανερά. Αριστον. ἀόριστόν τι ο ν· ἀόριστον γάρ ἐστι κατὰ καιρόν. Αῤῥηκτον. α σχιστον, ἰσχυρότατον. Αῤῥητον.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

α λεκτον. Αρκιον. τὸ ἱκανὸν καὶ ὠφέλιμον.᾿Αῤῥεπές. ἀμετάκλιτον.᾿Αῤῥενωπόν. α θελκτον, ἀθήλυντον, ἀνδρεῖον, ἀπαρέγκλιτον ὑφέσει πάσῃ. ἰστέον, ο τι ὡς ἐπὶ γυναικῶν ἀνδριζομένων καὶ ἀῤῥενοφανῶν ει ρηται. alpha.305 Αρμενον. τὸ ἐν τῷ πλοίῳ. καὶ α ρμενον τὸ ἡρμοσμένον.᾿Αρού. ἐπίφθεγμα ναυτικόν. Αρπεζον. τὸ ἐκ χαλίκων ᾠκοδομημένον τειχίον. ᾿Αρτεμίσιον. τὸ τῆς ᾿Αρτέμιδος α γαλμα καὶ ἀκρωτήριον τῆς Εὐβοίας. Αρτιον. τὸ ὁλόκληρον.᾿Αρτοπώλιον. ὁ τόπος, ε νθα οἱ α ρτοι πιπράσκονται. ἀρτοπολεῖον δὲ τὸ μαγκιπεῖον, ἐν ῳ οἱ α ρτοι γίνονται· μικρὸν καὶ δίφθογγον.᾿Αρτιθαλῆ. νεόφυτα.᾿Αῤῥυτίδωτον. μὴ ε χον ῥυτίδας η τοι ζαρώματα, αι εἰσι γραμμαὶ γήρως σημαντικαί.᾿Αρχαϊκόν. ἁπλοῦν, ἀφελὲς, α δοξον.᾿Αρχαῖα. τὰ κεφάλαια τὰ τῶν χρεῶν. αὐτοί τε καὶ ἀρχαῖα καὶ τόκοι τόκων. ᾿Αρχαῖον τὸ κιθαρίζειν. ληρῶδες, ἀνόητον, οὐδὲν λόγου α ξιον. ᾿Αρχέτυπον. πρωτότυπον. ᾿Αρχεῖον. χαρτοφυλάκιον, ε νθα οἱ δημόσιοι χάρται κεῖνται, η τὸ παλάτιον. Αρινον. τὸν νάπυ. τοῦ Ψελλοῦ· ἡ μίνθη τὸ ἡδύοσμον, α ρινον δὲ τὸ νάπυ. Αροτρον. παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἀροτριῶ, ὁ μέλλων ἀρόσω καὶ ἐξ αὐτοῦ α ροτρον. *᾿Αρίζηλον. τὸ ἐν τῷ πολέμῳ ζηλωτόν.* alpha.306 (῾Ρῆμα.) Αραρέ με. η ρεσέ με ταῖς φρεσὶν, η η ρμοσται. Αρασθαι. ἀπενέγκασθαι, η λαβεῖν, φορτίσασθαι. μεῖζόν γε ο ν η καθ' ἑαυτὸν α ρασθαι φορτίον. ᾿Αρασσόμενα. προσρηγνύμενα. κυρίως δὲ τὸ ἀράσσειν τὸ ἀποτέμνειν διὰ σιδήρου παρὰ τὸ α ρης, ο ἐστι πόλεμος. Αραρε. δέδοκται, κέκριται. ἀρῶ τὸ ἁρμόζω, ὁ μέλλων α ρω, αἰολικῶς α ρσω, ὁ παρακείμενος η ρκα, ὁ μέσος η ρα καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἀττικὸν α ρηρα, ἡ μετοχὴ ἀρηρώς. –ο τε φρεσὶν ῃ σιν ἀρηρώς. δωρικῇ τροπῇ τοῦ ¯η α ραρα καὶ α ραρεν. α ραρε γὰρ ο ρκος ἐκ θεῶν μέγας. ᾿Αράμενοι. ἐπάραντες. Αρασ. ἐπάρας. ὡς ει δον τὸν νέκυν α ραντας᾿ Αχαιούς. ἀείρω, ὁ μέλλων ἀερῶ, ὁ ἀόριστος η ειρα, ω σπερ η γειρα, ἡ μετοχὴ ἀείρας, καὶ κράσει τοῦ ¯α¯ε εἰς ¯α μακρὸν γίνεται α ρας. καὶ μένει τὸ ι προσγεγραμμένον, καὶ μὴ ἐκφωνούμενον διὰ τὸ μέγεθος τοῦ ¯α.᾿Αράβησεν. η χησεν. κυρίως ἡ ἐπὶ τὴν ε ραν καὶ τὴν γῆν βοή. ε ραβος καὶ α ραβος, ἀραβῶ, ἀραβήσω. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ σιδήρου. παρὰ τὸ α ρεα καὶ τὸ βοή. alpha.307 Αραιτο. λάβοι, κομίσειεν. η ς οὐκ α ν α ραιτ' α χθος ἀνθρώπου φύσις.᾿Αρδαλῶσαι. μολύναι. εἰς οι ον ἐμπεπτώκασι τὸν α ρδαλον. Αρδειν. ποτίζειν. ἀρδεύειν. ᾿Αραροίμην. ἁρμοσαίμην. ᾿Αραρίσκω. τὸ ἁρμόζω.᾿Αρέσκω. παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω. ὡς τελῶ τελέσκω, ου τως καὶ ἀρῶ ἀρέσκω. τὸ γὰρ ἀρέσκον καὶ ἁρμόδιον, καὶ τὸ ἁρμόδιον ἀρεστόν. ᾿Αρεσόμεθα. ἐξιλεασόμεθα, θεραπεύσομεν, φιλοφρονησόμεθα. παρὰ τὸ ἀρῶ ἀρέσω. ᾿Αρήγω. βοηθῶ. παρὰ τὸν α ρην, ο σημαίνει τὸν πόλεμον. ω σπερ καὶ βοηθεῖν λέγεται τὸ ἐπὶ βοὴν θεῖν. βοὴ γὰρ καὶ ὁ πόλεμος ἀπὸ τοῦ παρεπομένου. ἀρήγω καὶ ἀρωγὸς, ω σπερ καὶ ῥηγμὸς καὶ ῥαγμός.᾿Αρημένοσ. βεβλαμμένος.᾿Αρήρει. ἐνήρμοστο.᾿Αρῆξαι. τὸ βοηθῆσαι. κυρίως δὲ τὸ πρὸς καιρὸν θεραπεῦσαι. ἰᾶσαι δὲ, τὸ παντελῶς θεραπεῦσαι. ᾿Αριστῶ. τὸ ἀρετῆς ἐπιμελοῦμαι. Προκόπιος· ἀμφότεροι δὲ οἱ μὲν θανατῶντες, οἱ δὲ ἀριστῶντες, ἐπὶ τοὺς πέλας πολλῷ ι εντο. ε στι δὲ καὶ ἀρεταίνω. alpha.308 ᾿Αρθμήσαντεσ. φίλοι γενόμενοι. καὶ ἀρθμῆσαι εἰς φιλίαν ἐλθεῖν. ᾿Αρκῶ. ἰσχύω, δύναμαι ὑπενεγκεῖν. καὶ τὸ βοηθῶ.᾿Αρκυωρεῖσθαι. φυλάσσειν τὰς α ρκυς.῾Αρμόζεται. συζεύγνυται, συνάπτεται.᾿Αρνεῖσθαι. ἀπὸ τοῦ αι ρειν τὰς χεῖρας. παρὰ τὸ αι ρω, ἀρῶ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ν ἀρνῶ.᾿Αρνύμεθα. ἀντὶ τοῦ καταλλασσόμεθα, η προδιδόαμεν· ἐπειδὴ διὰ τῶν ἀρνῶν καὶ τῶν α λλων ζώων τὰς ἀμοιβὰς ἐποιοῦντο οἱ ἀρχαῖοι. καὶ οὐ μόνον δι' ἀργυρίου τοῦτο ποιεῖν οι δεν Ομηρος, ἀλλὰ καὶ δι' ἑτέρων, οι ον· α λλοι μὲν χαλκῷ, α λλοι δ' ἀνδραπόδεσσιν– ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ τετραπόδου τοῦ ἀρνοῦ τὴν λέξιν ἐπὶ τοῦ ἀμείβεσθαι ε ταττον. η παρὰ τὸ αι ρω ἀρνῶ, ὡς ι κω ἱκνῶ, οι χω οἰχνῶ, α ρνυμι, α ρνυμαι καὶ ἀρνύμενος. ᾿Αροῦσιν. ὑψώσουσιν. ᾿Αροῦν. ἀροτριᾷν. ἀρόω, ἀρόσω, ὁ παρακείμενος η ροον, η ρουν, η ροες, η ρους, η ροε, η ρου, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἀρόειν, ἀροῦν. παρὰ τὸν α ρεα, τὸν σίδηρον. σιδήρῳ γὰρ τέμνεται ἡ γῆ.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

῾Αρπῶμαι. ἁρπάζω. δρεπάνῃ κέχρημαι.῾Αρπαλέσαι. ὁμιλῆσαι. alpha.309 Αρσαντεσ. ἁρμόσαντες η καὶ βαστάξαντες.᾿Αρτικροτεῖσθαι. συμφωνεῖσθαι. ἀρτικροτοῦνθ' οἱ γάμοι, φησὶ Μένανδρος. ᾿Αρτᾷ. ἐπικρέμαται. καὶ ἀρτῶ ὁμοίως. ᾿Αρτύναντεσ. παρασκευάζοντες.᾿Αρτύνω. ἁρμόζω η εὐτρεπίζω. –πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν. παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω. η ρμαι, η ρται, ἀρτὸς, καὶ ἀρτῶ, ἀρτύω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ν ἀρτύνω, ὡς ὀρῶ, ὀρούω.᾿Αρυσάμενοσ. ἀντλήσας.᾿Αρύω. τὸ ἀντλῶ καὶ βάλλω. παρὰ τὸ ἀρῶ, ὡς πλήθω πληθύω, ἐρῶ ἐρύω καὶ ἐρύσω, α νω ἀνύω καὶ ἀνύσω· ου τως ἀρῶ ἀρύω καὶ ἀρύσω. –οὐκ ἀνύω φθονέουσα–.᾿Αρήρει. ἐνήρμοστο. ἀρῶ τὸ ἁρμόζω, ὁ μέλλων ἀρῶ, ὁ παρακείμενος η ρκα, ὁ παθητικὸς μέσος η ρα, καὶ ἀττικῶς α ρηρα, καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος ἠρήρει, καὶ ποιητικῶς ἀρήρει.᾿Αρχαιρεσιάζειν. τὸ ἀξιοῦν ἑαυτὸν αἱρεθῆναι α ρχοντα.᾿Αρῶ. ἐκτενῶ.᾿Αρήμενοσ. βεβλημένος. κατεχόμενος. Ομηρος· υ πνῳ καὶ καμάτῳ ἀρήμενος. alpha.310 (᾿Επίῤῥημα.) Αρα. συλλογιστικός ἐστι σύνδεσμος. καὶ ἀντὶ τοῦ δὴ, καὶ ὡς ε οικε, καὶ ὡς φαίνεται. ου τως Πλάτων. ᾿Αραρότωσ. ἁρμοζόντως η παγίως καὶ ἑδραίως.᾿Αραχὶ καὶ ἀρχί. ἐπιῤῥήματα.᾿Αρτίωσ. ὑγιῶς. ὁλοκλήρως. λέγεται δὲ καὶ πρὸ μικροῦ η ἀντὶ τοῦ νῦν.᾿Αρμοῖ που. ἀρτίως. νεωστί. ου τω Καλλίμαχος.᾿Αρχαιοτρόπωσ. τουτέστιν ἀρχαιοτέροις ὀνόμασι χρῆσθαι. ᾿Αρχαίωσ. ἁπλῶς καὶ ἀκάκως· τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἀρχαῖοι. ου τως Δημοσθένης φησί. καὶ ἀρχαίως ἀντὶ τοῦ παλαιῶς. Αρα. καὶ ἀντὶ τοῦ τοιγαροῦν. τοῦ ᾿Αποστόλου· γινώσκετε α ρα, ο τι οἱ ἐκ πίστεως ου τοι εἰσὶν υἱοὶ ᾿Αβραάμ. Τὸ Α μετὰ τοῦ Σ. (᾿Αρσενικόν.) ᾿Ασαφήσ. μὴ φανερὸς, α δηλος, ἀνόητος. Ασβεστοσ. ὁ ἀκατάπαυστος.᾿Ασηρώθ. ο νομα κύριον. alpha.311᾿Ασηκόροσ. ὁ ἀκηδιαστὴς, ἀσινὴς, ἀβλαβής. Ασκευον. ἀντὶ τοῦ ἀπαράσκευον, α νευ ο πλων. καὶ ὁ θεολόγος· βίον α σκευον καὶ ἀπέριττον. *᾿Ασώδησ. ἀδημονώδης. ἰατρικὴ ἡ λέξις.*᾿Ασκάλαφοσ. ὁ λίαν σκληρὸς, παρὰ τὸ α γαν ἀσκελὲς τῆς ἀφῆς.᾿Ασκηθήσ. ὑγιὴς, ἀβλαβής. παρὰ τὸ σχέθω, κατὰ σύνθεσιν καὶ ε κτασιν καὶ τροπῇ ἀσκηθής. ἡ μεταφορὰ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀσκοῦ. τὸ δὲ ἀσκὸς ὁ μὴ ἐσχισμένος. παρὰ τὸ σχῶ, σχήσω, ἀσχὸς καὶ ἀσκός.᾿Ασκάντησ. ἡ εὐτελὴς κλίνη. ἡ μὴ κάννην ε χουσα. ου τως δὲ ἐκάλουν τὴν ψάδον.᾿Ασκητήσ. ὁ ἐν τῷ κατὰ διάνοιαν κόσμῳ εὐσεβῶς καὶ δικαίως ἀναστρεφόμενος.᾿Ασκαλαβώτησ. ζωΰφιον ἐοικὸς σάβρᾳ ἐν τοῖς τοίχοις τῶν οἰκημάτων ἀνέρπων. η καὶ ὁ ποντικὸς, καὶ ἡ νυμφίτζα. παρὰ τὸ ἀκαλῶς, ο ἐστιν ἡσύχως, βαίνειν, πλεονασμῷ τοῦ ¯ς. Ασκαρμοι. ἀκοίμητοι.᾿Ασκληπιόσ. ἰατρός. παρὰ τὸ τὰ ἀσκελῆ τῶν νοσημάτων η πια ποιεῖν. τὸ δὲ ἀσκελὲς παρὰ τὸ σκέλω, τὸ α γαν σκληραίνω, ο θεν καὶ σκέλος. alpha.312᾿Ασμενέστατοσ. χαίρων καὶ α σμενος. η δω, τὸ εὐφραίνομαι, η σμαι, η σμενος ἡ μετοχὴ καὶ α σμενος.᾿Ασπασμόσ. ἡ εὐχή. παρὰ τῷ ᾿Αποστόλῳ· ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρί.᾿Ασπαστοί. α σμενοι, θεοειδεῖς. παρὰ δὲ τῷ Καλλιμάχῳ ἀσπαστὺς ἀπαστύος, τουτέστι προσηγορία, φιλία.᾿Ασπόνδουσ. ἐχθροὺς, ἀγρίους, ἀδιαλλάκτους, μνησικάκους, ἀνελεήμονας, τοὺς ἀκαμπεῖς καὶ ἀνενδότους πρὸς ε λεον.᾿Ασπιστήσ. πεζὸς ὁπλίτης, πολεμιστής.᾿Ασπαλιεύσ. ὁ ἁλιεύς. παρὰ τὸ τὴν α λα ἀσπάζεσθαι, η παρὰ τὸ σπᾶν καὶ τὸ λίνον, τοῦ ¯α η πλεονασμὸν η ἐπίτασιν σημαίνοντος. Ασπετον. πολύ. ἀλλ' α σπετον χέασα. ε στι ῥῆμα σπῶ. ω σπερ παρὰ τὸ ε πω τὸ ἀκολουθῶ. ἐξ ου τὸ σπᾶσθαι καὶ ἐπίσπεσθαι ποσί. ῥῆμα ο νομα σπετὸς καὶ α σπετος, οι ον· –α σπετος αἰθήρ. οἱ δὲ παρὰ τὸ ε πω, τὸ λέγω, φασὶν ει ναι, α σπετα, τὰ ου τω πολλὰ καὶ μεγάλα, ω στε καὶ α ῤῥητα ὑπάρχειν. ᾿Ασταθμεύτουσ. ἀφορολογήτους. alpha.313 Αστομοι ι πποι. σκληρόστομοι. α στομοι ι πποι βίᾳ φέρουσιν.᾿Αστόργουσ. ἀσπλάγχνους, ἀπηνεῖς, ἀφίλους.᾿Αστικόσ. πολιτικός.᾿Αστόσ. θαυμαστὸς, πολίτης.᾿Αστεῖοσ. καλὸς, χαρίεις, τὸ η θος ἐπαινούμενος. *λέγεται καὶ ὁ εὐάρεστος.* Αστηνοσ. ὁ δυστυχὴς, ὁ πένης, ἀπὸ τοῦ στάσιν καὶ οι κησιν μὴ ε χειν. ᾿Αστυγείτων. ὁ πλησιόχωρος. Αστεκτοσ. ἀνυπομόνητος.᾿Αστράγαλος, ο ν ἐθεάσατο Βαλτάσαρ, ο ς η ν χεὶρ θεοῦ ζῶντος. ἀστράγαλος κυρίως τὸ σύνηθες λεγόμενον· καὶ ὁ σπόνδυλος τοῦ τραχήλου· καὶ βοτάνη ου τως καλουμένη. ἀστράγαλος δὲ ει ρηται

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἀπὸ τοῦ ἀστραβῆ καὶ ὀρθῶς φυλάττειν τὴν βάσιν. ἐπὶ τοῦ ποδὸς καὶ τοῦτο. ἐπὶ δὲ τῶν α λλων ὀστέων παρὰ τὸ ἐμπεπάρθαι καὶ μὴ στρέφεσθαι μήτε κινεῖσθαι, στερήσει τοῦ ¯α.᾽Αστισμὸς καὶ ἀστεϊμόσ. πιθανολογία. ἀποστῆναι ῥητορικῆς καὶ ποιητικῆς καὶ ἀστισμῶν.᾽Αστρόβακοσ. ὁ ἀστρονόμος. alpha.314᾽Αστυβοώτησ. ὁ κήρυξ ἐπιθετικῶς. ἀπὸ τοῦ ἐν α στει βοᾶν. Ασταχυσ. στάχυς. α σταχυς σίταχυς τίς ἐστιν, ὁ τὸν σῖτον συνέχων. η στῶ, στήσω, α σταχυς.᾽Αστάνδαι. οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόροι. ᾽Αστεμφήσ. ἀμετακίνητος, βέβαιος.᾽Αστραβήσ. α τρεπτος. παρὰ τὸ στρέφω στρεφὴς καὶ ἀστραβής.᾽Αστέρι ὀπωρινῷ. η γουν τῷ κυνάστρῳ.᾽Αστὴρ καὶ α στρον διαφέρει. ἀστὴρ γὰρ ὁ Κρόνος καὶ οἱ α λλοι πλάνητες· α στρον δὲ ὁ᾽Ωρίων, ο ς ¯κ¯β ἀστέρων ἐστὶ σύστημα. ει ρηται ἀστὴρ παρὰ τὸ μὴ ε χειν στάσιν, ἀστατὴρ καὶ ἀστήρ. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀπλανῶν. ζητεῖται δὲ, διὰ τί, ω σπερ γίνεται κατὰ συγκοπὴν γαστρὸς, μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἀπὸ τοῦ ἀστὴρ ἀστέρος ἀστρός. καὶ ε στιν εἰπεῖν, ο τι αἱ συγκοπτόμεναι γενικαὶ μιμεῖσθαι θέλουσι τὰς ὀξυτόνους εὐθείας. ἐπεὶ ου ν ἡ ἀστέρος γενικὴ συγκοπτομένη οὐκ εὐθεῖα, ι να μιμήσηται, οὐ συγκόπτεται. εἰ δέ τις ει ποι, ἡ γαστέρος ω φειλε συγκοπῇ γενέσθαι γαστρός· οὐ γὰρ ε χει alpha.315 εὐθεῖαν, ι να μιμήσηται· ε στιν εἰπεῖν, ο τι τὸ γαστὴρ παραλόγως ὠξύνθη, τούτου χάριν παραλόγως ἀνεδέξατο τὴν συγκοπήν. διὰ τί δὲ, ω σπερ γίνεται θυγατέρα θύγατρα, καὶ ἀνέρα α νδρα, μὴ τὸν αὐτὸν γίνεται μητέρα μήτρα; καὶ ε στιν εἰπεῖν, τὸ μὲν μητέρα, ι να μὴ συνεμπέσῃ τῇ μήτρα εὐθείᾳ, ο σημαίνει τὴν πατρίδα. ᾽Ασύνθετοσ. ὁ ἀσύμφωνος, ὁ ταῖς συνθήκαις μὴ ἐμμένων.᾽Ασυνδύαστοσ. ἀσύζευκτος, ἀσύμπλοκος.᾽Ασύγκριτοσ. ὑπερέχων, μὴ συγκρινόμενος.᾽Ασυντελήσ. ἀχρήσιμος, ἀσύμφορος.᾽Ασύστατον. οὐ συνεστῶτα, οὐ δὲ πυκνὸν, ἀλλ' ἀραιὸν, ἐν τῇ ποιήσει καὶ κομπώδη. η ἀδιάθετον, ἀπιθάνως συντεθέντα.᾽Ασύφηλοσ. α δικος, μάταιος, ἀπαίδευτος, α τιμος, ἀδόκιμος, ἀνόητος. παρὰ τὸ σοφὸς γίνεται σόφλος, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ¯α α σοφλος, καὶ μεταβολῇ τοῦ ¯ο εἰς ¯υ ἀσύφηλος. ὡς α γορις α γυρις, καὶ ο νομα ο νυμα.᾽Ασφάραγοσ. ὁ λαιμός. παρὰ τὸ ἀσπαίρω ἀσπάραγος καὶ ἀσφάραγος. τείνεται γὰρ ἐν τῷ λέalpha.316 γειν ὁ λάρυγξ. ὁ δὲ῾Ηρωδιανὸς λέγει παρὰ τὸ σφαραγεῖν, ο ἐστιν ἠχεῖν· δι' αὐτοῦ γὰρ ἡ φωνὴ φέρεται· καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ¯α ἀσφάραγος. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἐξ ἀκάνθων φυόμενον βλάστημα. ε στι δέ τι καὶ βοτάνης ει δος ἀσφάραγος πρὸς τὰς καθάρσεις ἐπιτήδειον. καὶ οἱ μὲν ᾽Αττικοὶ διὰ τοῦ φ τὴν λέξιν προσφέρουσιν, οἱ δὲ λοιποὶ, μὴ ἀκριβοῦντες, διὰ τοῦ π. ᾽Ασφάλαξ. παρὰ τὸ σπῶ γίνεται σπάλαξ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯α ἀσφάλαξ κατὰ μετάθεσιν τοῦ ¯π.᾽Ασφοδελόσ. ὁ λειμών.᾽Ασφόδελος δὲ, τὸ φυτόν. Ασχολοσ. ὁ μὴ εὐκαιρῶν. σχολὴ γὰρ ἡ ἐν τῇ λεγομένῃ συνηθείᾳ εὐκαιρία. Ασχετοσ. ὁ ἀκράτητος. παρὰ τὸ σχῆμι, ἀφ' ου καὶ ε σχηκα ὁ παρακείμενος, καὶ ἐσχέθην ὁ ἀόριστος, καὶ ὁ μέλλων σχήσω. ἐξ ου ἡ σχέσις. καὶ ὡς παρὰ τὸ τίθημι γίνεται θετὸς, ι ημι, ἑτὸς καὶ α φετος, δίδωμι, δοτὸς, ου τω σχῆμι, σχετὸς καὶ α σχετος.᾽Ασωπόσ. ποταμὸς Θηβαίων. alpha.317 Ασωτοσ. ἀκόλαστος, ἀσελγής. παρὰ τὸ σώζω, σώσω, σέσωκα, σέσωσμαι, σέσωσται, σωτὸς καὶ α σωτος.᾽Ασκάλων. πόλις Συρίας. ἀπὸ τοῦ᾽Ασκάλου ἀδελφοῦ Ταντάλου. ὁ πολίτης᾽Ασκαλωνίτης.᾽Ασυνέτουσ. τοὺς ἀσυνειδήτους λέγει ὁ ᾽Απόστολος. ω ν οὐδὲν ἀφρονέστερον.᾽Ασσύριοσ. ὁ Βαβυλώνιος. ἐξ ου καὶ᾽Ασσύριος φλόξ.᾽Ασιδηνόσ. ὁ ἀπὸ τῆς᾽Ασίδος.᾽Ασεβήσ. παρὰ τὸ σέβω, σεβὴς καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ¯α ἀσεβής. οἱονεὶ ὁ μὴ σεβόμενος τὸν θεόν. εἰς τὸ ¯α ψιλὴν διατί; τὸ στερητικὸν ¯α ψιλοῦται πλὴν τοῦ α λυσις καὶ α δης.᾽Ασαλήσ. ὁ ἀφρόντιστος. σάλη γὰρ ἡ φροντίς. (Θηλυκόν.)᾽Ασάμινθοσ. ἡ πύελος, ο ἐστι λεκάνη, καὶ ὁ τόπος, ἐν ῳ λούονται. παρὰ τὸ μινύθειν τὴν α σιν, η τοι τὸν ῥύπον τοῦ σώματος. alpha.318 ᾽Ασέλγεια. διάθεσις μὴ ε χουσα η μὴ φέρουσα α λγος ἀθλητικόν.᾽Ασέβεια. ἀδικία περὶ τὸ θεῖον. Ασισ. ἡ ἀκαθαρσία. καὶ α ση. ἀσὴ δὲ κατὰ τοὺς ἰατροὺς ἡ ἀνερμήνευτος ποιότης, ἡ προηγουμένη τοῦ ἐμέτου.᾽Ασία. πόλις Λυδίας, ἐν ῃ τρίχορδος εὑρέθη

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

κιθάρα. διὸ καὶ Ἀσία ἡ η πειρος, ἡ μὲν ἀπὸ Ἀσίου τοῦ Λυδοῦ, ἡ δὲ ἐκ τῆς Προμηθέως γυναικός. τὸ ἐθνικὸν Ἀσιεὺς καὶ Ἀσιανός.᾽Ασιάτησ. ἡ τρίχορδος κιθάρα ει ρηται, ο τι ἐν τῇ Ἀσίᾳ, πόλει τῆς Λυδίας κειμένῃ ἐν Τμώλῳ, πρῶτον εὑρέθη, η ἀπὸ Ἀσίου τινός. ᾽Ασίδα. στρουθοκάμηλον.᾽Ασιχίνη. κύριον.᾽Ασέλγη. πόλις, ο που κακῶς ε ζων οἱ α νθρωποι καὶ ἀλλήλοις ἐκοινώνουν. ᾽Ασκοπήρα. τὸ μαρσίπιον η τοι τὸ σακκοπάθνιον.᾽Ασκαμωνία. βοτάνη ἰατρική. alpha.319᾽Ασκέραι. ὑποδήματα ἀττικά. Ασκιος υ λη. δασεῖα. τὸ ¯α κατ' ἐπίτασιν.᾽Ασπίσ. θηρίον ὀφιοειδές. καὶ τὸ σκουτάριον. Ασπειστον ε χθραν. μῖσος α σπονδον.᾽Ασπασία. θαυμαστὴ, χαιρετιστική. ᾽Ασπάλαθοσ. ει δος ἀκάνθης. Νίκανδρος. ἐν γὰρ ο ρει ῥάμνοι τὲ καὶ ἀσπάλαθοι. ει ρηται δὲ παρὰ τὸ σπῶ· σπάλαθος καὶ ἀσπάλαθος.᾽Ασμωλή. ὀλίγη ἀναπνοή. οι μαι, ο τι ἀσθμωλὴ γράφεται.᾽Αστειότησ. φαιδρότης μετὰ λόγου.᾽Αστιβήσ. ὁδὸς ἀτριβὴς, ἀπάτητος, α βατος. στίβος γὰρ ἡ ὁδός.᾽Αστάρτη. ἡ θεὸς, ἡ Σελήνη. καὶ νῆσος Αἰθιοπίας. παρὰ τὸ α στρα ἀστράτη, η παρὰ τὸ τοὺς ἀστέρας, καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἀστάρτη, ἀσταρταῖος, ἀστάρτης.᾽Αστέμβακτοσ. ἀκίνητος, η βεβαία, η τετιμημένη. ει ρηται δὲ κατὰ ἀπόφασιν τοῦ στεμβάξαι, ο ἐστιν ὑβρίσαι. alpha.320᾽Αστεροπή. ἡ ἀστραπή. παρὰ τὸ στερίσκειν τοὺς ω πας διὰ τῆς ἀντιλαμπούσης λαμπάδος. η παρὰ τὸ ο πτω, ο πτη, καὶ μετὰ τοῦ ἀστέρος ἀστεροπτὴ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ¯τ ἀστεροπή. ᾽Αστραπή. ῥῆξις πυρὸς ἐκ νεφῶν περιτρίψεως. τὸ γὰρ πνεῦμα μετὰ βίας ἐκραγὲν τῶν νεφῶν καὶ τὸν ψόφον ποιῆσαν ἐκπυρωθὲν διὰ τὴν κίνησιν φλογῶδες γίνεται. ἰστέον δὲ, ο τι ἡ αὐτὴ φύσις τοῦ πνεύματος, ἐν μὲν τῇ γῇ ε στι σεισμὸς, ἐν δὲ τοῖς νέφεσι βροντὴ, περὶ δὲ τὴν γῆν α νεμος· πάντα γὰρ ταῦτα ἀναθυμίασις ε στι ξηρά. ᾽Αστρατεία. ἡ εἰρήνη· ἐπεὶ ἐν εἰρήνῃ οὐ στρατεύονται.᾽Αστρονομία. ἡ τῶν α στρων διανομή. πρῶτον Βαβυλώνιοι ταύτην ἐφεῦρον διὰ Ζωροάστρου, μεθ' ω ν καὶ ᾽Οστάνης.᾽Αστυπάλαια καὶ Ἀστυπαλία. μοῖρα τῆς Σάμου. ει ρηται, ο τι Προκλῆς καὶ ᾽Επομβρίων ἀποικίαν στείλαντες εἰς Σάμον πρὸς τοὺς ἐνοικοῦντας Κᾶρας κοινωνίαν θέμενοι ῳ κησαν πρὸς alpha.321 τὸν Σχήσιον ποταμὸν, καὶ εἰς δύο φυλὰς τὴν πόλιν διένειμαν, ω ν τὴν μὲν Σχησίαν ὠνόμασαν, τὴν δὲ Ἀστυπαλίαν ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ ἐκεῖσε ο ντος α στεος.᾽Ασυνθεσία. παράβασις συνθηκῶν.᾽Ασσυρίηθεν. ἀπὸ τῆς ᾽Ασσυρίας.᾽Ασφαλτῖτις λίμνη. ε νθα ἡ α σφαλτος γίνεται. α σφαλτος δὲ ξηρίον ἐστὶ πίττῃ ο μοιον. χρῶνται δὲ ταύτῃ καὶ οἱ ἰατροὶ, λέγουσι δὲ τὴν νάφθαν.᾽Ασφάλτωσισ. ἡ πίττωσις.᾽Ασφάλεια. ε γγραφος βεβαίωσις.᾽Αστράβη. τὸ σαγμοσέλλιον.᾽Αστάρτη. α γαλμα Ἀφροδίτης, τιμώμενον παρὰ Σιδωνίων. τοῦ α στρου δὲ τύπος· αὐτὸ τὸ α στρον ὁ ἑωσφόρος. ο περ Ἀφροδίτην ὀνομάζουσι. τὸ alpha.322 αὐτὸ καὶ παρὰ Μοαβιτῶν ἐτιμᾶτο. καὶ ὁ θεόλογος· τί φήσω πρὸς τοὺς Ἀστάρτην προσκυνοῦντας. η τὸ Χαμὼς βδέλυγμα Σιδωνίων. (Οὐδέτερον.) Ασσα. ο τε σημαίνει τὸ ο σα καὶ α τινα, δασύνεται· ο τε δὲ τὸ τινὰ, ψιλοῦται. Ασσαρ. ει δος λαχάνου, ῳ κέχρηνται οἱ ἰατροὶ εἰς θεραπείαν τῶν νοσούντων.᾽Ασήμαντα. τὰ λεγόμενα ἀσφράγιστα· καὶ γὰρ σημεῖα τὰς σφραγίδας ε λεγον. η καὶ τὰ ἀφύλακτα. Ασημον. ἀτράνωτον.᾽Ασήμιον. ὁ α ργυρος.᾽Ασυρῆ. ἀκάθαρτα.᾽Ασσάριον. πεντανούμμιον η δεκάνουμμον. alpha.323 Ασθμα. ἡ συνεχομένη πνοὴ καὶ συγκοπτομένη. παρὰ τὸ α ω τὸ πνέω.᾽Ασκελέσ. τὸ σκληρόν.᾽Ασκώματα. τὰ ἐπιῤῥαπτόμενα δέρματα ταῖς κώπαις ἐν ταῖς τριήρεσι, διὰ τὸ μὴ εἰσφέρεσθαι τὸ θαλάσσιον υ δωρ.᾽Αριστοφάνης· ἀσκώματα καὶ λίνα καὶ πίτταν διαπέμπων. καλοῦνται δὲ ου τως καὶ αἱ γνάθοι ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν χαλκευτικῶν ἀσκωμάτων, α τινα φύσαι χαλκευτικαὶ λέγονται. ἐπὶ τῶν τριήρεων δὲ, ο τι ἀπὸ ἀσκῶν γίνονται.᾽Ασκήματα. κατασκευάσματα η καὶ τὰ παιδεύματα. ἀπὸ τοῦ α σκησις. Ασμα. υ μνος, ᾠδή. Ασπετον. πολύ. Αστυ. πόλις. Αστρον. σῶμα πύρινον ἐν τῷ οὐρανῷ πεπηγὸς καὶ τῇ κύκλῳ φορᾷ φερόμενον. η σύστημα πλειόνων α στρων, η τὸ ἐπί τινα χρόνον συνιστάμενον ἐν μετεώρῳ, ὡς κομήτης. ᾽Αστυφέλικτον. ἀτίνακτον.᾽Ασταγέσ. πολυσταγές. ἀσταγὲς υ δωρ. Αστικτον.᾽Αθηναῖοι

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσης του.

τὸ ἐλεύθερον χωρίον alpha.324 ἐκάλουν, καὶ μὴ ὑποκείμενον χρήστῃ. ει ρηται, ο τι τοῖς ὑποκειμένοις χρέεσι χωρίοις εἰώθασιν ἐγκαταπηγνύειν στήλην, η ν ἐκάλουν ο ρον, ἐν ῃ χρέος ἐγκεχάρακτο καὶ ὁ χρήστης, ι να μὴ πλανηθεὶς ε τερος ἐπὶ καθαρῷ δανείσῃ. Αστυ. παρὰ τὸ α νω ι στασθαι· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ἐφ' ὑψηλοῦ τόπου ᾠκοδόμουν τὰς πόλεις. ἐκ δὲ τοῦ α στυ ἀστεῖος. σημαίνει δὲ τρία· ὁ ἐν α στει διατρίβων, ὁ διὰ χρηστὸν η θος ἐπαινούμενος, ὡς ὁ Μωϋσῆς, καὶ ὁ γελωτοποιός. Αστρια. οἱ ἀστράγαλοι. Καλλίμαχος· δέκα δ' α στρι' αι νυτο λάτρον.᾿Ασπαστόν. τὸ ἐπιθυμητόν.᾿Ασύμβατον. πολέμιον. ἀφιλίωτον.᾿Ασύμφορον. τὸ μὴ συμφέρον καὶ ἐνδεχόμενον. ᾿Ασυμφυῆ. ἀνοίκεια, ἀνόμοια. ᾿Ασυνάρτητον. ἀσυνάρμοστον. ᾿Ασύνθετον. τὸ μὴ ἐκ μερῶν τὴν συμπλήρωσιν τῆς οὐσίας καθ' ὑπόστασιν ε χον. ᾿Ασύντακτον. τὸ μὴ τεταγμένον, τὸ μὴ ἡνωμένον καὶ σύμμικτον, ἀλλὰ διεσπασμένον καὶ διῃρημένον. Ασχετον. ἀκράτητον.᾿Ασχημάτιστον. ῳ μὴ πρόσεστι χαρακτὴρ ἐκ διατυπώσεως σώματος. alpha.325᾿Ασώματον. τὸ μὲν τῷ ἀριθμῷ, ὡς οἱ α γγελοι, οι ον Μιχαὴλ, Γαβριήλ· ἀριθμῷ γάρ· τὰ δὲ ου , ὡς τὰ καθόλου.᾿Ασσώριον. ο ρος Σάμου, καὶ πόλις Σικελίας. ὁ πολίτης᾿Ασσωρῖνος. (῾Ρῆμα.) Ασαι. κορέσαι. λέγεται δὲ καὶ τὸ δοξάσαι καὶ λέξαι.᾿Ασελγαίνειν. πορνεύειν, ἀκολασταίνειν. παρὰ τὸ λέχος λεχαίνειν, τὸ λέχους ἐπιθυμεῖν. καὶ κατὰ τροπὴν λεγαίνειν. ε νθεν᾿Αρχίλοχος· λέχαι δὲ γυναῖκες. ἀντὶ τοῦ ἀκόλαστοι. λεγαίνειν ου ν, καὶ πλεονασμῷ ἐλεγαίνειν· καὶ κατὰ σύνθεσιν τῆς ¯α ἐπιτάσεως, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ς, ἀσελγαίνειν. ε στι δὲ καὶ πόλις *ου τω* καλουμένη ᾿Ασέλγη, ο που κακῶς ε ζων οἱ α νθρωποι, καὶ ἀλλήλοις ἐκοινώνουν.᾿Ασθμαίνει. πνευστιᾷ, ἀναπνέει πυκνὰ καὶ ὀξέως.᾿Ασθμάζει. ἀντὶ τοῦ ἀσθμαίνει. ᾿Ασκούμενοσ. γυμναζόμενος. ᾿Ασκήσασα. μετ' ἐπιμελείας κοσμήσασα. ᾿Ασκαρίζειν. τὸ κινεῖσθαι. alpha.326᾿Ασκωλιάζειν. ἐφ' ἑνὸς ποδὸς ἐφαλλόμενος. κυρίως δὲ τὸ ἐπὶ τῶν ἀσκῶν α λλεσθαι. ε νεκα γὰρ τοῦ γέλωτα ποιεῖν εἰς ἀσκοὺς πεφυσημένους ἐνήλλοντο.᾿Ασμενίζει. χαίρει, ἀγαπᾷ, προθυμεῖται. καὶ α σμενος ὁ χαίρων. η δω τὸ εὐφραίνομαι, η σμαι, ἡσμένος ἡ μετοχὴ καὶ α σμενος.᾿Ασπάζεσθαι καὶ ὁ ἀσπασμὸς μάλιστα τὴν ἀγάπησιν καὶ φιλοφροσύνην δηλοῖ. χρῶνται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ προσαγορεύειν. ᾿Ασπαίροντεσ. σκαρίζοντες, κινοῦντες, ψυχοῤῥαγοῦντες. ᾿Ασπαλιεύειν. ἐκ τῆς ἁλὸς σπᾶν τοὺς ἰχθύας, ο ἐστιν ἁλιεύειν. παρὰ τὸ σπᾶν καὶ τὸ λίνον. τοῦ ¯α η πλεονασμὸν η ἐπίτασιν δηλοῦντος. ο θεν καὶ ἀσπαλιεὺς καὶ ἀσπαλιευτὴς, ὁ ἐκ τῆς ἁλὸς σπῶν τοὺς ἰχθῦς.᾿Αστεΐζεται. ὡραΐζεται, ψεύδεται. ᾿Αστειοῤῥημονήσωμεν. εὐμορφολογήσωμεν. ᾿Αστροπολοῦντασ. περὶ τὰ α στρα ἀναστρέφοντας τὴν διάνοιαν.᾿Αστραβαλίζειν. ὁμαλίζειν, ἀπευθύνειν. καὶ στράβη τὸ σαγμοσέλλιον. alpha.327᾿Ασυνετῶ. μωραίνω.᾿Ασφαλίσαι. φυλάξαι. ἀσφαλίζω γὰρ τὸ φυλάττω. ᾿Ασχάλλων. ἀδημονῶν, λυπούμενος, ὀλιγοψυχῶν, χαλεπαίνων. ὁ δὲ η σχαλεν ὡς παρευδοκιμούμενος. παρὰ τὸ α χω, ἀφ' ου α χομαι, γίνεται ἀχάλλω, ω σπερ α γω ἀγάλλω, ει δω εἰδάλλω καὶ ἰνδάλλω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ς ἀσχάλλω. ἐκ δὲ τοῦ ἀσχάλλω γίνεται παράγωγον ῥῆμα ἀσχαλῶ, τὸ τρίτον πρόσωπον ἀσχαλᾷ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯α ἀσχαλάα. η παρὰ τὸ σχῶ, σχάλλω καὶ ἀσχάλλω, ο ἐπέχειν οὐ δυνάμεθα.᾿Αστατοῦμεν. τουτέστι διωκόμεθα.᾿Αποστολικὴ ἡ λέξις· κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν. ᾿Ασχημονήσωμεν. ὑπὲρ τὸ περιττὸν καλλωπισώμεθα. πᾶν γὰρ τὸ περιττὸν, ει τε ἐν λόγῳ, ει τε ἐν πράγματι, ἀσχημοσύνην καὶ φλυαρίαν καλεῖ ὁ Πλάτων. φησὶ καὶ ὁ θεόλογος· καὶ τοῖς μὲν ἀσχημονήσωμεν μᾶλλον η περ ἐμπρέψομεν. alpha.328 (᾿Επίῤῥημα.)᾿Ασμένωσ. μετὰ χαρᾶς· ἡδέως.᾿Ασπασίωσ. ἡδέως. περιχαρῶς.᾿Ασπερχέσ. ἀδιαλείπτως, παρὰ τὸ σπέρχω, *ο ἐστι σπουδάζω.*᾿Ασπουδεί. χωρὶς σπουδῆς.᾿Ασπονδεί. χωρὶς φιλίας η χωρὶς θυσίας.᾿Ασκελέσ. ἀδιαλείπτως. ᾿Ασκαρδαμυκτί. χωρὶς τοῦ μύειν. Ασσον. πλησίον, ἐγγύς.᾿Ασολοίκωσ. ἀφελῶς. ᾿Αστεμφέωσ. ἀμετακινήτως. παρὰ τὸ στέμβω, ο σημαίνει τὸ συνεχῶς κινῶ. η παρὰ τὸ στρέφω, ἀστρεφὴς καὶ ἐλλείψει τοῦ ρ καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ ἀστεμφὴς, ο ἐστιν

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἀμετακίνητος. ᾿Αστικῶσ. εὐσυνέτως, ἐμφρόνως. ᾿Αστενακτί. α νευ στενάγματος. ᾿Αστακτί. πολυδακρύτως. τὸν νεκρὸν παραπέμπων ἀστακτί. ᾿Ασυμφανῶσ. ἐπικεκαλυμμένως, ἀδήλως, αἰνιγματωδῶς. alpha.329᾿Ασυνδυάστωσ. ἀσυμπλόκως, ἀσυζεύκτως, η ἀσυναυλίστως. συνδυάζω γὰρ τὸ συναυλίζομαι, ὡς τό· οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ.᾿Ασφαδάστωσ. συντόμως. σφαδάζειν λέγεται τὸ σπᾶσθαι καὶ σφακελίζειν. Τὸ Α μετὰ τοῦ Τ. (᾿Αρσενικόν.)᾿Αταρνεύσ. πολίχνιόν τι καταντικρὺ Λέσβου κείμενον.᾿Ατάσθαλοσ. μωρὸς, φλύαρος, ἁμαρτωλὸς, α δικος, παράνομος. ἀπὸ τοῦ θάλλειν α ταις. παρὰ τὸ α τω τὸ βλάπτω, η παρὰ τὸ τὴν α την. ὡς ου ν δαίω, δαίδαλος, καὶ παρὰ τὸ αι θω, αι θαλος, ου τω καὶ παρὰ τὸ α τω ἀτάζω, καὶ τροπῇ τοῦ ζ εἰς θ ἀτάσθαλος.᾿Αταλάφρων. νήπιος. Αταλος η ἀταλόσ. ὁ νήπιος. παρὰ τὸ τλῆναι, ταλὸς καὶ ἀταλὸς, ὁ μηδέπω δυνάμενος alpha.330 κακοπαθῆσαι. ἐξ αὐτοῦ ἀτάλλειν, καὶ ἀτιτάλλειν κατὰ ἀναδιπλασιασμόν.᾿Ατάρβητοσ. α φοβος, ἀτρέμας. παρὰ τὸ τάρβος. η ἀθαρβωτὸς, ὁ μὴ θαῤῥῶν βοὴν ὑπομεῖναι.᾿Ατταγᾶσ. ει δος ὀρνέου.᾿Ατέλεβοσ. ἀκρίς τις.᾿Ατερμάτιστοσ. ἀβέβαιος, ἀθεμελίωτος.᾿Ατέχνοισ. πανούργοις, η ἀπείροις.᾿Ατέλεστοσ. ἀμύητος.᾿Ατάλαντι Αρηϊ. ὁμοίῳ· ἰσοστασίῳ· ἰσοταλάντῳ.᾿Αταρτηροῖσ. βλαβεροῖς.᾿Ατεράμων. οὐχὶ ἀτέραμνος. Ομηρος· –κῆρ ἀτέραμνον ε θηκε. παρὰ τὸ τέρεν τὸ ἁπαλὸν, τεράμων ὁ ἁπαλὸς, καὶ ἀτεράμων ὁ σκληρός· τὸ οὐδέτερον ἀτέραμον καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ν ἀτέραμνον. Ατεγκτοσ. *α βροχος,* σκληρὸς, ἀμάλακτος. alpha.331 Ατεροσ. ε τερος, ὁ ει ς τῶν δύο.᾿Ατειρήσ. ὁ σκληρὸς, ὁ ἀδάμαστος, ὁ ἀκαταπόνητος. τέρω, ἀτερὴς καὶ ἀτειρής. η παρὰ τὸ τέρεν ἀτερὴς καὶ ἀτειρής.᾿Ατέραμνοσ. δυσέψανος. ου τως φησὶ Πλάτων.᾿Αττήλασ. κύριον. ου τος η ν ἡγεμὼν τῶν Σκυθῶν. Ατιμοσ. ἀνήκουστος· καί μ' ὁ Φοῖβος α τιμον ἐξέπεμψεν–.᾿Ατιμότεροσ. εὐτελέστερος, ἀτεχνότερος. ἐρεῖς δὲ α κοντος ἀτιμότερόν με θήσεις.᾿Ατιμώρητοσ. ἀβοήθητος, η θαυμαστός. ε στι δ' ο τε καὶ ὁ κακός. ᾿Ατιμάγελοσ. ὁ μὴ συναγελαζόμενος.᾿Ατίθασσοσ. ἀνήμερος, α γριος.᾿Αττικόσ. ὁ ᾿Αθηναῖος. παρὰ τὸ ἀκτὴ, ἀκτικὸς καὶ ἀττικός· ἀκτὴ γὰρ ἐκαλεῖτο ἡ᾿Αττικὴ, ο θεν καὶ ᾿Ακταῖοι οἱ Αθηναῖοι.᾿Ατμόσ. ἀνάδοσις. παρὰ τὸ α ω, τὸ πνέω, ὁ παρακείμενος η σμαι, ἀσμὸς καὶ ἀτμός. alpha.332 Ατολμοι. δειλοὶ, κατεπτηχότες. Οθ' ου νεκ' εἰσὶν ἀδρανέστατοι ζώων, ψυχὰς α τολμοι, μοῦνον εἰδότες φεύγειν.᾿Ατρεκέστατοσ. ἀληθέστατος.᾿Ατρέμασ. η συχος, α φοβος. Ατρυτοσ. ἀκαταπόνητος. ἀπὸ τοῦ τρύω τρυτὸς καὶ α τρυτος. Ατρωτοσ. ἀνίκητος, α πληκτος.᾿Ατραπόσ. τὸ ἀπόσταγμα τῆς σταφυλῆς, τὸ πρὸ τοῦ πατηθῆναι γινόμενον· τραπεῖν γάρ ἐστι τὸ πατῆσαι. ἀτραπὸς καὶ ἡ ὁδὸς ἐπὶ θηλυκοῦ. Ατρεστος καὶ α τρητοσ. ὁ α φοβος.᾿Ατρόμητοσ. α φοβος. – οὐδ' ᾿Ολύμπιος Ζεὺς ἀτρόμητος ει δεν–. *δηλοῖ δὲ τὸν α φοβον.* Ατρακτοσ. γυναικεῖον ἐργαλεῖον, ἐφ' ου τὸ νῆμα περιειλεῖται. ἀεὶ γὰρ ταράσσεται. η ο τι ἀτάρακτον τὸ νῆμα φέρει. ἀπὸ τοῦ ταράσσω ου ν γίνεται ἀτάρακτος καὶ α τρακτος. ε στι καὶ alpha.333 ἀτρακτυλὶς ει δος ἀκάνθης, ἀφ' η ς τοὺς ἀτράκτους ἐποίουν αἱ γυναῖκες τῶν ἀγροίκων. Ατλασ. ο ρος Λιβύης, καὶ ὁ μυθευόμενος τὴν γῆν καὶ τὸν οὐρανὸν βαστάζειν. –καὶ σιδηρέους Ατλαντος ω μους–.᾿Ατμήν. ὁ δοῦλος. παρὰ τὸ τιμὴ ἀτιμὴν καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀτμήν· οι ον ὁ α τιμος. η πολυτίμητον τινὰ ο ντα ὑπὸ τῶν μαστίγων, ἐπιτάσει τοῦ ¯α. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀτμὴν ἀτμῶ. Ατυπος νοῦσ. ὁ μηδὲν σωματικὸν κατὰ τὸν καιρὸν τῆς προσευχῆς φανταζόμενος. οὐδὲ γάρ ἐστι σῶμα θεός. ᾿Ατρεύσ. παρὰ τὸ τρεῖν τὸ φοβεῖσθαι. ω σπερ παρὰ τὸ τρέφω τροφεὺς, ου τω καὶ παρὰ τὸ τρέω γίνεται τρεὺς, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ¯α ἀτρεύς.᾿Ατρείδησ. τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ¯ν, ¯ξ, ¯ψ, ¯ρ, διὰ τοῦ ¯ι γινόμενα ἐν τοῖς εἰς ¯δ¯η¯ς πατρωνυμικῶν· Μέμνων, Μέμνονος, Μεμνονίδης· Φοίνιξ, Φοινικίδης· Πέλοψ, Πελοπίδης· Νέστωρ, Νεστορίδης. καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ¯ο¯ς ληγόντων διὰ τοῦ ¯ι· Πανάριστος, Παναριστίδης· Βῆλος, Βηλίδης. τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ¯ε¯υ¯ς διὰ διφθόγγου·᾿Ατρεὺς, ᾿Ατρείδης. τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ¯ο¯ς ἀττικῶν· Νηλεὺς, Νηλέως, Νηλείδης. τὰ ἀπὸ τῶν εἰς

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

¯α¯ι¯ο¯ς᾽ Ελκαῖος,᾽ Ελκείδης. τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ¯η¯ς ἐχόντων τὴν γενικὴν εἰς ¯ο¯υ¯ς, εἰ μὲν βραχείᾳ παραλήγεται, διὰ τοῦ ¯ι γράφεται· Εὐτυχὴς, Εὐτυχοῦς, Εὐτυχίδης· ᾽Αχαιμένης, ᾽Αχαιμένους, ᾽Αχαιμενίδης· εἰ δὲ μακρᾷ παραλήγεται, διὰ διφθόγγου· ῾Ηρακλῆς, ῾Ηρακλοῦς, ῾Ηρακλείδης, χωρὶς τριῶν, Θρασυμηδίδης, Διακηρίδης καὶ Θουκυδίδης· ταῦτα alpha.334 γὰρ μακρᾷ παραλήγονται. τὰ δὲ μὴ πατρωνυμικὰ διὰ τοῦ ¯ι· Λητοΐδης, ὁ τῆς Λητοῦς, Δαναΐδης, ὁ τῆς Δανάης, Νιοβίδης, ὁ τῆς Νιόβης. ο θεν τὸ Φιλομηλείδης κύριον λέγεται ει ναι· εἰ γὰρ η ν μητρωνυμικὸν, διὰ τοῦ ¯ι ἐγράφη α ν.᾽ Αταινίωτοσ. ἀστεφάνωτος. Ατυφοσ. ἀκενόδοξος. (Θηλυκόν.)᾽ Αταυρώτη. ἁγνὴ, α μικτος. ταῦρος γὰρ τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός.᾽ Ατασθαλία. κυρίως ἡ περὶ τὴν θαλείαν η τοι τὴν εὐωχίαν α τη· ὡς παροινία ἡ περὶ τὸν οι νον ἀταξία. η παρὰ τὸ α τῃ θάλλειν καὶ αυ ξεσθαι. ᾽Αττάλεια. πόλις Λυδίας. ἀπὸ ᾽Αττάλου Φιλαδέλφου κτίσαντος αὐτήν. ᾽Αταλῆσιν. ἁπαλαῖς, νεογναῖς. ᾽Αττικάσ. στεριζούσας τοῦ καιροῦ. ᾽Ατεκνία. ἡ ἀπαιδία καὶ ἡ λήθη. Δαβίδ· καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου. ὡς διὰ τῶν τέκνων φυλαττομένης τῆς μνήμης.᾽ Ατέλεια. ἀλειτουργησία.᾽ Ατημέλεια. καταφρόνησις. Ατη. ἡ βλάβη. παρὰ τὸ τῶ τὸ λαμβάνω. οι ον· Κύκλωψ, τῆ, πίε οι νον– ἐξ ου ο νομα ῥηματικὸν τῆ καὶ στερήσει τοῦ ¯α α τη. η ν οὐκ α ν τις λάβη. η παρὰ τὸ α ω τὸ βλάπτω. οι ον· α σαι με δαίμονος αι σα κακή– ὁ μέλλων α σω, καὶ ἐξ αὐτοῦ α ση ἡ βλάπτουσα τὴν ψυχήν.᾽ Ατμίσ. ἀναθυμίασις, α κρον πυρός.᾽ Ατροπία. ἀλογία, ἀβουλία. alpha.335᾽ Ατρακτυλίσ. ει δος ἀκάνθης, ἀφ' η ς τοὺς ἀτράκτους ἐποίουν αἱ γυναῖκες τῶν ἀγροίκων.᾽ Ατραπιτὸς καὶ ἀτραπὸς, ἡ ὁδόσ. παρὰ τὸ τρέπω, τρέψω, ὁ δεύτερος ἀόριστος ε τραπον, γίνεται ῥηματικὸν ο νομα τραπὸς, στερήσει τοῦ ¯α καὶ κατὰ μετάθεσιν ἀτραπὸς, ἐξ η ς ὁδοῦ οὐκ ε στι τραπῆναι. η ἡ πολύτροπος· εἰς πολλὰ γὰρ σχίζεται. γράφεται δὲ καὶ ἀταρπός.᾽ Ατραβατικάσ. ξηραμπελίνας τὸ χρῶμα. τὸ γὰρ μέλαν α τρον καλοῦσιν οἵ Ρωμαῖοι. η ο τι μετὰ τραβαίας ταύταις εἰώθεσαν χρῆσθαι· τραβαῖαι δὲ αἱ πολυτελεῖς χλαμύδες. ᾽Ατυφία. ἀκενοδοξία, ταπεινοφροσύνη. ᾽Ατρείδῃσι. πύλῃσιν. ε χουσι τὸ ¯ι κατὰ τὴν παραλήγουσαν. ε στι γὰρ ᾽Ατρείδαις ἀρσενικὸν καὶ πύλαις θηλυκόν. δεῖ δὲ γινώσκειν, ο τι παρὰ τῷ ποιητῇ πᾶσαι αἱ τοιαῦται δοτικαὶ τρέπουσι τὸ ¯α εἰς ¯η, ει τε ἐπεκτεταμέναι εἰσὶν, ει τε ἀνεπέκτατοι, οι ον· ἐν παλάμαις, ἐν παλάμῃσιν. ὁμοίως καὶ τὸ᾽ Ατρείδαισι, πύλαισι, κατ' ἐπέκτασιν γίνεται, καὶ κατὰ τροπὴν ἰωνικὴν τοῦ ¯α εἰς ¯η,᾽ Ατρείδῃσι καὶ πύλῃσι. Αττα. α τινα. Αττα. ἀπόφθεγμά τι τιμητικὸν νέων πρὸς παλαιοτέρους. παρὰ τὸ α ππα κατὰ Μακεδόνας, τροπῆς γενομένης τῶν δύο ¯π¯π εἰς δύο ¯τ¯τ. (Οὐδέτερον.)᾽ Αταμίευτον. ἀφύλακτον, ἀδιοίκητον.᾽ Ατάκτημα. ἀταξία. τοῦ μηδὲν ἀτάκτημα γενέσθαι περὶ τὴν ἀρχήν. alpha.336 ᾽Ατάρμυκτον. τὸ α φοβον. κυρίως δὲ τὸ μὴ μύον. Εὐφορίων· ἀτάρμυκτον τρέπεν ο μμα. ᾽Ατέκμαρτον. ἀτελείωτον. ᾽Ατερμάτιστον. ἀβέβαιον, ἀθεμελίωτον.᾽ Ατέραμνα. τὰ μὴ ἑψόμενα ο σπρια.᾽ Ατελεύτητον. οὐ πᾶν ἀτελεύτητον πάντως καὶ α ναρχον. οἱ γὰρ α γγελοι καὶ αἱ ψυχαὶ ἀτελεύτητοι μὲν, οὐκ α ναρχοι δέ. ᾽Ατηρόν. βλαβερόν. Ατλητον. τὸ ἀνυπομόνητον. τλητὸν γὰρ τὸ καρτερικόν. Ατοπα. πονηρὰ, ἀπρεπῆ. Ατομα. λεπτὰ, τὰ μὴ δυνάμενα τομὴν δέξασθαι. α τομον λέγεται τὸ μὴ τεμνόμενον, μὴ δὲ μεριζόμενον, ὡς ἡ στιγμὴ, καὶ τὸ νῦν, καὶ ἡ μονὰς, α τινα καὶ α ποσα λέγεται. α τομον καὶ τὸ δύστμητον, τουτέστι τὸ δυσχερῶς τεμνόμενον, ὡς ὁ ἀδάμας λίθος καὶ τὰ τοιαῦτα. α τομον λέγεται καὶ τὸ ει δος, ο περ οὐκ ε τι εἰς ε τερα ει δη τέμνεται, η τοι τὸ εἰδικώτατον ει δος, ὡς α νθρωπος, ι ππος καὶ τὰ τοιαῦτα. α τομον δὲ κυρίως λέγεται, ο περ τέμνεται μὲν κυρίως εἰς ψυχὴν καὶ σῶμα· ἀλλ' ου τε ἡ ψυχὴ καθ' ἑαυτὴν ε στιν α νθρωπος τέλειος, η Πέτρος τέλειος, ου τε τὸ σῶμα. περὶ τούτου παρὰ τοῖς φιλοσόφοις ὁ λόγος· ο περ δηλοῖ τὴν ὑπόστασιν. α τομον τὸ ἐξ ἰδιωμάτων συγκείμενον, ω ν τὸ α θροισμα οὐκ α ν ἐπ' α λλου ποτὲ λεχθείη. δηλοῖ δὲ τὴν καθ' αὐτὸ ὑπόσταalpha.337 σιν, οι ον· Πέτρον, Παῦλον, η τινὰ ε τερον τῶν κατὰ μέρος ἀνθρώπων. Ατρον. τὸ μέλαν παρὰ ῾Ρωμαίοις. (῾Ρῆμα.)

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσης του.

᾿Ατάλλων. τρέφων. παρὰ τὸ τλῶ, τλᾶς, καὶ α τλας, ἐξ αὐτοῦ ἀτάλλων.᾿Ατενίζει. α κρως προσέχει. Αττειν. ὁρμᾷν.᾿Ατέμβω. τὸ στερίσκω. παρὰ τὸ τέμω, ο ἐστι πρωτότυπον τοῦ τέμνω, γίνεται ἀτεμῶ καὶ ἐπενθέσει τοῦ ¯β ἀτεμβῶ τὸ οὐ βλάπτω. Ομηρος· οὐ γὰρ καλὸν ἀτεμβεῖν.᾿Ατίτηλλα. ἀνέθρεψα. καὶ ἀτιτάλλειν τὸ τιθηνεῖν, καὶ ἐκτρέφειν ἐκ νηπίου.᾿Ατιμαστέον. περιφρονητέον.᾿Αττικουργούμενον. τὸ κατὰ ἀττικὸν τρόπον εἰργασμένον.᾿Ατιμάζω. τὸ καταφρονῶ, τὸ ἀναδύομαι. ταῦτά τοι οἱ Διόσκουροι οὐκ ἀτίμασάν οἱ φανῆναι πάλιν.᾿Ατίζω. εἰ μὲν σημαίνει τὸ ὑπερορῶ, γίνεται παρὰ τὸ τίω, τὸ τιμῶ, καὶ ἀτίζω, πλεονασμῷ τοῦ ¯ζ. εἰ δὲ σημαίνει τὸ βλάπτω, παρὰ τὸ α τω, ἀτίζω.᾿Ατλητῶν. μὴ καρτερῶν, μὴ φέρων, δυσανασχετῶν. πάρειμ' ἀτλητῶν. alpha.338᾿Ατροφῆσαν. μὴ τραφέν.᾿Ατυζόμενοσ. αἰολικόν ἐστι· σημαίνει δὲ τὸ λυπούμενος, θορυβούμενος, ταρασσόμενος.᾿Ατύω καὶ ἀτύσω. τὸ ταράσσω. ᾿Ατυχθείσ. ὁ μὴ βουλόμενος τυχεῖν, ἀλλὰ ἀποστρεφόμενος εἰς τὸ διαμαρτεῖν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ καταπλαγεὶς η φοβηθείς. καὶ Ομηρος· –ο ψιν ἀτυχθείς. τεύχω τὸ ἐπιτυγχάνω, ὁ μέλλων τεύξω, ὁ δεύτερος ἀόριστος ε τυχον, ἐτύχην, ἡ μετοχὴ ὁ τυχεὶς καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ τυχθείς. ὡς χαμαλὸς χθαμαλός. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἀτυχθείς.᾿Ατυχῆσαι. ἀντὶ τοῦ ἀποτυχεῖν. ου τως Πλάτων. (᾿Επίῤῥημα.)᾿Ατὰρ δή. δηλαδή. ὁμοίως. πλὴν ο μως καὶ ἀντὶ τοῦ δὴ η διὰ τοῦτο. ᾿Αταλαιπώρωσ. ἀκοπιάστως.᾿Αταρβήτωσ. ἀφόβως. *καὶ ἀταρβητὶ ὁμοίως.* καὶ ἀντὶ τοῦ ἀνειμένως. Σοφοκλῆς· ἐχθρῶν δ' υ βρις ἀταρβήτως ὁρμᾷ–.᾿Ατεχνῶσ. φανερῶς. ᾿Ατέχνωσ. ἀνεπιστημόνως. Ατερ. ἐκτὸς, χωρίς.᾿Ατενῶσ. ἀμεταστάτως.᾿Ατενέσ. εὐθὺ, συνεχὲς, παντελῶς, καθόλου, παραχρῆμα, α γαν, ἰσχυρῶς, ἀφελῶς η πάνυ προσεχῶς. alpha.339 Ατε. ἀντὶ τοῦ καθὰ, ἐπίῤῥημα· ψιλοῦται. alpha.33᾿Ατρεμεί. ἡσύχως.᾿Ατριβί. χωρὶς τριβῆς.᾿Ατρεκέως καὶ ἀτρεκεστάτωσ. ἀληθῶς. ἀπὸ τοῦ τρέχω, τρεχὴς καὶ ἀτρεκής. ο ν οὐδεὶς δύναται παραδραμεῖν, η ο οὐδεὶς δύναται παραδραμεῖν, εὐφρονῶν.᾿Ατημελήτωσ. ἀπρονοήτως, καταφρονητικῶς. Τὸ Α μετὰ τοῦ Υ. (᾿Αρσενικόν.) Αὐαλέοσ. ὁ κατάξηρος. παρὰ τὸ αυ ω τὸ ξηραίνω, αυ ος καὶ αὐαλέος. Αυ γαροσ.᾿Εδέσσης βασιλεὺς, ο ς ἐπὶ Τραϊανοῦ βασιλέως η ν καὶ δῶρα αὐτῷ προσῆξεν ἐκεῖσε ἀφιγμένῳ. Αὐγέασ.᾿Αθηναῖος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ α γροικος ..... Αὐδώδ. κριτὴς τοῦ᾿Ισραὴλ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἐν τῷ ἀροτροποδίῳ ἐπάταξεν α νδρας ἑξακοσίους. Αὐθάδησ. θυμώδης, θρασὺς, ἀλαζὼν, ἑαυτῷ ἁδῶν καὶ ἀρέσκων. αὐτοάδης καὶ αὐθάδης. καὶ κλίνεται αὐθάδεος καὶ ἡ κλητικὴ αὐθάδες· παράλογον δὲ τὸ αυ θαδες. Αὐταίρετοσ. αὐτόβουλος, η ὁ αὐτεπάγγελτος. Αὐθέκαστοσ. ἀκριβὴς καὶ σύντομος. ο θεν καὶ λόγους αὐθεκάστους τοὺς σαφεῖς καὶ συντόμους λέγομεν. τινὲς δὲ καὶ τὸν παῤῥησιαστὴν καὶ αὐθάδη καὶ φίλαυτον. alpha.340 Αυ θαιμοι. οἱ ἀδελφοί. ὡς ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ αι ματος. Αὐθιγενήσ. γνήσιος· αὐτόχθων. Αὐθέντησ. φονεὺς η ὁ ἑαυτὸν κτιννύων. αὐτοέντης τίς ἐστιν. ὁ ἑαυτὸν βάλλων τοῖς ε ντεσιν, ο ἐστι τοῖς βέλεσι. τὸ δὲ ἐν τῇ συνηθείᾳ ε οικε παρὰ τὸ αὐτὸς καὶ τὸ ε ντης· ὁ ἑαυτὸν ἐπαφεὶς εἰς πάντα καὶ ω ν αὐτεξούσιος καὶ μὴ α λλου, ἀλλ' ἑαυτῷ ω ν. Αὐλικούσ. κιθαρῳδούς. Αὐλόσ. ὁ ἐπιμήκης φυσητήρ. αὐλὸν καμινευτῆρα τὸν φιλήνεμον. Αὐλῶνεσ. φάραγγες η τόποι πλατεῖς, η αὐλῶνες τὰ μεταξὺ φαράγγων στενὰ καὶ ἐπὶ μῆκος φερόμενα. Αὐλίκουρεσ. φύλακες. Αυ οσ. ξηρός. ε στιν υ ω ῥῆμα τὸ βρέχω, καὶ στερήσει τοῦ ¯α ἀΰω καὶ ἐν συναιρέσει αυ ω, ἐξ ου αυ ος. Αυ ροι. οἱ λαγωοί. Αὐρηλιανόσ. βασιλεὺς῾Ρωμαίων, τὰ πολέμια δεινῶς ἠσκημένος, ἀκάθεκτος δὲ τὴν γνώμην καὶ ὠμός. Αυ σονεσ. οἱ βασιλεῖς. παρὰ τὸ αυ σω τὸ τολμῶ. οἱ πάντα τολμῶντες τοῖς προστάγμασιν. Αὐσόνιος πόντοσ. ἡ Σικελικὴ θάλασσα. ἀπὸ Αυ σονος τοῦ ᾿Οδυσσέως καὶ Καλυψοῦς υἱοῦ ἐκεῖ βασιλεύσαντος. Αὐσονίων.᾿Ιταλῶν. Αὐτοτελήσ. τέλειος. Αὐτοῖσιν. ἀντὶ τοῦ αὐτοῖς. alpha.341 Αὐτολόχευτοσ. αὐτογέννητος. Αὐτόπτησ. ὁ θεατής. Αὐτόχειρεσ. οἱ ἑαυτοὺς φονεύσαντες αὐτοχειρίᾳ η τινάς. Αὐτεπάγγελτοσ. ὁ αὐτόκλητος. Αὐτόχθονεσ.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

πολῖται γνήσιοι. λέγονται δὲ καὶ οἱ᾿Αθηναῖοι, η ἐπεὶ τὴν χθόνα, ο ἐστι τὴν γῆν, ἀργὴν ου σαν πρῶτοι εἰργάσαντο, η διὰ τὸ μὴ ει ναι αὐτοὺς ἐπήλυδας. Αὐτόνομοσ. ὁ αὐθαίρετος, ὁ αὐτόβουλος. Αὐτάρκησ. αὐτοβοηθός. παρὰ τὸ αὐτὸς καὶ τὸ ἀρκῶ τὸ βοηθῶ. Αὐτόμολοσ. πρόσφυξ. Αὐτόσιτοσ. οἰκόσιτος. Αὐτόστοιχοσ. αὐτὸς ἑαυτῷ προσέχων. ὁ βουλόμενος ἐν τῷδε τῷ βίῳ ἀβέβηλον βίον πολιτεύεσθαι, αὐτόστοιχος ἐθέλει ει ναι. Αὐτοσφαγῆ. τὸν ὑφ' ἑαυτοῦ ἀναιρούμενον. Αὐτήκοοι. οἱ μὴ ἐπιτασσόμενοι, αὐτοὶ δὲ ἑαυτῶν ἀκούοντες. Αὐτόδαξον. τρόπον αὐθάδη καὶ ὀργίλον, ἐπεὶ οἱ ὀργίλοι δάκνουσι τοῖς ὀδοῦσιν. Αὐτοκέλευστοσ. αὐθόρμητος. κρότος τὲ ἀθρόως οὐκ ἐκ παραγγέλματος, ἀλλ' αὐτοκέλευστος ὡρμήθη. Αὐτοκράτωρ. δεσπότης, α ρχων. ἑλληνικὴ ἡ φωνή. τάττεται δὲ ἐπὶ παντὸς τοῦ καταπολεμήσαντος καὶ κρατήσαντος τῶν πολεμίων. αὐalpha.342 τοκράτορα πάντα τὸν ἀνυπεύθυνον. παρὰ τὸ κρατῶ, κράτωρ καὶ αὐτοκράτωρ· η παρὰ τὸ κραίνω κράτωρ καὶ ἐν συνθέσει αὐτοκράτωρ. αὐτοκράτορες ἀντὶ τοῦ· τούτων τῶν δογμάτων κρατοῦντες. ᾿Αριστοφάνης· τούτων περὶ πάντων αὐτοκράτορες η κομεν. Αὐτολήκυθοσ. ὁ πένης. παρὰ τὸ φέρειν ἑαυτῷ τὰς ληκύθους εἰς τὰ βαλανεῖα. Αὐτόφωροσ. ὁ ὑφ' ἑαυτοῦ ἐξελεγχόμενος καὶ πεφανερωμένος ω ν. Αὐτόματοσ. αὐτόκλητος. παρὰ τὸ μαστεύω, τὸ ζητῶ, μαστὸς, καὶ αὐτόματος, ὁ αὐτοζήτητος καὶ μὴ παρ' ἑτέρου ζητηθείς. η παρὰ τὸ μένω, τὸ προθυμοῦμαι. μέμαμαι, μέμαται, ματὸς καὶ αὐτόματος. Αὐτοφορβόσ. ὁ αὐτοφάγος. ἠξίωσαν δὲ τινὲς βαρύνεσθαι διὰ τὴν αὐτὸς ἀντωνυμίαν, η τις βαρύνει τὰ εἰς ¯ο¯ς λήγοντα ἐν τῇ συνθέσει, ὡς αὐτόνομος. αὐτόνομος ει ναι βούλομαί σοι σύμμαχος. Αὐχμόσ. ξηρασία, ἀνομβρία. παρὰ τὸ αυ ξω αὐχμός. κατὰ ἀντίφρασιν ὁ μὴ ποιῶν τὶ αυ ξεσθαι. ὑγρότης γὰρ τρέφει. η παρὰ τὸ αυ ω τὸ ξηραίνω, ἐξ ου αυ ος καὶ αὐαλέος, γίνεται αὐχμός. Αὐχήν. ὁ τράχηλος. παρὰ τὸ ἀχμὴν, ὁ κατάξηρος τόπος τοῦ σώματος. η παρὰ τὸ ο χω, ὀχὴν καὶ αὐχὴν, ὑφ' ου ὀχεῖται ἡ κεφαλή. η alpha.343 παρὰ τὸ αὐχεῖν καὶ γαυριᾷν γίνεται αὐχήν. γαυριῶντες γὰρ καὶ ἐπαιρόμενοι ἀνατείνομεν αὐτόν. Αὐλόσ. τὸ φωνητικὸν ο ργανον σημαίνει, καὶ τὸν εἰς εὐθὺ ἀνακοντισμὸν τοῦ αι ματος. –αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας παχὺς η λθεν αι ματος– σημαίνει καὶ περόνης μέτρον. αὐλοῖσι διδύμοισι πάροιθεν δαίδαλα η κεν. Αὐλόσ. καὶ τὸ στάδιον. Αὐθέκαστοσ. ὁ αὐστηρός. (Θηλυκόν.) Αὐαλέασ. καταξήρους. Αὐγή. ἡ λαμπρότης. παρὰ τὸ α γω, ἀγὴ καὶ αὐγή. δι' η ς ἀγόμεθα. Αὐδὴ, ἡ φωνή. παρὰ τὸ αὐγὴ, αὐδὴ κατὰ τροπήν. δι' η ς αὐγάζεται καὶ φωτίζεται τὰ τοῦ νοῦ. Αὐδήεσσα. ὀνομαστὴ, ε νδοξος, ὁμοιόφθογγος. Αὐθάδεια. θρασύτης· ἀλαζονεία, αὐταρέσκεια. καὶ αὐθαδία, διὰ τοῦ ἰῶτα. Αὐλῶπισ. ἡ περικεφαλαία, ἡ παρατεταμένους ε χουσα τοὺς ω πας. Αὐλαία. τὸ τῆς σκηνῆς παραπέτασμα. Αυ λαξ. ἡ ἐπιμήκης τομὴ τῆς γῆς ἐξ ἀρότρου. Αυ λισ. ἡ κοίτη. Αὐλαί. ἐπίνειον Κιλικίας πλησίον Ταρσοῦ. οἱ οἰκοῦντες Αὐλαιῶται. alpha.344 Αὐλή. τὸ νῦν ἀρχεῖον λεγόμενον, ο που ἀπήγοντο οἱ κατάκριτοι, καὶ τοὺς ἐκεῖσε ὑπηρέτας αὐλικοὺς ὠνόμαζον. Αὐλία. ἀντὶ τοῦ ε παυλις. ου τως Λυσίας καὶ Αἰσχίνης. Αυ λειοσ. ἡ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ πρώτη θύρα τῆς οἰκίας. Αὐλείουσ. θύρας. Αυ ξη. ἡ αυ ξησις. Αυ ξησισ. κίνησις περὶ τὸ τέλειον μέγεθος. Αυ ρα. λεπτὴ πνοή. παρὰ τὸ ἀὴρ, α ρα καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ αυ ρα· παρώνυμον κατὰ ἀντιστροφὴν ἀπὸ ἀρσενικοῦ εἰς θηλυκόν· ὡς ξυστὴρ ξύστρα, γαστὴρ γάστρα. δύναται καὶ ἀὴρ, ἀέρος, ἀέρα, αυ ρα κατὰ κρᾶσιν. Αὐρόσχη. ἡ α μπελος. Αὐτάγητοι. αἱ ἑαυτὰς ἀγάμεναι. Αὐτάγγελοσ. ἡ ἀφ' ἑαυτῆς ἀπαγγέλλουσα. αὐτάγγελος γὰρ ἡ δρῦς, αὐτή σοι φράσει. Αὐτοδίκη. ο ταν αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ τὶς δικάζεται. Αὐτονομουμένη πόλισ. ἡ τοῖς αὐτοῖς νόμοις χρωμένη καὶ οὐχ ὑπακούουσα ἑτέροις. Αὐτοκάβδαλοσ ναῦς, η αὐτοκάβδαλον σκάφος. αὐτοσχέδιον. κυρίως δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν ἀλφίτων ει ρηται· τὸ γὰρ, ὡς ε τυχε, φυραθὲν α λευρον αὐτοκάβδαλον λέγεται. alpha.345 Αὐτοτελὴς δίκη. ἀφ' η ς οὐκ ε στιν ἐκκαλέσασθαι ἐφ' ἑτέραν.᾿Αϋτή. ἡ βοή.᾿Αϋτμή. ἡ ἀναπνοή. Αὐλαῖαι. αἱ δέῤῥεις τῆς σκηνῆς. τοῦ θεολόγου· τῶν αὐλαιῶν μὴ φείσῃ.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

Αυ λαξ. παρὰ τὸ αὐλὸς γίνεται αυ λαξ. αυ λαξ γὰρ λέγεται ἡ ἐπιμήκης τομή. αὐλὸς δὲ, πᾶν τὸ εἰς ὀξὺ λῆγον. (Οὐδέτερον.) Αὐγουστεῖον. ὀψοπώλιον. Αὐγοειδέσ. ἀστροειδές τι καὶ ἀΐδιον. ε φασκε δὲ ὁ Ἰσίδωρος, ἐκεῖνο ἀκηκοέναι, ὡς ε χει ἡ ψυχὴ αὐγοειδὲς ο χημα. Αὐθαίρετον. αὐτοβούλητον. αὐτεπάγγελτον. Αὐθέκαστα. αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ γινόμενα. η αὐτὰ τὰ γινόμενα, ἀκρίτως καὶ συντόμως καὶ ἀποτόμως. η τὰ ἁπλᾶ καὶ ἀληθῆ αὐτοακριβῶς. Αὐθύπαρκτον. τὸ ἐν ἑαυτῷ καὶ μὴ ἐν ἑτέρῳ ε χον τὴν υ παρξιν. Αυ ον. ξηρόν.῾Ησίοδος· αυ ον ἀπὸ χλωροῦ τέμνειν–. Αυ τανδρον. σὺν αὐτοῖς ἀνδράσιν. Αὐτογένεθλον. τὸ αὐτογέννητον. Αὐτοδαῆ καὶ αὐτομαθῆ. τὰ ἐκ φύσεως καὶ μὴ ἐκ διδαχῆς. καὶ τὰ ὀρχήματα η εν αὐτοδαῆ. alpha.346 Αὐτοκίνητον. αὐτοφυές. τῷ δὲ Ἑρμείᾳ τῷ φιλοσόφῳ τὸ αὐτοκίνητον οὐ προσήνθει τῇ πολυμαθείᾳ. Αὐτοφυέστατον. μὴ ἐπίπλαστον ε χον κάλλος. Αὐτόγυον. μέρος ἀρότρου. ε στιν ὁ γύης καὶ τὸ γύον. γίνεται δὲ παρὰ τὸ γαῖα, γύη, ι ν' η ἡ γύη, τῆς γύης, καὶ μεταχθείσης τῆς γενικῆς εἰς εὐθεῖαν, ὁ γύης. Αὐτόπρεμνον. αὐτόῤῥιζον. Αυ ταρκεσ. τὸ ἱκανῶς ἐξαρκοῦν. Αὐτόματον. αἰτία κατὰ συμβεβηκότος ἀόριστος, ἐν τοῖς ε νεκα τινὸς κατὰ προαίρεσιν γινομένοις συμβαίνουσα. τὸν γὰρ λίθον πεσόντα γενέσθαι καθέδραν ε τυχεν. Αὐτοκάβδαλον. μικρὸν σκάφος, ἀναυλόχητον· αὐτοσχέδιον, οὐδέπω ἐν ο ρμῳ καὶ λιμένι καταλεγόμενον. ναυλόχους γὰρ ε λεγον τοὺς λιμένας. Αὐτούργητον. αὐτοφυές. Αὐτεξούσιον. ψυχῆς φρόνησις, ε χουσα ἐπιτηδειότητα νεῦσαι πρὸς α ς βούλεται πράξεις. η αὐτεξούσιον, τὸ αὐτοδέσποτον· τὸ γὰρ ὑπὸ δεσπότην ο ν οὐκ ε στιν αὐτεξούσιον· ει γε αὐτεξουσιότης ψυχῆς νοερᾶς ἐστὶν ἡ ἀκώλυτος πρὸς ἀρετὴν η κακίαν τοῦ ἐπιθυμητικοῦ ἡμῶν ῥοπή τε καὶ κίνησις· ε νθα δὲ κακίας η ἀρετῆς προσβολὴ οὐ γίνεται, ἐκεῖ οὐδὲ ἡ αὐτεξουσιότης alpha.347 τῆς ψυχῆς γνωρίζεσθαι δύναται. πῶς γὰρ α ν καὶ φανήσεται ἡ αὐτεξουσίου προαίρεσις, ε νθα προσβολὴ ἐναντίου οὐ γίνεται; μόνος τοίνυν ὁ τοῦ Χριστοῦ νοῦς, καὶ ἡ παναγία αὐτοῦ ψυχὴ α γνωστος καὶ α δεκτος πάσης προσβολῆς πονηρᾶς γέγονε. μορφὴ γὰρ δούλου η ν χαλιναγωγουμένη καὶ δεσποζομένη ὑπὸ τοῦ καθ' ὑπόστασιν ἡνωμένου αὐτῇ θεοῦ λόγου. διόπερ καὶ ε λεγεν ὁ κατὰ τὸν σωτῆρα νοούμενος α νθρωπος· οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐδέν. ὑπὲρ γὰρ τοὺς ο ρους καὶ νόμους τῆς ἡμετέρας φύσεως ὑποστὰς ἀσπόρως ὡς θεὸς, σῶμα καὶ ψυχὴ ω ν τῇ τοῦ δεσπότου νεύσει ἑτοίμως ὑπετάττετο, ὡς θεωθείς. Αὐχήματα. σεμνολογήματα. καυχήματα, κομπάσματα. (῾Ρῆμα.) Αὐαίνεται. ξηραίνεται. Αὐθεντήσαντα. κύριον γενόμενον. μὴ ὀφείλειν αὐτὸν αὐθεντήσαντα τοὺς ὑπὸ ζώνην συνέχειν. Αὐλωνίζει. ἐν αὐλῶνι διάγει. Αὐλίζεται. κατασκηνοῖ. φυλάττεται. παρεμβάλλει. Αὐλιζόμενοι. ἀντὶ τοῦ κοιμώμενοι. ου τως Ἀντιφῶν. Αυ σω. τὸ τολμῶ. Αυ σασ. φωνήσας· βοήσας. Αὐδῶ. τὸ φωνῶ. Αὐτοβοᾷσ. αὐτὸς ἑαυτῷ μαρτυρεῖς. alpha.348 Αὐτοματίζουσιν. αὐτόματοι παραγίνονται. Αὐτομαχεῖν. τὸ δι' ἑαυτοῦ δικάζεσθαι καὶ μὴ δι' ἑτέρου. Αὐχμῶντεσ. ῥυπῶντες. Αὐχμεῖσ. αἰσχρῶς ῥυπαρὸς ει ναι δοκεῖς. Αυ ω. τὸ φωνῶ καὶ τὸ ξηραίνω. παρὰ τὸ α ω τὸ πνέω γίνεται αυ ω, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ¯υ. τὸ δὲ ξηραίνω, παρὰ τὸ υ ω τὸ βρέχω, μετὰ τοῦ στερητικοῦ ¯α, ἀΰω, καὶ κατὰ συναίρεσιν αυ ω· τὸ ἐξ ἀνομβρίας γινόμενον. σημαίνει δὲ καὶ τὸ καθεύδω. (᾿Επίῤῥημα.) Αὐθημερόν. αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ. Αυ θι. ἀντὶ τοῦ αὐτόθι. καὶ ἀντὶ τοῦ πάλιν. Αυ θισ. ἐξ ἀρχῆς· ἐκ δευτέρου. σημειωτέον, ο τι τὸ μὲν αυ θις ἀττικόν· τὸ δὲ αυ τις ὁμηρικόν. Αὐθωρόν. αὐτῇ τῇ ω ρᾳ. Αὐτῆμαρ. αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ. Αὐτίκα. μετ' οὐ πολὺ, εὐθέως, παραχρῆμα. τὸ δὲ αὐτίκα μάλα ἀντὶ τοῦ εὐθύς. Αὐτόθεν. ἀντὶ τοῦ οι κοθεν.᾿ Ιώσηπος· δῶρα δὲ αὐτόθεν μὴ πέμπειν τῷ βασιλεῖ. Αὐτόθι. ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ. Αὐτοπαθῶσ. οι κοθεν, ἐξ ἰδίας προαιρέσεως. Αὐτόσε. ἐκεῖσε. λέγεται καὶ αὐτοῦσε. διάβασις δὲ οὐκ ε στιν αὐτοῦσε ο τι μὴ τῷ ζεύγματι. Αὐτοῦ. ἐπὶ τόπου. Ομηρος· στῆτ' αὐτοῦ καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλάων. alpha.349 Αυ τε. πάλιν. καὶ αυ τε ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα. Αὐτομόλωσ. προδοτικῶς. Αὐτόχρημα. σχεδὸν εἰπεῖν. η αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. Αὐτοβοεί.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

αὐτῇ τῇ βοῇ· τὸ παραχρῆμα συντελεσθῆναι. Αὐτονυχί. αὐτῇ τῇ νυκτί. Αὐτάρ. ἐμοὶ δέ. ἐπεὶ δέ· μεταταῦτα. Αὐτοσχεδά. ἐκ τοῦ σύνεγγυς. –Μάρις δ' αὐτοσχεδὰ δουρί. Αὐτοσχεδόν. σύνεγγυς. Αὐτίκα. ἐπίῤῥημα μεσότητος καὶ χρόνου δηλωτικόν. ω σπερ παρὰ τὸ πολλὰ γίνεται πολλάκις, καὶ ὀλίγα ὀλιγάκις, καὶ δέκα δεκάκις, ου τως καὶ παρὰ τὸ αὐτὰ αὐτάκι καὶ κατὰ ἀντίθεσιν αὐτίκα. Αυ τωσ. ἀντὶ τοῦ μάτην. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὁμοίως. ε στι δὲ ἐτὸς ὁ ἀληθὴς, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ¯α α ετος· καὶ ἀνεβίβασε τὸν τόνον· τὰ γὰρ εἰς ¯ο¯ς δισύλλαβα ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον ἐν τῇ συνηθείᾳ· καὶ κλίνεται ἀέτου, ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν οἱ α ετοι, τῶν ἀέτων, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐπίῤῥημα μεσότητος ἀέτως, καὶ τροπῇ τοῦ ¯ε εἰς ¯υ αυ τως· τὸ γὰρ ¯α καὶ ¯ε εἰς alpha.350 τὴν ¯α¯υ δίφθογγον τρέπεται. τὸ δὲ ὁμοίως ἀπὸ τοῦ ου τως. ὡς δ' αυ τως Μενέλαος–. Αυ τισ. πάλιν. αυ θις δὲ διὰ τοῦ ¯θ σημαίνει τὸ υ στερον, ὡς ὁ ̓Αμμώνιος ἐν τῷ περὶ ὁμοίων καὶ διαφόρων λέξεων τοῦ πολιτικοῦ λόγου τοῦ Πλάτωνος διαλαμβάνει. Τὸ Α μετὰ τοῦ Φ. (̓Αρσενικόν.)̓Αφάδιοσ. ὁ μὴ ἀρέσκων. ἁδεῖν γὰρ τὸ ἀρέσκειν.̓Αφάρτεροι. ταχύτεροι. ἀπὸ τοῦ α φαρ, ο σημαίνει εὐθέως. ̓Αφαυρόσ. ὁ ἀσθενὴς, ὁ α γαν παῦρος καὶ ὀλίγος κατὰ τὴν δύναμιν. η παρὰ τὸ φῶ τὸ λέγω, ὁ μέλλων φάσω, γίνεται φαρὸς, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ¯α ἀφαρὸς καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ ἀφαυρὸς, ὁ μὴ δυνάμενος δι' ἀσθένειαν λέξαι. η παρὰ τὸ φῶ, τὸ φαίνω, γίνεται παράγωγον φάω, οι ον· –φάε δὲ χρυσόθρονος–. καὶ ἐξ αὐτοῦ φάρος ο νομα, καὶ κατὰ στέρησιν alpha.351 ἀφαρὸς καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯υ ἀφαυρὸς, ὁ εὐτελὴς καὶ ἀλαμπής. Αφατοι. α λεκτοι, η καταπληκτικοὶ, η μεγάλοι.̓Αφέται. τόπος ἐν̓Αθήναις, ε νθα ὁ στόλος τοῦ Ξέρξου ἐδυστύχησε διὰ λιμένων ἀνεπιτηδειότητα. Αφενοσ. ὁ πλοῦτος η ὁ ἐνιαυσιαῖος καρπός. ε νος δὲ ὁ ἐνιαυτὸς, ο ἐστιν ὁ χρόνος. ἐκ τούτου γίνεται συνθέσει α φενος καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ε ἀφενεὸς καὶ συγκοπῇ ἀφνεὸς καὶ ἀφνειός. Αφετοσ. ὁ ἀπολελυμένος.̓Αφελήσ. ὁ ευ κολος, ο ν α ν τις ε λοι διὰ τὴν εὐκολίαν. σημαίνει καὶ τὸν ὑγιῆ τὸ σῶμα, παρὰ τὸ μηδενὸς ἀφαιρεῖσθαι μέρος τοῦ σώματος.̓Αφιλότιμοσ. ταπεινὸς, η ὁ μηδὲ ἐπὶ τοῖς καλοῖς οι ς πράττει τιμᾶσθαι βουλόμενος. Αφιπποι. χωρὶς ι ππων. τά τε α λλα καὶ α φιπποι γενόμενοι, ἀντὶ τοῦ πεζοί. ̓Αφηνιαστήσ. ἀνυπότακτος. ̓Αφήλικεσ. οἱ τὴν η βην μὲν ὑπεραναβάντες, η ττους δὲ τῶν ¯κ¯ε ἐτῶν· ω ν προΐστανται οἱ κουράτωρες. ̓Αφήλικα. τὸν πρεσβύτην. τινὲς δὲ χρῶνται τῇ λέξει ἐπὶ τοῦ μηδέπω τῆς ἐννόμου ἡλικίας παιδὸς, ο περ δεῖ φυλάττεσθαι.̓Αφλοισμόσ. ψόφος ποιὸς, η ἀφρός. παρὰ τὸ ἀφρὸς ἀφροισμὸς καὶ ἀφλοισμός. η παρὰ τὸ ἀφρίζω, ἀφροισμὸς καὶ ἀφλοισμὸς, κατὰ μεταβολὴν τοῦ ¯ρ εἰς ¯λ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ο. η παρὰ τὸ φλέω, φλοισμὸς καὶ ἀφλοισμός. alpha.352̓Αφνειόσ. ὁ πλούσιος. alpha.352̓Αφνήμων. πλούσιος. παρὰ τὸ α φενος γίνεται α φνος κατὰ συγκοπήν· ἐκ τούτου γίνεται ῥῆμα ἀφνῶ καὶ ἀφνήμων. ̓Αφρήτωρ. ὁ μὴ συγγένειαν ε χων. Αφροι. οἱ Καρχηδόνιοι. ἀπὸ Αφρου τοῦ τῆς Λιβύης βασιλεύσαντος. Αφρων καὶ α νους διαφέρει. καὶ α φρων ἐστὶν ὁ μὴ εἰδὼς τὸν ο ντως θεὸν, ὁ ἀμύητος τῆς σοφίας· α νους δὲ ὁ μὴ θέλων συνιέναι τὸ δέον, ὁ εἰδὼς μὲν τὸν θεὸν, περὶ τὰ γήϊνα δὲ μόνον ἐπτοημένος, μηδὲν οὐράνιον ἐννοῶν. ὡς τό· ἐπὶ τὸ αὐτὸ α φρων καὶ α νους ἀπολοῦνται.̓Αφρόσ. παρὰ τὸ φρῶ γίνεται φρὸς καὶ ἐπιτάσει ἀφρὸς, τὸ μετὰ σφοδρᾶς φορᾶς προϊέμενον. τὸ δὲ φρῶ παρὰ τὸ προϊῶ γίνεται, προῶ καὶ πρῶ καὶ φρῶ.̓Αφυήσ. ἀργὸς, δυσχερής. Αφυκα. ἀκαλλώπιστον. ̓Αφυσμόσ. ἀπάντλησις. Αφωνοσ. α φθογγος. Αφοδοσ. ὁ ε ξω τῆς ὁδοῦ γενόμενος. ε στι δὲ καὶ ἡ ἀναχώρησις, θηλυκόν.̓Αφέριστος τόποσ. ὁ ἀκαλλώπιστος.̓Αφέλεος τόποσ. ὁ ὁμαλός. ̓Αφειδήσ. ὁ ἀνελεήμων. ̓Αφιλέταιροσ. ὁ ἀφειδῶς πρός τινα διακείμενος.̓Αφέστιοσ. ὁ ε ξωθεν τῆς οἰκίας. καὶ ὑφέστιος, ὁ ε σωθεν τῆς οἰκίας. alpha.353 (Θηλυκόν.)̓Αφαδία. ἡ ἀπαρέσκουσα ε χθρα. παρὰ τὴν ἀπὸ πρόθεσιν καὶ τὸ ἁδεῖν.̓Αφαίρεσισ. ἡ ἐκ τῆς ἀρχῆς α ρσις, οι ον ἐμὲ, μέ.̓Αφάροτοσ. ἡ ἀναροτρίωτος γῆ. φάρος γὰρ ἡ ἀροτρίωσις. η παρὰ τὸ φάρσαι, ο ἐστι σχίσαι· καὶ γὰρ τοὺς εἰς δύο μέρη

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

κεχωρισμένους χιτῶνας διαφάρους φαμέν. Αφαλοσ. περικεφαλαία μὴ ε χουσα ἀσπιδίσκια η τριχώσεις.᾿Αφασία. ἀμουσία. παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι λαλεῖν.᾿Αφή. ἡ ψηλάφησις. ἡ χεὶρ καὶ ἡ χροιὰ τῆς λέπρας.᾿Αφετηρία. ἀρχή. θύρα τοῦ ἱπποδρομίου· τὸ κάγκελον. Αφιξισ. ε λευσις. Αφοδοσ. ἀναχώρησις. ὡς καὶ ε φοδος ἡ ἐπέλευσις. alpha.354᾿Αφοβία. ε ξις, καθ' η ν ἀνέκπτωτοι ἐσμὲν πρὸς φόβον.᾿Αφορία. βλάβη τῶν καρπῶν τῆς γῆς, ἀκαρπία.᾿Αφοσίωσισ. θυσία, καθιέρωσις.᾿Αφραδία. ἀβουλία. ἀπὸ τοῦ φράζω, ε φραζον, φραδία καὶ ἀφραδία.᾿Αφραστύεσ. ἀσυνεσίαι.᾿Αφύαι. οἱ ε γγραυλοι. ᾿Αφυΐα. ἡ πρὸς τὰ προκείμενα μαθήματα σκληρότης.᾿Αφοσίωσισ. τοῦ Ψελλοῦ· ἡ δέ γε ἀφοσίωσις ποίησις τῆς οὐσίας. (Οὐδέτερον.) Αφαντον φῶσ. τὸ ἐκ πυρίτου λίθου. ἀλλ' ἐν πετράσι πέτραν ἐκθλίβων μόλις ἐφὰν η α φαντον φῶς.᾿Αφανέσ. σκοτεινόν. ᾿Αφαίζημα. ἀνάθημα, δῶρον. alpha.355 Αφατον. α λεκτον, ἀμέτρητον, α ῤῥητον, πολύ.᾿Αφίδρυμα. ἱερὸν τὸ εἰς τὸν ναὸν ει δωλον. Αφιππα. χωρία, ἐν οι ς α ν μὴ ἐστὶν ἱππᾶσθαι. ὁ δὲ ἐκκλίνει πρὸς τὰ δυσχερέστατά τε καὶ ἀναντία καὶ α φιππα. Αφθιτον. τὸ α φθαρτον. Αφθονα. τὰ μὴ φθονούμενα, καὶ τὰ πολλά. Αφθαρτον. κυρίως τὸ ἀπαθὲς, καὶ α ϋλον, καὶ ἀψηλάφητον. α φθαρτόν ἐστι τὸ ὑφ' ἑτέρας οὐσίας βλαβῆναι μὴ δυνάμενον. α φθαρτόν ἐστι τὸ κατὰ πάντα α ῥρευστον καὶ ἀνενδεὲς καὶ α τρωτον. τὸ δὲ πανάγιον σῶμα τοῦ Χριστοῦ καὶ πέπονθε καὶ ἐτρήθη τοῖς η λοις καὶ τῇ λόγχῃ, καὶ αι μα καὶ υ δωρ ἐξήγαγε, καὶ ἐκ ζωῆς νεκρὸν γέγονε. λοιπὸν ἡνίκα ἀκούσῃς διδασκάλου λέγοντος, α φθαρτον τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ ὑπάρχον πρὸ τοῦ σταυροῦ, νόησον, ο τι κατὰ τὴν φθορὰν τῆς ἁμαρτίας λέγει τὸ α φθαρτον, η τοι ἀμίαντον, καὶ οὐ κατὰ λεπτότητα τινὰ καὶ ἀλλοτριότητα τῶν ἡμετέρων σωμάτων. Αφλαστα. τὰ ἀκροστόλια τῆς νηὸς, οι ον· α φλαστα καὶ φυσσῶνας ὀργυωμένους. κατὰ ἀντίφρασιν· α θλαστα γὰρ κατὰ μετάθεσιν τοῦ ¯θ εἰς ¯φ. ο περ λέγεται καὶ κορώνη. λέγεται κορώνη καὶ ἐπὶ τοῦ κρίκου τῆς θύρας· καὶ τὸ ἐν βίβλοις ἐπικαμπὲς σχῆμα. ᾿Αφόρδιον. ἡ ἀκαθαρσία καὶ τὸ α ξιον ἀπελασίας. παρὰ τὸ ἀφορίζω ἀφορίζιον καὶ ἀφορίalpha.356 διον καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀφόρδιον, τὸ ἀφορίζεσθαι α ξιον. ᾿Αφορολόγητον. τὸ μὴ τελοῦν φόρον.᾿Αφόρητον. ἀβάστακτον, δεινόν. Αφραστον. ἀνεκδιήγητον.᾿Αφροδίσιον. ε ργον᾿Αφροδίτης. λαμβάνεται καὶ ἐπὶ τῶν λάγνων, καὶ ἐρωτικῶς *περὶ τῆς συνουσίας καὶ σφοδρῶς* διακειμένων.᾿Αφριόεν. ἀφρωδῶς. ἀφριόεν κοναβηδὸν ἐπιπρίουσα γένειον. Αφυκτον. ο οὐκ ε στιν ἐκφυγεῖν. ᾿Αφύσγετον. τὸ ἰλυῶδες καὶ συρφετόν. παρὰ τὸ ἀφύω, ἀφ' ου τὸ ἀφύσσω. ὡς ὑλάω, ὑλάσσω, ὀδύω, ὀδύσσω. γίνεται ἀφύγετος, ὡς πήσσω, παγετὸς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς ἀφύσγετος. η παρὰ τὸ φεύγω, φευκτὸς, ὡς ε χω, ἑκτός· καὶ κατ' ε νδειαν τοῦ ¯ς φυκτὸς καὶ α φευκτος.᾿Αφαιρέματα. τὰ ἀπὸ τῶν ἱερείων ἀφαιρούμενα μέρη, οι ον τὸ στηθύνιον, τὸν δεξιὸν βραχίονα καὶ τὸν λοβὸν τοῦ η πατος. τοῦ θεολόγου· ο σα γε περὶ τῶν θυσίων κεκαθαρμένα καὶ ἀφαιρεμάτων νενομοθέτηται. θυσίαν νόει τὰ πρόβατα καὶ τοὺς μόσχους καὶ τρυγόνας καὶ τὰς περιστεράς· καθάρσια δὲ τὰ διὰ τοῦ αι ματος η τῆς σποδοῦ καθαρτήρια. (῾Ρῆμα.)᾿Αφάσσασ. ψηλαφήσας. παρὰ τὸ α πτω, ἀφὴ, ἀφῶ, ἀφάσσω, τὸ τῇ ἁφῇ ὑποβάλλω. ὡς μάσθλη, μασθλάσσω, καὶ ἀφάσσειν, ὁμοίως. alpha.357᾿Αφαγνίσαι. καθιερῶσαι. λέγεται δὲ καὶ τὸ συλῆσαι.᾿Αφαιρεῖται. ἀποσπᾷ.᾿Αφάψεισ. ἐκδήσεις, κρεμάσεις.᾿Αφάπτειν. προσκολλᾶν.᾿Αφαυανθήσομαι. ξηρανθήσομαι. καὶ ἀφαύει ὁμοίως. τοὺς ἀλλοτρίους ἀμῶν στάχυς, τούτους ἐν ξήλῳ δήσας ἀφαύει.᾿Αφάμαρτεν. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἁμαρτῶ, η μαρτον, η μαρτες, η μαρτεν.᾿Αφέσθαι. ἀποσχέσθαι.᾿Αφερπύσαι. βαδίσαι. λέγει δὲ τὴν η συχον κλοπήν. ᾿Αφέξονται. ἀποστήσονται, παύσονται.᾿Αφελχθείη. κωλυθείη.᾿Αφέμενοσ. ἐάσας. συντάσσεται δὲ μετὰ γενικῆς.᾿Αφέμενον. ἀποστάντα· ἀντιλέγοντα.᾿Αφέξει. κωλύσει, ἀποστήσει.᾿Αφέξομαι. παύσομαι.᾿Αφεῖεν. συγχωρήσαιεν.᾿Αφείκασιν· ἀφεικέναι· ἀφειότες· ἀφεῖσαν· ἀφεῖσθαι· ἀφεῖτο. δίφθογγα.᾿Αφειδήσασ. μὴ φεισάμενος. η ὑπεριδὼν καὶ ὑπερφρονήσας.᾿Αφείλοντο. ἀπεστέρησαν, η ρπασαν, ἀνέσπασαν.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

᾿Αφείλετο. οὐκ ἀφείλατο καὶ προεῖτο καὶ πάντα τὰ ο μοια, ἐφ' ω ν καὶ τὸ δεύτερον πρόσωalpha.358 πον διὰ τῆς ¯ο¯υ συλλαβῆς καὶ τὸ πρῶτον διὰ τοῦ ¯ο. ἐφ' ω ν δὲ τὸ πρῶτον διὰ τοῦ ¯α, τὸ μὲν δεύτερον διὰ τοῦ ¯ω, τὸ δὲ τρίτον πάλιν διὰ τοῦ ¯α. οι ον· ἐποιησάμην, ἐποιήσω, ἐποιήσατο, ἐγραψάμην, ἐγράψω, ἐγράψατο. ἐπὶ δὲ τῶν προτέρων· εἱλόμην, ει λου, ει λετο, ἠρόμην, η ρου, η ρετο.᾿Αφέωκα. ἀφίημι, ἀφήσω, ἀφῆκα, πλεονασμῷ τοῦ ¯ε ἀφέηκα, καὶ τροπῇ τοῦ ¯η εἰς ¯ω ἀφέωκα· τὸ παρακείμενον ἀφέμαι, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἀφένται καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ω ἀφέωνται. ᾿Αφήμενοσ. πόῤῥω καθήμενος. ᾿Αφηνιᾶσαι. τὸ ἀποσκιρτῆσαι. ᾿Αφηγῆ. α ρχεις.᾿Αφηγεῖσθαι. διηγεῖσθαι.᾿Αφηβηκέναι. γηράσαι.᾿Αφιζάνει. ἀπανίσταται τῆς καθέδρας. ἐφιζάνει δὲ τὸ κάθηται.᾿Αφίκεται. παραγίνεται.᾿Αφίγμεθα, ἀφῖκται καὶ ἀφίκοντο, ὁμοίωσ.᾿Αφίκου. παρεγένου.᾿Αφιέρωσεν. ἀνέθηκε τῷ θεῷ.᾿Αφόωντα. ψηλαφῶντα.᾿Αφοσιώσωμεν. τουτέστιν ὁσίως καὶ καθηκόντως ἀποπληρῶμεν, καὶ τελέσωμεν, καὶ ἀφιερώσωμεν. alpha.359 ᾿Αφοσιοῦται. πληροῦται. ᾿Αφοδεῦσαι. ἀναχωρῆσαι. ᾿Αφορῶντεσ. ἀποβλέποντες.᾿Αφίκου. παρεγένου. η κω, ὁ δεύτερος ἀόριστος παθητικὸς ἱκόμην, ι κου καὶ ἀφίκου.᾿Αφίει. ε στι ῥῆμα ἰῶ, ο περ γέγονεν ἀπὸ τοῦ ω , κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἰῶ. ὁ παρατατικὸς ι ουν, ι εις, ι ει, καὶ ἀφίει. ᾿Αφίστασθαι. ἀποχωρίζεσθαι, ἀλλοτριοῦσθαι. βουλομένοις ου ν τῶν Μακεδόνων ἀφίστασθαι.᾿Αφίστων. ἀπέτρεπον, ἀπεκώλυον. τοὺς δὲ βαρβάρους τῆς πολιορκίας ἀφίστων οἱ῾Ρωμαῖοι.᾿Αφραίνω. τὸ μωραίνω. ἐκ τοῦ φρὴν, φρενὸς, φραίνω *καὶ ἀφραίνω.*᾿Αφροντιστεῖ. ἀμεριμνεῖ.᾿Αφυστερίσαι. βραδύναι.᾿Αφύσσων. ἀπαντλῶν. ᾿Αφυσσόμενοι. ἀφύσσω, ἀφύξω· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ υ ω, τὸ βρέχω. ὁ μέλλων υ σω καὶ ἐν συνθέσει ἀφύσσω, πλεονασμῷ τοῦ ¯ς. τουτέστι τὸ ἀπὸ τινὸς ἐπιῤῥέοντος ἀπαντλᾷν καὶ ἀπαρύεσθαι. η ἐκ τοῦ φύω, τὸ κρατῶ. ε ν τ' α ρα οἱ φῦ χειρί. μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α ἀφύω, ἀφύσσω, μεταγομένου τοῦ χρόνου εἰς ἐνεστῶτα. η ἐκ τοῦ ἀρύω, τὸ ἀντλῶ, τροπῇ τοῦ ¯ρ εἰς ¯φ ἀφύω.᾿Αφωρίσθω. μέγα καὶ ¯ι.᾿Αφοριζέσθω δὲ, μικρὸν καὶ ¯ι.᾿Αφορίσθητε. μονώθητε.῾Ιερεμίας· καὶ ἀφορίσθητε, λέγει κύριος.᾿Αφοσιοῦσθαι. πληροφορεῖσθαι. τοῦ θεολόγου· ο σον ἀφοσιοῦσθαι τὸν καιρόν. alpha.360 (᾿Επίῤῥημα.) Αφαρ. εὐθέως.᾿Αφαρεί. ἐσπουδασμένως καὶ ἀπερισκέπτως τὶ ποιεῖν. Αφνω. παρὰ τὸ ἀφανὴς ο νομα γίνεται ἐπίῤῥημα ἀφανῶς, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ ἀποβολὴν α φνω.᾿Αφραδέωσ. ἀνοήτως.᾿Αφύκτωσ. ἀναποδράστως. ο οὐκ ε στιν ἐκφυγεῖν. *᾿Αφύρτωσ. ἀφειδῶς.* Τὸ Α μετὰ τοῦ Χ. (᾿Αρσενικόν.) Αχαζ. βασιλεὺς ῾Ιερουσαλήμ. *ἑρμηνεύεται δὲ καὶ κατάσχεσις.*᾿Αχαΐασ. ου τος προφήτης η ν ἐπὶ ῾Ιεροβοὰμ βασιλέως τῶν῾Εβραίων.᾿Αχαιμένησ. κύριον, ἀφ' ου καὶ᾿Αχαιμενίδαι οἱ Πέρσαι.᾿Αχανήσ. α φωνος, μὴ κεχηνώς. παρὰ τὸ χαίνω χανὴς καὶ ἀχανής.᾿Αχελῷοσ. ποταμὸς᾿Αρκαδίας. σὺν τῷ ¯ι· ἐπειδὴ ει ρηται κατὰ διάστασιν᾿Αχελώϊος. η ο τι οἱ Βιωτεῖς τὴν ¯ω δίφθογγον εἰς ¯ο¯ι τρέπουσιν, οι ον·᾿Αχελῶος᾿Αχελοῖος, αἰδῶος αἰδοῖος, Κῶος Κοῖος.᾿Αχείρωτοσ. ἀνίκητος, ἀήττητος, ἀκράτητος.᾿Αχέρων. ποταμὸς ὁ ἐν ᾳ δου. παρὰ τὸ ἐστερῆσθαι χαρᾶς τοὺς ἐκεῖ κατιόντας. η ὁ τὰ α χεα καὶ τὰς θλίψεις ῥέων. alpha.361 Αχησ. ὁ πένης.᾿Αχήν. ὁ πτωχός. καὶ ἀχῆνες, οἱ μηδὲν ε χοντες. η παρὰ τὸ τὰ κενὰ τῶν σκεῶν ἠχεῖν.᾿Αχήρασ. κύριον. καὶ ὁ σκώληξ. καὶ ἀχώρας ὁμοίως.᾿Αχηρήσ. ὁ λυπηρός· ἐκτάσει τοῦ ¯α εἰς ¯η. Αχνουσ. ἀγένειος, η ὁ μὴ ε χων χνοῦν η τοι χοῦν.᾿Αχρεῖοσ. ὁ α χρηστος, ὁ ε σχατος. ἐκ τοῦ χρεία. καὶ ω φειλεν ει ναι α χρειος· κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων, ο τι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ¯α καὶ εἰς ¯η θηλυκὰ συντιθέμενα προπαροξύνονται, οι ον· πύλη, τρίπυλος· ου τως ου ν χρεία, α χρειος. ὡς ου ν ει πομεν, ἐκ τοῦ χρεία μετὰ τοῦ στερητικοῦ ¯α ἀχρεῖος, ου μὴ ε χει τις χρείαν, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀχρεῖον τὸ οὐδέτερον. ἀπὸ δὲ τοῦ ὀνόματος ἐπήχθη εἰς ἐπίῤῥημα ἀχρήϊος, κατὰ ε κτασιν τοῦ ¯ε εἰς ¯η καὶ διάστασιν τοῦ ¯ι.᾿Αχειόγελως α νθρωποσ. ὁ ἐπὶ τοῖς ἀχρήστοις καὶ μὴ σπουδαίοις γελῶν καὶ χαίρων. Αχνουσ. ἀγένειος. τίς τὸν α χνουν῾Ερμῆν σε παρ' ὑσπλήγεσσιν ε θηκε. Αχλαξ. ἡ λιθώδης καὶ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ψαμμώδης α μμος, η ὁ μικρὸς λίθος.᾿Αχών. ἡ α μπελος.᾿Αχώρ. τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ γενείῳ πιτυρῶδες. παρὰ τὸ α χνη, ἀχνὼρ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ¯ν ἀχώρ. κλίνεται δὲ ἀχῶρος, ὡς ἰχὼρ ἰχῶρος, τοῦ σεσηπότος αι ματος. alpha.362᾿Αχιλεύσ. κύριον. παρὰ τὸ α γω ἀγιλεὺς καὶ ἀχιλεύς· στρατηγὸς γὰρ η ν. η παρὰ τὸ χιλὸς, ο σημαίνει τὴν τροφὴν, χιλεὺς καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ¯α ἀχιλεύς· οὐ γὰρ κοινῇ τροφῇ ἐχρᾶτο, ἀλλὰ μυελοὺς ἐλάφων η σθιεν. η παρὰ τὸ α χος ἐμποιεῖν τοῖς᾿Ιλιεῦσιν. (Θηλυκόν.) ᾿Αχάνη. μέτρον Περσικόν. ω σπερ καὶ ἡ ἀτάρβη παρ' Αἰγυπτίοις. ἐχώρει δὲ μεδίμνους ᾿Αττικοὺς ¯ν.᾿Αχαΐα. ἡ Πελοπόννησος.᾿Αχαΐνη. ἡ ε λαφος. καὶ σκύτος ἀμφιδόρου στικτὸν ἀχαΐνεω.᾿Αχερωΐσ. ἡ λεύκη.᾿Αχηνία. ἀπορία· πενία· πτωχεία.᾿Αχθηδών. βάρος. καὶ κλίνεται ἀχθηδόνος.᾿Αχθεινή. λυπηρά. ἀχθεινὰν δ' ει δε βουκτασίαν. ᾿Αχλύσ. σκότος, ὁμίχλη, ζόφος, ἡ α γαν ἀλύουσα καὶ ἀποκρύπτουσα. παρὰ τὸ ἀλύω, τοῦ ¯α ἐπιτατικοῦ ο ντος. η παρὰ τὸ τὰς ο ψεις ἡμῶν ὀχλεῖν καὶ λυπεῖν. Αχνη. πᾶσα λεπτότης ὑγροῦ καὶ ξηροῦ. ἐπὶ μὲν ὑγροῦ· –ἀποπτύει δ' ἁλὸς α χνην–. ἐπὶ δὲ ξηροῦ· κρίνει ἐπειγομένων ἀνέμων καρπόν τε καὶ α χνας. παρὰ τὸ ε χω ἐχήνη καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ¯α ἀεχήνη τὶς ου σα, ἡ μὴ δυναμένη ε χεσθαι καὶ κρατεῖσθαι διὰ τὸ λεπτομερές. alpha.363᾿Αχνύσ. ἡ λύπη.᾿Αχράσ. ει δος ἀπίου, ἡ μηδέποτε ἐν χρείᾳ ου σα.᾿Αχρίνη. βαδυτάτη.᾿Αχρυλίσ. ἡ Φρυγία.᾿Αχυρμιαί. οἱ τόποι, εἰς ου ς τὰ α χυρα ἀποτίθενται. οἱονεὶ ἀχυριαί τινες ου σαι καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯μ ἀχυρμιαί.᾿Αχαΐα. ἡ ῾Ελλάς. ο θεν καὶ᾿Αχαοί. ἐπαρχία δέ τις ἐστὶν ἡ᾿Αχαΐα, ὑφ' η ν η ν ἡ Κόρινθος. (Οὐδέτερον.)᾿Αχαρέσ. λυπηρὸν, μὴ τερπνόν.᾿Αχανὲς πέλαγοσ. τὸ λίαν κεχηνός. Αχθοσ. βάρος. α χος τί ἐστι καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯θ α χθος. Αχοσ. λύπη, σιωπὴν ἐπιφέρουσα. παρὰ τὸ μὴ διαχεῖσθαι ὑπὸ τῆς ἡδονῆς. η παρὰ τὸ ε χω, κατὰ ἀντίφρασιν, ο οὐ θέλει τὶς ε χειν. η παρὰ τὸ χῶ, τὸ χωρῶ, γίνεται χὼς καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ¯α α χος. η παρὰ τὸ χέω μετὰ τοῦ στερητικοῦ ¯α ἡ μὴ διαχέουσα τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ συνέχουσα. Αχραντον. ἀμίαντον· ἀμόλυντον. παρὰ τὸ χραίνω, χρανῶ, χραντὸς καὶ α χραντος. η ἀχέραντον, ου μηδέπω χεὶρ η ψατο. η τὸ μήπω ἐν χρείᾳ γεγονός. Αχρονον φῶσ. ὁ Χριστός. Αχρωμον. ἀναιδές. η ν δὲ τὸ ε ργον αὐτοῦ α χρωμον. καὶ ἀχρώματος. alpha.364᾿Αχύνετον. πολύχυτον. –ε νθα πῦρ μὲν ἀείζωον καὶ ἀχύνετον ε τρεσεν υ δωρ. Αχαρον. ἡ ἀλλοιωθεῖσα καλάμη. ἀέχαρον τὶ ο ν, οὐδὲν ε χον.᾿Αχώρητον. τὸ πάντα μὲν περιγράφον, ὑπ' οὐδένος δὲ περιγραφόμενον. Αχρονον. τὸ α κτιστον· κτιστὰ γὰρ τὰ ἐν χρόνῳ. (῾Ρῆμα.)᾿Αχέων. δυσφορῶν. Αχθεται. λυπεῖται.᾿Αχθεσθήση. λυπηθήση. καὶ ἀχθέσῃ ὁμοίως. Αχθομαι. βαροῦμαι, ἀγανακτῶ. ᾿Αχθοφοροῦντασ. βαστάζοντας καὶ φέροντας βάρος. ᾿Αχλύσαντοσ. σκοτισθέντος.᾿Αχνύμενοσ. λυπούμενος. ε στιν α χος, ἐξ ου γέγονε ῥῆμα ἀχῶ καὶ κατὰ παραγωγὴν ἀχύω καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ν ἀχύνω, ω σπερ δύω δύνω καὶ θύω θύνω, καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ τοῦ ¯ν ἀχνύω. ἐκ δὲ τούτου παράγωγον α χνυμι, ὁ παθητικὸς α χνυμαι καὶ ἀχνύμενος.᾿Αχνάσδημι. ἀχῶ ῥῆμα· παράγωγον ἀχάζω, ἀχάζημι, τροπῇ τοῦ ¯ζ εἰς ¯δ καὶ ¯ς καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ν ἀχνάσδημι.᾿Αχαίνειν. παίζειν. τοῦ Ψελλοῦ· αυ θαιμοι οἱ αὐτάδελφοι, ἀχαίνειν δὲ τὸ παίζειν. alpha.365 (᾿Επίῤῥημα.)᾿Αχαρίστωσ. α νευ χάριτος. καὶ ἀχαρίστως τὸ αὐτό.᾿Αχί. ἀντὶ τοῦ ῥαδίως. Αχρισ. ἀντὶ τοῦ μέχρις, ε ως, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ¯μ καὶ μετάθεσιν τοῦ ¯ε εἰς ¯α. καὶ α χρις ἀντὶ τοῦ καθόλου καὶ διόλου. Ομηρος· ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὀστέα λᾶας ἀναιδὴς α χρις ἀπηλοίησεν–. Τὸ Α μετὰ τοῦ Ψ. (᾿Αρσενικόν.)᾿Αψάλακτοσ. ἀπαθὴς, ἀτιμώρητος. ψάλακτον γὰρ τὸ α θικτον.᾿Αψήκτῳ κοθόρνῳ. σκληρῷ, ἀμαλάκτῳ. Αψητοσ. ἀνυπότακτος.῾Αψίκοροσ. ὁ ταχέως εὐμετάβλητος, η ὁ συντόμως κορεννύμενος. Αψυρτοσ. κύριον. καὶ Αψυρτοι, ε θνος Σκυθικόν. (Θηλυκόν.) ᾿Αψεύδεια. ἡ ἀλήθεια.῾Αψίσ. ἡ καμάρα, ὁ δεσμὸς καὶ τὸ τοῦ τροχοῦ ἐπικαμπὲς ξύλον. παρὰ τὸ α πτω, α ψω, ἁψὶς, ἡ ἁπτομένη τῆς γῆς.᾿Αψιμαχία. σύναψις η ἀρχὴ μάχης. ᾿Αψιμισία. πρὸς ὀλίγον διαφορά. Αψινθοσ. πόλις Θρᾴκης.᾿Αψινθὶς δὲ ἡ χώρα.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

alpha.366 (Οὐδέτερον.) Αψαυστον. τὸ ἀπροσπέλαστον. ψαύω γὰρ τὸ προσεγγίζω. Αψαιρον. τὸ μὴ ψαῖρον. α ψερον δὲ τὸ ὑστεροῦν, ψιλόν.᾿Αψεῖον. τόπος. Αψεα. κυρίως αἱ συναφαὶ τῶν μελῶν, καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ μέλη. παρὰ τὸ α πτω, α ψω, α ψον καὶ α ψεα, ἀπὸ τοῦ ἐφάπτεσθαι ἀλλήλοις.᾿Αψήφιστον. τὸ μὴ ἰσῶσαι ἑαυτὸν τινὶ καὶ τὸ μὴ εἰπεῖν περὶ καλοῦ ε ργου· ο τι κἀγὼ τοῦτο ἐποίησα. ὁ κατέχων τὸ ἀψήφιστον ἐν πᾶσι τοῦ ἐπιτελεῖν πᾶσαν τὴν γραφήν.᾿Αψίνθιον. ει δος βοτάνης. τινὲς δὲ τῶν κωμικῶν λέγουσιν αὐτὸ ἀσπίνθιον. ο οὐκ α ν τις πίῃ. η α πτω, α ψω, ου οὐδεὶς α πτεται. (῾Ρῆμα.) Αψαι. τὸ προσεγγίσαι.᾿Αψακεῖν. ἀποτυχεῖν.᾿Αψαυστεῖν. ἀνεπάφως ε χειν.῾Αψαμένη. ἐξαρτήσασα, η καὶ ἁπτομένη. (᾿Επίῤῥημα.)᾿Αψαύστως. ἀνεπάφως.᾿Αψεγέως. ἀμέμπτως.᾿Αψοφητί. ἠρέμα· ἡσύχως. Αψοῤῥον. ὀπισθορμήτως. ο ἐστιν ἐπίῤῥημα μεσότητος, παρὰ τὸ α ψ καὶ τὸ ὀρῶ τὸ ὁρμῶ, πλεονάζοντος τοῦ ¯ρ ποιητικῶς. alpha.367 Αψ. εἰς τοὐπίσω. ἀπὸ τοῦ ¯α, τοῦ σημαίνοντος τὸ ὀπίσω, α ψ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ψ.᾿Ιάσων δὲ λέγει, ει ναι αὐτὸ α οψ, τὸ μὴ ὀπτόν· τὰ γὰρ ὀπίσω οὐ θεωρητά. α οψ ου ν καὶ α ψ. Τὸ Α μετὰ τοῦ Ω. (᾿Αρσενικόν.)᾿Αῶοσ. ποταμὸς ἐν Κύπρῳ. Αωροσ. ὁ παρὰ καιρὸν ἁρπασθεὶς, η ὁ α φροντις· ω ρα γὰρ ἡ φροντίς. ᾿Αωρόλειοσ. ὁ φαλακρὸς, ὁ παρὰ τὴν ω ραν καὶ τὴν ἡλικίαν λειαινόμενος. τὸ αὐτὸ καὶ ὠμογέρων, ὁ παρ' ἡλικίαν γηράσας. (Θηλυκόν.)᾿Αωρία. σκοτία, μεσονύκτιον. ᾿Αώρησισ. ἡ κρέμασις. Αωρεσ. αἱ γυναῖκες. παρὰ τὸ ὁμοῦ ἀρηρέναι καὶ συνηρμόσθαι τῷ ἀνδρί. alpha.368 (Οὐδέτερον.) Αωρον. α μορφον, ἀπρεπὲς, ἀχαρίτωτον, ἀνοίκειον, ἀσύμφορον. Αωρα. τὰ παρὰ καιρόν.᾿Αωρότερον. ὁμοίως. Αωτον. μὴ ε χων ὠτία. καὶ α ωτον τὸ λεπτὸν α νθος, η ἱμάτιον λινοῦν. καὶ α ωτον τὸ δέρμα. κεκαλυμμένος οἰὸς ἀώτῳ. (῾Ρῆμα.) Αωρτο. ἐκρέματο.᾿Αωρῶ. τὸ ἀλογῶ καὶ οὐ φροντίζω.᾿Αωτεύειν. ὑφαίνειν.᾿Αωτῶ. ἀπανθίζω.᾿Αωτεῖσ. ἀντὶ τοῦ ἀπανθίζεις τὸν υ πνον. καὶ Ομηρος· τί πάννυχον υ πνον ἀωτεῖς.᾿Αωτήσειεν. ὑπνώσειεν. Αω. τὸ πνέω. (᾿Επίῤῥημα.)᾿Αωρί. τὸ παρὰ καιρὸν, η ἀντὶ τοῦ ἀκαίρως, η παρὰ τὸν δέοντα καιρόν. beta.367 Β. Τὸ Β μετὰ τοῦ Α. (᾿Αρσενικόν.) Βαβύλασ. η πηλὸς, η βάθρον, η βῆμα, καὶ ο νομα κύριον. Βάβαξ. ὁ λάλος, ὁ φλύαρος. παρὰ τὸ βάζω βὰξ καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν βάβαξ. beta.368 Βαβάκτησ. ὁ ὀρχηστής· λάλος· μανιώδης βακχευτής. παρὰ τὸ βάζω, τὸ λαλῶ, βάξω, βέβακται, βαβάκτης, ὁ πολλὰ λαλῶν. Βάαλ. Τυρίων η ν θεός. Βάαξ. μαλακός. Βάδοσ. ἡ βάδισις.᾿Αριστοφάνης· τὸν δὲ βάδον βαδίζομεν. beta.369 Βαδιστικοῦ. ὀξύποδος. Βαθύπλουτοσ. ὁ πολὺν πλοῦτον ε χων. Βαιθήλ. θεῖος ναὸς η τόπος. Βαθυῤῥείτησ. ὁ βαθέα ῥεύματα ε χων. Βαθυδίνασ. ῥοὰς βαθυτάτας ε χων. Βαθύγλωσσοι. ευ γλωττοι, ἐλλόγιμοι. Βακκαῖοι. ε θνος᾿Ιβηρικόν. Βάκισ. ἐπίθετον Πεισιστράτου, ο ς η ν χρησμολόγος. Βακχυλίδησ. κύριον· ο ς η ν Κεῖος ἀπὸ Κέω τῆς νήσου. Βάκχυρισ. ἐπὶ τῶν δικαιοτάτων· τοιοῦτος γὰρ η ν ου τος βασιλεὺς Αἰγύπτου. Βακάντιμοσ. ὁ μὴ παραμένων τῷ πράγματι αὐτοῦ, ἀλλὰ σχολάζων. Βάκηλοσ. μέγας, ἀνόητος, γυναικώδης, η ὁ τετμημένος τὸ αἰδοῖον. οἱονεὶ βιάκηλος τὶς ω ν. ε νθεν καὶ κήλων, ὁ συνουσιαστικὸς, καὶ τὸ αἰδοῖον. Βάκινος η βαβάκινοσ. ει δος χύτρας. Βαλαντιοτόμοσ. ὁ κλέπτης, ὁ τὰ βαλάντια τέμνων. Βαλανείτησ. ὁ περιχύτης. Βάλανοσ. τὸ αἰδοῖον καὶ τὸ ψέλιον. Βάναυσοσ. πᾶς ὁ διὰ πυρὸς ἐργαζόμενος τεχνίτης. βαῦνος γὰρ ἡ κάμινος. παρὰ τὸ τὰς βαύνους αυ ειν, ο ἐστι καίειν. Βανίδησ. ποταμὸς ἐν Δαμάσκῳ. beta.370 Βαρύμηνισ. μνησίκακος. Βαρυσυμφορώτατοσ. δυστυχής. Βάρβιτοσ. ἡ κιθάρα, οἱονεὶ βαρύμιτος τὶς ω ν, ὁ βαρεῖαν τὴν φωνὴν καὶ τὸν φθόγγον ἀφιείς· μίτους γὰρ τὰς νευρὰς ε λεγον, ἐπειδὴ πρὸ τῆς χρήσεως τῆς νευρᾶς λινοῖς στήμοσιν ἐκέχρηντο. Βαρδίνησ. ποταμός. παρὰ τὸ βαρείας καὶ ἐπαχθεῖς δίνας ε χων, βαρυδίνης τὶς ω ν. Βαργαθωμόσ. υἱὸς λύπης, ἑβραϊστί. *Βάρ. ὁ υἱός· ὡς τὸ βὰρ᾿Ιωνᾶ.* Βαρδίσαγνοσ. ὁ τὰς γυναῖκας βιαζόμενος. Βάρδιστοι. οἱ βραδύτατοι. Βαρβαρισμόσ. παράτονος διάλεξις, η λέξις η τοι περὶ τὰ στοιχεῖα η τὰς προσῳδίας ἡμαρτημένη. η τὸ περὶ μίαν λέξιν ἁμαρτάνειν. Βάρβαροσ.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ὀνοματοπεποίηται ἡ λέξις, κατὰ μίμησιν τῆς γινομένης αὐτῷ βραχύτητος ἐν τῇ φωνῇ, ἀφ' ου καὶ βρόχος λέγεται, δι' ου ἀναφέρεται ἡ φωνὴ, καὶ αὐτὸ τὸ βραγχιᾷν καὶ τὸ σαπρᾷ τῇ φωνῇ καὶ τραχείᾳ χρῆσθαι. Βάσκανον. τὸν βλαβερὸν καὶ λυπηρὸν λέγουσι. Βασιλεύσ. αὐτεξούσιος δυνάστης. παρὰ τὸ βαίνειν ι λεως. η παρὰ τὸ πεπᾶσθαι λαοὺς, ο ἐστι κεκτῆσθαι· πάσασθαι γὰρ τὸ κτήσασθαι καὶ πάμματα τὰ κτήματα. η παρὰ τὸ βάσιν καὶ τὸ λεύσιν· ὁ ἐν τῷ περιϊέναι περιβλεπόμενος. Βασιλεύτωρ. παρὰ τὸ βασιλεύειν βασιλεύτωρ.᾿Αντίμαχος· οι οι ε σαν βασιλεύτορες. beta.371 Ββατταρισμόσ. φλυαρία. *βατταρισμὸς ἐστὶ καὶ ἡ τῶν παίδων α ναρθρος φωνή.* Βάτραχοσ. παρὰ τὸ τὴν βοὴν τραχεῖαν ε χειν, βοάτραχος τὶς ω ν. Βάτοσ. κατ' ἀντίφρασιν ὁ μὴ ω ν βατός. καὶ ε στιν ἐν τόνῳ παρώνυμον, ὡς παρὰ τὸ κυρτὸς κύρτος, ξανθὸς ξάνθος, λευκὸς λεῦκος, ου τως βατὸς βάτος. Βαιταῤῥηνοί. ἀπὸ Βαιτάῤῥους, κώμης Παλαιστίνης. Βαίτυλοσ. λίθος γενόμενος κατὰ τὸν Λίβανον, τὸ ο ρος τῆς῾Ηλιουπόλεως. Βατήρ. ἡ ἀρχὴ τῶν τοῦ πεντάθλου σκαμμάτων. αὐτὸν κέκρουκας τὸν βατῆρα τοῦ λόγου. οι ον τὸ ἐπικαιρότατον, καὶ τὸ πρῶτον. οὐ παρὰ τὸ βαίνω ἐγένετο γὰρ βαντὴρ, ἀλλὰ παρὰ τὸ βίβημι βατήρ. Βαιὼν η βαίων. ἰχθὺς, ὁ καὶ βλῖνος, παραπλήσιος κωβιῷ.᾿Επίχαρμος δὲ βαίονας λέγει. καὶ ἡ παροιμία, μή μοι βαιὼν κακὸς ἰχθὺς, ἐπὶ φιληδόνου ει ρηται. Βαλάνους Διόσ. τὰ κάρυα. τοῦ Ψελλοῦ· Διὸς βαλάνους λέγουσι τὰ κάρυα οἱ πλείους. Βαρύσ. παρὰ τὸ βάρος. τὸ δὲ βάρος παρὰ τὸ βίᾳ αι ρεσθαι. (Θηλυκόν.) Βαβυλὼν. σύγχυσις, καὶ πόλις ου τω καλουμένη. beta.372 Βαβύλη. πόλις ἐν᾿Οδρύσῃ τῆς Θρᾴκης. ὁ πολίτης Βαβυλίτης. Βαγδαλονία. μοῖρα Καππαδοκίας νοτιωτάτη. Βαθεῖα κόμη. η τοι δασεῖα. ἀπεκείρατο τὴν κόμην, η ν δὲ πολλὴ καὶ ξανθὴ καὶ βαθεῖα. Βαθεῖαν αυ λακα. ο πέρ ἐστι στίχος γῆς ὑπ' ἀρότρου. Βαθυκαμπῆ. ἐπιπολὺ καμπτομένους. καὶ βαθυκαμπῆ κλεῖδα συῶν. Βαθυπέπλων. μεγάλων, ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος. καὶ γυναικῶν βαθυπέπλων. Βαδδίν. στολὴ ἱερά. ε νδυμα ἐξαίρετον καὶ βύσσινον. Βαιθάλη. οι κος θεοῦ. Βακτηρία. ἡ ῥάβδος. ἀπὸ τοῦ ἐρείδειν τὴν βάσιν ἐπ' αὐτῆς, τουτέστι στήριγμα ει ναι τοῦ περιπατεῖν καὶ βαδίζειν εὐκόλως, η παρὰ τὸ τὴν βάσιν τηρεῖν. βακτηρίᾳ τῇ θείᾳ γραφῇ ἡ μετὰ τὴν παίδευσιν γενομένη παράκλησις. Βάλλα. πόλις Γαλιλαίας. ὁ πολίτης Βαλλαῖος. Βαλανάγρα. ἡ κλείς. παρὰ τὸ ἀγρεύειν τὸν βάλανον. βάλανος δέ ἐστι τὸ εἰς τὸν μοχλὸν σιδήριον, ο καλοῦμεν μάγγανον. Βάλανος φοινίκων. οι νον ε πινον ἀπὸ τῆς βαλάνου, τῆς ἀπὸ τοῦ φοίνικος. Βαλανίσ. ἡ τοῦ βαλανέως γυνή. *καὶ βασιλὶς ἡ τοῦ βασιλέως γυνή.* Βαλία. ε λαφος κατάστικτος. Βάλοσ. ὁδὸς ὑψηλή. beta.373 Βαλιαρίδων. νήσων, ἐν αι ς κατοικοῦσι σφενδονεῖται ευ στοχοι. Βαλβίδεσ. τὰ κάγκελα, ἡ ἀφετηρία καὶ ὁ καμπτός. η γουν ἡ α φεσις τῶν δρομέων. ε στι δὲ δύο ξύλα, ἀφ' ω ν σχοινία διατείνεται. ἀφ' ω ν βαλβίδων ἐξέτρεχον οἱ ἀγωνιζόμενοι. παρὰ τὸ βῶ, τὸ βαίνω, γίνεται βηλὸς, οι ον· βηλῷ ἐπὶ λιθέῳ. καὶ ὡς παρὰ τὸ ψῆφος ψηφὶς, ου τω καὶ παρὰ τὸ βῆλος βηλὶς, καὶ τροπῇ τοῦ ¯η εἰς ¯α καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯β βαλβίς. Βάξισ. ὁ λόγος, ἡ φήμη. παρὰ τὸ βάζω, βάξω, βάξις. Βάρεισ. τὰ πλοῖα, οἱ πύργοι· αἱ στοαί· τὰ τείχη. Βαρέων ἐλεφαντίνων. τὰς πανταχοῦ τῆς γῆς ἐκκλησίας, μιᾷ δὲ τῇ πίστει, ἐν αι ς γεραίρεται ὁ θεός. Βαρυπρεπήσ. πολυτελής. καὶ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας εὐωχία περιεκέχυτο βαρυπρεπής. Βαρακίναισ. ἀκάνθαις, σκόλοψιν. Βαρεῖα. ποιότης συλλαβῆς ὑφειμένον ε χουσα φθόγγον. ει ρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν τὰ φορτία βασταζόντων, καὶ εὐθείας τρίβους ἀνυόντων. Βασσαρίδεσ. αἱ πόρναι, η αἱ Βάκχαι. παρὰ τὸ διάγειν ἐν βήσσαις. Βασσάν. αἰσχύνη η πικρία, η τοι παραπικρασμὸς, ο ἐστι παροξυσμός. Βάσιμοσ. πορευτική. Βάσισ. στήριγμα, θεμέλιον. beta.374 Βάσανοσ. ἡ τιμωρία. καὶ βάσανος λίθος ἡ τὸ χρυσίον περιτριβόμενον δοκιμάζουσα. ου τως ᾿Αντιφῶν καὶ Πίνδαρος. Βασανίσασ. ἀντὶ τοῦ δοκιμάσας. Βασιλίσ. ἡ τοῦ βασιλέως γυνή. Βασιλίνδα. τὴν βασιλείαν. Βασιλεία θεοῦ. ἡ αὐτὴ τῆς ἁγίας τριάδος γνῶσις. βασιλεία καὶ ἡ τοῦ ἁγίου πνεύματος συμμαχία. ὡς τό· ἐλθέτω

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἡ βασιλεία σου. βασιλεία καὶ ἡ παρουσία, ὡς τό· α ρα ε φθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. η τοι ἡ ἐμὴ παρουσία, η ἡ τῶν προσόντων τῷ θεῷ φυσικῶς ἀγαθῶν κατὰ χάριν μετάδοσις. ἡ τοῦ θεοῦ δὲ βασιλεία καὶ ἡ τῶν οὐρανῶν οὐ καθ' ὑπόστασιν διαφέρει, ἀλλὰ κατ' ἐπίνοιαν. ἐκπεφώνηται γὰρ ποτὲ μὲν ἀπὸ τοῦ βασιλεύοντος θεοῦ, ποτὲ δὲ ἀπὸ τῶν βασιλευόντων ἀγγέλων καὶ ἁγίων, οὐρανῶν δηλονότι καλουμένων. βασιλεία οὐρανῶν ἡ πάντων τῶν ὑπὸ θεοῦ γεγονότων γνῶσις. η ἀπάθεια ψυχῆς μετὰ γνώσεως τῶν ο ντων ἀληθοῦς η ε λλαμψις τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐν ψυχῇ γινομένη. βασιλεία καὶ ἡ ε ννομος ἐπιστασία. Βαίτισ. πόλις κατὰ τὴν᾿Ιβηρίαν. Βαίτη. ἡ διφθέρα, ο ἐστι γοῦνα. Βαιτύκη. τὸ τύμπανον. Βαττολογία. ἡ πολυλογία. ἀπὸ Βάττου τινὸς μακροὺς στίχους ποιήσαντος εἰς τὰ ει δωλα. η βαττολογία ἐστὶν, ο ταν τὰ μὴ προσήκοντα αἰτῶμεν beta.375 παρὰ τοῦ θεοῦ, οι ον δυναστείαν καὶ τὸ τῶν ἐχθρῶν περιγενέσθαι, καὶ χρημάτων περιουσίαν καὶ ἁπλῶς τὰ μηδὲν ἡμῖν διαφέροντα. Βαρείας χεῖρασ. ὑβριστικὰς, φονικὰς, ο πλῳ βεβαρυμένας. σοὶ κοίλῃς περὶ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει. παρὰ τὸ βίᾳ αι ρεσθαι, ω σπερ καὶ τὸ βάρος. (Οὐδέτερον.) Βάγιον. μέγα. †Βάλιον. ποικίλον.† Βάθρον. θεμέλιον. Βαθυλήϊον. τὸ σιτοφόρον πεδίον. Βάθοσ. τὸ ἐπὶ τρία συνεχές. παρὰ τὸ μετὰ βίας θέειν. †Βάνδον. τὸ φλαμούλιον.† Βαθύσχοινον. ὑψηλὰς σχοίνους φέρον. Βάκτρον. ἡ ῥάβδος. Βακύλιον. κύμβαλον. Βαλέκ. δεσμωτήριον. Βαλανεῖον. τὸ λοῦτρον. τινὲς μὲν λέγουσι παρὰ τὸ ἀποβάλλειν τὰς ἀνίας· οὐ λέγουσι δὲ καλῶς· εἰ γὰρ η ν ἐκ τούτου, ω φειλε διὰ τοῦ ¯ι γράφεσθαι. ἀλλ' ε στιν εἰπεῖν, ο τι παρὰ τὸ τὰς βαλάνους α νειν, ο ἐστι τὰς δρῦς καίειν· ου τω γὰρ καλοῦνται αἱ δρῦς καὶ α λλό τι φυτόν. τὴν ¯ε¯ι δίφθογγον διατί; τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ευς διὰ τοῦ εῖον γινόμενα οὐδέτερα διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται, οι ον· κουρεὺς κουρεῖον. καὶ τὰ διὰ τοῦ ¯ε¯ι¯ο¯ν οὐδέτερα μονογενῆ ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς τὸν τόνον ε χοντα διὰ τῆς ¯ε¯ι διφθόγγου γράφεται, οι ον· μαγειρεῖον, πατριαρχεῖον, μυρεψεῖον, ἐπιbeta.376 σκοπεῖον· ου τως ου ν καὶ τὸ βαλανεῖον. πρόκειται τὰ μονογενῆ, διὰ τὸ ἐναντίον· πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ε χοντα, διὰ τὸ αἰπόλιον· ταῦτα γὰρ διὰ τοῦ ¯ι· ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς, διὰ τὸ παιδίον, οὐκ ἀναστρέφοντος τοῦ κανόνος· οὐ γὰρ πάντα τὰ τρισύλλαβα διὰ τοῦ ¯ι. ἰδοὺ γὰρ τὸ πτωχεῖον καὶ τὸ πρωτεῖον καὶ τὸ πορνεῖον καὶ τὸ δευτερεῖον διὰ διφθόγγου γράφεται· ἀπὸ γὰρ τῶν διὰ τοῦ εύω ἐστί. Βάμμα Κυζικηνόν. τὴν ἀκάθαρτον ἀσχημοσύνην λέγει. Βαιόν. ὀλίγον, μικρόν. παρὰ τὸ βῶ, τὸ βαίνω. Βάπτισμα. α φεσις ἁμαρτιῶν δι' υ δατος καὶ πνεύματος· η ἑκούσιος συνταγὴ πρὸς τὸν θεὸν δευτέρου βίου· η ἀνάλυσις ψυχῆς ἐπὶ τὸ κρεῖττον· η λύσις δεσμοῦ ἐκ φιλανθρωπίας δεδωρημένη· η ἀνεκλόγιστος α φεσις ἁμαρτιῶν. Βάραθρον. ο ρυγμα· βάθος· χάσμα γῆς. Βάραθρα. κυρίως οἱ κοῖλοι τόποι, δι' ω ν οἱ ποταμοὶ καταπίνονται καὶ εἰσβαίνουσι. παρὰ τὸ βαίνω γίνεται βάτρον καὶ βάθρον καὶ κατὰ πλεονασμὸν βάραθρον, καὶ ἰακῶς βέρεθρον. η κατὰ ἀντίφρασιν τὸ α βατον. Βασσαρικά. πορνικά· βακχικά. Βάσιμα. πορεύσιμα, εὐεπίβατα. Βασίλειον ἱεράτευμα. τοὺς ὀρθοδόξους ἱερεῖς λέγει. Βατά. βάσιμα, πορεύσιμα, εὐεπίβατα. Βατράχειον. ει δος χρώματος. ἀπὸ τούτου καὶ βατραχὶς ἱμάτιον. Βακχέβαχον ᾳ σαι. εὐφημῆσαι τὸν Διόνυσον. beta.377 Βάθοσ. ὁ᾿Απόστολος, ὡς οι μαι, τὴν γέενναν ὀνομάζει· ου τε υ ψωμα ου τε βάθος. υ ψος δὲ τὴν βασιλείαν. καὶ πρὸς τούτοις τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ τὸν αἰώνιον θάνατον. (῾Ρῆμα.) Βαβάξαι. ὀρχήσασθαι. Βαγεύει. πλανητεύει. Βαδιῶ. περιπατήσω. ἐπὶ μέλλοντος. Βάδδομαι. ἀγαπῶ. Βαδίζου. ἀντὶ τοῦ βάδιζε. Βάζω. τὸ λέγω. παρὰ τὸ βοὴν βοάζω, ὡς σχολὴ σχολάζω, καὶ συγκοπῇ βάζω. Βαδελαγεῖ. ἀμέλγει. Βαθακῆσαι. ζῆσαι. Βαθυκομῶσα. ἐν βάθει ε χουσα τοὺς ἀστάχυας η τὰς τρίχας. Βάσκ' ι θι. πορεύου· ε ρχου. Βακχεύοντεσ. μαινόμενοι, ἐξεστηκότες. Βακτηρεύειν. στηρίζεσθαι. Βακέω. τὸ μεθύσκομαι. καὶ βακχευτὴς, ὁ μεθυστής. γέγονε παρὰ τὸ βάκχος, ο σημαίνει τὸν οι νον· τοῦτο δὲ παρὰ τὸ βῶ, τὸ βαίνω, καὶ τὸ α χος· ὁ γὰρ ε χων λύπην

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

καὶ εἰς μέθην ἐμπίπτων, ἀφίησιν αὐτὸν ἡ λύπη· ὑπερέβη γὰρ τὴν λύπην ἡ μέθη. Βαλών. αἱ εἰς ¯ω¯ν λήγουσαι μετοχαὶ ἀορίστου δευτέρου ὀξύνονται· δαμὼν, ἐλθὼν, πιών· ου τως ου ν καὶ βαλών. ἀντίκειται τὸ πέφνων· αἱ γὰρ εἰς ¯ω¯ν λήγουσαι μετοχαὶ ὁπότε ἐν ἐπιπλοbeta.378 κῇ ε χουσι δύο σύμφωνα, ω ν τὸ δεύτερον ἐστὶν ἀμετάβολον, πάντες βαρύνονται· τέμνων, δάμνων· τούτοις ο μοιον τὸ πέφνων. Βαλλίζειν. τὸ κύμβαλα κτυπεῖν καὶ πρὸς τὸν ἐκείνων η χον ὀρχεῖσθαι. Βαλανεύσω. διακονήσω. ἐμαυτὸν βαλανεύσω. Βάλλ' ἐς κόρακασ. α πιθι εἰς ἀπώλειαν καὶ φθόρον. Βάλλεται. πλήττεται, πυρπολεῖται. βάλλεται δὲ ἡ ναῦς σκηπτῷ. Βαλεῖν. τὸ πόῤῥωθεν πέμψαι. Βαμβαίνει. διστάζει, τρέμει τοῖς ποσὶ καὶ τῇ γλώσσῃ, ἀσήμως φθέγγεται· η ὑποτρόμους ἠχεῖ τοὺς ὀδόντας. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ποδῶν, τῶν μὴ ἑδραίαν τὴν φυγὴν ἐχόντων. ε στιν ου ν βαίνω, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν βαβαίνω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ βαμβαίνω. Βαίνει. περιπατεῖ. Βάπτουσιν.᾽Αριστοφάνης ἀντὶ τοῦ πλύνουσι. πρῶτα μήτ' ε ρια βάπτουσι θερμῷ κατὰ τὸν ἀρχαῖον νόμον. Βάπτω. παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω· τρόπον γάρ τινα βαίνει κατὰ τοῦ ὑποκειμένου τὸ δευσοποιὸν χρῶμα. Βαρυβρομέων. βαρυηχῶν καὶ βαρυηχέων. Βαρύθω. ἀπὸ τοῦ βαρὺς βαρύω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯θ βαρύθω. Βαρυθυμεῖ. ὀλιγωρεῖ. Βασιλειῶ. ἐπιθυμῶ βασιλείας. beta.379 Βασιλειῶντα. ἐπιθυμοῦντα βασιλεῦσαι. Βασιλίζω. τὰ τοῦ βασιλέως φρονῶ. †Βασανίσασ. ἀντὶ τοῦ δοκιμάσας. ἀπὸ τῆς βασάνου λίθου. ου τως Πίνδαρος.† Βαστάσασ. ἀντὶ τοῦ δοκιμάσας. Βασκαίνειν. οὐχὶ τὸ φθονεῖν δηλοῖ, ἀλλὰ τὸ λυπεῖν, καὶ αἰτιᾶσθαι καὶ δυσχεραίνειν. ἐάν τι δύσκολον συμβῇ, τοῦτο βασκαίνει. Φερεκράτης· ὁ λαγώς με βασκαίνει τεθνηκώς. διὰ τοῦτο οὐδὲ τῇ δοτικῇ συντάσσεται, ἀλλὰ τῇ αἰτιατικῇ· τὸ γὰρ βασκαίνει μοι βάρβαρον. καὶ βάσκανον τὸν λυπηρὸν καὶ βλαβερὸν λέγουσι. Βαστραχαλίσαι. τραχηλιάσαι. βάστραχας γὰρ τοὺς τραχήλους λέγουσι. Βαρκάζειν. τὸ βαρβαρίζειν. Βατταρίζειν. μόλις λαλεῖν. ἀπὸ Βάττου Θηραίου ἰσχνοφώνου ο ντος. Βατταλίζεσθαι. μαλακῶς καὶ αἰσχρῶς διάγειν. Βαυκαλᾷν. τὸ τιθηνεῖσθαι μετ' ᾠδῆς τὰ παιδία. Βαυκίζεσθαι. θρύπτεσθαι. Βαΰζων. ὑλακτῶν. ᾽Αριστοφάνης· βαΰζων γὰρ καὶ ἐγὼ τοιοῦτος η ν. (᾽Επίῤῥημα.) Βαβαί. θαυμαστικὸν φώνημα. *καὶ βαβαιάξ.* Βάδην. βαδιστικῶς· ἠρέμα. παραγενομένου βάδην. beta.380 Τὸ Β μετὰ τοῦ Δ. (᾽Αρσενικόν.) Βδελυρόσ. μισητός. Βδόλοσ. ἡ δυσωδία τοῦ λύχνου. καὶ ἡ πορδή. τὸν βδόλον οὐκ ε σθ' η τις ῥὶν ὑπενεγκεῖν δύναται. παρὰ τὸ ο ζω ὀζόλος, καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ¯ο ζόλος, ὡς τὸ ὀδύρεσθαι, δύρεσθαι, καὶ τροκῇ τοῦ ¯ζ εἰς ¯β¯δ βδόλος. καὶ τὸ ῥῆμα ο ζει, βδεῖ, ὡς τὸ ῥοίζω, ῥοιβδῶ καὶ ἀναῤῥοιβδῶ. (Θηλυκόν.) Βδελυγμία. δυσοδμία. Βδέλλα. ἡ ἁμαρτία. θυγάτηρ αὐτῆς πορνεία, φθόνος, εἰδωλολατρεία, αι οὐκ ἐμπίμπλανται διὰ τῶν ἀτόπων πράξεων. (Οὐδέτερον.) Βδελυκτόν. μισητόν. Βδέλυγμα ἐρημώσεωσ. τὸν ἀνδριάντα φησὶ τοῦ τότε τὴν πόλιν ἑλόντος, ο ν ε στησεν ε νδον, ἐρημώσας τὴν πόλιν καὶ τὸν ναόν. βδέλυγμα καὶ ὁ ἀντίχριστος, ὡς πιστευθησόμενος παρὰ᾽ Ιουδαίων χριστὸς ει ναι καὶ καθεσθησόμενος καὶ δόξων ο λης τῆς οἰκουμένης ει ναι βασιλεύς. η ξει δὲ ἐπ' ἐρημίᾳ τοῦ κόσμου. βδέλυγμα καὶ ἡ πραττομένη πρᾶξις παρὰ τὸν προσήκοντα λόγον. καὶ πᾶν ει δωλον καὶ πᾶν ἐκτύπωμα ἀνθρώπου ου τως ἐκαλεῖτο παρὰ᾽ Ιουδαίοις. (῾Ρῆμα.) Βδέννυσθαι. ἐκκενοῦσθαι τὴν κοιλίαν, οὐχὶ τὸ πέρδειν. beta.381 Βδέλλεται. ἀμέλγει. Βδελύττεσθαι. μυσάττεσθαι. μὴ τοὺς θεοὺς βδελύττομαι τὸν λεπρὸν ἀπὸ Μελανθίου. Βδύλλει. φοβεῖται, τρέμει. ο τε πένης βδύλλει λεώς. (᾽Επίῤῥημα.) Βδελυκτῶσ. μισητῶς. Βδελυρῶσ. μισητῶς, ἀκολάστως. καὶ βδελυρία. Τὸ Β μετὰ τοῦ Ε. (᾽Αρσενικόν.) Βέβηλοσ. μυσαρὸς, ἀκάθαρτος, ὁ μὴ μόνον ἑαυτῷ, ἀλλὰ καὶ πολλοῖς προξενῶν βλάβας. ἀπὸ τοῦ βῶ βήσω, βηλὸς καὶ ἐν πλεονασμῷ βέβηλος· ὁ βάσιμος παντὶ, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἀδύτου. Βέβαιοσ. παρὰ τὸ βιβῶ γίνεται βίβαιος, ὡς τιμῶ Τίμαιος, καὶ κατὰ τροπὴν αἰολικὴν τοῦ ¯ι εἰς ¯ε βέβαιος. τὰ διὰ τοῦ ¯α¯ι¯ο¯ς ἀπὸ ῥημάτων, ει τε κύρια, ει τε προσηγορικὰ, καὶ προπαροξύνονται καὶ διὰ τῆς ¯α¯ι

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσης του.

διφθόγγου γράφονται, οι ον· τιμῶ, Τίμαιος· πηδῶ, Πήδαιος. Πήδαιον γὰρ ε πεφνε. λύω, λύαιος, ο νομα· Λυαῖος, κύριον. ου τω καὶ βιβῶ, βίβαιος καὶ βέβαιος. Βεζέκ. ἀστραπή. †Βέβρυκεσ. οἱ Τρῶες.† †Βελώνησ. ὁ βέλη ὠνούμενος.† beta.382 †Βέκοσ. ὁ α ρτος παρὰ Φρυξί.† Βεελφεγώρ. Βέελ ὁ Κρόνος· Φεγὼρ τόπος, ἐν ῳ ἐτιμᾶτο. Βειέλοψ. ὁ λῶρος. καὶ ε θνος. Βεκκεσέληνε. ἀνεκτότατε. Βελονοπώλησ. κύριον. Βέλτεροσ. ὁ καλλίων, ὁ κρείσσων. παρὰ τὸ βέλλω, ο θεν καὶ βουλὴ καὶ βέλος, γίνεται ῥῆμα βελὸς, καὶ τὸ συγκριτικὸν βέλτερος. βέλτερον ἀπολέσθαι ε να χρόνον ἠὲ βιῶναι. Βελτίωνοσ. τὸ συγκριτικὸν, μέγα. Βελλεροφόντησ. ὁ προνοούμενος παύειν τὰ κακά. τὰ εἰς ¯τ¯η¯ς ἀρσενικὰ, μὴ ο ντα σύνθετα παρὰ τὸ κρατῶ η κράτης, μὴ ε χοντα οὐδέτερα εἰς ¯ε¯ς, εἰς ¯ο¯υ ε χει τὴν γενικὴν, οι ον· πολίτης, πολίτου, μητιέτης, μητιέτου, Βελλεροφόντης, Βελλεροφόντου. πρόσκειται ἀρσενικὰ διὰ τὸ φιλότης, κακότης· μὴ ο ντα σύνθετα, παρὰ τὸ κρατῶ η κράτης, διὰ τὸ Ἱπποκράτης, Ἱπποκράτους· πρόσκειται μὴ ε χοντα οὐδέτερον εἰς ¯ε¯ς, διὰ τὸ ἐνναέτης, ἐνναετοῦς, ἐννάετες· τοῦτο δὲ, εἰ μὲν σημαίνει τὴν σωματικὴν ἡλικίαν, ἐνναέτους, βαρύτονον· εἰ δὲ χρόνος ἐνναετὴς, ὀξύνεται. Βέμβιξ. ο νομα τόπου. καὶ ὁ στρόμβος, ο ν οἱ παῖδες ἱμάντι παίζουσι, πέμπιξ τις ω ν, παρὰ τὸ πέμπεσθαι καὶ ἐλαύνεσθαι. Βενιαμίν. ο νομα κύριον· ἑρμηνεύεται δὲ δεξιᾶς υἱός. beta.383 Βερέσχεθοι. οἱ ἀνόητοι. Βεστῖνοι. ε θνος ἐν Ἰταλίᾳ θηριῶδες τὸν τρόπον. καὶ βεστία τὰ θηρία κατὰ τὴν τῶν Ῥωμαίων διάλεκτον. Βετράνοσ. ὁ ἀπολυθεὶς τῆς στρατείας. ἐπὶ εἰκοσαετίαν δὲ ου τοι ἐδούλευον. Βέχειρ. ε θνος Σκυθικόν. Βελίαρ. τῇ Ἑβραίων φωνῇ τὸν ἀποστάτην δηλοῖ. ὁ Ἀπόστολος· τίς δὲ συμφώνησις Χριστῷ πρὸς βελίαρ. Βέκυλοσ. προβατώδης. Βέτων. ὁ πάνυ εὐτελής. (Θηλυκόν.) Βέλεκοσ. ο σπριον· ε οικε δὲ τοῖς λαθύροις. Βεβαία. ἀσφαλὴς, ἀσάλευτος. καὶ ο νομα πηγῆς. Βελυβίνα. πόλις Λακεδαιμονίας. Βεμβράσ. ει δος ἰχθύος. Βερενίκη. ἡ γυνὴ τοῦ πατρὸς Πτολεμαίου. Βέῤῥοια μεγάλη. τὸ Χάλεπ. Βέῤῥοια. πόλις Μακεδονίας. Βενεβενδόσ. πόλις Καλαβρίας, η ν κτίζει Διομήδης. Βεμβράνασ. ῥωμαϊκώτερον τὰ εἰλητὰ ἐκάλεσεν ἀπὸ τῆς ἐν Ῥώμῃ συνηθείας ἀδιαφόρως τῇ λέξει καταχρησάμενος, ἀφ' η ς δὴ καὶ ε γραφε τὴν ἐπιστολήν. (Οὐδέτερον.) Βέβιον. ο νομα ο ρους. beta.384 Βέλεμνα. τὰ βέλη. παρὰ τὸ βέλος βέλεμνος. ὡς ε χω ε χεμος. Βέλοσ. πᾶν τὸ κατὰ τινὸς βαλλόμενον. παρὰ τὸ βάλλω βέλος. καὶ τὸ τραῦμα παρ' Ὁμήρῳ. Βέλτερον. κρεῖσσον. Βένθοσ. τὸ βάθος. Βενεφοικίοισ. α παν ει δος χάριτός τε καὶ δεξιώσεως. τῆς γὰρ τῶν Λατίνων διαλέκτου ου σα ἡ λέξις εὐεργεσίαν δηλοῖ, πρὸς ἑλληνίδα μεθερμηνευομένη διάλεκτον. Βέρεθρον. τὸ βάθος. Βέρeta. τόπος. Βέραιδον. ξύλον. Βέρεδον. τὸ κοβύτουρον. Βεστία. τὰ θηρία κατὰ Ῥωμαίους. Βεύδεον. τὸ ποικίλον ἱμάτιον, η τὸ πορφυροῦν. Βεστιάριον. παρὰ Ῥωμαίοις, ε νθα ἡ ἀναγκαία ἀπόκειται ἐσθής. Βένθοσ. τὸ βάθος. παρὰ τὸ βάθος καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ν βένθος· ὡς πάθος πένθος. Βεβυσμένα. λαθραῖα, η πεπυρωμένα, η καὶ τὰ περιπεφραγμένα. (Ῥῆμα.) Βεβρώθοισ. φάγοις. βρῶ, βρώσω, βέβρωκα. ἐκ τούτου ῥῆμα βεβρώκω, τροπῇ τοῦ ¯κ εἰς ¯θ βεβρώθω. ὁ παρατατικὸς ἐβέβρωθον, ἡ μετοχὴ ὁ βεβρωθών· τοῦ βεβρωθέντος· τὸ εὐκτικὸν βεβρώθοιμι, βεβρώθοις. Βεβριθόσ. βαρυνθέν. beta.385 Βεβίωκα. ε ζησα. Βεβουκόλημαι. ἀποδεδίωγμαι, πεπλάνημαι. Βεβολήατο. τῇ ψυχῇ τετρωμένοι η σαν. παρὰ τὸ βάλλω γίνεται βλῶ, βλήσω, βέβληκα, βέβλημαι, ἐβεβλήμην, ἐβέβληντο, προσθέσει τοῦ ¯ο ἐβεβόληντο, καὶ Ἰωνικῶς ἐβεβολέατο καὶ τροπῇ τοῦ ¯ε εἰς ¯η βεβολήατο. Βεβαλανωμένον. κατεχόμενον ὑπὸ τῆς κόπρου. Βέβυστο. ἐπεπλήρωτο. Βεβυσμένοσ. περιπεφραγμένος. Βεβώσ. ἀναβεβηκώς. Βεβίηκεν. ἐπορεύθη. Βεβαῶτα. βεβηκότα. Βεβαρηότα. βεβαρημένον. Βέβηκεν. ε στηκεν, ἐπέπυκτο. Βέβρυχεν. ἠχεῖ. Βέβουλα. ἀπὸ τοῦ βούλω βαρυτόνου ὁ μέλλων βουλήσω, βεβούληκα, ὁ μέσος βέβουλα. Βεβίηκεν. ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθη. βιάζω, βιάσω, βεβίακα, βεβίηκε τροπῇ τοῦ ¯α εἰς ¯η. –τοῖον γὰρ α χος βεβίηκεν Ἀχαιοῖς. Βέω. τὸ πορεύομαι. ο φρ' α ν ἐγὼ βέω ποτὶ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

Ιλιον–. Τὸ Β μετὰ τοῦ Η. (Ἀρσενικόν.) Βηθλεεμμίτησ. ἀπὸ Βηθλεέμ. Βηθύλοσ. ει δος ὀρνέου. Βηλόσ. ὁ τῆς θύρας βαθμός. παρὰ τὸ βήσω. ο ἐπιβαίνουσιν οἱ εἰσιόντες. λέγεται καὶ τὸ ἱστίον Ῥωμαϊστί. βηλὸς καὶ ὁ οὐρανός. beta.386 Βημάρχιοσ. Καισαρεὺς ἐκ Καππαδοκίας σοφιστής. ου τος ε γραψε τὰς Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως πράξεις ἐν βιβλίοις δέκα, μελέτας τὲ καὶ λόγους διαφόρους. Βήξ. ἡ περὶ τὴν φάραγγα νόσος. Βήρυλλοσ. ει δος λίθου. Βῆροσ. ο νομα κύριον. Βηρύτιοσ. ὁ ἀπὸ πόλεως Βηρυτοῦ, η τις κτίσμα Κρόνου. ἐκλήθη δὲ Βηρυτὸς διὰ τὸ ε νυδρον· βὴρ γὰρ τὸ φρέαρ παρ' Ἀττικοῖς. Βητάρμων. ὁ ὀρχηστής. παρὰ τὸ βαίνειν μετὰ ἁρμονίας βηάρμων καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯τ βητάρμων. λέγεται καὶ βήταρμος ἐνόπλιος ο ρχησις ἐκ τοῦ ἁρμός. Βησᾶσ. ἀχανὴς καὶ ὑπόμωρος. οι ον· βησᾶς ε στηκε. Βήτειοσ. πίναξ. (Θηλυκόν.) Βηθανία. πόλις. ἑρμηνεύεται δὲ οι κος ὑπακοῆς. Βιθυνία δὲ ¯ι. Βηθσαϊδά· Βηθφαγή. ο νομα τόπων η πόλεων. καὶ Βηθσουρός. Βηρίνη. ο νομα κύριον. Βηρυτόσ. πόλις Φοινίκης. ἐκλήθη δὲ Βηρυτὸς διὰ τὸ ε νυδρον· βὴρ γὰρ παρ' αὐτοῖς τὸ φρέαρ. Βησσηΐσ. δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος. Βῆσσα. πόλις. Βῆσσα. ὁ βάσιμος τόπος καὶ κοῖλος καὶ ὑψηλός. παρὰ τὸν βήσω μέλλοντα γίνεται βῆσσα κατὰ πλεονασμὸν ἑτέρου ς. δι' ω ν βαίνειν καὶ πορεύεσθαι ε νεστι. beta.387 Βῆ. τὸ μιμητικὸν τῆς τῶν προβάτων φωνῆς. ὁ δὲ λοίσθιος ω σπερ πρόβατον βῆ βῆ λέγων βαδίζει. Βῆμα. λίθος τοῦ δικαστηρίου, καὶ ἡ δικαστικὴ τράπεζα. παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω. Βήρ. τὸ φρέαρ, παρὰ Φοίνιξι. Βηρούνιον. ο νομα πόλεως. Βηρίον. ε νδυμα μοναχικόν. Βησσήεντα. βάσιμα. Βήσιον. ποτήριον. Βῆτα. τὸ στοιχεῖον· ο τι δευτέραν τάξιν ε χον ἐπιβέβηκε τῶν λοιπῶν. Βῆμα. παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω, ὁ μέλλων βήσω, ὁ παρακείμενος βέβηκα, ὁ παθητικὸς βέβημαι, καὶ ἐξ αὐτοῦ βῆμα. (Ῥῆμα.) Βήσεται. πορεύσεται. Βήσεαι. πορεύσῃ. Βῆ. ἐπορεύθη. Τὸ Β μετὰ τοῦ Ι. (Ἀρσενικόν.) Βίβλινοσ. οι νος αὐστηρὸς, ἀπὸ βιβλίνης ου τω καλουμένης Θρακίας ἀμπέλου. οι ον· υ δωρ δὲ πίνει, τὸν δὲ βίβλινον στυγεῖ. Βιβλιαφόροσ. γραμματοφόρος. ὁ δὲ πέμπει βιβλιαφόρον μὴ θορυβεῖσθαι παρακελευόμενος. καὶ πᾶσα γραφὴ βιβλιαφόρος λέγεται, οὐ βιβλιοφόρος. beta.388 Βιβλιοπώλην, οὐχὶ βιβλιοπῶλον λέγομεν. Θεόπομπος· τοὺς βιβλιοπώλας λεύσομαι. Βιβλογράφος, οὐ βιβλιαγράφοσ. Βικάριοσ. ὁ διάδοχος παρὰ Ῥωμαίοις. Βίκοσ. τὸ ἀγγεῖον καὶ τὸ σπέρμα. Βίκτωρ· Βικέντιοσ. ὀνόματα κύρια. Βιτέλλιοσ. βασιλεὺς Ῥωμαίων. Βίοσ. ἡ οὐσία τῶν κτημάτων, καὶ τὸ ζῆν καὶ ἡ ζωὴ, η βιωτὴ προσαγορεύεται. παρὰ τὸ μετὰ βίας καὶ ἀνάγκης ζῆν. καὶ Ομηρος· –οι ον θεοὶ ῥεῖα ζώοντες οὐχ ου τως α νθρωποι. η παρὰ τὸ βέω τὸ πορεύομαι. τί γάρ ἐστι βίος η ὁδὸς καὶ πορεία; τὸ γὰρ βέω κυρίως τὸ πορεύομαι σημαίνει. ο φρ' α ν ἐγὼ βέω ποτὶ Ιλιον. Βιόσ. τὸ τόξον. παρὰ τὸ τὴν βίαν τῆς τάσεως, ἐπειδὴ μετὰ βίας τείνεται. η ο τι οἱ παλαιοὶ τὰ πρὸς τὸν βίον ἐπορίζοντο δι' αὐτοῦ τὰ πτηνὰ τοξεύοντες. Βιώνησ. ὁ τὰ δημόσια ἀγοράζων, η ὁ τὰ τόξα· βιὸς γὰρ τοῦ τόξου ἡ νευρά. (Θηλυκόν.) Βία. ἡ ἐκ δυναστείας ἀδικία η ὁρμή· η ῥύμη· η δύναμις. ὁ δὲ τῇ βίᾳ τοῦ σώματος ἐξωθεῖ τὰς πύλας εἰς τὸ ε σω. Βιαρκέοσ. τῆς εἰς τὸ ζῆν ἐπαρκούσης. Βιοτή. ἡ ζωή. βιωτὴ δὲ ἡ βιώσιμος ἡμέρα· μέγα. Βισαλτία. πόλις καὶ χώρα Μακεδονίας, ἀπὸ Βισάλτου τοῦ Ἡλίου καὶ Γῆς. περὶ ταύτην οἱ beta.389 λαγωοὶ πάντες ἁλίσκονται δύο η πατα ε χοντες. ὁ πολίτης Βισάλτιος. Βιστωνίοσ. φόρμιγγος. ἀπὸ Βίστωνος τερψιχόρου. φόρμιγξ γὰρ ἡ κιθάρα. (Οὐδέτερον.) Βιβλίον. ἡ ἐπιστολὴ, ἡ γνῶσις αὐτὴ καὶ α ληστος μνήμη. *καὶ ὁ Δαβίδ·* ἐπὶ τῷ βιβλίῳ σοῦ πάντες γραφήσονται. βιβλίον διὰ τοῦ ¯ι ἀττικῶς· διὰ δὲ τοῦ ¯υ ἰακῶς. Βιζακίων. μικρῶν λίθων. Βίολα. πέδιλα, ὑποδήματα. Βίῤῥον. ἱμάτιον ῥωμαϊκόν. Βιστάκια. τὰ πιστάκια. Βίσεξτον. ἐπινέμησις τετραετίας. (Ῥῆμα.) Βιβάντα. διαβαίνοντα. Βιβῶντεσ. βαίνοντες. ἀπὸ τοῦ βιβάω βιβῶ, δευτέρας συζυγίας, βιβάοντα βιβῶντα. Βιβάζει. ὀχεύει, συζευγνύει. Βίβημι. τὸ βαίνω. Βιβήξαντεσ. ἐπιβιβάσαντες. Βιμβικίζεται. παρακρούεται. Βινῶ. τὸ συνουσιάζω. ο τι οἱ κομίζοντες η δη τὴν ἡλικίαν, ἀρχὰς ε χουσι τοῦ βίου. α λλοι δὲ παρὰ τὸ βύειν

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

λέγουσι, κατὰ τροπὴν τοῦ ¯υ εἰς ¯ι. Βιοῦται. ἀντὶ τοῦ ζῇ η ζήσεται. ου τωςἩρόδοτος. Βιώτω. ζησάτω. βίωμι, ἐβίων, βιοὺς, βιοῦντος, τὸ παρατατικὸν βίωθι, βιώτω. beta.390 Βιώατο. βιάω, βιῶ, βιάομαι, βιῶμαι, βιαοίμην, βιώμην, βιάοιο, βιῶο, βιάοιτο, βιῶτο, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯α βιώατο. Βιῴην. ε χει τὸ ¯ι. βίωμι, ἐβίων ὁ δεύτερος ἀόριστος, βιοὺς βιοῦντος, τὸ εὐκτικὸν βιοίην, βιοίης, βιοίη, καὶ κατ' ε κτασιν τοῦ ¯ο εἰς ¯ω βιῴην. ω σπερ τὸ δοὺς δόντος, δοίην, καὶ κατ' ε κτασιν δῴην. Βιῶναι. ζῆσαι. βίωμι, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἐβίων, βεβίωμεν τὸ παθητικὸν, καὶ ἡ μετοχὴ βιῶναι. Βιῶνται. μετὰ βίας εἰσελεύσονται. ο τι βιῶνται διὰ τοῦ πτώματος τοῦ τείχους. Τὸ Β μετὰ τοῦ Λ. (᾿Αρσενικόν.) Βλάξ. μωρὸς, μὴ εἰδὼς τὰ πράγματα διακρῖναι, ἐκλελυμένος, μαλακὸς, εὐήθης, ἀνόητος, βραδύς.᾿Αριστοφάνης· βλάκες φιλεργοί. ει ρηται δὲ ἀπὸ τοῦ μαλακὸς, καὶ τὸ ὑποκοριστικὸν μάλαξ, ὡς βωμολόχος βώμαξ, πλούσιος πλούταξ· μάλαξ ου ν καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν βλάξ. καὶ βλακεύειν τὸ βραδύνειν. οἱ λέγοντες δὲ βλάκα τὸν ἀλαζόνα, σφάλλουσι. Βλαστός. παρὰ τὸ βλώσκειν τὸ αυ ξειν. Βλαισός. παραλυτικὸς, στρεβλόπους, ὁ τοὺς πόδας ἐπὶ τὰ ε ξω διεστραμμένος καὶ τῷ ¯λ στοιχείῳ ἐοικώς. διὰ τοῦτο καὶ Λάβδα ἐκαλεῖτο ἡ γυνὴἨετίωνος. ει ρηται δὲ βλαισὸς ὁ βεβλαμbeta.391 μένος τὸ ι σον τῶν ποδῶν. τὸ ἐναντίον γοῦν ὁ ἐπὶ τὰ ε σω ε χων τοὺς πόδας καλεῖται ῥαιβὸς, παρὰ τὸ διεφθαρμένον τὸ ε σω τῆς βάσεως. Βλέμμυεσ. ε θνος βαρβαρικόν. Βλήδασ. ο νομα Σκύθου. Βλῆνοσ. ὁ τύραννος. βλῖνος δὲ, ὁ ἰχθὺς, ¯ι. Βληχώδησ. πρόβασι τὸν νοῦν ο μοιος. μωρὸς δὲ ποιμὴν καὶ τὰ πάντα βληχώδης πέμπειν ε μελλε. Βλήχων. ει δος βοτάνης. λέγεται καὶ ὁ γλήχων. Βληχρόσ. ὁ ἀσθενής. παρὰ τὸ τὴν βληχὴν τῶν προβάτων τὴν φωνὴν οὐδὲν ου σαν. βληχρὸν ου ν καὶ α βληχρον τοῦ αὐτοῦ σημαντικὸν ὀνόματος, ὡς στάχυς, α σταχυς. εἰρῆσθαι δὲ τὴν λέξιν ἐπὶ μὲν τοῦ ἀσθενοῦς ἀπὸ τοῦ βέβληται. βληχρὸς καὶ ὁ καταβεβλημένος καὶ πεπτωκώς· ἀπὸ τῶν παλαιόντων. ὁ δὲ Πίνδαρος ἐπὶ τοῦ ἰσχυροῦ λέγει αὐτὸ, ἀπὸ τοῦ βέβληκα, ὁ καταβάλλων. †Βλῶροσ. ὁ διάλευκος.† Βλάσφημοσ. ὁ εἰς θεὸν ἐξυβρίζων. οἱ δὲ ἐβλασφήμουν αὐτὸν ὡς κακίας ἐπὶ τρισὶν ἀνδράσι τὰ πάντα θέμενον. Βλεπεδαίμων. ὁ διεστραμμένος τὰς ο ψεις ὑπὸ δαίμονος. Βλίκαροσ. ὁ βάτραχος. Βλιττομάμασ. ὁ μωρός· καὶ γὰρ τὸ βλίττον μωρόν ἐστι λάχανον. Βλοσσυρόσ. α γριος, καταπληκτικός. beta.392 Βλωμόσ. κλάσμα α ρτου. ἀπὸ τοῦ ψωμὸς, τοῦ ¯ψ εἰς ¯β τραπέντος. η παρὰ τὸ φλωμὸς, ο ἐστι κλάσμα τοῦ α ρτου, καὶ κατὰ τροπὴν βλωμός. η παρὰ τὸ βρῶ τὸ ἐσθίω βρωμὸς καὶ βλωμός· ὡς καὶ παρὰ τὸ βῶ βωμός. οἱ δὲ παρὰ τὸ βάλλειν εἰς τὸ στόμα.῾Ησίοδος· ὀκτάβλωμον. Βλοστρισμόσ. ἡ ἀπορία. παρὰ Γαληνῷ. γράφει καὶ ὁ Ψελλός· ᾿Εκχύμωμα παρέκχυσιν, τὴν ἐφελκύδα μύκην· ῾Υπέρινος κατάξηρος, βλοστρισμὸν ἀπορίαν· Εκφυμα τὸ ἐξάνθημα, τὸ βλάπτεσθαι γυιοῦσθαι. (Θηλυκόν.) Βλάβη. ἡ εἰς ψυχὴν ἐλάττωσις καὶ ἡ ἁμαρτία. ἀπὸ τοῦ βλάβω βλάβη. Ομηρος· βλάβεται δὲ γούνατα. ο θεν καὶ βλάβος. εἰ γὰρ η ν ἀπὸ τοῦ βλάπτω, ω φειλεν ει ναι βλάφη, ὡς σκάπτω, σκάφη. Βλακεία. ε κλυσις, μωρία, χαυνότης, μαλακότης, ῥαστώνη. οὐ γὰρ στρατηγῶν βλακείαις τὰ πράγματα ἐπέτρεψε. Βλασφημία. ἡ εἰς θεὸν υ βρις. λέγεται δὲ καὶ ἡ κατὰ ἀνευθύνων γενομένη μέμψις. παρὰ τὸ φήμη καὶ τὸ βάλλω, ἡ ταῖς φήμαις βάλλουσα. Βλάστη. τὸ βλάστημα. Βλαύτη. ει δος ὑποδήματος. σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος τουτέστιν ἀπὸ βλαύτης. καὶ βλαυτία τὰ ὑπὸ τοὺς πόδας σανδάλια. Βληχή. ἡ τῶν προβάτων φωνή. Βλήχων. ἡ γλήχων. ε στι δὲ ει δος βοτάνης. beta.393 Βληχρά. ἀσθενής. Βλιτάδασ. οἱ παλαιοὶ τὰς γυναῖκας ἀσθενεῖς ε λεγον. Βλοσσυρῶπισ. καταπληκτική. Βλῶσισ. παρουσία. Βλωθρή. χλωρὰ, ἁπαλή. –– –ταύτας ἁρμόσῃ βλωθρᾶς, Θηρίμαχε, πλατάνου. βλωθρὴ καὶ ἡ μακρὰ καὶ ἡ μεγάλη. ἡ εἰς τὸν αἰθέρα μολίσκουσα, μολαιθέρη τὶς ου σα καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν τοῦ ¯μ εἰς τὸ ¯β καὶ ἐκτάσει τοῦ ¯ο εἰς ¯ω, βλωθρή. η παρὰ τὸ μολεῖν καὶ τὸ θορεῖν, ἡ θοροῦσα ταχέως. (Οὐδέτερον.) Βλαύρια. σανδάλια. Βλάβοσ. ἡ βλάβη καὶ τὸ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἁμάρτημα. Βλέποσ. τὸ βλέμμα. Βλέφαρον. τοῦ βλέποντος φάρος. η παρὰ τὸ ἐν τῷ βλέπειν αι ρεσθαι. Βληχρόν. τὸ ἀσθενές. ου τως Ομηρος καὶ᾿ Αλκαῖος. Πίνδαρος δὲ ἰσχυρὸν αὐτὸ λέγει. Βληρόν. τὸ δέλεαρ. Βλῆτρον. τὸ σύμβαλμα. Βλήτροισι. τοῖς βεβλημένοις, τοῖς κεκολλημένοις. βλῶ, βλήσω, βλῆτρον. Βλίαρ. φύλλον συκῆς. Βλίφυλλον. σύκινον. Βλίτηρι. ο ργανον μουσικὸν φησὶν᾿ Ιόβας. σκίνδαψον δὲ, μίμημα χορδῆς. beta.394 Βλύδιον. ὑγρόν. Βλωθρά. χλωρά· ἁπαλά· η μακρὰ καὶ μεγάλα. Βλίτον. ει δος λαχάνου. τινὲς βλίττον γράφουσι. Βλακεύεται. μαλακίζεται. Ξενοφῶν· ει τις αὐτῷ δοκοίη τῶν πρὸς τοῦτο τεταγμένων βλακεύειν. Βλάπτω. βρῶ τὸ ἐσθίω· τοῦτο γίνεται βλῶ κατὰ τροπὴν τοῦ ¯ρ εἰς ¯λ, καὶ κατὰ παραγωγὴν βλάπτω, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐσθιομένων καὶ μηκέτι ὑγιῶν ο ντων. Βλεμμεαίνων. γαυριῶν· ἐπαιρόμενος· η μαργαίνων καὶ ἐνθουσιῶν. παρὰ τὸ βρέμω βρεμαίνω, τροπῇ τοῦ ¯ρ εἰς ¯λ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ε. Βλείμην, βλεῖο. εὐκτικόν. Βλήμενοσ. ω σπερ καὶ τὸ οὐτάσμενος ἀναδρομὴν ε παθε τοῦ τόνου, ου τω καὶ τὸ βλήμενος, ἐκ τοῦ βεβλημένος κατὰ συγκοπήν. Βλίσαι. βαστάσαι. Βλίττειν. τὸ ἀφαιρεῖν τὸ μέλι ἀπὸ τῶν κηρίων. Βλιμάζειν. ἀποστάζειν τοῦ μέλιτος. ε στι δὲ καὶ τὸ ψηλαφᾷν. ω ς φησι Κράτης· ὡς μαλακὸν καὶ τέρεν τὸ χρωτίδιον, ω θεοὶ, καὶ ἐβλίμαζον αὐτήν. κυρίως δὲ βλιμάζειν τὸ τοῦ ὑπογαστρικοῦ καὶ τοῦ στήθους α πτεσθαι, ο περ ποιοῦσιν οἱ τὰς ο ρνιθας ὠνούμενοι. Βλιμάττομεν. ψηλαφῶμεν, ἐπιθυμοῦμεν. Βλῆσθαι. ἀπὸ τοῦ βλῶ, βλήσω, βέβληκα, βέβλημαι, βλῆσθαι, ἀφαιρέσει τῆς β¯ε. beta.395 Βλώσκω. τὸ αυ ξω. παρὰ τὸ μολῶ γίνεται παράγωγον μολίσκω, ὡς γελῶ γελίσκω, καὶ γαμῶ γαμίσκω, καὶ μεταθέσει τοῦ ¯μ εἰς τὸ ¯β βολίσκω, καὶ ἐν ὑπερθέσει βλοίσκω, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ ἐκτάσει τοῦ ¯ο εἰς ¯ω βλώσκω.᾿ Ιστέον, ο τι τὰ ἀπὸ μὲν τῆς πρώτης συζυγίας παραγόμενα διὰ τοῦ ¯ι¯σ¯κ¯ω γίνονται, οι ον τελίσκω· τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ ¯ω διὰ τοῦ ¯α¯σ¯κ¯ω, οι ον γελάσκω. Βλέπετε. ἐπισκέψασθε, προσέχετε. ἀποστολικὴ ἡ λέξις· βλέπετε τὴν κλῆσιν ὑμῶν, ἀδελφοί–. Βλιμαίνειν. τὸ στριγᾷν. (᾿Επίῤῥημα.) Βλακικῶσ. ἀντὶ τοῦ βραδέως. ὡς βλακικῶς διακονεῖς. Τὸ Β μετὰ τοῦ Ο. (᾿Αρσενικόν.) Βοηδρόμοσ. ὁ βοηθός. Βοηθόσ. ἀπὸ τοῦ εἰς βοὴν θεῖν. βοὴ γὰρ κυρίως ἡ μάχη, ὡς· –βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος. η παρὰ τὸ βοὴν καὶ τὸ θόος, ὁ εἰς τὴν βοὴν θόος καὶ ταχύς. Βόθροσ. ο ρυγμα, λάκκος. παρὰ τὸ βάθος, βάθρος καὶ βόθρος. Βόθυνοσ. τόπος τὶς ἰδίως ου τω καλούμενος ἐν τῇ ἱερᾷ ὁδῷ, ου μνήμην᾿ Ισαῖος καὶ Καλλισθένης ποιεῖται. καὶ ὁ βόθρος, καὶ ὁ λάκκος, καὶ τὸ ο ρυγμα. ω σπερ παρὰ τὸ θρασὺς γίνεται θράσυνος, ου τως καὶ παρὰ τὸ βαθὺς βάθυνος καὶ βόθυνος. beta.396 Βολεών. κοπροθέσιον. Βόλιτος καὶ βόλβιτα. τὰ κόπρια. Βολβόσ. ει δος ὀσπρίου η καὶ κρομμύου. βολβὸς τὸ υ δνον. Βόλιμοσ. μόλιμος καὶ κατ' ἐναλλαγὴν βόλιμος. Βομβάλβιοσ. αὐλητὴς, παίζων. παρὰ τὸν αὐλόν. Βόμβοσ. ὁ τῶν μελισσῶν η χος. Βόμβρυξ. ει δος σκώληκος. Βομβυλιόσ. ει δος μελίσσης ἐκ πηλοῦ πλαττούσης τὰ κηρία. Βοοβόρουσ. ὀβολοὺς μεγάλους. Βοονόμοσ. ὁ τοὺς βοῦς νέμων καὶ βώσκων. Βορβόροπιν. κῆπον. σημαίνει καὶ τὸ μόριον. Βορβορυγμόσ. ὁ ἐπιφερόμενος η χος τοῦ υ δατος, η η χος ἐκ τοῦ στόματος τῆς καμήλου. σύνθημα δέ ἐστι ταῖς καμήλοις καθεζομέναις ὁ τοιοῦτος η χος. Βοῤῥᾶσ. α νεμος ψυχρός. τινὲς δὲ ε ν ¯ρ γράφουσι. Βορέασ. παρὰ τὸ βάρος, *καὶ τροπῇ τοῦ ¯α εἰς ¯ο.* η παρὰ τὸ βορὰ, ο σημαίνει τὴν τροφήν. βορᾶς γὰρ ἡμῖν αι τιος, αυ ξων τοὺς καρπούς. Βόρβοροσ. παρὰ τὸ βάρος βάρβαρος, καὶ τροπῇ τοῦ ¯α εἰς ¯ο βόρβορος, ο ε στι τὸ περίττωμα τῆς γαστρός. τοῦτο γὰρ ἐν τῷ α νω κείμενον βάρος ἐμποιεῖ. η παρὰ τὸ βορὰ βορὸς καὶ βόρβορος, ἡ ἐκ τῆς τροφῆς υ λη. Βόσποροσ. πόλις περὶ τὸν῾ Ελλήσποντον, η ν ὁ Βωχάνος ὁ Τοῦρκος ἐπὶ᾿ Ιουστινιανοῦ βασιλέως ἐπόρθησεν. ω ς φησι δὲ Φιλέας, δύο Βόσποροι εἰσίν· ὁ μὲν κατὰ τὴν Προποντίδα, ὁ δὲ Θρακικός. beta.397 Βόσποροσ. οἱονεὶ βοὸς πόρος. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τῆς᾿ Ιοῦς τῆς θυγατρὸς Κάδμου. ταύτῃ γὰρ ἡ Ηρα κατὰ ζῆλον οι στρον ε πεμψεν, η τις ἐλαυνομένη ω σπερ πόρτις, παρῆλθε τὸν τόπον.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

Φύλαρχος δέ φησιν, ο τι οἱ ἐντὸς τοῦ Εὐξείνου Πόντου η σαν α πειροι τῆς γεωργίας· οἱ δὲ ἐκ τοῦ, ε μπειροι· διὸ καὶ Βόσπορος ἐκεῖνο τὸ μέρος τοῦ πελάγους, ο τι ἐσπείρετο. τινὲς δὲ τοὺς στενοὺς πορθμοὺς βοσπόρους εἰρῆσθαι λέγουσιν. η ο τι τὸ παλαιότως σχεδίας πηγνύντες καὶ βόας ὑποζευγνύοντες εἰς τὸ πέρας διεπεραιοῦντο. Βόστρυχοσ. ὁ πλόκαμος. παρὰ τὸ βόστρυχον βόστρυχος, ὁ βοτρυοειδής· μετὰ σχήματος γὰρ βοτρυοειδοῦς ἀπήρτηται. Βορόσ. πολυφάγος. Βοτῆρεσ. ποιμένες. Βούλιμοσ. ὁ ἐπιτεταμένος λιμός. Βούβρωσισ. ὁμοίως. ει ρηται δὲ, ο τι βοῦς λυμαίνεται, καὶ τοὺς βοῦς βρῶσιν ποιεῖ. Βουφάγοσ. πολυφάγος. Βοῦφοσ. ο ρνεον. βοῦφος ἐπιφοιτᾷ, ἐπὶ τῶν ἀσυνέτων καὶ παχυφρόνων ει ρηται. Βουργαών. ο ρος ἑσπέριον, ε νθα Βελισσάριος διαφόρους πολέμους διήνεγκε. Βουκόλοσ. ὁ τῶν βοῶν νομεὺς, βουκόνος τὶς ω ν. παρὰ τὸ κονεῖν περὶ τὰς βοῦς, ο ἐστιν ἐνεργεῖν καὶ διατρίβειν. η βουσὶ κεκλόμενος, ο ἐστιν ἐγκελευόμενος. η παρὰ τὸ κέλλω, ὁ α μα τοῖς βουσὶ κέλλων. Δίδυμος παρὰ τὸ κομεῖν εἰρῆbeta.398 σθαι· ι ν' ῃ βουκόμος, ὡς ἱπποκόμος, καὶ κατὰ τροπὴν βουκόλος. Βούτασ. ὁ τῶν βοῶν νομεύς. ἀττικῶς δὲ ει ρηται. Βουληφόροσ. ἡγεμών· α ρχων· βουλευτής. Βουγάϊοσ. ὁ μέγα ἐπὶ τῇ βοᾷ γαυριῶν. η ἀπὸ τοῦ βοῦ καὶ τοῦ γαία συνθέτου γίνεται βουγάϊος. η παρὰ τὸ γαίειν τὸ γαυριᾷν, ο περ καὶ αὐτὸ παρὰ τὸ γαῖα γέγονεν, ι ν' ῃ ἀπὸ τοῦ μεγέθους τῆς γῆς, ὁ μεγαλόφρων. Βουπλήξ. τὸ βούκεντρον. ἀπὸ τοῦ πλήσσειν τὸν βοῦν. Βουμολγόσ. ὁ τὰς βοῦς ἀμέλγων. Βουλυτόσ. ἡ δειλινὴ ὀψία, ο τε οἱ βόες ἀπολύονται τῶν ε ργων. Βούπαλοσ. ο νος. Βουνίτησ. ὁ βουκόλος, ὁ βοηλάτης. Βουνόσ. ὁ ὀρώδης καὶ γεώλοφος τόπος. Βουγάϊοσ. ὁ μεγαλόσωμος. Βουχανδήσ. ὁ λέβης. Βουπρῆσται. ο νομα ο φεων. Βουβών. τὸ πάθος, ο περ τινὲς βομβῶνα λέγουσι. ῾Ηρωδιανός· βουβὼν ἐπήρθη τῷ γέροντι. καὶ ῥῆμα βουβωνιῶ ει ρηται, ἀπὸ τοῦ ἐπαίρεσθαι, καὶ μεγάλως βαίνειν εἰς οι δημα. Βουκέφαλοσ. ὁ ι ππος τοῦ᾽Αλεξάνδρου, οὐχ ο τι βοὸς κέρατα ει χε· τοῦτο γὰρ ψευδές· ἀλλ' ο τι ου τω ἐν Θεσσαλίᾳ ἐκαλοῦντο οἱ ι πποι. Βοῦσ. παρὰ τὸ βῶ τὸ τρέφω. ὁ τρέφων ἡμᾶς ἐκ τῆς περὶ τὴν γῆν ἐργασίας. οὐ δυνάμεθα δὲ beta.399 λέγειν ἐπὶ τῆς αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν τοὺς βόας, καὶ κατὰ κρᾶσιν βοῦς· τὸ γὰρ ¯α οὐ κιρνᾶται εἰς τὴν ¯ο¯υ, ἀλλ' εἰς τὴν ¯ω, κρείττονα κρείττω· ἀλλὰ λέγομεν, ο τι ὁμοφωνία γέγονε τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν καὶ τῆς αἰτιατικῆς· πᾶσα γὰρ εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς ¯ς λήγει, καὶ συναιρουμένη τὴν τελευταίαν συλλαβὴν, ε χει τὴν αἰτιατικὴν καὶ κλητικὴν ὁμόφωνον αὐτῇ. Βούσιρισ. ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεὺς, ἀφ' ου καὶ ἡ πόλις καλεῖται. ι ν' ῃ ὁ ἰσχυρὸς, ὁ δυνάμενος βοῦς α γειν σειραῖς, ω στε δύνασθαι μόνον. τὰ δὲ εἰς ¯ρ¯ι¯ς βαρύτονα διὰ τοῦ ¯ι, οι ον· ε ρις, ι ρις, δῆρις, Σίρις, ο νομα πόλεως Φοινίκων, κίσιρις, ει δος ὀρνέου, Τίρις, ο νομα κύριον, Οσιρις, ὁ Διόνυσος παρ' Αἰγυπτίοις, καλάσιρις, ξίρις, ει δος φυτοῦ. πρόσκειται βαρύτονον, διὰ τὸ χειρὶς, τὸ χειρομάνικον. Βοώτησ. α στρον πλησίον τῶν α ρκτων. ὁ δ' αὐτὸς καὶ ἀρκτοφύλαξ καλεῖται. Βούπαισ. νέος ἀφῆλιξ. (Θηλυκόν.) Βότρυσ. παρὰ τὸ βῶ τὸ πατῶ. η παρὰ τὸ τοῖς ποσὶ τρίβεσθαι, πότρυς καὶ βότρυς. η παρὰ τὸ τὴν πόσιν ῥεῖν. Βοή. ἡ φωνή. παρὰ τὸ βέω τὸ βαίνω, ἡ διὰ τῆς ἀρτηρίας βαίνουσα. η παρὰ τὸ βέω, τὸ τρέφω, ἡ ἐκ τῶν τρεφομένων πνευμάτων πεμπομένη. Βολίσ. ἀκόντιον. Βόλοσ. ἡ δρόσος, καὶ τὸ δίκτυον. beta.400 †Βολένη. τὸ κρέας τὸ περὶ τὸ στόμα τῆς γαστρός.† †Βοῶτα. παρὰ Λάκωσιν ἡ ὀδύνη.† Βορά. ἡ τροφή. παρὰ τὸ βῶ τὸ τρέφω. Βόσισ. ἡ τροφή. Βόττεια. πόλις Μακεδονίας. Βούβοτοσ. ἡ πολλὴν τροφὴν ε χουσα. Βουχίλου. εὐτρόφου. –βουχίλου κράτορες᾽Αρκαδίας. Βουπρῆστισ. λαχάνου ἀγρίου γένος, ο μοιον τῷ σίνηρι. Βούδεια. πόλις ἐν Μαγνησίᾳ. Βοῦνισ. ἡ βουνώδης γῆ. παρὰ τὸ βουνός· βουνὸς δέ ἐστιν ὁ ὀρώδης καὶ γεώλοφος τόπος. Βουρδιγάλα. πόλις Κελτογαλατίας. Βουθία. πόλις᾽Ιωνίας. ὁ πολίτης Βουθαῖος. Βούκαια. πόλις Φωκίδος. Βουκάπη. ἡ φάτνη τῶν βοῶν, ἐν ῃ οἱ βόες κάπτουσιν. ἀπὸ γὰρ τοῦ κάπω τὸ ἐσθίω ἡ κάπη γίνεται. Βουλὴ ἁγίων. ὁ σύλλογος τῶν ἁγίων. βουλὴ,

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

γνώμη καὶ βουλευτήριον. βουλὴ, ο ρεξις ζητητικὴ παρὰ τῶν ἐφ' ἡμῖν πρακτέων γενομένη· βούλεται γὰρ τὶς, εἰ ὀφείλει μετελθεῖν τοῦτο τὸ πρᾶγμα η ου . Βούλησισ. ποιὰ φυσικὴ θέλησις, η γουν φυσικὴ καὶ λογικὴ ο ρεξις τινὸς πράγματος. διαφέρει δὲ βούλησις καὶ προαίρεσις· προαίρεσις μὲν γὰρ οὐκ ε στι τῶν ἀδυνάτων, βούλησις δ' ε στι τούτων· οι ον ει τις ει ποι βούλεσθαι ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι ἀποθανατισθῆναι· τοῦτο γὰρ ἡμῖν ἀρτίως beta.401 ἀδύνατον· καὶ ἡ μὲν βούλησις καὶ περὶ τὰ μὴ δι' ἡμῶν πραττόμενα, ω σπερ α ν ει τις ει ποι βούλεσθαι τόνδε τὸν ἀθλητὴν νικῆσαι· προαιρεῖσθαι δὲ οὐκ α ν τις ἐρεῖ τοῦτο· ἡ γὰρ προαίρεσις ἐπὶ τῶν δι' ἡμᾶς ἀεὶ πραττομένων λέγεται. ε τι ἡ μὲν βούλησις μᾶλλον ἐστὶ τοῦ τέλους, ἡ δὲ προαίρεσις τῶν περὶ τὸ τέλος, οι ον· ὑγιαίνειν βουλόμεθα, προαιρούμεθα δὲ τὰ δι' ω ν ὑγιανοῦμεν. †Βόστρα. ἡ πόλις.† *Βολίσ. ἀκόντιον. βολὶς καὶ ἡ ἀστραπή.* Βοή. ἡ μεγάλη φωνὴ καὶ ἡ μάχη. ὡς τό· βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος. Βοῶπισ. ἡ μεγαλόφθαλμος. βοῶπις Ηρα. Βόμβησιν. θρύλλησιν. τοῦ θεολόγου· καὶ τῆς μεγάλης ἐκείνης βομβήσεως. Βοιωτία. ἡ Ευ ριπος. καὶ Βοιωτεῖς. Βοανεργέσ. υἱοὶ βροντῆς. (Οὐδέτερον.) Βόεια. μεγάλα.᾿Αριστοφάνης· ῥήματ' α ν βόεια δώδεκ' ει πε. Βόλινον. κώμη τῆς᾿Αχαΐας πλησίον Πατρῶν. Βόλιτον. βόλβιτον δὲ οἱ Ιωνες. οἱ δὲ α λλοι καὶ ῾Ιππώναξ· βολβίτου κασιγνήτην. καὶ βολίτιον κατὰ παραγωγήν. ει ρηται δὲ οἱονεὶ βοὸς λιτὸν, τὸ ἁμάρτημα τὸ κοπρῶδες, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯β βόλβιτον. Βομβύλον. σκεῦος στρογγυλοειδές. Βοίδιον. βοΐδιον. Βορόν. βρωτικὸν, ὀξύτατον. beta.402 Βοσόρ. παρ'῾Εβραίοις τὸ ἀπὸ κόκκου βεβαμμένον ἱμάτιον. Βοτά. τὰ πρόβατα. Βοτηρικὰ κύπελλα. ποτήρια ποιμενικά. Βούτορα. τὰ πλήττοντα τοὺς βόας. Βούδειον. τόπος. καὶ Βουδειανός. Βουκελάτου. α ρτου ἐλατοῦ, ο ς λέγεται κολλίκιον. Βούτομον. ει δος χόρτου. Βούτυρον. τὸ λιπῶδες τοῦ γάλακτος. Βουστάθμιον. τὸ βουστάσιον. Βουκόλημα. θέλγιστρον, ἀποπλάνημα, ἀπάτημα. Βούλευμα. τὸ ι διον. Βούλημα. τὸ δημόσιον. Βουλευτόν. οὐ τὸ τέλος, ἀλλὰ τὸ πρὸς τὸ τέλος, η ο τῶν πραττομένων ἐφ' ἡμῖν ε στι. Βούσυκον. εἰώθασι τῇ προσθήκῃ τοῦ ι ππου η τοῦ βοὸς τὸ μέγεθος τοῦ ὑποκειμένου δηλοῦν· ἀπὸ μὲν τοῦ βοὸς, βούσυκον, βούπαις, βούλιμος, ἀπὸ δὲ τοῦ ι ππου, ἱπποσέλινον, ἱππογνώμονα, τὸν μεγαλογνώμονα. (῾Ρῆμα.) Βοάδει. ὀκνεῖ. Βοηδρομεῖν. μετὰ σπουδῆς παραγίνεσθαι. Βοῇσ. ἀντὶ τοῦ βοᾷς. ε στι δὲ δωρικόν· καὶ μηδεὶς οἰέσθω ἀπὸ τοῦ βοᾷς γεγονέναι, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ βοάεις κατὰ κρᾶσιν τοῦ ¯α καὶ ¯ε εἰς ¯η, ὡς γελῇς ἀπὸ τοῦ γελάεις, οὐκ ἀπὸ τοῦ γελᾷς. Βολβεῖται. μεγαλοῤῥημονεῖ. Βοράζειν. παρὰ τὸ βορὰ, βοράζω, βοράζειν. beta.403 Βόσκω. παρὰ τὸ βῶ τὸ τρέφω. ὁ μέλλων βόσω, καὶ πλεονασμῷ βόσκω· ὡς τιτρώσω, τιτρώσκω, θνήσω, θνήσκω. ἐξ ου βόσις, ἡ τροφὴ, καὶ συβώτης. Βομβάζειν. φθέγμα ἐπὶ τὸ διασύρειν καὶ τωθάζειν λεγόμενον. Βουκολήσασ. ἀπατήσας. Βουλιμιᾷ. λιμώττει, πεινῇ λίαν. Βουλεύσασ. ἀντὶ τοῦ βουληθείς. Βουλεύοντι. ἀντὶ τοῦ συμβουλεύοντι. Βουλομένῳ. γλιχομένῳ, ἐπιθυμοῦντι. Βουβωνιῶ. φλεγμαίνω τοὺς βουβῶνας. ἐγὼ μὲν ου ν εἰς τὸ βαλανεῖον βούλομαι ἀπελθεῖν· βουβωνιῶ γὰρ τὰ νεφρὰ ὑπὸ τῶν κόπων. Βοῶμεν. ὀμόσωμεν. Βοώμενον. ἐπικαλούμενον. Βοῷεν. βοάοιμι βοῷμι, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν βοάοιεν βοῷεν. (᾿Επίῤῥημα.) Βοτρυδόν. ἡ ἑτέρα τῆς ἑτέρας ἐχομένη, ὡς ῥάγες τῶν βοτρύων. Τὸ Β μετὰ τοῦ Ρ. (᾿Αρσενικόν.) Βραβεῖσ. οἱ ἐν τοῖς ἀγῶσι κήρυκες. Βραβευτήσ. διοικητὴς, κριτὴς, παροχεύς. βραβευτὴς δὲ οὐ πάνυ τι λέγεται, ἀλλὰ μᾶλλον βραβεύς. Πλάτων· ἐπιστάτας τὲ καὶ βραβέας. beta.404 ἐν δὲ τῷ Πρωταγόρᾳ· βραβευτὴν αἰσχρὸν ει η αἱρεῖσθαι. Βρασμὸς γῆσ. ο ταν καχλάζῃ μετὰ κινήματος. ἐκτιναγμὸς δὲ, ο ταν ἀναριπτῆται. Βραδύσ. ὁ ἀργὸς, ὁ μὴ ἀγχίνους. κάπιλήσμων καὶ βραδύς. παρὰ τὸ βάρος βαρὺς καὶ ἐν ὑπερθέσει τοῦ ¯ρ καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ βραδύς. Βράσσων. ὁ βραδὺς καὶ βραχύς· ἑκάτερα γὰρ σημαίνει. Βραχίων. ο τι βραχύτερός ἐστι τοῦ λοιποῦ μέρους. βραχίων τροπικῶς καὶ ἡ δύναμις. Βραχύσ. κατὰ τροπὴν τοῦ ¯λ εἰς τὸ ¯ρ· παρὰ γὰρ τὸ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἀποβεβλῆσθαι μέρος καὶ ἐλάσσονα γενέσθαι. Βρεγμὸς καὶ βρέγμα. τὸ ὑπερμετώπιον μέρος, η τὸ τῆς κεφαλῆς α κρον κρανίον. τοῦτο γὰρ πρῶτον βρέχεται. Βριήπυοσ. μεγαλόφωνος. Βρινοί. οἱ βάτραχοι. Βριάρεωσ. ὁ ἑκατόγχειρ θεός. Βρίμοσ. δυνατὸς, ἰσχυρὸς, γενναῖος. Βριαροί. βαρεῖς, ἰσχυροὶ, στερεοί. Βριαρόχειρ. ὁ ἰσχυρὸς καὶ δυνατὸς τὴν χεῖρα. Βρόμιοσ. ὁ Διόνυσος. Βροτολοιγόσ. ἀνθρωποκτόνος. λοιγὸς γὰρ ὁ ο λεθρος. βροτολοιγὸς Αρης. Βροτόσ. ὁ α νθρωπος. παρὰ τὸ μείρω τὸ μερίζω γίνεται μορτὸς, καὶ καθ' ὑπέρθεσιν τοῦ ¯ρ beta.405 καὶ τροπὴν τοῦ ¯μ εἰς ¯β βροτὸς, ὁ μεμερισμένην ε χων τὴν φωνήν. Βρότοσ. τὸ μετὰ κονιορτοῦ αι μα τοῦ ἀνθρώπου, καὶ οὐκ α λλου ζώου· βροτὸς γὰρ ὁ α νθρωπος. Βρόμοσ. ὁ τοῦ πυρὸς η χος, ἀπὸ τοῦ βρέμω τὸ ἠχῶ. ε στι δὲ ποιὰ φωνή. βρῶμος δὲ τὸ φυτὸν, *καὶ ἡ δυσωδία·* μέγα. Βρόγχοσ. ὁ λαιμὸς, ο ν καὶ φάρυγα καλοῦμεν, καὶ ἐπὶ τῶν ἰχθύων τῶν τὰ βράγχη ἐχόντων. ει ρηται δὲ παρὰ τὸ βρέχω, βρέχος τὶς ω ν, ὁ ἐν τῷ σιτεῖσθαι καὶ πίνειν βρεχόμενος. καὶ ἡ μὲν συνήθεια βρόγχον λέγει· οἱ δὲ ἀρχαῖοι βράγχον· ο θεν καὶ βραγχιᾷν τὸ παθητικὸν ει ρηται. πεποίηται δὲ ἡ λέξις τοῦ βρόγχου ἀπὸ τοῦ γινομένου η χου ἐν τῷ καταπίνειν. Βρόχθοσ. τὸ ὀλίγον πόμα, καὶ ἡ φάρυγξ, δι' η ς καταπίνομεν. ει ρηται παρὰ τὸ βρέχω, βέβροχα. Βρόχοσ. τὸ τῆς ἀγχόνης σχοινίον. Ομηρος· ἁψαμένη βρόχου– κυρίως δὲ βρόχος τὸ εἰς τὰς ἀγκύρας καὶ εἰς τὰ ἀπόγεια σχοινίον, διὰ τὸ βρέχεσθαι. καὶ βρόχος ἡ ἀνάγκη παρὰ τῷ᾽Αποστόλῳ· οὐχ' ι να βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω. Βροῦχοσ. ἡ κάμπη, η ἡ νεογενὴς καὶ α πτερος ἀκρίς. βροῦχος δὲ παρὰ τὸ βρύκειν, ο σημαίνει τὸ ἐσθίειν. *Βρουμαχία. ἑλληνικὴ ἑορτὴ τοῦ Διονύσου.* Βρυγμόσ. ἡ σύντομος ἐδωδὴ, η τρισμὸς ὀδόντων, η μυλῶν ἀκόνησις. παρὰ τὸ βρύκω τὸ ἐσθίω. ὡς νύσσω νυγμὸς, ου τω βρύκω βρυγμός. beta.406 Βρωτόσ. ὁ βεβρωμένος. Βρῶμοσ. τὸ φυτόν. Βραβευτάσ. τοὺς τῶν ἀγωνιζομένων κριτὰς καλοῦσιν· ου τοι γὰρ τοῖς νικῶσι τῆς νίκης τὴν ψῆφον ὀρέγουσι. καταβραβεύειν δέ ἐστι τὸ ἀδίκως βραβεύειν. ὁ᾽Απόστολος· μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβευέτω. (Θηλυκόν.) Βραχυμυθίασ. η τοι βραχυλογίας. Βρετανία. νῆσος περὶ τὸν ὠκεανόν. τινὲς δύο ¯τ¯τ γράφουσι. Βριαρά. βαρεῖα, ἰσχυρά. Βρούτιδεσ. γυναῖκες ου τω καλούμεναι. Βροντή. ἡ ὑπὸ πνεύματος ἐν τοῖς νέφεσι γενομένη ε κρηξις, η τις πρὸς τὴν τῶν νεφῶν πυκνότητα βίᾳ φερομένη ποιεῖ ἐν τῇ πληγῇ ψόφον· η ο ταν πνεῦμα ξηρὸν καὶ βίαιον κοιλότησι νεφέλης ἐναπολειφθὲν, καὶ ὑπὸ εὐτονίας τοῖς κοιλώμασι τῶν νεφῶν ἐνστρεφόμενον ζητεῖ διέξοδον πρὸς τὰ α νω. ἀντέχουσαι μὲν ου ν ἐπὶ τῆς α γαν πιλήσεως αἱ νεφέλαι, τὸν τραχὺν ἐκεῖνον ἐκ τῆς τοῦ πνεύματος παρατρίψεως ἀποτελοῦσιν η χον· ἐπειδὰν δὲ ω σπερ πομφόλυγες περιταθεῖσαι τῷ πνεύματι ἐπιπλέον ἀντέχειν καὶ στέγειν ἀδυνατήσωσι, βιαίως ἀποῤῥηγνύμεναι καὶ πρὸς τὴν ε ξω διαπνοὴν διεῖσαι τὸ πνεῦμα, τοὺς κατὰ τὰς βροντὰς ἀποτελοῦσι ψόφους, καὶ ἀστραπὴν ἐργάζεσθαι πέφυκεν. ει ρηται δὲ παρὰ τὸ βρόμον, ο σημαίνει τὸν τοῦ πυρὸς η χον· ε μπυρος γὰρ ἡ βροντή. beta.407 Βρώμησ. βρώσεως, τροφῆς. οι ον· – μνησθησώμεθα βρώμης. Βρύοικοσ. ἡ α γκυρα, ἡ τὸν βυθὸν οἰκοῦσα. (Οὐδέτερον.) Βραβεῖον. ἐπινίκιος ἀμοιβὴ, η ὁ παρὰ τῶν βραβευτῶν η μᾶλλον τῶν βραβέων διδόμενος στέφανος τῷ νικῶντι. Βράβηλλα. τὰ καλούμενα δαμάσκηνα. τὰ αὐτὰ καὶ κοκκύμηλα καὶ μάδρυα. βοράβηλα τινὰ ο ντα, τὰ τὴν βορὰν ἐκβάλλοντα· εἰσὶ γὰρ μαλακτικὰ τῆς γαστρός. Βραδύτερον, οὐ βράδιον λέγουσι, ο τι μὴ῾Ησίοδος μόνος ει ρηκε βράδιον συνεσταλμένως· –βράδιον δὲ Πανελλήνεσσι φαείνει. Βραχιόλια. α παρ' ἡμῖν χλιδόνες καλοῦνται. Βραχυτελέσ. σύντομον, μικρόν. Βραχύ. ὀλίγον. Βράκανα. α γρια καὶ δύσπλυτα λάχανα. Βρέβιον. ἡ ἐπίτομος καὶ σύντομος γραφή. βρεβίῳ γὰρ κατὰ Λατίνους τὸ τέμνω. *γράφεται καὶ τὸ βραχὺ καὶ ὀλίγον.* καὶ βρεβίτα ἡ συντομία. Βρέτασ. ει δωλον, α γαλμα. παρὰ τὸ βροτὸς βρέτας κατὰ τροπήν. κυρίως δὲ τὸ ἀπὸ ξύλου πεποιημένον ἀνθρώπου α γαλμα. Βρέχμα καὶ βρέγμα. τὸ ὑπερμετώπιον μέρος, ο περ ὁ ποιητὴς βρεχμὸν καλεῖ. λέγεται δὲ τὸ beta.408 τῆς

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

κεφαλῆς α κρον κρανίον. ω σπερ παρὰ τὸ ε χω γίνεται ἐχμὸς καὶ συνεοχμὸς, οι ον· – καὶ αὐχένος συνεοχμῷ. ου τω παρὰ τὸ βρέχω βρεχμὸς καὶ βρέχμα· τοῦτο γὰρ πρῶτον βρέχεται. Βρέφοσ. παρὰ τὸ φέρβω τὸ τρέφω γίνεται φέρβος καὶ κατὰ μετάθεσιν τῶν στοιχείων βρέφος. Βρεντήσιον. πόλις περὶ τὸν᾽ Αδρίαν. Βριαρόν. ἰσχυρὸν, βαρύ. παρὰ τὸ βία βιαρὸν καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ρ βριαρόν. ε νθεν τὸ Βριάρεως. η παρὰ τὸ βρίω, ἀφ' ου καὶ βρίθω. Βροτόεντα. ἡμαγμένα. βρότος γὰρ τὸ μετὰ κονιορτοῦ αι μα τοῦ ἀνθρώπου. Βρόνδον. ει δος διαλέξεως. Βροντήσιον. χώρα᾽ Ιταλίας. Βρόμιον πῦρ. ἠχητικόν. Βρύον. τὸ ἐκ τῆς θαλάσσης ἀχυρῶδες ἐκφερόμενον, καὶ τὸ προχεόμενον. Βρύτια. τὰ τῆς σταφυλῆς πιέσματα. παρὰ τὸ τοὺς βότρυς βρύτια. οἱ δὲ᾽ Αττικοὶ τὰ τῶν ἐλαιῶν ἀλέσματα. Βρύελλα. τὰ βροῦλλα καὶ βρύλλια. βρυλλίῳ δέδεται. Βρύχιον. βυθιζόμενον. Βρύχια υ δατα. τὰ ὑπὸ γῆν ἐφιγμένως διακείμενα, καὶ η χον α νωθεν ἀποτελοῦντα. Βρέφοσ. ἀπὸ γεννήσεως ε ως τεσσάρων ἐτῶν. beta.409 (῾Ρῆμα.) Βραβεύει. διανέμει. Βράσσω. τὸ ζέω. ο περ ἀναβράσσω λέγουσιν᾽ Αττικοὶ, ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος λαμβάνοντες τὴν λέξιν.᾽ Αριστοφάνης· ἀναβράττω κίχλας. ἀντὶ τοῦ ἑψίω. ει ρηται παρὰ τὸ βάρος, η βαρῶ, βαράσσω, καὶ κατὰ συγκοπὴν βράσσω. Βραχυμυθεῖν. τὸ βραχυλογεῖν. Βρενθύεται. μεγαλοφρονεῖ, ἐπαίρεται, η προσποιεῖται ὀργίζεσθαι. βρένθυον γάρ ἐστι μῦρον· τοῖς ου ν ἀλαζόσι καὶ τρυφεροῖς ἀκολουθεῖ μύρῳ χρίεσθαι. ἀπὸ τούτου δηλαδὴ τοὺς θρυπτομένους βρενθυομένους λέγουσι. Βρέχειν. ἐπὶ τοῦ πίνειν λέγεται. καὶ ὑποβεβρεγμένος ὁ μέθυσος. τὸ δὲ βρέχειν ἀπὸ τοῦ η χου τοῦ υ δατος, ὀνοματοποιΐα ἡ λέξις. καὶ Ομηρος· –ἀμφὶ δέ οἱ βρέχεν. η παρὰ τὸ βάλλω, βαλλῶ, καὶ βρῶ, βρέχω. Βρίθει. βαρεῖ. Βριμάζει. λέοντος χρῆται φωνῇ. Βριμαίνω. τὸ ὀργίζομαι. καὶ βριμούμενος. Βριμήσαιο. ὀργισθείης. Βρίζοντεσ. νυστάζοντες, κοιμώμενοι. Βρίξαι. τὸ μετὰ βορὰν καὶ τροφὴν κατευδῆσαι. Βρυάζει. θάλλει καὶ τρυφᾷ. beta.410 Βρύει. τέθηλεν, ἀνθεῖ. Βρύχεται. μαίνεται. τοῦτο κυρίως ἐπὶ τῶν λεόντων. Βρυκάω. ἐσθίω. Βρύκουσα. τρώγουσα, κατεσθίουσα, τοὺς ὀδόντας τρύζουσα. Βρύττοντεσ. πυρέττοντες. ου τως οἱ᾽ Αθηναῖοι. παρὰ τὸν βρύχετον, ο σημαίνει τὸν πυρετόν. Βρωμᾶσθαι. ὀγκᾶσθαι. ἐπὶ ο νου δὲ λέγουσι τοῦτο. λέγεται καὶ ὀγκᾶσθαι ἐπὶ ο νου, ἀλλὰ σπάνιον τοῦτο. Βρωμούμενοι. βρῶμον ἐσθίοντες. Βρύλλων. ὑποπίνων. (᾽Επίρῥημα.) Βραχέωσ. δι' ὀλίγου. Βρεκεκεὲξ, κοὰξ, κοάξ. ἐφύμνιον ἐν βατράχοις. ου τως᾽ Αριστοφάνης. Τὸ Β μετὰ τοῦ Υ. (᾽Αρσενικόν.) Βύασ. ει δος ὀρνέου νυκτερινοῦ. Δίων· καὶ βύας ω φθη. καὶ βύαι ω φθησαν. Βύβλισ. ο νομα κύριον. ἀδελφὸς Κάννου, ἀμφότεροι δυστυχήσαντες. Βύβλοσ. ὁ πάπυρος, ἐξ ου καὶ βυβλία τὰ ξυλοχάρτια. καὶ Βύβλος πόλις Φοινίκης ἀρχαιοτάbeta.411 τη ει ρηται, ο τι τὰ ἐν αὐτῇ τιθέμενα βυβλία α σηπτα διαφυλάττεται. τὸ ἐθνικὸν Βύβλιος, καὶ Βυβλίας. Βύθιοσ. ὁ ἐν τῷ βυθῷ. Βυθόσ. τὸ βάθος, τροπῇ τοῦ ¯α εἰς ¯υ. η παρὰ τὸ βύζω, βυστὸς καὶ βυθός. Βύκτησ. ἠχητικός. καὶ Ομηρος· ε νθα βυκτάων ἀνέμων– παρὰ τὸ βύω, ε νθεν βεβυσμένος, ου παράγωγον βύζω, βέβυκται. παρὰ γοῦν τὸ βέβυκται βύκτης. Βυκανῆται. σαλπιγκταί. Βυρσάτονοσ. τοῦ τυμπάνου. Βυρσοδέψησ. σκυτοτόμος. παρὰ τὸ τὰς βύρσας δεψῆσαι, ο ἐστιν ἁπαλῦναι. Βυσαυχήν. ὁ τοὺς ω μους συνέχων ἐπὶ τὸν τράχηλον. Βυσσόσ. ὁ βυθὸς παρὰ᾽ Ηροδότῳ. τροπῇ τοῦ ¯θ εἰς ¯ς καὶ πλεονασμῷ ἑτέρου ¯ς βυσσός. ε στι δὲ βύσσος ει δος βοτάνης, ἐξ ου τὰ ἀπ' αὐτῆς βαπτόμενα βύσσινα λέγονται. (Θηλυκόν.) Βύζα. ἡ Κωνσταντινούπολις. Βυζάνη καὶ Βυζία. ὀνόματα πόλεων. Βυκάνη. ο ργανον μουσικόν. Βύρσα. παρὰ τὸ δέρω τὸ ἐκδέρω, ὁ μέλλων αἰολικῶς δέρσω, καὶ δέρση, ἡ βύρσα ἡ ἐκδερομένη τοῦ σώματος. η παρὰ τὸ ῥύω, ῥύσα, ἡ περιῤῥεομένη τῷ ἱδρῶτι. (Οὐδέτερον.) Βύσσινον. τὸ κόκκινον. beta.412 Βυβλίον καὶ βιβλίον διαφέρουσι. βυβλίον λέγεται τὸ ξυλοχάρτιον καὶ τὸ α γραφον, ὡς· ἐπὶ τῷ βυβλίῳ σου πάντες γραφήσονται. βιβλίον δὲ, τὸ γεγραμμένον, ¯ι. Βυζάντιον. ο τι τὸ Βυζάντιον Σεβήρου βασιλέως῾ Ρωμαίων τετείχιστο γενναίῳ τείχει πεποιημένῳ μυλίτῃ λίθῳ εἰς τετράγωνον εἰργασμένῳ.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἑπτὰ μὲν γὰρ η σαν ἀπὸ τῶν Θρᾳκίων πυλῶν πύργοι. Βύκηνον. ἡ σάλπιγξ. (Ῥῆμα.) Βυκηνίζω. σαλπίζω. Βύουσι. φράττουσι, καλύπτουσιν. ε νθεν καὶ ἀκρόβυστος, ὁ τὸ α κρον βεβυσμένον ε χων. Πισίδης· ἐρῶ δέ σοι νῦν, ει περ οὐ βύειν θέλεις. Βύσωσι. φράξωσι. Βυσσοδομοῦντεσ. ἐκ βάθους σκεπόμενοι. Βυσσοδομεύειν. τὰ κεκρυμμένα βουλεύεσθαι καὶ ἐνθυμεῖσθαι καὶ οἱονεὶ ἐν βυθῷ τινὶ οἰκοδομεῖν. Βύω. τὸ ἀσφαλίζω. (Ἐπίῤῥημα.) Βύζην. ἀθρόως, πυκνῶς, ἐπαλλήλως. ὁ δὲ τὰ φρέατα φορυτοῦ καὶ τῇ ἐπιτυχούσῃ υ λῃ βύζην ἐνέπλησε. καί· βύζην τὰς τριήρεις ὁρμίζοντες. Τὸ Β μετὰ τοῦ Ω. (Ἀρσενικόν.) Βῶλοσ. ο νομα κύριον. καὶ βῶλος τὸ βωλάκιον, καὶ βῶλος ἡ γῆ. παρὰ τὸ βῶ τὸ τρέφω, ο θεν καὶ βῶστρον, γίνεται βῶλος, ἐξ αὐτοῦ βῶλαξ, ὡς λίθος λίθαξ. η παρὰ τὸ ὑπὸ τῶν βοῶν beta.413 ἀλοᾶσθαι, κοπτομένη. η παρὰ τὸ πωλεῖσθαι, καὶ συνεχῶς περὶ αὐτὴν στρέφεσθαι. οι ον· ου τί ποτ' εἰς ἀγρὸν πολέσκετο. Βωμολόχοι. ἀπατεῶνες, πανοῦργοι, ἀσεβεῖς, ἱερόσυλοι· τινὲς γὰρ ἐν τοῖς βωμοῖς λοχῶντες καὶ ἐνεδρεύοντες τὰ τοῖς θεοῖς συναγόμενα ἀπεσύλων. κυρίως δὲ οἱ μετὰ κολακείας προσαιτοῦντες, καὶ οἱ ἐπὶ τῶν θυσιῶν ὑπὸ τοὺς βωμοὺς καθίζοντες. Βώμαξ. ὁ βωμολόχος. ἀπὸ τοῦ βωμοῦ. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μαλακιζομένων. Βωμόσ. τέμενος, ἱερόν. παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω, ὁ βεβηκὼς καὶ ἱδρυμένος τοῖς θεοῖς πρὸς θυσίαν. Βωνίτησ. ὁ βουκόλος. Βῶνοσ. στρατηγὸς τῆς Μυσίας τῆς παρὰ τῷ Ιστρῳ ποταμῷ, ἀνὴρ συνετὸς εἰς α κρον. ο ς η ν ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ. Βώνυσοι. α ποικοι. Βώξ. ὁ βάτραχος, η ει δος ἰχθύος. ο ς ἱστορεῖται ε χειν φωνήν. παρὰ τὸ βοὴ γίνεται βόαξ καὶ κράσει βώξ. φασὶ δὲ καὶ δισυλλάβως λέγεσθαι. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' ε χουσι γαστέρα μεστὴν βοάκων. καὶ Φερεκράτης· οὐκ ε στιν α λλος οὐδεὶς η βοάξ. Βῶροι. ὀφθαλμοί. Βώτορεσ. οἱ νομεῖς. παρὰ τὸ βῶ, βέβοται, βοτὴρ καὶ βωτήρ. ὡς ἐλάστης, ἐλαστήρ. καὶ ἐπεκτάσει βώτωρ. ὡς Μέντης Μέντωρ. Βώχανοσ. κύριον. Βωμόσ. ὑψηλὸς τόπος. τοῦ θεολόγου· *βωμῷ beta.414 μὲν οὐκ ἐδεήθη τῆς κενῆς δόξης. καὶ τοῦτο περὶ τοῦ Κράτητος λέγεται· ἀνέβη γὰρ ἐπὶ βωμὸν η γουν ὑψηλὸν τόπον καὶ δημοσίᾳ ει πεν· ο τι Κράτης ἐλευθεροῖ τὸν Κράτητα. (Θηλυκόν.) Βωδόνη. πόλις Περῤαβική. Βῶλοσ. ἡ γῆ. Βῶλος α ρουρα. ἐπὶ τῶν τοῖς μεγάλοις τὰ μικρὰ προσφιλοτιμουμένων· ὁμοίως τῷ· θαλάττῃ ἐκ χαράδρας υ δωρ. Βώσ. ἡ βύρσα. ὡς τό· βῶν ἀζαλέην. βῶν δὲ τὸ σκουτάριον λέγεται· ἀζαλέην δὲ, τὴν κατάξηρον. Βωτιάνειρα γῆ. ἡ τρέφουσα τοὺς α νδρας. ὡς σωτὴρ σώτειρα, ου τως ἀνὴρ α νειρα, καὶ μετὰ συνθέσεως τοῦ βῶ, βωτιάνειρα. †Βωταλίσ. ἡ νυκτερίς.† (Οὐδέτερον.) Βώτιον. χώρα παρὰ τὴν Ιλιον. εἰς ο καταχθεὶς Ἀγαμέμνων ἐπεβώσατο τὴν Αρτεμιν, εὐμενῆ αὐτῷ γενέσθαι πλέοντι. καὶ ὠνομάσθη ου τως ἀπὸ ταύτης τῆς αἰτίας. Βωμακεύματα. τὰ βωμολοχεύματα. οἱ δὲ τὰ εὐτράπελα καὶ γελωτοποιὰ, η τὰ κολακικά. α λλοι δὲ τὰς συκοφαντίας η τὰ πανουργεύματα. (Ῥῆμα.) Βωθύσσειν. ὁρμᾷν. Βωθεύοντασ. βοηθοῦντας. Βωμολοχεύσαιτο. ἀντὶ τοῦ ἀγοραῖον τὶ ει ποι η εὐτελές. ου τως Ἀριστοφάνης. beta.415 Βώσεσθε. βιώσεσθε. Βώσαντι. κράξαντι. Βωσόμεθα. καλεσόμεθα, μαρτυρούμεθα. Βωστρεῖν. βοᾷν, καλεῖν. παρὰ τὸ βῶ, βοάζω, βοάστης, ει ρηται ῥῆμα βοαστρῶ· ὡς ἀπὸ τοῦ ἐλεῶ ἐλεάζω, ἐλαστὴς, καὶ ἐλαστρῶ. Βώσον. βοήθησον. ου τως Κρατῖνος. beta.416 †Βωτεῖν. τὸ ἀροτριᾷν.† Βωτεῖν. ἀντὶ τοῦ ἀροῦν. ου τω Λάκωνες. Βῶ. τὸ πατῶ, ἐξ ου καὶ βότρυς. Βῶ. τὸ τρέφω, ἐξ ου καὶ βοῦς. Βῶ. τὸ βαίνω, ἐξ ου καὶ βῆμα. Βῶ. τὸ λέγω, ἐξ ου κατὰ παραγωγὴν βάζω. gamma.415 Γ. Τὸ Γ μετὰ τοῦ Α. (Ἀρσενικόν.) Γαβριήλ. ο νομα κύριον, ἑρμηνεύεται δὲ θεὸς καὶ α νθρωπος. Γαλαθηνός. ὑπομάζιος. παρὰ τὸν θήσω μέλλοντα, ο δηλοῖ τὸ θρέψω, ὡς τό· ἐπηετανὸν γάλα θῆσθαι. τουτέστι τρέφεσθαι, γίνεται θηνὸς, ω σπερ παρὰ τὸν κλείσω μέλλοντα γίνεται κλεινός· καὶ ἐν συνθέσει γαλαθηνός. Γαλεὸς καὶ γαλεώτησ. ὁ ἀσκαλαβώτης. Γαλαξίασ. τὸ ἐν τῷ οὐρανῷ φῶς κατὰ τὴν νύκτα, ο περ ε στιν ἀνάκλασις φωτὸς ἡλιακοῦ, μὴ καταλαμπομένων τῶν ἀστέρων. Γάλλοι. οἱ ἀπόκοποι, οἱ εὐνοῦχοι. Γαλαάδ. ἀποκάλυψις ἑρμηνεύεται. Γαληψόσ. ο νομα κύριον,

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

καὶ πόλις τῆς Θρᾴκης, ἀπὸ Γαλήψου τοῦ ἐκ Θάσου. τὰ εἰς ¯ψ¯ο¯ς ὑπὲρ δύο συλλαβῶν ὀξύνονται, οι ον· σκινδαψός· χεραψός· λυκαψός· γαληψός. ὁ πολίτης Γαλήψιος. gamma.416 Γάλλοσ. ο νομα ποταμοῦ. Γάμβορος η γάμμοροσ. ὁ ἀμέτοχος. Γαμιλιῶνοσ. ο νομα μηνός. Γάμοσ. παρὰ τὸ δαμῶ, τὸ δαμάζω, γίνεται δαμὸς καὶ γάμος. ο θεν καὶ Ομηρος ἀδαμάστους λέγει τὰς παρθένους· παρθένος ἀδμής–. οἱ δὲ παρὰ τὸ γεννᾷν γάμος. Γαμήλιοσ. γαμικός. Γαμψόσ. ὁ κεκαμμένος. κάμψω, καμψὸς καὶ γαμψὸς, τροπῇ τοῦ ¯κ εἰς ¯γ· ὡς τό· ε καμψε καὶ ε γαμψε, καμψώνυχες καὶ γαμψώνυχες, ο ἐστιν ἐπικαμπεῖς ο νυχες. Γαμβρόσ. παρὰ τὸ γάμος γαμηρὸς καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ πλεονασμὸν τοῦ ¯β γαμβρός. Γάργητοσ. κύριον. Γάροσ. ἀρσενικῶς λέγεται. ε στι δὲ οὐδὲν α λλο ὁ γάρος η σηπεδών. Γαργαλέων. ἡ λεγομένη σταφυλὴ η τὸ α κρον τοῦ λάρυγγος. ἀπὸ τοῦ η χου τοῦ γενομένου ἐν τῇ θεραπείᾳ αὐτῆς. gamma.417 Γάστρισ. ὁ περὶ γαστέρα ἀκρατής. καλοῦσι δὲ καὶ τὸν ε λμινθας ε χοντα. Γαστρίμαργοσ. τὴν γαστέρα μανιώδης· μαργαίνω γὰρ τὸ μαίνομαι. Γαιζῆται. οἱ Γαλάται. παρὰ τὸ τὴν γῆν ζητεῖν. ἐκπεσόντες γὰρ τῆς ἑαυτῶν χώρας, πολλὴν γῆν περιῆλθον ζητοῦντες ο που οἰκήσουσι. Γαιτοῦλοι. ε θνος Λιβύης. ᾿Αρτεμίδωρος Γαιτουλίους αὐτοὺς φησίν. ἡ χώρα Γαιτουλία. Γαιοδόται. οἱ ἀρχιτέκτονες η οἰκονόμοι. παρὰ τὸ δεῖν, ο σημαίνει τὸ μερίζειν. οἱ τὴν γῆν διαμερίζοντες, ο ἐστι διαγράφοντες εἰς οἰκήματα. Γαῦροσ. ἀλαζὼν, ἐπαιρόμενος. Γαισόσ. τὸ κοντάριον. Γαγγαμουλκοί. οἱ σαγηνεύοντες. Γαλερωπόσ. ὁ ἐπιτερπὲς βλέπων. Γαῦλοσ. ὁ εὐεξαπάτητος, ὁ ἐξ ἀλλοτρίων ζῶν. Γαυλὸσ δὲ, ὀξυτόνως, τὸ ποιμενικὸν ἀγγεῖον, εἰς ο τὰ γάλα δέχονται. παρὰ τὸ γῶ, τὸ χωρῶ, γίνεται γαλὸς καὶ γαυλός· καὶ οὐ πάντως δὴ παρὰ τὸ γάλα λαμβάνειν. λέγεται δὲ καὶ τριήρης γαυλὸς διὰ τὸ πλεῖστα δέχεσθαι, ω ς gamma.418 φησιν῾ Ηρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ τῶν ἱστοριῶν. ε στι δὲ καὶ ει δος πλοίου ληστρικοῦ, η τις καὶ λίβυρνος καλεῖται. η γύαλος τὶς ω ν· τουτέστι κοῖλος. ῾Ηρόδοτος· γαυλούς τε ἐνταῦθα καταδύσας. καὶ αυ θις· γαυλούς τε γαλαγόπηγας. η γαυλὸς, ὁ τοῦ φρέατος ἀντλητήρ. η οἰνηρὸν ἀγγεῖον ἐκ ξύλων κατεσκευασμένον, η ν᾿ Ιταλοὶ μαγγάναν ὀνομάζουσι. Γαύνακασ. γαύνακας ἀμπεχόμενον. (Θηλυκόν.) Γαῖα. ἡ γῆ. παρὰ τὸ γῶ τὸ τίκτω, ἐξ ου γίνεται γέα διὰ τοῦ ¯ε ψιλοῦ· οἱονεὶ ἡ γεννητική. ἐκ ταύτης γίνεται γεωμετρία, γεωργός. τοῦτο τὸ γέα γίνεται κατὰ κρᾶσιν τοῦ ¯ε καὶ ¯α εἰς ¯η γῆ, ἐξ ου γήπεδον, γηγενής. ἐκ τοῦ γῆ γίνεται α λλη παραγωγὴ διὰ τῆς ¯αι διφθόγγου, γαῖα· ω σπερ ἀπὸ τοῦ σελήνη σεληναία. ἀλλὰ Σέργιος ὁ γραμματικὸς λέγει· ἀπὸ τοῦ γαίω τὸ γαυριῶ γίνεται γαῖα, οὐκ ἀπὸ τοῦ γῆ· ἐξ ου καὶ βουγάϊος καὶ γαιήοχος. ἀπὸ γὰρ τοῦ γαῖαν ε χειν γίνεται γαίοχος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯η γαιήοχος, ὁ ἐπὶ τῆς γῆς ὀχούμενος· περιλαμβάνει γὰρ αὐτὴν ὁ ὠκεανός. gamma.419 Γάγγραινα. πάθος διαβρωτικὸν σαρκὸς, η σαρκῖνος, η πολυδιάχυτον πάθος ἐν τῷ σώματι. παρὰ τὸ γράνω, ο σημαίνει τὸ ἐσθίω, γίνεται γραῖνα καὶ ἐν διπλασιασμῷ γάγγραινα. Γάγγρα. πόλις. ἀπὸ τῆς αἰγὸς τῆς ὀνομαζομένης γάγγρας, η τις τὰς ἀλλοπρισμένας χωρισαμένη καθυπέδειξε τὸν τόπον. Γάδαρα. πόλις Κοίλης Συρίας, η τις᾿ Αντιόχεια καὶ Σελεύκεια ἐκλήθη. ὁ πολίτης Γαδαρεὺς, καὶ Γαδαρὶς ἡ γυνὴ καὶ ἡ χώρα. Γάζα. θησαυρὸς, καὶ ο νομα πόλεως. Γαλοώνη. ἡ ἀνδραδέλφη. καὶ γάλως καὶ γαλώη ὁμοίως. Γαλῆ. ἡ νυμφίτζα. Γαλιλαία. κατακυλιστὴ ἑρμηνεύεται τῇ ἑλλάδι γλώσσῃ. διὸ καὶ γελγὲλ ὁ τροχὸς ὀνομάζεται· η ἀνακυκλησμὸς καὶ ἀνάκαμψις. Γαλάρινα. πόλις Σικελίας. Γαλεάγρα. ο ργανον τιμωρητικὸν, ἡ τῶν θηρίων ὑποδοχή. Γαλέα. ο νομα ἰχθύος. Γαλήνη. παρὰ τὸ γάλη γαλήνη, η παρὰ τὸ γελῶ γελάνη τις ου σα καὶ γαλήνη, ἡ πρᾶον ε χουσα καὶ ἡδύ. Γαλογραικία. ἡ τῶν βουκελαρίων χώρα. οἱ αὐτοὶ καὶ῾ Ελληνογαλάται ὀνομάζονται. Γαγγάμη. ἡ σαγήνη, τὸ δίκτυον. Γαμφηλή. ἡ γνάφος, ἡ σιαγών. παρὰ τὸ κάμπτω, γάμπτω· ω σπερ παρὰ τὸ θάπτω ταφὴ, gamma.420 ου τως καὶ παρὰ τὸ γάμπτω γαμφὴ καὶ γαμφηλή. Γαμψωλή. ἡ ἐπίκαμψις. Γάμαλα. πόλις. καὶ γαμαλεύς. ου τως᾿ Ιώσηπος. Γάργαρος.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

πόλις τῆς Ιδης ἐν ὑψηλῷ τόπῳ κειμένη, η ν κατῴκουν Λέλεγες. ἐξ η ς διὰ τὸ κρυῶδες ὑποκατέβησαν οἱ Γαργαρεῖς καὶ ῳ κησαν αὐτὴν πρὸς τὸ πεδίον Γάργαρον. ἐκείνη δὲ ἐρημωθεῖσα καλεῖται παλαιὰ Γάργαρος. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Γαργάρου τοῦ Διός. α λλοι δὲ ἀπὸ τοῦ γαργαρίζειν καὶ ἀναδιδόναι τὰ υ δατα. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἐν τοῖς σώμασι γαργαρεῶνος, τῆς λεγομένης σταφυλῆς.᾿Επαφρόδιτος δέ φησιν, ο τι, εἰ μὲν πόλις, θηλυκῶς λέγεται· τὸ δὲ ἀκρωτήριον οὐδέτερον. τὸ ἐθνικὸν Γαργαρεύς. Γαστριμαργία. ο ρεξις γαστρὸς, ἐπὶ πλήθει βρωμάτων ἀκρατῶς μαινομένη. Γαστήρ. ἡ κοιλία. Ομηρος διαπαντὸς γαστέρας καλεῖ, οὐ κοιλίας, γαστὴρ καὶ τὸ τῶν λογισμῶν ταμεῖον· φησὶ γὰρ ὁ Δαβίδ· ἡ ψυχή μου καὶ ἡ γαστήρ μου. γαστὴρ δὲ, παρὰ τὸ γῶ, τὸ λαμβάνω, γίνεται γαστὴρ, ἡ πάντα τὸν βίον μὴ πληρουμένη. Γάστρα. παρὰ τὸ γαστὴρ γίνεται γάστρα, ἡ εἰς κῦτος γεννηθεῖσα τοῦ λαιμοῦ. Γαυλόσ. ἡ ναῦς, ἡ α κατος. ἀπὸ τοῦ γῶ τὸ χωρῶ καὶ λαμβάνω. τινὲς γαῦλον φασίν· οι μαι δὲ, ο τι ἀρσενικόν ἐστιν, ὁ γαυλός. gamma.421 Γάγγραινα. ε λκος, ει δος σηπτικοῦ καὶ νεμομένου τὸν τόπον. ε ρπην τινὲς αὐτὴν ει ναι φασὶν η ἐρυσιπέλαν. (Οὐδέτερον.) Γάδειρα. τόπος κατὰ τὴν ἑσπερίαν μοῖραν, ἀποτελευτησάσης τῆς θαλάσσης. η νῆσος ε ξω τῶν῾Ηρακλείων στηλῶν, οἱονεὶ γῆς δειρά. τὰ γὰρ Γάδειρα τῆς γῆς ἐξοχή ἐστι. Γάδειρα καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ. ὁ πολίτης Γαδειρεὺς, καὶ Γαδειραῖος, καὶ Γαδειρίτης, καὶ Γαδειρανὸς, καὶ Γαδειρικὸς κτητικόν. Γαζοφυλάκιον. θησαυροφυλάκιον. Γάλα. ἡ πρώτη τροφὴ τοῦ ζώου, ο ἐκ μεταβολῆς αι μα γίνεται. η αι μα πεπεμμένον, οὐ διεφθαρμένον, λευκαινόμενον ἐν τοῖς οἰκείοις αὐτοῦ καὶ ψυχροτέροις τοῦ ζώου μορίοις. παρὰ τὸ καλὸν εἰς ἀνατροφὴν ει ναι. κάλα καὶ γάλα. Γαληνόν. η συχον, η μερον. Γαλαθηνόν. ο ἐστιν ὑποτίτθιον καὶ ὑπομάζιον. Γαλερόν. φαιδρόν· ἡδὺ, πρᾶον. Γαλήσιον. ο νομα τόπου, καὶ ο ρος ἐγγὺς᾿Εφέσου. Γάμα. τὸ στοιχεῖον. παρὰ τὸ ἀμᾷν τὴν γῆν, ο ἐστι θερίζειν· δρεπανῶδες γάρ ἐστι, ῳ καὶ ὁ τύπος τοῦ γράμματος ο μοιος. gamma.422 Γαμψόν. ἐπικαμπές. Γαμήλια. ἡ εἰς τοὺς φράτορας διδομένη ἐγγραφὴ, καὶ εἰσαγωγὴ εἰς τοὺς γάμους, η ν ὠνόμαζον καὶ κουρεῶτιν. Γαμβρεῖον. πόλις᾿Ιωνίας. ὡς Σιγειεὺς, γράφεται δίφθογγον. Γάνοσ. ο νομα ο ρους ἐν τῇ Θρᾴκῃ, καὶ ὁ οι νος, καὶ ἡ ἡδονή. παρὰ τὴν γῆν, γῶ, γανῶ. ἡ θάλλουσα τοῖς φυτοῖς, λαμπρὰ καὶ αἰτία χαρᾶς ἡμῖν γενομένη. Γαριζείμ. τόπος καὶ ο ρος. Γαριζὶν δὲ ¯ι. Γάρκοσ. τὸ ε σω τῆς πλήμνης σιδήριον, ο τὸν α ξονα τρίβει. Γαῦρον. τὸ ἐπηρμένον.᾿Αριστοφάνης δὲ τὸ στεῤῥὸν καὶ μέγα καὶ ἀκλινὲς καὶ ἀκατάπληκτον γαῦρον λέγει. (῾Ρῆμα.) Γαγγαλίζω. παρὰ τὸ γελῶ, γελίζω, καὶ τροπῇ τοῦ ¯ε εἰς ¯α γαλίζω, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν καὶ πλεονασμὸν ἑτέρου ¯γ γαγγαλίζω. τὸ εἰς γέλωτα α γω. Γαλουχεῖ. ἀντὶ τοῦ γαλακτοτροφεῖ. Γαληνιᾷν. γάννυσθαι, χαίρειν· διαχεῖσθαι. gamma.423 Γαμησείω. ἀπὸ τοῦ γαμήσω. τὰ ἀπὸ ἐνεστώτων η μελλόντων διὰ τοῦ ¯ε¯ι¯ω γινόμενα παράγωγα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς διὰ τῆς ¯ε¯ι διφθόγγου γράφονται. ἀπὸ μὲν ἐνεστώτων, ὀλῶ ὀλείω, κρατῶ κρατείω, κιχῶ κιχείω· ἀπὸ δὲ μελλόντων, ο ψω ὀψείω, καὶ γαμήσω γαμησείω. πρόσκειται ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, διὰ τὸ ψῶ ψίω, τὸ ἐμβρωματίζω· διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται, ἀλλ' οὐκ ἀντίκειται, οὐ γάρ ἐστι ὑπὲρ δύο συλλαβάς. Γάννυμαι. χαίρω. Γανόων. χαίρων, λελαμπρυσμένος. Γαργαρίζει. ἀπὸ τοῦ στόματος ἐρεθίζει ἐμέσαι. Γαργαλίζει. κινεῖ, ὑποσαίνει, ὑποσημαίνει, προτρέπει, ἐρεθίζει. ὑπὸ τὴν ε δραν αὐτὴν ὑπῆλθε γάργαλος. Γαρύω. τὸ φωνῶ. Γαστρίζεσθαι. λαμπροτέρως τρέφεσθαι καὶ ὡς α ν τις ει ποι ὑπὲρ χρείαν γαστριμαργεῖν. Γαστρίζομαι. τύπτομαι. ᾿Αριστοφάνης· γαστρίζομαι· εἰς τὴν γαστέρα. Γαυριᾷ. ἐπαίρεται. παρὰ τὸ γαίω, τὸ γαυριῶ, γαῖρος καὶ τροπῇ τοῦ ¯ι εἰς ¯υ γαῦρος καὶ γαυριῶ. gamma.424 Τὸ Γ μετὰ τοῦ Ε. (᾿Αρσενικόν.) Γέγειοσ. παρὰ τὸ γέα γέειος, ὡς βαθύγειος, ε γγειος, ευ γειος, ου τως ου ν τὸ γέγειος πλεονασμῷ τοῦ ¯γ. Γελαστήσ. ὁ ἐπεγγελῶν. Γελαστόσ. γελάω, γελῶ, γελάσω, γεγέλακα, γεγέλασμαι, γελαστός. ο τε γὰρ ε χει βραχὺ τὸ ¯α ὁ μέλλων, προσλαμβάνει τὸ ¯ς ὁ παρακείμενος. καὶ ἐξ αὐτοῦ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἀγέλαστος. Γελοῖοσ. ὁ καταγελαστότατος, προπερισπωμένως. γέλοιος δὲ γελωτοποιὸς, προπαροξυτόνως. ει ρηται παρὰ τὸ γελῶ γελώϊος, γελοῖος. ὡς πατρώϊος πατροῖος λέγεται καὶ τὸ ἡροῖος. ἐξ ου πάλιν γελοίϊον. Γέλωσ. ὁ διὰ τῶν παρειῶν ἐμπίπτων ψόφος ἐν τῷ τοῦ αι ματος ἀναβρασμῷ. η παῤῥησίας βράσμα. η παλμὸς καρδίας, καὶ ἡ α κρατος καὶ ἀμιγὴς παντὸς σκυθρωποῦ ἱλαρότης, ὡς τό· μακάριοι οἱ κλαίοντες, ο τι αὐτοὶ γελάσωνται. γέλως δὲ ει ρηται παρὰ τὸ τὰ γυῖα καὶ τὰ μέλη λύειν· οἱ γὰρ γελῶντες ἐκκεχυμένην ε χουσι τὴν ψυχήν. gamma.425 η παρὰ τὸ γένειον εἰλεῖν καὶ συστρέφειν· περὶ γὰρ τὸ γένειον μῦες τινὲς κινούμεναι ποιοῦσι τὸν γέλωτα. η παρὰ τὸ τὴν ε λην· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ καταστήματος. τὸ γοῦν ἐναντίον στυγνός. Γελίμερισ. κύριον. Γεννάδασ. εὐγενέστατος η γενναιότατος. Γενάρχου. πατρός. Γενέτησ. ὁ πατήρ. Γεοῦχοσ. ὁ τὴν γῆν ε χων, γεοῦχος Ποσειδῶν. Γέργηθεσ. ο νομα πόλεως. η ἡ τύρβη καὶ οἱ χειρώνακτες. γράφεται καὶ χειρωνάκται. Γέρδιοσ. ὁ ὑφάντωρ. καὶ παρ' ἡμῖν ἡ γερδία. Γερήνιοσ. ὁ ε ντιμος. παρὰ τὸ γέρας. η ὁ ἐν Γερήνῃ τραφεὶς, ὡς τό· –Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ. Γερμανικόσ. ὁ Φράγγος. Γεραίτεροσ. οὐ παρὰ τὸ γέρων ἐσχημάτισται, ἀλλὰ παρὰ τὸ γεραιὸς γίνεται γεραίτερος, ὡς παλαιὸς παλαιότερος, καὶ κατὰ συγκοπὴν γεραίτερος, καὶ γεραίτατος. Γεραρόσ. ὁ ε ντιμος. παρὰ τὸ γέρας, γέρατος, παραγώγως γεράτερος, ὡς μέλιτος μελιτηρὸς, καὶ ἐν συγκοπῇ γεραρός. Γερούσιοσ. παρὰ τὸ γέρων, γερούσιος. σημαίνει δὲ τὸν ε ντιμον. gamma.426 Γέρων σημαίνει τρία· ὁ προβεβηκὼς τὴν ἡλικίαν, ὡς τό· παῖδας προθήβους πολιοκροτάφους τε γέροντας. καὶ ὁ ε ντιμος, ὡς· δαίνυ δαῖτα γέρουσι. καὶ ὁ παλαιὸς, ὡς τό· ει λετο δὲ σάκκος καὶ εὐρὺ γέροντος– γέρων δὲ ει ρηται παρὰ τὸ εἰς τὴν γῆν ὁρᾷν. οἱ δὲ, παρὰ τὸ εἰς τὴν γῆν ε ῤῥειν· διὰ τὸ ἐγγὺς ει ναι θανάτου, ε ρων, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ γέρων. η παρὰ τὸ ει ρω τὸ λέγω, ει ρων καὶ γέρων. τὰ εἰς ¯ρ¯ω¯ν δισύλλαβα διὰ τοῦ ¯ω κλίνονται, ὁπότε μὴ κοινὰ ει η· Μάρων Μάρωνο. κοινὰ δὲ, διὰ τὸ σώφρων, σώφρονος, χείρονος. ἐξέφυγε τὴν κλίσιν τὸ γέρων γέροντος. ἀνεδέξατο παρασχηματισμὸν διὰ τοῦ ¯τ¯ο¯ς. Γείτων. παρὰ τὸ γέα γεΐτων, καὶ κατὰ συναίρεσιν γείτων. Γεώλοφοσ. ὀρεινὸν ο ρος ἐστὶν η υ ψωμα γῆς. καλεῖ δὲ καὶ τὸν παχὺν καὶ ἀναίσθητον α νθρωπον. Γεωπεῖναι. οἱ μικρὰν καὶ λυπρὰν καὶ ὀλίγην ε χοντες τὴν γῆν. Γειώρασ. ὁ τὴν γῆν φυλάσσων, η ὁ ἐξ α λλου ε θνους προσκολλώμενος. τὸ δὲ κύριον ο νομα ¯ι. Γειομόροσ. ὁ γεωργός. ει ρηται ἀπὸ τοῦ περὶ τὴν γῆν μορεῖν, ο ἐστι πονεῖν καὶ κακοπαθεῖν. gamma.427 Γεωπεῖναι. οἱονεὶ πεινῶντες γῆν. Γεωμέτρησ. γῶ τὸ τίκτω, ἐξ ου γίνεται γέα, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ, οἱονεὶ ἡ γεννητική. ἐκ τούτου γεώλοφος. Γεών. ο νομα ποταμοῦ. (Θηλυκόν.) Γέγειαι βόεσ. οἱ ἀρχαῖοι. Γεγωνοκῶμαι. αἱ ἐμπιπλῶσαι βοῆς τὰς κώμας γυναῖκες. Γελασίμοισ. γραμμαῖς ταῖς ἐκ τοῦ γελᾷν γινομέναις. Γέλγιθεσ. σκορόδων κεφαλαί. Γέλοσ. πόλις Σικελίας ἀπὸ Γέλα ποταμοῦ, ἐν ω παράκειται ἡ πόλις. Γεθσημανῆ. ο νομα πόλεως. Γενεαῖς γενεῶν. τουτέστι ἀπείροις τισὶ γενεαῖς. Γενεά. τέσσαρα σημαίνει· ἡ ἡλικία· γενεῇ δὲ νεώτατος ε σκον ἁπάντων– ἡ εὐγένεια· γενεῇ μὲν ὑπέρτατός ἐστιν᾽Αχιλλεὺς– ἡ φυλή· gamma.428 οἱ ὑπὲρ φυλῶν γενεὴ– καὶ τὰ κθ΄ ε τη, ὡς· τῶν δ' η δη δύο μὲν γενεαί–. Γένεσισ. ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ εἱμαρμένη. ε στι δὲ πρεσβυτέρα τῆς εἱμαρμένης ε ννοια καὶ αὐτεξουσιότης. η γένεσίς ἐστι κίνησις κατ' οὐσίαν, ἐκ τοῦ μὴ ο ντος εἰς τὸ ει ναι. γένεσις καὶ ὁ κόσμος. περὶ τὴν γένεσίν τε πλανᾶται λήθη βαρούμενος καὶ κακία. γένεσίς ἐστι καὶ ἡ ἐκ θεοῦ πρώτη πλάσις, ἡ ἐκ τοῦ μὴ ο ντος παραγωγή. Γέννησισ. ἡ ἐκ καταδίκης τοῦ θανάτου διὰ τὴν παράβασιν ἐξ ἀλλήλων διαδοχή. η ἐστι καὶ παθητὴ, καὶ ἁμαρτητική. ὁ ου ν κύριος τὸ παθητικὸν τῆς γεννήσεως εἰληφὼς τὸ ἁμαρτητικὸν οὐ προσείληφε. Γενέθλη. ἡ δι' ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτῶσα τῷ τεχθέντι ἡμέρα. παρὰ τὸ γεννῶ, ἀφ' ου ὁ μέλλων γεννήσω, γεννέθρα καὶ ἰακῶς γενέθρη, ὡς κολυμβῶ κολυμβήθρα, καὶ κατὰ τροπὴν γενέθλη· ἐξ ου καὶ τὸ γενέθλιον. λέγεται καὶ γενεθλιαλογία, ἡ περὶ τῆς γεννήσεως μαντεία.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

Γενησαρέτ. ο νομα τόπου. gamma.429 Γενειάσ. αἱ τρίχες. ἐκ δὲ δασκίου γενειάδος κρουνοὶ διεῤῥαίνοντο κρηναίου ποτοῦ. Γένυσ. ἡ σιαγών. οἱονεὶ κένυς τίς ἐστιν, ο τι κενόν ἐστι τὸ κατ' αὐτὴν μέρος ὀστέων. ε στι δὲ γένυς καὶ ει δος πελέκεως. Γέρανοσ. τὸ ζῶον. ἀπὸ τοῦ τῆς γῆς ἐρευνᾷν σπέρματος. οἱονεὶ γήρευνος τὶς ου σα. Γερδία. ὑφάντης. παρὰ τὸ ἐπὶ τῆς γῆς ε δειν, ο ἐστι καθέζεσθαι. Γεράνεια. ο ρος γεράνων. Γέῤῥα. πόλις Χαλδαίας. ὁ πολίτης Γεῤῥαῖος. Γεργύρα. ὁ ὑπόνομος, δι' ου τὰ υ δατα φέρεται. γεώρυγα τινὰ, τὰ ὑπὸ γῆν ὀρύγματα, καὶ κατὰ μετάθεσιν καὶ διπλασιασμὸν γεργύρα. Γερμανίκεια. πόλις Εὐφρατησίας. ὁ πολίτης Γερμανικεύς. Γερηνία. πόλις Μεσηνίας. Γέρμα. πόλις Ἑλλησποντία πλησίον Κυζίκου. Γεργέριμοσ. ἡ ἐν τῷ δένδρῳ πεπανθεῖσα ἐλαία. Γεραιστιάδεσ. ου τω Νύμφαι καλούμεναι ἐν Γορτύνῃ τῆς Κρήτης. Γέρασα. πόλις τῆς Κοίλης Συρίας. ὁ πολίτης Γερασηνὸς, ὡς Μήδαβα, Μηδαβηνός. Γεισίποδεσ. αἱ ἐγκείμεναι δοκίδες, ἐφ' αι ς τὰ γεῖσα, παρὰ τὸ ει ναι βάσεις τῶν θεμελίων. Γεῦσισ. κυρίως ἡ ἐπὶ τῶν ὑγρῶν προσφορὰ, δεῦσις τὶς ου σα, παρὰ τὸν δεύσω μέλλοντα. ὡς γνώσω γνῶσις, ου τω δεύσω δεῦσις καὶ γεῦσις. gamma.430 Γέφυρα. ἡ κατὰ τόπον οἰκοδομὴ, δι' η ς οἱ ὁδοιπόροι πορεύονται. ει ρηται ἡ ἐφ' ὑγροῦ γῆ, οἱονεὶ γεφυγρὰ τὶς ου σα. η γῆ φυρά τις, ἡ φυραθεῖσα καὶ ὑφ' ὑγροῦ κειμένη. η παρὰ τὸ ἀπὸ γῆς εἰς γῆν μεταφέρειν. Γεφυρίσ. ξένη καὶ ἐπείσακτος. οἱ γὰρ γεφυραῖοι ξένοι καὶ ἐπήλυδες ο ντες, ᾿Αθήνῃσιν ῳ κησαν. ου τως ῾Ηρόδοτος. Γεωγραφία. περιήγησις. Γέβαλα. πόλις Παλαιστίνης. Γεβαληνός.᾿Ιώσηπος. Γέννησισ. προσθήκη ὑποστάσεως ἐναριθμίου. (Οὐδέτερον.) Γεηρόν. τὸ γήϊνον. Γελγέλ. ὁ τροχὸς ὀνομάζεται, η ἀνακυκλησμὸς καὶ ἀνάκαμψις. τινὲς δὲ γὲλ γὲλ λέγουσι. Γελοῖον. καταγέλαστον. Γέντα. τὰ μέλη. Γενέθλια, οὐ γενέσια λέγονται τὴν ἡμέραν τῆς γενέσεως. Πλάτων· βασιλέως η ν γενέθλια. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι γενέσια. Γένειον. παρὰ τὸ γένος γένειον, ὡς δάνος δάνειον· ἀπ' αὐτοῦ γὰρ τὰ γένη διαστέλλονται. Γεννητόν. τὸ ἐκ τινὸς ὡς ἐκ πατρὸς γεννηθέν. γεννητὸν, τὸ ἐκ τινὸς ὡς δημιουργοῦ γεννηθὲν, η πᾶν τὸ ἐκ μὴ ο ντος εἰς υ παρξιν γινόμενον. Γενικόν. τὸ ἐν αὐτῷ τὸ γένος περιέχον. Γένοσ. τὸ καθ' ἑαυτὸ θεωρούμενον πρᾶγμα. η γένος ἐστὶ τὸ κατὰ πλειόνων διαφερόντων τῷ gamma.431 ει δει ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορούμενον. σημαίνει δὲ τὴν πατρίδα, ὡς ο ταν λέγωμεν τὸν Πέτρον Γαλιλαῖον τὸ γένος. σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς τινῶν γενέσεως, ὡς ο ταν λέγωμεν τοὺς ἐξ᾿Ισραὴλ, ᾿Ισραηλίτας τὸ γένος. γένος ἐστὶ καὶ πτωτικῆς λέξεως χαρακτὴρ, σημαίνων τὸ ἐν φωνῇ α ρσεν η θῆλυ η οὐδέτερον, α δηλόν τι διακρίνον. γένος δὲ ει ρηται παρὰ τὸ γείνω τὸ γεννῶ. Γειοτόμον. τὸ α ροτρον. Γεράνδρυον. παλαιὸν φυτὸν καὶ γεγηρακὸς, η τὸ ἐν τῇ ῥίζῃ συμφυὲς καὶ ἐξηραμένον. ει ρηται παρὰ τὴν δρῦν· δοκεῖ γὰρ πρῶτον φυτὸν γενέσθαι δρῦς. ο θεν δρυμοὺς ἐκάλουν τοὺς δασεῖς τόπους, ἐφ' οι ων δήποτε ο ντας φυτῶν· καὶ δρυφάκτους, ἀπὸ ξύλων περιωρισμένους. Γέρα. τιμαὶ, ἀμοιβαὶ, ἀνταποδόσεις. Γέῤῥα. τὰ κοντάρια. Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου· πάλιν ἐπὶ τῶν γέῤῥων τακῶ. κυρίως δὲ γέῤῥα Περσικὰ ο πλα, καταχρηστικῶς δὲ καὶ α παν σκέπασμα. Γεῤῥάδια. στρωτηρίδια. Γεῖσα. τὰ θεμέλια, καὶ πᾶν τὸ ἐξέχον μέρος, καὶ τὰ πρὸ τῶν θυρῶν στεγάσματα. παρὰ τὸ γέα γέϊσον καὶ γεῖσον· καὶ γεισίποδες, αἱ ἐγκείμεναι δοκίδες, ἐφ' αι ς τὰ γεῖσα. παρὰ τὸ ει ναι βάσεις τῶν θεμελίων. τινὲς δὲ διὰ δύο ¯ς¯σ γράφουσι τὸ γεῖσσα. Γεωμόριον. τὸ γεώργιον. καὶ γειομόριον. Γένοσ. ἐκ τοῦ γένω τὸ τίκτω. ὡς σθένω, σθένος, νείφω, νέφος. gamma.432 Γέῤῥα. λέγονται καὶ αἱ σκηναὶ, ἐν αι ς τὰ ω νια ἐπιπράσκετο. δέῤῥα ἐστὶ τροπῇ τοῦ ¯δ εἰς ¯γ. (῾Ρῆμα.) Γέγγει. βρέχει. Γεγάασι. γεγένηται. ἀπὸ τοῦ γείνω, γέγονα, γεγόνασι, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ πλεονασμὸν τοῦ ¯α γεγάασι. καὶ γεγαυῖα. ε στι δὲ μετοχή. τὸ ῥῆμα γῶ, ἐξ ου καὶ τὸ γείνω· ὁ παρακείμενος γέγηκα. καὶ οἱ Ιωνες ἐπὶ τοῦ παρακειμένου ἡνίκα υ φεσιν ποιήσουσι τοῦ συμφώνου, τότε καὶ συστολὴ τοῦ φωνήεντος ἐπακολουθεῖ. οι ον βεβήκασι, βεβάασιν. ου τως ου ν καὶ γέγηκα, γέγαα, ἡ μετοχὴ γεγαὼς, γεγαότος. αἱ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσης του.

μετοχαὶ εἰ μὲν ω σιν ἀπαθεῖς, διὰ τοῦ ¯ο κλίνονται, καὶ τὸ θηλυκὸν ε χουσι διὰ τοῦ υῖα· εἰ δὲ κατὰ πάθος, τὴν κλίσιν μὲν ε χουσι διὰ τοῦ ¯ω, καὶ τὸ θηλυκὸν μεταποιοῦσιν εἰς ¯α, ἑστὼς ἑστῶσα, γεγὼς γεγῶσα. Γεγωνῶ. τὸ φωνῶ. παρὰ τὸ γνώω, καὶ ἐν ὑπερθέσει καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν γεγωνῶ. οἱ γὰρ ἐξακουόμενοι γνωστοί. τοῦ μέσου παρακειμένου ἡ μετοχὴ γεγωνώς. Δίδυμος δέ φησι, γεγωνεῖν ει ναι τὸ εἰς πᾶσαν γωνίαν ἀφικνεῖσθαι τὴν φωνήν. Γεγανωμένη. λελαμπρυσμένη. Γεγράψομαι. *διηγήσομαι,* δεήσομαι. Γεγηροτροφηκώσ. ἐν γήρει θρέψας. Γελασείω. ἐπιθυμητικῶς ε χω τοῦ γελᾷν. Γεμίζω. τὸ ἀντλῶ. Γέμω. τὸ πλήθω. καὶ γεμέωσιν, οι ον· γεμέωσι δὲ παστάδα. γέμωσι καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ε γεμέωσι. gamma.433 Γείνατο. ἐγέννησε. γέω, τὸ τίκτω, ἐκ τοῦ γέα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ, ἡ γεννητική. τοῦτο τὸ γέω γίνεται κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ν γένω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι γείνω. ὁ μέλλων γενῶ. ὡς κείρω κερῶ. ὁ ἀόριστος ε γεινα, ὡς ε μεινα η ε κειρα, ὁ μέσος ἐγεινάμην, τὸ δεύτερον ἐγείνω, τὸ τρίτον ἐγείνατο, καὶ κατὰ συγκοπὴν γείνατο. Γέντο. ε λαβεν. ε λω τὸ λαμβάνω· ὁ δεύτερος ἀόριστος ἑλόμην, ε λου, ε λετο, καὶ κατὰ συγκοπὴν ε λτο, καὶ τροπῇ τοῦ ¯λ εἰς ¯ν δωρικῶς ε ντο, ὡς η λθεν, η νθε, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯γ γέντο· –ἑτέρῃφι δὲ γέντο πυράγρην. Γεραίρειν. τιμᾷν, ὑμνεῖν, δοξάζειν. Γειτνιῶ. τὸ γειτονιῶ. ὡς ἀπὸ τοῦ εὐδαίμων εὐδαίμονος εὐδαιμονῶ, ου τω καὶ ἀπὸ τοῦ γείτων γείτονος γειτονιῶ, καὶ κατὰ συγκοπὴν γειτνιῶ. ω σπερ ἀπὸ τοῦ μείδω μειδιῶ. Γεφυρίζων. χλευάζων, ἐξευτελίζων. γράφεται καὶ γεφυρῶ. Γέμεν. ἐγένοντο. ῾Ησίοδος· ὀγδοάτη δ' ἐνάτη τε δύο γέμεν η ματα μηνός. Τὸ Γ μετὰ τοῦ Η. (᾿Αρσενικόν.) Γηγενήσ. ἐκ γῆς ε χων τὴν γέννησιν, η ὁ τὰ γήϊνα ἐργαζόμενος. Γηγενέτησ. ὁ γηγενής. Γήλοφοσ. ὁ ὑψηλὸς τόπος. γειόλοφος δὲ διφθόγγως. Γηπόνοσ. ὁ γεωργός. παρὰ τὸ πονεῖν περὶ τὴν γῆν. gamma.434 Γήπαιδεσ. οἱ Λογγίβαρδοι. οἱονεὶ οἱ Γετῶν παῖδες. Γηρυόνησ. κύριον. Γηρυῶνοσ. κύριον. *Γηρινεῖοσ. βοῦς.* Γηῶραι. ἐπίμικτοι, τηρηταὶ τόπων. Γηών. ο νομα ποταμοῦ. Γηραιόσ. ἀπὸ ἐτῶν ¯μ¯ζ ε ως ἐτῶν ¯ξ¯η. Γηώρασ. ὁ ἀλλότριος. τοῦ Ψελλοῦ· γηώρας ὁ ἀλλότριος καὶ γέρδης ὁ ὑφάντης. (Θηλυκόν.) Γῆ. ε ν τῶν τεσσάρων στοιχείων ἐστί. ξηρόν τε ψυχρὸν βαρὺ καὶ ἀκίνητον, ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐκ τοῦ μὴ ο ντος εἰς τὸ ει ναι τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ παρηγμένον. ἐν ἀρχῇ γὰρ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, η ς τὴν ε δραν καὶ τὴν βάσιν οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων εἰπεῖν δεδύνηται. οἱ μὲν γὰρ ἐπὶ ὑδάτων φασὶν η δρασται τὴν γῆν καὶ πεπῆχθαι αὐτὴν, ἐκ τοῦ τὸν θεῖον Δαβὶδ λέγειν· τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων. οἱ δὲ, ἐπὶ τοῦ ἀέρος. α λλος δέ φησιν· ὁ ἑδράσας τὴν γῆν ἐπ' οὐδενός. καὶ πάλιν ὁ Δαβὶδ ὡς ἐκ προσώπου τοῦ δημιουργοῦ· ἐγὼ, φησὶν, ἐστερέωσα τοὺς στύλους αὐτῆς. τὴν συνεκτικὴν αὐτῆς δύναμιν στύλους ὀνομάσας. τὸ δὲ, ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτὴν, δηλοῖ τὸ πάντοθεν περικεχύσθαι τῇ γῇ τὴν τοῦ υ δατος φύσιν. γῆ δὲ ει ρηται παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ, ἡ πάντα χωροῦσα. τοῦτο παρὰ τὸ χῶ, ἀφ' ου παράγωγον χείω, οι ον· οὐδὸς ἀμφοτέρους ω δε χείσεται. καὶ τροπῇ τοῦ ¯χ εἰς ¯γ γῶ. gamma.435 Γηθοσύνη. ἡ χαρά. παρὰ τὸ γῆ γίνεται γηθῶ καὶ γηθήσω, γηθόσυνος, γηθοσύνη, ἐπεὶ ἡ γῆ θάλλουσα τοῖς καρποῖς χαίρειν ἡμᾶς ποιεῖ. Γήθουσα. πόλις Λιβύης. τὸ ἐθνικὸν Γηθουσαῖος η Γηθούσιος η Γηθουσίτης. Γηθυλλήσ. λάχανον πράσῳ ο μοιον, ο τινες λέγουσιν ἀμπελόπρασον. Γῆ ζώντων. ὁ προσδοκώμενος βίος, ὡς τοῦ θανάτου κεχωρισμένος καὶ ἐλεύθερος λύπης. Γῆν ἰλλομένην. συγκεκλεισμένην. ἰλλάδες γὰρ οἱ δεσμοί. Γηραλέα. ἡ γραῦς. Γῆρυσ. ἡ φωνή. καὶ γαρύω τὸ φωνῶ. γῆρυς δὲ παρὰ τὸ γέρας· ἡ γὰρ φωνὴ τοῖς γέρουσιν ε πεται. Γῆς βάροσ. ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν συντελούντων. (Οὐδέτερον.) Γήδιον. ἡ μικρὰ γῆ. τριῶν ο ντων τῶν πρωτοτύπων, ἀπὸ τοῦ γῆ καὶ τοῦ γαῖα καὶ τοῦ γέα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ, ἐκ ποίου τούτων γέγονε τὸ γήδιον; λέγει δὲ ὁ Δίδυμος, ο τι γέα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ, καὶ κλίνεται γέας, καὶ ἐκ τούτου γίνεται γείδιον διὰ τῆς ¯ε¯ι διφθόγγου, καὶ κατ' ε κτασιν ἀττικὴν τοῦ ¯ε εἰς ¯η γήδιον, ὡς τὸ εἰκάζω, η καζον. Γήπεδον. τὸ πρὸς

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

τοῖς οι κοις ἐν πόλει κηπίον. Γῆρασ. ἡ παρακμὴ τοῦ σώματος. η φθίσις σώματος φυσικῶς ὑπὸ χρόνου γινομένη. παρὰ τὸ γέρας· ε πεται γὰρ τοῖς γέρουσιν ἡ τιμή. Γήρεια. τὰ τῶν κινάρων α νθη. Γηρωκομεῖον. μέγα. Γηροτροφεῖον. μικρόν. Γηρυόνεια δένδρα καὶ γηρυόνειον νῆμα. Γήτειον. τὸ χλωρὸν κρόμμυον. καὶ τὸ ἀμπελόπρασον. παρὰ τὸ ἐκ γῆς αι τιον, τὸ αὐτόετες gamma.436 ἐκ τῆς γῆς ο ν. λέγεται καὶ γῆθυ, γήθυον. τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ¯ο¯ς δισύλλαβα οὐδέτερα διὰ τοῦ ¯ε¯ι¯ο¯ν γινόμενα, διὰ τῆς ¯ε¯ι διφθόγγου γράφεται. οι ον δάνος δάνειον, βρένθος βρένθειον. ου τως ου ν καὶ ἀπὸ τῆς γῆς γίνεται γῆτος γήτειον. πρόσκειται μονογενῆ διὰ τὸ α γος α γιον. Γήϊνον. ἀδὰμ ἑρμηνεύεται, καθὼς φασὶν οἱ τῶνʽ Εβραίων φωνῆς ἐπιΐστορες. διὸ καὶ ὁ᾽Απόστολος διαφερόντως τὴν πάτριον τῶν᾽Ισραηλιτῶν πεπαιδευμένος φωνὴν τὸν ἐκ γῆς α νθρωπον χοϊκὸν ὀνομάζει, οἱονεὶ μεταβαλὼν τὴν τοῦ ἀδὰμ κλῆσιν εἰς τὴν ἑλλάδα φωνήν. (ʽ Ρῆμα.) Γήθησεν. ἐχάρη. Γῆμεν. ἀντὶ τοῦ ε γημεν, η ἀντὶ τοῦ ἐχαύνωσε. Γήθειν. χαίρειν. Γηράναι. ἀντὶ τοῦ γηράσαι. Γηράσ. ἀπὸ τοῦ γηρῶ γίνεται γήρημι, ἡ μετοχὴ γηράς. ω σπερ ι στημι ἱστάς. τὸ ἀπαρέμφατον γηράναι, ὡς ἱστάναι. ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν τῶν γηράντων· οι ον γηράντων ἀνδρῶν· ὡς ἱστάντων. ἡ δοτικὴ ω σπερ γηράντεσσι τοκεῦσιν. ἡ αἰτιατικὴ γηράντας. Γηροτροφῶ. γηροβοσκῶ. (᾽ Επίῤῥημα.) Γηθοσύνωσ. μετὰ χαρᾶς. Γηΐνωσ. φθαρτῶς. Τὸ Γ μετὰ τοῦ Ι. (᾽ Αρσενικόν.) Γιγλισμόσ. κιχλισμός. ἀπὸ χειρῶν γέλως, η γαργαλισμός. gamma.437 Γίγασ. παρὰ τὸ ἐκ τῆς γῆς ἰέναι. καὶ ὁ Δαβίδ· καὶ γίγας δραμεῖν ὁδόν. λέγει δὲ τὸν η λιον. Γίγλυμοι. ἀντεμβολαὶ τινῶν ἐξοχῶν πρὸς κοιλότητας, οι απερ ἡ κατὰ τὸν πῆχυν πρὸς τὸν βραχίονα συμβολή. Γίγησ. κύριον ο νομα. Γιώρασ. κύριον. Γίγασ. παρὰ τὸ γῆ γίνεται γᾶς καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν γίγας. η παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ καὶ λαμβάνω καὶ δέχομαι. τὸ γι ¯ι, διατί; πᾶς ἀναδιπλασιασμὸς διὰ βραχέως ἐκφέρεται. τί ε στιν ἀναδιπλασιασμός; ο ταν τὸ ἑξῆς τῆς λέξεως δὶς τῷ αὐτῷ συμφώνῳ παραλαμβάνηται. Γιγαντώδησ. ἐδόκει τὸ σῶμα γιγαντώδης ει ναι καὶ τὸν θυμὸν θηριώδης. Γιεζῆ. κύριον. (Οὐδέτερον.) Γίγαρτον. τὸ ε νδον τῆς σταφυλῆς. Γιχάσλα καὶ Γίσχαλα. ὀνόματα τόπων. (ʽ Ρῆμα.) Γινόμενα καὶ γενόμενα διαφέρει. τὰ μὲν γὰρ γινόμενα η ἀποβαίνει η ου · τὰ δὲ γενόμενα πάντως ἀπέβη. Γιγαντιᾷν. τὰ τῶν γιγάντων φρονεῖν. Γινώσκει. ἀντὶ τοῦ τιμᾷ, κατὰ τὸ εἰρημένον παρὰ θεοῦ πρὸς Μωσῆν· ε γνωκά σε παρὰ πάντας, καὶ ευ ρες χάριν παρ' ἐμοί. καί· ε γνω κύριος τοὺς ο ντας αὐτοῦ. καὶ γινώσκει ἀντὶ τοῦ οἰκειοῦται, ὡς τό· γινώσκει κύριος ὁδὸν δικαίων. οὐκ ἐπὶ γνώσεως ε λαβε τὸ γινώσκει, ἀλλ' ἐπὶ οἰκειώσεως καὶ ἐπιμελείας· οἰκειοῦται γὰρ ὁ θεὸς τῶν δικαίων τὰς πράξεις. τῶν δὲ ἀσεβῶν τὰ ἐπιτηδεύματα ἀπωλείᾳ παραδοθήσονται σὺν gamma.438 τοῖς ἐργασμένοις. σημαίνει δὲ, ο τι καλὸν μόνον γινώσκεται ὑπὸ θεοῦ, φαῦλον δὲ οὐδέν. ὡς τό· ε γνωκε κύριος τοὺς ο ντας αὐτοῦ. Γινώσκω. γνωρίζω. η δη γάρ σε γινώσκω, καὶ ω ν ει πας ἀκούσασα καὶ τὴν ο ψιν ἰδοῦσα. Γίνεται. τὸ ἀποτελεῖται. διὰ τοῦ ι. ω φειλε διὰ διφθόγγου γράφεσθαι, ει γε τὰ αὐτοῦ κινήματα ε χει τὸ ¯ε, οι ον ἐγενάμην, ἐγενόμην· ἀλλὰ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ γείνεται, ο σημαίνει τὸ γεννᾶται· τοῦτο γὰρ ἀπὸ τοῦ γέω τὸ τίκτω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν γένω· ἐκεῖνο δὲ ἀπὸ τοῦ γίγνεται γέγονε κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ¯γ, ὡς τὸ γινώσκω, γιγνώσκω. τὸ δὲ γίγνεται ἀπὸ τοῦ γένομαι γέγονεν ἐν παραλήψει συμφώνου· τὸ ¯ε γὰρ ἐν παραλήψει συμφώνου γινόμενον τρέπει εἰς ¯ι. μένω, μίμνω, τέκω, τίκτω. ου τως ου ν καὶ γίγνεται, γίνεται. Τὸ Γ μετὰ τοῦ Λ. (᾽ Αρσενικόν.) Γλαυκόσ. κυανὸς, η λευκὸς, η πυρώδη τὰ ο μματα ε χων. παρὰ τὸ γλαύσω τὸ λάμπω γλαυκὸς, ὡς λεύσω λευκός. Γλακερόσ. λευκός. ἐκ τῆς γάλακτος γενικῆς, γλάκος καὶ γλάγος. α ρκυν τὲ γλακερῶν λαιμοπέδαν γεράνων. Γλάμων. ὁ λημῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς, ο ἐστι τζιμπλῶν, καὶ διύγρους αὐτοὺς ε χων. γλάμων καὶ ὁ ἀκάθαρτος.᾽ Αριστοφάνης· ὁ καρχέδημος λίαν γλάμων ἐστί. καὶ ὁ Σοφοκλῆς· ἐπιορῶ τοὺς γλαμύρους καταφορβᾶν. Γλάνισ. ει δος ἰχθύος. Γλήχων. ει δος βοτάνης.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

gamma.439 Γλίχων δὲ, ο νομα κύριον, ¯ι. Γλίσχροσ. φειδωλὸς, σκνιφός. ὁ λίχνος καὶ ἐπιθυμῶν. ἐφυβρίστως ει ρηται. ὁ λίαν καὶ ἐπὶ πολὺ ἐχόμενος, πλεονασμῷ τοῦ ¯γ. η ὁ γλιχόμενος τροφῆς ὑπὲρ τὸ δέον. λέγεται καὶ ὁ ὀλισθηρός. Γλοιώδησ. ῥυπαρός. καὶ γλοῖος ὁ ῥύπος. Γλοιόσ. ὀλισθηρός· μοχθηρὸς, εὐμετάβολος. Γλυκύθυμοσ. ἁπαλόψυχος. Γλώσσασπισ. ὁ τῇ γλώσσῃ οι ον ἀσπίδι καὶ προβολῇ κεχρημένος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πολεμούντων. Γλύκιστοσ. τὸ συγκριτικόν. ζήτει περὶ τούτου ἐν τῷ οὐδετέρῳ, ε νθα τὸ γλύκιστον. Γλάσσων. μωρὸς, ἀνούστατος. (Θηλυκόν.) Γλάξ. βοτάνη γάλακτος ποιητική. παρὰ τὸ γάλακτος ει ναι αὐξητικὴ ταῖς ἐσθιούσαις. γάλαξ καὶ γλάξ. Γλαῦξ. πετεινὸν τὴν νύκτα πετώμενον. οι μαι δὲ τὴν κακοβάϊαν λέγουσι. παρὰ τὸ γλαύσω τὸ λάμπω, γλαύξω καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ¯ω γλαῦξ. ὡς θήσω θὴς, ἀΐσσω αι ξ. Δημόκριτος ἱστορεῖ, ο τι μόνον τῶν γαμψωνύχων καὶ σαρκοφάγων μὴ τυφλὰ τίκτειν, ο τι πολὺ πυρῶδες καὶ θερμὸν περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ε χει. ο σφοδρῶς ὀξὺ καὶ τμητικὸν ὑπάρχον διαιρεῖ καὶ ἀναμίγνυσι τὴν ο ρασιν. διὸ καὶ ἐν τῇ σκοτομήνῃ ὁρᾷ, διὰ τὸ πυρῶδες τῶν ο ψεων. gamma.440 Γλαρίσ. λιθοξοϊκὸν ἐργαλεῖον. παρὰ τὸ γλάπτω τὸ κοιλαίνω. Γλαφυρὰν φόρμιγγα. γεγραμμένην καὶ κεκοιλαμένην. παρὰ τὸ γλάπτω η γλάφω, γλάφος. ὡς θρύπτω τρύφος. ε στι καὶ γλαφὺς, ὡς πάχος παχύς. †Γλήκων. τὸ βλησκούνιον.† Γληχώ. θηλυκῶς Ἀττικοὶ τὴν ὀρίγανον λέγουσι. οἱ δὲ βληχώ. Γλήνη. ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ. οἱονεὶ γαλήνη τὶς ου σα καὶ κατὰ συγκοπὴν γλήνη. γαληνιᾷ γὰρ ὁ νοῦς δι' αὐτῆς τῇ τῶν ὁρατῶν ποικιλίᾳ. η παρὰ τὸ τὴν αι γλην, αἰγλήνη, καὶ ἀποβολῇ τοῦ αι γλήνη. γλίνη δὲ, ὁ ῥύπος, ¯ι. Γληχυρίσ. πονηρά. Γλία. ἡ κόλλα. Γλιχώ. ἡ φειδωλία. Γλυφίσ. ἡ χηλὴ τῆς ἀκίδος, η γουν ἡ ἐκκοπὴ τοῦ βέλους, ἡ τιθεμένη ἐν τῇ νευρᾷ τοῦ τόξου. παρὰ τὸ ἐγγεγλύφθαι, ο ἐστι κοιλάναι. καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ κίονος. παρὰ τὸ γλάπτω, γλαφὶς καὶ γλυφίς. καὶ τὸ γλυφικὸν ἐργαλεῖον. Γλωσσαλγία. ἡ φλυαρία. καὶ τὸ διὰ κενῆς λαλεῖν. Γλωχῖνασ. γωνίας. ὑπὸ τὴν ε νδον παρατεινομένην τῆς θαλάσσης γλωχῖνα ὡς εἰς ἐνέδραν. καὶ πάλιν· ἰῷ τριγλώχινι, ο ἐστι τριγώνῳ. παρὰ τὸ γλύψαι η γλάψαι, τὸ κοιλάναι. gamma.441 (Οὐδέτερον.) Γλάγοσ. τὸ γάλα. ἐκ τῆς γάλακτος γενικῆς γλάκος καὶ γλάγος. Γλαφυρόν. κοῖλον, ἡδὺ, βαθὺ, σοφὸν, ε μπειρον, ἀκριβὲς, λαμπρόν. Γλήνεα. ἀξιοθέατα, καὶ πολλῆς θέας α ξια. παρὰ τὸ τὴν αι γλην, η παρὰ τὸ γλαύσειν τὸ λάμπειν. Γλί. τὸ ἰσχυρόν. Γλίσχρον. τὸ κολλῶδες καὶ ὀλισθηρόν. Γλεῦκοσ. ὁ νέος οι νος. η τοι τὸ πρὸ τοῦ πατηθῆναι ἀπόσταγμα τῆς σταφυλῆς. Γλουτά. τὰ τῆς κοτύλης σφαιρώματα, η τὸ ὑπὸ τὸν πρωκτὸν μέρος, ο πισθεν τῶν μηρῶν, διὰ τὸ τρυφερὸν καὶ ἁπαλὸν καὶ γλοιῶδες. η τὴν σταγόνα σημαίνει. Γλυκυδερκέσ. τὸ ἡδὺ ἐν τῷ ὁρᾷν. Γλυκείδιον. δίφθογγον. γλύκιον δὲ ι. Γλυκὺ η τω καὶ πνιξάτω. Τερπάνδρου ᾳ δοντος κεχηνότος πρὸς τὴν ᾠδὴν, ἐμβαλών τις εἰς τὸν φάρυγγα σῦκον, ἀπέπνιξε. Γλύκιστον. τὸ συγκριτικόν. ε στι καὶ γλύκιστος ἐπὶ ἀρσενικῶν. τὰ εἰς υς τριγενῆ ποιοῦσι συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικόν. τριγενῆ λέγονται. βραδὺς, βραδεῖα, βραδὺ, τὸ συγκριτικὸν βραδύτερος, βραδίων, βράδιστος. ου τως καὶ γλυκὺς, γλυκίων, γλύκιστος, γλυκίων, ἡ κλητικὴ gamma.442 ω γλύκιον. τὰ εἰς ¯ω¯ν συγκριτικὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον ἐπὶ τῆς κλητικῆς. οι ον ἀρείων α ρειον, βελτίων βέλτιον, γλυκίων γλύκιον. Γλωσσόκομοσ. βαλάντιον η ξυλίνη θήκη. Γλώσσαργον η θοσ. ἀντὶ τοῦ στωμύλον καὶ ταχύ. (Ῥῆμα.) Γλαγκάζει. κράζει, πτερύσσεται. Γλαύσουσιν. ἀντὶ τοῦ λάμπουσι. Γλαυκιῶ. ἐκ τοῦ γλαυκὸς κατὰ παραγωγήν. Γλαύσω. τὸ λάμπω. Γλαμυξιᾷν. τὸ λημᾷν. Γλίχων. ἀντὶ τοῦ λείχων. Γλίχομαι. ἐπιθυμῶ. συντάσσεται δὲ μετὰ γενικῆς. Γλιᾶται. παίζει. Γλοιάζειν. τὸ τοῖς ο μμασιν ἐπιμύοντα μυκτηρίζειν. Γλωσσαλγεῖν. φλυαρεῖν, διακενῆς λέγειν. Γλωττοστροφεῖν. Ἀριστοφάνης· ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι μὴ μαθὼν γλωττοστροφεῖν. Τὸ Γ μετὰ τοῦ Ν. (Ἀρσενικόν.) Γναφεύσ. ὁ λευκαίνων τὰ ἱμάτια. κναφεὺς δὲ ὁ τὰ δέρματα ξύων. ο ἐστι βάπτων. ε στι δὲ καὶ κνάφος τὶ ἀκανθῶδες, ῳ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ξύουσι τὰ ἱμάτια. gamma.443 Γναθμόσ. ἡ γνάθος. παρὰ τὸ γνάπτω, γέγναπται, γναπτὸς καὶ γναθμός. †ὡς κέκλαυσται, κλαυθμός.† Γνήσιοσ. ὁ μὴ νόθος, ὁ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γεννηθείς. γενήσω, γενήσιος, καὶ κατὰ συγκοπὴν γνήσιος. Γνόφοσ. συνέφεια. η ὁ ζοφώδης ἀήρ. παρὰ τὸ κενὸν φάους ει ναι. κνόφος καὶ γνόφος. Γνύπετοι. στυγνοὶ καὶ οι ον νενυγμένοι. Γνώμων. ὁ συνετός. καὶ κανόνιόν τι μηχανικὸν, καὶ σχῆμα γεωμετρικὸν, καὶ διοπτρικοῦ ὀργάνου μέρος, καὶ δὴ καὶ ἀστρονομικοῦ. καὶ τὸ ἐν τοῖς ἡλιοτροπίοις πηγνύμενον, ο περ ἐφεῦρεν Ἀναξίμανδρος καὶ ε στησεν ἐπὶ τῶν σκιοθύρων. γνώμων καὶ ὁ ὀδοὺς τῶν ἀλόγων ζώων. ε νθα καὶ προβατογνώμων, ὁ η δη βεβληκὼς τοὺς ὀδόντας. Γνώριμοσ. οὐχ ὁ μαθητὴς, ἀλλ' ὁ γινωσκόμενος τινὶ, η ἁπλῶς ὁ ε νδοξος. Δημοσθένης· καὶ γνωρίμως ε χω τοῖς πλείστοις τῶν πλεόντων τὴν θάλασσαν. καὶ γνωρίσαι τὸ συστῆσαι καὶ ποιῆσαι γνώριμον. γνώριμοι καὶ οἱ φοιτηταί. Πυθαγόρας ὁ Σάμιος γνωρίμους ε σχε πλείους η ἑξακοσίους. γνώριμος δὲ, παρὰ τὸν γνώσω μέλλοντα γίνεται γνώσιμος, ὡς ὀνήσω ὀνήσιμος, καὶ τροπῇ τοῦ ¯ς εἰς ¯ρ γνώριμος. Γνωστικόσ. ὁ τῇ ἀληθείᾳ ποιωθεὶς τελείως. Γνωστόσ. ὁ γνώριμος. Γνωτόσ. ὁ ἀδελφός. παρὰ τὸν γνώσω μέλλοντα γίνεται γνωτός· ο τι μᾶλλον τῶν α λλων γινώσκεται. η ὁ α μα τινὶ γεννητικὸς καὶ γνηgamma.444 τὸς καὶ γνωτός. ε στιν ο τε σημαίνει καὶ τὸ φανερόν· γνωτὸς δὲ καὶ ο ς μάλα νήπιός ἐστι. (Θηλυκόν.) Γνάθοσ. ἡ παρειά. παρὰ τὴν γνάμψιν καὶ κάμψιν η κλάσιν. ἡ καμπτομένη σιαγών. οι ον· Φυσίγναθος ἀντίον ηυ δα. Γνώμη. ἡ συνείδησις, ἡ σκέψις, ποιὰ τὶς διάθεσις. ἡ βουλὴ, ἡ προαίρεσις, ἡ οι ησις. γνώμη καὶ ἡ δημηγορία. γνώμας οὐδεὶς νικήσει πλείονας η σύ. γνώμη, καθ' η ν λέγομεν τινὰ ε χειν γνώμην. η τοῦ ἐπιεικοῦς κρίσις ὀρθή. η ἀπόφασις καθολικὴ περὶ τῶν πρακτέων, καὶ ὡς αἱρετὰ η φευκτέα ἐστὶ πρὸς τὸ πράττειν. η συμπέρασμα. η πρότασις ἐνθυμημάτων. η ο ρεξις ἐνδιάθετος τῶν ἐφ' ἡμῖν. η διάθεσις ἐπὶ τοῖς ἐφ' ἡμῖν ὀρεκτῶς βουλευθεῖσιν. η τρόπος ζωῆς. Γνώμην ἐμήν. ὡς ἐμοὶ δοκεῖ. γνώμη δὲ ει ρηται παρὰ τὸ νοῶ, νοήσω, νοήμη, καὶ κατὰ κρᾶσιν νώμη, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯γ γνώμη. Γνῶσισ. ἡ διὰ τοῦ πνεύματος χάριτος ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἀνθρώπων γενομένη ε λλαμψις. γνῶσις καὶ ἡ τῶν θείων γραφῶν διὰ λόγων ψιλὴ κατανόησις. γνῶσις καὶ ἡ διὰ τῶν ἐντολῶν πράξεως ἐγγινομένη τῷ πράττοντι πεῖρα. γνῶσις καὶ ἡ τοῦ πρώην μὴ ο ντος ἐν τῷ νοῒ νεοφανὴς ε μφασις. γνῶσις καὶ ἡ τῶν κατειλημμένων περίεργος συγκατάθεσις, ὡς ὁρωμένων ε λεγχος. γνῶσις καὶ ἡ θεωρία τῆς ἁγίας τριάδος. Γνωτή. ἡ ἀδελφή. gamma.445 (Οὐδέτερον.) Γναμπτόν. ἐπικαμπές. Γνωμίδιον. τὸ μικρὸν ἐνθύμημα. Γνωμάτευμα. διάκρισις, διάγνωσις ἀκριβής. η τὸ βούλευμα. ε τερα διαλεγόμενοι, ε τερα γνωματεύματα γνωματεύουσι. Γνωριμώτερον. τοῦτο διχῶς λέγεται· η ἁπλῶς, οι ον τὸ πρότερον τοῦ ὑστέρου, η ἡμῖν ο ἐστι τῇ φύσει ε σχατον, ο ἐστι τὸ σύνθετον· η τοι τὸ μερικόν. (Ῥῆμα.) Γναθμῶ. τὸ κάμπτω. συνήθως τοῖς παλαιοῖς λέγειν γνάμπτω. ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμή. α νευ τοῦ ¯μ. καὶ ἐπέγναψε γὰρ α παντας. Γνοῖεν. μάθοιεν. Γνοίησ. ἐκ τοῦ γνῶμι ἡ μετοχὴ γνοὺς, γνόντος· καὶ τὸ εὐκτικὸν γνοίης. Γνῶθι. ἐκ τοῦ γνῶμι ἡ μετοχὴ γνοὺς, καὶ τὸ προστακτικὸν γνῶθι, γνῶτε. Γνωματεύειν. διακρίνειν, διαγινώσκειν ἀκριβῶς. Γνωμοδοτῶ. γνώμην δίδωμι. Γνωρίζω. γινώσκω, ἱστορῶ. εἰ γὰρ ἐγώ σοι νῦν αὐτὸν γνωρίζω, πέπονθα τὸ τῆς παροιμίας, τὸ σὸν ο ναρ σοὶ διηγούμενος. Γνωσιμαχῆσαι. μετανοῆσαι, μεταγνῶναι τὸ δίκαιον καὶ πρέπον, η τὸ γνῶναι τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν, καὶ τῶν ἐναντίων τὴν ἰσχύν. gamma.446 Γνώσωσι. γνῶμι, ὁ δεύτερος ἀόριστος ε γνων, ἡ μετοχὴ γνοὺς, γνόντος, τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν γνῶ, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἐὰν γνῶσι, καὶ ἐὰν γνώσωσι προσθήκῃ τοῦ ¯ω. τὰ δὲ διὰ τοῦ ¯ω¯ω καθαρὰ δισύλλαβα διὰ τοῦ ¯ω γράφονται, οι ον ζώω, γνώω, σώω, πλώω. Γνωρίζω. ἀντὶ τοῦ ὑπομιμνήσκω. παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ· γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοὶ, τὸ εὐαγγέλιον. Γνωσιμαχεῖν. ἐπίστασθαι τὴν πρὸς κρείττονας μάχην. (Ἐπίρρημα.) Γνύξ. ἐπὶ γόνατα. παρὰ τὸ γόνυ, γόνυξ καὶ γνύξ. Γνωμοτυπικῶσ. η τοι

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

γνωμολογικῶς. Τὸ Γ μετὰ τοῦ Ο. (᾿Αρσενικόν.) Γόγγρος. ει δος ἰχθύος. παρὰ τὸ γρῶ τὸ ἐσθίω. Καλλίμαχος· ο ς ε γραε κηδεμόνα. ἀντὶ τοῦ η σθιεν. ἀφ' ου ῥῆμα ο νομα γρὸς καὶ ἐν διπλασιασμῷ γόγγρος. ἐσθίει γὰρ τῶν πολυπόδων τοὺς πλοκάμους. Γοδολίασ. κύριον. Γόησ. ὁ πλάνης, ὁ ἀπατεὼν, ὁ φαρμακὸς, ὁ μάγος. †Γοῖπασ. ὁ ῥύπος.† †Γολγοί. οἱ Κύπριοι.† gamma.447 †Γόμφησ. ὁ χοῖρος.† Γόμφοι. καρφία, σφῆνες, δεσμά. αἱ μύλαι. παρὰ τὸ κάμπτω γίνεται γάμπτω, καὶ ἐξ αὐτοῦ γόμφος, δι' ου γνάμπτεται καὶ κάμπτεται ἡ τροφή. Γομφιασμόσ. συγκλασμός. Γομφίουσ. ὀδόντας, κλειδώσεις· οἱ ε μπροσθεν δὲ ὀδόντος εἰσί. Γομόρ. ει δος μέτρου Ἑβραϊκοῦ. Γονοῤῥοίησ. ου ἡ γονὴ ἐκφέρεται ἀκουσίως καὶ ἐκρέει. Γονυκλινήσ. ἐπὶ γόνυ πεσών. Γόοσ. ὁ θρῆνος. παρὰ τὴν βοὴ, βοὸς, καὶ τροπῇ τοῦ ¯β εἰς ¯γ γόος. Γορπιαῖοσ. ὁ Σεπτέμβριος μήν. Γοργόσ. ταχύς. ει ρηται δὲ ἀπὸ τῆς ὀργῆς. ὀργὸς καὶ γοργός. οἱ ᾿Αττικοὶ δὲ γοργὸν οὐ τὸν πρακτικὸν καὶ κεκινημένον λέγουσιν, ἀλλὰ τὸ φοβερόν. Ξενοφῶν· γοργότεροί θ' ὁρᾶσθαι καὶ φοβερώτεροι φθέγγεσθαι. Γοῤῥόσ. ὁ κυρτός. Γοργόλοποσ. ἐπιθετικός. Γοργωπόσ. ὁ γοργόφθαλμος. καὶ γοργωπὸς ε δρα, η φοβερὰ καθέδρα. Γουνῷ ἀλωῆοσ. ἐν τῷ γονιμωτάτῳ καὶ καρπίμῳ χωρίῳ τῆς γῆς. γέγονε γουνὸς, ὁ ὑψηλὸς τόπος, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν σώματι γονάτων, α ἐξέχει. ὡς δὲ τινὲς, ὁ τραχύτατος τόπος. gamma.448 ἀπὸ τῶν γονάτων ὀστωδῶν ο ντων καὶ τραχέων. πλέον γὰρ ἐν τοῖς ὀρεινοῖς καὶ πετρώδεσι τόποις αυ ξεται τὰ φυτά. η ὁ γόνιμος καρπὸς ἀπὸ τοῦ γεννῶ. Γολόν. ο νομα τόπου. (Θηλυκόν.) Γοητεία. φαρμακεία, καὶ μαγεία ἡ δι' ἐπικλήσεως ἀνάγουσα τὸν νεκρόν. ει ρηται δὲ ἀπὸ τῶν γόων καὶ θρήνων, τῶν περὶ τοὺς τάφους γενομένων. †Γοργάνασ. αἰγίδας.† †Γοργάδεσ. αἱ δέσποιναι.† †Γοργῶπισ. λίμνη ἐν Κορίνθῳ.† †Γόμφεσυσ. ὑ¯ι¯ς δορκάδος.† †Γοργωπὸς ε δρα. ἡ φοβερὰ καθέδρα.† †Γόρυνοσ. ὁ μικρὸς βάτραχος.† Γόργυρα. τὸ κατὰ γῆς ο ρυγμα. οι μαι δὲ γέργυρα λέγεται η γεργύρα. Γοργόνεσ. τρεῖς γυναῖκες, αι τοσοῦτον ει χον τὰ πρόσωπα φρικτὰ καὶ φοβερὰ, ὡς τοὺς ὁρῶντας θνήσκειν. ἡ Γοργὼ καὶ ἡ Γοργών. διὰ γὰρ τῆς γοργότητος ἀπελίθουν παρωνύμως τοὺς ὁρῶντας. Γόρτυσ. νῆσος. καὶ Γορτύνη †πόλις Κρήτης.† (Οὐδέτερον.) Γογγύλιον. στρογγύλον. Γοερόν. θρηνῶδες, λυπηρὸν, κατανυκτικόν. Γομφοφαγῆ ῥήματα. ἀκριβέστατα, πολυσύνθeta. gamma.449 Gónu. παρὰ τὸ κονῶ τὸ ἐνεργῶ, κόνυ ο ν· η παρὰ τὸ εἰς γῆν νεύειν. Γονύων. γονάτων. ει ησαν δὲ καὶ κάλαμοι γόνυα οὐκ ε χοντες. Γοῦνα. γόνατα, γόνυα καὶ γοῦνα. καὶ γούνων ἀπὸ τῶν γονάτων η ἀπὸ τῶν γονύων. ἰστέον, ο τι τὰ γόνυα καὶ δόρυα γίνεται καθ' ὑπερβιβασμὸν τοῦ ¯υ γοῦνα καὶ δοῦρα. η ἀπὸ τοῦ γόνατα κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ ¯τ¯α. Γόργια. τὰ τῶν ὑποκριτῶν προσωπεῖα. Γογγυλίζει. ἀντὶ τοῦ μεταστρέφει. Γογγύζω. ἀπὸ τοῦ γρύζω, τὸ τῇ φωνῇ ὑποκλέπτω καὶ λαλῶ καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν γογγρύζω καὶ γογγύζω. Γονυπετῆσαι. προσκυνῆσαι. †παρακαλέσαι. δεηθῆναι. ἱκετεῦσαι τοῖς γόνασιν ἐπισυρόμενος.† Γόον. ἐθρήνουν. ἀόριστος δεύτερος. ω σπερ κτυπῶ, ε κτυπον, ου τως γοῶ, ε γοον. ἀλλ' ε στι γοάω, γοῶ, ἐγόαον, ἐγόων, καὶ κατὰ συστολὴν γόον. –ζωὸν γόον Εκτορα–. Γουνάσομαι. λιτανεύσω. παρακαλέσω. Οὐκέτι γουνάσομαι τὸν βάρβαρον οὐδ' ἐπ' ἐμαυτῷ Κλαύσομαι–. gamma.450 Τὸ Γ μετὰ τοῦ Ρ. (᾿Αρσενικόν.) Γραμματεῖσ. οἱ τὰ κράσπεδα τινὰ ε χοντες σημαντικὰ τῆς αὐτῶν πολιτείας. ῥοΐσκους γάρ τινας ἐπὶ τὰ τέσσαρα πτερύγια τοῦ τρίβωνος ε καστος ει χεν, ἐξ αὐτοῦ τοῦ στήμονος καταδεδεμένους, ἐν ῳ χρόνῳ ἐνεκρατεύετο η παρθενείαν η σκει. ἐπετήδευον δὲ ταῦτα ω στε ἐμφαίνειν τοῖς ἀνθρώποις τὰ παρ' αὐτῶν ἐπαγγελλόμενα· ι να μηδεὶς α ψεται δῆθεν τῶν ἡγιασμένων. φυλάσσουσι δὲ καὶ ξεστῶν βαπτισμοὺς καὶ ποτηρίων καὶ τῶν α λλων σκευῶν τῆς ὑπηρεσίας· καὶ του νομα εἰσὶ δευτερωταὶ, ὡς γραμματικήν τινα ἐπιστήμην ὑφηγούμενοι καὶ περιττὴν δῆθεν σοφιστικὴν εἰσηγούμενοι. γραμματεὺς καὶ ὁ διὰ τῆς ἐπιμόνου ἀναγνώσεως τῶν γραφῶν θησαυρὸν γνώσεως ἑαυτῷ ἀποθέμενος. γραμματεὺς καὶ ὁ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

νοτάριος. τὸν τῶν ἀποῤῥήτων γραμματέα. οὐδενὸς δὲ η σαν οἱ γραμματεῖς κύριοι ου τοι, ἀλλ' η τοῦ γράφειν καὶ ἀναγνῶναι. Γραμματιστήσ. ὁ τὰ πρῶτα στοιχεῖα διδάσκων. Γραμματοεισαγωγεῖσ. ἐκβιαστὰς, παιδευτάς. gamma.451 Γραμματοκύφων. ἀντὶ τοῦ, ω ταπεινὲ γραμματεῦ. διότι οἱ γραμματεῖς προσκεκυφότες γράφουσι. η ὁ ἐν ἀγρῷ γραμματεύς· οἱ γὰρ ἀγοραῖοι τῷ κύφωνι μαστιγοῦνται. κυρίως δὲ κύφων τὸ ξύλον καλεῖται. Γραμματοφόροσ. ὁ βιβλιαφόρος. καὶ οὐχὶ βιβλιοφόρος. Γράσοσ. μωρός. κυρίως δὲ ὁ ἐν τοῖς τῶν προβάτων ἐρίοις συναγόμενος ῥύπος. Γραικοί. οἱ Ελληνες. ἀπὸ κώμης τινός. παρὰ τὸ ῥαῖσαι ῥαικὸς καὶ γραικός. καὶ γὰρ διὰ τὴν πολλὴν ἀνδρείαν οἱ Ελληνες ου τως ἐκαλοῦντο. Γραιοσόβαι. οἱ ἀπὸ τῶν ἰχθύων ἀποσοβοῦντες τὰς γραΐδας, ὡς μὴ ἀγοράζειν. η οἱ γραΐσι συγκοιμώμενοι πόρναις. σοβὰς γὰρ ἡ πόρνη. Γρήνικοσ. ποταμός. ἐν ἐκείνῳ γὰρ τῷ ποταμῷ οἱ Γραικοὶ τοὺς βαρβάρους ἐνίκησαν. Γρήτησ. ὁ βυρσεύς. Γριπεύσ. ὁ ἁλιεύς. παρὰ τὸν γρίπον τὸ δίκτυον παρωνύμως. Γρίποσ. τὸ δίκτυον. παρὰ τὸ ἀγρεύειν, ἐνδείᾳ τοῦ α. τὸ αὐτὸ δὲ γρίφος καλεῖται, παρὰ τὸ γράφειν, ο ἐστι ξύειν. ὁ τὴν γῆν ξύων, γράφος καὶ γρίφος. Γρίντησ. ὁ ὑβριστής. Γρῖφοσ. ὁ δύσκολος. καὶ τὸ δίκτυον η ζήτημα καὶ αι νιγμα δύσκολον. τὰ εἰς ¯φ¯ο¯ς δισύλλαβα μονογενῆ ἀρσενικὰ ἑνὶ φωνήεντι παραλήγεται. gamma.452 οι ον λόφος, ζόφος, κέμφος. ου τω καὶ γρῖφος. τὸ δὲ ῥοῦφος οὐκ ε στιν ῾Ελληνικὸν, ἀλλ'' Ιταλικόν. μονογενῆ, διὰ τὸ κοῦφος. δισύλλαβα, διὰ τὸ φίλοιφος· σημαίνει δὲ τὸν φιλοσυνουσιαστήν. α λλως· πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς ¯γ¯ρ¯ι συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ¯ι γράφεται, οι ον· γριντὶς, ὁ οὐρανός· γρῖνος, τὸ δέρμα· γρίσων, ὁ χοῖρος, καὶ ο νομα δρομέως παρ᾽ Αριστοφάνει. τὸ δὲ Γρηνικὸς ἀπὸ τοῦ κρήνη γέγονε κρηνικὸς, καὶ γενόμενον κύριον ἐβαρύνθη τροπῇ τοῦ ¯κ εἰς ¯γ· η ἀπὸ τοῦ γραικῶ καὶ τοῦ νικῶ Γραίνικος, καὶ μεταθέσει τοῦ ¯α¯ι εἰς ¯η Γρήνικος. Γριντήσ. ὁ οὐρανός. Γρῖνοσ. τὸ δέρμα. Γρίσσων. ὁ χοῖρος. καὶ ο νομα δρομέως παρ'' Αριστοφάνει. Γρυνοί. κορμοὶ δρύϊνες. κατ' ἐναλλαγὴν τοῦ ¯δ εἰς ¯γ. η τὰ τῶν γερανδρύων ξύλα. Γρύλλοσ. ὁ χοῖρος. (Θηλυκόν.) Γραμμή. μῆκος ἀπλατὲς, καὶ ἡ λεγομένη βαλβίς.᾽ Αριστοφάνης· πρόβαινε δὴ νῦν, ω θυμὲ, γραμμὴ δ' αὐτηΐ. ἀντὶ τοῦ ἀρχή. Γραμματείασ. ἐξαριθμήσεις. γραμματῆας δὲ τοὺς γραμματέας η. Γραπίσ. ἡ ἐῤῥυτιδωμένη. ἀπὸ τοῦ καταγεγράφθαι ταῖς ῥυτίσι. gamma.453 Γρᾶσ. ἡ τῶν μασχαλῶν δυσωδία. λέγεται καὶ ἡ γράσος. Γραστίσ. ἡ χλωρὰ κριθή. παρὰ τὸ γράω τὸ ἐσθίω. τούτου ὁ μέλλων γράσω. Γραυδήσ. λαμπὰς κατεσχισμένη καὶ κατεξυσμένη. παρὰ τὸ γράφω, ο σημαίνει τὸ ξύω. Γραῦσ. καὶ κλίνεται γραός. ε στι καὶ ἡ γραία, τῆς γραίας. Εὐριπίδης· γραία, μὴ τρέσῃς– τὸ δὲ ει ρηται παρὰ τὸ ῥαίω, ῥαῦς καὶ γραῦς, ἡ κατεξυσμένη τὸ σῶμα. ἀπὸ δὲ τοῦ γραία γέγονε γραῒς, γραΐδος, γραιΐδιον, καὶ κατὰ συγκοπὴν τῶν δύο ¯ι¯ι γραίδιον, ἀπὸ τοῦ γραίω. Γραφή. ζωγραφία, καὶ ἡ κατηγορία καὶ τὸ ε γκλημα. ἐξ ου καὶ γράφεται ἀντὶ τοῦ κατηγορεῖται. Γραμματική. λέξις διδάσκουσα ἡμᾶς τὰ νοούμενα γράφειν, καὶ τὰ ὡς πρός τινα ἐμμέτρως καὶ εὐρύθμως πραγματευθέντα μετὰ κρίσεως διηγουμένη. η τέχνη θεωρητικὴ καὶ λογικὴ, τὸ ευ λέγειν καὶ τὸ ευ πράττειν η γουν γράφειν διδάσκουσα ἡμᾶς· οὐ γὰρ πᾶς ὁ γράφων η ὁ ἀναγινώσκων λέγεται γραμματικὸς, ἀλλ' ὁ τὸν κανόνα καὶ τὸν ο ρον ἀποδιδούς. η τέχνη λογικὴ περὶ τὰ ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου καταγινομένη. ὀκτὼ δὲ μέρη τοῦ λόγου εἰσὶ ταῦτα· ο vogamma.454 μα· ῥῆμα· μετοχή· αρθρον· ἀντωνυμία· πρόθεσις· ἐπίῤῥημα· σύνδεσμος. η τέχνη τεχνῶν καὶ ἐπιστήμη ἐπιστημῶν. η ἐμπειρία τῶν παρὰ ποιηταῖς τε καὶ συγγραφεῦσιν ὡς ἐπιπολὺ λεγομένων. τέλος δὲ γραμματικῆς τὸ μηδέποτε ἁμαρτάνειν μήτε περὶ μίαν λέξιν μήτε περὶ πλείονας· τὸ γὰρ ἁμαρτάνειν περὶ μίαν λέξιν βαρβαρισμός ἐστι· τὸ δὲ περὶ πλείονας σολοικισμός. Γρησίνη. πόλις Χεῤῥονήσου. Γρυμαία. ἡ σκευοθήκη. Γρυταί. ἐπισκευαί. Γρώνεια. πόλις Φωκίδος. Γρωνεὺς τὸ ἐθνικόν. Γρώνη. πέτρα τετρυπημένη καὶ κοίλη ἡ δεχομένη τὰ σχοινία. Γρόμφις η γρομφίσ. ἡ παλαιὰ σκρόφα. (Οὐδέτερον.) Γράμμα. ὁ τόνος, ὁ χαρακτήρ· ἡ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἐπιστολή· αὐτὸ τὸ γράμμα· τὸ σύγγραμμα· τὸ ζωγράφημα· καὶ ἡ τῶν παίδων ἀγωγὴ, η τις περὶ ψήφους καὶ χαρακτῆρας τῶν στοιχείων γίνεται. Γράμματα. οἱ χαρακτῆρες τῶν στοιχείων παρὰ τὸ γράφεσθαι, ο ἐστι ξέεσθαι. Γράμμα πεζόν. τὸ Ἰουδαϊκὸν καὶ σκιῶδες, ὡς μὴ ἐπαγγελλόμενον βασιλείαν οὐρανῶν. gamma.455 Γράμματα, ο τε γράφονται· διὰ τὸ τυποῦσθαι γραμμαῖς καὶ ξυσμοῖς. στοιχεῖα δὲ, ο τε ἀναγινώσκονται. Γραμματείδιον καὶ γραμματεῖον. τὸ συμβόλαιον. Γραμμάτιον δὲ, τὸ μικρὸν γράμμα, ¯ι. Γραμματείου. διδασκαλίου. α τε προηγούμενος ἀνελπίστως, ἐκ τοῦ γραμματείου καὶ τῆς τοιαύτης διαθέσεως πολὺς ἐπέπνει. Γρῖφον. δύσκολον η ζήτημα αἰνιγματῶδες. ε νθεν καὶ τὸ κέρδος γρίπισμα φασὶ, παρὰ τὸ ἀγρεύειν, ο ἐστι ζητεῖν· ο περ παρακολουθεῖ τῇ α γρᾳ. λέγεται ου ν καὶ γρῖφος ἀρσενικῶς, τὸ δύσκολον αι νιγμα. ι στων γὰρ φιάλην, γέμουσαν οι νων, καὶ ε λεγον αἰνίγματα ἐν τοῖς συμποσίοις ἀλλήλοις· καὶ εἰ ἐπελύσατο ὁ ἀπορηθεὶς, ε πινε τὸν οι νον. Γρίπισμα. ποτικὸν ζήτημα η ἐπιτραπέζιον ᾀ σμα. Γρῦ. τὸ βραχὺ, τὸ τυχόν. ε νιοι δὲ τὸν ἀπὸ τῶν ὀνύχων ῥύπον η ει δος μικροῦ νομίσματος. Γρυπόν. καμπυλόῤῥινον. ὀξύῤῥινον. γρυπὸν καὶ γρυπός. ῥὺβ ἐστὶ τὸ ἐπικαμπὲς παρὰ Αἰολεῦσιν, η τοι ῥαιβός· καὶ τροπῇ τοῦ ¯β εἰς ¯π, πλεονασμῷ τοῦ ¯γ, γρυπός. η παρὰ τὸ ῥέπω ῥεπὸς καὶ γρυπός· ἡ ἐφ' ἑνὶ τῷ μέρει ῥέπουσα ῥίν. Γράμμα πεζόν. ἡ βασιλικὴ κέλευσις. ου τως ὁ θεόλογος· εἰς ο ν οὐ τὸ γράμμα εἰσάγει τὸ πεζόν. *Γρηΐδιον. τὸ γραΐδιον.* gamma.456 (Ῥῆμα.) Γράφεται. ἀντὶ τοῦ γράφει καὶ ἀντὶ τοῦ κατηγορεῖ. γράφεσθαι καὶ τὸ ξύεσθαι, παρὰ τὸ γράπτω τὸ κοιλαίνω. Γράψαι. κοιλάναι. διασκάψαι. Γράψομαι. κατηγορήσω. Ἀριστοφάνης· –γράψομαι Μήδοισιν αὐτὸν προδιδόναι τὴν Ἑλλάδα. Γριπίζω. τὸ κερδαίνω. Γριπεῦσαι. ἰχθῦς θηρεῦσαι. καὶ γριπεὺς ὁ ἁλιεὺς, καὶ γρῖφος τὸ δίκτυον. Γρύξαι. κράξαι. Γρύζω. θρηνῶ. καὶ τὸ τῇ φωνῇ ὑποκλέπτειν καὶ λαλεῖν. Γρυλλίζειν καὶ γρύζειν. ἐπὶ χοίρων. Γρυπανίζειν. σείεσθαι τὴν γῆν βαλλομένην ὑπὸ σεισμοῦ. Ἀντιφῶν· καίων γὰρ τὴν γῆν καὶ συντήκων γρυπάνων ποιεῖ. καὶ σεισμὸς γάρ φησι γέγονε καὶ ε γρυπεν ἡ γῆ. Γρυπαίνειν. τὸ γρυποῦσθαι. οι ον ἐπὶ τῶν ἁπαλῶν ξυλιφίων, ο ταν κάμψαντες ἀφῶμεν αὐτά. Γρυῶ. τὸ προσφωνῶ. Γρῶ. τὸ ἐσθίω. Γράφω. τὸ ἐπιστέλλω, μετὰ δοτικῆς. εἰ δὲ σημαίνει τὸ κατηγορῶ, μετὰ αἰτιατικῆς. Τὸ Γ μετὰ τοῦ Υ. (Ἀρσενικόν.) Γύγησ. κύριον. Γύγου δακτύλιοσ. ἐπὶ τῶν πολυμηχάνων καὶ πανούργων. gamma.457 Γύησ. μέτρον γῆς, καὶ μέρος ἀρότρου. Ομηρος ἐν συνθέσει πεντηκοντόγυον. καὶ Ἡσίοδος, οι ον· πρίνου δὲ γύην, βόε– παρὰ τὸ γαῖα γίνεται γύη, ι ν' ῃ ἡ γύη, τῆς γύης· καὶ μεταχθείσης τῆς γενικῆς εἰς εὐθεῖαν γίνεται ὁ γύης, ω σπερ ἡ ἀράχνη, τῆς ἀράχνης, καὶ ὁ ἀράχνης, τοῦ ἀράχνου. Γυλιαύχενασ. μακροτραχήλους. Γυμνῆται, καὶ γυμνῆτεσ. τάξεις πεζῶν. Γυμνόσ. ὁ α νευ ἱματίων. ω σπερ παρὰ τὸ σκύζω, τὸ ὀργίζομαι, γίνεται σκύμνος, καὶ σέβω σεμνὸς, ου τω καὶ κύπτω κυπτὸς καὶ γυμνός. ὁ γὰρ τοιοῦτος κύπτει, κρύπτων τὰ αἰδοῖα ὑπ' αἰδοῦς. η παρὰ τὸ τὰ γυῖα μόνα ε χειν, τουτέστι τὰ μέλη. Γυμνοσοφισταί. οἱ φιλόσοφοι παρὰ Βαβυλωνίοις. Γύνισ. μαλακός. γυναικώδης. ἀνδρόγυνος. παρὰ τὸ γυνὴ παρωνύμως. ὡς δάφνη, Δαφνὶς, νύμφη, νυμφίς· ου τως γυνὴ, γύνις. Γυναικώδεισ. οἱ εὐνοῦχοι. Γυναικοϊέρακεσ. οἱ περὶ ε ρωτας ἐπτοημένοι. Γυναικίασ. ὁ θηλυμανὴς ἀνήρ. Γυναιμανήσ. ὁ ἐπὶ γυναιξὶ μαινόμενος, ὁ ἀκόλαστος. Γυναιμανέσ. οὐκ ἀπὸ τῆς γύναι κλητικῆς ε χει τὴν σύνθεσιν, ἀλλ' ἀπὸ τῆς γενικῆς· τὰ γὰρ ἐκ δύο τελείων συντιθέμενα ὀνόματα, η ἀπὸ εὐθείας συντίθεται, ὡς τὸ ζωὴ, ζωηφόρος, καὶ ε ως, ἑωσφόρος· η ἀπὸ γενικῆς, οὐδεὶς οὐδενὸς, οὐδενόσωρα· η ἀπὸ δοτικῆς, ὡς τὸ α ρη, ἀρηΐφιλος· η ἀπὸ αἰτιατικῆς, ὡς τὸ πόδα, Ποδαλείριος. gamma.458 μόνον δὲ ἀπὸ κλητικῆς οὐ γίνεται σύνθετον· ἐπειδὴ πᾶσα πτῶσις τριπρόσωπος ἐστὶν α νευ τῆς κλητικῆς. ἡ δὲ κλητικὴ αὐτοτελής ἐστι καὶ πολλάκις τέλειον λόγον ἀποπληροῖ, ὡς τό· ω μάκαρ Ἀτρείδη μοιριγενὲς ὀλβιόδαιμον. τὸ δὲ τέλειον μετὰ ἀτελοῦς οὐ συντίθεται. τὸ ου ν γυναιμανὲς ἀπὸ τῆς γυναικὸς λέγομεν γεγενῆσθαι,

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

γυναικομανὲς, καὶ ἐν συγκοπῇ γυναιμανές. η λέγομεν, ω σπερ παρὰ τὸ τιμὴ γίνεται Τιμόθεος, ου τως καὶ ἀπὸ τοῦ γυνὴ γυνομανὲς καὶ γυναιμανὲς, κατὰ μετάθεσιν τοῦ ¯ο εἰς τὴν ¯α¯ι δίφθογγον, ὡς μεσοπόλιος, μεσαιπόλιος, καὶ Κλυτομνήστρα, Κλυταιμνήστρα. Γύργαθοσ. τὸ δίκτυον. Γυρῖνοι. οἱ μικροὶ βάτραχοι. *παρὰ τὸ γυρὸν, τὸ περιφερές. τοιοῦτοι γὰρ καὶ οἱ μικροὶ βάτραχοι.*᾿Αριστοφάνης· οι ον πατέρες βοῶσι γυρίνων. Γῦροσ. κύκλος, στρογγύλος καὶ περιφερής. Γυμνόσ. τριχῶς ἐξηγεῖται τὸ γυμνὸς ἐπὶ τῆς τοῦ᾿Αδὰμ γυμνότητος. γυμνὸς κατὰ τὴν ἁπλότητα τοῦ τρόπου· ου πω γὰρ ἡ διπλόη ἐπετηδεύθη καὶ ἡ πονηρία. γυμνὸς κατὰ τὴν α τεχνον ζωήν· υ στερον γὰρ αἱ τέχναι εὑρέθησαν. γυμνὸς καὶ κατὰ τὰ α μφια· υ στερον δὲ καὶ ταῦτα ἐπενοήθησαν. (Θηλυκόν.) Γύαροσ. νῆσος μία τῶν Σποράδων. λέγεται δὲ, ο τι ἐν ταύτῃ οἱ μῦες η γουν οἱ ποντικοὶ διατρώγουσι τὸν σίδηρον. Γυμνοπαιδία. ἡ παλαίστρα. gamma.459 Γυμνῆτισ. γυνὴ γυμνητεία. Γυμνασία. ἡ τριβή. Γυναίκισισ. ἡ γυναικεία μίμησις. πρὶν τῆς ἑτέρας γυναικίσεως δίκην δοῦναι. γυναικεία φύσις διφθόγγως. Γυνή. παρὰ τὸ γῶ, τὸ λαμβάνω καὶ δέχομαι, γίνεται γυνή· ἡ δεκτικὴ τοῦ σπέρματος. η παρὰ τὸ γόνω, τὸ τίκτω, γίνεται γονὴ καὶ τροπῇ τοῦ ¯ο εἰς ¯υ Αἰολικῶς γυνή. ὡς ο μοιον, υ μοιον. τὸ δὲ γυνὴ α κλιτόν ἐστι· συστέλλει δὲ τὸ ¯υ. εἰκότως ου ν ὡς μονῆρες α κλιτον ε μεινεν. ευ ρηται δὲ καὶ τὴν γυνήν. οι ον· ὡς α τοπόν ἐστι καὶ μητέρα ει ναι καὶ γυνήν. Γυρίησ. περιφεροῦς. Γυρινώ. ο νομα κύριον. παρὰ τὸ γύρινος Γυρινὼ, ὡς κάλλιστος Καλλιστὼ, καὶ κλέος Κλεὼ καὶ Κλειώ. Γύψοσ. οἱονεὶ γύεψος τὶς ου σα, ο ἐστιν ἡ ἑψεθεῖσα γῆ. Γυιοκόρουσ. τὰς κατεσθιούσας τὰ μέλη μέχρι κόρου. ῾Ησίοδος· καὶ γυιοκόρους μελεδῶνας. (Οὐδέτερον.) Γύαλον. τὸ κοῖλον. οι ον· θώρηκος γύαλον. παρὰ τὸ γῶ, τὸ χωρῶ καὶ λαμβάνω, γίνεται παράγωγον γύω, ἀφ' ου γυὸν καὶ πλεονασμῷ τῆς ¯α¯λ συλλαβῆς γύαλον. ὡς πτύω, πτύαλον. Γυῖα. τὰ γόνατα καὶ τὰ λοιπὰ μέλη. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ποδῶν λέγεται, παρὰ τὸ ἐπὶ τῆς gamma.460 γύης, ο ἐστι γῆς, ἰέναι· ἐπὶ ταύτης γὰρ βέβηκε. καὶ ἡ πρώτη κίνησις τῶν ἀνθρώπων διὰ χειρῶν καὶ ποδῶν γίνεται. η παρὰ τὸ τὴν γῆν γίνεται γήϊα καὶ τροπῇ τοῦ ¯η εἰς ¯υ γυῖα, ὡς ἁλμηρὸς, ἁλμυρός. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν χειρῶν. οι ον· γυῖα δ' ε θηκεν ἐλαφρά–. γίνεται παρὰ τὸ γῶ, τὸ χωρῶ καὶ λαμβάνω, γύω καὶ γῦον. ὡς πτῶ πτύον, καὶ θῶ θύον. οι ον· κέδρου τ' εὐκεάτου θύου τ' ἀνὰ νῆσον ὀδώδει. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ι γυῖον, ι ν' ῃ τὸ λαμβάνον καὶ δεχόμενον. δύναται καὶ ἐπὶ τῶν μικρῶν παιδίων τάττεσθαι ἡ λέξις· ταῦτα γὰρ χερσὶ καὶ ποσὶ βαίνουσιν ἐπὶ τῆς γύης, ο ἐστι τῆς γῆς. Γυμνάσια. κυνήγια· ἀλειπτήρια· λοῦτρα· η ἱππικόν. τρία γυμνάσια τῆς᾿Αττικῆς·᾿Ακαδημία, Λύκειον, Κυνόσαργες. Γύλιον. ἀγγεῖον πλεκτὸν ἀπὸ φοινίκων. Γυπαρίοισ. στενοῖς χωρίοις. φωλεαῖς· καλιαῖς. Γύῤῥον. κυρτὸν, στρογγύλον. (῾Ρῆμα.) Γυιώσω. βλάψω. γυιῶ· ἐξ ου καὶ τό· γυιώσω μὲν σφῶϊ. Γυμνητεύω. Γυμνάσαι. τὸ εἰς φῶς ἀγαγεῖν. Γυναικιζόμενοσ. θηλυνόμενος. Γυνομανῶ. ἀκολασταίνω. gamma.461 Γυρῶσαι. φιαλῶσαι, περιφράξαι. παρὰ τὸ γύρον ποιεῖν ἐν τῷ περιφράσσειν. Γύμναζε. ἀντὶ τοῦ ε θιζε. ὁ ᾿Απόστολος· γύμναζε δὲ ἑαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν. Τὸ Γ μετὰ τοῦ Ω. (᾿Αρσενικόν.) Γωβρύασ. κύριον. Γωβάρης η Γώβαρισ. κύριον. Γώγης καὶ Γωγιδίσκος. κύρια. Γώδασ. κύριον. Γωλειόσ. φωλεὸς, σπήλαιον. Γώνυμοσ. ὁ φερώνυμος. Γωνιασμούσ. ἀποφυγάς· ἀπαγωγάς. ε δειξα τουτουσὶ ἐπὶ λεπτῶν κανόνων εἰσβολὰς, ἐπῶν δὲ γωνιασμούς. Γωρυτόσ. ἡ ξιφοθήκη. χωρυτός τις ω ν· τροπῇ τοῦ χ εἰς γ. εἰς ο ν χωροῦσι τὰ ῥυτά· τουτέστι τὰ τόξα. γράφεται καὶ ἡ γωρυτός. Γώγ. κύριον. Γώυνος. κύριον. Γωσίθρας· Γωβίασ. κύρια. (Θηλυκόν.) Γωβαρηνὴ καὶ Γωγώνη. κύρια. Γωνία. ἡ τοῦ οι κου. καὶ γωνιασμός. γωνίᾳ πορθμῶσαι, τὸ ἐν γωνίᾳ ὑπὸ τινὸς περανθῆναι. γωνία παρὰ τὸ γόnu. τὸ κτητικὸν γωνία, κατὰ ε κτασιν τοῦ ¯ο εἰς ¯ω, ο περ ἐπικαμπεῖ τὲ καὶ κεκλασμένῳ σχήματι μεταπεποίηται. γωνία τὸ ¯ν¯ι ἰῶτα διατί; τὰ διὰ τοῦ ¯ε¯ι¯α θηλυκὰ μονογενῆ, πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ε χοντα, ὑπὲρ δύο συλλαβὰς,

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

μὴ ο ντα ἀπὸ τῶν εἰς ¯ε¯υ¯ς η ¯ε¯υ¯ω, μήτε σύνθετα ἀφ' ἁπλοῦ, ε χει τὴν ¯ε¯ι δίφθογgamma.462 γον, μήτε λεγόμενα καὶ εἰς ¯ο¯ν οὐδέτερα, μήτε ἀπὸ παροξυτόνου κατὰ κρᾶσιν γινόμενα, μήτε κατὰ διάστασιν εὑρισκόμενα, μήτε ἀττικῶς ἐκτείνοντα τὸ ¯α καὶ παροξυθέντα, διὰ τοῦ ¯ι γράφονται. οι ον· ἀνία, ἀξία, μανία, ἠρεμία. πρόσκειται μονογενῆ, διὰ τὸ Πολυδευκεία χεὶρ καὶ᾽Αγαμεμνονεία. ὁ ᾽Αγαμεμνόνειος γὰρ καὶ τὸ᾽Αγαμεμνόνειον. πρόσκειται πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ε χοντα, διὰ τὸ εὐσέβεια. πρόσκειται ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, διὰ τὸ μνεία καὶ χρεία. πρόσκειται μὴ ἀπὸ τῶν εἰς ¯ε¯υ¯ς, μὴ ἀπὸ τῶν εἰς ¯ε¯υ¯ω, διὰ τὸ ταχὺς, ταχεῖα, δουλεύω, δουλεία. πρόσκειται μὴ σύνθετα, μὴ ἀπὸ ἁπλοῦ ε χει τὴν ¯ε¯ι δίφθογγον, ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ δεία, τοῦ σημαίνοντος τὴν ε νδειαν, γέγονε σιτοδεία. πρόσκειται μὴ λεγόμενα εἰς ¯ο¯ν οὐδέτερα, διὰ τὸ ἐλεγεῖον, ἐλεγεία. πρόσκειται μὴ κατὰ διάστασιν, διὰ τὸ ἀνδρεία τὸ ἐπὶ ἀρετῆς. τοῦτο ὁ μὲν᾽Απολλώνιος διὰ τοῦ ¯ι γράφει, ὁ δὲ Ωρος διὰ διφθόγγου. ευ ρηται γὰρ κατὰ διάστασιν, ἀνδρεία. πρόσκειται μὴ ἀττικῶς ἐκτείνοντα τὸ ¯α καὶ παροξυθέντα, ἐπειδὴ τὸ ἱέρεια καὶ ευ κλεια ἀττικῶς καταβιβάζει τὸν τόνον καὶ τὸ ¯α ἐκτείνουσι. τοιοῦτον καὶ τὸ θυεία, ο σημαίνει τὴν ι γδην. ἀττικῶς ἐκτείνοντες τὸ ¯α, καὶ καταβιβάσαντες τὸν τόνον, καὶ τὴν αὐτὴν γραφὴν ἐφύλαξαν. τὸ δὲ νωθεία, ἡ ἀργία, οὐκ ε στιν ἀπὸ τοῦ νωθεύω· ἐκεῖνο γὰρ διὰ τοῦ ¯ο μικροῦ· ἀλλ' ι σως ἀπὸ τοῦ νωθρὸς, νωθρεύω, νωθρεία, καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ¯ρ νωθεία. *Γωλειά. ὁ φωλεός.* (῾Ρῆμα.) Γῶ. τὸ χωρῶ· καὶ λαμβάνω καὶ δέχομαι. delta.463 Δ. Τὸ Δ μετὰ τοῦ Α. (᾽Αρσενικόν.) Δαβειρή. κύριον. Δαβήρ. τὰ α για τῶν ἁγίων ὀνομάζει. Δαβαινίτησ. ἀπὸ Δαβαίνης τόπου. Δαγίσθαιοσ. κύριον. Δαήμων. ἐπιστήμων, ε μπειρος. παρὰ τὸ δαίω, δαῶ, δαήσω, δεδάηκα, δεδάημαι, δαήμων. Δαήρ. ἀνδράδελφος. παρὰ τὸ δαίω. δαὴρ αυ τ' ἐμὸς ε σκε κυνώπιδος. Δαΐφρων. συνετὸς, πολεμικός. παρὰ τὸ δαίω, τὸ μανθάνω καὶ γινώσκω. ι ν' ῃ ὁ δεδαηκὼς φρόνησιν. η παρὰ τὸ ¯δ¯α ἐπιτατικόν. ὁ δὲ πολεμικὸς παρὰ τὴν δαῒ δοτικὴν, ο σημαίνει τὴν μάχην. ὁ τὰ περὶ τὸν πόλεμον φρονῶν. Δαιτυμόνεσ. εὐωχηταὶ, ἀριστηταί. Δαιμόνιε. ἀντὶ τοῦ μακάριε. Δαιδαλόχειρ. ὁ ποικίλα καὶ ἐξαίσια ταῖς χερσὶν ἐργαζόμενος. Δαίδαλοσ. ὁ ποικίλος. καὶ ο νομα κύριον. ο ς η ν πάνυ ποικιλτὴς καὶ ἐπινοήμων. παρὰ τὸ δαίω, τὸ μανθάνω η τὸ ἐπίσταμαι, δαίαλος, ὁ ἐπιστήμων, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯δ δαίδαλος. ἐκ τούτου δαιδάλλω. τὸ δαιδάλειος ἀπὸ τοῦ δαιδάλω. ἀπὸ τοῦ δαιδάλειος δὲ τὸ δαιδάλεον κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ἰῶτα. delta.464 Δαιτρόσ. μεριστὴς, μάγειρος. παρὰ τὸ δαίω, τὸ μερίζω, δαιτρός. ἐξ ου καὶ τὸ δαιτρεύω. Δαίτωρ. ο νομα κύριον. καὶ ὁ εὐωχητής. παρὰ τὸ δαίω, τὸ μερίζω, δαίτωρ, ὡς πράξω πράκτωρ. Δαιταλεῖσ. οἱ δαιτυμόνες καὶ θιασῶται. ᾽Αριστοφάνης. –ἐπιδείπνιον θέαν τοῖς δαιταλεῦσιν ὁ βασιλεὺς χαριζόμενος. Δάκεσ. οἱ Πατζινάκαι. Δακρυόεις καὶ δακρυόεσσα. ἀπὸ τοῦ δάκρυον. Δάκτυλοι. οἱ βάλανοι τοῦ φοίνικος. Δάκτυλοσ. παρὰ τὸ δράσσω, δράκτυλος τὶς ω ν. η παρὰ τὸ δέχω, δέξω, δέδεχα, δέδεγμαι, δέδεκται, δάκτυλος, οἱ δεκτικοὶ ο ντες τῶν διδομένων. η παρὰ τὸ δείκω, τὸ δεικνύω, δείκτυλοι καὶ δάκτυλοι· δι' αὐτῶν γὰρ ἡ δεῖξις γίνεται. Δακτύλιοσ. ἡ σφραγίς. καὶ τὸν δακτύλιον αὐτοῦ περιελὼν ἐτύπωσεν ἐπιστολήν. ἀπὸ τοῦ παρὰ τὸν δάκτυλον ἰέναι. δακτύλιοι καὶ οἱ τετρυπημένοι λίθοι, ἀφ' ου τὰ ἀπόγεια σχοινία ἀνάπτουσι. Δαλόσ. λαμπὰς η ξύλον καιόμενον. παρὰ τὸ δαίω δαλὸς καὶ δαυλός. η παρὰ τὸ δαίω, δαίσω, δαυλὸς, ὡς αυ ω, αυ σω, αὐλός. Δαμασίφρων. ὁ ἀπατῆσαι δυνάμενος. Πίνδαρος· δαμασίφρονα χρυσόν. Δαμάσκιος. στωϊκὸς φιλόσοφος, Σύρος. delta.465 Δαμᾶσ. κύριον. παρὰ τὸ δαμάσω μέλλοντα. ὡς θαυμάσω, Θαυμᾶς. Δάμασοσ. κύριον. παρὰ τὸ δαμάζω, δαμάσω, Δάμασος. Δαμάστωρ. ἐκ τοῦ δεδάμασται· ὡς τετέλεσται τελέστωρ. Δάμισ. κύριον. παρὰ τὸ δῆμος γίνεται δῆμις καὶ δάμις. ὡς ἀπὸ τῆς δουρὸς γενικῆς Δοῦρις. Δανιήλ. κύριον. διάκρισις ἑρμηνεύεται. Δαναοί. οἱ Ελληνες. ἀπὸ τοῦ Δαναοῦ η ἀπὸ Δάνου τοῦ βασιλέως. Δασμολόγοι. φορολόγοι, ἀπαιτηταί. Δασμόσ. ὁ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

μερισμός. παρὰ τὸ δάζω· ὡς σκεδάζω σπεδασμός. Δάσκιοσ. πολύσκιος. παρὰ τὸ ¯δ¯α ἐπιτατικὸν μόριον. Δασύλλιοσ. ὁ Διόνυσος. παρὰ τὸ δασύνειν τὰς ἀμπέλους. Δατηταί. οἱ διανεμηταί. ἐκ τοῦ δασῶ καὶ δατούμεθα, ο σημαίνει τὸ μεριζόμεθα. οι ον· –χθόνα ποσὶ δατεῦντο. καί· δατευόμεθα ληΐδ' Ἀχαιοί. ἀπὸ τοῦ δαίω, τὸ μερίζω, ἀφ' ου τὸ δάζω καὶ δάσω, γίνεται δαστὸς, δαστῶ, καὶ ἐνδείᾳ τοῦ ς δατῶ· ἐκ τοῦ δατῶ δατήσω, δεδάτηκα, δεδάτημαι, δατητὴς, καὶ κλίνεται δατητοῦ. Δάτισ. κύριον. ο ς Πέρσης ω ν ἐπετήδευσεν ἑλληνίζειν· ο ν λέγουσι φάναι χαίρομαι ἀντὶ τοῦ χαίρω. Δατοῖσ. δόλοις. πανουργεύμασι. delta.466 Δαυίδ. κύριον. ἑρμηνεύεται πεποθημένος, η ἐξουθενημένος, η ἱκανὸς χειρί. ἐφιλεῖτο γὰρ τῷ θεῷ ὁ προφήτης, λέγοντι· ευ ρον Δαυὶδ τὸν τοῦ Ἰσσαὶ, α νδρα κατὰ τὴν καρδίαν μου. ἐξουθενεῖτο δὲ τοῖς περὶ τὸν Σαοὺλ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς. ἱκανὸς δὲ η ν τῇ χειρὶ, ὡς ἐν πολέμοις ε χων τὸ πρακτικὸν καὶ δραστήριον. Δαυλόσ. παρὰ τὸν δαίσω μέλλοντα, δαιλὸς καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς υ δαυλός. Δαῦλοσ. ὁ δασύς. παρὰ τὸ δάσος γίνεται δασῶ ῥῆμα, ὡς τεῖχος, τειχῶ· ἀφ' ου Πίνδαρος τετείχηται. καὶ κατὰ παραγωγὴν δασαύνω· ὡς χρῶ χραύω, καὶ ψῶ ψαύω· ει τα κατὰ συγκοπὴν δαύω, ὁ μέλλων δαύσω. καὶ ὡς παύσω γίνεται Παῦλος, ου τως καὶ δαύσω δαῦλος, ὁ δασύς. Δαφοινόσ. ὁ α γαν φόνιος η πυρὸς κατὰ νῶτα. δαφοινὴν ἀσπίδα. παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω. η παρὰ τὸ ¯δ¯α καὶ τὸ φόνος. Δαψιλέστατοσ. πολυτελέστατος, πλουσιώτατος. λέγεται καὶ ἐπὶ ῥευμάτων καὶ ἐπὶ μεγαλοψυχούντων. Δαγών. ει δωλον ὑπὸ τῶν ἀλλοφύλων θεραπευόμενον, ᾡ τὴν κιβωτὸν λαβόντες ἀνέθεσαν. Δαξισμόσ. .... Δαμασκόσ. πόλις Συρίας, παρὰ τὸν Ἀντιλίβανον. ει ρηται, ο τι Δαμᾶς, στρατεύων μετὰ Διονύσου, ἐκεῖσε σκηνὴν πηξάμενος, ἱδρύσατο Συρίας θεοῦ ξόανον. ἡ Δαμᾶ σκηνὴ, Δαμασκός. η ο τι ει ς τῶν γιγάντων, Ἀσκὸς ο νομα, α μα Λυκούργῳ δήσας τὸν Διόνυσον, ε ῥῥιψε τῷ nodelta.467 ταμῷ. ἐφονεύθη δὲ ὑπὸ Ἑρμοῦ ου τος, καὶ Ἀσκὸς ἐδάρη, καὶ ἐκεῖ ἐτάφη. καὶ ἐκ τούτου ἡ πόλις Δαμασκὸς ἐκλήθη. καὶ τὰ οἰνοδόχα δὲ δέρματα ἀσκοὺς καλοῦσι. λέγεται καὶ ἡ Δαμασκός. *Δαμασκὸς Ἐλιέζερ. ἀντὶ τοῦ Δαμασκηνός.* Δάρησ. κύριον. παρὰ τὸ δέρω τὸ ἐκδέρω. ἱερεὺς γὰρ η ν. Δαφνών. παρὰ τὸ δάφνη. τὸ δὲ δάφνη παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω. ἡ φωνοῦσα ἐν τῷ καίεσθαι. (Θηλυκόν.) Δαΐσ. ἡ μάχη. παρὰ τὸ δαίω, ὁ μέλλων δαίσω, ἀποβολῇ τοῦ ¯ω δαὶς, καὶ κατὰ διάλυσιν δαΐς. ἐν δαῒ λυγρῇ. η παρὰ τὸ δαίω τὸ κόπτω, κατὰ διάλυσιν δαΐω, πλεονασμῷ τοῦ ζ δαΐζω, ὁ μέλλων δαΐσω, ἀποβολῇ τοῦ ¯ω δαΐς. Δαΐαν ὁδόν. ἀγωνιστικήν· ε μπειρον. ἀπὸ τοῦ δαῆναι, ο ἐστι μαθεῖν. Δᾷδα. λαμπάδα. Δακρυόεσσα. ἀπὸ τοῦ δάκρυον. Δάβα. πόλις. Δαίσ. ἡ εὐωχία. Δαιτίσ. τόπος ἐν Ἐφέσῳ. ει ρηται ἀπὸ τοῦ Λυδὸν τὸν κάπηλον αὐτόθι κατοικήσαντα παρέχειν τὰ πρὸς δαῖτα τοῖς ἐπιξενουμένοις. η ν δὲ τὸ κύριον αὐτοῦ ο νομα Εφεσος, ἀφ' ου καὶ ἡ πόλις. delta.468 Δαισάνη. ἡ πτισσάνη. ἀπὸ τοῦ σίτου ἑψημένου ἑψηθεῖσα. ει ρηται δὲ παρὰ τὸ δαίσασθαι· τὴν γὰρ πρώτην τροφὴν, πρὸ τῆς εὑρήσεως τῶν α ρτων, ου τως ἐποιοῦντο. Δάμαρ. γυνή. δαμετή. παρὰ τὸν γάμον, γάμαρ καὶ δάμαρ. λέγεται καὶ δάμαρις, ε νθεν ἡ δάμαρτος γενική· εἰ μὴ α ρα πλεονασμῷ τοῦ ¯τ ἀπὸ τῆς εἰς ¯ρ εὐθείας. Δανάκη. ο νομα νομίσματος, ο ε δωκαν τοῖς νεκροῖς πάλαι λόγῳ περάματος ἐν Ἀχερουσίᾳ, η τις ἐστὶ λίμνη ᾳ δου. Δανάη. κύριον. κρίθητι καὶ σύ. οὐκ ει Δανάη ἡ Ἀκρισίου. Δάπιδασ. τὰ ἐπεύχια. λέγει δὲ ψιλὰς καὶ μὴ μαλλωτάς. Ἀριστοφάνης· οὐδ' ἐν δάπισιν ε σται καταδαρθεῖν. τάπησι δὲ, η τα. Δαπάνη. παρὰ τὸ δάπτω, ο σημαίνει τὸ μετὰ σπαραγμοῦ ἐσθίω. Δασεῖα. ποιότης συλλαβῆς, ἐκ τοῦ θώρακος πεμπομένη. η παρὰ τὸ ¯δ¯α ἐπιτατικὸν μόριον καὶ τὸ ευ ω ῥῆμα, ο σημαίνει τὸ ὁρμῶ. η παρὰ τὸ μεγίστην καὶ σφοδρὰν ει ναι πρὸς σύγκρισιν τῆς ψιλῆς. *Δαμασκόσ. ἑρμηνεύεται αι μα σάκκου.* Δασπλῆτισ. ἡ ἀπροσπέλαστος. η ἐπὶ κακῷ προσπελάζουσα. η ῃ τινι οὐκ α ν τις προσπελάσῃ διὰ τὸν φόβον. παρὰ τὸ ¯δ¯α ἐπιτατικόν. η δυσπλῆdelta.469 τις παρὰ τὸ πλήσσειν τοὺς ἁμαρτωλούς. Θεόκριτος δὲ Ἑκάτην αὐτὴν λέγει. Δάσκιοσ. πολύσκιος. παρὰ τὸ ¯δ¯α

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἐπιτατικόν. δάσκιον εἰσελάσαντες ε λος. Δαυλίσ. πόλις ἐν τῷ Παρνασσῷ κειμένη. Δαυλία. δασεῖα. δαυλία κορώνη, ἀηδών. Δαυΐδειος σορὸς καὶ Δαυΐδειον μέλοσ. τὸ τοῦ Δαυΐδ. Δάφνη. δαοφώνη τὶς ου σα, ἡ ἐν τῷ δαίεσθαι φωνοῦσα. Δαφνοῦσ. πόλις Φοινίκης. ἀρσενικῶς. ὁ πολίτης Δαφνούτιος, η Δαφνούσιος, καὶ θηλυκῶς Δαφνουσίς. τὸ ἐθνικὸν Δαφνουσαῖος. ε στι καὶ Δαφνουσὶς λίμνη, πλησίον τοῦ ᾿Ολύμπου τοῦ Βιθυνοῦ. Δαψίλεια. πλουσιότης. Δασυλίδεσ. αἱ δασεῖαι. *Δάφνη. παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω, ἡ φωνοῦσα ἐν τῷ δαίεσθαι, ο ἐστι καίεσθαι.* (Οὐδέτερον.) Δαίδαλα. τὰ ποικίλα κατασκευάσματα. Δαῖασ. τέρας πολεμικόν. Δάκος καὶ δάketa. θηρία. ἰοβόλα ἑρπετά. ἡ εὐθεῖα τὸ δάκος. ἐμὲ δεῖ φεύγειν δάκος ἀδινὸν καὶ κατηγορίαν. τὸ δὲ δάκετον παρὰ τὸ δάκνω, δάκνετον καὶ δάκετον. σημαίνει δὲ τὸ δάκος καὶ δῆγμα, οι ον· σῆμα δέ τι δάκεος αἱμοῤῥόου. delta.470 Δαιτήριον. μεριστήριον. ἀπὸ τοῦ δαῖσαι τὸ μερίσαι. Δάκρυον. φθαρτῆς φύσεως ἰδίωμα, ο περ ᾿Αδὰμ πρὸ τῆς παραβάσεως οὐκ ἐκέκτητο. παρὰ τὸ δάκνω δάκνυον καὶ δάκρυον· δακνομένης γὰρ τῆς ψυχῆς ἐξέρχεται τὸ δάκρυον. η ἀπὸ τοῦ δήκω, ε νθεν ε δακον. θυμοδακὴς γὰρ μῦθος τὸ δάκρυον. τὸ πληθυντικὸν τὰ δάκρυα, ἡ δοτικὴ δακρύοις. πόθεν ου ν τὸ δάκρυσιν; ἡ ἐπὶ τέλει συλλαβὴ ἡ τοῖς εἰς ἰῶτα τρέπεται· προβάτοις, πρόβασιν, ἐγκάτοις, ε γκασι, πετάλοις, πέταλσι. πᾶν γὰρ εἰς ἰῶτα, ε χον ἀμετάβολον πρὸ τέλους, τοῦτο ε χει ἐν τῇ εὐθείᾳ, ῥήτορσι, ῥήτωρ. τὸ δὲ δάκρυ γέγονεν ἀπὸ τοῦ δακρύμην, οὐ κατὰ ἀποκοπὴν, ἀλλὰ κατὰ σχηματισμόν. τὸ δάκρυ τοίνυν, ἡ γενικὴ δάκρεος, ἡ δοτικὴ δάκρος· καὶ τὸ πληθυντικὸν δάκρεα, ὡς πώεα, α στεα. η ἀπὸ τοῦ δάκρυα κατὰ συγκοπήν. Δαμώματα. τὰ δημόσια ᾀδόμενα. Δανά. τὰ ξηρὰ ξύλα. Καλλίμαχος· δανὰ ξύλα κεάσαι. η τοι σχίσαι. καὶ δανότατον τὸ ξηρότατον. παρὰ τὸ δαίω, τὸ καίω. τὸ ¯δ¯α μακρόν. Δάνειον. παρὰ τὸ δάνος, ο σημαίνει τὸ δῶρον, ὡς τέλος τέλειον. Δίδυμος τὸ χρονίζον λέγει χρέος. παρὰ τὸ δὴν, δάνος καὶ δάνειον. Δαόνιον. πόλις Θρᾴκης. delta.471 Δάοσ. λαμπάς. παρὰ τὸ δαίω, δάος. Δάπεδον. τὸ ε δαφος, ἡ γῆ. παρὰ τὸ ¯δ¯α ἐπιτατικὸν καὶ τὸ πέδον, ἡ γῆ. τουτέστι τὸ μέγα καὶ πλατύπεδον. τὸ δὲ δα γίνεται καὶ ζα, κατὰ μετάθεσιν τοῦ δ εἰς ζ. Δασκύλιον. τόπος ἐν τῷ κόλπῳ Νικομηδείας. Δατόν. παρὰ ῾Ρωμαίοις σημασία τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ καιροῦ, ο τε τὶς ἐκ πόλεως η ἐκ τινὸς τόπου ἀποστελεῖ. Δαυλόν. δασύ. *Δαυίδειον. μέλος τὸ τοῦ Δαυίδ.* Δαφοινόν. τὸ πάνυ φοινίσσον, η τὸ φοινικὸν, η τὸ πυῤῥόν. Δαίσιμον. τὸ ἐδώδιμον. (῾Ρῆμα.) Δᾳδουχεῖ. φαίνει· λαμπαδουχεῖ. Δαδύσσω. τὸ ταράσσω. Δαείσ. καεὶς, καὶ ἀντὶ τοῦ μαθών. Δαϊκταμένοισ. ἀναιρουμένοις. Δαΐζων. διακόπτων. ἀπὸ τοῦ δαίω τὸ κόπτω, η παρὰ τὴν δαΐδα, ο σημαίνει τὴν μάχην. Δαιμονᾷν. ὑπὸ δαίμονος κατέχεσθαι. Δαίnu. εὐώχει. Ομηρος· δαίνυ δαῖτα γέρουσι– Δαίω. τὸ μανθάνω. Δαίω. τὸ καίω. delta.472 Δαίρω. τὸ τύπτω. δέρω δὲ, τὸ ἐκδέρω, ψιλόν. Δαίνυσθαι. τὸ εὐωχεῖσθαι. Δαινύω καὶ δαίνυμι. παρὰ τὸ δαίω τὸ εὐωχοῦμαι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, δαίνω. δαινύω καὶ δαίνυμι, δαίνυμαι, ὁ παρατατικὸς ἐδαινύμην, ἐδαίνυσο, ἐδαίνυτο, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἐδαίνυντο, καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ¯ε δαίνυντο. Δαΐξασ. διακόψας. Δακρυῤῥοεῖν. δάκρυα ῥέειν. Δάκνω. παρὰ τὸ ¯δ¯α ἐπιτατικὸν καὶ τὸ καίνω γίνεται δακαίνω· ἐξ ου τὸ δάκνω κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ. Δαμέντεσ. φονευθέντες. δαμασθέντες. Δάμνει. ἀντὶ τοῦ δαμάζει. Δάμνημι. ἀντὶ τοῦ δαμάζω. Δαμεῖεν. δαμασθεῖεν. δαμῶ τὸ ὑποτάσσω. ὁ μέλλων δαμήσω, ὁ δεύτερος ἀόριστος ε δαμον, ὁ παθητικὸς ἐδάμην, ἐδάμομεν, ἡ μετοχὴ δαμεὶς, δαμέντος, τὸ εὐκτικὸν δαμείην, δαμείημεν, δαμείητε, καὶ δαμεῖεν. δαμείησαν δὲ ω φειλε. Δανεῖσαι. τούτου τὸ χρῆσαι αἱρετώτερον. τὸ μὲν χρῆσαι ἐπὶ φίλων, τὸ δὲ δανεῖσαι πρὸς τοὺς τυχόντας. Δαπανᾷν. οὐ τὸ ἀναλίσκειν ἁπλῶς, ἀλλὰ τὸ λαμπρῶς ζῆν καὶ εἰς ἀναλώματα μεγάλα ἐμβάλλειν. delta.473 Δάπτω. τὸ μετὰ σπαραγμοῦ ἐσθίω καὶ διὰ στόματος σπαράττω. ἐξ ου καὶ τὸ δάψαι. μή με ε α παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι᾿Αχαιῶν. παρὰ τὸ ¯δ¯α καὶ τὸ α πτω. κυρίως δὲ τὸ λάβρως ἐσθίειν.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

Δαρδάπτω. ὁμοίως. ἀπὸ τοῦ δάπτω. διὰ δὲ χρόα καλὸν ε δαψε. Δαρθεῖν. κυρίως τὸ ἐπὶ δερμάτων καθευδῆσαι. δραθεῖν καθ' ὑπέρθεσιν. ὡς καρδία, κραδία. ει ρηται παρὰ τὸ δέρμα. η παρὰ τὸ δρῶ, τὸ ἐνεργῶ, γίνεται δρήθω τὸ κοιμῶμαι κατὰ ἀντίφρασιν· οἱ γὰρ κοιμώμενοι οὐκ ἐνεργοῦσι. Δασμοφορεῖν. συμμερίζειν. Δασμολογῶ. συνάγω. σὺ δὲ δασμολογεῖς, καὶ παρ' ἑκόντων καὶ ἀκόντων λαμβάνεις. Δάσασθαι. συμμερίσασθαι. Δάσαντο. ἐμερίσαντο. ἀπὸ τοῦ δαίω, δαίσω, δάσω, δάξ. Δαύω. κυρίως τὸ δεσμῶ. παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμεύω. Ομηρος· πῶς α ν ἐγώ σε δέοιμι μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι. ο κατὰ συναλοιφὴν γίνεται δῶ. ἐκ τούτου δαύω, ὡς χρῶ χραύω. ει ρηται καὶ ἐπὶ τοῦ καθεύδειν· οἱ γὰρ καθεύδοντες δεσμουμένοις ἐοίκασι. τὸ δαύω παρὰ τὸ δαίω, τροπῇ τοῦ ¯ι εἰς ¯υ. Δάσασθαι. τὸ σπεῖραι. παρ' Ἡσιόδῳ· σπέρματα δάσασθαι, φυτὰ δ' ἐνθρέψασθαι α ριστα. delta.474 (᾿Επίῤῥημα.) Δαί. σύνδεσμος, προηγούμενος τῶν πευστικῶν μορίων, ο ς καὶ διὰ διφθόγγου γράφεται. Δαιμονίωσ. παραδόξως. ὑπερφυῶς· μακαρίως. Δαιτρευτῶσ. μεριστῶς. Τὸ Δ μετὰ τοῦ Ε. (᾿Αρσενικόν.) Δεκατευτὴς καὶ δεκατολόγοσ. ὁ τελώνης. Δεκτῆρεσ. ὑποδοχεῖς. Δεκελεικόσ. Πελοποννησιακός. Δεκελεικὸς πόλεμος, καθὰ Δεκέλεια ᾿Αθηναίοις ἐπετειχίσθη. διφθόγγως δὲ γράφεται. ἀπὸ γὰρ Δεκέλεια γίνεται Δεκελειακὸς καὶ Δεκελεικός. Δειμαλέοσ. κατάφοβος. ω σπερ ἀπὸ τοῦ τάρβος γίνεται ταρβαλέος, ου τως καὶ ἀπὸ τοῦ δεῖμος δειμαλέος. δεῖ δὲ γινώσκειν, ο τι τὰ διὰ τοῦ αλεος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ε χουσιν, οι ον ἀργαλέος, νηφαλέος. σεσημείωται δαιδάλεος ἀπὸ τοῦ δαιδάλειος κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ¯ι· κονισάλεος ἀπὸ τοῦ κονισάλειος κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ἰῶτα· αἰθάλεος· τοῦτο διφορεῖται, πρὸ μιᾶς γὰρ ε χει τὸν τόνον καὶ πρὸ δύο· πρὸ μιᾶς γὰρ ὑπάρχει ἀπὸ τοῦ αι θω, ὡς νήφω, νηφαλέος· ἡνίκα δὲ πρὸ δύο ε χει τὸν τόνον, ἀπὸ τοῦ αἰθάλειος γέγονε κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ἰῶτα, ω σπερ ᾿Απολλώνιος· αἰθάλεοι πρηστῆρες. ἀτασθάλεος ἀπὸ τοῦ ἀτασθάλιος, κατὰ τροπὴν τοῦ ¯ι εἰς ¯ε, η ἀπὸ τοῦ ἀτασθάλειος κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ¯ι. delta.475 Δεῖμοσ. ὁ φόβος. ὡς ἀπὸ τοῦ α νθω γίνεται α νθιμος, καὶ κῦδος κύδιμος, ου τως καὶ ἀπὸ τοῦ δέος δέϊμος καὶ δεῖμος. Δειδήμων. ἀπὸ τοῦ δειδῶ, δειδήσω, τὸ φοβοῦμαι. ὡς τὸ φιλῶ, φιλήσω, φιλήμων. Δειλόσ. παρὰ τὸ δέος, δέϊλος, καὶ συναιρέσει δειλός. Δεινίασ. παρὰ τὸ δεινὸς, δεινίας. πάντα δὲ τὰ παρὰ τὸ δεινὸς διὰ διφθόγγου, οι ον· δεινολόγος, δείνων, δεινίας. Δεινόσ. φοβερὸς, φόβου ποιητικός. λέγεται δὲ καὶ ὁ πανοῦργος καὶ ὁ ἱκανὸς καὶ ὁ ἀκολάκευτος καὶ ὁ σοφὸς καὶ ὁ ε μπειρος. Δεῖνοσ. τὸ παρ' ἡμῖν ψηκτήριον. Δεινωποί. δειματώδεις, φοβεροί. Δεισιδαίμων. ὁ εὐσεβής. Παῦλος· ὡς δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς ὁρῶ. λέγεται καὶ ὁ ἀμφίβολος περὶ τὴν πίστιν, η καὶ ὁ δεδιὼς τοὺς δαίμονας. Δειλακρίων. ὁ α κρως δειλὸς, ὁ α θλιος, ὁ ἐλεεινὸς, ὁ ταλαίπωρος, ὁ ἐπίπονος. Δειπνητόσ. ὁ καθ' ἡμᾶς ἀρίστου καιρός. Δεῖπνοσ. ὁ καιρὸς τῆς τροφῆς. καὶ ἡ ἐν τοιῷδε καιρῷ διδομένη τροφή. οι ον· δεῖπνον ἐρίθοισι λεύκ' α λφιτα πολλὰ πάλυνον. οἱ δὲ κωμικοὶ καὶ νεώτεροι συγχέουσι τὸν καιρὸν, τὴν ἐπ' ε ριν τροφὴν δεῖπνον ὀνομάζονdelta.476 τες, ὡς καὶ νῦν, μεθ' ο δεῖ πονεῖν. ᾿Επαφρόδιτος δὲ, παρὰ τὸ δάπτω, δάπτον καὶ δεῖπνον. η δεῖπνον τὸ πρώϊνον α ριστον, ο περ ἀκρατισμὸς λέγεται. ει τα περὶ ω ραν τρίτην α ριστος, παρὰ τὸ εἰς ἀριστείαν προέρχεσθαι. ει τα τὸ ἑσπερινὸν, δόρπος, παρὰ τὸ δόρυ παύειν. Δελφίσ. πολεμιστήριον ο ργανον πρὸς ναυμαχίαν. ο θεν καὶ δελφινοφόρον ναῦν. Δελφοί. τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. ου τω δὲ ἐκλήθη διὰ τὸν Δελφύνην δράκοντα ἐκεῖ εὑρεθῆναι, ο ν ἀπέκτεινεν ὃ Ἀπόλλων. Πυθὼ δὲ, διὰ τὸ ἐκεῖσε σαπῆναι. Δεξιόσ. ευ νους, ἀγαθὸς, ἐπιτήδειος, εὐπαίδευτος. Δεξίδωροι. δωροδόκοι. Δεξιόλαβοσ. παραφύλαξ. Δεξιτερόσ. πᾶν ο νομα συγκριτικὸν, εἰς ¯ν¯ο¯ς λῆγον, βαρύνεται. ζητητέον δὲ περὶ τῆς δεξιτερὸν κατὰ μαζόν. εἰ γάρ ἐστι δεξιὸς, ω φειλεν ει ναι δεξιώτερος, ὡς λογιώτερος. ε στιν ου ν παρώνυμος ὁ χαρακτήρ. παρὰ τὸ δεξιὸς γίνεται δεξιερὸς, ὡς α ριστος, ἀριστερὸς, φθόνος, φθονερὸς, μόγος, μογερός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯τ δεξιτερός.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

Δεξιμήλων θεῶν. ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι τὰ θυόμενα μῆλα, τουτέστι τὰ πρόβατα. Δεπίφρονα. κοῦφον ταῖς φρεσί. Δερηστήρ. ὁ συνέχων, περιτραχήλιος. delta.477 Δερβιστήρ. τὸ δέρμα. παρὰ τὸ δέρω δεριστὴρ καὶ πλεονασμῷ τοῦ β δερβιστήρ. πλεονάζουσι δὲ τὸ ¯β οἱ Συρακούσιοι, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ὀλβάχνιον, ὀλάχνιον, τὸ τὰς ου λας ε χον. σημαίνει δὲ τὸ κανοῦν, ἐν ῳ ἀπετίθουν τὰς ου λας. Δερμηστήσ. Λυσίας ὁ ῥήτωρ τὸν σκώληκα φησίν·᾽Αρίσταρχος δὲ τὸν ο φιν. δερμηστὴς δὲ ει ρηται ὁ ἐσθίων τὰ ὠμὰ δέρματα. παρὰ τὸ ε δω, ε σω, ὁ παρακείμενος η σμαι, τὸ τρίτον η σται, καὶ ο νομα η στης, ὁ ἐσθίων, ἀφ' ου νῆστις, ὁ ἐστερημένος τῶν σιτίων καὶ τοῦ ἐσθίειν. καὶ ὠμηστὴς καὶ δερμηστής. Δερκευνέοσ. τοῦ λαγωοῦ· ἐπειδὴ δοκεῖ κοιμώμενος βλέπειν. Νίκανδρος εἰς τὸ ἀντιφάρμακον· ευ τ' α ν ὑπὲρ φάρυγγος χεύῃ πάντα δ' ἀεργὰ α πεπτα δόρπα, πολλάκι δ' η σκύλακος δερκευνέος. Δέσιοσ. ὁ Ἰούνιος μήν. Δεσπόσυνοσ. παῖς τοῦ δεσπότου. Δεσπότησ. οι ον δεσποίτης, ὁ δέος ἐμποιῶν η ὁ δέους ε χων ο πα. *κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ο πα.* Δεσμώτησ. πᾶν ῥῆμα τῆς τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων ἐν τοῖς ὀνόμασιν, η διὰ τοῦ ¯ω ὀξέως ἐκφέρεται. οι ον· χρυσῶ, χρυσωτής· μισθῶ, μισθωτής. η διὰ τοῦ ¯ο βαρέως. οι ον· ὀμόσω, ὀμότης· ἀρόσω, ἀρότης. οὐκ α ρα ου ν τὸ δεσμώτης ἀπὸ τοῦ δεσμώσω μέλλοντος· ἐπεὶ ω φειλεν ει ναι δεσμωτὴς, διὰ τοῦ ¯ω μεγάλου· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ δεσμὸς, ο θεν καὶ διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται. ἀλλ' ἡ συνήθεια διὰ τοῦ ¯ω delta.478 μεγάλου γράφει τὸ δεσμώτης. *καὶ σὺ τί λέγεις, οὐκ οι δα συγχώρησον.* Δεύτατοσ. ὁ ε σχατος. οι ον· – δεύτατος η λθεν᾽Αχαιῶν χαλκοχιτώνων. παρὰ τὸ δεύω καὶ δεύομαι. σημαίνει δὲ τὸ λείπομαι καὶ στερίσκομαι. οι ον· –αὐτὰρ ε μ' αυ τως η σθαι δευόμενον. ἀντὶ τοῦ ἐνδεόμενον. γίνεται δεύτερος καὶ δεύτατος, ω σπερ ἀπὸ τοῦ φέρω φέρτερος καὶ φέρτατος· ι ν' ῃ ὁ λειπόμενος τῇ τάξει, εἰ καὶ μὴ πρῶτος. οι ον· δεύτερον αυ τ' ᾽Οδυσσῆα ἰδὼν ἐρέειν' ὁ γέρων. Δεύνυσοσ. ὁ Διόνυσος. ἀπὸ τοῦ Διόνυσος, τοῦ ι τραπέντος εἰς ε, Δεόνυσος. ου τως γὰρ Σάμιοι προφέρονται. συναιρέσει δὲ᾽Ιωνικῇ Δεύνυσος, ὡς Θεόδοτος, Θεύδοτος. ἐνίοτε δὲ αὐτὸν Δεύνυσον ὀνομάζεσθαι φασὶν, ἐπειδὴ ἐβασίλευε Νύσσης. κατὰ γὰρ τὴν τῶν᾽Ινδῶν φωνὴν δεῦνος ὁ βασιλεύς. Δέλιθεσ. τὰ σφηκία καὶ αἱ δέλιθες. Δεψοποιόσ. βαφεὺς, ἁπαλυντής. Δεῖμοσ. ὁ φόβος. παρὰ τὸ δέω, τὸ φοβοῦμαι. Δελφινίσ. παρὰ τὸ δελφὺς, ο σημαίνει τὴν μήτραν· ἐξ ου καὶ ἀδελφὸς, ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς δελφύος η γουν μήτρας. (Θηλυκόν.) Δεβώῤῥα. κύριον. Δειρή. ὁ τράχηλος. παρὰ τὸ ἐκδέρεσθαι. καταχρηστικῶς δὲ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων. delta.479 Δεῖσα. ὁ ὑγρὸς καὶ βοτανώδης τόπος. παρὰ τὸν δεύσω μέλλοντα, ο σημαίνει τὸ βρέχω. δεῦσα καὶ δεῖσα. Δεισαλέα. δίϋγρος, βοτανώδης, η κοπρώδης. Δειράδεσ. αἱ ἐξοχαὶ τῶν ὀρῶν η τῶν ναπῶν η τῶν φαράγγων. Δείλη. καὶ κλίνεται τῆς δείλης. παρὰ τὸ ἐνδεῖν καὶ ἐλλείπειν τῇ ε λῃ η τοι τῇ θερμασίᾳ, δεέλη καὶ δείλη κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο ¯ε¯ε εἰς τὴν ¯ε¯ι δίφθογγον. μετάγεται καὶ ἐπιῤῥηματικῶς, οι ον· δείλης η λθον. Δειλία. συστολὴ τόλμης, καὶ προσδοκία τινὸς πράγματος οὐκ ἀγαπωμένου. Δειδία. ἡ σκοτεινὴ νύξ. παρὰ τὸ δέος. ἡ φόβου ποιητική. Δειπνολόχου. κλεπτοτρόφου, τῆς λαθραίως ἐσθιούσης καὶ μὴ φανερῶς.῾Ησίοδος· Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ λογίζετ' α μεινον Τῆς ἀγαθῆς· τῆς δ' αυ τε κακῆς οὐ ῥίγιον α λλο Δειπνολόχου–. Δειλία. νηπιῶδες η θος. ἐκτροπὴ πίστεως. Δεβελτόσ. πόλις Θρᾳκική. Δέησισ. αι τησις ἐνδεῶν. η ἐπίπονος αι τησις ε κ τινος γινομένη. η ὁμιλία νοῦ πρὸς θεὸν μεθ' ἱκεσίας βοήθειαν η αι τησιν ἀγαθῶν περιέχουσα. η δέησις ἐστὶν ἐλλειπόντων τινὶ μεθ' ἱκεσίας περὶ ἐκείνου τυχεῖν ἀναπεμπομένη εὐχή. Δεκέλεια. τόπος. delta.480 Δεκάτη. οι ον· τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν᾽Αχιλλεύς. ἀπὸ τοῦ δέκατος, δεκάτη· τοῦτο παρὰ τὸ δεκάς· τοῦτο παρὰ τὸ δέχομαι, δεχὰς, καὶ δεκὰς, ἡ ε χουσα ἐν ἑαυτῇ πάντα ἀριθμόν. Δέλφαξ. ὁ γαλαθηνὸς χοῖρος.᾽Επίχαρμος· δέλφακά τε τῶν γειτόνων τοῖς᾽Ελευσινίοις φυλάσσω. παρὰ τὸ τὴν δελφήν· κυρίως γὰρ ἐπὶ τῆς θηλείας λέγεται δέλφαξ. τινὲς δὲ τοὺς μεγάλους χοίρους δέλφακας

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

λέγουσι. Δελφύσ. ἡ μήτρα, ἡ γαστήρ. ε νθα ἀδελφὸς, ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς μήτρας. η ο τι ἀδελφός ἐστι καὶ ἀδελφὰ ποιεῖ τὰ τικτόμενα, ο θεν ει ρηται ὁμόδελφος ὁ ἀδελφός. Δεξίωσισ. ὑποδοχή. Δεξιὰ κυρίου. ἡ α νωθεν ῥοπὴ καὶ ἀγαθὴ ἐνέργεια. Δεξιάσ. συνθήκας. ὁ δὲ πέμπει χιλίαρχον, δεξιὰς τῷ Ἰωσήπῳ δοῦναι κελεύσας. Δεξιά. ἡ χείρ. καὶ ποιητικῶς δεξιτερή. ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι αὐτῆς τὰ διδόμενα. η δεξιὰ τὶς ου σα, ἀπὸ τοῦ τὰς πλείονας δι' αὐτῆς ἐξιέναι πράξεις. καὶ ἀπὸ τοῦ δεκτὸς δεξιὰ, ὡς ἀνόρεκτος, ἀνορεξία. Δέλτοσ. πινακίδιον, σχεδάριον. Δέρισ. δέρμα η τρίχινον παραπέτασμα. Δεραιοπέδη. τὸ ἰξευτικὸν λῖνον. Δεραγχέασ. τὰς τὴν δέριν ἀγχούσας καὶ πνιγούσας. δεραγχέας πάγας. delta.481 Δέσποινα. ω σπερ ἀπὸ τοῦ ἀρύτω γίνεται ἀρύταινα, καὶ τὸ βαίνω ἀμφίβαινα, ου τως καὶ παρὰ τὸ δεσπόζω δεσπόζαινα, καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ ζα καὶ συναίρεσιν τοῦ ο καὶ ι εἰς τὴν οι δίφθογγον, δέσποινα. οὐ γὰρ παρεσχημάτισται ἀπὸ τοῦ δεσπότης ἀρσενικῶς, ἐπεὶ δεσπότης ε μελλεν ει ναι καὶ οὐ δέσποινα. δέσποινα δὲ σύνθετον δεοποία, ἡ δέος ἐμποιοῦσα, ἀπὸ τοῦ δεοποιὸς ἀρσενικῶς· καὶ κατὰ συγκοπὴν δέσποινα. ὡς θεόσφατος θέσφατος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν δέσποινα. ο τι γὰρ πέπονθε, δηλοῖ ἡ παραλήγουσα. καὶ γὰρ τὸ ἀγκοίνη οὐ φύσει τὸ ¯ο¯ι ε χει, ἀλλ' ἐκτροπῇ τοῦ ¯ω ἀγκώνη καὶ ἀγκοίνη. Δετή. ἡ ἐκ δεδεμένων δᾳδῶν λαμπάς. οι ον· καιόμεναί τε δεταί–.῾Ηρόδοτος· ἀπὸ τοῦ δίδημι ῥήματος δετὸς καὶ δετή· ὡς ἀπὸ τοῦ τίθημι θετὸς καὶ ευ θετος σύνθετον, καὶ ἐτὸς καὶ α φετος· ὡς τό· ἐτὸς εἰμί· καὶ δίδωμι δοτός. ὡς καὶ Ομηρος ἀπὸ τοῦ δίδημι ῥήματος ει πε τὸν παρατατικόν· δίδη μόσχοισι λύγοισι. Δέψα. ἡ βύρσα. Δειλία. συστολὴ ψυχῆς πρὸς ἑαυτὴν ἐπὶ προσδοκίᾳ τινὸς τῶν μὴ ποθουμένων συνισταμένη. Δεινότησ. τὸ παρ' ο δεῖ νοεῖν ὡς φρονήσεως ε νεκα τῶν πραγμάτων φύσεις τὲ καὶ νοήσεις. (Οὐδέτερον.) Δειελινόν. τὸ δειλινόν. συνήθεια Ἰώνων τὸ ε πλεονάζειν· η λιος, ἠέλιος. οι ον· delta.482 δειελινὸν κλίνοντος ὑπὸ ζόφον ἠελίοιο. Δεῖμα. ὁ φόβος. ω σπερ ἀπὸ τοῦ ποιήσω ποίημα, ου τω καὶ ἀπὸ τοῦ δείσω δεῖμα. Δειραχθέσ. τὸ τὴν δειρὰν ἀλγύνον καὶ λυποῦν. δειραχθὲς ευ βροχον α μμα πετεινῶν. α μμα δὲ τὸ σχοινίον λέγεται. Δεῖπνον. τὸ πρωϊνὸν α ριστον, ο περ ἀκρατισμὸς λέγεται. Δείκηλον. καὶ δείκελον. ει δωλον, ὁμοίωμα. ω σπερ ἀπὸ τοῦ πέμπω πέμπελος, ὁ πολλῶν ἐνιαυτῶν ω ν, ου τως καὶ δείκω δείκελον καὶ ἐκτάσει τοῦ ¯ε εἰς ¯η δείκηλον. η Διϊ ι κελον. Δεικτήριον. τὸ τῆς Σάμου. ο τι ἐν αὐτῇ ἡ Ἀθηνᾶ διέγραψε τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνης, δεικνύουσα τῷ Πέρσῃ, ο τε παρ' αὐτὴν ἀπέστειλεν ἐπὶ τὴν Γοργονίαν. Δεκτόν. εὐαπόδεκτον, εὐπρόσιτον. Δεκάχοια. δεκαπλάσια. Δέλεαρ. ἀπάτη. καὶ κλίνεται δελέατος. ἀφ' ου καὶ δείλατος, οι ον· ἐνδιετέθη παγίδεσιν ὀλέθρια δείλατα δοιαῖς. παρὰ τὸν δόλον δόλεαρ καὶ κατὰ τροπὴν δέλεαρ. η παρὰ τὸ ε λω, ε λεαρ καὶ δέλεαρ, δι' ου ε στιν ἑλεῖν. η παρὰ τὸ δηλεῖσθαι τὸ βλάπτειν. η παρὰ τὸ δέω, τὸ δεσμεύω, δέλεαρ, τὸ περιδεσμούμενον τῷ ἀγκίστρῳ. λέγεται καὶ δελήτιον· τὸ ¯ε καὶ ¯α συναλοιφὴν πέπονθεν εἰς ¯η. ε χε τὸ δελήτιον. Δελέαστρα. παγίδες. Δελφάκια. οἱ μικροὶ χοῖροι, οἱ γαλαθηνοί. delta.483 Δέμασ. τὸ σῶμα. οἱονεὶ δεσμὸς τῆς ψυχῆς. ει ρηται παρὰ τὸ δέμω, τὸ οἰκοδομῶ, οἱονεὶ περιδόμημα τῆς ψυχῆς καὶ οἰκητήριον. η παρὰ τὸ δέω, τὸ δεσμεύω, δεσμὸς γὰρ τῆς ψυχῆς τὸ δέμας. Δέμνια. τὰ ἐγκοίτια στρώματα, ἀπὸ τοῦ σῶμα ἐν αὐτοῖς μένειν. η παρὰ τὸ δέμω ῥῆμα. ὡς παίζω παίγνιον, ου τως δέμω δέμνιον, τὸ εἰς σώματος ἀνάπαυσιν οἰκοδομηθὲν η συνδεθέν. Δεξιά. συνετὰ ε λεγον οἱ παλαιοὶ, ἀριστερὰ δὲ τὰ μωρά. Δέοσ. φόβος. παρὰ τὸ δείω, τὸ φοβοῦμαι, δέος, ὡς νείφω νέφος. λέγεται καὶ δείδω, τὸ φοβοῦμαι, οι ον· δείδω, μήτι πάθῃσιν μετὰ Τρώεσσιν– ἐξ ου καὶ δίω· –περὶ γὰρ δίε νηυσὶν Ἀχαιῶν. η παρὰ τὸ δέω, τὸ δεσμεύω, ὁ γὰρ φόβος δεσμεῖ τοὺς πόδας καὶ τὰ μέλη τοῦ σώματος. καὶ δείους. ἀπὸ τοῦ δέους καὶ σπέους γίνεται κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι δείους καὶ σπείους. Δέον. καλὸν, συμφέρον, ἀναγκαῖον, πρέπον. Δέπασ. τὸ ποτήριον. παρὰ τὸ δέχω, δέχας καὶ δέπας, δι' ου δεχόμεθα τὸν οι νον. Δέργματα καὶ δέρξεις. αἱ βλέψεις. ὡς

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἀπὸ τῶν βλεπομένων καὶ τῆς ἐνεργείας ὠνόμασται. Δέρμα. τὸ περὶ τοῖς ω μοις ο λον τεινόμενον. ο ποιητικωτέρως λέγεται ῥινὸς καὶ α φρα καὶ στέρφος καὶ ἀνθρωπῆ· ἐπὶ δὲ ἀλόγων πέσκος καὶ μάκος. δέρμα δὲ τὸ οἱονεὶ τέρμα, τέλος γὰρ τοῦ σώματος ἐστὶ καὶ ε ξωθεν περιβέβληται. η delta.484 δέμας ο ν τῷ δεσμῷ ἐοικὸς, πλεονασμῷ τοῦ ¯ρ· η δέρμα πᾶς χρὼς, ὁ πρὸ τοῦ η πατος. η α μεινον, τὸ ῥάμφος ἀπὸ τοῦ δέῤῥειν, ο ἐστι κρούειν. Δέροσ. τὸ κώδιον. οι ον· –δέρος δέ οἱ ι σον ὀνείρῳ. αἱ τοιαῦται εὐθεῖαι η ἰωνικαὶ εἰσὶν η δωρικαὶ, οι ον δέρος, κῶος· ἀπὸ γὰρ τοῦ δέρας καὶ τοῦ κῶας πεποίηται. η παρὰ τὸ δείρω δέρος, ὡς μείρω μέρος, φθείρω φθόρος. Δέρτρον. τὸ δέρμα. οι ον· δέρτρον ε σω δύνοντες– παρὰ τὸ δέρω δέρτρον, ὡς φέρω φέρτρον, μείρω μέτρον. ἀλλαχοῦ σημαίνει ἡ λέξις τὸν ἐπίπλουν. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος τὸ δέρμα καὶ πάντα τὸν χρῶτα τὸν πρὸ τοῦ η πατος. α μεινον δὲ τὸ ῥάμφος ἀπὸ τοῦ δέρειν, ο ἐστι κρούειν. τούτῳ δὲ διαῤῥήσσουσιν α α ν ἐσθίωσιν οἱ γῦπες τῇ κρούσει τοῦ ῥάμφους. καὶ ε στιν ο νομα ῥηματικὸν, ὡς παρὰ τὸ πλήσσω πλῆκτρον, ου τως καὶ παρὰ τὸ δέρω δέρτρον. Δέρας χρυσόμαλλον. οὐχ ὡς ποιητικῶς φέρεται· ἀλλὰ βιβλίον η ν ἐν δέρμασι γεγραμμένον, περιέχον ο πως δεῖ γίνεσθαι δισχημίας χρυσόν. εἰκότως ου ν οἱ τότε χρυσοῦν ὠνόμαζον αὐτὸ δέρας διὰ τὴν ἐνέργειαν τὴν ἐξ αὐτοῦ. Δέραια. ἐπιτραχήλιος κόσμος. Δεῤῥίδιον. σκιάδιον δερμάτινον. Δερμόπτερα. οι ον νυκτερὶς, η τις μόνη τῶν πτητικῶν ζώων ζωοτοκεῖ καὶ ἐν μαστοῖς γάλα ε χει, καὶ θηλάζει τὸ γεννώμενον. delta.485 Δεσμὰ τῆς ψυχῆσ. κατὰ μὲν τὸ πρόχειρον αἱ φλέβες, αἱ ἀρτηρίαι, τὰ νεῦρα· κατὰ δὲ τὸ νοούμενον τὰ ε ργα πρὸ τοῦ λόγου. Δευτερόπρωτον σάββατον. ο ταν διπλῆ ἡ ἀργία η ν, καὶ τοῦ σαββάτου τοῦ κυρίου, καὶ ἑτέρας ἑορτῆς διαδεχομένης. σάββατον γὰρ ἑκάστην ἀργίαν καλοῦσι. Δέλτα. τὸ στοιχεῖον. ε ρτά τι ο ν, τὸ μὴ ο ν ἐλλιπὲς τῇ ἐπάρσει, ἰσόπλευρον γὰρ ο ν οὐκ ἀφαιρούμεθά τι τῶν ι σων, ι να ι σα γένηται, ἐπεὶ ου ν ου τως ε τυχεν ἐκ τῆς κατ' ἀρχὴν ἐντυπώσεως· α λλοι δὲ ἀπὸ τοῦ δέλτα τοῦ ἐξ ἀστέρων συγκειμένου. Δέρτρον. τοῦ ἐντέρου τὸ λεπτόν. λέγει ὁ ῾Ιπποκράτης. φησὶ καὶ ὁ Ψελλός· τοῦ δὲ ἐντέρου τὸ λεπτὸν κατονομάζει δέρτρον· τὸ δὲ ἀνδρείω μόριον πιρινάτου καλοῦσι. (῾Ρῆμα.) Δέγμενοσ. ἀπὸ τοῦ δεδεγμένος κατὰ συγκοπήν. Δεδηχότασ. δακόντας. δεδειχότας δὲ ἀντὶ τοῦ δείξαντας, δίφθογγον. Δέδειχασ. ε δειξας. Δεδοκημένοσ. ἐνεδρεύων, ἐκδεχόμενος, ἐπιτηdelta.486 ρῶν. ἀπὸ τοῦ δοκῶ. ε στι δὲ παρακείμενος παθητικός. Δεδραγμένοσ. πεπραγμένος. Δεδημευμέναι. ἀπηγορευμέναι. ἡμέραι δ' η σαν δεδημευμέναι. Δεδοκιμασμένα. κεκριμένα. Δεδοξοποιημένον. δόξῃ κοσμούμενον. Δεδίττω. φοβοῦμαι. Δεδιώσ. φοβούμενος. Δέδοικα. φοβοῦμαι. δείδω, τὸ φοβοῦμαι. τούτου ὁ μέλλων δέδοιδα, καὶ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τοῦ δ ἐτράπη τὸ ε σχατον δ εἰς κ, γέγονε δέδοικα. δέδυκα δὲ, ἀντὶ τοῦ εἰσῆλθον, ψιλόν. Δεδοίκω. λέγει ὁ ῾Ηρωδιανός· ο ἐστι ῥήματα ἀπὸ παρακειμένου εἰς ἐνεστῶτα παραγόμενα, οι ον δέδοικα, δεδοίκω, βέβρωθα, βεβρώθω. Δέδοκται. συνήρεσεν, ε δοξε. Δεδέαται. δέω, δέσω, δέδεκα, δέδεμαι, ἐδεδέμην, ἐδέδεντο τὸ πληθυντικὸν, καὶ ἰακῶς δεδέατο. ἀπὸ τοῦ παρακειμένου δεδέαται γίνεται. Δεδοίην. ..... Δεδαίαται. δαίω, τὸ μερίζω. ὁ παθητικὸς παρακείμενος δέδαιμαι, τὸ πληθυντικὸν δέδαιντο, delta.487 καὶ ᾽Ιακῶς δεδαίαται, οι ον· διχθὰ δεδαίαται ε σχατοι ἀνδρῶν. Δεδήει. ἐξῆπτο, διεγήγερτο. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ πυρός. ε στι δὲ ὑπερσυντέλικος ἀπὸ τοῦ δαίω, δαίσω, δέδαικα, ὁ μέσος δέδαια, τροπῇ τοῦ ¯α¯ι εἰς ¯η δέδηα, ὁ ὑπερσυντέλικος ἐδεδήειν, καὶ συναρχομένως δεδήει. Δέδηεν. ἀντὶ τοῦ περιεκύκλωσεν, η ἐδέσμευσεν. πάντη γάρ σε πέρι στέφανος πολέμοιο δέδηε. Δέδια. δέω τὸ φοβοῦμαι. ὁ μέλλων δέσω, δέδεκα, ὁ μέσος δέδεα, καὶ μεταθέσει τοῦ ¯ε εἰς ¯ι δέδια, ἡ μετοχὴ δεδιώς. Δεδμήατο. δαμῶ, δμῶ, δέδμηκα, ἐδεδμήμην, ἐδέδμηντο, καὶ ᾽Ιακῶς δεδμέατο, καὶ ἐκτάσει τοῦ ¯ε εἰς ¯η δεδμήατο. ου τω καὶ τὸ πεφοβήατο. Δεδμήμεθα. ὑποτετάγμεθα. Δεδμημένοι. δεδαμασμένοι. καὶ δέδμηνται. Δεδαϊγμένοσ. ἀνῃρημένος. Δέδασται. μεμέρισται. Δέδηγμαι. ἠνίαμαι, λελύπημαι. καὶ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

Ομηρος· δάκε δὲ φρένας Εκτορι μῦθος. μῦθον δὲ τὸν λόγον λέγει. Δεδιττόμενοσ. ἐκφοβῶν. Δεδουπώσ. πεπτωκώς· τεθνηκώς. Δέδοιμι. οἰκοδομοίην. Δέδευκε. πεφύρακε. Δεδῄει. διεγείρετο. καὶ Ομηρος· –ο σσα δεδῄει. ο σσα δὲ ἡ φήμη καὶ ἡ μαντεία. delta.488 Δεδικαίωται. ἀντὶ τοῦ δίκαιον ἐκρίθη καὶ ε δοξεν. Δεδέχαται. ἐκ τοῦ δέχω, δέξω, δέδεχα, δέδεγμαι, δέδεκται. καἶ Ιακῶς δεδέχατο, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι δειδέχαται· δειδέχαται μύθοισι. Δεῆσαν. χρείας γινομένης. Δείδιθι. φοβήθητι. ε στι δείδω τὸ φοβοῦμαι. καὶ μεταθέσει τοῦ τόνου, δειδῶ, ὁ μέλλων δειδήσω, ἐξ ου καὶ τὸ δειδήμων· ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμονες– ὁ παρατατικὸς ἐδείδην, τὸ παθητικὸν ἐδείδιμεν, καὶ τὸ προστακτικὸν δείδιθι. Δείσασ. φοβηθείς. δήσας δὲ ἀντὶ τοῦ δεσμεύσας, ¯η. Δειδίξασθαι. ἐκφοβῆσαι, διῶξαι. δείδω, δειδίσσω καὶ δειδίξω. Δείδια. ἐκ τοῦ δέδια, πλεονασμῷ τοῦ ¯ι. *Δειδιότα. ἀπὸ τοῦ δεδιὼς, δεδιότος, πλεονασμῷ τοῦ ι.* Δείδω. τὸ φοβοῦμαι. ἀπὸ τοῦ δέος, δέω καὶ δείω. Δείδεκτο. ἐδεξιοῦτο. δέδεκτο, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι δείδεκτο. –δείδεκτ' ᾿Αχιλῆα. Δεικνύμενοσ. δεξιούμενος. παρὰ τὸ δεῖξαι· οἱ γὰρ δεξιούμενοι τινὰς δοκοῦσι. Δείδιμεν. ἐκ τοῦ δειδῶ, δείδημι, ἐδείδην, ἐδείδιμεν. delta.489 Δειμάμενοι. οἰκοδομήσαντες. Δειμαίνω. τὸ φοβοῦμαι. Δειδιώσ. φοβούμενος. Δειδίσσω. ἐκφοβῶ. Δειδίσκω. δεικνύω. Δειλοκομπήσασ. ἐξαπατήσας. Δεινάζειν. λοιδορεῖν. Δεινουμένην. πατουμένην. δεινουμένην ὑπὸ βουσὶν ἐμὴν φύλασσε α λωνα. Δεινοπαθεῖ. δεινῶς ε χει. Δειματῶ. ἐκφοβῶ. ἀπὸ τοῦ δεῖμα, δείματος. Δεῖν. ω σπερ ἀπὸ τοῦ πλέον γίνεται πλεῖν, ου τως καὶ ἀπὸ τοῦ δέον γίνεται δεῖν, κατὰ κρᾶσιν τοῦ ε καὶ ο εἰς τὴν ει δίφθογγον, οι ον· δεῖν τόδε γενέσθαι. *Δεισιδαιμονεστέρουσ. εὐλαβεστέρους.* Δεδορκότα. θεασάμενον. δέρκω, δέρξω, δέδερκα, δέδορκα, δεδορκὼς, δεδορκότα. Δειλινήσασ. .... Δεκτέον. δεῖ δέχεσθαι. Δεκάζειν. τὸ διαφθείρειν ἐν χρήμασι. Δεκατεύειν. δοῦναι δεκάτας, τὸ τὴν δεκάτην εἰσφέρειν ω ν ε χει τὶς χρημάτων. η ἀντὶ τοῦ δεκάτας εἰσπράττεσθαι καὶ λαφυραγωγεῖν. τὰ δὲ ἐκ τῶν πολέμων ληφθέντα ἐδεκάτευον θεοῖς, delta.490 διὸ κυρίως δεκατεῦσαι τὸ καθιερῶσαι. Θουκυδίδης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ τελωνεῖν. Δελεάζοντεσ. ἐπικρύπτοντες. οἱ δὲ Σκυθοπολῖται ἠρέμησαν δελεάζοντες τὴν πίστιν αὐτῶν. Δενδίλλειν. τὸ διανεύειν τοῖς ὀφθαλμοῖς. παρὰ κινεῖν καὶ δινεῖν καὶ μεταφέρειν τοὺς ι λλους. ι λλοι γὰρ οἱ ὀφθολμοὶ, ῥαδίως εἱλούμενοι καὶ εὐμετάφοροι πρὸς ἑκάτερα. Δεννάζων. βλασφημῶν. κακὰ δεννάζων ῥήματα. Δενδρυάζειν. τὸ καταδύνειν καὶ κρύπτεσθαι. κυρίως δὲ εἰς δρῦς καταδύεσθαι, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπλῶς καταδύνειν καὶ κρύπτεσθαι, ἀπὸ τῶν παλαιῶν ταῖς δρυσὶ σκέπῃ χρωμένων. πρινὴ γὰρ τὰς οἰκήσεις εὑρεθῆναι, ἐν τοῖς κοιλώμασι τῶν δένδρων καταδύοντες ῳ κουν. ει ρηται δὲ παρὰ τὸ τὰς δρῦς, δρυάζειν καὶ δενδρυάζειν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ καθ' υ δατος δύεσθαι καὶ ἀποκρύπτειν ἑαυτόν. Δεξιοῦται. ξενοδοχεῖται, φιλοφρονεῖται. καὶ δεξιούμεθα. Δέρκω. τὸ βλέπω. παρὰ τὸ δρῶ τὸ πράττω. κατὰ ἀντίφρασιν λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ υ πνου. οἱ γὰρ καθεύδοντες οὐδὲν δρῶσι. δρῶ ου ν καὶ παράγωγον δρέκω, καὶ ἐν ὑπερθέσει δέρκω. η παρὰ τὸ δρέκεσθαι δέρκεσθαι. Δερμύλλειν. αἱμοποτεῖν. η ἐκδείρειν. delta.491 Δεύειν. φυρᾷν. †η χρῄζειν.† Δευόμενον. ἐνδεούμενον, χρῄζοντα. κατὰ πλεονασμὸν τοῦ υ παρὰ τὸ δέω τὸ χρῄζω. Δεύω. τὸ βρέχω. παρ'῾Ησιόδῳ· πίλον ἀσκητὸν, ι ν' ου ατα μὴ καταδεύῃ. ει ρηται παρὰ τὸν Δία· ὑέτιος γάρ ἐστιν ὁ θεός· κυρίως γὰρ τὸ ὑπὸ Διὸς υ εσθαι καὶ βρέχεσθαι. διαεύω καὶ δεύω. η παρὰ τὸ δέω τὸ χρῄζω, τὸ δεόμενον βρέχειν, πλεονασμῷ τοῦ ¯υ. ε στι καὶ δεύω τὸ ἐνδεοῦμαι, ἀπὸ τοῦ δέω, πλεονασμῷ τοῦ ¯υ. Δεῦρο καὶ δεῦτε. ἀπὸ τοῦ θέω γίνεται θεῦτε, καὶ τροπῇ τοῦ θ εἰς δ καὶ τοῦ τ εἰς ρ δεῦρο καὶ δεῦτε. οἱ γὰρ προσκαλούμενοι θέουσι πρὸς τοὺς καλοῦντας. ἰστέον, ο τι τὸ δεῦρο δύο σημαίνει, τὸ ἐνταῦθα, ὡς ἐν τῷ· δεῦρο μαχησόμενος– καὶ τὸ ε ξελθε, ὡς ἐν τῷ· Λάζαρε, δεῦρο ε ξω. ου τω Χρύσιππος. Δευτεριάζειν. τὸ υ στερον διαπράττεσθαι. ἐγὼ η δη διαπραξάμενος παραδῶ σοι δευτεριάζειν. Δέφειν. τοῦ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

αἰδοίου τινὸς α πτεσθαι. Δεφόμενοσ. ἀποδέρων τὸ αἰδοῖον. Δέχθαι. οι ον· καὶ ἀγλαὰ δέχθαι α ποινα. παρὰ τὸ δέχω δέδεχα, δέδεγμαι, δέδεξαι, δέδεκται, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον δεδέχθαι καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ἀναδιπλασιασμοῦ δέχθαι. Δέχομαι καὶ δέξασθαι. παρὰ τὴν δεξιάν. κυρίως γὰρ δέχεσθαι τὸ ἐν τῇ δεξιᾷ λαμβάνειν. Δέχνυμαι. ε στι ῥῆμα δέχω, ου ὁ παθητικὸς delta.492 δέχομαι. ἐκ τοῦ δέχω δεχύω καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ν δεχνύω. ὡς πληθύω πληθύνω, καὶ δύω δύνω, καὶ ἐν ὑπερθέσει τοῦ ν δεχύνω, ἀφ' ου καὶ δέχνυμι, τετάρτης συζυγίας τῶν εἰς ¯μ¯ι Δεψῆσαι. ἁπαλῦναι. Δεδικαίωται. ἀπήλλακται, ἠλευθέρωται. ου τως ὁ Ἀπόστολος· ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. τινὲς τοῦτο περὶ τοῦ βαπτίσματος ἐδέξαντο, ἐν ῳ συνετάφημεν τῷ Χριστῷ. Δεδαηκότεσ. μαθόντες. Ομηρος· Λευγαλέοι τ' ἐσόμεσθα καὶ οὐ δεδαηκότες ἀλκήν. τὸ λευγαλέοι ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ ἀσθενεῖς. Δεξιῶσ. εὐπαιδεύτως. Δεξιάδην. ἀντὶ τοῦ ἐκ δεξιῶν ω ν, οι ον· Ἰφίνοον βάλε δουρὶ κατὰ κρατικὴν ὑσμίνην δεξιάδην–. Δεόντωσ. πρεπόντως. Δεῦρο. ἐνταῦθα. καταχρηστικῶς καὶ ἀντὶ τοῦ ἐλθέ. Δεῦρ' ἀεί. ἀντὶ τοῦ ε ως τούτου. Τὸ Δ μετὰ τοῦ Η. (Ἀρσενικόν.) Δήγηρεσ. οἱ στρουθοί. Δηθαιῶνεσ. οἱ μακρόβιοι. Δήϊοσ. πολέμιος. καὶ ἐπίθετον τοῦ πολέμου. παρὰ τὸ δέος, δέϊος καὶ δήϊος, ὁ δέος ἐμποιῶν. delta.493 η παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω, ο θεν καὶ δαιτρὸς, ὁ διακόπτων τὰ κρέατα καὶ διαμερίζων, καὶ δήϊος ὁ διακοπτικὸς ἀνθρώπων καὶ οι κων καὶ πόλεων καὶ δένδρων. Δηΐων. ω σπερ ἀπὸ τοῦ διπλάσιος διπλασίων, ου τως καὶ ἀπὸ τοῦ δήϊος δηΐων. σημαίνει δὲ τὸν πόλεμον. Δῆλοι. ὁράσεις, ἐνύπνια. η τὰ διὰ τοῦ ἐφοὺδ σημαινόμενα. Δηλήμων. βλαπτικός. Δηλάτωρ. ὁ κατήγορος. Δηλιγατίων. κατὰ Ῥωμαίους ἡ ἐκταγὴ τοῦ σιτοπομπίου καὶ ἡ ἀννόνας μετακομιδή. Δηλιασταί. οἱ εἰς Δῆλον ἐξελθόντες θεωροί. Δήλιοσ. ὁ ἀπὸ τῆς Δήλου. Δῆλος γὰρ ἡ νῆσος τοῦ Ἀπόλλωνος. Δημόσ. τὸ λίπος. οι ον· πίονι δημῷ. παρὰ τὸ δαίω δαμὸς καὶ δημός. τὸ καιόμενον ἐν ταῖς θυσίαις, η δι' ου καίονται αἱ θυσίαι. ὡς παρὰ τὸ θύω θυμὸς, χύω χυμὸς, καὶ παρὰ τὸ δήω δημός. Δημελέητοσ. ἐλεεινός. delta.494 Δήμιοσ. ὁ κολάζων τοὺς παρανόμους. Δημογέροντεσ. οἱ τοῦ δήμου ἐντιμώτατοι. Δήμαρχοσ. ὁ ἐνεχυριαστής. Δημαγωγόσ. ὁ α ρχων τοῦ δήμου. Δήμαρχοσ. ὁ τοῦ δήμου α ρχων. ο ς κατὰ χώραν δήμου τινὸς προϊστάμενος ἐπέγραφε τὰς οὐσίας ἑκάστῳ πρὸς τὰ δημόσια ὀφλήματα. ου τω Χρύσιππος. Δημοβόροσ. ὁ τὰ δημόσια ἐσθίων. Δημόσιοσ. ὁ τῆς πόλεως δοῦλος, ο ς ὑπηρετεῖ τοῖς δικαστηρίοις καὶ τοῖς κοινοῖς ε ργοις. παρὰ τὸ δῆμος, δημότης καὶ δημόσιος. Δημότην. οἱ Ιωνες τὸν τῶν πολλῶν ε να. ου τως καὶ Ἡρόδοτος. τῶν δ' Ἀττικῶν μόνος Ξενοφῶν· οἱ δ' α λλοι τοῦτον μὲν δημοτικὸν, δημότην δὲ τὸν τοῦ αὐτοῦ δήμου. ὡς φυλέτην τὸν τῆς αὐτῆς φυλῆς, καὶ λοχίτην τὸν ἐν τῷ αὐτῷ λόχῳ κατατεταγμένον. Δημοκόωντα. ο νομα κύριον. ἀλλ' υἱὸν Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκόωντα. Δημόκομποσ. στωμύλος. Δημοποίητοσ. ὁ ὑπὸ τοῦ δήμου εἰσποιηθεὶς καὶ γεγονὼς πολίτης. Δημωφελήσ. ὁ τὸν δῆμον ὠφελῶν. delta.495 Δημωδέστεροσ. ἀσχημονέστερος. Δημιουργοί. οἱ κεραμεῖς, οἱ σκευοποιοὶ, οἱ τέκτονες. Δημιουργόσ. πολλὰ σημαίνει ἡ λέξις. σημαίνει γὰρ καὶ τοὺς δημόσια ἐργαζομένους, καὶ διὰ φροντίδος ε χοντας τεχνίτας. ἀφ' ω ν καὶ ὁ τῶν ἁπάντων ποιητὴς θεὸς ὁ τὰ μὴ ο ντα ποιῶν δημιουργὸς ει ρηται. δημιουργοὶ δὲ ἐκαλοῦντο παρά γε Ἀργείοις καὶ Ελλησι καὶ Θεσσαλοῖς οἱ περὶ τὰ τέλη, ι να σημάνῃ τοὺς τὰ δημόσια ἐργαζομένους. σημαίνει δὲ καὶ παρὰ Ἀττικοῖς τὰς τοὺς πλακοῦντας ἐργαζομένας γυναῖκας. Δημάδησ. οὐκ ε χει τὸ ι· ἀπὸ γὰρ τοῦ Δημέας γίνεται Δημεάδης καὶ κατὰ συναίρεσιν Δημάδης. καὶ ω φειλεν εἰς τὸ ¯η γενέσθαι ἡ κρᾶσις. ἐπειδὴ, ἡνίκα προηγεῖται τοῦ ¯ε σύμφωνον, τότε τὸ ¯ε καὶ ¯α εἰς ¯η μακρὸν κιρνᾶται, οι ον τείχεα τείχη, βέλεα βέλη· ἀλλὰ διὰ τὸν χαρακτῆρα εἰς ¯α ἐγένετο. τὰ γὰρ εἰς ¯δ¯ης πατρωνυμικὰ η τύπου πατρωνυμικοῦ ο ντα, η τῷ ¯ι θέλει παραλήγεσθαι, η τῷ ¯α· οι ον Πηλείδης, Αἰακίδης, Εὐρυβάδης, Πυλάδης ου τως ου ν καὶ Δημάδης. Δημόκοινοσ. δημόσιος,

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

βασανιστὴς, η δήμιος, η ὁ ὑπὸ τοῦ δήμου τὸ φονεύειν κληρωθείς. ει ρηται παρὰ τὸ καίνω τὸ κόπτω καὶ φονεύω. ὁ ἐκ delta.496 τοῦ δήμου ἐπιτετραμμένος καίνειν. καὶ ἀμοιβῇ τοῦ ¯α εἰς ¯η δημόκοινος. Δῆμοσ. ὁ ο χλος. παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμεύω τὸ συνδεδεμένον πλῆθος, δεσμὸς καὶ δῆμος. ὡς μένω, μένις καὶ μῆνις. η παρὰ τὸ δέμας, οι ον ε ν σῶμα ὑπάρχον. η παρὰ τὸν δασμὸν τὸν μερισμόν. ε νθεν καὶ Δημήτηρ, ἡ τῶν δασμῶν μήτηρ, καὶ δαὶς, ἡ τροφή. η παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμεύω, δέμος καὶ δῆμος. κατὰ ἀντίφρασιν τὸ εὐδιάλυτον. Δημοσθένησ. ἰστέον, ο τι ἐπὶ τοῦ Δημοσθένεος Δημοσθένους οὐκ ε στι συναίρεσις, ἀλλὰ κρᾶσις. α λλο γὰρ κρᾶσις καὶ α λλο συναίρεσις. ἡ μὲν γὰρ συναίρεσις πάντα τὰ αὐτὰ φωνήεντα φυλάσσει καὶ οὐ ποιεῖ ἀλλαγὴν τῶν φωνηέντων, οι ον· πάϊς, παῖς· Πηλεΐ, Πηλεῖ. ἡ δὲ κρᾶσις πάντως ἀλλοίωσιν ἐργάζεται τῶν φωνηέντων, οι ον· τὸ ἐμὸν, τοὐμόν· νόος, νοῦς. καὶ εἰ α ρα ἐν τῇ Δημοσθένεος γενικῇ κρᾶσις ἐστὶ καὶ οὐ συναίρεσις, διὰ τί ει πεν ὁ τεχνικός· πᾶσα γενικὴ εἰς ¯ο¯υ¯ς λήγουσα συνῃρημένη ἐστί· καὶ οὐκ ει πε κεκραμένη; καὶ ε στιν εἰπεῖν, ο τι ἡ συναίρεσις γενική ἐστι, καὶ συναιρεῖται εἰς ει δη δύο· εἰς κρᾶσιν καὶ εἰς ὁμώνυμον λεγομένην συναίρεσιν. τῷ ου ν γενικῇ ὀνόματι ο τε συναιρεῖται τὴν κρᾶσιν ἐκάλεσε. πολλάκις γὰρ τῷ ὀνόματι τοῦ γένους τὰ ει δη προσαγορεύοdelta.497 μεν. ἰδοὺ γὰρ τὸ α νθρωπος ει δος ω ν τοῦ ζώου ὁμωνύμως τοῦ γενικοῦ ζώου ὀνομάζομεν. ἰστέον, ο τι τὸ ¯ε¯ο τριχῶς κιρνᾶται· εἰς τὴν ¯ο¯υ δίφθογγον παρ' ἡμῖν καὶ παρ'᾿Αθηναίοις, οι ον· Δημοσθένεος, Δημοσθένους. παρὰ τοῖς Δωριεῦσι καὶ τοῖς Ιωσιν, οι ον· ὁ᾿Οδυσσεὺς, τοῦ᾿Οδυσσεῦς, οι ον·᾿Οδυσσεῦς δὲ λαβὼν κῦσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ. ἀντὶ τοῦ᾿Οδυσσέως τὴν χεῖρα λαβὼν ἐφίλησε. σπανίως δὲ εἰς τὴν ¯ε¯ι δίφθογγον παρ'᾿Αθηναίοις, οι ον· πλέον πλεῖν, δέον δεῖν. ὡς παρὰ ᾿Αριστοφάνῃ ἐν Βατράχοις· Εὐριπίδης πλεῖν σταδία λαλίστερα. ἀντὶ τοῦ Εὐριπίδου πλέον σταδία φλυαρώτερα. Δημοσθένην.᾿Ιστέον, ο τι ἡνίκα μὲν τὸ ¯ε καὶ προηγεῖται φωνῆεν, τότε τὸ ¯ε καὶ ¯α εἰς η τα κιρνᾶται, καὶ εἰς ¯α δηλονότι μακρόν. οι ον τὸν εὐφυέα καὶ εὐφυῆ καὶ εὐφυᾶ. ἡνίκα δὲ τοῦ ¯ε προηγεῖται σύμφωνον, τότε τὸ ¯ε καὶ ¯α εἰς η τα κιρνᾶται μακρόν. οι ον Δημοσθένεα, Δημοσθένη, τεύχεα, τεύχη. εἰ δέ τις ει πῃ καὶ πῶς ἐπὶ τοῦ χάλκεα χαλκᾶ καὶ κάνεα κανᾶ, καὶ τῶν ὁμοίων εἰς ¯α ἐγένετο ἡ κρᾶσις τοῦ ¯ε καὶ ¯α συμφώνου ἐπιφερομένου, λέγομεν, ο τι αἱ εὐθεῖαι αὐτῶν δίχα ει ρηνται ἐντελῶς καὶ κατὰ κρᾶσιν· καὶ ἐντελῶς μὲν, οι ον χάλκεον καὶ κάνεον· κατὰ κρᾶσιν δὲ, οι ον χαλκοῦν καὶ κανοῦν. αἱ ου ν ἐντελεῖς εὐθεῖαι ἀπὸ τῶν ἐντελῶν εὐθειῶν ἐγένοντο, αἱ δὲ συνῃρημέναι ἀπὸ τῶν συνῃρημένων.᾿Ιστέον, ο τι οἱ ᾿Αθηναῖοι ἐπὶ μὲν τῶν εἰς ¯ο¯ς κυρίων τῶν εἰς ¯ο¯υ¯ς ἐχόντων τὴν γενικὴν ποιοῦσι τὴν αἰτιατικὴν εἰς ¯ν, καὶ τὴν κλητικὴν εἰς ¯η. οι ον,᾿Αριστοφάνην, ω ᾿Αριστοφάνη. ἐπὶ δὲ τῶν ἐπιθέτων ου τε εἰς ¯ν ποιοῦσι τὴν αἰτιατικὴν, ου τε εἰς ¯η τὴν κλητικήν. καὶ α ξιον ἐστὶ ζητῆσαι, διατί καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιθέτων οὐ ποιοῦσιν ὁμοίως τοῖς κυρίοις. καὶ ε στιν εἰπεῖν, ο τι εἰ ἐποίησαν οἱ᾿Αθηναῖοι καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιθέτων εἰς ¯ν τὴν αἰτιατικὴν, ἠναγκάζονdelta.498 το καὶ τὴν κλητικὴν εἰς ¯η ποιῆσαι· τῆς δὲ κλητικῆς εἰς η τα ληγούσης, ἠναγκάζοντο καὶ τὰ οὐδέτερα εἰς η τα καταλῆξαι· ἐπειδὴ πᾶν οὐδέτερον ἀπὸ ἀρσενικοῦ παρεσχηματισμένον καὶ περιττοσυλλάβως κλινόμενον, τῇ κλητικῇ τοῦ ἀρσενικοῦ ὁμοφωνεῖ. οὐ δύναται δὲ τὰ οὐδέτερα εἰς η τα καταλήγειν, ἐπειδὴ τὸ ¯ο οὐκ ε στι τελικὸν τῶν ἑνικῶν οὐδέτερον. Δημοσθένεις. τὸν ¯ε¯ι¯ς δίφθογγον διατί;᾿Ιστέον, ο τι τὰ δύο ¯ε¯ε ἐπὶ τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν εἰς τὴν ¯ε¯ι δίφθογγον κιρνᾶται. οι ον Δημοσθένεες Δημοσθένεις. ἐπὶ δὲ τῆς εὐθείας τῶν δυϊκῶν εἰς η τα, ἐπειδὴ τὸ ἰῶτα οὐκ ε στι χαρακτηριστικόν. τούτου χάριν οὐ κιρνᾶται τὰ δύο ¯ε¯ε εἰς τὴν ¯ε¯ι δίφθογγον, ἀλλ' εἰς η τα. Ετι ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν πλείοσι φωναῖς κέχρηται ὡς πρὸς τὴν εὐθεῖαν τῶν δυϊκῶν· οι ον τῷ῾Ομήρῳ, οἱ Ομηροι. καὶ τούτου χάριν τὰ δύο ¯ε¯ε, ἐπὶ μὲν τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν εἰς τὴν ¯ε¯ι δίφθογγον κιρνᾶται, ἐπὶ δὲ τῆς εὐθείας τῶν δυϊκῶν εἰς η τα, ι να εὑρεθῇ ἡ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν πλείοσι φωναῖς κεχρημένη πρὸς τὴν εὐθεῖαν τῶν δυϊκῶν. Δημοσθενέων καὶ Δημοσθενῶν. διατί οὐ προπαροξύνεται τῶν Δημοσθένεων, ὡς τῶν ο φεων; καὶ ε στιν εἰπεῖν· τούτου ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν προπαροξύνεται. ἡνίκα δὲ μὴ εὑρεθῇ, ὡς προείρηται .... Δημοσθένεσι. μόνως ἐνταῦθα οὐ δύναται συναίρεσις γενέσθαι, ἐπειδὴ μέλλει τῇ δοτικῇ τῶν ἑνικῶν συνεμπίπτειν, ο περ ε στιν α τοπον, καὶ ο τι τὸ ¯ς μέσον ἐστὶ καὶ κωλύει τὴν συναίρεσιν. εἰ δέ τις ει ποι, ἀποβαλέσθω τὸ ¯ς καὶ γενέσθω συναίρεσις, τοῦτο οὐ δύναται γενέσθαι. καὶ ε στιν α ξιον ζητῆσαι, διατί ἐπὶ μὲν τῆς δοτικῆς τῶν πληθυντικῶν γίνεται ἐφελκυστικὸν τοῦ ¯ν τὸ ἰῶτα, ἐπὶ δὲ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν οὐ γίνεται· οὐδὲ γὰρ λέγομεν, Δημοσθένειν. καὶ ε στιν εἰπεῖν, τότε γίνεται ἐφελκυστικὸν τοῦ ¯ν τὸ ἰῶτα, ἡνίκα ε χει προηγούμενον τὸ ¯ς ἐν delta.499 δυνάμει η ἐνεργείᾳ· ἐπὶ δυνάμει μὲν, οι ον φοίνιξιν, οι ον Πέλοψιν· ἐνεργείᾳ δὲ, οι ον λέβησιν, Αι ασιν. καὶ τοῦ ¯φ¯ι προηγουμένου, οι ον· ναῦφιν ἀμυνόμενοι– ἐπειδὴ ου ν ἐπὶ τοῦ Δημοσθένεϊ δοτικῇ οὐ προηγεῖται τὸ ¯ς η δυνάμει η ἐνεργείᾳ, τούτου χάριν οὐ γίνεται ἐφελκυστικὸν τοῦ ¯ν. Δηϊονεύσ. κύριον. Δηναιόσ. ὁ πολυχρόνιος. Δησέρτωρ. λειποτάκτης κατὰ Λατίνους. Δηφενσίων. ὁ ε κδικος χάρτης. καὶ δεβένσωρ ὁ ε κδικος. Δημήτρειοσ. καρπός. (Θηλυκόν.) Δηβελτόσ. πόλις Θρᾳκική. γράφεται δὲ καὶ Δεβελτός. Δηΐσ. ἡ μάχη. Δηϊοτῆτοσ. μάχης. παρὰ τὸ δῃοῦσθαι ἐν αὐτῇ τοὺς τιτρωσκομένους. οι ον· ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι. ὡς ᾿Αρίσταρχος. Δήϊα πεπονθυῖα. καταπεπολεμημένη, κατακεκαυμένη, πολεμία, δύστηνε. Δημαρχία. ο τε δῆμος α ρχει. καὶ ο νομα ἀξιώματος. Δήμευσισ. ἡ ἁρπαγή. Δημήτηρ. ἡ γῆ. οἱονεὶ γημήτηρ τὶς ου σα. delta.500 Δήμητρα. ο νομα θεᾶς. Δημοτελήσ. ἡ δημοσία τελετὴ, καὶ ἡ δημοσία φορολογία. Δημοθοινία. ἡ τοῦ δήμου εὐωχία η ἡ θυσία. Δημωδεστέρα. ἀσχημονεστέρα. †τὰ ἐν ο ψει πάντα γινόμενα διὰ τὸν δῆμον.† Δηλαϊστή. ἀθλία, ἐλεεινή. Δηλατωρίαι. αἱ τῆς καταστάσεως τοῦ δημοσίου φόρου *τάξεις, η αἱ ἀποδείξεις παρὰ῾Ρωμαίοις,* αἱ εἰσαγγελίαι. Δηναδίπτρα. παρὰ῾Ρωμαίοις δωρεὰ βασιλικὴ στρατιώταις †διδομένη.† Δῆρισ. ἡ φιλονεικία. οι ον· –δῆριν ἀπειρεσίην– παρὰ τὸ δαίω, τὸ κόπτω καὶ σφάττω, ο θεν καὶ δαιτρὸς ὁ μάγειρος· ἐξ ου γίνεται ο νομα δάϊς, ἡ μάχη, βαρυτόνως. Καλλίμαχος· ἐς δάϊν ἐρχομένην– καὶ ἐκτάσει τοῦ ¯α εἰς ¯η δῆϊς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ρ δῆρις. ἐκ δὲ τοῦ δῆρις γίνεται ῥῆμα δηριῶ περισπωμένως καὶ βαρυτόνως, ὡς κόνις κονίω, καὶ δῆρις δηρίω. οι ον· –οὐδέ τις ε τλη πρόσω ἀΐξασθαι περὶ νεκροῦ δηρίσασθαι. καὶ δηριῶ, οι ον· –τότ' ἐδηριόωντο Ποσειδάων καὶ᾿Απόλλων. delta.501 Δήφηλα. πόλις περὶ᾿Ιωσήπῳ. Δηώ. ἡ γῆ, η ἡ Δημήτηρ. καὶ διαφέρει, ω ς φησιν ὁ τεχνικός. οι δε γὰρ ἡ παράδοσις τὸ η τα μετὰ τοῦ ἰῶτα. καὶ χωρὶς τοῦ ἰῶτα λέγομεν ο τι ε στιν ἀπὸ τοῦ δήω, ο σημαίνει τὸ εὑρίσκω· καὶ γὰρ ἡνίκα περιήρχετο ἡ Δημήτηρ εἰς ζήτησιν τῆς θυγατρὸς αὐτῆς, κατ' εὐφημισμὸν ε λεγον πάντες δήεις ἀντὶ τοῦ εὑρήσεις. η ο τι ἐπειδὴ αὐτὴ ἐφεῦρε τὸν σῖτον κατὰ τὴν φλυαροκοπίαν τῶν῾ Ελλήνων. εἰ δὲ ε χει τὸ ἰῶτα, λέγομεν ο τι γέγονε παρὰ τὸ δαίω τὸ κόπτω, κατὰ τροπὴν᾿ Ιωνικὴν τοῦ ¯α εἰς ¯η. καὶ γὰρ ἡ Δημήτηρ γῆ ἐστιν. ἡ δὲ γῆ διακόπτεται ἐν τῷ ἀροτριοῦσθαι. η ο τι πολλὴν ἐδήωσε γῆν, τουτέστι διέκοψεν, ζητοῦσα τὴν θυγατέρα αὐτῆς. η παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω· καὶ γὰρ ἡ Δημήτηρ μετὰ λαμπάδων περιήρχετο. λέγει δὲ ὁ τεχνικὸς, ο τι ὑποκοριστικόν ἐστιν ἀπὸ τοῦ Δημήτηρ, Δηὼ, οὐ νοοῦντες τὸν σχηματισμὸν τῶν τοιούτων ὑποκοριστικῶν· τὰ γὰρ τοιαῦτα ὑποκοριστικὰ θέλουσι φυλάττειν τὸ σύμφωνον τῆς συλλαβῆς τῶν πρωτοτύπων, οι ον῾ Υψιπύλη,῾ Υψὼ, Εἰδοθέα, Εἰδώ· ἡ ου ν Δημήτηρ Δημὼ ω φειλεν ει ναι. ἀλλ' οὐκ ε στιν ὑποκοριστικὸν ἡ Δηὼ, παρὰ γὰρ τοῦ δηάς. ου τως ὑπὸ Κρητῶν αἱ κριθαὶ καλοῦνται. (Οὐδέτερον.) Δηλητήριον. φάρμακον ὀλέθριον. delta.502 Δῆλον. φανερόν. Δημιόπρατα. α ὁ δῆμος πιπράσκει. Δημόκοινον. τὸ δημόσιον. Δημόθοινα. ἡ τοῦ δήμου εὐωχία, η ἡ θυσία. Δημώματα. τὰ παίγνια. καὶ δημοῦσθαι

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

τὸ παίζειν. ου τως Πλάτων. Δηναιά. μακροχρόνια, πολυχρόνια. παρὰ τὸ αἰὼν, ο σημαίνει τὸν τῆς ζωῆς χρόνον, καὶ τὸ δὴν, τὸ ἐπὶ πολὺν χρόνον. Δήνεα. τὰ βουλεύματα. Δηρόν. ἐπιπολύ. οι ον· –δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς. ω σπερ δὲ παρὰ τὸ ἡ πέρα, τῆς πέρας, τῇ πέρᾳ, τὴν πέραν· πέραν τοῦ χειμάῤῥου τῶν κέδρων· ου τως καὶ ἀπὸ τοῦ δηναιὸς τὸ οὐδέτερον δηναιὸν, καὶ κατὰ συγκοπὴν δηνὸν καὶ δηρόν. Δημοτικά. τὰ τοῖς πολλοῖς ἐμπρέποντα. (῾Ρῆμα.) Δήετε. εὑρήσετε. Δήεισ. εὑρήσεις. Δηθύνω. τὸ βραδύνω. παρὰ τὸ δηθὰ δαθύνω καὶ δηθύνω. καὶ ἀπὸ ἐπιῤῥήματος γίνεται ῥῆμα, ὡς ὀψὲ, ὀψίω καὶ ὀψίζω, θαμὰ, θαμίζω. Δηϊώσασ. διακόψας. ε στι δαίω τὸ διακόπτω. καὶ ἐκ τούτου γίνεται δάϊος καὶ δήϊος, καὶ ῥῆμα δηΐω. ἐξ ου καὶ τό· δηΐουν ἀλλήλους ἀμφὶ στήθεσι βοείας. delta.503 ει τα κατὰ συναίρεσιν δηῶ, καὶ ἡ μετοχὴ δηώσας, καὶ σημαίνει τὸ ἀναιρῶ. Δηΐων. διακόπτων. Δηλήσεται. βλάψει. Δηλῶ. τὸ βλάπτω. τὸ μὲν δηλητήριον ἀπὸ τοῦ δηλῶ, τὸ δὲ δηλῶ ἀπὸ τοῦ δῆρις, ο σημαίνει τὴν μάχην, δηρῶ καὶ δηλῶ. τοῦτο ἀπὸ τοῦ δαίω τὸ κόπτω. Δημηγορῆσαι. ἐν δήμῳ λαλῆσαι. Δημοσιεύων. δωρεὰν ἐργάζομαι.᾽Αριστοφάνης· ἀλλ', ω πόνηρ', οὐ δημοσιεύων τυγχάνω. αἰτιατικῇ συντάσσεται. Δημοτεύεσθαι. τὸ τοῦδε τινὸς δήμου κοινωνεῖν καὶ χρηματίζειν ἀπ' αὐτοῦ. Δημοκοπεῖν. ἀντὶ τοῦ παίζειν. Δημοῦσθαι. παίζειν. ου τω Πλάτων. Δημεύσασ. δημοσιεύσας. Δήξω. λυπήσω. δίξω δὲ ἀντὶ τοῦ τρώσω, ι. δείξω δὲ ἀντὶ τοῦ φανερώσω, δίφθογγον. Δηοῦν. ἀφανίζειν, πορθεῖν, διακόπτειν. Δηριγευόμενοσ. ὀψικευόμενος. ε στι δὲ ἡ λέξις ῾Ρωμαϊκή. delta.504 Δήσαντεσ. δεσμεύσαντες. Δηώσαντεσ. ἀφανίσαντες, πορθήσαντες, διακόψαντες. Δῆθεν. ὡς δή φησι. ποτὲ μέν ἐστι παραπληρωτικὸν δὴ, ποτὲ δὲ ὡς δή. Δηθά. ἐπὶ πολὺν χρόνον. Δηθάκισ. πλειστάκις. Δηλαδή. φημί· ἐξάπαντος, φανερῶς. Δημοτελῶσ. παντὶ τῷ δήμῳ. Δημοτικῶσ. πολιτικῶς. καὶ δημοτικὰ τὰ τοῖς πολλοῖς ἐμπρέποντα. Δήπουθεν. δηλονότι, η ἐκ τινὸς τόπου. Δήπου. ὡς δή. Δῆτα. λοιπὸν η ου τως. Δή. ἀντὶ τοῦ νῦν. Δήν. ἐπὶ πολὺν χρόνον. παρὰ τὸ αἰὼν, ο σημαίνει τὸν τῆς ζωῆς χρόνον, πλεονασμῷ τοῦ δ γίνεται δαιὼν καὶ κατὰ συγκοπὴν δὼν καὶ τροπῇ τοῦ ¯ω εἰς ¯η δήν. τὰ γὰρ εἰς ¯η¯ν ἐπιῤῥήματα διὰ τοῦ ¯η γράφεται, οι ον· χύδην, φύρδην, δήν· πλὴν τοῦ πρὶν, πάλιν, ἀνόπιν καὶ κατόπιν. delta.505 Τὸ Δ μετὰ τοῦ Ι. (᾽Αρσενικόν.) Διαπρύσιοσ. ὁ μέγας, διαβόητος. Διαπρεπήσ. ἐπίσημος, ε κδηλος. Διάβροχοσ. οἰνωμένος. ὡς δὲ ἐμέθυεν ὁ πορνοβοσκὸς καὶ διάβροχος η ν πάνυ, τί μέλλομεν, ε φη. Διαβήτησ. ἐργαλεῖον ευ χρηστον τέχναις πολλαῖς, τῷ λάμβδα στοιχείῳ παρεοικός. Διαγνώμων. ὁ διαγινώσκων, ὁ διακρίνων. Διαγραφεύσ. ὁ καθιστάμενος ἐν ταῖς συμμορίαις ἐπὶ τῷ διακρίνειν, πόσον ε καστος εἰσενεγκεῖν ὀφείλει. Διάπυροσ. θερμός. διάπυρος ἐραστής. Διαλλάκτησ. συμβιβαστής. Διαλογισμόσ. ὁ μετὰ τοὺς δύο ὑπεισελθὼν καὶ τοὺς τὴν κρίσιν ει τουν τὴν ε κβασιν τοῦ πράγματος ψηφισάμενος. Διάκονοσ. παρὰ τὸ ἐνέγκω τὸ προσενέγκω, καὶ ἐν συνθέσει διενέκω, διαένοκος καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν διαέκονος καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ¯α¯ε εἰς ¯α μακρὸν διάκονος. ὁ διαφέρων τὰ κελευόμενα. τινὲς δὲ παρὰ τὸ κονεῖν τὸ ὑπηρετεῖν. Διάκτοροσ. ὁ τοὺς λόγους διάγων. οι ον· –διάκτορος᾽Αργειφόντης. delta.506 ἐπὶ δὲ τοῦ῾Ερμοῦ ὁ τὰ κτέρεα καὶ τὰ θύματα τοῖς τετελευτηκόσι κομίζων, η ὁ διακονῶν τὰς ψυχάς. Διάτοροσ. ὁ διασαφηνίζων. παρὰ τὸ τορῶ τὸ σαφηνίζω.᾽Αριστοφάνης· εἰ μήτε τορήσω ταῦτα καὶ λαλήσομαι. Διαδρασιπολίτησ. δειλὸς, ἀποδιδράσκων τὴν πόλιν. Διαγόρασ. κύριον. Διαγόρας ὁ Μήλιος. Διατρύγιοσ. ὁ διὰ μέσου τρύγῃ κατασπειρόμενος. η ἐκ διαφόρων ἀμπέλων καταφυτευόμενος, πρωΐμων καὶ ὀψίμων, ὡς ἐν διαφόρῳ καιρῷ τρυγᾶσθαι. Διατιμητικόσ. δοκιμαστικός. Δίαυλοσ. ὁ ἀγών· η μέτρον πηχῶν διακοσίων, η ἡ μακρὰ περίοδος, η τόπος διστάδιος. Διαιτηταί. οἱ ὑπεράνω τῶν πεντήκοντα νομισμάτων δίκας κρίνοντες, ὡς ει ναι τοὺς διαιτητὰς μεγίστους κριτάς. Δίγνωμοσ. ὁ ἐπαμφοτερίζων τῇ γνώμῃ. Διδάσκαλον.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

λέγει ὁ Σόλων οὐ καθηγητὴν, οὐδ' ὑφηγητήν. Διδίασ. κύριον. Διδύραμβοσ. ὁ Διόνυσος. παρὰ τὸ δύο θύρας βῆναι, τήν τε κοιλίαν τῆς μητρὸς Σεμέλης καὶ τὸν μηρὸν τοῦ Διός. delta.507 Δίκαιοσ. ὁ πᾶσαν ἰσότητα τοῖς ὁμοειδέσι παρέχων καὶ ὁ πᾶσαν ἀρετὴν ε χων δίκαιος. φησὶ γὰρ ὁ ᾿Απόστολος· δικαίῳ νόμος οὐ κεῖται. Δικασπόλοσ. ὁ περὶ τὰς δίκας καὶ τὰ δικαστήρια ἀναστρεφόμενος. Δικτάτωρ. ὁ διπλασίαν τὴν ἀρχὴν ε χων, ὁ παρὰ Ῥωμαίοις δισύπατος καλούμενος, η ὁ μονάρχης ὁ πάντων κρατῶν, η ὁ βασιλεύς. Δικτυεύσ. ὁ ἁλιεύς. Δικτυωτόσ. πολύπλοκος. Δίκτυσ. ο νομα κύριον. σημαντέον, ο τι ἐπὶ Κλαυδίου τῆς Κρήτης ὑπὸ σεισμοῦ κατενεχθείσης, καὶ πολλῶν τάφων ἀνεωχθέντων, εὑρέθη ἐν ἑνὶ τούτων τὸ σύνταγμα τῆς ἱστορίας Δίκτυος, τὸν Τρωϊκὸν περιέχον πόλεμον, ο περ λαβὼν ὁ Κλαύδιος, ἐξέδωκε γράφεσθαι. Διμίτριοσ. ὁ δύο μίτρας ε χων, ο ἐστι πολεμικὰς ζώνας ὑφαινομένας διὰ μίτου. ἐφοροῦντο δὲ αυ ται ἐσώτερον τῆς λαγόνος χάριν ἀσφαλείας. η χαλκαῖ λεπίδες. Διμήτωρ. ὁ Διόνυσος. Δίοκλοσ. τόπος. Δῖοσ. ὁ ε νδοξος. ἀπὸ τῆς γενικῆς Διὸς γέγονε δίϊος, καὶ κατὰ κρᾶσιν δῖος, ὁ ε νδοξος. καὶ Δῖος ὁ η ρως ὁ ει ς τῶν Τιτάνων καὶ Πελοπίδων. παρὰ τὸ δέος δέεας καὶ ἐν συναλοιφῇ δείας διὰ διφθόγγου, ὁ δέος ἐμποιῶν. η παρὰ τῆς Διὸς γενικῆς. delta.508 Διοπτῆρα. κατάσκοπον. ἐκ τοῦ ο πτω. οι ον· τόν ῥα διοπτῆρα στρατὸς ε μμεναι ἡμετέροιο. καὶ διοπτεύω τὸ κατασκοπεύω. καὶ διοπτῆρες, οἱ οἰκονόμοι, οἱ ἐπιτηρηταὶ, οἱ προφύλακες. οὐχ οι οί τε ἐγένοντο οἱ διοπτῆρες διαγνῶναι ἐπιόντας τοὺς δυσμενεῖς. καὶ διοπτὴρ μηχανικόν τι ο ργανον, δι' ω ν ἐστοχάζοντο τῶν ἐπάλξεων τὸ υ ψος. η διόπτρα. Διόπτησ. παντεπόπτης. Δίοποσ. ὁ διέπων καὶ ἐποπτεύων· ὁ τῆς νεὼς ἐπιμελητής. Διοποί. οἱ βασιλεῖς. παρὰ τὸ διοπεῖν η διοπεύειν. Διόβλητοι. οἱ κεραυνόβλητοι. καὶ ἐγένοντο διόβλητοι α παντες. Διόγνητοσ. κύριον. Δίομοσ. κύριον. ἀφ' ου Διομίας. ει ρηται παρὰ τὴν Διὸς γενικὴν, ὡς ἀνδρὸς, α νδρομος καὶ ἐν παραγωγῇ ἀνδρόμεος, ο θεν τό· ψωμοί τ' ἀνδρόμεοι. καί· ἀνδρόμεα κρέ' ε δων. Διόνυσοσ. οἱ μὲν Διόνυξον αὐτὸν ὀνομάζουσι διὰ τοῦ ξ, ο τι κέρασι γεννώμενος ε νυξε τὸν Διὸς μηρόν. η Διόνυσος ὁ ἐκ τοῦ Διὸς γεννηθεὶς καὶ ἐν Νύσσῃ τραφείς. Δίδυμοσ. ὁ μεθ' ἑτέρου τεχθεὶς ἐκ μιᾶς συλλήψεως. παρὰ τὸ δύω, ο γίνεται δύνω. οι ον· δύνε δ' ᾿Ερεχθῆος πυκινὸν δόμον– delta.509 ει ρηται παρὰ τὸ δυόδυμος καὶ δίδυμος. καί· –λιμένες ἀμφιδίθυμοι– οἱ δύο εἰσόδους ε χοντες. δίδυμος καὶ ὁ ο ρχις, παρὰ τὸ δύο τὸ τοῦ ἀριθμοῦ σημαντικὸν, δύμος καὶ ἐν διπλασιασμῷ δίδυμος. η παρὰ τὸ δὶς ἐπίῤῥημα γίνεται δισσὸς καὶ δίσυμος καὶ κατὰ ἀντίθεσιν δίδυμος. Διήρησ. ὁ ὑπερῷος οι κος, ὁ δίστεγος. Εὐριπίδης· μελάθρων ἐς διῆρες ε σχατον– παρὰ τὸ διὴς διήρης, ι ν' ῃ ὁ δίστεγος. ᾿Απολλόδωρος δὲ καὶ τὰς ναῦς τὰς ἐχούσας δύο καὶ τρεῖς στέγας διήρεις λέγει. Δίπαλτοσ. ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ περιδέξιος, οι ον παντὶ σθένει. Σοφοκλῆς· πᾶς δὲ στρατὸς δίπαλτος α ν με χειρὶ φονεύει. καὶ διπάλτια δοράτια. Δίπυρος α ρτοσ. ὁ παρὰ ῾Ρωμαίοις λεγόμενος παξαμᾶς. σισύρας ἐπὶ τῶν ω μων φέροντες, ἐν αι ς δὴ α λλο οὐδὲν, ο τι μὴ διπύρους α ρτους, οι κοθεν ἐμβεβλημένοι ἀφίκοντο. Δίφιλοσ. ω σπερ παρὰ τῷ Αρῃ δοτικῇ γίνεται ᾿Αρηΐφιλος, ου τως παρὰ Διῒ δοτικῇ γίνεται διΐφιλος, καὶ κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο ¯ι¯ι εἰς ε ν, δηλονότι μακρὸν, γίνεται Δίφιλος, ω σπερ Θέτιϊ, Θέτι· πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζωάγρια τείνειν. delta.510 †Διφένσοσ. ὁ ε κδικος.† †Διφενσίων. ὁ ε νδικος χάρτης.† Δίφροσ. τὸ α ρμα. παρὰ τὸ δύο φέρειν τὸν ὁπλίτην καὶ τὸν ἡνίχον. Διφυήσ. ὁ δύο φύσεις ε χων. Διώρυξ. ἡ διάνοιξις τῶν τοίχων. ἀπὸ τοῦ ὀρύσσω, ὀρύξω, ο ρυξ. καὶ ἐν συνθέσει διώρυξ. Διωστῆρσιν. ἀναφορεῦσι, τοῖς ἀναβαστάζουσι. Δῖνοσ. ἡ συστροφὴ, ἡ περιφέρεια, ὁ τόρνος. Διαχώρουσ. τὰ διαστήματα τῶν λόχων. ου τω τὲ ἀνεπλήρωσε τῇ πυκνότητι τοῦ στρατοῦ τοὺς διαχώρους. Διαλογισμούσ. ἀμφιβολίας. ὁ ᾿Απόστολος· χωρὶς γογγυσμῶν καὶ διαλογισμῶν. Διλόγουσ. οι ον ὑπούλους καὶ δολερούς. μὴ διλόγους γυναῖκας ὡσαύτως σεμνὰς, μὴ διαβόλους· ὡς

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

καὶ τὸ διλόγους. Διαφορώτεροσ. βελτίων. καὶ ὁ᾿Απόστολος· νυνὶ δὲ διαφορωτέρας τετύχηκε λειτουργίας, *ο σῳ κρείττονός ἐστι διαθήκης μεσίτης.* (Θηλυκόν.) Διαδικασία. οὐχ ἁπλῶς πᾶσα δίκη, ἀλλ' ἐν αι ς περὶ τινὸς ἀμφισβήτησίς ἐστι. Διασία. ἑορτὴ ἐπιτελουμένη ἐν᾿Αθήναις τῷ Διΐ. παρὰ τὸ τὰς α σας, τὰς ἀνίας, οι ον· μή μιν ε δουσιν α σαι. delta.511 καὶ ἀσόμενος μετοχή. διασία ου ν ἡ ἐπιτρέπουσα τὰς α σας. Διαλεκτική. ἡ ἀποδεικτικὴ, ἡ ἐπιστήμη ἀληθῶν καὶ ψευδῶν καὶ οὐδετέρων. ἡ μέθοδος δι' ἐνδόξων. η τέχνη λόγων, δι' η ς ἀνασκευάζομέν τι, η κατασκευάζομεν ἐξ ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως τῶν προδιαλεγομένων. διαλεκτικὴ δὲ ἀπὸ τοῦ διαλέγεσθαι, ο τι διάλογος ἐξ ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως σύγκειται. Διάλεξιν. ἐμπειρία λόγων, η τοι τὰ νοηθέντα φράζειν. Διάλεξις διαλέκτου διαφέρει. διάλεκτός ἐστι φωνῆς χαρακτὴρ ἐθνικὸς, διάλεξις δὲ τῆς συνήθους φωνῆς ἐκτροπὴ ἐπὶ τὸ σεμνότερον καὶ ἀγροικότερον. η διάλεκτός ἐστι, καθ' η ν ε καστος α νθρωπος διαλέγουσι πρὸς ἀλλήλους κατὰ τὴν ἰδίαν συνήθειαν, η ἀπὸ τοῦ διαλεχθῆναι καὶ διακεκρίσθαι ἀπὸ τῶν α λλων· ἑκάστη γὰρ αὐτῶν διακέκριται ἑτέρας ἀπὸ τοῦ διαλέχθαι καὶ ἐξειλέχθαι ὡς κρατιστεύουσα. Διαλογή. διάλεξις, ὁμιλία. Δαβίδ· ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου. Διάληψισ. ἐνθύμησις. Διαυλία. ο ταν δύο ᾳ δουσι. Διαύλεια δὲ, χώρα, δίφθογγος, η τις ἐστὶ καὶ ἐπισκοπή. Διακόρησισ. ἡ φθορὰ τῶν παρθένων. Διαθήκη. διττῶς ἐκφωνεῖται· ἡ μὲν ἐπὶ θνησκόντων, διατάξεως καὶ ἐνταλμάτων χαρακτῆρα delta.512 φέρουσα· ἡ δὲ συνθηκῶν ἐπὶ διαλογῇ πολεμίων, συνωμοσίαν ε χουσα. Διάθεσισ. ἡ ποιὰ τῶν πρός τι τῆς ψυχῆς σχέσις, η πάλιν ἡ πρός τι πῶς τῆς ψυχῆς ε μμονος κίνησις. διάθεσίς ἐστι καὶ ἡ κατὰ συμβεβηκὸς τοιάδε ἑκάστου ποιότης. διαθέσεις οὐ μόνον ἐπιστῆμαι καὶ τέχναι, ἀλλὰ καὶ ἀρεταί. ὑπάρχει δὲ τῇ τέχνῃ τὸ φαῦλον καὶ σπουδαῖον· τῶν γὰρ τεχνῶν αἱ μὲν εἰσὶ φαῦλαι, αἱ δὲ σπουδαῖαι. τῷ δὲ ἐπιστήμης ὀνόματι ᾿Αριστοτέλης ἀντὶ τῆς τέχνης χρῆται κοινότερον. ὑπάρχοι δ' α ν καὶ τῇ διαθέσει γένος ου σῃ τέχνης τὸ φαῦλον καὶ σπουδαῖον. διαθέσεις λέγονται, α ἐστιν εὐκίνητα καὶ ταχὺ μεταβάλλονται· οι ον θερμότης καὶ ψύξις καὶ νόσος καὶ ὑγεία. διάκειται μὲν γάρ πως κατ' αὐτὴν ὁ α νθρωπος· ταχὺ δὲ μεταβάλλει ἐκ θερμοῦ εἰς ψυχρὸν, καὶ ἐκ τοῦ ὑγιαίνειν εἰς τὸ νοσεῖν· εἰ μή τις διὰ χρόνου πλῆθος η δη πεφυσιωμένη ἀνίατός ἐστι καὶ δυσκίνητος· η ν α ν τις ι σως ε ξιν η δη προσαγορεύοι. καὶ διαφέρει ε ξις διαθέσεως· καὶ γὰρ ἡ μὲν ε ξις δυσκίνητος, ἡ δὲ διάθεσις εὐκίνητος. Διαδόσεισ. τὰς ἐκ διαιρέσεως ι σης ἐπιβαλλούσας δόσεις. ου τως Λυσίας. Διαπαρατριβαῖσ. ἐνδελεχείαις. Διάγνωσισ. ἡ ἑτέρου καὶ ἑτέρου ἀπροσπαθὴς καὶ ἀπαθὴς ὑπόληψις. Διαγνώμη. ἡ διάγνωσις καὶ ἡ διάκρισις. ἡ λέξις Θουκυδίδου. delta.513 Διαγραφή. ἡ διατύπωσις τῶν μετάλλων δηλοῦσα μετὰ γραμμάτων, ἀπὸ ποίας ἀρχῆς μέχρι πόσου πέρατος πιπράσκεται. διαγραφή· καὶ καθυποβάλλεσθαι ζημίαις πολλαῖς τὴν πόλιν, ὡς καὶ ἐπὶ ᾿Ιουστινιανοῦ. καὶ ο ταν ἀπαλλαγῇ τοῦ ἐγκλήματος ὁ φεύγων η κατὰ συγχώρησιν τοῦ διώκοντος η κατὰ διάγνωσιν τυχόντος, καὶ μηκέτι περὶ μηδενὸς ἐγκαλεῖται, λέγεται διαγραφὴ δίκης. Διαδρομαί. ἐπὶ τῶν ἐπὶ παρατάξει κινημάτων. Διαμαρτυρία καὶ διαμαρτυρεῖν. τρόπος η ν ἡ μαρτυρία παραγραφῆς. πρὸ γὰρ τοῦ εἰσαχθῆναι τὴν δίκην εἰς τὸ δικαστήριον, ἐξῆν τῷ βουλομένῳ διαμαρτυρῆσαι. διαμαρτυρεῖν δ' ἐστὶ τὸ προλέγειν τῆς ἀπειθείας τὴν τιμωρίαν, καὶ τῆς εὐπειθείας τὴν ὠφέλειαν. Διάνοια. νοημάτων διακριτικὴ δύναμις καὶ ἐνθύμησις. η νοῦ οἰκεία κίνησις, δι' αὐτοῦ ἐνεργοῦσα καὶ διακρίνουσα. Διάκρισισ. ἡ τοῦ θείου θελήματος ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ ἀπλανὴς κατάληψις. delta.514 Διάῤῥοια. πάθος παρὰ τὰς υ ς γινόμενον. τρία δέ εἰσι πάθη· κραῦρα, βράγχη, διάῤῥοια. ἡ μὲν ου ν βράγχη μέρος τινὸς σώματος, ἡ δὲ κραῦρα πυρετὸς, πόνῳ· σημειοῦται δὲ τοῦτο τῷ καταβεβλῆσθαι τὰ ω τα καὶ κατηφῆ. ει ναι τὰ ο μματα. ἡ μὲν ου ν διάῤῥοια ἀθεράπευτός ἐστι· τὴν δὲ κραῦραν οἱ νομεῖς εὐχυματίζουσι· τῆς δὲ βράγχης περιτέμνουσι τὰ σεσηπότα τῶν σαρκιδίων. Διασκευή.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

συνθήκη. μόλις ἀνεχόμενος εἰς διασκευὴν τῶν γραμμάτων. Διάστασισ. ὁ διαχωρισμός.᾽ Αντιφῶν δὲ λέγει καὶ τὴν διακόσμησιν. Διαστολή. διαχώρισις, ἐξοχή. καὶ πᾶν τὸ ῥηθὲν ὑπ' αὐτοῦ μετὰ διαστολῆς ἐξαγγέλλομεν. διαστολὴ καὶ ἡ διανοίας ὁλοκλήρου περιτομή. ει ρηται δὲ διαστολὴ ἀπὸ τοῦ διαστέλλειν τὸν ἐγκείμενον νοῦν. Διασφάγεσ. διεστῶσαι πέτραι, η διατομαὶ ο ρους, η ὁ διεστὼς ο ρους τόπος, ω ς φησινʹ Ηρόδοτος· καὶ διὰ τῆς διασφάγος ῥεῖ. ὡς ἀπὸ τοῦ θεdelta.515 ρίζω θερίξω, καὶ βαστάζω βαστάξω, βαστὰξ, καὶ νεκροβαστὰξ, ου τως ἀπὸ τοῦ σπῶ σπάζω, σπὰξ καὶ τροπῇ σφὰξ καὶ διασφάξ. Διαίρεσισ. ἡ τὸ μονοειδὲς ὡς πολυειδὲς ἀπεσχοινισμένως ποιήσασα. καὶ πάλιν τὸ ἰδίᾳ ἀνὰ μέρος πρὸς ε τερον μηδαμῶς γεγονός. η διαίρεσίς ἐστιν ἡ πρώτη τομὴ, ἡ τὸ ἀμπὰξ ἀναμέρος τιθεῖσα τὲ καὶ χωρίζουσα καὶ καθ' ἑαυτὴν θεωρεῖσθαι παρασκευάζουσα, κατά τε οὐσίαν καὶ ὑπόστασιν τοῦ ἑκάστου πράγματος υ παρξιν· οι ον ὡς ει δος ἐν τοῖς ὑπ' αὐτῷ ἀτόμοις. τούτων γὰρ φυσικῶς κατηγορεῖται, καὶ ἐν αὐταῖς διὰ τῶν ἐνθεωρουμένων αὐτοῖς οὐσιωδῶν ἰδιωμάτων προφαίνεται. κοινὸν γάρ τι καὶ γενικὸν ἡ οὐσία. μᾶλλον δὲ ἁπάντων καὶ γενικῶν κοινότερόν τε καὶ γενικώτερον, καὶ γενικῶν κοινότερόν τε καὶ γενικώτερον, καὶ πάντων κατηγορεῖται, ω ν ὁ τοῦ ει ναι λόγος πρὸς ε ν ἐστι, τῇ προσλήψει τῆς διαφορᾶς ἐν ο λοις προφαίνεται, καθ' ἑαυτὴν α γνωστος ου σα πρὸς αι σθησιν διόλου καὶ ἀθεώρητος. Δίαιτα. ἡ καθημερινὴ τροφὴ, καὶ ἡ κρίσις. τὴν τῶν ἐγκλημάτων δίαιταν ἐπίτρεψον α λλοις. Διατριβή. ἡ σχολὴ, η καιρὸς, καθ' ο ν ἀναστρέφομεν περί τι. η διάλεξις φιλόσοφος. σημαίνει καὶ τὸ ἐπιτήδευμα καὶ τὸ ἀσχόλημα καὶ τὴν δίαιταν καὶ τὴν διαγωγὴν καὶ τὴν πρόφασιν, ἀφ' η ς μέλλομεν περὶ τὰ πράγματα διατρίβειν. διατριβὴ δὲ καὶ ἡ ἀργία. ἐγένετο δὲ αὐτῷ ἑκούσιος ἡ διατριβή. Διατροπή. ἡ συμπάθεια, οι κτος. τῶν δὲ Καρχηδονίων πολὺν κλαυθμὸν μετὰ δακρύων προϊεμένων, διατροπῇ μεγάλῃ τὸ συνέδριον ἐπέσχεν. delta.516 Διαύγεια. ἡ ε λλαμψις. ὁ ἐν θεολόγοις Γρηγόριος τοῦτο διὰ τοῦ ι γράφει· μὴ λίθων διαυγίαις. προπαροξύνεται δὲ ἐν τῷ ἀττικίζειν. Διαφορότησ. ἡ διαφορά. Διαφορά. ε χθρα. †ἡ φιλονεικία.† διαφορὰ τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ ἡ παραλλαγὴ καὶ ἀνομοιότης. διαφορὰ καὶ ἡ παρὰ τοῖς φιλοσόφοις καλουμένη ἰδιαίτατα, η τις καὶ οὐσιώδης ὑπάρχει. διαφορὰ, ῃ τινι περισσεύει τὸ ει δος τοῦ γένους. καὶ πάλιν διαφορά ἐστιν ἡ κατὰ πλειόνων καὶ διαφερόντων τῷ ει δει, ἐν τῷ ὁποῖον τί ἐστι κατηγορούμενον, καὶ τὸ χωρίζειν πεφυκὸς τὸ ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος οὐσιωδῶς. καὶ ἡ ε τερον ει δος ποιοῦσα καὶ ἡ ἐν τῷ ο ρῳ παραλαμβανομένη. αυ ται γὰρ αἱ ὑπογραφαὶ τῆς ἰδιαίτατα εἰσὶ διαφορᾶς καὶ ου τω διαφέρει ε καστος οὐσιωδῶς. καὶ ἡ λεγομένη κοινῶς διαφορὰ τὸ χωριστὸν συμβεβηκὸς, διότι παντὶ τῷ ει δει κοινῶς ἐνθεωρεῖται. οι ον ὡς ο ταν ὁ δεῖνα τοῦδε διαφέρει κατὰ τὸ ὑγιαίνειν καὶ νοσεῖν, κατὰ τὸ κινεῖσθαι καὶ ἠρεμεῖν, καὶ κατὰ τὸ καθῆσθαι καὶ ι στασθαι. καὶ ἡ λεγομένη ἰδίως διαφορὰ τὸ ἀχώριστον συμβεβηκός· διότι οὐ παντὶ τῷ ει δει πρόσεστιν, ἀλλὰ τισὶν, οι ον ο ταν ὁ δεῖνα τοῦδε διαφέρει κατὰ τὸ σιμὸν η γλαυκὸν η φαλακρόν. η λόγος, καθ' ο ν ἡ πρὸς α λληλα τῶν σημαινομένων ἑτερότης σώζεσθαι πέφυκε, καὶ τοῦ πῶς ἐστὶ δηλωτικός. η ἀλλοίωσις φυσικῶν ποιοτήτων η γνωμῶν η πράξεων. Διαχειροτονία. διάκρισίς τις χειροτονίας ἐν πλήθει γενομένης. ου τως Δημοσθένης. delta.517 Διαψήφισισ. ἰδίως ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς δήμοις ἐξετάσεων, αι γίνονται περὶ ἑκάστου τῶν δημοτευομένων· εἰ τῷ ο ντι πολίτης ἐστὶ καὶ δημότης, η ξένος ω ν παραγέγραπται. Διάχυσισ. τέρψις, χαρά. Διδαχή. ἡ διδασκαλία. ου τωςʿ Ηρόδοτος. Διεγγύησιν. κατάστασιν ἐγγυητῶν. ου τως Δημοσθένης. Διέκδυσιν. διεξέλευσιν. η ἀπόδρασιν. Δίεσισ. χώρισμα. Διεκβολάσ. τὰς διόδους, τὰς ἐξόδους. Διέκπλοι. τὸ ἐμβάλλειν καὶ διασχίζειν τὴν τῶν ἐναντίων τάξιν, καὶ πάλιν ὑποστρέφειν καὶ αυ θις ἐμβάλλειν. ἀναστροφαὶ δέ εἰσιν αἱ εἰς τοὐπίσω ὑποχωρήσεις. Δίεξιν. διεξέλευσιν. Διέξοδοσ. ο θεν τὶς ἐκπορεύεται. καὶ αἱ πνοαὶ καὶ αἱ ἐκκρίσεις διέξοδοι λέγονται.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

λήθουσι γάρ τοι καὶ ἀνέμων διέξοδοι. καὶ διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί μου, φησὶν ὁ Δαβὶδ, ἀντὶ τοῦ κρουνηδὸν ἐφέροντο. Διερήν. διΰγρον.᾿Οππιανός· – διερούς τε γάμους διεράς τε γενέθλας. delta.518 Διϊπόλεια. ἑορτὴ ἐπιτελουμένη τῷ Διῒ Πολιαίῳ η γουν ἐν τῇ ἀκροπόλει τιμωμένῳ· πόλιν γὰρ τὴν ἀκρόπολιν ε λεγον. Διϊππασία καὶ ἀνιππασία. τῶν ι ππων α μιλλα. Δικαιοσύνη. ε ξις ἀπονεμητικὴ ι σου καὶ τοῦ κατ' ἀξίαν. καὶ καθολικὴ ἰσονομία πασῶν τῶν ἀρετῶν. δικαιοσύνη καὶ ἡ τῶν ἐντολῶν πλήρωσις, ὡς τό· ου τως γὰρ πρέπον ἐστὶ πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην. δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀποχὴ τῶν κερδῶν καὶ ἡ τελεία ἀρετὴ καὶ ἡ δικαία αι τησις. ὡς καὶ ὁ Δαβὶδ φησίν· εἰσάκουσον, κύριε, δικαιοσύνης μου. η δικαιοσύνη ἐστὶν ἐπιστήμη τῶν αἱρετέων καὶ εὐλαβητέων καὶ οὐδετέρων. δικαιοσύνη καὶ ἡ κοινὴ ἀρετή· καὶ ἀντιδιαιρουμένη ταῖς α λλαις ἀρεταῖς ὁμωνύμως. διαφέρει δὲ ἀνδρία καὶ δικαιοσύνη· ἡ μὲν γὰρ δύο κακιῶν, θρασύτητος καὶ δειλίας, ἡ δὲ πλεονεξίας καὶ μειονεξίας, ἐξ ω ν ἡ ἀδικία· ἐν γὰρ τούτοις τῇ αἰδικίᾳ τοῦ ει ναι. καὶ περὶ α λλα μὲν ἡ ἀνδρία· περὶ γὰρ τὰς τῶν κινδύνων ὑπομονάς· περὶ α λλα δὲ ἡ δικαιοσύνη· περὶ γὰρ τὸ ι σον τότε ἐν διανομῇ καὶ τὸ ἐν τοῖς συναλλάγμασι. delta.519 Δικαίωσισ. κατάκρισις. δικαίωσιν τὴν πρεπωδεστάτην. Λυσίας δὲ ὁ ῥήτωρ δικαιώσεις τὰς δικαιολογίας λέγει. Θουκυδίδης δὲ, τὰς κολάσεις. Δίκη. ἡ ὑπὲρ ἰδιωτικῶν ἀδικημάτων συνισταμένη κατηγορία, καὶ η ς τὸ τίμημα ω ρισται τοῖς νόμοις. δίκη καὶ ἡ κρίσις καὶ ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ τιμωρία. λέγεται δὲ ἰδίως καὶ ἐπὶ ἰδιωτικῶν ἐγκλημάτων. Δίκης ἀνάκρισισ. οὐ πάσας δίκας κελεύουσιν οἱ νόμοι εἰσάγεσθαι· ἀλλ' ο ταν ὁ φεύγων ἀντιλέγῃ καὶ παραγράφεται λέγων, εἰσαγώγιμον μὴ ει ναι αὐτὴν, πρότερον ἐπὶ τούτῳ γίνεται κρίσις, η τις δίκης ἀνάκρισις λέγεται. καὶ δίκην ἀντὶ τοῦ τρόπον. καὶ ὁ μὲν ἐξετρίβη πίτυος δίκην ῥιφεὶς εἰς θάλασσαν. Δικαιάρχεια. ο νομα πόλεως. δικαιαρχία δὲ ἡ δικαίως α ρχουσα, ι. Δικαιοδοσία. ἡ ευ λογος ἀφορμὴ, ἡ κατὰ τὸν νόμον. Δίκη. ἡ δικαιοσύνη. δύχη τὶς ου σα, παρὰ τὸ εἰς δύο χέειν τὰ πράγματα. η παρὰ τὸ δίζω τὸ ζητῶ καὶ ψηλαφῶ, ἡ ζητοῦσα τὸ ἀληθές. η παρὰ τὸ διστάζω· δεῖται γὰρ δισταγμοῦ ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαίου. delta.520 Δίκτη καὶ Δίκτον καὶ Δικταῖον. ο ρος Κρήτης καὶ α κρα κειμένη κατὰ τὸ Λιβυκὸν πέλαγος. ει ρηται παρὰ τὸ τίκτω, τίκτα τὶς ου σα, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ τεχθῆναι τὸν Δία. οἱ δὲ νῆσον φασὶν ει ναι Δίκτην, καὶ ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ ἁλιευτικοῦ δικτύου, ε νθεν καὶ Διὸς α γαλμα ι στατο ἀγένειον. Διклίσ. δίθυρον. δικλίδας ἀμφετίναξεν ἐμοῖς Γαλάτεια προσώποις. Δικτατωρεία. ἀρχὴ ἀνυπεύθυνος. Δικτυωτή. καγκελλωτὴ, πολύπλοκος. Διλοχία. δύο λόχοι. καὶ ὁ ἡγούμενος αὐτῶν διλοχίης. Δινωτή. περιφερὴς, ἡ ἐοικυῖα δίνῳ, ο ἐστι τόρνος. παρὰ τὸ δινοῦσθαι καὶ κυκλοῦσθαι. οι ον· ᾿Ιδομενεὺς, κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδος πάντος ἐΐσης, Τὴν α ρ' ο γ' ἐν ῥινοῖσι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῷ Δινωτὴν φορέεσκε– καὶ δῖνος ει δος ὀρχήσεως, καὶ ει δος ποτηρίου, παρὰ τὸ δινοῦσθαι. λέγεται δὲ καὶ ἀρσενικῶς ὁ δῖνος. καὶ δίνη τὰ ῥεύματα καὶ ἡ συστροφή. delta.521 Διορία. προθεσμία. διωρία δὲ σημαίνουσα καιρὸν, μέγα. Διοκαισάρεια. ἡ νῦν λεγομένη᾿Αναζαρβὰ η ᾿Ανάζαρβα. πόλις δὲ αυ τη ἐν Κιλικίᾳ. πρότερον δὲ Κυΐνδος ἐλέγετο. Διοκωχή. ἀνακωχὴ χρόνου. καὶ διοκωχὴν αἰτήσασιν ε δωκε. Διομήδεια. ο νομα νήσου. Διόπτρα. κάτοπτρον η μηχανικὸν τεχνούργημα, *δι' ου οἱ γεωμέτραι ἀπεκρίβουν τὴν τῶν ἐπάλξεων ἐκ διαστήματος ἀναμέτρησιν.* Πισίδης· ταῦτα πρὸ πολλοῦ τῇ διόπτρᾳ σου βλέπεις. Διπλοΐσ. ἡ χλαμύς. Διπλόη. ἡ ἀπάτη. καὶ ἡ ε ξωθεν ἀρετὴ φαινομένη, ε σωθεν δὲ γέμουσα κακίας. καὶ οἱ φιλίας μὲν ὑπισχνούμενοι, προϊέμενοι δὲ τὸν φίλον τοῖς πολεμίοις. Πισίδης· ἡ τοῦ χιτῶνος ἐμπεσοῦσα διπλόη. τάττεται δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν σκολιῶν τοὺς τρόπους. Διποδία. ει δος ὀρχήσεως. ᾿Αριστοφάνης· ι ν' ἐγὼ διποδιάξω. Δίρκη. ο νομα πηγῆς. Διφασία. ἡ διλογία. Διφθέρα. ποιμενικὸν περιβόλαιον ἐκ δερμάτων, οι ον γοῦνα η α λλό τι. delta.522 Διφαλαγγία. αἱ δύο φαλαγγαρχίαι, ο ἐστιν α νδρες ἑκατὸν ἐννενήκοντα δύο καὶ χιλιάδες ὀκτώ.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

τοῦτο δὲ καὶ μέρος ὑπ' ἐνίων καλεῖται, ἀλλὰ καὶ κέρας. καὶ ὁ ἡγούμενος κεράρχης. Διφαλαγγία ἀντίστομος. η τις ἡγεμόνας μὲν ε χει τεταγμένους, ου ς μὲν ἐν δεξιᾷ, ου ς δὲ ἐν εὐωνύμοις, τοὺς δὲ οὐραγοὺς ἐν μέσῳ τεταγμένους. Διφρεία. ἡ τοῦ α ρματος περιφέρεια. Διχόνοια. ἡ διχοστασία. Διχομηνία. ἡ πεντεκαιδεκάτη τῆς σελήνης. μήνη γὰρ ἡ σελήνη. λέγεται καὶ διχόμηνος. Διψάς. ει δος ο φεως. ε στιν ε χεως ὀλιγοτέρα, ἀποκτεῖναι δὲ ὀξυτέρα· οἱ δὲ δηχθέντες ἐξ αὐτῆς ἐξάπτονται εἰς δίψος, ω στε ῥήγνυσθαι. λευκὴ δ' ε στι καὶ ε χει ἐν τῇ οὐρᾷ γραμμὰς δύο. πρηστῆρα δὲ αὐτὴν τινὲς καλοῦσι, καύσωνα δὲ α λλοι. γίνονται δὲ ἐν Λιβύῃ καὶ ᾿Αραβίᾳ μᾶλλον. καλοῦσι δὲ αὐτὴν καὶ μελάνουρον καὶ ἀμμοάτιν καὶ κεντρίδα. Διωμοσία καὶ ἀντωμοσία τὸ αὐτὸ δηλοῖ. ε στι δὲ ο ρκος ἐπὶ τῶν δικαζομένων γινόμενος, τοῦ μὲν ὀμνύοντος, ο τι παθὼν ἐγκαλεῖ, τοῦ δὲ α ρα, ο τι οὐκ ἐποίησε. Διώνη. ἡ᾿Αφροδίτη. ἀπὸ τοῦ Διὸς Διώνη, κατ' ε κτασιν τοῦ ο εἰς ω. ο τι αὐτὴ γέγονε πρώτη delta.523 γαμετὴ τοῦ Διός. η ἀπὸ τοῦ διδῶ Διδώνη, καὶ Διώνη, ἡ διδοῦσα τὰς τῆς γεννήσεως ἡδονάς. Διωρυγὴ καὶ διωρυχή. ἡ διάνοιξις τῶν τοιχῶν *η τῶν χωμάτων.* Δικαιοσύνη. παρὰ τὸ διχάζειν τὸ α δικον ἐκ τοῦ δικαίου, διχαιοσύνη τὶς ου σα, καὶ κατὰ τροπὴν δικαιοσύνη. Δίψα. ἡ ἐπιθυμία. Διακονίαν. τὴν ἀποστολὴν λέγει ὁ ᾿Απόστολος. η κοινοτέρως πᾶσαν πνευματικὴν ἐργασίαν· ει τε διακονίαν ἐν τῇ διακονίᾳ. (Οὐδέτερον.) Διαβούλια. οἱ διαλογισμοὶ, η τὰ ἐκ λογισμῶν ἀτόπων πταίσματα. Διάγραμμα. τὸ διδόμενον ἐν ταῖς συμμορίαις, ὁπόσον ε καστος εἰσφέρειν δεῖ. ἐτάττετο δὲ οὐ τὸ αὐτὸ πᾶσιν, ἀλλὰ πρὸς τὴν τιμὴν τῆς οὐσίας. διάγραμμα καὶ τὸ μίσθωμα. διέγραφον γὰρ οἱ ἀγορανόμοι, ο σον ε δει λαμβάνειν τὴν ἑταίραν, δηλονότι τὴν πόρνην. Διάζωμα. τὸ περὶ τὰ αἰδοῖα σκέπασμα. Διάλειμμα. τὸ διάστημα καὶ διαχώρημα. οι ον· θεὸς ἐν σαρκὶ, οὐκ ἐκ διαλειμμάτων ἐνεργῶν. Διαλείποντα. τὰ διαχωρήματα. †φυλακαὶ δὲ ἐπὶ τὰ διαλείποντα τῆς τάφρου ἐτετάχατο.† Διάμετρον. τὸ ἀπὸ πέρατος εἰς πέρας κατὰ πλάτος διάστημα. Διαπρύσιον. ἐξάκουστον, μέγα, περιβόητον. παρὰ τὸ πεύθομαι ἐπευθόμην, πύσιον, καὶ delta.524 πλεονασμῷ τοῦ ρ πρύσιον καὶ διαπρύσιον. η ἀπὸ τοῦ περῶ περάσω, περάσιον καὶ κατὰ συγκοπὴν πράσιον, καὶ τροπῇ πρύσιον. ὡς μάθος, μῦθος. Δίαρμα. κούφισμα. Διαπρεπές. ἐπίσημον. Δίασμα. ἡ πρώτη τοῦ ἱματίου ἐργασία. Καλλίμαχος· εἰ δέ ποτε προφέροιντο διάσματα φάρεος ἀρχήν. ἀπὸ τῆς δέσεως τοῦ μερισμοῦ, ἐπεὶ τοὺς στήμονας διαμέσου. δέδασμαι καὶ δάσμα καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ι δίασμα. η παρὰ τὸ α σσω α σμα καὶ δίασμα. τοῦτο τὸ α σσω γίνεται Αἰολικῶς α ζω καὶ διάζομαι. οἱ γὰρ Αἰολεῖς τὰ δύο ςσ εἰς ζ τρέπουσιν. ου τω καὶ τὸ μείζων ἀπὸ τοῦ μέγα μέσσων φασὶ καὶ μείζων, καὶ τὸ ὀλίσσων ἀπὸ τοῦ ὀλίγος, ὀλίζων. Διάτορον. ὀξὺ, μεγαλόφωνον. Διάφορα. τὰ ἀναλώματα. ου τως Θουκυδίδης. Διβίκια. Δίδραγμον. εἰσφορὰ, συντέλεσις. ε χει ε ξ γράμματα τὸ δίδραγμον. η νόμισμα ε ν η μισυ. τοῦτο καὶ σίκλος λέγεται. η πεντάσικλοι. η γουν ει κοσι ὀβολοί. *η διακόσιοι ὀβολοί.* Διειδές. καθαρὸν, λαμπρόν. Διέδριον. τὸ καθέδριον. α ραντες αὐτὸν διέδριον κατὰ τοὺς οι κους εἰσεκόμιζον. delta.525 Διεντέρευμα. τὸ ἐρώτημα. Διϊπολεία. παρὰ τῷ Διῒ δοτικὸν γίνεται διϊπολεῖον καὶ διϊπολεία. γράφεται δὲ διὰ τῆς ¯ε¯ι διφθόγγου, τῷ λόγῳ τῶν διὰ τοῦ ¯ε¯ι¯ο¯ν οὐδετέρων μονογενῶν. *η γουν ἐν τῇ ἀκροπόλει τιμωμένῳ. πόλιν γὰρ τὴν ἀκρόπολιν ε λεγον.* Δίκαιον. τὸ πρὸς ἀξίαν ἑκάστῳ τιμητικόν. Δίκορσον. τὸ δικόρυφον. Δικρανές. τὸ δικέφαλον. Δίκρον καὶ δίκροον. τὸ δίκρανον ξύλον. παρὰ τὸ κόρον, ο σημαίνει τὸν κλάδον, ε νθεν κορυδαλὶς ἡ δάφνη, καὶ κορεῖν τὸ τοῖς κλάδοις σαροῦν. ἐγὼ δὲ νομίζω μᾶλλον παρὰ τὸ κέρας, ο δὴ καὶ κέρως, ι ν' ῃ δίκερως καὶ κατὰ μετάθεσιν δίκρεος, καὶ τροπῇ τοῦ ¯ε εἰς ¯ο δίκροος. λέγουσι καὶ δικροῖς, ο ἐστι ξύλοις διφυέσι, δικρανίοις.᾿Αριστοφάνης· δικροῖς ἐώθουν τὸν θεὸν κεκράγμασι. Δικαιώματα. εὐλόγους ἀφορμάς. ἐάν τε γὰρ νικῶμεν ἡμεῖς, ε ξεις πρὸς ἐμὲ δικαιώματα μεγάλα. δικαιώματα καὶ ὁ νόμος, καὶ αἱ ἐντολαὶ, καὶ τὰ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

προστάγματα, καὶ τὰ κρίματα. νόμον καλεῖ τὸν ὑπὸ τοῦ θεοῦ διὰ τοῦ Μωσέως διδόμενον. ἐντολὰς καὶ τὰ προστάγματα τῶν αὐτῶν. κρίματα δὲ, ὡς τὰς θείας ψήφους ὑποδεικνύντα καὶ τὰς ἀξίας ἀντιδόσεις τῶν τε ἐννόμως καὶ ἀνόμως βιούντων. μαρτυρία δὲ, ὡς delta.526 διαμαρτυρούμενον καὶ δεικνύντα, οι αις τιμωρίαις ὑποβληθήσονται οἱ ταῦτα παραβαίνοντες. η δικαιώματα ὡς δυνάμενα τὸν κατορθοῦντα δικαιοῦν. δικαιώματα καὶ αἱ κατακρίσεις. Δικαιωτήρια. τὰ δικαστήρια καὶ αἱ ἐκεῖθεν κολάσεις. Δικαιώματα. κρίσεις ἀληθιναί. Δικύμα. τὰ διδυματόκα πρόβατα. Δίλημμα. τὸ δισσῶς λαμβανόμενον φρόνημα. καὶ διλήμματον, τὸ διχῶς νοούμενον. Διομήδειον. ε πος. Δικιδίοισ. ταῖς δίκαις, ὑποκοριστικῶς. Δίκτυον. παρὰ τὸ δίκω, τὸ βάλλω, δίκυον καὶ δίκτυον, πλεονασμῷ τοῦ τ. Δίνδυμον. ο ρος Φρυγίας. ἐκλήθη δὲ Δίνδυμον ὡς δύο α κρας ε χον. Διοπετέσ. ἐξ οὐρανοῦ κατερχόμενον. Δισσὸν καὶ διττόν. τὸ διπλοῦν. Διχοτομήματα. σχίσματα, τμήματα. Διχηλά. οι ον βοῦς, ε λαφος, δορκάς. οι ς συμβέβηκεν ἐν τοῖς ὀπισθίοις ποσὶν ἀστραγάλους ε χειν. Δίπαλτον. τὸ δικίνητον. πάλλω γὰρ τὸ κινῶ. Δίψος καὶ δίψα. ἑκατέρως λέγεται, μᾶλλον δὲ τὸ οὐδέτερον. Διωλύγιον. μέγα θρηνητικῶς ἠχοῦν, η τὸ μέγα καὶ ἐπιπολὺ διῆκον. ταῦτα οὐ διωλύγιος φλυαρία. delta.527 Διώροφον. τὸ δίστεγον. Διάψαλμα. η προσώπου ἐναλλαγὴ η διανοίας μεταβολὴ, η μέλους ὑπαλλαγή. ε γραψαν δὲ καὶ τὸ διάψαλμα οἱ ἑρμηνεύσαντες τέσσαρες α ρχοντες, οἱ ἐκλεχθέντες παρὰ τοῦ Δαβὶδ ἐκ τῆς φυλῆς Λευῒ,̓ Ασὰφ ὁ υἱὸς Κορὲ, Αἰμὰν, Αἰθὰμ καὶ Διθούμ. τούτοις ἀριθμὸς ᾠδῶν παρακολουθεῖ. ε καστος ου ν τούτων, καθὼς ει ρηται, ι στατο ἐνώπιον τοῦ ἁγιάσματος τοῦ κυρίου, αἰνοῦντες τὸν πάντων δεσπότην, ο ς μὲν κυμβάλοις, ο ς δὲ ψαλτηρίῳ, ο ς δὲ κιννύρᾳ, ο ς δὲ κερατίνῃ, ο ς δὲ κιθάρᾳ, ω ν μέσος ι στατο ὁ Δαβίδ. η διάψαλμά ἐστι μουσικοῦ μέλους η ῥυθμοῦ τροπῆς γενομένης η διανοίας ἐναλλαγή. κρατῶν ἐπὶ χεῖρας τὸ ψαλτήριον, καὶ ε καστος πνεύματι ἁγίῳ κινούμενος υ μνει τὸν θεὸν, καὶ πάντες συνεπεφώνουν τῷ ψάλλοντι τὸ ἀλληλούϊα. η διάψαλμά ἐστι διδασκαλία τοῦ πνεύματος τῇ ψυχῇ κατὰ τὸ ἀπόῤῥητον γενομένη, τῆς περὶ τὸ νόημα τοῦτο προσοχῆς τὸ συνεχὲς τῆς μελῳδίας περικοπτούσης. η ο τι προϊούσης κατὰ τὸ ἀκόλουθον τῆς ψαλμῳδίας ἐάν τις ἐγένετο μεταξὺ προφητεύοντος τοῦ Δαβὶδ ἑτέρα τοῦ ἁγίου πνεύματος ε λλαμψις θεία, καὶ προσθήκη τοῦ κατὰ γνῶσιν χαρίσματος ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν δεχομένων τὴν προφητείαν ἐπέχων τὴν φωνὴν καιρὸν ἐδίδου τῇ διανοίᾳ δέξασθαι τῶν νοημάτων τὴν γνῶσιν, τῶν γινομένων ἐν αὐτῷ παρὰ τῆς θείας ἐλλάμψεως. η διάψαλμά ἐστι μεταξὺ delta.528 τῆς ψαλμῳδίας δεχομένη κατὰ τὸ ἀθρόον ὑπηρέμησις πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ θεόθεν ἐπισκιρνωμένου νοήματος. Διαύλειον. ο ταν ἡσυχίας γενομένης ὁ αὐλητὴς α σῃ. Διαφανῆ χιτώνια. οὐ τὰ λαμπρὰ, ἀλλὰ τὰ ἰσχνὰ, δι' ω ν διαφαίνεται τὰ σώματα τῶν γυναικῶν. καἲ Ησαΐας ὁ προφήτης τὰ διαφανῆ Λακωνικά. Διαφόρημα. τὸ παίγνιον. Διηνεκέσ. τὸ ἡνωμένον καὶ ἀδιάσειστον. παρὰ τὸ ε ν τὸ ἀριθμητικόν. καὶ μετὰ ἐκτάσεως καὶ ἐν συνθέσει διηνεκές. η παρὰ τὸ ἐνέκω, ἐνεκέσω, ἐνεκὲς καὶ διηνεκές. τὸ ἐπίμηκες καὶ ἀδιάλειπτον. Διδασκαλεῖον. ἡ παίδευσις καὶ τὸ σχολεῖον. διδασκάλιον δὲ τὸ μάθημα, ¯ι. Δίπτυχα. τὰ διπλᾶ. Διπτύχια. δύο περιβόλαια ε χοντα, ὡς τὸ μὲν ὑπεστρῶσθαι, τὸ δὲ ε τερον ὑποβεβλῆσθαι. Διαφέροντα. τὰ συμφέροντα. παρὰ τῷ̓ Αποστόλῳ· εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα. Δικαιώματα. σύμβολα, θεσμούς. ει χεν ου ν καὶ ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρείας, η τοι θεσμοὺς λατρείας καὶ εὐχῶν. (῾Ρῆμα.) Διαβάλλεται. χρῶνται ἐπὶ τοῦ ἐξαπατᾶν. τὸν γὰρ γέροντα διαβαλοῦμαι τήμερον. delta.529 Διαβάλλειν. παραλογίζεσθαι. Θουκυδίδης. διαβάλλειν τὸ ἐν μέσῳ πέλαγος, καὶ λῃστεύειν τὰς νήσους. καὶ ἀντὶ τοῦ περᾶν. διαβάλλειν τὸν Ωξον ποταμόν. Διαβούλομαι. ἀναπείσω. ου τω Θουκυδίδης. Διαβάσησ. ἐπελθούσης. ῾Ρωμαϊκῆς δυνάμεως ἐπ' αὐτοὺς διαβάσης. Διαξιφίσασθαι. ξίφεσι διαγωνίσασθαι. Διαπιθηκίσαι. τὸ διαπαῖξαι. ἀπὸ τῶν πιθήκων· φιλοπαιγμονέστατον γὰρ τὸ ζῶον. Διασαλακώνισον.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

διαγαυρίασον.᾿Αριστοφάνης· τρυφερόν τι διασαλακώνισον. σαλάκωνας γὰρ ἐκάλουν τοὺς διαθρυπτομένους, ἀπὸ τοῦ σαλοῦσθαι, ο ἐστιν ἁβρῶς βαίνειν καὶ οἱονεὶ σείεσθαι, παρὰ τὸν σάλον. Διαῤῥικνοῦσθαι. τὸ τὴν ὀσφὺν φορτικῶς περιάγειν. Κράτης· ξίφιζε καὶ σπάδιζε καὶ διαῤῥίκνου. *Διαφυλάξασ. διαλαβών.* Διασκανδικίσασ. σκάνδικας πιπράσκων· σκάνδιξ γὰρ λάχανον. delta.530 Διαψαίρουσι. διαπνέουσι. ψαίρειν γὰρ τὸ πνεῖν οἱ ναυτικοὶ λέγουσι. Διαλαβών. προκατασχών. ὁ δὲ διαλαβὼν τὰς ὁδοὺς φυλακαῖς. Διαλαγχάνειν. διαμερίζεσθαι, διακληροῦσθαι. Διαλαμβάνει. ὑπονοεῖται. ἡ δὲ εὐμηχάνως διαλαμβάνει. Διαλαμβάνων. ὑπομνηματίζων, συγγράφων. Διαλέγεσθαι. τὸ συνουσιάζειν. Διαλέγουσαν. τὴν οἰκοδομοῦσαν. λέγειν γὰρ τὸ οἰκοδομεῖν. Διαλέγου. διορύττου. ου τως Θουκυδίδης. Διαλέγοιντο. ὁμιλοῖεν. διαλέγοιντο γυναιξί. καὶ τὸ συνουσιάζειν. Διαλεπτολογοῦμαι. διαλέγομαι. Διαμαρτυρεῖν. τὸ προλέγειν τῆς ἀπειθείας τὴν τιμωρίαν, καὶ τῆς εὐπειθείας τὴν ὠφέλειαν. Διαμάρτυραι. βεβαίωσαι. Διαμαρτύρομαί σοι. ἀντὶ τοῦ βεβαιώσω. ἐπὶ μέλλοντος μέγα, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνεστῶτος μικρὸν, delta.531 ὡς τό· α κουσον λαός μου καὶ λαλήσω σοι ᾿Ισραὴλ καὶ διαμαρτύρομαί σοι. Διαμαρτυρομένουσ. προλέγοντας, ἀποτρέποντας. ἀπέστειλαν πρεσβευτὰς διαμαρτυρομένους μήτε τὴν πόλιν αἰκίζειν. Διαμαρτύρασθαι. βεβαιῶσαι. ἐβουλήθησαν δὲ καὶ διαμαρτύρασθαι τοιοῦτον τρόπον τινά. Διαμέλλει. ἀναβολῇ χρῆται. καὶ μὴ πάνυ πιστεύσας διημέλλησεν. Διαμησάμενοσ. διορύξας. διαμησάμενος πᾶσαν τὴν τοῦ᾿Ολύμπου α μμον. Διαμῆσαι. διακόψαι. Διαμοιρωμένη. διαιροῦσα καὶ μερίζουσα. η τὰς μοίρας μεμφομένη. Διαμυδαίνεται. ἀντὶ τοῦ πηδᾷ. καὶ διαῤῥεῖ καὶ διηθεῖ. Διανενεύκαμεν. ἀντὶ τοῦ ἐπεραιώθημεν. Διανεῦσαι. διακολυμβῆσαι. διανεῦσαι ἐθελήσαντες ἐβαπτίζοντο ὑπὸ τῆς πανοπλίας. Διαξαίνειν. *διαμαστίζειν,* ἀναιρεῖν, διακόπτειν. καὶ ε μελλεν ὁ δῆμος διαξαίνειν αὐτόν. delta.532 Διαξείνω. διαλύω. ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖς διαξείνω. τῶν γὰρ ἐρίων οἱ μαλλοὶ ε χουσι τὰς κορυφὰς καὶ τὰς ἀρχὰς πεπιλημένας. Διαπαρθενεῦσαι. μιγῆναι παρθένῳ. Διαπατταλευθήσῃ χαμαί. τὸ διερευνᾷν καὶ ζητεῖν ἐπιμελῶς. ἀπὸ τῶν τὰς βύρσας διατεινόντων. η ἀντὶ τοῦ ἐκταθήσῃ. Διαπεπατταλευμένα. διεσφηκωμένα· ω στε μήτε πάτταλον διεῖραί που διὰ πυκνότητα. δύναται δὲ ει ναι ἀπὸ τῶν τοίχων τῶν μηκέτι πασσάλῳ τόπον ἐχόντων. Διαπεπονημένησ. κατορθωθείσης. Διαπεράναντεσ. διακεντήσαντες. Διαπεσούσησ. ἀποτυχούσης. καὶ διαπεσούσης καὶ συντελεσθείσης τῆς ἐπιβουλῆς. Διαπέσοιμι. ἀντὶ τοῦ διαμαρτήσαιμι τῆς ἐλπίδος. Διαπηνηκίσαι. ἐξαπατῆσαι. πηνήκην γὰρ οἱ ἀρχαῖοι ᾿Αττικοὶ τὴν τῶν τριχῶν περιθέτην delta.533 ε λεγον. καὶ τὸ φενακίσαι τινὲς λέγουσι ἀπὸ τούτου εἰρῆσθαι. Διαπλέκειν. διαποικίλλειν. διάγειν. διαπονεῖν, ἀσκεῖσθαι. Διαπραξάμενον ἐλευθερίαν. κατασκευασάμενον. Διαπρέπειν. διαφαίνεσθαι, διαφέρειν. Διαρτῆσαι. τὸ ἐξαπατῆσαι. ου τως Μένανδρος. Διαρτίσαι δὲ, τὸ ἀναπλάσαι, ι. Διαρτῶ. κρεμῶ. Διαρτίζεται. ὁρμᾷ. Διασαφηνίζειν. τὸ τῇ γλώσσῃ ἀκριβοῦν. Διασήθειν. διαξύειν, ἀπαλείφειν, παράπτεσθαι, η τὸ κοσκινίζειν. Διασμώμενοσ. ἐρευνῶν. Διασπαθᾷν. ἀφειδῶς δαπανᾷν. Διαστελλόμενοσ. διαχωριζόμενος. Διαστῆσαι. ἀντὶ τοῦ διαταράξαι καὶ οι ον ἀδύνατον ποιῆσαι. Διαστήτην. διεχωρίσθησαν. δεύτερος ἀόριστος τῶν εἰς μι ἐστὶ καὶ τὸ τρίτον τῶν δυϊκῶν, ε στην καὶ διαστήτην. Ομηρος· ἐξ ου δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην–. Διαταφρεύει. διασκάπτει. Διατρέχοντεσ. οἱ διάττοντες ἀστέρες. οἱ ἀποσπινθηρίζοντες. delta.534 Διατοιχεῖ. ἀντὶ τοῦ ποτὲ μὲν ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ τοῦ τοίχου τοῦ πλοίου, ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ γίνεται. Διατυπῶν. ἐπὶ τὸ βέλτιον διατιθέμενος. διατυπῶν τὸ ἀτύπωτον καὶ μεταπλάττων πρὸς εὐσχημοσύνην τὸ α τακτον. Διαυλίζων. βαθύνων, η μηκύνων. Διαυλωνίζειν. τὸ διὰ στενοῦ ῥεῖν. Διαυχενίζεσθαι. ὑψοῦ αὐχένα ε χειν. καὶ διαυχενίζεσθαι πρὸς τὸ ἀγέρωχον ταῖς μελέταις ἐξεκάλει. *Δινεύεσθαι. κύκλῳ πέτεσθαι.* Διαφέρεσθαι. ἐρίζειν, φιλονεικεῖν. οἰηθεῖσα οἱ διαφέρεσθαι

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

προσπαίζεσθαι α λλως. Διαφέρων. παρασκευάζων. παρέργως τὰ πρότερα τὸν πόλεμον διαφέρων ̓Ιουστινιανός. Διαφερόντων. ἀντὶ τοῦ ἐπιλέκτων. καὶ πλῆθος ἀνθρώπων διαφερόντων εἰς αὐτὸν ἠθροῖσθαι. Διαφερούσῃ. πληθυούσῃ. ὁ δὲ ἐστρατοπέδευσε ἐν χώρᾳ πάντα τὰ γενήματα διαφερούσῃ. Διαφεῖναι. διαλῦσαι. Διαφείσ. ἀντὶ τοῦ ἀπολύσας, ὁρίσας ὁ δὲ διαφεὶς τοὺς ἡγεμόνας ἐκίνει τὴν πρωτοπορείαν. *Διακρίνων. ἐξετάζων, ἐννοῶν. καὶ ὁ ̓Απόστολος· μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ κυρίου.* delta.535 Διεκρίνομεν. κατεγινώσκομεν. εἰ γὰρ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ α ν ἐκρινόμεθα. Διαταγείσ. διακομισθεὶς καὶ ἐπιταγείς. ὁ ̓Απόστολος· διαταγεὶς δι' ἀγγέλων ἐν χειρὶ μεσίτου. τουτέστι διὰ μέσων ἀγγέλων. Διαῤῥήδην. φανερῶς. Διαρκεῖ. δαψιλῶς, ἀρκούντως. Διαβραχέοσ. ἐνσυντόμως. βραχέως δὲ, μέγα. Διακενῆσ. ματαίας· α νευ τινὸς προφάσεως. Διακριδόν. διακεχωρισμένως. Διαμπερέσ. διαμπὰξ, διόλου. παρὰ τὸ πέρας, καὶ διαπέρας, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ καὶ μεταθέσει τοῦ α εἰς ε διαμπερές. τουτέστι τὸ ἀπαρχῆς μέχρι τέλους. καὶ ἐπὶ οὐδετέρου γράφεται. Διαμπάξ. διόλου. Διακεκρυμένωσ. διακεχωρισμένως. Διαφερόντωσ. ἐξαιρετέως. Διαφανῶσ. σαφῶς η συμφώνως. *Διεσμιλευμένοσ. ἠκριβωμένος.* Διαφορηθῶ. διασπασθῶ. καὶ διαφορηθῆναι. Διαφορήσει. διάφορος γένηται. Διαφορουμένησ. διασπωμένης. διαφορουμένης delta.536 τῆς κρόκης ὑπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων.̓ Αῤῥιανός· τοὺς ι ππους ἀνασοβηθέντας διαφορῆσαι αὐτόν. Διαφρήσετε. διαφορήσετε, διαπέμψετε. Διαφρυκτοῦν. διαψηφίζειν, η διακληροῦν. τὸν γὰρ κύαμον ἐκάλουν φρυκτόν. ει ρηται ἀπὸ τῶν κυάμων, δι' ω ν τὸ παλαιὸν ἐψηφίζοντο. υ στερον γὰρ ψήφοις ἐχρήσαντο. Διαφημίζω. ἀεὶ ..... Διαφθονούμενοσ. ὁ δὲ διαφθονούμενος Ζήνωνι, ἐν ἡσυχίᾳ ε μενε. Διαψαλάττεσθαι. τὸ διαστέλλεσθαι εἰς ε ρευναν. τὸ γὰρ ἀψάλακτον, α θικτον. ου τως Κράτης. Διαψᾶν. διορύττειν, διασκαλεύειν. κελεῦσαι πάντας διαψᾶν τὴν α μμον, καὶ ποιεῖν βοθύνους εὐμεγέθεις. καὶ διαψᾷν ἀντὶ τοῦ ὁμαλίζειν. Διαψεύδονται. ἐκπίπτουσιν, ἀποτυγχάνουσι. διὸ τοῦ μὲν καλοῦ διαψεύδονται. Διαψαίρουσα. Τιμόθεος τὴν ἐκλυομένην καὶ καταῤῥέουσαν. σημαίνει δὲ τὴν ἠρεμαίαν κίνησιν. Εὐριπίδης ἐπὶ τοῦ καθαίρειν κέχρηται τῇ λέξει, οι ον· γλώσσῃ διαψαίρουσα μυκτήρων τόπους. delta.537 Διαρθρουμένων. ο ἐστι διατρανουμένων. delta.537 Διακωδωνισθέντεσ. η τοι διαφημισθέντες. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ λέγεται ἐπὶ τῶν διαπαιζομένων. τέτακται καὶ ἐπὶ τοῦ διαπειρασθέντες. ου τως Λυσίας ὁ ῥήτωρ. ἀπὸ δὲ τῶν ι ππων μετενήνεκται. εἰώθεισαν γὰρ ου τω δοκιμάζειν τοὺς γενναίους ι ππους, εἰ μὴ καταπλήσσονται τὸν ἐν πολέμῳ θόρυβον, τοὺς κώδωνας ψοφοῦντες. Διαπορθμεύειν. διακομίζειν. Διαβιβάζειν. διαπερᾷν. Διαφέρει. ὑπερέχει. Διαφερόμενοσ. ἀμφιβάλλων. Διαθήσει. τιμωρήσεται, κολάσει. Διακρούεσθαι. ἐξωθεῖν η ὑπερτίθεσθαι. Διατείνεσθαι. φιλονεικεῖν. η διαβεβαιοῦσθαι. Διάττουσι. διατρέχουσιν. α ττω γὰρ τὸ ὁρμῶ. Διαττᾷν. σημαίνει ἡ λέξις διασήθειν. γέγονεν ἀπὸ τοῦ σῶ ῥήματος, ε νθεν καὶ τὸ σήθω, ὡς ἀπὸ τοῦ κνῶ, κνήθω, καὶ νῶ, νήθω. διασσᾷν ου ν η ν. καὶ διαττᾷν ἀττικῶς. Διακυκῶσι. διαταράττουσι. delta.538 Διανηξάμενοι. κολυμβήσαντες. Διαμαρτεῖν. ἀποτυχεῖν. Διαπληκτίζονται. διαμάχονται. Διαστείχοντασ. διαπορευομένους. Διαφωνοῦντασ. μὴ συμφωνοῦντας. Διαῤῥεῖν. χαυνοῦσθαι, διαχεῖσθαι. Διαθέειν. διατρέχειν. Διανεῖμαι. διαμερίσαι, διαδοῦναι. Διαπεράνασ. τελειώσας. Διαπυνθάνεται. ἐρωτᾷ. Διαπείρεται. κεντᾶται, σουβλίζεται. Διακομισθῆναι. διαβασταχθῆναι. Διαδράναι. διαφυγεῖν. Διασκίδναται. σκορπίζεται, διασκεδάζεται. Διακορίζεσθαι. τὸ ἀγεννῶς βλέπειν. παρὰ τὸ διάγειν τὰς κόρας τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ μὴ ἐπ' εὐθείας βλέπειν. η τὸ ἀτενῶς βλέπειν, διὰ τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς κόρας λέγεσθαι. Διακρινθεῖτε. ἀπὸ τοῦ διακρινθείημεν, διακρινθεῖμεν, διακρινθείητε, διακρινθεῖτε. Διαβιασάμενοσ. παραναγκασθείς. delta.539 Διαγεγονότοσ. παρελθόντος. Διαγράψαντοσ. τινὲς μὲν ἀντὶ τοῦ καταβαλόντος καὶ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

καταθέντος· ε νιοι δὲ ἀντὶ τοῦ διὰ τραπέζης ἀριθμήσαντος, ὡς λέγομεν ἐν τῇ συνηθείᾳ. Διαγράψασθαι. ἀντὶ τοῦ ἀνελέσθαι τὸ ε γκλημα. καὶ διαγράφω σε, αἰτιατικῇ. Διάκρινε. ἀντὶ τοῦ διαχώρισον. ἀπόκριναι δὲ διφθόγγως. Διαμάρτωμεν. διαμαρτύρομαι, μικρόν. Διάνειμαι. δίφθογγον. Διάνεμε. ψιλόν. Διαπρήσει. περᾷ, η καύσει. Διατερσαίνω. ξηραίνω. Διαρύττειν. διαρύειν, ἀντλεῖν. καὶ ἀρύτειν δι' ἑνὸς τ. Διασαυλούμενοσ. ἁβρυνόμενος καὶ διαθρυπτόμενος. ὁρῶ γὰρ ὡς ο μφακα σαυλούμενον. παρὰ τὸ σαῦλον τὸν τρυφερὸν καὶ γαῦρον. Σιμωνίδης ἐν ἰάμβοις· καὶ σαῦλα βαίνων ι ππος καὶ κορωνίτης. Διαγέγραπται. κατέξυσται, ἀνῄρηται. ἀπὸ τῆς delta.540 γραμματαίας δέλτου, ο που αἱ δίκαι ἀνεγράφοντο καὶ εἰσαγωγαὶ τῶν δικῶν. ᾿Αριστοφάνης· η δομαι, ο τι πεντετάλαντός μοι διαγέγραπται δίκη. Διαγγελλομένουσ. παρακελευομένους, φανερουμένους. Ξενοφῶν· ἐγίνωσκον αὐτοὺς ἀπιέναι βουλομένους καὶ διαγγελλομένους. Διαγκωνισάμενοσ. ἐπ' ἀγκῶνος καθίσας. Διαγορεύων. ἀντὶ τοῦ διάφορα καὶ οὐ τὰ αὐτὰ συλλέγων. ου τως᾿Ισαῖος. Διαγωνίσαντεσ. εὐλαβηθέντες· διενθυμηθέντες. Διαδιδράσκει. διαφεύγει. Διαζηλοτυπούμενοι. φθονερῶς διακείμενοι. Διαείδεται. γνωρίζεται, φαίνεται η λέγεται. ἀείδω γὰρ τὸ λέγω. Διαδικασάμενοσ. ὀνειδίσας, διελέγξας. ο ς διαδικασάμενος αὐτῷ περὶ ἀποστασίας ἀπέκτεινεν αὐτοῦ τοὺς παῖδας. Διαμάρτῃ. ἀποτύχῃ. Διασείει. ταράσσει, διαπαίζει. Διαβαίνει. διαπερᾷ. κυρίως δὲ ἐπὶ περαιώσεως ποταμῶν λέγεται. Διαστέλλειν. ἀντὶ τοῦ ἀποστέλλειν. οι ον· ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν ἐπουράνιον βασιλέα. delta.541 Διαχειρίζεται. φονεύει. Διαγορεύει. ἀναγγέλλει, θεσπίζει. Διαῤῥυῆναι. διαφθαρῆναι. Διακρίνεται. ἀμφιβάλλει, ἀπιστεῖ. Διατμῆξαι. διατεμεῖν, διακόψαι. *Διαπρυσίασ. λαμπρῶς καὶ περιφανῶς.* Διαπραθέειν, διαπραθεῖν. ἀντὶ τοῦ πορθεῖν, ὡς φαγέειν, φαγεῖν. τοῦτο δὲ ἀπὸ τοῦ πέρθω τὸ πορθῶ. οι ον· ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν– ὁ δεύτερος ἀόριστος ε πραθον, οι ον· διαπραθέειν τόδε α στυ. Διαφρῶ. διακομίζω. καὶ εἰσιέναι καὶ ἀφιέναι ποιῶ. ει ρηται παρὰ τὸ ω τὸ ἀφίημι, ο περ καὶ ἀφῶ λέγομεν, καὶ προῶ, καὶ κατὰ συγκοπὴν πρῶ, κατὰ δευτέραν σύνθεσιν διαφρῶ καὶ εἰσφρῶ.᾿Αριστοφάνης· τῶν μηρίων τὴν κνίσσην οὐ διαφρήσεται– γέγονε δὲ ἡ τροπὴ τῆς ¯π¯ρ¯ο, ὡς ἐν τῷ προοίμιον, φροίμιον, καὶ προυρὸς, φρουρός. Διαπτάντοσ. πετασθέντος. delta.542 Διαρθροῦν. χωρίζειν. ἀπὸ τῶν ἐν ἡμῖν α ρθρων ἡ μεταφορὰ τῶν τὰς ἁρμονίας χωριζόντων. Διαβασιλίζεται. τῆς βασιλείας ἀντιποιεῖται. Διαβάσκει. περιέρχεται, περιέπει. Διαβησείοντασ. ἐρωτικῶς ε χοντας διαβῆναι. ὁ δὲ πύργους ἐποίησεν ἀπερύκειν τοὺς ῾Ρωμαίους διαβησείοντας. Διαήσει. διαπέμψει. Διάησι. διέρχεται. ου τως῾Ησίοδος. Διαθέσθαι. ἀποδόσθαι. ὁ δὲ᾿Αντιφῶν ἀντὶ τοῦ διοικῆσαι. ὁ δὲ῾Υπερίδης καὶ Δημοσθένης ἀντὶ τοῦ συνθέσθαι. Διακέρσαι. διακόψαι. Διακλιμακίσασ. διαπαλαίσας. καὶ κλιμακισμὸς πάλαισμα ποιόν. Διακαυνιάσαι. κληρῶσαι. καῦνος γὰρ ὁ κλῆρος. Διαμυλλαίνειν.᾿Αριστοφάνης τὸ διαμωκᾶσθαι τοῖς χείλεσιν, η τὸ ἐσθίειν καὶ διαστρέφειν τὰ χείλη. ἀπὸ τῶν μύλων. μύλα γὰρ τὰ χείλη. καὶ μύσταξ. Διαιρεῖται. διαμερίζεται. delta.543 Διαίνεσθαι. βρέχεσθαι. διαίνω γὰρ τὸ βρέχω καὶ ὑγραίνω, οι ον· –δίαινε δέ μιν μέλαν υ δωρ. παρὰ τὸν Δία. κυρίως γὰρ τὸ ἐκ Διὸς βρέχεσθαι. Διὸς, δίω καὶ διαίνω, ὡς μείω, μειαίνω, δρῶ, δραίνω. Διαμυδῶντεσ. διαβρέχοντες. Διδάξομαι. ἀντὶ τοῦ διδαχθήσομαι. Διδαξάμενοσ. τελέσας τὶ ὑπὲρ ἑτέρου διδασκάλῳ. Δίδημι. δεσμεύω. Διδάσκω. δαίω τὸ ἐπίσταμαι, ἐξ ου ῥηματικὸν ο νομα δαίμων, ὁ ἐν γνώσει πάντων τυγχάνων. κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ δ αι μων, οι ον· –αι μονα θήρης. ὡς ἀπὸ τοῦ διωγμὸς ἰωγμός. ὁ μέλλων αι σω καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ δαίσκω, ὡς μεθύω, μεθύσκω, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν διδάσκω, ὡς τρώσω, τρώσκω, τιτρώσκω. ὁ δὲ ῾Ηρωδιανὸς καὶ Χρύσιππος παρὰ τὸ ἀσκεῖν τὸ σημαῖνον τὸ διδάσκω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ διδάσκω. Δίδη. ἀπὸ τοῦ δέω, διδῶ, δίδημι. ὁ παρατατικὸς ἐδίδην. δίδη μόσχοισι. Διδοῦσιν. ο τι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν. προπερισπωμένως ἐκ τοῦ διδῶ.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

delta.544 Διδώσομεν. οι ον· αὐτὰρ καὶ δῶρα διδώσομεν– ου τω Ζηνόβιος. Δίε. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἐκ τοῦ δίω τὸ φοβοῦμαι. οι ον· βῆ γὰρ διὰ προμάχων· παρὰ γὰρ δίε ποιμένα λαῶν, μήτι πάθη–. Διέγνωκα. κέκρικα. Διεδοιδύκισε. τῇ χειρὶ στρογγύλην διέγραψεν αὐτὴν, ποιήσας ὡς δοίδυκα. Διεσκαριφησάμεθα. διελύσαμεν. σκάριφον γάρ ἐστι τὸ κάρφος καὶ τὸ φρύγανον. εὐδιάλυτα γὰρ τὰ τοιαῦτα. η σκαριφήσασθαι ἐστὶ τὸ ἐπισεσυρμένως τὶ ποιεῖν, καὶ μὴ κατὰ τὴν προσήκουσαν ἀκρίβειαν. Διεθρόησαν. διελάλησαν, διεθορύβησαν. Θουκυδίδης· οἱ δὲ πρέσβεις τῶν ᾿Αθηναίων διεθρόησαν. Διεκδύσ. ὑπεξελθὼν, ἐκφυγών. Διεκορκορύγησε. κορκορυγεῖν λέγουσι τὸ λαλεῖν τὴν γαστέρα. ἐμιμήσατο δὲ τῇ φωνῇ τῶν ἐντέρων τὸν η χον. ᾿Αριστοφάνης· –καὶ κλόνος αὐτὴν ἐξαίφνης διεκορκορύγησεν. Διεκοσμήθησαν. διεταράχθησαν. Διεκπέσαντεσ. διεκδραμόντες. delta.545 Διέκυψαν. χόρτῳ παραπλησίως ἀπὸ τῆς γῆς διακύψαντες η νθησαν. Διεμπολᾷν. τὰ πρὸς πραγματείαν ἐπιτήδεια ἀγοράζειν. Διενέγκαντεσ. ὑπερενέγκαντες. Διενεγκεῖν. ἀγαγεῖν. Διεξάγοντασ. διοικοῦντας. μεθυσκομένους καὶ ῥαδίως διεξάγοντας τὰ κατὰ τὴν φυλακήν. Διεξέπεσε. διήλασε, διῆλθε, διέκφυγε. τὰ γὰρ ο πλα ἀνελόμενος, διεξέπεσε διὰ τῶν πολεμίων. Διέξειν. ὑπάρξειν. ου τω γὰρ διέξειν τὰς χεῖρας καὶ φροντιεῖν τοῦ μηδὲν ἀδίκημα ποιήσειν τὸν Προυσίαν εἰς ἑαυτούς. Διεξιφίσω. ξίφεσι διεμαχέσω καὶ διηγωνίσω. Διέπτυξε. διεσαφήνισε. Διεργάζεται. ἀναιρεῖ, κτείνει. ᾿Ιώσηπος· πλήξας δὲ αὐτὸν κάτωθεν ἐπὶ τὸν βουβῶνα δόρατι παραχρῆμα διεργάζεται. Διέῤῥει. δύο σημαίνει, τὸ διεφθείρετο καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπεφήμιστο. διέῤῥει δὲ φήμη λέγουσα εὐπατρίδην αὐτὸν ει ναι. delta.546 Διεῤῥικνοῦντο. διεκαμπυλοῦντο. Διεῤῥυηκόσιν. ο ἐστι κεχηνόσι καὶ οὐ συνεστραμμένοις. ἠλίθιον ἐφθέγξω καὶ τοῖς χείλεσι διεῤῥυηκόσι. Διεσαρδώνισαν. διεγέλασαν. οὐκ ἐπὶ διαχύσει, ἀλλ' οἱονεὶ σαρδώνιον γέλωτα. Διεσκευασμένην. μετὰ δόλου γεγραμμένην. δόντες ἐπιστολὴν διεσκευασμένην. Διεσκίασται. ἀποκέκρυπται. Διεσπευσάμην. ἀντὶ τοῦ διὰ σπουδῆς ἐποιησάμην, η ἀντὶ τοῦ διεπραξάμην. Διέστειλεν. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀναμφιβόλως ἐχρήσατο τοῖς λόγοις. περὶ Μωσέως δέ ἐστι. Δαβίδ· καὶ διέστειλεν ἐν τοῖς χείλεσιν. Διεσφαιρίσθη. ω σπερ σφαίρη κατηνέχθη. Διέσχε. διῆλθεν.᾿Αῤῥιανός· οἱ μὲν γὰρ διέσχον τὴν φάλαγγα. ἀντὶ τοῦ διεχώρισαν. Διέτεινε. διαῤῥήδην ει πε. Διετείνοντο. ᾿Αντιφῶν· διὰ συντόνου σπουδῆς ἀπηρνήσαντο. delta.547 Διετίτρη. ἐξέκοπτε. διετίτρη τὰς πρύμνας καὶ τὰ πηδάλια τῶν Λιβύων. Διευθετῶ. τὸ καλῶς τίθεμαι καὶ διοικῶ. ἐπὶ τῶν πραγμάτων δὲ λέγεται. †ἐπὶ δὲ τριχῶν εὐθετίζω.† Διευθετίζειν. καλλωπίζεσθαι. η διαχωρίζειν. τοῦτο ἐπὶ τριχός. Διευφημῶ. διαφημίζω δέ. Διέφερον. ἀντὶ τοῦ διήνυον η ὑπέμενον η ἐπιμελῶς ἐξήνυον. οἱ δὲ᾿Αθηναῖοι τὸν πόλεμον διέφερον. ου τως Θουκυδίδης. καὶ διέφερον ἀντὶ τοῦ ει χον η ἐνεκότουν. οἱ δὲ Κελτοὶ εἰς῾Ρωμαίους τὶ μήνυμα ἐκ πολλοῦ διέφερον. Διευκρινούμενοι. διακρίνοντες. Διευκρινήσασ. καλῶς διαχωρίσας. τοὺς ἀλικμωτάτους τοῦ πλήθους διευκρινήσας. Διευκρινηθέν. σαφηνισθέν. η τὴν δέουσαν δοκιμασίαν δοκιμασθέν. Διευκρινηθείη ευ. εὐδιορίστως καὶ σαφῶς διατρανωθείη. Διεφθαρμένοσ. τοῦ δέοντος παρατραπεὶς τὸν νοῦν. η δη γὰρ᾿Αντώνιος τῷ Κλεοπάτρας ε ρωdelta.548 τι διεφθαρμένος η ττων η ν ἐν πᾶσι τῆς ἐπιθυμίας. Διέφθορεν. οὐ τὸ διέφθαρται δηλοῖ παρὰ᾿Αττικοῖς, ἀλλὰ τὸ διέφθαρκεν. Ευ πολις· ο ς τὸν νεανίσκων συνὼν διέφθορε– καὶ ἐν Αὐτολύκῳ· ο τι τὰ πατρῷα πρὸς σὲ καταδιέφθορα. ο μοιον γάρ ἐστι τὸ διέφθορε τῷ κατέσπορε καὶ ἀπέκτονεν. Διεφορήθη. ἀντὶ τοῦ ἐξηνέχθη, ἐξεκομίσθη. χρημάτων δὲ α πιστον πλῆθος διεφορήθη. Διεφόρησαν. μετεκόμισαν. τὰς δὲ καταλειφθείσας ἐν τῷ χάρακι κατασκευὰς, πολλαὶ δ' η σαν ὡς ἐς χρόνιον πολιορκίαν, διεφόρησαν. Διέπερσασ. διεπόρθησας. Διέχουσαν. ἀπῳκισμένην ου σαν. εἰς Σελεύκειαν πόλιν ἐπὶ θαλασσίας ἀφίκετο᾿Αντιοχείας, ἑκατὸν καὶ τριάκοντα σταδίους διέχουσαν. Δίεπε. διέτασσε, διέδωκεν, η διεκόσμει. Δίεσθαι. οι ον· –δηΐους

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ποτὶ α στυ δίεσθαι. ἡ παράδοσις προπαροξύνει, ὡς ἀπὸ τοῦ δίω τοῦ σημαίνοντος τὸ διώκω γίνεται παράγωγον δίημι, delta.549 ὁ ἐνεστὼς παθητικὸς δίεμαι, τὸ τρίτον δίεται, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον δίεσθαι. οι ον· αι ψα δ' ἐρυσάμενος μέγα φάσγανον ω ρτο δίεσθαι. Διέτμαγε. διεχώρισεν. οι ον· τώγ' ὡς βουλεύσαντε διέτμαγεν– ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τεμνομένων σωμάτων. ε στι δὲ τὸ θέμα τμήγω τὸ κόπτω, ὁ μέλλων τμήξω, ὁ μέσος παρακείμενος τέτμηγα, ὁ δεύτερος ἀόριστος παθητικὸς ἐτμάγην, καὶ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν δωρικῶς ε τμαγε καὶ ἐν συνθέσει διέτμαγε. Διεσκευασμένοι. ε νοπλοι, ξιφήρεις. Διέλειπε. δίφθογγον. διελίμπανε δὲ ἐπὶ παρατατικοῦ, ¯ι. διέλιπε δὲ ἀντὶ τοῦ ἀφῆκε, δεύτερος ἀόριστος, ¯ι. Διεξίμεναι. διελθεῖν, καὶ διεξιέναι, πλεονασμῷ τοῦ μ. Διενήνοχε. παραλλάττει, διαφέρει. ει ρηται ὡς τὸ ἀγήοχε. Διελών. διαμερίσας. καὶ διελέσθαι. Διέπει. διοικεῖ. Διεχεῖτο. ε χαιρε· διεχέετο. Διεπεραίνετο. διηνύετο. Διέθει. διέτρεχεν, η διήρχετο. delta.550 Διεξιών. λέγων, διηγούμενος. Διεψεύσθη. ἐσφάλη. Διελευσόμεθα. παρελευσόμεθα. Διεβοήθη. διεδόθη, διελαλήθη. Διέστη. διεχωρίσθη. Διεσάφησαν. ἡρμήνευσαν. Διεπρίοντο. πικρῶς ἐθυμοῦντο καὶ ὠργίζοντο. Διεκωδώνισεν. ἀπὸ τῶν δοκιμαζόντων τοὺς μαχίμους ο ρτυγας τῷ η χῳ τοῦ κώδωνος. Διεπράθημεν. ἀπὸ τοῦ πέρθω τὸ πορθῶ. Διεθρύβη. διετρίβη. διεθρύβη τὰ ο ρη βίᾳ. Διεσκέδασαν. ἀπέῤῥιψαν, ἐσκόρπισαν. Διεσμιλευμένων. ἠκριβωμένων, ἐξεσμένων, περικεκαθαρμένων. Διεστραμμένων. διεχωρισμένων. Διεῖσα. λάμπουσα. ου τως ὁ μέγας Διονύσιος. Δίεισι. διέρχεται. Δίειμι. διέρχομαι. Δίζω. τὸ ψηλαφῶ καὶ ζητῶ. καὶ δίζομαι. – διζόμενος, ει που ἐφεύροι. παρὰ τὸ δὶς ἐπίῤῥημα, ἀφ' ου διστάζω, ὡς καὶ ἀπὸ τοῦ δοιὸς δοιάζω καὶ δοιὴ, ὁ δισταγμὸς, οι ον· ἐν δοιῇ μάλα θυμός– delta.551 καὶ ὀρθῶς τὸ δίζω παρὰ τὸ δίς· ὁ γὰρ ζητῶν ἐν διχονοίᾳ ἐστὶ ω ν ζητεῖ· ὁ γὰρ εἰδὼς οὐ διχονοεῖ, ἀλλ' ἁπλῇ χρῆται γνώμῃ. Διηγκυλωμένον. τὸ ἀκόντιον τὶ μεταχειριζόμενον. ἀντὶ τοῦ ἐν μασχάλῃ κρατῶν τὸ δόρυ. Ξενοφῶν· ὁ δὲ πᾶσι παρήγγειλε διηγκυλωμένους ἰέναι. Διήλλαξεν. ἀντὶ τοῦ μετήλλαξεν, ἐτελεύτησεν, η ἀντὶ τοῦ η μειψε. Διήνεγκαν. ὑπέμειναν. Προκόπιος· οι τὰ πρότερα τὴν ἐς Δάρας μάχην διήνεγκαν. καὶ αυ θις· ἐπ' ἐννέα διήνεγκε τὴν πολιορκίαν ε τη. Διηνέχθη. οὐ συνεφώνησεν, ἐμαχέσατο. Διήρεσσα. ἀπὸ τοῦ ἐρέσσω, τὸ κωπηλατῶ. Διήφυσε. διέκοψεν. ἀπὸ τοῦ διαφύσσειν, η ἀπὸ τοῦ ἀφύσσεσθαι, ο ἐστιν ἀπαντλεῖν· ὁ γὰρ ἀντλῶν διακόπτει τὸ ἀντλούμενον. Διήλασε. διῆλθε, διεπέρασεν. Διημέρευσε. πᾶσαν ἐποίησε τὴν ἡμέραν. Διηθεῖται. διϋλίζεται, σακελλίζεται. παρὰ τὴν διὰ πρόθεσιν καὶ τὸ θέω τὸ τρέχω, διαθέω. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν διαθέεται, διαθεῖται, καὶ τροπῇ τοῦ ¯α εἰς ¯η διηθεῖται. Διηρτίσθαι. πεπλάσθαι. Διήρκεσε. διέμεινε, παρέμεινε. Διήρηκεν. ε κοψε. delta.552 Διήκειν. διέρχεσθαι. Διῆκον. φθάνον, ἐπεκτεινόμενον. Διΐχθαι. διέρχεσθαι. Διϊσθμήσαντα. τὸν ̓Ισθμὸν διαβιβάσαντα. παρεκάλει αὐτὸν βοηθεῖν τοὺς λέμβους διϊσθμήσαντα. Διϊσθμονίσαι. τὸ διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ ε λκειν τὴν ναῦν, ο περ ἐποίουν ἐν τῷ ̓Ισθμῷ οἱ Κορίνθιοι. Διΐσχω σου. τὸ κρατῶ καὶ α ρχω σου. Διΐεται. διέρχεται. Διΐσταται. διαχωρίζεται. Διιθύνων. κυβερνῶν. Δικαιοῦν. δύο δηλοῖ· τὸ κολάζειν καὶ τὸ δίκαιον νομίζειν. ου τως Ἡρόδοτος· τοῖς αὐτοῖς ἀμύνεσθαι τοὺς Σκύθας δικαιῶν. Δικαιοῦσαν. καταδικάζουσαν. Δικαιοῦσθαι. ἐπὶ τοῦ κολάσαι. ο θεν λέγομεν τὰ ἐκεῖθεν δικαιωτήρια. Δίκερε. λύε. Δικοῤῥαφεῖν. δίκας συῤῥάπτειν· ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀναστρέφεσθαι. Διολισθαίνω καὶ διολισθεῖν. ἐκφυγεῖν. ω στε τοὺς χρήστας διολισθεῖν. Διοπομπεῖσθαι. ἀποτροπιάζεσθαι καὶ ἀποκαθαίρεσθαι. delta.553 *Διόρυξασ. διὰ τὸ μέτρον μικρὸν τίθεται, ο ταν ἡ χρεία καλεῖ, α λλως δὲ μέγα.* Διοιγνύντεσ. ἀνοίγοντες. Διοικιεῖν. ἀντὶ τοῦ διαιρήσειν. ω στε μὴ ἐν ταυτῷ πάντας οἰκεῖν, ἀλλὰ χωρὶς καὶ κατὰ μόνας. Διοικίζω. τὸ διαχωρίζω. καὶ διοικίζεσθαι τὸ διαχωρίζεσθαι. Διοικῶ. τὸ τελειῶ. Διοίσασα. διαπεράσασα. Διοίσει. παραλλάξει η διακομίσει. Διορίζεται. διαβεβαιοῦται. Διοριστέον. διαχωριστέον. Διολλύει.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

διαφθείρει. Διοιδαίνει. φλεγμαίνει. Διοίσομαι. διαφέρομαι. †παραλλάξομαι.† Διορίζοντοσ. ο ρους τιθέντος. Δισκεύων. ἐκδεχόμενος, η κυλίων. Διστάζει. ἀμφιβάλλει, η φοβεῖται. Διϋλισθέν. σακελλισθέν. Διχηλοῦντα. τὰ ε χοντα δύο ο νυχας, οι ον· βοῦς, ε λαφος, καὶ ει τι ο μοιον. delta.554 Διχαζούσησ. κλινούσης. η δη δὲ τοῦ καύματος ἀκμάζοντος καὶ διχαζούσης τῆς ἡμέρας. Διφῶ. τὸ ψηλαφῶ. παρὰ τὸ α πτω, ἁφὴ, ἁφῶ καὶ διαφῶ, καὶ κατὰ συγκοπὴν διφῶ. τὸ τῇ ἁφῇ ὑποβάλλω. τὸ δὲ ἁφῶ Ομηρος· –καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφόωντα. ἐκ δὲ τοῦ ἁφῶ γίνεται ἀφάσσω, ὡς αἱμῶ αἱμάσσω, καὶ πατῶ πατάσσω. Διψῶ. τὸ ἐπιθυμῶ. καὶ τῷ οι ακι τῷ ἐκείνου διψῶν. καὶ διψᾶτε ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμεῖτε. καὶ διψῴης εὐκτικόν. Διῳδηκότα. ἐξωγκωμένον. Δίωκε. ζήλου. ἐπιτήδευε. δίωκε ἀρετήν. Διώκειν. εἰς ἀγορὰν α γειν. τοῦτο λέγει, ο ταν προϋποφύγῃ τίς. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συντόνως ἐλαύνειν. Διωκόμεθα. ἀντὶ τοῦ κατηγορούμεθα. Διώκειν. ἐπὶ τοῦ ἐπιθυμεῖν καὶ ὀρέγεσθαι. διώκειν γὰρ φαμὲν ἀρετήν. καὶ ἐπὶ τοῦ διελθεῖν. αἱ δὲ νῆες ἐς φυγὴν καταστᾶσαι πολλοὺς μετεδίωξαν τόπους. Διῳκισμένοσ. κεχωρισμένος. delta.555 Διωσάμενοι. ἐκβαλόντες, ἀποδιώξαντες. Διωρίζετο. διεβεβαιοῦτο. Διῶνται. διώκονται. ε στι ῥῆμα διῶ, παράγωγον δίημι, ἐξ ου δίενται, οι ον· δίενται ι πποι ἀερσίποδες. καὶ τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν διῶνται, καὶ τὸ τρίτον διῶνται. Διακρίνων. ἐξετάζων, ἐννοῶν. καὶ ὁ Ἀπόστολος· μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ κυρίου. Διεκρίνομεν. κατεγινώσκομεν. εἰ γὰρ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ α ν ἐκρινόμεθα. Διαταγείσ. διακομισθεὶς καὶ ἐπιταγείς. ὁ Ἀπόστολος· διαταγεὶς δι' ἀγγέλων ἐν χειρὶ μεσίτου. τουτέστι διὰ μέσων ἀγγέλων. (Ἐπίῤῥημα.) Διαῤῥήδην. φανερῶς. Διαρκῶσ. δαψιλῶς, ἀρκούντως. Διαβραχέοσ. ἐνσυντόμως. βραχέως δὲ, μέγα. Διακενῆσ. ματαίως, α νευ τινὸς προφάσεως. Διακεκριμένωσ. διακεχωρισμένως. Διακριδόν. διακεχωρισμένως. Διαμπερέσ. διαμπὰξ, διόλου. παρὰ τὸ πέρας διαμπέρας, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ μ καὶ μεταθέσει Ἰωνικῇ τοῦ α εἰς ε διαμπερές· τουτέστι τὸ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους. καὶ ἐπὶ οὐδετέρου γράφεται. Διαμπάξ. διόλου. Διαφερόντωσ. ἐξαιρέτως. delta.556 Διαφανῶσ. σαφῶς η συμφώνως. Διεσμιλευμένωσ. ἠκριβωμένως, ἐξεσμένως. Διεξοδικῶσ. πλατέως, λεπτομερῶς καὶ διεξοδικώτερον. Δικαίως ἀδίκωσ. παντὶ τρόπῳ, πάσῃ τέχνῃ. Δικανικῶσ. δικαιολογικῶς, ῥητορικῶς. Δὶς καὶ τρίσ. ἀπὸ τοῦ δυάκις καὶ τριάκις. καὶ λέγουσι τινές· δύο συλλαβῶν ἐγένετο συγκοπή. καὶ πῶς δύναται τρισύλλαβος δύο συλλαβὰς ἐκκεκόφθαι πρὸ τούτου; λέγομεν, ο τι ἀπὸ τοῦ δυάκις καὶ τριάκις α ρον τὸ α καὶ κ, καὶ κατὰ συνίζησιν δὶς καὶ τρίς. ου τως Ἡρωδιανός. Δίχα. ἀντὶ τοῦ διχῶς. τὸ αὐτὸ γὰρ καὶ δίχα. παρὰ τὸ δὶς ἐπίῤῥημα διχῇ καὶ διχά. ὡς τριχῶς τριχῇ. καὶ ἀπὸ τοῦ διχὰ γίνεται διχθά. Διαῤῥήδην. φανερῶς. παρὰ τὸ ῥῶ τὸ λέγω, ῥάδην καὶ διαῤῥήδην. Τὸ Δ μετὰ τοῦ Μ. (Ἀρσενικόν.) Δμῶεσ. οἱ δοῦλοι. παρὰ τὸν δημήσω μέλλοντα κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ¯ω γίνεται δμὴς καὶ τροπῇ τοῦ ¯η εἰς ¯ω δμώς· ὡς ἀρήγω, ἀρηγὸς, ῥήξω, ῥηγμὸς καὶ ῥαγμός. (Θηλυκόν.) Δμῆσισ. ἡ δάμασις. Δμωΐσ. ἡ δούλη. delta.557 (Ῥῆμα.) Δμηθέντα. δαμασθέντα. Δημκότεσ. δαμάσαντες. Δμηθήτω. πρᾶος καὶ ἐπιεικὴς γενέσθω. ἀπὸ τοῦ δαμάζω κατὰ συγκοπὴν δμῶ. ἀδάμαστος γὰρ ὁ ὑποταγῆναι μὴ δυνάμενος. Τὸ Δ μετὰ τοῦ Ν. (Ἀρσενικόν.) Δνοφερόσ. σκοτεινός. μέλας. παρὰ τὸ γνόφος γνοφερὸς καὶ δνοφερός. †η παρὰ τὸ κνόφος κνοφερὸς καὶ δνοφερός.† (Θηλυκόν.) Δνοπάλιξισ. ἡ διὰ τῶν χειρῶν κίνησις, καὶ ἐκτίναξις. ἀνὴρ δ' α νδρ' ἐδνοπάλιξε. τουτέστι διὰ χειρὸς ει χεν η ἀνήρει. Δνοπαλίζειν. ἐχρήσατο ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ τῇ λέξει ὁ Ομηρος, οι ον· τὰ σὰ ῥάκεα δνοπαλίξεις. ἀντὶ τοῦ διὰ χειρὸς ε ξεις. ει ρηται παρὰ τὸ δονεῖν καὶ τὰς παλάμας. δονοπαλίξαι καὶ ἐν συγκοπῇ δνοπαλίξαι. η παρὰ τὸ ἀλαπάζω ἀλαπαδνὸς γίνεται λαπαδνὸς, καὶ καθ' ὑπέρθεσιν τῶν στοιχείων τῆς τε ἀρχούσης καὶ τῆς λ ηdelta.558 γούσης γίνεται δνοπαλὸς καὶ δνοπαλίζω. η δνοπαλίζω τὸ ἀναιρῶ. η διωλύγιος φλυαρία. Τὸ Δ μετὰ τοῦ Ο. (Ἀρσενικόν.) Δοθιῆνι. σκορόδῳ ἠμφιεσμένῳ ε οικεν. Δοθίων. φῦμα φλυκταίνῃ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσης του.

ἐοικός. ε χουσα δοθίωνα ὑποφυόμενον α ρτι. Δοκησίσοφοσ. ὁ οἰηματίας. Δοκησίφρων. μωρόσοφος. Δοκιμαστῆρεσ. οἱ ἐτασταί. Δόλωνεσ. τὰ μεγάλα α ρμενα. Δόλοψ. κατάσκοπος. Δόλοπεσ. ε θνος Θετταλικόν. Δόλοσ. κακοποιΐα λαθραία ἐν προσωποποιήσει τῶν βελτιόνων τῷ πλησίον προσφερομένη. ει ρηται δὲ δόλος παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμεύω, ὁ συνδῶν τοὺς ἁλισκομένους. καὶ Ομηρος· ἀλλὰ σφῶε δόλος καὶ δεσμὸς ἐρύξει. καὶ ὡς χέω χόλος, θέω θόλος, ου τως δέω δόλος. η παρὰ τὸ δηλῶ τὸ βλάπτω, δῆλος, ὁ δηλούμενος καὶ βλάπτων, καὶ τροπῇ τοῦ ¯η εἰς ¯ο δόλος. Δόλιχοσ. τὸ ἱπποδρόμιον. στάδιον δὲ ὁ ὀρθὸς δρόμος. delta.559 Δολιχαδρόμον. οὐ δολιχοδρόμον. χαίρουσι γὰρ τῷ ¯α οἱ Αττικοί. Δολομῆτα. δόλια βουλευόμενε. τὰ εἰς ¯η¯ς βαρύτονα παραλήγοντα καὶ εἰς ¯α τὴν κλητικὴν ε χοντα, περισπᾶται, οι ον· ἀγκυλομῆτα, πεδῆτα, δολομῆτα, πλὴν τοῦ ἀκάκτα. Δομεστίκοι. οἱ τῶν῾Ρωμαίων ἱππεῖς. η κατὰ῾Ρωμαίους οἰκειακοὶ στρατιῶται. Δόμοσ. παρὰ τὸ δέμω δόμος, ὡς νέμω νόμος. Δόνοσ. ἡ ταραχή. Δόνακεσ. οἱ κάλαμοι. Δορπηστόσ. δείπνου ω ρα. καὶ δόρπιστος διὰ τοῦ ι. Δόρποσ. ὁ δεῖπνος. κυρίως ἡ περὶ τὴν ἑσπέραν ἑστίασις. παρὰ τὸ ε ρπειν ἡμᾶς εἰς τὸ ἰαύειν, ο ἐστι κοιμᾶσθαι η κοιμηθῆναι. ου τως Ωρος ὁ Μιλήσιος. η δόρπος, ο τι ἐπὶ δερμάτων καθεζόμενοι ἐσιτοῦντο. η παρὰ τὸ δρέπεσθαι τοῖς ὀδοῦσιν. ἐγὼ δὲ ευ ρον σχόλιον παρακείμενον ἐν βῆτα᾿Ιλιάδος· δόρπον εἰρῆσθαι παρὰ τὸ οἱονεὶ παύεσθαι τηνικαῦτα τοὺς πολεμοῦντας τοῦ δόρατος, ο ἐστι τοῦ πολέμου, καὶ ἡσυχάζειν. η παρὰ τὸ δρέπεσθαι τοὺς πόνους. Δορυμήστωρ. ε μπειρος τὰ πολεμικά. Δορυάλωτοσ. αἰχμάλωτος. ὁ διὰ τοῦ δόρατος ἁλωτός. Δορυφόροσ. ὁπλοφόρος, †ὑπασπιστής.† delta.560 Δορύκτητοσ. ὁ αἰχμάλωτος, ὁ κτητὸς γεγονὼς διὰ τοῦ δόρατος. Δορύκλειτον. ε νδοξον. Δόριλλοσ. τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Δουλιχόδειρος η δολιχόδειροσ. ὁ μακροτράχηλος. δειρὴ γὰρ ὁ τράχηλος, καὶ δολιχὸν τὸ μακρόν. Δοῦποσ. ψόφος, κτύπος. καὶ δοῦπος θάνατος μετὰ ψόφου. οἱονεὶ δέους ο πα ε χων. η ὁ δέος ἐμποιῶν. ὠνοματοπεποίηται δὲ ἡ λέξις. ἐξ ου καὶ τό· δούπησεν δὲ πεσών−−. Δοῦλοσ. ο ργανον ε μψυχον παρὰ τὴν δύην, τὴν κακοπάθειαν. η παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμεύω δέελος καὶ δοῦλος. η παρὰ τὸ δέω τὸ ἐλλείπω, δέος καὶ δοῦλος, ὁ ἐλλείπων τῇ ἀρετῇ, ὡς φησὶν ὁ ποιητής· Ημισυ γὰρ τῆς ἀρετῆς ἀποαίνυται εὐρύοπα Ζεὺς᾿Ανέρος, ευ τ' α ν μιν κατὰ δούλιον η μαρ α λοισιν. Δούρειος ι ππος. ξύλινος. Δουρίληπτοσ. ὁ αἰχμάλωτος, ὁ ληπτὸς καὶ κρατητὸς διὰ τοῦ δόρατος. Δοῖδυξ. κοχλιάριον. παρὰ τὸ δαδύσσω τὸ ταράσσω. καὶ δοιδυκοποιός. Δοιοί. ἀντὶ τοῦ δύο. ὡς τό· Δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς ου δει−. delta.561 †Δοκίασ. ε στιν ἀστροειδὴς κοντὸς η γουν δοκὸς, τὴν πυρώδη ἐπὶ τὰ α νω ἐκπέμπων ἀκτῖνα.† Δόκιμον. οι ον ἀνεπίληπτον. καὶ ὁ᾿Απόστολος· τὸν δόκιμον ἐν Χριστῷ. (Θηλυκόν.) Δόβηρα. ο νομα πόλεως. Δοιαί. αἱ δύο. Δόκησισ. τὸ μὴ ο ν νομιζόμενον. Δόκησις ἀληθείασ. περιφραστικῶς ἡ ἀλήθεια. Δοκίδεσ. α στρων ὀνόματα. Δοκόσ. τὸ τὴν στέγην ἀνέχον ξύλον η πατερόν. παρὰ τὸ δέχω, δέχομαι, δοκός· ἡ δεχομένη τὰ ἐπιτιθέμενα βάρη. Δολιχαύλουσ. τὰς μακροὺς αὐλοὺς ἐχούσας. αὐλὸς δὲ τὸ κοῖλον τῆς ἐπιδορατίδος, εἰς ο ἐντίθεται τὸ α κρον ξύλον· αὐτὸ δὲ τὸ ξύλον καυλὸς λέγεται. Δόλιχοσ. τὸ ἱπποδρόμιον. ε στι δὲ ὁ δόλιχος ει κοσι στάδια. γράφεται καὶ ὁ δόλιχος ἐπὶ ἀρσενικοῦ. Δολώνεια. ο νομα πόλεως. Δόμησισ. ἡ οἰκοδομή. Δόξα. ὁ περὶ πολλῶν ε παινος. δόξα καὶ ἡ ὑπόνοια. διττή ἐστιν ἡ δόξα· η γὰρ μετὰ λόγου ἐστὶ η α νευ λόγου. καὶ α νευ λόγου ἐστὶν, ὡς ο ταν τὶς τὴν λογικὴν ψυχὴν δοξάζῃ ἀθάνατον ει ναι, μὴ λέγων αἰτίαν. μετὰ λόγου δὲ, ὡς ο ταν τὶς τὴν λογικὴν ψυχὴν δοξάζῃ ἀθάνατον ει ναι, λέγων αἰτίαν. καὶ ἰστέον, ο τι δόξα μετὰ λόγου ἐστὶ τὸ συμπέρασμα τῆς προτάσεως. λέγω δὴ τό· ψυχὴ ἀθάνατός ἐστι· τοῦτο γὰρ ο λαι αἱ προτάσεις συνεπέραιναν. διὸ καὶ δόξα μετὰ delta.562 λόγου λέγεται. η δόξα ἐστὶ γνῶσις κατὰ περάτωσιν διανοίας ἐπιγινομένη, η ἀποπεράτωσις τῆς διανοίας η α λλου η αὐτοῦ δοξάζοντος. οι ον ἐδόξασεν ὁ δεῖνα, ο τι ὁ οὐρανὸς τῆς γῆς ἐστὶ μείζων· α λλος, ο τι ἡ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ψυχὴ ἀθάνατός ἐστι· δοξάζω κἀγὼ τοῦτο διὰ τὸ τῶν προσώπων ἀξιόπιστον. πάλιν δοξάζω κἀγὼ, ο τι ἡ ψυχὴ ἀεικίνητός ἐστι· τὸ δὲ ἀεικίνητον ἀθάνατον· ἡ ψυχὴ α ρα ἀθάνατος. ἐνταῦθα γὰρ ἀποπεράτωσις γέγονε τῆς ἐμῆς διανοίας. τινὲς δὲ δόξαν τὸν ἐνδιάθετον λόγον ἐκάλεσαν. Δόξα ἐστὶ τὸ τοιῶσδε η τοιῶσδε δοκεῖν. δόξη καὶ ἡ κοσμικὴ φαντασία. Δόξα δὲ ἡ ο ντως ἐστὶν ε παινός τις ἀληθὴς καὶ α πλαστος τοῖς ἀξίοις πρέπων. Δόξα δικαίου. τὸ ἐν αὐτῷ πνεῦμα. η δύναμις ψυχῆς η α νευ αἰτίας τὰ πράγματα. Δοξασίασ. ὑπολήψεως. Δόξα. τὸ λογικὸν καὶ γνωστικὸν μέρος τῆς ψυχῆς. Δορά. δέρμα. κυρίως τὸ ἀποσεσυρμένον δέρμα τῶν ἀλόγων. παρὰ τὸ δέρω τὸ ἐκδείρω. ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν ζώων παρὰ τὸ τέρμα ει ναι τοῦ σώματος. Δορκαλίδεσ. ο ργανον κολαστικόν τι. η μάστιγες ἀπὸ ἱμάντων δορκάδων. Δοροδόκοσ. τὸ ξύλον τὸ ὑποδεχόμενον τὸν ο ροφον. Δοροδόκησ. ξιφοθήκης τῆς τὰ δόρατα ὑποδεχομένης. Δορκάσ. ὡς παρὰ τὸ λάμπω λαμπὰς, ου τω καὶ παρὰ τὸ δέρκω δορκάς· ὀξυδερκὲς γὰρ τὸ ζῶον. Δορπωρή. ἡ ἑσπερινὴ τροφὴ καὶ ὁ δεῖπνος. delta.563 Δοχή. τὸ α ριστον. Δοχμή. ἡ παλαιστή· ο ἐστι τετραδάκτυλον τῆς χειρός.̓ Αριστοφάνης· καὶ πρὶν ἡμέραν φορέσαι μεῖζον η ν δυοῖν δοχμαῖν. παρὰ τὸ δέχω γίνεται δοχμὴ, τὸ δεκτὸν μέρος τῆς χειρὸς, δι' η ς δεχόμεθα τὰ διδόμενα. η παρὰ τὸ δοχμός· ἐπειδὴ πλαγίᾳ τῇ χειρὶ μετροῦμεν. Δόλον. τὰς ἐπὶ λύμῃ τῶν ἀδελφῶν ἐπιβουλάς τε καὶ μηχανὰς, φησὶν ὁ ̓Απόστολος. Δουλεία. δουλείας τρόποι· ὁ τῆς δημιουργίας· ὁ τῆς πίστεως· ὁ ἀποστολῆς. καὶ ὁ ̓Απόστολος· Παῦλος δοῦλος ̓Ιησοῦ Χριστοῦ κλητὸς ἀπόστολος. (Οὐδέτερον.) Δόγμα. θεολογία. παρὰ τὸ δοκῶ, δόκημα, καὶ κατὰ συγκοπὴν δόγμα. η παρὰ τὸ δόκω βαρύτονον. ὁ μέλλων δόξω, δέδογμαι, δόγμα. Δολιχόσκιον. μακρὸν η μέγα η τὸ μακρὰν σκιὰν ἀποτελοῦν η μακρὰν πορευόμενον. Δόκανα. τάφοι τινὲς ἐν Λακεδαιμονίᾳ. παρὰ τὸ δέξασθαι τοὺς Τυνδαρίδας. Δόματα. τὰ δωρήματα. δώματα δὲ, τὰ οἰκήματα, μέγα. Δόμημα. τὸ οἰκοδόμημα. ἐκ τοῦ δέμω, δεμῶ, τὸ κτίζω. delta.564 Δοξάριον. ἡ δόξα, ὑποκοριστικῶς. Δόρατα. κοντάρια, λογχάρια. Δορύκτητον. τὸ διὰ πολέμου κτηθέν. Δορυλάειον, Δορύλειον, καὶ Δορύλαιον. τόπος. Δόρει. κονταρίῳ. ἰστέον, ο τι ω σπερ ἀπὸ τοῦ γῆρας γίνεται γήρως, καὶ ἀπὸ τοῦ δέρας δέρος, ου τως καὶ ἀπὸ τοῦ δόρυ δόρατος γίνεται δόρος· κἀκεῖθεν ἡ δοτικὴ δόρει· ω σπερ τεῖχος, τείχει· τὸ δέ, –δουρὶ δὲ ξυστῷ μέμηνεν Αι ας. ἀπὸ τῆς δορὸς γενικῆς. Δόρυ. καὶ τὸ ξύλον καὶ τὸ ἀκόντιον. τὸ ξύλον μὲν, ὡς παρ'̔ Ησιόδῳ· –ε καστον δὲ, δούρα θ' ἁμάξης. τὸ ἀκόντιον δέ· ευ μέν τις δόρυ θηξάσθω– ει ρηται ἀπὸ τῆς δρυὸς, δρυόν τι ο ν, ἐπὶ παντὸς ξύλου λεγόμενον παρὰ τοῖς παλαιοῖς. η δαίρω, ο σημαίνει τὸ λεπίζω. τοῦ γὰρ φλοιοῦ λεπίζεται τὰ ξύλα. η θόρυ τὶ ο ν τὸ ἐκ τῆς γῆς ἀνατρέχον. ὡς καὶ ὁ ποιητὴς λέγει· ἐπεὶ ου πω τοῖον ἐλήλυθεν ἐκ δόρυ γῆς. Δορύκνιον. γράφεται καὶ δορίχνιον. ε στι δὲ πόα τίς. πινόμενον γὰρ ὑπάρχει τῶν θανασίμων. ε στι δὲ κατὰ τὴν ὀσμὴν καὶ τὴν γεῦσιν γάλακτι παραπλήσιον. ο θεν δυσδιάκριτον τῷ πίdelta.565 νοντι διὰ τὸ ει ναι γάλακτι παραπλήσιον. Δημοφῶν δὲ ἐτυμολογεῖ αὐτὸ ου τως κεκλῆσθαι, διὰ τὸ δόρατι ι σον ει ναι κατὰ τὴν ἀναίρεσιν. Δοῦρα. πλοῖα η ξύλα τὰ εἰς τὸν πύργον. Δουρηνεκέσ. ο σον δόρατος βολή. ο σον δόρυ διατεῖναι, η μῆκος δόρατος. Δουροδόκον. τὸν δεχόμενον τὰ δόρατα. Δούλιον η μαρ. ἡ τῆς αἰχμαλωσίας ἡμέρα. δούλειος δὲ ζυγὸς, δίφθογγον. Δόχμιον. πλάγιον. Δόγμα. ε ννοια παρὰ θεοῦ ἀψευδής. η δόξης πρότασις καὶ ἀνατροπὴ ἑτέρου, καὶ δι' ἀμφοτέρων ἀληθείας διάγνωσις. η ζήτησις περὶ πίστεως καὶ ἀκριβοῦς ζητήσεως ἀψευδὴς διάγνωσις. Δοιά. ἀντὶ τοῦ δύο.̔ Ησίοδος· δοιὰ θέσθαι α ροτρα πονησάμενος– Δοιάντιον. πεδίον. ἀπὸ τοῦ Δοίαντος η ρωος. Δόμω. τὸ δῶρον. παρὰ τὸ δίδωμι, δώσω, δέδωκα, δέδομαι, καὶ ἐξ αὐτοῦ δόμα. (̔ Ρῆμα.) Δογματίζει. θεολογεῖ. Δοιάσατο. ἐνεδοίασε. λαμβάνεται καὶ ἐπὶ τοῦ ε δοξε καὶ ἐνόμισε. κυρίως δὲ τὸ μιᾷ γνώμῃ μὴ ἑστάναι. οὐκ ἀπὸ τοῦ δοσσῶ δὲ ει ρηται, ὡς φασὶ τινὲς, ἐπειδὴ ε δοξα ω φειλεν ει ναι ὁ ἀόριστος· ἀλλὰ παρὰ τὸ δοιὰς δοιάζω, ὡς ι ππος delta.566 ἱππάζω, ὁ μέλλων

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

δοιάσω, καὶ ἐδοιασάμην, ἐδοιάσατο, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ς Αἰολικῶς ἐδοιάσσατο, ὡς τὸ ε σεται ε σσεται, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ¯ι δοάσσατο. α λλοι δὲ ἀπὸ τοῦ δοκῶ, δοκάζω, δοκάσσατο καὶ ἀποβολῇ τοῦ κ δοάσσατο. ου τως οἱ μὲν, ε λλειψιν τοῦ ¯ι¯ς, οἱ δὲ, τοῦ ¯ι. ι να μὴ παρ' α λλου ὡς καινὸν ἀκούσῃς. ου τως῾Ηρωδιανός. †Δουλαγωγῶ. ἀντὶ τοῦ ὡς δοῦλον ἀφηνιάζοντα ἀποστέλλω. ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ.† Δοίη. παράσχοι. οὐχὶ ἐν τῷ ¯ω δώῃ. Δοιάζω. τὸ διστάζω. παρὰ τὸ δοιὸς δοιάζω. ὡς ι ππος ἱππάζω, λίθος λιθάζω. Δοῖεν. παράσχοιεν. εὐκτικὸν, δεύτερος ἀόριστος τῶν εἰς ¯μ τρίτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν. Δοκεῖ. νομίζει, οι εται. Δοκεύει. ἐπιτηρεῖ. ἀπὸ τοῦ δόκω βαρύτονον, δοκεύω παράγωγον. Δοκιμάζεις. κρίνεις. καὶ δοκιμάσας. Δοκοῦντεσ. ἀρέσκοντες. Δοκιμασθείσ. εἰς α νδρας ἐγγραφείς. ου τως Δημοσθένης. Δοκιμασθείσαισ. κριθείσαις. βεβαιωθείσαις. Δοιδυκίζω. τὸ ταράσσω. η στρογγύλην ἐποίησεν ὡς δοίδυκα. delta.567 Δολοφρονέων. δόλια φρονῶν. Δολιχεύουσι. περιοδεύουσι. δολιχεύσας πολλάκις πολλοὺς πλοῦς περιβάλλεται πλοῦτον ευ μάλα ἁδρόν. Δόμεναι. δοῦναι. πρίν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι– ε στι δίδωμι, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἐδίδων, ἡ μετοχὴ ὁ δοὺς, τοῦ δόντος, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον τοῦ δευτέρου ἀορίστου δοῦναι. εἰώθασι δὲ οἱ Δωριεῖς ἐπὶ τῶν εἰς ¯ν¯α¯ι ἀπαρεμφάτων τοῦ ἀορίστου προστιθέναι τὴν ¯μ¯ε¯ν συλλαβήν. καὶ εἰ μὲν ω σι δύο φωνήεντα, τὸ ε ν ἀποβάλλουσιν, οι ον· δοῦναι, δόμεναι, θεῖναι, θέμεναι, ει ναι, ε μμεναι, πλεονασμῷ τοῦ ἑτέρου μ. εἰ δὲ ε ν φωνῆεν, φυλάσσουσιν αὐτὸ, οι ον· στῆναι, στήμεναι, βῆναι, βήμεναι. Δονεῖ. ταράσσει. Δοξάσαι. ὑπονοῆσαι, εἰκάσαι.᾽Αριστοφάνης· δοξάσαι ἐστὶ κόραι· τὸ δ' ἐτήτυμον οὐκ ε χω εἰπεῖν. Δοξούμενοι. η τοι δοξάζοντες. Δορπῆσαι. ἑσπερινὸν δεῖπνον δειπνῆσαι. Δορυφορεῖ. τιμὴν περιποιεῖται. Δόσκον. ἐδίδουν. παρ' Αἰολεῦσι. –καὶ πάντα φέρων᾽Αγαμέμνονι δόσκον. Δουλεύσατε. πᾶσαν ἐντολὴν ἀποπληρώσατε. Δούπησεν. ε πεσεν, ω στε ψόφον ἀποτελέσαι. Δοάζω. τὸ ἀμφιβάλλω καὶ δοκῶ. ω δε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον ει ναι. delta.568 ἐκ τοῦ δοάσσω Δωρικῇ τροπῇ τῶν δύο ς εἰς ¯ζ¯ω δοάζω, ὡς νίσσω, νίζω, δοάζω καὶ δοιάζω πλεονασμῷ τοῦ ¯ι. Τὸ Δ μετὰ τοῦ Ρ. (᾽Αρσενικόν.) Δρασμόσ. ἡ φυγή. Δραστήριος. ἐνεργὸς, ἐργατικὸς, πρακτικὸς, σπουδαῖος η περίεργος. Δραπέτησ. φυγάς. παρὰ τὸ δρῶ τὸ ὑπηρετῶ, ἐξ ου γέγονε δραπέτης, ἀπὸ τοῦ δρῶ τὸ φεύγω, ο θεν καὶ ἀπέδρα. ὁ μέλλων δράσω. καὶ μετὰ τοῦ πετῶ, τὸ ἀφίπταμαι, γέγονε δραπέτης, ὁ ἀποπτὰς τῆς ὑπηρεσίας. Δράος καὶ Σάοσ. ποταμοὶ παραλαμβάνοντες τὴν δευτέραν Παιονίαν, οι εἰς τὸν ποταμὸν Ιστρον καταφέρονται. Δρατοί. οἱ ὀφθαλμοί. παρὰ τὸ δρῶ τὸ βλέπω. Δρῆσται. οἱ οἰκέται. †Δρύμνιοσ. ὁ Ζεύς.† Δρῆσοσ. κύριον. Δριμύσ. ὁ ὀξύς. Δρομοκήρυκεσ. οἱ ἀγγελιοφόροι. ου τως Δίων. οἱ ἐπισπούδως πεμπόμενοι, η οἱ ἡμεροδρόμοι. Δρόμοσ. τὸ γυμνάσιον κατὰ Κρῆτας. δρόμῳ δ' ἰσῶσαι τῇ φύσει τὰ πράγματα νίκης ε χων, ἐξῆλθε πάντιμον γέρας. Δρΰϊνοσ. ξύλινος, καὶ ὡς α ν τις ει ποι λίθινος. delta.569 Δρυφάκτουσ. ξυλίνους θώρακας η τοὺς νῦν καγκέλλους καλουμένους. η τὰ διαφράγματα η τὰ περιτειχίσματα. εἰρῆσθαι δὲ κυρίως πάντα τὰ ἀπὸ ξύλου γινόμενα. δρυόφακτος τὶς ω ν ὁ ἐκ δρυῶν φραγμός. πάλαι γὰρ πάντα τὰ ξύλα δρῦας ἐκάλουν, καὶ δρυμόν. η παρὰ τὴν δρῦν καὶ τὸ πακτῶσαι, ο ἐστι πῆξαι, δρύπακτος καὶ δρύφακτος. οι ον· καθύπερθεν ἐπήδων τοὺς δρυφάκτους. Δρυμόσ. τόπος σύμφυτος καὶ σύνδενδρος. Δρυπέτησ. ὁ πέπειρος καρπὸς τῶν δένδρων. γράφεται καὶ δρυπέπης. Δρυΐδαι. οἱ φιλόσοφοι παρὰ Γαλάταις. Δρύοπεσ. ε θνος. Δρύοχοι. πάτταλοι οἱ ἐντιθέμενοι ναυπηγουμένης νηός. καταχρηστικῶς δὲ τὰ προοίμια.᾽Αριστοφάνης·᾽Αγάθων α ρχεται δρυόχους τιθέναι δράματος ἀρχάς. η δρυόχους τὰς πελέκεις. οἱ μὲν κρίκους ἀκούουσι τινὰς μεγάλους ἐπ' ὀβελίσκων κειμένους, ου ς καταπήγνυσθαι εἰς τὴν γῆν, ω στε δι' αὐτῶν τοξεύειν. α μεινον δὲ, ἐφ' ω ν ἡ τρόπις ἐρείδεται. Δρῦσ. τὸ δρύϊνον δένδρον. τὸ δρῦς δὲ βραχύ. Δρυαχαρνεῖσ. οἱ ἀναίσθητοι. ἐκωμῳδοῦντο γὰρ οἱ᾽Αχαρνεῖς α γριοι καὶ σκληροί.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

delta.570 Δρώπαξ. ὁ κεκαλλωπισμένος ἀνήρ. Δρώπτησ. πλανήτης, πτωχός. Δρογγίλων. χωρίον Θρᾳκικόν. Δρύασ. παρὰ τὸ δρῦς, δρυός. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι πᾶν δένδρον δρῦν ἐκάλουν. τὸ δρῦς ψιλὸν διατί; ἐκ τοῦ δρῦς· τὰ εἰς ¯υ¯ν καὶ εἰς ¯υ¯ς α παντα ἐπ' εὐθείας καὶ ἑνικῆς πτώσεως διὰ τοῦ ¯υ ψιλοῦ γράφεται. *Δρόμων. ει δος πλοίου.* Δραγμή. σταθμὸς ὡρισμένος. η τὸ συνάθροισμα τὸ ε ξ ὀβολῶν. παρὰ τὸ δέδραγμαι δραγμή. τὸ παλαιὸν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ὀβολοῖς κεχρημένων ἀντὶ νομισμάτων, ου ς τῇ χειρὶ δραξαμένους, δυνατὸν η ν, ἐκάλουν δραγμήν. δραγμαὶ ἑκατὸν ποιοῦσι μνᾶν. δραγμὴ δὲ ὁλκὴ νομίσματος εἰς ἀργύριον. δραγμαὶ δέκα, δραγμαὶ ε ξ ὀβολῶν. †Δρῆροσ. πόλις Κρητική.† †Δράπων. ὁ δραπέτης.† †Δρόγγοσ. ἑορτή.† Δραματουργία. πλάσις ψευδής. δραματουργία τοῦ Ἠσαΐου ἡ προσωπικὴ τοῦ συγγραφικοῦ λόγου διάθεσις. οἱ μὲν γὰρ τῶν ἀγγέλων ὡς ἐρωτῶντες καὶ πυνθανόμενοι, οἱ δὲ ἐρωτώμενοι κατὰ τὴν διατύπωσιν τῶν τοῦ προφήτου λόγων εἰσάγονται. delta.571 Δρᾶσισ. σημαίνει καὶ τὴν πρᾶξιν καὶ τὴν ο ρασιν. παρὰ τὸ δρῶ τὸ πράττω· σημαίνει καὶ τὸ βλέπω. καὶ τὸ δρὰξ καὶ τὸ ὑποδράξ. καὶ δρατοὶ οἱ ὀφθαλμοί. παρὰ ου ν τὸ δρῶ δρᾶσις, ὡς πράξω, πρᾶξις. Δρηστοσύνη. ἡ δουλεία. Δροίτη. ἡ πύελος, ἐν ῃ τιθηνεῖται τὰ βρέφη. Παρθένιος καὶ Αἰσχύλος τὸν σορὸν λέγουσι. ει ρηται ου ν ἡ λέξις παρὰ τὸ δόρυ καὶ τὸν οι τον τὸν θάνατον. τὸ δόρυ τὸ εἰς θάνατον ἐπιτήδειον. η ἐκ δρυὸς εἰς οι τον πεποιημένη. Ερμιππος δὲ ὁ Βηρύτιος δρύτην τὴν πύελον καλεῖ, παρὰ τὴν δρῦν τὴν ξυλίνην. κατὰ τὸν Ερμιππον ου ν διὰ τοῦ ¯υ ψιλοῦ γραφήσεται. Δρόσοσ. κατ' ε λλειψεν τοῦ ι. οι ον ὑπὸ τοῦ Διὸς σουμένη. διοσσὸς τὶς ου σα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ δρόσος. Δρυοῦντος καὶ Δρυσοῦσ. πόλεις. Δρύπτα. α τ' ἐφιουλκὲς δρύπτα καὶ τυροῦ δρύψια κυκλιάδων· τουτέστιν ἐλαίας καὶ τυροῦ ξέσματα περιφερῆ. Δριμεῖα. ἡ δριμυτάτη. (Οὐδέτερον.) Δράγματα. αἱ ἀπαρχαί. Δράγμα. ο σον περιλαμβάνει τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ ὁ θερίζων. παρὰ τὸ δράξασθαι, τὸ συλλαμβάνειν. ου τως δραγμὴ καλεῖται τὸ πλῆθος τῶν κερμάτων η τοι τῶν ὀβολῶν. Δρᾶμα. ὑπόκρισις, συσκευή. λέγεται δὲ καὶ τὸ ποίημα καὶ τὸ πρᾶγμα· η λόγος περιέχων ὑπόθεσιν. παρὰ τὸ δρῶ, τὸ ἐνεργῶ, ἀφ' ου καὶ δρᾶσαι τὸ πρᾶξαι. ὁ παθητικὸς παρακείμενος delta.572 δέδραμαι καὶ ἐξ αὐτοῦ δρᾶμα. λέγεται καὶ δράματα τὰ ὑπὸ τῶν θεατρικῶν μιμηλῶς γινόμενα, ὡς ἐν ὑποκρίσει· ω ς φησιν ᾿Αριστοφάνης· ἐπειδὴ ἐν ἱερῷ῾Ηράκλεις δειπνοῦντες, ε πειτα ἀναστάντες ἐγίνοντο χορός. καὶ τὰ ἐκ κατασκευῆς καὶ κακουργίας δρώμενα κατά τινος ὑπό τινων δράματα λέγονται. Δραστήριον. τὸ κόσμιον καὶ τὸ η συχον. μετὰ τοῦ δραστηρίου αὐτοῦ ἐτέτακτο καὶ τοῦ ἀνδρώδους. Δρατά. –παρὰ δὲ δρατὰ σώματα νήει. κατὰ μετάθεσιν τοῦ ¯ρ. ὡς φθείρω, φθαρτὸς, φθαρτὴ, φθαρτὰ, ου τως δείρω, δαρτὸς, δαρτὸν καὶ δαρτὰ καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν δρατὰ, ὡς ὀφιόσπαρτον, ὀφιόσπρατον. Δρέπανον. χωρίον Σικελίας. ει ρηται ἀπὸ τοῦ ἐκεῖσε κεῖσθαι τὸ δρέπανον, ῳ ἀπέτεμε καὶ ἀπέκοψε τὰ αἰδοῖα τοῦ Οὐρανοῦ ὁ Κρόνος. η ἀπὸ τοῦ σχήματος· δρεπανοειδὴς γὰρ ὁ τόπος. Δρία βησσήεντα. ο ρη σύνδενδρα. οὐκ ἀπὸ τοῦ δρίεα κατὰ συγκοπὴν, ἀλλ' ω σπερ ἀπὸ τοῦ μέγαρος μέγαρον γίνεται, ου τως δρίος δρίον, καὶ ω σπερ τὸ μῦρον μῦρα, ου τως δρίον δρία. Δρύϊνα. ξύλινα καὶ ὡς α ν τὶς ει ποι λίθινα· πᾶν γὰρ ξύλον δρῦς καλεῖται. Δρύφακτα. περιτειχίσματα, διαφράγματα. Δρίφη. ξέσματα. Δρώπα. τὰ δρεπτὰ, η τοι τὰ τετρυγημένα, η τὰ δρέπανα. (῾Ρῆμα.) Δρώμενα. πραττόμενα, ἐνεργούμενα. delta.573 Δραξάμενοσ. κρατήσας, ἐπιλαβόμενος. Δρᾷν. πράττειν. Δρᾶ. ἀντὶ τοῦ πράττε. Δρακάζεις. κρύπτῃ. Δραπετεύσασ. φυγών. τὸ ¯δ¯ρ¯α μακρόν. Δράσασ. ποιήσας· πράξας. Δρασείοντεσ. ἐπιθυμοῦντες. ου τως᾿Αριστοφάνης. Δραθεῖν καὶ δραθέειν. παρὰ τὸ τοῖς δέρμασι δαρθεῖν, ο ἐστιν ἐπὶ δερμάτων καθευδῆσαι. σημαίνει δὲ καὶ κατὰ ἀντίφρασιν τὸ κοιμᾶσθαι. γέγονε ου ν παρὰ τὸ δρῶ, τὸ ἐνεργῶ, ἐξ ου παράγωγον δρήθω, ὁ μέλλων δρήσω, ὁ δεύτερος ἀόριστος ε δραθον, καὶ ὁ δεύτερος μέλλων δραθῶ, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον δραθεῖν καὶ κατὰ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

διάλυσιν τῆς ¯ε¯ι διφθόγγου δραθέειν. οἱ γὰρ κοιμώμενοι οὐδὲν ἐνεργοῦσι. Δραματουργήσασ. ἀντὶ τοῦ συνείς. Δρᾶναι. οι μαι ἀπὸ τοῦ δρῆμι, ε δρην, τὸ ἀπαρέμφατον δρᾶναι. κάλλιον ου ν ἀπὸ τοῦ δραίνω, δρανῶ, ε δρανα, δρᾶναι. Δρυπόμενοι. τρυγῶντες. Δρεφθῆναι. τρυγηθῆναι, ἀποδρεπανισθῆναι. Δρέπεται. θερίζεται, τρυγᾶται, ἀπανθίζεται. delta.574 Δρυπολεῖν. τὸ ξύλοις πολιορκεῖν. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι πᾶν ξύλον δρῦν ε λεγον. Δρύψαι. ἀποξέσαι. Δρύπτεται. ἐὰν τὶς ἑαυτὸν κατατίλλῃ ἐπὶ θρήνοις. καὶ δρύπτω τὸ σπαράττω. δρυψάμενοι δ' ὀνύχεσι παρειάς. παρὰ τὰς δρῦς. τὸ γὰρ παλαιὸν ἁρπάζοντες τὰς βαλάνους καὶ περιπαίοντες ἀλλήλους ἐσπάραττον. ἀπὸ δὲ τοῦ δρυμάσσω ῥήματος, ο περ καὶ αὐτὸ σημαίνει τὸ σπαράττω, η ἀπὸ τῶν λεπιζομένων δρυῶν. Δρῶσιν. ἐνεργοῦσι, πράττουσι. Δρώντων. ἀντὶ τοῦ δράτωσαν.᾽Αττικὴ δὲ ἡ σύνταξις. Δρωπακίζω. συνάγω, τρυγῶ. καὶ δρωπακίζειν παρ' ἡμῖν τὸ μετ' ἀλοιφῆς τινὸς χρίεσθαι τὸ σῶμα πρὸς ψίλωσιν τῶν τῆς σαρκὸς τριχῶν. Τὸ Δ μετὰ τοῦ Υ. (᾽Αρσενικόν.) Δυσβηρήσ. ὁ δύσβατος τόπος. παρὰ τὸ δύσβατος, δυσβατὴρ, καὶ ἐν συγκοπῇ δυσβηρής. Δυσβράκανοσ. ὁ δύσληπτος. ὁ δυσκατανόητος. βράκανα γὰρ α γρια λάχανα δύσπλυτα. delta.575 Δύσερισ. φιλόνεικος. παρὰ τὸ ¯δ¯υς, ο σημαίνει τὸ κακὸν, καὶ τὴν ε ριν. Δυσέντευκτοσ. ὁ δυσομίλητος. Δυσέξιστοσ. τόπος ἀδιόδευτος. Δυσεκλογίστων. δυσαρέστων. δυσδιαγνώστων. Δυσέμβολοσ. ὁ δυσεπιχείρητος. Δυσέκτων. ὁ δυσγνώμων. Δύσερμοσ. ὁ δύσελπις. Δύσερωσ. ὁ σφόδρα κακῶς ἐρῶν, η ὁ ἐπὶ κακῷ ἐρῶν. ἀποσφαγεῖσαν γὰρ αὐτὴν ὑπὸ ἐραστοῦ δυσέρωτος. Δυσγαργαλίσ. δυσυπότακτος. γαργαλίζειν γὰρ τὸ εἰς γέλωτα α γειν καὶ πείθειν. Δυσάρεστοσ. ὁ μὴ ἀρεσκόμενος. Δυσάλωτοσ. ὁ δυσκράτητος. Δυσανάφοροι. βαρεῖς, δυσκόλως ἀναφερόμενοι. Δυσάλγητοσ. ὁ δυσανάλγητος, ὁ ἀσυμπαθής. Δυσάμοροσ. παρὰ τὸ μόρος δύσμορος. καὶ πάλιν μόρος, α μορος καὶ κατὰ ἀλλεπάλληλον σύνθεσιν δυσάμορος. ὡς η λικες, ὁμήλικες καὶ συνομήλικες. delta.576 Δυσανάγωγοσ. ἀπειθὴς, δυσχερής. Δυσάνισοσ. ὁ ἐπὶ παντὶ ἀνιώμενος, κα ν μικρὸν καὶ εὐκαταφρόνητον ῃ . ου τως᾽Αντιφῶν. Δυσαῶν ἀνέμων. τῶν σφοδρῶς πνεόντων. Δυσειδήσ. ὁ δύσμορφος. Δυσήνιοσ. ὁ ἀπειθὴς, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ι ππων τῶν τὰς ἡνίας καὶ τοὺς χαλινοὺς ἀποπτυόντων. Δυηπαθήσ. καρτερικὸς, κακοπαθῶν. δύη γὰρ ἡ κακοπάθεια. Δυσηλεγήσ. σκληρός. η δυσηλεγὴς καὶ τανυλεγὴς ἐπὶ θανάτου λέγεται. καὶ τανυλεγὴς μὲν ὁ μακροκοίμητος λέγεται, ἀπὸ λέγω τὸ κοιμῶμαι. οι ον· λέξον νῦν με τάχιστα, διοτρεφὲς– η παρὰ τὸν ε λεγον, τὸν θρῆνον, ι ν' ῃ ὁ χαλεποὺς θρήνους ποιῶν. Δυσηχήσ. κακόηχος. ῥυσαμένη Πύθωνα δυσηχέος ἐκ πολέμοιο ἀσπὶς᾽Αθηναίους– delta.577 Δύσθυμοσ. κακόβουλος. Δυσθήρατοσ. ὁ δυσεύρετος. Δυσάγωγοι. δυσμεταχείριστοι. Δυϊκὸς ἀριθμόσ. οὐ μόνον ἐπὶ δύο ἰεῖν λέξεων, ἀλλὰ καὶ τὸ δι' ἑκάστην πτῶσιν, δύο πτώσεις ε χειν. Δυσκάθεκτοσ. ὁ δυσκράτητος. Δύσκωφοσ. ἐκ μέρους ἀκούων. Δύσκολοσ. ὁ δυσάρεστος. παρὰ τὸ κολλῶ δύσκολος, ὁ δυσχερῶς τινὶ ἑνούμενος. ἀπὸ τῆς συνδεούσης καὶ ἑνούσης κόλλης. Δύσμοροσ. ὁ δυστυχὴς, ὁ κακοθάνατος. Δυσμενήσ. ἐχθρός. Δύσμηνισ. ὀργίλος· βαρύθυμος. Δύσνουσ. ἐχθρός. ὁ δὲ η ν δύσνους βασιλεῖ καὶ῾Ρωμαίοις. Δύσοργοσ. Σοφοκλῆς· τοιαῦτ' ἀνὴρ δύσοργος ἐν γήρᾳ βαρὺς ἐρεῖ. *γράφεται καὶ δυσεργός.* ὀξύχολος. Δυσοίκτου. δυσθρηνήτου. Δύστηνοσ. α θλιος, *φρικωδέστατος·* ταλαίπωρος. παρὰ τὸ στῆναι· οἱονεὶ ὁ μὴ δυνάμενος delta.578 στῆναι. η ἀπὸ τοῦ στένω, οἱονεὶ ὁ πάνυ στένων. Δύσριγος, δυσριγότερος, δυσριγότατος. †φρικωδέστατος.† διὰ τοῦ ς γράφεται· ει πομεν γὰρ, ὡς τό· δυς· πρός· εἰς· ἐξ· ἀεὶ φυλάσσει τὰ ἑαυτῶν σύμφωνα. Δυστόπαστοσ. κακοϋπονόητος. παρὰ τὸ τοπάζω τὸ ὑπονοῶ. Δύστροποσ. δυσκάθικτος, σκολιός. δυσάρεστος. οἰκέτην δύστροπον περιβαλὼν, α γριος ω ν καὶ ἀπαραίτητος τὴν ὀργήν. καὶ δυστροπία ἡ κακότροπος γνώμη. Δυστράπελοσ. δυσκίνητος, ἀμετάτρεπτος, δυσμετάθετος· η ὁ ἀμετακίνητος ὀργῇ, η διαθέσει, η φιλαργυρίᾳ. η ὁ δύσκολος. Σοφοκλῆς· κεῖται ὁ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

δυστράπελος Αι ας. καὶ δυστράπελον ο ρυγμα, τὸ οὐκ εὐδιάλυτον. Δύσπαρι. ἐπὶ κακῷ ὠνομασμένε. οι ον· ζήσας ὡς Πάρις δυσώνυμε. καὶ χωρίον δύσβατον. ου τω Ξενοφῶν. Δύστροσ. ὁ μάρτιος μήν. Δυσχερήσ. κακοτέλεστος. Δύσχρηστοσ. κάκιστος, ὁ εἰς οὐδὲν ἀγαθὸν χρησιμεύων. delta.579 Δυσφώρατοσ. ὁ δυσκόλως ἐλεγχόμενος. η ὁ μόλις φωραθῆναι δυνάμενος. Δυσώνυμοσ. κακώνυμος. Δυνάστησ. ὁ διάβολος. παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ. Δαβίδ· ῥύσεται πτωχὸν ἐκ δυνάστου. Δύπτησ. κολυμβητής. παρὰ τὸ δύνειν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. πρὸς κῦμα δύπτην ἐμπεπλεγμένον κάλοις. παρὰ τὸ δύω δύπτης, ὡς ο πτω, ο πτης καὶ ἐπόπτης. Δυσπέφελοσ. ὁ δυσάρεστος, ὁ δυσπειθὴς, ὁ δυσκίνητος, ὁ χαλεπὸς, ὁ μεμψίμοιρος. ει ρηται δὲ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δυσπετούντων σιτίων. καὶ ὁ Ἡσίοδος· εἰ δέ σε ναυτιλίης δυσπεφέλου ι μερος αἱρεῖ. (Θηλυκόν.) Δύη. ἡ κακοπάθεια. ἡ δυστυχία. ἀπὸ τοῦ δῶ τὸ δεσμῶ, ου παράγωγον δέω, ἀφ' ου δέοιμι. ἀπὸ τοῦ δέω ου ν δύω, ὡς ῥέω, ῥύω καὶ ῥύσις. ἡ συνδεδεμένη τῷ πάσχοντι, η η τινι συνδέδεται τὶς κακοπάθεια. Δυαί. ἐκ τοῦ δέω γίνεται δυὴ καὶ δυαί. Δυαὶ μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνες– Δυάσ. παρὰ τὸ συνδεδέσθαι α λλῳ ἀριθμῷ τῷ ἑνί. τὸ γὰρ ε ν ἀπολελυμένον ἐστὶ παρὰ τὴν ε σιν καὶ α φεσιν. Δυνατήν. ἐνδεχομένην. ἡγήσασθαι δυνατὴν ὑπὸ ζυγίοις πορεύεσθαι ὁδόν. Δυναστεία. ἡ ἰσχύς. delta.580 Δύναμισ. ἡ ἰσχύς. καὶ ὁ στρατός. συναχθείσης δυνάμεως θαυμαστῆς. δύναμίς ἐστι φυσικὴ α ϋλος ἐνέργεια. δύναμις πάλιν ἐστὶν ε νυλος ἐνέργεια. δύναμις πάλιν λέγεται καθ' ε ξιν, ὡς ο ταν ει πωμεν· τὸ παιδίον σπερματικόν ἐστι δυνάμει, εἰ καὶ μήπω τῇ ἐνεργείᾳ διὰ τὸν χρόνον. ὡσαύτως καὶ ὁ κόκκος τοῦ σίτου δυνάμει τῇ καθ' ε ξιν στάχυς ἐστίν· ε χει γὰρ δύναμιν φυσικὴν γενέσθαι στάχυς. δύναμις λέγεται ἡ μὲν κατ' ἐπιτηδειότητα, ἡ δὲ καθ' ε ξιν· κατ' ἐπιτηδειότητα, ὡς ο ταν ει πωμεν, τὸ παιδίον δυνάμει γραμματικὸν ει ναι, καθὸ εἰ καὶ μὴ κέχρηται τῇ τέχνῃ, οὐ γινώσκει αὐτήν. ει ρηται δὲ παρὰ τὸ διανύω η παρὰ τὸ δύνω· ἡδύνουσα καὶ πράττουσα καὶ διαιροῦσα τὸ ἀνθιστάμενον. Δύμη. πόλις. καὶ Δυμαῖος ὁ πολίτης. Δυοκαιδεκάτη καὶ δυοκαιδέκατοσ. δυωδεκάτη δὲ καὶ δυώδεκα μεγάλα. Δύσκλεια. ἡ ἀδοξία, η κακοδοξία, η ὁ ψόγος. Δυσκολία. ἀπόκρισις περὶ τὰς διαλεκτικὰς ἀποκρίσεις· συλλογισμοῦ φθαρτική. Δυσμή. παρὰ τὸ δέω, δεσμὸς, καὶ δύω, δυσμή· ο τε συνδεῖται τῷ φωτὶ τὸ σκότος καὶ συνάπτεται. Δυστροπία. ἡ κακότροπος γνώμη· ἡ κακοτροπία, ἡ κακουργία. Δυσερμίασ. κακῆς ἀποτυχίας. Δυσειρεσία. ἡ κακὴ κωπηλασία. ἀπὸ τοῦ ἐρέσσω τὸ κωπηλατῶ. Δυσκολοκάμπτους ᾠδάσ. τὰς κεκλασμένας. delta.581 Δυσμένεια. ε χθρα, κακόνοια. καὶ δυσμενὴς, ὁ πολέμιος. Δυσφημία. ἡ κακὴ ἀγγελία. Δύστοκοσ. ἡ δυσκόλως τίκτουσα. Δυσστίβητοσ. ὁδὸς ἡ δυσπεριπάτητος. Δυσβουλία. ἡ κακοβουλία. Δυσκελάδου. κακοήχου. Δυσπαλέας ῥίζασ. τὰς κακῶς ἀναδιδομένας. ἀπὸ τοῦ πάλλω. η δυσχερῶς γινομένας.᾿Απολλώνιος· οι ον ἀμφί τε δυσπαλέας ῥίζας χθονὸς οι α γυναῖκες. Δυσπαίπαλοσ. τραχεῖα. Δυσποτμία. ἡ δυστυχία. καὶ δυσποτμότερον, ἀθλιώτερον. Δύσοιμοσ. ἡ ὁδὸς ἡ ἐπὶ κακῷ α γουσα. Δυάσ. παρὰ τὸ δύω δυάς· ω σπερ παρὰ τὸ μυ μυριὰς, καὶ τὸ χ χιλιάς. *Δυεῖν. δύναμις, γεωμετρικὸν ἐργαλεῖον. ο θεν φασὶ καὶ τὰς κατὰ κιβωτὸν πήχεις τὰς τριακοσίας καὶ τὰς α λλας τοιαύτας. η τοι δυνάμεις ει ναι τῶν τριακοσίων δυνάμεων, ἐχουσῶν ἐνακοσίας δυναμάδας πήχεις συνήθεις.* (Οὐδέτερον.) Δυερόν. βλαβερόν. Δυοῖν θάτερον. τὸ ε τερον τῶν δύο. delta.582 Δυῤῥάχιον. πόλις ᾿Ηπείρου, η τις υ στερον ἐκλήθη ᾿Επίδαμνος, πάλιν νῦν καλουμένη Δυῤῥάχιον. ὠνομάσθη δὲ ου τως, ο τι κατὰ τὸν τόπον προεχούσης α κρας γεωλόφου καὶ τὸ κῦμα προσπίπτον καὶ σχιζόμενον ῥαχίαν ποιεῖ μεγάλην· ο θεν διὰ τὴν ῥαχίαν καὶ τὸ δύσορμον ου τως ὠνομάσθη. Δύσεργον. δυσχερὲς, δύσκολον. η δύσεργον η ν τοῖς ἀῤῥωστοτέραν ε χουσι τὴν ἑτέραν. Δυσπάριτον. τὸ δυσπόρευτον. Ξενοφῶν· ἐρωτώμενος δ', εἰ ει η δυσπάριτόν τι χωρίον η α βατον. Δυσπινῆ. τὰ ἐῤῥυπωμένα.᾿Αριστοφάνης· ἀλλ' η δη τὰ δυσπινῆ θέλεις πεπλώματα. καὶ δυσπινεῖς στολάς. Δυσπόριστον. δυσεύρετον. Δυστέκμαρτον.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

δυσκατέργαστον. δυσζήτητον. δυσεύρετον. δύσληπτον. ποῦ δ' εὑρεθήσετ' ι χνος παλαῖας δυστέκμαρτον αἰτίας. Δυστράπελον ο ρυγμα. τὸ οὐκ εὐδιάλυτον. Δυσχερασμάτων. ἀτυχημάτων. ὁ δὲ ἐπὶ τὸν ἀπράγμονα βίον ἐτράπετο, μίσει τῶν ἐν πολιτείᾳ δυσχερασμάτων. Δύσφορα. χαλεπὰ, δυσύποιστα. λέγω γὰρ καὶ τὰ δύσφορ', εἰ τύχοι, κατ' ὀρθὸν ἐξιόντα. delta.583 Δυσήνεμον. τὸ κακοὺς ἀνέμους ε χον. Δύσοιστον. δυσφόρητον, δυσυπομόνητον. Δυσήνυστον. τὸ δυσκατόρθωτον. Δυσάντητον. ἐναντίον, δυσχερὲς, δυσαπάντητον. Δυσέφικτον. τὸ δυσκατάληπτον. Δυσδιάφυκτον. τὸ δυσχερῶς διαφεῦγον. Δυσέξοιστον. τὸ δυσεκκόμιστον. Δυσαλθέσ. δυσίατον, δυσθεράπευτον. Δυσαχθέσ. βαρύ. Δυσῆρεσ. τὸ δυσχερές. Δυσξύμβολα. τὰ δυσνόητα. Δυσκέλαδον. κακόηχον. Δυσπρόσιτα. τὰ δυσχερῆ. Δυσκλεέσ. α δοξον. Δύσορφνον καὶ δυσόρφνεον. μέλαν, σκοτεινόν. Δυσάητον. τὸ δύσπνευστον. Δυσαίσθητα. ο σα τῶν ζώων δυσκινήτως πρὸς φυγὴν θανάτου ε χουσιν, ὡς ὁ κεράστης καὶ ὀκτάπους. Δυσόριστον. τὸ κτιστὸν καὶ ἀόριστον. α γγελος, ψυχὴ καὶ δαίμων. η τὸ καθόλου μὴ γινωσκόdelta.584 μενον, ἀλλ' ἐκ μέρους. οι ον τὸ ξύλον τῆς ζωῆς. η δυσόριστόν ἐστι τὸ ἐν μετασχηματισμῷ καὶ οὐ κατ' οὐσίαν ἐπιφαινόμενον, ὡς ἐπὶ τῶν ἀγγέλων καὶ δαιμόνων καὶ ψυχῆς. α γγελον μὲν γὰρ ὁρίζονται τινὲς οὐσίαν νοερὰν ἡγιασμένην, η ς οὐσίας τὸν ο ρον μόνος ὁ κτιστὴς ἐπίσταται. ψυχὴν δὲ οὐσίαν ἀσώματον νοερὰν ἐν σώματι πολιτευομένην, ζωῆς παραιτίαν. η ς οὐσίας τὸ ει δος καὶ τὸν ο ρον ὁ καὶ τὴν τῶν ἀγγέλων μόνος ἐπίσταται ὁ ποιητής. δαίμων δὲ ζῶον λογικὸν, ἀθάνατον κατὰ γνώμην πάσης ἀγαθοεργίας ἐκπεσόν. (῾Ρῆμα.) Δύεται. κρύπτεται. Δῦθι. ε νδυσαι. καί· δῦ δὲ χιτῶνα. μακρόν. δεύτερος ἀόριστος ἐστὶ τῶν εἰς ¯μ¯ι, ε δυν, ε δυς, ε δυ, δῦ. Δυάζει. φλυαρεῖ, ἀλογεῖ, καὶ τὸ διστάζει. παρὰ τὸ ἐν δύο στάσεσιν ει ναι. delta.585 Δῦναι. κατελθεῖν, η εἰς δύσιν ἀπελθεῖν. ἀπὸ τοῦ δῦμι. ἡ μετοχὴ ὁ δὺς, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον δῦναι. Δύνασαι. ᾿Ιστέον, ο τι τὰ ε χοντα τὴν ἐνεργητικὴν μετοχὴν ταῦτα τροπῇ τοῦ τὸ τρίτον πρόσωπον, εἰς ¯ς ποιεῖ τὸ δεύτερον. οι ον πεποίηται, πεποίησαι, ο τι πεποιηκώς· τίθεται, τίθεσαι, ο τι τιθείς. ου τως ου ν δύναται, δύνασαι, ο τι δυνάς· καὶ ἐπίσταται, ἐπίστασαι, ο τι ἐπιστάς· ἀπὸ τοῦ δύνημι καὶ ἐπίστημι, δύναμαι καὶ ἐπίσταμαι. τὸ δὲ δύνῃ καὶ ἐπίστῃ κατὰ πάθος ἐστὶν ἀπὸ τοῦ δύνασαι καὶ ἐπίστασαι, καὶ ᾿Ιωνικῶς δύνεαι καὶ ἐπίστεαι, κατὰ κρᾶσιν τοῦ ¯ε καὶ ¯α δύνῃ καὶ ἐπίστῃ. Δύρεσθαι. ἀντὶ τοῦ ὀδύρεσθαι. ου τως ῾Ηρωδιανός. Δυσωποῦμαι. ἀντὶ τοῦ φοβοῦμαι. ου τως Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς καὶ Ξενοφῶν ἐν ᾿Απομνημονεύμασι. καὶ δυσωπεῖσθαι ἀντὶ τοῦ ὑφορᾶσθαι καὶ φοβεῖσθαι, καὶ μεθ' ὑπονοίας σκυθρωπάζειν. οἱ γὰρ παλαιοὶ ἐπὶ τοῦ κρίνειν καὶ ἐλέγχειν τὴν λέξιν λαμβάνουσι. δυσωπεῖν γὰρ ει ρηται παρ' ο σον οἱ κατακεκριμένοι κακῶς delta.586 ε χουσι τοὺς ω πας. ου τως ευ ρον τὴν λέξιν κατὰ ῥητορικὸν λεξικὸν, καὶ εἰς τὰ ἀνεκφώνητα ῾Ηρωδιανοῦ. ε νιοι δὲ ἀντὶ τοῦ αἰδεῖσθαι· εἰ καὶ μὴ τὴν ἀττικὴν, ἡ δὲ συνήθεια καὶ ἐπὶ τοῦ ἱκετεύειν. Δυσκολαίνειν. λέγει ὁ ᾿Αριστοτέλης· δυσκολαίνει γὰρ ὁ μὴ διὰ προσηκουσῶν ἀποκρίσεων φθείρων καὶ κωλύων συλλογισμόν. Δυσπετοῦντεσ. κακῶς ε χοντες, δυσχεραίνοντες. Δυσανασχετεῖ. βαρέως φέρει καὶ δυσκόλως. Δυσφορεῖ. βαρύνεται. Δυσθετήσασ. μὴ στέρξας ταῖς συνθήκαις. Δυσθανατῶντα. βιαίως τὸν βίον καταστρέφοντα. ἐν δέ τινι μοίρᾳ τῆς ἀτραποῦ δυσθανατῶντα ῾Ρωμαῖον περιεβλέψαντο, τέτρασι βολαῖς τὸ σῶμα κοσμούμενον. Δυσχρηστούμενοσ. κακῶς διατιθέμενος. ὁ δὲ ᾿Αννίβας δυσχρηστούμενος η δη τοῖς πράγμασιν ἐς Καρχηδόνα διεπέμπετο, ταύτην τὴν περίστασιν διασαφῶν. Δυσπροσίτωσ. δυσχερῶς ἐγγισθῆναι. Δυστοπωτάτωσ. δυσχερεστάτως. καὶ δυστοπώτατα. delta.587 Τὸ Δ μετὰ τοῦ Ω. (᾿Αρσενικόν.) Δωήκ· Δωΐας· Δώριος· Δωρήκ. ὀνόματα κύρια. Δωρητόσ. ὁ δῶρα λαμβάνων. Δῶροσ. κύριον. Δωροδόκοσ. ὁ δεχόμενος δῶρα. Δωροφάγουσ. ἐκφαντικῶς ἀσώτους. ἐκ τῶν δώρων τρεφομένους.῾Ησίοδος·῾Αρπάζων ἐφόρεις μέγα κυδαίνων βασιλῆας Δωροφάγους, οι

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

τήνδε δίκην ἐθέλουσι δικάσαι. Δωσιδίκουσ. ἐκδότους τῇ δίκῃ. Δωσιάδης καὶ Δωσίδασ. ὀνόματα κύρια. Δώσων. κύριον. ου τως ἐκαλεῖτο ὁ ει ς τῶν᾽Αντιγόνων, ὁ υἱὸς Δημητρίου, ο ς ε γημε Χρυσίνδα τὴν μητέρα Φιλίππου τοῦ ὑπὸ῾Ρωμαίους γινομένου. ει ρηται διὰ τὸ φιλότιμον καὶ διὰ τὸ πολλὰ διδόναι καὶ χαρίζεσθαι. Δώτῃ. μεταδοτικῷ· εὐσεβεῖ.῾Ησίοδος· Δώτῃ μέν τις ε δωκεν, ἀδώτῃ δ' ου τις ε δωκε. †Δωδάσ. τελεία θυσία.† †Δωδεσκήϊδεσ. δώδεκα θυσίαι.† †Δωμητύσ. κατασκευή.† Δώτωρ. κύριον. *ὁ δωρούμενος.* (Θηλυκόν.) Δωρεά. τὸ δῶρον καὶ δόσις ἀναπόδοτος. Δωροδοκία. ἡ δωροληψία. delta.588 Δωρογραφή. ο τάν τις αἰτίαν ε χῃ τῶν πολιτευομένων δῶρα λαβεῖν. Δωροξενία. ο τάν τις γραφῇ ξενίας καὶ δῶρον δοὺς ἐκφύγῃ τὴν συκοφαντίαν, δωροξενία λέγεται. Δωρίππη. κύριον. Δωρίς, Δωρίδοσ. ἡ κλητικὴ ω Δωρί. Δωδεκάκρουνοσ. κρήνη ἐν᾽Αθήναις. Θουκυδίδης ἐννεάκρουνον λέγει. Δωνατική. διάδοσις διδομένη παρὰ τοῦ βασιλέως τοῖς στρατεύμασι. Δωδώνη. ο ρος. Δωμητύσ. τὸ κτίσμα. Δώσ. ἡ δωρεά. δὼς ἀγαθή. ἰστέον, ο τι τὸ δὼς ὀξυτόνως λέγεται παρὰ τὸν δώσω μέλλοντα, καὶ ε στιν α κλιτον· ἐπειδὴ τὰ εἰς ¯ω¯ς μονοσύλλαβα θηλυκὰ περισπῶνται, καὶ κύρια ἐστὶν, οι ον· ἡ Κρῶς, ἡ Κλῶς, ἡ Κῶς· εἰσὶ δὲ ὀνόματα πόλεων. ἐπειδὴ ου ν τὸ δὼς, θηλυκὸν ο ν, οὐκ ε στι κύριον, ἀλλ' ου τε δὲ περισπᾶται, τούτου χάριν ε στιν α κλιτον. Δωτύς, δωτύοσ. τῆς τροφῆς. Δωτίνη. ἡ δωρεά. γέγονε παρὰ τὸν δώσω μέλλοντα δωσίνη, καὶ τροπῇ τοῦ ¯ς εἰς ¯τ δωτίνη. η ἀπὸ τοῦ δέδοται γίνεται δοτὸς καὶ ἐκεῖθεν δοτίνη διὰ τοῦ ¯ο μικροῦ, καὶ κατ' ε κτασιν δωτίνη, διὰ τοῦ ¯ω μεγάλου. ω σπερ σιτοδοτῆρες. delta.589 καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ε σαν σίτοιο δοτῆρες– οἱονεὶ κατ' ε κτασιν. –θεοὶ δωτῆρες ἐάων. καὶ Διόνυσος, Διώνυσος. Δῶ. τὸ οι κημα κατὰ ἀποκοπήν. Δωδεκάβοιον. δώδεκα βοῶν α ξιον. Δωδεκατημόριον. μοίρας δωδεκάτης. Δωδεκάδωρον. τὸ παλαιστῶν ο ν δώδεκα. δῶρον γὰρ ἡ παλαιστή. Δῶμα. τὸ οι κημα, μέγα. δόμα δὲ, τὸ δῶρον, μικρόν. δῶμα. τὰ εἰς ¯ω λήγοντα βαρύτονα πολλάκις μεταβάλλουσι τὸ παρατέλευτον ¯ε εἰς ¯ω· δέμω, δωμῶ, νέμω, νωμῶ. ἐκ δὲ τοῦ δωμῶ δωμήσω γίνεται δώμημα καὶ κατὰ συγκοπὴν δῶμα. ου τω Φιλόξενος. α λλοι δὲ ἀπὸ δέμω δόμα καὶ δῶμα κατ' ε κτασιν. Δωμάτιον. οι κημα μικρόν. Δωρητόν. τὸ εἰς δῶρον διδόμενον. Δώρημα, ¯η· δώριμον δὲ, ¯ι. δώριμον ει δός σου προσάγει τις. Δώριον. η τοι μέλος Δωρικόν. Δῶρον. ἡ παλαιστή. ἀπὸ τοῦ τὰ πλεῖστα διὰ τῆς χειρὸς ἡμᾶς *α γειν καὶ* δωρεῖσθαι, ἀφ' η ς μετρεῖται ἡ παλαιστή. Δῶρον. τὸ ξένιον. δῶρον τὸ διδόμενον. παρὰ τὸν δώσω μέλλοντα γίνεται δῶρον, δῶόν τι ο ν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ρ, δῶρον. η δοκεῖ σημειῶdelta.590 δες ει ναι τὸ ο νομα, καὶ διὰ τοῦ ¯ω μεγάλου γράφεται. ω σπερ καὶ τὸ ἁλωτός. οὐδὲν γὰρ ο νομα ἀπὸ τῆς τρίτης συζυγίας τῶν εἰς ¯μ¯ι διὰ τοῦ ¯ω μεγάλου γράφεται. διὸ καὶ τὰ παρ' αὐτῷ συγκείμενα διὰ τοῦ ¯ω μεγάλου γράφονται· οι ον· ᾽Αθηνόδωρος, μεγαλόδωρος, αἰχμάλωτος, ἀνάλωτος. ου τω Θεόγνωστος. Δώτιον. τόπος. Δῶμα. παρὰ τὸ δομῶ, δομήσω, δεδόμηκα, δεδόμημαι, δόμημα, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ¯μ καὶ κράσει τοῦ ¯ο καὶ ¯η εἰς ¯ω μέγα, δῶμα. (῾Ρῆμα.) Δῴη. ἀπὸ τοῦ δίδωμι, δώσω. –αι κέ ποθι Ζεὺς δῴη– ὁ δεύτερος ἀόριστος ε δων, καὶ τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν δῶ, ἡ μετοχὴ ὁ δοὺς, τοῦ δόντος, καὶ τὸ εὐκτικὸν δοίην. ω σπερ θεὶς, θέντος, θείην. καὶ κατ' ε κτασιν τοῦ ¯ο εἰς ¯ω δῴην καὶ δῴη. Δώομεν. δώσομεν. Δωρίζει. ὡς οἱ Δωριεῖς ᾳ δει. Δωριάζειν. παραγυμνοῦσθαι. παραφαίνουσι γὰρ οἱ Δωριεῖς τὸ σῶμα παρὰ τὸ μηδὲ ζώνας ε χειν. Δωρησάμενοσ. ἀντὶ τοῦ δωροδοκήσας. δωρησάμενος χρήμασι μεγάλοις. Δωροδοκήσαντα. οὐ μόνον δῶρα διδόναι καὶ ἀναπείθειν, ἀλλὰ καὶ τὸ λαμβάνειν. Δωσείων. ἐπιθυμῶν δοῦναι. delta.591 Δώωσι καὶ δώῃσιν. εἰ δέ κε μὴ δώωσιν. ε στι δίδωμι, δώσω, ὁ δεύτερος ἀόριστος ε δων, καὶ τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν δῶ· τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, ἐὰν δῶμεν, δῶτε, καὶ τὸ τρίτον δῶσι καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ω δώωσι. delta.592 (᾽Επίῤῥημα.) Δωριστί. ὡς οἱ Δωριεῖς ᾳ δουσιν. ᾽Αριστοφάνης· τὴν δωριστὶ μόνην ἁρμονίαν ἁρμόττεσθαι

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

θαυμαστὴν λύραν· α λλην δ' οὐκ ἐθέλειν λαβεῖν. epsilon.591 Ε. Τὸ Ε μετὰ τοῦ Α. (᾽Αρσενικόν.)᾽Εανόσ. πέπλος ποικίλος, λαμπρός.῾Εαυτούσ. ἀντὶ τοῦ ἀλλήλους κατὰ ᾽Αττικούς. (Θηλυκόν.)῾Εαῖσ. ἰδίαις.῾Εαυτάσ. ἀντὶ τοῦ ἀλλήλας. ου τως οἱ᾽Αττικοὶ λέγουσι. *καὶ ἑαυτοὺς ἀντὶ ἀλλήλους.* (Οὐδέτερον.)᾽Εανόν. ποικίλον, λεπτόν. ἁ μεγάλα δ' Αι γυπτος ἑανῷ δάψατο χαίτην. Εαρ. χρόνος, ἐν ῳ τὸ ὑγρὸν μετὰ τοῦ θερμοῦ ἐπικρατεῖ. ε αρ δὲ παρὰ τὸ ε ω τὸ πέμπω· τότε epsilon.592 γὰρ ἐκπέμπονται οἱ καρποί. ε αρ καὶ τὸ αι μα, διὰ τὸ ἐν τῷ ε αρι πλεονάζειν.᾽Εαρινόν. τὸ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ ε αρος.᾽Εάρταρα. λεπτὰ, ἁπαλά.᾽Ε τὸ στοιχεῖον. †τὸ δὲ ¯ε θαυμάσαιμι τῆς ὀνομασίας. τήν τε γὰρ ἐπέκτασιν καὶ τὸ κυκλοτερὲς τοῦ αἰῶνος ἐν τῷ ἰδίῳ τύπῳ δηλοῖ, ἐπέκτασιν μὲν τὴν εἰς μέσον ε χον μακρὰν, κυ
κλοτερὲς δὲ τὸ περὶ τὴν μακρὰν πέριξ· ο τι τοῦ ο ντος αἰῶνος μιμεῖται τὰ πέριξ.† (῾Ρῆμα.)᾽Εαγῆναι. συντριβῆναι.᾽Εάγη. συνετρίβη. α σσω τὸ κλῶ, ὁ μέλλων α ξω, ὁ δεύτερος ἀόριστος α γον, ὁ παθητικὸς η γην, η γης, η γη, καὶ κατὰ διάλυσιν τοῦ ¯η ἐάγη.᾽Εαδότα. ἀρέσκοντα. epsilon.593 Εα δή. ἀντὶ τοῦ α γε δή. καὶ ε α ἀντὶ τοῦ συγχώρει. ᾽Εακότεσ. παρῃτημένοι, ἀποπεπαυκότες. ῾Εαλωκυῖα. ἐξερημωθεῖσα. ῾Εάλωσαν. ἐκρατήθησαν.῾Εάλω. ἐκρατήθη.῾Εάλωκεν. ἐλήφθη. καὶ ἑαλωκώς.᾽Εάλη. συνεστράφη. Αἰνείας δ' ἐάλη. παρὰ τὸ ἀλῶ τὸ ἐκκλίνω καὶ πλανῶ. οἱ γὰρ ἐκκλίνοντες τινὰς καὶ πλανῶντες οὐκ ἐπαίρονται, ἀλλὰ συστρέφονται· ο θεν καὶ τοὺς ι ππους α λεται, ἀντὶ τοῦ ἀλεῖται. ο ἐστι συστραφεῖται. τὸ δὲ ἀλῶ γέγονε παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ¯α ἀλῶ. οἱ γὰρ πλανώμενοι οὐ τυγχάνουσιν ου θέλουσιν. ε στι δὲ τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων· οι ον ἀλόω, ὁ μέλλων ἀλώσω, ὁ δεύτερος ἀόριστος η λον, ὁ παθητικὸς η λην, ἐξ ου ἡ μετοχὴ ἀλεὶς, τὸ δεύτερον η λης, η λη, καὶ κατὰ διάλυσιν ἐάλη. Εασασ. ἐχαροποίησας. –ἐπεί με πρῶτον ε ασας. παρὰ τὸ η δω, τὸ εὐφραίνομαι, η σω, η σας καὶ ἐν διαιρέσει ε ασας. Εαται. κάθηται.᾽Ιωνικῶς. ἑῶ, ε ημι, ε εμαι, η μαι, η ται καὶ᾽Ιωνικῶς ε αται, καὶ πλεονασμῷ ει αται. ὡς μέμνηται, μεμνήαται.᾽Εάφθη. ἐπηκολούθησεν. ε πω, ε ψω, ει φα, ει μμαι, ει φθην, καὶ ἐν διαλύσει ἐάφθην, τὸ τρίτον ἐάφθη. η παρὰ τὸ ἐῶ ἐάθη καὶ πλεοepsilon.594 νασμῷ τοῦ ¯φ ἐάφθη. η παρὰ τὸ ε πω τὸ ἀκολουθῶ ει φθη, ι ν' ῃ ἐπηκολούθησε, καὶ ἐν διαιρέσει τῆς ¯ε¯ι διφθόγγου εἰς ¯ε¯α ἐάφθη. ε στι δὲ καὶ τὸ παθητικὸν μονῆρες, καὶ οὐδὲν αὐτῷ ο μοιον. οὐ γὰρ εἰς ¯ε καὶ ¯ι διελύθη οὐδὲ εἰς δύο ¯ε¯ε, ἀλλ' εἰς ¯ε καὶ ¯α. Τὸ Ε μετὰ τοῦ Β. (᾽Αρσενικόν.) Εβενοσ. ο νομα ξύλου. καὶ ε βελος.᾽Εβιωκαῖοι. ε θνος.᾽Εβουσαῖος καὶ᾽Εβούτιοσ. ὀνόματα κύρια.῾Εβραῖοι. ἀπὸ τοῦ Εβερ υἱοῦ Σάλα, ο ς ἐμέρισε τοῖς ε θνεσι τὴν γῆν. Εβροσ. ποταμὸς Θρᾴκης. (Θηλυκόν.)῾Εβδομάτη. ἡ ἑβδόμη. καὶ ἑβδομευόμενα. τοῖς ἀποτεχθεῖσι παιδίοις τὰς ἑβδόμας καὶ τὰς δεκάτας η γον καὶ τάγε ὀνόματα ἐτίθεντο αὐτοῖς· οἱ μὲν τῇ ἑβδόμῃ, οἱ δὲ, τῇ δεκάτῃ. Εβουρις᾽Εβουδίκη. ὀνόματα πόλεων. (῾Ρῆμα.) Εβαν. ἐπορεύθησαν. ᾽Εβαρυθύμησαν. ἐλυπήθησαν.᾽Εβαρυώπησαν. ἀσθενεῖς ἐγένοντο τοὺς ὀφθαλμούς. Εβα με. κατέλαβέ με.᾽Αριστοφάνης· τί χρέος ε βα με μετὰ τὸν Πασίαν.᾽Εβαρύνετο. κυριώτερον. οὐ δεῖ γὰρ λέγειν ἐβαροῦντο η βαροῦμαι η βαρούμενος. epsilon.595 ᾽Εβάστασεν. ἀντὶ τοῦ ἐδοκίμασε. πάσας δ' ἰδέας ἐξήτασε, πάντα δ' ἐβάστασε φρενί. Εβασεν. ἀντὶ τοῦ ε κραξεν. Εβασον. ε ασον, συγχώρησον. ου τως Συρακούσιοι καὶ Λάκωνες. γέγονε δὲ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ β. τὸ γὰρ ε ασον, ε βασον, καὶ τὸ ε αται, ε βαται, καὶ τὸ ε α, ε βα.᾽Εβεβαίωσασ. ἐφανέρωσας.᾽Εβίωσασ. ε ζησας. Εβλω. ε δωκε, διέσπασεν.᾽Εβόμβησεν. η χησεν.᾽Εβουλιμίασαν. λίαν ἐπείνασαν.᾽Εβόησεν. ἐφώνησεν. ᾽Εβόων. ε κραζον.᾽Εβληχῶντο. ἐπὶ τῶν προβάτων λέγουσιν. Εβριξαν. μετὰ τροφὴν ἐκοιμήθησαν. ᾽Εβριάζοντο. ηὐφραίνοντο. ᾽Εβραγχίασεν. ἐκοπίασεν. epsilon.596 Εβρασεν. ἐκ τῆς θαλάσσης εἰς τὴν γῆν ε ῤῥιψεν.᾽Εβρόμησεν. η χησεν. ἐβρόντησεν. ᾽Εβύνουν. ἐπλήρουν, ε φραττον.᾽Αριστοφάνης· χρυσίῳ τούτων ἐβύνουν τὸ στόμα. ῾Εβδομηκοντάκις ἑπτά. τοῦτο οὐκ ἀριθμὸν τίθησι. Τὸ Ε μετὰ τοῦ Γ. (᾽Αρσενικόν.)

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

Εγγυοσ. ὁ ἐγγυητής.᾿Εγγύθετοσ. ὁ προσεδρεύων τόπος.᾿Εγγλωττογάστωρ. ὁ ἐκ τοῦ λέγειν ζῶν. πεποίηται ἡ λέξις παρὰ τὸ διὰ γλώσσης καὶ διὰ λόγων τρέφεσθαι. Εγγονοσ. ὁ υἱός. ε κγονος δὲ ὁ τοῦ υἱοῦ υἱός. καὶ Ομηρος· υἱός θ' υἱωνός τε Διὸς νεφεληγερέταο.᾿Εγήγαρτος καὶ ἐγήχαρτοσ. ὁ ἐπίχαρις. epsilon.597᾿Εγκέφαλοσ. παρὰ τὸ ἐγκεῖσθαι τῇ κεφαλῇ καὶ τὸ κέρας· η παρὰ τὸ ἐγκεῖσθαι τὰ φάη. η ἐγκράνιος διὰ τὸ ἐγκεῖσθαι ἰδιώτερον τῷ κρανίῳ.᾿Εγκρυφίασ. ὁ ἐν σποδιᾷ γενόμενος α ρτος. *᾿Εγκτόσ. ὁ ζωγράφος.*᾿Εγκρατήσ. ὁ ταῖς φαύλαις ἐπιθυμίαις λόγῳ μὴ ἀκολουθῶν. ἐγκρατὴς λέγεται οὐ κατ' ἀπάθειαν, ἀλλὰ διὰ τὸ πάσχειν μὲν, μὴ α γεσθαι δὲ ὑπὸ τῶν παθῶν. καὶ ἐγκρατὴς καὶ ἐπικρατέστερος.᾿Εγκαρσίχολοι. ὀξύχολοι. κεκραμένην χολὴν ἐν τῇ κεφαλῇ ε χοντες. οἱ γὰρ ἰχθύες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τὴν χολὴν ε χουσιν. ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ ἡ λέξις.᾿Εγκυσίχωλοσ. ει ρηται παρὰ τὸν κύσον. ὁ ἀπὸ τοῦ κύσου χωλὸς, καὶ τῆς κοτύλης. κύσον γὰρ εἰώθασιν οἱ κωμικοὶ καὶ τὸν πρωκτὸν καepsilon.598 λεῖν, περὶ ο ν ἡ κοτύλη ε στι. ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ ἡ λέξις.᾿Εγκάθετοσ. κατάσκοπος, ὁ ἐνεδρευτής. Εγκριτοσ. ἐκλελεγμένος.᾿Εγκοπεύσ. τὸ ἐργαλεῖον.᾿Εγκέλευστοι. μετὰ προστάξεως. οἱ δὲ ὑπὸ Κύρου ἐγκέλευστοι.᾿Εγκταί. οἱ διαγράφοντες τοὺς τοίχους ζωγράφοι.᾿Εγχέσπαλοι. πολεμικοί. ε σειον γὰρ τοὺς κοντοὺς πρὸ τῆς ἀφέσεως, μήποτε α ρα ει εν κλασθέντες.᾿Εγχεσίμωροσ. πολεμιστής. ὁ κακοπαθῶν τῷ ε γχει καὶ τῷ δόρατι.᾿Εγχειγάστωρ. ὁ διὰ τοῦ δόρατος ζῶν.᾿Εγχείμαργοσ. πολεμικὸς, ὁ μαινόμενος τῷ δόρατι.᾿Εγχειρογάστορεσ. οἱ ἀπὸ χειρῶν ζῶντες. epsilon.599 Εγγυοσ. μεσίτης.᾿Απόστολος· κατὰ τοσοῦτον κρείττονος διαθήκης γέγονεν ε γγυος᾿Ιησοῦς. (Θηλυκόν.)᾿Εγγαστρίμυθοι. αυ ται γυναῖκες η σαν, αι τινες τὰς τῶν θνησκόντων ψυχὰς ἐξεκαλοῦντο. μιᾷ δὲ αὐτῶν ἐχρήσατο Σαοὺλ, η τις ἐξεκαλέσατο τὴν ψυχὴν Σαμουὴλ τοῦ προφήτου. Εγγειον. χέρσον, ξηράν.᾿Εγγρεκύδοιμοσ. ἡ ἐγείρουσα κύδοιμον καὶ θόρυβον τοῖς ἐναντίοις.᾿Εγγύη. ἡ ἀσφαλὴς ἀντιποίησις καὶ σταθηρά· η ἡ περὶ τινὸς ἀναδοχή. ἀπὸ τοῦ γῆ, γύη καὶ ἐγγύη· καὶ γὰρ ἡ γῆ τῶν α λλων στοιχείων παγιωτέρα.᾿Εγγυητή. γυνὴ ἡ μεμνηστευμένη. Προκόπιος· ἡ δὲ ἐγγυητὴ υ στερον Βελισαρίῳ γυνὴ γέγονεν η δη παίδων μήτηρ πολλῶν.᾿Εγγυθήκη. σκεῦός τι, πρὸς τὸ κρατῆρας η λέβητας η τὶ τοιοῦτον οὐκ ἀλλότριον ἐπικεῖσθαι ἐπιτήδειον ει ναι.᾿Εγγώνιοσ. ἡ μὴ στρογγύλη καὶ μὴ α γαν περιφερής. ἐν τῷ συνδείπνῳ τῷ τοῦ Μαικήνα τράπεζα ἐγγώνιος η ν ὑπὸ τῇ κλισίᾳ.᾿Εγκληματικαὶ δίκαι. αἱ εἰς τὴν οἰκείαν κατάστασιν τὸν κατηγορούμενον ζημιῶσαι, οι ον ε κπτωσιν ἱερωσύνης. epsilon.600 Εγκλητοσ. ἡ ἐπὶ σύνοδον παραίτησις. Εγκλισιν.᾿Αναξαγόρας φησίν· ω στε κατὰ κορυφὸν τῆς γῆς τὸν ἀεὶ φαινόμενον ει ναι πόλον, υ στερον δὲ τὴν ε γκλισιν λαβεῖν· τουτέστι τὴν τροπήν. Εγκλισισ. βούλημα ψυχῆς διὰ φωνῆς σημαινόμενον. οι ον· ὁριστικόν· προστακτικόν· ὑποτακτικόν· εὐκτικόν. ἡ γὰρ ἀπαρέμφατος οὐκ ε στι κυρίως ε γκλισις, ἀλλὰ καταχρηστικῶς διὰ τὸ μὴ ε χειν πρόσωπα.᾿Εγκύκλιοσ. ἡ γραμματική· ἡ ποιητική· ἡ ῥητορική· ἡ φιλοσοφία· ἡ μαθηματική· καὶ ἁπλῶς πᾶσα τέχνη καὶ ἐπιστήμη, διὰ τὸ περιϊέναι ταῦτα τοὺς σοφοὺς ὡς διά τινος κύκλου. λέγεται δὲ καὶ ἡ ἐτήσιος χρημάτων δόσις. καὶ ἐγκυκλίας λειτουργίας, τὰ καθ' ε καστον ἐνιαυτόν. κύκλος γὰρ ὁ ἐνιαυτός· ἀπὸ τοῦ εἰσκυκλεῖσθαι τῇ τῶν ἡμερῶν περιόδῳ.᾿Εγκράτεια. ἡ τῶν κακῶν ἀποχή. η διάθεσις ἀνυπέρβατος τῶν κατ' ὀρθὸν λόγων. η ε ξις ἀήττητος ἡδονῶν. ἐγκράτεια δὲ σωφροσύνης διαφέρει. ἡ μὲν γὰρ σωφροσύνη ἠρεμαίας ε χει τὰς ἐπιθυμίας· ἡ δὲ ἐγκράτεια σφοδράς.᾿Εγκρίσ. γλύκασμα ἐξ ἐλαίου ὑδαρές. Εγκρισισ. ἱερὸς ἀγών. epsilon.601᾿Εγκοπή. ε νεδρον. ἐμπόδιον.᾿Εγκονίδεσ. αἱ ὑπηρέτιδες. ἀπὸ τοῦ κονῶ τὸ ἐνεργῶ. τινὲς καὶ τὸ ἐγκόμαι λέγουσι τὸ αὐτὸ σημαίνειν.᾿Εγκαινίδεσ. μέρος τὶ τοῦ πλοίου. ξύλα ἰθυτενῆ, καθάπου ζυγά. καὶ ἐγκαινίδας υ περθεν κατὰ τὸ ἐγκάρσιον ἐνθέντες.᾿Εγκύμονοσ. ἐγκύου ου σης. καὶ ε γκυος γυνή. Εγχελυσ. τὸ ἑνικόν. τὸ δὲ πληθυντικὸν ἐγχέλυες, παρὰ τοῖς᾿Αττικοῖς ἐγχέλεις.᾿Αριστοφάνης· ω σπερ οἱ τὰς

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἐγχέλεις θηρώμενοι πέπονθας. καὶ πάλιν· οὐδὲ χαίρω βατίσιν οὐδ' ἐγχέλεσιν. ευ ρον δὲ καὶ τὸ ε γχελυς ἀττικῶς· ευ ρον δὲ καὶ τὸ ε γχελις διὰ τοῦ ἰῶτα παρὰ Βοιωτοῖς. καὶ αἱ πτώσεις ἐγχέλεων, ἐγχέλεσιν. Ευ πολις· τὸ σῶμ' ε χουσι λεῖον ω σπερ ε γχελυς. epsilon.602 ̓Εγχυτρίστριαι. αἱ τὰς χοὰς τοῖς τετελευτηκόσιν ἐπιφέρουσαι. ε λεγον δὲ καὶ τὸ βάψαι καταχυτρίσαι· ὡς ̓Αριστοφάνης. ἐγχυτρίστριαι καὶ ο σαι τοὺς ἐναγεῖς καθαίρουσιν αι μα ἐπιχέουσαι ἱερείου. καὶ τὰς θρηνητρίας. ε τι γε μὴν καὶ τὰς μαίας τὰς ἐκτιθείσας ἐν χύτραις τὰ βρέφη. καὶ ἐγχυτρίζειν τὸ ἀποκτείνειν ἐπὶ τῶν ἐν χύτραις ἐκτιθεμένων τὰ βρέφη. Εγεστα. πολεμικὸν μηχάνημα, ἐκ λίθων καὶ ξύλων καὶ χοὸς ἐγειρόμενον. ̓Εγκίσσωσις. ἡ ο χευσις. τοῦ Ψελλοῦ· ἐγκίσσωσις ἡ ο χευσις· ἡ σύλληψις δὲ πλέον. (Οὐδέτερον.) Εγγυον. τὸ ἀσφαλές. ε γγιον δὲ, τὸ ἐγγύτερον, ¯ι. ε γγυον δὲ καὶ ε γγιστα οὐ λέγουσιν, ἀλλ' ἐγγυτέρω καὶ ἐγγύτατα. ̓Εγκύκλιον. καθολικὸν η ἁπανταχοῦ. epsilon.603 Εγκυκλον. ἱμάτιον. ̓Αριστοφάνης· τὸ ε γκυκλον τουτὶ κατατιθεῖσαν. ̓Εγκύρτια. τὰ ἐν τοῖς κύρτοις ἐνυφάσματα. Εγκαφος. τὸ ἐλάχιστον. Ευ πολις· ου τ' α ρ λέλειπται τῶν ἐμῶν οὐδ' ε γκαφος. παρὰ τὸ ἐγκάπτω, ε γκαφος, τὸ μὴ δὲ ἐγκάψαι ἀρκοῦν. Εγκαρπον. τὸ ε γκυον. ̓Εγκάρδιον. τὸ μεγάλως δεινὸν καὶ ἁπτόμενον τῆς καρδίας. η τὸ κρύφιον, η τὸ ἐξ ἰσχυρᾶς διαθέσεως. Εγκασιν. ἐγκάτοις. ἀπὸ τοῦ καταχέειν τὴν τροφήν. λέγει δὲ καὶ τὸ η παρ καὶ τὸν σπλῆνα παρὰ τὸν πνεύμονα. ε ντερον δὲ, οὐκ ε γκατον. τὸ δὲ ε ντερον, οι ον ε τερον καὶ οὐχ ο μοιον. η παρὰ τὸ ἐντὸς κεῖσθαι τῶν μελῶν. ἐγκάτοισι, καὶ ἀποβολῇ τῆς ¯τ¯ο¯ι συλλαβῆς ε γκασιν. οὐκ ε στι δὲ συγκοπὴ, μάχεται γὰρ ἐπεκτάσει συγκοπή· ἐναντίον γάρ. α μεινον ου ν μεταπλασμὸν λέγειν· ε στι γὰρ ἐγκάτοισι καὶ κατὰ μεταπλασμὸν ε γκασιν, ὡς α στροις α στρασιν. ου τως ̔Ηρωδιανὸς ἐν τοῖς περὶ παθητικοῦ. ̓Εγκάρσιον. πλάγιον. epsilon.604 Εγκομμα. τὸ πρόσκομμα. ̓Εγκώπαια. τὰ περιδέῤῥαια. ̓Εγκαίνια. ἑορτὴ, καθ' η ν ἐκαινουργήθη τι. ̓Εγκαταλείμματα. τὰ εὐαπομένοντα. καὶ ἐγκατάλειμμα η τοι τὸ μνημόσυνον. τοῦτο δὲ διττόν ἐστιν, η ἐν παιδοποιΐᾳ η ἐν ἀγαθοεργίᾳ. ̓Εγκώμιον. παρὰ τὸ ἐν τῇ κώμῃ ᾀ δεσθαι. κώμας γὰρ ε λεγον οἱ παλαιοὶ τοὺς στενωποὺς καὶ τὰ α μφοδα· η ρχοντο γὰρ τῇ νυκτὶ, οι τινες παρά τινων μεγιστάνων ἐβλάβησαν, καὶ εἰς τὰς ἀμφόδους ἱστάμενοι ἐκακολόγουν καὶ υ βριζον τὸν ἀδικοῦντα. *̓Εγχειρίδιον. τμητικὸν ο ργανον. Εγχοσ. τὸ δόρυ. καὶ ε γχεα. καὶ Ομηρος· ε γχος ε χ' ἑνδεκάπηχυ–. ̓Εγχώριον. οἰκεῖον. ἀλλὰ κατὰ τὰ τῶν ἐγχωρίων ἀνθρώπων η θη κάλλιστα γινώσκουσιν. † Εγχωρα. ἐντόπια.†̓Εγώγιον καὶ ὠγύγιον. τὸ ἀρχαῖον. ̓Εγκύκλιον. καθολικόν. ἀλλ' η ν ἐγκύκλιον αὐτῷ καὶ πρόχειρον τὸ τὰ τοιαῦτα ἁμαρτάνειν. epsilon.605 (̔Ρῆμα.) ̓Εγρήγορα χρὴ λέγειν, οὐ γρήγορα. ̓Εγαργάλιζον. ὑπέσαινον, ἐκίνουν. ̓Εγανώθη. εὐφράνθη, ἐχάρη. Ομηρος· –γάννυται δὲ φρένα ποιμήν. ̓Εγγλωττοτυπεῖν. τὴν γλῶτταν ψοφεῖν, καὶ τὰ κατορθώματα σεμνολογεῖν, καὶ ἀεὶ ἐπὶ τῆς γλώττης ε χειν. ̓Εγγυήσασθαι. μνηστεύσασθαι. ̓Εγγυωμένη. ἀσφαλιζομένη. Πισίδης· νῦν πανσέληνος ἡ σελήνη λαμπέτω· τοῦ Χοσρόου λύοντος ἐγγυωμένη, πέρσας τὸ λοιπὸν μὴ θεουργεῖν τὴν κτίσιν. ̓Εγγυῶ. ἐκδίδωμι. ̓Εγγυώμεθα. ἀντιφωνούμεθα. ̓Εγγεγυμνασμένον. οἱονεὶ φανερὸν καὶ δεδοκιμασμένον. ̓Εγγελῴη. γελάσοι. ̓Εγεγήθει. ε χαιρεν. ̓Εγείρου χρὴ λέγειν, οὐχὶ ε γειραι, εἰ μή τις προτίθησι τὸ σαυτόν· ε γειρε δὲ τὸν λίθον, ψιλόν. ̓Εγερθῆναι ἐξ υ πνου. ἀναστῆναι τῷ σώματι. Ευ πολις· τίς οὐκ ἐξεγείρας μ' ἐστὴν οἰμώξει μακρά· ο τι η μ' ἀνέστησ' ὠμόϋπνον. λέγουσι epsilon.606 δὲ καὶ ἐπεγεῖραι καὶ ἐπεγερθῆναι. ἡ θεράπαινα ἐπεγείρασά με. ̓Εγηγερμένοσ. διανιστάμενος. ̓Εγγυαλίξαι. τὸ εἰς χεῖρας παρασχεῖν. παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ καὶ λαμβάνω, ο θεν καὶ γωρυτὸς, ὁ δεχόμενος τὰ ῥυτὰ, η τοι τὰ τόξα. γύω ῥῆμα, ἀφ' ου καὶ γύαι αἱ χεῖρες, α ς πρὸς τὸ λαβεῖν καὶ συνέχειν ἡ φύσις ἐδημιούργησεν. ε τερον παράγωγον γυΐζω, καὶ ἐν συνθέσει καὶ κατὰ πλεονασμὸν τῆς ¯α¯λ συλλαβῆς γέγονεν ἐγγυαλίζω. ̓Εγγείνονται. γεννῶνται. οι ον· –κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλὰς Εὐλὰς ἐγγείνονται– γείνω τὸ γεννῶ, γείνονται

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

καὶ ἐγγείνονται. ᾿Εγκατέσκηψαν. ἐφώρμησαν, ἐπέδραμον. ἐπεδράξαντο. τὰ Αἰγυπτίων κακὰ ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ πόλει ἐγκατέσκηψε καὶ τῇ Ῥώμῃ. ου τως φησὶν Οὐάρων. ᾿Εγκατειλημμένην. ληφθεῖσαν. ᾿Εγκατειλεγμένοσ. τεταγμένος. ᾿Εγκατελέγησαν. ᾠκοδομήθησαν. ἐγκατελέγησαν λίθοι. αἱμασιάς τε λέγων. ᾿Εγκανάξαι. ἐνσεῖσαι. ἐγχέαι. πεποίηται δὲ ἡ λέξις.᾿ Αριστοφάνης· epsilon.607 ι θι νῦν α κρατον ἐγκάναξόν μοι πολύν· ε λκυσον· ἐκρόφησον· ε κπιε. παρὰ τὸ κανοῦν. η τοι ἐγχέαι. οἱ δὲ στρατιῶται ἐπὶ τοῦ θορύβου τάττουσι τὴν λέξιν. παρὰ τὴν καναχὴν, ο σημαίνει τὸν κτύπον. ἐγκανάξαι ου ν τὸ ἐγχέαι μετὰ ψόφου, ο ἐστι πολὺ, ω στε καὶ ἠχεῖν καὶ θορυβεῖν. * ᾿Εγκύρσαι. ἐντυχεῖν.* ᾿Εγκαθίζουσα. ἐνεδρεύουσα. καὶ ἐγκάθηται ἀντὶ τοῦ ἐνεδρεύει. ᾿Εγκαθιέμενοι. ἀφιέντες. ᾿Εγκαλλωπισαμένου. ἐναβρυνομένου.᾿Εγκαθειργνύντεσ. ἐναποκλείοντες. η καὶ κωλύοντες.᾿Εγκαυχᾷ. μεγαλαφρονῇ. ᾿Εγκαλύπτεται. ὑποστέλλεται, αἰσχύνεται. ᾿Εγκεκαυμένη. ἐζωγραφημένη. ἐπεὶ καὶ ἐγκταὶ λέγονται οἱ ζωγράφοι, οἱ διαγράφοντες τοὺς τοίχους. ι σως παρὰ τὸ κῶ τὸ κοιλαίνω.᾿ Εγκεκοισυρωμένοσ. ὁ ὑπερηφανευόμενος. ᾿Εγκεκορδυλημένοσ. ἐγκεκαλυμμένος, ἐντετυλιγμένος καὶ συνεστραμμένος, ω στε μηδ' ἀνθρώπου σχῆμα δηλοῦν. ου τως᾿ Αριστοφάνης κέχρηται τῇ λέξει. παρὰ τὴν κορδύλην, η τις epsilon.608 ἐστὶν οι δημα τῆς κεφαλῆς ὑπὸ πληγῆς γενόμενον. ει ρηται γὰρ παρὰ τὸ κάρα. καὶ γὰρ κορδύλην λέγουσιν οἱ Κύπριοι τὸ ἐνείλημμα τῆς κεφαλῆς, ο περ᾿ Αθηναῖοι κρωβύλην καλοῦσι, Πέρσαι δὲ κίδαριν. ῥητορικὴ ἡ λέξις. ᾿Εγκεκύκλησαι. ἀνέστρεψαι. ᾿Αριστοφάνης· οὐκ οι δ' ο πη ἐγκεκύκλησαι. ᾿Εγκεντρωθείσ. ἀσφαλισθείς.᾿ Εγκέχοδα. διὰ φόβον τινὰ ε χεσα. ἀπεπάτησα.᾿ Εγκονεῖν. τὸ σπεύδειν, τὸ ἐνεργεῖν. ἀπὸ τοῦ κόνις κονῶ καὶ ἐγκονῶ· οἱ γὰρ ἐπειγόμενοι τὶ πράττειν κατὰ τὸν δρόμον ἐγείρουσι κόνιν. Εγκειται. ἐπίκειται.᾿Εγκισσῶσιν. ἐπιθυμοῦσι συλλαμβάνειν.᾿ Εγκομβώσασθαι. στολίσασθαι.᾿ Εγκουλεήσατο. καθῆκεν εἰς τὸν κουλεὸν τὸ ξίφος.᾿ Εγκιλικίζεται. κακοηθεύεται. κακοποιεῖ. τοιοῦτοι γὰρ οἱ Κίλικες. ᾿Εγκωμιάζει. ἐπαινεῖ, δοξάζει. ᾿Εγκραγών. λόγοις ἐξαναστὰς, λοιδορησάμενος. συντάσσεται δὲ μετὰ δοτικῆς.᾿ Εγκραγγάνειν. ἐμβοᾷν. epsilon.609 ᾿Εγκρίνει. συντάττει. ου τι που τοὺς μὲν ἐγκρίνει, τοὺς δὲ ἀποκρίνει.᾿ Εγκυρῆσαι. ἐντυχεῖν. ου τως Κρατῖνος.᾿ Εγλιξάμην. ἐπεθύμησα. ου τω Πλάτων. Εγνω. ἀντὶ τοῦ ε κρινεν. ε γνω ου ν ὁ βασιλεὺς αὐτοὺς ἀδικεῖν. καὶ ε γνωσαν ἀντὶ τοῦ ε κριναν. καὶ τὸν Μάγκινον τοῖς Νομαντίνοις ἐκδοθῆναι ε γνωσαν.᾿ Εγνωμάτευεν. ἀντὶ τοῦ βουλὰς ἐδίδου καὶ γνώμας. ὁ δὲ ἐγνωμάτευε, πάντη ἀξύμφορον ει ναι Πέρσαις φιλίαν θέσθαι, ὡς πρὸς Τούρκους. ᾿Εγνωσμένον. βεβουλευμένον. ὁ δὲ φράζει, καὶ ἐγνωσμένον αὐτῷ ει η. η κεκριμένον. ἐγνωσμένον δὲ ει ναι σφίσιν, ἐπειδὰν ἐλάσωσιν αὐτοὺς οἱ Μαυρούσιοι.᾿ Εγρηγορώσ. α γρυπνος διατελῶν.᾿ Εγρήγορα χρὴ λέγειν, οὐ γρήγορα. καὶ τὰ παρελυληθότα ἐγρηγόρει καὶ ἐγρηγόρεσαν. φησὶν ὁ κωμικός· ε ως διέλαμψεν ἡμέρα ἐγρηγόρησεν. epsilon.610 καὶ τὸ προστακτικὸν ἐγρήγορθι. καὶ τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἐγρηγόρῃ. παροξυτονοῦντες λέγουσιν.᾿ Εγχανών. καταγελάσας. ᾿Αριστοφάνης· οὐδ' ἐγχανὼν τεθνήξει. Εγχει. ε μβαλε. ᾿Εγχεῖν. ἐγκεράσαι η ἀντὶ τοῦ σπεῖσαι. Ξενοφῶν· ὁ δὲ τοῖς νεανίσκοις ἐγχεῖν ἐκέλευσεν. ᾿Εγχρίπτω. πλησιάζω, προσεγγίζω. καὶ ἐγχριφθεῖσα. ᾿Εγχρίψαι. ἐμπεσεῖν· παραπολαῦσαι. παρ' ῾Ηροδότῳ. ᾿Εγχυτρίζειν. ἀποκτείνειν. ἐπὶ τῶν ἐν χύτραις ἐκτιθεμένων βρεφῶν. ῥητορικὴ ἡ λέξις. Εγρετο. ἀπὸ τοῦ ἐγείρετο, κατὰ συγκοπήν. ᾿Εγρήγορθα. ἰστέον, ο τι τὸ ἐγρήγορθα ἀπὸ τοῦ ἐγείρω. ὁ παρακείμενος η γερκα, η γορα, καὶ ὁ ἀττικὸς ἐγρήγορα καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ρ καὶ ἐπενθέσει τοῦ ¯θ ἐγρήγορθα. epsilon.611᾿ Εγρηγορῶ. ἀπὸ τοῦ ἐγείρω, η γερκα, καὶ ὁ μέσος η γερα, καὶ τροπῇ τοῦ ¯ε εἰς ¯ο καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ε ἐγρήγορα. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐγρήγορα καὶ ἀπὸ τοῦ ἐγείρω κατὰ συγκοπὴν ε γρω.῾ Ηρωδιανὸς περὶ παθῶν.᾿ Εγῷδα. ἐγὼ γινώσκω. ἐγῷδα τοῦτον καὶ διέσκεμμαι πάλαι α νθρωπον ἀγριοποιόν.᾿ Εγῷμαι. ἐγὼ οι μαι, καὶ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

κατὰ κρᾶσιν ἐγῷμαι. καὶ ε γωγε οι μαι ἀντὶ τοῦ ἐγὼ οι μαι. κατὰ πέντε τρόπους διαιρεῖται σύνθεσις ἀπὸ συνθέσεως· κατὰ τόνον· κατὰ γραφήν· κατὰ πνεῦμα· κατὰ εἰσβολὴν μορίου· κατὰ διάλεκτον. κατὰ τόνον, ω σπερ τὸ πάροδος· κατὰ γραφὴν, ω σπερ τρισχίλιοι· κατὰ πνεῦμα, ὡς ε νεστι καὶ ε ξεστι· κατὰ εἰσβολὴν μορίου, ὡς τὸ, ὡσεὶ χνοῦς· κατὰ διάλεκτον, ω σπερ ε γωγε.᾿Ιστέον, ο τι οἱ᾿Αθηναῖοι τὸ ἐγὼ ε γωγε λέγουσι· καὶ ε στιν ε ν μέρος λόγου. εἰ γὰρ η σαν δύο μέρη λόγου, ἐγώ γε η μελλεν ει ναι. πᾶσα γὰρ λέξις ὀξυτόνως ἐπιφερομένη ἐγκλιτικῶς φυλάσσει τὴν ὀξεῖαν τάσιν· οι ον σοφὸς, σοφός γε, καλὸς, καλός γε, ψευδὴς, ψευδής γε· ου τως ου ν ἐγὼ, ἐγώ γε· ἀλλὰ μὴν ε γωγε ἐστὶ προπαροξυτόνως καὶ δηλοῖ, ὡς ε ν μέρος λόγου ἐστὶ τῆς ¯γ¯ε ἐπεκτάσεως ου σης.᾿Εγκρῖναι. ἀντὶ τοῦ συναριθμῆσαι. καὶ ὁ᾿Απόστολος· οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγκρῖναι, η συγκρῖναι ἑαυτοὺς τισί. τὸ δὲ συγκρίναι ἀντὶ τοῦ παραθεῖναι. ὡς ἀλαζόνας κωμῳδεῖ αὐτούς· κατ' εἰρωνείαν γὰρ ὁ λόγος. epsilon.612 (᾿Επίῤῥημα.)᾿Εγγύσ. πλησίον. παρὰ τὴν γύην τὴν γῆν καὶ τὴν ἐν πρόθεσιν γίνεται ἐγγὺς ἐπίῤῥημα. ὡς α ν τις ει ποι ἐν γῇ, η ς οὐδὲν τῶν α λλων στοιχείων πλησιέστερον ἀνθρώπῳ χερσαίῳ ο ντι.᾿Εγγυτί. ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. ου τως Καλλίμαχος. Τὸ Ε μετὰ τοῦ Δ. (᾿Αρσενικόν.)᾿Εδέατροσ. ὁ ἐπιστάτης τῆς ο λης διακονίας καὶ παρασκευῆς.᾿Εδεσηνόσ. τοπικός.᾿Εδνωτήσ. κηδεστὴς, πενθερός. ἀπὸ τοῦ διδόναι ε δνα, η τοι ἐξώπροικα. ἐκ τοῦ η δω τὸ εὐφραίνομαι ε δνα. ε δνα δὲ λέγει τὰ πρὸ τοῦ γάμου διδόμενα τῇ νύμφῃ. παρὰ τὸ η δω, τὸ εὐφραίνομαι, ἡδανὸν καὶ ἐν συγκοπῇ καὶ συστολῇ τοῦ η εἰς ε ε δνον, η δονται γὰρ τούτοις αἱ νύμφαι. η παρὰ τὸ ε ζω ε δανον καὶ κατὰ συγκοπὴν ε δνον, τὸ αι τιον τοῦ παρέζεσθαι καὶ παραμένειν τὴν νύμφην τῷ νυμφίῳ. ου τως Ωρος ὁ Μιλήσιος.᾿Εδόσ. ὁ φάγος, ὁ λαίμαργος. ἐκ τοῦ ε δω τὸ ἐσθίω. †᾿Εδοῦοι. ο νομα ε θνους.† †᾿Εδρηστὴς η ἐδρίτησ. ὁ ἱκέτης. ἀπὸ τοῦ καταφεύγειν ἐπὶ τὴν ἑστίαν.†῾Εδραῖοσ. σταθηρὸς, ἀσάλευτος, ἀκλόνητος.᾿Εδώμ. τόπος. ἑρμηνεύεται δὲ θερμασία. (Θηλυκόν.) Εδεσσα. πόλις. αἰδέσιος δὲ ὁ αἰδοῦς α ξιος, δίφθογγον. epsilon.613᾿Εδέμ. τρυφὴ ἑρμηνεύεται.᾿Εδητύσ. ἡ βρῶσις. ἐδῶ, ἐδήσω, ἐδητύς. εἰ γὰρ η ν ἐκ τοῦ ε δω, ω σπερ γράφω, γραπτὺς, πράσσω, πρακτύς. καὶ ε δω, ἐστὸν ω φειλεν ει ναι, οὐχὶ ἐδεστόν. ου τως Φίλων.᾿Εδναία. ἡ καθέδρα. Εδρα. ἡ στάσις, ἡ καθέδρα. ε δρα καὶ ὁ σφιγκτὴρ τῶν ἀνθρώπων. καὶ τοῦτο φησὶν ὁ προφήτης· καὶ ἐπάταξεν τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω· ο πέρ ἐστι τὸ τῆς ε δρας πάθος. ω σπερ αι θρω, αι θρα, ου τως ε ζω, ε δρα, ἐν ῃ καθήμεθα καὶ δι' η ς καθήμεθα. παρ' αὐτὸ καὶ ε νεδρα, ἐγκαθίζοντες γὰρ λοχῶσιν.᾿Εδωδή. ἡ τροφή. παρὰ τὸ ε δω, ε δη, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἐδωδή. (Οὐδέτερον.) Εδαφοσ. ἡ γῆ. ε δος δὲ τὸ ε δαφος καὶ ὁ ἱερὸς ναὸς δασύνεται. τό τε τῆς τύχης ε δος τὸ πάτριον προσκυνήσας τὴν ἐπάνοδον αἰτεῖ.᾿Εδανόν. ἡδὺ, εὐῶδες. ἀμβροσίῳ ἐδανῷ. παρὰ τὸ η δω, τὸ εὐφραίνομαι, ἡδανὸν καὶ ἐν συστολῇ ἐδανόν.᾿Εδέσματα. βρώματα.᾿Εδεστά. τὰ τρωγόμενα. Εδεθλον. τὸ ε δρασμα. Εδικτα. τὰ διατάγματα. epsilon.614᾿Εδίππιον. τόπος. Εδνα. τὰ πρὸ γάμου διδόμενα ταῖς νύμφαις δῶρα, α τινα καὶ ἐξώπροικα λέγομεν.᾿Εδωδίμων. βρωσίμων.᾿Εδώλια. αἱ καθέδραι. κυρίως δὲ τὰ τῆς νεὼς ζυγὰ, ἐν οι ς κάθηνται οἱ κωπηλάται. παρὰ τὸ ε ζω δωρικῶς ἑδώλιον. ἐξ αὐτοῦ καὶ ἑδοῦμαι καὶ καθεδοῦμαι. Ε τὸ στοιχεῖον. παρὰ τὴν ἐπέκτασιν τὴν εἰς μέσον καὶ κυκλοτερῆ. τὸ μὲν γὰρ κυκλοτερὲς καὶ πέριξ τοῦ ο ντος αἰῶνος μιμεῖται τὰ πέριξ· τὸ δὲ εἰς μέσον μακρὰν ε χον τὴν ε κτασιν τοῦ αἰῶνος. (῾Ρῆμα.)᾿Εδαφιεῖ. προσράξει, προσκρούσει.᾿Εδάϊσεν. ἐμέρισεν. Εδαισεν. εὐώχησεν.᾿Εδαίνντο. εὐωχεῖτο.᾿Εδέδμητο. ἐδαμάζετο. ἀπὸ τοῦ δέμω, ἐδεδέμητο καὶ ἐδέδμητο.᾿Εδεύετο. ἐνδεὴς ἐγένετο. γράφεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἐκορέννυτο καὶ εὐφραίνετο η καὶ ἐβρέχετο. δεύω γὰρ τὸ βρέχω, η καὶ τὸ στερίσκω. τοῦτο τὸ δεύω παρὰ τὸ δέω. –οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο–᾿Εδεύησεν. ἀπὸ τοῦ δέω, δεήσω, ἐδέησε, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯υ ἐδεύησεν. ου τως῾Ηρωδιανὸς περὶ πάθους. epsilon.615᾿Εδέκαζεν. ἐδωροδόκει.᾿Εδεδίεσαν. ἐφοβήθησαν. καὶ ἐδεδίζειν.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ʾΕδεδίσκετο. ἐξεφόβει.ʾ Εδεῖτο. ε χρῃζεν.ʾ Εδείναζον. δεινῶς ε φερον, η ἐκακολόγουν. ʾΕδείματο. ᾠκοδόμησεν. ʾΕδεινολόγουν. ἐσχετλίαζον. ἀντὶ τοῦ δεινὰ πεπονθέναι ε λεγον.ʾ Εδεῖτο. ἐδεσμεῖτο. Εδειραν. ἀντὶ τοῦ ε τυψαν, δίφθογγον. ε δηραν δὲ ἀντὶ τοῦ ἐξέδηραν, ¯η.ʾ Εδειμάτουν. ἐξεφόβουν. Εδεισα. ἀντὶ τοῦ ἐφοβήθην. Εδδεισεν. ἐφοβήθη. ἀπὸ τοῦ δέω, δείσω, ε δεισα καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯δ ε δδεισα. η ἀπὸ τοῦ δείδω. –ε δδεισε δ' ὁ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθῳ. ʾΕδείδισαν. δειδίω, ὁ μέσος παρακείμενος δείδια, ἐδειδίειν, ἐδειδίεισαν, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἐδείδισαν. ʾΕδηλήσαντο. ε βλαψαν. ἀπὸ τοῦ δηλῶ, δηλήσω, ἐδήλησα καὶ ἐδηλήσαντο. καρπὸν ἐδηλήσαντο.ʾ Εδήδαται. ἀντὶ τοῦ η σθιον. εἰ μὲν διὰ τοῦ ¯α, ὡςʾ Αρίσταρχος καὶ α λλοι, ἐστὶ πληθυντικόν. οι ον· ο σσά τοι ἐκπέποται καὶ ἐδήδαται– epsilon.616 ἐὰν δὲ διὰ τοῦ ¯ε, ἐστὶν ἑνικόν. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐδῶ ὁ παρακείμενος η δεκα, διπλασιασμῷ ἐδήδεκα, ὁ παθητικὸς ἐδήδεσμαι, τὸ τρίτον ἐδήδεσται, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ¯ς ἐδήδεται, καὶʾ Ιακῶς ἐδήδαται. ου τως ʿΗρωδιανός. ʾΕδηδοκώσ. καὶ ἐδηδοκέναι, ἀντὶ τοῦ φαγεῖν. ʾΕδήμευσαν. δημόσιον ἐποίησαν. καὶ ἐκράτησεν ὁ φθόνος, καὶ τὴν οὐσίαν αὐτῶν ἐδήμευσαν. ʾΕδημοσίωσεν. δημόσιον ἐποίησεν. ὁ δὲ Δευδέριχος ἐπὶ Ζήνωνος ἐδημοσιώθη, χιλίας καμήλους προπέμψας χρυσίου καὶ ἀργυρίου.ʾ Εδημώθη. ἐν τῷ δήμῳ διεδόθη. δῆλος πᾶσιν ἐγένετο. Δίων· καί τις λόγος περὶ αὐτῶν τοιόσδε ἐδημώθη.ʾ Εδῄουν. ἠφάνιζον, διέφθειρον, διέκοπτον.ʾ Εδίωσεν. ἐξέωσεν. ἐδίωξεν. ʾΕδίψησεν. ἐπεθύμησεν. ὁ δὲ ἐλευθερῶσαι τὴν πατρίδα ἐδίψησεν.ʾ Εδίδη. ἐδέσμει. ʾΕδίδων. ἰστέον, ο τι ἡ παράδοσις τὸ ἐδίδων διὰ τῆς ¯ο¯υ διφθόγγου οι δεν, οι ον ἐδίδουν, ὡς ἀπὸ τοῦ διδῶ, διδοῖς, ἐδίδουν· ὡς χρυσῶ, χρυσοῖς, ἐχρύσουν. ʾΕδιδαξάμην. ἐπαιδευσάμην, ἀττικῶς· ἀντὶ τοῦ ἐπαίδευσα. παθητικὸς ἀντὶ ἐνεργητικοῦ.ʾ Εδίδαξεν. ε πεισεν, ἠρέθισεν. ἐδίδαξεν αὐτοὺς ἀνάγκη κατασκηνῶσαι ου πρότερον ει δον κώμας. epsilon.617ʾ Εδικανόωντο. ἐδεξιοῦντο.ʾ Εδικαίου. δίκαιον ει ναι ε λεγεν. ἀλλὰ τοῦ γε ἀπολαύεσθαι κύριος ἐδικαίου ει ναι αὐτός. ʾΕδικαιώθησαν. δίκαιοι ἐκρίθησαν.ʾ Εδικαίωσαν. ἀντὶ τοῦ κατέκριναν. οἱ δὲʿ Ρωμαῖοι κατάγοντες αὐτὸν ἐδικαίωσαν θανάτῳ.ʾ Εδίνευον. κύκλῳ περιῄεσαν. η ἀντὶ τοῦ ὠρχοῦντο. Εδμεναι. ἐσθίειν. ὡς α γειν, ἀγέμεν, καὶ εἰπεῖν, εἰπέμεν, ου τως ε δειν ἐδέμεν καὶ πλεονασμῷ τῆς ¯α¯ι ἐδέμεναι, καὶ κατὰ συγκοπὴν ε δμεναι. ε δμεναι εἰωθότες. Εδονται. φάγονται.ʾ Εδούπησεν. ἐκτύπησεν.ʾ Εδοκίμασαν. προέκριναν, ἐκύρωσαν. πολλῶν δὲ ῥηθέντων εἰς ἑκάτερα λόγων οἱ πλείους γνῶναι τὴν προτέραν ἐδοκίμασαν. ʾΕδοκίμαζεν. ε κρινε. σιωπηλὸς η ν ἐπὶ τούτοις καὶ ἀποκρύπτειν ἐδοκίμαζεν.ʾ Εδολιοῦσαν. τὸν δόλον συνεσκίαζον. ἐκ τοῦ δολιῶ, ἐδολίουν, βοιωτικῶς ἐδολιοῦσαν. Εδοξεν. εἰς ὑπόληψιν η λθεν. Εδρασεν. ε πραξεν, ἐποίησεν, ἐκάθισεν. ʾΕδραματουργήθη. ἐπράχθη. Εδρακεν. ἐκ τοῦ δέρκω τὸ θεωρῶ. ὁ διαμπνύνθη καὶ ἀνέδρακεν. epsilon.618 Εδραμον. ἰστέον, ο τι τὸ ε δραμον ἀπὸ τοῦ δρέμω ἐστὶν, ἐπεὶ τὸ ῥῆμα ο νομα αὐτοῦ πιστοῦται ὁ δρόμος, ὡς βρέμω, βρόμος. ου τως ου ν δρέμω, δρόμος. ὁ δὲʿ Ηρωδιανὸς φησὶν, ο τι δύναται ει ναι ἀπὸ τοῦ δραμῶ περισπωμένως. ἐξ ου καὶ τὸ παρὰ Μενάνδρῳ, οι ον· δεδράμηκά σοι δρόμον τοιοῦτον, οι ον οὐδεὶς πώποτε. καὶ ῥηματικὸν ο νομα δράμημα. ου τω Ζηνόδοτος.ʿ Εδριόωντο καὶ ἑδρίοντο. ἀντὶ τοῦ ἐκαθέζοντο. παρὰ τὸ ε δρα ἑδριῶ.ʾ Εδύνατο γράφεται. α χρηστον γὰρ τὸ ἠδύνατο. ʾΕδωλιάσαι. συγκαθίσαι. ʾΕδωρεῖτο. δώροις ἐτίμα. ʾΕδωρήσατο. ἐφιλοφρονήσατο. Τὸ Ε μετὰ τοῦ Ε. (ʾ Αρσενικόν.)ʾ Εεδνωτήσ. ὁ προικιστὴς, ὁ πενθερός. ʾΕέσχατοσ. ὁ ε σχατος. Εεισ. ὁ ει ς ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ. οι ον· κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ε εις ἐνέκειτο μετώπῳ. παρὰ τὸ ι ος ἰόεις, καὶ τροπῇ τοῦ ¯ι εἰς ¯ε ε εις, ὡς ἀγχίμαλος, ἀγχέμαλος. η ἀπὸ τοῦ ει ς ε εις, πλεονασμῷ τοῦ ε. epsilon.619 (Θηλυκόν.) ʾΕεικόσορος ναῦσ. εἰκοσάκωπος.ʾ Εέρσαι. δρόσοι. ψεκάδες. παρὰ τὸ ε ρσαι, ο ἐστι ποτίσαι. ποτίζει γὰρ ἡ δρόσος τὰ φυτά.ʾ Εέλδωρ. ἐπιθύμημα, βούλημα, παρὰ τὸ ἑλεῖν πρὸς ἑαυτὸν καὶ ε λκειν. η παρὰ τὸ ε λω τὸ λαμβάνω, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ δ.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

(Οὐδέτερον.)̓ Εείκοσιν. ἀντὶ τοῦ ει κοσιν.̓ Εεικοσάβοια. εἰκοσαπλᾶ. η βοῶν ει κοσιν. (῾Ρῆμα.)̓ Εέλδομαι. ἐπιθυμῶ. παρὰ τὸ θέλω, τοῦ ¯θ τραπέντος εἰς ¯δ κατὰ Μακεδόνας, καὶ ὑπερθέσεως γενομένης. οι ον θέλω, δέλω, ε λδω καὶ ε λδομαι καὶ ἐέλδομαι ὑπερθετικῶς.᾿Εέργει. συνέχει. Εετο. ἐνεδύετο.᾿Εεισάμενοσ. ὁμοιωθείς. ει δω τὸ ὁμοιῶ. ει σω, ει σα, πλεονασμῷ τοῦ ε ε εισα, ἡ μετοχὴ ἐεισάμενος. (̓Επίῤῥημα.) Ε ε. ἐπίῤῥημα σχετλιαστικόν.᾿Εετῶσ. εὐχερῶς. epsilon.620 Τὸ Ε μετὰ τοῦ Ζ. (῾Ρῆμα.) Εζεται. καθέζεται.᾿Εζημίωσε. κατέκρινε, κατεδίκασεν. ὁ δὲ βασιλεὺς Αὐρηλιανὸς πολλοὺς τῶν πολιτῶν θανάτῳ ἐζημίωσεν.᾿Εζήλωσεν. ἐπεθύμησεν.᾿Εζυγοστατεῖτο. ἐφ' ἑκάτερα ῥοπὰς ἐλάμβανεν. ἐζυγοστατεῖτο τοῖς῾Ρωμαίοις ὁ πόλεμος.᾿Εζυμώθη. ἐφυράθη, ἐνεμίχθη. ᾿Εζώγρουν. ζῶντας ἐλάμβανον. ᾿Εζωσμένοι. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐκδεδυμένοι. Τὸ Ε μετὰ τοῦ Η. (̓Αρσενικόν.)̓ Εῆοσ. τοῦ ἰδίου η τοῦ ἀγαθοῦ. Ομηρος· –ἀνδρὸς ἑῆος. (Θηλυκόν.)̔ Εῆσ. ἰδίας. (῾Ρῆμα.) Εηκα. συνεχώρησα, ἀφῆκα. ε στι ῥῆμα ἱῶ, ο σημαίνει τὸ πορεύομαι καὶ τὸ πέμπω, καὶ ἐξ αὐτοῦ παράγωγον ι ημι, ὁ μέλλων η σω, ὁ παρακείμενος η κα, πλεονασμῷ τοῦ ¯ε ε ηκα. καὶ ε ηκα ἐπίῤῥημα ἀντὶ τοῦ συνεχῶς. epsilon.621̓ Εήλακεν. ἀντὶ τοῦ ἐκρατήθη. ἐλήφθη. Εησιν. ὑπάρχει. Ομηρος· οὐ μὲν γάρ τι μεῖζον κλέος ἀνέρος ο φρά κ' ε ησιν–. Τὸ Ε μετὰ τοῦ Θ. (̓Αρσενικόν.) ᾿Εθαγενήσ. ἐγχώριος.̓ Εθάδασ. συνήθεις. φίλους.̓ Εθελουργόσ. πρόθυμος.̓ Εθελοντήσ. ὁ αὐτοβούλητος, αὐτοπροαίρετος.᾿Εθελονταί. οἱ στρατευθέντες ἑκουσίως ὑπὲρ τῶν δεσποτῶν τῶν ἐν Κάνναις τελευτησάντων.̓ Εθελημόσ. ὁ η συχος. Εθεν. ἀπ' αὐτοῦ, η ἀπ' αὐτῆς· η καὶ ἀπὸ ἑαυτοῦ. ἐμὲ, σὲ, ε. ἀπὸ ου ν τοῦ ε τρίτου προσώπου, πλεονασμῷ τῆς ¯θ¯ε¯ν συλλαβῆς, ε θεν. Εθιμοσ. συνήθεια, ἐθισμός. (Θηλυκόν.) Εθειραι. αἱ ἐξ ε θους ἐπιμελούμεναι τρίχες, οἱονεὶ αἱ ἐξ ε θους φοιτῶσαι τινί. η παρὰ τὸ ἐξ ε θους ῥεῖν. ἡ ἐνθεία ἡ ε θειρα.̓ Εθελοπρόξενοσ. ἡ ἐφ' ἑαυτῆς γενομένη καὶ μὴ κελευθεῖσα ἐκ τῆς πόλεως.̓ Εθιμοσύνη. συνήθεια. epsilon.622 (Οὐδέτερον.) Εθνοσ. τὸ πλῆθος. η γοντο μοιχοὶ, πόρνοι καὶ τὰ τοιαῦτα ε θνη. Εθνοσ. οὐ μόνον τὸ μέγα καὶ πολυάριθμον γένος, ἀλλὰ καὶ ἰδίως μέρος τι τῆς πόλεως. ου τως Δημοσθένης. Εθνεα. τὰ γένη.̓ Οππιανός· ε θνεά τοι πόντοιο πολυσπερέας τε φάλαγγας. Εθοσ. τὸ ἐν ἑκάστῃ χώρᾳ α γραφον δίκαιον. νόμος δὲ ε γγραφον ε θος, ο τι τὸ ε θος οὐκ ἐστὶν ευ ρημα τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ βίου καὶ χρόνου. καὶ ὁ μὲν νόμος ει κασται τυραννίδι· φόβῳ γὰρ ε κακαστα καὶ μετὰ προστάγματος πράττεται· τὸ δὲ ε θος μᾶλλον τῇ φιλανθρωπίᾳ τῆς βασιλείας· βουλόμενοι γὰρ αὐτῷ πάντες δίχα ἀνάγκης ε πονται. ε θος δὲ ει ρηται παρὰ τὸ ἐτεὸν, τὸ ἀληθὲς, ο περ καὶ ε τος λέγεται, καὶ παρὰ τοῦτο ε θος τὸ ἀεὶ ὡσαύτως ε χον. η παρὰ τὸ ε θω, τὸ ἐξ ε θους ε χω, γίνεται ε θος, ὡς μένω, μένος, σθένω, σθένος. ε θος λέγεται καὶ τὸ σημεῖον. (̔Ρῆμα.) Εθανον. οὐκ ἀπὸ τοῦ θνήσκω, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ θήνω, ε θανον, ὡς ἀπὸ τοῦ λήβω ε λαβον, μήθω ε μαθον. ου τω Ζηνόδοτος. epsilon.623̓ Εθελοκωφεῖ. οὐ βούλεται ἀκούειν.̓ Εθελοθρησκεῖ. ἰδίῳ θελήματι σέβει τὸ δοκοῦν.᾿Εθέομεν. ἐτρέχομεν.᾿Εθέλγετο. ἀντὶ τοῦ ἐθηλύνετο. οὐ μὴν ἐθέλγετο ὁ υ πατος τοῖς ὑπηρέταις σὺν ὀργῇ βριμούμενος.᾿Εθέμην. ε κρινα, ἐνόμισα. Εθεσαν. ἐποίησαν. ᾿Εθεωρήθησαν. ἐφάνησαν. ᾿Εθελοκακῆσαι. ἑκουσίως ἑλέσθαι τὸ κακόν.᾿Εθελήσει. ἀντὶ τοῦ οὐ δυνηθῇ.᾿Αριστοφάνης· οὐδὲ ἐθελήσει μαθεῖν. †᾿Εθελήσει. βουληθείη.† * Εθελξασ. ἐθεράπευσας.*᾿Εθέλω. ἰστέον, ο τι τὸ θέλω καὶ ἐθέλω δύο θέματα εἰσί. καὶ τὸ μὲν τεθέληκα ἀπὸ τοῦ θέλω ἐστὶν, ἐπειδὴ πᾶς παρακείμενος ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενος πάντως καὶ τὸν ἐνεστῶτα ε χει ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενον, οι ον τέτυφα, ο τι τύπτω, πεποίηκα, ο τι ποιῶ. τὸ θέλημα ἀπὸ τοῦ ἐθέλω ἐστὶ, καὶ δεῖ γινώσκειν, ο τι εὑρίσκεται ἀεὶ τρισύλλαβον παρὰ τοῦ ποιητοῦ τὸ ἐθέλω. ἀμέλει ἐν τῷ· μὴ δὲ σὲ Πηλείδῃ θέλ' ἐριζέμεναι– δηλοῖ γὰρ, ο τι κρᾶσις ἐγένετο τοῦ ¯η καὶ ¯ε εἰς ¯η. μηδεὶς δὲ οἰέσθω, ο τι τὸ ἐθέλω ἐκ τοῦ θέλω ἐστὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ¯ε. τὸ γὰρ ¯ε φωνῆεν πέφυκε πλεονάζον, οι ον· ει πεν, ε ειπεν· ει κοσι, ἐείκοσι· τὸ σύμφωνον δὲ οὐ πλεονάζει. τὸ δὲ epsilon.624 θέλω δοκεῖ ἐκ τοῦ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἐθέλω ει ναι· τὸ γὰρ ¯ε μετὰ συμφώνου ὑπάρχον, πέφυκε πολλάκις ἀποβάλλεσθαι αὐτό· ε φη, φῆ· ε βη, βῆ. δοκεῖ δὲ τὸ θέλω ἀναλογώτερον ει ναι τοῦ ἐθέλω. τὸ γὰρ ἐθέλω παράγωγον κατὰ τὶ ε στι. τὰ γὰρ διὰ τοῦ λ¯ω ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῷ ε παραληγόμενα, μὴ ε χοντα ε τερον ¯λ προηγούμενον, περισπῶνται, οι ον· ὠφελῶ, ἀμελῶ· τὸ δὲ ἐθέλω βαρύνεται. τούτου χάριν τὸ θέλω ἀναλογώτερόν ἐστι τοῦ ἐθέλω. ε χομεν δὲ τινὰ ῥήματα βαρυτονούμενα, οι ον· μέλω, ε λω, κέλω. πρόσκειται μὴ ε χοντα ε τερον ¯λ προηγούμενον, διὰ τὸ ἀνατέλλω. η ἐθέλεις, ο φρ' αὐτὸς ε χῃς γέρας–. * Εθρισεν. ἀπέκοψεν. ἐκ τοῦ θερίζειν.*᾿Εθρυλλίχθη. ἐταράχθη. Εθου. ἀπὸ τοῦ ἐθέμην. ε θεσο, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ς καὶ κράσει ε θου. καὶ τὸ προστακτικὸν θοῦ καὶ ε θου.᾿Εθανατώθη. ὡς ε νοχος θανάτου ἐκρίθη. Εθει. ε τρεχεν.᾿Εθηήσαντο. ἐθαύμασαν. καὶ ἐθήησαν.᾿Εθίζω. παρὰ τὸ ε θω ἐθίζω, ὡς ε λπω ἐλπίζω.᾿Εθόωσεν. ἀπώξυνεν.᾿Εθρίγγωσεν. ἐχαράκωσεν.᾿Εθαυμάστωσε. περίβλεπτον καὶ θαυμαστὸν ἐποίησε διὰ τῆς νίκης.᾿Εθείρω. τὸ ἐξ ε θους ἐπιμελοῦμαι τῶν τριχῶν. παρὰ τὸ ε θω, ἐθείρω. ἐκ δὲ τοῦ ε θω ἐθαῖρος καὶ ἑταῖρος, οἱονεὶ ὁ ἐξ ε θους τινὶ ἐπιφοιτῶν. epsilon.625 Εθυσασ. ἀντὶ τοῦ θύσῃ. τοῦτο παρὰ Φιλοξένῳ. Εθηκεν. ἐποίησεν. ὁ δὲ ᾿Ιουλιανὸς καὶ ἱππικὸν ἀγῶνα ε θηκε.᾿Εθοινήσαντο. εὐωχήθησαν.᾿Εθώπευον. ἐκολάκευον.᾿Εθελουσίωσ. ἑκουσίως.᾿Εθελοκάκωσ. ἑκουσίως ἐκλεγόμενος τὸ κακόν. ᾿Εθελοντί. ἐθελουσίως.᾿Εθελοντηδόν. διὰ τοῦ ¯η. Θουκυδίδης. καὶ ἐθελοντὴν ἐπίῤῥημα. τοὺς παραβόλους κινδύνους ἐθελοντὴν ἀναδεδεγμένος. Τὸ Ε μετὰ τοῦ Ι. (᾿Αρσενικόν.) Εἰανόσ. ποικίλος, πέπλος, λεπτός. Ει λωσ. ὁ δοῦλος. καὶ κλίνεται ει λωτος. καὶ τὸ ε θνος. ει λωτες παρὰ Λακεδαιμονίοις οἱ νόθοι καὶ οἱ ἐξ αἰχμαλώτων δοῦλοι γενόμενοι. ἀπὸ τοῦ Ελους· Ελος δὲ πόλις ἐν Πελοποννήσῳ. οἱ ου ν Λακεδαιμόνιοι διὰ τὸ ἀεὶ διαφόρους ει ναι epsilon.626 ἀλλήλοις, τοὺς δούλους αὐτῶν ἐκάλουν ει λωτας κατὰ ἀτιμίαν καὶ υ βριν. Εἰνάλιοσ. θαλάσσιος δαίμων. Ει ρ. λαίλαψ η λαμπηδὼν, η ο νομα ποταμοῦ. Εἰσαγγελεύσ. ὁ τῶν δημοσίων καὶ μεγάλων μηνυτής. καὶ εἰσαγγελία ἡ δηλατωρία η δημοσίου δίκης ο νομα. Εἰσιτήριοσ. ὁ εἰσόδιος λόγος. Εἰσιτητόσ. πορευτός. Εἰσωποί. ἀντὶ πρόσωποι. Εἰδήμων. ἐπιστήμων, συνετὸς, λόγιος. ἀπὸ τοῦ ει δω τὸ γινώσκω. Εἰκασμόσ. ὁ μετὰ δισταγμοῦ εἰκονίζων πρᾶγμα λόγος, ἐν ῳ κεχρήμεθα η τῷ ι σως, η τῷ τάχα, η τῷ τυχόν. Εἰκαῖοσ. μάταιος. Εἰκαιομύθων. ματαιολόγων. Ει κελοσ. ὁ ο μοιος. παρὰ τὸ ει κω, τὸ ὁμοιῶ. Εἰλεδανόσ. ὁ δεσμός. Εἰλυθμόσ. ἡ κατάδυσις. ἀπὸ τοῦ εἰλύω τὸ ἐπικρύπτω. Εἰλίπους βοῦσ. ὁ τοὺς πόδας εἰλίσσων ἐν τῇ πορείᾳ. epsilon.627 Ει ο. σημαίνει τὸ ἑαυτοῦ. ε στι γὰρ ἐμοῦ, σοῦ, ου . καὶ αυ ται αἱ γενικαὶ οὐδέποτε δύο σύμφωνα ε χουσι μακρὰ η βραχέα, ἀλλὰ τὸ μὲν ε ν μακρὸν, τὸ δὲ ε τερον βραχύ· οι ον Πριαμίδεω, Πηλιάδεω,᾿Ωκεανοῖο. τούτου χάριν ἐπέλαβον τὸ ἰῶτα ποιητικῶς, καὶ ἐγένετο σεῖο, μεῖο, ει ο. Εἰραφιώτησ. ὁ Διόνυσος. παρὰ τὸ ἐῤῥάφθαι τῷ τοῦ Διὸς μηρῷ. η παρὰ τὸ ἐρέφεσθαι, ο σημαίνει τὸ στεφανοῦσθαι, γέγονεν ἐραφιώτης καὶ εἰραφιώτης. η παρὰ τὸ ε ριφος εἰραφιώτης· ὑπὸ γὰρ ἐρίφων φασὶν αὐτὸν ἀνατραφῆναι. Ει ρ. ο νομα ποταμοῦ. Ει ρεροσ. ἡ δουλεία. η ὁ κοῦσπος. παρὰ τὸ τὴν ε ραν, τὴν γῆν, ἡ περὶ τὴν γῆν δουλεία. η παρὰ τὸ ε ριον ε ρος, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ε ρερος καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ι ει ρερος. η παρὰ τὸ τείρω τὸ καταπονῶ, τείρερος, καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ ει ρερος. Εἰρηναῖοσ. διαλλακτήριος. Εἰρηνοποιόσ. ὁ τὴν εἰρήνην ἐν α λλοις κατεργαζόμενος. οὐκ α ν δέ τις ε τερα παράσχοι, ο μὴ αὐτὸς ε χῃ. κυρίως δὲ εἰρηνοποιὸς ὁ τὴν ἑαυτοῦ στάσιν τῆς σαρκὸς καὶ τοῦ πνεύματος καὶ τὸν epsilon.628 ἐμφύλιον τῆς φύσεως πόλεμον εἰς εἰρηνικὴν α γων συμφωνίαν. ο ταν γὰρ ἡ σὰρξ μηκέτι ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ πνεύματος, ἀλλ' ἡ τοῦ πνεύματος χάρις ἐπικρατήσῃ τῶν σωματικῶν παθῶν. *Εἰλυόσ. ὁ φωλεός. καὶ εἰλύω τὸ κρύπτω.* Εἰροπόκοσ. μαλλοὺς πλέκων η κτενίζων. παρὰ τὸ ε ριον καὶ τὸ πέκω, τὸ κτενίζω, γίνεται ἐροπόκος καὶ εἰροπόκος. Ει ρων. ὁ ἀπατεὼν, ὁ κόλαξ. παρὰ τὸ ει ρω τὸ λέγω γίνεται ει ρων, ὁ διὰ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

λόγων παραλογιζόμενος, ὁ α λλα μὲν φρονῶν, α λλα δὲ λέγων. ἐξ ου καὶ εἰρωνεία, παρὰ τὸ ει ρειν. Εἰς ἄϊδαο. εἰς τὸν τόπον τοῦ ᾳ δου. Εἰσηγητήσ. διδάσκαλος. Εἰσπνήλησ. ὁ ἐρώμενος. Καλλίμαχος· μέμβλετο δ' εἰσπνήλαις, ὁππότε κοῦρος ι οι. φωλεὸν η λοετρόν. ὁ ὑπὸ τοῦ ε ρωτος εἰσπνεόμενος. Λακεδαιμόνιοι γὰρ εἰσπνεῖν φασὶ τὸ ἐρᾷν. η παρὰ τὸ ε πεσθαι τοῖς ἐρωμένοις, εἰσπνόλης τὶς ω ν καὶ εἰσπνήλης. Ει δαυλοσ. συνετὸς, λόγιος. Εἰδάλιμοσ. εὐειδής. epsilon.629 Εἰδωλολάτρησ. ὁ τῶν εἰδώλων θεραπευτής. καὶ εἰδωλεῖον, ὁ ναὸς τῶν εἰδώλων. εἰδώλιον δὲ, ὁμοίωμα, ι. (Θηλυκόν.) ᾿Εΐση. ἡ ι ση. ᾿Εΐσασ. ἰσοτοίχους, ἰσοπλεύρους. ἐΐσας ναῦς. ι σας καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ε ἐΐσας. ἐγὼ δὲ ευ ρον παρὰ τὸ ι ω, τὸ πορεύομαι, ι σω, ι σας, καὶ νῆας ἐΐσας τὰς πορευτικάς. Εἰκώ. τὴν εἰκόνα. κατὰ ἀποκοπήν. Εἰκόνα. τὸ ὁμοίωμα. ὁ Δαβίδ· τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουθενώσεις. Ει λησισ. ἡ ε κκαυσις. η συστροφή. Εἱμαρμένη. γένεσις, αἰτία τῶν ο λων. η λόγος, καθ' ο ν τὸ πᾶν διεξάγεται. η εἱρμός τις καὶ ἐπισύνδεσμος ἀπαράβατος δι' αἰτίαν ἀναπόδραστον. η δύναμις κινητικὴ τῆς υ λης. ἡμεῖς δὲ Χριστὸν θεὸν ὁμολογοῦμεν διοικεῖν τὰ πάντα. Εἰρωνεία. κολακία, χλεύη η ὑπόκρισις. διαιρεῖται εἰς δ· εἰς χλεύην· εἰς μυκτηρισμόν· σαρκασμὸν, καὶ ἀστεϊσμόν. Εἰδύλισα. ἡ ἐπιστήμων. Εἰλενία. πόλις. epsilon.630 Εἰσβολάσ. τὰς ἐπὶ τὴν τῶν πολεμίων χώραν ἐφόδους ἐκάλουν εἰσβολάς. Εἰσβολή. ἐπὶ τοῦ νοὸς τρία θεωρεῖται· εἰσβολή· παραδοχή· συγκατάθεσις. τοῦτο καὶ παρὰ τῷ Δαβὶδ ει ρηται ἐνώτισις, σύνεσις· τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, κύριε, κ. τ. ἑ. καὶ ἐνώτισις μὲν ἡ σύνοψις τῶν ῥημάτων· σύνεσις δὲ ἡ ἐπίληψις τῶν πραγμάτων. προσοχὴ δὲ ἡ τελείωσις τῆς ἐφέσεως. Εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν. δίκης ἐστὶν ο νομα ὑπὲρ τοῦ τὰ ἀμφισβητούμενα ἐν φανερῷ ποιῆσαι. Εἰς ε ω. εἰς ἀρχομένας ἡμέρας. Εἰσηγορία. ἐπηγορία, καὶ κατηγορία. ἀντὶ τοῦ μέμψις καὶ λοιδορία. Εἰς λῆξιν. εἰς κατάπαυσιν, εἰς τελειότητα. Ει σοδοσ. ἡ εἰσφορά. Ει σω ἁλόσ. ἰσοδύναμον τῷ εἰς τὸ ει σω. οι ον· εἰς ἁλός––. καὶ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ει ρηται, ει σω τὴν χεῖρα ε χειν· ο περ ε νιοι ἁμάρτημα ε δοξαν ει ναι. ἀλλ' ἐπλανήθησαν. Εἰς παραβολήν. εἰς γέλωτα· εἰς διήγημα. epsilon.631 Εἰσπομπή. εἰσβολή. καὶ δόρατος εἰσπομπὴν ἐπὶ τοῦ εὐωνύμου βραχίονος. Εἰσφορά. τέλεσμα. Εἰαμενή. κάθυγρος τόπος καὶ σύμφυτος. παρὰ τὸ ῥέω ῥεαμένη καὶ ἀποβολῇ τοῦ ¯ρ ἑαμενὴ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ι εἰαμενή. η παρὰ τὴν ε σιν, ο σημαίνει τὴν ἀνάδοσιν, γέγονε ἑσαμενὴ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ι, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ¯ς, εἰαμενή. Εἰνάτηρ. ἡ νύμφη. παρὰ τὸ εὐνὴ εὐνάτηρ καὶ τροπῇ τοῦ ¯υ εἰς ¯ι εἰνάτηρ. Εἱρκτή. ἡ φυλακή. παρὰ τὸ ε ρκος. Εἰδοθέα. κύριον. Ει δησισ. γνῶσις. Εἰδαλίμασ. συνετὰς η εὐειδεῖς καὶ εὐμόρφους. παρὰ τὸ ει δος ει διμος καὶ πλεονασμῷ τῆς ¯α¯λ συλλαβῆς εἰδάλιμος· ὡς κύδιμος, κυδάλιμος, πεύκη, πευκάλιμος. καὶ τὸ θηλυκὸν εἰδαλίμη. Εἰδοῖ. τοῦ μηνὸς η τῇ ἡμέρᾳ. Εἰκαιοβουλία. ματαιοβουλία. Εἰδώσ. ἡ ἡμέρα. Εἰκαιοῤῥημοσύνη. ματαιολογία. Εἰκασία. ὁ εἰκασμός. Εἰκόσι. χαρακτῆρσιν, ο ψεσιν. Εἰκών. ὁμοία ἀρχετύπῳ. τῇ οὐσίᾳ μὲν καὶ τῷ ὑποκειμένῳ διαφέρον ο λον, ἐν ἑαυτῷ δὲ τὸ τοῦ epsilon.632 εἰκονιζομένου ει δος διὰ τῆς ἐμφερείας ἀποματτόμενον. παρὰ τὸ ει κω τὸ ὁμοιῶ. Εἰδωλολατρεία. ἡ ἐκ διαθέσεως τιμὴ τοῖς εἰδώλοις. Εἰλαπίνη. ἑορτὴ, εὐωχία, συμπόσιον καὶ σύνδειπνον. ἀπὸ τοῦ εἰλεῖσθαι εἰς τὸ αὐτό. η παρὰ τὸ ει λας καὶ τὸ θοίνη γέγονεν εἰλαθοίνη καὶ εἰλαπίνη κατ' ἐναλλαγὴν τῶν στοιχείων. οἱονεὶ ἡ κατὰ ει λας καὶ συστροφὰς ου σα εὐωχία. η παρὰ τὸ λαφύσσειν η λαπίζειν, ο σημαίνει τὸ ἐκκενοῦν καὶ ἀναλίσκειν. *Εἰδέχθεια. ἡ ἀμορφία.* Εἰλεόσ. ἡ μαγειρικὴ τράπεζα. παρὰ τὸ ε λος γέγονεν ἐλεὸς καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ι εἰλεός. σημαίνει δὲ καὶ τὴν νόσον. οι μαι, ο τι ἀρσενικόν ἐστιν ὁ εἰλεός. Εἰλείθυιαι. αἱ ἐπὶ τῶν τικτουσῶν θεαί· η αἱ μαῖαι. παρὰ τὸ ἐλεύθω ἐλεύθυιαι καὶ ἐλείθυιαι. Ει λη. ἡ θερμασία. ἐκ τοῦ ε λη κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ¯ι. Εἰλικρινήσ. καθαρά. καὶ ἐπὶ ἀρσενικοῦ γράφεται. παρὰ τὴν ε λην, ο σημαίνει τὴν θερμασίαν, καὶ τὸ κρίνω γέγονεν ἑλικρινὴς καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι εἰλικρινής. ο τι ἐν τῇ ε λῃ κεκριμένος. ἡ δὲ χρῆσις ει ρηται παρὰ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

Σοφοκλεῖ· epsilon.633 καὶ τῶν προσείλων ἰχθύων ὠπτημένων. δοκεῖ δὲ τὸ εἰλικρινὴς παραλόγως εἰς τὴν σύνθεσιν. εἰ γὰρ παρὰ τὸ ε λη γέγονεν, ω φειλεν η τρέψαι τὸ ¯η εἰς ¯ο καὶ γενέσθαι εἰλοκρινής· η φυλάσσειν τὸ η καὶ γενέσθαι εἰληκρινὴς, διὰ τοῦ ¯η. τὰ γὰρ θηλυκὰ εἰς ¯η ἐν τῇ συνθέσει η τρέπουσι τὸ ¯ε εἰς ¯ο, οι ον· νύμφη, νυμφοστόλος· τιμὴ, Τιμόθεος· η φυλάσσει τὸ ¯η, οι ον· γῆ, γηπόνος· βουλὴ, βουληφόρος. ε στιν ου ν εἰπεῖν, ο τι εἰλοκρινὴς η ν, καὶ τροπῇ τοῦ ¯ο εἰς ¯ι εἰλικρινής. Εἰρεσία. κωπηλασία. παρὰ τὸ ἐρέτης ἐρεσία καὶ εἰρεσία. Εἰρήνη. ἡ ἀγάπη, ἡ εὐλογία. ἡ πρὸς τὸ ὁμόφυλον γνησία διάθεσις. καὶ ἡ πρὸς τοὺς πολεμοῦντας ἐχθροὺς ἡσυχία. παρὰ τὸ ει ρω, τὸ λέγω. η παρὰ τὸ ει ρειν ἡμᾶς ἐπ' αὐτὴν, ο ἐστι συμπλέκειν. Εἰρεσιώνη. θαλλὸς ἐλαίας ἐστεμμένος ἐρίοις καὶ παντοδαποῖς καρποῖς. Εἰρηνικαὶ ἐπιστολαί. αἱ λεγόμεναι ἀπολυτικαί. οι αι εἰσὶν αἱ διδόμεναι τοῖς μητροπολίταις ὑπὸ τῶν πατριαρχῶν η τοῖς ἐπισκόποις παρὰ τῶν μητροπολιτῶν, οι ς ὑπόκεινται. Εἰρωνεία. κολακεία, ὑπόκρισις, η ε ξις ψευδὴς ἀρνουμένη τὰ προσόντα καλὰ οὐκ ἀρετῆς χάριν. Εἰκάσ. ἀπὸ τοῦ ει κοσι γέγονεν εἰκάς. Εἰσαγγελία καὶ γραφὴ διαφέρει. εἰσαγγελία μὲν γάρ ἐστιν ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ δημοσίων epsilon.634 ἀδικημάτων· γίνεται γὰρ ὑπὲρ πρυτανέων εἰσαγομένη δίκη, περὶ ω ν διαῤῥήδην μὲν λέγουσιν οἱ νόμοι οὐδὲν, συγχωροῦσι δὲ κρίσεις γίνεσθαι. καὶ τοῦτό ἐστι τὸ ἐν ταῖς τῶν σοφιστῶν διατριβαῖς μελετώμενον τὸ τῶν ἀγράφων ἀδικημάτων. γραφὴ δὲ ἡ ἐπὶ μικρῶν· καὶ κυρίως γραφὴ ἐπὶ τῶν παράνομα γραφόντων. Εἰσίθμη. ἡ ει σοδος. παρὰ τὸ ι ω τὸ πορεύομαι, ὁ μέλλων ι σω καὶ ι σομαι. οι ον· ι σομαι ἐξ ἁλόθεν χαλεπὴν ο ρσουσα θύελλαν. ἀπὸ τοῦ ι σω ἰσμὴ καὶ μετὰ τῆς εἰς προθέσεως εἰσισμὴ, καὶ τροπῇ τοῦ ¯ς εἰς ¯θ εἰσίθμη. Ει σπραξισ. ἀπαίτησις. Εἰσφορά. τέλεσμα. Εἱμαρμένη. η ν λέγουσιν Ελληνες τύχην. ω σπερ ἀπὸ τοῦ λήβω τὸ λαμβάνω γίνεται λέληφα καὶ ει ληφα, ου τως καὶ ἀπὸ τοῦ μείρω τὸ μερίζω μέμαρκα, μέμαρμαι, εἱμαρμένη κατὰ ἀποβολὴν τοῦ μ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἰῶτα. *Εἱλωτεία. ἡ δουλεία.* †καὶ εἱλωτεύειν τὸ δουλεύειν. ει λωτες γὰρ οἱ μὴ γνήσιοι δοῦλοι Λακεδαιμονίοις, ἀλλὰ πρῶτοι χειρωθέντες, Ελος τὴν πόλιν οἰκοῦντες.† *Εἰνάτειρ. ἡ νύμφη, η ἡ σύννυμφος.* *Εἰνοδίουσ. τὰς ἐν τῇ ὁδῷ κώμας.* Εἰκτόν. ο μοιον, παρὰ τὸ ει κω, τὸ ὁμοιῶ, ἐξ ου καὶ εἰκὼν, εἰκτὸν καὶ ἐν διαλύσει ἐϊκτόν. epsilon.635 Ει αρ. τὸ ε αρ. παρὰ τὸ ε ω, τὸ πέμπω, γέγονεν ε αρ καὶ ει αρ. τότε γὰρ ἐκπέμπονται οἱ καρποί. ει αρ τὸ αι μα. Καλλίμαχος· –τὸ δ' ἐκ μέλαν ει αρ ε δαπται. καὶ εἰεροπότης ὁ αἱματοπότης. Εἰαρινόν. ἐαρινόν. Ει δαρ. ε δεσμα. καὶ κλίνεται τοῦ ει δατος, τὰ ει δατα, ο ἐστι τὰ βρώματα. παρὰ τὸ ε δω, τὸ ἐσθίω, ε δαρ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι ει δαρ. Εἰδεχθέσ. α μορφον, ἀπρεπές. παρὰ τὸ ει δος καὶ τὸ ε χθος τὸ μῖσος. Ει δοσ. κατὰ δύο σημαινομένων φέρεται. λέγεται γὰρ ει δος καὶ ἡ μορφὴ, οι ον· πρῶτον μὲν ει δος α ξιον τυραννίδος. ει δος λέγεται καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ γένους διαιρούμενον, ὡς ο ταν τὸν α νθρωπον ει δος λέγομεν τοῦ ζώου. ει δος ἐστὶ καὶ τὸ ὑπὸ τὸ γένος ταττόμενον. *καὶ πάλιν ει δος ἐστὶν ου τὸ γένος ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖται.* καὶ πάλιν ει δος ἐστὶ τὸ κατὰ πλειόνων καὶ διαφερόντων τῷ ἀριθμῷ ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορούμενον. ει δος ἐστὶ καὶ ὁ ἐγχρώματος χαρακτὴρ καὶ ἡ ο ψις καὶ τὸ πρόσωπον καὶ ἡ μορφή. παρὰ τὸ ει δω τὸ ὁρῶ. Ει δωλον. σκιοειδὲς ὁμοίωμα η ἀνάπλασμα ἀνύπαρκτον καὶ ει δος ἀνυπόστατον, ω σπερ τὰ ἐν τοῖς υ δασι καὶ ἐν κατόπτροις συνεστῶτα πρόσωπα. παρὰ τὸ ει δω τὸ φαίνω. η παρὰ τὸ ει δω τὸ ὁμοιῶ. ὁμοίωμα γὰρ τινὸς σώματός ἐστι τὸ ει δωλον. epsilon.636 Εἰκόσ. πρέπον, ἀκόλουθον, ευ λογον. Εἰκοσινήριτα. εἰκοσάριθμα. εἰκοσαπλασίονα. Ομηρος· οὐδ' ει κεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήριτ' α ποινα– ἐρίζοντα· τὸ γὰρ ἐρίζειν ἐπὶ τοῦ ἰσοῦσθαι. Ει κοσιν. ἀπὸ τοῦ δὶς τὰ δέκα ει κειν. Ει λαρ. ἀσφάλεια. –ει λαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν. παρὰ τὸ εἰλῶ τὸ συγκλείω. τὸ δὲ εἰλῶ παρὰ τὸ ε λος, ἐλῶ καὶ εἰλῶ. οἱονεὶ ὁ τόπος ὁ συγκλειόμενος ὑπὸ δένδρων. Εἰλικρινέσ. τὸ καθαρόν. Εἰλέσιον. τόπος. Εἰλικοειδές, η εἰλικνοειδέσ. τὸ λεῖον καὶ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ὁμαλόν. Ει λυμα. παρὰ τὸ εἰλῶ, εἰλύσω, ει λυμα, τὸ σκέπασμα η τὸ ἱμάτιον. Ει μα. ε νδυμα, ἱμάτιον. Εἰνοσίφυλλον. ε νθα κινοῦνται τὰ φύλλα, παρὰ τὴν ε νοσιν, ο σημαίνει τὴν κίνησιν. ε νωσις δὲ ἡ μίξις, μέγα. εἰνοσίφυλλον ο ρος–. Ει ρια. μαλλία. ει ριά τε ῥοδόεντα δέχευ– καὶ εἰροκόμος ὁ τῶν μαλλίων ἐπιμελητὴς, καὶ εἰροπόνος ὁ τὰ ε ρια πονῶν καὶ ἐργαζόμενος. Εἰρέσιον. πόλις Βοιωτίας. Εἰς δέον. ἀντὶ τοῦ εὐκαίρως σε ευ ρον. epsilon.637 Εἰκότα. ἐστοχασμένα. συλλογιζόμενος ἐκ τῶν εἰκότων τὰ συμβησόμενα. καὶ εἰκότων ἀντὶ τοῦ ὁμοίων. συμπλάττων ἀπὸ τῶν εἰκότων. Εἰλατινόν. ὁ ο ζος. καὶ εἰλατινὸν η ν τὸ φυτόν. Εἰς ε ν ἰόντα. ὁμοῦ πορευόμενον. Εἰς ε ν η λθον. ἀντὶ τοῦ ὡμονόησαν. Εἰσιτήρια. ἡμέρα ἑορτῆς, ἐν ῃ οἱ ἐν τῇ ἀρχῇ πάντες προϊᾶσιν, ου τως ἐκαλεῖτο. ταύτην δὲ τὴν ἡμέραν πρώτην τοῦ ε τους οἱ ᾿Αθηναῖοι νενομίκασιν. Εἰς καλόν. εὐκαίρως. καὶ εἰς καιρὸν ἀντὶ τοῦ εὐκαίρως. Εἰς νέωτα. εἰς τὸ ἐπιόν. ὡς πολεμήσων εἰς νέωτα. καὶ ἐς νέωτα. (῾Ρῆμα.) ᾿Εΐσκω. τὸ ὁμοιῶ. ει κω, ει σκω πλεονασμῷ τοῦ ς, καὶ διαιρέσει τῆς ¯ε¯ι διφθόγγου ἐΐσκω. Ει ασκεν. ἀπὸ τοῦ ἐῶ, ἐᾷς, ἐᾷ. καὶ ὁ παρατατικὸς ει ων, ει ας. ἐκ τούτου ει ασκεν ἀποβληθέντος τοῦ ¯ι. ἀπεβλήθη δὲ τὸ ἰῶτα, ἐπειδὴ τὰ τοιαῦτα ἀποβάλλει τὴν ἐν ἀρχαῖς κλιτικὴν ε κτασιν. οι ον ε τυπτον, ε τυπτες, τύπτεσκεν. η γον, η γες, η γεσκεν. ου τως ου ν ἀπὸ τοῦ ει ας ει ασκε, πλεονασμῷ τοῦ ἰῶτα. Ει α δή. α γε δή. Ει α. συνεχώρει. Ει ασεν. ἀφῆκεν. epsilon.638 Ει αται. κάθηται. οι ον· ει αται α γχι νεῶν. ἀπὸ τοῦ ε αται, πλεονασμῷ τοῦ ἰῶτα. ω σπερ κέαται. δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται– πλεονασμῷ τοῦ ¯ι. ου τως῾ Ηρωδιανός. Ει ατο. ἐκάθητο. οι ον· ει ατο ἐνὶ μεγάροισιν– η μην, ὁ παρατατικὸς, η το,᾿ Ιωνικῶς ε ατο, ποιητικῶς ει ατο. η ε στιν ἑῶ, ε ημι, τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν ε εμεν. τὸ παθητικὸν ε εμαι καὶ κράσει η μαι. ὁ παθητικὸς ἑέμην καὶ η μην, τὸ δεύτερον η σο, τὸ τρίτον η το, καὶ᾿ Ιακῶς ε ατο καὶ ει ατο. Ει βεσθαι. δακρύειν. στάζειν. υ δωρ ει βουσαι. τὸ δὲ ει βω ἀπὸ τοῦ λείβω τὸ στάζω, ἀποβολῇ τοῦ λ. καὶ ὁ῾ Ησίοδος· τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ε ρως ει βεται. Ει γάρ. ει θε γάρ. τὸ δὲ ει θε ἀντὶ τοῦ α μποτε. *Ει δεσαν. ε μαθον.* Εἰδείην. ἀντὶ τοῦ γνοίην. Εἰδήσουσι. γνωρίσουσι. Εἰδήσεισ. μάθῃς. Εἰδήσειν. ε στιν ει δω, καὶ εἰδῶ περισπώμενον. ὁ μέλλων εἰδήσω καὶ εἰδήσειν. Εἰδῇσ. ἀντὶ τοῦ γνῷς. καὶ εἰδῇ.᾿ Ιστέον, ο τι τὸ ει δω διὰ τῆς ¯ε¯ι διφθόγγου γράφεται, ὡς epsilon.639 δηλοῖ τὸ οι δα. τούτου ἡ μετοχὴ εἰδώς. καὶ ἐπειδὴ τὰ ε χοντα τὴν μετοχὴν εἰς ¯ς μετ' ὀξείας τάσεως διὰ τοῦ ¯ν¯τ κλινόμενα εἰς ¯η¯ν καθαρὸν ε χει τὸ εὐκτικὸν, οι ον, εἰδείην, ὀφθείην, τυφθείην, δαρείην· αυ τη δὲ ἡ μετοχὴ εἰς ¯ς μὲν λήγουσα μετ' ὀξείας τάσεως, ἀλλ' οὐ κλίνεται μετὰ τοῦ ντ, οὐκ ω φειλεν ει ναι τὸ εὐκτικὸν εἰδείην· ἀλλ' ω σπερ ἀπὸ τοῦ περιπατοῖμι γίνεται περιπατοίην, κατὰ τὴν τροπὴν τῆς ¯μ¯ι εἰς ¯η¯ν, καὶ εἰδείην κατὰ τροπὴν τοῦ ¯ο εἰς ¯ε. καὶ ἐπειδὴ εἰς ¯η¯ν καθαρὸν τὸ εὐκτικὸν, τὰ δὲ εἰς ¯η¯ν καθαρὸν ε χοντα τὸ εὐκτικὸν εἰς ¯ω, μετὰ περισπωμένου τόνου ε χουσι τὸ ὑποτακτικόν. οι ον, τυφθείην, ἐὰν τυφθῶ, λεχθείην, ἐὰν λεχθῶ. τούτου χάριν τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν εἰδῶ μετὰ περισπωμένου τόνου. οι ον· –ο φρ' ευ εἰδῶ. τοῦ κανόνος ἀναγκάζοντος αὐτὸ βαρύνεσθαι. οὐ γὰρ ε χει τὴν μετοχὴν εἰς ¯ς μετ' ὀξείας τάσεως, καὶ διὰ τοῦ ¯ν¯τ κλίνεται, οι ον τυφθεὶς τυφθέντος, ἐὰν τυφθῶ. εἰδὼς γὰρ εἰδότος ἐστὶν, οὐκ ω φειλεν α ρα περισπᾶσθαι. ἀλλὰ διὰ τὴν ῥηθεῖσαν αἰτίαν περιεσπάσθη. Ει δω. τὸ γινώσκω. συντάσσεται δὲ μετὰ αἰτιατικῆς. Ει δω. τὸ κτίζω. ὁ μέλλων ει σω. Εἰδώσ. ὁ γινώσκων. ἀπὸ τοῦ ει δω τὸ γινώσκω. Εἰδομένη. ὁμοιωθεῖσα. epsilon.640 Ει εν. ταῦτα μὲν ου τως ε χουσιν. η αὐτάρκως περὶ τούτων ει ρηται. η ἀντὶ τοῦ, ταῦτα μὲν ου τως. καλεῖται δὲ τοῦτο ἀπόθεσις τοῦ πρώτου λόγου. Ει ην. γενοίμην, ὑπαρξαίμην. Ει η. ἀντὶ τοῦ ὑπάρχει. Ει θε. ἀντὶ τοῦ α μποτε. τὸ ει θε ὁριστικῷ μᾶλλον η ἀπαρεμφάτῳ συντάσσεται.᾿ Αριστοφάνης· ει θ' ἐξεκόπην πρότως τὸν ὀφθαλμὸν λίθῳ. καὶ Πλάτων· ει θ' ε γραψεν, ὡς χρὴ πένητι μᾶλλον η πλουσίῳ. καὶ ὁ ποιητής· ει θ' ω ς ἡβώοιμι–. ει θε. ἀπὸ τοῦ ει γέγονεν ει θε. Ει κειν. ὑποχωρεῖν. Ει κω. τὸ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ὑποτάσσω· τὸ ὁμοιῶ καὶ ὑποχωρῶ. Εἰκαιομυθῆσαι. ματαιολογῆσαι, φλυαρῆσαι. †Ει καθεν. ὑπεχώρει. οι ς ει καθε πῦρ α σπετον.† †Εἰκάθειν. ει κειν. κατὰ παραγωγήν.† Εἰκοτολογῆσαι. ἐστοχασμένως εἰπεῖν. Εἰκονίζειν. χαρακτηρίζειν. Εἰκάζω. ἀπὸ τοῦ ει κω τὸ ὁμοιῶ *καὶ ὑποχωρῶ.* Εἰλαπινάζων. εὐωχούμενος. Ει λεν. ἐχειρώσατο, ἐπόρθησεν. Ει λλειν. ει ργειν, κωλύειν.᾿Αριστοφάνης· μὴ νῦν ει λλε τὴν γνώμην ἀεί. ἀντὶ τοῦ ἀπόκλειε, ε φελκε. καὶ αυ θις· ἐν ταρσοῖς καλάμου πηλὸν ἐνείλλοντες–. ταρσὸς δὲ ὁ καλαθίσκος η κοφίνιον. epsilon.641 Εἰλήλουθασ. ἐκ τοῦ ἐλεύθω, ἐλήλυθα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἰῶτα καὶ ¯ο εἰλήλουθα· ἐξ ου τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν εἰληλούθαμεν καὶ ἐν συγκοπῇ εἰλήλουθμεν. Εἰληθερούμενοσ. θερμαινόμενος. τὸ ῥῆμα εἰληθερῶ. ἀπὸ τοῦ ει λη ἡ θερμασία καὶ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω. Εἰληφώσ. λαβών. Ει ληφα. ε λαβον. ἀπὸ τοῦ λήβω τὸ λαμβάνω λέληφα καὶ ἀποβολῇ τοῦ λ ε ληφα καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι ει ληφα. ὡσαύτως καὶ τὸ ει ληχα ἀπὸ τοῦ λήχω, λέληχα καὶ ει ληχα.῾Ηρωδιανὸς περὶ πάθους. Ει λομεν. ἐπορθήσαμεν. Εἰλυφάζων. τὴν φλόγα συστρέφων. η τὸ εἰλεῖτο καὶ ἀνεστρέφετο.῾Ησίοδος· α νεμος φέρων εἰλυφάζων. παρὰ τὸ εἰλῶ εἰλύφω καὶ εἰλυφάζω. σημαίνει καὶ τὸ φῶς παρέχω παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ· τῆλε δ' ἀπ' αἰθομένων δαΐδων σέλας εἰλύφαζε. παρὰ τὸ εἰλῶ καὶ τὸ φῶς εἰλύφω καὶ εἰλυφάζω. Εἰλυφόωσιν. εἰλοῦσι, συνάγουσιν. Εἰλωτεύειν. δουλεύειν. *ει λωτες γὰρ οἱ μὴ γνήσιοι δοῦλοι Λακεδαιμονίων.* epsilon.642 Εἰμένοσ. ἐνδεδυμένος. Εἰμέν. ὑπάρχομεν. ἀπὸ τοῦ εἰμὶ γίνεται τὸ πρῶτον τὸ πληθυντικὸν εἰμέν· φυλάσσει δὲ τὴν ¯ε¯ι δίφθογγον. ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι–. Εἰμί. τὸ ὑπάρχω. γράφεται διὰ διφθόγγου. τὰ εἰς ¯μ¯ι φύσει μακρᾷ παραλήγεται, ι να δὲ μὴ συνεμπέσῃ τὸ ἠμὶ τὸ σημαῖνον τὸ λέγω ἀπὸ τοῦ φημὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ¯φ. Ει μι. τὸ πορεύομαι. Ει ναι. ὑπάρχειν. ἀπὸ τοῦ εἰμί. τὸ δὲ ει ναι τὸ ἐπὶ τοῦ πορευθῆναι, ἐξ ου καὶ τὸ ἀπεῖναι καὶ ἀφεῖναι, ε στι δεύτερος ἀόριστος ἀπὸ τοῦ ι ημι τὸ πέμπω, τὸ ἀπαρέμφατον ει ναι. Ει νυον. ε φερον. Ει ξαντεσ. ὑπακούσαντες, ὑποχωρήσαντες. Ει ξασιν.᾿Αριστοφάνης· ει ξασιν ου ν ἐρίοισι πεπταμένοις. ε στι δὲ ει κω τὸ ὁμοιῶ, ὁ μέσος παρακείμενος ει κα καὶ κατὰ τροπὴν βοιωτικὴν τοῦ ¯κ εἰς ¯ξ ει ξα καὶ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ει ξασιν. ο τι δὲ παρακείμενος ἐστὶ, δῆλον ἐκ τοῦ εἰς ¯σ¯ι λήγειν. *Εἰπόμην. ἠκολούθουν.* Ει ποντο. ἠκολούθουν. Ει ρει. λέγει, πλέκει. epsilon.643 Ει ργω. τὸ κωλύω. ἀπὸ τοῦ ἐέργω κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο ¯ε¯ε εἰς τὴν ¯ε¯ι δίφθογγον ει ργω. Ει ργεσθαι. κωλύεσθαι. Εἰρήσθω. λελέχθω. Εἰρύαται. φυλάττουσι. πρὸς Διὸς εἰρύαται–. εἰρύω, ει ρυμι καὶ ὁ παθητικὸς ει ρυμαι, τὸ τρίτον ει ρυνται καὶ ᾿Ιωνικῶς εἰρύαται. Εἰρύσθαι. φυλάξαι. ἰστέον, ο τι τὸ ει ρυσθαι καὶ εἰρύσθαι διαφέρει. ε στι γὰρ ἐρύω, ἐρύσω, ει ρυκα, ει ρυμαι, ει ρυται, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον εἰρύσθαι, ὡς λελύσθαι. ὡς ζεύγνυμι, ζευγνύσθαι. τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ ἑλκύσθαι καὶ ει λκυσθαι παρακείμενος. εἰ μὲν ἀπὸ τοῦ ἑλκύω, εἱλκύσθαι· εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ε λκυμι, ει λκυσθαι. Ει ρυτο. κατάσχοι.᾿Αρίσταρχος προπαροξύνει πάνυ ὑγιῶς, ὡς τὸ ἐζεύγνυτο, οὐ μέν τοι, ὡς Τυραννίων, προπερισπᾷ, εἰρῦτο. Εἰσαγηοχώσ. εἰσενεγκών. Εἰσκεκριμένον. ἐπείσακτον. Εἰσποιημένον καὶ εἰσποιητόν. τὸ θετὸν καὶ οὐ κατὰ φύσιν. Εἰσήλασαν. εἰσῆλθον. Εἰσῄεσαν. εἰσῆλθον. Εἰσίασιν. *ἐπορεύοντο.* εἰσέρχονται. Ει σιμεν. εἰσερχόμεθα. Εἰσίν. ὑπάρχουσιν. epsilon.644 Ει σομαι. γνώσομαι. Εἰσέθει. εἰσέτρεχεν. Εἰσήλλατο. εἰσεπήδησεν. Εἰσοίσει. εἰσενέγκοι. Εἰσέφρησεν. ἐπεισῆλθεν. Ει σιθι. ει σελθε. Εἰσβάλλει. εἰσέρχεται, εἰσβαίνει. Εἰσεκώμασεν. εἰσῆλθεν. Εἰσκρίνειν. μερίζειν. εἰσχωρίζειν. *Εἰσώθη. εἰσάγη.* Εἰσαγωγῶ. τὸ ὁδηγῶ. καὶ εἰσαγωγὴ ἡ ἐπὶ τὰ τέλη ὁδήγησις τῶν λόγων. Εἰστήκειν. ἐκ τοῦ ἑστήκω. ε στι δὲ μέσος ὑπερσυντελικὸς εἱστήκειν. διὰ τὸ μὴ συμπεσεῖν κατὰ τὸ δεύτερον αὐτοῦ καὶ τρίτον πρόσωπον τῷ ἰδίῳ ἐνεστῶτι ἐπλεόνασε τὸ ¯ι καὶ ἐγένετο εἱστήκειν. Εἰώθει. ὡς ε θος ει χε. καὶ ει ωθα. ε στιν ε θω τὸ ἐξ ε θους τι διαπράττομαι. ὁ μέσος παρακείμενος ει θα καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ω ει ωθα καὶ ε ωθεν. ἀεὶ γάρ μοι ε ωθεν ἐνικλᾶν–. Ει νω. τὸ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

καλύπτω. Εἰρηκώσ. εἰπών. Εἰρημένον. λελεγμένον. Ει ρω. τὸ πλέκω καὶ συνάπτω. ο θεν καὶ εἱρμός. Ει ρπον. μετὰ σχολῆς ἐβάδιζον. Ει ρυντο. ἐφύλασσον. καὶ εἰρύσασθαι. epsilon.645 Εἰρύοντο. ει λκυον. καὶ εἰρύσατο. Εἰκάθειν. ὑποχωρεῖν. καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπείκειν. μηδὲν τοῖς κρατοῦσιν εἰκάθειν. Εἰκάζων. οἰόμενος η ὁμοιῶν. οι α δὴ ἱκανότατος τὸ ἀφανὲς εἰκάσαι. Ει κασιν. ὁμοίωσεν. Εἰκοβολεῖν. εἰκάζειν. η εἰκῆ καὶ μάτην βάλλειν. εἰς τὸ μήτε σφάλλεσθαι μήτ' εἰκοβολεῖν. Ει λετο. ἠθέλησεν. Είλήσασ. συστρέψας. Ει ληχεν. ε λαχεν. Εἰληφώσ. λαβών. Εἰλιγγιῶ. σκοτοδινιῶ. ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ ἰλιγγιῶ. τὸ μὲν ῥῆμα διὰ διφθόγγου. τοῦτο δὲ οἱ Συρακούσιοι σίελ λέγουσι. τὸ δὲ ο νομα ι λιγγος διὰ τοῦ ¯ι. ἐγὼ δὲ καὶ τὰ δύο διὰ τοῦ ¯ι γράφω. Εἰλόμενον. συνελαυνόμενον. Εἰλούμενοσ. συστρεφόμενος. Εἰλόμην. προέκρινα, ἠθέλησα. epsilon.646 Ει πον. ἀντὶ τοῦ εἰπὲ, προστακτικόν. Εἰρηνήσειν. πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων. ἐλπίδα δὲ μεγάλην ει χον εἰρηνήσειν. ὁ δὲ Καῖσαρ, ἐξὸν αὐτὸ εἰρηνήσειν, πόλεμον ει λετο. Ει ρξασ. ἀποκλείσας. δασύνουσιν᾿ Αττικοί. τὸ μέντοι παρ῞ Ομήρῳ· ἐρχθέντες ἐν μεγάλῳ ποταμῷ– ψιλοῦσιν. καὶ τὸ ε ρξας ἀντὶ τοῦ πράξας δασύνουσιν. ἡ μὲν α ρ' ω ς ε ρξασ' ἀπεβήσατο δῖα θεάων. τὸ δὲ ἐπὶ τῆς εἱρκτῆς ψιλοῦσιν οἱ᾿ Αττικοί. Εἰρωνεύσεται. καθυποκρινεῖται. λέγεται γὰρ ἐπὶ τοῦ διάπειραν λαμβάνοντος ὑπούλως καὶ καθυποκρινομένου τὸν μὴ γινώσκοντα περὶ ο του ποτὲ τὸν λόγον ποιῆσαι. Εἰρυσμένουσ. ἑλκυσμένους. ἡ δὲ θεράπαινα ἑώρα τὰ ξίφη εἰρυσμένους, ὡς αὐτοὺς διαχρήσαιντο. Εἰρχθέντεσ. πνιγέντες. Εἰσάμενοσ. ὁμοιωθείς. Ει σαν. ὑπετάγησαν. epsilon.647 Εἰσάττειν. εἰσελθεῖν.᾿ Αριστοφάνης· Μηδ' ἐς ὀρχηστρίδος ἐσάττειν, ι να μὴ πρὸς ταῦτα κεχηνὼς Μήλῳ βληθείς–. Ει σατο. ἀνέθηκεν.᾿ Αρτέμιδι ει σατο α γαλμα. καὶ ἀντὶ τοῦ κατέθετο. ο ς τάδε καλὰ ει σατο. καὶ ἀντὶ τοῦ περιέθηκε, καὶ ἀντὶ τοῦ περιέβαλεν. η ἀντὶ τοῦ ἐφάνη, καὶ ὡμοιώθη. Εἰσβαλεῖτε. εἰσβαλεῖν ἐστὶ, τὸ τινὰς ἐν ἀγρῷ εἰσελθόντας, ἐκκόψαι πάντα τὰ ἐν αὐτῷ. κυρίως δὲ εἰσβαλεῖν ἐστὶ τὸ εἰς τὴν πόλιν πολεμίους τινὰς εἰσελθεῖν. Ει σεν. ε κτισεν. Εἰσεπόδιζον. ἀντὶ τοῦ εἰσέβαινον τοὺς πόδας τοῦ χωρίου. Εἰσεποιήθη. εἰσεκρίθη. ὑπὸ τοῦ πατρὸς Νερουᾶ εἰσεποιήθη. καὶ εἰσεποιεῖτο ἀντὶ τοῦ ὑπετίθει. ὁ δὲ πόρος ἐφράττετο καὶ μεγάλας ἐλπίδας εἰσεποιεῖτο τῶν ἐπιφερομένων. Εἰσέφρησα. εἰσέδυσα ἑαυτόν. Εἰσέφρησασ. εἰσήγαγες. Εἰσέφρουν. εἰσεδέχοντο. οἱ δὲ τὰς πύλας ἀνοίξαντες, εἰσέφρουν τὸ στράτευμα. epsilon.648 Εἰσεχέοντο. εἰσήρχοντο. Ει σιμι. εἰσέρχομαι. Ει σῃ. ἐπιγνοίης, λογίσῃ, η ἀντὶ τοῦ μαθήσῃ. Εἰσήγγειλεν. ἐσυκοφάντησεν. ὁ Δωὴν τὸν᾿ Αβιμέλεχ εἰσήγγειλε παρὰ τῷ Σαοὺλ καὶ εἰς μιαιφονίαν τῶν ἱερέων ἐξέμηνεν. Εἰσηγούμενοσ. διδάσκων. Εἰσῄεισ. εἰσήρχου. Εἰσήρετο. εἰσεφέρετο. †Εἰσήῤῥησεν.† ἀφ' ου γὰρ εἰσήῤῥησεν εἰς τὴν οἰκίαν. ἀντὶ τοῦ εἰσῆλθε καὶ εἰσεπήδησεν. Εἰσθορόντα. εἰσπηδήσαντα. ο ταν ι δωσιν αὐτὸν εἰσθορόντα τοῖς πολεμίοις. Ει σι. πορεύεται. Ει σκω. εἰκάζω. Εἰσκριθείσ. ἀντὶ τοῦ εἰσελθών. ὁ δὲ εἰς τὸ α ντρον εἰσκριθείς. Εἰσκυκλεῖ. εἰσφέρει. ἐπισυνάπτει καὶ ἐπικυκλοῖ. καὶ εἰσκυκλεῖσθαι ἀντὶ τοῦ κυκλοειδῶς τρίβεσθαι. καὶ εἰσεκύκληκεν ἀντὶ τοῦ εἰσήνεγκεν, εἰσήγαγεν. εἰσεκύκληκε δαίμων εἰς τὴν οἰκίαν. Εἰσόμενον. μαθόντα. τί πράττουσιν οἱ πολέμιοι καὶ τί διανοοῦνται, εἰσόμενον. epsilon.649 Εἰσορόων. βλέπων. Εἰσπεπαίκασιν. εἰσπεπηδήκασιν. Εἰστρυπᾷν. τὸ παρεισέρχεσθαι. Εἰστήκειμεν. ἀντὶ τοῦ ἑστηκότες η μεν. καὶ εἰστήκεισαν. Εἰστία. ἐκάλει, εὐώχει. ὁ δὲ εἰστία τὸν στρατὸν ἡμερῶν ε ξ εἰς πανθοινίαν. Εἰσφρήσασθαι. εἰσδέξασθαι. καὶ εἰσφρήσειν. καὶ εἰσφρήσωσι. Εἰσφρήσασ. εἰσελθών. *Εἰσέφρησεν. εἰσῆλθεν.* Εἰσφρησθέντα. ἐκδιωχθέντα. οἱ δὲ χαρᾶς ὑπεπλήσθησαν τῷ μὴ ἐκσφρηθῆναι ὑπὸ θεοῦ αὐτόν. Εἰσωχέτευσαν. ε νδον μετέφερον. Ει τω. πορευέτω, συγχωρείτω. καὶ ει τῳ ἀντὶ τοῦ ἐάν τινι. Ει ατο. ἐκάθητο. *Ει καθεν. ὑπετάττετο.* (᾿Επίῤῥημα.) Εἰρηναίωσ. φιλικῶς. η σαν γὰρ εἰρηναίως ἐσταλμένοι, α νευ δορυφόρων α γοντες τὴν ἱερουργίαν. Εἰς ο τε δή. ε ως α ν. Εἰ. σύνδεσμος. ὡς τὸ, ει σφιν εἰς ἑαυτούς.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

Εἰδημονικῶσ. ἐμπείρως. Ει δ' α γε νῦν. διὸ δή. Ει θαρ. ἀντὶ τοῦ εὐθέως. ἀπὸ τοῦ εὐθὺς ευ θαρ καὶ ει θαρ. Εἰκαίωσ. ἀντὶ τοῦ μάτην. καὶ εἰκῇ. παρὰ τὸ ει κω γέγονεν. epsilon.650 Εἰκότωσ. πρεπόντως. καὶ εἰκὸς τὸ πρέπον, τὸ ἀκόλουθον, τὸ ευ λογον. λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ τάχα. ε στι δὲ μετοχὴ οὐδετέρου. ἀπὸ τοῦ ει κω εἰκὼς καὶ τὸ οὐδέτερον εἰκός. καὶ ἐχώρησεν εἰς ἐπίῤῥημα. σύντονον. Εἰλαδόν. κατὰ συστροφήν. καὶ εἰληδόν. Εἰνάνυχεσ. ἐπὶ ἐννέα νύκτας. Ει νεκα. ἀντὶ τοῦ χάριν. πόθεν τὴν ἐπέκτασιν ε χει; ἰστέον, ο τι ε κτασις μὲν ἡ ἐν φωνήεσι γινομένη· ἐπέκτασις δὲ ἡ ἐν στοιχείοις. τὴν δὲ ἐπέκτασιν εἰώθασι λέγειν τὴν κατὰ τὸ τέλος· τοιόσδε· τοσόσδε. ε κτασις· ε νεκα, ει νεκα. Εἰ μή τι. ἀντὶ τοῦ πλήν. ου τως Πλάτων ἐν τῷ Ἀλκιβιάδῃ ἐχρήσατο· εἰ μή τις σου ἐραστὴς ἐντυγχάνει. Ει σω καὶ ε σωθεν. ἀπὸ τῆς ἐξ προθέσεως γίνεται ε ξω, καὶ ἀπὸ τῆς πρὸ πρόσω· ου τω καὶ ἀπὸ τῆς εἰς ει σω. Ει τα. μετὰ ταῦτα. ω σπερ ἀπὸ τοῦ δὴ δῆτα, ου τω καὶ ἀπὸ τοῦ ¯ε¯ι ει τα. Εἰρηκώσ. εἰπών. Τὸ Ε μετὰ τοῦ Κ. (Ἀρσενικόν.) Ἑκατοστιαῖος τόκοσ. ὁ τοκιζόμενος εἰς δώδεκα νομίσματα τὰ ἑκατὸν νομίσματα. Ἑκάεργοσ. τοξότης, η ὁ ε καθεν ε ργων, ο ἐστι μαχόμενος, η ὁ ἑκατέρωθεν ει ργων καὶ κωλύων τοὺς πολεμίους. οι ον· epsilon.651 –ἑκάεργος Ἀπόλλων. ε ργον γὰρ τὴν μάχην οι δεν Ομηρος καλεῖν. η ὁ πόῤῥωθεν ἐργαζόμενος. Εκαστοσ. παρὰ τὸ ε κατος. ὁ μὴ πέλων ἐγγὺς, οι ον κεχωρισμένος καὶ μὴ συλλήβδην ω ν πρὸς ε τερον. ἐπιμερίζοντες τὸ πλῆθος φασὶν ἑκάτερος ε καστος. Εκατοσ. ὁ η λιος. ἐκ τοῦ ἑκὰς, ε κατος. ευ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας Ἑκάτοιο. Ἑκατηβόλος καὶ ἑκατηβελέτησ. ὁ τοξότης. Ἀπόλλωνος, ἑκατηβελέταο α νακτος. τοῦ μακρόθεν βάλλοντος καὶ ἐπιτυγχάνοντος. παρὰ τὸ ἑκὰς καὶ τὸ βέλος γίνεται ἑκαβελέτης, καὶ πλεονασμῷ τῆς ¯τ¯η ἑκατηβελέτης, ὡς ε τυμος ἐτήτυμος. ὁ ε καθεν βάλλων τοξότης. Ἐκ καταλόγου. τῶν εἰς στρατιώτας τελούντων. Ἐκβιβαστήσ. δοκιμαστής. Ἐκ γειτόνων. ἀντὶ τοῦ γειτνιῶσαν. ἐκ γειτόνων τῆς μεγαλοφροσύνης παροικοῦσαν τὴν ἀλαζονείαν ἐκφεύγει. Εκδημοσ. ὁ ἀπόδημος. Εκδηλοσ. ὁ φανερός. Εκδικοσ. ὁ τὴν ἀλήθειαν ἐκδικῶν. ε κδικος καὶ ὁ ε ξω τοῦ δικαίου. Ἐκ δυοῖν. ἐκ δύο. Ἐκ γενετῆσ. ἐκ τῆς γεννήσεως. Ἐκεῖνοσ. παρὰ τὸ ἑκὰς ἐπίῤῥημα, ο σημαίνει τὸ πόῤῥωθεν. τὴν γὰρ πόῤῥω δεῖξιν σημαίνει. καὶ οἱ Δωριεῖς κῆνος αὐτὴν φασὶ καὶ τῆνος, ἀντιδιαστέλλοντες αὐτὴν ἐπὶ τῆς πλησίον δείξεως. epsilon.652 εὑρίσκεται μέντοι, φησὶν Ἀπολλώνιος, καὶ τὴν τῆνος ἐπὶ τῆς πόῤῥω δείξεως. Ἑκηβόλοσ. ὁ Ἀπόλλων. ἀπὸ τοῦ βάλλειν ἑκὰς καὶ μακρόθεν. Ἐκκήρυκτοσ. ὁ ἀπόβλητος. Εκηλοσ. ὁ η συχος. παρὰ τὸ ἑκὰς ε καλος καὶ ε κηλος. παρὰ ου ν τὸ ε κηλος γίνεται ευ κηλος. η παρὰ τὸ ει κω τὸ ὑποχωρῶ, ἡσυχάζει γὰρ ὁ ὑποχωρῶν. η παρὰ τὸ ἀκὴν α κηλος καὶ ε κηλος, ι ν' ῃ ὁ η συχος. η παρὰ τὸ ἑκὼν ε κηλος. Ἐκλογεῖσ. οἱ ἐκλέγοντες. Ἐκνεφίασ. α νεμος ου τω καλούμενος, ο ς λίαν σφοδρῶς πνέει. παρὰ τὸν γνόφον. οἱονεὶ ὁ νέφη συνάγων καὶ ἐξ αὐτῶν κινούμενος. †ὁ α νωθεν κατιὼν καὶ ε τερος ω ν παρὰ τοὺς ¯ι¯β, ω σπερ καὶ ὁ τυφών. ου τοι δέ εἰσι βλαπτικώτατοι λίαν, οι ον κεραύνιοι ο ντες.† Εκπαγλος καὶ ε κπλαγοσ. ὁ καταπληκτικός. παρὰ τὸ πέλαγος· φοβερὸν γὰρ τοῖς πλέουσιν· ἐκπέλαγος, καὶ κατὰ συγκοπὴν ε κπλαγος καὶ ε κπαγλος. Ἐκποίητοσ. ἀποκηρύκτου διαφέρει, ο τι ὁ ἀποκήρυκτος ἐπὶ κολάσει ἐκβάλλεται, ὁ δὲ ἐκποίητος ὑπὸ τοῦ φύσει πατρὸς δίδοται εἰς ε τερον οι κον πρὸς θέσιν. Εκπτωτοσ. ω σπερ λέγεται ε κβιος ὁ ἐστερημένος τοῦ βίου, καὶ ἐξούσιος ὁ ἐστερημένος τῆς οὐσίας, ου τως καὶ ε κπτωτος ὁ ἐστερημένος τῆς πτώσεως. Ἐκπλαγεῖσ. ἐκπλήξεως ε μπλεοι. ἐκπλαγεῖς δὲ γενόμενοι οἱ Λίβυες διὰ τὸ παράδοξον. Ἐκ ποδὸς ει πετο κατόπιν. ἀντὶ τοῦ σύνεγγυς. epsilon.653 Ἐκ πολλοῦ. ἐκ παλαιῶν τῶν χρόνων. Εκσπονδοσ. ὁ τὰς σπονδὰς καὶ τοὺς ο ρκους παραβαίνων καὶ μὴ φυλάττων. ὁ τοίνυν τοὺς ο ρκους ἐκσπόνδους ποιήσας. Ἐκ συγκειμένου. προϋπηργμένου, προγεγυμνασμένου. τότε δὲ εἰς τάξιν τινὰ ω σπερ ἐκ συγκειμένου κατέστησαν. Ἑκταῖοσ. ὁ ε κτος. Ἐκτεύσ. μέτρον ἐστὶν, ὁ ταυτόν ἐστι τῷ χοίνικι. οι σθ' ου ν

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἀπολωλεκυῖα πυρῶν ἐκτέα–. τουτέστι τριώβολον.᾿Εκτῆνεσ. ου τως ὠνομάζοντο οἱ Βοιωτοί. Εκτιμος καὶ ἐκτίμουσ. ε ξω καὶ ἐκτὸς τιμῆς. ἐκτίμους ε χουσα πτέρυγας ὀξυτόνων γόων.᾿Εκτομίασ. ὁ εὐνοῦχος.᾿Εκ τοῖο. ἐκ τούτου.᾿Εκτόπιοσ. ἀπὸ ξένου τόπου. ἐκτόπιος συθείς ο ἐστιν ὁρμήσας.᾿Εκτοπισμόσ. ἡ πόῤῥω διαγωγή. οἱ δὲ φοβούμενοι τὸν εἰς ᾿Ιταλίαν ἐκτοπισμὸν ἐν ταῖς ὁδοιπορίαις διεδίδρασκον. ᾿Εκτιναγμόσ. ο ταν ἀναῤῥιπτῆται μετὰ κινήματος ἡ γῆ.᾿Εκ τῶν παρόντων. ἐκ τῶν φθασάντων. νικώμενοι ου ν ἐκ τῶν παρόντων α κος αἰτοῦσι παρὰ τοῦ θεοῦ. epsilon.654᾿Εκτραορδιναρίουσ.῾Ρωμαϊκὴ ἡ λέξις. δηλοῖ δὲ τοὺς ἐπιλέκτους.῾Εκυρόσ. ὁ πενθερός. παρὰ τὸ εἰς αὐτὸν τὴν νύμφην α γειν η τὴν κόρην. η παρὰ τὸ δέχω, δεχυρὸς, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ¯δ καὶ τροπῇ τοῦ ¯χ εἰς ¯κ ἑκυρός. η παρὰ τὸ κύρω, τὸ ἐπιτυγχάνω, κυρὸς καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ε ἑκυρός. Εκφοροσ. παράφορος, μαινόμενος. αἰσθάνομαι γινόμενος ὑπὸ τοῦ πάθους ε κφορος. Εκφρων. ἐξεστηκὼς, παραπαίων, ε ξω φρενῶν. ὁ δὲ ὑπὸ μέθης ε κφρων γενόμενος. Εκφυλοσ. ξένος, παρηλλαγμένος, ἀήθης, ἀλλόφυλος. ὀθνεῖος καὶ πάντη ε κφυλος. Εκκοποσ. κατάκοπος. ὁ δὲ διανύσας σταδίους τετρακοσίους καὶ γενόμενος ε κκοπος ἐπέμεινεν. ᾿Εκπαθεῖσ. ὑγιεῖς, ἐκτὸς πάθους. ι να μὴ ω σιν ε κδιψοι, ἀλλ' ἐκπαθεῖς καὶ κεκαινοποιημένοι. ᾿Εκ παραλλήλου. ἐξ ὁμοίου. ᾿Εκνόμοισ. παρανόμοις. ῾Εκτέον. κρατητέον.᾿Εκ τιτύμνων. ἐκ μικρᾶς ἡλικίας.᾿Εκφάντορεσ. κυρίως οἱ τῶν μυστηρίων τὰ α ῤῥητα συμβολικῶς ἀναφαίνοντες. (Θηλυκόν.)῾Εκάβη. κύριον ο νομα. ἡ ε καθεν βεβηκυῖα. ὁ γὰρ πατὴρ Δύμας Φρὺξ Πριάμῳ εἰς Ιλιον ἐξέδοτο. ο θεν Πρίαμος Φρυξὶ σύμμαχος· η δη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθα. epsilon.655῾Εκατόμβη. θυσία γινομένη ἐξ ἑκατὸν βοῶν.᾿Εκ καταλήψεων. ἐξ ἐφευρέσεων. *᾿Εκ γειτόνων. ἀντὶ τοῦ γειτνιῶσαν. ἐκ γειτόνων τῆς μεγαλοφροσύνης παροικοῦσαν τὴν ἀλαζονείαν ἐκφεύγει.* Εκδοσισ. τὸ ναυτικὸν δάνεισμα, οἱονεὶ ε ξω δόσις. ου τω καὶ Δημοσθένης.᾿Εκδιαίτησισ. τρυφή. ὁ δὲ τρυφαῖς μαλακαῖς καὶ ἐκδιαιτήσεσι διαλυθεὶς ἐπανῄει. Εκδεια. ἡ κεχρεωστημένη λοιπὰς καὶ ἡ ἑκούσιος στέρησις τῶν χρημάτων. ε νδεια δὲ ἡ ἀκούσιος.᾿Εκδοχή. ἀναμονή.᾿Εκεχειρία. α νεσις, ἀνοχὴ πολέμου. παρὰ τὸ ε χω καὶ ἀπέχω γίνεται ἐχεχειρία, καὶ τροπῇ τοῦ ¯χ εἰς ¯κ ἐκεχειρία. Εκζεσισ. ἡ ε κβρασις. ᾿Εκκήρυκτον. ἀπόβλητον. ἐκκήρυκτον ταύτην ἐποίησαν. καὶ ἐξεκήρυξαν ἀντὶ τοῦ ἀπεσκοράκισαν. ᾿Εκθυμία. προθυμία. Εκθεσμον. παράνομον. ε κθεσμον ἁμαρτίαν πεποιήκεσαν. epsilon.656᾿Εκλειπία. ἡ συγχώρησις. α δικον ἡγεῖτο τὴν ἐκλειπίαν. ᾿Εκλιμίαν. τὴν ἀχορτασίαν.᾿Εκλογιστίαν. ἀρίθμησιν. καὶ ἐκλογιζόμενος τὸν στρατόν–. Εκκλητοσ. η ν α ν ἐκκαλῇ τὶς εἰς τὸ κριθῆναι, δηλονότι τὴν πρώτην οὐ στέργων κρίσιν, ὡς πρὸς ε χθραν κρινάσης η πρὸς χάριν. ἐξῆν δὲ τοῖς μὲν ξένοις ἐκκαλεῖσθαι, τοῖς δὲ πολίταις οὐκέτι. ᾿Εκκλησίαν. συναγωγὴν ο χλου. ἐκκλησία δ' οὐχὶ διὰ πλοῦτον γίνεται, ἐκκλησιάζομεν γὰρ η τὶ τῶν ἰδίων σῶσαι βουλόμενοι. καλεῖ δὲ καὶ ὁ Χριστὸς σῶμα ἑαυτοῦ τὴν ἐκκλησίαν, καὶ διὰ ταύτης ἱερατεύει ὡς α νθρωπος· δέχεται δὲ τὰ προσφερόμενα ὡς θεός.᾿Εκκλήσεισ. αἱ ἐκκαλήσεις. πρόδηλος γὰρ ἐγένετο φυγὴ καὶ τῶν ὑπεναντίων ἐκκλήσεις πρὸς ἐπίθεσιν.᾿Εκμαρτυρία. διαφέρει τῆς μαρτυρίας. ο τι ἡ μὲν τῶν παρόντων ἐστὶν, ἡ δὲ ἐκμαρτυρία τῶν ἀπόντων.᾿Εκ μεταβολῆσ. η τοι ἐκ μεταμελείας. οἱ δὲ μετὰ ταῦτα ἐκ μεταβολῆς ὡς ἐπ'' Ολυμπίας. epsilon.657᾿Εκκομιδή. ἡ ἐκφορά.῾Εκουσιότησ. νοὸς *αὐτεξουσιότης καὶ* αὐτοκινησία πρὸς τὸ αἱρετόν.᾿Εκ περινοίασ. ἐξ ἐπινοίας. Εκπληξισ. *ἀσυνεσία καὶ* φόβος ἐξ ἀσυνήθους φαντασίας.᾿Εκπνοή. ε ξοδος πνεύματος ὑπὸ συστολῆς πνεύμονος διὰ ψύξιν τοῦ ἐν ἡμῖν θερμοῦ.᾿Εκπλαγοῦς καὶ ἐκπαγλοῦσ. ἐκπληκτικῆς, θαυμαστικῆς.᾿Εκ περιουσίασ. ἐκ περιττοῦ. ἐκ περιουσίας λέγει.᾿Εκ περιτροπῆσ. ἐξ ἀποστροφῆς· ἐκ νίκης.᾿Εκ προσαγωγῆσ. ἀντὶ τοῦ πρὸς ἀνάγκην καὶ οὐκ ἐκ φύσεως οὐδὲ ἁπλοϊκῶς. Εκρηξισ. ἡ κραυγή. Εκστασισ. φρενῶν ἀποβολὴ, καὶ ὁ θαυμασμὸς καὶ ἡ ἀλλοίωσις. ε στι δὲ καὶ ἁμαρτία. Δαβίδ· ἐγὼ δὲ ει πα ἐν τῇ ἐκστάσει μου. Εκτοποσ.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

παρηλλαγμένη, ἀφόρητος. τοῖς δὲ Κέλτοις παρέστη ε κτοπος ἡλίκη πρὸς τὸ παράδοξον ὀργή. epsilon.658᾿Εκ τῆς ὀσφύοσ. ἐκ τοῦ σπέρματος.῾Εκυρά. ἡ πενθερά. ᾿Εκφανεστάτασ. πάνυ λαμπράς. ἐκφανεστάτας ε χει τὰς ἀρχὰς η τὰς χαράς. ᾿Εκφαντορία. δήλωσις, θεολογία. Εκφανσισ. φανέρωσις.᾿Εκφορά. ἡ ταφή. ἀπὸ τοῦ φέρεσθαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον.᾿Εκ φύσεωσ. ἀπὸ γεννήσεως καὶ οἰκείας γνώμης. Εκφυσιν. βλάστησιν, γονήν.᾿Εκ φθορᾶσ. ἐκ θανάτου. Εκφρασισ. ἐπιθυμία, δήλωσις.᾿Εκ χειρὸς βοηθεῖν τοῖς πράγμασιν. ἀντὶ τοῦ μετὰ πάσης ἐπιμελείας.῾Εκάτη. ο νομα θεᾶς. οἱονεὶ ἑκάστη τὶς ου σα καὶ εἰς ε καστα παραλαμβανομένη καὶ πανταχοῦ βοηθοῦσα. ῾Εκατόμβη. ἡ γινομένη θυσία διὰ βοῶν ἑκατόν. τὸ δὲ ἑκατὸν παρὰ τὸ ε χω, ἑχατὸν καὶ ἑκατὸν, η παρὰ τὸ η κειν καὶ φέρειν δέκατον ἀριθμόν. epsilon.659᾿Εκκοπήν. τὴν τυχοῦσαν ἀναβολήν. καὶ ὁ᾿Απόστολος· ι να μὴ ἐκκοπήν τινα δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ. εὐαγγέλιον δὲ τὸ κήρυγμα λέγει. Εκβασιν. τὴν πλήρωσιν. τὴν παῦσιν. ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ε κβασιν. (Οὐδέτερον.)᾿Εκδεέσ. ἀτελὲς, ἐλλιπές.᾿Εκ διαμέτρου. τὰ πλεῖστον ἀλλήλων διεστηκότα η τὰ α κρα καὶ μείζονα διαστήματα, οι ον ο ταν ὁ η λιος ἐν τῷ ἀνατολικῷ ὁρίζοντι ὑπάρχῃ καὶ ἡ σελήνη ἐν τῷ δυτικῷ. Εκδικον. ἐπὶ δικαίου καὶ ἀδίκου λέγεται. Εκδοτον. προδεδομένον. ᾿Εκδοχεῖον. τὸ ταμιεῖον. γράφεται καὶ ταμεῖον. Εκθeta. ἐκριπτούμενα. ε κθετα βρέφη. ᾿Εκμαγεῖον. σφραγὶς, ἐκτύπωμα. ἐκ τοῦ μάσσω γίνεται μάγος ὁ ἀπομασσόμενος πάντα τὰ τοῦ μάγους δεκτικά. μαγεῖον καὶ ἐκμαγεῖον, ὡς διδάσκαλος διδασκαλεῖον, καὶ πάσσαλος πασσαλεῖον, καὶ ἰατρὸς ἰατρεῖον.᾿Εκμαρτυρίῳ. διαμαρτυρίῳ. οὐκ ω κνησαν καὶ δευτέρῳ διαμαρτυρίῳ χρήσασθαι.᾿Εκμελέσ. ἠμελημένον. ὁ δὴ βῶνος οὐκ ἐς τὸ ἐκμελὲς οὐδὲ ἐς τὸ ῥαθυμώτερον ἐτράπη ὁ νοῦς αὐτοῦ. epsilon.660᾿Εκπρεπέσ. λίαν ὡραῖον.᾿Εκ παραλλήλου. ἐξ ἰσότητος, ἐξ ὁμοίου. Εκπυστον. φανερόν. καὶ εἰς πολλοὺς ἐξάκουστον. Εκπωμα. ποτήριον, φιάλη. Εκπλεα. πλήρη. ἐσθῆτας δὲ καὶ τὰ ἐπιτήδεια ε κπλεα παρεῖχεν. Εκπλυτον. ἐξίτηλον, ἀσθενές.᾿Εκ λεχέων. ἐκ τῶν κοιτῶν.᾿Εκλογεῖον. ἡ ἐκλογάς. Εκνοον. ἀνόητον. μωρόν.῾Εκούσια. τὰ ἀφ' ἡμῶν γινόμενα, μηδενὸς ε ξωθεν ἀναγκάζοντος. Εκκριτον. τὸ ἐκλελεγμένον.᾿Εκρήγματα. τὰ ἐκ τῶν χειμάῤῥων γινόμενα ἐν τοῖς πεδίοις κοιλώματα.᾿Εκ συγκειμένου. προϋπηργμένου. προγεγυμνασμένου. τότε δὲ καὶ εἰς τάξιν τινὰ ω σπερ ἐκ συγκειμένου κατέστησαν, καὶ ἐν κόσμῳ τὸν ἀγῶνα ἐποίησαν.᾿Εκσφράγισμα. τὸ ἐκτύπωμα.᾿Εκτύπωμα. ὁμοίωμα.᾿Εκτενέσ. ἐπιμελές. ε ργον δ' η ν αὐτῷ ἐκτενές. Εκτρωμα. ἀποβολὴ γυναικός.᾿Εκ του μπαλιν. ἐκ τοῦ ἐναντίου.᾿Εκ τιμημάτων. τέσσαρα᾿Αθήνῃσι τιμήματα ὑπὸ Σόλωνος γέγονε· πεντακοσιομεδίμνων, ἱππέων, ζευγιτῶν καὶ θητῶν. epsilon.661᾿Εκ τιτυμνῶν. ἐκ μικρᾶς ἡλικίας. Εκτοπα. ξένα. ᾿Εκτόπια. τὰ κεχωρισμένα. ἐκτόπια πολισμάτια τῶν γραφομένων καὶ παραγγελλομένων. ᾿Εκ τοῦ παραχρῆμα. ἐκ τοῦ αὐτομάτου. ᾿Εκτυπώτερον. φανερώτερον. Εκφυλα. ξένα, ἀλλότρια. ἀλλόφυλα.῾Εκκαιδεκάδωρα. παλαιστῶν ἑκκαίδεκα. δῶρον γὰρ ἡ παλαιστή. Εκτρωμα. η ὡς ἐξάμβλωμα. καὶ ἀμβλωθρίδιον. ὁ ἐν πᾶσι τέλειος Παῦλος ὡς ἀτελῆ ἐν ἀποστόλοις καὶ μὴ μορφούμενον τῇ κατὰ Χριστὸν πίστει ἀπ' ἀρχῆς, ε κτρωμα φησὶν ἑαυτόν· ὡς περιττῷ ἐκτρώματι ω φθη κᾀμοί. Εκφυμα. ἐξάνθημα. (῾Ρῆμα.)᾿Εκκακῶ. ἀπειροκακῶ. πλειστάκις τοῦτο ποιῶ. ᾿Εκκαλεῖται. προσκαλεῖται. βουλόμενοι ἐκκαλεῖσθαι τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ. epsilon.662 ᾿Εκκαλούμενοι. προσκαλούμενοι, η προθυμοποιούμενοι. ει τε τὴν καθ' αὑτῶν ἐκκαλούμενοι διαβολήν. *᾿Εκάθιζε καὶ καθίει. ἐπεχείρει, ἐνέβαλεν, ε πεμπεν.* ᾿Εκάπυσεν. ἐκ τοῦ κάπω, τὸ πνέω, ἀφ' ου καπύω, καπύσω. ὡς ἀφύω, ἀφύσω. οι νον δὲ φθινύουσιν ἐξαφύοντες. ᾿Εκκαρπωσάμενοι. προσόδους μεγάλας λαβόντες. ᾿Εκκαλέσασθαι. παραθῆξαι. παρορμῆσαι.᾿Εκαπήλευσεν. ἐδόλωσεν.᾿Εκαρπώσαντο. μετειλήφασιν. οἱ ἡττηθέντες φυγῇ ἐκαρπώσαντο τὸ ει ναι.᾿Εκκαυλίζων. ἀποκλῶν, ἀποσπῶν. ἐκ μεταφορᾶς τῶν τοὺς καυλοὺς τῶν λαχάνων ἀνασπώντων.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

᾿Εκαλαμήσαντο. ἀπεθέρισαν. ᾿Εκάκωσαν. ἠρέμωσαν. epsilon.663 ᾿Εκαραδόκει. προσεδόκει. ἐκαρτέρει. ἀπεσκόπει.᾿Εκβρασθέν. ἐκριφέν. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς θαλάσσης ἐκριπτουμένων. ᾿Εκβεβόλισται. ἐξορώρυκται. ᾿Εκβιβάσασ. ἐξαγαγών. ᾿Εκβακχευθείσ. ἐκμανείς.᾿Εκβληθήτωσαν. διωχθήτωσαν.᾿Εκγαμηθῆναι. ο ταν εἰς ε τερον γένος ἐκδοθῇ παρθένος οἱονεὶ τοῖς μὴ προσήκουσι, τοῦτο ἐκγαμεῖσθαι λέγεται.᾿Εκγεγάμεν. Ομηρος· ευ χεται ἐκγεγάμεν– ἀπὸ τοῦ γεγενῆσθαι. ἀπὸ τοῦ γῶ, γήσω, γέγημι ἀπαρέμφατον γεγάναι, καὶ δωρικῶς γεγάμεν, ὡς τιθέναι, τιθέμεν. ᾿Εκδικάσασθαι. ἀνάδικον ἐκπρᾶξαι διὰ τὸ δικάσασθαι. Εκδεξαι. ἀντὶ τοῦ ἀληθεύων οὐ ψεύδομαι. πίστευσον ὑποσχομένῳ τῷ δούλῳ σου. αὐτὸς ἐγepsilon.664 γυητὴς γένου τῆς ἐμῆς ὑποσχέσεως. ε κδεξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς ἀγαθόν.᾿Εκδέξασθαι. οὐκ ἐπὶ τοῦ ἀναμεῖναι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἀναδέξασθαι καὶ ἀναλαβεῖν.᾿Εκδέχεσθαι. ἀπείργειν, κωλύειν. γέῤῥα τὲ παρατεταγμένα η ν εἰς τὸ ἐκδέχεσθαι τὰ τῶν βαρβάρων τοξεύματα.᾿Εκδέχῃ. νοεῖς, ὑπολαμβάνεις. οὐκ ὀρθῶς, ω στρατηγὲ, τοὺς ἡμετέρους ἐκδέχῃ λόγους.᾿Εκδιαιτηθῆναι. διαπραθῆναι.᾿Εκδιῄτησε. κακῶς διῴκησε. κακῶς οἰκονόμησεν.᾿Εκδειματοῦνται. ἐκφοβοῦνται.᾿Εκδημεῖν. ἀποδημεῖν. εἰς ο νπερ τόπον οὐκ η ν πρότερον.᾿Εκεύθαινον. ε κρυπτον.᾿Εκερουτίασ. τὴν κεφαλὴν ἀνέτεινες δίκην τῶν κερατοφορούντων ζώων. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ γαυριᾷν. ὡς ε λαφος, φησὶν, ἠνάλλου τοῖς κέρασιν· ἀνωρτάλιζες κᾀκερουτίας. epsilon.665᾿Εκκεκυμασμένουσ. ὑπὸ τῶν κυμάτων ἐκβρασθέντας. ᾿Εκεράϊζον. κατέτρεχον. ἐληΐζοντο. ἐπόρθουν. ᾿Εκκεχιλωμένην. ἐψευσμένην, η κεχερσωμένην· ο τι ὁ χιλὸς ἐν χέρσῳ φύεται· τοῦτο δέ ἐστι χόρτος. δρῶ δὲ ταύτην ἐκκεχιλωμένην, οι ον ἐξημελημένην.᾿Εκκεκωφέαται. ἀπὸ τοῦ κωφῶ, κωφήσω, κεκώφηκα, κεκώφημαι, κεκώφηται, καἴ Ιακῶς κεκωφέαται καὶ ἐν συνθέσει ἐκκεκωφέαται. καὶ παραβλάπτεται.᾿Εκέκλετο. ἀπὸ τοῦ κέλλω, ἐκέλλετο καὶ ἐκέκλετο. σημαίνει δὲ τὸ προσέταξεν.᾿Εκκεκόλαπται. ἐγγέγλυπται. Εκαινον. ε κοπτον.᾿Εκκαίομαί σου. ἐρῶ σου.᾿Εκζωπυρῆσαι. ἀνάψαι. κυρίως δὲ τὸ ἐκ μικροῦ φυσῶντα μεγάλην φλόγα κινῆσαι. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀνθράκων. epsilon.666 Εκηαν. ε καυσαν. καὶ ε κηα ἀντὶ τοῦ ε καυσα καὶ ε θυσα. ἐκ τοῦ καίω, καύσω, ε καυσα· ἀποβολῇ τοῦ ς καὶ ἐκτάσει τοῦ ¯α¯υ εἰς ¯η ε κηα.᾿Εκήκιεν. ἀνεφέρετο.᾿Εκήλει. ε θελγε. σὺν ἡδονῇ ε τερπε. κηλῶ γὰρ τὸ ὑπ' αὐλὸν η δομαι. ου τω μὲν ὁ κατάρατος συνήθως τὸν α νθρωπον ἐκήλει.᾿Εκηριώθην. ἐσκοτώθην. καὶ διὰ τὸ δέος κήρινος ἐγενόμην.᾿Εκήδευσαν. κατ' ἐπιγαμίαν συνήφθησαν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐνταφιάζειν. ᾿Εκθειάσαι. θαυμάσαι. ᾿Εκθηλύνειν. χαυνοῦν. ᾿Εκθορεῖν. ἐκδραμεῖν. Εκθορεν. ἐξεπήδησεν.᾿Εκθρώσκειν. ἐκπηδᾷν.᾿Εκθύσασθαι. ἐξιλεώσασθαι. ἐκμειλίξασθαι. epsilon.667 ᾿Εκθεατρίζουσιν. ἐκπομπεύουσιν. ἐκφαυλίζουσιν. ἐξελέγχουσιν. ἐκθεατρίζουσι τὴν ἑαυτῶν ἀκρισίαν.᾿Εκίσσησεν. ἐν γαστρὶ συνέλαβεν. Εκλαγξαν. ποιὸν η χον τὰ τόξα ἀπετέλεσαν. ε στι ῥῆμα πεποιημένον κλάζω, ὁ μέλλων κλάγξω, ὁ πρῶτος ἀόριστος ε κλαγξα. Ομηρος· ε κλαγξαν δ' α ρ' ὀϊστοὶ– ο ἐστιν η χησαν.᾿Εκλεγόμενοσ. προκρίνων.᾿Εκλέγοντεσ. ἀπαιτοῦντες.᾿Εκληδονίζετο. ἐμαντεύετο.᾿Εκληπτέον. δεῖ λαμβάνειν.᾿Εκλελάκτικεν. ἀποβέβληκεν, ἀπέφυγεν. ᾿Εκκλείουσι. κωλύουσι. ἐπεὶ τὸν Φίλιππον ἐκκλείουσιν οἱ καιροί.᾿Εκκλησιάζων. εἰς ἐκκλησίαν συγκαλῶν. ἡνίκα ἐκκλησιάζων ἐδίδου τὸ παράγγελμα.᾿Εκκλητεύειν. τὸ εἰς κρίσιν α γειν.᾿Εκκλητευθῆναι. τῶν ἐγκαταλιπόντων μαρτυρίαν τὰ ὀνόματα ἐν τῷ δικαστηρίῳ κηρύσσεται· ο περ ε λεγον ἐκκλητευθῆναι. epsilon.668᾿Εκκλήτευσεν. ἐγκάλεσεν.᾿Εκκλητικῶσ. ἐκκαλούμενος.᾿Εκλογιζόμενοσ. ἀριθμῶν. καὶ ἀντὶ τοῦ διανοούμενος. τὸ πλῆθος τοῦ στρατοῦ ἐκπείρως καὶ φρονίμως ἐκλογιζόμενος. ᾿Εκλώζετο. κλωσμὸν ε λεγον τὸν γενόμενον ἐν τῷ στόματι ψόφον, ῳ πρὸς τὰς ἐκβολὰς ἐχρῶντο τῶν ἀκροαμάτων ω ν οὐχ' ἡδέως η κουον.᾿Εκμαγῆσαι. ἐκτυπῶσαι. ᾿Εκμαρτυρεῖν φασὶ τὸ λέγειν οὐχ' α περ αὐτὸς ει δεν, ἀλλ' α περ ἑτέρων η κουσε λεγόντων. ἐκμαρτυρία δὲ γεγραμμένη ἀναγινώσκεται, ο τάν τις η τελευτήσας η η

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ὑπερόριος.᾿Εκμηρυομένουσ. ἀναλεγομένους. δυσχερῶς ἐκμηρυομένους καὶ μακρῶς τὰς δυσχωρίας. ᾿Εκμηρυσάμενοσ. ἐξελκύσας, ἐπεκτείνας. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μηρυμάτων. ὁ δὲ ἐκμηρυσάμενος τὴν δύναμιν ἐκ τῶν δυσχωριῶν κατεστρατοπέδευσεν. ᾿Εκμηχανώμενοσ. κατασκευάζων. ᾿Εκμυζήσασ. ἐκπιέσας. ἐκθλίψας.᾿Εκμειλίσσω. καταπραΰνω. epsilon.669 Εκμολεσ. ἐξῆλθες.᾿Εκληροδότησεν. ἐχαρίσατο κληροδοσίαν.᾿Εκνάπτετο. ἐξύετο, ἐδαπανᾶτο.᾿Εκνενέμηται. διαμεμέρισται. ᾿Εκνευρίσασ. ἀδυνάτους καταστήσας. ι να πολλὴν δύναμιν τῆς῾Ρώμης ἐκνευρίσῃ. † Εκνιξεν. ε δακνεν. ἀπὸ τῆς πόας.῾Ηρόδοτος.† Εκνισεν. ἐκίνησεν, καθήψατο. ε ρως ε κνιζε τῆς παιδός. Εκνυεν. ε ξυεν ἠρέμα. παρὰ τὸ κνᾷν.᾿Αριστοφάνης· ου τος πόθῳ μ' ε κνυεν ἐλθὼν τὴν θύραν. ᾿Εκκορηθῆναι. ἐκκαλλυνθῆναι. τὸ γὰρ κορεῖν καλλύνειν καὶ σαίρειν λέγεται παρὰ τοῖς᾿Αττικοῖς.᾿Εκκορυφώσω. δύναται μὲν ἀκούεσθαι ἀνακεφαλαιώσομαι, οι ον κορυφὴν ἐπιθήσω· δύναται δὲ epsilon.670 καὶ ου τως. ε τερόν σοι λόγον ἐκκορυφώσω, η τοι ἀπάρξομαι. ἐπεὶ ἡ κορυφὴ ἀρχὴ τίς ἐστι τοῦ σώματος.᾿Εκορύνετο. ὑψοῦτο, ἐκορυφοῦτο.᾿Εκολάφισαν. ἐβασάνισαν. η τοῖς ὀφθαλμοῖς πανίον ἐπέθηκαν. ου τως ευ ρον ἐγὼ τοῦτο.᾿Εκονδύλιζον. τοῖς δακτύλοις ε κοπτον. ᾿Εκόπασεν. ε παυσεν. ᾿Εκολλόπωσεν. κόλλῃ συνήρμοσεν. ἀπὸ γὰρ τοῦ νωτιαίου κόλλοπος καὶ δέρματος ἑψομένου ἐγένετο ἡ κόλλα τῶν βοῶν, ο θεν καὶ ᾧ ἐπιτείνουσι τὰς χορδάς, κόλλοψ λέγεται. ᾿Εκόησεν. ἐνόησεν. ᾿Ιακῶς, παρὰ Καλλιμάχῳ.᾿Εκκοκκίσασ. ἐρημώσας. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ῥοιῶν τῶν τοὺς κόκκους ἐκβαλλουσῶν. ᾿Αριστοφάνης· Ω Ζεῦ– Λήσεις σεαυτοῦ τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας. epsilon.671 †᾿Εκολάβησασ. προσέκρουσας. παρὰ τὸ ἐπὶ κόλαις βαίνειν. κόλα δὲ ἡ γαστήρ. η ε θραυσας. ἀπὸ τοῦ κολλάβου, ο ἐστι ψωμός.†᾿Εκολώα. ἐθορύβει. ᾿Εκκορακίζειν. ἀποδιώκειν. ᾿Εκκορηθείησ. παντελῶς ἀφανισθείης. Μένανδρος· ἐκκορηθείης σύ γε.᾿Εκορίζετο. ὑπεκορίζετο. εὐμορφωτέροις ἐχρῆτο λόγοις. η ἐκολάκευεν.᾿Αριστοφάνης· τοῦτον τὸν υἱὸν λαμβάνουσ' ἐκορίζετο.᾿Εκορωνία. ἐγαυρία. ἐκορωνία καὶ παρετρίβετο πρὸς τοὺς ἐπιφανεῖς α νδρας.᾿Εκουρία. ἐδέετο κουρᾶς. ῾Εκουσιάζομαι. προσφέρω. ᾿Εκκόψαντεσ. πηρώσαντες, τυφλώσαντες. ἐκκόψαντες αὐτοὺς τοὺς ὀφθαλμούς.᾿Εκκόψαι. νικῆσαι. ου τως Αλεξις. καὶ ἐπὶ τοῦ πηρῶσαι τὸν ὀφθαλμόν. καὶ ἐξεκόπη ἐπὶ τοῦ ἐπηρώθη. ᾿Εκπαγλούμενοι. ἐκπληττόμενοι, θαυμάζοντες. ἐν εἰρήνῃ ε μενον ἐκπαγλούμενοι τὸν῾Ηρακλέα. ῾Ρωμαίοις μὲν ἐκπαγλούμενος ὁ Πύῤῥος ταῦτα φησίν. epsilon.672᾿Εκπελευθῆναι. ἐκβληθῆναι.᾿Εκπερδικίσαι. διαδράναι πανούργως. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν περδίκων· πανοῦργον γὰρ τὸ ζῶον καὶ διαδιδράσκει τοὺς θηρευτάς.᾿Εκπέρσαι. πορθῆσαι. ᾿Εκπεσών. ῥηθείς, δοθείς. χρησμὸς δ' ἐκπεσὼν παρὰ Εὐδοκίου τοῦ Θρᾳκός. ᾿Εκπεφυσημένον. φιλοτίμως διατεθειμένον. ὁρῶν δὲ τὸν Μάρκον ἐκπεφυσημένον. ᾿Εκπήγνυσθαι. ἐκπλήττεσθαι. ᾿Εκπηνιεῖται. ἐξελκύσει. ἀπὸ τῶν τὴν κρόκα μηρυομένων πηνία. Ομηρος· πηνίον ἐξέλκουσα.᾿Εκπλεύσαντεσ. ε ξω γενόμενοι. οἱ δὲ ἐκπλεύσαντες τῶν φρενῶν. καὶ ἐκπλεύσειν ὁμοίως.᾿Εκπλήσει. πληρώσει. ᾿Εκπλινθεύσασ. ἀντὶ τοῦ ἀναλύσας, καὶ ἐξελὼν τὰς πλίνθους. ου τως᾿Ισαῖος. ᾿Εκποκιῶ. τὰς τρίχας ἐκσπάσω.᾿Αριστοφάνης· ἐκποκιῶ σου τὰς ποκάδας– ἐπὶ γυναικείων τριχῶν ὡς τὸ πολύ.᾿Εκπολεμῶσαι. ἀντὶ τοῦ εἰς πόλεμον καταστῆσαι. γράφεται καὶ ἐκπολεμῆσαι παρὰ Ξενοφῶντι. epsilon.673᾿Εκπεπολέμωται. ἐχθρωδῶς διάκειται. ᾿Εκπορίζομεν. ἐξευρίσκομεν. ᾿Εκπορίσασ. συλλέξας. † ᾿Εκπορποῦσθαι. ἐκφιβλοῦσθαι.†᾿Εκπρίου. ἐξαγόρασον, ἐλευθέρωσον. καὶ ἐκπρίασθαι.᾿Εκπτήσονται. πετασθήσονται. ᾿Εκπολεμῆσαι. πορθῆσαι. ᾿Εκκραγγανομένων. μετὰ κραυγῆς λεγομένων. Εκρεκεν. ἀντὶ τοῦ η χει.᾿Εκρεμαννύμενοι. ἀντὶ τοῦ ἀπηρτημένοι. Θουκυδίδης· τῶν δὲ ξυσκήνων η δη ἐκρεμαννύμενοι. ᾿Εκκρίνειν. δοκιμάζειν. ᾿Εκρινόμεθα. πολὺν χρόνον διεφερόμεθα καὶ ἠμφισβητοῦμεν. ᾿Εκκρουόμενοσ. παρεκτείνων, παρατρέπων. ἀλλὰ καὶ τὸν καιρὸν τοῦτον τοῖς ἐναντίοις

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἐκκρουόμενος.᾿Εκρουσάμην. ἀπέῤῥιψα. epsilon.674᾿Εκκρίνεται. ἐκρέει. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης ῥοώδους γονῆς, καὶ τῆς τῶν κτηνῶν.᾿Εκριπισθέντες. ἐξαφθέντες. ῥιπίζειν γὰρ τὸ ὀπτᾶν. ἀπὸ τῶν ῥιπίδων.᾿Εκρέμω. παράγωγον ῥῆμα. ἐκ τοῦ κρεμῶ γίνεται κρέμημι, ὡς ἱστῶ ι στημι· ει τα κρέμαμαι, ὡς ι σταμαι· ἐκρεμάμην, ἐκρέμασο, ἐκρέματο. κρεμὰς γὰρ ἡ ἐνεστῶτος μετοχὴ, ω σπερ ἱστάς. καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ¯ς᾿Ιωνικῶς ἐκρέμαο, καὶ κατὰ κρᾶσιν τῶν φωνηέντων ἐκρέμω. καὶ οὐκ ε στιν ἐκ τοῦ κρεμῶ· η γὰρ α ν περισπᾶτο, ὡς ἐβοῶ, ἐγελῶ.᾿Εκσιφωνισθείη. ἐκκενωθείη, ἐκρυῇ, διασκορπισθείη. Εκστρεψον. μετάβαλε. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ῥυπουμένων καὶ ἐκστρεφομένων ἱματίων. ε κστρεψον ὡς τάχιστα τὸν σαυτοῦ τρόπον. ᾿Εκτεθνεῶτα. οι ον τὸν ε σχατον ο ντα. ᾿Εκτετηκότες. δεδαμασμένοι, τεταριχευμένοι. ᾿Εκτετηκυῖα. ἀπεῤῥυηκυῖα. ἐκτετηκυῖα τὰς ὁράσεις ὑπὸ τῶν δακρύων. epsilon.675᾿Εκτετοξεῦσθαι. ἐκκενῶσθαι. ἀνηλῶσθαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τῇ τοξείᾳ ἀναλισκόντων τὰ βέλη. ᾿Αριστοφάνης· τὸν ἐμὸν η δη νομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον. ᾿Εκτειχίσαι. τειχοποιῆσαι. ἐν ἐκικαίρῳ τῷ χωρίῳ ἐδόκει ἐκτειχίσαι τὴν πόλιν.᾿Εκτετικότεσ. ἀποπληρώσαντες, ἀποδεδωκότες. ἐκ τοῦ τίω τὸ ἀνταποδίδωμι.᾿Εκτιθέναι. ἀντὶ τοῦ εἰς βορὰν θηρίοις δοθῆναι η καὶ α λλως εἰς διαφθορὰν παρατιθέναι ἐπ' ἐρημίαν. ἐκτιθέναι τὰ βρέφη βορὰν τοῖς θηρσίν. ᾿Εκτιμᾶται. ἀντὶ τοῦ ἐπιτέταται, ηυ ξηται κατὰ τιμήν.᾿Εκτιννύων καὶ ἐκτίνων. ἀποδιδούς. τῇ μητρὶ †γῇ† τὸ χρέος ἐκτίνων. καὶ ἐκτίσαι καὶ ἐκτίσει. ὁ δὲ καθ' ἡμᾶς βασιλεὺς ἐκτίσει μοι δίκας ἐνδέοντι. Εκτισε. κατέστησε, κατέταξεν.᾿Εκτιλωμένοισ. συνήθεσιν. ἐπεὶ ὁ κτίλος ὁ προηγούμενος τῆς ποίμνης κριὸς προβάτων συνήθης ἐστὶ τῷ ποιμένι. ἡ λέξις ῥητορική. epsilon.676 ᾿Εκτίλλω. ἀνασπάσω, μετοικίσω. ᾿Εκτεθηλυμένοι. μαλακισθέντες. ᾿Εκτελείσθω. λειτουργείσθω. ᾿Εκτενῶ. κρεμάσω. ᾿Εκτολυπεύσασ. ἐργασάμενος. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς τολύπης τοῦ κατεργασαμένου ἐρίου. ᾿Εκτολυπεῦσαι. τὸ πληρῶσαι. ᾿Εκτοπίζω. πόῤῥω διάγω. τὸν πολιτισμὸν ἐκτοπίζων ἐν ἀκαδημίᾳ διέτριβεν.᾿Εκτοπίσαι. μακρὰν καταστῆσαι.᾿Εκτορμεῖν. τὸ ἐκ τοῦ καθήκοντος δρόμου πόῤῥω ἐκβαίνειν.᾿Εκτραχηλίζω καὶ ἐκτραχηλισθῶσιν. ἀντὶ τοῦ τοὺς τραχήλους συγκλασθῶσιν. ἱππασίας μετὰ θορύβου γινομένης πολλοὶ μὲν τῶν ἱππέων ἐκτραχηλισθῶσιν.᾿Εκτραχηλισθῆναι. ἐκπεσεῖν τῶν ι ππων, οι ον τὸν αὐχένα ἐπικάμψαντες ἀποσείονται τὸν ἐπιβάτην. ἐκτραχηλισθῆναι λέγουσιν, οὐχὶ ἐκσφονδυλισθῆναι. ᾿Εκτρυπῆσαι. μετὰ βίας ἐξελθεῖν. epsilon.677 ᾿Εκτοιχωθείσ. ἐκφθαρεὶς, ἐκπιεσθείς. ᾿Εκτριβήσῃ. ἐξαναλωθήσῃ. ᾿Εκτριβῆναι. ἀφανισθῆναι. ᾿Εκτρεπόμενοσ. ἀποστρεφόμενος. Εκταν. οι ον· ε κταν σὺν οὐλομένῃ ἀλόχῳ. ἀντὶ τοῦ ε κτανεν. ἐὰν ἀναγνῷς ε κταν, ἀττικὴ κλίσις ἐστὶν ἀπὸ τοῦ κτῆμι. ὁ δεύτερος ἀόριστος ε κτην καὶ συστολῇ ε κταν. ἐὰν δὲ κατέκταν, ἀπὸ τοῦ κατέκτανεν. ου τως ῾Ηρωδιανός.᾿Εκτῆσθαι. ἀπὸ τοῦ κεκτῆσθαι, ἀποβολῇ τοῦ ¯κ.᾿Εκτυποῖ. ἐξομοιοῖ. ᾿Εκτυφῆναι. τὸ τύφειν ἐπὶ τοῦ κάπνου. τὸ ου ν ἐκτυφῆναι παρὰ μικρὸν ἐκτυφλωθῆναι.᾿Εκκυβεύειν. ῥίπτειν εἰς κίνδυνον. ὀϊσάμενος κατὰ τὸν ποιητὴν δόλον ει ναι, οὐδαμῶς ε κρινεν ἐκκυβεύειν.᾿Εκύει. ἐνεγκυμόνει. ἐν γαστρὶ ει χεν. ὁ δὲ ε κρυπτεν· καὶ ἐξειπεῖν τὴν ὠδῖνα η ν οὐκ ἐτόλμα ἐκύει. epsilon.678᾿Εκκυκλεῖ. ἐκκαλύπτει. καὶ ἐκκυκλούμενος, ἐκκύκλημα ε χων.᾿Εκκυμανθῆναι. ἐκ τοῦ κύματος τῷ λιμένι προσορμισθῆναι.᾿Εκύρουν. ἐτύγχανον. βωμῷ θύων ἐκύρουν.᾿Εκύκα. ἐτάρασσεν. ᾿Εκφαυλίζων. εὐτελίζων, φανερὸν ποιῶν. ᾿Εκφέρεται. λέγεται. ἐκκομίζεται.᾿Εκφανθέντοσ. δηλωθέντος.᾿Εκφθαρείσ. ἐξελθών. ου τως λέγεται τὸ ἐπὶ κακῷ ἐξελθεῖν. εἰσφθαρεὶς δὲ τὸ ἐπὶ κακῷ εἰσελθεῖν που. ᾿Εκφρησθέντων. ἐκβληθέντων. ἐκφρησθέντων δὲ τῶν ἐπικούρων ἐκ τῆς πόλεως τοὺς ἱερεῖς ἐκκαθάραι τὰ ἱερά.᾿Εκφορῶ. τὸ ἐκβάλλω.᾿Εκφοιτᾷ. ἐξέρχεται.᾿Εκφυλλοφορεῖν. οἱ ἀρχὴν τινὰ α ρξαντες α ν εὐθυνομένως ὑπὸ τῆς βουλῆς ἁλῶσιν, ἐν φύλλοις ἐλαίας τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐνέγραφον οἱ βουλευταὶ καὶ καθιᾶσιν εἰς τοὺς ἐχίνους· α μα

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

epsilon.679 τὲ ἡ περὶ αὐτῶν πίστις προσενεγράφετο τοῖς φύλλοις. καὶ ἐκφυλλοφορῆσαι, καὶ ἐκφυλλοφορία.᾿Εκφῦναι. γεννηθῆναι καὶ τὸ ἀναβλαστῆσαι. ᾿Εκχαραδρωθέντασ. ἐκκυλισθέντας. Εκχεον. ε κχυσον. ᾿Εκχοΐζω. τὸ σκάπτω. ᾿Εκυδάσσατο. σημαίνει τὸ ἐλοιδόρησεν. ω πέπον, η μάλα δή μ' ἐκυδάσσαο– κυδάζομαι. κυδάζεται τοῖς πᾶσιν᾿Αργείοις. ἀντὶ τοῦ λοιδορεῖται.᾿Εκωδωνίζοντο. περιβόητοι ἐγένοντο. τέτακται καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπειράθησαν. ου τω Λυσίας.᾿Εκωθώνιζον. ε πινον, ἐμέθυον.᾿Εκωμῴδησεν. ἐφαύλισεν, ε παιξεν· ἐλοιδόρησεν.᾿Εκώμασε. μεθ' ἡδονῆς η λθε. θρῆνος δ' εἰς ὑμέναιον ἐκώμασεν–.᾿Εκπίπτει. διαλύεται, διακόπτεται, ἀποτυγχάνει. καὶ ὁ ᾿Απόστολος· ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει, ο ἐστιν οὐδὲ ἀποτυγχάνει τῆς εὐδοκιμήσεως.᾿Εκκακοῦμεν. ἀπαγορεύομεν. καὶ ὁ᾿Απόστολος· οὐκ ἐκκακοῦμεν, ἀλλ' ἀπειπάμεθα. *τὸ γὰρ ἐκκακῶ ἀντὶ τοῦ ἀπαγορεύω.* epsilon.680 (᾿Επίῤῥημα.) Εκαθεν. πόῤῥωθεν.῾Εκάσ. πόῤῥω, μακράν.῾Εκαστάτω.ποῤῥωτάτω. ἑκαστάτω τῆς τοῦ βαρβάρου ἐπιβουλῆς ο ντες.῾Εκασταχῆ. ἀντὶ τοῦ πανταχοῦ. ῾Εκάστοτε. ἀντὶ τοῦ ἀεί. τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἀντιβολεῖσθ' ἑκάστοτε. παρὰ τὸ ε καστος γίνεται παραγώγως ἑκάστοτε, ὡς α λλος, α λλοτε.᾿Εκείνῃ. ἀντὶ τοῦ αὐτόθι. ᾿Εκείνωσ. κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον.᾿Εκεῖθεν. οὐδὲν γὰρ τῶν εἰς θ¯ε¯ν τῇ ¯ε¯ι διφθόγγῳ παραλήγεται, πλὴν τοῦ ἐκεῖθεν, ο περ ἀπὸ τοῦ ἐκείνοθι κατὰ συγκοπὴν, καὶ τὸ ἐκεῖ ἀπὸ τοῦ ἐκεῖθι· τοῦτο δὲ ἀπὸ τοῦ ἐκείνοθι, καὶ τὸ ἐκεῖνος ἀπὸ τοῦ ἐκείνοσε. Εκητι. χάριν, ε νεκα. σημαίνει δὲ καὶ τὸ χωρίς. ἀπὸ τοῦ ἑκὼν γίνεται ἑκάζω καὶ ἑκαστὶ, ὡς δωρίζω, δωριστὶ, καὶ ἐκτάσει τοῦ ¯α εἰς ¯η καὶ ἀποβολῇ τοῦ ¯ς, α μα καὶ ἀναβιβασμῷ τοῦ τόνου, ε κητι.᾿Εκθύμωσ. προθύμως. epsilon.681᾿Εκνομίωσ. μεγάλως, ὑπερβαλλόντως. παρὰ τὰ νενομισμένα· ἐξάλλως. η καθ' ὑπερβολὴν κακίας η ἀρετῆς. οι ον ε ξω νόμου.῾Εκοντί. ἐθελουσίως.᾿Εκποδών. ἐκ μέσου. ᾿Εκτενῶσ. συντόνως, ἐπιμόνως, η ὁλοψύχως καὶ προθύμως. ὁ δὲ ᾿Αχαιὸς προσδεξάμενος ἐκτενῶς καὶ φιλανθρώπως τὸν Βῶλιν.᾿Εκταδὸν καὶ ἐκτάδην. ἀντὶ τοῦ ἐπιτεταμένως καὶ ἐκτεταμένως. ᾿Εκτόπωσ.* ὑπερλόγως, ἀνεκδιηγήτως, ἀνεκφράστως. ᾿Εκφάνδην. φανερῶς. ᾿Εκφρόνωσ. ἀνοήτως. ᾿Εκτυπωτέρως* καὶ ἐκτυπώτερον. ἀντὶ τοῦ φανερωτέρως. δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, ο ἐστι καθαρώτερον. Τὸ Ε μετὰ τοῦ Λ. (᾿Αρσενικόν.)᾿Ελαφηβόλοσ. κυνηγὸς, ὁ τὰς ἐλάφους βάλλων. καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ ἐλαφηβόλος ἡ Αρτεμις.᾿Ελασίβροντε. μεγαλήγορε. ᾿Ελατήρ. ὁ ἡνίοχος. καὶ πλακουντῶδες πέμμα πλατύ. πέμμα δὲ λέγεται τὸ καρύκευμα. †᾿Ελέασ. ο νομα τόπου. καὶ ει δος ὀρνέου.† †᾿Ελάτηρ. ο νομα ποταμοῦ.† epsilon.682 †᾿Ελίσυχοσ. ο νομα ε θνους.†῾Ελλανοδίκαι. οἱ κριταὶ οἱ καθήμενοι εἰς τοὺς ἀγῶνας. ου τω καὶ τότε ὁ μέγιστος ἑλλανοδίκης Γαϊνᾶς τὸν ῥωμαϊκὸν στρατὸν ἠθλοθέτει. ᾿Ελαφροτάτουσ. ἐν ἐπαίνῳ τὸ ο νομα λέγουσιν οἱ παλαιοὶ ἀντὶ τοῦ πραοτάτους κατὰ τὸ ἐναντίον τοῦ βαρυτάτου καὶ φορτικωτάτου.᾿Ελάχιστοσ. παρὰ τῷ εὐαγγελίῳ ὁ ε σχατος καὶ ἀπεῤῥιμένος εἰς τὴν γεένναν, ὡς τό· ἐλάχιστος κληθήσεται. ἐλάχιστος καὶ ὁ ἐπίγειος πλοῦτος. ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ.᾿Ελαιολόγοι. οἱ συλλέγοντες τῶν ἐλαίων τοὺς καρπούς.᾿Ελάσσων. ἀπὸ τοῦ ἐλαχὺς, ἐλαχύτερος, ἐλαχύων, ἐλάσσων. †᾿Ελέφασ. παρὰ τὸ φύεσθαι ἐν ἁλί.†᾿Ελέφασ. τὸ ζῶον. ἀμετροβίων ἐλεφάντων. ἐλέβης τὶς ω ν· διὰ γὰρ τὸ βάρος ἐν υ δασιν ἐλώδεσι τὰς ἐπιβάσεις, τουτέστι τὰς ἐπιμύξεις ποιεῖται. η παρὰ τὸ ἐλεφαίρω, ο ἐστι βλάπτω. βλαπτικὸν γὰρ τὸ ζῶον.᾿Ελεύθεροσ. ἀπὸ τοῦ ἐλεύθειν ο που ἐρᾷ. Ελεγοσ. θρῆνος. ἀπὸ τοῦ ¯ε ¯ε λέγειν.᾿Ελέγχιστοσ. ὁ ἐπονείδιστος. Ελενοσ. ο ς συνέγραψε τὸ χειροσκοπικὸν οἰώνισμα. ὡς ο ταν τῆς ἐκτάσεως τῶν χειρῶν τῆς παλάμης ἀπὸ τῶν ῥυτίδων ει πωμεν παιδοποιεῖ η τὶ τοιοῦτον. epsilon.683᾿Ελεοκόπουσ. τοὺς τὰ ε λη κόπτοντας. ου τως Λυσίας. τοῦ ¯ε παρεμβεβλημένου, ὡς τὸ ἐλεόθρεπτον σέλινον παρ'῾Ομήρῳ.᾿Ελέου βωμόσ.᾿Ελεών. ὀνόματα πόλεως.᾿Ελεάτησ. ἀπὸ᾿Ελέας τῆς᾿Ασίας. Ελεγχοσ. αἰσχύνη καὶ ὁ τὸ πρᾶγμα σαφηνίζων. καὶ ῥῆμα ἐλέγχω πλεονασμῷ τοῦ γ, ε λεχος τὶς ω ν, ὁ ε λην ε χων, ο ἐστι

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

φῶς, καὶ φωτίζων τὰ πράγματα.᾿Ελλεδανόσ. τῶν δραγμάτων ὁ δεσμός. παρὰ τὸ συνελεῖν τὰ δεσμευόμενα.᾿Ελεόσ. ἡ μαγειρικὴ τράπεζα.᾿Αριστοφάνης· ι θι, κάθελ' αὐτοῦ τοὐλεόν– καὶ Ομηρος· βάλλον δ' εἰν ἐλεοῖσιν– ε στι δὲ καὶ ει δος ὀρνέου. ᾿Ελεύθεροσ. ὁ σπουδαῖος μόνος, οἱ δὲ φαῦλοι δοῦλοι. Ελεοσ. συμπάθεια συμφορᾶς η ἑκούσιος λύπη ἐπ' ἀλλοτρίοις κακοῖς συνισταμένη· η ἡ ἐπὶ τῶν δυσφορούντων ἐπί τισιν ἀνιαροῖς ἀγαπητικὴ συμπάθεια η συνδιάθεσις. Ελλην. παρὰ τὸ῾Ελλὰς, ο σημαίνει τὴν πόλιν, η παρὰ τὸ α λλος Ελλην· πλέον γὰρ τῶν α λλων ἐθνῶν ἀλλήλους φιλοῦσιν. ε στι δὲ καὶ Ελλην ὁ φρόνιμος. epsilon.684῾Ελληνικόν γ' ἐπένευσαν α νδρες οὑτοιΐ. ἀντὶ τοῦ ου τοι.῾Ελληνισμόσ. τὸ καθ' Ελληνας διαλέγεσθαι, ο ἐστι ἀσολοικίστως καὶ ἀβαρβαρίστως.῾Ελληνοταμίαι. οἱ τὰ ἐκ τῶν φόρων χρήματα φυλάσσοντες, α πρώτως κοινῇ οἱ Ελληνες ἐν ἀδήλῳ ἀπετίθεντο, ου τως ἐκαλοῦντο.῾Ελλήσποντοσ. κόλπος ὁ διείργων τὴν Θρᾴκην καὶ τὴν Τρωάδα, ἀπό τινος Ελλης ἐκεῖθεν πνιγείσης. Ελειοσ. ὁ κάθυγρος καὶ σύνδενδρος τόπος. καὶ ο ρνις. καὶ ο νομα ο ρους.῾Ελιγμόσ. ἡ συστροφή.῾Ελικών. ο ρος.῾Ελικώνιοσ. σοφιστὴς Βυζάντιος, ο ς χρονικὴν ἐπιτομὴν ε γραψεν ἀπὸ᾿Αδὰμ ε ως μέχρι τῶν χρόνων Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου ἐν βιβλίοις δέκα.῾Ελίχρυσοσ. τὸ τοῦ κισσοῦ α νθος. α νθει ἑλιχρύσου ἐναλίγκιος. †᾿Ελαολόγοι. οἱ συλλέγοντες τῶν ἐλαιῶν τοὺς καρπούς. ἐλάα γὰρ ὁ καρπὸς τῆς ἐλαίας· ἐλαία δὲ τὸ δένδρον.†῾Ελίκωπεσ. μελανόφθαλμοι. τινὲς τὸ μέλαν η τὸ εὐόφθαλμοι κατὰ γλῶσσαν. ἑλικὸν γὰρ κατὰ διάλεκτον τὸ μέλαν καλεῖται. ἑλίκωπες καὶ ναυτικοὶ οἱ ἑλίσσοντες τὰς κώπας. η ἑλικοepsilon.685 βλέφαροι. ω πας γὰρ τὰ βλέφαρα λέγουσιν ἀπὸ παντὸς μέρους. η οὐλότριχες. η οἱ ἑλίκην ω πα ε χοντες, η γουν μεγάλην.῾Ελκηθμόσ. ἑλκυσμὸς, σπαραγμός.᾿Ελλόγιμοσ. λόγιος, ἀξιόλογος. Ελλοπεσ. ἰχθύες. Ελλουροι. ε θνος.᾿Ελπιδηφόροσ. κύριον. Ελυμοσ. σπέρμα, ο ε ψοντες οἱ Λάκωνες ἐσθίουσιν.᾿Ελυμαῖοι. ε θνος, ἀπὸ᾿Ελύμου υἱοῦ᾿Αγχίσου, νόθου ο ντος καὶ ἐλθόντος εἰς Σικελίαν. Ελωρ. τὸ ε λκυσμα, τὸ σπάραγμα. παρὰ τὸ ε λω τὸ ἑλκύω η τὸ λαμβάνω γίνεται ε λωρ.῾Ελκεσαῖοσ. ἀπὸ ῾Ελκεσοῦ κώμης τῆς᾿Ιουδαίας, ἐξ η ς η ν καὶ ὁ Ναούμ. *᾿Ελείμ. τόπος.* *᾿Ελεαλή. θεοῦ ἀνάβασις.* (Θηλυκόν.)᾿Ελαφρία. ἡ ὀλιγότης η ἡ ἁπλότης η ἡ κουφότης. Ελαφοσ. ἡ διὰ τῆς κουφότητος καὶ τοῦ τάχους ἐλαφρά τις ου σα. η διὰ τὸ ἑλεῖν τὰς ο φεις καὶ ἀναιρεῖν διὰ τῶν μυκτήρων. η ἀπὸ epsilon.686 τοῦ ε λους ε λαφος, η ἀπὸ τοῦ ἐλαύνειν τὰς ο φεις. Ελλαμψισ. φωτισμός.᾿Ελαϊτή. πόλις.᾿Ελάα. καρπὸς τῆς ἐλαίας. ᾿Ελάτεια η ᾿Ελάτρεια. πόλις μεγίστη τῶν ἐν Φωκεῦσιν.᾿Ελάτειραν. ἀπελαστικήν. ᾿Ελαία. τὸ δένδρον. †καὶ πόλις.† παρὰ τὸ λεῖον η λειῶ λέαια καὶ ἐν ὑπερθέσει ἐλαία ἡ τὸ λεαῖνον ε λαιον τίκτουσα. η παρὰ τὸ ε λος, ἐν ε λει γὰρ καὶ ὑγροῖς τόποις φύεται. η παρὰ τὸ ἁλέαν, τὴν θερμασίαν· ἐν θερμοῖς γὰρ τόποις χαίρει.᾿Ελαταῖσ. ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος κεχαλκευμέναις. Ελγη. πόλις.᾿Ελευθεριότησ. ἡ μετὰ κιβδηλείας χάρις. ὁ δ' ἐς τοσοῦτον ἐλευθεριότητος ἐληλάκει, ω στε–.᾿Ελεπόλεισ. μηχανήματα, τὰ λιθοβόλα ο ργανα, δι' ω ν αἱ πόλεις ἁλίσκονται. Ελεγξισ. φανέρωσις τῶν κεκρυμμένων.᾿Ελεημοσύνη. ἑκούσιος λύπη ἐπ' ἀλλοτρίοις κακοῖς παρισταμένη. epsilon.687῾Ελεδώνη. ει δος πολύποδος, ε χουσα μίαν κοτυληδόνα η τοι πλόκαμον, καὶ ε στιν ἑπτάπους, ὥς φησὶν Αἰλίας. ε στι δὲ τὸ λ περισσόν. καλεῖται δὲ ἑλεδώνη ἀπὸ τοῦ ἑαυτὴν ε δειν καὶ ἐσθίειν.᾿Ελεεινή. ἀπὸ τοῦ ε λεος, ἐλεγεινή. καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλεῶ. ἐπεὶ ε στιν α ν διὰ τοῦ ¯ε, νῦν δὲ διὰ τῆς ¯ε¯ι διφθόγγου, τῷ λόγῳ τῶν εἰς ¯ν¯ο¯ς ὀξυτόνων τῶν παρωνύμων.῾Ελένη. παρὰ τὸ πολλοὺς ἑλεῖν τῷ κάλλει. ᾿Ελεοῦντα. πόλις ἐν Χερσονήσῳ. ἡ εὐθεῖα ἡ᾿Ελεοῦς. καὶ᾿Ελεὼν, ο νομα πόλεως. τὴν α ρα τ' ἐξ᾿Ελεῶνος–. παρὰ τὸ ε λος· ἑλώδης γὰρ ὁ τόπος.᾿Ελευσίσ. πόλις πλησίον ᾿Αθηνῶν. ὠνόμασται δὲ ἡ πόλις ἀπὸ᾿Ελευσίνου τοῦ῾Ερμοῦ. καὶ᾿Ελευσίνια ἐπὶ οὐδετέρου. τοῖς γὰρ νικῶσι τὰ᾿Ελευσίνια ἐδίδοτο α θλον. α λλοι δὲ φασὶν ἑορτὴν ει ναι τὰ᾿Ελευσίνια.῾Ελετή. αἱρεθῆναι δυναμένη, ο ἐστι προκριθῆναι.῾Ελληνόπολισ.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

᾿Απολλόδωρος· Ατταλος ἐκ τῶν῾ Ελληνίδων πόλεων οἰκήτορας συναγαγὼν ε κτισε πόλιν καὶ ὠνόμασεν αὐτὴν῾ Ελληνόπολιν. ε στι δὲ καὶ῾ Ελενούπολις. Ελη. ἡ θερμασία. ῾Ελίκη. πόλις. Ελικι. κλήματι λεπτῷ καὶ νευρώδει. ῾Ελικώπιδα. εὐόφθαλμον. epsilon.688῾ Ελκεσίπεπλοι. ἐφελκόμεναι τοὺς πέπλους ἐν τῷ φορεῖν. ο τι τὸ ¯ο ἐν ταῖς συνθέσεσι πολλάκις εἰς τὸ ¯ε μεταβαλλόμενον καὶ τὴν ¯σ¯ι συλλαβὴν προσλαμβάνει. ε λκω, ἑλκόπεπλος, ἑλκέπεπλος, ἑλκεσίπεπλος. πρῶτος, πρωτόλαος, πρωτέλαος. πήξω, πηξίμαλος.῾ Ελλοφόνοσ. ἡ Αρτεμις, ἡ τοὺς ἑλλοὺς φονεύουσα, ο ἐστι τοὺς ἐλάφους· κυνηγετικὴ γάρ.᾿ Ελπίσ. ἀγαθοῦ πνὸς η κακοῦ προσδοκία. η τὸ δοκεῖν τῷ ἀπόντι ὡς παρόντι συνεῖναι.᾿ Ελπωρή. ἡ ἐλπίς. παρὰ τὸ ε λπω ἐλπωρή, ὡς θάλπω θαλπωρή.῾ Ελλάσ. χώρα. παρὰ τὸ ε λκω ἑλκὰς καὶ τροπῇ τοῦ κ εἰς ¯λ῾ Ελλάς. ἡ ε λκουσα πρὸς τὸν ἑαυτῆς πόθον τοὺς βροτούς· ει περ τὶς α λλη τῶν χωρῶν πόλις. λλ γράφεται δύο, διατί; ἑλκὰς καὶ τροπῇ τοῦ ¯κ εἰς ¯λ῾ Ελλάς. (Οὐδέτερον.)᾿ Ελασίβροντα. μεγαληγόρα, ὡς ὑπὸ βροντῆς ἐλαυνόμενα.᾿ Αριστοφάνης· ἐλασίβροντ' ἀναῤῥηγνὺς ε πη–. Ελασσον. μικρόν. Ελαιον. παρὰ τὸ λεῖον λεαῖνον, τὸ λειαῖνον τὸ σῶμα. καὶ ἐν ὑπερθέσει ε λαιον. η ἀπὸ τοῦ ἐλαίου, τοῦ φυτοῦ παρωνύμως.᾿ Ελαιόδευτον. τὸ ἐλαιόβρεκτον.᾿ Ελευσίνια. τοῖς νικῶσι τὰ᾿ Ελευσίνια ἐδίδοτο α θλον. η ἑορτὴν μόνον ει ναι τὰ᾿ Ελευσίνια. epsilon.689῾ Ελλέβορον. τὸ λεγόμενον καρπίν. Ελλερα. φόνια, χαλεπὰ, κακά. ε λλερα ε ργα.᾿ Ελεγεινά. ἐπίπονα, θρηνώδη.᾿ Ελεύθερα. ἀδούλωτα. Ελη. σύνδενδροι τόποι. Ελη· τυφλά. τὰ ἀπρόοπτα.᾿ Εληθερέσ. τὸ ὑπὸ τοῦ ἡλίου θερμαινόμενον. παρὰ τὴν ε λην, τὴν θερμασίαν, καὶ τὸ θέρω, τὸ θερμαίνω. ἐληθερὲς υ δωρ. ῾Ελικώτατον υ δωρ. ἑλικοειδῆ ε χον τὴν ῥεῦσιν, η διαυγές. Ελκοσ. τὸ χρονίσαν τραῦμα. ἀπὸ τοῦ μετὰ τὴν τρῶσιν ε λκεσθαι τὸ σῶμα. καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ πᾶν ἑλκῶν ἐξέζεσεν. Ελλερα. χαλεπὰ, κακά. σημαίνει καὶ τὰ βλέφαρα. Καλλίμαχος· –ι ν' ε λλερα πολλὰ τέλεσκεν. ο λλυρα τινὰ ο ντα, ὀλλύντα καὶ ε ῤῥειν ποιοῦντα. ᾿Ελλόγιμον. τίμιον. καὶ χωρίον ἐλλόγιμον. epsilon.690᾿ Ελλόβια. τὰ ἐνώτια, διὰ τὸ ἐν τοῖς λοβοῖς τῶν ω των ει ναι. Ελυτρα. σκεπάσματα. κυρίως δὲ τὰ ο στρακα τῶν ὀστρακοδέρμων· οι ον τοῦ ἀστακοῦ, τοῦ καρκίνου καὶ τῶν ὁμοίων. ε λυτρον καὶ ἡ θήκη τοῦ τόξου. παρὰ τὸ εἰλῶ, εἰλύω καὶ εἰλύσω, ει λυτρον καὶ ε λυτρον.῾ Ελώρια. ἑλκύσματα, σπαράγματα. παρὰ τὸ ε λω τὸ ἑλκύω. γράφεται καὶ ε λωρ. (῾Ρῆμα.) ᾿Ελαφρίζω. ἀνασηκῶ. ᾿Ελασαίατο. ἐλάσαιτο, πλεονασμῷ τοῦ ¯α. ᾿Ελαστρηθείσ. βιασθεὶς, κινηθείς. ε ζανος ἐλαστρηθεὶς γυιοπαγεῖ νιφᾶσι. καὶ ἐλαστρῶ καὶ ἐλάστρεον. ζεύγεα διανεύοντες ἐλάστρεον– ἀπὸ τοῦ ἐλῶ, ἀφ' ου τὸ ἐλαύνω. ὁ παρακείμενος ἐλήλακα, ὁ παθητικὸς ἐλήλασμαι. ο νομα ῥῆμα ἐλάστρεον, ὡς κεντῶ, κέντον καὶ κέντρον. ἐκ τοῦ ε λαστρον γίνεται ἐλαστρῶ. η ὡς ἀπὸ τοῦ βοῦς, βοάζω, βοαστὴς, βοαστρῶ epsilon.691 καὶ συναιρέσει βοστρῶ, ου τως ἐλάζω, ἐλαστὴς, ἐλαστρῶ.᾿ Ελάω. ἐλᾷν καὶ ἐλάειν, ἀντὶ τοῦ ἐλαύνειν. Ελακεν. ἐφθέγξατο.᾿ Ελάκισε μέσοσ. ἀντὶ τοῦ ἐσχίσθη. ἐλάκησε δὲ ἀντὶ τοῦ ἐβόησε καὶ ἐφώνησεν, η. Ελαμψαν. φανερὰ ἐγένοντο. ε λαμψαν τὰ καλὰ ε ργα σου.᾿ Ελαιᾷ. διεγείρει.᾿ Ελαιώμενοσ. διεγειρόμενος. ᾿Ελαίνειν. τὸ ἐλαύνειν. παρὰ τὸ ἐλῶ ἐλαίνω, ὡς βῶ, βαίνω. ᾿Ελαιοκομεῖν. τὸ ἐπιμελεῖσθαι τῶν ἐλαιῶν. κομῶ γὰρ τὸ ἐπιμελῶ. ἀφ' ου καὶ φυτοκόμος. καὶ ἐλαιοκόμος.᾿ Ελέγχομεν. κακολογοῦμεν. νυκτὶ δ' ο λῃ βασιλῆας ἐλέγχομεν. καὶ, ε ργα δὲ χεῖρας ἐλέγχει. καὶ ε λεγχος ἡ αἰσχύνη.᾿ Ελεηλάτουν. ἠφάνιζον.᾿ Ελελιξάμενοσ. ἐπιστραφείς. καὶ ἐλελίχθησαν ἀντὶ τοῦ συνεστράφησαν. ἀπὸ τοῦ ἑλίσσω. epsilon.692 ᾿Ελεφαίρετο. ἐπλανᾶτο, ἐβλάπτετο. ἠπατᾶτο. καὶ ἐλεφῆρα. Ελεψεν. ἀντὶ τοῦ ἐλέπησεν. ἀπὸ τοῦ λέπω. η ἀπὸ τοῦ λεπῶ, λεπήσω, ἐλέπησα, συγκοπῇ καὶ τροπῇ.῾ Ελέσθαι. ἐκλέξασθαι.᾿ Ελλεβοριᾷν. τὸ ἐλλεβόρου δεῖσθαι ὡς φαρμάκου. ου τως Καλλίας. καὶ ἐλλεβορίζω, αἰτιατικῇ.᾿ Ελεγαίνειν. τὸ παραφρονεῖν. τινὲς τῶν παλαιῶν καὶ τὸ ἐλεγεῖον μέτρον ἀπὸ τούτου κληθῆναι νομίζουσιν, ο τι Θεοκλῆς Νάξιος η ᾿Ερετριεὺς πρῶτος αὐτὸ ἐφθέγξατο. ἐλεγαίνειν

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

καὶ τὸ ἀλεγαίνειν.᾿Ελέγχειν. ἀντὶ τοῦ ὀνειδίζειν.᾿Ελευθεροστομῶ. παῤῥησιάζομαι. ᾿Ελεύθω. παραγίνομαι. ᾿Ελέγμην. ἐτάγην. ῾Ελεῖν. λαβεῖν. ᾿Ελείψασκον. ἀπὸ τοῦ ε λειψαν, πλεονασμῷ τοῦ ¯ς᾿Ιωνικῶς. Ελδεται. ἐπιθυμεῖ. epsilon.693᾿Εληγάτευσε. κατὰ ῾Ρωμαίους ἀπένειμεν. ᾿Ελήκτευσε. κατὰ ῾Ρωμαίους ἀναγνοὺς διώρθωσεν. ᾿Εληΐζοντο. ἐλῃστεύοντο, ἠφανίζοντο.᾿Ελήλαται. συνέχεται. καὶ ἐλήλατο ἀντὶ τοῦ ἐνεπάγη.᾿Εληλέδατο. η λθεν. ἀπὸ τοῦ ἐλεύθω.᾿Ελήθετο. ἐπελάθετο.᾿Εληλεγμένον. κατησχυμμένον. ἀπὸ τοῦ ἐλέγχω. ᾿Ελθεῖν. τὸ γυμνῇ τῇ παρουσίᾳ χρήσασθαι. παρεισελθεῖν δὲ τὸ μετ' α λλου πλαγιάσαντος συνεισελθεῖν. καὶ ὁ ᾿Απόστολος· παρεισῆλθεν ὁ νόμος.᾿Ελιάσθη. ἐξέκλινεν.᾿Ελιννύω. βραδύνω. ἡσυχάζω.᾿Ελινιῶ. ὑμνῶ. ᾿Ελίσσετο. παρεκάλει.᾿Ελιπάρησε. παρεκάλεσεν.᾿Ελίπανας. ἐφαίδρυνας. η λιπαρὰν ἐποίησας. Ελκει. λαμβάνει, σύρει, κρατεῖ. epsilon.694 Ελκεο. –μὴ δὲ ξίφος ε λκεο χειρί– ἀπὸ τοῦ ε λκω, ε λκου, καὶ κατὰ διάλυσιν ε λκεο.᾿Ελίσσω. συστρέφω. ἀπὸ τοῦ εἱλῶ εἱλίσσω. γράφεται διὰ τοῦ ¯ι, ἐπειδὴ μηδέποτε πρὸ τῶν δύο ςσ ἡ ¯ε¯ι δίφθογγος εὑρίσκεται, ἀλλ' οὐδὲ τὸ ¯η, οι ον μέλισσα, κίσσα, φρίσσα· πλὴν τοῦ κρείσσων καὶ τοῦ ῥήματος τοῦ ἐξ αὐτοῦ, κρείσσω, καὶ η σσων, διὰ τοῦ ¯η. Ελοιτο. προκρίνει.῾Ελόμενοι. βουλόμενοι. Ξενοφῶν· ὁ μὲν η ρχεν, οἱ δὲ ἐπείθοντο οὐχ ἑλόμενοι, ἀλλ' ὁρῶντες, ο τι μόνος ἐφρόνει, οι α ε δει τὸν α ρχοντα.᾿Ελογίσατο. ὑπέλαβεν.῾Ελόντοσ. λαβόντος. Ελουσεν. ἀντὶ τοῦ ἐβάπτισεν. τὸν γὰρ Εὐνομιανὸν ε λουσε Βελισσάριος τὸ θεῖον λοῦτρον, χερσὶ δὲ οἰκείαις ἀνελόμενος εἰσποιητὸν ἐποιήσατο παῖδα, ῃ περ εἰσποιεῖσθαι Χριστιανοῖς νόμος. epsilon.695᾿Ελόχησε. παρὰ τῷ῾Ηροδότῳ εἰς λόχους κατέταξεν.᾿Ελόχων. ἐνήδρευον. ὁ δὲ ε χων κοινωνοὺς τῶν ἀσεβημάτων ἐλόχων τὰ κατὰ τὰς ὁδούς.᾿Ελοιδόρησε. διέβαλλεν, ἐσυκοφάντησεν. ὁ δὲ Κλέανδρος ἐλοιδόρησε τὸν υ πατον τῆς ἐν Αἰγύπτῳ ἀρχῆς Κομώδῳ· καὶ παραλύει αὐτὸν τῆς ἀρχῆς. ᾿Ελοιδορούμεθα. ἐστασιάζομεν. περὶ δὲ τοῦ ὀνόματος ἐλοιδορούμεθα.᾿Ελλοπεύειν. τὸ ἁλιεύειν. ει ρηται δὲ ἀπὸ τινὸς ἰχθύος καλουμένου ε λλοπος, η ἀπὸ τοῦ ἐλλείπειν τὸν ω πα· α φωνοι γὰρ οἱ ἰχθύες. Κρῆτες δὲ καὶ τοὺς ἀφώνους ε λλοπας λέγουσιν. Ελπομαι. ἐλπίζω. Ελπεο. ε λπιζε. ἀπὸ τοῦ ἐλπόμην ε λπου καὶ ἐν διαλύσει ε λπεο.᾿Ελπίζει. προσδοκᾷ. Ελσαι. τὸ συνελάσαι. πρὶν ε λσαι παρὰ ναῦφι– παρὰ τὸ ἐλάσαι κατὰ συγκοπήν.᾿Ελύγωσεν. ε καμψεν. καὶ Δανάης ἐλύγωσεν ὁ δὲ φρένα. τουτέστιν ὁ χρυσός. epsilon.696᾿Ελυμῄνατο. ε βλαψεν. οἱ δὲ σύστημα γενόμενοι ἐλυμαίνοντο πολλοῖς ὁδίταις ἐμπίπτοντες εἰς τὰ καταλύματα. ᾿Ελυσάμην. ἀπέδωκα.᾿Ελύσασο. ἐλυτρώσατο.᾿Ελύσθη. συνανεστράφη. οι ον· ῥυμὸς δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύσθη. παρὰ τὸ ἐλεύθω ἐλεύσθη καὶ ἐλύσθη. η παρὰ τὸ εἰλῶ, εἰλύω, εἰλύσθη καὶ ἐλύσθη. ο ἐστι συνανεστράφη μετὰ τῶν ἡνίων. ᾿Ελῶ. τὸ ἐλαύνω. ᾿Ελωβήσατο. υ βρισεν. Ελωμαι. ἀφέλωμαι. λήψωμαι. ᾿Ελώφησεν. ἐγαλήνησεν, ε παυσεν.᾿Ελυσθείσ. συστραφείς· κατενεχθείς. λασίην ὑπὸ γαστέρ' ἐλυσθείς– λασίην τὴν δασεῖαν λέγει. ἀπὸ τοῦ ε λω, ἐλύω, ὡς ε λκω, ἑλκύω.᾿Ελλόγει. ἀντὶ τοῦ λόγισαι. καὶ ὁ ᾿Απόστολος· τοῦτό μοι ἐλλόγει. ἀντὶ τοῦ ἐμοὶ εἰς χρέος τοῦτο λόγισαι. (᾿Επίῤῥημα.)῾Ελικοειδῶσ. κυκλοειδῶς, συνεστραμμένως. epsilon.697 *᾿Ελωΐ. ὁ θεός.* ᾿Ελλιπῶσ. ἐνδεῶς.᾿Ελελεύ. πολεμικὸν ἐπίφθεγμα, μετὰ τινὸς ἐμμελοῦς κινήσεως. καὶ ἀντὶ τοῦ φεῦ.᾿Ελεεινῶσ. οἰκτρῶς, ἀθλίως.᾿Ελλογίμωσ. τιμίως, σεβασμίως. Τὸ Ε μετὰ τοῦ Μ. (᾿Αρσενικόν.)᾿Εμμανουήλ. μεθ' ἡμῶν ὁ θεός. η ο τι ο ψονται τὸν θεὸν μετὰ ἀνθρώπων.᾿Εμαυτῷ βαλανεύσω. οἱονεὶ ἐμαυτῷ διακονήσω.᾿Εμβρόντητοσ. ε κφρων, μαινόμενος.᾿Εμβριθήσ. στερεὸς, ε μφρων.᾿Εμβόλιμοσ. ἀτελής.῾Ιπποκράτης· παῖδες ἐμβόλιμοί τινες. Εμβαροσ. νουνεχής. φρόνιμος. ε μβαρός εἰμι. Εμετοσ. ἡ τῶν περιττωμάτων κένωσις.᾿Εμεῦ. ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ. ου τις ἐμεῦ ζῶντος– ε στιν ἐμοῦ, καὶ κατὰ διάλυσιν ἐμέο, καὶ δωρικῶς ἐμεῦ, καὶ ἐμεῖο.᾿Εμέων. ἀντὶ τοῦ ἐμῶν.᾿Εμεῖο. ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ.᾿Εμισαῖοσ. ἀπὸ᾿Εμίσης πόλεως. epsilon.698 Εμμισθοι. οἱ ὀφείλοντες λαβεῖν μισθόν. οἱ δὲ Ου ννοι οὐδέν τι η σσον ε μμισθοι ἐγίνοντο ληϊζόμενοι τὰ῾Ρωμαίων.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

Εμμονον. παραμένοντα. ἐμμέριμνον. διηνεκῆ. †ε μμονον λογισμόν· ἐπιμελῶς καὶ φροντιστικῶς διαλογιζόμενον.† Εμπληκτοσ. μαινόμενος. ὡς δεινός τε η ν καὶ αὐθάδης καὶ οι ος τὸ μανιῶδες καὶ ε μπληκτον ἀνδρείαν ἡγεῖσθαι. ε μπληκτος καὶ ὁ εὐμετάβολος καὶ φορᾶς μεστός· η τοι ὁ φερόμενος. Αἰσχίνης· ὠνείδισας δέ μοι καὶ πολιτείας ἐμπληξίας. ε μπληκτοι καὶ οἱ κοῦφοι καὶ οἱ εὐμετάβλητοι. Ομηρος· ἐμπλήγδην ε τερον μὲν τίει βροτὸν– καὶ Σοφοκλῆς· τοῖοι δὲ μέντοι φῶτες ε μπληκτοι βροτῶν– τουτέστιν οἱ μὴ ἐμμένοντες τῇ ἀρχαίᾳ φιλίᾳ. *᾿Εμπολαῖοσ. πραγματευτής. Εμπολιν. ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ο ντα. α νδρα, σοὶ μὲν ε μπολιν οὐκ ο ντα, συγγενῆ δέ–. Εμποροσ. ὁ ἐπ' ἀλλοτρίας νεὼς πλέων μετὰ τοῦ οἰκείου ναύλου η πραγματείας. η γουν διὰ παντὸς τοῦ βίου τὴν πορείαν ποιούμενος. καὶ ὁ πραγματευτής. κυρίως δὲ ὁ θάλασσαν πλέων. epsilon.699 Εμπαιοσ. ὁ ε μπειρος. οι ον· –κακῶν δ' ε μπαιος ἀλήτης. οἱ μὲν, παρὰ τὸ ει ναι ε μπειρος, α ρσει τοῦ ¯ρ καὶ τροπῇ τοῦ ¯ε εἰς ¯α, ὡς τὸ δεινὸς, αἰνός· οἱ δὲ, παρὰ τὸ αι ω, αι ος, καὶ ἐν συνθέσει ἐπαίος, ει τα κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ¯μ καὶ συναιρέσει ε μπαιος, ὁ αἰσθανόμενος. η παρὰ τὸ ἐμπάζεσθαι, τὸ φροντίζειν. η παρὰ τὸ ε μπεδον, ὁ βέβαιος.᾿Εμποίνιμοσ. ἐπιζήμιος, θέσιμος. η ε νοχος ποινῆς. οι ον, ἐφ' οι ς η μαρτε, δοὺς τιμωρίαν. καὶ ποινὴ λέγεται ἡ ἐπὶ φόνῳ δραθεῖσα κόλασις. ο ρκους οὐκ ἐμποινίμους ἡγησάμενοι ει ναι.᾿Εμπέραμοσ. παρὰ τὸ πεῖρα, ἐμπείραμος καὶ ἐμπέραμος. σημαίνει δὲ τὸν ε μπειρον.᾿Εμπρησμόσ. καῦσις. η διάπυρος ἀφανισμός.᾿Εμέθεν. ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ. ᾿Εμφρέατοι. δικαστήριον τῶν ἀκουσίων φόνων ἐν᾿Αθήναις. Εμφυλος πόλεμος. ὁ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ε θνους καὶ γένους. epsilon.700᾿Εμεχωνίται. ε θνος παρὰ᾿Ιωσήπῳ. Εμποροι. οἱ ὠνούμενοι. κάπηλοι οἱ πωλοῦντες. (Θηλυκόν.)᾿Εμβολάσ. ὁρμάς. ἐπιδρομάς.᾿Εμβολή. κλεισούρα. ει σοδος. στενοτάτη ἐμβολή. καὶ τὸ α κρον τοῦ κριοῦ τοῦ μηχανικοῦ ὀργάνου. τῷ ἐπιφερομένῳ α χθει ἀποκαυλίζειν τὸ προέχον τῆς ἐμβολῆς.᾿Εμβολάδασ. η τοι ἐγκεντρισμένας.᾿Αριστοφάνης· ἐμβολάδας ἀπίους. ᾿Εμβάδασ. τὰ ἀνδρῶα ὑποδήματα. –ἐκτυπεῖτο δὲ ἐμβὰς γερόντων εὐρύθμοις προβήμασιν. ἀντὶ τοῦ ὑποδήμασιν. ου τως᾿Αριστοφάνης.᾿Εμβρίθεια. ἀνδρεία καὶ φρόνησις στερεά.᾿Εμβρίμησισ. ψυχῆς λογικῆς τοῦ θυμικοῦ μέρους ἐνέργεια. Εμβιαι. αἱ εἰς βάθος διϊκνούμεναι ῥίζαι καὶ ἐμβεβηκυῖαι. Εμεια. τόπος πλησίον Μυκήνης. Εμμηνοι δίκαι. αἱ ἐμπορικαὶ καὶ ἐρανικαί. Εμισα. πόλις. καὶ᾿Εμισαῖος ὁ πολίτης. epsilon.701᾿Εμπολή. φορτίον η τὸ τῆς πραγματείας κέρδος· η ἡ συναγωγὴ τοῦ κέρδους. τὸ δὲ ῥῆμα, ἐμπολᾷν, καὶ ἐμπόλημα.᾿Εμπίσ. ζωΰφιον παραπλήσιον κώνωπι, γινόμενον ἐν τοῖς υ δασι, μεῖζον δὲ τῇ περιοχῇ καὶ κατὰ τὸ μέσον λευκῷ περιεζωσμένον. Εμπνευσιν. εἰκόνα θεοῦ καὶ ψυχὴν οι δεν ἡ θεία γραφή. Εμπουσα. φάντασμα δαιμονιῶδες, ὑπὸ῾Εκάτης πεμπόμενον, ἀλλάσσον μορφὰς πολλάς. παρὰ τὸ ἐμποδίζειν, η ἀπὸ τοῦ τὸν ε τερον πόδα χαλκοῦν ε χειν. η ο τι ἀπὸ σκοτεινῶν τόπων ἐφαίνετο τοῖς μυουμένοις. ἐκαλεῖτο δὲ αυ τη καὶ ὀνοπόλη. α λλοι δὲ λέγουσιν, ο τι φάντασμα η ν τῆς῾Εκάτης τοῖς δυστυχοῦσι φαινόμενον. Εμφασισ. τὸ αι νιγμα, η μέγεθος, η ἐννόησις. †η τὸ ἐμφαινόμενον ει δος ἐν τῇ κόρῃ τοῦ ὀφθαλμοῦ, κατὰ Δημόκριτον, ο ς τὸ ὁρᾷν ε λεγεν ει ναι, τί; τὴν ε μφασιν τὴν ἀπὸ τῶν ὁρωμένων δέχεσθαι. οὐ καλῶς δέ. τοῦτο γὰρ συμβέβηκε διὰ τὸ τὸ ο μμα λεῖον ει ναι. τὰ γὰρ λεῖα πάντα πέφυκε τὴν τοιούτην ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν ε μφασιν δέχεσθαι, οὐχ ὁ ὀφθαλμὸς μόνον. πολλὰ γὰρ α ψυχα δέχεται τὴν τοιαύτην ε μφασιν, ἀλλ' οὐχ ὁρᾷ. ἡ γὰρ ε μφασις πάθος τί ἐστι κατὰ ἀνάκλασιν γινόμενον ἐν τοῖς λείοις τε καὶ σύστασίν τινα ε χουσιν, ὡς δύνασθαι σώζειν τὸ ἐμφαινόμενον. ἀλλ' ο τι τὸ χρῶμα, ο περ ἐστὶν ὁρατὸν καθ' αὑτὸ, κινητικὸν ει ναι πέφυκε τοῦ κατ' ἐνέργειαν διαφανοῦς, κατ' ἐνέργειαν δὲ διαφανὲς τὸ πεφωτισμένον· ἐπειδὴ καὶ epsilon.702 τὸ φῶς ἐτέθη ἐνέργειαν ει ναι τοῦ διαφανοῦς, ῃ διαφανές. ἡ διὰ μέσου τοῦ ὁρωμένου καὶ τῆς ὁρώσης ο ψεως γινομένη κίνησις ὑπὸ τοῦ ὁρατοῦ ἐν τῷ διαφανεῖ, ἐστὶν ἡ τοῦ ὁρᾷν

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

αἰτία. κινητικὸν γὰρ τὸ ὁρατὸν τῆς τοιαύτης φύσεως. ου τως Ἀριστοτέλης τὸ ὁρᾶν ει πε γίνεσθαι. ε μφασις †καὶ ἡ προσποίησις. ὁ δὲ Φίλιππος ποιῶν ε μφασιν, ὡς ἐπί τινα τῶν ἐν Πελοποννήσῳ πράξεων ἐπεστροφώς. ε μφασις καὶ ἡ ε νδειξις. ταύτην δὲ τὴν λοιδορίαν καὶ τὰς ἐμφάσεις οὐχ οι ον α ν τις διετίθετο πεπαιδευμένος ἀνήρ. Ἐμφέρεια. ὁμοίωσις. (Οὐδέτερον.) Εμβρυον. τὸ κυοφορούμενον, καὶ ε τι διαπλαττόμενον βρέφος. παρὰ τὸ ε σω βρύειν, ο ἐστιν αυ ξεσθαι. Εμβολα. μοχλοὶ, ἀσφάλειαι. καὶ ε μβολος, χάλκωμα πεπυρωμένον, περιτιθέμενον κατὰ πρώραν ταῖς ναυσίν. ε μβολον δέ φασιν χρημάτων ε χειν αὐτόν. ε μβολον καὶ παρατάξεως ο νομα· ε στι δὲ τὸ η μισυ τοῦ ῥόμβου. ὀνομάζεται δὲ καὶ σφενδονοειδές. Ἀγαθίας· η ν δὲ αὐτοῖς ἡ ἰδέα τῆς παρατάξεως, οι ον ἐς ε μβολον. δελτωτῷ γὰρ ἐῴκει. καὶ τὸ μὲν ἐμπρόσθιον, ο σον ἐς ὀξὺ ε ληγε, στεγανόν τε η ν καὶ πεπυκνωμένον, τῷ πάντοθεν ταῖς ἀσπίσι περιπεφράχθαι. Ἐμβριθές. στεῤῥόν. στιβαρόν. Ἐμβρίμημα. μετ' ὀργῆς λάλημα. epsilon.703 Εμβιον. τὸ ζῶν καὶ μὴ ξηρανθὲν, μὴ δὲ ἐναποθανόν. ε μβιόν τι ψυχῆς πάθος ἐνέσταξέ μοι κομίσασα. Ἐμμελέστερον. συνετὸν, ευ ρυθμον. Εμμηνον. ο καὶ ἐπιμήνιον. τὸ κατὰ μῆνα πλεονάζον αι μα ταῖς γυναιξί. τροφὴ δὲ τὸ αι μα γίνεται τοῖς βρέφεσιν. Εμμηνα. κατὰ μῆνα. μηλοσφαγεῖ θεοῖσιν ε μμην' ἱερὰ τοῖς σωτηρίοις. Εμπαλιν. ἐναντίον. Εμπηρα. πεπηρωμένα. αἱ δὲ γυναῖκες ε τικτον ε μπηρα καὶ τέρατα. Εμπλεα. μεστὰ, πλήρη. Ἐμπύρευμα. κυρίως βραχύ τι λείψανον ἐστὶ πυρὸς ἐναπτόμενον τῇ σποδιᾷ. ει ρηται καὶ καταχρηστικῶς καὶ ἐπιλείψανα· ὡς, φέρε εἰπεῖν, γνώσεως, ἀρετῆς, κακίας, μνήμης. Εμπεδα. βέβαια. epsilon.704 Ἐμποίνιμον. ἐπιζήμιον, θέσιμον, η ε νοχον ποιναῖς. Ἐμπολέμια. τὰ εἰς πόλεμον ἐπιτήδεια καὶ ευ χρηστα. Ἐμπόλημα. τὸ τῆς πραγματείας κέρδος. ἐμπόριον. Ἐμφαντικώτερον. δηλωτικώτερον. Ἐμφανές. φανερόν. Ἐμφερές. ο μοιον. παραπλήσιον. Ἐμφύλιον. συγγενικόν. Εμφυτον. ἐγκάρδιον. διὰ τὸ προϋπάρχον αὐτῷ μῖσος ε μφυτον. καὶ τὸ πεφυκὸς τῇ φύσει οὐσιωδῶς. Εμψοφον. τὸ μετὰ ψόφου γινόμενον. ε μψοφον φίλημα. Ἐμπαιγμάτων. ἐπιθυμίας ἐμπαθοῦς. Εμπεδα καὶ τὰ κτήματα. Ομηρος· πείθεσθαί τε γέροντι καὶ ε μπεδα πάντα φυλάσσειν. epsilon.705 (Ῥῆμα.) Ἐμασχαλίσθη. ε θος η ν τοῖς ἀρχαίοις, ὁπόταν φονεύσειαν ἐξ ἐπιβουλῆς τινὰ, τὸ ε ργον ἀφοσιουμένους ἀκρωτηριάζειν τὸν νεκρὸν, καὶ τῶν μορίων ὁρμαθὸν ποιήσαντας κρημνάναι κατὰ τοῦ τραχήλου, κατὰ τῶν μασχαλῶν διείροντας. ἀφ' ου δὴ καὶ μασχαλίσματα προσηγόρευσαν αὐτά. Ἐμάλθαξαν. κατεπράϋναν. καθωμάλισαν. ἐμαλάκισαν. ἐμάλθαξαν τὸ πάνυ πρανές τε καὶ ὀλισθηρόν. Ἐμματάζων. ματαιολογῶν. Ἐμακάρισαν. ἐμνημόνευσαν. Ἐμάτησεν. ἠμέλησεν. ἐματαιοπόνησεν, ἐματαιοπράγησεν. Ἐμβεβροντημένα. μάταια γενόμενα. Ἐμβριμώμενος. μετὰ αὐστηρότητος ἐπιτάττων καὶ ἐπιτιμῶν. η μετ' ὀργῆς λαλῶν. καὶ ἐμβριμᾶται. Ἐμβαλόντα. ὁ δὲ παῖς ω ν ε τι τὸν διδάσκαλον Λῖνον, πληγὰς αὐτῷ ἐμβαλόντα, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ δυσανασχετήσας καὶ οὐκ ἐθέλων α ρχεσθαι, λίθῳ βαλὼν, ἀπέκτεινεν. epsilon.706 Ἐμβάλλουσι. καταντῶσιν. ἀπέρχονται. ἐμβάλλουσι δὲ, ὁ μὲν βασιλεὺς εἰς Λυδίαν, ὁ δὲ Προκόπιος εἰς Φρυγίαν τὴν α νω. Ἐμβατεῦσαι. ἐπιβῆναι. τὰ ε νδον ἐξερευνῆσαι η σκοπῆσαι. Ἐμβατεύων. ἐπιβαίνων. καὶ ἐμβατεύσαντες ἀντὶ τοῦ εἰσελθόντες. οἱ δὲ Ου ννοι εἰς τὴν προκειμένην νησίδα τῆς πόλεως ἐμβατεύσαντες. Ἐμβαίη. κατέλθῃ. Ἐμβαίνοντες. ἐπιβαίνοντες. οἱ δὲ Ἀῤῥάβιοι ἀρετῇ πολὺ τῶν ἀῤῥένων διαφέρουσιν, οι βέλεσιν ἀνδρομήκεσι χρώμενοι ἀντὶ τῶν χειρῶν τῷ ποδὶ ἐμβαίνοντες ἐς τὴν νευρὰν κυκλοῦσι τὸ τόξον. Ἐμβεβλημένα. ἐγκεντρισμένα. Ἐμαίμασσε. προεθυμήθη. Ἐμβιβάξαντες. παρ' Ἱππώνακτι· ἀλλ' αὐτίκ' ἀλλήλοισιν ἐμβιβάξαντες. †ἀπὸ τοῦ ἐμβιβάζω ἐμβιβάξω.† σημαίνει δὲ τὸ ἐμβοήσαντες. Ἐμβαλεῖς. εἰσελεύσῃ. ἰδίως ἐμβαλεῖν τὸ ταῖς ναυσὶ κροῦσαι η ταῖς κώπαις. epsilon.707 Εμμεναι. ὑπάρχειν. ἰστέον, ο τι ἐπὶ τῶν εἰς ¯ν¯α¯ι ἀπαρεμφάτων τοῦ ἀορίστου εἰώθασιν αἱ διάλεκτοι ἐπεντιθέναι τὴν ¯μ¯ε¯ν

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

συλλαβήν· καὶ εἰ μὲν ω σι δύο σύμφωνα, ἀποβάλλουσι τὸ ε ν· δοῦναι δόμεναι, θεῖναι θέμεναι· εἰ δὲ εὑρεθῇ ε ν ε χον, φυλάσσει αὐτό· οι ον, στῆναι στήμεναι, βῆναι βήμεναι, ει ναι ε μμεναι.᾿Εμέλλησεν. ὑπερέθετο, ἐβράδυνεν.᾿Εμεγαλύνθη. ὑψώθη. ᾿Εμετεωρίσθησαν. ἐχάρησαν. Εμελλεν. ἐφαίνετο, ἀπέκειτο, ἐῴκει. παρ' ῾Ομήρῳ. ᾿Εμείωσας. ἠλάττωσας.᾿Εμηδίασαν. τὰ τῶν Μήδων ει λοντο. ο τι μετὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην οἱ Θετταλοὶ ἐμηδίασαν. ᾿Εμημεκώς. ἐμέσας. ᾿Εμηχανᾶτο. ἐτεχνάζετο. ἀνέμβατα ο ρη ἐμηχανᾶτο φαίνεσθαι.᾿Εμηνίων. ὠργίζοντο.᾿Εμήνυον. ἀνεμάνθανον.᾿Εμήσατο. ἐβουλεύσατο.᾿Εμιτρώσατο. ἐζώσατο.᾿Εμιτροφόρουν. ἀντὶ τοῦ μίτρας η τοι ζώνας διαζωσάμενοι.᾿Εμνώοντο. μνήμην ἐποιοῦντο.᾿Εμόγησα. ἐμόχθησα· ἐκακοπάθησα. epsilon.708 Εμμορεν. ε λαχεν, ε τυχεν. ε στι δὲ δεύτερος ἀόριστος ἀπὸ τοῦ μορῶ, ο σημαίνει τὸ τυγχάνω. ο τι δὲ δεύτερος ἀόριστος, δῆλον. καὶ τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν ε μμορον εὑρίσκομεν.᾿Εμπαροινοῦντεσ. ἐνυβρίζοντες.᾿Εμπάζεται. ἐπιστρέφεται, η φροντίζει.᾿Εμπάζομαι. ἐντίθεμαι, λόγον ποιοῦμαι. †οι ον· ου τι θεοπροπίης ἐμπάζομαι– παρὰ τὸ ε μπης· η παρὰ τὸ ε μπαιος.† ᾿Εμπεδοῖ. βεβαιοῖ, στερεοῖ. ᾿Εμπεδορκεῖν. ἐμπέδως τηρεῖν τὰ ο ρκια. ὡς α ν ἐμπεδορκοίη, η λαυνεν εἰς τὴν πόλιν.᾿Εμπεσών. α ρξας τῶν πραγμάτων. ο ς ἐμπεσὼν τοῖς πράγμασιν. ᾿Εμπερονῆσαι. διατρῆσαι, διατρυπῆσαι. ᾿Εμπεφυυῖα. ἰσχυρῶς κρατοῦσα, καὶ ἐμπεφύασιν. οι ον· ω ς ε χετ' ἐμπεφυυῖα. ε στι φῦμι, τὸ προσπελάζω, ὁ μέλλων φύσω, ὁ παρακείμενος πέφυκα, ἡ μετοχὴ ὁ πεφυκὼς, ἀποβολῇ συμφώνου πεφυὼς, καὶ τὸ θηλυκὸν πεφυυῖα καὶ ἐμπεφυυῖα.᾿Εμπειρεῖν. πεπειραμένως ε χειν. φήσας γεγονέναι πλείω χρόνον ἐν ταῖς Σάρδεσι καὶ τὸν τόπον ἐμπειρεῖν. epsilon.709 ᾿Εμπιπρᾶται. καίεται, ἐμπυρίζεται.᾿Εμπιπλᾶται. πληροῦται· χορτάζεται.᾿Εμπίπλη. ᾿Αττικόν.᾿Αττικοὶ γὰρ λίαν ἀποβο λὴν τοῦ μ ποιοῦσι. ἡ κοινὴ γὰρ ι στημι, αὐτοὶ δὲ ι στη.᾿Εμπλασσόμενοι. προσκρούοντες, προσπελάζοντες. οἱ δὲ Καρχηδόνιοι ἀλλήλοις ἐμπλασσόμενοι καὶ περιπίπτοντες τοῖς θηρίοις ἀπέθνησκον. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπεμβαίνοντες καὶ συῤῥηγνύμενοι. τοῖς φίλοις καὶ οἰκείοις ἐμπλασσόμενοι, ἀπέσφαττον αὐτοὺς ὡς πολεμίους.᾿Εμπλασσόμενοι. ἐμπίπτοντες τῷ ποταμῷ. οἱ δὲ ἐμπλασσόμενοι κατέῤῥεον εἰς τὰ ἐπὶ θάτερα τοῦ ποταμοῦ. Θουκυδίδης τοῦτο φησί. καὶ ἀντὶ τοῦ μολυνόμενοι. παλάσσω γὰρ τὸ μολύνω.᾿Εμπλείμην. κορεσθείην. εὐκτικῆς ἐγκλίσεως τετύχηκεν. ε στι γὰρ τὸ ἐμπιπλῶ, ο παρὰ ἀναδιπλασιασμὸν κλίνεται.᾿Αριστοφάνης· βάλλων ἐκεῖνον οὐκ α ν ἐμπλείμην λίθοις. epsilon.710 Εμπλην. ἐπλησίαζον. ε στι ῥῆμα πλῶ τὸ πλησιάζω, παράγωγον πλῆμι. ὁ δεύτερος ἀόριστος ε πλην. γίνεται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ πλῶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν πιπλῶ, πίπλημι, ὡς στῶ, ἱστῶ, ι στημι. καὶ πλῶ, πλήσω, πλήτης, καὶ ἐν συνθέσει τειχεσιπλήτης. η ε μπλην, πλησίον καὶ ἐγγύς. παρὰ τὸ πέλω ῥῆμα, ο δηλοῖ τὸ πλησίον. καὶ ἐν συγκοπῇ πλῶ, καὶ συνθέσει ἐμπλῶ, καὶ ε μπλην. Βοιωτῶν δ' ε μπλην ἐπ' ἀρίστεων–. ᾿Εμπλατειάσασα. τρυφερευσαμένη.᾿Εμπωλεῖ. πραγματεύεται. καὶ ἐμπωλήσαντες. ᾿Εμπολήσωμεν. ἀντὶ τοῦ ἐμπορευσώμεθα. η κερδήσωμεν καὶ συνάξωμεν πωλήσαντες τὸν καρπόν.᾿Εμπολεμῶσαι. τὸ πολεμίους ποιῆσαι, καὶ ἐπὶ πόλεμον τινὰς παροξύναι. ἐκπολεμῆσαι δὲ, τὸ ἐκπορθῆσαι. epsilon.711᾿Εμπομπεύων. ἐπιφαίνων. θριαμβεύων. ᾿Εμπορπῶ. τὸ συμβάλλω. καὶ ἐμπορποῦσθαι.᾿Εμπρήσαντεσ. καύσαντες. ἐμπρίσαντες δὲ ἀντὶ τοῦ συσφίγξαντες καὶ προσαρμόσαντες, ¯ι. οἱ δὲ ἐμπρίσαντες τοὺς ὀδόντας τοῦ ει ξαι τῷ τυράννῳ, γεγόνασι κρείττους.᾿Εμυκᾶτο. ἐβρυχᾶτο.᾿Αριστοφάνης· ε βλεψεν εἰς ἐμὲ δριμὺ καὶ ἐμυκᾶτό γε.᾿Εμύξατο. ε ξεσεν.᾿Εμυωπίασεν. α κροις τοῖς ὀφθαλμοῖς προσέσχε. μυωπάζω γὰρ τὸ καμμύω.᾿Εμφαλκωμένοισ. περιπεπλεγμένοις. ε πειτα κάλοις ἐμφαλκωμένοις.᾿Εμφανίζω σοι. φανερῶ σοι.᾿Εμφαίνων. δεικνύς. ᾿Εμφοροῦμαι. κορέννυμαι.᾿Εμφιλοχωρεῖ. ἐνδιατρίβει.᾿Εμφύσ. ἐμπλακεὶς, ἐμπεσών. ὁ δὲ Κέλτος προθυμίαν ει χεν ἐμφὺς τῷ πολέμῳ καὶ χερσὶ καὶ στόματι δίκην θηρίου διασπάσαι αὐτόν. ᾿Εμπρέποντα. διαπρέποντα.᾿Εμῶ. τὸ τὴν τροφὴν ἐμβάλλω.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

᾿Αριστοφάνης· δότε μοι λεκάνην, ι ν' ἐξεμέσω. epsilon.712 ἀπὸ τοῦ ε ω τὸ ἀφίημι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ ἐμῶ, ὡς ο ρω ὁρμῶ, τίω τιμῶ.᾿Εματαιώθησαν. ἐπλανήθησαν. τοῦ παντὸς ἐξέπεσον. καὶ ὁ᾿Απόστολος· ἀλλ' ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν. ᾿Εμφανίζουσιν. ἀντὶ τοῦ δεικνύουσιν. ὁ᾿Απόστολος· οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες ἐμφανίζουσιν, ο τι πατρίδα ἐπιζητοῦσιν. (᾿Επίῤῥημα.)᾿Εμμαπέως. ἐσπασμένως, ταχέως, σπουδαίως, προθύμως. παρὰ τὸ α μα, ο σημαίνει τὸ ὁμοῦ καὶ ἐξαίφνης, καὶ τὸ ε πος, ο σημαίνει τὸν λόγον, γέγονεν ἁμεπέως, καὶ κατὰ μετάθεσιν τῶν φωνηέντων καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯μ ἐμμεπέως. οἱονεὶ α μα τῷ λόγῳ καὶ τὸ ε ργον ταχέως. ὁ δ' α ρ' ἐμμαπέως–.᾿Εμβαδόν. πεζῇ, διὰ θαλάσσης η διὰ τοῦ εἰς ναῦν ἐμβῆναι. Εμβραχυ. ἁπλῶς, ο λως, συντόμως.᾿Εμμελῶσ. συνετῶς, ἡδέως. Εμπαλιν. εἰς τοὐπίσω. Εμπας καὶ ε μπα.᾿Αττικῶς. ε μπης δὲ᾿Ιωνι κῶς. δηλοῖ δὲ τὸ ο μως. ᾿Εμπελαδόν. πλησίον, ἐγγύς. epsilon.713 Εμπλην. πλησίον, ἐγγύς. ᾿Εμποδών. Θουκυδίδης ἀντὶ τοῦ προχείρως· τὰς ἐμποδὼν αἰτίας μόνον ἐπισκοπεῖν. Λυκοῦργος ἀντὶ τοῦ φανερόν. Πλάτων ἀντὶ τοῦ ἐν μέσῳ.᾿Ισαῖος ἀντὶ τοῦ ὑπόγυιον καὶ ἐν χερσίν· ἀλλὰ τουτὶ, ω α νδρες᾿Αθηναῖοι, παντελῶς ἐμποδὼν ει ναι.῾Ιεροκλῆς δὲ καὶ α λλοι ἀντὶ τοῦ ἐμποδίου. ᾿Εμφαντικῶσ. ἐννοητικῶς. ὁ δὲ παρεκάλει βραχέως μὲν, ἐμφαντικῶς δὲ τοῦ παρόντος κινδύνου. ἀντὶ τοῦ πρεπόντως. Τὸ Ε μετὰ τοῦ Ν. (᾿Αρσενικόν.)᾿Εναγήσ. σεβάσμιος, η καὶ ὁ βέβηλος καὶ ὁ ἀποτρόπαιος. Δαμάσκιος· τοὺς δὲ παντάπασιν ἀπεωθεῖτο ὡς ἐναγεῖς ο ντας καὶ ἀνιάτους. epsilon.714᾿Εναγῆ φίλων. τὸν μηδέποτε ὑπὸ φίλων ἐν ἀφανεῖ αἰτίᾳ γενόμενον, ἀλλὰ καθαρὸν ο ντα. ᾿Εναγέστατοσ. ἀκάθαρτος, μυσαρώτατος.᾿Εναγισμοί. ὁλοκαυτώματα, η μιασμοί.᾿Εν ᾳ δου.᾿Αττικοὶ χρῶνται τῇ ἐν ἀντὶ τῆς εἰς· ἐν διδασκάλου, ἐν κιθαριστοῦ.᾿Ενάκ. ο νομα κύριον. καὶ ἡ νόσος.᾿Εναύλουσ. τοὺς χειμερινοὺς ποταμοὺς, παρὰ τὸ αὐλεῖν. ᾿Εναλίγκιοσ. ο μοιος, παραπλήσιος. ὡς παρὰ τὸ πήσσω γίνεται πάγιος, καὶ παρὰ τὸ ἁρμόζω ἁρμόδιος, ου τως καὶ παρὰ τὸ ει κω, τὸ ὁμοιῶ, γίνεται ει κιος. καὶ ἐπειδὴ πολλάκις τὰ τοιαῦτα διὰ χρείαν μέτρου ἀποβάλλουσι τῆς ¯ε¯ι διφθόγγου τὸ ¯ε, οι ον· ει κελος ἀστεροπῇ– καί· epsilon.715 τῷ ι κελος κατέδυ Τρώων πόλιν– τούτου χάριν ἀποβάλλουσι καὶ τοῦτο τὸ ¯ε τῆς διφθόγγου, καὶ γίνεται ι κιος, ἐνίκιος, καὶ προσελθούσης τῆς ¯α¯λ συλλαβῆς μετὰ πλεονασμοῦ τοῦ ¯γ, διὰ τὰ ἐπάλληλα βραχέα, ἐναλίγκιος.᾿Ενναώρου. ἐννεαετοῦς.᾿Ενναέται. οἰκήτορες. καὶ ἐνναιέται. ᾿Εναργήσ. φανερός.᾿Εγκάθετοσ. ἐνεδρευτής.᾿Ενδελεχησμόσ. ἐπιμονή. *ἐνδελεχισμὸς δὲ καλεῖται ἡ καθημερινὴ θυσία. τὸ γὰρ ἐνδελεχὲς τὸ πυκνὸν ἐστὶ καὶ συνεχές. ᾿Ενδρανήσ. πρακτικός.᾿Ενδεεῖ. χρείαν ε χοντι, ἐλλειπομένῳ.᾿Ενδεῖκται. οἱ κατήγοροι καὶ συκοφάνται.᾿Ενδιάθετοσ. ἐκ ψυχῆς προκείμενος. epsilon.716 Ενδικον. δίκης α ξιον. καὶ γὰρ ὁ Μιθριδάτης τά τε α λλα ε νδικος η ν. Ενδιοσ. ὁ μεσημβρινὸς καιρὸς παρ῾Ομήρῳ. παρὰ τὸ ἐνδεῖν καὶ ἐλαττοῦσθαι τὴν ἡμέραν. η παρὰ τὸ ἰδίω, τὸ ἱδρῶ, γέγονεν ἐνίδιος καὶ ε νδιος.᾿Ενδυμίων. κύριον. ο ς η ν ὑπνηλὸς σφόδρα.᾿Ενδόμυχοσ. σκοτεινὸς, ἀπόκρυφος. Δαμάσκιος· ου τω δὲ ἐνδόμυχος ἐγεγόνει καὶ σιωπηλὸς ἐπὶ τούτοις, α κρύπτειν ἐδοκίμαζεν, ω στε μηδὲ ἐρωτώσῃ τῇ μητρὶ λέγειν, ο πη ἀπίοι. ᾿Ενδόσιμον. κινήσεως καὶ ἀρχῆς αι τιον. ὁ δὲ ψαλμός· οι ος ἐνδόσιμος ει ναι τῇ ᾠδῇ. ᾿Ενεόσ. α φωνος, οὐχὶ ὁ ἠλίθιος. ἀπὸ τοῦ τὴν ἰωὴν παρ' ἑαυτῷ ε χειν.᾿Ενερευθήσ. ἐρυθρός. ᾿Ενεργμὸς καὶ ε νερξισ. κροῦμα κιθαριστικόν. epsilon.717 ᾿Εννέωροι. ἐνναετεῖς. ω ρος γὰρ ὁ χρόνος.᾿Ενέρτεροσ. κατώτερος. ἀπὸ τοῦ ε νερθεν ἐνέρθερος καὶ ἐνέρτερος.᾿Ενέροισ. νεκροῖς. ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ε ρᾳ κεῖσθαι.᾿Εν ἐπηκόῳ. εἰς ἐπήκοον πάντων. Εναιμοσ. πλήρης αι ματος.᾿Ενηήσ. ὁ πρᾶος. Ενθεοσ. θείῳ κινούμενος νεύματι. Ενθουσ. θεωρητικὸς, θεόληπτος, θεοφορούμενος, ἐνθουσιῶν, ἐνθουσιαζόμενος. κατὰ συναλοιφήν· ε νθεος, ε νθους.᾿Ενθουσιασμός. ο ταν ἡ ψυχὴ ο λη ἐλαύνηται ὑπὸ τοῦ θεοῦ.᾿Ενιπεύσ. ο νομα ποταμοῦ. παρὰ τὴν ἐνιπήν· καὶ γὰρ α γριός ἐστι καὶ ἀπειλοῦντι ε οικεν.᾿Ενιαυτόσ. οἱ῾Εβραῖοι τὸν ἐνιαυτὸν κατὰ τὸν

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

σεληνιακὸν δρόμον ἀριθμοῦσιν, ω στε τὸν μῆνα ἡμερῶν ει ναι παρ' αὐτοῖς εἰκοσιεννέα η μισυ· ὡς τοῦ μὲν ἡλιακοῦ κύκλου ὑπάρχοντος τριακοσίων ἑξήκοντα πέντε, τοῦ δὲ σεληνιακοῦ ¯τ¯ν¯δ· ὡς τὸν ἡλιακὸν παραλλάσσειν ἐνιαυτὸν ἡμέρας ¯ι¯α τοῦ σεληνιακοῦ ἐνιαυτοῦ. ω στε Ελληνες καὶ Ιουδαῖοι μῆνας τρεῖς ἐμβολίμους ὀκτὼ παρεμepsilon.718 βάλλουσιν. ἐνιαυτὸς μετωνομάσθη ἐννέα καὶ δεκαετήρης. Μέτων γὰρ ὁ μαθηματικὸς περίοδον ἐκτιθεὶς χρόνου ἐνέταξε δεκαεννέα κύκλους. ᾿Ενήλιοσ. ὁ ε ν μέλος ε χων, ὁ κυλλός. Εννιοσ.῾Ρωμαῖος ποιητής. Ενιοι. φανεροὶ, η οἱ μὲν, η τινές. Ενοσ. ὁ χρόνος. καὶ ἐνιαύσιος. Ενοχοσ. ὑπεύθυνος η χρεώστης. Ενορχα. α ρσενα.᾿Ενοσίγαιοσ. ὁ κινῶν τὴν γῆν, ὁ σεισμοὺς ποιῶν. καὶ ἐνοσίχθων ὁμοίως. ε νοσις γὰρ ἡ κίνησις. Εννουσ. ὁ συνετὸς, ὁ φρόνιμος. Σοφοκλῆς· ε ννους τὰ καινὰ τοῖς πάλαι τεκμαίρεται.᾿Ενοφθαλμισμῶν. θεαμάτων.᾿Εν παραβύστω. ἐν γωνίᾳ. Ενσπονδοσ. ὁ ἀπὸ πόλεως, η ὁ ἀπὸ πολέμου γενόμενος φίλος.᾿Ενστάτησ. ὁ κατὰ πάντα ἐνιστάμενος, ἰδικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῆς κρίσεως, οι ον ἀντίδικος. κυρίως δὲ ἐνστάτης ὁ ἐν τῇ ὁδῷ ἀντιστήκων τινί.᾿Ενστατικόσ. ἀντὶ τοῦ ε νστασιν πρός τινα ποιούμενος.᾿Εν ταλάροισ. ἐν κοφίνοις. epsilon.719᾿Εντελεῖσ. οἱ α ρχοντες καὶ οἱ α ρξαντες. καὶ ἐντελεῖς πανοπλίας ἀντὶ τοῦ ἀρχοντικάς.᾿Εντελήσ. ἀντὶ τοῦ τέλειος. ᾿Εντελόμισθοσ. μεμισθωμένος ἐντελῶς. ὁ δὲ ε πλεε νηῒ οἰκείᾳ ναύτας ε χων ἐντελομίσθους οι κοθεν Κρῆτας.᾿Εντομίασ. εὐνοῦχος.᾿Εντομίδαι. οἱ τοῖς σώμασιν ἐντεμνόμενοι. τοιαῦτα εἰώθασι ποιεῖν ἐπὶ τοῖς νεκροῖς. ο τι τοῖς νεκροῖς τὰ ε ντομα ε θυον τῶν τετραπόδων ὡς α γονα· τὰ δὲ ε νορχα τοῖς θεοῖς. ε ντομα δὲ, οι ον σφῆκες, μύρμηκες, μέλιτται, α ου τε ἀναπνεῖ, ου τε πνεύμονα ε χει.᾿Εντριβήσ. ε μπειρος, τετριμμένος, συνήθης. α νθρωπος ἐντριβὴς τῆς χώρας.᾿Εντροπίασ. εὐμετάβολος. καὶ ἐντροπίας οι νος, ὁ ὀξίνης. epsilon.720᾿Εντρεχήσ. γοργὸς, ὀξὺς, σπουδαῖος.᾿Ενυάλιοσ. πολεμικὸς, μαχητής.᾿Ενυὼ γὰρ δαίμων τὶς προστάτης τοῦ πολέμου.᾿Ενυδροβίων. βιούντων ἐν υ δασι. καὶ πολιὸν χηνῶν ζεῦγος ἐνυδροβίων.᾿Εν χρῷ κεκαρμένοσ. σύνεγγυς καὶ πλησίον τοῦ δέρματος τὰς τρίχας ἐξυρημένος. καὶ ἐν χρῷ παραπλέων ἀντὶ τοῦ πλησίον. ου τως Θουκυδίδης.᾿Εγχρόνῳ. ου τὸ ει ναι μετρητὸν ὑπὸ χρόνου.᾿Ενώμοτοσ. τοῖς ο ρκοις ε νοχος.᾿Ενωμοτάρχησ. τάξεως τινὸς στρατιωτικῆς α ρχων παρὰ Λακεδαιμονίοις. ει ρηται δὲ παρὰ τὸ ὀμνύναι αὐτοὺς μὴ λείψειν τὴν τάξιν.᾿Ενώπιον. ε μπροσθεν.᾿Εναῖοσ. ὁ λαγωός. τοῦ Ψελλοῦ· ἐναῖος δὲ ὁ λαγωὸς, ε νναιον υ δωρ βλύζον. epsilon.721᾿Εναίσιμοι. μαντικοί. Ομηρος· –ο ρνιθες δέ τε πολλαὶ ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο φοιτῶσιν οὐδέποτε πάντες ἐναίσιμοι–. (Θηλυκόν.) ᾿Εναγωγή. ἡ ε γκλησις. καὶ πάντα α νθρωπον ἀδικηθέντα ὑπ' αὐτοῦ ἀδεῶς καὶ ἀζημίως ἐναγωγαῖς κεχρῆσθαι.᾿Εναγωγὴ οἰκέτου. τοῦ πραθέντος οἰκέτου. ει τι ε χων νόσημα, εἰ μὴ προείπῃ ὁ πωλῶν, ἐφίησιν ὁ νόμος τῷ ὠνησαμένῳ διακρίνεσθαι πρὸς τὸν πεπρακότα, πρότερον ἀπογραψάμενον πρὸς τὰς ἀρχὰς τὴν αἰτίαν.᾿Ενέργεια. ἡ τῶν λόγων λευκότης.᾿Εναρμόνιος φωνή. ἡ ἐγγράμματος, καὶ ὁ τῶν ἀνθρώπων στεναγμός. ἐναρμόνιος ἀγράμματος ἡ τοῦ ψιττακοῦ. ἀναρμόνιος ἀγράμματος ἡ τῶν προβάτων βληχή.᾿Εναισίμῃ. δικαίᾳ, καθηκούσῃ. ἐναισίμῃ δὲ συντύχοιμι. μὴ δέ τινι πονηρᾷ συντυχών. Ενδειξισ. φανέρωσις καὶ ἀπολογία. Ενδειξισ. δίκη κατὰ τῶν ὀφειλόντων καὶ δημηγορούντων· οὐ γὰρ ἐξῆν λέγειν οὐδόλως ἐπίτιμον ει ναι ὀφείλοντα, ω στε εἰ καὶ η ρχέ τις ὀφείλων ἐνεδείκνυτο. η δη δὲ καὶ ἐπὶ τῶν φυγάδων ο που μὴ ε ξεστι κατιόντων ἡ ε νδειξις. epsilon.722 Ενδειξισ. ἐάν τις α τιμος ω ν η ὀφληκὼς τῷ δημοσίῳ καὶ μὴ ἐκτετικὼς α ρχειν η δικάζειν ἐπιχειροίη, τοῦτον ἐνδείκνυσιν ὁ βουλόμενος τῶν πολιτῶν. ὁμοίως καὶ τὸν ἀντιποιούμενον πράξεων η τόπων. Ενδειξισ. ει δος δίκης δημοσίας, ὑφ' η ν τοὺς ἐκ τῶν νόμων εἰργομένους τινῶν η τόπων η πράξεων, εἰ μὴ ἀπέχοιντο αὐτῶν, ὑπῆγον. ου τως Δημοσθένης. Εναι. ἀρχαὶ αἱ παρῳχημέναι. ου τως Δημοσθένης.᾿Εν αἰθρίᾳ. ἐν εὐδίᾳ. η ἐν φανερῷ. Εναιμοσ. πλήρης αι ματος.᾿Ενεγκαμένη. ἡ πατρίς.᾿Ενεγκοῦσα. η τὴν μητέρα η τὴν

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

πατρίδα λέγει.᾿Εν εὐσήμῳ. ἐν ἀγαθῇ, ἐν καλῇ, ἐν φανερᾷ, ἐν μεγάλῃ.᾿Ενέδρα. ε γκρυμμα, ἐν ῳ κάθηνται τινὲς, μέχρις α ν ε λωσιν ου ς α ν ἐπιβουλεύσωσιν.᾿Εν δίκῃ. ἀντὶ τοῦ δικαίως, καὶ μάλα εἰκότως.᾿Ενδυομενία. τὴν μὲν ἐνδυομενίαν α πασαν ἐκ τῶν οἰκιῶν ἐξήρπασαν. καὶ τὰ ε πιπλα.᾿Ενάτη καὶ ε νατοσ. δι' ἑνὸς ¯ν. καὶ γὰρ ἐκ τοῦ ει ς ἑνός. ἐννέα δὲ διὰ δύο ¯ν¯ν. epsilon.723᾿Εννεάκρουνοσ. κρήνη τὶς᾿Αθήνῃσι Καλιῤῥόη καλουμένη πρώτως.᾿Εννεσία. ἡ συμβουλή. Ενερσισ. συμπλοκή. παρὰ τὸ ει ρω τὸ συμπλέκω. ἐνέρσει κρώβυλον ἀναδούμενοι.᾿Ενεργόν. ἐπιτεταμμένον, σύντομον. οἱ δὲ ἐξαναστάντες ἐνεργὸν ἐποιήσαντο τὴν πορείαν καὶ τὴν ε φοδον. ᾿Ενέργεια. ἡ ἐν λόγοις η ἀθρόα προσβολή. ἐνέργεια ποιά τις κίνησις τῆς οὐσίας. ω ν δὲ ἡ ἐνέργεια μία, τούτων καὶ ἡ δύναμις πάντως ἡ αὐτή. πᾶσα δὲ ἐνέργεια δυνάμεως ἐστὶν ἀποτέλεσμα. ἡ μὲν ἰδιότης, οι ον ἐπιτηδειότης τίς ἐστιν ἐπιθεομένη πάντως τῇ ὑποκειμένῃ φύσει, κα ν εἰ μὴ εἰς ἐνέργειαν προαχθεῖσα τύχοι. ἡ ἐνέργεια δὲ καὶ αὐτὴ πράξεως οι όν τινος, καὶ τῆς εἰς ε ργον ἐπιτηδειότητος πρόδηλον ὡς λόγον ἐπέχει. ἐνέργεια ἐστὶ φυσικῆς ἐπιτηδειότητος εἰς τὸ φανερὸν πρόοδος.᾿Ενέργεια. ε στι κίνησις δραστική. κίνησις δέ ἐστιν ἐνάλλαξις τοῦ προτέρου. ἀρχὴ γὰρ κινήσεως ἠρεμία. καὶ πάλιν κίνησις ἐστὶν ἐντελέχεια τοῦ δυνάμει κινουμένου. ἐνέργεια φυσικὴ ἐστὶν ἡ ποιὰ τοῦ ὑποκειμένου κίνησις. ἐνέργεια ἡ κατὰ τὸ πρόχειρον, ἐστὶ φυσικῆς δυνάμεως ἀποτέλεσμα. ἐνέργεια ὁμοίως α ϋλος δύναμις. ἐνέργεια ὁμοίως ἡ ε νυλος δύναμις. ἐνεργητικόν ἐστι τὸ δύναμιν ε χον ἐκπληρῶσαι τὸ πρᾶγμα. ἐνέργειαι πάλιν ἐπείσακτοι αἱ μόνιμοι ου σαι, ει τε φυσικαὶ ει τε ψυχικαὶ ω σι. φυσικὴ μὲν, ὡς ἡ θερμότης ἐν τοῖς θερμαινομένοις σώμασι· ψυχικὴ δὲ, ὡς ἡ ἐπιστήμη. κατὰ τὸν τρίτον τρόπον, ο νπερ ου πω μὲν ἐπιτηδειότητι πρὸς τὸ δέξασθαι, ο περ η ν τὸ πρῶτον τοῦ σημαινομένου τῇ δυνάμει. κατὰ τὸν τέταρτον δὲ τρόπον epsilon.724 ἡ φυσικὴ ποιότης η γουν φυσικὴ ε ξις, τῶν ἀντικειμένων ἀντίθεσις η γουν τῆς δυνάμεως, ει τε τῆς ποιητικῆς η τῆς παθητικῆς. διάθεσις δέ ἐστιν ἡ κατὰ συμβεβηκὸς τοιάδε ἑκάστου ποιότης. ἐνέργεια ἰδιώματος ἐστὶν ὁ τοῦ γράμματος σχηματισμός. ο οὐκ ἐνέργεια καθαρῶς, ἀλλ' ἐνέργημα καὶ ἐστὶ καὶ γνωρίζεται. ᾿Ενεργείασ θεοῦ ι διον τὸ μὴ μόνον ἐπέκεινα παντὸς ει ναι νοῦ τε καὶ λόγου καὶ χρόνου καὶ τόπου καὶ παντὸς αἰῶνος, ἀλλὰ καὶ πάσης οὐσίας καὶ κτήσεως.᾿Ενέργεια φυσική ἐστιν οὐσιώδης καὶ συστατικὴ ποιότης. η ς τὸ ἐστερημένον καὶ πάσης οὐσίας ἐστέρηται.᾿Ενέργεια ψυχῆς λογικῆς ἐστιν οἰκεία τοῦ νοῦ διάνοιά τε καὶ κίνησις. ἐνέργεια λογική ἐστιν ἡ δηλωτικὴ ἑκάστης οὐσίας δύναμις. ἐνέργεια φυσική ἐστιν ἡ πάσης οὐσίας ε μφυτος κίνησις. ἐνέργεια φυσικὴ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἐστὶν ἡ κατ' οὐσίαν αὐτῆς μετὰ αἰσθήσεως καὶ νοῦ ζωτικὴ καὶ αὐθαίρετος κίνησις. ἐνέργειά ἐστιν ἡ φυσικὴ ἑκάστης οὐσίας δύναμίς τε καὶ κίνησις, η ς χωρὶς ου τε ἐστὶν ου τε γινώσκεται φύσις αἰσθητικῶν· αι σθησις, καθ' η ν αυ ται τὲ τῶν ἐκτὸς ἐφάπτονται φυσικῶς καὶ τοῖς ἐκτὸς ὑποπίπτουσι· πτηνῶν πτῆσις· νηκτῶν νῆξις· ἑρπιστικῶν ε ρψις· βαδιστικῶν βάδισις. καὶ περιληπτικῶς εἰπεῖν, τὸ σημαντικὸν ἑκάστης ἰδίωμα φύσεως. ἐνέργεια τῆς νοερᾶς ψυχῆς ἐστι κατὰ φύσιν αυ τη ἡ αὐτοκίνητος καὶ πρώτη δύναμις· η γουν αὐτοκίνητος λόγος φυσικῶς αὐτῇ πηγαζόμενος. ἐνέργειαν λέγομεν φυσικὴν, η ς μόνον ἐστέρηται τὸ μὴ ο ν. τὸ γὰρ οὐσίας τινὸς μετέχον καὶ τῆς δηλούσης αὐτὴν μεθέξει πάντως δυνάμεως. ο ρους γὰρ τῶν οὐσιῶν καὶ epsilon.725 τὰς φυσικὰς αὐτῶν ἐνεργείας ὁ ἀληθὴς ἐπίσταται λόγος. οὐδὲν τῶν ο ντων, ει τε νοερόν ἐστιν, ἀφαιρεῖται θελητικῆς δυνάμεως καὶ ἐνεργείας· ει τε αἰσθητικὸν, τῆς αἰσθητικῆς ἐνεργείας· ει τε φυσικὸν, αὐξητικῆς καὶ θρεπτικῆς ἐνεργείας· ει τε παντελῶς α ψυχον καὶ πάσης α μοιρον ζωῆς, τῆς καθ' ε ξιν λεγομένης ἐνεργείας καὶ ἐπιτηδειότητος· ὡς δηλοῦσι πάντα τὰ ου τως ο ντα, ἀντιληπτικὰ τυγχάνοντα ταῖς τῶν αἰσθητῶν αἰσθήσεσιν· ἐνέργεια γὰρ τῶν τοιούτων τὸ ἐπιπεσεῖν πάντως ὁράσει διὰ τῆς ἰδίας ἐπιφανείας· ἀκοῇ διὰ κτύπου· ὀσφρήσει δι' ἀτμοῦ τινὸς προσφυοῦς·

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΠΤΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

γεύσει τισὶ χυμοῖς, καὶ ἁφῇ διὰ τῆς ἀντιτυπίας. ω σπερ γὰρ ἐνέργειαν λέγομεν τῆς ὁράσεως τὸ ὁρᾷν, ου τω καὶ τῶν ὁρωμένων τὸ ὁρᾶσθαι· καὶ τὰ λοιπὰ πάντα κατὰ τὸν αὐτὸν θεωροῦμεν γινόμενα τρόπον. τριχῶς δὲ λέγεται ἡ ἐνέργεια· η τε δύναμις, καθ' η ν ἐνεργεῖν πεφύκαμεν, καὶ σχέσις ἡ ἀπὸ τοῦ ἐνεργοῦντος πρὸς τὸ ἐνεργούμενον, καὶ αὐτὸ τὸ ἀποτελούμενον η τοι τὸ ἐνέργημα.᾿Ενέργεια ἐστὶν, ὡς φησὶ Γρηγόριος ὁ Νύσσης, ἡ φυσικὴ ἑκάστης οὐσίας δύναμίς τε καὶ κίνησις, η ς μόνον ἐστέρηται τὸ μὴ ο ν· τὸ γάρ τινος οὐσίας μετασχὸν συμμεθέξει πάντως καὶ τῆς δηλούσης αὐτὸ ἐνεργείας. ο ρους γὰρ τῶν οὐσιῶν τὰς ἀψευδεῖς αὐτῶν ἐνεργείας ὁ ἀληθὴς ἐπίσταται λόγος· νοερῶν ἐνέργειαν τὴν νόησιν· αἰσθητῶν τὴν αι σθησιν· κινητῶν τὴν κίνησιν· πτηνῶν τὴν πτῆσιν· νηκτῶν τὴν νῆξιν· βλαστικῶν τὴν βλάστησιν· ἑρπιστικῶν τὴν ε ρψιν· καυστικῶν τὴν καῦσιν· ῥευστῶν τὴν ῥεῦσιν· θεωρητικῶν τὴν ο ρασιν· γεννητικῶν τὴν γέννησιν· καὶ καθολικῶς εἰπεῖν τὸ πάσης φύσεως σημαντικὸν καὶ ἀφοριστικὸν ἡ ἐνέργεια αὐτῆς ἡ φυσικὴ κατέστηκεν, η ς ἀναιρουμένης συναναιρεῖται πάντως καὶ ἀπόλλυται καὶ ἡ φύσις· ἀναιρουμένης γὰρ τῆς καύσεως σβέννυται τὸ πῦρ· ἀναιepsilon.726 ρουμένης τῆς κινήσεως τοῦ ζώου ἀπόλλυται τὸ ζῶον· ἀναιρουμένης τῆς νοήσεως ἀπόλλυται τὸ νοερὸν τῆς ψυχῆς καὶ τὸ λογικὸν αὐτῆς. καὶ διὰ τοῦτο λέγομεν ἐν Χριστῷ δύο θελήσεις καὶ ἐνεργείας, ι να μὴ α ψυχον σῶμα καὶ α λογον ψυχὴν ἐπ' αὐτῷ ει πωμεν. ἐνέργεια γὰρ ἐμψύχου σώματος τὸ περιπατεῖν καὶ ἐργάζεσθαι· ἐνέργεια δὲ λογικῆς ψυχῆς ἡ θελητικὴ καὶ λογιστικὴ καὶ βουλευτικὴ διάνοια αὐτῆς ἐστίν. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ ἐμψύχων καὶ κινητικῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἀψύχων καὶ ἀκινήτων ε στιν εὑρεῖν φυσικὰς ἐνεργείας, ὡς μαρτυρεῖ ἡ σκαμμωνία καὶ τὰ καθάρσια τῆς κενωτικῆς ἐνεργείας ὑπάρχοντα, καὶ ἡ ὑδράργυρος θανατικὴν ποιοῦσα ἐνέργειαν, καὶ τὸ κώνιον ὁμοίως ἀναιρετικὸν ὑπάρχον. τὸ δὲ παράδοξον, ο τι καὶ τινὲς διάφοροι φύσεις στερούμεναι πολλάκις τῶν φυσικῶν ἐνεργειῶν αὐτῆς, ἑτέρας ἐνεργείας τίκτουσιν, οι ον ἡ λίθος καιομένη ἀπόλλυσι τὴν ψυχρὰν ἐνέργειαν, καὶ καυστικὴν σωμάτων ἐνέργειαν, α σβεστος γενομένη, κέκτηται. ὁμοίως καὶ ἡ κέδρος καιομένη στερεῖται μὲν τῆς φυσικῆς καὶ αὐξητικῆς καὶ βλαστώδους ἐνεργείας· ἰαματικὴν δέ τινα καὶ ἀφαιρετικὴν σκωλήκων ἐνέργειαν κέκτηται· ἐς υ στερον καὶ τὴν κεδραίαν δίδωσι ταύτῃ. ἀμέλει γοῦν τοῖς ἐχεφρόνως τὰς τῶν ο ντων προσηγορίας διασκοπεῖν καὶ ἀνακρίνειν ἐπισταμένοις ε στιν εὑρεῖν, ο τι αἱ πλείους πάσης ὑπάρξεως προσηγορίαι ἐνεργητικὰς, ἀλλ' οὐ φυσικὰς τὰς ὀνομασίας ε χουσιν, ἐκ τῶν ἰδίων ἐνεργειῶν ταύτας λαβοῦσαι καὶ ε χουσαι καὶ λεγόμεναι. θεὸς γὰρ οὐκ αὐτὴν τὴν οὐσίαν τὴν ἀκατάληπτον καὶ ἀνώνυμον τοῦ δημιουργοῦ ἡμῖν παρίστησιν· ἀλλ' ἐκ τῆς θεωρητικῆς αὐτοῦ ἐνεργείας ει ρηται θεός. ὁμοίως καὶ τὸ α γγελος οὐ τὴν οὐσίαν αὐτοῦ καὶ τὴν υ παρξιν τῆς αὐτῶν φύσεως δηλοῖ, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀγγελικῆς αὐτῶν ἐνεργείας καὶ διακονίας τὴν ἀγγέλου ὀνομασίαν epsilon.727 ε χουσιν. ω σπερ δὴ καὶ ὁ α νθρωπος οὐκ ἐξ αὐτῆς τῆς οὐσιώδους αὐτοῦ ποιότητος λέγεται α νθρωπος, ἀλλὰ διὰ τὸ α νω θρεῖν τὴν ω πα, η γουν α νω ὁρᾷν τοὺς ὀφθαλμούς. ο θεν καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς α νω θεωρητικῆς ἐνεργείας λέγεται α νθρωπος. α λλοι δὲ λέγουσιν, ο τι ἐκ τῆς ἀνορθοπεριπατητικῆς ἐνεργείας α νθρωπος ἐκλήθη, πάντων τῶν ζώων κατωκλινῶς κεκυφότων καὶ περιπατούντων. εἰ ου ν καὶ αἱ δύο προσηγορίαι τῶν οὐσιῶν τοῦ Χριστοῦ, λέγω δὴ τὸ θεὸς καὶ τὸ α νθρωπος, ἐκ τῶν φυσικῶν αὐτῶν ἐνεργειῶν τὰ ὀνόματα ε χουσι, πῶς οὐκ αἰσχύνονται τινὲς ἀπαρνούμενοι τὰς δύο λέγειν ἐπ' αὐτοῦ ἐνεργείας; οι τινες πάσης ἑτέρας γραφικῆς η πατρικῆς παραστάσεως ἐξ αὐτῶν τῶν ὀνομάτων τοῦ Χριστοῦ αἰσχύνονται ἐκ τοῦ θεὸς καὶ α νθρωπος. καθὰ γὰρ ε φην, σχεδὸν πᾶσα φύσις ἐκ τῆς οὐσιώδους αὐτῆς ἐνεργείας ε χει τὴν προσηγορίαν· οι ον τὶ λέγω παρθένον, η γουν πῦρ θανὸν, κατὰ τὸ τὴν πύρωσιν θανατοῦν τῆς σαρκός. καὶ πάλιν ὁπηνίκα λέγομεν περιστερὰν, οὐκ αὐτὴν τὴν φύσιν τοῦ ζώου η γουν τῆς

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

σαρκὸς αὐτῆς τὴν ποιότητα ἐσημάναμεν, ἀλλὰ τὴν ἐνέργειαν, η ν διαπράττεται· ἀπὸ γὰρ τοῦ πέτεσθαι στεῤῥὰ ει ρηται περιστερά. καθὰ καὶ τὰ ἑξῆς οὐ φυσικὰς, ἀλλ' ἐνεργητικὰς ε χουσι τὰς οἰκείας προσηγορίας· οι ον ε λαφος ἀπὸ τοῦ ἐλεῖν τὰς ο φεις· καὶ ε τερα δὲ μυρία ε στιν εὑρεῖν, ι να μὴ λέγω πάντα τὰ ἐκ τῆς οἰκείας ἐνεργείας ε χοντα τὰς οἰκείας προσηγορίας. ἐνέργεια γάρ ἐστιν ἡ τῆς φύσεως δύναμις. οὐ ταυτὸν δὲ ἐνέργεια καὶ ἐνεργητικὸν καὶ ἐνέργημα. ἐνεργητικὸν γὰρ λέγεται αὐτὸ τὸ ο ν, epsilon.728 τὸ τῆς οὐσίας πρᾶγμα. ἐνέργημα δὲ τὸ ἀποτέλεσμα, ο περ ἀποτελεῖ ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐνεργοῦντος· ἐνέργημα θεοῦ ὁ οὐρανὸς, ὁ α γγελος, ὁ α νθρωπος καὶ πᾶσα ἡ κτίσις. ἐνέργεια δὲ ει ρηται διὰ τὸ ἐν ε ργοις ει ναι η γουν φαίνεσθαι. διττῶς δὲ νοεῖται ἡ ἐνέργεια· νοητῶς καὶ αἰσθητῶς. αἰσθητὸν ἐστὶ τὸ ὁρώμενον καὶ ψηλαφώμενον καὶ ἀκουόμενον καὶ φθειρόμενον· νοητὸν δὲ τὸ α φθαρτον καὶ αἰώνιον, τὸ αἰσθήσει μὴ ὑποπίπτον· οι ον νοητὸς κόσμος. νοητὰ εἰσὶ καὶ τὰ αἰσθητήρια τὰ ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς κρυπτῷ ἀνθρώπῳ, τουτέστι τὰ μὴ σωματικῶς, ἀλλὰ κατὰ νοῦν γνωριζόμενα, χωρὶς σωματικῶν ὀφθαλμῶν. νοερὸν δὲ τὸ ἐν τῇ ψυχῇ παρὰ τοῦ δημιουργοῦ δεδημιουργημένον, καθ' ο πᾶσαν νόησιν ει τε τοῦ ἀγεννήτου ει τε τοῦ γεννητοῦ προσλαμβάνεσθαι πεφύκαμεν. καὶ τοῦτο ἀναμέρος, ο σον ἡ τῶν παθῶν ἀχλὺς ὑποχωρήσειεν. ἐνέργεια κατὰ τὸ ἐνεργεῖν η τοι πράττειν ει ρηται.᾽Ενή. ὀξυτόνως, ἡ νέα. Ενηφι. μετὰ τρίτην ἡμέραν. η ε νη ἡ ἀρχὴ τοῦ μηνός.᾽Ενήρεις νῆασ. μίαν εἰρεσίαν ἐχούσας. ὁ δὲ Σύλλας συνῆλθε τῷ Μιθριδάτῃ ἐν Δαρδάνῳ τῆς Τρωάδος, ε χων ναῦς διακοσίας ἐνήρεις.᾽Ενθουσία. θεοφορία.᾽Ενὶ σκοπιῇ. ἐν βουνῷ. ᾽Ενιπή. ἡ διὰ λόγων ἐπίπληξις καὶ ἀπειλή. ἀπὸ τοῦ ἐνέπω. ᾽Εν κυνέῃ. ἐν περικεφαλαίᾳ. ᾽Εν καρὸς αι σῃ. ἐν μοίρᾳ θανάτου. περιφραστικῶς *ὁ θάνατος.* α λλοι δὲ ἐν κηρὸς, ι ν' ῃ epsilon.729 κατὰ κηρὸς η γουν κατὰ θανάτου. η , ὡς ε νιοι, ἐν τάξει μισθοφόρου. πρῶτον γὰρ Κᾶρες ἐπολέμησαν ἐπὶ μισθῷ καὶ ε δοξαν α τιμοι ει ναι.᾽Εν μετουσίᾳ. ἐν μεθέξει, ἐν χωρηγήσει, ἐν διαθέσει. Εννοια. ἡ περὶ τινὸς τοῦ νοῦ κίνησις.᾽Εν ὁδῷ η σαν. ἐν ε ργῳ. ἐν βίῳ. ἐν πίστει.᾽Ενοπή. πόλεμος, μάχη. Ομηρος· Τρῶες μὲν κλαγγῇ ἐνοπῇ τ' ι σαν ο ρνιθες ω ς. καὶ ἐνοπάς. Ενοσισ. ἡ κίνησις.᾽Εν παρενθήκης μέρει. ἐν περισσείας μέρει.᾽Εν περιλήψει. ἐν περισσοτέρᾳ νοήσει. ᾽Εν ῥάβδῳ. ἐν ἐπιτιμητικῷ λόγῳ. Εντευξισ. παράκλησις ὑπό τινος προσαγομένη θεῷ περὶ σωτηρίας ἑτέρων. Εντασισ. ἡ ἐπίτασις. καθ' ο σον ἡ τοῦ βίου ε ντασις ἐπεδέχετο κυνικωτέρα προελθοῦσα. Ενταξισ. ἐπειδὰν τὶς προαιρεῖται τοὺς ψιλοὺς εἰς τὰ διαστήματα τῆς φάλαγγος ἐντάσσειν epsilon.730 α νδρα παρ' α νδρα. ε νιοι δὲ τοῦτο καὶ παρένταξιν ὀνομάζουσιν.᾽Εντολή. παραγγελία τὶς δεσποτική. ᾽Εντομίδεσ. αἱ τὰ σώματα τέμνουσαι. τοιαῦτα δὲ εἰώθασι ποιεῖν ἐπὶ τοῖς νεκροῖς αὐτῶν οἱ α πιστοι.᾽Εντεριώνη. τὸ ἐντὸς, η τὸ εὐθὲς, η ὁ φλοιὸς, η ει δος βοτάνης. ᾽Εντρέχεια. τὸ μετὰ δρόμου καὶ θερμῶς ἐπιπηδᾶν τῷ πράγματι.᾽Εντομίσ. ἡ ἐγχάραξις. Εντονοσ. ἰσχυρά.᾽Εντελέχεια. ἡ τελειότης, καὶ τὸ ει δος τοῦ ὑποκειμένου, τουτέστι τὸ ει δος τὸ ἐπιγινόμενον ἐκ τῆς τοιᾶσδε συνθέσεως τῶν στοιχείων τῇ υ λῃ. λέγεται δὲ καὶ ἐντελέχεια τὸ κεχωρισμένον τοῦ σώματος, ὡς ὁ πλωτὴρ τοῦ πλοίου. ἐντελέχειαν λέγει ὁ Πορφύριος τὴν ψυχήν.᾽Εντραπεζίτιδοσ. παρασίτου. Εννοια κοινή. ἡ παρὰ πάντων ἐξ ἑνὸς η πλειόνων ἐσχηκυῖα τὴν ἀρχὴν ὁμολογουμένην. epsilon.731᾽Ενυώ. μάχη. η θεὸς πολεμική.᾽Ενώτισισ. σύνεσις, η σύνοψις τῶν ῥημάτων. ὡς τό· τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, κύριε. Ενωσισ. διεστώτων πραγμάτων κοινὴ συνδρομή. ε νωσις δὲ ει ρηται διὰ τὸ εἰς τὸ ε ν ω σαι, τουτέστι συνωθῆσαι τὰ πράγματα. πενταχῶς δὲ ει ρηται ἡ ε νωσις· συγχυτικῶς, ὡς τοῦ οι νου καὶ τοῦ υ δατος· διαιρετικῶς, ὡς ἡ ἀνθρώπου πρὸς α νθρωπον· σχετικῶς, ὡς τὰ ε θνη ἐν πίστει· θετικῶς, ὡς χρυσὸς πρὸς χρυσόν. ἡ δὲ τοῦ Χριστοῦ ε νωσις ὑπὲρ πάσας ταύτας καθ' ὑπόστασιν ει ρηται. καθ' ὑπόστασιν δὲ ε νωσις ἐστὶν ἡ αὐθύπαρκτος ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς ἁγίας θεοτόκου τῶν δύο φύσεων συνδρομή. ου τε γὰρ τὸ σῶμα πρὸ τοῦ θεοῦ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

λόγου ὑπέστη ἐκεῖ, ου τε ἡ ψυχὴ, ἀλλ' α μα σὰρξ α μα θεὸς λόγος α μα σὰρξ ε μψυχος λογική· ἐν ταυτῷ γὰρ ὑπέστη· ὡς καὶ ἡ ἡμετέρα σύλληψις α μα μορφωθῇ, αὐθυπάρκτως συντρέχει ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα. ου τε γὰρ σῶμα καθ' ἑαυτὸ συνίσταται, ου τε ψυχὴ προϋπάρχει τοῦ σώματος, προτύπωσις ου σα τῆς ἑνώσεως τοῦ Χριστοῦ. Ενωσις προσωπική. ο τάν τις τὸ ἑτέρου ὑποδυόμενος πρόσωπον ἀντ' αὐτοῦ τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ ποιῆται λόγους. ε νωσις σχετικὴ ἡ ὡς φίλου πρὸς φίλον. ὁ δὲ Νεστόριος καὶ α λλας ἑνώσεις ἐπενόησε· τὴν κατὰ τὴν ἀξίαν φημὶ καὶ ὁμοτιμίαν καὶ κατ' εὐδοκίαν καὶ ταυτοβουλίαν. ἰστέον, ω ς τινες τῶν πατέρων τὸ τῆς κράσεως ο νομα ἐπὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μυστηρίου οὐκ ἐδέξαντο. Οροι ἑνώσεως᾽ Αριστοτέλους. ἡ κατ' οὐσίαν ε νωσις epsilon.732 ἐπὶ τῶν ὑποστάσεων, τουτέστι τῶν ἀτόμων. ἡ καθ' ὑπόστασιν ε νωσις ἐπὶ τῶν οὐσιῶν, ὡς ἐπὶ ψυχῆς καὶ σώματος. ἡ κατὰ σχέσιν ε νωσις, ὡς ἐπὶ τῶν γνωμῶν, ὡς εἰς ε ν θέλημα. ἡ κατὰ παράθεσιν ε νωσις, ὡς ἐπὶ τῶν σανίδων. ἡ κατὰ ἁρμονίαν ε νωσις, ὡς ἐπὶ τῶν λίθων. ἡ κατὰ κρᾶσιν ε νωσις, ὡς ἐπὶ τῶν ὑγρῶν καὶ ξηρῶν, τουτέστιν υ δατος καὶ ἀλεύρου. ἡ κατὰ σύγχυσιν ε νωσις, ὡς ἐπὶ τῶν τηκτῶν, κηροῦ, πίσσης καὶ τῶν τοιούτων. ἡ κατὰ συναλοιφὴν ε νωσις, ἐπὶ τῶν ἀποσπωμένων καὶ αυ θις ἀποκαθισταμένων, οι ον λαμπάδος ἐκ πυρὸς προερχομένης καὶ πάλιν ἀποκαθισταμένης. ἡ κατὰ σωρείαν, ὡς ἐπὶ ξηρῶν, σίτου καὶ κριθῆς.᾽ Ενωμοτία. τὸ η μισυ τοῦ λόχου. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ δεκανία. οἱ δὲ τὸ τέταρτον τοῦ λόχου. καὶ ἐνωμοτάρχης ὁ αὐτῆς α ρχων. ε στι δὲ καὶ ἐνωμοτία ἡ ἀνταρσία. ᾽Ενωπίδεσ. αἱ θεράπαιναι. παρὰ τὸ ε πεσθαι.᾽ Ενωπή. ἡ πρόσοψις. * Ενστασισ.* ...... ᾽Ενιαία. ἡ μοναδική.᾽ Εντερόνεια. τὰ ἐγκοίλια. ἀπὸ τῆς τρόπιδος ἀνερχόμενα ξύλα. η τὸ τῶν νεῶν ε δαφος. εἰς τὰς τριήρεις ἡ θεὸς ἐντερόνειαν ε πεμψεν. (Οὐδέτερον.)᾽ Εν ἀτόμῳ. ἐν ῥιπῇ, ἐν βραχεῖ, ἐν στιγμῇ. Εναυλον. ε τι ἐνηχούμενον. παρὰ τὸ αὐλεῖν. αὐλὸς γὰρ πᾶν τὸ στενὸν καὶ ἐπίμηκες. τοιοῦτος γὰρ ὁ τῶν ω των τόπος. epsilon.733 ᾽Εναύλισμα. οι κημα.᾽ Ενάλια. θαλάσσια. Εναρα. τὰ σκύλα, τὰ λάφυρα. κυρίως δὲ τὰ ε ναρα, ο σα α ραρε καὶ συνήρμοσται τῷ σώματι, οι ον θώραξ, κυνέα. περιληπτικῶς δὲ ει ρηται καὶ τὰ τόξα ε ναρα.᾽ Εναρμόνιον. ἐμμελές.᾽ Εναγέσ. τὸ σεβάσμιον καὶ ἁγνόν. α γος γὰρ τὸ ἱερὸν σέβας. ε νθεν καὶ τό· α γη μ' ε χει. κατ' εὐφημισμὸν καὶ τὰ μιάσματα α γη λέγονται. καὶ οἱ μιαροὶ ἐναγεῖς καλοῦνται.᾽ Εναύσματα. ἀρχάς· ἐμπυρεύματα· ὑπεκκαύματα.᾽ Εναυλήματα. α λφιτα οι νῳ καὶ ἐλαίῳ δεδευμένα. ε νιοι δὲ καὶ αὐτὰ τὰ α λφιτα ἐναυλήματα καλοῦσιν.᾽ Ενδοίαστον. ἀμφίβολον. Ενδοξα. δι' ω ν ὁ διαλεκτικὸς γίνεται συλλογισμός· τουτέστι τὰ δοκοῦντα.᾽ Ενδόσιμον. κινήσεως καὶ ἀρχῆς αι τιον. Ενδικον. δίκαιον.᾽ Ενδέξια. αι σια, καλά. epsilon.734᾽ Εν δέοντι. ἐν τῷ χρησίμῳ, ἐν τῷ πρέποντι. Ενδινα. τὰ ε ντερα, τὰ ε νδον τῶν ἰνῶν ο ντα, οἱονεὶ ε νινα τινὰ ο ντα, τὰ ἐντὸς τῶν ἰνῶν η ἁπλῶς τῶν μελῶν· η διὰ τὸ ἐντὸς ει ναι. γράφεται δὲ διὰ τοῦ ι, ὡς ἀνθρώπινος.᾽ Ενδυτά. περιβλήματα. ἐνδυτὰ καὶ ξανθοὺς ἐκρέμασε πλοκάμους. Ενναιον. τόπος. καὶ ε ναιον ἀντὶ τοῦ ῴ κουν.᾽ Εν γήρει πίονι. ἐν πλήθει ἐτῶν. Ενευ. ἐπιφώνημα.᾽ Ενεπίσκημμα καὶ ἐνεπισκήψασθαι. ὁπότε δημευθείη τινὸς οὐσία, ἐξῆν προελθεῖν τῷ φάσκοντι γεγενῆσθαι δανειστῇ τοῦ ἀνδρὸς λέγειν, ὡς ὀφείλεται αὐτῷ ἐν τῇ οὐσίᾳ χρέος.᾽ Εν ἐπηκόῳ. εἰς ἐπήκοον πάντων.᾽ Εναντιωματικὰ καὶ ἐναντιωματικοὶ σύνδεσμοι, οἱ τὸ ἐναντίον τῇ δυνάμει τοῦ πράγματος δηλοῦντες, οι ον· ἀσθενὴς μὲν ἐγὼ, σὺ δὲ ἰσχυρός. καί· ο μως ἀσθενὴς ω ν, σὲ τὸν ἰσχυρὸν ε τυψα.᾽ Ενηβητήρια. εὐωχητήρια. παρ῾ Ηροδότῳ.᾽ Ενήλατα. μέρος τὶ τῆς κλίνης.᾽ Ενηλύσια. εὐκίνητα. καὶ η λυσις ἡ ἐπέλευσις. epsilon.735᾽ Εννῆμαρ. ἐπὶ ἐννέα ἡμέρας. καὶ δεῖ γινώσκειν, ο τι ὁ ποιητὴς εὐεπίφορον λέγει τὸν ἀριθμόν. –οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσταν. καί· –ἐννέα δέ σφεας κήρυκες– η ο τι παρὰ φθορᾶς ἀνθρώπων διαλέγεται. ὁ δὲ τῶν ἐννέα ἀριθμὸς τοῖς καταχθονίοις ἀνεῖται. ἐννέα δὲ ει ρηται ἀπὸ τοῦ ἐνδεῖν εἰς τὸν τῶν δέκα ἀριθμόν. ἐννῆμαρ διὰ τοῦ ¯η γράφεται· οὐδὲν γὰρ τῶν εἰς ¯α¯ρ σὺν τῷ ¯ι γράφεται, οι ον ἑξῆμαρ, αὐτῆμαρ· τὸ δὲ η μαρ ἀεὶ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

μετὰ τῶν ἀκλίτων τέτακται. ε δει δὲ αὐτὸ προπαροξύνεσθαι, ὡς παρ' οὐδετέρῳ συγκείμενον· ἀλλ' ἐπεὶ ὁ τόνος παρηλλάγη, ἐπεὶ καὶ ξένη ἡ σύνθεσις· οὐδὲν τῶν οὐδετέρων· διὰ τοῦτο περισπᾶται. epsilon.736 Ενθεσμον. νόμιμον. Ενθρυπτον. τὸ ἐκ πέμματος, ο ἐστι πλακοῦς, η τὸ ἐνθρυβόμενον βρῶμα.᾿Ενθυμήσιον. α πειρον, ε ννομον.᾿Ενθύμιον. α πορον, σεμνόν· κατὰ νοῦν. καὶ δὴ τὰ πραχθέντα ε θετο ἐνθύμιον. ἐνθύμιον, καὶ βραχύ τι μόριον. Δαβίδ· καὶ ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίου ἑορτάσει σοι. ἐνθύμιον, καὶ ἡ κατὰ διάνοιαν θυσία καὶ προσφορὰ, η γουν ἡ εὐχή.᾿Ενθύμιστον. υ ποπτον.᾿Ενθύμημα. ἀτελὲς καὶ ἀσθενὲς συλλόγισμα, καὶ ἡ πρώτη ὁρμὴ τῆς ψυχῆς. ου τω δὲ λέγονται οἱ ῥητορικοὶ συλλογισμοί. ἐν ἐκείνοις διὰ μιᾶς προτάσεως δοκεῖ γίνεσθαι ὁ συλλογισμός· τῷ τὴν ἑτέραν γνώριμον ου σαν ὑπὸ τῶν δικαστῶν η τῶν ἀκροατῶν προστίθεσθαι. οι ον, ου τος α ξιος ἐστὶ κολάσεως, προδότης γάρ ἐστι. epsilon.737 προστίθησι γὰρ ὁ δικαστὴς ὡς ἐναργὲς τὸ πάντα τὸν προδότην κολάσεως α ξιον ει ναι. ἐφ' ω ν ου ν μὴ γνώριμόν ἐστι τὸ παραλειπόμενον, οὐκέτι ἐπὶ τούτων οι όν τε τὸ δι' ἐνθυμήματος γίνεσθαι συλλογισμόν· ὁ γὰρ συλλογισμὸς σύνθεσίν τινα λόγων ε οικε σημαίνειν. Ενια. τινά.᾿Εν κεφαλαίῳ. ἐν συντόμῳ.᾿Εν μετεώρῳ η ν ἡ ναῦσ. ἀντὶ τοῦ πελάγιος, καὶ μὴ ἐπ' ἀγκυρῶν ἱσταμένη, ἀλλὰ ἀπέχουσα τῆς γῆς.᾿Εν μεταιχμίω. ἐν μέσῳ. μεταίχμιον δὲ λέγεται ὁ μεταξὺ δύο φαλάγγων τόπος. παρωνόμασται δὲ ἀπὸ τῆς αἰχμῆς.᾿Ενόδιον. τὸ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ. ἐνώδιον δὲ τὸ ἐνώτιον, μέγα, παρὰ τὸ οἰδεῖν τὰ ω τα. Ενοπτρον. τὸ κάτοπτρον.᾿Ενόν. δυνατὸν, ἐνδεχόμενον, ἐνυπάρχον.᾿Ενούσιον. τὸ μὴ μόνον ἐνθεωρούμενον. ἐφ' ἑαυτοῦ τὸ τῶν ἰδιωμάτων α θροισμα, καθ' ο α λλος ὑπὸ α λλου γνωρίζεται, ἀλλὰ καὶ τὸ κοινὸν τῆς οὐσίας πραγματικῶς κεκτημένον. ἐνούσιον ι διόν ἐστι τὸ πραγματικῶς ὑφίστασθαι καὶ φέρειν ἁπάντων ἐφ' ἑαυτοῦ τῶν προσωπικῶν ἰδιωμάτων τοὺς ἀληθεῖς χαρακτῆρας. epsilon.738᾿Εν προσχήματι. ἐν ὑποκρίσει.᾿Εν πωλικῷ. ἐν παιδικῷ.᾿Εν στέρνοισιν. ἐν στήθεσιν.᾿Εν σκοτεινοῖσ. ἐν ἀποκρύφοις. Εντεα. οὐ πάντα τὰ ο πλα, ἀλλ' ἀσπὶς καὶ περικεφαλαία, τὰ δὲ δόρατα κατ' ἐπικράτειαν.᾿Εν τεγέεσιν. ἐν οἰκήμασιν.᾿Εντελέσ. τέλειον. καὶ ἐντελέστερον. Εντερον. ε τερον καὶ οὐχ ο μοιον. η παρὰ τὸ ῥεῖν ἐντός.᾿Εν τῷ μέρει τὶς καὶ τὸ πῦρ σκαλευέτω. ἐπὶ τῶν εἰς κοινὸν μὴ τὰ ι σα παρεχομένων. πλείονα δῶρα δοὺς καὶ ἀντιλαβὼν ἐν τῷ μέρει.᾿Εν τοῖς ἱματίοισ. α νευ ο πλων. οἱ δὲ πολιτικοὶ ε θεον ἐν τοῖς ἱματίοις. Εντομα. οι ον σφῆκες, μύρμηκες, μέλιτται, α ου τε ἀναπνεῖ ου τε πνεύμονα ε χει.᾿Εν Σιναΐν. ἐν τῷ Σινᾷ.῾Εβραϊκὸν δέ ἐστι. Δαβίδ· κύριος ἐν Σιναῒν ἐν τῷ ἁγίῳ.᾿Ενστομισμάτων. ...... ε πρασσε δὲ ταῦτα ὁ βασιλεὺς χρήζων ἐνστομισμάτων. Ενορχα. τὰ α ρσενα.᾿Ενυπόστατον. τὸ ἐν ἀληθείᾳ ο ν καὶ ἐν ὑπάρξει ὁρώμενον. ἐνυπόστατον καὶ τὸ κατ' οὐσίαν κοινόν. οι ον τὸ ει δος τὸ ἐν τοῖς ὑπ' αὐτὸ ἀτόepsilon.739 μοις πραγματικῶς ὑφιστάμενον, καὶ οὐκ ἐπινοίᾳ ψιλῇ θεωρούμενον. ἐνυπόστατον καὶ τὸ σὺν α λλῳ διαφόρῳ κατὰ τὴν οὐσίαν εἰς ἑνὸς σύστασιν προσώπου καὶ μιᾶς γένεσιν ὑποστάσεως συγκείμενόν τε καὶ συνυφιστάμενον, καὶ οὐδαμῶς καθ' αὐτὸ γνωριζόμενον. †τὸ γὰρ σῶμα τὸ ε μψυχον καὶ ε ννουν, ο προσελάβετο ὁ κύριος ἡμῶν᾿Ιησοῦς Χριστὸς, οὐ λέγεται ὑπόστασις, ἀλλ' ἐνυπόστατον· καὶ ἐν τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ ὑποστάσει προσληφθέν τε καὶ ὑποστάν.† ἐνυποστάτου ι διόν ἐστιν η τὸ μετ' α λλου διαφόρου κατὰ τὴν οὐσίαν ἐν ὑποστάσει γνωρίζεσθαι καθ' ε νωσιν α λυτον *καὶ ἐπὶ ψυχῆς καὶ σώματος εἰς μίαν ὑπόστασιν ἡνωμένων,* η τὸ ἐν ἀτόμοις φυσικῶς τυγχάνον καθ' υ παρξιν. *οι ον τὸ θεωρεῖσθαι τὸ ει δος διὰ τῶν ὑπ' αὐτῶν ἀτόμων. ἐνυπόστατον ἐστὶ τὸ ὁπωσοῦν ὑπάρχον.* ἐνυπόστατον οὐχὶ τὸ μὴ ο ν, ἀλλὰ τὸ μὴ γενόμενον, η τοι τὸ μὴ ο ν οὐσία, ἀλλὰ περιουσία, τὸ συμβεβηκὸς καὶ οὐ κατ' οὐσίαν θεωρούμενον, ὡς τὸ σκότος.᾿Ενύπνιον. ἐφ' ο σον τὶς ὑπνοῖ. ο νειρον δὲ παυομένων τῶν υ πνων. παρὰ τὸ ἐγείρειν καὶ ὀρείνειν τὴν ψυχήν. η παρὰ τὸ ει ρειν, ο ἐστι λέγειν. Ενυστρον. τὸ κατὰ τὴν κοιλίαν ε ντερον. τὸ τῶν βρωμάτων

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

δοχεῖον. epsilon.740᾿Εν φερέτρῳ. ἐν φορείῳ, ἐν κλίνῃ νεκρῶν.᾿Ενώπια. εὐθέα, τὰ ε μπροσθεν.᾿Ενώτιον. σχολαρίκιον. ἐνώτιον †χρυσοῦν† ἐν ῥινὶ ὑός.᾿Εν τέλει. ἐν ἀρχῇ. τοὺς ἐν τέλει τιμῶν.᾿Ενεργημάτων. ἀντὶ τοῦ χαρισμάτων. καὶ ὁ᾿ Απόστολος· καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσί. τὸ διαιρέσεις οι ον μερίδες.᾿Εν καταστήματι. ἐν περιβολαίῳ. ἐν καταστήματι ἱεροπρεπεῖς, *μὴ διαβόλως μὴ ω ν.* (῾Ρῆμα.) ᾿Ενακμάζων. ἐνισχύων. ᾿Εναπερείσασθαι. ἐμπῆξαι. ᾿ΕναπήρειστAI. ἐντετίναχεν. ει ρηται δὲ ἀπὸ τοῦ διατεινομένους ἐμπίπτειν. ᾿Ενάπτοντεσ. ἐκδεσμοῦντες. ἠσφαλίζοντο δὲ τὰς σχεδίας τοῖς ἀπὸ τῆς γῆς ἐπιγείοις εἰς τὰ περὶ τὸ χεῖλος πεφυκότα τῶν δένδρων ἐνάπτοντες πρὸς τὸ συμμένειν.᾿Εναυλισθῆναι. οἰκισθῆναι. ᾿Εναβρύνεται. ἐντρυφᾷ, ἐγκαυχᾶται.᾿Ενάγει. ἐφέλκεται, ἐμβιβάζει, προτρέπεται. ᾿Εναύοντεσ. ἐνάπτοντες η ἱκετεύοντες. ἐναύοντες πρὸς τοῖς ναοῖς.᾿Εναύσασθαι. ἐξάψασθαι. epsilon.741᾿Εναγίζειν. τὸ χοὰς φέρειν, η θύειν τοῖς κατοιχομένοις. ου τως῾ Ηρόδοτος. καὶ ἐναγίζω τὸ κατακαίω καὶ τὸ φονεύω. ἐναγίζουσιν ου ν τῷ ξάνθῳ Μακεδόνα καὶ καθαρμὸν ποιοῦσιν. ᾿Εναλόντεσ. ἐμπεσόντες. ᾿Εναποματτόμενοι. ἐντυποῦντες.᾿Εναπομόρξεται. ἐναποψήσεται, ἀπομάξει. ου τως ᾿Αριστοφάνης.᾿Εναπομόργνυνται. ἐναποτίθενται.᾿Εναφῆκαν. ἀντὶ τοῦ ἐνέβαλον. ἐναφῆκαν τῇ δρυῒ σφῆνας, ὡς διασταίη.᾿Ενάπτοντεσ. εἰσφερόμενοι.᾿Εναποψύχειν. παρ'῾ Ησιόδῳ τὸ ἀποφυσᾷν, τὸ ἀφοδεύειν. παρ'῾ Ομήρῳ τὸ λειποθυμεῖν. οι ον· ει λεν ἀποψύχοντα πολύτλας δῖος᾿ Οδυσσεύς. τὸ μὲν πρῶτον παρὰ τὸ ψύχω, τὸ δὲ δεύτερον παρὰ τὸ ψυχή. epsilon.742᾿ Εναίρειν. τὸ τὰ ο πλα σκυλεύειν. η τὸ φονεύειν. παρὰ τὸν α ρην, τὸν πόλεμον, γίνεται ἐναίρω· παρέπεται γὰρ αὐτῷ τὸ ἐνυάλιον. ᾿Ενδεκάζοντασ. ἀντὶ τοῦ ἐνεορτάζοντας· ἐν τῷ αὐτῷ τὴν δεκάτην α γοντας. ου τως Δημοσθένης. ᾿Ενδεῖν. χρῄζειν η καὶ τὸ δεσμεῖν. ᾿Ενδιάει. ε νεστι, διατρίβει. ᾿Ενδιαιτώμενοι. ἐνδιατρίβοντες.᾿Ενδειξαμένῳ. ἀπολογησαμένῳ. καὶ ε νδειξις ἡ ἀπολογία.᾿Ενδοῦναι. προδοῦναι, παραδοῦναι, η καὶ ει ξαι.᾿Ενδούσ. ἀραιώσας. ᾿Ενδώσειν. ὁρίσαι, προστάξαι. καιρὸν δὲ τῆς διαβάσεως καὶ τόπον αὐτὸς ἐνδώσειν ε φη. ᾿Ενδοιάζοντεσ. διστάζοντες. ἀμφιβάλλοντες. ᾿Ενδέξασθαι. παραλαβεῖν. ἀκροάσασθαι. οὐδὲ φίλιον λόγον ἐνδέξασθαι παρὰ τῶν τὰ πολέμια ε ργα δρώντων. epsilon.743᾿ Ενδέχεσθαι. παραδέχεσθαι. πείθεσθαι. οὐκ ἐῶν τοὺς Βελισσαρίου λόγους ἐνδέχεσθαι.᾿Ενδείκνυμι. ἐνδεικνύναι ε λεγον τὸ καταγγέλλειν τινὰ κακουργοῦντα περὶ τὰ κοινά.᾿Ενδείξασθαι. ἐπὶ τοῦ κατηγορῆσαι.᾿Ιώσηπος· πολλοὺς γὰρ διὰ τὰ οἰκεῖα μίση καὶ διαφορὰς ἰδίας ἐνδείξασθαι τοὺς ἀναιτίους. καὶ ἐνδεῖκται οἱ κατήγοροι, καὶ οἱ συκοφάνται.᾿Ενέβη. ἀντὶ τοῦ εἰσῆλθε. τῶν δὲ συνήθων τὶς αὐτῷ ἐνέβη, τῷ ποδὶ λακτίσας τὸν ταῦρον.᾿Ενέκρινον. τοῖς καλοῖς συνηρίθμησαν. ὡς ἀπέκρινον τὸ ἀπεδοκίμαζον.᾿Ενέκαψα. ἀντὶ τοῦ ἐξέπτυσα. κα τα βδελυχθεὶς ὀσφρόμενος ἐνέκαψα.᾿Ενένιπτεν. ἐκακολόγησεν.᾿Ενεώλκησαν. τὰς ναῦς ει λκυσαν. ᾿Ενεώχμασε. νεωστὶ κατεσκεύασεν· ἐκαίνισεν· ἠλλοίωσεν· ἐκαινοποίησεν.᾿Ενέκειντο. ἐπιμόνως ἠσχολοῦντο.᾿Ενέβαλεν. ε τυψεν. ὁ δὲ κρίνας τοῦτον ἀδικεῖν πληγὰς ἐνέβαλεν. epsilon.744᾿ Ενεθουσία. ἐπεμαίνετο.᾿Ενέπασσεν. ἐνέβαλλεν. ἐνεποίκιλλεν. ᾿Ενέπεσεν. συνέβη. ἐγένετο. Ενεστιν. ἐνυπάρχει.᾿Ενέλιπεν. ὑστέρησεν.᾿Ενέφηνεν. ἐνεδείξατο. ᾿Ενεκότουν. ἐμνησικάκουν. ᾿Ενεργεῖν. ἑτοίμως πράττειν. ᾿Ενέχεεν. ἐνέβαλεν.᾿Ενέχεισ. ἀντὶ τοῦ ἐκίρνας.᾿ Αριστοφάνης· εἰ Θάσιον ἐνέχεις, εἰκότως γε, νὴ Δία. ὡς τοῦ Θασίου οι νου εὐόσμου ο ντος.᾿ Ενεπάγησαν. ἐνεπήχθησαν. ἐνηλώθησαν. ᾿Ενεχείρισαν. ἐνεπίστευσαν.᾿Ενεαρίζειν. κυρίως τὸ ἐν ε αρι διάγειν.᾿Ενεπάγησαν. ἐνέπεσον.᾿Ενέγκατε. φέρετε. Ενεπε. λέγε.᾿Ενεπισκήψασθαι. ὁπότε δημευθείη τινὸς οὐσία, ἐξῆν προελθεῖν τῷ φάσκοντι γεγενῆσθαι δανειστῇ τοῦ ἀνδρὸς καὶ λέγειν, ὡς ὀφείλεται αὐτῷ ἐν τῇ οὐσίᾳ χρέος. epsilon.745᾿Ενεπορπήθησαν. συνεβλήθησαν. ᾿Ενεσκευασμένην. διεσκευασμένην καὶ πεπλασμένην. ου τως᾿ Ισαῖος καὶ Δημοσθένης. ᾿Ενέσκηψαν. ἐνώρμησαν· ἐνέπηξαν.᾿Ενεσκίμφθη. ἐνεπάγη.᾿Ενεστήσαντο. ἀντὶ τοῦ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ε κριναν ποιῆσαι. ο σαι τὸ πρᾶγμα τοῦτο ἐνεστήσαντο καὶ μετῆλθον.᾿Ενετιμᾶτο καὶ ἀπετιμᾶτο διαφέρει. ο ταν μὲν γάρ τις ω ς τι ποσὸν ἀργύριον ἀποτίμημα λαμβάνῃ, ἀποτιμᾶσθαι λέγεται. ο ταν δὲ ἐν ει δεσί τισι λογίσηταί τις μέρος τι τοῦ ἀργυρίου, τοῦτο λέγεται ὡς ἐνετιμήσατο. ᾿Ενετολμήσατο. ἀπεθάῤῥησεν. ει τα μέντοι ἐνετολμήσατο τηλικοῦτον τόλμημα. ᾿Ενετρύλλησε. κατεῖπεν. ᾿Αριστοφάνης· προαγωγὸς ου σ' ἐνετρύλλησεν τῷ δεσπότῃ.᾿Ενεχώρουν. συνεχώρουν. οἱ δὲ ἱερεῖς καταπεπληγμένοι τῷ δέει ἐξίσταντο, καὶ ἐνεχώρουν αὐτῇ α παντες.᾿Ενέχραυε. τὸ σῶμα ἐπέπληττεν.῾Ηρόδοτος· ἐνέχραυε τὸ πρόσωπον τῷ σκήπτρῳ. epsilon.746 ᾿Ενεῖχεν. ὠργίζετο. ἐχόλα.᾿Ενείργω. τὸ κωλύω.᾿Ενείη. ἀντὶ τοῦ ε νεστιν. ου τως ᾿Αριστοφάνης. καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπάρχει.᾿Ενείκασθαι. ἐνεγκεῖν. καὶ ἐνεῖκαι.᾿Ενείκησεν. ἐκακολόγησεν. υ βρισεν. ἐνίκησε δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐμάστιξεν, ¯ι καὶ ¯η.᾿Ενείλλοντεσ. ἐμβάλλοντες. Θουκυδίδης· ἐν ταρσοῖς καλάμου πηλὸν ἐνείλλοντες, ἐσέβαλλον εἰς τὸ διῃρημένον τοῦ τείχους.᾿Ενείραντεσ. ἐμπερονήσαντες.᾿Ενειρμένοσ. συμπεπλεγμένος. ἐνειρμένος πέδαις.᾿Ενεῖσα. ἐμβαλοῦσα. σαρκὶ τὸν ἐκ γενείων πικρὸν ἐνεῖσα χόλον. καὶ ε νεισιν, ἀντὶ τοῦ ἐμβάλλει.᾿Ενῆγεν. ἐκίνει. παρέπειθεν. ἐνῆγε δὲ αὐτὸν εἰς τοῦτο Χριστιανῶν λόγος. ου τως Προκόπιος.᾿Ενηγκυλωμένα. ἐντεταμένα. ηὐτρεπισμένα. πεφωραμένα. ἐπὶ κατασκοπῇ παρεγένοντο, τῷ καὶ τὰ τόξα ἐνηγκυλωμένα φέροντας ἁλῶναι. epsilon.747᾿Ενήθλει. ἐνεκαρτέρει. καὶ ὁ μὲν ἐπὶ τούτοις τῇ πενίᾳ ἐνήθλει. ᾿Ενῆκαν. ἐνέβαλον.᾿Ενήλατο.᾿Αριστοφάνης· ἐνήλατ', ἐσκίρτ', ἀπεπόρδει, ὡς καχρύων ὀνίδιον εὐωχημένον.᾿Ενηλινδεῖσθαι. κεκυλίσθαι. καὶ ἐνηλινδοῦντο.᾿Ενημμένοσ. περιβεβλημένος. διφθέραν ἐνημμένος.᾿Ενῆν. ἀντὶ τοῦ ἐνυπῆρχεν. η δυνατὸν καὶ ἐνδεχόμενον. ὁ δὲ μάστιξιν, ὡς ἐνῆν, ἀνετάσας, διέγνω, ὡς ε χει τὸ πολέμιον. αἰνεῖν δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖν, τὰ δύο δίφθογγα.᾿Ενήρατο. ἀπέκτεινεν.᾿Ενήρεισεν. ἐπεστήριξεν η προσεπέλασεν. ᾿Ενῆρσεν. ἐφήρμοσεν. ᾿Ενῆρκται. ἀρχὴν ἐποίησεν. ᾿Ενήσομεν. ἐμβαλοῦμεν.᾿Ενθουσιᾷ. θεοφορεῖται. η ὑπὸ τοῦ θείου πνεύματος καταλάμπεται. λέγεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ μαίνεται. epsilon.748᾿Ενθυμιζόμενοι. ἐνθυμούμενοι. Ενι. ε στιν. ὑπάρχει.᾿Αριστοφάνης ἀντὶ τοῦ ε νεστιν· ε νι φύσις, ε νι θράσος.᾿Ενισχημένοσ. κατεχόμενος.᾿Ενιαυτίζω. ἐνιαυτόν που διατρίβω.᾿Ενίετε. ἐμβάλετε. προπέμπετε. καὶ νηυσὶν ἐνίετε θεσπιδαὲς πῦρ. καὶ ἐνίησι. καὶ ἐνίεται. καὶ ἐνίεσαν. καὶ τοῖς πύργοις πῦρ ἐνίεσαν. καὶ ἐνίει.᾿Ενιζῆσαι. ἐγκαθίσαι.᾿Ενιζάνει. κάθηται. ὁ δὲ κατ' ι χνος ἑπόμενος τῷ τυράννῳ καὶ ἐς τὸν᾿Οργῶνα ποταμὸν ἐνιζάνει.᾿Ενίδρυται. ἐγκαθέζεται. ᾿Ενίκησεν. ὑπερέβαλλεν.᾿Ενικλᾶν. ἐμποδίζειν.᾿Ενιλλωπῶ η ἐνιλλιπῶ. τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς συστρέφω. epsilon.749᾿Ενισκήφθη. κατηνέχθη.᾿Ενίσπω. ἐπιπλήξω. καὶ ε νισπε, ἀντὶ τοῦ εἰπέ.᾿Ενίπτω. κακολογῶ. ἐπιπλήσσω. λοιδορῶ. παρὰ τὸ ἐνέπω, τὸ λέγω, κατ' ἐπένθεσιν τοῦ ¯τ, καὶ τροπῇ τοῦ ¯ε εἰς ¯ι, ἐνίπτω. τὸ γὰρ ¯ε, ἡνίκα πλεονάσοι σύμφωνον, τρέπεται εἰς ¯ι. οι ον ε πω, ἐνίπτω. μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνείδεσιν θυμὸν ε νιπτε. ᾿Ενίστασθαι. εὐτρεπίζεσθαι. παρασκευάζεσθαι. μὴ διαμέλλειν, ἀλλ' ἐνίστασθαι τῷ πολέμῳ.᾿Ενίσσω. τὸ ἐπιπλήττω καὶ κακολογῶ. αἰνίσσω δὲ, τὸ αἰνιγματωδῶς δηλῶ, δίφθογγον.᾿Ενθουσιᾷ. ὑπὸ ἐνθέου κατέχεται πνεύματος.᾿Ενθουσιώσασ. ἀντὶ τοῦ ἐξανεγειρούσας. η μαινομένας. Πισίδης· καὶ τὰς ἀθέσμους ἡδονὰς epsilon.750 τοῦ βαρβάρου ἐνθουσιώσας τῇ πυρώσει τῆς μέθης. ᾿Ενθυμιζόμενοι. λογιζόμενοι. ου τως Δίων.᾿Ενοπτρίσαι. ἑαυτὸν κατανοῆσαι.᾿Ενόρσασ. ἐμβαλών.᾿Ενοχλῶ σοι.–᾿Ενράσσει. ὁρμητικῶς ἐφορμᾷ.᾿Ιώσηπος· ὁ δὲ Σαμψὼν ἐνράσσει ταῖς πύλαις αὐτῶν καὶ φλοιαῖς καὶ μοχλοῖς, ο ση τὲ α λλη περὶ αὐταῖς η ν ξύλωσις.᾿Ενσκήψαντα. ἐφορμήσαντα.᾿Ενστερνισάμενοι. περιπτυξάμενοι.᾿Ενσείει τὴν ι ππον αὐτοῖσ. ἀντὶ τοῦ ἐπιτίθησιν. ἐπᾴρας ἐνσείει τὴν ι ππον αὐτοῖς ἀθρόαν. ᾿Ενσεισθείσ. τιναχθείς. ὁ δὲ Σαμψὼν ἐνσεισθεὶς τοῖς κίοσιν ἐπεὶ καταβάλλει τὸν οι κον.᾿Ενσημαινόμενοσ. ἐνδεικνύμενος, ἐμφαίνων.᾿Ενστροβιλήσασ. συντρίψας. epsilon.751᾿Ενταλθέντα. ἐπιτραπέντα.᾿ Εντακείσ. ἐμφυείς.᾿Εντενεῖ. ἐκτενεῖ.᾿Εντέτατο.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

περιεσφίχθη. ᾿Εντεθρίωται. ἐνεσκεύασται. ἀπὸ τῶν θρίων ἐντεθριῶσθαι, τὸ ἐντετυλίχθαι. ἀπὸ τοῦ σκευάσματος, ο ἐν τοῖς φύλλοις τῆς συκῆς εἱλεῖται, α λέγεται θρία.᾿Εντετευτλανωμένησ. μετὰ τῶν τεύτλων ἑψηθείσης. μετὰ γὰρ τεύτλων η σθιον τὰς ἐγχέλυς· λέγονται γὰρ τεύτλοις συνεψόμεναι η δισται ει ναι. μὴ δὲ γὰρ θανὼν ποτέ σου χωρισθείην ἐντετευτλανωμένης. ᾿Εντέτηκεν. ἐγκεκόλληται. πέπηγε. τούτοις ἀντ' ἀληθοῦς ψευδὴς ἐντέτηκε δόξα.᾿Εντετριμμένη. ἀντὶ τοῦ σμυχθεῖσα. η εἰδυῖα. ο πως ἐντετριμμένη κανηφορῇς. τὰ κανίσκια ε χουσα. ᾿Εντευξόμενοσ. διαλεχθησόμενος.᾿Εντεῖλαι. προστάξαι.᾿Εντείλῃσ. ἀνθυπότακτον. καὶ ἐντείλωμαι. epsilon.752᾿Εντήκων. ἐμβάλλων, ἐνιείς. καὶ αὐτῷ τῷ στόματι ἐντήκων χρυσόν. ᾿Εντήξασ. ἐμβαλὼν, ἐμφυτεύσας. διδάξας. καὶ ἐντήξας ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς ἰσχὺν λόγων α μαχον καὶ σειρῆνα εὐγλωττίας ἐφολκοτάτην. *᾿Εντοπίζει.*᾿Εντρέπει. ἐπιστρέφει.᾿Εντρεπομένουσ. ἐγκλίνοντας. οἱ δὲ Λίβυες θεωροῦντες τοὺς Ιβηρας ἐντρεπομένους καὶ δεδιότες. ᾿Εντυγχάνειν καὶ συντυγχάνειν ταὐτόν ἐστιν. ἐντυγχάνειν η ρωσιν.᾿Εν τῷ ἐπικαλεῖσθαι. ἐν τῷ δέεσθαι.᾿Εν τῷ ἐκλείπειν. ἐν τῷ ἀποθνήσκειν. ᾿Εν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι. ἐν τῷ ἐπαίρεσθαι. ᾿Εντροπαλιζομένη. ὑποστρεφομένη.᾿Ενών. ἐνυπάρχων.᾿Ενωρμίσθη. προσωρμίσθη.᾿Εννώσασ. διανοηθείς. παρὰ ῾Ηροδότῳ. ᾿Ενώτισαι. ἀντὶ τοῦ α κουσον. ἐνώτισε δὲ ἀντὶ τοῦ νῶτα περιεσκέπασε, τὸ ¯σ¯ε ψιλόν. epsilon.753᾿Ενῶρτο. ε στιν ο ρω· ὁ μέλλων ο ρσω· ὁ παθητικὸς ο ρομαι, ὁ παρατατικὸς ὠρόμην, ω ρου, ω ρετο καὶ συγκοπῇ ω ρτο, καὶ ἐνῶρτο ἀντὶ τοῦ διεγείρετο. ω ρτο μὲν μέγα κῦμα. ᾿Ενέκοψεν. ἐνεπόδισεν. ὁ ᾿Απόστολος· ἐνέκοψεν ἡμᾶς ὁ σατανᾶς. τοῦ σατανᾶ λέγει αὐτὸ ε ργον, κατὰ συγχώρησιν θεοῦ γεγονός. ᾿Ενδιάζεσθαι. σκιάζεσθαι. τοῦ Ψελλοῦ· κορύμβοις ἐνδιάζεσθαι· τὸ σκιάζεσθαι φύλλοις. (᾿Επίῤῥημα.) Εναγχοσ. πρὸ μικροῦ. ἐν τῷ ε γχιστα χρόνῳ, τῷ παρελθόντι. παρὰ τὸ ἀγχοῦ γέγονεν α γχος καὶ ἐν συνθέσει ε ναγχος. η χθές.᾿Εναργῶσ. φανερῶς.᾿Εναλλάξ. ὡς παρὰ τὸ μίξω γίνεται μὶξ, ου τως καὶ παρὰ τὸν ἀλλάξω μέλλοντα γίνεται ἀλλὰξ καὶ ἐναλλάξ. η γουν ἐνηλλαγμένως. ᾿Εναλλάγδην. συμπεπλεγμένως. παρήγαγε δὲ τοὺς πρέσβεις εἰς μέσον ἐναλλάγδην τὼ χεῖρε ὑπὸ τὴν ἰξὺν περιεσφιγμένους. ᾿Ενάρθρωσ. ἠκριβωμένως. ᾿Ενδελεχῶσ. ἐπιμόνως. συνεχῶς.᾿Ενδυκέωσ. ἐπιμελῶς. Ενερθεν. ὑποκάτωθεν. epsilon.754 Ενθεν καὶ ε νθεν. τῇδε κᾀκεῖσε. ε νθεν καὶ ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦτο. Ενθα. τότε.᾿Ενθαδί. ἀντὶ τοῦ ἐνθάδε. διὰ τοῦ ¯ι. ὡς δεῦρο, δευρί. η ο τι αἱ ἐκτάσεις οὐ γίνονται διὰ τῆς ¯ε¯ι διφθόγγου, ἀλλὰ διὰ τοῦ ¯ι· ἐκεινοσὶ, δευρὶ, νυνὶ, ἐνθαδί· τὸ δὲ οἱονεὶ καὶ ὡσπερεὶ διὰ διφθόγγου. καὶ οὐκ ἀντίκειται. διάφορα γὰρ μέρη λόγου ἐστίν. ε στι γὰρ οι ον ο νομα, καὶ ὁ εἰ συναπτικὸς σύνδεσμος. τὸ δὲ ὡσπερεὶ τρία μέρη λόγου ἐστίν· ε στι γὰρ ὡς ἐπίῤῥημα, καί περ σύνδεσμος παραπληρωματικὸς, καὶ εἰ συναπτικός. φησὶ δὲ ὁ τεχνικός· ε χουσιν ε θος αἱ λέξεις αἱ εἰς σύμφωνα λήγουσαι, δέχεσθαι ἐπέκτασιν τὴν διὰ τοῦ ἰῶτα, οι ον νῦν, νυνί· η τὸ φωνῆεν τρέπουσιν εἰς τὸ ἰῶτα, οι ον ἐνθάδε, ἐνθαδὶ, ο δε, ὁδὶ, δεῦρο, δευρί· η τὸ ἰῶτα προσλαμβάνουσι κατὰ διάστασιν, οι ον τούτου, τουτουΐ, τούτῳ, τουτωΐ. ᾿Ενιαχοῦ. πολλαχοῦ. καὶ ἐνιαχῆ. ᾿Εντεῦθεν. παραυτίκα. η ἀντὶ τοῦ ἐκ τούτου.᾿Ενωμότωσ. μετὰ ο ρκου. καὶ ἐνώμοτος ἀντὶ τοῦ ε νοχος τοῖς ο ρκοις.᾿Ενωπίωσ. ε μπροσθεν. Ενδυο. ὡς ἡμεῖς τὸ ταχέως. Μένανδρος ᾿Εφεσίῳ· παρέσομαι γὰρ ε νδυο. epsilon.755᾿Ενδίκωσ. δικαίως. καὶ ὁ᾿Απόστολος· ε νδικον μισθαποδοσίαν. Τὸ Ε μετὰ τοῦ Ξ. (᾿Αρσενικόν.)᾿Εξ ἀπόπτου. ἐξ ὑψηλοῦ τόπου. Εξαρθροσ. ἀρθρητικός. Εξαρνοσ. ἀρνούμενος.᾿Εξάγιστοσ. μυσαρός. *ε ξω τῶν ἁγίων.*᾿Εξάντεισ. ὑγιεῖς, ἐλευθέρους, ε ξω βλάβης. καὶ οἱ μὲν ε δρασαν ταῦτα, ει τα μέντοι ἐξάντεις γίνονται τοῦ κακοῦ.᾿Εξαμβιτίωνοσ. παρὰ Ρωμαίοις ἐκ περιδρομῆς τὶ πράττων. Εξαιμοι. οἱ λείφαιμοι.᾿Εξαίτησ. ἀφαιρέτης.᾿Εξελιγμόσ. ὁ κατὰ λόχους. ὁ μεταλαμβάνων τῆς φάλαγγος τὸν ε μπροσθεν τόπον. ἀντὶ δὲ epsilon.756 τῆς κατὰ πρόσωπον ἐπιφανείας, τὸν ο πισθεν, ο ς καὶ ἐξελιγμὸς Μακεδὼν λέγεται.᾿Εξ ε ρον. ὁ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΠΤΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ε ρος, τοῦ ε ρου, τὸν ε ρον, αἰολικῶς· καὶ ἐν συνθέσει ἐξ ε ρον. –ἐξ ε ρον ε ντο.᾿Εξ ἀκαλαῤῥείταο. ἐκ τοῦ ἡσύχως ῥέοντος διὰ τὸ βαθύ. ἐξ ἀκαλαῤῥείταο βαθυῤῥόου ᾿Ωκεανοῖο.᾿Εξελευθέρουσ. τοὺς ἰδίᾳ ὑπό τινων ἀφεθέντας. ἐλευθέρους δὲ, τοὺς ὑπὸ κοινοῦ τῆς πόλεως.᾿Εξήνιοι. οἱ ἀνυπότακτοι. οἱ ε ξω τῶν ἡνίων καὶ τῶν χαλινῶν. ᾿Εξηγηταί. οἱ τοὺς νόμους τοῖς ἀγνοοῦσιν ὑποδεικνύοντες καὶ οἱ διδάσκοντες περὶ τοῦ ἀδικήματος, ου ε καστος γράφεται.᾿Εξιτήριοι λόγοι. εὐχαὶ ἐφόδιοι, η τελευταῖαι. η ἀποδημητικοὶ λόγοι. η ἀποχαιρετισματικοί. παρὰ τὸ ι ημι.᾿Εξισωτήσ. ἐπόπτης, ἀναγραφεύς.

epsilon.757᾿Εξ ὀνύχων. η τοι ἐξ ἁπαλῶν, ἐκ βρέφους.᾿Εξ οὐρανοῦ δείματα. κεραυνοὶ, σημεῖα, ἀστραπαί.᾿Εξ ὀφθαλμῶν οὐ λέγουσιν, οὐδ' ἐκ προσώπου. Φρύνιχος· ἐγὼ δέ· μισεῖ γάρ μ' α μειμι ἐξ ὀμμάτων. Εξοινοσ. ὁ μεθύων. ὁ δὲ ε ξοινος ω ν καὶ ἡμικραίπαλος.᾿Εξ ου . οὐ σημαίνει τὴν υ λην, ὡς τοῖς ε ξωθεν δοκεῖ· ἀλλὰ συνηθεστέρα γραφὴ ἐπὶ τῆς ἀνωτάτω αἰτίας τὴν φωνὴν ταύτην παραλαμβάνει. ὡς τὸ ἐπὶ τοῦ· ει ς θεὸς, ἐξ ου τὰ πάντα. κέχρηται δὲ πολλάκις καὶ ἐπὶ τῆς υ λης τῇ λέξει ὁ τῆς ἀληθείας λόγος, ὡς ο ταν λέγῃ· ἐκ ξύλων ἀσήπτων· καὶ ὁ πρῶτος α νθρωπος ἐκ γῆς χοϊκός.᾿Εξοστρακισμόσ. ἐξορισμός. φυγὴ δεκαέτης. πῆγμα δὲ γίνεται ἐν τῇ ἀγορᾷ εἰσόδους ε χον, δι' ω ν εἰσιὼν πολίτης ε καστος ψηφίζεται ο στρακον τιθεὶς ὑπογεγραμμένον. τοῦτο δὲ ὑπὸ ἑξακισχιλίων γενόμενον φυγὴ δεκαέτης ψηφίζεται τοῦ κρινομένου.῾Εξέτει. ἑξαέτει. ἀττικῶς. οι δ' ἑξέτει σοι τραυλίσαντι πειθόμενος. ᾿Εξετασμόσ. ἡ κρίσις. epsilon.758᾿Εξωκέλησ. τὸ λῃστρικὸν πλοῖον. η α στρωτος ι ππος.᾿Εξώλησ. ὁ ἀσελγὴς, ὁ ἀπολλύμενος. ὁ κίναιδος. τὸ αὐτὸ καὶ προώλης καὶ πανώλης.᾿Εξώστησ. ὁ ἀποδιώκτης η ὁ τραχὺς α νεμος. Εξ. ὁ ἀριθμός. διὰ τὸ ε ξωθεν ει ναι τῶν πέντε.᾿Εξ υ πνου. ἐκ ῥαθυμίας. καὶ ὁ᾿Απόστολος· ο τι ω ρα ἡμᾶς η δη ἐξ υ πνου ἐγερθῆναι. ἐγγὺς, φησὶ, τὸ τέλος· καὶ δεῖ ἐπεγείρεσθαι ἡμᾶς εἰς τὸν καιρόν. (Θηλυκόν.)᾿Εξ ἀπήνησ. ἐκ τῆς ἁμάξης. ἐξαπίνης δὲ ἀντὶ τοῦ ἐξαίφνης, ι.᾿Εξαπάτη. ο νειρος. *᾿Εξακεύμενον. τὸ θεραπεῦον καὶ ἰώμενον.*᾿Εξ ἀγορᾶς ει .᾿Αριστοφάνης ἀντὶ τοῦ ἀγοραῖος καὶ θρασύς.᾿Εξάρσεισ. ἐπάρσεις. ὁ δὲ θρασύτερον προεκθέων, ἐξάρσεις τε τῶν ποδῶν ποιούμενος, βέλει τρωθεὶς, ἀπέλιπε τὸν βίον.᾿Εξατωρεία. ἐλευθερία ἀπὸ στρατείας.᾿Εξαγόρευσισ. ἡ ἐξομολόγησις.᾿Εξ ἀνίκμου. ἀπὸ στείρας. ᾿Εξάρτυσισ. ἡ παρασκευή. πυθόμενος γὰρ τὴν ἐξάρτυσιν τοῦ στόλου τῶν᾿Ιώνων. epsilon.759᾿Εξ αὐτῆσ. παραυτίκα· εὐθέως. ἐξ αὐτῆς οἱ προειρημένοι βιβλιαφόρον ε πεμπον πρὸς τὸν Περσέα διασαφοῦντα τὸ γεγονός.᾿Εξαιρέσεως δίκη. ὁπόταν τις α γοι μέν τινα ὡς δοῦλον, α λλος δέ τις αὐτὸν ὡς ἐλεύθερον ἐξαιροῖτο.᾿Εξαιρετέα. ἀξία τοῦ καταστραφῆναι. ἡ Καρχηδὼν πολλοῖς῾Ρωμαίοις ἐξαιρετέα ἐδόκει ει ναι.᾿Εξ ἐφόδου. ἐξ ἐπιδρομῆς.᾿Εξ εὐνῆφι. ἐκ τῆς κοίτης.᾿Εξέτασις καὶ ἐξετασμός. ἡ κρίσις. ᾿Εξεγγύησισ. τὸ ἐκτελέσαι τινὰ διὰ τῆς τῶν ἐγγυητῶν καταστάσεως. ου τως Δημοσθένης. Εξεδρον. παρηλλαγμένην. ε ξεδρον χρόαν ε χων. καὶ Σοφοκλῆς· οὐκ ε ντοπος, ἀλλ' ε ξεδρος ἀνήρ.᾿Εξ ἐπιπολῆσ. οὐκ εἰς βάθος, ἀλλ' εἰς ο ψιν.᾿Εξεσία. ἡ πρεσβεία. ἐξαισία δὲ, ἡ δικαία, δίφθογγον.᾿Εξ ἐφημερίασ. ἐκ συνεχοῦς λειτουργίας. ἐφημερία δὲ κυρίως τὸ παρεβδομαρεύειν.᾿Εξ εὐθείασ. ἐκ τοῦ παραυτίκα. ἐπιστολὴ δὲ ἐξ εὐθείας πρὸς αὐτὸν ἐπιθεῖναι ἐνάρκησα. *᾿Εξηρημένοσ. ὑπερκείμενος.*᾿Εξηγορία. ἐπαγγελία. epsilon.760᾿Εξηλιθιότησ. ἐπίτασις μωρίας. Εξισ. δυσμετακίνητος τρόπος η τοι διάθεσις βεβαία καὶ ε μμονος, καθ' η ν εὐλόγως η κακῶς διακείμεθα. η ποιότης ε μμονος. ε ξις ἐστὶ ποιότης ἐπίκτητος ἐκ μαθήσεως καὶ μελέτης καὶ ε θους προσγινομένη. Εξισ ἐστὶ ποιότης τὶς δυσκίνητος καὶ δυσμετάβλητος· ἡ δὲ διάθεσις, ἡ ἀντιδιαστελλομένη τῇ ε ξει, εὐμετάβλητος καὶ εὐμετακίνητος. Εξισ ἐστὶν ἡ κατὰ φύσιν ἑκάστου ἐνέργεια καὶ ὁλοκληρία, οι ον· ἐπὶ μὲν ψυχῆς σωφροσύνη, ἐπὶ δὲ σώματος τὸ ἐντελὲς τῶν μελῶν, καὶ ἀνάλογον, καὶ ἡ ὑγεία. ἡ δὲ τούτων αὐτῶν ἀταξία καὶ διαμάρτησις. ε ξις τοίνυν λέγεται ἡ καθ' ε να μὲν τρόπον ἐνέργεια τοῦ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἐχομένου καὶ τοῦ ε χοντος, ὡς τοῦ ἀόπλου καὶ τοῦ ὡπλισμένου, καὶ τοῦ ἐνδύματος καὶ τοῦ ἐνδυομένου. Εξισ ἐστὶν ἡ ποιὰ πάσης φύσεως δύναμις, ἡ τῶν λοιπῶν αὐτὴν οὐσιῶν διακρίνουσα καὶ ἀφορίζουσα. καθὰ φησὶν ὁ θεῖος Διονύσιος, ο τι φθορὰ ἐστὶν φύσεως ἀσθένεια καὶ ε λλειψις τῶν φυσικῶν ε ξεών τε καὶ ἐνεργειῶν καὶ δυνάμεων. διαιρεῖται δὲ ἡ ε ξις εἰς ἀρετὴν καὶ κακίαν. ε ξεως δὲ ει δη ἀρετὴ καὶ κακία. ᾿Εξιτηρίους εὐχάσ. ἐφοδίους η τελευταίας. παρὰ τὸ ι ημι. ἐξιτηρία καὶ ἐξαγγελία κατὰ Ῥωμαίους τὰ ὑπὲρ τῆς ἐξόδου παρεχόμενα. epsilon.761᾿Εξοδία. ἡ ε ξοδος. τὸ μὲν πρῶτον ὡς ἐπ' ἐξοδίαν ὁρμήσαντες ἐκ τῆς πόλεως παρὰ τὴν ὁδὸν ε μειναν. πάνδημον ἐξοδίαν ποιησάμενοι καθῆκαν ἐνέδρας.᾿Εξόδων. ἀνατολῶν. Δαβίδ· ου τε ἐξ ἐξόδων, ου τε ἀπὸ δυσμῶν. Εξοδοι. αἱ γεννήσεις. ὡς τό· αἱ ε ξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος. η γουν τοῦ Χριστοῦ. ἡ μὲν γὰρ α νω ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἀεὶ η ν· ἡ δὲ κάτω ἐξ ἡμερῶν η ρξατο καὶ ὑπὸ χρόνον ἐστίν.᾿Εξορευγμία. ἡ ὀρυγή. ὀξυρευγμία δὲ, ο ταν ἡ τροφὴ ἐποξίσῃ.᾿Εξομολόγησισ. ἡ τῶν ευ πεπονθότων μετ' εὐχαριστίας τῶν θείων εὐεργεσιῶν ἀπαρίθμησις, καὶ ἡ τῶν κακῶς πεπραγμένων παρὰ τῶν ὑπαιτίων ἐξαγόρευσις. ἀμφότερα γὰρ ταπεινώσεως ὑπάρχει ποιητικά. ᾿Εξουρίασ. τὸ πλέειν ἐπιτηδείως.᾿Εξουδένωσισ. ἡ ἐν τῷ ἀγαθῷ ἀνυπαρξία καὶ ἡ υ βρις. epsilon.762᾿Εξουσίαι. δυνάμεις ἐξουσιαστικαὶ κατὰ χάριν θεοῦ.᾿Εξούλησ. ο νομα δίκης. καὶ ἐξούλης δίκη. οἱ δίκην νικήσαντες, ω στε ἀπολαβεῖν χωρίον η οἰκίαν, ε πειτα ἐμβατεύειν κωλυόμενοι, μὴ ἐμβατεύσαντες, ἐξελαυνόμενοι δίκην ἐξάγουσι πρὸς τοὺς ἐξελαύνοντας, η οὐκ ἐῶντας ἐμβατεύειν. καὶ αὐτὴ ἡ δίκη ἐξούλης καλεῖται. ει ρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐξέλειν. οἱ παλαιοὶ γὰρ τὸ κωλύειν καὶ ἀπελαύνειν ἐξέλειν ε λεγον.᾿Εξυπαρχῆσ. ἀπ' ἀρχῆς.᾿Εξ ὑπερδεξίων. ἐξ ὑψηλῶν. ε τεροι τὰς ὑπερδεξίους τῶν πεδίων σκοπιάς–.᾿Εξωμίσ. χιτὼν εὐτελὴς καὶ οὐκ ἐλεύθερος, οὐκ ἐπισκεπάζων τοὺς βραχίονας.᾿Εξωμοσία. τὸ εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ σωτηρίαν τοῦ βασιλέως καὶ τὴν οἰκείαν σωτηρίαν ὀμόσαι. η ἐξωμοσία ἐστὶν ε νορκος παραίτησις δι' ευ λογον αἰτίαν. ο τάν τις φάσκῃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ η ὑπὲρ ἑτέρου ἐγκαλούμενος μὴ δεῖν εἰσάγεσθαι δίκην, ει τα καὶ τὴν αἰτίαν, δι' η ν οὐκ εἰσαγώγιepsilon.763 μος ἡ δίκη, εἰ δοκεῖ κατὰ λόγον ἀξιοῦν, ἐδίδοτο αὐτῷ ἐξωμοσία χρῆσθαι, καὶ ου τως διεγράφετο ἡ δίκη.᾿Εξώλεια. πανωλεθρία, παντελὴς ἀπώλεια. καὶ ἐξώλειαν αὐτῷ προσεπαρασάμενος.᾿Εξίτηλοσ. ἀμαυρῶν, ἐγγὺς ἀφανισμοῦ. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς πορφύρας, η τις μὴ ε χουσα τὸ δευσοποιὸν βάμμα τῷ χρόνῳ ἐξίησι τὸ τεθηλός. (Οὐδέτερον.)᾿Εξακεραίου. ἀντὶ τοῦ εὐχερῶς καὶ εὐμαρῶς. οὐ δυνάμενος ἐξακεραίου διὰ τὴν εὐλάβειαν καὶ ἀπραγίαν τοῦ βασιλέως–. Εξαλμα. ο ρμημα, πήδημα. * Εξαλλον. ἐνηλλαγμένον. τὸ τοῦ προσώπου ε ξαλλον.*᾿Εξάλειπτρον. ἡ τοῦ μύρου λήκυθος, τὸ ἀλάβαστρον, ἐξ η ς ἀλείφονται οἱ δειπνοῦντες.᾿Εξαιρετέα. α ξια τοῦ καταστραφῆναι. ᾿Εξαίρετον. τὸ ἐπίλεκτον. epsilon.764 ᾿Εξαιρετόν. τὸ ἐκβαλλόμενον. Εξαιτον. τὸ ἐξαίρετον.᾿Εξαίσια. τὰ παντὸς ἐπέκεινα θαύματος. ᾿Εξαίσιον. ο τε δηλοῖ τὸ α δικον, γέγονε παρὰ τὴν αι σην, η τις δηλοῖ τὸ πρέπον, οἱονεὶ ε ξω τοῦ πρέποντος· ο τε δὲ τὸ μέγα, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τὸ καθῆκον. ω σπερ τὸ, ἐκνομίους μὲν ᾐσχύνετο.᾿Αριστοφάνης ἐν Πλούτῳ· καὶ γὰρ ἐκνομίως με η σχυνας. ἀντὶ τοῦ μεγάλως.᾿Εξ ἐπιμέτρου. ἐκ διαμέτρου. ἡ τῶν᾿Εσσαίων αι ρεσις, οι εἰσὶν ᾿Ιουδαῖοι, τῶν Φαρισαίων καὶ γραμματέων τὴν δικαιοσύνην ἐξ ἐπιμέτρου διανέστηκεν.᾿Εξέρκετον. κατὰ Ῥωμαίους τὸ στρατόπεδον.᾿Εξ ἠθέων. ἐκ τῶν συνήθων τόπων.᾿Εξήλασμα. δίωξις. ἐξίλασμα δὲ ἀντὶ τοῦ λύτρον η τὸ προσφερόμενον τῷ θεῷ δῶρον ὑπὲρ σωτηρίας ψυχῆς, ¯ι. epsilon.765᾿Εξίτηλον. ἀσθενὲς, ἐγγὺς ἀφανισμοῦ. ᾿Εξομολόγου. προφανοῦς. διὰ τὰς ἐξομολόγου καὶ συστάδην μάχας πολλοὶ ε πιπτον ἐξ ἀμφοτέρων.῾Εξείδιον. εἰ μὲν ἀπὸ τῆς ε ξεως, δίφθογγον· εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ε ξιος, ι.᾿Εξ ὑπογυίου. παρ' αὐτά· ἀπερισκέπτως· ἐκ τοῦ σύνεγγυς. τὸ δὲ ἐξ ὑπογυίου, πατρόθεν ἀπὸ τοῦ᾿Εκδικίου ῥήτορος.᾿Εξωλέστερον. ἐξολεθρευτικώτερον. (῾Ρῆμα.)᾿Εξάπτεσθαι.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἀντιλαμβάνεσθαι, ἐξαρτᾶσθαι.̓ Εξάραντεσ. ε ξω ποιήσαντες.̓ Εξαῤῥάξειν. συντρίψειν, καταλαβεῖν. καὶ ἀπειλοῦντας θύρας ἐξαῤῥάξειν. ̓Εξαρτύσασ. ἐκπληρώσας η ἑτοιμάσας. epsilon.766 ̓Εξαρτήσασ. ἐφευρίσας η κρεμάσας.̓ Εξατμίσθη. ἐλεπτύνθη. ̓Εξαύδα. ε ξειπε, λέγε, φώνει. Ομηρος· ἐξαύδα, μηκέτι κεῦθε–.̓ Εξαυδᾷ. ὁμολογεῖ. ἐκφωνεῖ. ̓Εξαψάμενοσ. κατασχὼν, περιπλακείς. ̓Εξανθίζω. τὸ βάπτω. ποικίλας ἐξηνθίκατε τὰς βαφάς.̓ Εξανθῶ. ἀναβλαστάνω. ἐξήνθησεν ἡ ε ρημος.̓ Εξαργυρῶσαι. οὐκ ἐξαργυρίσαι. ̓Εξαρτίζει. πληροῖ, τελειοῖ, παρασκευάζει. ̓Εξάρξαντεσ. προκατάρξαντες.̓ Εξαπορηθῆναι. ἐν ἀπορίᾳ γενέσθαι.̓ Εξαράσασθαι. τὸ ἐκτελέσαι τὰς ἀρὰς καὶ τὰς εὐχὰς, α ς ἐπὶ ταῖς ἱδρύσεσι τῶν ναῶν ει ωθε ποιεῖσθαι.̓ Εξανδρούμενοσ. τὴν ἡλικίαν ε χων εἰς α νδρα. epsilon.767 ̓Εξανεμοῦσθαι. ἐπαίρεσθαι. ̓Εξανύω. κατεργάζομαι, ἀποπληρῶ. ̓Εξαλλομένουσ. ἀνασκιρτῶντας. ̓Εξαμβλίσκειν. ἐκτιτρώσκειν. καὶ τὴν τῶν τετραπόδων ἀγέλην ἐξαμβλίσκειν ε φασαν.̓ Εξαμυστίσαι. τουτέστιν ἀμυστὶ καὶ ἀπνευστὶ καὶ α νευ τοῦ ἀναπαύεσθαι πίνειν.̓ Εξαμήσω. τουτέστι τὰ ε ντερα καὶ τὸν πνεύμονα ἐξανύσω καὶ ἐξοίσω. ̓Εξαναστάσ. μετοικήσας. ὁ δὲ Θεσπιάδης ἐξαναστὰς ἐξ ̓Αθηνῶν Θεσπίαν ἐν Βοιωτίᾳ ε κτισεν. ̓Εξαγκωνιῶ. τοὺς ἀγκῶνας ὑπὸ ταῖς πλευραῖς ποιήσω.̓ Εξακριβωθέντεσ. ἐρευνηθέντες.̓ Εξαλλάξαι. ἀντὶ τοῦ τέρψαι. Μένανδρος· –α νθρωπον ἐξαλλάξομεν κακόν τι σοι δώσοντα. epsilon.768 ̓Εξαληλιμμένοσ. ἠλειμμένος. ̓Εξαλίσασ. ἐκκυλισθῆναι ποιήσας εἰς τὴν κόνιν. ἀλινδήθρα δὲ ὁ τόπος, ἐν ᾡ τιθέντες ἑαυτοὺς οἱ ι πποι τοῦτο ποιοῦσιν. ̓Αριστοφάνης· πολλὰς ἀλινδήθρας τὲ καὶ ἐκκυλίσματα. ̓Εξακευμένων. θεραπευόντων, ἐξιωμένων. ̓Εξαπενίζοντο. ἀπεκαθαίροντο. ̓Εξαιθριασθέντεσ. λαμπρυνθέντες. ̓Εξαίρει. ὑψοῖ. ̓Εξαιρεῖται. ἀφαιρεῖται. λαμβάνεται. καὶ ἀντὶ τοῦ ῥύσεται καὶ ἐλευθερώσει. ἐξαιρήσωμεν ὁμοίως. ̓Εξαίροντεσ. ἀνατρέποντες. πρὸς ταῦτα τί λέγουσιν οἱ τὴν πρόνοιαν ἐξαίροντες. ε νιοι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ὑμνοῦντες. ̓Εξαιρούμενοσ. ἀποκομιζόμενος η ῥυόμενος.̓ Εξαιροῦσιν. ἐκβαλοῦσιν.̓ Εξαρήσαντα. πορθήσαντα, ἐξερημώσαντα. epsilon.769 ̓Εξεβοήθη. ἐλαλήθη. ἐξεβοήθει δὲ τὸ ἐβοήθησε, δίφθογγον. ̓Εξεγρόμενοσ. ἐξεγερθείς. ̓Εξεθεάτρισαν. ἐστηλίτευσαν, ἐξεπόμπευσαν. οὐ μόνον ἑαυτοὺς ἐξεθεάτρισαν, ἀλλὰ καὶ τὴν ̔Ελλάδα πᾶσαν κατέστρεψαν. ̓Εξέθει. ἐξέτρεχεν. ̓Εξεκάκησα. ἀπηγόρευσα. ̓Εξεκαρυκεύθη. ὠψοποιήθη. συνεκόπη.̓ Εξεκεκλήκει. ἐκ τοῦ δείπνου ἀνίστη. νυκτὸς δὲ γενομένης τοὺς οἰκέτας ἐξεκεκλήκει τοὺς Ναννάρου.̓ Εξεκεκλήκετο. ταχὺ προεκαλεῖτο. ταχὺ δὲ ἐξεκεκλήκετο αὐτοὺς πρὸς τὴν πρᾶξιν.̓ Εξεκίνησεν. ἐξεδίωξε. Σοφοκλῆς· epsilon.770 παίζων κατ' α λσος, ἐξεκίνησε ποδοῖν στικτὸν κεράστην ε λαφον–.̓ Εξεκκλησίασε. συνήθροισεν. ̓Εξέκνισεν. ̔Ηρόδοτος· δελτίον δίπτυχον λαβὼν, τὸν κηρὸν αὐτοῦ ἐξέκνισεν. ̓Εξεκόκκισεν. ἀντὶ τοῦ ἐξέκλασεν· ἐξέβαλεν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κόκκων.̓ Εξεκόπη τὸν ὀφθαλμόν. ἐπηρώθη.̓ Εξεκύκλησαν. ἐξήνεγκαν. ἐπεὶ δὲ εἰς τὸ θέατρον ἐξεκύκλησαν αὐτόν. ̓Εξεκώμασεν. ἐπόρνευσεν. ̓Εξέθορεν. ἐξεπήδησεν. ̓Εξεθύσαντο. ἐμαντεύσαντο. ̓Εξελέγχειν. φανεροποιεῖν. ὁ δὲ ἠξίου ῃ τάχος τὰ πραχθέντα βασάνοις ἐξελέγχειν. epsilon.771 ̓Εξέλεξε. συνήθροισε. χρήματα δὲ παρὰ τῶν Λιβύων πολλὰ μὲν ἐς τὸ κοινὸν ἐξέλεξεν.̓ Εξέλιπε φυσητήρ. ἐξέλιπε μόλιβδος. φυσητὴρ, καὶ τὸ ο ργανον, ᾡ ἐμφυσᾷ ὁ χρώμενος· καὶ ὁ α νθρωπος ὁ τὸ ο ργανον μεταχειριζόμενος. συγκαίουσι δὲ τῷ ἀργύρῳ μόλιβδον, ι να συγκαιόμενος ἀνιμᾶται καὶ ἀναλαμβάνῃ εἰς αὐτὸν τὸ νόθον.̓ Εξελίσσουσι. κινοῦσιν.̓ Εξελοφίζετο. ἡ δὲ γῆ ἐκ τῶν δικαιαρχαστέλων λόφων ἐξελοφίζετο. ̓Εξελληνίζει. ευ ρυθμον ἀπεργάζεται. ̓Εξεμηρύσατο. διεξῆλθεν. ὁ δὲ ̓Αννίβας ἐν ο λῃ τῇ νυκτὶ μόλις ἐξεμηρύσατο τὰς χαράδρας. ̓Εξένευσαν. παρῃτήσαντο. ἀπηρνήσαντο, ὡς πρὸς α λλους πόλεμον ε χοντες ἐξένευσαν τὴν βοήθειαν. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐκολύμβησαν. Θουκυδίepsilon.772 δης· καὶ πολλοὺς ἀπέκτειναν, ο σοι μὴ ἐξένευσαν αὐτῶν. ̓Εξέπεσον. πόῤῥω ἀπέφυγον. καὶ τελευτῶντες τῆς νόσου ἐξέπεσον.̓ Εξέπλει. ἐξέπλεεν.̓ Εξεπράθομεν.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ε στι πέρθω, ὁ δεύτερος ἀόριστος ε πραθον καὶ ἐξέπραθον.᾿Εξέπλευσεν. ἐξώκειλε. παρετράπη. ὁ δὲ ἐξέπλωσε τῶν φρενῶν πολλά. καὶ ἐξέπλωσας ὁμοίως. ου τως ῾Ηρόδοτος. ᾿Εξεπολέμωτο. ἐνικήθη. ᾿Εξεπολέμωσεν. ἀδιαλλάκτους εἰργάσατο. ᾿Εξέπραξεν. ἀντὶ τοῦ ἀνεῖλεν. ου τως Πορφύριος· ου τε πυρφόρος θεοῦ κεραυνὸς ἐξέπραξεν. ᾿Εξεπρέμνιζον. μέχρι ῥιζῶν τὰ στελέχη τὰ πρέμνα κατέβαλλον. epsilon.773᾿Εξεράσατε τοὺς λίθουσ. ἐκκενώσατε. ἐκβάλλετε. ἀποῤῥίψατε. πεποίηται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῆς ε ρας, ο ἐστι τῆς γῆς.᾿Εξερέων. ἐξερευνῶν.᾿Εξεριθεύονται. πρὸς κακίαν ἐκκαλοῦσιν. οἱ τῆς στρατηγίας ὀρεγόμενοι ἐξεριθεύονται τοὺς νέους καὶ παρασκευάζουσιν ευ νους συναγωνιστὰς εἰς τὸ μέλλον.᾿Εξερῶ. ει πω, η ἐξοίσω. ᾿Εξεῤῥωγυῖα. διεφθαρμένη. Προκόπιος· γυνὴ τὸν τρόπον ἐξεῤῥωγυῖα.᾿Εξεῤῥύησαν. ἐξηφανίσθησαν. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐν τῷ πολέμῳ φευγόντων.᾿Εξεσάλαξασ. μετεκίνησας. –τὴν δ' ἐνὶ θυμῷ ἐξεσάλαξας ο λην θάμβεϊ φαντασίην. epsilon.774 ᾿Εξεσόβησα. ἐξεδίωξα. ε κχυτον ἐκ στέρνων ἐξεσόβησα νόον. καὶ πτῶκας πολλάκις ἐξεσόβει.᾿Εξεστεμμένοσ. κεκοσμημένος. εἰώθασι γὰρ τῷ στέφειν χρῆσθαι ἀντὶ τοῦ κοσμεῖν. στέμμα δέ ἐστι τὸ προσειλημμένον ε ριον τῷ θαλλῷ. ᾿Εξέστησαν. ὑπεχώρησαν. οἱ δὲ βάρβαροι ἐξέστησαν αὐτοῖς ὡς κρείττοσιν.᾿Εξέστω. ἐξουσίαν ἐχέτω.᾿Εξέσχεν. ἀντὶ τοῦ διήλασε, διῆλθε. τούτου τὴν πλευρὰν λόγχη διήλασε καὶ ὑπὸ ῥώμης τῆς αἰχμῆς ἐξέσχεν ἐπὶ θάτερα. καὶ αυ θις· ἠκοντίσθη τὸν δεξιὸν ω μον διαμπερὲς καὶ ἐξέσχε τὸ βέλος.᾿Εξέστησεν. εἰς ε κστασιν η γαγεν.᾿Εξετάσωμεν. ἀκριβώσωμεν. epsilon.775᾿Εξεταζόμενοσ. ἐρευνώμενος. δοκιμαζόμενος. ἐῤῥύετο τὴν πόλιν ε νδον ἐξεταζόμενος φουρτωνίων ὑποστράτηγος τῶν ἐπὶ τῆς Μυσίας, ου ς δοῦκας καλοῦσιν.᾿Εξεταζόμενοι. ἀριθμούμενοι. ἐξεταζόμενοι πρὸς τοῖς βασιλείοις. ᾿Εξέτηξεν. ἐδάμασεν η ἠφάνισεν. ᾿Εξεταννύσθη. ἐξετάθη. ἐξηπλώθη. ᾿Εξέτηξεν. ἐδαπάνησεν. ἀνάλωσεν.᾿Εξέτρω. ἐξεκόπη ἡ κύησις· ἐξεβλάβη. παρὰ τὸ τρῶ, τὸ κόπτω, γίνεται παράγωγον τρῶμι, ὁ παρατατικὸς ε τρων, ε τρως, ε τρω, καὶ ἐν συνθέσει ἐξέτρω.᾿Εξετάζων. ω σπερ παρὰ τὸ μάταιον γίνεται ματαιάζω, ου τω καὶ παρὰ τὸ ἐτεὸν, τὸ ἀληθὲς, ἐτεάζω, τὸ τὴν ἀλήθειαν ἐρευνῶ καὶ ἐμφαίνω. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ¯ε καὶ μετὰ τῆς ἐξ προθέσεως ἐξετάζω.᾿Εξεβιάζοντο. ἠνάγκαζον. ᾿Εξεγραψάμην. ἀντὶ τοῦ ἐμνημόνευσα.᾿Αριστοφάνης· ο ν ἐγὼ παρά τ'᾿Απόλλωνος ἐξεγραψάμην.᾿Εξεδιήτησε. κακῶς διῴκησεν.᾿Εξέζεσεν. ἐπληρώθη. καὶ τὸ σύμπαν αὐτοῦ σῶμα ε λκους ἐξέζεσεν. epsilon.776᾿Εξευμενίζεσθαι. πείθεσθαι, η ἱλάσκεσθαι. ᾿Εξεφαύλισαν. παρ' οὐδὲν ἐλογίσαντο. οἱ δὲ οὐκ ἐξεφαύλισαν τὴν τῶν Κρητῶν αὐτοσχέδιον ἐκείνην μοῦσαν. ᾿Εξέφυ. ἐβλάστησεν. ἐγεννήθη. ᾿Εξεφύσησα. διεσκόρπισα· ἐβδελυξάμην.᾿Εξεφύσησεν. ἐκίνησεν. ἐτάραξεν.᾿Εξεφοίτα. ἐθριάμβευεν. ὁ δὲ παρὰ τοὺς ἀτελέστους καὶ βεβήλους ἐξεφοίτα τὰ τῶν Σαμοθρᾳκῶν ο ργια. ᾿Εξεφόρουν. ἐξέφερον.᾿Εξεφύρθη. ἐξεμιάνθη.᾿Εξέχεα. διεχύθην. καὶ ἐκινήθην εἰς ὀδυρμοὺς α παυστον ε χων τὸν θρῆνον. Δαβίδ· ἐξέχεα ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχήν μου. ᾿Εξέχειν. ἐπιτεταλκέναι. ἐξέχειν τὸν η λιον. ε ξεχ' ω φίλ' η λιε.᾿Εξέωσαν. ἐξέβαλον. Εξει. ἀντὶ τοῦ ε ξελθε. ου τως ᾿Αριστοφάνης. ᾿Εξείη. συνεκεχώρητο. ει θιστο. Ξενοφῶν· ῃ δεσαν γὰρ πάντες, ο τι ἐξείη αὐτῷ καὶ ἀριστῶντι καὶ δειπνοῦντι. ᾿Εξείλετο. ε λαβεν. ᾿Εξειμένοι. ἀφειμένοι. epsilon.777 Εξειμι, οὐκ ἐξελεύσομαι λέγουσιν ᾿Αττικοί. ᾿Εξείνισεν. ἐξένισεν, ἐξενοδόχησεν. ᾿Εξείρπυσεν. ἐξεσύρθη. ἐξῆλθεν. ἡ δὲ ε χιδνα ἐξείρπυσεν, ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀναγκασθεῖσα.᾿Εξειστήκει. ἐξηλλάττετο. καὶ τρόμῳ ει χετο, καὶ ἡ χρόα αὐτοῦ ἐξειστήκει.᾿Εξεικονισμένον. μεμορφωμένον η τέλειον.᾿Εξειλῆσαι. τοῦτο λέγουσιν οἱ᾿Αλεξανδρεῖς ἐπὶ τοῦ ἐκφυγεῖν. ἐοίκασι μεταφορικῶς λέγειν ἀπὸ τῶν ἐν τῷ παλαίειν ἑαυτοὺς ἀπολυόντων. λέγει γὰρ Πλάτων ἐν τῷ ἑβδόμῳ νόμῳ περὶ πάλης ου τως· τὰ δὲ ἀπὸ ὀρθῆς πάλης ἀπ' αὐχένων καὶ χειρῶν καὶ πλευρῶν ἐξειλήσας μετὰ φιλονεικίας τὲ καὶ καταστάσεως διαπονούμενα.᾿Εξεστακέναι. καταπλῆξαι.᾿Εξεφάνθη. ἐδείχθη,

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἐγυμνώθη.᾿Εξῇ. ἀντὶ τοῦ δυνατὸν ὑπάρχει. καὶ ἐξῆν. epsilon.778᾿Εξήρετο. ἠρώτα. ᾿Εξηρεύξατο. ἐξήνεγκεν. ᾿Εξῃρημένην. ὑπερβάλλουσαν. ᾿Εξήνυσα. ἐτελείωσα, ἐπλήρωσα.᾿Εξηκόντισεν. ὑπερέβαλλεν.᾿Εξηγόρασας. ἠλευθέρωσας.᾿Εξηγήσασθαι τοῦ διηγήσασθαι διαφέρει. διηγήσασθαι μὲν γάρ ἐστιν εἰπεῖν ἁπλῶς, α τὶς αὐτὸς ἐπίσταται· η τοι πρὸς ἀγνοοῦντα τοὺς ἀκροωμένους λέγων, η καὶ πρὸς εἰδότα. τὸ δὲ ἐξηγήσασθαι, α μα λέγειν περὶ ω ν ἀγνοοῦσιν οἱ ἀκούοντες, καὶ διδάσκοντες αὐτοὺς περὶ ω ν πυνθάνονται.᾿Εξηγρόμην. ἐξηγειρόμην. κᾀ τ' ε γωγ' ἐξηγρόμην.᾿Εξήκει. παρῴχηκε. Ξενοφῶν· ὁ δὲ χρόνος epsilon.779 ἐξήκει. καὶ αυ θις· ὁ δὲ συνεῖδεν ἐξήκειν τοῦ χρησμοῦ τὴν φήμην.᾿Εξῆκον. ἀντὶ τοῦ ὑπερέχον. καὶ ἑώρων φάσμα τὸ μέγεθος ἐξῆκον, πέρα καὶ ἀνωτέρω τοῦ ἱστοῦ.᾿Εξήκοντος. παρερχομένου. ἐξήκοντος τοῦ χρόνου, ου περ ἐντὸς ε δει ἐπανιέναι πρὸς τὸν σφῶν α ρχοντα.᾿Εξηλιασμένων. κεκαυμένων.᾿Εξήλικας. ἐξέβαλες. ἐξέωσας.᾿Αριστοφάνης· ἀλλ', ω μέλ', ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν.᾿Εξῆλθεν. ἐξέβη. ἐτελέσθη. ο τι Ζήνωνι, παρ' η ν ει χε δόξαν, ἐξῆλθε τὸ μάντευμα.᾿Εξημεροῖ. πραΰνει.᾿Εξήμβλωσεν. ἐξέτρωσεν. καὶ ἐξήμβλωκας ἀντὶ τοῦ ἀτελῆ ἐποίησας.᾿Εξηνθισμέναι. α νθεσι κεκοσμημέναι. αι καθήμεθ' ἐξηνθισμέναι. ᾿Εξήπαφεν. ἐξηπάτησεν. epsilon.780᾿Εξήρηνται. ἐκβέβληνται.᾿Εξητάσθης. ἀντὶ τοῦ ω φθης, η ὡράσθης. ου τως Δημοσθένης.᾿Εξηονήθην σὺν τῷ ἰῶτα κατὰ τὴν ἀλήθειαν. ο θεν καὶ ἀϊόνες οἱ αἰγιαλοὶ διὰ τὸ καταιονοῦσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων η γουν καταβρέχεσθαι. αἰονήματα γὰρ τὰ καταντλήματα φασίν.᾿Εξηυλημένα καὶ παρηυλημένα. αἱ παλαιαὶ γλωσσίδες τῶν αὐλῶν καλοῦνται. καὶ κατὰ μεταφορὰν πάντα τὰ παλαιὰ καὶ τὰ τετριμμένα.᾿Εξιάλλειν. ἐκβάλλειν.᾿Εξίδισεν. ἀπεπάτησεν. ᾿Αριστοφάνης· οὐκ α ν ἐξίδισεν εἰς θοιμάτιον. ο ἐστιν ἱμάτιον.᾿Εξίησιν. ἐξέρχεται. καὶ ἐξίῃ ἐπὶ μέλλοντος.᾿Εξικμασμένη. ἐξηραμμένη. ἰκμάδα καὶ ὑγρότητα μὴ ε χουσα. α λλως τε ἐν ξηρᾷ χώρᾳ ὑπὸ τοῦ θέρους ἐξικμασμένῃ δεινῶς ἐσπάνισεν υ δατος. epsilon.781 ᾿Εξίλλειν. ἐκφεύγειν. ᾿Εξιλεώσονται. ἐξευμενίσονται. ᾿Εξιλάσωμαι. δυσωπήσω. Εξιθι. ε ξελθε.᾿Εξικέσθαι. παραγενέσθαι. η ἐν καταλήξει γενέσθαι. ᾿Εξικνούμενον. προερχόμενον. ᾿Εξιστάμενος. παραχωρῶν. ὀνόματος μόνου καὶ σχήματος τῷ᾿Ιουλιανῷ ἐξιστάμενος.᾿Εξίστασθαι. διαχωρίζεσθαι. ὁ δὲ, ο σοι τῆς στάσεως ἐναγεῖς, ἐκέλευσεν ἐξίστασθαι.᾿Εξίστησιν. ἐκπλήττει. ου τε δέος ἐξίστησιν αὐτοὺς ου τε δαπάναι ου τε πόνοι.᾿Εξιστορήσαντες. ἀναζητήσαντες, διηγησάμενοι. τούτους οἱ Ελληνες ἐξιστορήσαντες, α ἐβούλοντο πυθέσθαι ἀπὸ τῆς Ξέρξου στρατιᾶς, ἀποπέμπουσι δεδεμένους.᾿Εξιχνεύει. ἐξερευνᾷ. epsilon.782᾿Εξιχωρίζεσθαι. ἐκπιέζεσθαι. τὸν ἰχῶρα ἐκβάλλειν. καὶ εἰς γάρον οι ον ἐξιχωρίζεσθαι. ᾿Εξομολογοῦμαι. εὐχαριστῶ. καὶ κατὰ συνήθειαν ἀνθρωπίνην, ἀντὶ τοῦ χάριν ὁμολογῶ η γουν δοξάζω σε. ὡς τὸ, ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ. ε θος γὰρ τοιοῦτον τῇ θεοπνεύστῳ γραφῇ τὸ τῆς ὁμολογήσεως ο νομα κατὰ τοιόνδέ τινα δέχεσθαι τρόπον. ᾿Εξομηρευσάμενος. καλῶς διοικήσας. τὴν δὲ πόλιν ἐξομηρευσάμενος ἠσφαλίσατο φρουρᾷ. καὶ ἀντὶ τοῦ συμφωνήσας. καὶ ἐξομηρευσάμενοι ἀντὶ τοῦ ὁμογνώμονας ποιήσαντες. ἐξομηρευσάμενοι δὲ τῷ τοιούτῳ τρόπῳ τοὺς πλείους τῶν δυναστῶν, ἐνέβαινον εὐθαρσῶς εἰς τὸν πόλεμον.᾿Εξομόσασθαι. οἱ μαρτυρήσειν τισὶν ἐν δικαστηρίῳ ὑπισχνούμενοι, εἰ μετὰ ταῦτα μὴ βούλοιντο καταμαρτυρεῖν, ω μνυον μηδὲν ἐπίστασθαι. καὶ τοῦτο ἐστὶν ἐξομόσασθαι. epsilon.783᾿Εξομόσαιτο. παντελῶς ἀρνήσαιτο. δημοσίᾳ δὲ κᾀ ν ἐξομόσαιτο τοῦ ει ναι τῆς Κότυος.᾿Εξονομήνῃς. ἐξ ὀνόματος ει πῃς.᾿Εξοργιεῖν. εἰς ὀργὴν ἐμβαλεῖν. ταῦτα δὲ ε πραξεν ὁ Καῖσαρ, οὐχ ο τι καταπλήξειν αὐτὸν, ἀλλ' ο τι ἐξοργιεῖν, κᾀκ τούτου πρόφασιν τοῦ πολέμου λήψεσθαι.᾿Εξορχησάμενος. ἀντὶ τοῦ φυγὼν καὶ ἀποδράς. ου τως Δημοσθένης. ᾿Εξουθενῶ σε. ἀντὶ τοῦ οὐδενός σε λογίζομαι. ᾿Εξοχετευόμενα. ἐκρέοντα. ᾿Εξομόσασθαι. τὸ μεθ' ο ρκου ἀπαρνήσασθαι πρᾶξίν τινὰ διὰ νόσον η πρόφασιν ἑτέραν τινά. ου τως Δημοσθένης.᾿Εξοιστρουμένην. μανεῖσαν. καὶ ἐξοιστρηθεὶς ἀντὶ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

τοῦ μανεὶς καὶ παρορμήσας.᾿Εξοίσουσιν. ἐκβάλλουσιν.᾿Εξοιχνεῦσιν. ἀντὶ τοῦ ἐξοιχνεύουσιν. ᾿Εξυβρίζοντα. παρασπονδοῦντα. παραβαίνοντα τὰς συνθήκας, ἀδικοῦντα. ω στε ἀναγκαῖον ει ναι πολέμῳ καταπαῦσαι ἐξυβρίζοντα. epsilon.784 ᾿Εξυπτιάζειν. τὸ ἐπὶ νώτου φέρεσθαι. οἱ μεθυσθέντες οι νῳ, ἐπὶ πρόσωπον πίπτουσιν, οἱ δὲ κρίθινον πεπωκότες ἐξυπτιάζονται τὴν κεφαλήν.᾿Εξυφήνασ. κατασκευάσας. ᾿Εξώκειλεν. ἐξέκλινεν. ᾿Εξωλέκει. ἀπώλεσεν. ᾿Εξωλόθρευσασ. ἠφάνισας. ᾿Εξωμμάτωται. ἐπιτεταμένως ὁρᾶ. ἡ γὰρ ἐξ πρόθεσις ἐπίτασιν δηλοῖ.᾿Αριστοφάνης· ἐξωμμάτωται καὶ λελάμπρυται κόρας.᾿Εξωμισάσαισ. α χρι τῶν ω μων γυμνωσάσαις. ᾿Εξωπτῆσθαι. ὠπτημένον ὑπάρχειν. ᾿Εξώργισεν. ἐξεθύμωσεν. ᾿Εξωρχησάμην. ἐξεφαύλισα. κατέπαιξα. πρὸς ο ν ἐξωρχησάμην. καὶ αυ θις· ὁ δὲ μεθυσθεὶς τὰ μυστήρια ἐξωρχήσατο. ἀντὶ τοῦ ἐμυκτήρισε, καὶ ε κπτυστα ἐποίησεν.᾿Εξωστρακίσθη. ἐξωρίσθη. ἐπειδὴ εἰς ο στρακον ε γραφον τὴν ἐξορίαν. epsilon.785 Εξωσον. ἀποδίωξον.᾿Εξωστεισμένοσ. ἐξηρθρωμένος.᾿Εξωφρυωμένοι. ἐπηρμένοι.᾿Εξώχοντο. ἐξεπορεύοντο.᾿Εξῆχεν. ἀντὶ τοῦ δώσειν. ου τως Δημοσθένης.᾿Εξήρηται. ὑπερβάλλει. ᾿Εξεκλείσθη. ἀντὶ τοῦ ἀπέκλεισε. αὐτὴν ἡ πίστις. ου τως παρὰ τῷ ᾿Αποστόλῳ. ποῦ ου ν ἡ καύχησις; ἐξεκλείσθη. (᾿Επίῤῥημα.)᾿Εξάλλωσ. κατ' α λλον τρόπον, παραδόξως. καθ' ὑπεροχήν. ᾿Εξαπίνης ἐξαίφνησ. ᾿Εξεπίτηδεσ. ἐπιτηδευμένως. ᾿Εξείησ. καθεξῆς· ὀρδιναίως. ἐπίῤῥημα τάξεως. ἑξῆς, καὶ πλεονασμῷ τῆς ¯ε¯ι διφθόγγου ἐξείης. ᾿Εξόχωσ. ἀντὶ τοῦ πάnu. Τὸ Ε μετὰ τοῦ Ο. (᾿Αρσενικόν.)᾿Εοχμόσ. καθὰ συνδέδεται ὁ τράχηλος. ἀπὸ τοῦ ε χω ἐχμὸς καὶ ἐοχμός. epsilon.786 (Θηλυκόν.)᾿Εορδία. χώρα. ῾Εορτή. χρόνος ἱερὸς κατὰ νόμους. ἑορτὴ πολλὰ ε χουσα· ἀπὸ τῶν πολλῶν ἀποτιθεμένων φορτία. ει ρηται δὲ ἀπὸ τῶν πρὸς τὰς ἑορτὰς ἐπειγομένων. (Οὐδέτερον.)᾿Εοικόσ. πρέπον, ο μοιον.῾Εόν. τὸ ι διον.᾿Εοικότα. πρόσφορα.᾿Εοικόσ. η τὸ ὁμοιοῦσθαι η τὸ πρέπον η τὸ δοκοῦν.᾿Εοίκασι τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι. τοῖς Λακωνικοῖς. παροιμία ἐπὶ τῶν ὠχριώντων καὶ ἰσχνῶν. Πύλος δὲ χώρα τῆς Λακωνικῆς. ε νθα Κλέων στρατηγήσας τοὺς αἰχμαλώτους ἀπὸ Σφακτηρίας ε λαβεν. (῾Ρῆμα.) Εοιγμεν. ἀντὶ τοῦ ἐοίκαμεν, κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπήν. ὡς δεδοίκαμεν, δέδοιγμεν.᾿Εόλητο. ἐκινεῖτο καὶ ἐτετάρακτο. Εολπα. η λπιζον. Εοργα. εἰργασάμην. ᾿Εοργώσ. ἐργασάμενος. κατθ' ὁμῶς ο , τ' ἀεργὸς ἀνὴρ ο , τε πολλὰ ἑοργώς. epsilon.787 Τὸ Ε μετὰ τοῦ Π. (᾿Αρσενικόν.)᾿Επακτὸς ο ρκοσ. ὁ μὴ αὐθαίρετος, ἀλλ' ἐφ' ο ν ε τερος α γει, η ο ν α ν τις αὐτὸς ἑκὼν ἑαυτοῦ ἐπάγηται. τουτέστιν ο ν ἀναιρεῖται.᾿Επακτήρ. ὁ κυνηγός.᾿Επακτροκέλησ. πλοῖον ληστρικὸν, μεταξὺ ἐπακτρίδος καὶ κέλητος, α περ καὶ αὐτὰ πλοιάρια ἐστίν. ᾿Επακτὸς ο μβροσ. σφοδρός. ᾿Επάντουσ. ὑψηλοῦ. Θουκυδίδης· ὑπὸ πολλῶν ἀπὸ τοῦ λόφου ἐπάντους ο ντος. Επαρχος πραιτωρίων. ὁ τῶν ἑῴων τῆς φορολογίας τὴν ἐπίστασιν ε χων παρὰ ῾Ρωμαίοις. ᾿Επάρατοσ. ἐπαγωγός· καὶ α ξιος κατάρας. καὶ ὁ ἐπικατάρατος. epsilon.788᾿Επαυλόσυνοσ. ὁ εἰς τὴν ε παυλιν ἰών.᾿Επαφρόδιτοσ. ἡδὺς, ἐπίχαρις.᾿Επενδύτησ. τὸ ἐσώτατον ἱμάτιον, ο καὶ ὑποκάμισον λέγεται.᾿Επέραστοσ. ὁ ἐπιθυμητὸς, ἐράσμιος, πολυπόθητος.῾Επέται. οἱ θεράποντες, παρὰ τὸ ε πεσθαι.᾿Επέτειος καρπόσ. ὁ παρ' ε τος.᾿Επειόσ. ο νομα ἐθνικόν. καὶ ᾿Επειῶν, τῶν ᾿Ηλείων. ἀπὸ ᾿Επειοῦ τοῦ ᾿Ηλίου βασιλέως αὐτῶν.᾿Επείκτησ. σπουδαῖος.᾿Επαίτησ. ὁ πτωχός. ἀπὸ τοῦ αἰτῶ, αἰτήσω, ἐπαιτήτης καὶ ἐπαίτης. ᾿Επηετανόσ. αὐτάρκης. Επηλυσ. ὁ ξένος ὁ νεωστὶ ἐλθὼν ἀπὸ ξένης. ἀπὸ τοῦ η λυσις, ο σημαίνει τὴν ε λευσιν. epsilon.789᾿Επημοιβοί. ἐπηλλαγμένοι, ω στε τὸν μὲν ε νθεν, τὸν δὲ ε νθεν ἐφέλκεσθαι.᾿Επηνέμιος πλοῦτοσ. ὁ ψευδόμενος καὶ ὁ ἀθρόον φανείς. καὶ νῦν ἐπηνέμιον βλέπω σε. ᾿Επηρεφέεσ. ἐπιρεφεῖς. ἐπὶ τὰ κάτω ἐστραμμένοι, κατωφερεῖς. η ἐστεγασμένοι. ἀπὸ τοῦ ἐρέπω, τὸ στέγω.᾿Επήτησ. ὁ λόγιος καὶ συνετός. καὶ ἐπητεία ἡ φρόνησις. epsilon.790᾿Επήτριμοι. πυκνοὶ, ἐπάλληλοι.᾿Επήβολοσ. ἐπιτευκτικὸς, ἐπιτυχής. η ὁ μέτοχος. *η ὁ γνωστικός.* τινὲς ἐπιβόλος γράφουσιν.᾿Επιβλήσ. ὁ τῇ θύρᾳ ἐπιβαλλόμενος μοχλός.᾿Επιάλτην. Ομηρος

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

καὶ Ἡσίοδος καὶ οἱ Ἀττικοι τὸν δαίμονα, διὰ δὲ τοῦ φ τὸν α νδρα Ἐφιάλτην. καὶ τὸν ῥιγοπύρετον λεγόμενον. Ἐπιβλήτησ. ὁ δόκιμος. epsilon.791 Ἐπιβρόντητοσ. ὁ ἐμβρόντητος. Ἐπιγνώμονασ. ἐπισκόπους. ἐπιγραφέας· τοὺς καθεστηκότας ἐπὶ τῷ γράφειν ἑκάστῳ, ο σον εἰσφέρειν ὀφείλουσιν εἰς τὸ δημόσιον. Ἐπιγραφεῖσ. οἱ τὰ δημόσια ἐπιγράφοντες. ὁπότε δεήσει ἀργύριον εἰσφέρειν εἰς τὸ δημόσιον τοὺς ἀστοὺς η τοὺς μετοίκους, οἱ ταῦτα διαγράφοντες ἐπιγραφεῖς ἐκαλοῦντο. Ἐπίδαυροσ. ο νομα τοπικόν. ἐν ῳ ὁ Ἀσκληπιὸς ἐτιμᾶτο. Ἐπιδαίσιος οι κοσ. ὁ ἐπίκοινος καὶ οὐ μεριστὸς, ὁ ἐπίσης καταλειφθεὶς δύο τισίν. Ἐπίδεσμοσ. ὁ ἐπὶ τῇ πληγῇ δεσμός. Ἐπιδήμιοσ. ἐμφύλιος η κοινὸς δημὸς, ο σημαίνει λῖπος. Ἐπίδοξοσ. ἐπιφανὴς καὶ ὁ προσδόκιμος, ὡς τό· ἐπίδοξος η ν αὐταρχῆσαι. Ἐπιθανήσ. ἐγγίζων τῷ θανάτῳ. ἀνὴρ πρεσβύτης νοσῶν καὶ ἐπιθανὴς ω ν. Ἐπιθυμηταί. πρόθυμοι. οἱ δὲ ἐμεγαλοφρόνουν τότε καὶ ἐπιθυμηταὶ ἐξίσταντο. epsilon.792 Ἐπικαιρότατοσ. ἐπιτήδειος. ἐν τοῖς ἐπικαίροις τῶν χωρίων τόποις. καὶ ἐπὶ καιροῦ, εὐκαίρως, ἁρμοδίως. Ἐπίκλητοσ. ε ξωθεν ἐρχόμενος. διὰ τῆς ἐπικλήτου καὶ ἀλόγου λοιδορίας ὑπέλαβε πιστότερος φανήσεσθαι. καὶ ὁ ἐπί τινι καλούμενος ὑποθέσει. Ἰουδαῖοι ἐπίκλητον ἑαυτοῖς τύραννον παρεισήγαγον. Ἐπικλίντησ. σεισμός. Ἐπικλοπώτεροσ. παραλογιστικώτερος. Ἐπίκλοποσ. κλέπτης, παραλογιστικὸς, η ἀπατεὼν καὶ ἐπιθυμητὴς τῶν ἀλλοτρίων. κλέπτειν γὰρ τὸ ἐπιθυμεῖν. ο θεν καὶ κλέπτης ὁ ἀλλοτρίων ἐπιθυμητής. Ἐπικούρειοι. οἱ φιλόσοφοι. Ἐπίκουροσ. βοηθός. κυρίως δὲ ἐπίκουροι οἱ ἀπὸ ξένης χώρας σύμμαχοι τῶν πολεμουμένων. Ἐπίκωμοσ. ὑβριστὴς, συγχαίρων, μέθυσος. Ἐπικωπητήρ. ὁ τροπωτὴρ ἱμᾶς. Ἐπίκωποσ. ξιφήρης. κώπη γὰρ ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους. ἐπίκωπος καὶ ὁ ἐπὶ τὴν κώπην καθήμενος. epsilon.793 Ἐπικριτήσ. σύμβουλος· δοκιμαστής. Ἐπικράτησ. ὁ δημαγωγὸς, ὁ καὶ ε φορος ἐπικαλούμενος. Ἐπικυδέστεροσ. νικητικὸς η ἐνδοξότερος. †κῦδος γὰρ ἡ δόξα.† Ἐπιεικήσ. πραΰς. παρὰ τὸ ει κειν καὶ ὑποχωρεῖν· καὶ γὰρ οἱ πραεῖς παραχωροῦσι καὶ οὐκ ἀντιτείνουσι. καὶ ἐπιείκεια ἐκ τούτου. Ἐπίλαμποσ. καταφανής. ου τως Ἡρόδοτος. Ἐπιλογισμόσ. ὁ κατὰ τὸν πρῶτον λόγον ἀνελθὼν καὶ τοῖς ε μπροσθεν ὑπερμαχῶν η ἀνθιστάμενος. Ἐπίμαργοσ. μεμηνώς. Ἐπιμασθίδιοσ. ὁ θηλάζων. ὁ δὲ νεώτατος παῖς ἐπιμασθίδιος η ν, ου ἡ μήτηρ ἀντείχετο. Ἐπιμελήσ. ὁ καθαρὸς α ρτος, καὶ ὁ ἀγωνιστὴς, καὶ ὁ σπουδαῖος, ὁ ἐπιμέλειαν ε χων. Ἐπινάστιοσ. ξένος, φυγὰς, μέτοικος. Ἐπίνειοι. οἱ παραθαλάσσιοι λιμένες, οἱ ε χοντες οἰκήματα. καὶ ἐπίνειον, παραθαλάσσιον χωρίον, ὁ λεγόμενος κατάβολος, παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ νήχεσθαι τὰς ὁλκάδας καὶ ὀκέλλειν. η πόλισμα παραθαλάσσιον, ε νθα τὰ νεώρια τῆς πόλεως εἰσίν. epsilon.794 Ἐπίξηνοσ. ὁ μαγειρικὸς κορμὸς, ἐφ' ῳ τὰ κρέα συγκόπτουσιν. Ἀριστοφάνης· ὑπὲρ ἐπιξήνου θελήσω τὴν κεφαλὴν ε χων λέγειν. καὶ ἐπὶ οὐδετέρου, ἐπίξηνον, τὸ νῦν ἐπίκοπον. Ἐπὶ ξυροῦ. ἐπὶ κινδύνου. ἐν αὐτῇ τῇ τοῦ πράγματος ἐπιτάσει. Ἐπ' οὐδόν. ἐπὶ τὴν φλιὰν, ἐπὶ τὸ πρόθυρον. Ἐπιπόλαιοσ. ἀντὶ τοῦ οὐ βαθὺς τὸν τρόπον. ὁ δὲ Σιλουανὸς η ν μὲν ἐπιεικὴς τὸν τρόπον, ἁπλούστερος δὲ τὰ η θη καὶ ἐπιπόλαιος. Ἐπίπλουσ. τὸ λῖπος. ἀπὸ τοῦ ἐκπλεῖν καὶ ἐξεπιπολῆς, ει ναι. Ἐπιούσιος αρτοσ. ὁ τῇ ἑκάστῃ οὐσίᾳ ἡμῶν ἁρμόζων, η ὁ καθημερινός. Ἐπίρρητοι. αἰσχροὶ, καταγνώσεως α ξιοι. ἐπίψογοι. Ἐπίρροθοσ. βοηθὸς, η καὶ ὁ ῥευματικός. ῥόδιον γὰρ τὸ ῥεῦμα. ὁ ποταμὸς ἐπίρροθος η ν. Ἐπίσαλοσ. ἀβέβαιος, εὐμετάπτωτος. ἐπισάλων τὲ τῶν τῆς σωτηρίας ἐλπίδων γενομένων αὐτοῖς, ἐξεχώρουν τοῦ α στεως. Ἐπίσιτοσ. ὁ τροφῆς χάριν ἐργαζόμενος. Ἐπισιτισμός. διάθρεψις. τροφή. Ἐπίσημοσ. ε νδοξος, ἐπιφανής. epsilon.795 Ἐπισπαστῆρες τῶν θυρῶν. τὰ προσηλωμένα σιδήρια, δι' ω ν ἀνακλίνεται καὶ ἐπιτίθεται ἡ πύλη. Ἐπιστάτησ. ὁ τοῦ λόχου ὀπίσω τεταγμένος. ὁ δὲ μετ' αὐτὸν πρωτοστάτης. καὶ ὁ εἰδήμων. Ἐπιστεφέασ. ὑπερχειλεῖς. ἐπιστεφέας τιθέμενοι τοὺς κρατῆρας. Ἐπιστημονικώτατοσ. σοφὸς, ἀκριβής. Ἐπιστήμων. εἰδήμων, γνωστικός. Ἐπίστιοσ. ὁ ε ποικος. παρ' Ἡροδότῳ. Ἐπιτακτοὶ στρατιῶται. οἱ προτεταγμένοι τὴν μάχην ἐφορᾷν καὶ τῷ πονοῦντι μέρει βοηθεῖν.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

Θουκυδίδης· καὶ τοὺς σκευοφόρους ἐντὸς τούτων τῶν ἐπιτακτῶν ἐποιήσαντο. Ἐπιτάῤῥοθοσ. βοηθός. ἐκ τοῦ ἐπίῤῥοθος γίνεται ἐπιτάῤῥοθος, πλεονασμῷ τῆς ¯τ¯α¯ρ συλλαβῆς. ὡς τὸ ἀτηρὴς, ἀταρτηρός.᾽Επιτήδειοσ. παρὰ τὸ δέος, ο σημαίνει τὸν φόβον, α δεος, πλεονασμῷ τοῦ ¯ι, α δειος, ὁ ἐστερημένος τὸ φοβεῖσθαι, καὶ ἐκτάσει τοῦ ¯α εἰς ¯η καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯τ, μετὰ τῆς ἐπὶ προθέσεως, ἐπιτήδειος. Ἐπιτιμητάσ. τιμηταὶ μὲν οἱ πρῶτόν ¯τ¯ι ἐκαλοῦντο τιμώμενοι, ἐπιτιμηταὶ δὲ οἱ χρόνῳ υ στερον τὰ αὐτὰ τιμώμενοι. epsilon.796᾽Επίτιμον. πλούσιον. η τὸν μὴ α τιμον.᾽Επίτονοσ. ὁ δεσμεύων ἱμᾶς πρὸς τὸν ἱστὸν τὸ κέρας.᾽Επίτριπτοσ. πονηρὸς, α ξιος ἐπιτριβῆναι καὶ πληγωθῆναι.᾽Επίφοροσ. ὁρμητικός. οὐδὲ πρὸς ἀδικίαν η πλεονεξίαν ἐπίφορος η ν.᾽Επολιόσ. ει δος ὀρνέου νυκτερινοῦ. Εποικοσ. μέτοικος ὁ ἐν πόλει, παρὰ Θουκυδίδῃ· α ποικος δὲ ὁ ἐν ἐρήμῳ τόπῳ πεμπόμενος οἰκῆσαι.᾽Εποίνιοσ. μέθυσος.᾽Επώμοτον. ἐγγυητὴν τοῦ ο ρκου.᾽Επώνυμοι. οἱ κατ' ἀρετὴν διαπρέποντες. ἐπώνυμοι, οὐχὶ οἱ καλούμενοι ὑπό τινων, ο τι μὴ σπανίως παρὰ τοῖς᾽Αττικοῖς, ἀλλ' ἀφ' ω ν ὀνομάζονταί τινες. ου τω τῶν φυλῶν ἐπωνύμους καλοῦσιν. οἱ δὲ Ιωνες καὶ ε μπαλιν χρῶνται.῾Ηρόδοτος· αὐτοί τε οἱ α νθρωποι καὶ ἡ γῆ αὐτέων ἐπώνυμοι τοῦ καταστρεψαμένου καλέονται. ἐπώνυμον δ' α ρχοντα οὐχ εὑρίσκω λεγόμενον.᾽Επ' ὠὐτόν. ἐπ' αὐτόν. epsilon.797᾽Επ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν αἰκιζομένων. ὁρῶν τὴν χεῖρα σου κειμένην καὶ λίαν μαστιγοῦσαν.᾽Επηοί. οἱ κατ' ἐπιγαμείαν συγγενεῖς.᾽Επώμαιοσ. τοῦ Ψελλοῦ· ἐπώμαιος ὁ τράχηλος· ε ρσαιον τὸ δροσῶδες. (Θηλυκόν.)᾽Επαύλειοσ. ἡ τῆς αὐλῆς ὁδός. Επαυλισ. ἡ κατοικία. η μάνδρα βοῶν καὶ προβάτων.᾽Επαγωγή. συμφορά. πειρασμός. ζημία, η αἰχμαλωσία, η τοι τὸ ὁπωσοῦν ἐπαγόμενον κακόν. η ἀπὸ τῶν μερικῶν ἐπὶ τὰ καθόλου ε φοδος, η λόγος διά τινων ἀληθῶν τὸ ο μοιον αὐτῷ ἀληθὲς οἰκείως ἐπιφέρων.᾽Επαγγελίαι. καθ' ω ν μὴ εἰσὶ κολάσεις ὁρμώμεναι κατὰ τοὺς κειμένους η δη νόμους.᾽Επαναφορά. τὸ ἀναφέρειν τῷ ἀνακοινοῦσθαι τῷ πλήθει.᾽Επακτρίσ. ει δος πλοίου. ἐμβάντες δὲ εἰς τὰς epsilon.798 ἐπακτρίδας καὶ δρομάδας ὁλκάδας τὸν ο ρμον περιενόστησαν. Ἐπαλλάξεισ. ἀντὶ τοῦ συναλλαγὰς η μίξεις. ου τως᾽Αντιφῶν.᾽Επαφή. ἡ περίεργος ψηλάφησις, καὶ ἡ πρόσψαυσις.᾽Επακτή. ἐκ τῆς λεπτῆς ψήφου τῆς σελήνης ἀριθμουμένη ἡμέρα.᾽Επάλξεισ. οἱ τῶν πύργων καὶ τῶν τειχέων προμαχῶνες. Ἐπαρυστρίδεσ. αἱ ἀντλήτριαι. ἀπὸ τοῦ ἀρύω, τὸ ἀντλῶ. εἰσὶ δὲ καὶ μικρὰ τρουλία, ἐν ταῖς λυχναψίαις.᾽Επαπόρησισ. πρότασις ἀπορίαν ε χουσα.᾽Επαπορία. ἡ ἐκ διαφόρων λόγων νουνεχὴς σύνθεσις, τὸ νῖκος εἰς ἑαυτὴν ἀποδεῖξαι σπουδάζουσα. *᾽Επίδαμνοσ. τὸ Διράχιον.*᾽Επέλευσισ. ὁρμή. ἐπιδρομή· ε φοδος.᾽Επεσβολίαισ. λοιδορίαις. παρὰ τὸ ε πεσι βάλλειν. epsilon.799᾽Επεξαγωγῇ. ἐμαστιγοῦτο ῥάβδοις, ει τα ἐπεξαγωγῇ ἐπιπράσκετο. δειλίας καὶ ἀποδράσεως τίμημα φερόμενος δοῦλος ει ναι.᾽Επευκτή. ἐπιθυμητὴ, εὐχῆς ἀξία.᾽Επειγωλή. ἡ σπουδή. ἀπὸ τοῦ ἐπείγω, ἐπειγωλή. Ἐπεισκύκλησισ. ἡ ἀνακύκλησις, η ἐπισύναξις.᾽Επεισφοραῖσ. καταδίκαις.᾽Επηγκενίσ. τὸ ἐπιμῆκες παρατεταμμένον ξύλον, η γουν ἡ μακρὰ σανίς. παρὰ τὸ ἐνέγκω η ἐνέκω, πλεονασμῷ τοῦ ¯γ, ἐνεγκὶς, καὶ τροπῇ τοῦ ¯ε εἰς ¯η ἐνηγκὶς, καὶ ἐν συνθέσει ἐπενηγκὶς, καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν καὶ μετάθεσιν τοῦ ¯ν εἰς ¯γ ἐπηγκενίς. ἐκ δὲ τοῦ ἐνέγκω γέγονεν ἐνείκω κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ἰῶτα. ἀλλά μ' ὑπήνεικαν ταχέες πόδες.᾽Επήλυσιν. α φιξιν, ἐπέλευσιν. ε κπεμψιν. μὴ πτερύγων τρομέοι τὶς ἐπήλυσιν– καὶ ἡ ἐπιδρομή. –ἐπήλυσιν ο φρ' ἀλέοιτο φώριον– η γουν λῃστρικήν.᾽Επήρεια. βλάβη. Θουκυδίδης· τοὺς δὲ φεύγοντας ἐκέλευον κατ' ἐπήρειαν δέχεσθαι αὐτούς. Ἐπητεία. ἡ ἐπέλευσις, καὶ ἡ φρόνησις, ὡς οι μαι. καὶ ἐπητύϊ καὶ συνέσει. epsilon.800 Ἐπιβάθρα. ἐπίβασις. οἱονεὶ ἐπιβάθραν αὐτῷ κατασκευάζουσα καὶ κατακόλπισιν. Ἐπιβολή. ε ννοια καὶ ἐπιχείρησις. ἐπὶ θεωρημάτων γεωμετρικῶν. καὶ ἡ ἐγχείρησις. καὶ ἡ προκάταρξις. καὶ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἡ ζημία.᾽Αριστοφάνης· ταύτης ἐπιβολὴν ψηφιεῖ μίαν μόνην. καὶ ἡ εἰσφορά.᾽Επὶ βύρσης ἐκαθέζοντο. τοῦτο παρὰ Σκύθαις

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἐτελεῖτο. ἐπειδάν τις ἠδικεῖτο πρὸς ἑτέρου, ἀμύνασθαι δὲ βουλόμενος ἑαυτὸν οὐκ ἀξιόμαχον μόνον ῳ ετο, βοῦν ἱερεύσας, τὰ μὲν κρέα κατακόψας η ψει, αὐτὸς δὲ ἐκπετάσας χαμαὶ τὴν βύρσαν, ἐκάθητο ἐπ' αὐτῆς εἰς τοὐπίσω, παραγαγὼν τὼ χεῖρε. καὶ τοῦτο ἐστὶ Σκύθαις ἡ μεγίστη ἱκετηρία. τῶν δὲ κρεῶν τοῦ βοὸς ὁ βουλόμενος μοῖραν λαμβάνων καὶ ἐπιβαίνων †τῇ βύρσῃ† τὸν δεξιὸν πόδα, ὑπισχνεῖται κατὰ δύναμιν ε καστος συμμαχεῖν. καὶ ε στιν αὐτοῖς τοῦτο ο ρκων ὁ βεβαιότατος.᾿Επίβδαι. αἱ μεθέορτοι ἡμέραι. διὰ τὸ πρὸς ἐπίδειξιν ταῖς πρότερον ἡμέραις γενέσθαι, α λλης ἐπιβαινούσης.᾿Επιγουνίδα. τὸ πρὸ τοῦ γόνατος α νω σαρκῶδες τοῦ μηροῦ. ε νιοι δὲ τὴν ἐπωμίδα.᾿Επίγνωσισ. ἡ μετὰ τὴν πρώτην γνῶσιν τοῦ πράγματος κατὰ δύναμιν παντελὴς κατανόησις. epsilon.801 ᾿Επίδοσισ. ἡ πρὸς τὸ καλὸν αυ ξησις. καὶ ἡ προκοπὴ καὶ προσθήκη. λέγεται καὶ ἡ χάρις καὶ ἡ δωρεά.᾿Επιδορατίσ. ὁ σίδηρος τοῦ ἀκοντίου.᾿Επιδημία. ἡ συγκατάβασις.᾿Επὶ Δηλίῳ μάχη. τὸ Δήλιον χωρίον ἐστὶ τῆς Βοιωτίας, ἐν ῳ μαχόμενοι οἱ᾿Αθηναῖοι ὑπὸ τῶν Βοιωτῶν ἐνικήθησαν.᾿Επιθυμία. δύναμις ψυχῆς, ὀργῆς ἀφανιστική· η ἐμψύχου πρώτη ὁρμὴ πρός τι τῷ φιλουμένῳ. η πόθον τῆς καθ' ἡδονὴν ἀπολαύσεως· η λύπην ἐπὶ τῷ μὴ κατ' ἐξουσίαν ο ντι καταθυμίῳ· η τινὰ σχέσιν ου μὴ πάρεστιν ἡ ἀπόλαυσις· η νοερά τις τῶν θείων φύσεων ὀρεκτικὴ κίνησις. ᾿Επίκληροσ. ἡ ἐπὶ παντὶ τῷ κλήρῳ ὀρφανὴ καταλελειμμένη, μὴ ο ντος αὐτῇ ἀδελφοῦ· ἡ δὲ αὐτὴ καὶ ἐπικληρίτης.᾿Επίπροικοσ. ἡ ἐπὶ μέρει τινὶ τοῦ κλήρου· η τε προῖκα ε χειν ἀδελφοὺς ε χουσα.᾿Επίδικοσ. ἡ ἀμφισβητουμένη· ἐπίκληρος τίνι αὐτὴν χρὴ γαμηθῆναι.᾿Επίδοσιν. αυ ξησιν, ἐπὶ ἀρετῆς, η προσθήκην. Προκόπιος· ὁ δὲ φιλοσοφῶν ἀνεμπόδιστος, εἰς ἐπίδοσιν διετέλει.᾿Επιθέτουσ. μὴ πατρίους ἑορτάς. καὶ Λυσίας epsilon.802 ἐπιθέτους ἐπιστολὰς τὰς δοθείσας τισὶν, ω στε διακομίσαι.᾿Επὶ καλάμῃ ἀροῦν. ε θος ἐστὶ τοῖς γεωργοῖς παρ' ἐνιαυτὸν ἀργὴν καταλείπειν τὴν γῆν, ο πως ἀκεραίους ἐκτρέφῃ τοὺς καρπούς. ᾿Επικαρπίασ. τὰ κέρδη.᾿Επικαμπὴς τάξισ. ἐπὰν τὰ μέσα τοῖς πολεμίοις προσπίπτει, τὰ δὲ κέρατα ἐκ τῶν ὀπίσω μερῶν ο ρθια ἐφ' ἑαυτὴν ε χει τεταγμένα.᾿Επικηρυκεία. ἡ ἐκ τῶν πολεμίων φιλία, η τὸ περὶ φιλίας καὶ διὰ λόγων κήρυκας πέμπειν. †καὶ ἐπικηρυκεύεται† διὰ κήρυκος τινὸς συνθήκας τινὰς η πρεσβείας ποιεῖται. ᾿Επισύστασισ. ἡ ἐπὶ δευτέρου ἐπανόρθωσις. Παῦλος ὁ᾿Απόστολος· ἡ ἐπισύστασίς μου ἡ καθημερινή.᾿Επίκλησιν. ἐπωνυμίαν.᾿Επικαγχάστρια. ἀντὶ τοῦ εἰωθυῖα γελᾶν. η ἡ γελάστρια.᾿Επὶ κόῤῥησ. ἐπὶ κεφαλῆς· ἐπὶ αὐχένος. βέλτιον δὲ ἐπὶ τῆς γνάθου ἐκλαμβάνειν, ο κατ' ε θος λέγομεν ῥάπισμα. καὶ οἱ ῥήτορες, ου τως γὰρ χρῶνται. ει ρηται δὲ ἀπὸ τῆς τριχώσεως τῆς ἀπὸ μήνιγγος κατιούσης. τινὲς δὲ τὴν ο λην κεφαλὴν φασίν.᾿Επίμαχοσ. δυναμένη πολεμεῖσθαι. οἱ δὲ ἐποepsilon.803 ρεύοντο ἐπὶ χωρίον, ο ἐδόκει ἐπιμαχώτατον ει ναι. καὶ ἐπίμαχον.᾿Επιμέλεια. ἡ σπουδὴ, ἡ φροντίς.᾿Επινέμησισ. ὁ τοῦ χρόνου μερισμός.᾿Επίνοια. ο ταν τις τὰ ο ντα ἐν τῇ διανοίᾳ θεωρῇ.᾿Επιωγαί. σκέπαι, καταδύσεις, σύγκλεισμοι, παραθαλάσσιοι τόποι, οι ς τὰ κύματα προάγνυνται. ἀπὸ τοῦ ἐποῖσαι, ο ἐστι συγκλεῖσαι.᾿Επιπνοίασ. ἐκπνεύσεως, ἐπιχορηγίας η ἐνθουσιασμοῦ. οἱ δὲ῾Ρωμαῖοι θείας ἐπιπνοίας τινὸς ἐπεπλήρωντο. ᾿Επιποθία. ἡ ἀγάπη.᾿Επιπολάσ. τὰ ω νια. τοὺς῾Ρωμαίους θαῤῥεῖν συνέβαινε κρατοῦντας τοῦ περὶ τὰς ἐπιπολὰς τόπου.᾿Επιπρεπείαισ. στολαῖς εὐπρεπέσιν. ὁ δὲ ᾿Αννίβας κατεσκευάσατο περιθετὰς τρίχας ἁρμοζούσας ταῖς τῶν ἡλικιῶν ἐπιπρεπείαις.᾿Επίπληξισ. ἡ ἐπιτίμησις.᾿Επίῤῥησισ. ὁ ψόγος καὶ ἡ κατηγορία.᾿Επιῤῥοή. ὑδάτων ἐπίῤῥοια. epsilon.804᾿Επίσαλοσ. ἀβέβαιος, εὐμετάπτωτος. ἐπισάλων δὲ τῶν τῆς σωτηρίας ἐλπίδων γενομένων αὐτοῖς ἐξεχώρουν τοῦ α στεος.᾿Επισίτισισ. τὸ εἰς τὴν τροφὴν καὶ εἰς τὸ σιτεῖσθαι διδόμενον. ᾿Επίσκηψισ. δίκη καὶ ψευδομαρτυρούντων. καὶ ἡ πρόφασις. ᾿Επισκότησισ. τὸ ἐπικεῖσθαι τινί· καὶ ἀποτειχίζειν τὸ φῶς.᾿Επίστασισ. γνῶσις· καὶ ἡ προσοχὴ καὶ ἡ μίμησις. ὁ δὲ ᾿Ασδρούβας πέφυκεν ἡμῖν α ξιος ἐπιστάσεως ει ναι καὶ ζήλου.᾿Επιστασία. γνῶσις. καὶ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἡ προστασία.᾿Επισφαλήσ. βλαβερὰ, ἐπικίνδυνος.᾿Επιστήμη. ἡ γνῶσις τοῦ πράγματος. ᾿Επιστολή. ἐπίσκεψις, ἐντολή. ὁ δὲ τῷ ἱερεῖ ἐπιστολὰς λέγει καθεύδοντι. καὶ Κρατῖνος· α κουε νῦν καὶ τήνδε τὴν ἐπιστολήν. καὶ ὁ Πλάτων· μεμνημένοι τῆς τοῦ πατρὸς ἐπιστολῆς οἱ ξυστήσαντες ἡμᾶς.᾿Επιστρέφεια. ἡ ἀγχίνοια. ἐπιστρεφὴς ω ν καὶ ἀγχίνους ο μως μέν τι εὐπαράγωγον ἐπεδείκνυτο. epsilon.805᾿Επιστροφῆσ. ἀμύνης. καὶ κοινῆς αὐτοὺς ἐπιστροφῆς ε φη τεύξεσθαι. καὶ ἡ συνέλευσις η τὸ πλῆθος καὶ ἡ συνάθροισις.᾿Αριστοφάνης· μυρίαι κακῶν ἀναστροφαί.᾿Επὶ σχολῆσ. ἀπραγμόνως φιλοσοφεῖν. ἀντὶ τοῦ ἀπὸ εὐκαιρίας η ἀργίας.᾿Επὶ τῇ καταπαύσει. η γουν τῇ ἀποθέσει. ἐπὶ τῇ καταπαύσει τῆς κιβωτοῦ.᾿Επιτολή. ἡ ἀνατολὴ η φαῦσις τῶν ἀστέρων.᾿Επιτήδευσισ. σπουδὴ, ἐργασία. ὁ δὲ η ν εὐτελὴς τὴν ἐπιτήδευσιν. ᾿Επιτηδειότησ. ἰδιότης φυσικὴ διὰ μαθήσεως κινουμένη, ἐφ' α ἐστι δεκτική.᾿Επιτιμία. ἡ εὐπραγία, η ἡ μὴ ἀτιμία. ὁσάκις αὐτὸν κινδυνεύοντα περὶ τῆς ἐπιτιμίας η τῆς πατρίδος η τοῦ βίου παντὸς διεσώσατε.᾿Επιτομή. συντομία, η σύντομος τῶν κεφαλαίων παράδοσις.᾿Επὶ τῇ ὠδῖνι. ἐπὶ τῷ πόνῳ· ἐπὶ τῇ θλίψει.᾿Επιτροπή. παρατροπή. ὁ δὲ Λεύκιος προχειριζόμενος διαπέμπεσθαι πρὸς τοὺς Λαπατηνοὺς καὶ λαλεῖν ὑπὲρ ἐπιτροπῆς, ἀπαράσκευος η ν εἰς τὸ μέλλον.᾿Επιφάνεια. πέρας σώματος η τὸ μῆκος καὶ epsilon.806 πλάτος μόνον ε χον, βάθος δὲ ου . αυ τη δὲ κατ' ἐπίνοιαν καὶ οὐ καθ' ὑπόστασιν λέγεται. ἐπιφάνεια καὶ ἡ τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν᾿Ιησοῦ Χριστοῦ ε νσαρκος οἰκονομία. ἐπιφάνια δὲ ἐπὶ οὐδετέρου, ι.᾿Επίφασισ. δήλωσις, ε νδειξις. οἱ δὲ η κον μετὰ παιανισμοῦ καὶ στεφάνων καὶ τῆς τῶν νικώντων ἐπιφάσεως.᾿Επιφοραῖσ. καταδίκαις, ἐπελεύσεσιν. οἱ δὲ πεισθέντες καὶ παραδόντες ἑαυτοὺς εἰς τὴν ἐπιφορὰν τῶν πολεμίων, ἀπέθανον γενναίως. ᾿Επιφροσύνη. σύνεσις· φρόνησις.᾿Επιφοίτησισ. ἐπέλευσις, παρουσία.᾿Επιφρίξ. ἡ ἐπανάστασις τῶν κυμάτων. η φρίσσει τὶς φόβῳ η ψύχει η ὀργῇ, περὶ ἐμψύχων. οὐ τὰς φαλάγγας φρίσσειν. η ἐπιφρὶξ ἐστὶν ἡ ἐξ ἐπιπολῆς τοῦ κύματος κίνησις. ᾿Επιφυλλίσ. ἡ ἐν τῷ τρυγήτῳ λανθάνουσα σταφυλὴ μικρὰ ἐν τοῖς φύλλοις. ᾿Επιχειροτονία. ἡ τῶν χειροτονητῶν ἀπόστασις.᾿Επὶ χειρῶν ἀροῦσί σε. ἀντὶ τοῦ χειραγωγήσουσιν. ποδηγήσουσιν. ὑπερείσουσιν ἀσθενοῦντα. παντοδαπὴν ἐπικουρίαν προσοίσουσιν. epsilon.807᾿Επιχώρησισ. συμπάθεια, παραχώρησις.᾿Επὶ χώρασ. ἐπὶ τόπου.᾿Εποπτεία. ἡ ἐπίσκεψις.᾿Εποποιΐα. ἡ διὰ ἡρωϊκοῦ μέτρου ἱστορία. καὶ γὰρ στερουμένη μύθου ποίησις ἐποποιΐα ἐστίν.᾿Εποχή. κατοχὴ, η δίκτυα ἀγρεύοντα τοὺς ἰχθύας. ἐποχὴ ἐστὶ καὶ ἡ μοῖρα, ἐν ῃ καταλαμβάνεται ο , τε η λιος καὶ ἡ σελήνη καὶ ε καστος τῶν πλανητῶν.᾿Επωβελίαν. ζημίαν. ο ἐστι τὸ ε κτον μέρος τοῦ τιμήματος. η τὸ ε κτον τίμημα τῆς δίκης. η ἐπωβελία ἐστὶ τὸ κατὰ τῶν ἐγκαλούντων ἐκτείνειν ὀβολόν. ταύτην δὲ ζημίαν ε ταξαν᾿Αθηναῖοι.᾿Επωμίσ. ει δος περιβολαίου.᾿Επηγορία καὶ κατηγορία. ἀντὶ τοῦ μέμψις καὶ λοιδορία.᾿Επωτίδεσ. τὰ ἑκατέρωθεν πρώρας ἐξέχοντα ξύλα.᾿Επιλαρχίαι. δύο ι λαι ἱππέων, ἀνδρῶν ¯ρ¯κ¯η. ᾿Επισυναγωγὴν τὴν συμφωνίαν ἐκάλεσεν ὁ᾿Απόστολος. μὴ ἐγκαταλιπόντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν.᾿Επ' εὐλογίαισ. μετὰ δαψιλείας καὶ ἁδρότητος. ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις. epsilon.808 (Οὐδέτερον.)᾿Επαύλια. τὰ μετὰ τὴν ἐχομένην ἡμέραν τῶν γάμων παρὰ τοῦ τῆς νύμφης πατρὸς δῶρα φερόμενα τῷ νυμφίῳ.᾿Επαγωγά. ἀπατηλά. Επαθλον. νικητικὸν βραβεῖον, τὸ ἐπὶ τῇ νίκῃ διδόμενον.᾿Επ' αὐτόπτῳ.᾿Επ' αὐτοφώρῳ. *ἐπ' ὀφθαλμοῖς, ἐπ' αὐτῷ τῷ κλέμματι.*᾿Επακτόν. ξένον, ἐπαγόμενον, σφοδρόν.᾿Επᾴσματα. τὰ ὑπὸ τῶν γραῶν τοῖς νηπίοις ἐπᾳδόμενα· αι τινες καὶ τὰ μέτωπα τῶν παίδων ἀποπτύουσι καὶ ἀναλείχουσι, καὶ πρὸς ἀστέρας καὶ σελήνην βλέπουσιν.᾿Επασσύτερον. πυκνότερον.᾿Επάλληλον. συνεχὲς, η ο μοιον. *᾿Επ' αὐτόπτῳ. ἐπ' αὐτοφώρῳ.*᾿Επαισχέσ. αἰσχύνης παραίτιον. Επεα. λόγοι. Ομηρος· ε πεα πτερόεντα προσηύδα. ο ἐστι λόγους ἐπτερωμένους καὶ ταχεῖς.᾿Επείσακτον. ξένον. ἐπίσακτον δὲ, τὸ ἐπὶ τοῦ σάγματος κείμενον, ἰῶτα.᾿Επεισόδιον. τὸ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

εἰσφερόμενον τῷ δράματι γέλωepsilon.809 τος χάριν, ε ξω τῆς ὑποθέσεως ο ν. καταχρηστικῶς δὲ τὸ ἐξαγώνιον α παν πρᾶγμα.᾿Επέτειον. τὸ ἐπὶ τοῦ νῦν ε τους. ε πετος γὰρ δεῖ λέγειν τὸν ἐνεστῶτα καιρὸν, οὐ διὰ τοῦ φ, ἐφέτος.᾿Επ' η ματι. ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. ἐπ' η ματι σχεδόν τι ἐδάκρυσεν.᾿Επῆρεσ. παρεσκευασμένον, ε τοιμον. τὸ δὲ πλοῖον ἐπῆρες η ν, εἰς ο τὸν α νθρωπον ἐμβάλλουσι, καὶ ἀποπλεῖ.᾿Επίβοον. ἡ ἐκ βοὸς θυσία.᾿Επιγενήματα. τὰ ἐξύστερα τοῖς τραύμασιν ἀναφυόμενα. μηδὲν η ττον τῶν ἐπιγενημάτων ποιεῖσθαι λόγον.᾿Επιγράμματα. πάντα τὰ ἐπιγραφόμενά τισιν, κα ν μὴ ἐν μέτροις εἰρημένα, ἐπιγράμματα λέγονται.᾿Επίγυια. τὰ πρυμνήσια. τὴν δ' ἀπὸ τοῦ ῥεύματος πλευρὰν ἠσφαλίζοντο τοῖς ἀπὸ γῆς ἐπιγυίοις.᾿Επίγεια. τὰ πρόσκαιρα.᾿Επὶ Δελφινίῳ. δικαστήριον᾿Αθήνησιν.᾿Επιδεέσ. ἐνδεὲς, ἐλλεῖπον.᾿Επιδιετὲς ἡβῆσαι. ἀντὶ τοῦ ε νδεκα ἐτῶν γεγονέναι· τὸ γὰρ ἡβῆσαι μέχρι ¯ι¯δ ἐστίν. ἀλλ' epsilon.810 οἱ ε φηβοι παρ'᾿Αθηναίοις ὀκτωκαιδεκαετεῖς γενόμενοι ἐλέγοντο.᾿Επίδικα. οι ς α ν τις ἐπεδικάζετο ὡς προσήκουσιν αὐτῷ κατὰ νόμους ἀγχιστείαν, εἰ μὴ ει εν υἱεῖς η υἱωνοὶ τῷ τετελευτηκότι, μήτε μὴν διαθῆκαι, ταῦτα ἐπίδικα καλεῖται.᾿Επίζηλον. τὸ ἐπίφθονον.᾿Επίηρα. ἐπιθυμητὰ, η ἐπίηρα ἡ μετ' ἐπικουρίας χάρις. ἐκ τοῦ ἐρῶ, ε ρανον, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ ε κτασιν η ρα. εἰς δὲ τὴν καθολικὴν ευ ρον ου τως· ε στιν η ρ, ἡ ἐπικουρία, καὶ ὀξύνεται· ἡ γενικὴ η ρος, η ρα, καὶ ἐν συνθέσει ἐπίηρα. ᾿Επίθετον. ο νομα τὸ ἐπὶ κυρίων η προσηγορικὸν ὁμωνύμως τιθέμενον, καὶ δηλοῦν ε παινον η ψόγον. λαμβάνεται δὲ τριχῶς· ἀπὸ ψυχῆς, ἀπὸ σώματος, ἀπὸ τῶν ἐκτός. ἀπὸ μὲν ψυχῆς, ὡς σώφρων, ἀκόλαστος· ἀπὸ δὲ σώματος, ὡς ταχὺς, βραδύς· ἀπὸ δὲ τῶν ἐκτὸς, ὡς πλούσιος, πένης.᾿Επιθυμητικόν. τὸ θελητικόν.᾿Επίκηρα. φθαρτὰ, θνητὰ, ἐπιθανάτια. κῆρ γὰρ ὁ θάνατος.᾿Επίκλοπον. δόλιον, παραλογιστικόν. ᾿Επίκλην. ὀνομασίαν. epsilon.811᾿Επικαιρότατον. ἐπικινδυνότατον.᾿Επικείμενα. ἀντὶ τοῦ ἐπιφέροντα. καὶ κειμήλια κάλλιστα στέλλουσιν ἐπικείμενα χρυσίου λίτρας δισχιλίας.᾿Επίκλαυτον. γοερὸν, θρηνητικόν.᾿Αριστοφάνης· κελαρίζει ἐπίκλαυτον ἀηδόνιον νόμον.᾿Επίκλημα. ε γκλημα.᾿Αγαθίας· εὐπρεπέστατα ῳ οντο ἀποσείσασθαι τὸ ἐπίκλημα.᾿Επίκλιντρον. ει δος κόσμου γυναικείου. τοῦτ' ἐπίκλιντρον ἀποβάλλον. ᾿Επιθήματα. σκεπάσματα.᾿Επίκοινον. ο τῷ μὲν ει δει διαφέρεται, οὐ διαλλάττεται δέ. ἐπίκοινον γένος τὸ ἐν μιᾷ φωνῇ μετὰ ἑνὸς α ρθρου, η μόνου ἀρσενικοῦ η μόνου θηλυκοῦ, σημαῖνον τὸ γένος, οι ον· ὁ κόραξ, ὁ ἀετὸς, ὁ ἰχθὺς, ἡ κορώνη, ἡ χελιδών. ᾿Επικόλλωμα. τὸ μετὰ τὴν τῶν α ρτων διάτρησιν περισσευόμενον. κόλλιξ γὰρ ὁ α ρτος, ο θεν καὶ κολλούριον ἀπὸ τοῦ κολλοβόν. epsilon.812 ᾿Επιμείλιον. τὸ ἐξώπροικον. καὶ ἐπιμειλίδες νύμφαι.᾿Επίνειον. ἀκρωτήριον, η παραθαλάσσιον χωρίον, ὁ λεγόμενος κατάβολος. παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ νήχεσθαι τὰς ὁλκάδας, καὶ ὀκέλλειν. η πόλισμα παραθαλάσσιον, ε νθα τὰ νεώρια τῆς πόλεως εἰσίν.᾿Επίνητρον. τὸ ἐπὶ τῶν γονάτων, ἐφ' ου τὴν κρόκην ε νηθον.᾿Επίξηνον. ξύλον, ἐφ' ου κρέα ε κοπτον, η μᾶλλον κόπτουσι. τὸ νῦν ἐπίκοπον. λέγει δὲ τὸν μακελλικὸν κορμόν. ᾿Επιπόρπημα. πόρπη μέν ἐστιν ἡ α νωθεν τῆς χλαμύδος σύνθεσις, ἐπιπόρπημα δὲ τὸ ἐπὶ τῇ πόρπῃ κόσμημα, λίθινον η χρυσοῦν η ἀργυροῦν.᾿Επὶ Παλλαδίῳ. δικαστήριον ᾿Αθήνησιν, ἐν ῳ οἱ ἐφέται ἀκουσίου φόνου ἐδίκαζον.᾿Επιτίμιον. ἡ τιμή. καὶ ὁ θεόλογος· ι ν' ε χω τὸ ἐπιτίμιον. καὶ γράφεται ἐπίτιμον. epsilon.813᾿Επίπαστα. τὰ ἐπιπλασσόμενα τῷ σώματι α λφιτα. ε θος γὰρ ει χον ποιεῖν πλακοῦντας η α ρτους, καὶ ἐπιπάσσειν τινὰ καρυκεύματα η ἁλμυρά. καὶ ἐκ τούτου ἠναγκάζοντο πίνειν πολλά.᾿Επίπεμπτον. Λυσίας ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ τὸ πέμπτον ει πεν. Επιπλα. ἡ μὴ ε γγειος κτῆσις, ἀλλ' ἐπιπόλαιος. οἱ δὲ ἐπίπλεα αὐτὰ φασίν.῾Ηρόδοτος· καὶ τράπεζαν ἐπιπλέην ἀγαθῶν παντοίων παραθέντες.᾿Επίπονον. καματηρόν.᾿Επιπόλαιον. τὸ πλέον ἐπάνω. ᾿Επίπεδον. τὸ ἰσόπεδον, η ἐπιφάνεια ἐξ ι σου ταῖς ἐφ' ἑαυτῆς εὐθείαις κειμένη.᾿Επὶ Πρυτανείῳ. δικαστηρίῳ. ο ταν τὸ ἀποκτεῖναν βέλος ῃ φανερὸν, η λίθος η τὶ τοιοῦτον, ὁ δὲ δράσας μὴ ῃ . ἀρχαῖον γὰρ ε θος τὸ καὶ α ψυχα κρίνειν.᾿Επὶ ῥητοῖς

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσης του.

γέρασιν. ἐπὶ φανεραῖς τιμαῖς, ἐπὶ ὁμολογουμέναις. Ἐπίῤῥημα. λέξις α κλιτος, κατηγοροῦσα τῶν ῥηματικῶν ἐγκλίσεων. Ἐπὶ σημείου. ἐπὶ υ ψους. epsilon.814 Ἐπισίτια. τὰ εἰς τροφὴν καὶ εἰς τὸ σιτεῖσθαι διδόμενα. ταῦτα δὲ ἐνίοτε καὶ σιτίον ἐκάλουν.Ἐπίσκοπα. ευ στοχα. τὴν α φεσιν τῶν βελῶν κατ' ι σον βιαίαν καὶ ἐπίσκοπα ἰέναι. ἐπίῤῥημα δέ ἐστι τοῦτο. * Ἐπικάλυμμα προβλήματος διαφέρει. τὸ γὰρ ἐπικάλυμμα χάριν στέγης ἐπινενόηται, ὡς τὸ ἱμάτιον· τὸ δὲ πρόβλημα χάριν φυλακῆς, ὡς τὰ ο πλα καὶ τὰ ἀμυντήρια ο ργανα.*Ἐπισκύνιον. τὸ ἐπικείμενον τῷ μετώπῳ, η ἡ αἰδὼς, η τὸ τοῖς ὀφθαλμοῖς δέρμα, τὸ ἐπάνω τῶν ὀφρύων. ἐπισκύνιον δὲ κατὰ μετάθεσιν τοῦ λ εἰς ν. σκύτος γὰρ λέγεται τὸ δέρμα, ο θεν καὶ σκυτοδέψης. Ἐπίσημα. τὰ ὑπερέχοντα. *Ἐπιλήψιμον. ψεκτὸν καὶ διαβαλλόμενον.*Ἐπιτελεοῦν καὶ ἐπιτελέωμα. τὸ ἐπὶ πᾶσι θυόμενον. ὑπὲρ τοῦ τελείας γίνεσθαι τὰς πρότερον θυσίας. Ἐπιστήματα. στῆλαι ἐπιτάφιοι. σεμνῶς τὲ καὶ σοβαρῶς ἐπιστήματα ἐπέστησαν. Ἐπίστιον. στρατιωτικὸν κατάλυμα. Ἡρόδοτος· ὁ δὲ ἀγηλατέει τὰ ἐπίστια τῶν Ἀθηναίων. epsilon.815 Ἐπίσταλμα. ε νταλμα, ἐντολὴν η ἐπιστολήν. ἐπίσταλμα βάρβαρον ἐπιχωριάζον Ἀλεξανδρεῦσι. καίτοι οὐ μόνον τὸ ἐπιστεῖλαι καὶ ἐπεσταλκέναι, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπεστάλθαι, ε στι παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Θουκυδίδης· καὶ οἱ μὲν Βοιωτοὶ καὶ οἱ Κορίνθιοι ταῦτ' ἐπεσταλμένοι ὑπὸ τοῦ Ξελάρους καὶ Κλεοβούλου. Ἐπίβοιον θῦμα. ο ἷς μετὰ βοός.Ἐπισφυρίοισ. τοῖς ἐπὶ τῶν κνημίδων περιδεδεμένοις. Ἐπιτελῆ. τὰ εἰς πέρας ἀγόμενα. ὁ δὲ ὑπέσχετο πάντα ἐπιτελῆ ποιήσειν.Ἐπίτευγμα. ἐπιτυχία. οἱ δὲ θαυμάσαντες τὰ πλήθη τῶν κατοικούντων τὴν Αι γυπτον καὶ τὰ τούτων ἐπιτεύγματα. epsilon.816Ἐπιτείχισμα. ἐποικοδόμημα.Ἐπίτηδεσ. ἐπιτήδειον, η ἐκ σπουδῆς. ου κουν ἐπίτηδες ξυνελέγομεν.Ἐπιτήδευμα. α σκησις, μάθησις, καὶ ἡ τοῦ βίου διαγωγή.Ἐπιτίμιον. ἡ ἐντολή. η ὁ μισθὸς, καὶ τὸ ἐπ' ἀμοιβῇ ἀγαθοῦ ε νεκα τιμῆς διδόμενον.Ἐπίτιτθον. ὑπομάζιον, ὑπὸ τὴν τροφήν. η ν δὲ τὸ νήπιον ὑπότιτθον. Ἐπιτραπεζώματα. τὰ ἐπιτιθέμενα τῇ τραπέζῃ βρώματα.Ἐπίσσωστρα. οἱ ἐκτὸς τῶν τροχῶν σιδήρειοι κύκλοι, οἱ ἐπὶ τὴν γῆν κυλιόμενοι. σῶστρον δὲ καὶ ἐπίσσωστρον πλεονασμῷ τοῦ ς. ει ρηται δὲ ἀπὸ τοῦ σῶ τὸ ὁρμῶ. epsilon.817 Ἐπιφάνια. ἡ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ε νσαρκος οἰκονομία. Ἐπίφθονον, τὸ ἐπίζηλον. Ἐπιφορήματα. τὰ τραγήματα παρὰ Ἡροδότῳ.Ἐπιχειλέσ. τὸ μὴ πλῆρες μέτρον, ἀλλ' ἀπολειπόμενον.Ἀριστοφάνης· τὴν πόλιν ἡμῶν μεστὴν ἐποίησεν εὑρὼν ἐπιχειλῆ. Ἐπίχειρα. τὰ διὰ τῶν χειρῶν κέρδη. κυρίως δὲ οἱ μισθοί.Ἐπουσιώδη. τὰ ἀχώριστα συμβεβηκότα οἱ φιλόσοφοι καλοῦσιν. ἐπουσιῶδες ἐξ αὐτῆς τῆς τοῦ ὑποκειμένου οὐσίας ὑπάρχον, ἰδίοις δὲ διαλλάττον συμβεβηκόσιν.Ἐπουσιῶδεσ. ο ου τε παρὸν σώζει, ου τε ἀπὸν φθείρει, ὡς ἐπὶ τοῦ λευκοῦ.Ἐπόγδοον. τὸ δεδανεισμένον, ω στε τοῦ κεφαλαίου τὸ ο γδοον μέρος λαβεῖν τὸν δανειστὴν, οι ον τριώβολον τοῦ τετάρτου δραγμοῦ. Εποσ. τὸ λόγιον. Επος πρὸς ε πος ἠρειδόμεθα. τουτέστιν ἀντεβάλλομεν, καὶ ἐφιλονεικοῦμεν. Ἑπταβόειον. ἑπτάβυρσον, ἑπτάπτυχον καὶ ἑπτάβοιον. epsilon.818Ἑπταπλασίονα. πολυπλασίονα. ὁ γὰρ ἑπτὰ ἀριθμὸς ἐπὶ πλήθει τάττεται. Ἐπύλλια. τὰ ε πη, τὰ λόγια. ὑποκοριστικῶς. ἐπύλλια ξυλλέγω. Ἐπώνια. τέλος ἐστὶ τὸ ἐπὶ τῇ ὠνῇ διδόμενον. ει η δ' α ν ι σως ἡ πέμπτη.Ἐπώνυμον. τὸ μεθ' ἑτέρου κυρίου καθ' ε ν λεγόμενον. ἐπωνυμίαν θέμενοι Μαρκίῳ Κόρβινον.Ἐπιβόημα. ἐπιφώνημα. Θουκυδίδης· ὁ δὲ, ει τε τὸ ἐπιβόημα–. Ἐπίηρα. ἐπιθυμητά. η ἡ μετ' ἐπικουρίας χάρις. οἱ δὲ νεώτεροι ἀντὶ τοῦ ε νεκα φασίν.Ἐπικάρσιον. πλάγιον, οὐκ εὐθύ. ου τως Ἡρόδοτος. Ἐπὶ κεφαλαίου. συντόμως, ταχέως. μνησθεὶς δὲ ἐπὶ κεφαλαίου τῶν γεγονότων αὐτοῖς ἐλαττωμάτων.Ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων. ἐπὶ τῶν φθασάντων γενέσθαι. Ἐπιχειρημάτων. ἐννοιῶν. Ἐπιμέλεον. φροντίδος α ξιον. Ἡρόδοτος· ὡς παρεξῄει ἡ γυνὴ, ἐπιμέλεον τῷ Δαρείῳ ἐγένετο.Ἐπίταγμα. δύο τέλη ἱππέων, ἀνδρῶν ἐννακισχιλίων ἐννενηκονταέξ. epsilon.819 Ἐπαύκλια. τραγήματα. τοῦ Ψελλοῦ· ἐπαύκλια τραγήματα. ἐλεὸν τράπεζά τις. (Ῥῆμα.) Ἐπαΐοι. ἀκούοιτο,

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

αἰσθάνοιτο, ἀντιλαμβάνοιτο, συγκατατίθοιτο. α ρχειν δὲ αὐτῶν ε ταξε λοχαγούς, ἀμφοτέρων τῶν διαλέκτων ἐπαΐοντας.᾿Επαναβάλεσθε. περιστολίσασθε. ἱμάτια τ' ἀνδρεῖα ἐπαναβάλεσθε.᾿Επαναβαίνω. δοτικῇ συντάσσεται. οἱ δὲ ἐπανέβαινον τῷ ο ρει. ᾿Επαρτωμένων. ἐπικρεμαμένων. ω στε μεγίστων φόβων ἐπαρτωμένων. ᾿Επαυλίζονται. ἐπισκιάζονται.᾿Επαυχῶ. βεβαίως οι δα. Σοφοκλῆς· ὡς κᾳ μ' ἐπαυχῶ τῆσδε φήμης. καὶ ἐπαυχήσατο. καὶ ἐπαυχοῦσιν ἀντὶ τοῦ μεγαλοφρονοῦσιν. epsilon.820 ᾿Επαναλήψομαι. ἐπαναλάβω. α νωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς α ρξομαι. ᾿Επαρώμενοι. καταρώμενοι.᾿Επαμῦναι. βοηθῆσαι.᾿Επαρήγω. βοηθῶ.᾿Επαγωνιεῖται. προσκαρτερήσει, φιλονεικήσει. ᾿Επαφαυάνθην. ἐξηράνθην. ᾿Αριστοφάνης· ω στ' ἐπαφαυάνθην Παναθηναίοισι γελῶν.᾿Επαναχθέντεσ. ἐπανακομισθέντες.᾿Επανιτέον. ἐπιστρεπτέον, ἐπανοδευτέον.᾿Επαλείφει. διεγείρει, γυμνάζει, καὶ ἀντὶ τοῦ χρίει. ᾿Επαλήλιπτο. ἐχρίετο. κασσίτερον δὲ ἐπαλήλιπτο τὰ κράνη αὐτῶν.᾿Επάσω. λέξω. ᾿Επάνηκε. ὑπόστρεψον, ἐπάνελθε.᾿Επανῆκεν. ὑπέστρεψεν. epsilon.821᾿Επαφώμενα. περιέργως ψηλαφώμενα.᾿Επανίστανται. κυρίως λέγεται ἐπανίστασθαι, ο ταν οἱ πρότερον ἐν ὑπηκόων τάξει τελοῦντες μετὰ ταῦτα πόλεμον τοῖς κυρίοις αὐτῶν αι ρωσιν.᾿Επάδοντοσ. φαρμακοῦ, γόητος. Δαβίδ· φωνῆς ἐπᾳδόντων.᾿Επαυρίζω. τὸ φυσῶ. καὶ ἐπαυρίσκω ὁμοίως.᾿Επαύρασθαι. ἐπαπολαῦσαι.᾿Επαλαμᾶτο. ἐμηχανᾶτο. ἐτεχνάζετο. παλάμαι γὰρ αἱ τέχναι. καὶ᾿Αριστοφάνης· τί ου ν πρὸς τ' α λφιτα ἐπαλαμήσατο. τουτέστιν ἐπενόησεν. ᾿Επαλλάξαντεσ. ἀντὶ τοῦ ἐπιλέξαντες. ᾿Επαλαιώθησαν. ἐγήρασαν.᾿Επάλξαντεσ. α λλο ἐπ' α λλῳ ποιήσαντες. δῆλον δὲ τὴν συμπλοκὴν τῶν μαχομένων. ᾿Επάχνωσεν. ἐλύπησεν, ε φθειρεν. ἡ μεταφορὰ epsilon.822 ἀπὸ τῆς πάχνης τῆς φθειρούσης καὶ λύπην ἐμποιούσης τοῖς φυτοῖς. ῾Ησίοδος· –τότ' ἐπάχνωσεν φίλον η τορ.᾿Επαμφοτερίσαι. εἰς ἀμφιβολίαν ἀγαγεῖν τὸν λόγον, ὡς καθ' ἑκάτερον ἐλέγχεσθαι.᾿Επάταξασ. ἀντὶ τοῦ πατάξεις.᾿Επανάκρουσαι. ἀντὶ τοῦ ἐπανάκαμπτε.᾿Αριστοφάνης· δεῦρ' ἐπανάκρουσαι πάλιν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τὰς ἡνίας η τὰς ναῦς ἀνακρουομένων, η ἀπὸ τῶν κωπηλατούντων, ο ταν ἀναστρέψαντες πρύμναν ἀνακρούωνται, ι να εἰς τοὐπίσω ἀναχωρήσῃ τὸ πλοῖον. ᾿Επαγαγέσθαι. παραπεῖσαι, ἐφελκύσασθαι.᾿Επαγγέλλεται. παρακαλεῖ, ἀξιοῖ. ου τως ῾Ηρόδοτος.᾿Επαγγέλλει. ἀντὶ τοῦ ἐπιτάσσει, ἐντέλλεται, διακελεύει, καὶ ἀντὶ τοῦ αἰτεῖται. epsilon.823 ᾿Επαγγείλαντασ. ἐπικαλεσαμένους. ᾿Επάειραν. ἐπῆραν. καὶ ἐπαείρας.᾿Επαμησάμενοσ. ἀνακινήσας, καὶ ἀντὶ τοῦ θερίσας.᾿Επανεθήσεται. ἀντὶ τοῦ ἐπαφεθήσεται.᾿Επανέσχετο. ἐπανελάβετο. ὁ δὲ τὸν πρὸς τοὺς Γέτας πόλεμον, ὡς μάλιστα ἐπείγοντα, ἐπανέσχετο. ᾿Επανετείνοντο. ἐν προσδοκίᾳ η σαν, η ἐμεγαλύνοντο καὶ ηυ ξαντο.᾿Επανέχειν. οἰκείᾳ συνέσει χρῆσθαι, καὶ μὴ ταῖς βίβλοις ἐπανέχειν. ε στι δὲ καὶ τὸ ὑψοῦν. epsilon.824᾿Επανεῖπον. ἐκήρυξαν. ἐπανεῖπον ἀργύριον τῷ ἀποκτείναντι. Θουκυδίδης. ᾿Επανήρατο. ἐπειρᾶτο, ει λετο. ᾿Εποδυώμεθα. ἀντὶ τοῦ ἐπιχειρήσωμεν.᾿Επάρασ. ἀντὶ τοῦ πείσας. θρασυτάτους α νδρας ἐλπίσιν εὐεργεσιῶν ἐπάρας. ᾿Επάσαντο. ἐγεύσαντο. ᾿Επαγομένοισ. αἰχμαλωτιζομένοις η ἐπιφερομένοις.᾿Επανέντεσ. ἀφέντες.᾿Επαινέσασ. εὐχαρίστως ἀποδεξάμενος.᾿Επαινεῖσθε. ἀντὶ τοῦ καυχᾶσθε. Δαβίδ· ἐπαινεῖσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ.᾿Επαιώνιστο. εὐφήμιστο. epsilon.825᾿Επεγράφου. ἀντὶ τοῦ ἐζωγράφεις. ᾿Αριστοφάνης· καὶ γὰρ σὺ μεγάλην ἐπεγράφου τὴν Γοργόνα.᾿Επεγράψατο. ἀντὶ τοῦ ἀπεγράψατο, ἐχειροτόνησεν, κατέστησεν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν μετοίκων τῶν προστάτας προγραφόντων ἑαυτοῖς.᾿Επεγραψάμεθα. ἐσημειωσάμεθα. ὑπόσπονδοι ἐγενόμεθα.᾿Επεγχανών. καταγελάσας. οὐ μὴν ἡ τιμωρὸς δίκη τὸν ὑβριστὴν καὶ ὑπερόπτην ει ασε τῷ τοῦ Μέλητος θανάτῳ ἐπεγχανεῖν.᾿Επεδαψιλεύσατο. κατὰ κόρον ἐχρήσατο. ἐπεδαψιλεύσατο ταῖς ὑποθέσεσι τῆς ἀποκηρύξεως. ᾿Επεδίκασε, καὶ ἐπεδικάσαντο. Δημοσθένης· τὸ μὲν ἐπεδίκασεν, οι ον προέκρινε, τὸ δὲ ἐπεδικάσατο, οι ον ε πεισαν τοὺς δικαστὰς ἑαυτοῖς προσνεῖμαι τὸν κλῆρον. ᾿Επέθεντο.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἐπανέστησαν. Δαβίδ· ἐπέθεντο ἐπ' ἐμοὶ κραταιοί. epsilon.826Ἐπέθετο. ἐλιχνεύσατο. οι ον ἐτέρφθη. ου τε χρημάτων ἀφαιρέσει ἐπέθετο.Ἐπεθείαζε. μανικῶς διετέθη, η διετίθετο. θεόληπτος ἐγένετο. Μένανδρος· ὁ ἡγεμὼν ἐν ἑνὶ τῶν ἑπτὰ λόφων ἀνελθὼν, ἐπεθείαζε ῥήμασι βαρβάροις. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐθαύμαζεν, η ἀντὶ τοῦ ἐχόρευεν. Ἐπιθειάσασ. θαυμάσας.Ἐπεκάλει. ἐμέμφετο, ὠνείδιζεν. ὁ δὲ πολλοῖς ἐπεκάλει τῶν φίλων τὰ τοιαῦτα ἐγκλήματα.Ἐπεγράψαντο. ἀντὶ τοῦ διϊσχυρίζοντο, ἐβεβαίουν. οἱ δὲ εἰς Θρᾴκην εὐδοκιμοῦντα αὐτὸν οἰκιστὴν ἀντὶ Αγνωνος ἐπεγράψαντο. Ἐπεκήρυξαν. διασήμως καὶ διαπρυσίως ἐλάλησαν. ἐπεκήρυξαν δὲ τάλαντον δώσειν τῷ μηνύσαντι. Ἐπελέξαντο. ἀντὶ τοῦ ἀνέγνωσαν. Ἡρόδοτος· ὁ δὲ γραμματεὺς ἐπελέγετο τὰ γράμματα. epsilon.827 Ἐπελήσθην. ἐν λήθῃ γέγονα. Ἐπελήφθη. ἐπήρξατο. η δη δὲ ἐπελήφθη νὺξ τῆς τρίτης φυλακῆς, καὶ ὁ ἡγεμὼν τοὺς λόχους καθίστατο.Ἐπελπίζων. εἰς ἐλπίδας α γων. τὰ μὲν αὐτοὺς ἐπελπίζων ὑποσχέσεσιν. Ἐπελήκεον. ἐπεβόων, ἐψόφουν. ἐπεκρότουν. ι σως ἀπὸ τοῦ ληκῶ, ληκεῖς. Ἐπεμαρτύραντο. μάρτυσιν ἐχρήσαντο. οἱ δὲ πιστὰ δόντες καὶ λαβόντες, ἐπεμαρτύραντο τοὺς θεούς. ου τω Ξενοφῶν. Ἐπεμβαίνων. ἐπιχλευάζων, καὶ ἐπικερτομῶν. ὁ δὲ ἐπεμβαίνων τῇ τύχῃ αὐτῶν σφόδρα ἀμαθῶς, καὶ ἀνθρωπίνως η κιστα. Ἐπέμυξεν. ἐξεμυκτήρισεν. η χον διὰ τῶν ῥινῶν ἐποίησεν. Ἐπενεγκών. καταδικάσας. Προκόπιος· ἐπενεγκὼν δὲ αὐτῷ, ο τι δὴ ὡς η κιστα ἀληθίζεται, α μφω τὼ χεῖρε ἀπέκοψεν.Ἐπενήνεον. συγκατετίθεντο, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπεσώρευον. ἀπὸ τοῦ ει ς, ἑνὸς, η γουν τὸ τὰ διῃρημένα εἰς ε ν συνάγειν. η νεον, ἐνήνεον καὶ ἐπενήνεον. epsilon.828Ἐπενήνοθεν. ἐπήνθει, ἐπέκειτο, καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχεν. ἐκ τοῦ ε ω, τὸ ὑπάρχω. ἐκ τούτου ἐέθω, ὡς φλεγέθω. ει τα κατὰ συναίρεσιν τῶν δύο ¯ε¯ε εἰς η τα καὶ ἐν συνθέσει ἐνήθω. τούτου ὁ μέσος παρακείμενος ε νηθα, καὶ ὁ Ἀττικὸς ἐνένηθα. ει τα ἐπειδὴ ὁ Ἀττικὸς παρακείμενος τρίτου ἀπὸ τέλους βραχεῖαν ε χει ὑπέρθεσιν, γίνεται τὸ ¯η εἰς ¯ε καὶ τὸ ¯ε εἰς ¯η, καὶ γίνεται ἐνένηθα, καὶ τροπῇ τοῦ ¯ε εἰς ¯ο, ἐνήνοθα καὶ ἐπενήνοθα. εἰ γὰρ τὴν ἐψιλωμένην καὶ μαδῶσαν καὶ ὀλιγότριχον σημαίνει μᾶλλον τὸ δασύ· κάλλιον δέ ἐστι τὸ ἐπενήνοθεν ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχεν, ἐκ τοῦ ε ω τὸ ὑπάρχω. Ἐπεντρυφήσαντοσ. καταπολαύσαντος. καταυθαδιασμένου τὲ καὶ ἐπεντρυφήσαντος αὐτοῖς. Ἐπεπάμεθα. κεκτήμεθα. πάνθ' ο σα καὶ ἐν ζώοις ἐπεπάμεθα.Ἐπεπαίχειν. ἀντὶ τοῦ ἐνεπαίχθην. ε στι δὲ ὑπερσυντέλικος. ἐπεπέχειν δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐπεπέχεισαν, ἐκ τοῦ πέκω, τὸ κτενίζω, ψιλόν. Ἐπέῤῥαξεν. ἐπέπεσε, συνεπλάκη. ὁ δὲ πολλὴν διανύσας ὁδὸν, α φνω τούτοις ἐπέῤῥαξεν. epsilon.829 Ἐπερειδόμενοσ. ἐπιστηριζόμενος.Ἐπερατώθη. ἐτελειώθη.Ἐπεπολεῖτο. ἐπεπορεύετο. Ἐπεῤῥώσατο. ἐσείσθη. ε στι ῥῆμα ῥώω, ο σημαίνει τὸ κινῶ καὶ σείω. ὁ μέλλων ῥώσω, ε ῤῥωσα, ἐῤῥωσάμην, ἐῤῥώσαντο καὶ ἐπεῤῥώσαντο.Ἐπέσβη. ἐπεισῆλθεν.Ἐπέσειεν. ἐπανετείνετο. αὐτοῖς δ' ἐπέσειε φόβον ὡς αὐτίκα τεθνήξοντος. Ἐπεσημήναμεν. ἐξεπλάγημεν, ἐθαυμάσαμεν. τίς οὐκ α ν ἐπισημήναιτο καὶ θαυμάσειε τὸν προειρημένον ἐπὶ τούτοις ἡγεμόνα.Ἐπέσκηψεν. ἐπέπληξεν.Ἐπέσπερχεν. ἀντὶ τοῦ διήγειρε καὶ παρέθηγεν. ο ς δὴ μάλιστα ἐπέσπερχεν αὐτόν. Ἐπεστάτει. η ρχεν, ἡγεμόνευε. Ξενοφῶν· ἐνepsilon.830 ταῦθα η ν Κλέαρχον καταμαθεῖν, ὡς ἐπεστάτει. Επεστί μοι. βούλομαι, θέλω, δύναμαι. η ἐπίκειταί μοι. Ἐπεσφάλακεν. οἱ μὲν ἐπεσπάσθη, οἱ δὲ ἐσάπη, η παρὰ καιρὸν ἀτροφήσαν ἐμαράνθη. Ἐπεστράτευσαν. ἐπέδραμον. Ἐπέσαξεν. ε στρωσεν. Ἐπεστάτει. ἐπέβλεπεν. Ἐπεσβολῶν. λοιδορῶν. Ἐπέσευον. μεθ' ὁρμῆς ὑπέστρεφον. Ἐπέτηξεν. ἐλέανεν. λεῖον ἐποίησεν. δελτίον δίπτυχον λαβὼν, τὸν κηρὸν αὐτοῦ ἐπέτηξεν.Ἐπετίλησεν. ἐξεκένωσεν.Ἀριστοφάνης· ἐπετίλησε συχνήν. τὴν κόπρον. epsilon.831 Ἐπετίμα. ἐπηύξει τὴν τιμήν. οἱ δὲ κερδαίνειν οἰόμενοι ἐπετίμων ὡς λιμώττοντι τὸν σῖτον. Ἐπετοξάζοντο. ἐτόξευον. Επεται. ἀκολουθεῖ.Ἐπέπλωσ. τινὲς λέγουσιν ἀπὸ τοῦ πλῶμι. ο περ ἐν χρήσει οὐχ ευ ρηται. οὐκ ε στι δὲ ἀληθές· ἀλλ' ε στιν ἀπὸ τοῦ θέματος τοῦ πλώω, πλώσω, ὁ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

δεύτερος ἀόριστος ε πλων, ε πλως. ει τα τοῦ πρώτου ἀορίστου τὸ δεύτερον πρόσωπον ε πλωσας, καὶ ἐν συνθέσει ἐπέπλωσας, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἐπέπλως. ᾿Επέπιθον. ἐκ τοῦ πείθω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ε πιθον, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἐπέπιθον. τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν ἐπεπίθομεν, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἐπέπιθμεν. καὶ δεξιαὶ, αι ς ἐπέπιθμεν.᾿Επεμαίετο. ἐπεζήτει, ἐπεθύμει. μαίω γὰρ καὶ μῶ τὸ ζητῶ. ᾿Επευωνίζων. κερδαίνων.᾿Επεφάνη. διὰ τοῦτο ει πεν ἐπεφάνη, ι να τὴν α νωθεν υ παρξιν μηνύσῃ. εἰ γὰρ ει πεν ἐφάνη, ἀρχὴν ἐσηγεῖτο τοῦ ἀεὶ ο ντος. Παῦλος ὁ ᾿Απόστολος· ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ θεοῦ ἡ σωτήριος. ἐπειδὴ ὁ ω ν ἐφάνη.᾿Επεφόρησεν. ἐπεσώρευσεν. ο σους α νωθεν ἐπεφόρησε τῶν λίθων. epsilon.832᾿Επεφωρᾶτο. ἀντὶ τοῦ ἐφανεροῦτο, εὑρίσκετο, ἠλέγχετο.᾿Επεφράσατο. ἐθεώρησεν.᾿Επέφο. ἐκράτησεν. ἀλλὰ τὸ δὴ λεγόμενον ἀμφοῖν ταῖν χεροῖν ἐπέφυ.᾿Επεφύκει. περιεπλάκει. ᾿Επεφύοντο. ἐπήρχοντο. καὶ ἐπέφυσαν οἱ συκοφάνται. Επεφνεν. ἀνεῖλεν, ἐφόνευσεν. ε στι φῶ, ου παράγωγον ῥῆμα φένω τὸ φονεύω. καὶ ἐν συγκοπῇ φνῶ καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων πεφνῶ. τινὲς δὲ παρατατικὸν αὐτὸν νομίζουσιν, ἀγνοοῦντες τὴν φυσικὴν κλίσιν αὐτοῦ· οὐ γὰρ τὸ πέφνω, ὡς ε μαθον, ἐὰν μάθω, διὰ μετοχῆς αὐτοῦ· ἐπειδὴ αἱ εἰς ¯ω¯ν μετοχαὶ μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου η βαρύνονται η περισπῶνται· οι ον τέμνω, τέμνων, κάμνων. ου τως ῾Ηρωδιανός. ᾿Επέφραδε. διεσῄμανεν, ει πεν. Επεχε. ἐπίκεισο, ἐπίμενε, φύλασσε. ου τως Πλάτων· περὶ τῶν ἀδήλων ἐπέχει.᾿Επεχώρησεν. ἀντὶ τοῦ συνεχώρησεν.᾿Αῤῥιανός· ἐπεχωρήθη. καὶ τὰ ο μοια.᾿Επείγω. τὸ σπεύδω, διὰ τῆς ¯ε¯ι διφθόγγου. παράκειται γὰρ αὐτῷ οι γω, ὁ γὰρ κατεπείγων ὡς πάνυ βουλόμενος κατεπείγει. epsilon.833᾿Επεικάζω. στοχάζομαι. η καὶ δάμαρτα τήνδ' ἐπεικάζων κυρῶ.᾿Επειλέγη. κατειλέγη, συνειλέγη, καὶ ἐπειλεγμένος. ἐπιλελεγμένος δὲ, ¯ι. ᾿Επειλημμένη. δραξαμένη, ἀντιλαμβάνουσα. ᾿Επεισκυκλείσθω. ἐπιφερέσθω, συναπτέσθω. καὶ ἐπεισκυκλοῖ, ἀντὶ τοῦ εἰσφέρει καὶ ἐπισυνάπτει.᾿Επεισοίσας. κομίσας. Επεισιν. ἐπέρχεται.᾿Επεισπέπαικεν. εἰσεπήδησεν, εἰσῆλθεν. κυρίως δὲ ἐπὶ στρατιᾶς πολεμίων.᾿Επεισοίσας. ἐπεισβαλών.᾿Επεισφρήσασ. ἐπεισελθών.᾿Επήγετο. ἐπεφέρετο. ᾿Επηγάγετο. προσῳκειώσατο, ἰδιοποιήσατο. τοὺς δὲ οἰκήτορας τῆς πόλεως, μηδὲν βίαιον δράσας, ἐπηγάγετο.᾿Επήγγελλεν. ἀντὶ τοῦ προσέτασσεν. ὁ δὲ Μίνως πανταχόσε ἐπέπλει καὶ πολλοῖς ξενίοις ἐπήγγελλεν. epsilon.834᾿Επήγγειλα. παρήγγειλα. καὶ εἰς τετάρτην η κειν ἐπήγγειλα.᾿Επηγκυλημένα. τὰ κεκαμμένα ξύλα εἰς χρῆσιν ο πλων.᾿Επήει μοι. ἐπήρχετό μοι.᾿Επηθρηκυῖα. ἰδοῦσα. ἀπὸ τοῦ ἀθρῶ, τὸ βλέπω. ᾿Επήμηναν. ε βλαψαν. ἀπὸ τοῦ πημαίνω τὸ βλάπτω. ᾿Επῄνεον. συγκατετίθεντο. εὐμενῶς ἐδέχοντο. τὸ δὲ θεῖον οὐκ ἐπῄνει τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως πραττόμενα.᾿Επηνηκέναι. ἀντὶ τοῦ ἐπαινέσαι. ὁ παρακείμενος ἐπῄνεκα.᾿Επηνήκιζεν. ἐξηπάτα. ου τως Κρατῖνος.᾿Επῄνουν. συγκατετίθεντο.᾿Επηπείλησα καὶ κατώμοσα. ἀντὶ τοῦ ἐπαγγειλάμενος ω μοσα.᾿Επήπυον. ἐβόων. ἀπὸ τοῦ ἀπύω τὸ φωνῶ. ᾿Επηλυγάζονται. σκεπάζονται, η ἐπισκευάζονται, η ἐπικρύπτονται. ἠλύγην γὰρ καλοῦσιν οἱ᾿Αττικοὶ τὴν σκιὰν η τὴν σκοτίαν η τὴν νύepsilon.835 κτα. τινὲς δὲ ἀπὸ τῶν λύγων· διὰ γὰρ τῶν λύγων τοὺς σχοίνους πλέκουσιν. ᾿Επηρμένοι. ὑπερηφανευόμενοι. καὶ ἀντὶ τοῦ πρόχειροι καὶ εὐτρεπεῖς. Θουκυδίδης· οἱ ου ν Ελληνες ἐπῃρμένοι η σαν διὰ τὴν τῶν᾿Αθηναίων κακοπραγίαν.᾿Επηρτημένην. ἐπικειμένην, καὶ ἀντὶ τοῦ κρεμαμένην.᾿Επήρτησεν. ἐπέθηκεν, ἐπέφερεν. οὐ μικρὸν φόβον ἐπήρτησε τοῖς ἐν τῇ πόλει.᾿Επίασιν. ἐπέρχονται.᾿Επιβατεῦσαι. ἐπιβῆναι, κατασχεῖν. ω νπερ Θευδίβερτος οὐ δέον ἐπιβατεῦσαι, διὰ σπουδῆς ει χεν.᾿Επιβαλεῖ. ἐπιθήσει.᾿Επιβοώμενοι. ἐπικαλούμενοι. καὶ τοὺς θεοὺς ἐπιβοώμενοι.᾿Επιβωσάμενοσ. ἐπικαλεσάμενος. ἐπιβοησάμενος. καὶ ἐπιβωσόμεθα. ᾿Επιβρίθω. τὸ ἐπιβαρῶ. epsilon.836᾿Επιβρίσουσιν ὀδόντασ. παρόσον οἱ θυμούμενοι τρίζουσιν τοὺς ὀδόντας. ᾿Επιβύσαντεσ. ἐπικαλύψαντες, σκεπάσαντες. Προκόπιος· ἐπιβύσαντες τοὺς ῥωχμοὺς

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

υ δατι, τὸ υ δωρ μετοχετεύουσιν.᾿Επιγαυρωθείσ. ἀνδρωθεὶς, θρασυνθείς. Ξενοφῶν· καὶ ἐπιγαυρωθεὶς τῇ ἐντολῇ τοῦ Κύρου, ἐπορεύετο.᾿Επιγλωττήσομαι. φλυαρήσω, βλασφημήσω. περὶ τῶν ᾿Αθηναίων οὐκ ἐπιγλωττήσομαι. ᾿Επιγραφομένῳ. ἰδιοποιουμένῳ, οἰκειουμένῳ. εἰ καὶ δόξαν ε μελλε φέρειν, τὰ ὑπ' ἀλλήλων εὑρημένα ἐπιγραφομένῳ. ᾿Επιγράφων. βεβαιῶν, διϊσχυριζόμενος. ὁ δὲ Ψευδοφίλιππος ἐπέγραφεν ἑαυτὸν Φίλιππον τὸν Μακεδόνα. ᾿Επιδαψιλευσάμενοσ. πολυτελῶς διαπραξάμενος.῾Ηρόδοτος· τάς τε μητέρας καὶ ἀδελφὰς ἐπιδαψιλευσάμεθα ὑμῖν.᾿Επὶ δ ἐγδούπησεν. ἐπεκτύπησεν. παρέλκον τὸ γ, καὶ ἐν τῷ ἐρίγδουπος ὁμοίως. δοῦπος γὰρ κτύπος. epsilon.837᾿Επίδειξον. ἀντὶ τοῦ εἰπέ.᾿Αριστοφάνης· ε χεις τινὰ γνώμην, ἐπίδειξον αὐτήν. καὶ ἀντὶ τοῦ φανέρωσον.᾿Επιδεικτιῶν. κενοδοξῶν.᾿Επιδειπνεῖν. τὸ ἐκ δευτέρου δειπνεῖν. ι ν' ἐπιδειπνῇς, κόνισαι ἰσχυρῶς.᾿Επιδιατίθεσθαι. τὸ συνθήκας τινὰς ποιεῖσθαι, κατατιθεμένους ῥητόν τι ἀργύριον παρά τινι τῶν μεταξὺ γινομένων, ο περ ἐγγυᾶται, ω στε εἰ πρᾶξις γίνοιτο θατέρῳ πάντως τὸ ὡμολογημένον ἀργύριον ἀποδοῦναι.᾿Επιδικάζεται. ἀντιποιεῖται.᾿Επίδοσαν. ἀντὶ τοῦ ει δον. ᾿Επιθαυμάζειν. ἀντὶ τοῦ δώροις τιμᾶν. δεῖ γὰρ ἐπιθαυμάζειν τὶ τὸν διδάσκαλον.᾿Επιθέντεσ. ἀποστείλαντες. οἱ δὲ ἀποπέμπουσι τὸν ἰατρὸν ἐπιθέντες γράμματα πρὸς τὸν τελώνην.᾿Επιθεραπεύων. διορθούμενος, προμηθούμενος. ὁ δὲ ᾿Αλκιβιάδης ἐπιθεραπεύων τὴν ἑαυτοῦ κάθοδον εἰς τὴν πατρίδα, εἰδὼς, εἰ μὴ διαφθερεῖ αὐτὴν, ο τι ε σται ποτὲ αὐτῷ. epsilon.838᾿Επιθυμῶν. προαιρετικῶς ε χων. τοὺς δὲ η γεν ζῶντας, ἐπιθυμῶν Λακεδαιμονίοις ἀγαγεῖν. ᾿Επιθύνων. ἐπανορθούμενος. ἀπὸ τοῦ ἰθύνω.᾿Επιθρέξαντοσ. ἐπιδραμόντος.᾿Επιθολοῖ. ἐκταράττει, ἐπισκοτεῖ.᾿Επικάθηται. ἐπικρέμαται. ι να μηδεὶς φόβος ἐπικάθηται τοῖς Ταραντίνοις. ᾿Επικαθέζεσθαι. τὸ βαροῦν λέγομεν. καὶ ἐπικαθέζηται. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ζυγῶν. ᾿Επικαλέσασ. μεμψάμενος.᾿Επικαλουμένων. κατηγορουμένων.᾿Επικαλῶν. ἀντὶ τοῦ κατηγορῶν· ἐγκαλῶν. ἀνεῖλε δὲ τοὺς α νδρας, α λλο μὲν οὐδὲν ἐπικαλῶν, πλὴν ο τι σοφώ τε καὶ ἀρίστω τὼ α νδρε γενέσθην. ᾿Επικέκληται. ἐπικαλεῖται. † ᾿Επικηρυκεύεται. διὰ κήρυκος συνθήκας τινὰς η πρεσβείας ποιεῖται.†᾿Επικαγχάζειν. ἀκόσμως γελᾶν.᾿Επικερτομῶ. ὑβρίζω, ἐπισκώπτω. ἡ γὰρ υ βρις τὸ κέαρ καὶ τὴν ψυχὴν τέμνει καὶ κόπτει. κέαρ γὰρ καὶ κὴρ ἡ ψυχή. epsilon.839᾿Επικειμένου. φαινομένου. ὁ δὲ ῃ τει τιμὴν τοὺς κεκτημένους τοῦ ἐπικειμένου καρποῦ. ᾿Επικλαύσωσιν. ἐπ' οι κτον ἀγάγωσιν.᾿Επικλύσασα. ἐπιδαψιλεύσασα. καταβαλοῦσα. ἡ ου ν Κλεοπάτρα πολλῷ χρυσῷ ἐπικλύσασα τὸ α γαλμα τοῦ Διὸς πρίασθαι.᾿Επικνῶ. ἀντὶ τοῦ ἐπίβαλε.᾿Αριστοφάνης· ἀλλ' ἐπικνῶ τὸ σίλφιον.᾿Επικωμᾶσαι. ὀρχεῖσθαι, η λαλῆσαι αἰσχρῶς. πολλαὶ ταῖς ἐκκλησίαις ἐπεκώμασαν ταραχαί.᾿Επικράναι. τῇ κεφαλῇ κατανεῦσαι. καὶ ἀντὶ τοῦ τελειῶσαι.᾿Επικρεμάσασ. ἐπενεγκών. οι ς δ' α μα ἀναταθεὶς καὶ τὸν ἐξ αὐτοῦ φόβον ἐπικρεμάσας. ᾿Επικυκλῆσαι. ἐπεισαγαγεῖν. ᾿Επιλαμβάνεσθαι. μέμφεσθαι. μὴ ὀνειδιστικῶς ἐπιλαμβάνεσθαι τῶν βάρβαρον η σόλοικον η ἀπηχές τι προσενεγκαμένων.᾿Επιλέγει. πρὸς τοῖς προειρημένοις φησίν. ᾿Επιλεξάμενοσ. ἀντὶ τοῦ ἀναμετρήσας, ἀναλογισάμενος. ὁ δὲ῾Ηρακλῆς τὸν ἀριθμὸν τῶν βοῶν ἐπιλεξάμενος. epsilon.840᾿Επιλλίζω. τὸ διανεύω. οὐκ ἀΐεις, ω ς μοι ἐπιλλίζουσιν᾿Αχαιοί. ἀπὸ τοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπιλλεῖν διανεύοντας. ἐξ ου καὶ ἰλλάδες οἱ συνεστραμμένοι ἱμάντες. καὶ ἐπιλλίζουσα ἀντὶ τοῦ ἐπεγγελῶσα η ἐπιμύουσα τοὺς ὀφθαλμούς· ο περ ι διον ἐστὶ τῶν γλαυκῶν διὰ τὸ μὴ ἐπιβλέπειν δι' ἡμέρας.᾿Επιλυομένου. συγχωροῦντος.᾿Επιμαχεῖν. δυνάμενος πολεμεῖν, η βοηθεῖν. ᾿Επιμελόμενος καὶ ἐπιμελούμενοσ. φροντίδος καὶ σπουδῆς ἀξιῶν.᾿Επιμετρούσησ. ἐπιχορηγούσης. ὡς ἐπιμετρούσης καὶ συναγωνιζομένης τοῖς γεγονόσι τῆς τύχης. ᾿Επινενασμέναι. πεπληρωμέναι.᾿Αριστοφάνης· ὡς αἱ τράπεζαί γ' εἰσὶν ἐπινενασμέναι ἀγαθῶν πάντων καὶ παρασκευασμέναι. ᾿Επινενησμένον. κεκλωσμένον. καὶ ἐπινησθεῖσαν διαλύσω. ᾿Επινήσαντεσ. σωρεύσαντες. φρύγανα πρὸ τοῦ τείχους

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

συγκομισάμενοι καὶ παντοδαπὸν φορυτὸν καὶ ἐπινήσαντες κόπρον πῦρ ἐπέβαλον. epsilon.841 Ἐπιώρκει. ὑπερσυντέλικος. Ἐπιώψατο. κατέλεξεν, ἐξελέξατο. ε στι δὲ ἀττικόν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπιώψατο ἀῤῥηφόρους. Ἐπιπαρένησαν. ἀντὶ τοῦ ἐσώρευσαν. Θουκυδίδης· ταχὺ δὲ πλήρους γενομένου διὰ πολυχειρίαν ἐπιπαρένησαν. Ἐπιπλώσασ. ἀντὶ τοῦ ἐπιπλεύσας. καὶ ἐπιπλὼς παρ' Ὁμήρῳ. παρὰ τὸ πλέω, πλώω, πλώσω, πλώσας, καὶ ἐν συγκοπῇ πλὼς, καὶ ἐπιπλώς. ε στι δὲ α κλιτον, διότι ἡ φωνὴ αὐτοῦ ἀόριστός ἐστι· τὸ δὲ σημαινόμενον παρακείμενος. Ἐπιπολάζει. ἐπιπόλαιον πλέει. Ἐπιπροσθεῖ. ἐμποδίζει, ἐπίκειται. Ἐπιπραξάμενοι. ἐπὶ τοῖς προτέροις ἐπιπραξάμενοι σπονδὰς ἀνενεώσαντο. Ἐπιῤῥαπίζων. κωλύων. καὶ τὸ ὑφ' ἑαυτοῦ βούλεσθαι τὴν πρᾶξιν, ἐπιῤῥαπίζων α ρα ἐκεῖνος. Ἐπιῤῥέξει. θύσει. Καί σοι ἐπιῤῥέξει Γόργος χιμάροιο νομαίης αι μα. Ἐπιῤῥωννύσ. ἐνισχύων. epsilon.842 Ἐπισεῖσαι. ἐπενεγκεῖν. παρεκάλουν μὴ χαλεπώτερον αὐτοῖς ἐπισεῖσαι τὸν κίνδυνον. Ἐπισημαίνεσθαι. ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖν μὲν καὶ ἐπιφωνεῖν Ἰσοκράτης· Ἰσαῖος δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπισφραγίσαι. Ἐπισημήνασθαι. βεβαιῶσαι, κυρῶσαι. ἐπισημηναμένων δὲ τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος πρεσβευτῶν. Ἐπισιτίζω ἀεὶ, καὶ ἐπισίτισις, καὶ ἐπίσιτος, ὁ τροφῆς χάριν ἐργαζόμενος. Ἐπισκευάσασθαι. ἐπιφορτίσασθαι. Ἐπισκοπήσασ. ἐποπτεύσας. Ἐπισκήψω. παραγγείλω, καὶ ἀντὶ τοῦ σημειώσομαι, καὶ ἐπιστήσω τὸν νοῦν. ὑμῖν δὲ κοινὴν τήνδ' ἐπισκήπτω χάριν. Ἐπισκοτῶ καὶ ἐπισκοτεῖν. τὸ ἐπικεῖσθαι τινὶ καὶ ἀποτειχίζειν τὸ φῶς. Ἐπισπασάμενοσ. ἐφελκύσας. ὁ δὲ ἐπισπασάμενος τῆς κόμης τοῦτον κτείνειν ε μελλεν. Ἐπισταθμευόμενοι. εἰς τοὺς ἑαυτῶν οι κους δεχόμενοι. ἐπισταθμευομένους τὲ ὑπ' αὐτῶν epsilon.843 καὶ διαρπαζομένους. καὶ ἀντὶ τοῦ κρίνοντες καὶ ὑπονοοῦντες. Ἐπίστασαι. γινώσκεις. Ἐπισίξει. ποιόν τινα η χον ἀναβοήσει. ἐκ τοῦ σίζω, σίσω, σίξω. Ἐπίσπῃ. ε ψεται. Ἐπισπόμενοσ. ἐπακολουθῶν. ἐπισπώμενος δὲ ὁ προσλαμβάνων καὶ ἐπισύρων, μέγα. *καὶ ἐπισπασάμενοι δὲ οἱ συνείροντες· τῷ προτέρῳ πταίσματι δεύτερα καὶ τρία.* Ἐπισπέρχει. ἐπισπουδάζει. Ἐπιστέλλει. ἐντέλλεται, ὑποτίθεται. νῦν ἐπιστέλλει σαφῶς τοὺς αὐτοέντας χειρὶ τιμωρεῖν. Ἐπίστη. ἀντὶ τοῦ ἐπίστασαι. δεύτερος ἀόριστος. η ἀντὶ τοῦ ἐπιτίθει. Ἐπίστηθι. ἐπενέχθητι. ἐπιτέχθητι. Ἀπόστολος· ἐπίστηθι ἀκαίρως εὐκαίρως. epsilon.844 Ἐπιστομιεῖν. ἐμποδίσαι, κατασχεῖν. Ἐπίστω. γίνωσκε. ευ νῦν ἐπίστω ταῦθ' ο ταν ζητῇς ἐμοὶ ζητῶν ο λεθρον. Ἐπιστεῖλαι. τὸ ἐντείλασθαι. Θουκυδίδης· ἐπιστείλαντες τὰ πρέποντα εἰπεῖν. Ἐπιστροφώωσιν. ἐπιστροφόωσι πόλῃας. ἐπιστρωφῶσι δὲ τὰ δύο μεγάλα. Ἐπισυνήεσαν. συνηθροίζοντο. οἱ ἐξόπισθεν ἐπιλελυμένοι ἐπισυνήεσαν. Ἐπισύρεται. ἐφέλκεται. Ἐπιτέλλεται. ἐντέλλεται, παραγγέλλει. Ἐπισχών. κρατήσας. Ἐπισύρων. χλευάζων, γελῶν. Ἐπισκήπτει. μέμφεται, ἐπιτιμᾷ. Ἐπισκύζονται. ὀργίζονται. Ἐπισπάσθω. τὸ δέρμα ἑλκυέτω. ἀποστολικὴ ἡ λέξις. epsilon.845 Ἐπίσχεσ. πρόσεχε η κράτησον. Ἐπισχὼν τῷ στόματι. προσενεγκὼν η κωλύων. Ἐπισφραγίζων. βεβαιῶν. Ἐπιορκῶν. ἡ ἐπὶ πρόθεσις κεῖται καὶ ἀντὶ τῆς ὑπέρ. καὶ ὑπεράνω τῶν ο ρκων γίνεσθαι. καὶ ὑπερβαίνειν αὐτούς. ἐπιορκεῖ δὲ ὁ ἀνὴρ τὰ πολλά. Ἐπιέναι. ἐπελθεῖν. Ἐπιθειάσασ. θαυμάσας. Ἐπιειμένοι. περιβεβλημένοι, ἐνδεδυμένοι. Ἐπιόντι. ἐρχομένῳ. Ἐπιτέλλῃ. ἀντὶ τοῦ παραγγέλλῃ. παραγγέλλω. Ἐπιτεμόμενοσ. παρακόψας. κέλευσόν μοι ἀποθνήσκειν ἐπιτεμόμενος τοῦ σταυροῦ τὴν περίοδον. Ἐπιτεύξῃ. ἐπιτύχῃς. Ἐπιτεχνάζειν. πανουργεύειν. Ἐπιτίθεσθε. ἐνεδρεύετε. Ἐπιτέτραπται. ἀπονενέμεται. Ἐπιτέτριψαι. ποτὲ μὲν ἐπὶ ὑπερηφανίας τάττεται, ποτὲ δὲ ἐπὶ ἑκατέρας. καὶ μὴν ἐπιτέτριψαί γε. epsilon.846 Ἐπιτετράφαται. ἐπιτετραμμένοι εἰσὶν η ὑποτεταγμένοι. ῳ λαοὶ ἐπιτετράφαται. ἰστέον, ο τι τὰ δισύλλαβα τῆς πρώτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων τὰ τρέποντα τὸ ¯ε εἰς ¯ο κατὰ τὸν ἐνεργητικὸν παρακείμενον, ἐν τοῖς παθητικοῖς παρακειμένοις ἀναδέχεται τὴν τοῦ ἐνεστῶτος παραλήγουσαν. οι ον λέγω, λέλοχα καὶ λέλεχμαι, κέκλοφα, κέκλεμμαι. εὑρέθη δὲ καὶ τὸ κέκλαμμαι. χωρὶς τῶν ἐχόντων τὸ ¯ρ μετ'

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἐπιπλοκῆς συμφώνου. ἐκεῖνα γὰρ τρέπει τὸ ¯ε εἰς ¯α κατὰ τὸν παρακείμενον. οι ον στρέφω, ε στροφα, ε στραμμαι. ου τως ου ν καὶ τρέπω, τέτροφα, τέτραμμαι, τετράφαται καὶ ἐπιτετράφαται. ᾿Επιτέλλων. ἀνατέλλων. ᾿Επιτείλασ. ἀνατείλας. νενικηκότας αὐτοὺς ὁ η λιος ἐπιτείλας ι δη. ᾿Επίτειλον. πρόσταξον. ᾿Επιτειχίζει. ἐποικοδομεῖ.᾿Επιτειχισάντων. ἐπελθόντων.᾿Επιτίθησ. περαίνεις. ἐπεὶ καὶ σὺ τῶν σῶν ὑπηκόων ἐπιτίθης. epsilon.847᾿Επιτίθησιν. ἀποπέμπει. καὶ δὴ γραψάμενος τὴν δίκην ἐπιστολὴν πρὸς τοὺς ἐν Καρίᾳ δύο φιλοσόφους ἐπιτίθησιν. ᾿Επίττουν. ἠσέλγουν, κατεφίλουν. πιττοῦν δέ ἐστι κυρίως τὸ τὰς πλατείας ναῦς πίττῃ χρίειν.᾿Αριστοφάνης· ἱκανὸν γὰρ αὐτὴν πρότερον ἐπίττουν χρόνον. ᾿Επιτολμῆσαι. ἐπιβουλεύσασθαι. καὶ ἀναπείθει ἐπιτολμῆσαι τῷ Λυκίδῃ καὶ τῷ σώσιν.᾿Επιτωθάζων. ἐπιλοιδορούμενος, η ἐπεμβαίνων, η καυχώμενος. η χλευάζων.᾿Επιτρέπει. χαρίζεται, παραδίδωσιν. ὁ δὲ τῆς ἐμῆς σατραπείας φυγάδα ἐλαύνει καὶ τοῦτο ἐπιτρέπει.᾿Επιτρέπει Δημοσθένης, ἀντὶ τοῦ δικαστὰς αὐτοὺς αἱρεῖσθαι. Λυσίας δὲ ἐπέτρεψαν ἀνδράσιν ει πεν, ἀντὶ τοῦ ἐπιτρόπους κατέστησαν. epsilon.848᾿Επιτρέχειν τοῦ ἐπιδιώκειν διαφέρει. ἐπιτρέχει μὲν γάρ τις τῷ μὴ φεύγοντι· διώκει δὲ τὸν φεύγοντα. ε στι δὲ τὸ διώκειν οι ον ἐλαύνειν ε νθεν καὶ ε νθεν. καὶ ὑποδιώκειν λέγεται.᾿Επιτριβείη. ἐντριβὴς γένοιτο, ε μπειρος ὑπάρξοι. η παρορμηθείη. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀπολεσθείη.᾿Επιτριβόμενοι. ἐπερχόμενοι. ᾿Επιτυφῇ. ἐκπυρωθῇ. ἐπικαῇ. ᾿Αριστοφάνης· ο πως ἀνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου.᾿Επιφέρειν. κατηγορεῖν. διασύρειν. α λλο μὲν οὐδὲν ἐπιφέρειν ε χων, ο τι δὲ ευ νους ει η ῾Ρωμαίοις.᾿Επιφοιτᾷ. παραγίνεται.᾿Επιφρασθείσ. ἐνθυμηθεὶς, διαλογισάμενος. ὁ δὲ Νέαρχος ἐπιφρασθεὶς, ο τι σπείρεσθαι τὴν χώραν εἰκὸς, λέγει πρὸς ᾿Αρχίαν. epsilon.849᾿Επεγχάνῃ. ἐπιγελάσοι. ει τα μέντοι ζῶν ἀπέλθοι καὶ ἐπεγχάνῃ.᾿Επιχειρεῖν. τὸ ἐρωτᾶν καὶ συλλογίζεσθαι. τὸ γὰρ ἐπιχείρημα διαλεκτικός ἐστι συλλογισμός. ἐπιχειρῶ σοι ἀεί. ᾿Επιχειρήσειν. ἐπιβαλέσθαι. ε γραφεν ἐπιχειρήσειν μέλλει τοῖς Σιγγάροις.᾿Επιχειρητέα. ἀντὶ τοῦ ἐπιχειρητέον, ὡς τὸ τολμητέα. φιλεῖ γὰρ ὁ Θουκυδίδης τὰ τοιαῦτα. ᾿Επιχωρήσασ. συμπαθήσας, παραχωρήσας. ἐθέλω σοι τὰ δυνατὰ ἐπιχωρήσας.᾿Επιχρῆσθαι. παρὰ Θουκυδίδῃ τὸ πολλάκις κεχρῆσθαι. ᾿Επιψηφιζόμενοσ. ἐπικρίνων. καὶ ἐπιψηφίζων ἀντὶ τοῦ ἐπικυρῶν. ᾿Επλαστολόγει. ἐψεύδετο, ἐπλάττετο, ὑπεκρίνετο. ᾿Επλημμέλησαν. ἠτάκτησαν, ἐραθύμησαν. πλημμελὲς γὰρ τὸ ῥάθυμον καὶ ἀπαίδευτον. Επλην. ἐπλησίαζον. πλῶ τὸ πλησιάζω. παράγωγον πλῆμι. ὁ δεύτερος ἀόριστος ε πλην. ᾿Επλήσθησαν. ἐπληρώθησαν. epsilon.850 Επλετο. ἐγένετο. Επλεο. ἐγένου. ἐκ τοῦ πέλω, καὶ ὑπερβιβασμῷ πλέω. καὶ πλέομαι. ἐπλεόμην, ἐπλέου. καὶ κατὰ διάλυσιν ᾿Ιωνικὴν ε πλεο. καὶ ε πλετο. Επλει. τὸ παρεληλυθὸς οὐχὶ ε πλεε. καὶ ε ῥρει καὶ ε πνει. τὰ δὲ διῃρημένα ἰακά. Επληντο. ἐπλησίαζον. ε πληντ' ἀλλήλοισιν. ἐκ τοῦ πλῶ, τοῦ σημαίνοντος τὸ πλησιάζω, ὁ παρακείμενος πέπληκα. λέγεται δὲ καὶ πέπλακα. ὁ παθητικὸς παρακείμενος πέπλημαι, πέπληται. ὁ μέσος ἀόριστος δεύτερος ἐπλήμην. καὶ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ε πληντο. ᾿Επλινθεύθησαν. τὸ κατακλεισθῆναι περὶ οἰκοδόμημα μόνον, ω στε ε ξοδον μὴ ει ναι καὶ ου τω παντελῶς ἀπορίᾳ ποτοῦ καὶ τροφῆς τεθνάναι, πλινθευθῆναι λέγεται. η τὸ ἐπλινθεύθησαν τέσσαρα σημαίνει, η ο τι εἰς πλίνθους μετεπλάσθησαν, η ο τι πλίνθοις ἀπετειχίσθησαν, η ο τι ὑβρίσθησαν· ε στι γὰρ καὶ ο ργανον βασανιστικόν· η ο τι ἠχμαλωτίσθησαν· ἐπειδὴ οἱ αἰχμάλωτοι πιπρασκόμενοι εἰς πλίνθους ἐβάλλοντο. epsilon.851 ᾿Επόθησεν. ἠθέλησεν, ἠβουλήθη. ἐπόθησε τοὺς ἱππέας ἀποφῆναι. ᾿Εποίησεν. ἀντὶ τοῦ ε πλασεν. ἀμφοτέρους δὲ ὁ κύριος ἐποίησεν.᾿Εποκέλλουσιν. ἐγγίζουσιν, ἐπικαθίζουσιν. ᾿Επολιάρχει. τῆς πόλεως η ρχεν. ᾿Επόλισεν. ε κτισεν. ᾿Επομοσάμενοσ. εὐξάμενος.᾿Εποτρύνει. παροξύνει.᾿Επorγῶσα. μηνιῶσα, καὶ ἀντὶ τοῦ ὁρμῶσα. Επορεν. ε δωκε, παρέσχεν. ᾿Εποφθαλμίσασ. φθονήσας η ἐπιθυμητικῶς ἐπιβαλών.᾿Ιώσηπος· ἀπέκτεινε δὲ αὐτὸν ὁ πανδοκεὺς ἐποφθαλμίσας.᾿Εποχούμενοσ.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

βασταζόμενος. ᾿Εποχετεῦσαι. ἐπιῤῥεῦσαι. ᾿Εποιχομένην ἱστόν. ἐπὶ τὸν ἱστὸν πορευομένην, η πορευομένην, η γουν ἱστουργοῦσαν καὶ ὑφαίνουσαν. epsilon.852 ᾿Επορθρεῦσαι. τοῦ ο ρθρου ἐπεγερθῆναι η ἀφεσπερεῦσαι.᾿Επράξατο. ἀπῄτησε. τοὺς Βυζαντίους καὶ τινὰς α λλους ἐπράξαντο. Επρασσον. ἐβουλεύοντο. ἀλλήλοις συγγινόμενοι ε πρασσον. ᾿Επραττόμην. ἀπῄτουν. Επραττον. ἐπεβούλευον. προεδίδοσαν. ἐπεσπῶντο τοὺς Αἰτωλοὺς καὶ τούτοις ε πραττον τὴν πόλιν. ᾿Επρέσβευεν. ἐτίμα. ὁ δὲ Σωκράτης τὴν ἠθικὴν φιλοσοφίαν ἐπρέσβευεν. Επρηξας. ἀντὶ τοῦ ε πραξας.᾿Επρυτάνευσε. παρέσχε, διῳκήσατο. η ν Τρυγαῖος ἐπρυτάνευσεν. Επταρον. ᾐσθόμην. πταρμὸς γὰρ κεφαλῆς αι σθησις, ἐπεὶ οἱ θίγοντες τοῦ μυκτῆρος λεπτῷ κάρφει πτάρνυνται. epsilon.853᾿Επτοημένοσ. θαυμάζων, η πεφοβημένος. Επτη. ἐπετάσθη.᾿Επτέρνισεν. ἠπάτησεν. η ἐνίκησεν.᾿Εποισθήσεται. ἐπενεχθήσεται. ᾿Εποιχόμεθα. ἐπερχόμεθα.᾿Εποστρακίζειν. παιδιὰ τὶς, η ν παίζουσιν οἱ παῖδες ο στρακα ἀφιέντες εἰς θάλασσαν.᾿Επυρώθη. ὡς ἐν χωνείᾳ ἐδοκιμάσθη.᾿Επυράκτεον. πῦρ, πυρὸς, πυράζω, πυρακτῶ, ἐπυράκτεον.᾿Επύρσευσε. πυρκαϊὰν ἐποίησεν.᾿Επέθηκε. παρέδωκεν. ᾿Επηρώτησαν. ἐκέλευσαν ᾁ σαι. Δαβίδ· ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς λόγους ᾠδῶν.᾿Επιλησθείη. πάρετος γενοίμην. ὡς τό· ἐπιλησθείη ἡ δεξιά μου.᾿Επώκειλαν. εἰς λιμένα η γαγον. ἐπώκειλαν τὴν ναῦν. Επω. τὸ λέγω, ὡς τό· α νδρα μοι ε ννεπε, Μοῦσα– τὸ ἀκολουθῶ, ὡς τό· epsilon.854 η οὐχ ἑπέσθην Λακεδαίμονα. τὸ εὐτρεπίζω· περικαλλέα τεύχε' ε ποντα. καὶ τὸ διοικῶ, ὡς τό· αἱ χεῖρες ἐμαὶ διέπουσι. καί· δίεπε στρατόν–. (᾿Επίῤῥημα.)᾿Επέκεινα. ὑπεράνω. ᾿Επειδή. σύνδεσμος παρασυναπτικός. λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀφ' ου · ὡς καὶ Θουκυδίδης πολλάκις ἐχρήσατο. καὶ Ομηρος· –ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ο ρεσσι λέλοιπεν. Επειτα. μετὰ ταῦτα. Ομηρος δὲ κέχρηται καὶ ἀντὶ τοῦ δή· αὐτὰρ ε πειτ' Αι ας τε μέγας καὶ δῖος᾿Οδυσσεύς.᾿Επειή. ἀντὶ τοῦ ἐπειδή.᾿Επεί. ἀντὶ τοῦ ἐπειδή. ἀπὸ τοῦ εἰ γέγονε καὶ τῆς ἐπὶ προθέσεως. ἰστέον, ο τι τὸ ἐπεὶ, ἡνίκα ἐστὶ χρονικὸν ἐπίῤῥημα, οι ον· Πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης– epsilon.855 ἀντὶ τοῦ ἀφ' ου ἐστί. καὶ πάλιν· αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθι. Νίκανδρος δὲ αἰτιολογικὸν παραλαμβάνει σύνδεσμον. ἐπεὶ ἡμέρα φῶς ἐστιν.᾿Επιγράβδην. α χρι τοῦ ἐπιξύσαι μόνον τὸ δέρμα.᾿Επιεικῶσ. πάνυ, πρεπόντως, προσηκόντως, καθηκόντως· παραδόξως· παρ' ἐλπίδα, μετὰ ἐπιεικείας καὶ χρηστότητος, μετρίως, συμμέτρως η ἱκανῶς.᾿Επικάρ. ἐπὶ τὰ κάτω, ἐπὶ κεφαλὴν καὶ οι ον ἐπὶ τὰ κατωφερῆ. ἐξ ὀρέων ἐπικάρ–. ἀπὸ τοῦ κάρη, ἀποκοπῇ τοῦ ¯η· καὶ οὐκ ἀπὸ τοῦ κάρα. τοῦ δὲ κάρη τὸ κάρηνόν ἐστιν ἀποκοπή.᾿Επικῶσ. λογίως, ἀπὸ τοῦ ε πω, τὸ λέγω.᾿Επιμᾶλλον. περισσοτέρως. καὶ ἐπιμᾶλλον ἐξῆπτον εἰς ὀργήν. καὶ ἀντὶ τοῦ προθυμοτέρως. τῶν δέ τινων τοῖς῾Υπερίδου λόγοις ἐπὶ μᾶλλον ἀχθέντων. epsilon.856᾿Επὶ μέγα. ἀντὶ τοῦ μεγάλως. ἐπὶ μέγα τρυφῆς ἀρθέντες οἱ Συβαρῖται. ᾿Επιμίξ. ἀναμεμιγμένως.᾿Επινῶσ. λίαν. αἰπεινῶς δὲ ἀντὶ τοῦ ὑψηλοῦ, τὰ δύο δίφθογγα.᾿Επὶ πολλῶ. ἀντὶ τοῦ πολυπλασίως. καὶ ἐπιπολῆς λέγουσιν. οὐκ ἐξ ἐπιπολῆς δέ. τοὺς ἐπιπολῆς ου ν ἀφελεῖν ε ργον η ν μέγα.᾿Επιπόνωσ. κοπηρῶς η χαλεπῶς.᾿Επιπολαίωσ. ἐπάνω. ἀῤῥίζως.᾿Επιῤῥεπῶσ. ἐπικλινῶς.᾿Επίσκοπα. ευ στοχα. τὴν α φεσιν τῶν βελῶν κατ' ι σον βιαίαν καὶ ἐπίσκοπα ἰέναι.᾿Επιστρεφέωσ. ἐπιμελῶς, παρὰ῾Ηροδότῳ. καὶ ἀπατητικῶς.᾿Επιστροφάδην. μετ' ἐπιστροφῆς. ἐφ' ἑκάτερα τὰ μέρη στρεφόμενος.᾿Επισφαλῶσ. ἐπικινδύνως.᾿Επιτροχάδην. συντόμως, ταχέως.᾿Επὶ τὸ αὐτό. ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ. epsilon.857᾿Εποποῖ. ἀντὶ τοῦ ἐποπιστί. προφαίνει δὲ η χον ὀρνέου κατὰ μίμησιν.᾿Επωμαδόν. ἐπὶ τῶν ω μων. καὶ ἐπωμάδιος. ᾿Επίπροσθεν. ε μπροσθεν. ἐπίπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου. ᾿Επεγνωσμένωσ. ᾠκειωμένως. καὶ ὁ᾿Απόστολος· καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην. Τὸ Ε μετὰ τοῦ῾Ρ. (᾿Αρσενικόν.)᾿Ερανεμπόλοισ. τοῖς ἐκ τῶν ἐράνων ἐμπολῶσιν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν. Ερανοσ. ἡ εἰσφορὰ, ἡ συλλογὴ, τὸ ἐκ διαφόρων συναγόμενον.᾿Εραστήσ. ἐπιθυμητής. ᾿Ερατεινόσ. ἐπέραστος.᾿Εργαστῆρασ. ἐργάτας. ὁ δὲ ἐνελόχα τινὰς ἐργαστῆρας ἐκ τῶν

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἀγρῶν ἐπανιόντας.᾿Εργολάβουσ. τοὺς ὑπέρ τινων ε ργων μισθὸν λαμβάνοντας. ᾿Ερεβησαῖοι. ε θνος. τὴν τῶν᾿Ερεβησαίων πόλιν πορθήσαντες. epsilon.858᾿Ερέβινθοσ. τὸ τοῦ ἀνδρὸς αἰδοῖον. καὶ ο ν ἐσθίομεν ἐρέβινθον. Ερεβοσ. τὸ ὑπὸ τὴν γῆν σκότος, ὁ πρὸ τοῦ ταρτάρου τόπος. παρὰ τὸ ἐρέφω. τὸ καταστεγασμένον ὑπὸ τῆς γῆς. η παρὰ τὴν ε ραν βαῖνον.᾿Ερέτησ. ὁ κωπηλάτης καὶ ἐρετικός.᾿Ερετμόσ. ἡ κωπηλασία. ᾿Ερετριεύσ. κύριον. καὶ᾿Ερέτρια, πόλις.᾿Ερεγμόσ. ὁ διασχιζόμενος κύαμος. ἐκ τούτου δὲ καὶ τὸ ἐρείκω, τὸ σχίζω.᾿Ερεχθεύσ. ὁ᾿Εριχθόνιος λεγόμενος. ἀπὸ τοῦ ἐσπάρθαι εἰς τὴν ε ραν· η ἀπὸ τῆς ὀρέξεως τοῦ῾Ηφαίστου.᾿Ερημαῖοσ. ὁ ε ρημος λόφος. ᾿Ερημοσκόποι. οἱ ῥαθυμοφύλακες. ε ρημον γὰρ καὶ τὸ ἀκίνητον καὶ νωθρόν. ᾿Εριβρεμέτασ. μεγαλοκτύπους. ἀπὸ τοῦ ε ρι ἐπιτατικοῦ μορίου, καὶ τοῦ βρέμω, τὸ ἠχῶ.᾿Εριαύχενασ. μεγαλοτραχήλους.᾿Ερίγδουποσ. ὁ μεγάλους κτύπους ποιῶν διὰ τῶν βροντῶν. τὸ ¯γ παρέλκον ἐστίν. epsilon.859᾿Ερίηρεσ. εὐάρμοστοι η ἐπιθυμητοί. ᾿Ερίθακοσ. ο ρνεον μονῆρες καὶ μονότροπον.᾿Εριθηλέσ. ὁ μεγάλως θάλλων. Εριθοσ. ὁ ἐργάτης. σημαίνει καὶ τὴν γυναῖκα τὴν ἐργαζομένην τὰ ε ρια. καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἐργάτου ἀπὸ τοῦ ε ρα, ο ἐστιν ἡ γῆ, κατὰ μετάθεσιν τοῦ ¯α εἰς ¯ι· ἐπὶ δὲ τῆς γυναικὸς ἀπὸ τοῦ ε ριον γέγονεν ε ριθος.᾿Ερινεόσ. ἡ ἀγρία συκῆ, καὶ ὁ ἐκ ταύτης καρπὸς, ο ν ἀπαρτῶσι ταῖς ἡμέραις συκαῖς. ᾿Εριούνιοσ. εἰρηνικὸς, ὠφέλιμος. ᾿Ερικνώδησ. διεῤῥηγμένος.᾿Ερισμάραγοσ. βαρύηχος.᾿Ερίσχηλοσ. λοίδορος. ἀπὸ τοῦ ἐρίζειν διὰ τῶν χειλέων. ἐρίλεσχος τὶς ω ν, ὁ ἐξ ε ριδος λεσχαίνων.᾿Ερίτιμοσ. ὁ μεγαλότιμος, καὶ μεγάλως ε ντιμος. καὶ ἐριτιμώτατος.᾿Εριχθόνιοσ. ὁ῾Ερμῆς. μετασυντέθειται ἡ λέepsilon.860 ξις. ω σπερ γὰρ λέγομεν φθινόπωρον καὶ μετόπωρον καὶ πάλιν φθινομετόπωρον, ου τω ἐριούνιος῾Ερμῆς καὶ χθόνιος καὶ ἐριχθόνιος῾Ερμῆς. ῾Ερικούδιον. τὸν φύλακα τοῦ οι κου᾿Αθηναῖοι καλοῦσιν. ε ρκιον γὰρ τὸν οι κον ἐκάλουν.῾Ερκίτησ. ὁ φύλαξ.῾Ερμᾶν. υ φαλος πέτρα. ου τως᾿Αντιφῶν καὶ᾿Ανακρέων καὶ᾿Αριστοφάνης.῾Ερμαφρόδιτον. τὸν αἰσχρῶς ποιοῦντα καὶ πάσχοντα.῾Ερμαῖοσ. ὁ τετράγωνος λίθος.῾Ερμῆσ. ου τος η ν Αἰγύπτιος σοφὸς, η κμαζε δὲ πρὸ τοῦ Φαραώ. ῾Ερμῆς ὁ τρισμέγιστος.῾Ερμιονεῖσ. ο νομα ε θνους.῾Ερμείασ. κύριον.῾Ερμοκοπίδαι. ου τοι ἠκρωτηρίασαν τοὺς῾Ερμᾶς, ο τε ε μελλον πλεῖν ἐν Σικελίᾳ.῾Ερμῖνεσ. οἱ τῆς κλίνης πόδες. Ερμων. ποταμός. epsilon.861῾Ερμονιείμ. τὸ ο ρος τοῦ᾿Αερμών. Ερον. τὸν ε ρωτα. ε ρον σμίκρυνε· τὸν γέλων μέγα γράφε. Ερουλοι. ο νομα ε θνους. ῾Ερπηστικόσ. ὁ ε ρπων. καὶ ἑρπησμὸς καὶ ἑρπηστής. Ερπυλοσ. ει δος φυτοῦ εὐώδους, σαμψύχῳ ο μοιον, ο μάλιστα ἐν τοῖς υ δασι θάλλει. παρὰ τὸ ε ρπειν ἐν τῷ αυ ξεσθαι. ῾Ερσαῖοσ. δροσώδης.᾿Ερύγμηλοσ. μεγαλόφωνος. ταῦρον ἐρύγμηλον. ἐρύγμηλος ὡς βέβηλος. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ¯η¯λ¯ο¯ς ὑπὲρ δύο συλλαβὰς προσηγορικὰ η κύρια προπαροξύνονται. οι ον· κάμηλος, φάσηλος. τὰ μέντοι ἐπιθετὰ ὀξύνονται, ο τε ε χει παρασχήματα θηλυκά. οι ον· σιγηλὸς, ὑψηλὸς, μιμηλός. τὰ δὲ μὴ ου τως ε χοντα προπαροξύνονται. οι ον· κάπηλος, βέβηλος. ου τως ου ν ἐρύγμηλος.᾿Ερυθραῖοι. οἱ ἀπὸ πόλεως τῆς ἐν᾿Ιωνίᾳ᾿Ερυ θρᾶς καλουμένης.᾿Ερύπειοσ. τόπος ου τω καλούμενος. ᾿Ερανιστήσ. κυρίως ὁ τοῦ ἐράνου μετέχων, καὶ epsilon.862 τὴν εἰσφορὰν, η ν ἑκάστου μηνὸς ε δει καταβάλλειν, εἰσφέρων.᾿Αριστοφάνης· ὁλκὰς πρώην ἐρανιστὰς ἐσθίων ε ψημα ε τνος. Ερωσ. ὁ στέφανος παρὰ Νικαεῦσιν, ὁ ἐκ τῆς γῆς ἠρανισμένος. ᾿Ερωτομανήσ. ὁ μανικῶς καὶ ἐπιθυμητικῶς ε χων τοῦ πορνεύειν.᾿Ερώεισ. ὁ ὑποχωρῶν. η καὶ ὁ ἐπιθυμητικός.᾿Ερωδιόσ. ο ρνεον ο μοιον πελαργῷ. Δαβίδ· τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. αὐτῶν μέντοι τῶν στρουθίων ἡγεῖσθαι φασὶν τὴν οἰκίαν η τοι τὴν καλιὰν τοῦ ἐρωδιοῦ. διὰ τί τοῦτο; τὰ ὑψηλότατα τῶν δένδρων καταλαμβάνοντες οἱ ἐρωδιοὶ νεοττεύουσιν, ὡς ἐπίπαν ἐν ἐλάταις ταῖς πασῶν ὑψηλοτάταις τῶν δένδρων. καὶ᾿Ακύλας. φησίν· ἐρωδιῷ ἐλάται οι κος αὐτῷ· τῷ δὲ ἰκτίνῳ βόρατον οι κησις. οὐδὲ τοῦτο μάτην προσέθηκεν ὁ Δαβὶδ, ἀλλ' ι να δηλώσῃ, πόσην καὶ τοῖς ε ξω ζώοις ὁ δημιουργὸς ἐνέθηκε σύνεσιν. ω στε εἰδέναι τοῖς

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

συνετωτέροις τὴν ἡγεμονίαν πτήσεώς τε καὶ κατοικίας χρήσασθαι· ἐπειδὴ συνετὸς ει ναι ὁ ἐρωδιὸς λέγεται, ω στε καὶ σφόδρα ζηλοῦν τὰ η θη τὰ ἀνθρώπεια καὶ λίαν epsilon.863 πρὸς τὸν κεκτημένον ἡδέως ε χειν, ο πέρ ἐστι συνέσεως ι διον. ο πως δέ ἐστι συνετὸν, καὶ῾Ιερεμίας ἐδήλωσε. φασὶ γάρ· ἡ ἀσίδα ἐν τῷ οὐρανῷ ε γνω τὸν καιρὸν αὐτῆς· τὸν ἐρωδιὸν λέγων. Γρηγόριος δὲ ὁ Νυσσῆς λέγει ἀπεχθῶς περὶ τὰς μίξεις τῶν ἐρωδιῶν, καί τινι φύσεως ἀνάγκῃ πρὸς α λληλα συνδυάζεσθαι, ὀκλάζοντά τε καὶ δυσανασχετοῦντα καὶ τὴν ἀηδίαν ἐπισημαίνοντα. ο θεν μοι δοκεῖ τὴν καθαρότητα ἐναινίγματον διὰ τοῦ ὀνόματος τούτου σημαίνειν ὁ λόγος. ᾿Αναστάσιος δὲ ὁ μητροπολίτης Νικαίας φησὶν, ἐπειδὴ ἁπλῶς ει πεν· ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύουσι, τῷ υ ψει τῶν κέδρων ἐπήγαγε καὶ αὐτὸ τὸ γένος. λέγει δὲ, ο τι ἡγεῖται τῶν τοιούτων στρουθίων ὁ ἐρωδιός. αἰνίττεται δὲ ὀρνίθων φιλέρημον γένος, ει τε ὁμωνύμως τοῦ συνοικοῦντος ἀνθρώποις ἐρωδιοῦ κἀκεῖνα καλεῖ· ει τε καὶ ι διον α λλο γένος ἀγριωτέρων πετεινῶν αἰνίττεται, καθόλου ἐκεῖνο σημαίνει, ο τι τὰ υ ψη τῶν δένδρων πετεινοῖς τισὶν ε κκειται πρὸς νεοττείαν τὲ καὶ οι κησιν.᾿Ερυσιπέλασ. πάθος πλανώμενον καὶ σῆπον καὶ τὰ πλησίον ἐπινεμόμενον. Ερωσ. ἡ ἐπιθυμία. παρὰ τὸ ὁρῶ τὸ βλέπω. ὁ διὰ τῆς αἰσθητῆς ὁράσεως γινόμενος πόθος. η παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ ἐπιθυμῶ.῾Ερμείασ. κύριον. παρὰ τὸ ἐρῶ, τὸ λέγω, η παρὰ τὸ ἑρμηνεύω.῾Ερμείας γὰρ καὶ῾Ερμῆς λέγεται ὁ τοῦ λόγου ἡγούμενος. epsilon.864 (Θηλυκόν.) Ερα. ἡ γῆ, ο τι ἐνεῤῥίζωται. καὶ ου τως καλοῦσιν ἐρίσαι τὸ παρὰ ι σης γῆς φιλονεικῆσαι. Ομηρος· ω τ' ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ ι σης– ε νθεν καὶ τὸ ε ραζε τὸ σημαῖνον τὴν γῆν. αι ρα δὲ ἡ τοῦ σίτου, δίφθογγον.᾿Εργάνη. ἡ Ἀθηνᾶ, παρόσον ε φορός ἐστι τῆς τῶν γυναικῶν ἐργασίας. σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἐργασίαν.᾿Εργάτιδεσ. αἱ ἐργαζομέναι γυναῖκες τὰ τῶν ἀνδρῶν ε ργα.᾿Εργίσκη. πόλις ἐν Θράκῃ, ἀπὸ᾿Εργίσκου τοῦ Ποσειδῶνος.᾿Ερετρία. ο νομα πόλεως.᾿Ερεσχελία. ἡ φλυαρία, φιλονεικία. ἐξ ου καὶ ἐρεσχελεῖται, ο ἐστι διαπαίζεται καὶ χλευάζεται.᾿Ερεβενὴ νύξ. ἡ σκοτεινή.᾿Ερεμνή. σκοτεινή. παρὰ τὸ ε ρεβος. ἐρεβένη καὶ ἐρέμνη κατὰ συγκοπήν. καὶ ἐρεμνός.᾿Ερείκη. ει δος φυτοῦ σχιστοῦ. η εὐσχιδὲς ξύλον. ἀπὸ τοῦ ἐρείκω, τὸ σχίζω.῾Ησίοδος ἐν ᾿Ασπίδι· διήρεικον χθόνα δῖαν. καὶ ε ρειξις ἡ διεσχισμένη γῆ.᾿Ερείπιοσ. ἡ χέρσος γῆ. ᾿Ερειπίωσισ. ἡ πτῶσις. epsilon.865᾿Εραία. ὁ κλάδος. σημαίνει δὲ καὶ τῆς ἐλαίας τὸ σκυβαλῶδες η καὶ μαλλίον.᾿Ερήμη δίκη. ο ταν μὴ παρόντων τῶν μερῶν ὁ δικαστὴς τὴν ψῆφον ἐξενέγκῃ.᾿Ερήμη νίκη. ἡ μονομερῶς ζητηθεῖσα, καὶ μὴ δεξαμένη ἐκ τινῶν ἐμποδίων τὸ πέρας.᾿Ερημία. ἀπορία, σπάνις. Ερημοσ. κυρίως ἡ μονωθεῖσα τῶν ἐνοικούντων τῇ γῇ. ἀπὸ τοῦ η ρεμος κατὰ ἐναλλαγὴν τῶν στοιχείων. η ἀπὸ τοῦ ε ραν μόνον ε χειν, ο ἐστι τὴν γῆν.᾿Ερίθεια. ὁ ζῆλος, η καταλαλιὰ, η κακολογία, η διὰ τῶν λόγων φιλονεικία. λέγεται καὶ ἡ δουλεία, καὶ ἡ μισθαρνία. η ἐρίθειά ἐστιν ἐξ ω ν ποιεῖ τὶς ἐπιδεικτικῶς η κενοδόξως. προσκαλεῖσθαι καὶ ἐρεθίζειν α λλους πρὸς τὰ ο μοια. Ερισ. ο ταν τις ὑπὲρ τοῦ μὴ ἐλάττων φανῆναί τινος σπουδάζῃ τι ποιεῖν. ε ρις παρὰ τῷ᾿Αποστόλῳ ἡ διὰ λόγων ἐπίψογος φιλονεικία. ἐκ τοῦ ε ρω τὸ λέγω.᾿Ερίπναι. οἱ σηραγγώδεις τόποι, καὶ παρατεταμένοι καὶ ἀπεῤῥωγυῖαι πέτραι, δι' ω ν μεepsilon.866 γάλαι πνοαὶ εἰσδύνουσιν. ἐριπνοαὶ, ἐρίπναι, ἀντὶ τοῦ μεγάλαι καὶ ὑψηλαί.᾿Εριννύσ. δαίμων ὑποχθόνιος η τιμωρητική.᾿Εριώλη. πνοὴ σφοδρὰ, η ἀνέμου συστροφὴ, η πυρὸς, καὶ ἡ τῆς ἀναθυμιάσεως συστροφὴ, πρὶν ἐκπυρωθῆναι τὸν ἀέρα.᾿Εριβώλαξ. ἡ ευ γειος γῆ καὶ λιπαρά. Ερση καὶ ε ρσοσ. ἡ δρόσος. θηλείας ε ρσης ἰκμάδα γευόμενος. οἱ γὰρ τέττιγες δρόσον σιτίζονται. παρὰ τὸ α ρδω α ρση καὶ ε ρση. ποτίζεται γὰρ ὑπ' αὐτῆς πάντα τὰ φυτὰ καὶ κατάρδεται. Ερσισ. τὸ πλεξείδιον. παρὰ τὸ ει ρω τὸ συμπλέκω.᾿Ερσεφορία. δροσοφορία.᾿Ερσηλία. κύριον.᾿Ερυγή. πνεύματος ἀναπομπὴ ἐκ τοῦ στομάχου. ε νθεν καὶ τὸ ἐξερεύξατο. η πνεῦμα κρύφιον κατὰ τὴν ζέσιν τῆς τροφῆς ἀποῤῥηγνυμένων τῶν πομφολύγων ἐπὶ τὸ α νω διαπνεόμενον. ἐρυγὴ καὶ ἡ κραυγή.᾿Ερύθεια. πόλεως ο νομα. epsilon.867᾿Ερυθρὰ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

θάλασσα. ἀπὸ τοῦ Ἐρυθροῦ βασιλέως πεσόντος ἐκεῖ καὶ πνιγέντος, οὐ ἐν τῷ τάφῳ ἐπιγέγραπται· ἐνθάδε τάφος ἁλὸς παμμεδέοντος Ἐρυθροῦ. ἢ παρὰ τὸ τὰ παρακείμενα ὄρη εἶναι ἐρυθρά. Ἐρυσίβη. ἡ κονιορτώδης φθορὰ τοῦ σίτου, ἢ τὸ ἐκ τοῦ ἀέρος καὶ τῆς πάχνης γινόμενον φθαρτικόν. ἀπὸ τοῦ ἐρύω, τὸ κωλύω, καὶ τοῦ βῶ, τὸ τρέφω. Ἐρχία. δῆμος τῆς Ἀττικῆς. Ἐρωή. ὑποχώρησις ἢ ὁρμή. Ἐρώτησισ. ἔνδοξος πρότασις διαλεκτική. ἐρώτησις διαλεκτική. ἀποκρίσεως αἴτησις, ἢ τῆς προτάσεως, ἢ θατέρου μορίου τῆς ἀντιφάσεως. Ἐρίῳ στέψαντεσ. ἀντὶ τοῦ στέμμα παραθέντες. Ἑρκτή. παρὰ τὸ ἕρκος. Ἔριδι. μάχη. οὕτως ὁ Ἀπόστολος· μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ. τὸ ζήλοις περὶ βασκανίας λέγει. παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ λέγω. ἢ παρὰ τὸ ἐρίζω τὸ φιλονεικῶ. epsilon.868 (Οὐδέτερον.) Ἐράνιον. ἐκ συνεισφορᾶς δῶρον. Ἔργον. ἡ παρασκευὴ τοῦ πολέμου. ἔνθα κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο– τὰ γεώργια. πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατήριπε κάλ' αἰζηῶν. καὶ τὸ κυρίως ἔργον. ἀλλ' ἐς οἶκον ἰοῦσα τὰ σαυτῆς ἔργα κόμισον. Ἔργον εἰπεῖν. χαλεπὸν εἰπεῖν. Ἐργωδέστερον. δυσκολώτερον, ἢ δυσκαταληπτότερον. Ἐργῶδεσ. μετὰ πόνου γινόμενον, δυσχερές. Ἔρεβοσ. τὸ σκότος. Ἐρέθισμα. διέγερσις καὶ ἡ ὕβρις. μετὰ δὲ οὐ φέρων ἔτι τὸ ἐρέθισμα, ἀντήλασε τὸν ἵππον. Ἐρέσσιον. πόλις Βοιωτίας. Ἐρέψιμον. εἶδος πόας. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἄκαρπον φυτόν. Ἐρεοῦν κλῶσμα. τὸ μαλλίον. ἐρεοῦν καὶ λινοῦν περισπᾶται. τὰ πληθυντικὰ τούτων συστέλλουσι, λινὰ καὶ ἐρέα. οἱ δὲ Ἀττικοὶ τὰ epsilon.869 οὐδέτερα πληθυντικὰ ὁμοίως τοῖς ἑνικοῖς περισπῶσι. τὰ ἀργυρᾶ· τὰ πορφυρᾶ· τὰ χαλκᾶ· τὰ χρυσᾶ. Ἐρειπίοισ. ἐν τοῖς πτώμασι τῶν νεκρῶν. ἐν δ' ἐρειπίοις νεκρῶν ἐῤῥιφθείς. Ἐρεικτά. σχιστά, ἄλευρα ἢ κεκομμένα ὄσπρια. ἢ τὰ σχιζόμενα ξύλα. Ἀριστοφάνης· ἧψε κατ' ἐρεικτῶν χύτρας. Ἔρεισμα. στήριγμα. ἔρισμα δὲ ἡ ἔρις, ι. Ἐρείπιον. τὸ ἡμίπτωτον οἴκημα. καὶ ἐρείπιος γῆ, ἡ χέρσος. Ἔρημον. τὸ ἀκίνητον καὶ νωθρόν. Ἐρήματα. τὰ θρέμματα. καὶ ἔρημα ποιητικῶς. Ἔριον. τὸ μαλλίον. καὶ εἶρος ὁ πόκος. οἷον· ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα. παρὰ τὸ ἔῤῥω, τὸ φθείρω, περὶ ὃ ταλαιπωροῦσιν αἱ ἐργαζόμεναι. ἢ ὅτι ἔαρι κείρεται τὰ πρόβατα. epsilon.870 Ἐριβρύχων. πολυήχων. ἐριβρύχων ὑδάτων. Ἕρκοσ. περίφραγμα, τείχισμα. ἕρκος περιθέντες. Ἕρμα. λίθος μέγιστος. ἕρμα τὲ εἰς τὴν πρύμναν ἐνθέντες τοῦ ἐξᾶραι εἰς ὕψος τὴν πρῶραν πιεζομένης κατὰ πρύμναν τῆς νηός. Ἑρμάδιον. τὸ τοῦ Ἑρμοῦ. Ἑρμωνιείμ. ὄρος μικρὸν ἐγγὺς τοῦ Ἰορδάνου, ἐν ᾧ Ἠλίας ἀνελήφθη. ἑρμηνεύεται καὶ ὁδὸς λύχνου, ὡς τοῦ ἁγίου βαπτίσματος ὁδὸν ἀνοίγοντος φωτισμοῦ. Ἕρμαιον. εὕρημα ἐπικερδές. Ἔρνοσ. ὁ κλάδος, τὸ ἐκ τῆς ἔρας νεόμενον καὶ αὐξούμενον. Ἐρσήεντα. δροσώδη, νεαρά. καὶ ὁ ἐρσήεις ἐπὶ ἀρσενικοῦ. Ἐρυθρόν. μέλαν, κόκκινον, πυῤῥόν. παρὰ τὸ ἐρύω, ἐρύσω, ἐρυτρὸν καὶ ἐρυθρόν. ἐρυθρὸν δὲ λέγεται τὸ ἐρύον καὶ κωλύον. ἢ παρὰ τὸ ἐρεύθω τὸ βάπτω, ἐρευθὸν καὶ ἐρυθρόν. epsilon.871 Ἐρύθημα. βάμμα κόκκινον ἢ πυῤῥὸν ἢ μέλαν, ἢ ἡ ῥίζα ἡ λεγομένη ἐρυθροδάνη. λέγεται καὶ ἐρυθρόδανον. Ἔρυμα. φύλαγμα, ἀσφάλεια. Ἐρυμνόν. ἰσχυρὸν, στερεόν. Ἐρυμβόνα τὰ τιμιώτατα εἰς ἀσωτίαν ἀφειδεστάτην. ἀπὸ τοῦ ῥυμβονῶ ῥήματος. Ἐῤῥωμενέστερον. ὑγιεινότερον, γενναιότερον. (Ῥῆμα.) Ἐρανίζειν. παρὰ τὸ συλλέγειν ἔρανον παρὰ τῶν φυλῶν. οὐχὶ ἐρανίζεσθαι. Αἰσχίνης· ἐρανίζειν στεφάνους κηρύγματα ψευδῆ φιλοτιμίαν κτᾶται. Ἐρᾷ. ἐπιθυμεῖ. Ἐράσθην. οὐκ ἀπὸ τοῦ ἐρῶ· ἦν γὰρ ἠράσθην, ὡς μακρᾶς οὔσης τῆς παραληγούσης· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἐρῶ γίνεται ἐράζω, τετάρτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων. Ἔρδει. πράττει. Ἐρεσχελεῖται. διαπαίζεται, χλευάζεται. ἐριστικῶς ἐρωτᾶται. Ἐρεπτόμενοι. κυρίως τὸ ἐπὶ ἀλόγων ἐσθίειν. οἷον· –κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας. epsilon.872 παρὰ τὸ ἀπὸ τῆς ἔρας, ὅ ἐστι τῆς γῆς, ἔχειν τὴν τροφήν. Ἐρέσσειν. κωπηλατεῖν. ἔστιν ἐλῶ, τὸ ἐλαύνω. γίνεται ἐλέσσω καὶ ἐρέσσω, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἐρέσσειν. Ἐρεύω. οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ ἐρέσσω, ἐρεύω, ὃ σημαίνει τὸ ἐλαύνω. ἐρευνωμένης ἁλὸς ἔξω. Ἐρέφω καὶ ἔρεψα. ἀντὶ τοῦ ἐκόσμησα καὶ ἐστεφάνωσα. τὸ θέμα ἐρέφω. οἱ μὲν, ὅτι πρωτότυπον· οἱ δὲ ἀπὸ τῆς ἔρας, ὅ ἐστι

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσης του.

τῆς γῆς.᾿Ερέπω. σκέπω. Ερεσθαι. ἐρωτᾷν.᾿Ερεθίζει. παρορμᾷ, παροξύνει, παραθήγει, ἀνάπτει. τῇ ῥιπίδι τὸ πῦρ ἐρεθίζει.᾿Ερῤέτω. φευγέτω, οἰμωζέτω.᾿Ερεβοδιφῶντες καὶ ἐρεβοδιφῶσι. τὰ ὑπὸ τὸ σκότος ψηλαφῶσι καὶ τὰ ὑπὸ τὸν Τάρταρον.᾿Ερεείνω. ἐρωτῶ.᾿Ερέμβοντο. ἀπεπλανῶντο.᾿Ερέσσουσι. κινοῦσι. τοίας ἐρέσσουσιν ἀπειλάς. ᾿Ερετμῶσαι. κωπηλατῆσαι. epsilon.873᾿Ερέψεισ. καλύψεις. σκεπάσεις. *κοσμήσεις.* ᾿Ερῤέθη. ἐλέχθη. ἀπὸ τοῦ ῥῶ, ῥήσω, ε ρηκα, ε ρημαι, ἐῤῥέθη.᾿Ερείδειν. ἀκκουμβίζειν καὶ τὸ συνουσιάζειν.᾿Ερείομαι. ἐρωτήσω.᾿Ερεῖτε. λέγετε.᾿Ερείπω. τὸ καταβάλλω. Ερῤει. ἀντὶ τοῦ ε ῤῥεε, καὶ ἀφθόνως ἐχορηγεῖτο. ε ῤῥει γάρ οἱ κατὰ πρύμναν τὰ ἐκ τῆς τύχης.᾿Ερήρειστο. η δραστο, η ρμοστο, ἐπέπηκτο. φυλάσσει τὴν ¯ε¯ι δίφθογγον πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐρήρισται, ο περ σημαίνει τὸ φιλονεικῶ. ε στι δ' ο τε οἱ Δωριεῖς φυλάττουσι φύσει μακρὰ, οι ον ὁρῶ, ὁρήσω, ω ρηκα, καὶ ἀττικῶς ὀρώρηκα. καὶ φυλάττεται παρὰ Δωριεῦσιν ἡ φύσει μακρά. ἡνίκα δὲ ε χει τὴν ¯ε¯ι δίφθογγον η τὴν ¯ε¯υ ἐν τῷ᾿Αττικῷ παρακειμένῳ, τότε καὶ τὸ ¯ε ἀποβάλλει.᾿Ερηρεισμένοσ. ὁ ἡδρασμένος. ἐρηρισμένος δὲ ὁ πεφιλονεικημένος, ¯ι.᾿Ερηρωτηκώσ. η δη ἐρωτήσας. ᾿Ερῤήσετε. ἀντὶ τοῦ μετὰ φθορᾶς βαδίζετε. ἐπὶ κατάρας· οὐκ ἐς κόρακας ἐῤῥήσετε. ᾿Ερηρέδαται. ἀπὸ τοῦ ἐρείδω, η ρεικα, η ρεισμαι, epsilon.874 η ρεισται, καὶ ἰακῶς ἐρηρέδαται, τῆς τρίτης συλλαβῆς συσταλείσης.᾿Ερήριπτο. ἐπεπτώκει.᾿Ερήτυθεν. ἀντὶ τοῦ κατέσχεν. ᾿Ερητύω. τὸ κωλύω. ᾿Εριδαίνεται. φιλονεικεῖ. ᾿Ερῤίφθων. ἀποῤῥιφθήτωσαν.᾿Εριθευόμενοσ. διὰ λόγων φιλονεικῶν. καὶ ο σα νοῶ ἐριθευόμενος. ᾿Εριποῦσα. πεσοῦσα. ἐριπῶ γὰρ τὸ καταπίπτω, περισπωμένως.᾿Ερῤιπτασμένον. γεγυμνασμένον. εὑρημένον. πολλαῖσί τ' ἀγρυπνίαις ἐῤῥιπτασμένον.᾿Ερῤικνωμένον. ε χον ῥυτίδας, η πεπαλαιωμένον καὶ διεῤῥηγμένον.᾿Ερισχελεῖν. τὸ λοιδορεῖν καὶ εἰς ε ριν προσκαλεῖσθαι. καὶ ἐρίσχηλος ὁ λοίδορος.᾿Ερομένῳ. ἐρωτῶντι. ἐρωμένῳ δὲ τὸ ἐπιθυμοῦντι, μέγα. ἀπὸ τοῦ ἐράω, ἐρῶ, τὸ ἐπιθυμῶ. Ερομαι. ἐρωτῶ.᾿Ερόγευον. δι' ἑνὸς ¯ρ ὡς σεσημειωμένον.᾿Ερῤόντων. φθειρέσθωσαν. Ερσαι. δροσίσαι. γίνεται παρὰ τὸ ει ρω. ὁ μέλλων ε ρσω, αἰολικῶς ε ρσαι. ἀπὸ τοῦ ει ρειν καὶ epsilon.875 κατέχειν τὴν ἀναπνοὴν, ο θεν καὶ εἱρκτὴ παρὰ τὸ ε ρκος.῾Ερπύζω. βαδίζω. καὶ ἑρπυσμός. ᾿Ερυγγάνειν. ἐρεύγεσθαι. καὶ εἰ περίβλεπτον καὶ δόκιμον ἠρύγγανε γένος, δοῦλος ἐπιπράσκετο.᾿Ερυθαίνει. πυῤῥὸν ποιεῖ η κόκκινον η μέλαν. ο θεν καὶ ἐρύθημα ἡ ῥίζα ἡ λεγομένη ἐρυθρόδανον η ἐρυθροδάνη. καὶ ἐρυθαίνεται.᾿Ερῤύθμισεν. ἐκανόνισε. διετύπωσεν.᾿Ερυθροδανωμένον. κόκκινον, πυρὸν η μέλαν. τοιοῦτον γὰρ ἡ ῥίζα τῆς ἐρυθροδάνης.᾿Ερυκέμεναι καὶ ἐρυκέμεν. ἀντὶ τοῦ κατέχειν η κωλύειν.᾿Ερύω. τὸ ἑλκύω.᾿Ερυσάμενοσ. ἑλκύσας.᾿Ερύσαντασ. ἑλκύσαντας. ἐκδείραντας. ἐρύσαντας τὸ δέρμα σὺν τῷ χάσματι φυλάττειν.᾿Ερχθέντα. ἐν υ δασιν ἀποπνιγέντα. Ερῤω. τὸ φθείρω, ὡς τό· ε ῤῥε, κακὴ γλήνη– παρὰ τὸ ῥῶ, φθείρω, ἐν συνθέσει τοῦ ε ρι κατὰ συγκοπὴν ε ῤῥω. epsilon.876 Ερῤων. μετὰ φθορᾶς παραγενόμενος, η πορευόμενος. ᾿Ερῤῶσθαι φράσασ. οἰμώζειν εἰπών· κατεγνωκώς.᾿Ερωήσασ. ἀντὶ τοῦ μειώσας, κατεάξας· η ὁρμήσας η ὑποχωρήσας.᾿Ερῤώγασιν. ἐσχίσθησαν. Ερῤωσο. ὑγιαίνοις. ε ῤῥωσο ἐν θεῷ.᾿Ερωτῶ σε. παρακαλῶ σε, ἱκετεύω σε. ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἠρώτα· ἀντὶ τοῦ παρεκάλει. παρὰ τοῦ ε ρωτος γενικὴν γέγονεν ἐρωτῶ. οἱ γὰρ ἐρωτῶντες ο ευ χονται μαθεῖν τοῖς ἐρῶσιν ἐοίκασιν.᾿Ερῤήθησαν. ἀντὶ τοῦ παρηγγέλθησαν. ὁ᾿Απόστολος· τῷ δὲ᾿Αβραὰμ ἐῤῥήθησαν αἱ ἐπαγγελίαι.᾿Εργαζομένῳ. κατορθοῦντι. ου τως ὁ᾿Απόστολος· τῷ δὲ ἐργαζομένῳ ὁ μισθὸς οὐ λογίζεται κατὰ χάριν, ἀλλὰ κατὰ ὀφείλημα. (῾Επίῤῥημα.) Εραζε. χαμαὶ, εἰς τὴν γῆν.᾿Ερεβόθεν. ἐκ τοῦ σκότους. epsilon.877᾿Ερῤωμένωσ. ὑγιῶς.᾿Ερωτικῶσ. ἐπιθυμητικῶς.᾿Ερωμανῶς καὶ ἐρωτομανῶσ. ὁ ἐν τῷ ε ρωτι μαινόμενος. Τὸ Ε μετὰ τοῦ Σ. (᾿Αρσενικόν.)᾿Εσσαῖοι. ου τοι ὑπέρτεροι σφόδρα καὶ λίαν ὑπερκείμενοι τῶν Φαρισαίων κατὰ τὴν πολιτείαν. στιβαρὸν γὰρ γένος ἑρμηνεύονται, διὰ τῆς τοῦ ὀνόματος ἐκδόσεως. ὑπαγορεύουσι δὲ τὰς βίβλους ὁμοίως τοῖς Νασσαραίοις· τὴν οἰκείαν δὲ πίστιν ἀρνοῦνται στόματι. καὶ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

τοῦτο ποιοῦντες φασὶ μὴ ε χειν ἁμαρτίαν. μισοῦσι δὲ τὴν ἐγκράτειαν καὶ κατὰ ἀνατολὰς οὐκ ευ χονται. τινὲς Οσσαῖοι γράφουσιν. †' Εσσηρός. ὁ μάντις.†' Εσσεβών. ὁ ἀῤῥαβὼν, ἑβραϊστί. καὶ ἀντὶ τοῦ ε σωθεν.' Εσσήν. ὁ βασιλεὺς τῶν μελισσῶν. ἡ γενικὴ τοῦ ἐσσῆνος. epsilon.878 ' Ες κόρακασ. εἰς σκότος. εἰς ο λεθρον. ' Εσμόσ. κυρίως τὸ πλῆθος, καὶ ὁ ο χλος τῶν μελισσῶν. παρὰ τὸ α μα πετομένας ι εσθαι.' Εσπέριοι. οἱ ἐπὶ τὴν δύσιν οἰκοῦντες. Εσπεροσ. ἀστὴρ, ο ς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ι σταται. ει τε καὶ ὁ καιρὸς, ει τε καὶ ὁ ἀστήρ. ἀπὸ τοῦ ε σω ποιεῖν τὰ ζῶα περᾷν ἀναπαυσόμενα. η ὁ πέρας τῆς ἑῴας φέρων.' Εστιαιεύσ. κύριον. καὶ' Εστιαῖος.' Εστιάτωρ. ὁ δειπνοκλήτωρ. ' Εσχαρίτησ. α ρτος ὁ ἀπὸ κλιβάνου. Εσχατοσ. ὁ τελευταῖος. ἀπὸ τοῦ ε χω. ε χατος καὶ ε σχατος. περὶ τὰ τέλη γινόμενοι, ἐνεχόμεθα η βαδίζειν η ἀριθμεῖν, η ο , τι ποιεῖν οὐκ ε τι προβῆναι δύναται. ἀλλὰ υ στερος κεῖται τοῦ πρώτου. (Θηλυκόν.)' Ες ἀώ. εἰς μίαν ἡμέραν. ' Εσαώρασ. εἰς καιρούς. Εσσα. ο νομα πόλεως. epsilon.879 ' Εσθήσεσιν. ἱματίοις. ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις. ' Εσθήσ. τὸ ἱμάτιον. παρὰ τὸ ε ω, τὸ ἐνδύομαι, ἐστής. ω σπερ παρὰ τὸ ἀργὸς ἀργὴς, ἀφ' ου τό· –ἀργῆτα κεραυνόν. καὶ γυμνὸς γυμνής· ου τως καὶ ἐστὸς ἐστὴς καὶ ἐσθής.' Εσία. ἡ πρεσβεία. αἰσία δὲ ἡ δικαία καὶ ἡ πρέπουσα, δίφθογγον. ' Εσκουπονδία. στρατιωτικὰ ἐφόδια κατὰ' Ρωμαίους.' Εσπέρα. ἡλίου στέρησις η πέρας τῆς ἡμέρας· ε ως γὰρ ἡ ἡμέρα.' Ες ἠῶ. εἰς ἡμέραν.' Εστιάδεσ. αἱ ἱέρειαι.' Εστία. ἡ οἰκία, δίαιτα, οι κησις, βωμὸς, χυτρόπους, ἐσχάρα.' Εστιατορία. ἡ ἑστίασις.' Εσχατιά. τὸ ε σχατον μέρος τῆς ἐρημίας, η ὁ ε σχατος τόπος τῆς γῆς, η τὰ νομὰς ε χοντα χωρία. καὶ τὰ πρὸς τοῖς τέρμασι τῶν χωρίων ἐσχατιὰς ε λεγον, οι ς γειτνιᾷ ο ρος ει τε θάλασσα. epsilon.880 ' Εσχάτη ἀδικία. α κρα καὶ τελεία. ' Εσχατόωσαν. ἐσχάτην κειμένην. ' Εσχάρα. Λυκοῦργος καὶ ' Αμμώνιος τὴν ἑστίαν λέγουσι τὴν μὴ ε χουσαν υ ψος, ἀλλ' ἐπὶ γῆς ἱδρυμένην η κοίλην. παρὸ καὶ τοὺς ἰατροὺς τὰ ἐν σώματι κοῖλα ε λκη λέγουσι καλεῖν ἐσχάρας. ' Εσχάραι καὶ αἱ ἐπ' ἐδάφους ἀνθρακίαι. ο σσαι γὰρ Τρώων πυρὸς ἐσχάραι. ' Εσχάτη γαστήρ. τὸ κοιλοέντερον λέγει ὁ' Ιπποκράτης. καὶ ὁ Ψελλός· τὸν θώρακα δὲ κίθαρον, κρατῆρας τοὺς ὀδόντας. τὸ κῶλον καὶ τὸ ε ντερον ἐσχάτην τῆς γαστέρος. ε στι δ' ο που τὸν τράχηλον στόμαχον τῆς γαστέρος. (Οὐδέτερον.)' Εσθημάτων. ἱματίων. Εσθοσ. τὸ ἱμάτιον. ' Εσθλά. ἀγαθά. ἐσθλὸς ἐὼν α λλου κρείττονος ἀντέτυχεν. ' Εσπέρια. τὰ δυτικά. Εσοπτρον. κάτοπτρον. ἐσόπτρῳ ἐνορῶντες.' Εστιατορεῖον. δειπνοκλητόριον. epsilon.881 ' Ες τάχος γράφει. ἀττικῶς ου τω λέγει. καὶ ἐς κάλλος γράφει, ἀλλ' οὐ καλλιγραφεῖ. ' Εσχαρίου πυρόσ. τοῦ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας. Ηριπεν ἐσχαρίου λάβρον ἐπ' α σθμα πυρός. Εσχατα κακά. τὰ μεγάλα παθεῖν. μὴ τὰ ε σχατα αὐτὸν περιϊδεῖν παθόντα. ἀντὶ τοῦ λίαν, μέγα. ' Εσχάριον. τὸ θυμιατήριον. τοῦ Ψελλοῦ· τὸ δὲ θυμιατήριον ἐσχάριόν μοι κάλει.' Εσάλευε καὶ ἀπεσάλευε. τοῦτο ἐπὶ νεῶν λέγεται καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων. σημαίνει δὲ ἡ λέξις τὰς ἐλπίδας ἐπὶ τούτοις ει χεν. Εσσατο. περιεβάλλετο. ε σσατο Δαμαρέτου θυγάτηρ. Εσαν. ὑπῆρχον. ε στι παρατατικὸς τρίτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν τῶν εἰς ¯μ¯ι. τοίοι ε σαν κήρυκες καὶ ὀτρυρῶ–. ' Εσέφθη. ἐσεβάσθη, ἐτίμησε, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐθαύμασε καὶ ἐξεπλάγη, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐμαντεύθη. ' Εσεσήρεσαν. ἀντὶ τοῦ ἐκεχήνεσαν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὀργιζομένων κυνῶν. ἐς ἀλλήλας epsilon.882 ἐσεσήρεσαν ἡμιμανές τε καὶ α γριον οἱ Σκύθαι. ' Εσεσήρει. ὠργίζετο. λίαν γὰρ εἰς αὐτὴν ἡ Θεοδώρα ἠγριαίνετο καὶ ἐσεσήρει. η ἐσεσήρει ἀντὶ τοῦ ἐδυσχέραινεν. Εσεισεν. ἀντὶ τοῦ ἐλύπησεν. ε σεισέ μου τὴν καρδίαν. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐτάραξεν. ἐσείσθησαν λαοί.' Εσήλατο. εἰσῆλθεν, εἰσέφρησεν, ἐπεισῆλθεν, εἰσεπήδησεν.' Εσήμαινε. προσέτασσεν. ὁρῶν τὸ πρόθυμον τῶν' Ρωμαίων, ἐσήμαινε τοῖς ἑαυτῷ ἑπομένοις ἐπικουρεῖν. Εσθενε. σθένους καὶ δυνάμεως μετεῖχεν. ε στενε δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐστέναζεν.' Εσθίειν λέγεται. ε σθειν δὲ σπανίως καὶ ει περ α ρα οἱ ποιηταί. Εσθε. τρῶγε. Εσθω. τρώγω. ἀφ' ου παράγωγον ἐσθίω. καὶ ἡ μετοχὴ ὁ ε σθων. ε σθων καὶ πίνων. παρὰ τὸ ε δος ἐστός. ὡς βάζω, βιβαστὸς, ἐγείρω, ἐγερτός·

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

καὶ ἀπὸ τοῦ βιβαστὸς βιβάσθω καὶ ἐστὸς ε σθω. epsilon.883᾽Εσθεῖν καὶ ἐστρέχειν. ᾽Εσσί. καὶ ὑπάρχεις. ε στιν ε ω, ε σω. οἱ δὲ Σικελοὶ τὰ ἐπὶ μελλόντων βραχέα φωνήεντα, διπλάζοντες τὸ ¯ς διπλάσσω λέγουσιν. ὁμοίως τὸ ε σσω, ε σσομαι, ε σσεται. οἱ δὲ Δωριεῖς καὶ ἐν τῷ μέσῳ παθητικῷ περισπῶσι προστιθέντες τὸ ἰῶτα, πλεύσεται, πλευσεῖται, ε σσεται, ἐσσεῖται.᾽Εσκληκότα. προσλιπαροῦντα. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν προσξηραινομένων. ᾽Εσκοπίαζε. περιέβλεπεν. Εσκαζεν. ἐνεδοίαζεν, ἀμφέβαλεν. ὁ δὲ ε σκαζεν, ο πως ε χει γνώμης τὰ῾Ρωμαίων συντάγματα. Εσκαλεν. ἐσκάλευεν, ἠρεύνα, ἀνεζήτει. καὶ ε σκαλε τὸ πνεῦμά μου. ᾽Εσκευώρησεν. ἐπεβούλευσεν. ἐξ ου καὶ σκευωρία ἡ ἐπιβουλή. ᾽Εσκιμάλισεν. ἐνύβρισε, κατεδακτύλισε. σκυμαλίσαι γάρ ἐστι κυρίως τὸ μέσον τὸν δάκτυλον εἰς τὸν τρωκτὸν τοῦ ὀρνέου ἐμβαλεῖν. Εσκεν. ὑπῆρχεν. * Εστρεψεν. ἀντὶ τοῦ στρέψας ἐξ α λλου εἰς α λλο.* epsilon.884᾽Εσκορόδισασ. κλαῦσαι ἐποίησας, ἐδρίμυξας. ἀπὸ τῶν τὰ σκόροδα τριβόντων. καὶ τοῖς ἀλεκτρυόσι γὰρ διδόασι σκόροδα ἐσθίειν, ι να ω σι δριμύτεροι ἐν τῇ μάχῃ.᾽Εσθόμενοσ. ἐσθίων. ε σθω γὰρ τὸ ῥῆμα.᾽Εσμέν. ὑπάρχομεν. ἀπὸ τοῦ εἰμὶ τοῦ σημαίνοντος τὸ ὑπάρχω. τὸ πληθυντικὸν ἐμὲν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ς ἐσμέν. ᾽Εσμύρνισεν. η λειψεν.᾽Εσομένουσ. γενησομένους. Εσο. ε νδυσο. σημαίνει καὶ τὸ υ παρχε. ᾽Εσπαρμένη παράταξισ. ο ταν εἰς ο γκους πλείονας διαλύηται τῶν πραγμάτων.᾽Εσπόδει. κονιορτοῦ ἐπλήρου.᾽Εσπάθα. κατανήλισκε, κατήσθιε. σπαθᾶν γὰρ καὶ τὸ ἀφειδῶς ἀναλίσκειν, καὶ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ει ρηται.᾽Εσπαθημένοσ. πεπυκνωμένος. ἀπὸ τῶν κατακρουσάντων σπαθῶν τὴν κρόκην. Εσπω. τὸ λέγω. Εσπετε. εἰπεῖν ποιήσατε. ἐξ ου καὶ ε πος ὁ λόγος. καὶ τὸ τοιόνδε μέτρον καὶ πᾶν μέτρον. τοῦ ε πω τὸ παθητικὸν ε πετε καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ς ε σπετε.᾽Εσπάρασσεν. ἠρέθιζεν. epsilon.885 Εσπασασ. ε πιες. ει λκυσας.᾽Αρκεσίλαε, τί μοι τόσον α κρατον ἀφειδῶς Εσπασας, ω στε φρενῶν ἐκτὸς ω λισθες ἐῶν. ᾽Εσπείσατο. διηλλάγη. Εσπεισεν. ἀντὶ τοῦ ε θυσεν. ἐσπείσαντο, θυσίαν ἐποιήσαντο. ᾽Εσταλμένοι. ἐσκευασμένοι. νεανίαι χωρητικῶς ἐσταλμένοι. ᾽ Εσταθευμέναισ. ἐξεπιπολῆς ὀπτηθείσαις, η χλιανθείσαις πυρί. σταθεύειν γὰρ τὸ μὴ λίαν ὀπτῆσαι. Εσται. τοῦτο τετραχῶς ει ρηται παρ᾽Ομήρῳ. ε σσεται, ἐσσεῖται, ε σται. †᾽Εστηκώσ. ι στημι, ε στακα, ἑστηκὼς καὶ ἑστηώς.†῾Εστήκει. ἀντὶ τοῦ ι σταται. ε στησα ψιλοῦται, διότι πέφυκεν ἀόριστος α΄ ἀποβάλλειν τὸ ¯ε, οι ον ε στησα, στῆσα. καὶ διὰ τὴν τοῦ παρακειμένου δασεῖαν ὁ δεύτερος ἀόριστος οὐ δασύνεται.᾽Εστηλιτευμένον. ἀναγεγραμμένον. Εστιν. ὑπάρχει. ε σθειν δὲ ἀντὶ τοῦ τρώγειν δίφθογγον. epsilon.886῾Εστιᾶται. εὐωχεῖται. Εστενεν. ἐστέναζε. καὶ ε στονεν.᾽Εστορέσθη. κατεκοιμίσθη, ἐπραΰνθη, ὡμαλίσθη.᾽Εστομώθη. ἠνοίχθη. οἱ δὲ ω ρυττον καὶ ταχέως τὸ χωρίον ἐστομώθη. ᾽Εστόβεον. ἐλοιδόρουν, υ βριζον, διὰ τοῦ στόματος ε λεγον. στομῶ γὰρ τὸ στοβῶ, κατὰ ἐναλλαγήν.῾Εστιᾶν. ἀριστοποιεῖν. τρέφειν.᾽Εστρέβλου. ἐκάκου.᾽Εστωμυλάμην. ἐφλυάρησα. Εστω. ὑπαρχέτω. ει ς δέ τις ἀνὴρ βουληφόρος ε στω. ἐκ τοῦ ε ω εἰμὶ γίνεται παράγωγον ῥῆμα. τὸ παθητικὸν ἐμὲν, ο περ μετὰ τοῦ ¯ς ἐσμὲν γέγονε. τὰ προστακτικὸν ε θι καὶ ἐπενθέσει τοῦ ¯ς καὶ τροπῇ τοῦ ¯ε εἰς τὸ ¯ι ι σθι. τὸ γὰρ ¯ε, ἡνίκα πλεονάζει σύμφωνον, τρέπεται εἰς ἰῶτα. ε πω, ε σπω καὶ ἐνίσπω. καὶ τὸ τρίτον ε στω. Εστυγεν. ἐστύγνασεν. ἀπὸ τῆς τοῦ προσώπου στυγνότητος. Ομηρος· –κατὰ δ' ε στυγε μῦθον ἀκούσας. epsilon.887᾽Εσφαδάζετο. διηγείρετο. διεπρίετο, ἐνεπίμπρατο η ἐλυπεῖτο. ᾽Εσφηκόωντο καὶ ἐσφήκωτο καὶ ἐσφηκῶσθαι, ἀντὶ τοῦ δεδέσθαι. Εσφηλε. κατέβαλεν η σφαλῆναι ἐποίησεν.᾽Εσχεδίασε. χωρὶς διασκέψεως ἐξεδόθη. ᾽Εσχεδίαζον. ἡτοίμαζον. η ἐκ τοῦ παρατυχόντος ε λεγον.᾽Ιώσηπος· τοῖς δὲ τὸν πόλεμον ἐξάψασιν ἐσχεδίαζον τὰ πρὸς ἡδονήν. Εσχετο. ἐπεσχέθη. Εσχεν. ἀντὶ τοῦ ε λαβεν. καὶ ἀντὶ τοῦ κατέπαυσεν. αἱ δὲ τριήρεις ε σχον κατὰ τὸ Μενδήσιον κέρας. ᾽Εσχηματισμένοσ. ὁ προσποίητον κόσμον ε χων καὶ δοκῶν ει ναι κόσμιος. ὡς παρὰ Λυσίᾳ.᾽Εσχολάρχησεν. η ρχε σχολῆς καὶ ἐδίδαξεν.᾽Εσωκράτουν. ἀντὶ τοῦ ἐκόμων,

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἐῤῥύπουν, ἐπείνων. ̓Εσωματοποίει. ε πλαττε. καὶ τύχη τις ἐσωματοποίει τοῦ Σκιπίωνος πράξεις. epsilon.888 ̓Εσωμάσκει. συνεκρότει, ηὐτρέπιζεν, ω δινεν, ἡτοίμαζεν. ὁ δὲ πολλοὺς δεκάζων τῶν ̓Ισαύρων τὰ κατὰ τὸν πόλεμον ἐσωμάσκει. (̓Επίῤῥημα.) ̓Εσαεί. διὰ παντός. ̓Ες νέωτα. ἐς τ' αυ ριον, εἰς τὸ μέλλον. ̓Ες ο . ἀντὶ τοῦ μέχρι τούτου. εἰς ο ἐξεῖλεν αὐτήν. ̓Ες ο τι μάλιστα. ἀντὶ τοῦ λίαν. καλάμους ἐς ο τι μάλιστα στεῤῥοὺς καὶ παχίστους. ̓Ες τ' α ν. ε ως ου . ̓Εσχάτωσ. α κρως. Μένανδρος· φοβοῦμαί σε ἐσχάτως. * ̓Ες σύμνωσ. ἐσπουδασμένως. πορευτικῶς, διερχομένως.* Τὸ Ε μετὰ τοῦ Τ. (̓Αρσενικόν.) Εται. οἱ πολῖται. πηοὶ δὲ οἱ κατ' ἐπιγαμίαν συγγενεῖς. epsilon.889 ̔Εταῖροσ. ὁ φίλος. Πλάτων καὶ οἱ α λλοι φιλόσοφοι τοὺς γνησίους ἐραστὰς τῶν λόγων ἑταίρους ἐκάλουν. ̔Εταιρειάρχησ. ἀξίωμα. ̔Εταιρεῖοσ. ὁ Ζεὺς παρὰ Κρησί. σημαίνει δὲ καὶ τὸν φίλον. ̔Ετερόχροιοσ. ἀλλοῖος κατὰ χροιάν. ̔Ετερόφθαλμοσ. στραβὸς, ἀλλοθεώρης. ̔Ετερόγναθοσ. ἀπειθής. η α πληστος. ἀμφοτέραις ταῖς γνάθοις ἐσθίων. ̓Ετερομάσχαλοσ. χιτὼν, η ν ἐξωμίδα λέγουσιν. ̓Ετεοβουτάδαι. γένος ̓Αθηναίοις πολὺ καὶ λαμπρόν. ἀπὸ Βούτου, ἀφ' ου οἱ ἱερεῖς καθίστανται ̓Αθήνησιν. ̓Ετεόκρητεσ. οἱ ἀληθινοὶ Κρῆτες, οἱ αὐτόχθονος. ἐτεὸν γὰρ τὸ ἀληθές. ̓Ετεὸς καὶ ἐτὸς ὁ ἀληθήσ. ἐκ τοῦ εἰμὶ ε σω, ἐτὸς ὑπάρχων. ὡς θήσω, θετὸς, καὶ δώσω, δοτὸς, δοτέος, καὶ θετὸς θετέος. Ετησ. κασίγνητοί τε ε ται τε. παρὰ τὸ ε τος, ὁ τῶν αὐτῶν ἐνιαυτῶν ω ν. οι ον ὁμοέτης. εἰρόμεναι παῖδάς τε κασιγνήτους τε ε τας τε. η παρὰ τὸ ε θος ἑταῖρος, ε θης τὶς ω ν. παρὰ epsilon.890 τὸ ε θος ὁ συνήθης λέγεται. καὶ ε της ὁ συνηλικιώτης. η καὶ ὁ πολίτης. ̓Ετήσιοσ. ὁ κατ' ε τος. ̓Ετησίαι. α νεμοι οἱ κατ' ε τος πνέοντες. πνέουσι δὲ ἐν ἀκμῇ τοῦ θέρους. διότι ὁ η λιος μετεωρότερος καὶ ἀπὸ τῶν μεσημβρινῶν τόπων ἀρκτικώτερος γενόμενος λύει τὰ ὑγρὰ τὰ ἐν τοῖς α ρκτοις· λυόμενα δὲ ταῦτα, ἐξαεροῦται καὶ πνευματοῦται. καὶ ἐκ τούτων γίνονται καὶ ἀπὸ τῶν ἀρκτώων τόπων φέρονται ἐπὶ τοὺς μεσημβρινοὺς, α προσπίπτει τοῖς ὑψηλοτέροις ο ρεσι τῆς Αἰθιοπίας καὶ πολλὰ καὶ ἀθρόα γινόμενα ἀπεργάζονται ὑετοὺς καὶ ἐκ τῶν ὑετῶν τούτων πληθωρεῖται ὁ Νεῖλος. Ετυμοσ. ὁ ἀληθής. παρὰ τὸ ἐτὸς, ο σημαίνει τὸν ἀληθῆ, γίνεται ε τυμος. ὡς ε λος, ἐλυμὸς, τὸ σπέρμα τὸ ἐν ε λεσι χαῖρον. †καὶ πλεονασμῷ ἐτεήτυμος καὶ ἐτήτυμος.† ̔Ετεροῖοσ. ἀλλοῖος. Ετησιν. συγγενέσιν. Ομηρος· τὸν δ' ευ ρον δαινύντα γάμον πολλοῖσιν ε τησιν. (Θηλυκόν.) ̔Εταίρα. ἡ πόρνη. καὶ ἑταιρίς. ̔Εταιρεία. τὸ ἀξίωμα καὶ ἡ συνήθης ὁμόνοια. ἑταιρία δὲ ἡ φιλία, ι. epsilon.891 ̔Ετεροδοξία. τὸ α λλως δοξάζειν. ̔Ετεραλκέα. ἑτεροδύναμον. ̓Ετερομόλιος δίκη. εἰς η ν ἀντίδικοι οὐκ η λθον. ̔Ετερόστομος φάλαγξ. ἡ ε χουσα τὸν ἡγούμενον ἐν εὐωνύμῳ παραγωγῇ, τοὺς δὲ ἡγεμόνας ἐν δεξιᾷ παραγωγῇ. ̓Ετνήρυσισ. τὸ κοχλιάριον. καὶ ἀθάρα μετὰ γάλακτος. ̓Ετυμολογία. ἀνάπτυξις λέξεων ἁρμόζουσα τὴν φωνὴν πρὸς τὸ τοῦ ὑποκειμένου πιθανώτατον· η ἡ τῆς δυνάμεως τοῦ ὀνόματος ὀρθότης, ἐξ αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος ἑρμηνευομένη. οι ον· τί εἰρήνη; κατὰ τὸ ἠρεμεῖν τὸν νοῦν. γίνεται δὲ ἐτυμολογία ἐκ τοῦ εἰμὶ τὸ ὑπάρχω, †ἐτὸς† ὁ ὑπάρχων. καὶ ω σπερ ἀπὸ τοῦ ε λος ε λυμος, καὶ ἐτὸς ε τυμος. οἱονεὶ ὑπάρχων καὶ ἀληθής· τὸ γὰρ ἀληθὲς καὶ ὑπάρχει. ἐκ τοῦ ου ν ε τυμος καὶ τοῦ λόγου γίνεται ἐτυμολογία, οἱονεὶ ἀληθολογία τὶς ου σα. δεῖ δὲ γινώσκειν, ο τι αἱ ἐτυμολογίαι ἐοίκασιν ἰατρικαῖς καλουμέναις ἀνατομαῖς. ω σπερ γὰρ ἡ ἀνατομὴ διαίρεσίν τινα τῶν μορίων ποιεῖται, ου τως καὶ ἡ ἐτυμολογία τρόπον τινὰ διαίρεσιν τῶν λέξεων ἀπεργάζεται. ̔Ετεραλκὴς νίκη. ἐπὶ τοῦ ι ππου, ο ταν οἱ ἡττηθέντες νικήσωσιν. (Οὐδέτερον.) ̔Ετεροῖον. ἀλλοῖον. ̔Ετεροούσιον. τὸ κατὰ πάντα τρόπον τοῦ ἑτέρου epsilon.892 ἀνόμοιον, ὡς πῦρ καὶ υ δωρ, καὶ α γγελος καὶ α νθρωπος, καὶ πηλὸς καὶ η λιος πρὸς χλόην. † ̓Ετεόν. ἀληθές.† Eta. τὰ ε τη. παρ' ̔Ομήρῳ. Ετειον. χρόνιον η ἐνιαύσιον. ̓Ετήτυμον. ἀληθές. Ετνοσ. ει δος ὀσπρίου κυάμου η ε ψημα ἀθυρῶδες. παρὰ τὸ ε ω τὸ ἀπολύω, ἀφ' ου ε ως, ἡ ἡμέρα, ἐν ῃ πάντα ἐφίενται. ε τος πλεονασμῷ τοῦ ν ε τνος τὸ διαλελυμένον ἀπὸ τῆς ἑψήσεως καὶ τῆς τορύνης, ο ἐστι

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

χυτρόπους. Ετοιμον. πρόχειρον. †ο σημαίνει τὸν α νεμον.†᾿Ετώσιον. τὸ μάταιον. ἀπὸ τοῦ ἀήτης, ἡ γενικὴ ἀητῶν, καὶ ἐτῶν, ἀποβολῇ τοῦ α καὶ συστολῇ τοῦ η. ἐξ ου κατὰ παραγωγὴν ἐτώσιον. αἱ γὰρ παραγωγαὶ γίνονται καὶ ἀπὸ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν. ὡς τὸ ἀνέμων ἀνεμώλιος. ου τως ου ν ἐκ τοῦ ἐτὸς ὀνόματος, ο σημαίνει τὸ ἀληθὲς, γέγονεν ἐτώσιον τὸ μάταιον, κατὰ ἀντίφρασιν.῾Ετερόστοιχον. τὸ ἀσύμφωνον. τοῦ Ψελλοῦ· καὶ πάλιν τὸ ἀσύμφωνον ἑτερόστοιχον λέγε. Ετνοσ. τοῦ Ψελλοῦ· ε τνος δὲ ῥόφημα ἐστὶν ἐξ ἀλεύρων παντοίων. (῾Ρῆμα.)῾Εταιριζομένη. ἐρεθιζομένη. προσηνωμένη. πορνικῶς βλέπουσα.῾Εταιρίζειν. πορνεύειν. epsilon.893 ῾Εταιρισάμενοσ. συνεργήσας η φιλιωθείς.᾿Εταινίωσε. περιείλησε, συνέσφιγξεν. ὁ δὲ κατεταινίωσε τὸ τραῦμα τῇ ζώνῃ. καὶ ἐταινίωσεν ἀντὶ τοῦ ἐστεφάνωσεν. ταινία γὰρ ὁ στέφανος.᾿Ετέθησαν. ὑπέκυψαν, ἐπείσθησαν. οἱ δὲ τῇ τοῦ βασιλέως ἐτέθησαν βουλῇ.᾿Ετελέσθησαν. ἐμιάνθησαν, μετέσχον τῆς μιαρᾶς θυσίας, ἐκοινώνησαν. Δαβίδ· ἐτελέσθησαν τῷ Βεελφεγώρ.῾Ετεροιῶ. τὸ μεταβάλλω. Ετελλεν. ε λεγεν.᾿Ετεχνίτευε. μετὰ τέχνης καὶ δόλου ἠρεύνα.᾿Ιώσηπος· ἐτεχνίτευε μαθεῖν, τίνι τρόπῳ τοσοῦτον προέχει κατ' ἀρετήν.᾿Ετετρήχει. ἐτετράχυτο. Ετειρε. κατεπόνησεν, ἐδάμασεν. ᾿Ετειχηροῦντο. τοῖς τείχεσι περιετειχίζοντο. περιεκλείοντο. ἐντὸς δὲ τοῦ τάφρου καὶ τοῦ ἐρύματος ἐτειχηροῦντο. epsilon.894 Ετασον. ἐρεύνησον.᾿Εταλάνισα. α θλιον ἀπεκάλεσα. ἐθρήνησα.᾿Ετίθετο. προσέκειτο, προσεῖχεν. οὐδὲ τῇ ο ψει τῶν ὀνείρων προσέκειτο η ἐτίθετο.᾿Ετιμήσατο. ἐξηριθμήσατο. ἐτιμήσατο δὲ τὴν ζωὴν αὐτοῦ ὁ βάρβαρος λιτρῶν τριακοσίων.᾿Ετιμήσαντο. ἀντὶ τοῦ ἐζημίωσαν η κατεδίκασαν. τίμημα γὰρ ἡ ζημία καὶ ἡ καταδίκη.᾿Ετιμήσασθε. ἠγοράσασθε. Θουκυδίδης· η ν ὑμεῖς πολλῶν χρημάτων ἐτιμήσασθε.᾿Ετιθηνήσατο. ἐγαλούχησεν, ε θρεψεν.᾿Ετισάμην. ἐτιμωρησάμην. Ετισαν. ε δωκαν. ἀνθ' ω ν οἱ Φωκεῖς ε τισαν δίκας βαρυτάτας. Ετλησ. ὑπέμεινας.῾Ετοιμάσατε. εὐτρεπίσατε. γέγονε παρὰ τὸ ε τοιμος. Ετορεν. ἐτρύπησεν.᾿Ετόπασεν. ὑπενόησεν. ἐνόμισεν. epsilon.895᾿Ετραχηλίασεν. ἀντὶ τοῦ κατισχυρεύσατο. η ἐγαυρίασεν. ἀπὸ τῶν βοῶν τῶν ἀποβαλλόντων ἀπὸ τοῦ τραχήλου τὸν ζυγόν.᾿Ιώβ· ε ναντι κυρίου παντοκράτορος ἐτραχηλίασεν.᾿Ετρίβετο. ὑπερετίθετο, ἀνεβάλλετο. μέχρι πολλοῦ διαφερομένων ἐτρίβετο ἡ προσβολή. Ετρυχεν. ἐδάμαζεν.᾿Ετρύχωσεν. ἐξέτριψεν. ἡ δὲ γῆ ἀγονίαις κατειλημμένη ἐτρύχωσεν αὐτοὺς ἀλγεινότατα. η ε τρυχεν.᾿Ετύγχανε. χωρὶς τῆς μετοχῆς σπανίως εὑρεθείη.᾿Ετυρώθη. ἐσκληρύνθη. Δαβίδ· ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν.᾿Ετύθη. ἐσφαγιάσθη.᾿Ετύχθη. κατεσκευάσθη. ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη. ἀπὸ τοῦ τεύχω, κατ' ε λλειψιν τοῦ ¯ε. ὡς καὶ τό· τυκτὸν κακὸν ἀλλοπροσάλληλον. καὶ τό· γυναικὸς α ρ' α ν τέτυξο. τὸ δὲ ῥῆμα τὸ τεύχω ἀποβολῇ πολλάκις τοῦ ¯υ, τοῦ ¯ε μόνου μένοντος. epsilon.896᾿Ετώθαζον. ε σκωπτον, ἐχλεύαζον. καὶ ἐτώθασαν ἀντὶ τοῦ ἐκαυχήσαντο. Εταξαν. ἀντὶ τοῦ οι ον ἀφώρισαν. τοῦτον τὸν βίον ει λοντο. ου τως ὁ᾿Απόστολος· καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἁγίοις ε ταξαν ἑαυτούς.᾿Ετυμπανίσθησαν. ἀπετμήθησαν. η εἰς ῥόπαλον ἀπέθανον. ὁ᾿Απόστολος· α λλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν. (᾿Επίῤῥημα.)῾Ετέρωθεν. ἀλλαχόθεν, ἐν ἑτέρῳ τόπῳ. τὸ προτέρωθεν καὶ ἑτέρωθεν διὰ τοῦ ω μεγάλου. δεῖ γινώσκειν, τὸ ε κτοσθε καὶ προτέρωθε καὶ τὰ ο μοια χωρὶς τοῦ ν γράφεται, εἰ μὴ φωνῆεν ἐπιφέρει.῾Ετέρωσε. ἀλλαχόθεν η εἰς ε τερον μέρος.῾Ετεροίωσ. ἀλλοίως. ῾Ετεραλκέωσ. ἑτεροκλινῶς. Ετι. σὺν τούτοις, η ἀκμήν. παρέλκει ἀεὶ παρὰ τοῖς ᾿Αττικοῖς.᾿Αριστοφάνης· η ν ου ν ἐμοὶ πείθεσθε, σωθήσεσθ' ε τι.῾Ετοίμωσ. προχείρως. ἐτύμως δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς, ψιλόν.᾿Ετόσ. μάτην. παρέργως. epsilon.897 Τὸ Ε μετὰ τοῦ Υ. (᾿Αρσενικόν.) Εὐάγριασ. κύριον. ου τος ε γραψε διάφορα καὶ ὑπομνήματα εἰς τὰς παροιμίας Σολομῶντος. Εὐαγήσ. καλῶς περιηγμένος, η μεταφορικὸς, κύκλος. Εὐαγῶν. μεγάλων. Εὐαρίθμητοι. ὀλίγοι. Ευ γνωστοσ. καλῶς γινωσκόμενος. Εὐγηρότατοσ. ε ντιμος, καλὸς, γέρων. ἀξιότιμος. Ευ γνωστοσ. φανερός. Εὐδαίμων. ὁ κατ' ἀρετὴν ἐνεργῶν, εὐτυχὴς, ὁ μακαριστός. Εὐδιαῖοσ. χειμάῤῥους, καὶ τρῆμα τῆς

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

νεὼς, δι' ου ἡ ἀντλία ἐκρεῖ. Εὐδοκιμώτατοσ. γενναῖος. Εὐδιάλογοσ. ὁ εὐόμιλος. Εὐδινὸς καιρόσ. ὁ εὐδίαν ε χων. εὐδιεινὸς δὲ δίφθογγον. Ευ δηλοσ. φανερός. Εὐάγκαλον. ἐλαφρόν. ὁ δὲ Αἰνείας τὸν πατέρα τοῖς ω μοις ἐπιθέμενος, ἐξῆγε φόρτον ὡς υἱεῖ φιλοπάτορι καὶ τοῦτον εὐάγκαλον. epsilon.898 Εὐερνήσ. εὐθαλὴς, βλαστός. ε ρνος γὰρ ὁ κλάδος. Εὐεργητικόσ. φιλότιμος, ἀγαθοποιός. Εὐεργέοσ. καλῶς καὶ ἐπιμελῶς κατεσκευασμένου. –εὐεργέος ε κπεσε δίφρου. Εὐέκτησ. ὁ ἐν ὑγείᾳ διαζῶν. ἐπεμελεῖτο καὶ σωμασκίας καὶ η ν εὐέκτης. Εὐεπήβολοσ. ὁ καλῶς ἐπιβάλλων. καὶ εὐεπηβόλως ἀντὶ τοῦ σαφῶς καὶ ὀρθῶς. Εὐεπίβολοσ. κακός. Εὐερκεῖ. καλῶς ἠσφαλισμένῳ καὶ πεφραγμένῳ. ο φρά μοι εὐερκεῖ καναχὰν δόμῳ ε νδοθι θείη. Ευ ειλοσ. ὁ θερμὸς τόπος. Εὐήλιοσ. καθαρός. Εὐηνέμουσ. ἀχειμάστους. εὐδιεινούς. Εὐήνορα. ἀνδρεῖον. Εὐηγενέων. εὐγενῶν, πλεονασμῷ τοῦ ι, η τῶν εὐαρχουμένων. παρὰ τὸν ἀγὸν, ο σημαίνει τὸν ἡγεμόνα. Εὐήθησ. ἀνόητος, μωρός. Εὐηκήσ. καλῶς ἠκονημένος. καὶ κλίνεται εὐηκέος. Ευ ζωνοι. ε νοπλοι, η ευ ζωνοι καὶ μονόζωνοι. οἱ εὐσταλεῖς καὶ κοῦφοι στρατιῶται καὶ μὴ κατάφρακτοι. ου τω Ξενοφῶν φησίν· οἱ ἑνί τινι χρώμενοι καὶ διαζωνευμένοι ο πλῳ. epsilon.899 Ευ ζωτοσ. καλοζώης. Εὐθυγενήσ. ι σα καὶ πρὸς τὸ εὐθὲς τεταγμένος. Εὐθύγλωττοσ. η ν δὲ καὶ εὐθύγλωττος πέρα τοῦ δέοντος. Εὐθυλήπτων. εὐχερῶς κρατουμένων. οὐκ εὐθυλήπτων ο ντων τῶν ἐπιθυμουμένων. Εὐθυῤῥήμων. ἐτυμολόγος. καὶ εὐθυῤῥημονῶ. Ευ θυμοσ. ευ ψυχος, περιχαρής. Εὐθυβόλῳ. ἐπ' εὐθείας βάλλοντι η πλέοντι. η εὐθυβόλῳ, ἀντὶ τοῦ συνετῷ. Ευ θυνοι. δικασταί. εὐθυνταί. παρὰ τὸ εὐθύναι τὸ ἐξετάσαι, ου ς ἡμεῖς λογιστὰς λέγομεν νόμων δώδεκα. δι' ω ν δεῖ πάντας τοὺς εὐθύνους θαυμαστῶς πᾶσαν ἀρετὴν μετιέναι. ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ ἡ λέξις. Ευ κηλοσ. η συχος. παρὰ τὸ ει κω, τὸ ὑποχωρῶ, γίνεται ε κηλος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ ευ κηλος· η ει κηλος καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς υ ευ κηλος. Ευ κολοσ. ἁπλοϊκὸς τὸν τρόπον καὶ ἐλευθέριος, καὶ ὁ ἐναντιούμενος τῷ δυσκόλῳ. ὁ δὲ ἁπλοῦς η ν καὶ μάλα ευ κολος. Ευ κρασ. ευ κρατος. Εὐκρινήσ. συνήθως ὁ ἐξ ἀῤῥωστίας ὑγιάνας· λέγεται δὲ διὰ τὸ ευ κεκρίσθαι. ου τοι δὲ ἐπὶ τοῦ νεκροῦ τίθενται κατὰ ἀντίφρασιν. σημαίνει δὲ τὸ εὐχερὲς καὶ καθαρὸν καὶ σαφές. epsilon.900 Ευ κηλοσ. ὁ καλῶς θελγόμενος. Εὐθεῖοσ. ὁ εὐόμιλος, καὶ ὁ καλοσύντυχος η τοι ὁ ὀρθολεκτῶν τοὺς λόγχους αὐτοῦ. Εὐλαβήσ. ὁ ευ τῶν πραγμάτων ἐπιλαβόμενος. ὁ μὴ προχείρως τὶ ποιῶν. η καὶ ὁ εἰς λαβὴν ἐπιτήδειος. οι ον εὐλαβὴς μάχαιρα. η ὁ ευ προσλαμβάνων τὸ μέλλον. δύσληπτος δὲ, ὁ δυσχερὴς, ἀπὸ τῶν χειρῶν. Εὐμαρήσ. ευ ληπτος, δῆλος, εὐχερής. παρὰ τὸ μαίρω τὸ λάμπω, ἐξ ου καὶ τὸ μαρμαίρω καὶ μάρμαρον, γίνεται μαρὴς καὶ εὐμαρὴς, ὁ μὴ ὑπὸ σκότει κείμενος. Ευ μαιοσ. ὁ Ὀδυσσέως δοῦλος, ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν εὐμενείας, ὡς καὶ Φιλοίτιος ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν φιλίας. Εὐμενήσ. ὁ ευ τισὶ διὰ ψυχῆς διακείμενος. ο πέρ ἐστι μένος. ἀντίκειται δὲ αὐτῷ δυσμενής. Εὐμελίῳ. τῷ καλῶς τῇ μελίᾳ χρωμένῳ. μελία δέ ἐστι ει δος δένδρου, ἐξ ου τὰ δόρατα ποιοῦσι τὰ πολεμικά. ὁ εὐμελίας, τοῦ εὐμελίαο, τοῦ εὐμελίεω. ου τω γὰρ τὸ ὁλόκληρον. ε στι δὲ πάθος Ἰωνικόν. Εὐνοῦχοσ. ἀπὸ τοῦ τὴν εὐνὴν ε χειν η γουν φυλάσσειν. ε χειν γὰρ τὸ ἐπιμελεῖσθαι φασὶ καὶ φυλάσσειν. –ε χει δέ τε κίονας αὐτός. epsilon.901 τινὲς δὲ φασὶ παρὰ τὸ ευ νοῦν ε χειν, καὶ ἀπηλλάχθαι τῶν ἀφροδισίων. οἱ δὲ ἀρχαῖοι τὰ ἀφροδίσια ἀνόητα ἐκάλουν, ὡς παρ' Ἀριστοφάνει· υ πνου τὲ ἀνέχεσθαι καὶ τῶν ἀνοήτων πάντων. Ευ ξεινοσ. πέλαγος. ἐνδότως τοῦ πόντου, η αὐτὸς ὁ πόντος. ου τος τὸ πρῶτον α ξεινος ἐκαλεῖτο διὰ τὸ ὑπὸ λῃστῶν οἰκεῖσθαι, καὶ μηδένα ἐκεῖ παραβαλεῖν τῶν ξένων. κατὰ ἀντίφρασιν δὲ ευ ξεινος ἐκλήθη, ο τι Ἡρακλῆς ἐκβαλὼν τοὺς λῃστὰς φιλοξένους κατῴκισεν. Ευ οδμοσ. εὐώδης. Εὐόρκου. εὐσεβοῦς. Ἡσίοδος· ἀνδρὸς εὐόρκου γενεὴ μετόπισθεν–. Εὐόφθαλμον. ευ οπτον. καὶ εὐοφθάλμως ἀντὶ τοῦ εὐπρεπῶς. Εὐπαλάμων υ μνων. ἀντὶ τοῦ ευ διακεχωρισμένων, η συντεταγμένων. τέκτονες εὐπαλάμων υ μνων. Εὐπαράγωγοσ.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

εὐπειθής.᾽Αριστοφάνης· ἀλλ' εὐπαράγωγος ει θωπευόμενός τε χαίρεις. Εὐπάροιστοι. οἱ εὐπαράγωγοι. Εὐπατρίδαι. εὐγενεῖς, η ἀπὸ χώρας καλῆς. Ευ πακτοσ. καλῶς πεπηγμένος. Εὑρεσιεπήσ. καινολόγος. Εὑρεσιλόγοσ. φλύαρος. Ευ ρινοσ. ὁ εὐόσφρητος. καὶ εὐρινώτατος. epsilon.902 Ευ ριποσ. πέλαγος στενόν. η τὸ ὑδατῶδες καὶ μεταξὺ δύο γαιῶν. Ευ ριποσ. ὁ μεταξὺ Βοιωτίας καὶ᾽Αττικῆς. ἑπτάκις δὲ τῆς ἡμέρας τὸ υ δωρ ἐκεῖσε τρέπεται. Εὐρυκρείων. μεγάλως βασιλεύων. Εὐρύοπα. μεγαλόφωνον. Εὐρύωπα δὲ, μεγαλόφθαλμον, μέγα. Εὐρυσθενοῦσ. μεγαλοδυνάμου. Εὐρώσ. ὑγρότης σεσηπυῖα. σηπεδών. παρὰ τὸ αυ ρα, αὐρὼς, καὶ τροπῇ εὐρὼς, τοῦ εὐρῶτος, τῷ εὐρῶτι. καὶ εὐρωτιῶ. Εὐρώεισ. πλατύς. Εὐριπίδησ. κύριον. καὶ γὰρ ἐν τῷ Εὐρίπῳ φασὶ γεννηθῆναι αὐτόν. τὰ διὰ τοῦ ¯ι¯δ¯η¯ς ἀπὸ τῶν εἰς ¯ο¯ς διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται. οι ον Κρόνος, Κρονίδης, Πρίαμος, Πριαμίδης, Ευ ριπος, Εὐριπίδης. χωρὶς τοῦ Κύθνος, Κυθνείδης, ο νομα κύριον. Εὐρύσ. ὁ πλατύς. παρωνύμως. παρὰ τὸ ευ ρος εὐρὺς, ὡς θράσος θρασὺς, κότος κοτὺς καὶ ι ππος ἱππύς. Εὐρύπυλοσ. ἀπὸ τοῦ εὐρὺς καὶ τοῦ πύλη. τὰ δὲ εἰς ¯υ¯ς ὀξύτονα σύνθετα ἀποβάλλει τὸ ¯ς, οι ον· ὠκὺς, ὠκύμορος, ταχὺς, ταχυθάνατος. σεσημείωται τὸ Πολύμνια ἀπὸ τοῦ Πολυύμνια ἀποβολῇ τοῦ υ. καὶ δεῖ γινώσκειν, ο τι τὰ εἰς η τα λήγοντα θηλυκὰ ἐν τῇ συνθέσει η φυλάσσει τὸ τέλος, ὡς μάχη,᾽Ανδρομάχη, η τρέπει αὐτὸ εἰς ¯ο¯ς, ὡς φωνὴ, ευ φωνος, η εἰς ¯ο¯ν, ὡς epsilon.903 τρίπυλον, η τὸ ¯ς προσλαμβάνει, ὡς γυνὴ μισογύνης. ου τως ου ν καὶ πύλη Εὐρύπυλος. Εὐρυτίων. κύριον. παρὰ τὸ Ευ ρυτος Εὐρυτίων, ὡς Ηφαιστος,῾Ηφαιστίων. Ευ σημοσ. περιφανής· λαμπρός· καλός· ἀγαθός. Ευ σκαρφοσ. εὐκίνητος. ταχύς. Εὐσταλήσ. καλῶς ἐστολισμένος, η κοῦφος. Ευ στομον. εὐπρόσωπον, ἀπὸ μέρους. Εὐσύνοπτον. εὐεπίγνωστον. Εὐτειχεῖ. καλῶς τετειχισμένῳ. εὐτειχεῖ πάγῳ, καὶ εὐτειχεῖ θαλάμῳ. Εὐτρεπισμόσ. ἡ ἑτοιμασία. Ευ τμητοσ. εὐκόλως η μετὰ τέχνης τεμνόμενος. Ευ τονοσ. γενναῖος. Εὐτράπελοσ. ὁ ἐπιμελῶς παίζων, η ὁ κοῦφος καὶ μωρὸς καὶ ἀπαίδευτος. κυρίως δὲ ὁ μιμολόγος, ὁ γελωτοποιός. η ὁ εὐχερῶς καὶ εὐκόλως τρεπόμενος κατὰ τὸν βίον, καὶ πάσας συμφορὰς ὑπομένων. ω σπερ παρὰ τὸ ει κω, τὸ ὁμοιῶ, γίνεται ει κελος, ου τως καὶ παρὰ τὸ τρέπω, ε τραπον, τράπελος καὶ εὐτράπελος. Εὐτελεῖσ. τὸ τέλος πολλὰ σημαίνει. σημαίνει γὰρ καὶ δαπάνην. ἀφ' ου τὴν πολυτέλειαν φασίν. καὶ εὐτελεῖς τινὲς τοὺς μὴ ἐπιπολὺ χωροῦντας.᾽Εΰσ. ἀγαθός. ὡς παρὰ τὸ η δω ἡδὺς καὶ βρίθω βριθὺς, ου τως καὶ παρὰ τὸ ε ω, τὸ ὑπάρχω, epsilon.904 ἐΰς. τὸ γὰρ ἀγαθὸν καὶ βέβαιον καὶ ἑδραῖον ὑπάρχει. η παρὰ τὸ ἐῶ, τὸ εὐφραίνομαι καὶ η δομαι. οι ον· –ἐπεί με πρῶτον ε ασας. ἀντὶ τοῦ η δυνας. ὁ δὲ῾Ηρωδιανὸς λέγει, παρὰ τὸ ἐῶ γίνεται ἐὸς καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐΰς, ὡς ι ππος, ἱππύς. †Ευ φωροσ. ὁ καλῶς κλέπτων.† Ευ φοροσ. κοῦφος, ἐλαφρός. ὁ δὲ θυρεὸς τῶν᾽Ιβήρων ευ φορος. Ευ φροσ. ὁ ευ θυμος. Εὐχερήσ. κυρίως ὁ εὐκαταπάλαιστος η ὁ εὐκαταγώνιστος. καὶ εὐκατάγνωστος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν παλαιστῶν, η τῶν πολεμιστῶν, παρὰ τὸ χεῖρα. καταχρηστικῶς δὲ ὁ ἐπιεικὴς καὶ μὴ ἀντιπαλαίων. Εὐχαίτησ. ὁ καλόθριξ. εὐχετὴς δὲ ὁ εὐχὴν ποιῶν, ψιλόν. Εὐχίδησ καὶ Ασσαπος καὶ Χρυσόμαζος καὶ᾽Εχίων. ὀνόματα κύρια. ὑπῆρχον ου τοι ὠκύτατοι τοῖς ποσίν. Εὐχυλότεροσ. ὁ ταχέως πεττόμενος. Ευ ωποσ. ὁ εὐόφθαλμος. Εὐώνυμοσ. ὁ ἀριστερός. Εὐώδησ. ε στιν α ω τὸ πνέω· μετὰ τοῦ δυς μορίου καὶ τοῦ ευ γέγονε δυσαὴς καὶ εὐαής· ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν δυσαέων καὶ εὐαέων, καὶ ἐξ epsilon.905 αὐτοῦ δυσαώδης καὶ εὐαώδης, καὶ κατὰ συγκοπὴν δυσώδης καὶ εὐώδης. Ευ ωροι. ἀπαραφύλακτοι. Εὐφορίων· οὐ δέ τι ευ ωροι θυέων. παρὰ τὸ ευ ὠρεῖν καὶ φυλάσσειν. κατὰ ἀντίφρασιν. Ευ ψυχοσ. ευ θυμος. καρτερικός. ἱλαρός. Ευ ρηνοσ. ὁ καλλιπρόβατος. πάμπαν ευ ρηνός τε καὶ ευ βοτος. Εὐσπειρῆ. καλῶς συνεσπειραμένον. τὸν εὐσπειρῆ δὲ δράκοντα. Εὐθὺς καὶ εὐθύ. καὶ ὡς ο νομα καὶ ἐπίῤῥημα. παρὰ τὸ ευ μόριον, καὶ τοῦ θύω τὸ ὁρμῶ. ὁ μέλλων θύσω, ὡς δώσω, δώς. τὸ εὐθὺ σημαίνει τὸ καλῶς ὁρμῶ· καὶ τὸ παραχρῆμα καὶ ταχύ. (Θηλυκόν.) Ευ α.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

μήτηρ πάντων καὶ ζωή. Εὐάγητον. καθαράν. λαμπράν.᾿Αριστοφάνης· δροσερὰν εὐάγητον φύσιν. Εὐανθὴς γλῶσσα. ἡ α κρως ἠττικισμένη ὁμιλίαν. εὐανθὴς γλῶσσα καὶ πολλῶν γέμουσα χαρίτων καὶ μουσικῶν ἀπηχημάτων ἀπόζουσα. Εὐανδρία. γενναιότης. Εὐαριθμήτοισ. ὀλίγαις. εὐαριθμήτοις ἡμέραις τῷ Καίσαρι συνόντες. epsilon.906 Εὐβουλία. ἐπιστήμη τοῦ σκοπεῖσθαι, ποῖα καὶ πῶς πράξαντες πράξομεν συμφερόντως. Ευ βοτος γῆ. ευ τροφος, καλὰ βοσκήματα ε χουσα. Ευ βοια. ὁ Ευ ριπος καὶ νῆσος. Εὐβουλίασ. φρονήσεως. Εὐγνωμοσύνη. ἡ εὐχαριστία. Εὐγένεια. δόξα ἐκ γένους. Εὐδαιμονία. ευ ῥροια βίου. Εὐδικία. δικαιοσύνη. εὐδικία η ν πεπορισμένος. Εὐδοκία. ἡ θέλησις καὶ ἡ ἀρέσκεια. εὐδοκία τὸ ἀγαθὸν θέλημα τοῦ θεοῦ, παρὰ τὸ καλῶς δεδόχθαι. Εὐδία καὶ ευ διοσ. ἡ τοῦ ἀέρος ἠρεμία. κυρίως δὲ ἡ ἀβροχία. παρὰ τὸ δεύω, τὸ βρέχω, δευΐα καὶ κατὰ μετάθεσιν εὐδία. –ο φρ' ευ δῃσι μένος Βορέαο καὶ α λλων ζαχρείων ἀνέμων. Εὐδίοδον. βάσιμον, εὐπορέστατον. ἐσώρευον δὲ τὰ τεμνόμενα ξύλα ἐπὶ τῆς μεταξὺ χώρας, ὡς εὐδίοδος η ν. Εὐεστοῖ. εὐθηνίᾳ, καταστάσει. Εὐετηρία. ἡ ὑγεία. Εὐέπεια. ἡ καλὴ φράσις. Εὐεργὴς γῆ. ευ φορος, καλοέργαστος. epsilon.907 Εὐερμία. ἐπιτυχία, εὐτυχία. Εὐεξία. ἀκρότης ὑγείας. ἐπὶ καχεξίᾳ γὰρ γίνεται νόσος· ὡς καὶ ἡ εὐεξία ἐπὶ τῇ ὑγείᾳ. Ευ ερον. εὐάερον. ω σπερ σισύραν ευ ερον. Ευ εδρον. ἀσφαλῆ. βεβαίαν. ὁ δὲ ἐπὶ νώτοις ἐκάθισε καθέδραν ευ εδρον καὶ ὀχυρὰν, ο ἐστιν ἀσφαλῆ καὶ στερεάν. τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ὀχυράν. Εὐηγορία. ἡ καλλιέπεια. Εὐηθείασ. μωρίας, ἀνοίας. ε τι δὲ ἀπολαύων τοῦ καιροῦ καὶ τῆς εὐηθείας τῶν ἐπιχωρίων. Εὐθιξία. ἀκρίβεια, εὐφυΐα. ε χων τὸν νοῦν εὐθιξίᾳ πρὸς τὴν θεραπείαν εὐθυβολοῦντα. Εὐθυδικία. ο ταν εἰσάγηταί τις κριθησόμενος περὶ ω ν μηδέπω γνῶσις ἐγένετο δικαστηρίου, εὐθυδικία καλεῖται. Εὐθυεπείαισ. ὀρθολογίαις. Εὐθύναι. τιμωρίαι καὶ δίκαι. Εὐθηνίαι. αἱ εὐφορίαι. Εὐθημοσύνη. τάξις. παρὰ τὸ θημὸς θημοσύνη καὶ εὐθημοσύνη, ὡς ἱπποσύνη καὶ δικαιοσύνη. Εὐκατεργάστου. εὐχειρώτου, εὐδιαλύτου. τῆς οἰκοδομῆς ου σης εὐκατεργάστου. epsilon.908 Εὐκατάπρηστος υ λη. ἡ εὐχερῶς καιομένη. Εὐκαιρία. χρόνου ἐπίτευξις, ἐν ῳ χρὴ παθεῖν τὶ η ποιῆσαι. εὐκαιρία καὶ ὁ πλοῦτος. ὁ δὲ θαυμάσας τὴν τῆς ἀκροπόλεως εὐκαιρίαν. Εὐκλείασ. δόξης. ἐνδοξότητος. τὰς εὐκλεῖας δὲ περισπῶμεν. Δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας ἐϋκλείας– προπερισπωμένως. ἐκ γὰρ τοῦ εὐκλέας κατ' ἐπένθεσιν τοῦ ι. η εὐκλεέας καὶ κατὰ συναίρεσιν εὐκλείας. Εὐκληρίασ. εὐτυχίας. Εὐκρίνεια. ἡ καθαρότης. Ευ λαχα. τὸ α ροτρον παρὰ Θουκυδίδῃ. Δώρειος δὲ ἡ λέξις. Εὐλαί. σκώληκες οἱ ἐν τοῖς τραύμασι γινόμενοι. καὶ εὐλαίων, σκωλήκων. ζῶσα γὰρ ἐξέζεσεν εὐλαίων. Εὐλογία. πληθυσμὸς ἀγαθῶν ἐξ ἑκουσιότητος διδόμενος. εὐλογία δὲ καὶ ἡ εἰρήνη. Εὐλάβεια. φυλακὴ ἡ ἀπὸ κακοῦ, η ἐπιμέλεια φυλακῆς. Εὐμαρέη. ἀπόπατα. παρὰ῾Ηροδότῳ. Εὐμάρεια. ἡ εὐκολία. λέγεται καὶ ἡ εὐκοσμία. epsilon.909 οὐ βαθύπεπλος ευ μαρις. καὶ ἡ ἡσυχία.῾Ηρόδοτος. τοῦτο φυγῆς τῷ᾿Αννίβᾳ πλείονα εὐμάρειαν παρέσχεν. Εὐμολπία. ἡ εὐφωνία, καὶ ὁ καλὸς υ μνος. Εὐμοιρία. ἡ εὐτυχία, ἡ εὐκληρία. Εὐνοίασ. φιλίας. ἐλθεῖν αὐτὸν παρακαλοῦσι δι' εὐνοίας ει ναι τῷ θεῷ. Εὐνὴ καὶ εὐνάσ. ἡ α γκυρα. οι ον· –εὐνάς τ' ἐβάλλοντο. καί· ε κ τ' εὐνὰς ε βαλον–. παρὰ τὸ εὐνάζειν καὶ ἐν ἡσυχίᾳ ποιεῖν τὴν ναῦν, ο περ ἡμῖν ἐν τῇ εὐνῇ η γουν τῇ κοίτῃ συμβαίνει. εὐνὴ γὰρ ἡ κοίτη. παρὰ τὸ ευ δω εὐθίνη καὶ ἐν συγκοπῇ εὐνὴ, ἐφ' η καθεύδουσιν. η παρὰ τὸ νῶ, τὸ σωρεύω, καὶ τὸ ευ γίνεται εὐνὴ, οἱονεὶ τὰ καλῶς νενησμένα καὶ σεσωρευμένα στρώματα ἐν τῇ κοίτῃ. εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ– σημαίνει καὶ τὴν διατριβήν. ο θι φασὶ Τυφωέως ε μμεναι εὐνάς. Εὐνομία. νόμου πειθάρχησις. epsilon.910 Εὐορκία. τὸ καλῶς ὀμνύειν. Ευ οπτον. εὐόφθαλμον. η ν δὲ καὶ ἡ κόρη ευ οπτος. Εὐπάθεια. διάχυσις καὶ α νεσις τῆς ψυχῆς καὶ τρυφή. διαιρεῖται δὲ εἰς χαρὰν, εὐλάβειαν καὶ βούλησιν. καὶ φαμὲν τὴν χαρὰν ἐναντίαν ει ναι τῇ λύπῃ· τὴν δὲ εὐλάβειαν τῷ θυμῷ· τὴν δὲ ἐπιθυμίαν τῇ βουλήσει. Εὐπερίοπτον. εὐκαταφρόνητον. ᾐσθάνετο γὰρ τὴν τῶν Μακεδόνων ἀρχὴν εὐπερίοπτον ἐσομένην.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

Εὐπήληκοσ. καλὴν περικεφαλαίαν ἐχούσης. Εὐποτμία. εὐτυχία. ζηλῶ τοῦτον τῆς εὐποτμίας. ο ἐστι τοῦ καλοῦ θανάτου. πότμος γὰρ ὁ θάνατος. †Εὐπάτειραν. πατέρα καλὸν ε χουσαν.† Εὐπλόκαμοσ. καλλίπλοκος. Εὐπερίστατον. τὴν εὐκόλως περιτρεπομένην. Εὐπραγία. ἡ εὐτυχία. Εὐπραξία. εὐημερία, εὐτυχία. ὁ δὲ ̓Οζίας ω λισθεν ἐπ' εὐπραξίας καὶ κατηνέχθη πρὸς τὰ τοῦ πατρὸς ἁμαρτήματα. epsilon.911 Εὐρυπρωκτίαν. μαλακίαν.̓Αριστοφάνης· τὴν εὐρυπρωκτίαν σοι ἐναποψήσεται. ο ἐστιν ἀπομάξει. Εὐρυοδείασ. μέγα τὸ ει δος ἐχούσης, ο ἐστιν ε δρασμα. ε στι δὲ, ὡς λέγει ὁ Ωρος ὁ Μιλήσιος, ἐπίθετον τῆς γῆς. ἡ εὐθεῖα εὐρυοδεία, παροξυτόνως, ἡ μεγάλη καὶ πλατεῖα α μφοδος. ω ς τῶν ω ρνυτο δοῦπος ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης. τινὲς εὐρυόδεια λέγουσι προπαροξυτόνως. Εὑρεσιεπίαισ. λογοποιΐαις. Εὐρώπη. χώρα, ἐξ η ς καὶ ὁ ̓Οδυσσεύς. Εὐστάθεια. παγιότης. Εὐσθενείασ. δυνάμεως. Εὐσέβεια. δικαιοσύνη περὶ τὸ θεῖον. ἀσέβεια δὲ τὸ ἐναντίον. Ευ σκαρθμοι νῆεσ. εὐκίνητοι, ταχεῖαι. η ταχύποδες. σκαρθμὸς γὰρ ὁ ποῦς. Εὐσέλμου. καλὰς καθέδρας ἐχούσης. epsilon.912 Εὐστιβῆ. τετριμμένην. εὐστιβῆ ὁδὸν πορευόμενοι. στίβος γὰρ ἡ ὁδός. Εὐσήμῳ. ἀγαθῇ, καλῇ. ἐν εὐσήμῳ ἡμέρᾳ. Ευ στολον. ευ κοσμον. ὁ δὲ προῆγε ποιήσας ευ στολον τὴν ἀκολουθίαν. Ευ σοια. εὐσθένεια. ζῶντά τ' εὐσοίας χάριν. Ευ στρα. τὸ βαδιστήριον, η φλογίστρα. ̓Αριστοφάνης· ἐν ταῖσιν ευ στραις κονδύλοις ἡρμοττόμην. ἀντὶ τοῦ ἐπαιδευόμην ἀπὸ τῆς μουσικῆς. Εὐτραπελία. κουφότης, μωρολογία. Εὐτρόχαλον. περιφερῆ. ει ναι δὲ τὴν ἀσπίδα μικρὰν καὶ εὐτρόχαλον. Εὐοιώνιστον. ευ φημον, καλὰ προσημαίνουσαν. Εὐφορία. ἡ εὐκαρπία. ἐφορεία δὲ ἡ ἐπιτήρησις, δίφθογγον. Εὐφυΐα. ἀγαθὴ ἀρετή. ἐν φύσει πρὸς τάχος μαθήσεως. Εὐφροσύνη. ἀφορισμὸς λύπης ἐν ἐπιδημίᾳ καλῶν. epsilon.913 Εὐφρόνη. ἡ νύξ. παρὰ τὸ εὐφρονεῖν ἡμᾶς ἐν αὐτῇ· καὶ γὰρ ὁ λογισμὸς, ο τε ἀσχολεῖται, κριτὴς γίνεται τῶν πραγμάτων· η παρὰ τὸ εὐφραίνειν τὸ σῶμα διὰ τῆς ἀναπαύσεως. παρώνυμόν ἐστιν. ω σπερ γὰρ παρὰ τὸ ἀνακὸς γίνεται ἀνάγκη πλεονασμῷ τοῦ ¯γ, καὶ ἀμύμονος, ἀμυμόνη καὶ ἀμυμώνη διὰ τοῦ ¯ω, ου τως καὶ παρὰ τὸ ευ φρων, ευ φρονος, εὐφρόνη. Εὐχαί. αἱ ὑποσχέσεις. τὰς εὐχάς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω. Εὐχή. ἐπαγγελία καὶ ὑπόσχεσις, ὡς ἐξ ἀνθρώπου θεοῦ ἀφιερουμένη· η σύστασις δώρου πρὸς θεὸν, ἡ παρὰ τῶν δούλων αὐτοῦ γινομένη ἑκούσιος. εὐχὴ ἡ τοῦ ευ ε χειν αι τησις. Εὐχαριστία, δέησις καὶ προσευχὴ διαφέρει. οι ς γὰρ ε τι ἐνδεῖ τινὰ, τοῦτό ἐστιν ἡ δέησις. ο ταν δὲ τὸ ἀξίωμα τοῦ θεοῦ νοήσας αἰτῶ τι αὐτοῦ, τότε προσεύχομαι. ο τε δὲ φίλος ἐπὶ πλέον γένωμαι, τότε εὐχαριστῶ. φησὶ καὶ ὁ μακάριος Παῦλος· πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις, προσευχὰς, ἐντεύξεις, εὐχαριστίας· ἀπὸ τῶν ἡττόνων ἐπὶ τὰ μείζω προβαίνων. Εὐχέρεια. εὐκολία, συντομία, ἐπιδεξιότης. Εὐχειρία. ἡ διὰ χειρῶν εὐκινησία. οἱ δὲ Μακεδόνες ταῖς εὐχειρίαις πολλοὶ περιῆσαν. Εὐχρηστία. ἡ καλὴ χρῆσις. Εὐχωλή. εὐχὴ η καύχημα. παρὰ τὸ ευ χω εὐχωλή. κατ' ε κτασιν τῆς συλλαβῆς. καὶ ε μεινε τὸ χω, μέγα, ὡς παύσω, παυσωλή. κὰδ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμου– σημαίνει δὲ τὴν καύχησιν. epsilon.914 Εὐωδία. ἡ μυρωδία. εὐοδία δὲ ἡ καλὴ ὁδὸς, μικρόν. Εὐώνυμοσ. κατ' εὐφημισμὸν τὴν ἀριστερὰν καλουμένην, τὴν οὐκ ου σαν ἀρίστην, ἀλλὰ τῇ ἑτέρᾳ ὑπηρετοῦσαν. παρὰ τὸ α ριστος ἀριστερὸς, ὡς φόβος, φοβερός. Εὐωχία. παρὰ τὸ ευ ε χειν, ο τι ἐπὶ τὰς τῶν θεῶν παραγίνεται τιμάς. βέλτιον δὲ ἀπὸ τοῦ τῶν τροφῶν ἡμῖν ευ ε χειν. καὶ γὰρ ἡ παροχὴ, ο τι πολλὴ ὀχὴ πρόκειται. Εὐκηλήτειρα. ἡσυχάστρια. Εὐδοκίαν τὴν ἐπ' εὐεργεσίαν βούλησιν ε θος τῇ θείᾳ καλεῖν γραφῇ. ὁ ̓Απόστολος· κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ. εὐδοκία γὰρ ἡ σφοδρὰ ἐπιθυμία. ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας. Εὐθυμία. ἡ εὐψυχία. ὁ ̓Απόστολος· ι να κἀγὼ εὐψυχῶ, γνούς. (Οὐδέτερον.) Εὐάγωγον. εὐχερές. καλῶς ἀναγόμενον. η εὐθήρατον η ευ ληπτον. Εὐαγέσ. ἁγνόν. εὐσεβές· ο σιον· θειότατον. γένους δὲ η ν εὐαγοῦς. Εὐαγγέλιον. τὸ τὰ κάλλιστα ἀπαγγέλλον. τὸ ἀγαθὰς ἀγγελίας φέρον. παρὰ τὸ ευ μόριον καὶ τὸ ἀγγελία. Εὐαφέσ. εὐμάλακτον. εὐψηλάφητον.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

Εὐάφορα. εὐθεώρητα. ευ σκοπα. κολωνὸν ἐπιλεξάμενος, ὑφ' ου τά τε ε μπροσθεν καὶ τὰ κατόπιν εὐάφορα η ν, λόχον ἐπ' αὐτοῦ ε στησεν. Εὐάλωτον. εὐκόλως χειρούμενον. Εὐάντυγα. εὐάξονα. epsilon.915 Ευ βοτα. εὐτραφῆ. καλὰ βοσκήματα ε χοντα. βοτὰ γὰρ τὰ πρόβατα. Εὐδείελον. τὸ εὐπεριόριστον, τὸ κυκλοτερές. Εὐδίνητα. ευ στροφα, εὐκίνητα. τρύπανά τ' εὐδίνητα καὶ ὠκήεντα τέρετρα. ο ἐστι τρύπανα η ἀρίδες. Ευ δμητον. καλῶς ᾠκοδομημένον. Εὐεπές. ευ λαλον, καλὴν ε χον φράσιν. Εὐήνυστα. εὐκατόρθωτα. Εὐήνιον. εὐπειθές. καλῶς ἡνιοχούμενον. Ευ ηθεσ. ἐπὶ τοῦ βελτίονος. Εὐῆρεσ. εὐάγωγον. ἀπὸ τῆς εἰρεσίας. Εὐήτριον. ἱμάτιον καλοΰφαντον. Εὐήλατον. τὸ καλῶς ἐληλασμένον. τὸ δὲ πεδίον epsilon.916 η ν υ πτιον καὶ εὐήλατον καὶ ἐπιτήδειον ι ππῳ ἐμμάχεσθαι. Ευ θικτον. εὐαφὲς, εὐψηλάφητον. καὶ εὐθίκτως. ευ θηκτον δὲ τὸ καλῶς ἠκονημένον, η τα. Εὐθύωρον. ̓Αντιφῶν ἀντὶ τοῦ κατ' εὐθεῖαν. καὶ Ξενοφῶν αὐτῇ τῇ ω ρᾳ. καὶ δὴ εὐθύωρον ἀπεβίω. Ευ θρυπτα. σαθρά. Ευ θραυστα. ἀσθενῆ. ευ θλαστα. Ευ ζωρον. καλοκέραστον. ζωρὸν γὰρ τὸ α μικτον ποτὸν καὶ α δολον. Εὐκέατον. τὸ ευ σχιστον. Εὐκρινές. εὐχερές· καθαρόν· σαφές· εὐδιάλυτον. Ευ κυκλον. στρογγύλον. epsilon.917 Εὐκτόν. ἐπιθυμητόν. πέρας εὐκτὸν ἐπιθήσαντες α παντι τῷ πολέμῳ. εὐκτὸν λέγεται, οὐχὶ εὐκταῖον. ου τως Δημοσθένης καὶ Ξενοφῶν. καὶ Ευ πολις· εὐκτότατον γάμον. τὸ δὲ εὐκταῖον ἐν Νόμοις Πλάτωνος ἐπὶ τοῦ κατευγμένου καὶ οι ον κατ' εὐχὴν ἀποδιδομένου, καὶ ἀξίου εὐχῆς. Εὐκοπώτερον. ῥᾴδιον. Ευ ληπτον. τὸ ευ κολον. Ευ ληρα. τὰ ἡνία. –ἐν δ' αὐτὸς ε χων ευ ληρα βεβήκει. παρὰ τὸ εἰλῶ ει ληρα καὶ ευ ληρα, τὰ εἰλοῦντα καὶ συνέχοντα τὰ ὑποζύγια. παρ' ̓Επιχάρμῳ καὶ αυ ληρα ει ρηται. παρὰ τὸν αὐλὸν καὶ τὸ ἐπίμηκες, ι ν' ῃ τὰ ἐπιμήκη. Ευ λογον. τὸ πλείονας ἀφορμὰς ε χον. ευ λογον ἀξίωμα. Εὐνούστατα. φίλια. καὶ ἀντὶ τοῦ φιλίως. Ευ ξοον. καλῶς ἐξεσμένον, καὶ κατεσκευασμένον. Εὐόριστον. τὸ ψηλαφώμενον καὶ φθειρόμενον. οι ον ὁ α ρτος καὶ τὰ ο μοια. Εὐπρόσιτον. τὸ εὐπρόσδεκτον. epsilon.918 Εὐπόριστον. εὐχερῶς ποριζόμενον. λέγεται γὰρ, ὡς παρὰ Τούρκοις οὐκ εὐπόριστον χρῆμα ὁ σίδηρος. Ευ πρεμνα. τὰ καλοὺς κλάδους ε χοντα. πρέμνος γὰρ ὁ κλάδος. Εὐπάρυφα. τὰ εὐκατέργαστα. η πλούσια. †Εὐπάρεδρα. τὰ καλῶς παραμένοντα.† Εὐρίζῳ. ἐπιμόνῳ, καλῶς ἐῤῥιζωμένῳ καὶ βεβαίως πεπηγμένῳ. Εὑρήματα. βουλεύματα. Εὐρύτερον. πλατύτερον. Ευ ροσ. τὸ πλάτος, δι' ου ἐστὶν εὑρεῖν καὶ φέρεσθαι. σημαίνει καὶ τὸν α νεμον τὸν ἀφηλιώτην. παρὰ τὴν αυ ραν, τὴν πνοήν. Εὐσύνοπτον. εὐθεώρητον, σαφὲς, εὐεπίγνωστον. Εὐσταθές. εὐτάραχον, βεβηκὸς, μὴ σεσοβημένον. Ευ χοσ. καύχημα. Ευ ωνον. καλοαγόραστον, εὐτελές. Εὐτρόχαλον. ὁμαλόν. (̔Ρῆμα.) Εὐδαιμονεῖ. εὐτυχεῖ, καλῶς πράττει. epsilon.919 Ευ δοντι. καθεύδοντι, κοιμωμένῳ. Εὐδοκουμένην. καλῶς προσδοκουμένην· ἀρέσκουσαν. πίστιν ε φην ποιήσειν εὐδοκουμένην. Εὐδοκεῖν. συγκατατίθεσθαι. ὁ δὲ ε φη εὐδοκεῖν τοῖς λεγομένοις. Εὐδόκησασ. σῆς ἠξίωσας οἰκειότητος. εὐδόκησα καὶ τὸ ἠθέλησα. εὐδόκησα καὶ τὸ ἀναπαύομαι καὶ τὸ ἀρέσκομαι, ὡς τό· ἐν ω εὐδόκησα ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. Εὐεκτεῖ. ὑγιαίνει. Εὐηθίζω. τὸ μωραίνω. Εὐθύναι. ἐξετάσαι, ὀρθῶσαι. Εὐθύνοντασ. ὁρμῶντας. Εὐθύνουσιν. ἐρωτῶσιν. καὶ ἀντὶ τοῦ εἰσπράττουσιν. εὐθύνουσι δίκας. Εὐθετίζω. ἀλήθειαν λέγω. Εὐθηνούμενοι. ἐπὶ τὸ βέλτιον προκόπτοντες. καὶ κατ' ὀλίγον εὐθηνούμενοι δυνατώτεροι γίνονται. καὶ εὐθηνεῖν τὸ πλουτεῖν. Εὐθενεῖν οἱ ̓Αττικοί· οἱ δὲ Ιωνες εὐθηνεῖν. Κρατῖνος· ἀλλὰ τάδ' ε στ' ἀνακτέον. καὶ γὰρ ἡνίκα εὐθενεῖ. epsilon.920 ̔Ηρόδοτος· εὐθενέειν πᾶσαν Αι γυπτον. ἡ δὲ εὐθενία παρ' οὐδενὶ τῶν ̓Αττικῶν. Εὐϊλατεύοντα. εὐμενῆ ο ντα, εὐσυμπάθητον, ἐλεοῦντα. καὶ εὐϊλατεύειν ἀντὶ τοῦ εὐμενίζειν. Εὐκαιρεῖν. πλουτεῖν. ὁ δὲ ἐκάλει τῶν πολιτῶν τοὺς δοκοῦντας εὐκαιρεῖν τοῖς βίοις. Ευ κλεισον. ἀντὶ τοῦ δόξης καὶ ἀξίας ἀξίωσον. πρόφρων ἁμετέραν ευ κλεισον γενεάν. Εὐλαβεῖσθαι. φοβεῖσθαι. φυλάττεσθαι. Εὐλογήσατε. ὑμνήσατε. Εὐλογῆσαι. ὑμνῆσαι. ἐπαινέσαι. Δαβίδ· ἡ ψυχὴ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται. Εὐλόγηκεν. ἐβλασφήμησεν. ἐπὶ τοῦ Ἰώβ· εὐλογῶν εὐλογήσει σε. Εὐμοίρησε. καλῶς ἐκληρώσατο. Εὐνηθέντεσ. κοιμηθέντες. Εὐνοουμένη. εἰρηνεύουσα. καλῶς διακειμένη. καὶ ἐν εὐαγγελίῳ· ι σθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου. η ο τι καταδέχου μᾶλλον ἀδικεῖσθαι. η ου τως· δίκασον τῇ δίκῃ ὡσανεὶ τὴν ἐκείνου τάξιν ε χων. Εὐοδώσω. ὁδηγήσω. Εὐοδεῖν. εὑρίσκω παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. Θεόπομepsilon.921 πος· ἀλλ' εἰ δοκεῖ, χρὴ ταῦτα δρᾶν, εὐοδεῖν πορεύομαι. τὸ δ' ὁδεύειν οὐδὲ παρ' ἑνὶ τῶν ἐλλογίμων. Εὐόμενοσ. φλογιζόμενος. εὑόμενος δὲ ὁ φωτιζόμενος, δασεῖαν. Εὐπλοῦν. τὸ εὐημερεῖν. Εὐπλοῆσαι. τὸ καλῶς πλεῦσαι. Εὐριζῶν. πλατύνων, η καλὰς ῥίζας ε χων. Εὐρωτιῶντεσ. ἠφανισμένοι. Εὐρύνω. πλατύνω. *εὑρίσκω. ἐπαινῶ.* Εὐρυβατεύεσθαι. πονηρεύεσθαι. φασὶ γὰρ τὸν Εὐρύβατον τὸν ἑνὰ τῶν Κερκώπων τοιχωρύχον ει ναι· οἱ δὲ προδότην παρὰ τοὺς χρόνους τοὺς πρὸ Κροίσου. Εὐρύβατον α νδρα φασὶ τοῦτον Ἐφέσιον ει ναι καὶ λαβόντα χρήματα παρὰ τοῦ Κροίσου, ω στε στρατιὰν συναγαγεῖν εἰς τὸν epsilon.922 πόλεμον τὸν εἰς τοὺς Πέρσας, προδότην γενόμενον, ἐγχειρίσαι τῷ Κύρῳ τὰ χρήματα τοῦ Κροίσου. καὶ ἐντεῦθεν τοὺς πονηροὺς Εὐρυβάτας καλεῖσθαι. Εὐσκευοῦμεν. καλῶς παρεσκευασάμεθα· πρὸς θάνατον. ου τω μὲν εὐσκευοῦμεν. Εὐστομεῖν. τὸ εὐφημεῖν. καὶ οἱ Ιωνες ευ στομα κείσθω φασίν. Εὐσυνθετεῖν. εὐνοϊκῶς ε χειν. Μασσαγέται ἐβουλεύσαντο εὐσυνθετεῖν πρός τε Γελίμερα καὶ Βελισάριον. Εὐφημεῖ. καλῶς λαλεῖ. ἐπαινεῖ. Ευ χεται. παρακαλεῖ. Ευ χομαι. ἐπὶ τοῦ λέγειν τάττει Ομηρος. Μέντης Αἰγιάλοιο δαΐφρονος ευ χομαι ει ναι. Ευ χεται. καυχᾶται. epsilon.923 Ευ χομαι. ἀντὶ τοῦ καταρῶμαι παρὰ Ἀριστοφάνει. Εὐχροεῖσ. εὐσωματεῖς. Εὐωρεῖ. παίζει. Εὐδοκῶ. ἐπιθυμῶ, εὐφραίνομαι. καὶ ὁ Ἀπόστολος· διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις, ἐν υ βρεσιν. ο ἐστιν ἐπιθυμῶ ει ναι ἐν τούτοις. Εὐπροσωπῆσαι. εὐδοκιμεῖν. ο σοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκὶ, η τοι παρ' ἀνθρώποις. (Ἐπίῤῥημα.) Ευ γε. καλῶς, ὁσίως. λέγεται καὶ ἐπὶ εἰρωνείας πολλάκις. Ευ σημαίνει τὸ καλόν. παρὰ τὸ ἐΰς, ο σημαίνει τὸν θεράποντα η τὸν ἀγαθόν. ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ τάχα γέγονεν ἐπίῤῥημα ταχὺ, καὶ ο νομα ταχὺ παιδίον, εὐρὺς εὐρὺ, ου τως καὶ παρὰ τὸ ἐΰς ἐῢ καὶ ἐν συναιρέσει ευ . ω φειλε δὲ ὀξύνεσθαι, ἀλλὰ πᾶσα δίφθογγος τελικὴ εἰς ¯υ λήγουσα, ἐφ' ἑαυτῆς ε χουσα τὸν τόνον, περισπᾶται. Εὐεκτῶσ. ὑγιῶς. Εὐεκτικῶσ. σχετικῶς. Εὐεπιβόλωσ. σαφῶς καὶ ὀρθῶς. epsilon.924 Εὐείκτωσ. εὐπειθῶς. Εὐθίκτωσ. εὐαφῶς, εὐψηλαφήτως. Εὐθύ. κατεναντίον. σημαίνει καὶ τὸ ε ως. καὶ εἰς οι ον καὶ εὐθὺ ὁρμῶ ἀντὶ τοῦ καλῶς. καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ τὸ παραχρῆμα καὶ ταχέως καὶ τὸ ἐξ εὐθείας καὶ ἀσκόπως. Εὐθύσ. ἀντὶ τοῦ ἐν ἀρχῇ. καὶ εὐθέως, παραυτίκα. ἀμφότερα Ἑλληνικά. Ἀριστοφάνης· εὐθὺς γάρ σ' ε χω μέσον. Εὐθύωρον. ἀντὶ τοῦ κατ' εὐθείας Ἀντιφῶν. καὶ Ξενοφῶν αὐτῇ τῇ ω ρᾳ. καὶ δὴ εὐθυωρὸν ἀπεβίω. Εὐκτῶσ. μετὰ εὐχῆς, η εὐχερῶς. Εὐκρινῶσ. σαφῶς, καθαρῶς. Εὐκαρδίωσ. προαιρετικῶς. ἡ δὲ κόρη ὑπακούει τὲ εὐπροθύμως καὶ εὐκαρδίως. Εὐλόφωσ. γενναίως. ὁ δὲ πρὸς τοὺς ἐπαναστάντας εὐλόφως ἀγωνισάμενος. καὶ αυ θις· ὁ δὲ εὐλόφῳ αὐχένι τὴν α σκησιν ὑπομένων ἐφαίνετο. Εὐμαρῶσ. ὑγιῶς. εὐχερῶς· εὐκόλως· εὐμαρῶς· πρᾴως· ἱλαρῶς. Εὐνούστατα. φιλίως. Εὐνοϊκῶσ. φιλικῶς. εὐνοϊκῶς διακείμενος. epsilon.925 Εὐοργήτωσ. ἀντὶ τοῦ εὐτρόπως. ὀργὴ γὰρ ὁ τρόπος παρὰ Θουκυδίδῃ. Εὐοφθάλμωσ. ἀντὶ τοῦ εὐπρεπῶς, καὶ ἀντὶ τοῦ εὐόπτως. Εὐπετῶσ. εὐχερῶς. εὐκόλως. Εὐπρεπῶσ. κοσμίως. ὡραίως. Εὐπότμωσ. εὐτυχῶς. Ευ πράττειν. ου τως ἡ ἐπιγραφὴ τῶν ἐπιστολῶν. εἰσὶ τοῦ ἠθικοῦ ει δους. ευ διάγειν. ου τως Ἐπίκουρος ε γραφε. χαίρειν δὲ ὁ Κλέων. Εὐράξ. ἐκ πλαγίου. Εὐσυναλλάκτωσ. εὐμεταδότως. Εὐσχημόνωσ. εὐλαβῶς. σεμνῶς. Εὐσταθῶσ. βεβαίως, ἀσφαλῶς. ὁ δὲ ἐστρατοπέδευσεν εὐσταθῶς, η περ ἐβούλετο. Εὐσταλῶσ. κούφως. Εὐφραδέωσ. πεφρασμένως καὶ συνετῶς. παρὰ τὸ φράδην. η εὐπρεπῶς καὶ κοσμίως. ἀπὸ τοῦ φράζειν συνετῶς. epsilon.926 Εὐοὶ σαβοί. βακχικὸν ἐπίφθεγμα. τῇ δὲ φωνῇ τῶν Φρυγῶν τοὺς μύστας δηλοῖ. ἀφ' ου καὶ ὁ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

Σαβάζιος Διόνυσος. Εὐανακλήτωσ. συμπαθῶς. εὐαναδιδάκτως. Εὐέδρωσ. βεβαίως. Τὸ Ε μετὰ τοῦ Φ. (Ἀρσενικόν.) Εφεδροσ. ἐγκάτοικος η ἐνεδρεύων.᾿Εφέστιοι. σύνοικοι. ᾿Εφελκυστήσ. βοηθός. ᾿Εφεκτικοί. φιλόσοφοί τινες. παρὰ τὸ ἐπέχειν περὶ τῶν πραγμάτων, καὶ δογματίζειν αὐτὰ ἀκατάληπτα.᾿Εφέται. α νδρες, οι τινες ὀγδοήκοντα ο ντες ἐδίκαζον. ἐφέται δὲ ἐκλήθησαν, ο τι ἐπὶ αι ματι δικάζουσι. η ο τι ε φεσις παρ' αὐτῶν οὐ δύναται εἰς α λλο δικαστήριον γενέσθαι. Εφεκτος τόκοσ. ὁ ἐπὶ τὸ ε κτον τοῦ κεφαλαίου.᾿Εφεκτικόσ. ἐπιθυμητικός. epsilon.927᾿Εφευρετὰς κακῶν. τοὺς ἐπὶ τοῖς παλαιοῖς κακοῖς ε τερα καινοτομοῦντας κακά. ᾿Εφάμιλλοσ. ι σος, ο μοιος. Εφηβοσ. παῖς νέος η τοι ἐτῶν ¯ι¯δ η ¯ι¯η. Εφηλοσ. ὁ ἐφηλίδας ε χων εἰς τὴν ο ψιν. ᾿Εφιάλτησ. κύριον. καὶ ὁ παρὰ πολλοῖς λεγόμενος Βαβουτζικάρης. παρὰ τὸ ἰάλλω, τὸ ἐμβάλλω.᾿Εφιζόμενοσ. ὁ ἐπάνω ι ππου καθεζόμενος.᾿Εφίππων ὀνόματα. ι λη ἱππέων ἀνδρῶν ¯ξ¯δ. ἐπιλαρχία δύο ι λαι ἱππέων ἀνδρῶν ¯ρ¯κ¯η. ταραντιναρχία δύο ι λαι ἱππέων ἀνδρῶν διακοσίων πεντήκοντα ε ξ. ἱππαρχία δύο ταραντιναὶ ἱππέων ἀνδρῶν δώδεκα. ἐφιππαρχία δύο ἱππαρχίαι ἱππέων ἀνδρῶν ¯α¯κ¯δ. τέλος δύο ἐφιππαρepsilon.928 χίαι ἱππέων ¯β¯μ¯η. ἐπίταγμα δύο τέλη ἱππέων ἀνδρῶν ¯θ¯ε¯. ῾Εφθαλέου. ἑφθοῦ. καὶ ἑφθοῦν τὸ ὀπτᾷν, η τοι τὸ δι' υ δατος ε ψειν.῾Εφθοὶ πυροί. διεγερτικοί εἰσὶ πρὸς συνουσίαν. Εφοροσ. ὁ πάντων ἐπόπτης καὶ θεωρὸς θεός. καλοῦνται δὲ ε φοροι καὶ οἱ τὰ πόλεων ω νια ἐπισκεπτόμενοι.᾿Εφραΐμ. κύριον. κυρίως δὲ ἑρμηνεύεται πλατυσμὸς η καρποφορία.᾿Εφραθά. ο ἐστι Βηθλεέμ. παρ' ῾Εβραίοις δὲ σημαίνει μαρία τὸ ἐφραθά. Εφυδροσ. υ δωρ ἐπάγων. ἐφύδρους δὲ ἁλύσεις διατείνας διὰ στόματος τοῦ λιμένος. epsilon.929᾿Εφ' ῳ πάρει. ἐπὶ τίνι παραγέγονας. ἐφ' ῳ καὶ ἐφ' ῳ τε ἑκάτερον αὐτῶν. καὶ ὁριστικῷ συντάσσεται ῥήματι καὶ ἀπαρεμφάτῳ. Θουκυδίδης· ἐν δ' ἐφ' ῳ φυλακῇ τῇ μετρίᾳ τηρήσονται. καὶ Κρατῖνος· ἐφ' ῳ τ' ἐμαυτὴν συγκαθεύδειν τῷ πατρί. (Θηλυκόν.) †᾿Εφέστριδεσ. αἱ α γαμοι παρθένοι.†᾿Εφαπτίδασ. ..... οἱ δὲ ψιλοὶ τῶν῾Ρωμαίων ε καστος αὐτῶν ει χον ἐφαπτίδας, καὶ κνηδυΐδας, καὶ λοχάστην καὶ ἀκόντιον δι' ο λου σιδήρου πεποιημένον. Εφεσοσ. πόλις τῆς᾿Ασίας. ἐκλήθη δὲ ου τως ἀπὸ᾿Εφέσου τινὸς ἐκεῖσε καπηλεύοντος καὶ πάντας λέγοντος πρὸς Εφεσον στέλλεσθαι, η ἀπὸ τῆς᾿Εφέσου, Λύδης᾿Αμαζόνος, η πρώτη Αρτεμιν ἐτίμησε καὶ ὠνόμασεν᾿Εφεσίαν. ἀπὸ δὲ τῆς ᾿Αρτέμιδος καὶ οἱ οἰκοῦντες ἐκλήθησαν. η ο τι Θησεὺς στρατεύσας῾Ηρακλεῖ ἐπὶ τὸν ῾Ιπepsilon.930 πολύτης ζωστῆρα ἐδίωξε τὰς ᾿Αμαζόνας μέχρι Λυδίας, κᾀκεῖ καταφυγούσας ἐπί τινα ναὸν᾿Αρτέμιδος δεῖσθαι σωτηρίας τυχεῖν· τὴν δὲ ἐφεῖναι αὐταῖς τὴν σωτηρίαν, ο θεν Εφεσος κληθεῖσα καὶ τὴν Αρτεμιν᾿Εφεσίαν ἐκάλεσαν. Εφεσισ. ἐπιθυμία, η ἐπίτασις θελήσεως η γουν ἐπιτεταμένη θέλησις. ε φεσις καὶ ἡ ὁρμή. ἀπὸ δὲ τῆς τῶν στρατηγῶν γνώμης λαβὼν ε φεσιν παρὰ τοῦ στρατηγοῦ ξένην καὶ παράδοξον βοήθειαν ἐπορίσατο πρὸς τὴν ἐπικειμένην περίστασιν. ε φεσις καὶ ἡ ἐξ ἑκατέρου δικαστηρίου εἰς ε τερον μεταγωγή. τὸ δ' αὐτὸ καὶ ε κκλητος καλεῖται. ᾿Εφεσπερεία. ἡ τῆς ἑσπέρας.᾿Εφετμή. ἡ ἐντολή.᾿Εφεστρίδεσ.῾Ρωμαϊκὰ ἱμάτια λέγονται καὶ ὁ μανδύας καὶ βίῤῥον.᾿Εφεδρία. ἡ ἐπίκληρος παραμονή.᾿Εφηβεία. ἡ νεότης καὶ ἀκμὴ τῆς ἡλικίας. epsilon.931᾿Εφήγησισ. δίκη εἰσαγομένη ἀπὸ τῶν ὑποδεξαμένων τὸν εἰργόμενον ὑπὸ τῶν νόμων ἐπιβαίνειν τῆς χώρας, οι ον φυγάδα η ἀνδροφόνον· η ο ταν τῶν δημοσίων τὶ κατέχει τὶς κρύφα.᾿Εφημερία. ἡ πατριά. λέγεται καὶ ἡ τῆς ἡμέρας λειτουργία καὶ ἑβδομάδος. ᾿Εφημερίσ. ἡ τῶν ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας συμπιπτόντων ὑπογραφή.᾿Εφημοσύνη. ἡ ἐντολή. παρὰ τὸ εἰς αὐτὰ συμβάλλειν τὸν ἀμφότερον λόγον.᾿Εφηλίσ. ἡ ἐκ τοῦ ἡλίου περὶ τὸ πρόσωπον γινομένη ε κκαυσις καὶ μελανία. καὶ πάθος περὶ τὸ πρόσωπον γινόμενον. ει ρηται ἀπὸ τοῦ ἡλίου. γράφεται καὶ ε φηλος. Εφοδοσ. ὁρμή. ἐπέλευσις.᾿Εφετμῆσ. ἐντολῆς.῾Ησίοδος· –μεμνημένος αἰὲν ἐφετμῆς ἐργάζευ, Πέρση–. (Οὐδέτερον.)᾿Εφάλια. παραθαλάσσια. Εφαμμα. τὸ περίβλημα. οἱ δὲ διὰ τὸ βατώδη ει ναι τὸν τόπον καὶ μὴ ἐμπλέκεσθαι τοῖς ἐφάμμασι,

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ταῦτα ἀπέῤῥιπτον, γυμνοὶ μετὰ τῶν ο πλων στάντες. ̓Εφικτόν. δυνατόν. κατάληπτον.̓ Εφίερον. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ τριηραρχήματος. ἱερόν ἐστι τῶν δώδεκα θεῶν ἐν Βοσπόρῳ. epsilon.932̓ Εφίππιον. ἀγώνισμα ἐφ' ι ππων τρεχόντων. ̓Εφόλκια. τὰ μικρὰ πλοῖα.̓ Εφόδια. τὰ ἁρμόζοντα τῇ ὁδῷ ἀναλώματα.̓ Εφούδ. τὸ μὲν ο νομα αὐτοῦ ἑρμηνευόμενον δήλωσιν η λύτρωσιν σημαίνει, τὸ δὲ ει δος αὐτοῦ σπιθαμιαῖον η ν υ φασμα, δίκην περιστηθίου ἐκ χρυσονήμου τέχνης ποικίλης πεποιημένον· καὶ ἐν μὲν τῷ μέσῳ ει χεν ω σπερ ἀστέρα ὁλόχρυσον, ἑκατέρωθεν δὲ αὐτοῦ δύο σμαράγδους ε χοντας ἀνὰ ε ξ τοὺς δώδεκα φυλὰς τοῦ̓ Ισραὴλ, ἐν δὲ τῷ μεταξὺ τῶν σμαράγδων λίθον ἀδάμαντα. ἡνίκα γοῦν ε μελλεν ὁ ἱερεὺς ἐρωτᾷν τὸν θεὸν περὶ τινὸς κεφαλαίου, ἐδέσμει αὐτὸ ἐν τῇ ἐπωμίδι κατὰ τὸ μέσον τοῦ στέρνου καὶ ὑπετίθει τὰς χεῖρας αὐτοῦ ὑποκάτωθεν, καὶ εὑρίσκετο ἐν ταῖς παλάμαις αὐτοῦ ἐξηπλωμένον ω σπερ πυξίον, καὶ ἀποβλέπων εἰς τὸν ἐφοὺδ ἠρώτα τὸν θεὸν τὸ ἐρώτημα. καὶ εἰ μὲν ἀρεστὸν η ν τῷ θεῷ τὸ ἐρώτημα, εὐθέως ε στραπτεν ὁ ἀδάμας λίθος καὶ ἐφεγγοβόλει ἀκτῖνας ἐκπέμπων· εἰ δὲ οὐκ η ν εὐάρεστον, ε μενεν ἐν τῇ ἰδίᾳ τάξει ὁ λίθος. εἰ δὲ ε μελλεν ὁ θεὸς εἰς μάχαιραν παραδιδόναι τὸν λαὸν, ἐγένετο αἱματώδης. εἰ δὲ θανατικὸν ε μελλε, ἐγένετο μέλας.̓ Εφύμνιον. τὸ ἐπὶ τῷ υ μνῳ ᾀ σμα. epsilon.933 (̔ Ρῆμα.)̓ Εφαύλιζον. ηὐτέλιζον. οἱ δὲ ἐφαύλιζον αὐτὸν οὐδαμῆ σπουδαῖον ο ντα· μικρὸς γὰρ η ν τὸ σῶμα. Εφασκεν. ε λεγεν.̓ Εφάψασθαι. α ρξασθαι, η ψηλαφῆσαι.̓ Εφάμην. ει πα. Εφατο. ει πε. φημὶ, φήσω, ὁ μέσος ἀόριστος δεύτερος ἐφάμην, ε φασο, ε φατο.̓ Εφεθέν. ὁρισθὲν, παρασχεθέν. ὁ δὲ βασιλεὺς̓ Αντίγονος, ἐφεθέν οἱ δικάσαι, προσέταξε κλήρῳ διακριθῆναι.̓ Εφεδρεύοντεσ. ἐπιτηροῦντες, ἐπικαθήμενοι. συντάσσεται δὲ μετὰ δοτικῆς.̓ Εφέντεσ. ἐνδόντες, ὑποχαλάσαντες. ̓Εφέξει. σταθῇ. ἐφελκύσει. καὶ ἐφέξειν ἀντὶ τοῦ κωλύσειν. Εφεσ. ἐπίπεμψον. ̓Εφεσπόμενοσ. ἐπακολουθῶν. καὶ ἐφεσπόμενα. ̓Εφεστιασάμενοσ. εὐωχηθείς. ̓Εφειμένον. συγκεχωρημένον.̓ Εφείω. τὸ ἐπιβάλλω, τὸ ἐπενέγκω. ε στιν ει ω καὶ ἐν συνθέσει ἐφείω. epsilon.934̓ Εφείσθω τούτοις ἐξονυχίζειν. ἀντὶ τοῦ συγκεχωρήσθω ἀκριβολογεῖσθαι. ̓Εφεῖτο. τὸ συνεχωρεῖτο. γράφεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἐνετέλλετο. ̓Εφείλιξαν. ἀντὶ τοῦ ε φυραν. σχοινίον τὲ ἐφείλιξαν. ̓Εφενάκιζον. ἠπάτων. ̓Εφήδεσθαι. χαίρειν. ἐπιτέρπεσθαι.̓ Εφῆκα. ε πεμψα.̓ Εφήλαντο. ἐπεπήδησαν. Εφηνεν. ε δειξεν.̓ Εφῆπτο. ἐπεκρέματο, ἐπέκειτο.̓ Εφίκοντο. ἐφήψοντο. Εφθη. προέλαβεν. ε φθασεν η ε βλαψεν. οι ον· ε φθη ὀρεξάμενος πρυμνὸν σκέλος–.̓ Εφθίατο. φθίω ο περ ἀπὸ τοῦ φθίνω γίνεται κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ν. ε νθεν καὶ φθίσις, καὶ φθινόπωρον. ὁ παθητικὸς παρακείμενος ε φθιμαι, ὁ ὑπερσυντελικὸς ἐφθίμην, τὸ τρίτον πρόσωπον ε φθιτο, καὶ καθ' ὑποστολὴν τοῦ ¯ι καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯α ἐφθίατο.̓ Εφιᾶσι. συγχωροῦσιν. ἐφιᾶσιν, ο πη τὶς ἐθέλει, ἀπιέναι. καὶ ἐφιεὶς ἀντὶ τοῦ συγχωρῶν. epsilon.935̓ Εφιείσ. ἀντὶ τοῦ ἐκπέμπων. ἐκ τοῦ ι ημι, η σω· ἡ μετοχὴ ἱεὶς καὶ ἐφιείς.̓ Εφιέτω. ἀνείτω.̓ Εφίει. ἐπέτρεπεν. ὁ δὲ Καῖσαρ δῃοῦν τὰ πρὸ τῆς πόλεως ἐφίει. καὶ ἐφίει ἀντὶ τοῦ πέμπει.̓ Εφίῃ. ἐπιθυμεῖς. τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφίῃ. ̓Εφίησιν. ἐπιπέμπει, ἀνατρέπει. ̓Εφικνούμενοι. ἐγγίζοντες. ̓Εφικνεῖσθαι. εἰς κατάληψιν ἐλθεῖν.̓ Εφίκοιτο. νοῆσαι. καταλάβοι.̓ Εφίεμαι. ἐπιθυμῶ.̓ Εφιζάνει. ἐπικαθέζεται.̓ Εφιστάμενοσ. ἀναμένων. σχολαίως βαδίζων. ὁ δὲ ἐπορεύετο α λλοτε καὶ α λλοτε ἐφιστάμενος.̓ Εφίστη. ε ταττεν, ω ριζεν. ὁ δὲ α ρχοντας ἐφίστη τούτοις. ̓Εφίλατο. ἠγάπησεν. εἰς λυκάβαντας διπλοῦς ἐφίλατο τὴν καλαμίτην. epsilon.936 ̓Εφλεγμάνθη οὐ δεῖ λέγειν, ἀλλ' ἐφλέγμηνεν.̓ Αριστοφάνης· ει τ' ἐφλέγμηνεν αὐτοῦ τὸ σφυρὸν γέροντος ο ντος. Εφλαδον. τὸ ἐσχίσθη η ἐθλάσθη. ἀπὸ τοῦ θλῶ, φλῶ, κατὰ τροπήν· παραγώγως φλάζω, καὶ ε φλαδον. Εφλα με. ε τυπτέ με.̔ Εφθοῦν. τὸ ὀπτᾷν. η τὸ δι' υ δατος ε ψειν.̓ Εφλέγετο. ἐν ἐπιθυμίᾳ η ν. ὁ δὲ̓ Ιάσων Θετταλὸς ἐπὶ τοῖς ἀναθήμασιν ἐν Δελφοῖς ἐφλέγετο. ̓Εφονοκτονήθη. ἐμιάνθη. ̓Εφορεύειν. ἐποπτεύειν. ̓Εφορμεῖν. ἐφεδρεύειν. ου τως Δημοσθένης. ἐνεδρεύειν ἐν πλοίοις.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

᾿Εφοινίσσετο. ἐρυθραίνετο. τὸ πρόσωπον ἐφοινίττετο.᾿Εφραγγέλωσαν. τουτέστιν ἐμάστιξαν. epsilon.937 ᾿Εφοδευσάτωσαν. κατασκοπευσάτωσαν. ᾿Εφοδεύεται. διοδεύεται. ᾿Εφόρουν. ἐκόμιζον. Θουκυδίδης· ἐφόρουν τὴν υ λην εἰς αὐτόν. ᾿Εφρύαξαν. ἐταράχθησαν. ι να τί ἐφρύαξαν ε θνη. ὁ δὲ᾿ Ακύλας ἐθορυβήθησαν, ὁ δὲ Σύμμαχος ἠναισχύντησαν ἡρμηνεύκασιν. Εφριξα. τὰς τρίχας ὠρθώθην. ἐπυκνώθη. καὶ Ομηρος· ε φριξε δὲ μάχη–. Εφυρον. ε βρεχον η ε πλυνον. Εφυ. ἐγένετο η ἐγεννήθη.᾿Εφυλάξατο. ἐξέκλινεν, ει ασεν. ἐφυλάξατο δὲ τὰ μαλακὰ καὶ ψαμμώδη. Εφυντο. ἐνέφυσαν, σφόδρα ἐπεβάλλοντο, ω στε δοκεῖν συμπεφυκέναι.᾿Εφώδευσαν. ἐπέτρεχον. ᾿Εφιλοτιμεῖτο. ἐνηβρύνετο, ἐλαμπρύνετο. τοῦ Θεολόγου· καὶ γὰρ ἐφιλοτιμεῖτο τοῖς ἐμοῖς λόγοις. Εφεπε. ἐδίωκε. τοῦ Θεολόγου· ε φεπε κλονέων. ᾿Εφόρεισ. ε φερες.῾Ησίοδος· –α λλα τε πολλὰ ἁρπάζων ἐφόρεις–. (᾿Επίῤῥημα.) * ᾿Εφφαθᾶ. διανοίχθητι.* epsilon.938 ᾿Εφεξῆσ. ἐπίσης, κατὰ τάξιν. ᾿Εφύπερθεν. ὑπεράνωθεν. Τὸ Ε μετὰ τοῦ Χ. (᾿Αρσενικόν.)᾿Εχέφρων. φρόνιμος.᾿Εχέμυθος καὶ ἐχεμυθότατοσ. ὁ φρόνιμος.᾿Εχέγγυοσ. ὁ ἀσφαλὴς ἐγγυητής. ὁ διὰ πίστεως α ξιος. παρὰ Θουκυδίδῃ. ἰσχυρὸν, ἐγγυῆσαι δυνάμενον. * Εχθιστοσ. μισητός.* Εχησ. ὁ πλούσιος. καὶ κλίνεται ε χητος.᾿Εχθρόσ. ἀντικειμένη ἐπὶ τὸ βλάπτειν πρόθεσις. ᾿Εχθοδοπόσ. ὁ ἐχθροποιός. Εχισ. ὁ ο φις. †᾿Εχέτησ. ο νομα κύριον.†᾿Εχῖνοσ. ὁ ἀκανθόχοιρος, παρὰ τὸ συνέχειν ἑαυτὸν στρογγυλούμενον. ἐν γὰρ τῷ ἀλέξασθαι τὸν ἐπερχόμενον, συνειλούμενος, τὸν τῶν ἀκανθῶν περίβολον προβάλλεται εἰς ε ρυμα. ἐχῖνος καὶ τοῦ βοὸς ὁ γαστὴρ, παρὰ τὸ ἐπέχειν ἐν ἑαυτῇ τὴν τροφήν. ἐχῖνος καὶ ὁ λέβης, ὁμοίως. ἐχῖνος καὶ α γγος τὶ, εἰς ο τὰ γραμματεῖα πρὸς epsilon.939 τὰς δίκας ἐτίθεντο. καὶ πόλις Θετταλίας ου τω καλουμένη, ἀπὸ᾿ Εχίνου ἑνὸς τοῦ τὴν Σπάρτην ἐνοικήσαντος. σημαίνει καὶ μέρος ἀστέρος. ει ρηται δὲ ἐχῖνος ὁ θαλάσσιος καὶ α λλος ἀπὸ τοῦ ε χειν ἑαυτὸν τῶν σαρκῶν ἀφανῶν οὐσῶν. η ἐχῖνος κατὰ ἀντίφρασιν ἀπὸ τοῦ μὴ δύνασθαι ε χεσθαι διὰ τὰς ἀκάνθας ὡς ἀγρόπτος. γράφεται δὲ διὰ τοῦ ἰῶτα, ὡς᾿ Ακραγαντῖνος.᾿Εχινόπουσ. ἀκάνθης ει δος. παρὰ τὸ ἐπέχειν τοὺς πόδας τῶν βαδιζόντων ἐπ' αὐτῆς. η ο τι ἐχίνου θαλασσίου ποσὶν ε οικεν.᾿Εχυρόφρονεσ. οἱ τῇ φρονήσει ἀσφαλεῖς.᾿Εχυρόσ. ὁ ἀσφαλής. παρὰ τὸ ε χειν ἐχυρὸς, ο θεν καὶ ἐνέχυρον, ἀείχυρόν τι ο ν· καὶ κατὰ στέρησιν τοῦ ¯α ἐχυρόν. (Θηλυκόν.)᾿Εχενῄσ. ει δος ἰχθύος. ει ρηται δὲ ἀπὸ τοῦ α ε χειν καὶ κρατεῖν τὴν ναῦν. ἐχενηῒς καὶ ἡ κρατοῦσα τὴν ναῦν α γκυρα. α γκυράν τ' ἐπὶ τοῖς ἐχενηῗδα δεσμὸν ἀέλλης.᾿Εχινάσ. ο νομα νήσου. ᾿Εχεμυθία. σιωπή. μυστήριον.᾿Εχέτλη. τοῦ ἀρότρου τὸ κράτημα, ου ε χεται τῇ χειρὶ ὁ ἀροτριῶν. ὡς παρὰ τὸ ε ξυσται ξύστρα, ου τως ε χεται ἐχέτλη κατὰ συγκοπήν. epsilon.940 ᾿Εχθραντέα. μισητή. Εχιδνα. ο φις. ᾿Εχυρά. ἀσφαλής. (Οὐδέτερα.) ᾿Εχέγγυον. ἀσφαλές.᾿Εχέμυθον. μυστήριον, κρυπτὸν η φρόνιμον. η ν δὲ ἐχέμυθος ἐς τὰ μάλιστα καὶ κρυψίνους. καὶ ἐχεμυθότατον, τὸ φρονιμώτατον. Εχθιον. ἐχθρότατον. μισητότατον. Σοφοκλῆς· βουλῆς γὰρ οὐδέν ἐστιν ε χθιον κακῆς. Εχθοσ. τὸ μῖσος. καὶ ε χθημα, τὸ μίσημα.᾿Εχθοδοπόν. τὸ ἐχθροποιόν.᾿Εχείδιον. ὀφείδιον. Εχμα. τὸ στήριγμα.᾿Εχύρωμα. ἡ ἀσφάλεια. ὁ δὲ σκόλοπας ὀξεῖς ἐπιφερόμενος ἐνάλλεται τῷ ἐχυρώματι καὶ μετεωροπορεῖ. (῾Ρήματα.)᾿Εχάτιζεν. ε χρηζεν. Εχε δή. ἀντὶ τοῦ α γε δή. η α ρα δὴ πρόσεχε. η τὶ τοιοῦτον. Εχεεν. ε χωσεν.᾿Εχεμυθεῖ. ε χει καὶ κρύπτει ἐν ἑαυτῷ τὸν λόγον. epsilon.941 Εχετον. ἀντὶ τοῦ ἐχέτωσαν. καὶ ἐχέτην ἀντὶ τοῦ ει χον. δυϊκά.᾿Εχέτω. κρατείτω.᾿Αριστοφάνης·᾿Εχέτω δὲ πνοὰς νήνεμος αἰθήρ· Κῦμα δὲ πόντου μὴ κελαδείτω Γλαυκόν.᾿Εχειρώθη. ἐκρατήθη. Εχει. ἀντὶ τοῦ τέθνηκεν. ε χει αὐτὸν ὁ τοῦ θανάτου ζόφος χαλινώσας.᾿Εχεῖτο. ἐξεκέχυτο. ᾿Εχηρώθησαν. ἀνδρῶν ἐστερήθησαν. ἐχήρευσαν. Εχηρα. ἐχάρην. ᾿Ιωνικῶς. ᾿Εχθόμενοσ. μισούμενος.᾿Εχθρεῦσαι. ἐχθροὺς γενέσθαι. ἐχθρεῦσαι φασὶν αἰετὸν καὶ κάνθαρον ἐκ τοῦ ἑκάτερον αὐτῶν τὰ ὠὰ θατέρου διασπᾷν.᾿Εχθραίνει. μισεῖ. ᾿Εχιλιώθη. χίλια ἐζημιώθη. ᾿Εχόμενα. ἐγγύθεν, πλησίον. Εχοντεσ. οἰκοῦντες.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

᾿Εχόντων ἀντὶ τοῦ ἐχέτωσαν. Εχουν. ἀντὶ τοῦ ἐχώννυον. κᾀκ τούτου οἱ μὲν ε χουν, οἱ δὲ τοῖς συμβάλλουσιν ἀντεμάχοντο.᾿Εχολώθησαν. ὠργίσθησαν.᾿Εχθοδοπῆσαι. ἐχθροποιῆσαι. καὶ κατὰ πλεοepsilon.942 νασμὸν τοῦ δ, καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ρ, ἐχθοδοπῆσαι.᾿Εχρυσοῦ. ἀπὸ τρίτου προσώπου τῶν ἑνικῶν, οι ον ἐχρυσοῦτο, γίνεται ὑποστολῇ τοῦ τ ἐχρυσοῦο καὶ κατὰ κρᾶσιν ἐχρυσοῦ. Εχραον. μετὰ βλάβης ἐπῆλθον. ᾿Εχρηματίσθη. χρηματισμὸν ἐδέξατο. καὶ ἐχρήσθη ὁμοίως.᾿Εχρῆν. η ρμοζεν, ε πρεπεν. Εχριμπτ' ἀεί. ἐπλησίαζεν. Εχριμψαν. ὁμοίως. ᾿Εχρίπτοντο. ἐπλησίαζον, προσετρίβοντο. Εχρησε. χρησμὸν ε δωκε. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐδάνεισεν. Εχρειεν. ἐμαντεύετο.᾿Εχύμισαν. ἀντὶ τοῦ ε γχυμον ἐποίησαν. οι περ ἁρμονίαν ἐχύμισαν. ᾿Εχύρωσεν. ἰσχυρὰν ἐποίησεν.᾿Εχώσατο. ὠργίσθη. Εχει. ἐπιμελεῖται. καί μοι κῆπον ε χει πολυδένδρεον. (᾿Επίῤῥημα.)᾿Εχθρωδῶσ. ἀπεχθῶς. μισητῶς. κακῶς.᾿Εχυρῶσ. ἀσφαλῶς. ἰσχυρῶς.᾿Εχθὲς καὶ χθέσ. οἳ Αττικοὶ χθὲς, οἱ δὲ κοινοὶ ἐχθές. πρῶτον δὲ τὸ ἐχθὲς τοῦ χθές· καὶ δῆλον, πρῶτον μὲν ἀπὸ τῆς ἐτυμολογίας, ο τι epsilon.943 ἐχθὲς ει ρηται παρὰ τὸ ἐκτὸς γεγενῆσθαι τῆς σήμερον· δεύτερον δὲ, ο τι πᾶν μονοσύλλαβον ἐπίῤῥημα η φύσει η θέσει γίνεται κατ' ἰδίαν μακρόν. οι ον· ναί· νή· πλήν· γνύξ· μάψ. οὐ μάχεται δὲ τὸ δὶς καὶ τρίς· ἀπὸ γὰρ διάκις καὶ τριάκις συγκέκοπται. χωρὶς τοῦ πρίν. πῶς ου ν τὸ χθὲς βραχύ; ἐὰν ει πωμεν χθὲς, ἠλόγηται· ἐὰν δὲ ἐχθὲς, μιμεῖται τὸ αἰές. τρίτον δὲ, ο τι τὸ ¯ε φωνῆεν πέφυκε πλεονάζειν, οι ον· ει πον, ε ειπον· ει κοσιν, ἐείκοσιν. ἀφεῖσθαι δὲ, ο τι μετὰ συμφώνου ὑπάρχει. ε βη, βῆ· ε στη, στῆ· ἐμοῦ, μοῦ. ου τως ου ν καὶ ἐχθὲς, χθές· ἀφαίρεσις καὶ οὐ πλεονασμός· ἐπειδὴ σύμφωνον ε χει ἐπιφερόμενον. τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐθέλω, θέλω. πρῶτον τὸ ἐθέλω καὶ δεύτερον τὸ θέλω. Τὸ Ε μετὰ τοῦ Ψ. (᾿Αρσενικόν.)῾Εψητόσ. ὁ ἑψημένος. †῾Εψητοί. τὰ λιτὰ ἰχθύδια.† (Θηλυκόν.)῾Εψία. ἡ ὁμιλία. †ἡ παιδιά.† epsilon.944 (Οὐδέτερον.) Εψανον. ἁπαλόν· καὶ ἀτέραμνον. τὸ δυσέψανον. ου τως Πλάτων.῾Εψητήριον. ἡ λοπὰς, ο ἐστι χύτρα. Εψια. τὰ ἀπὸ λόγων παίγνια. καὶ φιλέψιος ὁ φιλοπαίγμων. φιλολόγος ἐστὶν ὁ φιλέψιος.᾿Εψιάτιμον. γνωστικὸν παίγνιον. Εψιμον. τὸ παίγνιον. (῾Ρῆμα.) Εψηχον. κατέμασον, ε τριβον, ε ξεον, ὡμάλιζον. οἱ μὲν τοὺς ι ππους ε ψηχον.᾿Εψίω. τὸ λέγω. ἀπὸ τοῦ ε πω, ε ψω καὶ ἐψίω, ἀφ' ου · πανημέριον ἑψιόωντο.᾿Εψιᾶται. ἀντὶ τοῦ παίζει. ᾿Εψιάσθων. παιζέτωσαν. ᾿Εψιατέον. ἀντὶ τοῦ παικτέον. ᾿Εψιλωμένοι. γεγυμνωμένοι. Εψισαν. ἐψώμισαν. Εψων καὶ ἀπέψων. τὸ ε ψιον διὰ τοῦ ο μικροῦ, τὸ δὲ ἀπεσπόγγιζον διὰ τοῦ ω μεγάλου.᾿Εψύχθη. ἀπεπαύθη· ἠρέμησεν. –α γρια δ' αὐτοῦ ἐψύχθη χαλεπῆς πνεύματα θευφορίης. epsilon.945 ᾿Εψυχαγώγησε. παρεμυθήσατο. η ψυχὰς διὰ μαγγανείας ἀνήγαγεν. Εψυρεν. ἀπεδίωξεν.᾿Εψῶν. κνηθόμενος.᾿Εψώμισεν. ε θρεψεν. Τὸ Ε μετὰ τοῦ Ω μεγάλου. (᾿Αρσενικόν.)῾Εωθινόσ. ὀρθρινός.῾Εῷοσ. ἀνατολικὸς η ὀρθρινός.῾Εωσφόροσ. ὁ η λιος, ἀνατολικὸς ἀστὴρ πρωϊνὸς, ὁ αὐτὸς καὶ φωσφόρος καλούμενος. ὁ Ομηρος τοῦτον λέγει φέρειν τὴν ἡμέραν, οὐχὶ τὸν η λιον.῾Εωϋτόσ. ἑαυτός. (Θηλυκόν.)᾿Εώασ. ἀνατολῆς.῾Εωλοκρασία. τὸ χθιζὸν βρῶμα, η ἡ ματαία πόσις. Δημοσθένης· αι τιος δ' ου τος ἑωλοκρασίαν τινά μου τῆς πονηρίας αὐτοῦ κατασκεδάσας. ε θος η ν τοῖς νέοις δειπνοῦσι καὶ νυκτερεύουσι καταχεῖν τῶν κοιμωμένων τοὺς ζωμοὺς τῶν ἑώλων δείπνων, πρὸς τοιαύτην παιδίαν τετραμμένοις· ἡνίκα γὰρ συνέπινον ἀλλήλοις οἱ νέοι, ἐπὶ ἑκάστου κρατὴρ οι νου ἐτίθεepsilon.946 το, καὶ ει τις ἐκαθεύδησε μὴ πιὼν τὸν κρατῆρα, πρωῒ κατὰ τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς ἐξεχέετο.᾿Εωρκοπίαισ. ὑψηλοφροσύναις. Εωσ. ἡ πρώτη τοῦ ἡλίου ἀνατολή. η ἡ πρὸ τῆς ἡλίου ἀνατολῆς ω ρα. (Οὐδέτερον.) Εωλον. μάταιον· η χθεσινόν· η τὸ ψυχρὸν καὶ ἀνωφελές· η τὸ ἀνίσχυρον. τὸ εἰς τὴν ε ω λειπόμενον.῾Εῷον. ἀνατολικὸν, ὀρθρινόν. σὺν τῷ ¯ι. κτητικὸν ἀπὸ τῆς ε ως. τὸ δὲ ἑωσφόρος οὐκ ε χει. (῾Ρῆμα.) Εωγεν. ἐκ τοῦ οι γω. ὁ παρατατικὸς ε οιγον, ῳ γε καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ε ῳγε. χηλοῦ ἀπὸ τοῦ πῶμ' ἀνέῳγε.᾿Εῴη. συγχωροίη.᾿Εῴκει. ὡμοίαζεν. ἐῴκειν ε χει τὸ ι. ει κω τὸ ὁμοιῶ, ὁ μέσος παρακείμενος ει κα καὶ κατὰ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

διάλυσιν ε ϊκα καὶ ἐπενθέσει τοῦ ο ε οικα. καὶ ἐπαυξήσει τοῦ ο μικροῦ εἰς ω μέγα ε ῳκα. καὶ μένει τὸ ι προσγεγραμμένον. ὁ ὑπερσυντελικὸς ἐῴκειν, ἐῴκεις.᾿Εώλπειν ὑπερσυντελικὸς ἀπὸ τοῦ ἐόλπω, τὸ ἐλπίζω.᾿Εῶμεν. συγχωροῦμεν. epsilon.947 ᾿Εωνημένων. ἀγορασθέντων.᾿Εωνῆσθαι. ὠνεῖσθαι δὲ δίφθογγον.᾿Εῳνοχόει. ἐκίρνα. ᾿Εών. ὁ ὑπάρχων. μηδ' ου τως, ἀγαθός περ ἐών,– ἐνεστὼς παρατατικὸς παρὰ τὸ ε ω, τὸ ὑπάρχω, ω ν καὶ ἐών· τὸ δὲ ἐὼν τοῦ ω ν ἐντελέστερόν ἐστι. καὶ ἐὼν ὁ πρὸ πολλοῦ τεθνηκώς. Εῳξεν. ἀνέῳξεν. Εωργε. διεπράξατω. καὶ ἐώργειν, ὑπερσυντελικός. ᾿Εωρίζω. τὸ μετεωρίζω.῾Εώρων. ἀπὸ τοῦ ὁρῶ. ὁ παρατατικὸς ω ρων καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ἑώρων, τῆς δασείας φυλαχθείσης. ὡσαύτως καὶ ἀπὸ τοῦ οἰνοχοῶ ὁ παρατατικὸς ᾠνοχόουν καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ἐῳνοχόουν, καὶ ἀπὸ τοῦ ὠνῶ, ὠνοῦμαι, καὶ ω νημαι καὶ ἐώνημαι. epsilon.948 ᾿Εώσαντο. βιαίως εἰσῆλθον. εἰσεπήδησαν. Εωσεν. ἀπώσατο, ἐνέβαλεν. ἀπὸ τοῦ ω θω ὁ μέλλων ω σω, ὁ ἀόριστος ω σα, τὸ τρίτον ω σε, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ε ωσεν. ὡς ᾠνοχόει, ἐῳνοχόει.῾Εώρταζον. ἀπὸ τοῦ ἑορτὴ γίνεται ἑορτάζω, καὶ ὁ παρατατικὸς ἑώρταζον. καὶ ἐπειδὴ οὐδέποτε λέξις εὑρίσκεται ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ ¯η ἐπιφερομένη τὸ η, χωρὶς εἰ μὴ εὑρεθῇ δίφθογγον, ὡς τὸ ἠοῦς, ἠοῖ, καὶ κατὰ διάλυσιν, ὡς ἠόα, τούτου χάριν ἐγένετο ὑπερβιβασμός· καὶ ἡ μὲν παραλλαγὴ ἐξετάθη, ἡ δὲ ἀρχὴ συνεστάλη εἰς ¯ε, καὶ ἐγένετο ἑώρταζον. Εω. τὸ ὑπάρχω. ἐῶ δὲ τὸ καταλιμπάνω. ᾿Εώμενοσ. καταλιμπανόμενος. (᾿Επίῤῥημα.) Εως τῶν οὐρανῶν. ε ως τοῦ τέλους. καὶ ε ως ἀντὶ τοῦ διηνεκῶς καὶ πάντα τὸν χρόνον. zeta.947 Ζ. Τὸ Ζ μετὰ τοῦ Α. (᾿Αρσενικόν.) Ζαβρόσ. πολυφάγος. Ζαβρῆσ. κύριον. καὶ κλίνεται τοῦ Ζαβρῆ. zeta.48 Ζαγρόσ. ἀνυπόδετος. Ζαὴν α νεμον. τὸν σφοδρῶς πνέοντα. καὶ Ομηρος· ω ρσε δ' ἐπὶ ζαὴν α νεμον– ὡς παρὰ τὸ πέτω γίνεται πετήν.῾Ησίοδος· zeta.949 –αἰετὸν μὴ πετῆνα γενέσθαι. ου τως καὶ παρὰ τὸ α ω, τὸ πνέω, γίνεται ἀήν, καὶ μετὰ τοῦ ζα μορίου ζαήν. τὸ γὰρ τέλειον ζαῆνα, ὡς πετῆνα. εἰ μὴ κατ' ε κθλιψιν γέγονεν. ου τως Ωρος ὁ Μιλήσιος. Ζαθέου. α γαν θαυμαστοῦ. Ζάκοτοσ. α γαν ὀργίλος. Ζάκοροσ. ὁ τοῦ νεὼ ἐπιμελούμενος. κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν. τὸ δὲ ζα οὐκ ε στιν ἐνταῦθα ἐπίτασις, ἀλλ' ἀντὶ τῆς διὰ προθέσεως, ι ν' ῃ ὁ διάκορος. οἱ Αἰολεῖς καὶ οἶ Αττικοὶ τὸν δία ζα φασίν. Ζακχαῖοσ. κύριον. Ζαλμώδησ. ὁ σθλάβος. Ζάλευκοσ. Πυθαγόρειος φιλόσοφος καὶ νομοθέτης. Ζαμενήσ. ὁ α γαν ἰσχυρός. Ζάλμοξισ. κύριον. zeta.950 Ζαφλεγεῖσ. λαμπροί. ἐπιφανεῖς. Ζάψ. τὸ πῦρ. (Θηλυκόν.) Ζάβα. τὸ λωρίκιον. Ζαβουλών. χώρα. ἑρμηνεύεται δὲ εὐωδία καὶ εὐλογία. ο Ζαβουλών ἐστι. Ζάλη. ἡ σύνομβρος πνοὴ, η ἡ μεγάλη α ελλα καὶ ταραχὴ τῆς θαλάσσης η τοῦ ἀέρος. παρὰ τὸ ζέειν τὴν α λα η γουν κορυφοῦσθαι. Ζακυνθίδεσ. κολοκύνθαι. Ζαμβύκη. μουσικὸν ο ργανον. Ζαθέην. α γαν θαυμαστήν. παρὰ τὸ θέαν καὶ τὸ ζα ἐπιτατικὸν μόριον, ὡς τὸ ἠγαθέην, τὴν θαυμαστὴν καὶ πολλῆς θέας ἀξίαν. †Ζαία. ἡ πόλις.† Ζάλη. ἡ ἐξ ἑκουσίων πραγμάτων ἐν τῇ ψυχῇ γενομένη περίστασις καὶ ταραχὴ βίου, η ἡ πρὸς κίνδυνον τὴν ψυχὴν συνωθοῦσα σύμβασις. zeta.951 (Οὐδέτερον.) Ζαβεῖον. ἐν ῳ αἱ ζάβαι. Ζάγκλον. τὸ δρέπανον. κέκρυπται γυνὴ ζάγκλον ὑποχθονίη. παρὰ τὸ ζα ἐπιτατικὸν μόριον καὶ τὸ ἀγκύλον, ζάγκυλον καὶ κατὰ συγκοπὴν ζάγκλον, τὸ λίαν ἀγκύλον. Ζαθρέσ. μεσημβρινὸν καῦμα τὸ δειλινόν. Ζαθέρει. α γαν θερμῷ. –οι δα καθίζων ἀείδειν ζαθερεῖ καύματι θαλπόμενος. Ζαμάτιον. τρυβλίον. Ζαέσ. μέγα, πολὺ, λαμπρὸν, ἰσχυρόν. Ζαπληθέσ. α πειρον, ἀμέριστον. Ζατρεφέσ. τὸ εὐτραφελές. Ζαφελέσ. τὸ ἀφελές. καὶ ζαφελῶς ἀντὶ τοῦ πάνυ ἀφελῶς. Ζαχρειέσ. ἀντὶ τοῦ α γαν χρειῶδες. κυρίως τὸ βιαίως ταῖς χερσὶ πραττόμενον. παρὰ γὰρ τὰς χεῖρας πεποίηται ἡ λέξις, ζαχερὲς, καὶ ἐν ὑπερθέσει ζαχρεὲς, καὶ ζαχρειὲς, καὶ ζαχρειὴς ἐπὶ ἀρσενικοῦ, καὶ ζαχρήεις, ζαχρήεντος. (῾Ρῆμα.) Ζατρεύω. τὸ ἐν μύλωνι βασανίζω. zeta.952 Ζαβάλλειν. ἐξαπατᾷν. Ζαπλουτεῖν. α γαν πλουτεῖν. Ζατῶ. τὸ φράζω. καὶ ζατῶσαι τὸ φράσαι. Ζαχρειῶ. α γαν χρῄζω. (᾿Επίῤῥημα.) Ζαφελῶσ. τὸ μεγάλως ὠφελημένον. η

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἐπιμόνως ηὐξημένον. παρὰ τὸ ζα ἐπιτατικὸν μόριον καὶ τὸ ὠφέλλω, τὸ αυ ξω η ὠφελῶ καὶ τὸ μὲν ζάφελος βαρύνεται λόγῳ τοιούτῳ. τὰ εἰς ¯ς λήγοντα συγκείμενα παρὰ τὸ ζα προπαροξύνονται, οι ον· ζάθεος, ζάκοτος, ζάφελος· τὸ δὲ ζαφελῶς περισπᾶται, ἐπειδὴ τὰ παρὰ τοῦ ¯ε¯λ¯ω¯ς ἐπιῤῥήματα παραλήγοντα τῷ ¯ε ἐπὶ τὸ πλεῖστον φιλεῖ περισπᾶσθαι, οι ον· εὐτελῶς, ἐπιμελῶς, οι ς καὶ τὸ ζαφελῶς συνέδραμε. πρόσκειται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, διὰ τὸ εὐτραπέλως, εἰκέλως. –ἀλλ' αἰὲν ἐπιζαφελῶς– Τὸ Ζ μετὰ τοῦ Ε. (᾿Αρσενικόν.) Ζεβεδαῖος καὶ Ζεβεέ. ὀνόματα κύρια. Ζελείτησ. τοπικόν. zeta.953 *Ζειπήτησ. ὁ περιχύτης.* Ζεῦξισ. κύριον. Ζευξίλεωσ. ῳ ὑποζευγνύμενοι εἰσὶν οἱ λαοί. Ζεύσ. τούτου τὸ α γαλμα ἱστοροῦσι καθήμενον γυμνὰ ε χειν τὰ α νω, τὰ δὲ κάτω ἐσκεπασμένα, κρατοῦν τῇ μὲν εὐωνύμῳ σκῆπτρον, τῇ δεξιᾷ δὲ ἀετὸν προτεῖνον. καὶ τὸ μὲν καθῆσθαι τὸ ἑδραῖον τῆς δυνάμεως αἰνίττεται, τὸ δὲ τὰ α νω γυμνὰ ε χειν, ο τι φανερῶς τοῖς νοεροῖς καὶ τοῖς οὐρανίοις τοῦ κόσμου μέρεσι· τὰ δὲ λοιπὰ σκέπεται, διότι τοῖς χαμαιζήλοις ὁ θεὸς α γνωστος. τὸ δὲ τῇ λαιᾷ σκῆπτρον κατέχειν σημαίνει τὸ ἐξουσιαστικὸν, τὸ δὲ τῇ ἑτέρᾳ προτείνειν ἀετὸν δηλοῖ, ὡς τῶν ἀεροφόρων πνευμάτων κρατεῖ, ὡς ὁ ἀετὸς τῶν μεταρσίων ὀρνέων κρατεῖ. Ζέφυρος. ὁ εὐκραὴς καὶ γαληνὸς α νεμος. καὶ οἱονεὶ ζωηφόρος τὶς ω ν ὁ ἀπὸ δυσμῶν πνέων. ὁ τὰ πρὸς ζωὴν φέρων, ἐπειδὴ τὰ φυτὰ κυΐσκειν ποιεῖ. αυ ρη ζεφυρίη πνείουσα τὰ μὲν φύει, α λλα δὲ πέσσει. η παρὰ τὸν ζόφον, ζόφυρος καὶ ζέφυρος· ἐκ γὰρ τοῦ ζόφου ῥέει. ζόφος δὲ καλεῖται ἡ δύσις. ου τος δὲ καὶ λὶψ καλεῖται. Ζεβεδαῖοσ. ὁ τοῦ Ἰωάννου καὶ Ἰακώβου τῶν ἀποστόλων πατὴρ, ο ς ἐν ἀπιστίᾳ ε μεινεν. zeta.954 (Θηλυκόν.) Ζειά. ει δος σπέρματος, η ὀλύρα η αἱ κριθαί. ἀπὸ τοῦ ζέω ζεαὶ καὶ ζειαί· αἱ τοῦ ζῆν αἰτίαι. Ζείδωροσ. ἡ ἀρόσιμος γῆ. ἡ δωρουμένη τὰ πρὸς τὸ ζῆν. κατὰ τροπὴν τοῦ ¯η εἰς τὴν ¯ε¯ι δίφθογγον. ὡς οὐτήσω, ὠτειλή. καὶ ὡς παρὰ τὸ κέκαυται καυτηρὸς καὶ καυστειρός. η παρὰ τὰς ζειὰς ζειόδωρος. η παρὰ τὸ ζέω, ζέει, ζεόδωρος καὶ ἐν συναιρέσει ζείδωρος. Ζειρά. ἡ ζώνη, η χιτὼν μέχρι τῶν ποδῶν διήκων. η ζειρὰς τὰς χλαμύδας λέγουσι τινὲς, η χιτῶνας ἀνακεκωλαμένους, η ἀνακώλους, η μίτρας. ου τως ῾Ηρόδοτος. Ζέλεια. πόλις ἀπὸ Ζέλου τινὸς ὠνομασμένου, η διὰ τὸ τὸν η λιον ἐν αὐτῇ λίαν εὐσεβεῖσθαι. Ζεύγλη. τὸ α κρον τοῦ ζυγοῦ. παρὰ τὸ ζεύγω, ζεύγλη. ὡς αι ξω, αι γλη μετὰ συναιρέσεως. Ζευξιδία. ἡ Ηρα. Ζεφυρία. πνοὴ ἡ τοῦ ζεφύρου. καὶ ζεφύριον πνεῦμα. (Οὐδέτερον.) Ζευγήσιον. τὸ τοῦ ζευγίτου τέλος. ζευγίσιον δὲ, τόπος, ἰῶτα. Ζεῦγμα. οὐ τὸ σχοινίον, ἀλλ' ἡ ἐζευγμένη σχεδία ἐν ποταμῷ η ἐν θαλάσσῃ, η ἡ τοῦ ποταzeta.955 μοῦ διάβασις η γέφυρα. ζεύγνυται δὲ Ῥωμαίοις ἀπονώτατα τῶν ποταμῶν τὰ ῥεύματα· ἐπί τε Ιστρῳ καὶ Ῥήνῳ καὶ Εὐφράτῃ. Ζεῦγμα καὶ ο νομα τόπου. Ζεῦγοσ. παρὰ τὸ ζεύγω. ὡς τεύχω τεῦχος. Ζεῖ. ἀντὶ τοῦ βράζει· δίφθογγον. ω σπερ καὶ ῥεῖ ἀντὶ τοῦ ῥέει, καὶ πλεῖ ἀντὶ τοῦ πλέει, καὶ πνεῖ ἀντὶ τοῦ πνέει, κατὰ συναίρεσιν. Ζέσας θυμῷ. ἐξαφθεὶς τὴν ψυχήν. Ζεύσασθαι. ἀντὶ τοῦ γεύσασθαι. Δωρικῶς. Ζεύξατο. βόας η ἡμιόνους ἑνῶσαι ὑπὸ τὸν αὐτὸν ζυγόν. καὶ ζεύξειν τὸ πρᾶγμα. παρὰ τὸ Ζεύς· αὐτὸς γὰρ πρῶτος ε ζευξεν ἡμιόνους ἐπὶ σπορᾷ καρπῶν. Ζέω καὶ ζῆν. ει ρηται κατὰ μίμησιν τοῦ κατὰ τὰ θερμὰ τῶν ὑδάτων η χου. η ἀπὸ τοῦ ζα καὶ τοῦ α ω τὸ πνέω, ζάω καὶ ζέω. Τὸ Ζ μετὰ τοῦ Η. (᾿Αρσενικόν.) Ζήβ. ο νομα κύριον ἑβραϊκόν. Ζήβηρεσ. ε θνος. Ζηλωτόσ. μακαριστός. zeta.956 Ζηλωτότατον. μακάριον. ζηλωτότατον βίον ἀνθρώπων διδάξεις. Ζηλήμονεσ. φθονεροί. Ζηλωταί. παρὰ Ἰουδαίοις οἱ τοῦ νόμου φύλακες. Ζῆλοσ. ἡ μίμησις τοῦ κρείττονος. ε στι δὲ καὶ ἡ λύπη ἐπὶ τῷ ε τερον ἐπιτυγχάνειν ω ν αὐτὸς ἐπιθυμεῖ, καὶ οὐ τυγχάνει. η μνήμη δευτέρου πρὸς τὸ πρότερον. η ὁ πόθῳ θείῳ κατ' ἐναντίων ὁπλιζόμενος. η δικαία ἀγανάκτησις, ὡς τό· ὁ ζῆλος τοῦ οι κου σου κατέφαγέ με. παρὰ τὸ ζέω καὶ τὸ λίαν γέγονε ζέλος καὶ ζῆλος· ὁ γὰρ ζῆλος θερμός ἐστιν. η παρὰ τὸ ζέειν, ὁ φλεγμαίνειν καὶ ἐκκαίεσθαι τὴν ψυχὴν ἐμποιῶν. η ὁ ζητῶν πρός τινα α λλον ζῆν. ῾Ησίοδος· ζηλοῖ δέ τε γείτονι γείτων. Ζηνόδοτοσ.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

᾿Εφέσιος, ἐποποιὸς καὶ γραμματικὸς, μαθητὴς Φιλητοῦ, ἐπὶ Πτολεμαίου γεγονὼς τοῦ πρώτου, ο ς καὶ πρῶτος τῶν῾Ομήρου διορθωτὴς ἐγένετο. καὶ τῶν ἐν᾿Αλεξανδρείᾳ βιβλιοθηκῶν πρου στη καὶ τοὺς παῖδας Πτολεμαίου ἐπαίδευσε. Ζήτησ. ὁ τοῦ Βορέου παῖς. Ζῆκχοι. ε θνος. zeta.957 Ζῆλοσ. ἡ κίνησις. καὶ εἰ μὴ κατ' ἐπίγνωσιν ὁ ζῆλος. (Θηλυκόν.) Ζηλοτυπία. ἡ τοῦ ἀνδρὸς κατὰ τῆς γυναικὸς εἰς ε τερον ἀσελγὴς ὑπόνοια. Ζημία. ἡ τὴν ζωὴν μειοῦσα, τουτέστι τὴν περιουσίαν. ζωὴ γὰρ ἡ περιουσία. η ἡ τῶν ο ντων πρὸς τὸ ζῆν μείωσις. η παρὰ τὴν ζέσιν τὴν γινομένην ὑπὸ τοῦ θυμοῦ ἐν τῷ ἐκκτείνειν τὰ ἐπαγόμενα. η ζημία στέρησις τῶν ο ντων. Ζηρυνθᾶ. ἡ ᾿Αφροδίτη. καὶ Ζηρύνθιον, καὶ Ζήρυνθον α ντρον, ἐν ῳ τοὺς κύνας ε θυον. (Οὐδέτερον.) Ζητρεῖον. ὁ κοῦσπος. τὸ τῶν δούλων κολαστήριον. ἐκεῖ γὰρ ἐδεσμεύοντο οἱ δοῦλοι. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ¯ζ¯α καὶ τοῦ τρέω, τὸ φοβοῦμαι. ζάτρεον καὶ ζητρεῖον, ἐν ῳ δεῖσθαι τρέουσι. κατὰ τροπὴν τῆς ¯ε¯ι διφθόγγου εἰς τὸ η τα δωρικῶς· ὡς τό· πλείων, πλήων· μείων, μήων. ευ ρηται καὶ διὰ τοῦ ἰῶτα συνεσταλμένως, ὡς παρὰ῾Ηροδότῳ· α γε αὐτὸν εἰς τὸ ζήτριον. ε στι δὲ χωλίαμβον τὸ μέτρον. τοῦτο δὲ ὁ μὲν Ωρος ὁ Μιλήσιος προπαροξύνει, ω σπερ γήτειον, ὁ δὲ ᾿Ωριγένης περισπᾷ, ζητρεῖον. Ζήτημα. λόγος ἀνθρώπων καὶ διάλεξις ἐπὶ πράγματι. zeta.958 Ζηλώματα. ζηλοτυπίας. κώμους καὶ τὰ νέα ζηλώματα καὶ τὰ ποθούντων κνίσματα. Ζῆτα. τὸ στοιχεῖον, ἀπὸ Ζήτου τοῦ Βορέου, ου μέμνηται Ηλιος. Ζῆ. ε στι ῥῆμα α ω τὸ πνέω. τοῦτο γίνεται κατὰ ἐπίτασιν τῆς ζα συλλαβῆς ζάω, ὡς πλοῦτος, πλουτάω, ζάπλουτος· ει τα κατὰ συναίρεσιν γίνεται ζῶ. καὶ πάλιν ζάεις, ζάει, καὶ κατὰ κρᾶσιν δωρικὴν τοῦ ¯α εις ¯η ζῇς, ζῇ. Ζηλώσαντεσ. μιμησάμενοι. Ζηλοτυπεῖν. τὸ εἰς ἀπέχθειαν ἐληλυθέναι. Ζηλοτυποῦν. Αἰσχίνης ἀντὶ τοῦ μισεῖν. Ζήλου. ἀντὶ τοῦ μιμοῦ. Σοφοκλῆς· καὶ νῦν τοῦτό γε ζηλοῦν ε χω. Ζηλοῦν. τὸ μακαρίζειν. Ζηλοῦν καὶ παραζηλοῦν διαφέρει. παραζηλοῦν γὰρ λέγεται τὸ ἐρεθίζειν καὶ κινεῖν εἰς ζηλοτυπίαν, ὁποῖον τό· αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ' οὐ θεῷ. τουτέστιν ἐκίνησαν ἐν ἐμοὶ ζῆλον καὶ οι ον εἰς ὀργήν με ἠρέθισαν εἰδωλολατροῦντες. ζηλοῦν δέ ἐστι τὸ βουλεύεσθαι καὶ ἑαυτῷ ὑπάρχειν, ο παρεῖναι τὸ πέλας νενόμικεν ἀγαθόν. Ζητήσεται. ἀντὶ τοῦ ζητηθήσεται. Ζητεῖν. ἐπὶ τοῦ βούλεσθαι τιθέασιν᾿Αττικοί. zeta.959 μὴ δὲ σὺ ζήτει τι πυθέσθαι. Ζητεύω. πτωχεύω. Τὸ Ζ μετὰ τοῦ Ι. (῾Αρσενικόν.) Ζιποίτης· Ζιήλας· Ζιβύτησ. ὀνόματα κύρια. Ζίρησ. καὶ κλίνεται ζίρη. Σκυθικὴ φωνή. Ζιφαῖοι. ε θνος. η τοι σκοτεινοί. (Θηλυκόν.) Ζιβύνη. ὁλοσίδηρον ἀκόντιον η σπάθη. τοῦ Ψελλοῦ· ἡ λόγχη δὲ ζιβύνη. (Οὐδέτερον.) Ζιγγίβερ. ει δος ἀρώματος. Ζιζάνιον. ει δος βοτάνης τὸ α νευ σπορᾶς παραφυόμενον τῷ σίτῳ. παρὰ τὸ σῖτος καὶ τὸ ἱζάνω, τὸ ἐπικαθήμενον τῷ σίτῳ, σιτοϊζάνιον, τὸ τῷ σίτῳ παρεδρεῦον καὶ συναῦξον. Ζιννίχιον. τὸ λῶρον τοῦ ὑποδήματος. zeta.960 (῾Ρῆμα.) Ζιγνῶ καὶ ζιγνῶσαι. τὸ σκυθρωπῆσαι. Ζέω. τὸ ζητῶ. Τὸ Ζ μετὰ τοῦ Ο. (᾿Αρσενικόν.) Ζολιμίηλοσ. κύριον. Ζοροβάβελ. κύριον. Ζοφοδορπίασ. ὁ σκοτεινὸς δεῖπνος. Ζοφώδησ. ὁ σκοτεινὸς καὶ ζοφοειδής. Ζόφοσ. σκότος η ἡ δύσις. παρὰ τὸ νέφος, νόφος, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ν ζόφος. (Θηλυκόν.) Ζοφομηνία. ὁ σκοτισμὸς τῆς σελήνης η ε κλειψις. Ζοφερά. ἡ σκοτεινή. Ζόαρα. τόπος. Ζόντειον. τόπος. Ζοφερόν. σκοτεινόν. zeta.961 Τὸ Ζ μετὰ τοῦ Υ. (῾Αρσενικόν.) Ζυγόσ. ὁ νόμος παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ. Ζυγόσ. τὸ α ρμα τῶν ι ππων. ἱππείου δὲ ζυγοῦ θεὰ η ψατο. Ζυγόσ. ἡ τῆς κιθάρας πῆχυς. ὡς τό· ἐπὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν η εν. τὸ ζήγιον καὶ ἡ καθέδρα τῶν κωπηλάτων. ει ρηται δὲ ζυγὸς παρὰ τὸ δύο α γεσθαι καὶ ἐφέλκεσθαι ὑπ' αὐτοῦ, δυγὸς, καὶ Δωρικῶς ζυγός· ὡς τό· θερίσδω, θερίζω, ζευκτῆρες, δευκτῆρες. Ζυγόδεσμοσ. ὁ ἱμὰς τοῦ ζυγοῦ. Ζύγιοσ. ὁ ἐνεργῶν ὁμόνοιαν ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς, η γουν συζυγίαν. Ζύθοσ. ὁ ἀπὸ κριθῆς οι νος. Ζυγίτησ. ὁ καθήμενος ἐν τῇ νηῒ μέσος. Ζυμήτησ. α ρτος. zeta.962 Ζύγιοι ι πποι. οἱ ὑποβαλλόμενοι τῷ τοῦ α ρματος ζυγῷ, τουτέστι ὁ μέσος ἀριστερὸς, ὁ μέσος δεξιός. (Θηλυκόν.) Ζύμη. τὸ συμπεφὲν σταῖς εἰς ο πτησιν. παρὰ τὸ ζέω ζύμη, ὡς ου σα οι μος

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

καὶ ὁδὸς τῆς ζωῆς. Ζύγαινα. ει δος ἰχθύος. Ζυγία. ἡ Ηρα. (Οὐδέτερον.) Ζύγωθρον. ὁ συνέχων τὰς δύο θύρας μοχλός. Ζύγαστρον. κιβωτός· κυρίως δὲ ἡ ξυλίνη σορός. Σοφοκλῆς· ξύλῳ ζυγάστρῳ. παρὰ τὸ ἐζυγῶσθαι τὰς σανίδας. καὶ Ξενοφῶν· τὰ δὲ α λλα χρήματα παραδεχομένους ἐν ζυγάστροις κομίζειν, ι να, ο πῃ καιρὸς ει η, διαλαμβάνοιεν ε καστος τὰ α ξια. παρὰ Δελφοῖς δὲ ζύγαστρον καλεῖται τὸ γραμματοφυλακεῖον. ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ ἡ λέξις. zeta.963 (῾Ρῆμα.) Ζυγοφορούμενα. ἐν ζυγῷ σταθμιζόμενα. Ζυγομαχεῖν. τὸ τοῖς οἰκείοις διαφέρεσθαι η στασιάζειν η μάχεσθαι. μετῆκται ἡ λέξις ἀπὸ τῆς τῶν βοῶν πρὸς ἀλλήλους μάχης. Ζυγεῖν. τὸ ἐπ' εὐθείας κεῖσθαι τῷ κατὰ βάθος στίχῳ. τοῦτο γὰρ καὶ κυρίως λέγεται στίχος. Ζυγώθρησον. συνάρμοσον. σύμπηξον. ι σωσον. ζυγοστάτησον. ἀναζυγοῦν δὲ τὸ ε ξωθεν ἀνοίγειν τὴν θύραν. Ζυγῶσαι. τὸ ζεῦξαι. ζυγώσας εὐσθενεστάτῳ θράσει ταύρους. Ζυγάδην. συνεζευγμένως. Τὸ Ζ μετὰ τοῦ Ω. (᾿Αρσενικόν.) Ζωηρόσ. ὁ ζῶν, η ὁ παρέχων ζωήν. Ζωΐλοσ. ου τος᾿ Αμφιπολίτης ἐστί· πόλις δὲ Μακεδονίας᾿ Αμφίπολις. ου τος ὁ Ζωΐλος ἐπεκλήθη ὁμηρομάστιξ, ο τι ἐπέσκωπτε τὸν Ομηρον. zeta.964 Ζωμὸς μέλασ. ἡ λεγομένη αἱματίς. κυρίως δὲ ζωμὸς τὸ ἐπὶ τοῖς κρέασι τῶν ζώων α ρτυμα. Ζωροπόται. ἀκρατοπόται. Ζωροάστρησ. ἀστρονόμος. ου τος ἐπὶ Νίνου βασιλέως ᾿Ασσυρίων η ν· ο στις ηυ ξατο ὑπὸ πυρὸς οὐρανίου τελευτῆσαι, παρεγγυήσας᾿ Ασσυρίοις τὴν τέφραν αὐτοῦ φυλάττειν· ου τω γὰρ αὐτοῖς ἡ βασιλεία οὐκ ἐκλείψει διαπαντός. ο περ μέχρι νῦν πεφύλακται παρ' αὐτοῖς. Ζωρομάσδρησ. Χαλδαῖος σοφὸς, ο ς ε γραψε μαθηματικὰ καὶ φυσικά. Ζωσιμᾶς· Ζώσιμος. ὀνόματα κύρια. Ζωστήρ. ῳ ἐπάνω τοῦ θώρακος χρῶνται. (Θηλυκόν.) Ζωβία. κύριον. Ζωή. συμπλοκὴ ψυχῆς μετὰ σώματος η παρατήρησις καὶ μονὴ τῶν ο ντων. *καὶ ἡ κτῆσις μόνη τῶν ο ντων*, καὶ ἡ κτῆσις καὶ ἡ οὐσία. η ζωή ἐστιν ἡ ἐκ τοῦ μὴ ο ντος εἰς τὸ ει ναι δημιουργία τοῦ κτίσαντος· η ἀληθῶς ἀρετὴ ἑκούσιος γενομένη· η σύστασις τοῦ ζώου θανάτου ἀπείzeta.965 ραστος· η τὸ ἐκ τοῦ μὴ ο ντος εἰς τὴν παροῦσαν ζωὴν ἐληλυθός. διαφέρει δὲ ζωὴ ψυχῆς· ζῇ γὰρ καὶ τὰ φυτά. Ζωμήρυσις. μαγειρικὸν ἐργαλεῖόν τι. η τὸ κοχλιάριον. ζωμήρυσίν τε τὴν λίπους ἀφρολόγον. Ζωμαλμή. κύριον. Ζώνη. τὸ τοῦ σώματος μέρος. ει ρηται παρὰ τὸ ζῶ. ἐν ῳ μάλιστα τὸ τοῦ ζώου ἐστὶ δεκτικὸν καὶ τὸ ζωτικόν. ζώνη ὁμωνύμως καὶ τὸ περὶ αὐτὴν υ φασμα, ὡς καὶ θώραξ τὸ μέρος καὶ τὸ περιτιθέμενον ο πλον. η παρὰ τὸ δεῖν δώνη καὶ ζώνη ἡ περιδεομένη. τὰ δὲ παρ' αὐτῆς συγκείμενα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται. οι ον· α ζωνος, βαθύζωνος, χρυσόζωνος. ζώνη καὶ ἡ δύναμις τροπικῶς, ἐπειδὴ ὁ ἐσταλμένος εὐσταλέστερός ἐστι πρὸς τὴν πρᾶξιν. ζώνη καὶ τὸ ἀξίωμα. ἀναζητουμένης τῆς βασιλίδος ὠθεῖσθαι οὐ μόνον ἰδιώτας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑπὸ ζώνην. ζώνη παρ῾ Ηροδότῳ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον. ζῶναι ἐπὶ γῆς πάντες βόρειος ὑπὲρ τὸν ἀρκτικὸν κύκλον, ἀοίκητος διὰ ψύχος, ευ κρατος καύματος ἡ λεγομένη διακεκαυμένη· ἀντεύκρατος νότιος, ἀοίκητος διὰ καῦμα. zeta.966 Ζωοδότειρα. ἡ παρέχουσα τὸ ζῆν. Ζώσασ. ἐναργεστέρας, οὐκ ἀπολλυμένας. Ζώνη. τὸ μέρος τοῦ σώματος, ἐν ῳ μάλιστα τὸ τοῦ ζώου ζωτικόν. τοῦτο δέ ἐστιν ἐν τῷ στήθει. καὶ ἡ συνήθης ζώνη, καὶ ὁ συνουσιασμός. ὡς τό· λύσατο δὲ παρθενίην ζώνην. (Οὐδέτερον.) Ζωαρκέσ. τὸ πρὸς ζωὴν ἀρκοῦν. Ζωάγρια. τὰ τῆς ζωῆς χαριστήρια. καὶ ζώγρια, δι' ω ν λύτρων τὸ ζῆν περιγίνεται. Προκόπιος· τῷ Χοσρόῃ ζώγρια δόντες τὴν πόλιν καὶ σφᾶς αὐτοὺς διεσώσαντο. Ζωγρεῖον. ει δος σπυρίδος. Ζώδιον. τὸ μικρὸν ζῶον. Ζῶμα. τὸν χιτῶνα, ἀπὸ τοῦ ζώννυσθαι. α λλοι τὸν θώρακα. οἱ δὲ κυρίως ζῶμα τὴν εἰρήνην. Ζώντειον. τὸ τῶν οἰκετῶν κολαστήριον. Ζώπυρα. φυσητῆρες. ο θεν οἱ χαλκεῖς τὸ πῦρ φυσῶσι. Ζώπυρον. πεπυρακτωμένον, ε νθερμον. Ζῷον. οὐσία ε μψυχος αἰθητική. η ζῶον ἐστὶ τὸ κατὰ παντὸς γένους νοεροῦ ἐμψύχου αἰσθητικοῦ κατηγορούμενον. η ὁλικὸν γνώρισμα πάντων τῶν zeta.967 ἐν αἰσθήσεσι πρὸς φύσιν λαχόντων τὴν υ παρξιν. η τὸ ε χον κατάλληλον τῇ φύσει καὶ τὴν ο ρεξιν, δι' η ς τὸ ἐμμόνιμον καὶ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

χρήσιμον συνεπάγεται. η τὸ ε χον ἐν ἑαυτῷ φυσικῶς τὴν πρὸς τὸ ὠφελοῦν στοργὴν καὶ ἐπιῤῥέπειαν. ζῷον παρὰ τὸ ζῶ, η ἀπὸ τῆς ζωῆς. γράφεται δὲ διὰ τοῦ ι, ἐπειδὴ ευ ρηται κατὰ διάστασιν, ὡς παρὰ Σιμωνίδῃ. φησὶ γάρ· τὸ δ' ἡμῖν ἑρπετὸν παρέπτατο ζώϊον κάκιστον. καὶ διὰ τὸν χαρακτῆρα τὸν διὰ τοῦ ¯ω¯ο¯ν· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ¯ω¯ο¯ν οὐδέτερα μονογενῆ θέλουσιν ε χειν πάντοτε τὸ ι. οι ον· Πτῷον, ο νομα ο ρους, περιστῷον, προστῷον, ὑπερῷον. ου τως ου ν τὸ ζῶον σὺν τῷ ἰῶτα. Ζώγρια λαβεῖν. ἀντὶ τοῦ ζῶντα λαβεῖν, κρατῆσαι. οἱ δὲ γενόμενοι ζώγρια κύριοι τοῦ στρατοῦ τοῦτον ἐσταύρωσαν. Ζωρόν. τὸ ζωτικόν. καὶ ζωρότερον, ἀκρατότερον. ζωρὸν κεράσας ἰσοχειλέα– καὶ Ομηρος εἰπών· ζωρότερον κέραιε. διαφορᾶς κράσεων λέγει, ὡς μίγματος τινὸς στρεμνίους ποιοῦντος τοὺς πίνοντας. ἀπὸ τοῦ ζῆν ζωότερον, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ρ ζωρότερον, ἐν ῳ οι νος οὐκ ἠφάνισται, ἀλλ' ε τι ζῇ καὶ θερzeta.968 μότατός ἐστιν. ἀπὸ δὲ τούτου τὸ ἀκρατότερον ἐμφαίνει καὶ ἰσχυρόν. η παρὰ τὸ ζα καὶ τὸν ω ρον, ο σημαίνει τὸν ἐνιαυτόν· ζαωρὸς ὁ πολυετὴς καὶ παλαιὸς οι νος καὶ ευ ποτος παρὰ τὸν νέον. Ζώστειον. τόπος. Ζώστρειον. τόπος. Ζώτειον. ὁ μύλος, ο που αἱ ζειαὶ κόπτονται. Ζώστρα. ἐνδύματα τινὰ ἀνδρῶν. οι ον χιτῶνας βαθεῖς, οι ς ζώννυται ἡ ζώνη. Ζωΰφια. τὰ μικρὰ ζῶα, η τοι κνώδαλα η πτηνά. (῾Ρῆμα.) Ζώγρει. ζῶντα φύλασσε. οι ον· ζώγρει,᾿Ατρέως υἱέ– παρὰ τὸ ζῶ καὶ τὸ ἀγρεύειν. ὁ τὰ ζῶντα ἀγρεύων. καὶ ζωγρεῖ ἀντὶ τοῦ ζῶντας λαμβάνει. Ζώεσκον. ἀντὶ τοῦ ἐπλούτουν. ἐγὼν ε τι ζώεσκον. Ζώῃ. εὐκτικῶς. Ζώννυσθαι. καθοπλίζεσθαι. Ζωπυρεῖ. ἀναζῆν ποιεῖ. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐκκαίει. καὶ ζωπυρῆσαι λέγουσιν οἱ᾿ Αττικοὶ τὸ ἀναθάλψαι. κυρίως δὲ ζωπυρῆσαι ἐστὶ τὸ ἐκ μικροῦ σπινθῆρος φυσῶντα μεγάλην φλόγα ἀνάψαι. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ πολέμου. καὶ ζωπυρήσεις ἀντὶ τοῦ ἀνεγερεῖς. εἰ μὴ τῷ θεῷ ζωπυzeta.969 ρήσεις, λύσω τὸν ἐμαυτῆς υἱὸν καὶ ποιήσω τήμερον τοὺς δημότας βωστρεῖν. ο ἐστι βοᾷν, καλεῖν, κράζειν. Ζῶσ. ἀντὶ τοῦ ζῶν. zeta.70 Ζωτεῖσθαι. τὸ ζωογονεῖσθαι. Ζωώσασ. ζωοποιήσας. Ζώων. ἀντὶ τοῦ ζῶν. ζώων μὲν σέο μητρί– eta.6 Η. Τὸ Η μετὰ τοῦ Α. (῾Ρῆμα.)᾿Ηᾶτο. ἐκαθέζετο. Ηια. η λθον. ἐπορευόμην. †ῃ α, τὸ ἐπορευόμην, σὺν τῷ ¯ι γράφεται, καὶ᾿ Ιωνικῶς η ϊα, η ϊσαν τὸ ῃ εσαν.† καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ· ἀκμάζοντες η ϊσαν εἰς αὐτόν. οἱ δὲ Ιωνες η εσαν καὶ η σαν.᾿ Ηιακότεσ. θρηνήσαντες.᾿ Ηάριζον. τὰ τοῦ ε αρος ε λεγον. Ηατο. ἐκάθητο. Η η . ἀντὶ τοῦ σιώπα, παρὰ᾿ Αριστοφάνει. Η. ἀντὶ τοῦ ε φη. Η. ἀντὶ τοῦ ει πον. ε στι φῶ, τὸ λέγω, τὸ παράγωγον φημὶ, ἀφαιρέσει τοῦ φ, ἠμί. τὸ αὐτὸ σημαίνει. ὁ δεύτερος ἀόριστος η ν, η ς, η . Ηι. ἀντὶ τοῦ ὑπάρχει. Η. ἀντὶ τοῦ η μην. καὶ ἀντὶ τοῦ η ν. eta.970 Ηι. ἀντὶ τοῦ καθά. Ηι. ἀντὶ τοῦ ο που. καὶ ῃ , ἀντὶ τοῦ ῃ τινι. Τὸ Η μετὰ τοῦ Β. (᾿Αρσενικόν.)᾿ Ηβαιός. ὁ μικρός.῾ Ηβητὴρ καὶ η βη. ἡ πρώτη ε κφυσις τῶν τριχῶν. Οὐ καλὸν ἡβητῆρες· ἀπεχθαίρω γὰρ τὴν τρίχα τὴν ταχὺ φυομένην. (Θηλυκόν.) Ηβη. ἡ πρώτη ε κφυσις τῶν τριχῶν. η ἡ νεότης καὶ ἡλικία, ἡ τεσσαρεσκαίδεκα ἐτῶν. καὶ διέχει η βης α νθος. η δη τις ου σα· η δει γὰρ ἡμᾶς ὡς α νθος ου σα τῆς ἡλικίας. κατὰ τροπὴν τοῦ δ εἰς β, βοιωτικῶς. η παρὰ τὸ α πτω ἁφὴ καὶ η βη. κατὰ τροπὴν τοῦ α καὶ τοῦ φ εἰς β. πυρώδεις γὰρ οἱ ἡβῶντες. η ἁφὴ τὶς ου σα. τότε γὰρ ἁπτόμεθα καὶ ε ργων καὶ γυναικός. η eta.971 παρὰ τὸ ἠβαιὸν, ἡ ἐπ' ὀλίγον χρόνον ου σα. η ἀπὸ τοῦ βεβηκέναι α βη καὶ η βη. η η βη τὸ ἀκρότατον τῆς ἀκμῆς. καὶ ο νομα θεᾶς. (Οὐδέτερον.)᾿ Ηβαιόν. ὀλίγον, μικρόν. παρὰ τὸ βῶ, τὸ βαίνω, τὸ κατ' ὀλίγον ου τως βαῖνον. ο οὐκ ε στι διὰ σμικρότητα ἐπιβῆναι, πλεονασμῷ τοῦ η τα. οἱ δ' ἐλθόντες οὐδ' ἠβαιόν. καί· βαιῷ δ' ἐν αἰῶνι βροτῶν– καί· βαιὸν ἐπὶ ποταμοῦ– η ἠβαιὸν παρὰ τὴν η βην· ἐπεὶ αυ τη ὀλίγη καὶ ταχέως αυ ξεται καὶ ἐλαττοῦται. ἀφ' ου παρώνυμον ἡβαιός. ὀξύνεται δὲ, ὡς δηναιὸς, γηραιός· ι να μὴ βαρυνόμενον σχῇ κτητικὸν τύπον, ὡς῾ Ρώμη,῾ Ρωμαῖος.῾ Ηβητήριον. τὸ παιδευτήριον.῾ Ηβήτριον. ἡ κατάλυσις. Ηβητρον. τὸ ξόανον. καὶ ἡβητρόν. (῾Ρῆμα.)῾ Ηβᾷ. ἀκμάζει. σφριγᾷ. eta.972῾ Ηβάσκοντεσ. ἐκ δευτέρου ἀκμάζοντες. ῾Ηβήσαντεσ. ἀκμάσαντες. οἱ δὲ παῖδες ἡβήσαντες καὶ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

γενόμενοι θυμοῦ καὶ χειρῶν κύριοι.῾Ηβήσασ. ἡλικιωθείς. καὶ ἡβῆσαι, ο ταν παραλαμβάνωσιν υἱοὶ τὸν πατρῷον κλῆρον.᾿Ηβολεῖν. τὸ ἀργεῖν.᾿Ηβουλόμην. οἱ πολλοί. ἐβουλόμην δὲ ὡς᾿Αττικώτερον.῾Ηβυλλιῶσαι. ἀκμάζουσαι τὴν ἡλικίαν. ᾿Αριστοφάνης· –ὀρχηστρίδες῾Ηβυλλιῶσαι κᾳ ρτι παρατετιλμέναι– τὰς τρίχας. αἱ γὰρ μελλόνυμφοι ε τιλλον τὰς τρίχας.῾Ηβῷμαι· ἡβῷμι· ἡβώοιμι. ἀντὶ τοῦ αὐξάνοιμι. εὐκτικά.῾Ηβώωσα. ἀκμάζουσα. (᾿Επίῤῥημα.)῾Ηβηδόν. κατὰ τάξιν. καθ' ἡλικίαν. ἡβηδὸν α παντας κατέσφαξαν. καὶ ἀντὶ τοῦ ἀθρόον. eta.973 Τὸ Η μετὰ τοῦ Γ. (᾿Αρσενικόν.)῾Ηγέτησ. ὁ ἡγεμών.῾Ηγεμών. ὁ τῆς ὁδοῦ ἡγούμενος. Ξενοφῶν· καὶ τὸν ἡγεμόνα δήσαντες παραδιδόασιν αὐτοῖς.῾Ηγεμὼν συμμορίασ. Δημοσθένης. ὁ προέχων πλούτου καὶ διὰ τοῦτο τῶν α λλων ἡγεμονεύειν ἐπειλημμένος.῾Ηγήτορεσ. οἱ ἡγεμόνες. (Θηλυκόν.)῾Ηγαθέη. ἡ α γαν θεία καὶ θαυμαστή.᾿Ηγαλλέη. θεραπευτική. ἀπὸ τοῦ ἀγάλλω.῾Ηγεσίαισ. ὁδηγίαις. οἱ μάγοι ἡγεμονίαις.῾Ηγητορία. ἡ ἡγεμονία. ἡγουμενεία δὲ δίφθογγον. λέγει δὲ καὶ ὁ Ψελλός· ἡγητορία πέφυκε τῶν σύκων ἡ παλάθη. παλάθη δὲ λέγεται ἡ μάζα τῶν σύκων. (Οὐδέτερον.)῾Ηγεμονικόν. ὁ νοῦς. η τὸ κυριώτατον τῆς ψυχῆς, ἐν ῳ αἱ φαντασίαι καὶ αἱ ὁρμαὶ γίνονται, καὶ ο θεν ὁ λόγος ἀναπέμπεται. καί· πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. τὸν αὐτοκράτορα λογισμὸν φησὶν ὁ Δαβίδ. Ηγημα. βουλή· γνώμη παρὰ τῷ προφήτῃ ει ρηται. eta.974 Ηγαλλεν. ἐθεράπευεν. ο τι τὸ θεῖον ἀκριβῶς η γαλλεν. κέχρηται δὲ τῇ λέξει ταύτῃ α λλοι τὲ καὶ Εὐνόμιος ὁ δυσσεβής, ὁ δὲ Δίων πολλάκις.᾿Ηγάσαντο. ἐθαύμασαν. καί· ἠγάσθη τοῦ ἀνδρὸς ὁ Καῖσαρ καὶ ε σχε σύμμαχον. Ηγεν. ἐτέλει. ὁ δὲ᾿Ιουλιανὸς ἐν Πέρσαις ω ν γυμνικοὺς ἀγῶνας η γε. καὶ ἀντὶ τοῦ ε φερεν. η ᾐχμαλώτιζε καὶ κατέτρεχεν. ὁ δὲ ἐκεῖθεν ὁρμώμενος η γε καὶ ε φερε τοῖς ὑπ' ἐκείνῳ οὐκ ὀλίγην, καὶ αὐτὸς οὐδαμῆ η ν αὐτῷ ἁλώσιμος.῾Ηγεμονεύω. διοικῶ.᾿Ηγερέθοντο. συνηθροίζοντο. ἀγείρω, ἀγερῶ, ἀγερέθω, ἠγερέθοντο. καὶ ἀγερέω, ἀγερῶ.᾿Ηγερέεσθαι. ἀθροίζεσθαι. Ηγερθεν. ἐγείρω, ὁ παρακείμενος η γερκα, ὁ παθητικὸς η γερμαι, ὁ ἀόριστος δεύτερος ἠγέρθην, καὶ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν η γερθεν. Ηγειρα. παρώξυνα. ῾Ηγείσθην. ἀντὶ τοῦ ἡγοῦντο.᾿Ηγμένουσ. ἀγομένους. καὶ ἀντὶ τοῦ πεπαιδευμένους· ἀγωγὴ γὰρ ἡ παίδευσις.᾿Ηγγέλη. ἀπηγγέλη.᾿Ηγηλάζω. α γω, ὁδηγῶ. ἐπιμελοῦμαι. Ομηρος· καὶ σὺ κακὸν μόρον ἠγηλάζεις. eta.975᾿Ηγόμην. ἐφερόμην, η ἐτρεφόμην, η ἐτύγχανον. ᾿Ηγορόωντο. ἐδημηγόρουν. ῾Ηγοῦμαι. νομίζω. Ηγρετο. ἠγέρθη. ᾿Ηγροικισάμην. κακῶς ἐφθεγξάμην.᾿Ηγρίωσαι. ἀντὶ τοῦ σκληρύνῃ. Ηγαγον. ὁ δεύτερος ἀόριστος α γον καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν α γαγον καὶ η γαγον. Τὸ Η μετὰ τοῦ Δ. (᾿Αρσενικόν.)῾Ηδέσιν. εὐφραντοῖς.῾Ηδίων. εὐφραντός.῾Ηδυεπήσ. γλυκὺς ἐν τῷ λέγειν.῾Ηδυπαθήσ. φιλήδονος.῾Ηδύσ. εὐφραντὸς, καὶ ὁ εὐήθης· ἐκάλουν δὲ ου τω καὶ τοὺς ὑπομώρους.῾Ηδύοσμοσ. ει δος βοτάνης. Ηδυμοσ. γλυκύς. ἀπὸ τοῦ νήδυμον, η ἀπὸ τοῦ ἡδὺς η δυμος, ὡς παρ'᾿Επιχάρμῳ· α μα τὲ λόγων ἀκούσας ἡδύμων. τὸ συγκριτικὸν ἡδυμότερος, καὶ ἰωνικῶς ἡδυμέστερος, ὡς ἀνιηρέστερος.᾿Ηδωνοί. ε θνος, η Μακεδόνες.῾Ηδύσ. ὁ εὐφραντός. παρὰ τὸ η δω τὸ εὐφραίνομαι. τὰ διὰ τοῦ ¯ε¯ι¯δ¯ω ῥήματα διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται, οι ον ει δω τὸ ὁμοιῶ, καὶ ει τι ο μοιον· πλὴν τοῦ η δω, μήδω, κήδω. eta.976 (Θηλυκόν.) Ηι δ' α ν ἡμέρα. ἀντὶ τοῦ, ῃ τινι α ν. Ηδε. ἀντὶ τοῦ αυ τη. καὶ ἠδὲ ἀντὶ τοῦ καί.῾Ηδεῖα. εὐφραντὴ, ἐρασμία. ῾Ηδονή. εὐφροσύνη.῾Ηδονῆς ἀκρότησ. τὸ πρὸς λύπην α μικτον. ἡδονὴ δέ ἐστι λεία κίνησις· πόνος δὲ τραχεῖα κίνησις. η ἡδονή ἐστι κίνησις ψυχῆς ὀξεῖα ἐκ μνήμης γινομένη. ἡδονὴ θεῖα ἐστὶν ἡ ἐπὶ τοῖς θείοις χαρίσμασι τοῦ νοῦ θελητικὴ ἐνέργεια καὶ εὐφροσύνη ἐπίμονος. ει ρηται δὲ παρὰ τὸ δονῶ, δονὴ, ἡ δονοῦσα καὶ συγχέουσα τὴν ψυχὴν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯η ἡδονή. η παρὰ τὸ η δω ἡδονή· ὡς φλέγω φλεγμονή· πλήθω πλημονή.῾Ηδυπάθεια. φιληδονία, πορνεία.᾿Ηδωνίσ. χώρα ου τως καλουμένη, η τις ἐστὶ κατὰ τὴν Θρᾴκην. (Οὐδέτερον.)῾Ηδέσιν. γλυκέσιν. Ηδιστα. εὐφραντά. Ηδιον. εὐφραντόν. καὶ ἡδίω τὰ εὐφραντά. Ηδοσ. τὸ ο φελος. τὰ εἰς ¯ο¯ς

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

λήγοντα οὐδέτερα δισύλλαβα, ἀρχόμενα ἀπὸ φύσεως μακρᾶς, ψιλοῦσθαι θέλουσιν· οι ον αι σχος, ευ χος, ει δος. ου τως ου ν καὶ η δος ψιλωτέον. ε στιν α δος ὁ κόρος καὶ κατ' ἐπέκτασιν τοῦ α εἰς η τα η δος. η παρὰ τὸ ἐῶ τὸ κορεννύω.῾Ηδύλειον. ο ρος ἐν Βοιωτίᾳ.῾Ηδύγαιον. τὸ καλὴν ε χον γῆν.῾Ηδύσματα. βρώματα. η εὐοσμία. eta.977 ᾿Ηδωνά. ἱμάτια θρᾳκικά· ἡ γὰρ᾿Ηδωνὶς χώρα κατὰ τὴν Θρᾴκην. Ηιδεε καὶ ῃ δει. ἀντὶ τοῦ ἠπίστατο. καὶ ῃ δειν ε χει τὸ ι προσγεγραμμένον. ὡς καὶ τὸ ῃ καζον. ε στι γὰρ εἰκάζω καὶ ει κω διὰ τῆς ¯ε¯ι διφθόγγου, ὁ παρατατικὸς ει καζον καὶ κατὰ ε κτασιν ἀττικὴν ῃ καζον. τοῦ δὲ ει δω ὁ ὑπερσυντέλικος ῃ δειν κατ' ε κτασιν ἀττικήν. καὶ μένει τὸ ἰῶτα· οἱ γὰρ παρῳχημένοι η ι σα φωνήεντα θέλουσιν ε χειν πρὸς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐνεστῶτος, η πλείονα, οὐδέποτε δὲ ἐλάττονα. ι σα μέν· αὐλῶ, ηυ λουν, οἰκῶ, ῳ κουν· πλείονα δέ· ε χω, ει χον, ἐῶ, ει ων. Ηιδεσαν. ε γνωσαν. Ηιδεισθα. ῃ δεις. Ηιδεισαν. ἀντὶ τοῦ ἠπίσταντο. Ηδει. εὐφραίνει. Ηδῃ. ἀντὶ τοῦ εὐφραίνομαι, εὐφραίνῃ. ᾿Ηδολέσχησα. διελάλουν, ἐμαυτῷ προσδιαλεγόμενος. Ηδομαι. εὐφραίνομαι. η δομαί σοι λίαν. ῾Ηδρυμένοσ. ηὐξημένος. ἱδρυμένος δὲ ὁ θεμελιωμένος, ἰῶτα. ῾Ηδρύνθη. ηὐξύνθη. eta.978 Ηδρασεν. ἐστήριξεν. καὶ ἡδρασμένος ὁ βέβαιος καὶ πάγιος. ῾Ηδόμενοσ. ἀρεσκόμενος. εὐφραινόμενος. ῾Ηδυνθείη. γλυκυνθείη. Η δή. ο ντως δεῖ. Ηδη. ἀντὶ τοῦ λοιπὸν, καὶ ἀντὶ τοῦ ταχέως. ᾿Αριστοφάνης· φεύγεις α ν η δη τοὺς πονηρούς. καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπάρτι, καὶ ἀντὶ τοῦ πρὸ τούτου. ἀόριστος ἐστὶ καὶ τρεῖς χρόνους δηλοῖ· παρῳχημένον, ἐνεστῶτα καὶ μέλλοντα. καὶ η δη ἀντὶ τοῦ ὀψὲ καὶ ποτέ. καὶ ὁ᾿Απόστολος· ει πως η δη ποτὲ καὶ εὐοδοθήσομαι ἐν τῷ θελήματι τοῦ θεοῦ ἐλθεῖν. Τὸ Η μετὰ τοῦ Ε. (᾿Αρσενικόν.)᾿Ηέρι. ἀέρι.᾿Ηέλιοσ. ὁ η λιος.᾿Ηερινόσ. ὀρθρινός.᾿Ηερόεισ. σκοτεινός. ἠερόεις ᾳ δης.᾿Ηέρα. ἀορασίαν.᾿Ηετίων. κύριον.᾿Ηεροειδέα. μέλαινα. Ομηρος· ἐπ' ἠεροειδέα πόντον. eta.979 (Θηλυκόν.)᾿Ηερία καὶ ἠερίη. ἡ ἑωθινή.᾿Ηεροφοῖτισ. δαίμων ἡ ἀοράτως ἐρχομένη κατὰ τὰ ε ργα.᾿Ηέροσ. ὁδοῦ· τόπου. καὶ διὰ μέσης ἠέρος· ευ αγρον τοῖσδε δίδου κάματον.᾿Ηετιωνεία. ου τως ἐκαλεῖτο ἡ ἑτέρα τοῦ Πειραιέως α κρα ἀπὸ τοῦ καταστησαμένου τὴν γῆν᾿Ηετίωνος. (Οὐδέτερον.)᾿Ηερόεντα. σκοτεινά.᾿Ηεροειδῆ. ὁμοίως. (῾Ρῆμα.) Ηιεμεν. ἀντὶ τοῦ ῃ δειμεν. Ηεν. ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχε. καὶ η ε ἀντὶ τοῦ ἐπορεύετο.᾿Ηερέθονται. ἀπαιωροῦνται. παρὰ τὸ ἀείρω, τὸ κουφίζω. ὁ μέλλων ἀερῶ, ἐξ ου καὶ ἀρέθω. ὡς ἀγείρω, ἀγερέθω, ἠγερέθοντο. η ἀπὸ τοῦ αι ρω, ἀρῶ, ἀρέθω, ὡς φλέγω, φλεγέθω. ει τα μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα. καὶ ὁ παρατατικὸς ἠρεθόμην, καὶ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἠρέθοντο. Ηιεσαν. ἐπορεύοντο. η η λθοσαν. ι εσαν δὲ ἀντὶ τοῦ ε πεμψαν, ἰῶτα. Ηιει. ἀντὶ τοῦ ἐπορεύετο. Ηειρεν. η ρμοζεν. ἀπὸ τοῦ ει ρω ει ρε. σημαίνει τὸ δεσμεύω. ει ρω ου ν καὶ πλεονασμῷ τοῦ η ἠείρω. ὡς μύω, ἠμύω. Ηειμεν. ἀντὶ τοῦ ὁδεύομεν. καὶ προεκόπτομεν. καὶ ὁ θεόλογος Γρηγόριος· ου τως η ειμεν εἰς τὸ πρόσω. eta.980᾿Ηέ. διαζεύξεως σύνδεσμος. ἠὲ διατμῆξαι κοῖλον δόρυ. Τὸ Η μετὰ τοῦ Θ. (᾿Αρσενικόν.)᾿Ηθάσ. ἡ συνήθης ο ρνις.᾿Ηθάδων. συνήθων. χειμέριον νύκτα ἐτήρησαν, ἐν ῃ οὐδ' α ν τις αὐτῶν τῶν βαρβάρων ἠθάδων α νευ τινὸς ἐξαισίου ἀνάγκης ε ξω τῶν σκηνωμάτων ἐγένετο.᾿Ηθάμ. ο νομα τόπου ἑβραϊστί, λέγεται αι μα η νότος ἑρμηνεύεται. εἰς νότον γὰρ τῆς᾿Ιουδαίας ὁ᾿Ιορδάνης κεῖται.᾿Ιώσηπος δὲ ἐν ἀρχαιολογίᾳ λέγει χωρίον ει ναί τι ἀπὸ δύο σχοινίων῾Ιεροσολύμων, ο καλεῖται μὲν ᾿Ηθὰμ, παραδείσοις καὶ ναμάτων ἐπεῤῥοίαις ἐστὶν ἐπιτερπέστατον, ο κατὰ θεοῦ μοίρην ἐπὶ τοῦ ῥωμαϊκοῦ ἐξηράνθη πολέμου.᾿Ηθεῖε. προφώνημα νέου πρὸς πρεσβύτερον. η ἠθεῖος ὁ πάππος. παρὰ τὸ θεὸς θέϊος, κατὰ συναίρεσιν θεῖος, κατ' ἐπέκτασιν ἠθεῖος, ὡς βαιὸν ἠβαιὸν, μύει ἠμύει. η παρὰ τὸ ε θος ἐθεῖος, καὶ ἠθεῖος κατ' ε κτασιν. η ἠθεῖος ὁ α γαν θεῖος καὶ θαυμαστός.᾿Ηθμόσ. ὁ διϋλιστήρ. παρὰ τὸ η θω. ἀφ' ου Νίκανδρος· Ου ρον ἀπήθησεν. ἀπὸ ου ν τοῦ η θω, η σω, η μος καὶ ἠθμός. δι' ου διηθεῖται καὶ διαβιβάζεται.᾿Ηθολόγοσ. θεατριστής.᾿Ηθική. ἡ τῶν εἰωθότων τοῖς ἀνθρώποις ἐξήγησις. ᾿Ηθοποιΐα. μίμησις η θους ὑποκειμένου

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

προσώπῳ. eta.981 Ηθεα. παρὰ τῷ ῾Ηροδότῳ οἱ τόποι καὶ αἱ διατριβαὶ, ε νθα ἀναστρέφονται.᾿Ηθικά. τὰ εἰς η θη ἀνθρώπου λεγόμενα νουθετικὰ ῥήματα. Ηθοσ. τὸ ἐν ψυχῇ χρονίσαν ε θος, η τὸ παρ' α λλων ἰδικῶς ἀνθρώπῳ σχηματιζόμενον. παρὰ τὸ ε θος η θος κατ' ε κτασιν. η παρὰ τὸ ι ημι, η σω, ἀφ' ου αἱ κατὰ μέρος ἐκπέμπονται πράξεις.᾿Ηιθαλωμένοσ. κεκαυμένος.᾿Ηθλοθέτει. τοὺς ἀγῶνας διετίθει. ε ως ὁ μέγιστος ἑλλανοδίκης Γαϊνᾶς τὸν ῥωμαϊκὸν ο λεθρον ἠθλοθέτει. Τὸ Η μετὰ τοῦ Ι. (᾿Αρσενικόν.)᾿Ηΐθεοσ. νεώτερος. η ἠΐθεος ὁ α φθαρτος πρὸς γυναῖκας. ἠϊθέοις οὐκ ε στι τόσος πόνος, ο σος ἡμῖν τοῖς ἁπαλοψύχοις. παρὰ τὸ αι θω, τὸ καίω, γίνεται αι θεος καὶ ἐν διαιρέσει ἀΐθεος καὶ ἠΐθεος. διάπυρος γὰρ ἡ νεότης. ὁ καιρὸν α γων τοῦ θερμαίνεσθαι. ἠΐθεος δὲ λέγεται ἀπὸ ¯ι¯δ ἐτῶν ε ως ¯ι¯η. ἠΐθεος καὶ ὁ ι σος τοῖς θεοῖς. Ηϊοσ. ὁ τοξότης. η ϊε Φοῖβε.᾿Αρίσταρχος δασύνει, παρὰ τὸ ι ημι· α μεινον δὲ ψιλοῦσθαι, ἀπὸ τῆς ἰάσεως τῶν βελῶν. καὶ α λλως· τὸ γὰρ ¯η πρὸ φωνήεντος ψιλοῦται·᾿Ηετίων, ἠέλιος, η ϋσε. eta.982᾿Ηϊόεισ. αἰγιαλώδης. καὶ ἠϊόεντι, καλοὺς αἰγιαλοὺς ε χοντι. (Θηλυκόν.)᾿Ηϊόνα. αἰγιαλόν. ἡ ὀρθὴ ὁ ἠϊὼν, παρὰ τὸ ἀΐειν, τὸ ἀκούειν. ο ἐστιν ὁ ἐξακουόμενος τοῖς κύμασιν. η παρὰ τὸ καταιονᾶσθαι καὶ βρέχεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων. καὶ ἠϊὼν τὸ βάσιμον μέρος τῆς θαλάσσης. λέγει δὲ τὸν αἰγιαλὸν καὶ τὴν ο χθην. (Οὐδέτερον.) Ηϊα. τὰ εἰς ὁδὸν βρώματα. η ϊα καὶ τὰ α χυρα. ὡς δ' α νεμος ζαὴς, ο ἐστι σφοδρὸς, ἠΐων θιμῶνα τινάξει. ου τως Ομηρος. καὶ Βάμβριος· ου πω καιρός ἐστιν η ϊα λύειν. παρὰ τὸ ει ω, τὸ πορεύομαι, γίνεται η ϊα, τὰ πρὸς ὁδὸν καὶ πλοῦν ἐπιτήδεια. τὰ δὲ α χυρα παρ' αὐτὸ τὸ ει ω. καὶ η ϊα τὰ εὐκίνητα καὶ εὐχερῶς μεταριπιζόμενα ὑπὸ τῶν ἀνέμων. Ηϊα. ὑπῆρχον. καὶ η ϊα, ἐπορευόμην. Ηϊκτο. ὡμοίωτο. ε στι ῥῆμα ει κω, ὁ παρακείμενος ει χα, ει γμαι, ὁ ὑπερσυντέλικος ει γμην, ει ξο, ει κτο, κατὰ ε κτασιν η ϊκτο.᾿Ηΐσκομεν. ἀπεικάζομεν. ι σκεν ψεύδεα πολλὰ λέγων– τὸ παθητικὸν ι σκομαι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ η τα ἠΐσκομαι. οἱ δὲ ἐΐσκω ῥῆμα, ἐΐσκομεν καὶ ἐκτάσει ἠΐσκομεν.᾿Ηΐστωσασ. ἠφάνισας. σὺ γάρ μοι πατρίδ' ἠΐστωσας δορί.᾿Ηΐχθη. ω ρμησεν. eta.983 Τὸ Η μετὰ τοῦ Κ. (᾿Αρσενικόν.) Ηκαλοσ. ὁ η συχος. παρὰ τὸ ἀκαλὸν, ἐξ ου καὶ ἀκαλαῤῥείτης, ὁ ἡσύχως ῥέων ποταμός. παρὰ τὸ ε κηλος, ὁ η συχος.᾿Ηκέστησ. ὁ ἀδάμας. καὶ ο νομα κύριον. Ηκιστοσ. ἐλάχιστος. ἀπὸ τοῦ η κα ἐπίῤῥημα καὶ τοῦ η σσων γίνεται η κιστος. ἐξ ου καὶ τὸ η κιστα. (Θηλυκόν.) Ηκη. ἡ ὀξύτης. ι στη κατ' η κην κύματός τε κἀνέμου. παρὰ τὸ η κω τὸ ε ρχομαι.῾Η κύων ἐν τῇ φάτνῃ. παροιμία ἐπὶ τῶν μήτε ἑαυτοῖς χρωμένων μήτε α λλους ἐώντων, παρ' ο σον αυ τη ἡ κυνόμυια κριθὴν οὐκ ἐσθίει καὶ τὸν ι ππον κωλύει. (῾Ρῆμα.) Ηικαλλον. ἐθώπευον, ἠπάτων. Ηκαχον. ἐλύπησαν. καὶ η καχες.᾿Ηκαιρεῖσθε. ἐκωλύεσθε, καιρὸν οὐκ ει χετε.᾿Ηκέσατο. ἐθεράπευσεν. Ηικει. ἀντὶ τοῦ ἐῴκει καὶ ὡμοίωτο. eta.984 ο ρτυξ καλεῖται, καὶ γὰρ ῃ κει ο ρτυγι. ἀπὸ τοῦ ει κω τὸ ὁμοιῶ. ᾿Ηικίσατο. ἐμάστιξεν. ᾿Ηικισμένουσ. ἠφανισμένους, μαστιζομένους. Ηκμαζεν. ε ῤῥωτο. ὁ δὲ Τραϊανὸς τῇ ψυχῇ η κμαζεν, ω στε μήτε ὑπὸ νεότητος θρασύνεσθαι, μήτε ὑπὸ γήρως ἀμβλύνεσθαι. Ηκον. η λθον.῾Ηκούσησ. ἀντὶ τοῦ ἐχούσης. ου τως ῾Ηρόδοτος.῾Ηκουσιάσθησαν. ἑκουσίως ἠθέλησαν ποιῆσαί τι.᾿Ηκρωτηριασμένοι. τὰ α κρα λελυμασμένοι.᾿Ηκροβόλιζον. ε βαλλον. (᾿Επίῤῥημα.) Ηκα. ἡσύχως. Ηκεν. σύνδεσμος διαβεβαιωτικός. καὶ δεῖ περισπᾶσθαι. Ηκιστα. οὐδαμῶς. ὡς μάλα, μάλιστα. καὶ ἀντὶ τοῦ πάnu. Δημοσθένης· οὐδεὶς ἀγνοεῖ, καὶ πάντων η κιστα σύ. Τὸ Η μετὰ τοῦ Λ. (᾿Αρσενικόν.)᾿Ηλεόσ. μάταιος, μωρός.᾿Ηλέματοσ. μάταιος. eta.985 ᾿Ηλεκτρυὼν καὶ᾿Ηλεκτρυώνη. ὀνόματα κύρια.᾿Ηλέκτωρ. ὁ η λιος. λέγεται δὲ ἠλέκτωρ, διότι α ληκτός ἐστι καὶ ἀκάματος. ε νιοι δὲ ἀπὸ τῆς λαμπρότητος τοῦ ἠλέκτρου, η ο τι ἐγείρει ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ υ πνου. ἀπὸ τοῦ ἀλέκτορος, πολυόχευτον γὰρ τὸ ζῶον· ο τι ἐκ τῶν λέκτρων η τοι ἐκ τῆς κοίτης ἡμᾶς ἐγείρει.᾿Ηλεί. ἱερεὺς᾿Ισραήλ. υἱοὶ αὐτοῦ᾿Οφνὶ καὶ Φινεές.᾿Ηλεῖοσ. ὁ πολίτης, καὶ τὸ ἐθνικόν.᾿Ηλίθιοσ. ἀνόητος· μωρός. Ηλιοσ. πῦρ οὐράνιον, ο μέχρι δείλης τῆς αὐτῆς ἐστὶν ὁραθῆναι. η ἡμέρας

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἀρχή· τὸ πρῶτον φῶς. η α στρον ἡμεροφαὲς λαμπρότατον, τῇ τετάρτῃ σφαίρᾳ συμπεριφερόμενον. Ηλοσ. παρὰ τὸ ι ημι, τὸ πέμπω, ὁ μέλλων η σω, καὶ ἐξ αὐτοῦ η λος.᾿Ηλίασ. κύριον. (Θηλυκόν.)᾿Ηλακάτη. ἐργαλεῖον γυναικῶν. ἡ λεγομένη ἀνέμη. καὶ τὸ βέλος· ὡς τό· Ηρη δ' ἀνέστη χρυσηλάκατος.᾿Ηλέκτρα. ο νομα κύριον. καὶ πόλις Θηβῶν. eta.986᾿Ηλίβατοι πέτραι. ὑψηλαί. ἀπὸ τοῦ βαίνειν ἐκεῖσε τὸν η λιον. ᾿Ηλιτενὴς πέτρα. ὑψηλή.῾Ηλιούπολις· Ηλις, Ηλιδοσ. ὀνόματα πόλεων.῾Ηλίασισ. ἡ τοῦ ἡλίου θέρμη.᾿Ηλία. χώρα.῾Ηλιαία. ἡ ἐκ τῶν πολλῶν συναγωγή. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς θαλάσσης, ο τι ἐκ πολλῶν συνάγεται. παρὰ τὸ ἁλὸς, γενικὴ, γίνεται α λις ἐπίῤῥημα, ἐξ ου γίνεται κτητικὸν ἁλιαία καὶ ἡλιαία. ἀφ' η ς καὶ ἡλιαστικὸς ο ρκος, ὁ ἐκ συναγωγῆς γενόμενος. η παρὰ τὸ ἁλίζεσθαι, τὸ συναθροίζεσθαι, ἁλιαία καὶ ἡλιαία. ε στι δὲ τὸ μέγιστον δικαστήριον ᾿Αθήνῃσιν, ἐν ῳ τὰ δημόσια τῶν πραγμάτων ἐκρίνετο. η βουλὴ συνεστῶσα ἐξ ἀνδρῶν χιλίων. η ε λη ἡ τάξις.᾿Ηλύγη. τὸ σκότος. καὶ ἠλυγισμένον, τὸ ἐσκιασμένον. (Οὐδέτερον.) Ηλεκτρον. χάλκωμα καθαρὸν, η ἀλλότυπον χρυσίον μεμιγμένον ὑέλῳ καὶ λιθείᾳ, οι ας η ν κατασκευῆς ἡ τῆς ἁγίας Σοφίας τράπεζα, ὁ πανeta.987 εξαίρετος τοῦ θεοῦ ναός. παρὰ τὸν η λιον, ο ς ἠλέκτωρ ὀνομάζεται. η παρὰ τὸ ἑλεῖν τὰ ἐκτὸς η λεκτον καὶ η λεκτρον· τριβόμενον γὰρ ἁρπάζει τὰ πελάζοντα φρύγανα.῾Ηλίκον. μέγα.᾿Ηλιτόμηνον. τὸ γεννηθὲν παρὰ μῆνα, η τὸ ἁμαρτάνον τῆς γεννήσεως τοῦ ἐνδεχομένου καιροῦ. ἀλιταίνειν γὰρ τὸ ἁμαρτάνειν.῾Ηλιοτρόπιον. *ὡρογεῖον*, ὡρολόγιον.᾿Ηλύσιον πεδίον. τερπνὸν, θαυμαστὸν, α φθαρτον, ἀκήρατον, θεῖον, ο καὶ παράδεισον λέγουσιν οἱ Ελληνες. ἠλύσιον δὲ ἀπὸ τοῦ λύσιν μὴ ε χειν.᾿Ηλίβατον. τὸ ὑψηλόν. (῾Ρῆμα.)᾿Ηλασκάζων. πλανώμενος· περιερχόμενος. καὶ ἠλασκάζω καὶ ἠλάσκω τὸ περὶ αὐτὸ πλανᾶσθαι καὶ διατρίβειν. ε στιν ἀλῶ τὸ πλανῶ. παρὰ τούτου ἀλάσκω, ὡς γηρῶ γηράσκω, καὶ ἠλάσκω, ὡς ἀλέκτωρ ἠλέκτωρ, ἀπεδανὸς ἠδανός. ἐκ δὲ τοῦ ἠλάσκω ἠλασκάζω, ὡς ῥίπτω ῥιπτάζω. αι τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήϊον ἠλάσκουσι. καί· –ἐμὸν μένος ἠλάσκουσι. ᾿Ηλαζονεύετο. ἀντὶ τοῦ ἐψεύδετο. ᾿Αριστοφάνης· eta.988 ἠλαζονεύεθ', ι να φοβηθείην ἐγώ– Ηλατο. ἐπήδησεν. ἠλᾶτο δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπλανᾶτο. καὶ ὁ μὲν τῶν νόμων ἡττώμενος ἠλᾶτο.᾿Ηλάσκοντο. ἐπλανῶντο. Ηλασεν. ἀντὶ τοῦ ἀπήλασεν. η ε σκαψεν. η ε πληξεν. ᾿Ηλάστρεον. ἐδεινοπάθουν. Ηλαλκον. ἀπεσόβουν. ε στι ῥῆμα α λκω, ὁ μέλλων α λξω, ἐξ ου ῥῆμα ο νομα α λξ, ου ἡ γενικὴ ἀλκὸς, ἡ δοτικὴ ἀλκί. ἐκ τοῦ α λκω ῥήματος ὁ δεύτερος ἀόριστος α λκον καὶ ἡ μετοχὴ ἀλκὼν, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν α λαλκον καὶ ἀλαλκὼν, καὶ η λαλκον. καλλίον δέ ἐστιν ἀπὸ τοῦ περισπωμένου θέματος λέγειν αὐτὸ, ἀπὸ τοῦ ἀλκῶ, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἀλαλκῶ, ἀλαλκήσω, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἀλαλκεῖν, καὶ ὁ δεύτερος ἀόριστος η λαλκον. Ηλεγχον. ἐφανεροποίουν. η ἀνέκρινον. ὡς Ξενοφῶν· οἱ δὲ τοὺς αἰχμαλώτους συναγαγόντες η λεγχον τὴν πᾶσαν κύκλῳ χώραν, τίς ἑκάστῳ ει η. ᾿Ηλεύατο. ἐξέκλινεν. ᾿Ηλήλατο. ἐνεπάγη. ᾿Ηληλίμμην. ἐχριόμην. ᾿Ηλιθιάζω. ἀναισθητῶ, μωραίνω. ἑκουσίως μωρὸν ὑποκρίνομαι. νοῦς οὐκ ε νι ταῖς κόμαις, eta.989 ο τε μ' οὐ φρονεῖν νομίζετ', ἐγὼ δ' ἑκὼν ταῦτ' ἠλιθιάζω. ᾿Ηλισγημένοσ. μεμιασμένος, μεμολυσμένος.᾿Ηλυγισμένον. τὸ ἐσκιασμένον, η τὸ ἐσκοτισμένον. ἀπὸ τοῦ ἠλύγη, ἡ νύξ.᾿Ηλισκάζειν. ἐκκλίνειν.᾿Ηλαίνω. τὸ μωραίνω. τοῦ Ψελλοῦ· κορωνὶς τὸ κεφάλαιον, ἠλαίνω τὸ μωραίνω. Τὸ Η μετὰ τοῦ Μ. (᾿Αρσενικόν.) ᾿Ημαθίωνοσ. κύριον. ᾿Ημαθόεις, ἠμαθόεντοσ. η τοι ἀμμώδους. ῾Ημεροδρόμοσ. ὁ η λιος. καὶ ὁ πεζοδρόμος.῾Ημεδαπῶν. ἐγχωρίων.῾Ημερόκοιτοσ. ὁ κλέπτης.῾Ημεροσκόποι. οἱ ἐν ἡμέρᾳ φρουροῦντες.῾Ημεροβαπτισταί. οι τὰ αὐτὰ φρονοῦσι τοῖς γραμματεῦσι καὶ φαρισαίοις. τοῦτο δὲ περιττὸν κέκτηνται, τὸ καθ' ἡμέραν βαπτίζεσθαι. λέγουσι γὰρ μὴ ει ναι ζωὴν ἀνθρώπῳ, εἰ μήτι α ρα καθ' ἑκάστην βαπτίζοιτό τις ἐν υ δατι, eta.990 ἀπολουόμενος καὶ ἁγνιζόμενος ἀπὸ πάσης αἰτίας. ῾Ημετέρειοσ. ε στι κτητικὸν, σημαίνει δὲ τὸν τοῦ ἡμετέρου. διὰ τῆς ει διφθόγγου

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

γράφεται· ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ Ἀρίσταρχος Ἀριστάρχειος, ου τως ἀπὸ τοῦ ἡμέτερος ἡμετέρειος. ἐχρήσατο δὲ τῇ λέξει Ἀνακρέων· ου τε γὰρ ἡμετέρειον, ου τε καλόν. ὑπάγεται δὲ κανόνι τοιούτῳ. τὰ διὰ τοῦ ¯ρ¯ε¯ι¯ο¯ς ἀπὸ τῶν εἰς ¯ρ¯ο¯ς ἐχόντων τὸ ¯τ, τῆς προηγουμένης συλλαβῆς ἐχούσης τὸ ¯ε, διὰ τῆς ¯ε¯ι διφθόγγου γράφεται, οι ον ἀβέλτερος ἀβελτέρειος, ε τερος ἑτέρειος. ου τως ου ν ἡμέτερος ἡμετέρειος. ε χει γὰρ τὸ ¯τ, τῆς προηγουμένης συλλαβῆς ἐχούσης τὸ ¯ε. τὸ νέρτερος νερτέριος οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐκ ε χει φύσιν ἐν τῇ προηγουμένῃ τοῦ ¯τ συλλαβῇ. ἐνέρτερον γὰρ η ν, παρὰ τὴν ε ραν, ο σημαίνει τὴν γῆν· κατὰ συγκοπὴν τοῦ ¯ο καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ἐν τῇ ἀρχούσῃ ¯ε γέγονε νέρτερος. καὶ λοιπὸν ὡς μὴ ε χον ἐν τῇ προηγουμένῃ τοῦ ¯τ συλλαβῇ τὸ ¯ε οὐκ ἠκολούθησε τῷ ¯τ, καὶ οὐκ ἐγράφη διὰ τῆς ¯ε¯ι διφθόγγου, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἰῶτα. ου τως ὁ Χοιροβοσκός. eta.991 Ἡμιμόχθηροι. οἱ κακίζοντες δῆθεν τὴν ἁμαρτίαν, πράττοντες δὲ αὐτήν. Ἡμιδαήσ. ἡμίκαυστος. Ἡμιδαπήσ. ὁ ἡμιτελής. Ἡμιφλεγήσ. ὁ ἡμίκαυστος. Ημισυσ. παρὰ τὸ α μα καὶ τὸ ι σον γέγονεν ἁμάϊσος, ὁ α μα ι σος τινί. Ἡμίοτοσ. τοῦ Ψελλοῦ· ἡμίοτος μικρὸς αὐλός· η τρον ὀμφαλοῦ μέρος. (Θηλυκόν.) Ἠμαθία. ἡ τὸ πρὶν Παιονία προσαγορευομένη. Ἡμέρα. πορεία ἡλίου ἀπὸ ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμάς. τοὐναντίον τῇ νυκτί. καὶ ἡμέρα ἐν τῷ τὸν η λιον ὑπὲρ γῆν ει ναι. καὶ ἡμέρα διάστημά ἐστιν, ὁ ἀπὸ ἀνατολῆς μέχρι δύσεως ὑπὲρ γῆν τοῦ ἡλίου δρόμος. παρὰ τὸ η μερος ἡμέρα, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς νυκτὸς φοβερᾶς ου σης. Ἡμέρα δυνάμεωσ. ἡ δευτέρα τοῦ Χριστοῦ ἐπιφάνεια. Δαβίδ· μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου. Ἡμέραι πλήρεισ. τὸ γῆρας. Ἡμέρα ἐπαγωγῆσ. τὰ α ξια τῶν βεβιωμένων. eta.992 Ἡμέρα πονηρά. ἡ τῆς κρίσεως, ἡ αἰωνία κόλασις. Ἡμερίσ. ἡ α μπελος. ἀπὸ τοῦ ἡμεροῦν ἡμᾶς. η ἡ κνίδη. τινὲς δὲ ἀναδενδράδα καὶ ἐλαίαν. η ἡ η μερος υ λη. η ἡ λεπτόφυλλος δρῦς. η οἰνάνθη. (Οὐδέτερον.) Ημᾶτα. ἡμέραι. Ημαρ. ἡ ἡμέρα. Ημα. τὸ ἀκόντιον. Ἠμαντήριον. τινὲς τὸ ἀγυροκοπεῖον καλοῦσιν, ἐν ῳ κόπτεται τὸ νόμισμα. Ἡμερήσιον. τὸ καθ' ἡμέραν διδόμενον. ἡμερήσιος α ρτος. Ἡμικύκλιον. τὸ ἡμισφαίριον. Ἡμιόλιον. τὸ η μισυ τοῦ ο λου. Ἡμιούσιον. τινὲς εἰρήκασι τὴν σάρκα νεκρὴν ζωῆς κεχωρισμένην. Ἡμίεκτον. τὸ η μισυ τοῦ ε κτου. Ἡμιτύμβιον. ὁ μικρὸς τάφος. Ἡμιτύμβιον δίκορσον. Ἀριστοφάνης· ε πειτα καθαρὸν ἡμιτύμβιον λαβών. eta.993 Ἡμιφάριον. τὸ η μισυ τοῦ ἱματίου. φάρος γὰρ τὸ ἱμάτιον. Ἡμεροκαλλέσ. ει δος α νθους. Ἡμιδιπλοΐδιον. ε σθημα γυναικεῖον. τοῦ Ψελλοῦ· τὸ δίκροσσον ἐξύφασμα ἡμιτύμβιον λέγε· τὸ δ' ἡμιδιπλοΐδιον ε σθημα γυναικεῖον. (Ῥῆμα.) Ἠμακτέων. δυσφορῶν. καὶ ἠμάκτεον. Ἠμάλαψεν. ε βλαψε. παρὰ τὸ α μα βλάπτειν. Ημαι. κάθημαι. Ἡμερωρεῖν. τὸ ἡμεροφυλακεῖν. ὠρῶ γὰρ τὸ φυλάσσω. Ηιμεν. ἐπορευόμεθα. ἀπὸ τοῦ ι ω. διὸ καὶ τὸ ι προσεγράφη. Ημενοσ. καθήμενος, καθεζόμενος. ἀπὸ τοῦ ἑῶ, τὸ καθέζομαι. ε ημι, ὁ παθητικὸς ε ημαι, η μαι. ἡ μετοχὴ η μμενος. ἡμμένος δὲ ὁ ἐξημμένος καὶ ἀνηρτημένος. καὶ συνημμένος. eta.994 Ημην. ο τε δασύνεται, σημαίνει τὸ ἐκαθεζόμην, ἀπὸ τοῦ ε ω, ε ημι, ε εμαι, καὶ κατὰ κρᾶσιν η μαι, καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος η μην· ο θεν καὶ τὸ ἐκαθήμην. ο τε δὲ τὸ ὑπῆρχον, ψιλοῦται, ἀπὸ τοῦ εἰμὶ, ὁ παρατατικὸς η ν, ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς ε μαι, ὁ ὑπερσυντέλικος η μην. Ἠμί. ἀντὶ τοῦ φημί. Ημβλω. παραλόγως εἰς πέρας η χθη. οἱ δὲ σπασάμενοι τὰ ἐγχειρίδια τοῦτον ἀπέσφαξαν· καὶ ἐξήμβλω μὲν ἡ ε ννοια τῆς θεοσυλίας τῶν ἀνοσίων, ἐπαύσαντο δὲ τοῦ δέους οἱ Δελφοί. Ημβροτεν. ἀπέτυχεν. κυρίως τοῦ βροτοῦ ἀποτυχεῖν, ὡς ἐν πολέμῳ. Ἠμπίσχετο. ἐνεδύετο. καὶ ἠμπέσχετο. ἠμπείχετο δὲ δίφθογγον. Ἠμπόληκασ. ἐπώλησας, ἐκέρδανας. Ημπλακεσ. ἀπέτυχες, η μαρτες. Ἠμύω. τὸ ἐκκλίνω. μύω καὶ πλεονασμῷ τοῦ eta.995 η, ἠμύω. ὡς τὸ σταφὶς ἀσταφίς. λέγεται καὶ ὁ ἀσταφίς. Ἠμύσσετο. ἐταράσσετο. η καὶ ἐσπαράσσετο. ἠμύσσετο τὴν καρδίαν. Ἡμερολεκτεῖν. ἀριθμεῖν καθ' ἑκάστην. τοῦ Ψελλοῦ· τὸ καθ' ἑκάστην ἀριθμεῖν ἡμερολεκτεῖν κάλει. * Ἡμωνιᾶν. ἀκοντίζειν. καὶ η μων ὁ ἀκοντιστής.* Τὸ Η μετὰ τοῦ Ν. (Ἀρσενικόν.)

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

῾Ηνίοχοσ. κύριον. ο ς η ν ᾿Αθηναῖος, κωμικὸς τῆς μέσης κωμῳδίας.῾Ηνίοχοσ. ὁ ἁρματηλάτης. κυρίως ἡνίοχος ὁ τὰς ἡνίας ε χων. ει ρηται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιβάτου, οι ον· θρασὺν ἡνίοχον φέροντες ε κτονεν.᾿Ηνοπίδησ. κύριον. Ηνοψ. ὁ λαμπρός. οὐρανὸς η νοψ. καί· η νοπα πυρὸν ε δουσιν. ο ἐστι σῖτον. Ηνισ. ὁ ἐνιαύσιος. τοῦ Ψελλοῦ· η νις ὁ ἐνιαύσιος, ἀνδρεῖον ἡνορέα. eta.996 (Θηλυκόν.)᾿Ηνεμόεσσαν. ὑψηλὴν, ἀνέμοις καταπνεομένην. ἀνεμόεις, ἀνεμόεσσα καὶ ἠνεμόεσσα.῾Ηνιοχεία. ἡ ἁρματηλασία. Ηνισ. ἐνιαυσιαίας. καὶ ε νος ὁ ἐνιαυτὸς, ἀφ' ου παρώνυμον ε νις καὶ κατ' ε κτασιν η νις. καὶ κλίνεται η νιος, ὡς ο φις ο φιος. τὸ πληθυντικὸν ἡνίας καὶ κατὰ συναλοιφὴν η νις, τὰς ου σας ἑνὸς ἐνιαυτοῦ.῾Ηνίασ. χαλινοὺς, λώρους.᾿Ηνορέη. ἀνδρεία. (Οὐδέτερον.)῾Ηνία. τὰ λῶρα. παρὰ τὴν ε νωσιν τῶν ὑποζυγίων, η ἀπὸ τοῦ ἐνίεσθαι, η παρὰ τὸ ἀνύω ἀνύα, δι' ω ν ἀνύομεν τοὺς ι ππους πρὸς τὴν εὐθεῖαν ὁδόν· η παρὰ τὸ ει ς ἑνὸς, ἑνία καὶ ἡνία, διὸ καὶ δασύνεται. Ηνυστρον. τὸ παχύτερον μέρος τῆς κοιλίας τοῦ βοός. εἰς τρία γὰρ τέτμηται ἡ γαστὴρ, η νυστρον, ἐχῖνον, κεκρύφαλον. ἐγὼ δ' η νυστρον βοὸς καὶ κοιλίαν ὑείαν καταβροχθίσας. η νυστρον, ο θεν διανύεται ἡ τροφὴ, η γουν διέρχεται, η ε νθα διανύεται καὶ πέττεται. λέγει δὲ καὶ ὁ Ψελλός· ἠρδαλωμένος ὁ λεπρὸς, η νueta.997 στρον δὲ τὸ κῶλον. καὶ πάλιν· ἐχῖνος δὲ καὶ η νυστρον καὶ κεκρύφαλος μέρη῾ Ομοῦ γαστρὸς πεφύκασι ταῦτα δὴ τρία μόνα.᾿Ηνάρισεν. ἐφόνευσεν. ἐσκύλευσεν. ου τινα γὰρ τοιόνδε νέων ὁ φιλαίματος Αρης ἠνάρισε στυγερῆς μάχης–.᾿Ηναίνετο. ἀπηρνεῖτο, ἀπεστρέφετο. καὶ ὑπὲρ ω ν ἐδίψα ἀκοῦσαι ἠναίνετο. Ηνδανεν. η ρεσκεν.᾿Ηνδρίσατο. ἀνδρικῶς ἐπάλαισεν. ᾿Ηνδρώθησαν. ἀνδράσιν ὡμίλησαν. ου τως Δίων πολλάκις ἐχρήσατο.᾿Ηνδρωμένοσ. ηὐξημένος. Ην δ' ἐγώ. ε φην δ' ἐγώ. παρὰ Πλάτωνι καὶ᾿ Αριστοφάνει. καὶ η ν ἀντὶ τοῦ η μην, καὶ η ν ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχεν. η ν ἐκεῖνος. ε στι τρίτον πρόσωπον ἀπὸ τοῦ ε ω, τὸ ὑπάρχω. ὁ δεύτερος ἀόριστος η ον, η ες, η ε. καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ¯η καὶ ¯ε εἰς η τα γίνεται η ν. ὁ δὲ Πέτρος ε ξω η ν ἑστὼς καὶ θερμαινόμενος. eta.998 Ηνεγκεν. ἀντὶ τοῦ ἐχώρησεν. η νεγκε γαστὴρ ἡγιασμένον λόγον. Ηνεγκον καὶ η νεγκα. ἀπὸ τοῦ ἐνέγκω.᾿Ηνεμῶσθαι. τὸ περὶ ε ρωτα ἐπτοῆσθαι. καὶ ἐῴκει περὶ τὸν α νθρωπον ἀκρατῶς ἠνεμῶσθαι.᾿Ηινέσαμεν. ἐπῃνέσαμεν. καὶ ἀντὶ τοῦ ἠσπασάμεθα καὶ ἠγαπήσαμεν. ἐκ πατέρων ταύτην ᾐνέσαμεν βιοτήν. Ην ἐμπνέω. ε ως ου ζῶ. ᾿Ηνεσχέθη. ὑπέμεινε. σχῶ, σχήσω, ε σχηκα, ε σχημαι, ἐσχήθην, καὶ συστολῇ τοῦ η τα εἰς ε ἐσχέθην. καὶ μετὰ τῆς ἀνὰ προθέσεως ἀνεσχέθην καὶ ἠνεσχέθην.᾿Ηνείχοντο. ἐβούλοντο. η θελον. ου τε ἐπεγγελᾶν ἠνείχοντο τοῖς εἰρημένοις.᾿Ηινιγμένα. μετὰ αἰνίγματος λεγόμενα.᾿Ηνιμᾶσθαι. ἀντλεῖσθαι.᾿Ηινιξάμην. ἀπὸ τοῦ αἰνίσσω, αἰνίξω, ῃ νιξα, ὁ μέσος ᾐνιξάμην.᾿Ηνίπαπεν. υ βρισεν, ἐκακολόγησεν. ἐπέπληξεν. ἀπὸ τοῦ ε πω, τὸ λέγω, ἐνέπω. καὶ τὸ ¯ε, eta.999 ἡνίκα πλεονάσει καὶ ε τερον σύμφωνον εἰς ἰῶτα, γίνεται ι πτω. Ομηρος. ι ψω, ι φα καὶ μετὰ τῆς ¯ε¯ν ε νιφα. καὶ οἱ᾿ Αττικοὶ τὰ ἀπὸ προθέσεως ἀρχόμενα ῥήματα τρέπουσι τὸ ¯ε εἰς η τα, καὶ γίνεται η νιφα, καὶ ὁ μέσος παρακείμενος η νιπα καὶ ἐπεκτάσει τῆς ¯π¯α συλλαβῆς ἠνίπαπα, καὶ τὸ τρίτον ἠνίπαπεν. Ηντετο. συνήντησε. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπέκειτο. ἀπὸ τοῦ ε ω, τὸ ἐνδύομαι, η τὸ ὑπάρχω, παράγωγον ε ημι, ὁ δεύτερος ἀόριστος η ν, ὁ μέσος δεύτερος παθητικὸς ε μην, τὸ δεύτερον ε σο, τὸ τρίτον ε το, καὶ μετὰ τῆς ¯ε¯ν προθέσεως ἐν συνθέσει καὶ ἐκτάσει καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯τ, η ντετο. –καὶ διπλόος η ντετο θώρηξ– ἰστέον, ο τι οἱ παλαιοὶ δύο θώρακας ἐφόρουν.᾿Ηνύσατε. ἐτελειώσατε, η ἐφθείρατε. καὶ Ομηρος· Η θὴν σ' ἐξανύω γε καὶ υ στερον ἀντιβολήσας.᾿Ηνώχλησα. ἐβιασάμην.᾿Ηνέσχεσθε. ἀντὶ τοῦ ἐκαρτερήσατε. καὶ ὁ θεόλογος· καὶ ὑμεῖς ἠνέσχεσθε. Ηνον. η νυον. Ομηρος· – ε νθα δ' ε πειτα η νον ὁδόν–. eta.1000 Τὸ Η μετὰ τοῦ Ο. (᾿Αρσενικόν.)᾿Ηιόνα. αἰγιαλόν. ᾐὼν, ᾐόνος, ᾐόνα. ἀπὸ τοῦ αἰωνῶ τὸ βρέχω. (Θηλυκόν.)᾿Ηοῦσ. ἡμέρας ο ρθρου η ἀνατολῆς.᾿Ηοίην. ἀπὸ ο ρθρου ε ως μεσημβρίας. Ομηρος· πᾶσαν δ' ἠοίην μένομεν τετληότι θυμῷ. (῾Ρῆμα.) Ηομεν. ἐπορεύθημεν. Ομηρος· η ομεν ὡς

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἐκέλευσας– ἀπὸ τοῦ ει ω, τὸ πορεύομαι, δωρικῶς τροπῇ τοῦ ει εἰς η. Τὸ Η μετὰ τοῦ Π. (Ἀρσενικόν.)Ἠπεδανόσ. ἀσθενής. παρὰ τὸ πέδον γίνεται πεδανὸς καὶ ἠπεδανὸς, ο ἐστιν ἐκ τοῦ πέδου μὴ ἀναστῆναι η μὴ στῆναι δυνάμενος.Ἠπεροπευτήσ. ἀπατεὼν, παραλογιστής. παρὰ τὸ η μερον καὶ τὴν ο πα. ἡμεροπευτὴς καὶ ἠπεροπευτής. Ἡπατικόσ. ὁ τὸ η παρ πάσχων.Ἠπειρῶται. οἱ ἐν τῇ γῇ οἰκοῦντες.Ἠπίαλοσ. κυρίως ὁ μετὰ ῥίγους πυρετός. eta.1001 Ηπιοσ. πρᾶος. παρὰ τὸ ε πιος. ε πιος καὶ η πιος ὁ ἐν λόγῳ πάντα ποιῶν καὶ μὴ πάθει. ἐκ μεταλήψεως καὶ ὁ πρᾶος, ὁ διὰ λόγου προσηνὴς καὶ πρᾶος.Ἠπύτησ. φωνητικός. ἠπύτα κήρυξ. ἐκ τοῦ ἀπύω, τὸ φωνῶ. (Θηλυκόν.) Ἡπατοσκοπία. ἡ τῶν ἐγκάτων ἀνατομὴ, δι' ω ν προεμήνυον τὰ συμβησόμενα. Ηπειροσ. ἡ γῆ. οἱονεὶ ἡ μὴ ε χουσα πέρας, ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν νήσων. σύνηθες δὲ τῷ Ισοκράτῃ καλεῖν η πειρον τὴν ὑπὸ βασιλείας τῶν Περσῶν γῆν. η πειρος δὲ κυρίως ἡ εἰς η πειρον ἐκβάλλουσα, ὡς Εὐριπίδῃ· η πειρον ὡς η πειρον ἐκβάλλω πόδα. καὶ ἠπείρῳ τῇ θαλάσσῃ. Ἠπήτρια. ἡ ῥάπτρια. (Οὐδέτερον.) Ηπαρ. ο ργανον ἐξαιματώσεως τροφῶν. παρὰ τὸ ἐπῆρθαι καὶ κυρτῶσθαι. τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ ἐπαρδεύειν ο λῳ τῷ σώματι τὸ αι μα. ὁ δὲἩρωδιανὸς παρὰ τὸ ἐπαίρεσθαι φησὶν, οι ον ε παρ τὶ ο ν καὶ η παρ. η παρὰ τὸ η δω, τὸ εὐφραίνομαι, eta.1002 η δαρ καὶ η παρ· ἐν γὰρ τούτῳ τῷ μέρει τὰ τῆς ἡδονῆς καὶ τῆς ἐπιθυμίας ε γκειται. ου τως Ωρος ὁ Μιλήσιος. Ἠπήτριον. σουβλίον, σακκοράφιον, μεθ' ου ῥάπτουσι τὰ βυρσάρια. οἱ δὲἈττικοὶ ἀκέστριαν λέγουσι τὴν ῥάπτριαν. Ηπυτον. ο ρος Θρᾴκης. ἀπὸ τοῦ ἀπύω. (Ῥῆμα.) Ηπαφεν. ἠπάτησεν.Ἠπεροπεύειν. ἐξαπατᾶν, παραλογίζεσθαι.Ἠπηνημένων. ἐπαίνου τυχόντων. ὁ δὲ ἐκέλευε παρὰ τῶν ἠπηνημένων πλείονα μισθὸν κομίζεσθαι. Ἠπῆσθαι. ἐῤῥάφθαι.Ἠπύει. φωνεῖ. καὶ η πυον. ἠπύει εἰσελάων. παρὰ τὸ ε πω, τὸ λέγω, ἀφ' ου παράγωγον ἐπύω, ὡς πλήθω πληθύω, καὶ ἠπύω, τροπῇ τοῦ ¯ε εἰς ¯η. ου τωςὩρίων. Ηιπερ. ἀντὶ τοῦ ω σπερ.Ἀριστοφάνης· ἀλλ' ῃ περ αὐτὸς τὴν δίκην διωρίσω. καὶ ἀντὶ τοῦ καθότι. ῃ πέρ ἐστιν α ριστον πολέμῳ.Ἠπίωσ. πράως, ἐπιεικῶς. eta.1003 Τὸ Η μετὰ τοῦ Ρ. (Ἀρσενικόν.)Ἡράκλειτος·Ἡρόδικος·Ἡρόστρατος·Ἡρο δοτοσ. ὀνόματα κύρια. Ηρ. ο νομαἙβραϊκόν. Ηρωεσ. ἡμίθεοι, δυνατοί.Ἡρώδησ. κύριον. ἑρμηνεύεται πάθος η δερματίνη φύσις. Ἡρωδιανόσ. Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικὸς, υἱὸςἈπολλωνίου τοῦ γραμματικοῦ. Ηροσ. τοῦ ε αρος.Ἡρωδιανοί. ου τοι τὸνἩρώδην Χριστὸν ἐνόμιζον καὶ ἐπ' αὐτῷ ἐσεμνύνοντο, ἐκ τοῦ ῥητοῦ συναρπασθέντες τοῦ λέγοντος· οὐκ ἐκλείψει α ρχων ἐξἸούδα, ε ως α ν ε λθοι ο ἀπόκειται. ἐπειδὴ γὰρ ἐξέλιπον οἱ ἐκ τοῦ Ιούδα α ρχοντες, μετ' ἐκείνους δὲ ὁἩρώδης ἐβασίλευσεν οὐκ ω ν ἀπὸ γένους τοῦἸούδα, ἀλλ' ἀλλόφυλος, τούτῳ ἀπέκειτο τὸ ει ναι Χριστόν. ἐλέγχει δὲ αὐτοὺς τό· αὐτὸς, φησὶ, προσδοκία ἐθνῶν. καί· ἐπ' αὐτὸν ε θνη ἐλπιοῦσιν. ἐφ''Ἡρώδην γὰρ ποῖον τῶν ἐθνῶν η λπισε, ποία δὲ προσδοκία ἐθνῶν; Ηρωσ. παρὰ τὴν ε ραν, ο σημαίνει τὴν γῆν. ἐκ τῆς γῆς γὰρ οἱ η ρωες. η ἀπὸ τῆς ἐράσεως τῶν θεῶν· οἱ γὰρ θεοὶ θνηταῖς γυναιξὶ μιγνύμενοι ἐποίουν τοὺς η ρωας. eta.1004 (Θηλυκόν.) Ηρα. ο νομα θεᾶς, ο τι ἡ αὐτὴ τῷ ἀέρι ἐστίν. ὡς γὰρ πατὴρ πάτρα, καὶ μήτηρ μήτρα, ου τως ἀὴρ η ρα, καθ' ὑπερβιβασμόν. η ο τι ἡῬέα αὐτὴν ε τεκεν.Ἡρακλεία λίθοσ. ἡ μαγνῆτις. ἡ ἑλκυστικὴ τοῦ σιδήρου. ἡ δὲ μαγνῆτις ὁμοία ἀργύρῳ ἐστίν.Ἡραία. πόλις.Ἠρεμία. ἡσυχία. η στέρησις κινήσεως. ἐκ τοῦ ε ρημος ἐρημία, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν ἠρεμία. Ἠριγένειαν. τὴν τὸν ο ρθρον γεννῶσαν. οὐδ' ὑπὸ μαρμαρυγῇ θαλερώπιδος ἠριγενείης.Ἠριπόλη. ἡ ἡμέρα. φέγγος ἠριπόλης χρύσεον. Ἡρωδιάσ. κύριον. Ἡρωδιανή. κύριον. (Οὐδέτερον.) Ηρδιον. περιφανὲς, α ρμα σκεπαστόν.Ἠρινόν. τὸ ἐαρινόν. Ηριον. ο νομα τόπου.Ἠρία. τὰ μνημεῖα. οἱ τάφοι. φασὶ δέ τινες, κοινοτέρως μὲν πάντας τοὺς τάφους ου τως ὀνομάζεσθαι, κατ' ἐξαίρετον δὲ τοὺς μὴ ἐν υ ψει ᾠκοδομημένους, ὠνομάσθαι δὲ παρὰ τὴν ε ραν, ο ἐστι τὴν γῆν. eta.1005Ἡραῖον τεῖχοσ. χωρίον ἐστὶν ἐν Θρᾴκῃ, ἀπὸ Σαμίων δὲ ᾠκίσθη. καὶ Ηραιον.Ἡρώδειον. τόπος.Ἡρῷον. τὸ καλούμενον ε πος· ο τι

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

δι' αὐτοῦ τὰς ἡρωϊκὰς πράξεις υ μνησεν ὁ Ομηρος. (῾Ρῆμα.) Ηρα. ἐπεθύμει. Ηραρεν. η ρμοσεν.᾽Ηρασάμην. κατηρασάμην η ἠράσθην. Ηρασσον. ε κρουον, ε πληττον. ἐβλασφήμουν. –ει τ' ὀνείδεσιν η ρασσον ε νθεν κα̣ νθεν.᾽Ηρᾶτο. ηυ χετο. ἀπὸ τοῦ ἀρὰ, ἡ εὐχή. καὶ ἀντὶ τοῦ κατηρᾶτο. ἀπὸ τοῦ ἀρὰ, ἡ κατάρα. Ηιρεν. ἀπῆρεν. ᾽Ηρδαλωμένοσ. μεμιασμένος, λελεπρωμένος. καὶ ἠρδάλωσεν ἀντὶ τοῦ ἠσβόλωσεν. Ηρειδεν. η φιεν. ε πεμπεν. ε πη η ρειδε κατὰ τῶν ἱππέων. καὶ ἀντὶ τοῦ ἠκούμβιζεν. ᾽Ηρεῖτο. ἐπορθεῖτο. eta.1006 Ηρεικον. ε σχιζον. –οἱ δ' ἀροτῆρες η ρεικον χθόνα δῖαν. ᾽Ηρήρειστο. η ρμοστο. τὸ δὲ στίφος ευ μάλιστα ἠρήρειστο τῷ συνασπισμῷ καὶ ἀκριβῶς ὑπῆρχε στεῤῥόν τε καὶ ἀπερίσπαστον.῾Ηιρηκέναι. ἑλεῖν, νικῆσαι.῾Ηιρήκασιν. ἐπόρθησαν, ἐκράτησαν. Ηῤῥησεν. ἐφθάρη, η λθεν. ο θεν καὶ τὸ εἰσήῤῥησεν. ῾Ηιρετισάμην. ἐξελεξάμην. εἱλόμην. Ηιρει. ἐλάμβανεν. ᾽Ηρικνωμένον. ἐῤῥυτιδωμένον, παλαιόν. *᾽Ηρηκώσ. κρατήσας καὶ σχίσας, καὶ διαχωρίσας, τὰ δύο ¯η. ἠρεικὼς δὲ ὁ ἀκουμβίσας, ¯η καὶ δίφθογγον. καὶ ἠρικὼς ὁ φιλονεικήσας, ¯η καὶ ¯ι.* Ηρισεν. ἐφιλονείκησε.᾽Ηρίθμησεν. ἀπεδειλίασε. τοὺς ἐναντίους ἰδὼν οὐκ ἠρίθμησε, ἀλλ' εὐθὺς η ν ἀμυνίας. ε τοιμος εἰς α μυναν. eta.1007᾽Ηριπώθη καὶ η ριπεν. ἀντὶ τοῦ εἰς γῆν κατέπεσεν.῾Ηρματισμένον. ἠσφαλισμένον.᾽Ηρόμην. εἰ μὲν σημαίνει τὸ ἐκουφιζόμην, ε χει τὸ ι. ἀπὸ τοῦ αι ρομαι γέγονεν ᾐρόμην, ὡς αἰσχύνομαι, ᾐσχυνόμην. ἐὰν δὲ τὸ ἠρώτων, οὐκ ε χει τὸ ι. ἀπὸ γὰρ τοῦ ε ρομαι γέγονεν ἠρόμην, ὡς ἐλαύνομαι, ἠλαυνόμην.᾽Ηρτύνετο. κατεσκευάζετο.῾Ηρμοσάμην. ἐμνηστευσάμην. καὶ ὁ᾽Απόστολος· ἡρμοσάμην γὰρ ὑμᾶς ἑνὶ ἀνδρὶ παρθένον ἁγνὴν παραστῆσαι τῷ θεῷ. η τοι τῷ Χριστῷ ἐμνηστευσάμην ὑμᾶς.᾽Ηρέμα. ἡσύχως, κατὰ μικρὸν, σχολαίως. καὶ ἠρεμαίως, καὶ ἠρεμεῖ. Τὸ Η μετὰ τοῦ Σ. (᾽Αρσενικόν.)῾Ησαΐασ. κύριον.᾽Ησαῦ. κύριον. ἑρμηνεύεται δὲ δρῦς, η ἀπηνής τε καὶ ἀκαμπής. eta.1008 ῾Ησίοδοσ. κύριον. Ησσων. ὁ ἐλάττων. (Θηλυκόν.) Ησσα. ἡ τροπὴ, ἡ νίκη. Ησισ. ἡ τέρψις.῾Ησιόνη. κύριον.῾Ησυχία. κατάστασις μισόκοσμος πρὸς ἑαυτὴν καὶ θεὸν ἀνανεύουσα. (Οὐδέτερον.)῾Ησάϊνον. ο νομα ο ρους. Ησσον. τὸ μικρὸν, τὸ ε λαττον. ῾Ηστόν. ἡδὺ, εὐφραντόν. (῾Ρῆμα.) Ησ. ο τε μὲν ὁριστικὸν, οὐκ ε χει τὸ ¯ι. ο τε δὲ ὑποτακτικὸν, ε χει αὐτό· ἐὰν ω , η̣ ς, η̣ , καὶ η̣ σι κατ' ἐπένθεσιν τῆς ¯σ¯ι συλλαβῆς. καὶ η ς ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχες. Ησατο. εὐφράνθη. Ησασ. χάριν ἐποίησας, ἐδόξασας. Ησαν. ὑπῆρχον. καὶ ἀντὶ τοῦ υ μνησαν καὶ ἐδόξασαν. eta.1009 Ησαν. η̣ δεισαν. ἐγίνωσκον. οὐδ' ἀφιγμένον τὸ πάμπαν η σαν. Ησειν. πέμψειν.῾Ησσήθην. ἐνικήθην. Ησθην. εὐφράνθην. καὶ ἡσθείην. ἀπὸ τοῦ η δω, τὸ εὐφραίνομαι. Ησθαι. καθῆσθαι. ᾽Ησθῆσθαι. περιβεβλῆσθαι. θριαμβίδα τὲ ἠσθῆσθαι στολὴν αὐτόν. Ησθα. ο τε μέν ἐστι ὑποτακτικὸν καὶ σημαίνει τὸ ὑπάρχει, διὰ τοῦ ¯ι γράφεται· ο τε δὲ ὁριστικὸν, οὐ προσγράφεται τὸ ἰῶτα.᾽Ησίν. ἀντὶ τοῦ φησίν. Ησκει. ἠγωνίζετο, ἐπαιδεύετο, η κατεσκεύαζε. καὶ η σκειν. ἀπὸ τοῦ ἀσκῶ η σκεον, τὸ τρίτον η σκεε, καὶ τὸ ¯ν ἐφελκυστικὸν γίνεται ἐν τοῖς τρίτοις προσώποις τῶν ῥημάτων, καὶ γίνεται η σκεε καὶ κατὰ συναίρεσιν η σκειν. καὶ ἠσκημένον τὸ κατεσκευασμένον. ἀσκήματα γὰρ τὰ κατασκευάσματα. eta.1010᾽Ησμένισασ. ἐχάρης. Ηισμεν. ἀντὶ τοῦ η̣ δειμεν. η̣ στην, η̣ στε, η̣ σαν, διὰ τοῦ ¯ι γράφεται. καὶ λέγει Ωρος ὁ Μιλήσιος ἐν τῇ οἰκείᾳ αὐτοῦ ὀρθογραφίᾳ· ε στι γὰρ ει δω, ὁ ὑπερσυντέλικος ει δην, καὶ κατ' ε κτασιν᾽Αττικὴν η̣ δειν, η̣ δεις, η̣ δει, τὸ δεύτερον τῶν δυϊκῶν η̣ δειτον, ᾐδείτην, καὶ κατὰ συγκοπὴν τῆς ¯ε¯ι διφθόγγου καὶ τροπῇ τοῦ ¯δ εἰς ¯ς η̣ στην, ἀντὶ τοῦ η̣ δεσαν. τὸ πληθυντικὸν η̣ σμεν ἀντὶ τοῦ η̣ δειμεν, η̣ στε ἀντὶ τοῦ η̣ δειτε, καὶ η̣ σαν ἀντὶ τοῦ η̣ δεσαν. Ηστην. ἐκαθέζοντο. καὶ η στην ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον. Ηστο. ἐκαθέζετο. ἀπὸ τοῦ ἑῶ, ε ημι, ὁ παθητικὸς ε ημαι, η μαι, ὁ παρατατικὸς η μην, η σο, η στο. καὶ η σται ἀντὶ τοῦ καθέζεται. καὶ η σται ἀντὶ τοῦ λέλεκται.᾽Ηστεΐσκει. ἀστεῖα ε λεγεν. ἐκ τοῦ ἀστεΐζω. ᾽Ησυνθέτηκασ. α συνέθου καὶ ὡμολόγησας, παρέβης. eta.1011 Ησθα. ὑπῆρχες. Ησσον. οὐδαμῶς. Τὸ Η μετὰ τοῦ Τ. (᾽Αρσενικόν.) Ηττων. ἐλάττων. ὑσχίριστος. ου τω

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

δὲ η ν᾽Επίκουρος ἡδονῆς η ττων. η τοι ὑποχείριος. Ηττα. ἡ τροπὴ, ἡ νίκη. Ητορ. ἡ ψυχή. παρὰ τὸ α ω, τὸ πνέω. οι ον· –δίχα δέ σφισιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς α ητο. ἀπὸ τοῦ α ητο γίνεται ἄῆτο καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν η τορ. eta.1012 Ητρον. τὸ ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν μέρος, ο θεν Νίκανδρος ἐπὶ τῆς ἐντεριώνης τίθησι. παρὰ τὸ α τριον, ο ἐστιν υ φασμα, α τρον καὶ η τρον. καὶ η τρον τὸ καλούμενον κάλυμμα μήτρας, ο καλοῦσιν ε λυτρον. ᾽Αριστοφάνης· τὸ γὰρ η τρον τῆς χύτρας ἐλάκτισε. τὰ παιδία γὰρ ἐν χύτραις ἐξετίθεσαν. Ητρια. οἱ στήμονες. η η τριον ε νδυμα ὑμενῶδες.᾽Ητρίον. τὸ η παρ. η τὸ α τρωτον. Ητα. ἐκ τοῦ ¯ι καὶ ¯τ ε χειν τὸν χαρακτῆρα τοῦ στοιχείου. ἡνίκα γὰρ πλάγιον τεθῇ, εὑρήσεις ταῦτα. eta.1013 (῾Ρῆμα.)῾Ηταίρηκεν. ἠτάκτισεν. ἡταιρηκέναι δὲ τοῖς α νω μέρεσι τοῦ σώματος, οὐκ ει ναι δ' α ξιον τὸ ἱερὸν πῦρ φυσᾶν. ῾Ηταιρηκώς. ἐπὶ τῆς πορνείας. ἡταιρικὼς δὲ ἐπὶ τοῦ ἑταίρου, ἰῶτα. ῾Ηττηθείσ. νικηθείς. ἀντὶ τοῦ η ττον ε χον ἀπέλθοι.᾽Ηιτημένην. κεχρησμένην. καὶ γὰρ αἰτεῖσθαι ε λεγον τὸ κιχρᾶσθαι, ο ἐστι δανείζεσθαι. Ηιτησεν. ἐζήτησεν. Ηιτουν. ἐζήτουν. ἀπὸ τοῦ αἰτῶ ῃ τουν, ὡς αἰνῶ ῃ νουν. οἱ δὲ παρῳχημένοι τὰ ι σα φωνήεντα θέλουσιν ε χειν κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐνεστῶτος, η μείζονα, οὐδέποτε δὲ ἐλάττονα.᾽Ητίμησεν. υ βρισεν.᾽Ητρέμιζεν. ἐκαρτέρει, ἡσύχαζεν.῾Ηττώμενοσ. νικώμενος. eta.1014 Ητω. ὑπαρχέτω. Ηττον. ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. Τὸ Η μετὰ τοῦ Υ. (᾽Αρσενικόν.)᾽Ηϋγένειοσ. ὁ καλὸν γένειον ε χων.᾽Ηΰσ. ἀγαθὸς, μέγας, πλατὺς, ἀχώρητος, πρᾶος. παρὰ τὴν ἠῶ, ι ν' ῃ ι μερος, η παρὰ τὸ ευ ς ἀπὸ τοῦ ευ , καὶ τοῦ ἐΰς, ὁ διαβόητος. παρὰ τοῦτο καὶ τὸ η ϋσεν. η ἀπὸ τοῦ αυ ω, αυ σω, ηυ σε καὶ η ϋσεν. (῾Ρῆμα.) Ηυ δα. ε λεγεν, ει πεν, ἐφώνει. Ηυ δησα. ἐφώνησα. Ηὐδάξαντο. ἐφήμισαν. Ηὐδόκησα. ἠθέλησα. καὶ εὐδόκησα. Ηυ λησα. ὠργάνησα. Ηὐλήσαντο. ἐταράχθησαν. ἐστράφησαν. πεφύσηνται. ηὐλίσαντο. καὶ ἀντὶ τοῦ κατέλυσαν η κατεσκήνωσαν. η ἠπλήκευσαν. eta.1015 Ηὐλόγησα. ηὐξάμην. καὶ εὐλόγησα. Ηὐμοίρησα. ἐπέτυχον. Ηὐτομόλησεν. ἀφ' ἑαυτοῦ παρεγένετο. Ηὐτρέπισεν. ἡτοίμασεν. ὁμοίως καὶ ηὐτρέπισα καὶ ηὐτρέπιστο. Ηὐπόρησα. ἐν εὐπορίᾳ εἰμί. Ηὐχένιζε. τὸν τράχηλον ἀπέκοπτεν. ἐλαιμοτόμει. ο περ Ομηρος αὐερύειν φησίν. Ηυ χει. ἐκαυχᾶτο. ἐκόμπαζεν. Ηϋσεν. ἐφώνησεν. ἀπὸ τοῦ αυ ω, τὸ φωνῶ. Τὸ Η μετὰ τοῦ Φ. (᾽Αρσενικόν.) † Ηφαιστοσ. τὸ πῦρ.†῾Ηφαιστίων. ᾽Αλεξανδρεὺς γραμματικός. ε γραψεν ἐγχειρίδιον περὶ μέτρων καὶ μετρικὰ διάφορα. καὶ῾Ηφαιστίων ἑταῖρος Μακεδόνος τοῦ᾽Αλεξάνδρου. eta.1016᾽Ηφλοισμός. ὁ ἀφρός. (Θηλυκόν.) †῾Ηφαίστια. πόλις. καὶ κλίνη. καὶ ο νομα ἑορτῆς.῾Ηφαιστία δὲ ἡ ἑταιρίς.† ῾Ηφαιστία. δύο πόλεις η σαν τῆς Λήμνου, Μυρίνα τὲ καὶ῾Ηφαιστία.῾Η φῦσα. ἡ γεννήσασα. καὶ ὁ φὺς, ὁ γεννήσας. (῾Ρῆμα.)᾽Ηφείθη. συνεχωρήθη.᾽Ηφειδήκεισαν καὶ ἠφειδηκότεσ. καταπαύσαντες, μὴ φεισάμενοι.᾽Ηφηνιακὼς καὶ ἀφηνιάσασ. η τοι ἀποπτύσας τὸν χαλινόν.᾽Ηφίει. ε πεμπεν. καὶ ἠφίεσαν.᾽Ηφρόνησεν. ἀντὶ τοῦ κακῶς ἐφρόνησεν. ᾽Ηφώρισεν. ἐχώρισε. καὶ ἠφωρίσθαι τὸ διακεχωρίσθαι. Ηφυσεν. η ντλησεν. eta.1017 Τὸ Η μετὰ τοῦ Χ. (᾽Αρσενικόν.)᾽Ηχέτησ. ὁ α ῤῥην τέττιξ. ἀλλά σε γηρύοντα κατήναρεν ἠχέτα τέττιξ. Ηχοσ. κτύπος, η φωνὴ, η λαλιὰ, η φήμη. ᾽Ηχήεισ. ὁ η χον ἀποτελῶν. (Θηλυκόν.)᾽Ηχὴ καὶ ἠχώ. φωνὴ η λαλιά. (Οὐδέτερον.) ᾽Ηχεῖα. τὰ βύκηνα.᾽Ηχητικόν. θορυβῶδες.᾽Ηχάνω. πτωχεύω. Ηχεν. ἐγεγαμήκει. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐκόμισεν. η χεν ἐπὶ τὸν οι κον. Ηχθαιρεν. ἐμίσει. Ηχθοντο. ἠγανάκτουν. η χθοντο τὸ στρατιωτικὸν, ἐκακηγόρουν δὲ αὐτόν. eta.1018᾽Ηχθηκότεσ. λυπήσαντες. ἠχθικότες δὲ ἀντὶ τοῦ βαρήσαντες, ι. Ηχλυσε. συνεσκότασεν. ἀπὸ τοῦ ἀχλύς. ᾽Ηχήσασ. βοήσας. (᾽Επίῤῥημα.) Ηιχι. ἀντὶ τοῦ ο που. ε στιν ῃ καὶ κατ' ἐπέκτασιν τῆς ¯χ¯ι συλλαβῆς ῃ χι, ὡς ναὶ ναῖχι. οἱ δὲ Δωριεῖς α χι. Τὸ Η μετὰ τοῦ Ψ. (῾Ρῆμα.) Ηψατο. ἐκράτησε. καὶ η ψατο ἀντὶ τοῦ βρόχον ἀνήρτησεν. Ηψεν. ἀνῆψεν. ι ψε δὲ ἀντὶ τοῦ ε βλαψεν, ¯ι. Τὸ Η μετὰ τοῦ Ω. (᾽Αρσενικόν.)᾽Ηώκοιτοσ. ὁ πρωϊνός. ἠώκοιτος υ πνος.᾽Ηωρείμ. κύριον. eta.1019᾽Ηὼ καὶ ἠώσ. ἡ ἡμέρα, ἰωνικῶς. καὶ ε ως, ἡ ἡμέρα, ἀττικῶς. ἀπὸ τοῦ ε ω, τὸ πέμπω, ο τι ἀφίενται τότε τὰ ζῶα. η ἡ ἐξιέναι

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἡμᾶς ποιοῦσα. καὶ αυ ως, ἡ ἡμέρα, αἰολικῶς. ἀπὸ τοῦ αυ ω, τὸ φωνῶ. αυ ει γὰρ τὰ ζῶα, ο ἐστι καλεῖ. καὶ αυ ουσι πάντα δι' αὐτῆς. ἰστέον, ο τι ἠὼς ἠοῦς ε χει τὴν γενικὴν, τὸ δὲ ε ως ἀποβολῇ τοῦ ¯ς. *᾿Ηῆσ. ἐπίῤῥημα, ἀντὶ τοῦ ἐκ πρωΐας.* (Θηλυκόν.)᾿Ηώη. ο νομα πόλεως.᾿Ηών. ο νομα πόλεως, η ἐστι Μενδαίων ἀποικία. †᾿Ηώρεια. χώρα.† eta.1020᾿Ηώσ. ἡ ἡμέρα. παρὰ τὸ αυ ω, τὸ λάμπω, γίνεται αυ ος, καὶ ἐκβολῇ τοῦ ¯υ α ος, καὶ συναιρέσει τοῦ ¯α ¯ο εἰς ¯ω μέγα ἠώς.᾿Ηιωνίκει. ἐβράδυνεν, ἐχρόνισεν. ἀπὸ τοῦ αἰωνίζω.᾿Ηιωρημένῳ. κρεμαμένῳ.᾿Ηιώρουν. ἐβάσταζον. ἀνεῖχον. τὴν δὲ κλίνην ταῶνες τέσσαρες χρυσοῖ ᾐώρουν.᾿Ηιώρησεν. ἐκρέμασε. ταῦτά σοι πρὸ παστάδος ᾐώρησεν, ω Διόνυσε.᾿Ηιωρῆσθαι. ἠρτῆσθαι, κρέμασθαι. ἀπὸ τοῦ αἰωρῶ. theta.101 Θ. Τὸ Θ μετὰ τοῦ Α. (᾿Αρσενικόν.) Θάκοσ. καθέδρα, θρόνος. ὁ καὶ θῶκος. παρὰ τὸ θῶ, τὸ τιθῶ, θῶκος καὶ θάκος. theta.1020 Θαλαμηπόλοσ. ὁ περὶ τὸν θάλαμον ἀναστρεφόμενος. Θάλαμοσ. θάλπαμος τὶς ω ν, παρὰ τὸ θάλπειν. ε στι δὲ οι κος η κοιτών. καὶ θαλάμη. Θαλάμιοσ. ὁ πρὸς τῇ πρώρᾳ καθήμενος. theta.1021 Θαῤῥαλέοσ. ἀνδρεῖος. Θαλερόσ. ἀκμαῖος, ἰσχυρὸς, νέος, η ὁ ἁπαλός. καὶ θαλερὸν δάκρυ. τὰ γὰρ θάλλοντα φύλλα ἁπαλά. Θάνατοσ. χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος, η στοιχείων διάζευξις, η βίου λύσις, η φροντίδων ἀπαλλαγὴ, η α δηλος πορεία, η τέλος παντὸς ζώου. Θάνατοσ Χριστοῦ ἐστι τῶν σαρκικῶν παθῶν νέκρωσις καὶ πάσης δαιμονικῆς ἐνεργείας ἀφάνισις ἀρίστη. θάνατος δὲ παρὰ τὸ τείνω, τάνατος καὶ θάνατος, ὁ τείνων τὸ σῶμα, η ο τι τάνατός ἐστιν ὁ ἐπὶ πάντας ἑαυτὸν διατείνων. η παρὰ τὴν α την, ο σημαίνει τὴν βλάβην, γίνεται α νατος καὶ θάνατος. Θαρσεῖσ. τοὺς Καρχηδονίους λέγει τοὺς πρὸς τὸ βόρειον μέρος κειμένους. θαρσεῖς καὶ οἱ ἀνδρεῖοι. Θαλλοί. τὰ εἰς τὰς σπυρίδας ἐπιτήδεια. theta.1022 Θαμάλωπεσ. οἱ ἡμίφλεκτοι α νθρακες. θάμψαι γὰρ τὸ καῦσαι. Θαιροί. οἱ στροφεῖς τῆς θύρας. Θάμνοσ. φυτὸν πολύκλαδον ἀπὸ ῥίζης. (Θηλυκόν.) Θαλυσίαι. αἱ τῶν καρπῶν ἀπαρχαί. Θάλεια. εὐωχία. πανήγυρις. καὶ ο νομα Μούσης. παρὰ τὸ θάλλειν τοὺς εὐωχουμένους. Θαλαμίδιοι κῶπαι. αἱ ἠρέμα ἐλαύνουσαι. Θαλπωρή. τέρψις· χαρά· διάχυσις. Θαλάμη. οι κος η κοιτών. †Θαιμάν.† ἡ ἀνατολή. τινὲς δὲ τὸ νότιον μέρος φασί. Θαλάμβασ. τὰς ἀεὶ ἐν σάλῳ ου σας θυρίδας. η παρὰ τὸ δι' αὐτῶν βαίνειν τὸ σέλας. οι μαι δὲ, ο τι σαλάμβας γράφεται. (Οὐδέτερον.) Θαλυκρόν. διάπυρον. –καὶ τὸ θαλυκρὸν κεῖνο κατημβλύνθη κέντρον–. theta.1023 Θάλλοσ. βλάστημα. η ν δὲ ἡ παῖς ἐρώτων καὶ χαρίτων ἀμβρόσιόν τι θάλλος. θάλλος καὶ ὁ τῆς ἐλαίας κλάδος, η πᾶν τὸ θάλλον. Θαλπότερον. λαμπρότερον. θερμότερον. Θάμβοσ. ε κπληξις, θόρυβος. Θαμινά. πυκνά. συνεχῆ. Θάῤῥοσ. ἀνδρεία. Θάρσοσ. ἡ εὐτολμία. θράσος δὲ ἡ ἀλόγιστος αὐθάδεια. †Θαλύσιον. τὸ ὑπὲρ εὐθαλίας διδόμενον.† Θάτερον, θατέρου. ε τερον, ἑτέρου. Θάτερον. τῶν δύο τὸ ε τερον. ἰστέον, ο τι λέγουσι τινὲς, ο τι τὸ ¯ε καὶ ¯α ἐπιφερόμενον σύμφωνον οἱ Δωριεῖς εἰς ¯α συναλείφουσι. τὰ ε τερα θάτερα φασί. καὶ πάλιν οἱ αὐτοὶ τρέπουσι τὸ ¯ε εἰς ¯α, ὡς ἐν τῷ· τρέχω, τράχω, Αρτεμις, Αρταμις. theta.1024 Θαῦμα. τὸ ὑπὲρ φύσιν διὰ θεοῦ τελούμενον. παρὰ τὸ θαυμάζω θαύμασμα καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ ἀποβολὴν τοῦ ς θαῦμα. οἱ δὲ παρὰ τὸ θεῶ, θεῶμαι, θαῦμα. (῾Ρῆμα.) Θαάσσων. ἐγκαθεζόμενος. Θακεύουσι. κάθηνται. καὶ θακῶ. Θάλψαι. θερμάναι, συντηρῆσαι. Θαλαττοπορῆσαι. διὰ θαλάττης πλεῦσαι. Θαλαττοκοπεῖσ. ματαιολογεῖς· ταράττῃ· θορυβῇ. Θαλφθῇ. ἐξαπατηθῇ. η θερμανθῇ. Θαλπόμενοι. ἐξαπατώμενοι.᾿Ιώσηπος· τοὺς δὲ ὑποθαλπομένους ἐλπίδι. Θαλέθοντεσ. θάλλοντες. Θάλλω. τὸ αυ ξω. παρὰ τὸ θῶ, τὸ τρέφω. Θαμίζει. συχνάζει· συνεχῶς ε ρχεται. theta.1025 Θανατῶν. ὁ ἐπιθυμῶν θανάτου. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἀποκτείνων. καὶ θανατᾷν καὶ θανατιᾷν. Θαυμάζω. ἐπαινῶ. λέγεται καὶ τὸ κατηγορῶ. ο καὶ μετὰ γενικῆς συντάσσεται. Θαυμάζετε. ταράττεσθε. θορυβεῖσθε. ὡς καὶ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ· ε ν ε ργον ἐποίησα καὶ πάντες θαυμάζετε. (᾿Επίῤῥημα.) Θαμά. συνεχῶς. πυκνῶς. παρὰ τὸ α μα θαμά· πλεονασμῷ τοῦ θ. Θαῤῥαλέωσ. ἀνδρείως, εὐθαρσῶς. Θᾶττον.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

συντόμως· ταχέως. Τὸ Θ μετὰ τοῦ Ε. (Ἀρσενικόν.) Θεοείκελοσ. ὁ ο μοιος θεῷ. ι κελος δὲ ι. Θελητήσ. προαιρετικός. Θέμεθλοσ. τὸ θεμέλιον. Θεόληπτοσ. ὑπὸ θεοῦ συσχεθείς. Θεοσέπτωρ. ὁ θεοσεβής. Θεόσ. οὐσία ἀναίτιος, αἰτία η γουν παντοδύναμος παναλκὴς πάσης οὐσίας καὶ φύσεως, ὑπερούσιος. εἰ θέλεις δὲ γνῶναι, τί ἐστι θεὸς καὶ πῶς προσκυνεῖται, α κουσον νουνεχῶς καὶ γνῶθι τὸ ἀληθές. πατρὸς, υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος μία βουλὴ, μία σοφία, μία δύναμις. οὐχ' ὁ μὲν πρὸ αἰώνων, ὁ δὲ μετὰ αἰῶνας, ἀλλ' α μα πατὴρ, υἱὸς καὶ πνεῦμα α γιον· υἱὸς ἐν πατρὶ καὶ πνεῦμα ἐν υἱῷ· συνημμένη γὰρ ἡ φύσις, ο θεν μία ἡ φύσις καὶ μία ἡ θεότης· διαιρουμένη μὲν εἰς τρία διὰ τὰς ὑποστάσεις, εἰς motheta.1026 νάδα δὲ καταντῶσα διὰ τὸν τῆς οὐσίας λόγον. διὰ τοῦτο καὶ πατέρα λέγοντες καὶ υἱὸν δοξάζοντες καὶ πνεῦμα α γιον ὑμνολογοῦντες ε να θεὸν λέγομεν. θεοῦ ο νομα κοινόν ἐστι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. τὸ δὲ, πατὴρ, υἱὸς καὶ α γιον πνεῦμα οὐ κοινὰ ὀνόματα, ἀλλ' ἰδίας ἑκάστου ὑποστάσεως. ὁ γὰρ πατὴρ οὐ λέγεται υἱὸς, καὶ ὁ υἱὸς οὐ καλεῖται πατὴρ, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ α γιον ου τε πατὴρ ου τε υἱὸς προσαγορεύεται. θεὸς ἀεὶ ἡ τριὰς ὀνομάζεται. λέγοντες ου ν τρεῖς ὑποστάσεις η τοι πρόσωπα τρία οὐ λέγομεν τρεῖς οὐσίας η τρεῖς φύσεις η θεοὺς τρεῖς, ἀλλ' ε να θεὸν, μίαν οὐσίαν η τοι φύσιν ὁμολογοῦμεν, ι να μὴ ἀρειανίσωμεν. λέγοντες πάλιν οὐσίαν η τοι μίαν φύσιν, οὐ λέγομεν ὑπόστασιν, ι να μὴ σαβελλίσωμεν. ἀλλὰ τρεῖς ὑποστάσεις, τρία πρόσωπα ἐν μιᾷ θεότητι, οὐσίαν μίαν καὶ φύσιν πρεσβεύομεν. Θεός ἐστιν ἀθεώρητος οὐσία, ἀκατάληπτος νοῦς, ἀμήχανον κάλλος, ἀόρατον μέγεθος, ἀκατάληπτος φύσις, ἀπερινόητος δόξα. Θεός ἐστιν ἀΐδιος οὐσία, μία καὶ ἀπαράλλακτος, δημιουργικὴ τῶν ο ντων, εὐσεβεῖ συνειδήσει προσκυνουμένη καὶ ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι δοξαζομένη. θεὸς καὶ πατὴρ, ὁ ω ν ἀεὶ, γένεσιν μὴ ε χων· θεὸς καὶ υἱὸς, ὁ ω ν ἀεὶ, γεννηθεὶς δὲ ἀῤῥήτως παρὰ τοῦ πατρός· θεὸς καὶ τὸ α γιον πνεῦμα, δύναμις ἁγιαστικὴ, ὁμοούσιος πατρὶ καὶ υἱῷ. Θεόσ ἐστιν οὐσία ἀναίτιος, αἰτία παναλκὴς, πάσης οὐσίας ὑπερούσιος αἰτία, η ἀνώνυμος καὶ ἀσήμαντος παρ' ἀνθρώποις υ παρξις, πάσης ὑπάρξεως ποιητική. ἀκοινώνητον γὰρ ο νομα ει theta.1027 πεν ὁ Σολομῶν τὸν θεόν. ἀκοινώνητον δὲ ο νομα ἐστὶ τὸ μήτε ἀγγέλοις μήτε ἀνθρώποις ἀκουσθὲν η ἐννοηθέν. Θεολόγοσ. μυστηρίων θησαυρός. Θεοδμήτων. ἐκ θεοῦ οἰκοδομηθέντων. Θεοστυγήσ. ὁ παρὰ τῷ θεῷ μισητός. Θεόσεπτοσ. ὁ θεοσεβής. Θεοειδέστατοσ. ει δος ε χων θεοῦ. Θεοκάπηλοι. οἱ αἱρετικοὶ, ὡς παραμιγνύντες τὰς ἑαυτῶν διδασκαλίας τοῖς ὀρθόφροσι δόγμασιν, ὡς καὶ οἱ κάπηλοι τὸν οι νον τῷ υ δατι. Θεόφιν ο μοιοσ. ο μοιος θεοῖς. Θελητόσ. ὁ τὴν τοῦ θεοῦ ὀργὴν ἐκ κακίας πρὸς ἑαυτὸν ἐπισπώμενος. θελητὸν καὶ τὸ ἀγαπώμενον. Θέραψ. δοῦλος, ὑπηρέτης. θέραψ δὲ η ν τὸν τρόπον καὶ κολακικός. Θερμουργόσ. προπετής. οἱ δὲ Πέρσαι κατωῤῥώδησαν πυθόμενοι, νέον αὐτὸν ει ναι καὶ θερμουργόν. Θερείβοτοσ. τόπος ὁ ε χων καὶ ἐν θέρει βotheta.1028 σκάς. παρὰ τὸ θέρος, ἡ δοτικὴ τῷ θέρει, καὶ τὸ βοτὸν, ο σημαίνει τὴν βόσκην. Θερμόσ. ω σπερ παρὰ τὸ ει ρω εἱρμὸς, ου τως καὶ παρὰ τὸ θέρω θερμός. Θεσμοφόροσ. ὁ τοὺς νόμους ἐπιφερόμενος. Θεσμοθέτησ. νομοθέτης. Θεσμὸς ὁ νόμος ἀπὸ τῆς θέσεως ὀνομάζεται. ε καστος γὰρ νομοθέτης, ὡς ἐβούλετο, ἐτίθει τοὺς νόμους. Θεσπέσιοσ. θεῖος, θαυμαστός. Θέσφατοσ. πολὺς, καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ς καὶ πλεονασμὸν τοῦ ο, θεόφατός τις ω ν. οι ον· περὶ γὰρ Χριστοῦ τὸ θέσφατον ἀνήρ. καὶ θέσφατα αἱ ἐκ θεοῦ προφητεῖαι καὶ μαντεῖαι. Θετόσ. ὁ προσποιητὸς υἱός. παρὰ τὸ τίθημι. Θεωροί. οὐ μόνον οἱ θεαταὶ, ἀλλὰ καὶ οἱ εἰς θεὸν πεμπόμενοι φύλακες τῶν χρημάτων καὶ τῶν θυσιῶν, η καὶ οἱ φροντισταὶ τῶν θείων· ω ρα γὰρ ἡ φροντίς. Θεοστυγεῖσ. οὐ τοὺς ὑπὸ θεοῦ στυγουμένους λέγει ὁ Ἀπόστολος, οὐ γὰρ αὐτῷ τοῦτο δεῖξαι theta.1029 πρόκειται νῦν, ἀλλὰ τοὺς μισοῦντας τὸν θεόν. ἀρσενικὸν δέ ἐστι καὶ οὐ θηλυκόν. (Θηλυκόν.) Θεαρχίαν. τὴν αἰτίαν. η τις ἐστὶν ὁ πατὴρ, ἡ πηγαία καὶ ἀνέκλειπτος αἰτία, η γουν ὁ θεός. †Θεοφίλεια. τὸ τὸν θεὸν φιλεῖν. Θεοφιλία δὲ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

κύριον.† †Θέμισ. μαντικῆς δυνάμεως σύμβολον· τὸ τὰ τεθειμένα καὶ ἑκάστῳ κείμενα λέγειν.† †Θεσκέρα. ἡ τιθηνὸς Διονύσου.† Θεήλατοσ. ἡ ἀπὸ θεοῦ πεμφθεῖσα. κατέλαβε δὲ αὐτὸν ὀργὴ θεήλατός τις. Θέλησισ. ἀποβολὴ ὑπάρξεως. Θεία λατρεία. ἡ διὰ τῶν ε ργων θεραπεία. Θέμισ. ἡ δικαιοσύνη. παρὰ τὸν θεσμὸν θέσμις καὶ θέμις. καὶ ἡ σωματοειδὴς θεά. Θεοῤῥημοσύνη. ἡ θεία διδασκαλία. ἡ κατήχησις. Θεοπτίασ. θείας θεωρίας. Θεοσημεία. ἡ τοῦ θεοῦ προφητεία. theta.1030 Θεότησ. ἡ πάντα θεωμένη καὶ πάντα περιθέουσα πρόνοια. Θεοπλαστία. ἡ θεία ἐνανθρώπησις. Θεογενεσία. τὸ βάπτισμα. Θεοπτία. ἡ τοῦ θεοῦ ὀπτασία. Θεοσέπτου. ὑπὸ θεοῦ καταπεμφθείσης. Θέαινα. ὡς παρὰ τὸ Λάκων Λάκαινα, ου τως καὶ παρὰ τὸ θέων θέαινα ποιητικῶς. τὸ δὲ θέων παρὰ τὸ θεὸς, ἐξ ου καὶ τὸ παθητικὸν θεά. ὀξύνεται πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς ο ψεως. ω σπερ θόλος τὸ οἰκοδόμημα, καὶ θολὸς τὸ μέλαν τῆς σηπίας. γέγονε παρὰ τὸ θέω, τὸ ὁρῶ. Θεράπαινα. ἡ δούλη. καὶ θεραπαινίς. Θέρμη καὶ θέρμα. Φερεκράτης· –σκέψαι δέ μου τὸ μέτωπον, εἰ θέρμην ε χουσα τυγχάνω. καὶ Μένανδρος· †βουβὼν† ἐπήρθη τῷ γέροντι· θέρμα τε ἐπέλαβεν αὐτὸν– theta.1031 οὐκ ευ τοίνυν οἱ λέγοντες, ο τι θέρμα μὲν ἡ πυρεκτικὴ, Θέρμη δ' ἡ πόλις. Θέρεια. ὁ τοῦ θέρους καιρός. ὡς παρὰ τὸ θάλλω θάλεια, ου τως καὶ παρὰ τὸ θέρω, τὸ θερίζω, θέρεια. ου τως Γεώργιος ὁ Χοιροβοσκός. Θερειτάτη. Νίκανδρος· –θερειτάτη ι σταται ἀκτίς. παρὰ τὸ θέρος θέρειος κτητικὸν, ὡς τέλος τέλειος. παρὰ τὸ θέρειος θερειτάτη. Αρατος· Ημος ο τ' ἠελίοιο θερείταταί εἰσι κέλευθοι. Θέσις παράδοξοσ. ὑπόληψις τινὸς τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ γνωρίμων. οι ον ὁ Παρμενίδου λόγος, ο τι ε ν ε λεγε τὸ ο ν. καὶ ὡς ὁ Ἡρακλείτου, ο τι τὰ πάντα κινεῖται. Θεωρία. σκέψις κατὰ διάνοιαν γινομένη. Θεωρία. ἡ τῶν αἰσθητῶν ἐπὶ τὰ θειότερα ο ρασις. θεωρία δὲ κυρίως θεοῦ ο ρασις, καθόσον ἐστὶν ἀνθρώπῳ δυνατόν. theta.1032 Θεωρία. γνῶσις. θεολόγος· θεωρία η ν τὸ φυτὸν, ὡς ἡ ἐμὴ θεωρία. τοῦτό φησιν ἐν ἑαυτῷ ἐγινώσκετο τὸ σώζεσθαι καὶ τὸ ἀπόλλυσθαι. τὸ δὲ, ὡς ἡ ἐμὴ θεωρία· ὡς ἡ ἐμὴ γνῶσις ε χει. Θέωσισ. ἡ ἐπὶ τὸ κρεῖττον υ ψωσις, οὐ μὴν φύσεως μείωσις η μετάστασις. *Θέσπη. κατεβρότησεν ἡ θεία.* (Οὐδέτερον.) Θέλγητρα. τὰ εἰς ἡδονὴν *ε χοντα η * ε λκοντα. Θελητήριον. θεραπευτικόν. Θέλημα φυσικόν. ἡ ἁπλῶς καὶ ὡσαύτως ε χουσα τῶν κατὰ φύσιν συστατικὴ ὁρμή τε καὶ ε φεσις. Θέλημα φυσικόν. λόγου τοῦ ἐν ἡμῖν κίνησις. Θέλημα φυσικόν. δύναμις τοῦ κατὰ φύσιν ο ντος ὀρεκτική. καὶ τῶν οὐσιωδῶς τῇ φύσει προσόντων συνεκτικὴ πάντων ἰδιωμάτων, καθ' η ν theta.1033 ἀεὶ τῷ φύσει θελητικῷ τὸ πεφυκέναι θέλειν ἐμπέφυκεν· οὐ ταυτὸν δὲ τὸ πεφυκέναι, θέλειν ἐστὶν, ὡς οὐδὲ τὸ πεφυκέναι λαλεῖν καὶ τὸ λαλεῖν. Θέλημα φυσικόν ἐστι τὸ φιλόζωον, τουτέστι τὸ φιλεῖν τὴν ζωήν. φιλεῖ δὲ τὴν ζωὴν α νθρωπος οὐκ ἀσκόπως. ἀλλὰ σημαίνουσα ἡ φύσις η γουν ο περ ἀπ' ἀρχῆς ει χεν, ο τε γέγονεν, η γουν τὴν ἀθανασίαν αὐτὴν ἀγαπᾷ καὶ ζητεῖ. Θέλημα φυσικὸν ἀνθρώπου ἐστὶν, ὡς φησὶν ὁ μέγας Βασιλεῖος καὶ ὁ ἐν ἁγίοις Κύριλλος, τὸ φιλόζωον. φιλεῖ γὰρ πᾶς α νθρωπος φύσει τὴν ζωὴν καὶ τὸ ὁρᾷν τὸ φῶς. ἰδοῦ τὸ κοινὸν θέλημα. Θέλημα φυσικὸν ἀνθρώπου ἐστὶ κίνησις νοερὰ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ μέρους τῆς ψυχῆς, κατὰ φύσιν πρὸς τὸ ποθούμενον συνωθοῦσα τὸν α νθρωπον. Θέλημα θεϊκὸν παρὰ ἀνθρώποις ἡ τῆς ἐμφύτου νοερᾶς ὀρέξεως πρὸς τὸ ὑπὲρ φύσιν ἐκ τοῦ κατὰ φύσιν ε πειξις. Θέλημα θεῖον. τὰ προστάγματα τοῦ θεοῦ. Θέλημα φυσικὸν φύσεως λογικῆσ. ἡ ἐργασία τοῦ θείου θελήματος. Θέλημα σαρκικόν. ἡ παρακοὴ τοῦ θείου νόμου. Θέλημα σαρκικὸν ἐμπαθέσ. ἡ τοῦ κατὰ φύσιν πρὸς τὸ παρὰ φύσιν τῆς ψυχῆς παρατροπή. Θέλημα οὐσιῶδες λέγεται, τὸ κατὰ κοινοῦ ἐν τῇ φύσει ὁμοίως ὁρώμενον. εἰ ου ν ει χεν ἑκουσίως ἡ σὰρξ τοῦ Χριστοῦ τὸ μὴ θέλειν ἀποθανεῖν, ὡς οἱ α γιοι πατέρες φασὶν, ἐὰν εὑρεθῇ τοιοῦτον θέλημα ἐν τῷ πατρὶ καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι πάντως, ο τι μία ἐστὶν ἡ θέλησις τῆς σαρκὸς καὶ τῆς θεότητος. Θέλημα γνωμικόν. θελήματα γνωμικὰ ἐν τῇ φύσει ἡμῶν πολλά. α λλος γὰρ α νθρωπος θέtheta.1034 λει ἰδιάζειν, α λλος

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

οἰκοδομεῖν, α λλος γεωργεῖν, καὶ α λλοι ὁμοίως πολλὰ γνωμικὰ θελήματα ε χομεν. Θέλημα γνωμικόν ἐστι καθ' ἡδονὴν συνεγερτικόν· ποιὰ καὶ διάφορος κίνησίς τε καὶ ο ρεξις. τὸ μὲν γὰρ ἀτεχνῶς ἁπλότης χαρακτηρίζει ἐν πᾶσι τῶν ὁμογενῶν ἰσότητα δημιουργοῦσα ἁπλῶς καὶ φυλάττουσα· τὸ δὲ ποικίλα διαπλάττει καὶ σχηματίζει διάφορα, τὴν ἀσύμβατον τοῖς κατ' οὐσίαν συμβαίνουσι κατὰ λόγον η παρὰ λόγον ποιοῦσά τε καὶ συγκροτοῦσα διάθεσιν, η περ ἐν ἐπιτάσει καὶ ἀνέσει καλοῦ τε καὶ μὴ τοιούτου γινώσκεται. Θέλημα τῆς νοερᾶς ψυχῆς ἐστὶν, ὁ ἐφ' ἡμῖν λόγος· ὡς αὐτεξούσιος αὐτῆς ὑπάρχουσα δύναμις. Θέλημα, θελητικὸν καὶ θελητόν. θέλημά ἐστιν οὐσίας νοερᾶς νοερὰ ο ρεξις. θελητικὸν δὲ αὐτὸ τὸ τὴν θέλησιν ε χον. θελητὸν δὲ τὸ ἀγαπώμενον. Θέλημά ἐστιν ὁρμὴ καὶ κίνησις πρὸς τὸ ποθούμενον· η ὁ ἐν ἡμῖν ἀεικίνητος λόγος· η λόγος ἐν καρδίᾳ ἀναστρεφόμενος δι' ἐνεργείας καὶ μόνον φανερωθῆναι δυνάμενος. Θέλημά ἐστιν οὐσίας νοερᾶς καὶ λογικῆς ε φεσις πρὸς καταθύμιον· πᾶν γὰρ νοερὸν πρόδηλον ο τι καὶ θελητικόν. ω σπερ γάρ τις πνοὴ καὶ ζωή ἐστιν ἡ θέλησις πάσῃ λογικῇ φύσει οὐσιωδῶς ὑπάρχουσα. θέλημα δὲ λέγεται παρὰ τὸ θέειν λίαν α μα τῇ φύσει πρὸς τὸ αὐτῇ θελητόν· η τοῦ θελητοῦ λῆμμα η γουν κράτημα. τριχῶς δὲ θεωρεῖται τὸ θέλημα· θεϊκὸν, ἀγγελικὸν καὶ ψυχικόν. ἐντεῦθεν ἐλέγχονται ματαιάζοντες οἱ α νουν καὶ α ψυχον τὴν σάρκα τοῦ κυρίου λέγοντες αἱρετικοί. ἡ γὰρ κατὰ α νθρωπον αὐτοῦ θέλησις τῆς ψυχῆς ἐστιν· αἱ theta.1035 τρεῖς γὰρ αυ ται μόναι φύσεις εἰσὶ θελητικαί. τριχῶς πάλιν καὶ ἐν τῇ γραφῇ τὸ θέλημα εὑρίσκομεν λεγόμενον· θεϊκὸν, φυσικὸν η γουν μέσον, καὶ τρίτον τὸ σαρκικόν· ο περ σημαίνει τὸ διαβολικόν. Θεμιτόν. δίκαιον. πρέπον. Θέμεθλον. τὸ θεμέλιον. Θέναρ. τὸ κοῖλον τῆς χειρός. παρὰ τὸ σθένος, η ἐνθέσεως χώρα, εἰς ο ἐντίθεται τὰ διδόμενα. η παρὰ τὸ θένειν, τὸ τύπτειν, θέναρ. σημαίνει καὶ τὸ τοῦ ποδὸς ἐλλύχνιον. Θεμείλια. τὰ θεμέλια. παρὰ τὸ δέμω, τὸ οἰκοδομῶ, γίνεται δεμέλια καὶ θεμέλια καὶ θεμείλια πλεονασμῷ τοῦ ¯ι. Θεόῤῥυτον. τὸ ἐκ θεοῦ χεόμενον. Θεότευκτον. τὸ θεοκατασκεύαστον. Θεοπρεπέσ. τὸ θεῷ πρέπον. Θέλυμνα. τὰ θεμέλια. Θεοπρόπιον. τὸ ἐκ θεοῦ προφήτευμα η μάντευμα. οἱονεὶ τὸ τοῖς θεοῖς πρέπον. οι ον θεοπρέtheta.1036 πιόν τι ο ν τὸ ἐκ θεοῦ προλεγόμενον. καὶ θηλυκὸν θεοπροπίας. καὶ θεοπροπίων, μετοχή. Θερήγανον. ἡ α μαξα. ἀπὸ τοῦ τὰ θέρει α γειν. Θεράπη. αἱ θεραπεῖαι. τοῦ Χρυσοστόμου· ο τι μετὰ τοσαῦτα θεράπη ε μεινεν ἐπὶ τῆς ἀῤῥωστίας. Θερμόν. παράδοξον. ᾿Αριστοφάνης· ω θερμὸν ε ργον κᾀνόσιον καὶ παράνομον. Θέροσ. παρὰ τὸ θέρω, τὸ θερμαίνω. τὸ ἐν καιρῷ τοιούτῳ ο ν. Θέριστρον. τὸ δρέπανον. καὶ τὸ φακιόλιον *καὶ ἐπίβλημα θερινόν.* Θέσφατον. τὸ ἐκ θεοῦ προφήτευμα καὶ μάντευμα. Θέσπισμα. τὸ θεῖον δόγμα. Θεσπιδαὲς πῦρ. τὸ μηδικόν. Θεσπέσια. θεῖα. θαυμαστά. οἱονεὶ θεοπέσια τινὰ ο ντα, παρὰ τὸ πεσεῖν, η παρὰ τὸ ε πεσθαι τῷ θεῷ Θετόν. εἰσποιητὸν καὶ οὐ γνήσιον. Θέσκελα. θαυμαστὰ, θεῖα. οἱονεὶ θεοείκελα. theta.1037 Θεῖα. θαυμαστά. Θειλόπεδον. ὁ τόπος, ἐν ῳ αἱ σταφυλαὶ ἐξηραίνοντο. –ἐχῖνον ῥαγολόγον γλυκερῶν σίντορα θειλοπέδων. Θεῖον. τὸ θεάφιον. Θεοειδέσ. τὸ κατ' εἰκόνα λέγεται. Θέλημα. βούλησις ψυχῆς οι κοθεν ἀνακοπῆναι μὴ δυναμένη. η θέλημά ἐστιν ἐν καρδίᾳ στρεφόμενον, καὶ δι' ἐνεργείας καὶ μόνον φανερωθῆναι δυνάμενον. (῾Ρῆμα.) Θεατρίζειν. ἐν πομπῇ καὶ θεάτρῳ προπέμπειν. τοὺς γὰρ νικήσαντας καὶ ἡττήσαντας τοὺς πολεμίους ἐστεφανωμένους μετὰ τῶν αἰχμαλωτῶν καὶ τῶν λαφύρων διὰ μέσης η γον τῆς πόλεως δορυφοροῦντες καὶ εὐφημοῦντες. Θέλειν. ἀντὶ τοῦ δύνασθαι. theta.1038 Θελγομένων. ἀπατωμένων. κυρίως δὲ λέγει ἐπὶ τῶν ἡδυνομένων τοῖς ᾀ σμασι. Θέλγεν. ἐσκότιζεν. ἠπάτα. –ἀτὰρ ᾿Αχαιῶν Θέλγε νόον–. Θέμωσεν. τὸ η γγιζε. καὶ θαμίζειν τὸ ἐγγίζειν. ε νιοι δὲ ἐποίησαν παρὰ τὸ θεῖναι. Θεμιστεύειν. χρησμῳδεῖν. ἀπὸ τοῦ Θέμιν ἐσχηκέναι ποτὲ τὸ μαντεῖον πρὸ τοῦ ᾿Απόλλωνος. η θεμιστεύειν τὸ δικαίως δικάζειν, η δικαιοπραγεῖν. Θεοπραγεῖ. κατὰ θεὸν πορεύεται. Θεοκλυτῆσαι. θεὸν ἐπικαλέσαι.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

Θέρω. θερμαίνω. παρὰ τὸ θέω, τὸ τρέχω. τὸ γὰρ ταχὺ καὶ θερμὸν λέγει ει ναι. Θεσπιῳδεῖ. χρησμολογεῖ. Θεσπίζει. ὁρίζει. νομοθετεῖ. Θέσθω. εὐτρεπισάτω. theta.1039 Θέσθαι. θησαυρίσασθαι. οι ον· νῦν δ' οὐ τάρπη θέσθαι ἐπίσταμαι. θεσμὸν ὁ ᾿Ανακρέων τὸν θησαυρὸν καλεῖ. εἰς δὲ τὸ ῥητορικὸν λεξικὸν ἀντὶ τοῦ ὑποθήκην λαβεῖν.῾Υπερίδης ἀντὶ τοῦ κυρῶσαι καὶ προέσθαι. Θευσούμενοσ. δραμούμενος. οἱ δὲ ἀφίκοντο, ὁ μὲν ἀγωνιούμενος πυγμὴν, ὁ δὲ θευσούμενος στάδιον. Θέω. τὸ τρέχω. καὶ θέω τὸ βλέπω. καὶ θέα ἀντὶ τοῦ σκόπει καὶ βλέπε. Θέλγεν. ἐσκότιζεν. ἠπάτα. –ἀτὰρ᾿Αχαιῶν Θέλγε νόον–. Θεωθέν. τὸ πρὸς μείζονα δόξαν ὑψωθέν· οὐ μὴν τῆς οἰκείας φύσεως ἀλλοιωθέν. Θειάζω. τὸ θαυμάζω, ἐπαινῶ, δοξάζω. Θεῖεν. ποιήσαιεν. theta.1040 Θείνω. τὸ τύπτω. τὸ ¯θ¯ε¯ι δίφθογγον· ἀνεφάνη γὰρ τὸ ¯ε ἐν τῷ θέναρ καὶ θένω, τὸ τύπτω. Θείομεν. ἐμβαλοῦμεν. Θεῖον δύσονται ἀγῶνα. εἰς τὰ α για εἰσέλθοιεν. Θεῖ. ἀντὶ τοῦ τρέχει. καὶ θέει. Θεηλαθέν. παρ' αὐτά. (᾿Επίῤῥημα.) Θεμιτῶσ. νομίμως. Θεόθεν. ὑπὸ θεοῦ. Θεοειδῶσ. θείως. Τὸ Θ μετὰ τοῦ Η. (᾿Αρσενικόν.) Θηλυδρίασ. γυναικοειδὴς, η α νανδρος. παρὰ τὸ θῆλυς. τοῦτο παρὰ τὸ θῶ, τὸ τρέφω. Θηλυμανήσ. πόρνος. Θηλύμητρισ. πόρνος. theta.1041 Θήλυνοι. η συχοι. Θημών. ὁ σωρὸς τῶν δραγμάτων. καὶ κλίνεται θημῶνος. παρὰ τὸν θήσω μέλλοντα. Θήρ. τὸ λυμαντικὸν θηρίον. καὶ κλίνεται θηρός. Θηρευτήσ. κυνηγός. κυρίως ὁ σῦς καὶ λέοντας θηρεύων. παρὰ τὴν θήραν. Θηρολέξησ. ὁ τὰς λέξεις θηρώμενος. Θηρατήσ. λόγων ἐπιθυμητής. θηρευτὴς δὲ ζώων χερσαίων καὶ ἐναλίων. Θηρήτορασ. κυνηγούς. Θήσ. ὁ μισθωτός. καὶ κλίνεται θητός. θὶς δὲ ὁ σωρὸς, ¯ι, καὶ κλίνεται θινός. Θησαυρόσ. συναγωγὴ χρημάτων κεκρυμμένη. Θησαυρὸς ἀνέμων. οὐκ ἀποθῆκαι τινὲς, ἀλλ' ἡ ῥᾳδία κίνησις ἀπηνέμου τοῦ ἀέρος ο ντος. Θήψ. ὁ σκώληξ. καὶ κλίνεται θηπός. (Θηλυκόν.) Θηγάνη. ἡ ἀκόνη. σιδηροβρῶτι θηγάνῃ νεηκονής. theta.1042 Θῆκαι. αἱ σοροί. διὰ δὲ ξύλων ἀπορίαν τὰς θήκας τῶν πέριξ τεθαμμένων ἀνορύσσοντες, ἐκείναις εἰς τὰ ἀναγκαῖα ἐχρῶντο. Θηλαμόνοσ. τῆς οἰκίας. Θηλή. ὁ μαστὸς, η γαλοῦχος. Θήλεια. παρὰ τὸ θάλλειν καὶ γεννᾷν. ο θεν καὶ υ πομβρος νὺξ θήλεια καλεῖται. Θῆλυσ. παρ'῾Ομήρῳ ἐσχημάτισται ὡς πῆχυς. Ηρη θῆλυς ἐοῦσα. Θήρα καὶ θηρεία. ἡ θήρευσις. Θῆσσα. ἡ τροφός. Θητεία. ἡ μισθαρνεία. (Οὐδέτερον.) Θηκτόν. ἠκονημένον. Θῆλυ. τὸ θηλυκόν. καὶ θηλέας ι ππους οἱονεὶ θηλείας. καὶ θηλυτεράων τῶν θηλειῶν. Θήρευμα. α γρευμα. Θήρατρα. δίκτυα. παγίδες. theta.1043 Θηρίκλειον. ποτήριον ὑέλλινον. Θητώνιον. πλῆθος τῶν μισθωτῶν. η τὸ τοῖς μισθωταῖς διδόμενον. Θητικὸν πλῆθοσ. τὸ ἐπὶ μισθῷ δουλεῦον. Θῆτα. τὸ στοιχεῖον. παρὰ τὸ τὴν θέσιν τοῦ παντὸς μιμεῖσθαι, η τοι τοῦ οὐρανοῦ τὸ κυκλοτερὲς, καὶ τὸν διὰ μέσου α ξονα τῇ κατὰ τὸ μέσον μακρᾷ ε χει. (῾Ρῆμα.) Θήγω. τὸ ἀκονῶ. παρὰ τὸ θοῶ θηήγω καὶ θήγω, τουτέστι θοὸν καὶ ὀξὺν ποιῶ. Ομηρος· –ἐγὼ δ' ἐθόωσα παραστάς. θίγω δὲ τὸ ψαύω καὶ προσεγγίζω, ἰῶτα. Θηεῦντο. ἐθαύμαζον. ὑπερθέσει θέοντο, καὶ κατὰ συναίρεσιν τοῦ εο εἰς τὴν ευ δίφθογγον καὶ ἐκτάσει θηεῦντο. Θηεῖσθαι. θαυμάζεσθαι. θηῆσθαι δὲ ἀντὶ τοῦ θεᾶσθαι, ¯η. Θηήσαντο. ἐθαύμασαν. ἀπὸ τοῦ θεῶ, θεήσω. theta.1044 Θηλάζειν. ἐνεργητικῶς ἡμεῖς ἀντιλαμβανόμεθα τοῦ ῥήματος ἐπὶ τῶν παιδίων τῶν θηλαζόντων. Λυσίας δὲ παθητικῶς κέχρηται ἐπὶ γυναικὸς παρεχούσης γάλα. Θηρατεύεσθαι. ἀναβάλλεσθαι. Θηρώμενοι. ἀντὶ τοῦ ζητοῦντες. καὶ τιμὴν ἐκ τούτου παρὰ τῶν α λλων θηρώμενοι. καὶ θηρώμενον ἀντὶ τοῦ ἀνιχνεύοντα. Θηρῶντεσ. ἐπιτηροῦντες. Θῆσθαι. ἀμέλγειν. Θήσομαι. ὁρίσω, ποιήσω, ἀναδείξω. Θήσειν. ποιήσειν. Θητεύειν. ἐπὶ μισθῷ δουλεύειν. Τὸ Θ μετὰ τοῦ Ι. (᾿Αρσενικόν.) Θίασοσ. ὁ χορός. σύλλογος μαθητῶν. Θιασώτησ. χορευτής. theta.1045 Θίασοσ. τὸ ἀθροιζόμενον πλῆθος ἐπὶ τιμῇ θεοῦ. ου τως Δημοσθένης καὶ Ξενοφῶν. Ιων δὲ ἐπὶ παντὸς ἀθροίσματος τάττει τὸ ο νομα. θιασῶται δὲ οἱ κοινωνοῦντες τοῦ θιάσου. ου τως᾿Ισαῖος. (Θηλυκόν.) Θὶν καὶ θίσ. ὁ σωρός. καὶ κλίνεται θινός. Θὶν καὶ θίσ. ὁ αἰγιαλός. καὶ κλίνεται θινός. Θίβη.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

κιβώτιον ἐκ φυλλῶν πεπλεγμένον καὶ κοφινῶδες. Θίσβη. κύριον. καὶ ὁ σωρός. Θίς. ὁ αἰγιαλός. θηλυκόν. παρὰ τὸ θέω, τὸ τρέχω. ἐν γὰρ τῷ αἰγιαλῷ θέουσι καὶ τρέχουσι τὰ κύματα. η παρὰ τὸ θένω, τὸ τύπτω, γίνεται θίς. σημαίνει καὶ τὸν σωρὸν ἀρσενικῶς. παρὰ τὸ θῶ, τὸ τιθῶ, θίς. Θιγγάνειν. ἐγγίζειν, α πτεσθαι. Θίγειν. ψαῦσαι. ἐγγίσαι. πολλὰ σιδηρείης χερσὶ θίγοντα μάχης. Ιτ', ἀξιώσατ' ἀνδρὸς ἀθλίου θίγειν. πείθεσθε, μὴ δείσητε. theta.1046 Τὸ Θ μετὰ τοῦ Λ. (᾽Αρσενικόν.) Θλαδίασ. ὁ εὐνοῦχος. ὑποβάλλει τοίνυν ὁ θλαδίας τὴν γυναικωνῖτιν φάλαγγα κατηγορῆσαι τοῦ᾽Αετίου κατὰ βασιλέως ἐμμελετᾷν. (Θηλυκόν.) Θλίψεισ. φυλακαὶ, ἁλύσεις, ἐξορίαι, καὶ ο σα τοιαῦτα. (῾Ρῆμα.) Θλᾷ. ἀντὶ τοῦ θλάττει. Θλίβεται. πιέζεται, ὡς ἀπὸ σταφυλῆς. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀθυμούντων. Τὸ Θ μετὰ τοῦ Μ. Θμοῦϊσ. ο νομα θηλυκόν. Τὸ Θ μετὰ τοῦ Ν. Θνητόσ. ὁ φθαρτός. Θνῆσισ. ἡ φθορά. παρὰ τὸν θάνατον γέγονε. θανῶ, θανήσω, θανητὸς καὶ θνητὸς καὶ θνῆσις. Θνησείδιον. τὸ θνησιμαῖον. theta.1047 Θνησιμαῖον. τὸ νενεκρωμένον. Θνητόν. οὐ πᾶν τὸ σῶμα, ἀλλὰ τὸ ζῶον πνοὴν ε χον χωρισθῆναι δυναμένην. Θνήσκω. ..... Τὸ Θ μετὰ τοῦ Ο. (᾽Αρσενικόν.) Θόλοσ. οι κημα στρογγυλοειδές. ἀπὸ τοῦ θεῖν. ου τως᾽Αλέξανδρος. θολὸς δὲ τὸ τῆς σηπίας μέλαν. Θολερόσ. παρὰ τὸ θολὸς θολερός. Θόλοσ. τόπος, ε νθα ἐδείπνουν οἱ πρυτάνεις. διὰ τὸ οἰκοδομεῖσθαι αὐτὸν στρογγύλον. Θορίκιοσ. κύριον. Θόρηξ. ὁ α κρατος οι νος. Θόρυβοσ. φόβος μετὰ φωνῆς κατεπείγων, η ταραχή. Θορὸς η θόροσ. ἡ ε κκρισις τοῦ σπέρματος. ἀπὸ τοῦ θορῶ, τὸ ὁρμῶ. ὁ μετὰ ὁρμῆς πεμπόμενος. Θοόσ. ὁ ταχύς. παρὰ τὸ θέω, τὸ τρέχω. ἐξ ου καὶ τὸ θηλυκὸν θοή. theta.1048 Θοκρόσ. τεταραγμένος. Θοῦροσ. ὁρμητικός. πολεμικώτατος. οἱονεὶ ὁ θοῶς ὀρούων. η παρὰ τὸ θέρω, τὸ θερμαίνω, γίνεται θόρος καὶ θοῦρος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς τοῦ πυρὸς ὁρμῆς. καὶ θορεῖν τὸ πηδᾷν. Θοῦλισ. κύριον. ου τος ἐβασίλευσε πάσης Αἰγύπτου καὶ ε ως τοῦ ὠκεανοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ ἰδίου ὀνόματος μίαν τῶν ἐν αὐτῇ νήσων ἐκάλεσε Θοῦλιν. ἐπαρθεὶς δὲ τοῖς κατορθώμασι παραγέγονε εἰς τὸ μαντεῖον τοῦ Σαράπιδος καὶ θυσιάσας ἐρωτᾷ ταῦτα· Φράσον ἡμῖν, πυρισθένη, τίς πρὸ τῆς ἐμῆς βασιλείας ἐδυνήθη τοιαῦτα, η τίς ε σται μετ' ἐμέ. καὶ ἐδόθη αὐτῷ χρησμὸς ε χων ου τως· Πρῶτα θεὸς, μετέπειτα λόγος καὶ πνεῦμα σὺν αὐτοῖς. σύμφυτα δὲ ταῦτα καὶ εἰς ε ν ἰόντα. ου κράτος αἰώνιον. ὠκέσι ποσὶ βάδιζε, θνητὲ, α δηλον διανύων βίον. καὶ ἐξελθὼν ἐκ τοῦ μαντείου ὑπὸ τῶν ἰδίων ἐσφάγη ἐν τῇ τῶν Αφρων χώρᾳ. theta.1049 Θόωκοι. οἱ θρόνοι. Θόασ. κύριον. παρὰ τὸ θέω, τὸ τρέχω· ταχὺς γὰρ η ν ὁ Θόας. ἐξ ου καὶ τὸ θεός. καὶ τρέχει ὁ θεός; οὐχὶ, ἀλλὰ πάντη καὶ πανταχοῦ πάρεστι. τὸ ¯θ¯ο μικρόν. διὰ τί; ἐκ τοῦ θέω, τὸ τρέχω. (Θηλυκόν.) Θοάσ. ταχυτάτας. καὶ Ομηρος· –θοὰς ἐπὶ νῆας᾽Αχαιῶν. Θοίνη. ἡ εὐωχία. παρὰ τὸ θῶ ῥῆμα, ο ἐστι τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων. ὁ μέλλων θώσω. ῥῆμα ο νομα θώνη καὶ τροπῇ τοῦ ¯ω εἰς ¯ο¯ι θοίνη. ὡς ἀγκὼν, ἀγκώνη καὶ ἀγκοίνη. Θόκη. κύριον. παρὰ τῷ᾽Ιωσήπῳ. Θοκόα. ο νομα πόλεως. παρὰ᾽Ιωσήπῳ. Θορή. ἡ γονὴ, τὸ σπέρμα. Θοῦρισ. ἡ ἀσπίς. παρὰ τὸ θύειν, θύρις καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ο, θοῦρις. Θούριδοσ. ἐνθουσιαστικοῦ, ἐνθέρμου. θούριδος μέμνησθε ἀλκῆς. theta.1050 Θοΐα. ζεῦγος ἡμιόνων. (Οὐδέτερον.) Θοιμάτιον. τὸ ἱμάτιον. Θολῶδεσ. τεταραγμένον. Θούριον. ὁρμητικόν. καὶ ο νομα ε θνους. καὶ θοῦρον καὶ θούριος ἐπὶ ἀρσενικοῦ. θοῦρος ἀνὴρ ε θετο. η τοι πηδητικὸς, ταχὺς, πολεμικώτατος. –θούριος Αρης ε σπασεν᾽Αργείην καὶ Λακεδαιμονίην. Θοάζετε. κατὰ διάλυσιν ἀντὶ τοῦ θάσσετε. η θοῶς προκάθησθε. Σοφοκλῆς· τίνας πόθ' ε δρας τὰς δέ μοι θοάζετε. Θορυβούντων. ταραττομένων. θορυβούντων δὲ τῶν Γετῶν. Θορεῖν. πηδᾷν. ὁρμᾷν. καὶ θορόντες. Θοριχθῆναι. μεθυσθῆναι. θωρηχθῆναι δὲ ἀντὶ τοῦ ὁπλισθῆναι, μέγα καὶ ¯η. theta.1051 Τὸ Θ μετὰ τοῦ Ρ. (᾽Αρσενικόν.) Θρασυκάρδιοσ. αὐθάδης, τολμηρός. Θρασύσ. παρὰ τὸ θέρω, τὸ θερμαίνω, ὁ μέλλων αἰολικῶς θέρσω. καὶ ἐξ αὐτοῦ θερσὺς καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ ε εἰς α καὶ κατὰ ὑπερβιβασμὸν θρασύς. οἱ γὰρ θρασεῖς καὶ θερμοί. Θρᾷξ, Θρᾳκός. ἐξ ου καὶ τό· Θρήϊκες ἀκρόκομοι– καὶ κατὰ συναίρεσιν Θρᾷξ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

καὶ Θρᾷκες. καὶ πάντα τὰ ἀπ' αὐτῶν συγκείμενα θηλυκὰ διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται, οι ον Θρήϊσσα γυνή. καὶ τὸ Θρᾴκη δὲ ε χει τὸ ¯ι. Θρακίασ. κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ς, θρασκίας καὶ θρασκέας. Θρασύχειρ. τολμηρός. Θρανίτησ. ὁ πρὸς τὴν πρύμναν καθήμενος. ζυγίτης δὲ ὁ μέσος, καὶ ὁ πρὸς τῇ πρώρᾳ θαλάμιος. theta.1052 Θραΐξ. ὁ Θρᾴξ. Θρῆσκοσ. ὁ ἑτερόδοξος. Θρίπεσ. οἱ σκώληκες. Θρῆνυσ. τὸ ὑποπόδιον. Θρήϊκεσ. οἱ Θρᾷκες. Θρήξονοσ. κύριον. Θρῆνοσ. παρὰ τὸ θραύειν τὸν νοῦν. θρᾶνος καὶ θρῆνος. η παρὰ τὸ θέρειν, ο ἐστι καίειν τὸν νοῦν. Θρίναξ. τὸ τοῦ σίτου πτύον. Θρίαμβοσ. ἡ ἐπίδειξις, ἡ πομπὴ, καὶ τὸ σεμνύνεσθαι ε ν τισι πόλεσιν *ἐπὶ νίκῃ πολέμου.* Θριοβόλοι. οἱ ἀπὸ ψήφου μάντεις. Θροῦσ. θόρυβος. α σημος λαλιὰ, ταραχή. Θρόμβοσ. πεπηγὸς αι μα. Θρόνοι. δυνάμεις α γιαι, ἀχώριστοι θεοῦ. Θρύλλοσ. ψιθυρισμός. ὁμιλία μὴ φανερῶς γενομένη. ἡ γὰρ τῶν βαρβάρων ἐγχείρησις θρύλλον οὐκ ἐνεποίησεν ἡμῖν. theta.1053 Θρωσμόσ. ὁ ὑψηλὸς τόπος. (Θηλυκόν.) Θρυαλλίσ. τὸ περικαιόμενον τοῦ ἐλλυχνίου. ε στι δὲ καὶ βοτάνη πρὸς λύχνον ἁρμόζουσα. ἀπὸ τοῦ θέρω καὶ τοῦ α λλω θεραλλὶς, καὶ ὑπερβιβασμῷ καὶ τροπῇ τοῦ ¯ε εἰς ¯υ θρυαλλίς. Θραῦσισ. φθορά. θάνατος. η πτῶσις. Δαβίδ· καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις. Θρᾶττα. δούλη Θρᾳκική. Θρῆσσα. γυνὴ ἐκ Θρᾴκης. θρῖσσα δὲ ει δος ἰχθύος, ¯ι. Θρησκεία. ἡ λατρεία, η ζῆλος περὶ τὴν πίστιν. παρὰ τὴν Θρᾳκῶν ἐπιμέλειαν τὴν πρὸς τὸ θεῖον. ου τοι γὰρ πρῶτον ἐξεῦρον τὴν περὶ τὸ θεῖον ε ννοιαν. η παρὰ τὸ τοὺς θεοὺς ἀρέσκεσθαι, ο ἐστιν ἐξευμενίζεσθαι. η θρησκεία τὸ ὁποιονοῦν σέβας, ει τε εἰς θεὸν ει τε εἰς δαίμονας· μᾶλλον δὲ εὐσέβεια λέγεται εἰς θεόν. Θριδακίνη. τὸ μαιούλιον. Θρίαι. αἱ μαντικαὶ ψῆφοι. theta.1054 πολλοὶ θριοβόλοι, παῦροι δέ τε μάντιες α νδρες. οἱονεὶ τρίαι ου σαι. τρεῖς γάρ εἰσι τὸν ἀριθμόν. Θρινακία. ἡ Σικελία. παρὰ τὸ ἐκ τριῶν συγκεῖσθαι α κρων, οἱονεὶ τρινακία τὶς ου σα. τρία γὰρ ἀκρωτήρια ε χει ἡ Σικελία· Λίβαιον, Πάχυνον, Πέλωρον. Θρύψισ. ἡ βλακεία. ἡ τρυφή. (Οὐδέτερον.) Θρανίδιον. ει δος δίφρου. Θράνιον, θράνος καὶ θράνια. τὰ ταπεινὰ τινὰ δίφρια καὶ ὑποπόδια λέγονται. καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ θρῆνυς, ἐφ' ῳ ἱστάμενοι οἱ ἀπαγχόμενοι ἀρτῶσιν ἑαυτοὺς λακτίζοντες αὐτά. ̓Αριστοφάνης· ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου. Θράνον. τὸ ὑποπόδιον, ο που ἐκτείνεται τὰ δέρματα. †Θρυματίσ. κρηπίς.† †Θρύοσ. πόλις ̓Αρκαδίας.† †Θροννύεται. τὸ ὀχεύεται.† theta.1055 †Θρυγονᾷν. ξύειν.† †Θρυλλεῖν. συνεχῶς λέγειν.† Θρέπτα. τροφεῖα. Θρία. τὰ φύλλα τῆς συκῆς. Θριγκίον. περίφραγμα. Θριπηδέστατον. βεβρωμένον ὑπὸ θριπῶν καὶ σκωλήκων, ἐπειδὴ εἰς τρία διέσχισται. Θράττειν. ἐνοχλεῖν, νύσσειν, κινεῖν, δυσωπεῖσθαι, ὑφορᾶσθαι. Θρανεύεται. ἐκταθήσεται.̓ Αριστοφάνης· ἡ βύρσά σου θρανεύσεται. Θρέξασ. πηδήσας, δραμών. καὶ θρέξασκον ἀντὶ τοῦ ε τρεχον καὶ ἐχόρευον. Θρέψασ. σημαίνει δύο· τὸ πήξας, ὡς τό· η μισυ μὲν θρέψας γλευκοῖο γάλακτος. καὶ τὸ σύνηθες. Θρησκεύει. θεοσεβεῖ. ὑπηρετεῖ τοὺς θεούς. theta.1056 Θριαμβεύσασ. δημοσιεύσας. Θριάζειν. τὸ φυλλολογεῖν. θρία γὰρ τὰ φύλλα τῆς συκῆς. Θροηθέντεσ. θορυβηθέντες. Θροεῖσθαι. ταραχίζεσθαι. Θρύπτεται. χαυνοῦται, μαλακίζεται. Θρυλλίζω. ψιθυρίζω. †τὸ συστρέφω.† παρὰ τὸ θραύω, θραυλίζω. κάλλιον δὲ ἀπὸ τοῦ θρύλλω. Θρῴσκω. τὸ πηδῶ. ὁ μὲν Δίδυμος χωρὶς τοῦ ¯ι, λέγων αὐτὸ, ὡς ἀπὸ τοῦ μεθύω, μεθύσω, μεθύσκω, ου τως καὶ ἀπὸ τοῦ θωρῶ, θωρίζω, θωρισμὸς, καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν τοῦ ¯ο εἰς τὸ ¯ω θρωϊσμὸς, καὶ κατὰ συναίρεσιν τοῦ ¯ο καὶ ¯ι θρῳσμός. σημαίνει δὲ τὸν ὑψηλὸν τόπον. καὶ ἐξ αὐτοῦ θρῴσκω. theta.1057 Θριαμβεύοντι. φανεροῦντι. κατάδηλον ποιοῦντι. καὶ ὁ ̓Απόστολος· τῷ δὲ θεῷ χάρις τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ Χριστῷ. Θρασέωσ. τολμηρῶς. Θρεττανελώ. η χος κιθάρας. Θρέττε. ἀντὶ τοῦ θαῤῥαλέον καὶ ἀνδρεῖον καὶ θρασύ. Θρῄκηθεν. ἀπὸ Θρᾴκης. Θρῄκηθεν α κτον. Θρυπτικῶσ. βλακικῶς. χαύνως. μαλακῶς. Τὸ Θ μετὰ τοῦ Υ. (̓Αρσενικόν.) Θυάδεσ. ὁρμητικοί. Θυγατριδοῦσ. ὁ υἱὸς τῆς θυγατρός. Θυηπόλοσ. ὁ ἱερεύς. ὁ περὶ τὰς θυσίας πολῶν καὶ ἀναστρεφόμενος. Θύλακοσ. ἡ ἀρτοθήκη.̓ Αριστοφάνης· ὡς α λφιτ' οὐκ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΠΤΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ε νεστιν ἐν τῷ θυλάκῳ. theta.1058 Θυέεσσι. θυμιάμασι θυσιῶν. ε στι θύω, θυόεις θυόεντος θυόεσι, καὶ τροπῇ θυέεσσιν. ε ρχεο σὺν θυέεσσιν. Θυμολέων. ὁ τὴν ψυχὴν θυμώδης. Θυμήρησ. ἡδὺς, ἀρέσκων. Θυμόσοφοσ. εὐμαθὴς, εὐφυής. Θυμελικοί. οἱ ἐν ὑποκρίσει τὴν τέχνην ἐπιδεικνύμενοι. Θυμβροφάγοσ. ὁ δριμέα ἐσθίων καὶ πικρά. τοιοῦτον γὰρ τὸ θύμβρον λάχανον. Θυμόσ. ζέσις τοῦ καρδίου αι ματος. καὶ ο ρεξις ἀντιλυπήσεως. γίνεται δὲ ἐξ ἀναθυμιάσεως τῆς χολῆς η ἀναθολώσεως· διὸ καὶ χολὴ καὶ χολὸς λέγεται. ε στι δὲ καὶ ὁ θυμὸς ο ρεξις ἀντιτιμωρήσεως. ἀδικούμενοι γὰρ νομίζοντες ἀδικεῖσθαι θυμούμεθα, καὶ γίνεται τότε μικτὸν τὸ πάθος ἐξ ἐπιθυμίας καὶ θυμοῦ. τοῦ δὲ θυμοῦ ει δη τρία· ὀργὴ, μῆνις, κότος. θυμὸς μὲν γὰρ ἀρχὴν καὶ κίνησιν ε χων ὀργὴ καὶ χολὴ καὶ χολὸς λέγεται· μῆνις δὲ χολὴ ἐπιμένουσα η γουν theta.1059 μνησικακία· ει ρηται δὲ παρὰ τὸ μένειν καὶ τῇ μνήμῃ παραδίδοσθαι· κότος δὲ ὀργὴ ἐπιτηροῦσα καιρὸν εἰς τιμωρίαν· ει ρηται δὲ παρὰ τὸ κεῖσθαι. Θυμόσ. ὀργὴ τοῦ κακῶσαι τὸν παροξύναντα. η ε ξαψις καὶ ἀναθυμίασις ὀξεῖα τοῦ πάθους. η ὁρμὴ ἐπιθυμίας ἡμέρου ψυχῆς, κατ' ἐξοχὴν ἀμύνης. Θυμοῦ φύσις ἐστὶ, τὸ τοῖς δαίμοσι μάχεσθαι, καὶ ὑπὲρ ἡστινοσοῦν ἡδονῆς ἀγωνίζεσθαι. Θυμὸσ ει ρηται οἱονεὶ θύεμος τὶς ω ν, ἀπὸ τοῦ θύειν, ο ἐστιν ὁρμᾷν. σημαίνει δὲ πέντε· τὴν ὀργὴν, οι ον· θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέων– τὴν ψυχὴν, ὡς τό· μελιηδέα θυμόν. τὴν ἐπιθυμίαν, ὡς τό· ει ξας ῳ θυμῷ– τὸν λογισμόν· –ε τερος δέ με θυμὸς ἀνῆκε. τὴν ὁμόνοιαν, ὡς τό· –ε να θυμὸν ε χοντες. theta.1060 Θύμοσ. βοτάνη εὐτελής. Θυοσκόοσ. ὁ μάντις, ὁ ἱερεὺς, ὁ μεριστὴς, ὁ ἀπὸ τῶν θυομένων κοῶν, ο ἐστι νοῶν, τὸ μέλλον. Θυοσκόποσ. ὁ διὰ τῶν θυμάτων μαντευόμενος. Θυόεισ. ὁ τεθυμιασμένος οι κος. Θυρεόσ. ἀσπὶς, σκουτάριον. Θυραῖοσ. ὁ ε ξωθεν τῆς θύρας. Θύρσοσ. κύριον. καὶ ἡ Βάκχη. καὶ ἡ ῥάβδος η κλάδος ἐλαίας. τοῦ Χρυσοστόμου· οὐ θύρσον φέρων, οὐ δᾷδα κατέχων. Θύσανοι. οἱ κροσσοί. παρὰ τὸ θύω, τὸ ὁρμῶ, ὁ μέλλων θύσω, καὶ ἐξ αὐτοῦ θύσανος καὶ θυσανόεις. Θυσανωτόσ. χιτὼν ὁ κροσσωτός. Θυώδησ. ἀπὸ τοῦ θύω, τὸ θυμῶ. σημαίνει δὲ ὁ τεθυμιασμένος οι κος. Θυωρίτησ. ὁ τραπεζοφύλαξ. (Θηλυκόν.) Θυωρόσ. κυρίως ἡ τράπεζα. παρὰ τὸ τὰ θύη θεῶν δέχεσθαι. †Θυέστησ. ου τὰς ν´ θυγατέρας καὶ τὰς αἰχμαλώτιδας ἐμίγη ὁ῾Ηρακλῆς.† theta.1061 †Θυννεία. ἡ τῶν θύννων α γρα.† †Θυάσ. ἡ Βάκχη.† †Θυηλή. ἡ διὰ θυμάτων μαντεία.† Θυγάτηρ. παρὰ τὸ θύειν καὶ ὁρμᾷν κατὰ γαστρός. λέγουσι γὰρ κινεῖσθαι ταχέως τὰ θήλεα ἐν τῇ γαστρὶ ο ντα. †Θύμεται. η δεται.† Θυγατριδή. ἡ ἐγγόνη, ο ἐστι τῆς θυγατρὸς θυγάτηρ. Θυάτειρα. ο νομα τόπου. καὶ Θυατειρηνός. Θύελλα. ἀνέμου συστροφή. παρὰ τὸ θύω, τὸ ὁρμῶ, ἀφ' ου καὶ θύνω, παράγωγον γίνεται θύελλα, ὡς ἀπὸ τοῦ α ω, τὸ πνέω, α ελλα. Θυείαν. ι γδην. σὺν δὲ θυείαν ευ πετρον, καὶ τὰν κρειοδόχον σκαφίδα.᾿Αριστοφάνης· –θυΐειαν ἑσπέρας ὑπερφυᾶ τὸ μέγεθος εἰσηνέγκατο· καὶ τρίβειν ἐν αὐτῇ τὰς πόλεις βούλεται. theta.1062 ε στι δὲ ἀγγεῖον, εἰς ο ἐμβάλλοντες ἀρτύματα τρίβομεν καὶ λειοῦμεν. Θυηλαί. αἱ ἀπαρχαί. αἱ θυσίαι. κυρίως δὲ οἱ θύλακοι, εἰς ου ς τὰ θυμιάματα ἐμβάλλεται. Θυμηδία. τέρψις, χαρά. Θυμαρέα. τὴν ψυχὴν ἀρέσκουσαν. καὶ θυμάρεια, ἡ ἀρέσκουσα. Θυμοβαρήσ. τὴν ψυχὴν ἀλγυνομένη. Θύμβρα. τόπος τῆς᾿Ιλίου ἀπὸ Θύμβρης τινός. η Θύμβρις ο νομα τόπου καὶ πεδίον τί. Θυμέλη. ἡ τοῦ θεάτρου. μέχρι νῦν ἀπὸ τῆς τραπέζης ὠνόμασται, διὰ τὸ ἐπ' αὐτῆς τὰ θύη μερίζεσθαι, τουτέστι τὰ θυόμενα ἱερεῖα. τράπεζα η ν, ἐφ' η ς ἑστῶτες ἐν τοῖς ἀγροῖς η δον, μήπω τάξιν λαβούσης τραγῳδίας. Θύραι οὐρανοῦ. ἡ α νωθεν χορηγία. Δαβίδ· καὶ θύρας οὐρανοῦ ἀνέῳξε. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ταμιείων. Θυσανόεσσα. ἡ κροσσωτοὺς ε χουσα, θυσανόεσσα ἐσθής. theta.1063 (Οὐδέτερον.) Θυΐδιον. ἡ ι γδη. Θύϊνα. ἐπὶ Ζήνωνος βασιλέως εὑρήθη ἐν Κύπρῳ τὸ λείψανον Βαρνάβα τοῦ᾿Αποστόλου· ε κειτο δὲ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ τὸ κατὰ Ματθαῖον α γιον εὐαγγέλιον ε χον πτυχία θύϊνα. Θυλήματα. πέμματα, ἀπαρχὰς, α λφιτα, α ε μιγον οι νῳ καὶ ἐλαίῳ εἰς θυσίαν ἀναφέροντες. Θυμοφθόρα. τὰ τὴν

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ψυχὴν φθείροντα. Θυμαλγέα. τὰ τὴν ψυχὴν λυποῦντα. Θύμβρον. λάχανον, ο περ ἐστὶ δριμὺ καὶ πικρόν. Θυμῆρεσ. καταθύμιον. καὶ θυμηρέστερον τὸ ἡδύτερον. Θυμάτιον. τὸ μικρὸν θῦμα καὶ εὐτελές. Θυμικόν. ὀργίλον. Θυρηβόλιον. ἡ ε παυλις. θυρημόλιον τὶ ο ν. *γράφεται καὶ θυριοβόλιον.* theta.1064 Θύσθλα. τὰ κλαδία. Θυστήριον. τὸ ὁρμητήριον. Θύστιον. πόλις τῆς Αἰτωλίας. τινὲς Θύτιον α νευ τοῦ ς. Θυοδόκα. τὰ δεχόμενα τὰ θυμιάματα. καὶ θυοδόκα σκεύη ἐπέφερον. Θυηπολοῦσι. περιπολοῦσι, διὰ θυσιῶν ὑπισχνούμενοι τὸν θεὸν ἐξιλάσκεσθαι. Θυμιώμενοσ. Θυόμενοσ. θύω τὸ ὁρμῶ. Θυροκρουστεῖν. τὸ θυροκτυπεῖν. Θύω. τὸ σφάζω καὶ ἱερουογῶ. Θυμμένον. τὸ ὑπὸ πυρὸς βεβλημένον καὶ κεκαυμένον. καὶ παρὰ γεωργοῖς αἱ ὑποκεκαυμέναι α μπελοι ὑπὸ πάχνης ἐντεθυμμέναι καλοῦνται. Θῦσαι. τὸ κακῶσαι τῷ καπνῷ τοῦ πυρὸς τὰς μελίσσας. theta.1065 Θύραθεν. τοὺς ε ξω. Θύραζε. ε ξω τῆς θύρας. Θύρηφιν. ε ξωθεν, ε ξω. Τὸ Θ μετὰ τοῦ Ω. (Ἀρσενικόν.) Θῶκοσ. ὁ θρόνος. παρὰ τὸ θῶ ῥῆμα, ο σημαίνει κατὰ ἀντίφρασιν τὸ ἑδραῖον, ὁ μέλλων θώσω, γίνεται θῶκος, ἡ τοῦ θύειν ἡμᾶς ἐπέχουσα καθέδρα. τὸ δὲ θῶ γέγονε παρὰ τὸ θοῶ, ἀφ' ου τὸ θοάζω. ὡς βοῶ βοάζω. καὶ νύκτα θοὴν τὴν ἑδραίους ἡμᾶς ποιοῦσαν, καὶ δαῖτα θοήν· τὸ γὰρ θοὸν δηλοῖ τὸ ἑδραῖον καὶ ἀσφαλὲς καὶ ἰσχυρόν. Θωμᾶσ. κύριον. ἑρμηνεύεται δὲ δίδυμος, η δισταγμὸς, η διστάζων τοῖς λογισμοῖς. theta.1066 Θωμοί. οἱ τῶν πυρῶν η τῶν σπερμάτων σωροὶ, η σωροὶ ξύλων. Θὼν, Θῶνοσ. κύριον. Θώραξ. χιτὼν σιδηροῦς περὶ τὸ στῆθος κείμενος, η πύργος, η τὸ στῆθος. παρὰ τοῦ τὸ θεῖον ὠρεῖν, τουτέστι φυλάττειν τὸ διανοητικὸν, ο ἐστιν ἐν ἡμῖν θεῖον. η παρὰ τὸ θορῶ, τὸ πηδῶ· πηδώσης γὰρ τῆς καρδίας, ἀπὸ ταύτης κινοῦνται καὶ τὰ λοιπὰ μέλη. Ομηρος καὶ θώρηξ. Θώσ. ὁ λυκοπάνθηρος. καὶ κλίνεται θωός. ταχεῖς γὰρ εἰσὶ καίπερ βραχυσκελεῖς ο ντες. Θωϋκτήρ. ὑλακτικός. ὡς· α λλός τις κύων θωϋκτήρ. Θώψ. ὁ κόλαξ. καὶ κλίνεται θωπός. Θώμιγξ. τοῦ Ψελλοῦ· θώμιγξ σπάρτος καννάβινος· θηβάνης α νεμός τις. theta.1067 †Θῶνοσ. θημών. σωρεία.† Θώραξ. παρὰ τὸ θῶ, τὸ ἀπολαύω. τὸ ἀπολαυστικὸν μέρος τοῦ σώματος. τὸ δὲ θῶ πολυσήμαντόν ἐστι. (Θηλυκόν.) Θωή. ἡ ζημία. Θώμιγξ. τὸ λεπτὸν σχοινίον. Θωπεία. ἡ κολακεία. (Οὐδέτερον.) Θώκνειον. ο νομα τόπου. Θωρακεῖον. τὸ τεῖχος. Θωρακίοισ. προμαχῶσι. δρυφάκτοις η λωρικίοις. μέχρι μέν τινος ὑποπτηχότες τοῖς θωρακίοις ἠρέμουν. Θῶ. τὸ ἀπολαύω. ἐξ ου καὶ θώραξ, τὸ ἀπολαutheta.1068 στικὸν μέρος τοῦ σώματος, τὸ ἀπὸ τραχήλου μέχρι τῶν αἰδοίων καθῆκον κῦτος, ο καὶ ο λμος καλεῖται. Θῶ. τὸ κατασκευάζω. ἐξ ου καὶ θεός. Θῶ. τὸ τρέφω. ἐξ ου καὶ θοίνη, ἡ εὐωχία. Θῶ. τὸ θηλάζω. ἐξ ου καὶ θηλή. Θῶ. τὸ ἑδραιῶ. ἐξ ου καὶ θῶκος, ὁ θρόνος. Θῶ. τὸ τίθημι. ἐξ ου καὶ θὶς, ὁ σωρός. Θῶ. τὸ ζημιῶ. ἐξ ου καὶ θωὴ, ἡ ζημία. †Θωθείσ. μεθυσθείς.† †Θωκεῖ. κάθηται.† Θωμίζω. κεντρίζω, σχοινίοις δεσμῶ. Θωρήσσεσθαι. θωρήσσετο· θωρήξασθαι· θωρηχθεὶς καὶ θωρηχθῆναι τὸ καθοπλισθῆναι. θωριχθῆναι δὲ τὸ μεθυσθῆναι, καὶ θωρίσtheta.106 σειν, ι. καὶ ἀκροθώρικας τοὺς ἀκρομεθύσους ἐκάλουν. κέχρηται δὲ τῇ λέξει καὶ ὁ Ἀνακρέων· ω στε θωρακισθῆναι. οι ον τὸ θώρακα πληρῶσαι. θώραξ γὰρ τὸ στῆθος. διὰ τὸ θερμαίνειν ου ν τὸ στῆθος θωρίσσειν λέγεται τὸ μεθύειν. theta.1070 Θωπεύει. καλακεύει, ἀπατᾷ. θωπεύεις δεσποτικὴν ὀδύνην. †Θωτάζει. σκώπτει.† †Θωΰσει. βοᾷ.† Θωΰσσοντεσ. ὑλακτοῦντες. καὶ θώϋξεν ἀντὶ τοῦ ἐβόησεν. καὶ θωϋκτὴρ κύων, ὁ ὑλακτικός. iota.1077 Ι. iota.1077 Τὸ Ι μετὰ τοῦ Α. (Ἀρσενικόν.)᾿Ιακώβ. κύριον.᾿Ιαβείμ. κύριον.᾿Ιαβὶν δὲ, ¯ι¯.᾿Ιάειροσ. κύριον. ᾿Ιαζάρτησ. ὁ Τάναϊς ποταμός. ᾿Ιακώβ. κύριον. πτερνιστὴς ἑρμηνεύεται. Ιακχοσ. ὁ Διόνυσος, η ἑορτή. παρὰ τὴν ἰαχὴν τὴν ἐν ταῖς χορείαις, τουτέστι τὴν βοὴν, γέγονεν ι ακχος πλεονασμῷ τοῦ κ.᾿Ιάλεμοσ. η χος. βοή. θρῆνος. ἀπὸ τοῦ ἰάχω. τοῦτο παρὰ τὸ ι α, ο σημαίνει τὴν φωνήν. ε στιν ι ημι, ἐκ τούτου γίνεται ι ηος, ἐκ τοῦ ι ηος γίνεται iota.1078 ἰήεμος διὰ τοῦ ¯ε κατὰ τὴν περίληψιν, ει τα κατὰ τροπὴν τοῦ ¯η εἰς ¯α ἰάεμος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ, ἰάλεμος, καὶ ἰηλεμῆσαι. ἐν α λλοις δὲ ευ ρον

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἐγὼ τὸ ἰάλεμος παρὰ τὸ ἐπὶ τοῖς ὀλωλόσιν ι αν φέρειν, ο ἐστι φωνὴν η βοήν. Ιαμβοσ. στίχος ποδῶν ε ξ δισύλλαβος.᾿Ιαμβοφάγοσ. ὁ λοίδορος. ἐπειδὴ ι αμβος ε μμετρός ἐστι λοιδορία.᾿Ιανοκρήδεμνοσ. ὁ στέμμα ἐξ ι ων φορῶν.᾿Ιόσ. τὸ φάρμακον. ἐκ τοῦ ἰάω ἰῶ, τὸ θεραπεύω. ἰὸς δὲ τὸ βέλος δασύνεται, ἐκ τοῦ ι ημι, τὸ πέμπω. ου τως ευ ρον παρὰ τῷ Τζέτζῃ.᾿Ιάπυξ. α νεμος ἐλαφρὸς, η ο νομα τόπου. iota.1079 * ᾿Ιασούβ. κύριον. ἑρμηνεύεται δὲ ἐπιστρέφων.*᾿Ιαπετόσ. παρὰ τὸ ι πτω, τὸ βλάπτω, ἰπετὸς καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἰαπετός. Ιασπισ. λίθος πολυτελής. Ιασοσ. παρὰ τὸν ἰάσω μέλλοντα, ἐξ ου καὶ τὸ ἰάσομαι γίνεται. η ο τι τὰ διὰ τοῦ ¯α¯σ¯ο¯ς τρισύλλαβα ε ν φωνῆεν θέλει ε χειν κατὰ τὴν ἀρχὴν, οι ον· Κριασὸς, Πιασὸς, ὀνόματα κύρια. ᾿Ιδιώτην. τὸν ἐν τῷ λαϊκῷ τάγματι τεταγμένον λέγει ὁ᾿Απόστολος. καὶ τοὺς ε ξω τῆς στρατείας ου τως καλεῖν εἰώθασιν. ὁ ἀναπληρῶν τὸν τόπον τοῦ ἰδιώτου· πῶς ἐρεῖ τὸ ἀμήν. (Θηλυκόν.) Ια. ἡ μία, καὶ ἡ φωνή. Ιαιρα. κύριον.᾿Ιαληψίσ. χώρα. iota.1080 ᾿Ιαμβύκαι. ο ργανα μουσικὰ τρίγωνα, ἐν οι ς τοὺς ἰάμβους ῃ δον. οἱ δὲ σαμβύκαι–. ᾿Ιαμνία. ο νομα πόλεως. ευ ρον καὶ διφθόγγως τὸ μνει. †᾿Ιανοκρήδεμνοσ. ἡ ἐξ ι ων φοροῦσα στέμμα.†᾿Ιαπυγία. ο νομα τόπου. Ιασις καὶ α ρηξις διαφέρει. τῶν γὰρ νοσημάτων τὰ μὲν θεραπεύεται προσκαίροις θεραπείαις, ο πέρ ἐστιν α ρηξις, τὰ δὲ θεραπεύεται παντελῶς, ο πέρ ἐστιν ι ασις.᾿Ιατρεία. πόνου καὶ κακῶν ἀπαλλαγή. ᾿Ιατρική. ἰατική τις ου σα, παρὰ τὸ ἰᾶσθαι, πλεονασμῷ τοῦ ρ.᾿Ιαχή. ἡ κραυγή. (Οὐδέτερον.)᾿Ιαώ. ἡ σωτηρία. παρ῾Εβραίοις. iota.1081 Ια. τὰ μυρίπνοα α νθη. ἰὰ δὲ τὰ βέλη.᾿Ιαλεμώδη. θρηνώδη, ψυχρὰ, οὐδενὸς α ξια. Ιαμα. ἡ θεραπεία.᾿Ιαμβεῖον. ἀπὸ τῆς εὑρούσης γυναικὸς βάκχης τινὸς᾿Ιάμβης καλουμένης, η ἀπὸ τοῦ ι αν βάζειν. ἡ γὰρ κοινὴ φωνὴ τῶν ἀνθρώπων ι α καλεῖται.᾿Ιανόκροκον. τὸ λεπτόν.᾿Ιαχήματα. κραυγαὶ η ᾠδαὶ διονυσιακαί. καὶ κορυβαντείων ἰαχήματα χάλκεα ῥόπτρων. (῾Ρῆμα.) ᾿Ιάειρε. πρόσφερε.᾿Ιακχάζουσιν. τὸν Διόνυσον ἑορτάζουσιν η ἐπιβοῶσιν.῾Ηρόδοτος δὲ ἀντὶ τοῦ λέγουσι καὶ φυλάττουσιν. iota.1082᾿Ιάλλω. πέμπω, προπέμπω, ἐμβάλλω. παρὰ τὸ ἰῶ τὸ παράγωγον ἰάλλω.᾿Ιάνθη. ηὐφράνθη.᾿Ιαίνειν. εὐφραίνειν. καὶ ἰαίνεσθαι.᾿Ιαμβίζειν. τὸ ὡς βέλη βάλλειν τὰ λεγόμενα, η τὸ ὑβρίζειν.᾿Ιάπτω. τὸ βλάπτω.᾿Ιᾶσι. πέμπουσι. ι ασι δὲ ἀντὶ τοῦ πορεύονται.᾿Ιαύει. κοιμᾶται. καὶ ἰαύων. παρὰ τὸ αυ ω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ι, ἰαύω. η παρὰ τὸ ι ον, ο σημαίνει τὸν μόνον, ἰάω, τὸ μονάζω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯υ, ἰαύω· καὶ γὰρ ἡσυχάζει ὁ καθεύδων. ευ ρον δὲ καὶ τὸ ἐνδιατρίβειν καὶ ἀγρυπνεῖν σημαίνειν τὸ ἰαύειν. ο λας νύκτας ἰαύειν. Ιαχεν. ἐβόησεν.᾿Ιάψαι. βλάψαι. ἐπιβαλεῖν. ἀπὸ τοῦ ἰάπτω. iota.1083᾿Ιαστί. ἑλληνιστί. ᾿Ιατταταιὰξ καὶ ἰατταταί. θρηνητικὸν ἐπίρρημα. ἰατταταιὰξ τῶν κακῶν ἰατταταιάξ. ᾿Ιαῦ. θρηνητικὸν ἐπίρρημα. Τὸ Ι μετὰ τοῦ Β. (᾿Αρσενικόν.) Ιβηρεσ. ε θνος. καὶ᾿Ιβηρία χώρα. Ιβισ. ο ρνεον ὀφιοφάγον. καὶ κλίνεται ι βιδος, ἡ αἰτιατικὴ τοὺς ι βιδας, η καὶ τοὺς ι βεις, ὡς τοὺς ο φεις.᾿Ιβρύκαλοσ. ὁ χοῖρος.᾿Ιβυκανητῶν. σαλπικτῶν. ἀπὸ τοῦ ᾿Ιβύκου εὑρετοῦ. ἐξ ου καὶ ἰβύκηνον, μουσικὸν ο ργανον. Ιβηρ. ἐθνικόν ἐστι καὶ παραγωγὴν οὐκ ε χει. τινὲς δὲ παράγουσιν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ι μερος, ο σημαίνει τὴν ἐπιθυμίαν. iota.1084᾿Ιβύκηνον. μουσικὸν ο ργανον. ἀπὸ τοῦ᾿Ιβύκου. ο τι κατὰ συμπλοκὴν Κελτῶν πρὸς῾Ρωμαίους ἀναρίθμητον η ν τὸ τῶν ἰβυκανητῶν καὶ σαλπιγκτῶν πλῆθος. Τὸ Ι μετὰ τοῦ Γ. (᾿Αρσενικόν.) Ιγγροσ. ὁ ἐγκέφαλος.᾿Ιγνάτιοσ. κύριον. Ιγγωρ καὶ Ιγγηρ. ἐθνικά. (Θηλυκόν.) Ιγδη καὶ ι γδισ. ἡ τριβαία, καὶ ε νθα μίσγομεν τὰ ἀρτύματα.᾿Ιγνύσ. ὁ ὑπὸ τὸ γόνυ τόπος, ὁ ὀπίσω τοῦ γόνατος. ε στι δὲ καὶ ἡ ἰγνύη. ἀπὸ τοῦ τὴν καμπὴν ἱκνεῖσθαι τῶν γονάτων. ο τι αἱ ἰγνύες αι τιάι εἰσι τοῦ ἱκνεῖσθαι καὶ βαδίζειν. iota.1085 Ιγδισμα. λύγισμα ὀρχηστικὸν, ἐν ῳ ἐλύγιζον τὴν ὀσφὺν ἐμφερῶς τῷ δοίδυκι. (῾Ρῆμα.)᾿Ιγμένοσ. ὁ ἐλθών. Τὸ Ι μετὰ τοῦ Δ. (᾿Αρσενικόν.) ᾿Ιδάλιμοσ. ὁ δίυγρος, ὁ ἱδρώς. ἀπὸ τοῦ ἰδίω, τὸ κοπιῶ, καὶ ἱδρῶ. ἐκ τούτου γίνεται ι διμος καὶ πλεονασμῷ τῆς ¯α¯λ συλλαβῆς ἰδάλιμος. † Ιδασ. ὁ μέγας.† † Ιδοσ. ὁ ἱδρώς.†᾿Ιδαίουσ. ψυχρούς. ἐγὼ δὲ πρὸς τὰ θερμὰ ταῦθ' ὑπερβολῇ τοὺς δακτύλους

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

δήπουθεν ἰδαίους ε χω. iota.1086 ̓Ιδιῶται. ἀντὶ τοῦ πολῖται. ου τως Θουκυδίδης. Ιδμονα. ε μπειρον. ̓Ιδουμαῖοσ. ου τως ἐκλήθη ὁ ἀπόγονος τοῦ ̔Ησαῦ. ι δουμα γὰρ λέγεται ει δος φακῆς ξανθῆς, η ς ἐπιθυμήσας ̔Ησαῦ ἀπέδοτο τὰ πρωτοτόκια. Ιδρισ. ὁ ε μπειρος. ε στι ῥῆμα ει δω, τὸ ἐπίσταμαι, ὁ μέλλων ει σω, ῥῆμα ο νομα ει δις, ἀποβολῇ τοῦ ¯ε καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ρ, ι δρις. ̔Ιδρώσ. οἱ μὲν, παρὰ τὸ ἰδιῶ γέγονε πλεονασμῷ τοῦ ρ· οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ ἱδρῶ, ἱδρώς. Ιδρισ. ὁ μύρμηξ. παρὰ ̔Ησιόδῳ· –ο τε τ' ι δρις σωρὸν ἀμᾶται. σωρὸν τὸν καρπὸν λέγει. ̔Ιδρώσ. παρὰ τὸ υ δωρ ὑδαρός. καὶ συγκοπῇ τοῦ ¯α καὶ τροπῇ τοῦ ¯υ εἰς ¯ι γίνεται ἱδρώς. iota.1087 ̓Ιδέα. ἡ θεωρία, καὶ ὁ χαρακτὴρ τοῦ λόγου, ι. ̓Ιδέαι καὶ αἱ ὑποθέσεις. τότε δὲ πολλαὶ ἰδέαι κακῶν συνέσχον τὴν πόλιν. Ιδη. ο νομα ο ρους ὑψηλοῦ. οἱονεὶ ο θεν ἐστὶν ἰδεῖν καὶ θεωρεῖν α παντα τὰ μακρόθεν. γράφεται δὲ διὰ τοῦ ἰῶτα, ἐπειδὴ τὰ εἰς ¯δ¯η βαρύτονα οὐ θέλει διφθόγγῳ παραλήγειν. οι ον κνίδη· βοτάνη ἐστὶ στυπτική. ου τως ου ν καὶ Ιδη. πρόσκειται βαρύτονα, διὰ τὸ σπουδὴ καὶ αὐδή. ̓Ιδιότησ. ἡ συγγένεια. η ἰδιότης ἐστὶν οὐσίας πάσης φυσιώδης ποιότης. η ἰδιότης ἐστὶν, ο μόνον πρόσεστιν ἀεὶ καὶ παντὶ τῷ ὑπὸ τὸ αὐτὸ ει δος τελοῦντι. ̓Ιδιωτικαὶ δίκαι. αἱ εἰς χρήματα τὴν ζημίαν ἐπάγουσαι. οι ον ἀφαίρεσις πράγματος κινητοῦ η ἀκινήτου. ̓Ιδουμαία. ἑρμηνεύεται αἱματώδης η πηλώδης. δύναται δὲ ληφθῆναι καὶ εἰς τὴν σάρκα τοῦ κυρίου. iota.1088 Ιδρυσισ. ἑδραία ἀσφάλεια η θεμελίωσις. Ιδη. ο νομα ο ρους, καὶ πᾶν σύμφυτον ο ρος. (Οὐδέτερον.) ̓Ιδάλιμον. δίυγρον. η εὐειδὲς, η καυστικόν. ̓Ιδαῖον. α ντρον ἐν Κρήτῃ. Ιδιον. τὸ ἰδιωτικὸν, ὡς Δημοσθένης φησίν. Ιδιον. τὸ μιᾷ φύσει ἁρμόζον, καὶ ἀντιστρέφον πρὸς τὸ ὁριστὸν, ω σπερ τὸ, νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικὸν ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἐπὶ τοῦ ι ππου τὸ χρεμετιστικόν. περὶ τούτου ὁ λόγος τοῖς φιλοσόφοις, τοῦ παντὶ καὶ μόνῳ καὶ ἀεὶ ὑπάρχοντος, ο περ ι διον ἐπουσιῶδες καλοῦσιν. Ιδιόν ἐστι τὸ παντὶ καὶ μόνῳ τῷ ει δει καὶ ἀεὶ ὑπάρχον. Ιδιόν ἐστι τὸ ἰδίως ἐφεστὼς ἐν τῷ προσώπῳ. Ιδιόν ἐστι σαρκὸς ἐμψύχου τὸ κοπιοῦσθαι, τὸ ὀδυνᾶσθαι, πεινῆν, δειψῆν, ὑποκρατεῖσθαι. Ιδιόν ἐστι ψυχῆς σώματι κεχρημένης λύπαι, ἀδημονία, φροντίδες, καὶ ο σα τοιαῦτα. iota.1089 Ιδιόν ἐστιν ἀνθρώπου τὸ γελαστικόν. Ιδιόν ἐστιν ἀνθρώπου κυρίως τὸ σύνθετον ἐκ θνητῆς καὶ ἀθανάτου φύσεως ἐν α λλῃ οἱᾳδήποτε οὐσίᾳ μὴ γνωριζόμενον. ̓Ιδικόν. ἰδικόν ἐστι τοῦ ἀνθρώπου ἡ οὐσία η γουν ἡ φύσις. ̓Ιδίωμα. τὸ ε ν τινι φύσει γνωριζόμενον κυρίως, καὶ ἐν ἑτέρᾳ οὐσίᾳ μὴ ὑπάρχον. ω σπερ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τὸ γελαστικόν. ̓Ιδίωμα λέγεται κατὰ τὸ ι δια ει ναι α μα τῆς ἰδίας φύσεως ἀμιγὲς τῶν λοιπῶν οὐσιῶν ὑπάρχον. η διὰ τὸ ἐν τῷ ει δει α μα ει ναι. ἀχώριστοι γὰρ εἰσὶ τῶν φύσεων καὶ τῶν ὑποστάσεων αἱ αὐτῶν ἰδιότητες. ̓Ιδίωμα η γουν ἰδιότης ἐστὶ τὸ κυρίως ἐν τινὶ φύσει ἰδίως γνωριζόμενον, ἐν ἑτέρᾳ δὲ μὴ εὑρισκόμενον. οι ον ἐν τῇ θείᾳ φύσει τὸ προαιώνιον, τὸ α κτιστον, τὸ ἀπερίγραπτον. α τινα οὐχ ὑπάρχουσιν ἐν α λλῃ οἱᾳδήποτε οὐσίᾳ ου τε ἐν αὐτῷ τῷ παναγίῳ σώματι τοῦ Χριστοῦ κατ' οὐσίαν. ου τε γὰρ προαιώνιόν ἐστιν ου τε α κτιστον ου τε ἀπερίγραπτον ε σεταί ποτε. ̓Ιδίωμά ἐστι τὸ ἰδικῶς ἐν ῳ ἐστὶ καὶ μόνον γνωριζόμενον, ἐν ἑτέρῳ δὲ ου . ̓Ιδίωμά ἐστι τὸ σημαντικὸν πάσης οὐσίας σχῆμα τὲ καὶ πρᾶγμα. ̓Ιδίωμά ἐστι τὸ σημαῖνον, ου ἐστὶ τὴν υ παρξιν. ̓Ιδίωμα ὑποστατικόν ἐστι τὸ ἀφορίζον τοῦ κοινοῦ τῆς φύσεως γνώρισμα. η τὸ χαρακτηρίζον τινὸς ἀνθρώπου πρόσωπον. η τὸ πρὸς ε τερον ὁμοειδὲς κατ' αὐτὸ ἐπιδεικνύον τὸ σημαινόμενον πρᾶγμα. ̓Ιδίωμά ἐστι τὸ σημαντικὸν πάσης οὐσίας σχήματι καὶ πράγματι. ̓Ιδίωμα τῆς θείας φύσεως τῆς ἁγίας τριάδος τὸ α κτιστον, τὸ α ναρχον, τὸ ἀπέρατον, τὸ ἀσώματον, τὸ ἀόριστον, τὸ ἀόρατον. ̓Ιδίωμα τῆς θείας φύσεως παρὰ τὴν φύσιν τῶν ἀγγέλων τὸ δημιουργικόν· τὸ φωτιστικὸν φύiota.1090 σει· τὸ α τρεπτον· τὸ ἀπερίγραπτον· τὸ ἀχώριστον· τὸ ἀόριστον· τὸ ἀπερινόητον· τὸ ἀνενδεὲς καὶ αὐτοκρατές· τὸ ζωοδοτικόν· τὸ παντοδύναμον· α τινα οὐδ' ἐν τῇ ἀγγελικῇ τάξει φαίνεσθαι τῶν ἐνδεχομένων ἐστίν.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

Ἰδίωμα τῆς ἀγγελικῆς φύσεως ἐστὶ τὸ ἀπαθὲς τῆς οὐσίας. καὶ ὑμνολογικὸν ἀσίγητον. ἀπαθὲς δὲ τὸ ἀθάνατον αὐτῶν ει πον. Ἰδίωμα τῆς ἀγγελικῆς φύσεως παρὰ τὴν ἀνθρωπίνην τὸ ἀθάνατον, τὸ ἀόρατον, τὸ ἀνενδεὲς υ λη, τὸ ἀσώματον ὡς πρὸς τὸ σῶμα· α τινα εἰλήφασι παρὰ τοῦ δωρησαμένου θεοῦ. Ἰδιώματα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως τὰ χωρίζοντα αὐτὴν τῶν λοιπῶν οὐσιῶν, λέγω δὲ τῶν ἀλόγων, τὸ λογικὸν, τὸ διανοητικὸν, τὸ τῆς ψυχῆς ἀΐδιον, τὸ αὐτεξούσιον, τὸ ὀρθοπεριπατητικόν. πρὸς θεὸν καὶ ἀγγέλους τὸ τῆς τροφῆς ἐνδεὲς, τὸ περίγραπτον, τὸ βαρὺ τοῦ σώματος. εἰσὶ δὲ ἰδιώματα φυσικὰ, α προεῖπον. καὶ εἰσὶν ὑποστατικὰ, οι ον ἀσπρότης, σιμότης, γοργότης, νωθρότης καὶ τὰ ο μοια. α περ οὐκ ἐν πᾶσιν ἀνθρώποις εὑρίσκεται. οὐ γὰρ πάντες σιμοὶ, οὐ πάντες γλαυκοὶ, διόπερ καί τινες ὑπόστασιν ει ναι λέγουσι τὴν συνδρομὴν τὴν ἰδιάζουσαν τῶν χαρακτηριστικῶν ἰδιωμάτων, ω ν προεῖπον. τὰ δὲ φυσικὰ ἰδιώματα ἐξίσου ἐν παντὶ τῷ γένει ὁμοίως εὑρίσκονται. οι ον· πάντες α νθρωποι βροτοί. ὁμοίως εἰσὶ θνητοί· λογικοί· ἀναπνευστικοί· περιπατητικοί· ὑπνωτικοί· πλατυόνυχες· γεωργητικοί· τεχνῶν τεχνῖται. Ἰδίωμα ἐνεργείας ἐστὶν ὁ διὰ τοῦ πλάσματος σχηματισμός. ο οὐκ ἐνεργεῖ καθαρῶς, ἀλλὰ καὶ ἐνέργημά ἐστι καὶ γνωρίζεται. ζήτει περὶ τούτου εἰς τὸ, τί ἐστιν ἐνέργεια. Ἰδίωμα ψυχῆς ἐστὶ τὸ ἀθάνατον· τὸ λογικόν· τὸ θελητικόν. Ἰδίωμα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως τὸ σύνθετον ἐκ ψυχῆς ἀσωμάτου καὶ σώματος ὁρωμένου· τὸ γελαστικόν. iota.1091 (Ῥῆμα.) Ἰδίειν. ἱδροῦν, κοπιᾷν. Ἰδίῃσ. ἱδρώσῃς. Ἀριστοφάνης· μή μοι σοβαρῶς χώρει, πρὶν α ν ἰδίῃς. Ἰδίω. τὸ κοπιῶ καὶ ἱδρῶ. ἀπὸ τοῦ υ δωρ γέγονεν ὑδρῶ καὶ ἱδρῶ κατὰ τροπὴν τοῦ ¯υ εἰς ¯ι. ἐκ τούτου γίνεται ἱδρίω κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι. τὸ γὰρ ι πέφυκε πλεονάζειν ἐν τοῖς ῥήμασιν. ει τα κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ρ ἰδίω. Ἰδιοπραγεῖ. τὰ ι δια πράττει, ἡσυχάζει. Ιδμεν. ἀντὶ τοῦ οι δαμεν. ἀπὸ τοῦ οι δαμεν κατὰ συγκοπὴν καὶ ἀφαίρεσιν τοῦ ¯ο ι δμεν. ὁ δεύτερος ἀόριστος τοῦ ει δω ῥήματος ἐστὶν ι δον, καὶ τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν ι δομεν, καὶ κατὰ συγκοπὴν ι δμεν. Ἰδνωθείσ. καμφθεὶς εἰς τοὐπίσω. παρὰ τὸ ι ζω ἰδνῶ, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἰδνωθείς. Ιδησ. ἀντὶ τοῦ ευ ρης. ὡς· ο ταν ι δῃς τὰ ἀγαθὰ, Ἱερουσαλήμ. Ἱδρυμένοσ. τεθεμελιωμένος. Ἱδρύσαντο. ἐκάθισαν. Ιδρυται. πεπαγίωται. Ἱδρύω. ἀπὸ τοῦ ι ζω ἱδρῶ, ἱδρύω. Ἱδρίω. ἱδρῶ. καὶ ἱδροῦντας καὶ ἱδρώοντας. iota.1092 Ιδοσαν. ὡς τό· ι δοσάν σε υ δατα, †ὁ θεός.† ἀόριστος ἐστὶ δεύτερος καὶ γράφεται διὰ τοῦ ¯ι. Ἰδέ. ἀντὶ τοῦ βλέψον. ει δε δὲ ἀντὶ τοῦ ἐθεάσατο, δίφθογγον. Ιδε. ἀντὶ τοῦ ἰδοῦ. Ἰδέ. σύνδεσμος. ο ἐστι ἀντὶ τοῦ καί. γράφεται καὶ η τα. Ἰδέρωσ. ὁ α μα τῷ ἰδεῖν ἐρῶν. Τὸ Ι μετὰ τοῦ Ε. (Ἀρσενικόν.) Ἰεμενεί. κύριον. Ἱερομύστησ. ὁ διδαχθεὶς τὰ ἱερὰ μυστήρια. Ἱεροφάντησ. μυσταγωγὸς θείων λογίων. Ἱερόσυλοσ. κλοπεὺς τῶν ἱερῶν. Ἱερῆασ. τοὺς ἱερεῖς. Ἱερεύσ. ὁ τὰς θυσίας προπέμπων τῷ θεῷ. παρὰ τὸ ι ημι. η ὁ λογικὰς θυσίας ἐν καρδίᾳ ἀναφέρειν ἐπιστάμενος. Ἱεροβάαλ. ου τως ἐκαλεῖτο ὁ Γεδεὼν διὰ τὸ καταβαλεῖν τὸ ἱερὸν τοῦ Βάαλ. Ἱερομνήμονεσ. οἱ πεμπόμενος εἰς τὸ τῶν Ἀμφυκτυόνων συνέδριον ἐξ ἑκάστης πόλεως τῶν iota.1093 τοῦ συνεδρίου μετεχουσῶν ου τω καλοῦνται. η οἱ εἰς Πυλαίαν ἐκπεμπόμενοι γραμματεῖς. παρὰ τὸ μνημονεύειν τῶν ἱερῶν. Ἱερολόγοσ. ὁ ψάλτης. Ἱερείτησ. ὁ ἱερεύς. Ἱεροφώνων. μεγαλοφώνων. τὸ γὰρ μέγα ἱερὸν ε λεγον οἱ παλαιοί. Ἰεχονίασ. κύριον. Ἰεβοῦσ. πεπλανημένος, κατησχυμμένος. καὶ ὁ Θεολόγος· ο ν Ἰεβοῦς πρότερον ο ντα Ἱερουσαλὴμ πεποιήκαμεν. (Θηλυκόν.) Ἱερομηνία. ἱερὰ ἑορτὴ κατὰ μῆνα. Ἱερολογία. ἡ θεία ψαλμῳδία, η ἡ θεία λειτουργία. Ἱερήν. μεγάλην. Ἱεράν. ἁγίαν. Ἱερὰ τριήρησ. ἡ πάραλος. Ἱερουσαλήμ. Σαλὴμ ἐλέγετο πρότερον, ἐλθόντος δὲ Χριστοῦ ἐν αὐτῇ, ἐκλήθη Ἱερουσαλήμ. ἑρμηνεύεται δὲ ο ρασις εἰρήνης. (Οὐδέτερον.) Ἱερόν. ναὸς α γιος. iota.1094 Ἱερὸν ὀστοῦν. τὸ α κρον τῆς ὀσφύος. ο τι μέγα ἐστί. τὸ μέγα ἱερὸν ε λεγον οἱ παλαιοί. Ἱερεῖον. σφάγιον, θῦμα. Ἱεριχούντια τείχη, ¯ι. Σεμιράμεια δὲ, δίφθογγον. Ἱερόντιον. ο νομα πόλεως. Ἱερὸν ἡ συμβουλή. παροιμία ἐπὶ τῶν δεινῶν συμβουλεύειν. Ἱερῷ. θείῳ, η μεγάλῳ. (Ῥῆμα.) Ἱέμενοι.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἐπιθυμοῦντες. προθυμούμενοι.ʾ Ιέμην. ἐπορευόμην. εὐθὺς γὰρ αὐτοῦ κατόπιν ἐνθένδ' ἱέμην.ʾ Ιέναι. ἐλθεῖν. καὶ ἀντὶ τοῦ ἀνθεῖν. ι ονθος γὰρ ἡ πρώτη ε κφυσις τῶν τριχῶν. Ιενται. ὁρμῶσιν. οἱ δὲ γευσάμενοι τῆς νίκης τέλειον ι ενται κρατῆσαι. Ιει. ἀντὶ τοῦ πέμπει, καὶ ἀφίησιν. ὁ δὲ ι ει ἑαυτὸν εἰς τὸ υ δωρ ψυχρὸν, φάσκων γῆρας ἀνθρώπων ει ναι τὰ βαλανεῖα.ʿ Ιέντεσ. ἀφιέντες. ου τοι εἰσὶν οἱ τὴν βοὴν τὴν βαρεῖαν ἱέντες ἡμῖν ἐν ταῖς μάχαις. Ιενται. ἀφίενται.ʾ Ιέναι. πορευθῆναι. iota.1095ʿ Ιερουργεῖ. θύει. ʿ Ιερᾶσθαι. ἱερουργεῖν, ἁγιάζειν. ʿ Ιερῶσθαι. τὸ ἱερεὺς νενομίσθαι. καὶ οι ον καθιερῶσθαι.ʿ Ιεράτω. κατὰ νόμον ὀργιαζέτω, θυέτω. ὀργεῶνες γὰρ οἱ θῦται.ʿ Ιέσθην. προεθυμοῦντο, η ἐπορεύοντο. Ιετο. ἐπορεύετο. Ιεται. προθυμεῖται. πορεύεται. ʿ Ιέντεσ. ἀκοντίζοντες. Ομηρος· δίσκοισι τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες. Τὸ Ι μετὰ τοῦ Ζ. (ʾ Αρσενικόν.)ʿ Ιζηματίασ. α νεμος, καὶ ὁ κεραυνὸς, η ει δος σεισμοῦ. (ʿ Ρῆμα.) ʿ Ιζάνω. κάθημαι. Ιζει. καθίζει. ʿ Ιζήσασ. καθίσας. iota.1096 Τὸ Ι μετὰ τοῦ Η. (ʾ Αρσενικόν.) ʾ Ιήϊοσ. τοξότης. λέγει τὸν ʾ Απόλλωνα. Ομηρος· ἰήϊε Φοῖβε. ʾ Ιηϊοῦ. βασιλεὺς Σαμαρείας, ο ς ἀνεῖλενʾ Ιεσάβελ καὶ τοὺς υἱοὺςʾ Αχαὰβ κατὰ τὸ ῥῆμαʾ Ηλίου τοῦ προφήτου. ʾ Ιησοῦσ. ο νομα τῆς ἐνανθρωπήσεως. δηλοῖ δὲ τὸν σωτῆρα μεθερμηνευόμενον τῇ ʿ Εβραΐδι διαλέκτῳ.ʾ Ιητήρ. ὁ ἰατρός. (Θηλυκόν.)ʾ Ιῇ. μιᾷ.ʾ Ιῇ. φωνῇ. (Οὐδέτερον.) Ιημα. τὸ ἀκόντιον. (ʿ Ρῆμα.) Ιῃ. ἀντὶ τοῦ ε λθῃ. ἐπὶ μέλλοντος. Ιηλα. ἐδέσμευσα. καὶ ἰῆλαι ἀντὶ τοῦ ἐπικάμψαι η κατακλεῖσαι. ἀπὸ τοῦ εἰλῶ καὶ ἐν ὑπερθέσει ἰέλω καὶ ἰῆλαι.ʾ Ιηλεμῆσαι. θρηνῆσαι. καὶ ἰηλεμῆσθαι ἀντὶ τοῦ θρηνῆσθαι. iota.1097 Ιησιν. ἀφίησιν. σχίζων τὶς ξύλα ὡς ει δε τὸν Κλέαρχον προσιόντα, ι ησι τὴν ἀξίνην. ου τως Ξενοφῶν. καὶ ι ησιν ἀντὶ τοῦ ἀπέλθοι. κεῖνον μὲν ἐάσωμεν, η κεν ι ησιν. Ιημι. τὸ πέμπω καὶ τὸ πορεύομαι. οι ον· α στυδ' ἱέμενος. Τὸ Ι μετὰ τοῦ Θ. (ʾ Αρσενικόν.) ʾ Ιθαγενήσ. γνήσιος. αὐτόχθων, ἐνταῦθα γεννηθείς. ὁ ἰθὺ καὶ ἀδιάστροφον ε χων τὸ γένος. καὶ ἰθαιγενής.ʾ Ιθακήσιοσ. ἀπὸʾ Ιθάκης χώρας. Ιθακοσ. κύριον.ʾ Ιθαιμένεοςʾ Ιθάμαρ. κύρια. Ιθρισ. ὁ ἐκτομίας. ἀπὸ τοῦ θερίζω, θερίσω, θερὶς καὶ θρὶς, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ¯ι ι θρις. iota.1098 ʾ Ιθυντῆρεσ. ὁδηγοὶ, κυβερνῆται, χαλινοὶ, πηδάλια.ʾ Ιθωμίτησ. ἀπὸʾ Ιθώμης πόλεως.ʾ Ιθύφαλλοι. οἱ ε φοροι Διονύσου. οἱ τοὺς ἰθυφάλλους ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ ὀρχούμενοι. κυρίως δὲ ἰθύφαλλον τὸ ἐντεταμμένον αἰδοῖον. (Θηλυκόν.)ʾ Ιθάκη. χώρα.ʾ Ιθάμαρ. κύριον.ʾ Ιθεῖα. εὐθεῖα, ὀρθή. οὐ γὰρ ἀφαυρῶς ἐκ Διὸς ἰθείης οι δε τάλαντα δίκης. † Ιθμη. ἡ τρίβος.†ʾ Ιθύτησ. εὐθύτης.ʾ Ιθώμη. πόλις. (Οὐδέτερον.) Ιθματα. ι χνη· βήματα· βαδίσματα· δικαιώματα· ὁρμάς. παρὰ τὸ ει μι, τὸ πορεύομαι, γίνειota.1099 ται ῥῆμα ο νομα ι μα, ὡς τίθημι, θέμα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, ι θμα. –ι θμαθ' ὁμοῖαι. † Ιθμενον. περιστόμιον. στεφάνη.† †ʾ Ιθμηρόν. καθαρόν.†ʾ Ιθυντήριον. τὸ κανονίζον καὶ ἰσότητα παρέχον. ʾ Ιθυτενέσ. τὸ εἰς εὐθὺ τεταμένον. Ιθι. ἐλθὲ, ε ρχου, πορεύου. ι θ', ἀντιβολῶ σε. ει μι τὸ πορεύομαι. τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, ι μεν. τὸ προστακτικὸν, ι θι. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἐλθὲ, καὶ παραγενοῦ. ὡς ἐν τῷ· δεῦρ' ι θι, ι να θέσκελα ε ργα–.ʾ Ιθύνειν. κυβερνᾷν. παρὰ τὸ ἰθὺς, ἰθύνω. Ιθυσεν. ἐπ' εὐθείας ω ρμησε. καὶ ι θυσαν. ἀπὸ τοῦ ἰθὺς, ἰθύνω.ʾ Ιθέωσ. ἀντὶ τοῦ ὀρθῶς. Τὸ Ι μετὰ τοῦ Κ. (ʾ Αρσενικόν.) Ικαρος καὶ ʾ Ικάριοσ. κύρια. παρὰ τὸ ἰκέσθαι πρὸς τὸν ἀέρα. iota.1100ʾ Ικαριεύσ. δῆμος φυλῆς τῆς Αἰγηΐδος. Ικελοσ. ὁ ο μοιος. παρὰ τὸ ει κω, τὸ ὁμοιῶ. τὸ ει κελος διφορεῖται.ʿ Ικέσιοσ. ἀντὶ τοῦ ἱκετήσιος.ʿ Ικέται. παρακλήτορες.ʾ Ικμαλέοσ. δίυγρος. Ικμενον. πορευτικόν. ι κμενον α νεμον. ʾ Ικονιαῖοσ. ἀπὸ τόπου. ʿ Ικέτησ. πρόσφυξ. Ικτεροσ. νόσημα ὠχροποιόν. Ικτινα. ει δος ὀρνέου ἁρπακτικοῦ, ἐν ε αρι φαινομένου. μεταπλασμός ἐστιν. ι κτινον γὰρ λέγεται ἡ αἰτιατικὴ, καὶ ὀρθὴ ὁ ι κτινος. Σοφοκλῆς· ι κτινος ε κραξε παρασύρας κρέας. εἰρήκαμεν δὲ, ο τι μεταπλασμός ἐστιν ω σπερ ἁλίτροχον ἁλίτροχα. γέγονε δὲ παρὰ τὸ ἑαυτὸν ἐκτείνειν πανταχοῦ. ε στι καὶ ἰκτὶν καὶ ι κτις ι κτιδος, ει δος ζώου, ὡς οἱ κάστορες, η ε νυδρόν ἐστιν ἰχθυοφάγον. καὶ ἰκτιδέα τὸ τοῦ αἰλούρου δέρμα. iota.1101 Ικτεροσ. ἀπὸ χολῆς ξανθῆς γίνεται, η τις πλεονάσασα

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

καὶ πυρωθεῖσα εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ἐξωθεῖται καὶ ἀναχέεται, κἀντεῦθεν τῷ ἰκτεριῶντι ὠχρίασις. (Θηλυκόν.)̔ Ικανότησ. ἰσχὺς, δύναμις.̔ Ικετηρία. παράκλησις, η ν οἱ δεόμενοι κατατίθενταί που η μετὰ χεῖρας ε χουσιν.̔ Ικετεία. η ν ποιεῖται τὶς διὰ λόγων.̔ Ικεσία. ἡ ἱκέτευσις.̓ Ικμάσ. ἡ ὑγρασία. παρὰ τὸ ι κω ἱκμὰς, ο θεν καὶ ι κμενον ου ρον. παρὰ τὸ ἱκνεῖσθαι. η παρὰ τὴν ἱκμάδα.̓ Ικόνιον. ο νομα πόλεως.̓ Ικρίον. τὸ ὀρθὸν ξύλον, η ὁ σταυρὸς, η ἡ φούλκα, η σανιδώματα τῆς νηὸς, καὶ τὰ τῶν θεάτρων, α η σαν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. ἐπὶ ξύλων γὰρ ἐκάθηντο, πρὶν γένηται τὸ θεάτρον· ξύλα γὰρ ἐδέσμευον καὶ ου τως ἐθεώρουν. τινὲς ι κρια γράφουσιν. ει ρηται δὲ παρὰ τὸ εἰς υ ψος ι κειν, οι ον ἱκάρια τινὰ ο ντα, η διὰ τὸ αὐτῶν ἱκνεῖσθαι καὶ ἀναβαίνειν. iota.1102 Ικταρ. τοῦ Ψελλοῦ· ι κταρ ἐστὶ τὸ σύντομον, ι ππερως, ι ππων ε ρως. γράφεται καὶ δρόμος. (̔ Ρῆμα.)̔ Ικάνω. τὸ ἱκετεύω. ἡμεῖς δ' αυ θ' ἱκάνομεν τὰ σὰ γούνατα– καὶ τὸ παραγίνομαι, καὶ τὸ καταλαμβάνω. –η μέγα πένθος̓ Αχαΐδα γαῖαν ἱκάνει. Ικετο. παρεγένετο.̔ Ικέσθην. παρεγένοντο.̔ Ικνοῦμαι. ε ρχομαι, ἱκετεύω. καὶ ἱκνούμενος ἀντὶ τοῦ καμπτόμενος. Ικτο. η λθεν. (̓ Επίῤῥημα.) ̔ Ικανῶσ. ἀρκούντως. Ικαρ. πάnu. Ικταρ. πλησίον, ἐγγύς. ει ρηται δὲ παρὰ τὸ ἐφικνεῖσθαι. καὶ παροιμία· οὐδ' ι κταρ βάλλει. Τὸ Ι μετὰ τοῦ Λ. (̓ Αρσενικόν.) Ιλαοσ. εὐμενὴς, πρᾷος. ι λεως δὲ μέγα.̔ Ιλαρόσ. εὐχαρὴς, ἀστεῖος. iota.1103̓ Ιλάρχασ. ταξιάρχας.̔ Ιλασμόσ. εὐμένεια, πρᾳότης, συγχώρησις, η διαλλαγή.̓ Ιλεύσ. ο νομα κύριον.̓ Ιλεόσ. ὁ φωλεός· ἡ κατάδυσις τοῦ ο φεως. σημαίνει καὶ ο νομα νόσου περὶ τοὺς ι ππους γινομένης. ̓ Ιλλεδανοί. οἱ δεσμοί.̓ Ιλιβηνοί. ε θνος.̓ Ιλισσόσ. ο νομα τόπου, καὶ ποταμός. Ιλλοσ. κύριον. ι λλος καὶ ὁ ὀφθαλμός. ι λλον, στρεβλὸν, στραβὸν, η τυφλόν.̓ Αριστοφάνης· ι λλος γεγένημαι, ο δ' οὐδέπω. ̓ Ιλλυριοί. βάρβαροι. Θρᾳκικοί. οι μαι δὲ, τοὺς Βουλγάρους λέγει. ̓ Αριστοφάνης· ̓ Ιλλυριοὶ κεκριγότες. ἀντὶ τοῦ ποιὰν φωνὴν ἀποτελοῦντες. iota.1104 (Θηλυκόν.)̓ Ιλλάδεσ. δεσμοὶ, σχοινία. ἀπὸ τοῦ εἱλεῖσθαι ἐξ ἱμάντος. ἰλλάσειν οὐκ ἐθέλοντα. Ιλη. σύστημα, συστροφή. τάξις ο χλου ἱππικοῦ. κυρίως δὲ, φατρία. τότε δὲ ι λη τῶν καταφράκτων ἱππέων ὑπὲρ τοὺς τριακοσίους ἐς τοὺς ὀπισθοφύλακας κατεῤῥάγη. η ι λη ἱππέων ἑξηκοντατεσσάρων. η ι λη ἡ α θροισις καὶ τὸ πλῆθος. παρὰ τὸ ὁμοῦ εἱλεῖσθαι γέγονεν ι λη διὰ τοῦ ¯ι. πολλὰ γὰρ εἰσὶν ὀνόματα ἀπὸ ῥημάτων. ου τως ου ν ι λη ἀπὸ τοῦ εἱλῶ.̓ Ιλιάσ. ποίημἁ Ομήρου. καὶ̓ Ιλιὰς κακῶν ἐπὶ τῶν μεγάλων κακῶν. καὶ̓ Ιλιὰς τὸ πλῆθος. Ιλιοσ. ἡ Τροία. Δωρικῶς. – Ιλιον ἱρήν.̓ Ιλίη. ἡ̓ Αθηνᾶ. iota.1105̓ Ιλύσ. ὁ βόρβορος, η ὁ πηλώδης καὶ κάθυγρος τόπος, η γουν ὑπόστασις τῶν ὑδάτων. ἀπὸ τοῦ ε λος, ἐλύω καὶ εἰλύω. ὡς ἀπὸ τοῦ πείθω πιθανὸς, ου τως ἀπὸ τοῦ εἰλύω ἰλύς. (Οὐδέτερον.) ̔ Ιλαστήριον. θυσιαστήριον.̔ Ιλαρώτερον. εὐπροσιτώτερον.̔ Ιλεωτήριον. θυσιαστήριον. Ιλιον. ἡ τῆς Φρυγίας πόλις η ἡ Τροία. εἰ δέ που εὑρεθείη θηλυκὸν, Δωρικῶς εὑρίσκεται, καὶ οὐκ ἐν ἰάμβῳ, ἀλλ' ἐν στίχῳ. οι ον· Ιλιον ἱρήν. ου τω Χοιροβοσκός.̔ Ιλαστήριον. ὡσανεὶ τράπεζά τις τετράγωνος χρυσῆ.̓ Απόστολος· κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον. (̔ Ρῆμα.) ̔ Ιλάσκω. τὸ εὐμενίζω. καὶ ἱλάσκεσθαι ἀπὸ τοῦ ἱλῶ δευτέρες συζυγίας τῶν περισπωμένων. ὁ μέλλων ἱλάσω, πλεονασμῷ τοῦ κ ἱλάσκω, καὶ μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα. καὶ γίνεται ἱλάσκω, τὸ παθητικὸν ἱλάσκομαι, τὸ τρίτον ἱλάσκεται, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἱλάσκεσθαι. Ιλαοσ. ι λεος ε σο.̔ Ιλάσθητι. ι λεώς μοι γενοῦ. iota.1106 ̔ Ιλήκοισ. ι λεως καὶ εὐμενὴς γενοῦ. Ιλλει. συνέχει.̓ Ιλλίζειν. τὸ διανεύειν. οὐκ ἀΐεις, ο τι δή μοι ἐπιλλίζουσιν̓ Αχαιοί. ι λλοι γὰρ οἱ ὀφθαλμοί. ἀπὸ τῆς εἰλήσεως καὶ τῆς ἐπὶ τὰ κάτω φορᾶς.̓ Ιλιγγιᾷ. ο ταν περὶ τὴν καρδίαν στρόφος γένηται, ἐπακολουθεῖ σκότος· καὶ τοῦτο καλοῦσι τὸ πάθος ι λιγγον. ἰστέον, ο τι εἰλιγγιῶ διὰ διφθόγγου, ι λιγγος δὲ διὰ τοῦ ι.̓ Ιλλόμενοσ. δεσμευόμενος. η ἰλλόμενος ἀντὶ τοῦ παρατηρῶν. –ὁ δ' ἰλλόμενος περὶ ὁμίλῳ. περὶ λέοντος φησὶν, ο τι τρωθεὶς ὁ λέων μόνον τὸν τρώσαντα παρατηρεῖ.̓ Ιλυσπώμενοσ. ἐν βορβόρῳ κυλιόμενος. καὶ ἰλυσπᾶσθαι, ἐν τῇ ἰλύϊ σπᾶσθαι, η γουν ἐν τῇ ἰλύϊ κυλίεσθαι.̓ Ιλλούμενοσ. δεσμούμενος. τοῦ Ψελλοῦ·

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἰλλούμενος δεσμούμενος, ἰλλίζειν διανεύειν.᾿Ιλαδόν. ἐν ἀθροίσει. κατὰ τάξιν σημαίνει. καὶ τὸ δασύ. παρὰ τὸ ι λη, ο σημαίνει τὴν α θροισιν, γέγονεν ἰλαδὸν, η τοι ὁμοῦ. iota.1107 Τὸ Ι μετὰ τοῦ Μ. (῾Αρσενικόν.)῾Ιματισμόσ. ἡ ἐσθής. καὶ ἱματισμένος ὁ ἐνδεδυμένος. ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα.῾Ιμαῖοσ. ὁ ἀντλητής. Ιμβροσ. ποταμός. Ιμβρως δὲ κύριον, μέγα, καὶ κλίνεται Ιμβρωτος. Ιμβρος καὶ Τένεδος, νῆσοι πλησίον Τροίας κείμεναι.῾Ιμερόεισ. ὁ ἐπιθυμητικός. Ιμεροσ. ἡ ἐπιθυμία. παρὰ τὸ ι ημι, τὸ προθυμοῦμαι, γέγονεν ι μερος. ἐξ ου καὶ τό· ι ετο βαλέειν.῾Ιμερόεντα. ἐράσμιον, λάμποντα.῾Ιμάσ. ὁ λῶρος. πείσει σε ὁ ἱμάς. (Θηλυκόν.)῾Ιμάντωσισ. σύνδεσμος ξύλων ἐμβαλλομένων ἐν ταῖς οἰκοδομαῖς η καὶ ἐν τοῖς πλοίοις. iota.1108῾Ιμάσθλην. μάστιγα. –κώπην θ' α μα, νηὸς ἱμάσθλην.῾Ιμέρα. πόλις. καὶ῾Ιμεραῖος καὶ῾Ιμερία, κύρια.῾Ιμεραία. γραῦς τις. καὶ πόλις.῾Ιμονιά. τὸ ἀντλητήριον η δέρμα, εἰς ο ἀντλοῦσι τὸ υ δωρ. παρὰ τὸ ἱμὰς, ἱμάντος, ἱμονιὰ, καὶ ἱμαῖος ὁ ἀντλητής.῾Ιματίδιον. ω σπερ ἀπὸ τοῦ ὀψάριον ὀψαρίδιον, ου τω καὶ ἀπὸ τοῦ ἱμάτιον ἱματίδιον.῾Ιμερτόν. ἐπιθυμητόν.῾Ιμητόν. ἀντλητόν. καὶ ἱμαῖον, ᾳ σμα.῾Ιμόνιον. τὸ γεράνιον. Ιμασεν. ἐμάστιξεν.῾Ιματισμένοσ. ἐνδεδυμένος ἱμάτιον.῾Ιμάσσω. πλήξω. πατάξω. μὴ τρέψῃς τὸ ¯ς εἰς ¯ξ. σεσημείωται γάρ. iota.1109῾Ιμᾶν. ἀντλεῖν. ἀνέλκειν, ἀνασπᾶν. καὶ ἱμεῖν. ῾Ιμείρω. τὸ ἐπιθυμῶ.῾Ιμῶσα. ἀντλῶσα. ἀπὸ τοῦ ἱμάντος, ᾡ τοὺς κάδους ἐγέμιζον. Τὸ Ι μετὰ τοῦ Ν. (᾿Αρσενικόν.)᾿Ινάρωνοσ. κύριον. Ινδακοσ. κύριον.᾿Ινδοί. ε θνος βάρβαρον. Ινισ. παῖς νέος, βρέφος. παρὰ τὸ ι ς ἰνὸς, ι νις· δύναμις γὰρ τῶν πατέρων υἱοί. η παρὰ τὸ ἰαίνειν καὶ εὐφραίνειν τοὺς πατέρας.᾿Ιννοί. οἱ κολοβοὶ τῶν ι ππων. νάννοι δὲ καὶ νανγοφυεῖς οἱ κολοβοὶ τῶν ἀνθρώπων. Ιναχοσ. ο νομα ποταμοῦ. ᾿Ινωπόσ. ο νομα ποταμοῦ. †παρὰ τὸ ι ς ἰνὸς, ο σημαίνει τὴν δύναμιν, καὶ τοῦ ὀπὸς, ο σημαίνει τὴν φωνὴν, γέγονεν᾿Ινωπὸς κατ' ε κτασιν τοῦ ¯ο εἰς ¯ω μέγα.† Ινωψ. κύριον. η νοψ δὲ ὁ μέγας, ¯η καὶ μικρόν. iota.1110 (Θηλυκόν.)᾿Ινγρουσία. παρὰ ῾Ρωμαίοις τοῖς ἀσθενέσι διδόμενον σιτίον, ο ου τε ζῇν ου τε ἀποθνήσκειν ποιεῖ. ᾿Ινδικτίων. λέγεται καὶ ι νδικτος. Ινεσ. δυνάμεις η νεῦρα. καὶ κλίνεται ἡ ι ν, τῆς ἰνὸς, αἱ ι νες. τὰ γὰρ νεῦρα αι τια τοῦ ἰέναι. η παρὰ τὸ ι ς, ο σημαίνει τὴν δύναμιν, γίνεται ι νες τὸ πληθυντικόν. Ινισ. χώρα. Ινα. τὴν δύναμιν. καὶ Ινα ο νομα πόλεως. ᾿Ινώ. ο νομα θεᾶς. Ινδαλμα. φαντασία, ο ναρ, ὁμοίωμα. παρὰ τὸ ει δω, τὸ ὁμοιῶ, εἰδάλλω καὶ ἀποβολῇ τοῦ ¯ε καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ν, ι νδαλμα.᾿Ινίον. νεῦρον, ἀπὸ τῆς τοῦ ἐγκεφάλου βάσεως ἐπὶ τὰ πλατέα νεῦρα, α τὴν ἰσχὺν ἡμῶν ε χειν δοκεῖ. ὡς παρὰ τὸ σφὴξ, σφηκὸς, σφηκίον, ου τως καὶ παρὰ τὸ ι ς, ἰνὸς, ἰνίον.᾿Ινάχειον α στυ. τὸ τοῦ᾿Ινάχου.᾿Ινάσσω. ἰσχὺν παρέχω.᾿Ινδάλλεται. καταφαίνεται. ὁμοιοῦται.῾Ινατί. διατί, η ε νεκα τίνος. iota.1111 Ινα. ο που. η ο πως. καὶ ἀντὶ τοῦ α ν. Ομηρος· –ι να μὴ ῥέξωμεν ω δε. Τὸ Ι μετὰ τοῦ Ξ. (᾿Αρσενικόν.)᾿Ιξάλου. τελείου, ὁρμητικοῦ η πηδητικοῦ. παρὰ τὸν ι ξω μέλλοντα γέγονεν ι ξαλος. δεῖ δὲ γινώσκειν, ο τι πολλάκις τὰ παράγωγα ἀλλάσσουσι τὰ πνεύματα, καὶ ἀπὸ δασέων γίνεται ψιλά. οι ον α μα α μυδις, η λιος ἀπηλιώτης α νεμος. ου τως ι ξω ι ξαλος.᾿Ιξευτὴς, ἰξευτικὸς καὶ ἰξός. παρὰ τὸ ι κω, ι ξω, ἰξίος. η παρὰ τὸ α γειν τὰ ο ρνεα.᾿Ιξίων. καὶ κλίνεται᾿Ιξίωνος. ου τος ἠράσθη τῆς Ηρας, ὠργίσθη δὲ παρὰ τοῦ Διός.᾿Ιξιονίδησ.᾿Ιξυρόσ. ποταμός. ᾿Ιξάλου. πηδητικῆς. –ἰξάλου αἰγός.᾿Ιξύσ. ἡ ὀσφὺς, ο τὸ ἰσχίον. ἀξὺς τὶς ου σα, η ν οὐχ οι όν τε ξῦσαι καὶ κνήσασθαι. ε κρεκες εὐτάρσοιο δι' ἰξύος ἀχέτα μολπὰν τέττιξ οἰονόμοις τερπνότερον χέλυος. iota.1112᾿Ιξιόεν. θανάσιμον φάρμακον. ὠνόμασται δὲ ου τως, ἐπειδὴ τὰς ἐντὸς τροφὰς κατέχει, ὡς ἰξὸς, ὀδμὴν ε χων παραπλησίαν ὠκίμῳ. ἰξιόεν δέ σε μή τι δόλῳ παρὰ χείλεσι πόμα οὐλοφόνον λήσειεν ο τ' ὠκιμοειδὴς ο δωδε. τὸ ἐπίγραμμα Νικάνδρου. Ιξε καὶ ι ξον. ἀντὶ τοῦ παρεγένοντο. οἱ δ' ι ξον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν. ἀπὸ τοῦ ι κω ὁ δεύτερος ἀόριστος ι κον, καὶ τροπῇ Βοιωτικῇ τοῦ ¯κ εἰς ¯ξ ι ξον. ου τως᾿Απολλώνιος. Τὸ Ι μετὰ τοῦ Ο. (᾿Αρσενικόν.)᾿Ιοβόλοσ. ὁ τῷ ἰῷ καὶ φαρμάκῳ βάλλων. ἰοβόλος ο φις ἀθρόον ἀνέθορεν.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ʾΙόβας·ʾΙόβακχος·ʾΙοβάτης·ʾΙοβιανός. ὀνο ματα κύρια.ʾΙόδδασ. κύριον.ʾΙόεντα. τὰ μέλανα. ἰόεντα σίδηρον. ὡς καί· ἰοειδέα πόντον. iota.1113ʾ Ιοθόρ. κύριον. ου τος η ν πενθερὸς τοῦ Μωυσέως. Ιονθοσ. ἡ πρώτη ε κφυσις τῶν τριχῶν. ἀπὸ τοῦ ἰέναι καὶ ἀνθεῖν.ʾΙορδάνησ. ποταμός. ἐκλήθη δὲʾΙορδάνης διὰ τὸ συμμίγνυσθαι δύο α μα ποταμοὺς, Ιορ καὶ Δάνην.ʾΙόρτιοσ. κύριον.ʾΙόλαοσ. κύριον. καὶʾΙόλεως. Ιουλοσ. ἡ πρώτη τοῦ γενείου βλάστησις. καὶ ὁ ἐν ταῖς ἀμπέλοις σκώληξ.ʾΙούδασ. κύριον. ἐγένοντο τούτῳ τρεῖς παῖδες, ὁ Ει ρ, ὁʾ Αννὰν, καὶ ὁ Σηλώμ. ἑρμηνεύεται δὲʾ Ιούδας ὁμολόγησις.ʾ Ιόσ. τὸ βέλος. παρὰ γὰρ τὸν ἰὸν τοῦ ο φεως γίνεται ἰὸς, τὸ βέλος. καὶ γὰρ ε χριον τὰ βέλη ἀπὸ τοῦ ἰοῦ τοῦ ο φεως, ι να τιτρωσκόμενος τὶς εὐθέως ἀναιρεθῇ. παρὰ τὸ ἰέναι ποιεῖν τοὺς τιτρωσκομένους εἰς ᾳ δην.ʾ Ιοδόκος καὶ ἰοδόκη. ἡ βελοθήκη.ʾΙοκάστη·ʾ Ιόλη. κύρια.ʾ Ιόπη. δι' ἑνὸς π καὶ ι. ε στι δὲ πόλις Παλαιστίνης. συστέλλει δὲ τὸ ι. ει ρηται δὲ Αἰθιοiota.1114 πία τις ου σα· κατεῖχον γὰρ αὐτὴν Αἰθίοπες. ου τως γὰρ ευ ρον ἐγώ.ʾ Ιότησ. βουλή. γνώμη, φροντίς. ἀπὸ τοῦ ἰοῦ, τοῦ βέλους, η γουν ἀπὸ τοῦ ι εσθαι καὶ εἰς πάντα ἰέναι. ἀλλήλων ἰότητι– καί· μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα–.ʾΙουλόπεζοι. μεταφορικῶς. αἱ πολύκωποι νῆες. ἀπὸ τοῦ ἰούλου, τοῦ πολύποδος ζώου, τοῦ πολλοὺς καὶ πυκνοὺς ε χοντος πόδας. ὁμοίως καὶ ἡ πρώτη ἐξάνθησις κατὰ τὰς παρειὰς ι ουλος λέγεται ἀπὸ ἰούλου ζώου.ʾΙουδήθ. κύριον. ʾΙοχέαιρα. Αρτεμις. ἡ τοῖς ἰοῖς χαίρουσα. η παρὰ τὸ χέειν τοὺς ἰούς· ο ἐστι τὰ βέλει· τοξότης γάρ ἐστι. ἰοχέαιρα καὶ ἡ φαρέτρα ἡ ὑποδεχομένη τὰ βέλη.ʾΙοστέφανοι. λιπαραί. Πίνδαρος· ἰοστέφανοιʾ Αθῆναι.ʾ Ιόνιον πέλαγοσ. ὁ νῦνʾ Αδρίας. καὶʾ Ιόνιος κόλ πος. iota.1115 Ιον. παρὰ τὸ ἀνιέναι ταχύ.ʾ Ιορδάνεια ῥεῖθρα. δίφθογγον. ποτάμια δὲ νάματα, ι.ʾ Ιοῦσαν. πορευομένην.ʾ Ιού. ἀντὶ τοῦ οι μοι καὶ φεῦ μοι.ʾ Ιοῦ ἰοῦ. ἐπὶ χαρᾶς. περισπᾶται. Τὸ Ι μετὰ τοῦ Π. (ʾΑρσενικόν.)ʿΙππαλεκτρυόνοσ. ει δος ζώου. Ιπεσ. σκώληκες λυμαντικοὶ ξύλων καὶ καρπῶν. ὁ ι ψ, τοῦ ἰπός. Ιππειος ζυγός. ʿΙππημολγόσ. ὁ τοὺς ι ππους ἀμέλγων.ʿΙππίας καὶʿΙππιόθων. ὀνόματα κύρια. ʿΙππιοχάρμην. τὸν χαίροντα τὴν ἱππικὴν, η ἱππόμαχον. χάρμη γὰρ ἡ μάχη. iota.1116 Ιπνος καὶ ἰπνός. ὁ φοῦρνος. κυρίως ἡ κάμινος. καταχρηστικῶς δὲ ἡ ἐσχάρα. η τὸ μαγειρεῖον. η καπνοδόκη.ʿΙππόβοτος τόποσ. ὁ μεγάλην γῆν ε χων, δυνάμενος ι ππους τρέφειν.ʿΙππόδαμοι. εἰς ι ππους ἀναστρεφόμενοι. Ιπποσ. παρὰ τοῖς ποσὶν ι εσθαι. ι πτασθαι, ο ἐστι πέτεσθαι.ʿΙππότησ. ὁ ἱππεὺς, ὁ ὀχούμενος τῷ ι ππῳ. ʿΙπποφορβόσ. ὁ ἱπποτρόφος. φορβὴ γὰρ ἡ τροφή. Ιππερωσ. ι ππων ε ρως. (Θηλυκόν.) Ιποσ. ἡ τῶν μυῶν παγίς.ʿΙππαγωγούσ. τὰς ι ππους καὶ α νδρας ἀγούσας ναῦς. ʿΙππαφέσεων. τῆς ἀφετηρίας, ο ἐστι τοῦ καγκέλλου. iota.1117ʿ Ιππεία. ἡ ι ππευσις. καὶ ἱππεία φάτνη καὶ οὐρά. καὶ ἱππεία Ἀθηνᾶ.ʿ Ιππείων ὁπλέων. τῶν ὀνύχων τῶν ι ππων. ʿΙπποσύνη. ἡ περὶ τοὺς ι ππους ἐμπειρία. η ἐπιστήμη ἱππική. ε γχεϊ θ' ἱπποσύνη τε–. Ιππουριν. ἐξ ἱππείων τριχῶν λόφον ε χουσα. λόφος δὲ τὸ προνεῦον τῆς περικεφαλαίας ἀνάστημα καταπλήξεως χάριν καὶ κόσμου ο ν.ʿΙππαρχία. δύο ταραντιναὶ ἱππέων ἀνδρῶν ¯ι¯η.ʿΙππάκη. τυρὸς ι ππειος. Ιππευμα. πορείαν. ʾΑριστοφάνης· ὡς μακρὸν ι ππευμα διώκεις ἀστεροειδέα νῶτα διφρεύουσ' αἰθέρος–. iota.1118 Ιππειον κράτοσ. ἡ τοῦ ι ππου ἰσχύς. καὶ ι ππειον θράσος.ʿΙππήλατον. εὐρύχωρον, πλατύ. ἱππήλατον πεδίον διώδευον. Ιπνια. τὰ ἀποκαθάρματα τοῦ φούρνου. η τὰ πρὸς καῦσιν ἐπιτήδεια. λέγει δὲ Καλλίμαχος καὶ κόπρον τῶν ζώων· σὺν δ' α μυδις φορυτόν τε καὶ ι πνια λύματ' α ειρεν.ʿ Ιποκάμισον. .....ʿ Ιππάζεται. οὐχ ἁπλῶς τὸ περὶ ἱππικὴν ε χειν, ἀλλ' ἐφ' ἑνὸς ι ππου ὀχεῖσθαι, ο ν νῦν κέλητα καλοῦσιν. Ιππευε. ι ππων φρόντιζε.ʾΙπούμενοσ. ἀναγκαζόμενος, πιεζόμενος. ʾΑριστοφάνης· ἰπούμενος ταῖς συμφοραῖς. iota.1119 παρὰ γὰρ τὸ ι πος, ο σημαίνει τὴν παγίδα, γέγονεν ἰπῶ καὶ ἰπούμενος. ι πος δὲ σημαίνει τὴν παγίδα τῶν μυῶν. καὶ τοῦτο γὰρ τὸ ει δος φθαρτικόν ἐστιν αὐτῶν. Ιπτω. τὸ βλάπτω. μέγα δ' ι ψαο λαὸν ʾΑχαιῶν.ʾ Ιπῶ. τὸ θλίβω. Τὸ Ι μετὰ τοῦ Ρ. (ʾΑρσενικόν.) Ιρηξ. ὁ ἱέραξ.ʿΙρῆασ. τοὺς

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἱερέας.῾Ιρόσ. ὁ ἱερὸς κατὰ κρᾶσιν. χῶρος ο δ' ἱρὸς, ὡς ἀπεικάσαι, βρύων δάφνης, ἐλαίας, ἀμπέλου· πυκνότεροι δ' ει σω–. Ιροσ. πτωχός. πένης. μακρὸν τὸ ἰῶτα. παρὰ τὸ ει ρω, τὸ λέγω, ὡς δηλοῖ καὶ ὁ ποιητὴς λέγων· Ιρον δὲ νέοι κίκλησκον α παντες, Ου νεκ' ἀπαγγέλλεσκε κιὼν, ο τε πού τις ἀνώγοι. ἀλλ' ε στιν εἰπεῖν, ω σπερ ἀπὸ τοῦ ἱερεὺς, ἱρεὺς, κράσει τοῦ ¯ι καὶ ¯ε εἰς ¯ι μακρὸν, ου τω καὶ ἀπὸ τοῦ ἱερὸς γίνεται Ιρος. πολλὰ γὰρ εὑρίσκομεν ὀξύτονα, α τινα γινόμενα κύρια καὶ βαρύνονται. οι ον πυρὸς Πύῤῥος· ξανθὸς Ξάνθος· γλαυκὸς iota.1120 Γλαῦκος. ου τως ου ν καὶ ἱρὸς Ιρος. καὶ α λλως· τὰ διὰ τοῦ ¯ι¯ρ¯ο¯ς δισύλλαβα διὰ τοῦ ι γράφονται. οι ον Πῖρος, ο νομα ποταμοῦ· Κῖρος, κύριον· Μῖρος, ποταμὸς Φρυγίας· Τῖρος, ο νομα ποταμοῦ. ου τως ου ν καὶ Ιρος. Ιρτιοσ. κύριον. (Θηλυκόν.)῾Ιρά. ἐκκλησία. καὶ ἱραί. Ομηρος· – ἱράων προπάροιθε– καὶ ἱρῶν μηνίσας παρ'῾Ομήρῳ.῾Ιρή. πόλις. Ιρισ. νέφος ὑγρὸν κατὰ ε μπτωσιν ἡλίου πεποικιλμένον, ο καλεῖται τόξον. η αὐγαὶ ὑφ' ὑγρῶν νεφῶν ἀνακεκλασμένα. η ε μφασις ἡλίου τμήματος η σελήνης ἐν νέφει δεδροσισμένῳ, κοίλῳ καὶ συνεχεῖ πρὸς φαντασίαν, ὡς ἐν κατόπτρῳ φανταζομένην, κατὰ κύκλου περιφέρειαν. ἰστέον δὲ, ο τι τῆς ι ριδος τὸ χλωρὸν ἀέρος σημαντικὸν, τὸ πυῤῥὸν πνευμάτων, τὸ δὲ μελανίζον ὑδάτων. Ιρισ. παρὰ τὸ ῥεῖν καὶ κινεῖν τὸν ο μβρον. σημαίνει δὲ καὶ τὸν α γγελον τῶν θεῶν. παρὰ τὸ ει ρειν καὶ προλέγειν τὰ μέλλοντα. σημαίνει καὶ ποταμὸν παρὰ᾿Απολλωνίῳ· ποταμὸν ταχύῤῥουν Ιριν. καὶ Ιρις ο νομα τόπου. iota.1121 Ιροσ. πόλις Θεσσαλίας. ἀπὸ τοῦ Ιρου τοῦ κτίσαντος αὐτήν. Ιριγγασ. τὰς ἀρτηρίας φησὶν῾Ιπποκράτης. λέγει δὲ καὶ ὁ Ψελλός· τὰς ἀρτηρίας ι ριγγας, τὰ δὲ ὀστᾶ ῥοώδη· ὑπόξηρον τὸ α ποξυ, σφάκελος τὸ φλεγμαίνειν. (Οὐδέτερον.)῾Ιρά. τὰ ἱερά.῾Ιρεῖον. τὸ θῦμα. Τὸ Ι μετὰ τοῦ Σ. (᾿Αρσενικόν.)᾿Ισαάκ. κύριον. ἀγαλλίασις ἑρμηνεύεται. Ισακοσ. ὁ᾿Ισαὰκ ἑλληνιστί.᾿Ισακίῳ. ἀνδρείῳ.᾿Ισάγγελοσ. ι σος ἀγγέλῳ. iota.1122᾿Ισθμόσ. θάλασσα, μέσον ε χουσα γῆν. πορθμὸς δὲ γῆ ε νθεν κᾀκεῖθεν, καὶ μέσον θάλασσα. παρὰ τὸ ι σω, ἰσμὸς καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ ἰσθμός. η παρὰ τὸ ι ημι. ου τως῾Ηρωδιανός.᾿Ισθμόσ. καὶ ὁ λαιμός. παρὰ τὸ εἰσιέναι παρ' αὐτοῦ τὰ ποτὰ καὶ τὰ βρώματα.᾿Ισσικὸς κόλποσ.᾿Ισκαριώτησ. μνήμη θανάτου ἑρμηνεύεται. Ισκοσ. ὁ κλέπτης. ἐξ ου καὶ ι σκω.᾿Ισμαήλ. κύριον. ἑβραϊστὶ ἑρμηνεύεται ὁ μεθ' ἡδονῆς γέλως.᾿Ισοτελεῖσ. ι σα τελοῦντες᾿Ισοχειλεῖσ. μέχρι χείλους πεπληρωμένοι. η σαν δὲ κρατῆρες οι νου ἰσοχειλεῖς. Ισοσ. ὁ ο μοιος. ἰστέον, ο τι τὸ ι σος ευ ρηται συνεσταλμένον· η λασε Κιμμερίω ψαμάθῳ ι σον– ου τω Καλλίμαχος. παρὰ τὸ ει δω, τὸ ὁμοιῶ, iota.1123 ὁ μέλλων ει σω, ῥῆμα ο νομα ει σος, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ¯ε ι σος. οὐ μὲν σοί ποτ' ι σον ε χω γέρας–.᾿Ισουργόσ. ὁ τὰ ι σα ἐργαζόμενος.῾Ιστοριαγράφον, οὐχ ἱστοριογράφον λέγουσιν οἱ᾿Αττικοί. Ιστροσ. ὁ ποταμὸς ὁ παρ'῾Εβραίοις Φεισσὼν, παρὰ δὲ᾿Ινδοῖς Γάγγης, παρὰ δὲ Αἰθίοψιν᾿Ινδὸς, παρ' Ελλησι δὲ Δανούβιος.῾Ιστόσ. τὸ κατάρτιον. καὶ ἱστὸς τὸ ἱστάριον. παρὰ τὸ ι στημι. ο θεν καὶ στύλος. ἱστὸν ἐποιχομένην– τὸ γὰρ παλαιὸν αἱ γυναῖκες ἑστῶσαι υ φαινον. τὸ δὲ ἐποιχομένην, ἐπὶ τὸν ἱστὸν πορευομένην. Ιστωρ. ὁ ἐπ' α κρῳ τῷ ῥυμῷ ἐμπεπηγμένος πάτiota.1124 ταλος. καὶ κλίνεται ι στορος. ι στωρ καὶ ὁ ἐπιστήμων. ἀπὸ τοῦ ει δω, ει σω, ῥήματος. ῥηματικὸν ο νομα ι στωρ, καὶ κλίνεται ι στορος. καὶ ἐξ αὐτοῦ ἱστορία. Ιστορι. καὶ ἀντὶ τοῦ μάρτυρι η κριτῇ.᾿Ισραήλ. ἑρμηνεύεται νοῦς ὁρῶν τὸν θεὸν, η ο στις διὰ πίστεως ὁρᾷ τὸν θεὸν τῷ νοΐ.᾿Ισχυρόσ. ὁ ἰσχύος καὶ δυνάμεως ε χων.᾿Ισχυρογνώμων. σκληρὸς, ε ξαρνος.᾿Ισχνόφωνοσ. λεπτόφωνος.᾿Ισχνόσ. παρὰ τὸ ι σχω ἰσχνὸς, πλεονασμῷ τοῦ ν. ου τως Φιλόξενος.῾Ιστορικόσ. ὁ τὰ πρὸ αὐτοῦ γεγενημένα συγγράφων, ὡς῾Ηρόδοτος. συγγραφεὺς δὲ ὁ κατὰ τὸν χρόνον αὐτοῦ συγγράφων, ὡς Θουκυδίδης. iota.1125 Ισσοσ. ο νομα ποταμοῦ. (Θηλυκόν.) Ισ. ἡ δύναμις, τὰ νεῦρα. Ισσα. †ἡ Μιτυλήνη.† ο νομα πόλεως. Ισας δ' ὑσμίνη κεφαλὰς ε χον. ἀντὶ τοῦ· η τε τῶν῾Ελλήνων καὶ τῶν βαρβάρων μάχη ἰσοκέφαλος η ν.᾿Ισθμικὴ πίτυσ. α θλον ἐπινίκιον. Ισμαροσ. ἡ νῦν καλουμένη Μαρώνεια. ἀπὸ τοῦ᾿Ισμάρου, τοῦ Αρεως καὶ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

Θρᾴκης παιδός.῾Ιστορία. θέα. διήγησις.῾Ιστία. ἡ καθέδρα.῾Ιστοπέδη. ξύλον ὀρθὸν ἀπὸ τῆς τροπώσεως, ᾧ προσδέδεται ὁ ἱστός. iota.1126῾Ιστοδόκη. ξύλον ὑποδεχόμενον τὸν ἱστόν.᾿Ισχνομυθίασ. λεπτολογίας. (Οὐδέτερον.) Ισθμια. περιστόμια· περιδέραια. καὶ ἑορτὴ τῶν῾Ελλήνων. καὶ ἰσθμιάζειν ἐπὶ τῶν κακῶς βιούντων. ἐπίνοσος γὰρ ὁ τῶν ἰσθμῶν καιρός. Ισμα. παρὰ τὸ ι ζω.᾿Ισόῤῥοπον. τὸ ἰσοστάσιον.᾿Ισοστάσιον. τὸ ι σον τῷ σταθμῷ. ᾿Ισοσθενέσ. τὸ ἰσοδύναμον. ᾿Ισοκλεέσ. τὸ ι σον ε χον δόξαν. ᾿Ισόπεδον. ε χον ι σην τὴν γῆν.᾿Ισόκωλον. τὸ ι σα μέρη ε χον.᾿Ισοπαλῆ. ἐν κλήρῳ ι σα. πάλος γὰρ ὁ κλῆρος. iota.1127᾿Ιστίον. τὸ α ρμενον. παρὰ τὸ ι ζειν ἐφ' ἑνὸς τόπου καὶ ἱδρύσθαι. ι ζω, ἱστὸς καὶ ἱστίον. ᾿Ισχίον. τὸ κοῖλον γλουτοῦ, ο που ἡ κοτύλη στρέφεται.᾿Ισχνόν. λεπτόν.᾿Ισχυρόν. μέγα. βαθύ. ε τι ἰσχυρὸν τραῦμα λαβοῦσ' ὑπ' ἐμοῦ. (῾Ρῆμα.) Ισαν. ἐπορεύθησαν. παρ'῾Ομήρῳ καὶ μόνον. ει μι, ὁ παρατατικὸς η ν, τὸ πληθυντικὸν τὸ ¯α ι μεν, ι τε ι σαν. καὶ ι σαν ἀντὶ τοῦ ε γνωσαν. Ισατο. καθίδρυσεν. Ισασι. γινώσκουσιν. ἀπὸ τοῦ ἰσῶ παράγωγον ι σημι. τοῦτο δὲ πάλιν ἀπὸ τοῦ ει δω τοῦ σημαίνοντος τὸ ἐπίσταμαι. τὸ πληθυντικὸν ι σαμεν, ι σατε, ι σασιν. ω σπερ δίδοσιν οὐ περισπᾶται. Ισθι. γίνωσκε. ε στιν εἰδῶ τὸ γινώσκω, ὁ μέλλων ει σω. ἐξ ου καὶ τὸ ει σομαι. ου ὁ μέλλων σπασθεὶς ἐνεστὼς γίνεται ἰσῶ, διὰ τοῦ ι. τὰ γὰρ εἰς ω λήγοντα ῥήματα κατ' ε νδειαν iota.1128 διχρόνῳ βραχεῖ παραλήγει. οι ον· πείθω, πιθῶ· στείχω, στιχῶ· φείδω, φιδῶ· τεύχω, τυχῶ· ου τως ου ν καὶ ει δω, ει σω, ἰσῶ, διὰ τοῦ ¯ι βραχέος. ἐκ τούτου γίνεται παράγωγον τῶν εἰς μι ι σημι, ὁ παρατατικὸς, ο περ Δωρικῶς γίνεται ι σαμι. τούτου τὸ πληθυντικὸν ι σαμεν, καὶ κατὰ συγκοπὴν ι σμεν. τὸ β ι σατε, καὶ κατὰ συγκοπὴν ι στε. τούτου τὸ προστακτικὸν ι σαθι, καὶ ἐν συγκοπῇ ι σθι. τὸ τρίτον ι στω. τὸ β τῶν δυϊκῶν ι στον· πλεονασμῷ τοῦ ε, ἰστέον. Ισθι. υ παρχε. ἀπὸ τοῦ εἰμί. τὸ ¯α τῶν πληθυντικῶν ε μεν, ο περ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ς γίνεται ἐσμέν. ἀπὸ τοῦ ε μεν γέγονε τὸ προστακτικὸν ε θι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς ι σθι· τὸ γὰρ ¯ε πλεονάσαντος συμφώνου τρέπεται εἰς ¯ι. οι ον· ε χω, ι σχω. ου τως ου ν καὶ ε θι, ι σθι. τοῦτο δὲ τὸ ι σθι κατὰ τὸ τρίτον πρόσωπον τὸ ὀφειλόμενον ¯ε ἀναδέχεται καὶ γίνεται ε στω.᾿Ισηγορεῖ. ἐπ' ι σης λέγει. Ισημι. γινώσκω. καὶ ι σαμεν. Ισκω. τὸ κλέπτω. iota.1129 Ισκειν. τὸ εἰκάζειν.᾿Ισοφαρίζειν. ἐξισοῦσθαι. ι σος φαίνεται. ἐξισάζειν.᾿Ιστέον. γνωστέον.῾Ιστορῆσαι. θεάσασθαι. Ιστε. γινώσκετε. Ιστη. ἀντὶ τοῦ στῆσον. προστακτικῶς. *καὶ ι στης, εἰργάσω.*῾Ιστορημένα. πρὸς θέαν ἱστάμενα. ου τω γὰρ η σαν ἱστορημένα μόνον. Ισχανα. ε ξυσα. ἐλέπτυνα. ᾿Αριστοφάνης· ι σχανα τὴν τέχνην ἐπυλλίοις καὶ περιπάτοις.᾿Ισχάνει. κωλύει. καὶ ἰσχανόωσα. καὶ ἰσχανόωσιν.᾿Ισχανόω δὲ, τὸ ἐπιθυμῶ, γενικῇ. Ισχεο. πέπαυσο. καὶ ι σχεσθε. iota.1130 Ισχει. κρατεῖ.᾿Ισχυρίζεται. ἐνίσταται. διαβεβαιοῦται. φιλονεικεῖ. ᾿Ισχνομυθοῦντεσ. ἀκριβολογοῦντες. λεπτολογοῦντες. (᾿Επίῤῥημα.) Ισσα. ἐπίφθεγμα ἐπὶ τῶν ο λως δυσπραγούντων. Ισωσ. τάχα η ὁμοίως. Τὸ Ι μετὰ τοῦ Τ. (᾿Αρσενικόν.) ᾿Ιταμόσ. ἀναίσχυντος, ἀναιδής. παρὰ τὸ ι εσθαι, ο ἐστιν ὁρμᾷν. Ιτησ. ὁ πτωχός. ὁ ὁρμητικός. ὁ ἐπὶ πάντας ὁρμῶν. ἀπὸ τοῦ ἰέναι. ἀπὸ τούτου καὶ εἰσητήρια. ου τως Ωρος ὁ Μιλήσιος. iota.1131 Ιτυλοσ. ὁ ὀρφανός. (Θηλυκόν.)᾿Ιτέα. τόπος. ἀφ' η ς ὁ δημότης ὁ᾿Ιτεαῖος.᾿Ιτέα. *τὸ δένδρον. παρὰ τὸ ἰέναι· ταχέως γὰρ αυ ξεται. Ιτυσ. περιφέρεια ο πλου. ὁ δὲ Καλλίμαχος, ὡς ὁρᾷ αὐτὸν παριόντα, ἐπιλαμβάνεται αὐτῆς τῆς ι τυος. λέγει δὲ τὴν ἀσπίδα.᾿Ιτώνη. καὶ᾿Ιτωνία. ἡ Αρτεμις.᾿Ιτωνίσ. χώρα. καὶ κλίνεται᾿Ιτωνίδος. (Οὐδέτερον.)᾿Ιταβύριον. ο ρος ου τω καλούμενον. ε στι δὲ λίαν ὑψηλόν.᾿Ιτρία. καπυρώδη πλάσματα. καὶ ι τριον. ἀπὸ τοῦ ἰέναι· ἐπὶ λεπτὸν γὰρ ε λκεται. Ιτρον. τὸ ὑποκάτω τοῦ ὀμφαλοῦ μέρος. ἐξ ου καὶ ι τρα, καὶ μίτρα, ἡ περὶ αὐτὴν ζώνη.᾿Ιτρόγαλα. .....᾿Ιτέον. πορευτέον.᾿Ιτητέον. πορευτέον. iota.1132 (῾Ρῆμα.) Ιτην. ἐπορεύθησαν. ι ημι. καὶ σημαίνει τὸ πέμπω. τοῦτο γίνεται κατὰ συγκοπὴν τοῦ ¯η ι μι, ὁ παρατατικὸς ι ν, ι σι, τὸ δυϊκὸν ι τον, ι την. τὼ δ' αυ τ' ι την παρὰ νῆας ᾿Αχαιῶν. Ιτω. ἰέτω. ἐρχέσθω. ἀλλ' ι τω· χαιρέτω γῆν πρὸ γῆς, ο ποι βούλοιτο. ἀπὸ τοῦ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ει μι. τὸ α τῶν πληθυντικῶν ι μεν. τὸ προστακτικὸν ι θι. τὸ τρίτον ι τω. Τὸ Ι μετὰ τοῦ Υ. (᾿Αρσενικόν.)᾿Ιϋγμόσ. βοὴ, φωνή. Ιϋξ. κύριον. (Θηλυκόν.) Ιϋγξ. ε ρως, η ὁ τοῦ λόγου ῥυθμός. καὶ τὸ ο ρνεον τὸ λεγόμενον σεισοπύγης. τοιαύτη τις προσῆν ι ϋγξ Διογένους τοῖς λόγοις τοῦ κυνός. Ιϋγγεσ. λεπτοὶ πόροι. καὶ αἱ τέρψεις. καὶ τὰ ἐφέλκοντα τὴν διάνοιαν εἰς ἐπιθυμίαν καὶ ε ρωτα. iota.1133 (῾Ρῆμα.)᾿Ιΰζει. βοᾷ. κράζει. ἀγροικικῇ τῇ φωνῇ φωνεῖ. πεποίηται δὲ τὸ ο νομα ἀπὸ τοῦ ἰοῦ ἐπιῤῥήματος. Τὸ Ι μετὰ τοῦ Φ. (᾿Αρσενικόν.) Ιφις, Ιφιδοσ. ο νομα κύριον. καὶ ὁ ταχύς.᾿Ιφίνοοσ· ᾿Ιφικλῆς· Ιφικλος·᾿Ιφικράτης· Ι τος·᾿Ιφίστιος. ὀνόματα κύρια. Ιφθιμοσ. ὁ ἰσχυρὸς καὶ γενναῖος. ὡς παρὰ τὸ α νθος γίνεται α νθιμος, καὶ κῦδος κύδιμος, ου τως καὶ παρὰ τὸ ι φι ι φιμος καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ ι φθιμος. η παρὰ τὸ ι φι καὶ θυμὸς ἰφίθυμος καὶ συγκοπῇ ι φθιμος. (Θηλυκόν.) ᾿Ιφιγένεια. κύριον. iota.1134 ᾿Ιφικράτιδεσ. ει δος ὑποδήματος. ει ποτε δὲ τὰς ἀττικὰς ἰφικράτιδας. ὁ γὰρ᾿Ιφικράτης σκυτέως πατρὸς υἱός.᾿Ιφίη. ει δος ἀγρίου λαχάνου.᾿Ιφύσ. ἡ ὀφρύς. (Οὐδέτερον.) Ιφιον. τὸ λιπαρόν. Ιφια μῆλα. ἰσχυρῶς βαδίζοντα. εὐτραφῆ. η κατ' εὐφημισμόν. η ἰσχυροποιὰ τῶν ἀσθενούντων. μῆλα δὲ τὰ πρόβατα λέγει. (῾Ρῆμα.)᾿Ιφύει. βοᾷ. (᾿Επίῤῥημα.) Ιφι. ἰσχυρῶς. ω σπερ ἀπὸ τοῦ νόστου γίνεται νοστόφι καὶ ἐν συγκοπῇ νόσφι, ου τω καὶ ἀπὸ τοῦ ι ς, ἰνὸς, ἰνόσφι καὶ κατὰ συγκοπὴν ι φι. ἐπὶ δὲ τοῦ ι φι κατὰ ἀντίφρασιν ἐστί· σημαίiota.1135 νει δὲ τὰ ἀσθενῆ καὶ οὐ τὰ ἰσχυρά. ἡ εἰς φι συλλαβὴ κατὰ πᾶσαν πτῶσιν φυλάσσεται, οι ον· χαλκόφι· οὐρανιάφι. Τὸ Ι μετὰ τοῦ Χ. (᾿Αρσενικόν.) ᾿Ιχθυοβολεὺς καὶ ἰχθυουλκόσ. ὁ ἁλιεύς.᾿Ιχθῦσ. περισπᾶται. παρὰ τὸ θύω, τὸ ὁρμῶ, ἰθῦς καὶ πλεονασμῷ τοῦ χ ἰχθῦς.᾿Ιχνεύμονοσ. ει δος ζώου καὶ ἰχθύος.᾿Ιχώρ. τὸ σεσηπὸς αι μα. παρὰ τὸ ε χω, ι σχω, ἰσχὼρ, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ς ἰχώρ. ο θεν καὶ τὸ ¯ι φυλάσσει μακρόν. τὸ γὰρ ἰχὼρ θέσει μακρόν ἐστι· ὡς ἐν τῷ γίγνεται, γίνεται.᾿Ιχῶ. τὸν ἰχῶρα, κατὰ ἀποκοπήν. ἡ εὐθεῖα ὁ ἰχὼρ, τοῦ ἰχῶρος, τὸν ἰχῶρα, τὸν ἰχῶ. ἀπ' ἰχῶ χειρὸς ὀμόργnu. (Θηλυκόν.) Ιχλα. ἡ κίχλα. ᾿Ιχναίη. ἡ Μακεδονία. iota.1136 (Οὐδέτερον.) Ιχνοσ. βῆμα ποδός. παρὰ τὸ ι σχειν, ο ἐστι συνέχειν ο λον τὸ πόδα. η ἀπὸ τοῦ ἀνέχεσθαι τῆς γῆς. ου τως Ωρος ὁ Μιλήσιος.᾿Ιχθυόκεντρον. ἡ τρίαινα. η τοι καμάκιον. (῾Ρῆμα.)᾿Ιχθυάα. ἰχθύας ἀγρεύει.᾿Ιχνηλατῆσαι. διὰ τῶν ἰχνῶν ἀναζητῆσαι. ᾿Ιχνεύει. ἐρευνᾷ. ζητεῖ.᾿Ιχνᾶται. ἰχνοσκοπεῖ. Τὸ Ι μετὰ τοῦ Ψ. (᾿Αρσενικόν.) Ιψ. ὁ σκώληξ. καὶ κλίνεται ἰπὸς, ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν τοῖς ἰψίν. (῾Ρῆμα.) Ιψασ. ε βλαψας. ει ψας δὲ ἀντὶ τοῦ ἠκολούθησας, δίφθογγον. Ιψω. ε βλαψας. μέγα δ' ι ψαο λαὸν᾿Αχαιῶν. iota.1137 Τὸ Ι μετὰ τοῦ Ω. (᾿Αρσενικόν.)᾿Ιωάσ. κύριον.᾿Ιωβάδασ. κύριον.᾿Ιωβηλαῖοσ. μὴν ου τω καλούμενος παρὰ᾿Ιουδαίοις καὶ τιμώμενος. ἰστέον, ο τι τὸ ἀργὸν ε τος κατὰ τὴν ἑπταετίαν ἠργεῖτο παρὰ᾿Ιουδαίοις ὁμοίως ταῖς ἑβδομάσιν ἡμέραις.᾿Ιώβ. κύριον. ἑρμηνεύεται δὲ πρόσωπον πόνου.᾿Ιωδαέ. κύριον. ᾿Ιώεσδρος. κύριον. †᾿Ιωήλ. κύριον.†᾿Ιωθάμ·᾿Ιωθήρ. ὀνόματα κύρια.᾿Ιώλκιος. κύριον. ᾿Ιωνάθασ. κύριον. Ιωνεσ. οἱ περὶ τὴν᾿Ασίαν.᾿Ιωάννησ. κύριον. ἑρμηνεύεται χάρις, η θεωρητικὸς, η θεολογικὸς, η ἀγαπώμενος, διὰ παρθενίας καὶ καθαρότητος.᾿Ιωάχαζ. κύριον.᾿Ιωάβ. κύριον.᾿Ιωσῆσ. κύριον.᾿Ιώσηπος·᾿Ιωσεδέκ. κύρια. iota.1138᾿Ιωσίασ. κύριον. ου τος ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας κατὰ τοῦ θεοῦ ἐζήλωσεν, ὡς καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν πάλαι ἀποθανόντων ἱερέων τῶν εἰδώλων ἀνασκάψαι καὶ διαλικμῆσαι. *᾿Ιωάθαμ. κύριον. ἑρμηνεύεται δὲ καὶ συντέλεια.*᾿Ιωρόσ. κύριον. σημαίνει καὶ τὸν θυρωρὸν, καὶ τὸν φύλακα.᾿Ιωχμόσ. θόρυβος. παρὰ τὸ διώξω, διωγμὸς, καὶ τροπῇ τοῦ γ εἰς χ καὶ ἀποβολῇ τοῦ δ, ἰωχμός.᾿Ιωφονίασ. κύριον.᾿Ιωάννησ. ὁ τῷ λόγῳ διὰ πραότητα καὶ πολλὴν καθαρότητα τῆς καρδίας ἀγαπώμενος. (Θηλυκόν.) ᾿Ιωάννα. κύριον. ἑρμηνεύεται περιστερά.᾿Ιωγή. ἡ σκέπη. Βορέω ὑπ' ἰωγῇ. ἀπὸ τοῦ ἰέναι. τὸ γὰρ σκέπον ἐπὶ πᾶν, ο σκέπει, ι εται. Ιων. ο νομα πόλεως.᾿Ιωή. ἡ πνοή. παρὰ τὸ ι ημι, ἰὴ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ω, ἰωή, καὶ ἡ φωνή. παρὰ τὸ ι ω γίiota.1139 νεται ἰωὴ ἡ διϊκνουμένη εἰς ἀκοήν. ου τως Ωρος ὁ Μιλήσιος.᾿Ιωκή. ἡ βοή. δίωξις. παρὰ τὸ διώκω διωκὴ, καὶ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἀποβολῇ τοῦ δ, ἰωκή.᾽Ιῶκα. τὴν ἰωκὴν λέγει, ο ἐστι τὴν ὁρμὴν, τὴν δίωξιν. ου τως Ωρος. ὡς῾Ησίοδος τὴν κρόκην, κρόκα. ω στε μεταπλασμός ἐστιν. Ομηρος· ἰῶκά τε δακρυόεσσαν.᾽Ιωκάσ. ὁρμὰς, διώξεις.᾽Ιῶλκα. αυ λακα. Ιωξισ. ἡ δίωξις. ὡς ἀπὸ τοῦ λέγω, λέξω, λέξις, ε ξω, ε ξις, ου τως καὶ ἀπὸ τοῦ διώκω, διώξω, δίωξις, καὶ ἀποβολῇ τοῦ δ, ι ωξις, ἡ δίωξις.᾽Ιωνία. χώρα.᾽Ιώνυμφα. κύριον.᾽Ιωνιά. ἡ τῶν ι ων πρασιά. ὡς καὶ κρινωνιὰ καὶ ῥοδωνιά. iota.1140 (Οὐδέτερον.)᾽Ιωτάπατα. τόπος.᾽Ιά. τὰ βέλη καὶ τὰ φάρμακα.᾽Ιῶτα. τὸ στοιχεῖον. παρὰ τὸν ἰὸν τῶν ἰοβόλων ζώων. εἰς ὀρθὸν γὰρ βαδίζειν ὁ ἰὸς, ὡς καὶ ἡ τούτου γραφή. η ἀπὸ τοῦ ἰοῦ, τοῦ βέλους. (῾Ρῆμα.)᾽Ιώθη. ἐχολώθη. †η ἰοῦ ἐπληρώθη.† Ιωμεν. ε λθωμεν. *βαδίσωμεν.* ᾽Ιών. ἀντὶ τοῦ πορευθεὶς, ὀξυτόνως, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐλθών.᾽Ιώ. ἀντὶ τοῦ φεῦ. ἰὼ τραυμάτων ἐποδύνων. ἰὼ, βαρύβρομοί τε βρονταί. ἐκ τοῦ ἰωὴ κατὰ συγκοπὴν ἰώ. Τρύφων δὲ λέγει, τὸ ω κλητικὸν προσέλαβε τὸ ι καὶ ἐγένετο ἰώ. kappa.1141 Κ. Τὸ Κ μετὰ τοῦ Α. (᾽Αρσενικόν.) Κάβαξ. ὁ πανοῦργος. Κάβαισοσ. α πληστος. κάβον γὰρ μέτρον σιτικόν. Καδδίσκοσ. ἀγγεῖόν τι, εἰς ο ἐψηφηφόρουν οἱ δικασταί. Καθηγητήσ. διδάσκαλος. Κάθιδροσ. κεκμηκώς. Καθαπτόσ. ἐνδεδυμένος. ᾽Αριστοφάνης· νεβρῶν δοραῖς καθαπτός. Καθαροί. οἱ τὴν καθολικὴν ἀρετὴν κεκτημένοι, καὶ μηδὲν ἑαυτοῖς συνειδότες πονηρόν. η οἱ ἐν σωφροσύνῃ διάγοντες. ὡς τό· μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ. Καθαρόσ. ὁ πάντα καλῶς θεωρῶν. η ὁ μὴ λαμβανόμενος ἑαυτοῦ ἐπὶ ἀθετήσει ἐντολῆς θεοῦ kappa.1142 η ἐλλείψει η ἀμελείᾳ. εἰ δὲ βούλει, ὁ μὴ μόνον τῆς κατ' ἐνέργειαν καὶ διὰ σώματος τελουμένης ἁμαρτίας ἀπεχόμενος, ἀλλ' ὁ καὶ τοῖς λογισμοῖς καθαρεύων καὶ οὐδὲ ἐν τῇ ψυχῇ πλημμελῶν. ἱκανὴ γάρ ἐστιν ἡ τῆς ψυχῆς καθαρότης τὸν θεὸν κατ' αὐτῆς κατοπτρίζεσθαι. τῶν γὰρ τῆς ἰδίας φύσεως ἀγαθῶν ὁ θεὸς ἐνετύπωσε τῇ ἡμετέρᾳ κατασκευῇ τὰ τιμήματα, οι όν τινα κηρὸν σχήματι γλυφῆς προτυπώσας. *Κάϊν. ζῆλος ἑρμηνεύεται. ὁ δὲ Αβελ, πένθος.* Κακοδαίμων. δυστυχής. Κακήγοροσ. ὁ λέγων κακά. Κακόσ. ὁ μὴ θέλων τὸ καλὸν, καὶ ὁ δειλός. Ομηρος· κακοὺς δ' ἐς μέσον η λασεν. Κακόχαρτοσ. ὁ τοῖς κακοῖς χαίρων. Κακόσχολοσ. πονηρός. ἀπὸ τοῦ σχολάζειν τοῖς κακοῖς. kappa.1143 Καλάσιρισ. χιτὼν πλατύς. ου τως Αἰγύπτιοι. Κάμμοροσ. ταλαίπωρος. οἱονεὶ κακόμορος. κατὰ συγκοπὴν κάμμορος. Κάμαξ. χάραξ η ξύλον ὀρθόν. Κάνωτοσ. τόπος ἐν᾽Αλεξανδρείᾳ. Κανών. λόγος ε ντεχνος δηλωτικὸς, ἀπευθύνων ὁμοιότητι πρὸς τὸ καθόλου τὸ διεστραμμένον τῶν λέξεων. η κανών ἐστι νόμος ἀπαράβατος, καὶ μέτρον ἀδιάψευστον, πᾶσαν πρόθεσιν καὶ ἀφαίρεσιν μηδαμῶς ἐπιδεχόμενον. †ἐκ τοῦ κανόνος, ο ς ἐστι ξύλον, ῳ κέχρηνται οἱ τεχνῖται εἰς ξύλων η λίθων ἀπόρθωσιν. παρατιθέντες γὰρ τὸν κανόνα τοῖς παρ' αὐτῶν ἐργαζομένοις, δι' αὐτοῦ, ει τινα εὑρίσκουσιν ἐν αὐτοῖς λοξότητα, εἰσοχάς τε καὶ ἐξοχὰς, εἰς εὐθύτητα ἀποξέουσι καὶ ὀρθοῦσι τὸ ἐργαζόμενον.† Κάπετοσ. σορὸς, θήκη. Καπνόσ. ἀναθυμίασις ξυλώδης ξηρὰ καὶ θερμή. η ἀτμὸς δριμὺς ὑπὸ τῆς τοῦ πυρὸς ἀναφορᾶς, ἐκ τῶν ὑποτυφομένων ἀναπεμπόμενος. α νθραξ δὲ πῦρ γεῶδες μετὰ τὴν τῆς φλογὸς πάροδον τῇ παχυτέρᾳ καὶ γεωδεστέρᾳ υ λῃ ἐναπομεῖναν. μετὰ γὰρ τὸ παρελθεῖν τὸ ἀνθηρὸν τῆς φλοkappa.1144 γὸς, ἡ περὶ τὴν παχεῖαν υ λην τοῦ πυρὸς ὁμιλία α νθρακες ὀνομάζονται. Καρδιανόσ. ἀπὸ πόλεως Καρδίας. Καρθμόσ. ὁ ποῦς. Καρπόσ. ὁ πρὸς α μητον ἡτοιμασμένος στάχυς. σημαίνει καὶ τὸ κοῖλον τῆς χειρός. ὡς τό· κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ. ε νθεν καὶ ὁ τῆς χειρὸς ξηρὸς τόπος καὶ α σαρκος καρπὸς λέγεται. Καρχαροδόντων. τραχεῖς ὀδόντας ἐχόντων η ὀξεῖς. παρὰ τὸ χαράσσω κάρχαρος κατὰ ἀναδιπλασιασμόν· τὸ γὰρ τραχὺ καὶ σκληρὸν χαράσσεται. *Κατοβλέψ. ει δος θηρίου.* *Καταπέλτησ. τιμωρητικὸν ο ργανον, ἐν ῳ προσδεσμούμενός τις ου τως κολάζεται.* Κατηφήσ. στυγνός. Κατάλληλοσ. ἁρμόζων. Καταπρανοῦσ. η τοι κατωφεροῦς. Κατάγελωσ. ὀνειδισμός. ἐξουδένωσις. Κατάδουποσ. ὁ κατάκτυπος. δοῦπος γὰρ ὁ κτύπος. η ὁ καταῤῥάκτης. Κατάῤῥυτοσ. ἀρδεύσιμος. kappa.1145

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

Καυλῷ. τῷ α κρῳ τοῦ δόρατος. Καχρυδίασ. ὁ ἐκ κριθῆς α ρτος, ο ν παξαμᾶν λέγομεν. Καχύποπτοι. κακὰ ὑποπτεύοντες. Καιρόσ. χρόνος ἐπιτήδειος εἰς ἐργασίαν. Καινόσ. ὁ νέος. οι μαι, ο τι κραινός τις ω ν. κατ' ε λλειψιν τοῦ ρ. οἱονεὶ ὁ η δη ἐπιτελεσθείς. Κακόσ. ὁ δειλός. παρὰ τὸ χάζω, χακὸς καὶ
κακὸς, ὁ ὑποχωρῶν καὶ φεύγων. Κάβειροι. δαίμονες η ὀνόματα θεῶν.᾿Αξιόκερσα ἡ Περσεφόνη·᾿Αξίερος ἡ Δημήτηρ·᾿Αξιοκέρσης δὲ ὁ Αιδης. προσηγορεύθησαν δὲ ἀπὸ Καβείρων, ὀρέων Φρυγίας, ἐπεὶ ἐντεῦθεν μετηνέχθησαν. †Κάϊκοσ. ο νομα ποταμοῦ.† Κάδοσ. παρὰ τὸ χαδῶ, τὸ χωρῶ, περισπωμένως. ὁ μέλλων χαδήσω. ἀφ' ου τὸ κεχάδηκα κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, ῥῆμα ο νομα χάδος, καὶ κάδος, τὸ χωρητικὸν ἀγγεῖον. Κάκιθοσ. ὁ κακιζόμενος. παρὰ τὸ κακίζω κάκιστος καὶ κάκιθος. kappa.1146 Κακόσχολοσ. ὁ χρόνον διατιθέμενος ἐπὶ τὸ χεῖρον. Κάλαθοσ. εἰς ο ν τὰ κάλλη ἀποτίθενται. κυρίως δὲ κάλλη τὰ βεβαμμένα ε ρια. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ὁ ἐπιδεκτικὸς τῶν πυρῶν καὶ σταφυλῶν. η γάλαθος, εἰς ο ν τὸ γάλα ἀπετίθεσαν τυρεύοντες. Κάλλιμοσ. ἡ διὰ τοῦ ι παραγωγὴ ἐκ τριῶν γίνεται. οι ον· σπόρος, σπόριμος· ἀγωγὴ, ἀγώγιμος· κῦδος, κύδιμος. ου τως κάλλος, κάλλιμος. γίνεται καὶ ἀπὸ ῥήματος· προσδοκῶ, προσδόκιμος. Καλόπουσ. κυρίως ὁ ξύλινος ποῦς. κᾶλον γὰρ τὸ ξύλον. Καλόσ. ε στι ῥῆμα κάζω, τὸ κοσμῶ. ὁ μέλλων κάσω. ῥῆμα ο νομα καλός. η παρὰ τὸ καλῶ ῥῆμα γίνεται καλός· διὰ τὸ καλεῖν πρὸς ἑαυτὸν ε καστον, ὡς ἀγαθὸν, ἐφ' ῳ α γαν θέομεν. Κάμαξ. ἀρσενικῶς μὲν σημαίνει τὸ ο ρυγμα, η τοὺς πασσάλους τοὺς ἐν τῷ τάφρῳ πεπηγμένους πρὸς τὴν τῶν πολεμίων ἐρωήν. θηλυκῶς δὲ τὰς ῥάβδους, η δόνακας πεπηγμένους ταῖς ἀμπέλοις.῾Ησίοδος· kappa.1147 σειόμενος σταφυλῇσι καὶ ἀργυρέῃσι κάμαξι. παρὰ τὸ κάμνειν ἐν τῷ βαστάζειν τὴν α μπελον. οἱονεὶ κάμναξ τὶς ου σα, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ν κάμαξ. Καμπανοί. ο τι Καμπτὸν ε κτισαν πρὸς τὴν Κύμην τόπον ου τω λεγόμενον. ο θεν καὶ Καμπανοὶ ἐκλήθησαν. ου τως Ωρος ὁ Μιλήσιος. Κανθόσ. ὁ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ. οἱονεὶ κνηθός τις ω ν, ἀπὸ τοῦ κνήθεσθαι, συνεχῶς δακνομένους. Κάπηλοσ. ὁ μεταβολεὺς καὶ οἰνοπώλης. παρὰ τὸ χέειν τὸν πηλὸν, η γουν τὸν οι νον. η παρὰ τὸ κακύνειν τὸν πηλόν. Κάπετοσ. ἡ τάφρος. παρὰ τὸ σκάπτω, σκάπετος, καὶ κάπετος. παρὰ τὸ ἐσκάφθαι. Κάραβοσ. παρὰ τὸ τὴν κάραν βαίνειν, τῆς κεφαλῆς προεχούσης. η καὶ τὴν ναῦν ὡσαύτως, κάρα γὰρ ἡ τρόπις. Καρκῖνοσ. ὁ πάγουρος, καρακῖνος τὶς ω ν, ὁ κινῶν ἐπὶ συχνῷ τὴν κάραν. Κάροσ. ἡ σκότωσις. ἡ μέθη. παρὰ τὸ τὴν κάραν βλάπτειν. Καρπόσ. ὁ πρὸς α μητον ἡτοιμασμένος στάχυς. παρὰ τὸ κάρφος, ο σημαίνει τὸ ξηρὸν, γίνεται καρφὸς καὶ καρπός. ε νθεν καὶ ὁ τῆς χειρὸς ξηkappa.1148 ρὸς τόπος καρπὸς λέγεται παρὰ τὸ κάρφος. ου τως Ωρος ὁ Μιλήσιος. Καρχαρόδουσ. τὰ ζῶα τὰ κεχαραγμένους ε χοντα τοὺς ὀδόντας, τουτέστι στρογγύλους καὶ ὀξεῖς, ἐναλλάσσοντας ἑαυτῶν. ὡς λύκος, λέων, πάρδαλις. ει ρηται δὲ παρὰ τὸ χαράσσω ῥῆμα. ο περ ἐν συνθέσει μετὰ τοῦ ὀδοὺς γίνεται χαρόδους, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν χαρχαρόδους καὶ καρχαρόδους. ἀμφόδοντα δὲ λέγει ζῶα, ο σα οὐκ ἐνηλλαγμένους ε χει τοὺς ὀδόντας στρογγύλους καὶ ὀξεῖς, ἀλλὰ παχεῖς καὶ πλατεῖς. ὡς α νθρωπος, ι ππος καὶ τὰ ο μοια. χαυριόδοντα δὲ, ο σα ε χει τοὺς ὀδόντας ὑπερφερεῖς. ὡς ἐλέφας, σῦς, ἀσπάλαξ. Κασίγνητοσ. ὁ γνήσιος ἀδελφός. παρὰ τὸ κάσις, ὁ ἀδελφὸς, καὶ τὸ γνὴς γνητὸς, ο σημαίνει τὸν ι διον ἀδελφόν.῾Ησίοδος· μὴ δὲ κασιγνήτῳ ι σον ποιεῖσθαι ἑταῖρον. Κατηφήσ. ὁ ὑπὸ αἰσχύνης κάτω νεύων τοὺς ὀφθαλμοὺς, η γουν ὁ αἰσχυνόμενος. παρὰ τὸ φῶ, τὸ φαίνω, γέγονε παράγωγον φαίω, φάος, καὶ ἐν συνθέσει μετὰ τῆς κατὰ προθέσεως γέγονε καταφαὴς, καὶ ἐν συγκοπῇ κατηφὴς, ὁ ε χων κάτω τὰ φάη, η γουν τοὺς ὀφθαλμούς. Καύηξ. ὁ λάρος. διὰ τὸ ἀδδηφάγον. καύη γὰρ ἡ τροφή. Εὐφορίων· kappa.1149 τῆς οὐδ' αι θυιαι οὐδὲ κρυεροὶ καύηκες. η ἀπὸ τοῦ καῦ καῦ λέγειν. καύηξ ἐρινοῦ προσκαθήμενος κλάδου. Καυλόσ. τὸ α κρον τοῦ δόρατος, εἰς ο τὸ ξύλον ἐντίθεται. γέγονε κατὰ πλεονασμὸν τοῦ κ. αὐλῷ γὰρ ε οικε. πᾶν γὰρ ἐπίμηκες

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

αὐλὸς λέγεται. Καῦροσ. ὁ κοῦφος ταῖς φρεσὶν, οἱονεὶ αυ ρος τὶς ω ν. καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, καῦρος. τὸν γὰρ κατὰ νοῦν ἐλαφρὸν καῦρον ἐπονομάζουσι. βέλτιον δὲ διὰ τοῦ γ γαῦρον λέγειν. ι ν' ῃ ὁ σφοδρὸς καὶ ὑπερήφανος. παρὰ τὸ ἀπὸ γῆς αι ρεσθαι. Καυστειρόσ. ἀπὸ τοῦ καίω, καύσω, κέκαυμαι, κέκαυσαι, καυστειρὸς, κατὰ τροπὴν δωρικὴν τοῦ ¯η εἰς τὴν ¯ε¯ι δίφθογγον. Κατὰ καιρόν. κατὰ τὸν ευ καιρον καὶ προσήκοντα καιρὸν καὶ χρόνον. ου τως ὁ᾿Απόστολος· κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανε. kappa.1150 Κάμασος καὶ κάμασον. τὸ πικούτζουλον. Κάδησ. ἁγιασμὸς ἑρμηνεύεται. (Θηλυκόν.) Καθαίρεσισ. ἡ καταστροφή. Κάθοδοσ. ἀγωγὴ, περίοδος. Καθ' ὁμοίωσιν. τὴν τῆς ἀρετῆς κατὰ τὸ δυνατὸν ὁμοίωσιν. Καθ' ω ραν. κατὰ καιρόν. Καθοσίωσισ. δικαίωσις. Κακοῤῥαφία. ἡ κακοφροσύνη, κακοσυνθεσία. Κακοέπεια. ἡ βλασφημία. Κακανδρία. ἡ δειλία. Κακεντρέχεια. ἡ πονηρία. Καλάβροψ. ἡ ποιμενικὴ ῥάβδος. †Καλλιτόκεια.† Κάλυξ. α νθος ῥόδου μήπω ἀνοιγέν. Καλλιῤῥόη. πηγὴ καλῶς ῥέουσα. Καλοκἀγαθία. ἡ ἀγαθότης. kappa.1151 Καλιά. ἡ νοσσιά. Καλύπτρα. κόσμος καὶ σκέπασμα τῆς κεφαλῆς. Καλλιέπεια. ἡ εὐφράδεια. Κακία. διώνυμός ἐστιν ἡ λέξις. ἡ ο ντως κακία, οι ον μοιχεία, πορνεία, πλεονεξία. λιμὸς δὲ καὶ λοιμὸς, θάνατος καὶ νόσοι καὶ τα λλα οὐκ ε στι κακία, διότι πολλάκις ἡμῖν ἀγαθῶν αι τια γίνονται. καὶ περὶ ταύτης φησὶν ὁ προφήτης· οὐκ ε στι κακία ἐν πόλει, η ν κύριος οὐκ ἐποίησεν. κακία καὶ ἡ παρεκτροπὴ τοῦ ἀγαθοῦ η κρίσις διεφθαρμένη τοῦ νοῦ. η τὸ δι' ἑαυτοῦ φευκτὸν ο ν καὶ βλάπτον. †Καβήνη. ἡ κρήνη Λυκίας.† †Κακιθή. κύριον.† †Καμμονίη. ἡ μονομερὴς νίκη.† Κακοεργέτισι. κακοεργοῖς. Καθ' ὑπόστασιν. τὸ ἐκ διαφόρων φύσεων ὑπεστὼς πρᾶγμα. Καμπύλαι. σκολιαί. kappa.1152 Κάμηλοσ. τὸ ἀχθοφόρον ζῶον. κάμηλος καὶ τὸ παχὺ σχοινίον, ἐν ῳ δεσμεύουσι τὰς ἀγκύρας οἱ ναῦται. ὡς τὸ ἐν εὐαγγελίοις· κάμηλον διὰ τρυπήματος ῥαφίδος διελθεῖν. Κάμιλος δὲ ὁ στρατηγὸς, ι. Καρδοπόσ. ε νθα τὰ α λευρα μαλάσσονται. Καρυκεία. ἡ ἡδύτης τῶν ζωμῶν. Καρχηδών. πόλις γειτονοῦσα᾿Ιταλοῖς καὶ Αφροις. Καρήνασ. κορυφὰς, κεφαλὰς, ἀκρωτήρια. Κάσση καὶ κασσωρίσ. ἡ πόρνη. Κασσία. φλοιός τις λεπτότατος καὶ εὐώδης, ξυλώδει κάρφει περιτεινομένη. Κάλχη. βοτάνη τις, δι' η ς ἡ πορφύρα βάπτεται. Κατὰ πρόσκλησιν. κατὰ χάριν, κατὰ προσωποληψίαν. Κατὰ συναίρεσιν. κατὰ συνάφειαν. Καταιγίσ. ἐπιφορὰ ἀνέμου σφοδρά. λέγεται δὲ καὶ ἡ τῶν ὑδάτων ζάλη. Κατ' εἰκόνα. τὸ νοερὸν καὶ αὐτεξούσιον. kappa.1153 Κατηγορία. λόγος λέγων τὶ κατά τινος η ἀπό τινος. Κατὰ φύσιν. τὸ κοινῶς ὁρώμενον ἐν τῷ γένει συστατικὸν τῆς οὐσίας. Κατάφασισ. δόξα η γουν κατηγορία περί τινος λεγομένη. οι ον· ὁ ποταμὸς ἀνέρχεται. η ὁ α ρχων εἰσέρχεται. η κατάφασίς ἐστι λόγος τινὸς ἀποφαντικὸς κατά τινος. οι ον· Σωκράτης φιλόσοφός ἐστι. καὶ ἰδοὺ ἐπάνω Σωκράτους τὴν φιλοσοφίαν κατηγόρησεν. η κατάφασίς ἐστι λόγος ἀποφαντικός τινος κατά τινος. πᾶσα δὲ κατάφασις η ἀλήθειαν σημαίνει η ψεῦδος. οι ον· Σωκράτης φιλόσοφός ἐστι. καὶ ἰδοὺ ἀλήθεια. εἰ δέ· Σωκράτης ἰδιώτης ἐστὶ, ψεῦδος. οὐδὲν δὲ ε τερον ἐστὶν ἡ ἀπόφασις εἰ μὴ κατάφασις μετὰ τῆς οὐ ἀρνήσεως. οι ον· Σωκράτης φιλόσοφός ἐστι. Σωκράτης φιλόσοφος οὐκ ε στι. καὶ ἰδοὺ χωρὶς τοῦ οὐ καὶ αὐτὸ καὶ αὐτό ἐστιν. ἐξ ἀνάγκης ου ν πᾶσα ἀπόφασις η ἀλήθειαν η ψεῦδος δηλοῖ. οι ον· Σωκράτης φιλόσοφος οὐκ ε στι· ψεῦδος. Σωκράτης ἰδιώτης οὐκ ε στιν· ἀλήθεια. ἡνίκα δὲ ἡ οὐ α ρνησις τῷ τρόπῳ συνάπτεται, κατάφασιν ποιεῖ. οι ον· Σωκράτης καλῶς διδάσκει. ἰδοὺ κατάφασις αὐτότροπος. πάλιν· Σωκράτης οὐ καλῶς διδάσκει. καὶ ἰδοὺ τοῦτο οὐ συνῆψε τῷ τρόπῳ, καὶ ἐγένετο ἀπόφασις. ῥητέον ου ν τὴν κατάφασιν λόγον ἀποφαντικὸν τινὸς κατά τινος· τὴν δὲ ἀπόφασιν ἐκ τοῦ ἐναντίου· ἀποφαντικὸς τινὸς ἀπό τινος. οι ον· Σωκράτης οὐ καλῶς διδάσκει. διὰ τὸ εἰπεῖν οὐ, ἀπὸ Σωκράτους ἀπῆρεν. Κατηγορία. ἡ κατηγορία οὐ πάντως ἐπὶ κακῷ λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἀγαθῷ. κατηγορία ἐστὶ πᾶσα περὶ οἱουδήποτε πράγματος ὁριστικὴ ε μkappa.1154 φασις. οι ον· ὁ θεὸς ἀγαθὸς φύσει· ὁ διάβολος πανοῦργος· δολερὸν ἡ ἀλώπηξ· κλεπτικὸν ἡ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

γαλῆ. Καταφθορά. ἡ παντελὴς ἀπώλεια. διαφθορὰ δὲ, ο ταν α λλη οὐσία δι' ἑτέρας ἀφανίζηται, ω σπερ τὸ σῶμα ὑπὸ σκωλήκων. Κατάγνωσισ. ἡ κατὰ γνῶσιν λαβὴ τοῦ ταύτην διαμαρτόντος. Κάχρυσ. τὰς ἀληλεσμένας κριθάς. Καιρία. ἡ ἀπειλοῦσα θάνατον πληγή. Καινοτομία. τὸ κατὰ πάντα τρόπον παρηλλαγμένον τῆς κοινῆς φύσεως, καὶ ἐν μηδενὶ τῇ τῶν ἀνθρώπων συνηθείᾳ ἐξομοιούμενον. τοῦτον δὲ τὸν ο ρον ἀναγκαῖον ἐπίστασθαι διὰ τοὺς κακῶς νοοῦντας τὴν καινοτομίαν ἐν Χριστῷ. εἰ γὰρ ἐκαινοτόμησε τὴν φύσιν ἀσπόρως γεννηθεὶς, ἀλλ' ο μως μετὰ τὸν τόκον τὴν αυ ξησιν τῆς ἡλικίας, καὶ τὰ πολλὰ τὰ ἐν τῷ σώματι, καὶ τὰς εἰσκρίσεις καὶ τὰς ἐκκρίσεις, καὶ περιτομὴν καὶ μετάστασιν, καὶ τὸ ει δος καὶ τὰ μέλη, καὶ τὰς ἐκφύσεις τῶν τριχῶν καὶ ὀδόντων καὶ ὀνύχων, καὶ ψελλισμάτων καὶ νηπίων περιπάτου, πάντα ταῦτα οὐ κατὰ καινοτομίαν ε σχεν, ἀλλὰ καθ' ὁμοιότητα ἡμῶν χωρὶς ἁμαρτίας, ὡς Παῦλος βοᾷ ὁ Χριστοκήρυξ᾽Απόστολος. Κάπη. ἡ φάτνη. παρὰ τὸ κάπτειν, τὸ ἐσθίειν, γέγονε κάπτη καὶ κάπη. η παρὰ τὸ κάπος, κάπη. κάπος δέ ἐστι τὸ πνεῦμα. ἡ ὑπὸ τῶν ἀσθμάτων τῶν ι ππων καταπνεομένη. η παρὰ τὸ ἐσκάφθαι καὶ κοιλάνθαι. Καβησόσ. πόλις Θρᾴκης. ἀπὸ Καβησοῦ τινός. Κακκάβη. σκεῦος πρὸς ε ψησιν ἐπιτήδειον. παρὰ τὸ κάπτω, τὸ κοιλαίνω. ἀφ' ου ῥηματικὸν kappa.1155 ο νομα κάβη, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν καὶ πλεονασμὸν τοῦ κ, κάκκαβος. ἀναλογώτερον δὲ θέλουσι λέγειν ἡ κάκκαβος, θηλυκόν· τὸ γὰρ ἀρσενικὸν παντελῶς ἀδόκιμον. ου τως Ωρος ὁ Μιλήσιος. Κακόχαρτοσ. ἡ ἐπὶ κακῷ χαίρουσα. η ἐφ' ῃ οἱ κακοὶ χαίρουσιν.῾Ησίοδος· μὴ δέ σ' ε ρις κακόχαρτος ἀπ' ε ργου θυμὸν ἐρύκοι. Καλάβροπα. τὴν ποιμενικὴν ῥάβδον. παρὰ τὸ ῥέπειν τὸ κάλον εἰς ε ν μέρος, ἐν ῳ ἐστι τὸ παχύ. καὶ ἡ καλουμένη κορδύλη. Καλιά. ἡ φωλεὰ, η ἡ ἐκ κάλων, ο ἐστι ξύλων, κατασκευαζομένη οἰκία, μήπω εὑρεθέντων λίθων εἰς ἐργασίαν. καταχρηστικῶς δὲ ἡ ἐπὶ τῶν λίθων τῶν οἰκιῶν.῾Ησίοδος· μηδ' ἀναβάλλεσθαι εἰς αυ ριον ε στ' ε ννηφι. οὐ γὰρ ἐτωσιεργὸς ἀνὴρ πίμπλησι καλιήν. Καλλιπάρηον. παρὰ τὸ κάλλος καὶ τὸ παρειά. καλλιπάρηον κατὰ τροπὴν βοιωτικὴν τῆς ¯ε¯ι διφθόγγου εἰς ¯η. τὸ δὲ παρειὰ διὰ τῆς ¯ε¯ι διφθόγγου. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ¯ε¯ι¯α τρισύλλαβα διὰ τῆς ¯ε¯ι διφθόγγου γράφονται, ο ντα ὀξύτονα, οι ον· φορβειὰ, παρειὰ, πλὴν τοῦ καλιά. πρόσκειται τρισύλλαβα διὰ τὸ ἱμονιά. kappa.1156 Κάλπη. ἡ ὑδρία. Κάλπις δὲ ποταμὸς Βιθυνίας, ι. Καλύβη. οἱονεὶ καλύφη τις ου σα. παρὰ τὸ καλύπτω, κατὰ τροπὴν τοῦ π εἰς φ. Κάμηλοσ. ἀπὸ τοῦ κάμπτειν τοὺς μηροὺς ἐν τῷ καθέζεσθαι, κάμηρός τις ου σα καὶ κάμηλος. Κάμινοσ. παρὰ τὸ ὑπομένειν καιομένην. Κάμπη. ο τι τὰ μὲν τελευταῖα μέσον ἀποτείνει, τὰ δὲ πρὸς τῷ τραχήλῳ κάμπτει, καὶ ει θ' ου τως ἐπισύρει τὰ ο πισθεν, κάμπτουσα ἑαυτήν. Καναχή. κτύπος. καὶ καναχίζειν. ἀπὸ τοῦ κενὸν ἀχεῖν. Κάππαρισ. ο τι ἡ καλὴ καὶ πολλὴ ἐν κάμποις φύεται, οὐχ ου τως ἐν κρημνοῖς. ει η α ν ου ν κάμπαρις καὶ μεταβολῇ τοῦ μ εἰς π κάππαρις. ου τως Ωρος ὁ Μιλήσιος. Καπύη. πόλις᾽Ιταλίας, η ν῾Ρῶμος καὶ῾Ρωμύ λος υἱοὶ Αἰνείου ε κτισαν· ὡς φησὶ Κεφάλων ὁ Γεργήθιος. ου τως Ωρος ὁ Μιλήσιος. Κάρα. ἡ κεφαλή. ἀπὸ τοῦ κέρας, κέρα καὶ κάρα. ἀπὸ τοῦ τετριχῶσθαι κάρα ει ρηται. κέρας γὰρ ἡ θρίξ. Καρίσ. παρὰ τὸ σκαίρω σκαρίς. η παρὰ τὸ κάρα καρίς. καὶ γὰρ ο λη ἡ καρὶς σχεδὸν κεφαλή ἐστι. Καρόσ. σημαίνει τὴν θανατηφόρον μοῖραν. ἀπὸ τοῦ κὴρ κηρός· συστολῇ τοῦ ¯η καρός. διὰ τοῦ kappa.1157 κῆρ τὸ ¯η εἰς ¯α ἐτράπη καὶ οὐκ εἰς ¯ε, ω σπερ φρὴν, φρενὸς, ο τι οὐκ ε στι τὸ καρὸς κατὰ ἀνάλογον κλίσιν, ἀλλὰ συστολῇ ποιητικῇ. καὶ τούτου χάριν οὐκ ἐφύλαξε τὴν ἀκολουθίαν τοῦ φρὴν, φρενός. Καστανία.* πόλις Μαγνησίας. Κασσαβάσ. ἡ πόρνη. παρὰ τὸ καλεῖν καὶ σοβεῖν. Κατ' ἐνῶπα. κατὰ πρόσοψιν. ἐνωπὴ γὰρ ἡ πρόσοψις. ο ν ου ν τρόπον τὴν ἰωκὴν ἰῶκα ει πε μεταπλάσας, ου τως καὶ τὴν ἐνωπὴν ἐνῶπα. Κατηλυσίη. ἡ κάθοδος, καὶ ἡ ἐπέλευσις. οι ον· – κατηλυσίῃ ζεφύροιο. ἐλευσίη τὶς ου σα καὶ ἠλυσία, καὶ μετὰ τῆς κατὰ προθέσεως κατηλυσία. Κατουλάσ. ἡ σκοτεινὴ νύξ. διὰ τὸ ὀλοὴν αὐτὴν ει ναι. οι ον· νὺξ ἐφόβει,

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

τήνπερ κατουλάδα κικλήσκουσι. Καυμασία. καυμελαύκιον η καυμελαύχιον. διὰ τὸ πρὸς τὸ καῦμα ἐπιτήδειον. Ἀντίπατρος ἐν ἐπιγράμματι· Καυσίη ἡ τοπάροιθε Μακηδόσιν ευ κολον ο πλον, kappa.1158 καὶ σκέπας ἐν νιφετῷ καὶ κόρυς ἐν πολέμῳ. κυρίως καλυμαύκιον λέγεται ἀπὸ τοῦ καλύπτειν τὸν αὐχένα. Καταχήνη. ἡ χάσμησις. παρὰ τὸ χαίνω ῥῆμα χήνη καὶ καταχήνη. Κακίαν. τὴν τοῦ κακῶσαι τὸν πέλας σπουδήν. ου τως Παῦλος ὁ Ἀπόστολος κακοήθειαν τὴν κακοτροπίαν λέγει. †Καρχηδών. ἐπὶ τῆς Λιβύης.† †Καλχηδών. ἡ ἐν Βυζαντίῳ, η καὶ Χαλκηδὼν λέγεται.† (Οὐδέτερον.) Κάγκανον. ξηρόν. Καθῆκον. πρέπον. Καθ' αὑτό. τὸ πρώτως καὶ κατ' οὐσίαν προσὸν τινὶ καὶ μὴ κατὰ συμβεβηκός. ω σπερ τὸ λογικὸν, τοῦτο γὰρ οὐσιωδῶς πρόσεστι τῷ ἀνθρώπῳ. Κακόν. τὸ δι' ἑαυτοῦ φευκτὸν, καὶ πρὸς ε τερον βλαβερόν. Καλλιέρημα. θυσία εὐπρόσδεκτος. Καλώδια. σχοινία. Καλλίπνοα. εὐώδη. †Κάλαιον. τὸ γένειον.† kappa.1159 Καλοπόδιον. σκυτοτομικὸν ἐργαλεῖον. Καλτίκια. τὰ καλλίγια. Καλόν. ο περ ἀγαθόν ἐστι καὶ ἡδύ. καλὸν φύσει ἐστὶν, ο ἀεὶ καὶ πᾶσι τοιοῦτόν ἐστιν, ο μὴ α λλου τινὸς ε νεκεν αἱρετὸν, ἀλλ' αὐτὸ δι' αὑτὸ ἐπιθυμητὸν ἀεὶ καὶ ὡσαύτως ε χον καὶ οὐδέποτε ἀμβλυνόμενον κόρῳ. Καμελαύκιον.῾Ρωμαία ἡ λέξις· ῥηθείη δ' α ν καὶ ἑλληνιστὶ παρὰ τὸ καῦμα ἐλαύνειν καυμελαύκιον. Κανοῦν. τὸ κανίσκιον. Καπιτώλιον. ἱερὸν η παλάτιον η ἀγορά. καπιτωλεῖον δὲ ὁ ἀγὼν, δίφθογγον. Κάποσ. τὸ πνεῦμα. Καππαδόκιον τέρασ. Κάππα. τὸ στοιχεῖον. ο τι Κάπιος ἐστὶν ευ ρεμα. η κάππα τὶ ο ν τὸ ε χον ο πα, ο ἐστι φωνήν· τὰ γὰρ ψιλὰ ἀπὸ κάτω τῆς γλώσσης ε χει τὴν προφορὰν τῆς φωνῆς. Κάλανδα. ἡμέραι, η μηνῶν ἀρχαὶ κατὰ ῾Ρωμαίους. Καρφαλέον. τὸ ξηρόν. kappa.1160 Κάρφοσ. ξύλον ξηρόν. Καρχαλέον. κατάξηρον. τραχύ. Κάρχαρον. τραχὺ η ὀξύ. Κάρσιον. πλάγιον. Καρυκεύματα. τραγήματα. η πολυτελῆ ἀρτύματα. Καρχήσιον. τὸ α κρον τοῦ ἱστοῦ. Καρμεντάλια. ἑορτή. Καταδεέστερον. ταπεινότερον. Καταθύμιον. κατὰ νοῦν. Καταγώγιον. τὸ κατάλυμα. τὸ οι κημα. Κάταντεσ. τὸ κατωφερές. Κατάῤῥυτον. ἀρδεύσιμον. Κατωμοτικόν. τὸ μεθ' ο ρκου βεβαιωτικόν. οι ον· νὴ τὸ σκῆπτρον τοῦτο. Κατὰ κάθετον. τὸ ἀπὸ υ ψους εἰς βάθος διάστημα. Καταχρηστικόν. πᾶν τὸ μὴ ὁριστικῶς, ἀλλ' ἐν ἀφελότητι καὶ ἀκακίᾳ εἰρημένον ὑπό τινος. α τινα οὐδὲ εἰς νόμον η ο ρον ἀναφέρεσθαι δύνανται, οι όν ἐστι τὸ εἰρημένον· ο τι τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. οὐ γὰρ τοῦkappa.1161 το δυνάμεθα πρόσωπον ἰδικὸν εἰπεῖν τὸ α γιον σῶμα αὐτοῦ, ἀλλὰ φύσιν. Καυνάκιον. στρῶμα. Καινοτάφια. μεθ' ω ν ἐλίσσεται ὁ νεκρός. Καίριον. ἀπὸ τοῦ κὴρ, ο σημαίνει τὴν θανατηφόρον μοῖραν, γίνεται καρὸς καὶ καίριον, η γουν τὸ θανάσιμον καὶ ἐπικίνδυνον. Κάλλυντρον. κόσμιον. παρὰ τὸ κορῶ, ο σημαίνει τὸ σαίρω, τὸ καλλύνω. Κάγκανα. τὰ ξηρὰ ξύλα καὶ εἰς καῦσιν ἐπιτήδεια, οἱονεὶ κατάκανα τινὰ ο ντα. παρὰ τὸ καίνειν, τὸ κόπτειν. καὶ συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯γ κάγκανα. η ω σπερ ἀπὸ τοῦ τέκω γίνεται τέκανον, καὶ κατὰ συγκοπὴν τέκνον, ου τω καὶ παρὰ τὸ καίω ῥῆμα γίνεται κάνον καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν καὶ πλεονασμὸν τοῦ ¯γ κάγκανον. ε νθ' ε πειθ' οἱ μὲν ξύλα κάγκανα–. Κάλλη. κυρίως τὰ βεβαμμένα ε ρια. Καλῴδιον. σὺν τῷ ¯ι γράφεται· συνεξηκολούθησε γὰρ τὸ λαγῴδιον, στῴδιον, κῴδιον. σημαίνει τὸ στῴδιον τὴν στοάν. kappa.1162 Κανὸν καὶ κανοῦν. τὸ κανίσκιον. παρὰ τὸ χαίνειν χανοῦν καὶ κανοῦν, ἀπὸ τοῦ κεχηνέναι. Κάρηνα. ἀκρόπολις. ἐξοχαί. ἀπὸ τοῦ κάρα κάρηνα. σημαίνει δὲ καὶ τὴν κεφαλήν. –τῇ ῥα μάλιστα ἀνδρῶν πίπτε κάρηνα–. Κάρητοσ. τῶν εἰς ¯α¯ρ οὐδετέρων τὰ μὲν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς α παντα διὰ τοῦ τος κλίνονται. ο νειαρ, ὀνείατος. ου τως ου ν κάρηαρ, καρήατος, καὶ κατὰ συγκοπὴν κάρητος. τῶν δὲ δισυλλάβων τὰ μὲν φύσει μακρὰ διὰ τοῦ ¯τ¯ο¯ς κλίνονται, οι ον η παρ, η πατος. τὰ δὲ βραχέα η θέσει μακρὰ παραλήγοντα διὰ τοῦ ρος κλίνονται. οι ον θέναρ, θέναρος, υ παρ, υ παρος· σημαίνει δὲ τὸ ἀληθὲς ἐνύπνιον, τὴν λεγομένην ὀπτασίαν· ε αρ, ε αρος καὶ κατὰ κρᾶσιν η ρος, κέαρ, κέαρος καὶ κῆρος, α λκαρ, α λκαρος, ο

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

σημαίνει τὴν βοήθειαν. σεσημείωται τὸ φρέαρ, φρέατος, καὶ στέαρ, στέατος, ο τι βραχέα παραλήγεται, καὶ διὰ τοῦ ¯τ¯ο¯ς ἐκλίθη. λέγει δὲ ὁ Ἡρωδιανός· τὰ εἰς ¯α¯ρ οὐδέτερα παραληγόμενα τὸ ω α κλιτά εἰσιν. οι ον· μῶμαρ· σημαίνει δὲ τὸν μῶμον· kappa.1163 βῶβαρ· σημαίνει δὲ τὸν μέγαν· νῶκαρ· σημαίνει δὲ *τὸν ἀσθενῆ, καὶ* τὴν στέρησιν τῆς ψυχῆς. Καῦμα. τὸ κεκαυμένον α ημα. Κατώτερα μέρη τῆς γῆσ. τὸν θάνατον λέγει ὁ Ἀπόστολος. (Ῥῆμα.) Κατηρτισμένα. τέλεια. καὶ ὁ Ἀπόστολος· σκεύη ὀργῆς κατηρτισμένα. Καγχάζων. ἀσέμνως γελῶν. Καγχαλόων. χαίρων. Καββαλεῖν. ἀντὶ τοῦ καταβαλεῖν. Καθωσιωμένοσ. ἀνατεθειμένος τῷ θεῷ. kappa.1164 Καθικνεῖσθαι. καθάπτεσθαι. Καθέξει. κρατήσει. Καθεῖναι. χαλάσαι. καὶ καθείς. Καθεῖρκτο. ἐγκέκλειστο. Καθῆστο. ἐκαθέζετο. Καθυφῆκεν. ἐνέδωκεν. Καθεδοῦμαι. καθεσθήσομαι. Καθαπτόμενοσ. ἐπιπλήττων. Καθιεροῖ. θεῷ ἀνατίθησι. Καθίδρυσεν. ἐστήριξε. Καθίστησι. προχειρίζεται. Καθαιρήσετε. ἀντὶ τοῦ καθελεῖτε. ου τως Θουκυδίδης καὶ τῶν α λλων οἱ πλεῖστοι. kappa.1165 Καθαιρήσονται. καταλήψονται. Καθελών. ἀντὶ τοῦ καταβιβάσας. Δημοσθένης δὲ καὶ Στησίχορος καὶ Σοφοκλῆς ἀντὶ τοῦ ἀνελὼν, η τοι ἀποκτείνας. Καθεσταμένοσ. ἀντὶ τοῦ ἐπιτεταγμένος. Καθεστῶτα. ἠρεμοῦντα. Καθεστώτων. ὡρισμένων. καθεστώτων τῶν νόμων. Καθεῖντο. ἐκρέμαντο. kappa.1166 Καθῆκαν. προεβάλλοντο. οἱ δὲ ἐπ' ἐξαπάτῃ Ῥωμαίων καθῆκαν τὸν λόγον. Καθηκούσαισ. πρεπούσαις, καὶ ἀντὶ τοῦ διεκτρεχούσαις. Ξενοφῶν· ἐν πέτραις καθηκούσαις ἐπ' αὐτὸν τὸν τόπον. Καθίδρυσαν. ἀσφαλῶς κατῴκισαν. Καθιδρύσασθαι. βεβαιῶσαι. Καθίεσαν. κατῆλθον. Καθίζεσθε. καταπήξατε. kappa.1167 Καθίει. ἐπεχείρει. ἐνέβαλεν. ὁ δὲ καθίει πεῖραν ἐς τὸν α νδρα, οἰόμενος αὐτὸν ε ξειν κοινωνὸν ω ν ω ρμηται. Καθιείσ. ἐπιπέμπων. Καθικόμενοι. καθαψάμενοι. Καθιππάζεσθαι. συνελαύνειν, *συντρέχειν,* ἐρίζειν. Καθίστα. ἑτοίμαζε. Καθιστάμενοσ. πρὸς τὸ βέλτιον μετάγων. Καθυφίεντο. ἀντηλλάττοντο. Καθαγιάζεται. ἀφιεροῦται. Καθαγιάσω. καύσω. καθιερώσω. Καθαλλόμενοσ. καταπηδήσας. ὁ δὲ καθαλλόμενος τοῦ ι ππου καὶ τὸ ξίφος ἑλκύσας, παίει αὐτόν. kappa.1168 Καθελεῖν. καταβαλεῖν. Καθηγεῖσθαι. ἀντὶ τοῦ ἡγεῖσθαι παρὰ Ἡροδότῳ· φησὶ γοῦν, ο τι καθηγέοντο οἱ Σκύθαι ἐς τῶν ἀνδροφάγων τοὺς χώρους. χρῶνται δὲ καὶ οἱ Ἀττικοὶ τῷ καθηγεῖσθαι καὶ ἀφηγεῖσθαι. ε στι δὲ καὶ τὸ προηγεῖσθαι παρ' αὐτοῖς. Κάθου καὶ κάθησο. α μφω Ἑλληνικά. Ἀριστοφάνης·* οὐχ ο τι σ' ἐκεῖνο λάχεν οἰμώζων κάθου. Κρατῖνος· τὴν χεῖρα μὴ ἐπίβαλλε, μὴ κλάων κάθῃ. λέγει γὰρ τὸ ὑποτακτικὸν ἀπὸ τοῦ κάθημι καὶ κάθῃ καὶ κάθηται ὁριστικῶς. Ἀριστοφάνης· ἰδοὺ κάθημαι. καὶ Ὑπερίδης· ἀπόκριναί μοι, Ἑρμεία, ω σπερ kappa.1169 κάθῃ. τὸ δὲ κάθισον οὐκ ε τι, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ καθίζου. σὺ δ' ω τέκνον τέως καθίζου μοὐνθαδί. λέγουσι δὲ καὶ καθίζανε. Φερεκράτης· δεῖπνον παρασκεύαζε, σὺ δὲ καθίζανε. Αρχιππος· φέρε καθίζωμεν ἐνθαδί. Κρατῖνος· εἰ πρῶτος ε λθοις, κα ν καθίζεσθαι λάβοις. καὶ καθίζοντας, καθίζηται, καθιζόμενον· καθήμαθα, καὶ σὺν τῷ ε, ἐκαθήμεθα. Αἰσχίνης· ἀλλ' εἰ μέν που χρήματ' ἀναλώσει, προκαθιζήσει. καὶ Πλάτων· ἀλλὰ ποῦ δὴ δοκεῖ καθιζόμενοι ἀναγνῶμεν. καὶ προελθών· ἐς ο πη α ν δόξῃ, ἐν ἡσυχίᾳ καθιζησόμεθα. καὶ πολὺ καθέζεσθαι. kappa.1170 Καθεδοῦμαι. τὸ καθεδοῦμαι καὶ καθεδῇ καὶ καθεδεῖται, Ἑλληνικά. τὸ δὲ καθεσθήσομαι καὶ ἐκαθέσθην καὶ καθεσθῆναι, ε κφυλα. Ἀριστοφάνης· κᾳ τα καθεδεῖ δῆτα μοι– καὶ ἐν Ἀχαρνεῦσι καθεδεῖται. καὶ πάλιν· καθεδῶ δικαστάς. φησί. καὶ Τηλεκλείδης· καθεδοῦμαι. καὶ Φερεκράτης· καθεστέον. καὶ Μένανδρος· καθεδοῦμαι ἐνθαδὶ τὸν Λοξίαν αὐτὸν καταλαβών. καὶ Πλάτων· πρόαγε δὴ καὶ σκόπει α μα, ο που καθεδούμεθα. καὶ χωρίσαι χωρὶς μὲν τοὺς ὁπλίτας, χωρὶς δὲ τοὺς ἱππέας. καὶ καθέσαι, καὶ καθῆσθαι, καὶ καθιεῖ, καὶ καθίζειν, οὐ kappa.1171 καθιζάνειν. καὶ καθῆστο, καθοίμην, καθήkappa.1171 μην, κάθηντο. Καθηλωκυῖα. κατηλοκυῖα δέ. Κακύνειν. ὑβρίζειν. κακύνειν τὸν πηλὸν, ο ἐστι τὸν α ξιον υ βρεως ὑβρίζειν. καὶ κακύνειν ἀντὶ τοῦ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

μωραίνειν. Κακχεῦσαι. τὸ καταβαλεῖν. Κακίζει. ἐπισκώπτει. Κακερουτίασ. ἀντὶ τοῦ μετεωρίζου, μέγα ἐφρόνεις. ἀπὸ δὲ τῶν κερατοφορούντων ἡ λέξις. Καλχαίνειν. κατὰ βάθος μεριμνᾷν. καὶ κάλχη ἡ πορφύρα, ο θεν καὶ πορφύρειν τὸ μεριμνᾷν. Καλαμῶνται. πλεονεκτοῦσι. καὶ καλαμᾶται, ἐπανατρυγᾷ, η τὰ ἀποθερίσματα συλλέγει. Καλπάζειν. τὸ α κρως βαδίζειν. kappa.1172 Καλινδούμενοσ. κυλιόμενος. Καλλύνει. κοσμεῖ. Καπηλεύουσιν. ἀγοράζουσιν, η πιπράσκουσιν. Καρποφορήσει. προσφέρει. Καρηβαρῶν. τὴν κεφαλὴν βαρούμενος. Καρωθείσ. τὴν κεφαλὴν σεισθεὶς, η βαρυνθεὶς, η σκοτοδινήσας. Κατανύγητε. κολάσατε, τιμωρήσατε, νύξατε, κεντήσατε. Κατημαξευμένοσ. τετριμμένος. Κατηγλαϊσμένοσ. λελαμπρυσμένος. Κατεστυγημένον. μεμισημένον. Κάτιδε. θεώρησον. Καταπτήσσει. δειλιᾷ. φοβεῖται, συστέλλεται. Κατεδηδοκέναι. καταφαγεῖν. Καταλεάνασ. κατατρίψας. ὁμαλίσας. Κατάρδεται. ποτίζεται. kappa.1173 Κατεπιάνθη. ἐλιπάνθη. Καττύω. ῥάπτω, κατασκευάζω. Κατέλευσαν. ἐλιθοβόλησαν. Κατεξανίσταται. κατεπαίρεται. Κατεπτηχέναι. πεφοβῆσθαι. Κατοιόμενοσ. ὁ νομίζων ἑαυτὸν μέγαν, καὶ φυσῶν καὶ ὑπερηφανευόμενος. Κατακήλει. καταθέλγει. Κατοῤῥωδεῖ. φοβεῖται. Κατεγνυπῶσθαι. ἀντὶ τοῦ παρειμένος ει ναι καὶ μελανός. ἀπὸ τοῦ εἰς γόνυ πίπτειν. Κατακερματίζει. κατακόπτει. Κατηχήθησαν. ἐδιδάχθησαν. Κατέληξε. κατέπαυσε. Κατευνάσαι. κοιμίσαι, καταπραῧναι. Κατευμεγεθήσασ. ὑπερβαλὼν, νικήσας. Κατῃκίσατο. ἐβασάνισεν. ἐμάστιξε. Κατοιμώζοντεσ. στενάζοντες. kappa.1174 Κατολιγώρησαν. ἐμικροψύχησαν. καὶ ἀντὶ τοῦ κατεφρόνησαν. Καταδύντοσ. βυθισθέντος. Κατῄδεσα. αἰσχυνθῆναι ἐποίησα. Κάτεισι. κατέρχεται. Καταληΐζεται. διαρπάζει. Καταῤῥαψῳδεῖ. φλυαρεῖ. Κατασείει. καταβάλλει. Κατεστόρεσεν. ἐπράϋνεν. κατέστρωσεν. Κατέστικται. πεποίκιλται. Καταψηφίζεται. κατακρίνεται. Κατεσκίῤῥωται. ἐσκλήρωται. σκίῤῥος γὰρ ὁ γύψος. Καταθρήσωμεν. θεωρήσωμεν. Κατασκίδναται. διασκορπίζεται. Κατειρωνεύεται. ὑποκρίνεται. Κατώλισθον. ε πεσον. Καταφοιτῆσαι. κατελθεῖν, παραγενέσθαι. kappa.1175 Κατανδρίζεται. καταπαλαίει. Κατεκαλλύνετο. ἐκοσμεῖτο, ἐλαμπρύνετο. Κατακερτομοῦντεσ. σκώπτοντες. Κατασπέρχειν. κατασπουδάζειν. Κατεαγώσ. καταθλάσας. Καταδύεται. κατακρύπτεται. Κατωρχήσαντο. ἐνέπαιξαν. Κατορυγῶσι. ταφῶσι. Κατεῤῥύη. ἠφανίσθη. Κατενεμήσατο. ἐβοσκήθη. Καταλάμπεσθαι. τὴν ὁλοτελῆ ο ψιν δηλοῖ. Καταιδέσῃ. ἀξίους αἰδοῦς παρασκευάσῃ. Καταβραβευέτω. παραλογιζέσθω· η κατακρινέτω. Καταθοινήσασθαι. καταφαγεῖν. θοίνη γὰρ ἡ εὐωχία. Κατευθυνθείησαν. εὐοδωθείησαν. kappa.1176 Κατεστρατοπέδευσε. κατέδραμε πολεμικῶς. Κατισχυμένοσ. κεκρατημένος. Κατῃσχυμμένος δὲ, ὁ α ξιος αἰσχύνης, ¯η. Κατοιχομένων. ἀπελθόντων, τεθνεώτων. Καταδαρθεῖν. ἀναπεσεῖν ἐπὶ κλίνης, η ὑπνῶσαι. καταδαρθεῖν τάπησι. Καρδαμύττειν. τὸ συνεχῶς τὰ βλέφαρα κινεῖν, καὶ εἰς ἐπίμυσιν α γειν. ει ρηται ἐκ τοῦ καρδάμου. Καταργῶ. τὸ ἀποπαύω καὶ πληρῶ. κατηργήθη γὰρ ὁ νόμος ἀντὶ τοῦ ἀπεπαύθη. γίνεται δὲ ἐκ τῆς κατὰ προθέσεως καὶ τοῦ ἀργῶ. τοῦτο ἐκ τοῦ ἀργὸς, ο σημαίνει τὸ α πρακτον. τοῦτο παρὰ τὸ ἀεργὸς κατὰ συγκοπήν. Καχλάζει. ἀντὶ τοῦ βράζει. Καινοτομοῦνται. νεουργοῦνται. Καιροφυλακῆσαι. καιρὸν ἐπιτηρῆσαι. kappa.1177 Καραδοκεῖν. τὸ τῇ κεφαλῇ προσβλέπειν ἐκδεχόμενον, μήποτε κέαρ ε γκειται. Καρηβαρεῖν. τὴν κεφαλὴν καταβαρεῖσθαι. η παρὰ τὸ βάλλειν αὐτὴν ἀπὸ μέθης. Καταδημοβορῆσαι. ἀντὶ τοῦ καταναλῶσαι. Καγχαλᾷν. χαίρειν. ὡς παρὰ τὸ χῶ γίνεται κατὰ παραγωγὴν χαίρω, ου τως καὶ παρὰ τὸ χῶ, χλῶ, καὶ κατὰ παραγωγὴν χαλῶ, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν καὶ πλεονασμὸν τοῦ γ γίνεται χαγχαλῶ καὶ καγχαλῶ. Κάθημαι. ἐκ τοῦ καθίζω. τοῦτο ἐκ τοῦ ε ζω, ι ζω. καὶ ἐν συνθέσει καθίζω. α λλους μὲν κάθισον Τρῶας– καὶ τὸ διὰ τοῦ η. –ἀλλ' αὐτός τε κάθησο–. Καθ' ἡμῶν. δεῖ γινώσκειν, ο τι φωνήεντος δασέος ἐπιφερομένου τρέπεται τὸ ψιλὸν σύμφωνον εἰς ἀντίστοιχον τοῦ δασέος. οι ον· κατὰ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἡμῶν, καθ' ἡμῶν. ἐπὶ ἡμᾶς, ἐφ' ἡμᾶς. ψιλουμένου δὲ φωνήεντος ἐπιφερομένου, οὐ τρέπεται τὸ δασὺ σύμφωνον εἰς ψιλόν. οι ον· ἀμφὶ ἀγαθὸν, ἀμφ' ἀγαθόν. τοῦτο δὲ γίνεται, ἐπειδὴ τὰ δασέα ἐπικρατέστερά εἰσι καὶ ἰσχυρότερα τῶν ψιλῶν. Καθῆστο. ε ω, ὁ μέλλων ε σω, ὁ παρακείμενος η κα, ὁ παθητικὸς η σμαι, ὁ ὑπερσυντέλικος kappa.1178 η σμην, η σο τὸ δεύτερον, τὸ τρίτον η στο, καὶ ἐν συνθέσει καθῆστο. Κατάκτανε. φόνευσον. ἡ κατὰ συγκοπτομένη, ἐὰν ἐπάγηται δύο σύμφωνα παντελῶς ἀποβάλλει τὸ τ. κατάκτανε, κάκτανε. κατάσχεθε, κάσχεθε. Καταρτίζω. ἁρμόζω. ἐκ τοῦ ἀρτῶ, ἀρτίζω. Καταποντωθῆναι. ἀντὶ τοῦ καταποντισθῆναι. τῶν᾽Αττικῶν δέ ἐστι. Καταπροΐξασθαι. ἀπὸ τῆς προικὸς, η ν διαιροῦντες οἱ Ιωνες πρόϊκα λέγουσι. Κατέκτανθεν. ἀπὸ τοῦ κτείνω, κτανῶ· ὁ ἀόριστος παθητικὸς ἐκτάνθην, ὡς φαίνω ἐφάνθημεν· τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν ἐκτάνθημεν, ἐκτάνθητε, ἐκτάνθησαν, ε κτανθεν· ὡς ἐφάνθημεν, ἐφάνθησαν, ε φανθεν. Κατέκτανεν. ἀπὸ τοῦ κτείνω, κτενῶ, ε κτεινα· ὁ δεύτερος ἀόριστος ε κτανον, ε κτανες, ε κτανε, καὶ κατέκτανε. Κατισχνωθέντα. λεπτυνθέντα. ἀπὸ τοῦ ι σχω ἰσχνῶ τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων. Κατεπόθη. ἐποντίσθη. ε στι ῥῆμα παράγωγον πῶμι, ὁ μέλλων πώσω, ὁ παρακείμενος πέπωκα, ὁ παθητικὸς πέπομαι, διὰ τοῦ ο μικροῦ· ὡς δέδωκα, δέδομαι· ὁ δεύτερος ἀόριστος ἐπόθην καὶ κατεπόθην. ου τω Γεώργιος ὁ Χοιροβοσκός. kappa.1179 Κατηόνων. κατήντλουν. ε χει τὸ ι. ἀπὸ γὰρ τοῦ καταιονῶ, καταιονᾷς, καταιονᾷ. Κατῄρεε. κατέλαβε. παρὰ τὸ αἱρῶ περισπώμενον, ο σημαίνει τὸ καταλαμβάνω. καὶ Ομηρος· –μὴ δέ σε λήθη αἱρείτω–. Καχλάζω. τὸ ταράσσω. πεποίηται ἡ λέξις. ὁ γὰρ η χος τοῦ κύματος ἐν τῷ κοιλώματι τῶν πετρῶν γινόμενος δοκεῖ μιμεῖσθαι τὸ κάχλα κάχλα. Καταλαλεῖν. τὸ εἰς ἀπόντα ὑπὸ τινῶν βλασφημεῖν. Καταργήσῃ. παύσῃ· νικήσῃ. ο ταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν. νῦν μὲν γὰρ ἐνεργοῦσιν αἱ πονηραὶ δυνάμεις, τότε δὲ οὐκ α ν ἐνεργήσωσιν εἰς κόλασιν παραδιδόμενα. (᾽Επίῤῥημα.) Καθάπαξ. παντελῶς, συντόμως, συλλήβδην. Καθαρῶσ. ἀκριβῶς· σαφῶς. Κἀνθάδε. ἀντὶ τοῦ ἐνθάδε. Καναχηδόν. μετὰ κτύπου. καναχὴ γὰρ ἡ βοὴ καὶ ἡ κραυγή. Κάρτα. ἀντὶ τοῦ λίαν. Καταφορικῶσ. σφοδρῶς. kappa.1180 Κατὰ κράτοσ. ἰσχυρῶς. Κατὰ πόδασ. παραυτά. Καταλλήλωσ. ἁρμοδίως, ἀκολούθως. Καταμόνασ. ἀντὶ τοῦ κεχωρισμένως. ὡς τό· ὁ πλάσας κατὰ μόνας τὰς καρδίας αὐτῶν, ὡς λογικός φησι παρὰ τὰς τῶν λοιπῶν ζώων. Κατ' εὐθύ. κατ' εὐθεῖαν. Κατωμαδόν. κατὰ τοὺς ω μους τῶν ι ππων. κατωμαδὸν η λασεν ι ππους. †Κατ' ι σον. ὁμοίως.† Καρπαλίμωσ. ταχέως. ὡς παρὰ τὸ γόνος γίνεται γόνιμος, καὶ πομπὸς, πόμπιμος, ου τως καὶ παρὰ τὸ κάπω, τὸ πνέω, ἐξ ου καὶ καπύω, οι ον· ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσε– γίνεται κάπος καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, κάπνος, ει τα μετὰ πλεονασμοῦ τοῦ ρ πάλιν κάρπνος καὶ κάρπνιμος. ἀποβολῇ ου ν τοῦ ν καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, καρπάλιμος, καὶ καρπαλίμως ἐπίῤῥημα. Κάρτα. λίαν. παρὰ τὸ κρατὸς κρατέα, ὡς ταχὺς, ταχέα, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ μετάθεσιν κάρτα. Καλῶσ. παρὰ τὸ κάλλος. τὸ δὲ κάλλος παρὰ τὸ κάζω, τὸ κοσμῶ. Κακῶσ. παρὰ τὸ χάζω, τὸ ὑποχωρῶ. τῷ γὰρ κακῷ πάντες ὑποχωροῦμεν. kappa.1181 Τὸ Κ μετὰ τοῦ Ε. (᾽Αρσενικόν.) Κεγχρίνησ. ει δος ο ρνιθος, ο λέγεται μηδ' ο λως διψᾷν. η ει δος ο φεως· διὰ τὸ φαίνεσθαι αὐτὸν κατὰ καιρὸν τοῦ κέγχρου, η διὰ τὸ ποικίλον ει ναι καὶ κατεστίχθαι· ω σπερ γὰρ κέγχρους τινὰς ἐπὶ τὰ νῶτα ε χει. Νίκανδρος· Θήεις κεγχρίνοις δολιχὸν τέρας. Κεδνόσ. συνετὸς, σώφρων, φρόνιμος, κηδεμονικώτατος. κεδνὰ βουλεύματα. ε στι ῥῆμα κοῶ, τὸ νοῶ, ὁ μέλλων κοήσω, καὶ ῥηματικὸν ο νομα κόεδνος, ω σπερ τέρπω, τερπνός· καὶ κατὰ συγκοπὴν κεδνός. η κηδανός τις ω ν, ου α ν τις κήδοιτο. Κεηρόσ. κοῦφος. Κέθηγοσ. κύριον. Κέκροψ. ἀπατεὼν, η γένος πιθήκων. κέρκωψ δὲ μέγα. kappa.1182 Κέλωρ. κύριον, η ὁ παῖς. Κέλησ. ὁ μόνος ι ππος καὶ γεγυμνωμένος, η καὶ σελλάριος ὁ μονοκάβαλλος. Κέλκοισ. συάγροις. Κέλυφοσ. τὸ λέπυρον τοῦ ᾠοῦ. Κελαδεινόσ. ἠχητικὸς, η ὁ θορυβώδης. παρὰ τὸ κέλαδος, ο σημαίνει τὴν ταραχήν.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

πλῆτο ῥόος κελάδων. βαρυτονητέον τὴν μετοχὴν, κελάδοντος γὰρ ἡ μετοχὴ γενική· καὶ ἡ αἰτιατικὴ κελάδοντα, οὐ κελαδοῦντα. Κελαινεφήσ. μελανός. ε στι φῶ, τὸ φαίνω, καὶ τὸ κελαίνειν, γίνεται κελαινοφὴς, καὶ τροπῇ κελαινεφής. *ἀπὸ γὰρ τοῦ Διὸς γέγονε καὶ τοῦ νέφους κελαινενοφής.* Κεκραγμόσ. ἡ βοή. κεκραγμὸν γάρ τινα σκαιὸν ὁ χοῖρος ἠρτημένος ἠφίει. kappa.1183 Κέπφοσ. ει δος ὀρνέου κούφου. καὶ κεπφωθεὶς ἀντὶ τοῦ ἐπαρθείς. †Κέπφοσ. ὁ λάρος.† Κενεῶνα. τὸν περὶ τὸν λαγόνα τόπον. Κεντυρίων. ἑκατόνταρχος. η τοι ταγματάρχης ἑκατοντάδος. κέντυ γὰρ παρὰ ῾Ρωμαίοις τὰ ἑκατόν. Κενόσ. ὁ μάταιος. ὁ κοῦφος. καὶ κενήριον τὸ κενοτάφιον. Κεῖνοσ. ἀντὶ τοῦ ἐκεῖνος. οὐκ ε στιν ἐνταῦθα σχηματισμός· ε στι γὰρ εἰπεῖν, τὸ ¯ε φωνῆεν πέφυκε πλεονάζειν, οι ον η νδανεν, ἑήνδανεν, ω ρων, ἑώρων. Κέρα ἀγλαέ. λαμπρὲ τὴν τρίχα. κεραγλαέ. Κεραυνόσ. ἀστραπὴ σφοδρὰ, κατιοῦσα ἐπὶ γῆν καὶ τὰ περιτυχόντα φλογίζουσα. Κερασβόλοσ. ὁ τοῖς κέρασι βάλλων. kappa.1184 Κερδαλέοσ. ποικίλος, πανοῦργος. κερδὼ γὰρ ἡ ἀλώπηξ, ο ἐστι ζῶον πανοῦργον. κερδαλεόφρων, ὁ ἀπατεὼν, πανοῦργος. ὁ διόλου πείθων. Κέρβεροσ. ο νομα κυνὸς, ο ς μυθεύεται ει ναι ἐν τῷ ᾳ δη, ὑπάρχειν δὲ καὶ τρικάρηνος η γουν τρικέφαλος. Κερουλκοί. οἱ τοὺς βόας ε λκοντες τοῖς κέρασι. καὶ κερουλκούς τινας ει δον α νδρας ἐγώ. Κεστόσ. ὁ κεντητὸς λῶρος, η τὸ τῆς᾿ Αφροδίτης ε νδυμα. καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντα τὰ τῶν γυναικῶν φαντασιώδη ἐνδύματα. Κεχὼς καὶ Κεχρέας. ὀνόματα κύρια. Κελεόσ. ο ρνεον ταχύτατον. ἀφ' ου καὶ τὸ κέλλειν, ο ἐστι ταχέως βαδίζειν. καὶ τὸν ἱστόποδα κελεὸν λέγει ἀστεϊζόμενος. Κενεών. ἡ λαπάρα. παρὰ τὸ κενεὸν ει ναι ὀστέων. kappa.1185 Κέλησ. ὁ μονάμπυξ ι ππος καὶ δρομικός· ἐφ' ου κάθηταί τις διεσκελισμένος. ου τως᾿ Επαφρόδιτος. ὁ δὲ᾿ Ωρίων λέγει, ο τι παρὰ τὸ κέλλειν, τὸ τρέχειν. ο θεν κέλευθος, ἡ ὁδός. παρ' αὐτὸ γὰρ τὸ ἐξώκειλε φαμὲν, ο ἐστιν ἐξέβαλεν, ἐξέῤῥιψε. Κελτοί. ε θνος. ἀπὸ Κελτοῦ, υἱοῦ῾ Ηρακλέος. Κενόσ. ὁ μάταιος, ὁ κοῦφος. οι μαι, ο τι παρὰ τὸ καίω κανὸς, καὶ κενὸς, ὁ κεκαυμένος καὶ σποδὸς ω ν. η ο τι τὰ κεκαυμένα κοῦφα καὶ ἐλαφρὰ γίνεται. Κεραβάτησ. ὁ τὰ ἀκρωτήρια τῶν ὀρέων, τουτέστι τὰς κορυφὰς βαίνων, οἱονεὶ ὀρειβάτης. κέρατα γὰρ καλοῦσι πάντα τὰ α κρα, ὡς φησὶ Πίνδαρος· ὑψικέραντα πέτραν. ο ἐστι τὸ ὑψηλὸν ἀκρωτήριον. Κεραμικόσ. ἀπὸ τοῦ κεραμεὺς, κεραμέως, κεραμεικὸς καὶ κεραμικός. καὶ κέραμος. παρὰ τὴν ε ραν ε ραμος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, κέραμος. οἱ δὲ παρὰ τὸ κεκαῦθαι τῇ ε ρᾳ. Κεραοξόοσ. ὁ κερατουργὸς, ὁ κερατογλύφης. kappa.1186 †Κέρβεροσ. κύων τρικέφαλος, ὁ ἐν τοῖς τρισὶ στοιχείοις, υ δατι, γῇ, ἀέρι, πονηρὸς δαίμων.† Κερδαλέοσ. κερδαλέος κ' ει η καὶ ἐπίκλοπος, ο ς σε παρέλθοι– ἀντὶ τοῦ συνετὸς καὶ παραλογιστικὸς, ο ς α ν σε νικήσῃ. τὰς γὰρ ἐντρεχείας κέρδη ἐκάλουν. παρὰ τὸ ἡδύνειν τὸ κέαρ, ο ἐστι τὴν ψυχὴν διὰ λόγων κλέπτειν. καὶ κερδαλεόφρων ὁ κερδαίνειν φρονῶν. παρὰ τὴν φρένα καὶ τὸ κερδαλέον. Κέρδιστον τὸν συνετόν φησιν. Κέρκουροσ. τὸ μακρὰν πρύμναν ε χον σκάφος. Κέρκωπεσ. διὰ τὸ κερδαλέον αὐτῶν καὶ πανοῦργον. η ἀπὸ τῆς μητρὸς Κερκώπης. η κέρκωπες οἱ ἀπατεῶνες. ἀπὸ τῶν κυνῶν ἡ μεταφορὰ, οι ταῖς ο ψεσι καὶ τῇ κέρκῳ δάκνουσι σαίνοντες. ου τως Ωρος ὁ Μιλήσιος. Κερόεισ. παρὰ τὸ κέρα γέγονε κερατόεις καὶ συγκοπῇ τοῦ ατ κερόεις. ἐξ ου τὸ θηλυκὸν κερατόεσσα. καὶ συγκριτικὸν κερόεσσα. καὶ γράφεται κεροῦσα. οι ον· νόμος δέ τι κεροῦσα. kappa.1187 Κεστόσ. ὁ κεντητὸς λῶρος. παρὰ τὸ κάζω, τὸ κοσμῶ, γίνεται ῥηματικὸν ο νομα καστός. καὶ κεστὸς ὁ κεκοσμημένος. η παρὰ τὸ κέντω ο νομα Βαρύτονον. ε νθεν καὶ κέντορες ι ππων. ὁ μέλλων κένσω. κένσαι ὁμοκλήσας. γίνεται ο νομα ῥηματικὸν κενστὸς καὶ κεστός· ὡς κλαύσω, κλαυσμὸς καὶ κλαυθμός. ἐξ ου καὶ πολύκεστος ἱμὰς ὁ πολυκέντητος. Κευθμόσ. σκότος, κρύψις. ἐκ τοῦ κεύθω, τὸ κρύπτω, κευσμὸς καὶ αἰολικῶς κευθμὸς, ὡς κλαύσω, κλαυσμὸς καὶ κλαυθμὸς, καὶ μηνισμὸς, μηνιθμός. ἐκ δὲ τοῦ κευθμὸς γίνεται κευθμών. Γαίης ἐν κευθμῶνι, κακῷ δ' ἐτέρπετο ε ργῳ. Κεραυνόσ. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

τῶν ζώων, τῶν τοῖς κέρασι χρωμένων καὶ διαφθειρόντων. παρὰ τὸ κεραΐζειν καὶ τὸ αυ ειν, ο ἐστι καίειν. Κεκρύφαλοσ. μέρος τῆς γαστρός. Κενοῦχοσ. τὸ βαλάντιον. Κέλωρ. ὁ κελλάριος. παρὰ τὸ κέλλω, τὸ προστάσσω. kappa.1188 (Θηλυκόν.) Κέδροι. δένδρα ὑψήκομα. ταύταις δὲ ἀπεικάζει Δαβὶδ τὴν εἰδωλολατρείαν. Κεμάσ. ἡ κοιμωμένη ἐν σπηλαίῳ ε λαφος, κοιμάς τις ου σα η νεογενής. Κέλευθοσ. ἡ διὰ θαλάσσης ὁδός. Κενοφωνία. ἡ ματαιοφωνία. Κενή. ἡ ματαία. Κενὴν μακαρίαν. εἰς κενὸν καὶ μάταιον *λογιζομένην καὶ* μακαριζομένην. Κέρκοσ. ἡ οὐρά. Κεραία. τὸ κερατάριον, τὸ διὰ πλαγίου ξύλον τῷ ἱστῷ ἐπικείμενον. ου καὶ τὴν ὀθόνην ἐξάπτουσι. Κειρίαι. οἱ ἐπιτάφιοι δεσμοί. Κεχρέα. πόλις. καὶ Κεχρέαι, τόπος. Κεγχραμίδεσ. τῶν συκῶν καὶ τῶν ἐλαιῶν οἱ πυρῆνες. Κενοδοξία. κενῶν ο ρεξις. η κενοδοξία ἐστὶν ὁ πρὸ τῆς ἀπαθείας θέλων ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων δοξάζεσθαι, ἐπὶ τοῖς πεφυκόσι γενέσθαι δι' ἀπάθειαν καὶ γνῶσιν θεοῦ. kappa.1189 Κέβλη. ἡ κεφαλή. κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν τοῦ φ εἰς β γέγονε κέβλη. Κέδροσ. παρὰ τὸ κέντρος· κεντρώδης γάρ ἐστιν. η παρὰ τὸ καίεσθαι ῥαδίως. Κειρία. οἱ δεσμοί· τὰ σχοινία. θηλυκῶς. παρὰ τὸ κείρω, τὸ κόπτω, τουτέστι παρὰ τὸ εἰς λεπτὰ κόπτεσθαι αὐτά. η παρὰ τὸ κέρας, τὸ σημαῖνον τὰς τρίχας, κερία, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι κειρία. καὶ γὰρ ἐκ τριχῶν η σαν κατὰ τὸ παλαιόν. Κέλευθοσ. ἡ ὁδός. παρὰ τὸ κέλλειν, ο σημαίνει τὸ τρέχειν· ἐν ταύτῃ γὰρ τρέχομεν. η παρὰ τὸ ἐλεύθω, ε λευθος καὶ κέλευθος, πλεονασμῷ τοῦ κ. καὶ ἐπὶ οὐδετέρου· –ὑγρὰ κέλευθα. κατὰ μετάπλασιν γένους, ὡς ἀπὸ τοῦ ὁ τράχηλος τὸ τράχηλον. Καλλίμαχος· τὰ τράχηλα γυμνάζει. καὶ τάρταρος καὶ ἡ τάρταρος καὶ οὐδέτερον τὰ τάρταρα. Πίνδαρος· τάρταρά τ' ἠερόεντα– καὶ λύχνους λύχνα, δίφρους δίφρα, δακτύλους δάκτυλα. kappa.1190 Κεντρηνεκέασ. παρὰ τὸ διηνεκῶς καὶ συνεχῶς κεντρίζεσθαι. Κερκίσ. παρὰ τὸ κρέκω, τὸ ἠχῶ, κρεκὶς καὶ κατὰ ὑπερβιβασμὸν κερκὶς, ἡ ἠχοῦσα. γλυκεῖα μᾶτερ, ου τι δύναμαι κρέκειν τὸν ἱστόν. Κερκόλυρα. ου τως ὁ Ἀλκμὰν ἐχρήσατο ἀντὶ τοῦ κρεκόλυρα. ε στι δὲ τοῦτο πάθος. τὸ δὲ κερκόλυρα ἠχητικὴ λύρα· τὸ γὰρ κρέκε, κρέκε η χος ἐστὶ τῆς κιθάρας. Κεφαλή. παρὰ τὸ κάρφος καρφαλὴ, καὶ κεφαλή· ὁ κατάξηρος καὶ ὀστώδης τόπος. η κατὰ Ἀπολλόδωρον κελύφη τις ου σα, παρὰ τὸ καλύφειν καὶ σκέπειν τὸν ἐγκέφαλον. τινὲς δὲ παρὰ τὸ ἐκεῖ κεῖσθαι τὰ φάη, κεφάη τις ου σα καὶ κεφαλή. οἱ δὲ παρὰ τὸ κάπω, τὸ πνέω, καπαλὴ καὶ κεφαλή· οἱονεὶ ἡ διαπνέουσα. ο θεν καὶ κῆπος, ὁ διαπνεόμενος τόπος. διὸ καὶ ἐν ταῖς οἰκίαις τὸν ἀποπνεόμενον τόπον πρὸς ἀνάπαυσιν κῆπον λέγομεν. παρὰ τὸ κάπω, τὸ πνέω. ἀπὸ δὲ ψυχῆς ἐκάπυσεν. ο ἐστιν ἀνέπνευσεν. kappa.1191 †Κερωσσός. πόλις Ἀπολλωνιάδος.† Κεφαλληνία. ἀπὸ Κεφάλου τινὸς, ο ς ἑκουσίως ἀνελὼν τὴν Ἐρεχθέως θυγατέρα ε ξεισι τῆς Ἀττικῆς καὶ σὺν Ἀμφιτρύωνι στρατεύεται κατὰ τῶν Τηλεβόων. Κέωσ. ἡ νῆσος. ἀπὸ Κέω τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Ῥοδοέσσης νύμφης. Κενοφωνίασ. τὸ νέα τινὰ ἐφευρίσκειν, ὡς Ἀρειανοὶ καὶ Νεστοριανοί. καὶ ὁ Ἀπόστολος· ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις. (Οὐδέτερον.) Κέαρ. ἡ ψυχή. παρὰ τὸ κεκρᾶσθαι ἐκ ψυχροῦ καὶ θερμοῦ ἐπίσης ε χον. κέαρ τὴν καρδίαν φησὶν Ἀριστοφάνης· ἐφ' ῳ γε τὸ κέαρ εὐφράνθη. †Κέρμα. σωρεία λεπτῶν τε καὶ ὀβολῶν.† Κεκρύφαλον. σουδάριον, κεφαλοδέσμιον. Κεκράγμασιν. Ἀριστοφάνης· δικροῖς ἐώθουν τὸν θεὸν κεκράγμασιν. ε δει δὲ εἰπεῖν ξύλοις, καὶ ει πε κεκράγμασι. τὸ δὲ δικροῖς ἀντὶ τοῦ διφυέσι ξύλοις. Κελήτιον. μικρὸν πλοιάριον. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ κέλητος ι ππου, ῳ ει ς ἀνὴρ ἐπικάθηται. kappa.1192 Κελαινόν. μέλαν. κελὸν γὰρ τὸ μέλαν κατὰ διάλεκτον. αι ψά τοι αι μα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί. Κέμεννα. ο νομα ο ρους. καὶ Κέμμενα ει δον ἐγώ. Κερασβόλα. α καρπα, η τὰ τοῖς κέρασι βάλλοντα. Κενήριον. τὸ κενὸν μνημεῖον. Κεφάλαιον. ἡ ἀρχὴ, η τὸ ζήτημα. Κέρδιον. βέλτιον, κρεῖσσον. ἀπὸ τοῦ κέρδους. Κερτόμιον. παραλογιστικόν. παρὰ τὸ κέαρ τέμνειν, ο ἐστι τὴν ψυχὴν χλευάζειν διὰ λόγων. Κειμήλια. τὰ ἀπόθετα χρήματα. ὡς παρὰ τὸν θείσω μέλλοντα γίνεται

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

θειμέλια, ου τως καὶ παρὰ τὸν κείσω μέλλοντα γίνεται κειμήλιον. η παρὰ τὸ ἐκεῖ κεῖσθαι τὰ μῆλα, δι' ω ν τινὰ ἐκμειλισσόμεθα. Κελύφη. τὰ καλύμματα. ἀπὸ τοῦ καλύπτω. καὶ ἡ κάλυξ ἡ καλύπτουσα τὸ ῥόδον. Κέρασ. ἡ θρίξ. διὰ τὸ τοῖς κέρασιν ὁμοίως ἐκφύεσθαι. οἱ δὲ φασὶ, ο τι ἡ ἐκ βάθους ἰκμὰς ἀπὸ τῆς θερμασίας ἀναφερομένη, κα̨ πειτα τῆ̨ τοῦ δέρματος τάσει σφιχθεῖσα, κερατοῦται. η ἡ συνεχῶς κειρομένη. kappa.1193 Κέρασ. καὶ ο νομα ποταμοῦ. καὶ τὸ κέρατον καὶ τὸ κερατάριον καὶ α λλα πολλὰ σημαίνει. Κέδματα. τὰ χρόνια ἀλγήματα λέγει ὅ Ιπποκράτης. γράφει δὲ καὶ ὁ Ψελλός· χρόνια δὲ ἀλγήματα τὰ κέδματα τυγχάνει. *Κέντο. τὰ ἑκατὸν παρὰ ῾Ρωμαίοις.* (῾Ρῆμα.) Κέαται. κεῖνται. ο τι οὐ μόνον ἐπὶ παρακειμένου καὶ ἐπὶ πάθους ποιοῦσιν οἱ Ιωνες τρίτον παθητικὸν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἐνεστῶτος. οι ον· κεῖμαι, κεῖσαι, κεῖται, κέαται. Κεδάζω. σκορπίζω. Κεκομψευμένοσ. κεκαλλωπισμένος, σεμνός· ἀστεῖος, η κομπηρὸς, η τεχνικὸς, η φαντασιώδης. Κέκραθι. κράξον. Κέκτημαι καὶ ε κτημαι. ἀμφότερα ῾Ελληνικά. Θουκυδίδης ἑκατέρως· καὶ οὐδὲν τὸ πρότερον kappa.1194 κεκτημένων· καὶ τὰ προεκτημένα φιλεῖ ἐλασσοῦσθαι. Δημοσθένης δ' ἀεὶ σὺν τῷ κ. Κεκωδωνισμένοσ. ἐξητασμένος. ἀπὸ τῶν τοὺς φύλακας διὰ τοῦ κώδωνος ἐξεταζόντων. καὶ διακωδωνίσαι τὸ ἐξετάσαι. ᾿Αριστοφάνης· ὡς αἰσχρὸν ἀκωδώνιστον ἐᾶν. Κεκαυτηριασμένος τὴν συνείδησιν. τουτέστι μὴ ε χων ὑγιᾶ. Κεκοσυρῶσθαι. πεποικίλθαι. Κέκλυτέ μου. ἐπακούσατέ μου. Κεκόπακεν. ἐπαύσατο. Κεκόλαπται. γέγλυπται. Κεκραιπαληκώς. μεθύσας· εὐφρανθείς. Κέκμηκα. κεκοπίακα. Κεκλοφέναι. κλέψαι. Κεκολουμένοσ. ἐκτετηγμένος· ἀδυνάτως ε χων· ἀμηχανῶν. Κεκονιαμένοσ. σπουδάζων πάnu. ε τι τὴν κόνιν τοῖ ποσὶ περιφέρων. kappa.1195 Κεκονιαμένοισ. ἀσβέστῳ κεχρισμένοις. Κεκριγότεσ. μηδὲν διασαφοῦντες. κριγμὸς γὰρ ὁ τῶν ἀποθνησκόντων τρισμὸς τοῖς ὀδοῦσι γινόμενος. Κεκασμένον. κεκοσμημένον. κάζω γὰρ τὸ καλλωπίζω. Κεκαφηότα. ἐκπνεύσαντα. κάπος γὰρ τὸ πνεῦμα. Κεκληγότεσ. κράζοντες. Κεκλόμενοσ. παρακελευόμενος. Κεκινέαται. κεκίνηνται. Κεκαδησόμεθα. φροντίσομεν. Κεκάδοντο. ἀντὶ τοῦ ἐκεχάδοντο, ὡς τό· – ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο. Κεκαδήσει. ἀπὸ τοῦ χάζω, τὸ ὑποχωρῶ, ὁ δεύτερος ἀόριστος ε χαδον, ὁ μέσος ἐχαδόμην, ἐχάδοντο, καὶ κατὰ τροπὴν ἐκάδοντο. ἀπὸ δὲ τοῦ χάζω γίνεται χαδῶ, χαδήσω, τὸ τρίτον χαδήσει, καὶ τροπῆ̨ καδήσει, καὶ κατὰ ἀναδιπλαkappa.1196 σιασμὸν κεκαδήσει. καὶ ποιητικῷ ἀναδιπλασιασμῷ κεκάδοντο. Κελαρύζει. μετὰ η χου ῥέει. Κελαδοῦσιν. ἠχοῦσιν η θόρυβον ἐμποιοῦσι. Κέλλεται. προστάττει. Κελευτιόων. παρακελευόμενος. Κεπφωθείσ. ἐπαρθείς. κέπφος γὰρ ει δος ὀρνέου κούφου. Κενῶσαι. ἀντλῆσαι. ε στι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ τῆξαι. Κεραννύσ. κιρνῶν. Κεραΐζων. διακόπτων, ἀναιρῶν, διαρπάζων. Κερατιοῦμεν. καταγωνισώμεθα. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ζώων, α τοῖς κέρασι καταπαλαίει τὸν ἀντίπαλον. Κενεμβατεῖ. εἰς κενὰ ἐμβαίνει. Κεύθω. τὸ κρύπτω. Κεχαριτωμένη. πεφιλημένη, εὐλογημένη. Κείρειν. κόπτειν. ἀπὸ τοῦ αι ρειν καὶ ἀποκόπτειν τὰς τρίχας. kappa.1197 Κείω. τὸ κέω. ἀνεφάνη γὰρ τὸ ε, ὡς ἐν τῷ· κέδρου τ' εὐκεάτοιο. Κείων. κοιμησόμενος. ἀπὸ τοῦ κέων. ω ρσο κέων. πλεονασμῷ τοῦ ¯ι, κείων. κίω δὲ τὸ πορεύομαι διὰ τοῦ ¯ι, ἀπὸ τοῦ ι ω. Κέραιρε. κίρνα. ἀπὸ τοῦ καιρῶ κεραίρω, ὡς μενῶ μεναίνω. Κερδαίνειν. παρὰ τὸ κέρδος. η παρὰ τὸ κέαρ ἰαίνειν, ο ἐστιν εὐφραίνειν. †Κεκρηγέναι. ἀντὶ τοῦ κεκραγέναι.† Κεκαδησόμεθα. λυπηθησόμεθα, φροντιοῦμεν. οι μαι ἀπὸ τοῦ α χος, ἀχῶ, ἀχάζω, ἀχαδῶ, καὶ κατὰ ἀποβολὴν χαδῶ, χαδήσω, χαδήσομαι, καὶ καδήσομαι, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν κεκαδήσομαι, κεκαδησόμεθα. Κεκαδών. στερήσας, χωρίσας. παρὰ τὸ χάζω ε χαδον, ἡ μετοχὴ χαδὼν καὶ καδών. θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδών–. †Κεκασμένοσ. κεκαλλωπισμένος· κεκοσμημένος. ἀπὸ τοῦ κάζω, τὸ κοσμῶ.† Κεκινέαται. ἀπὸ τοῦ κινῶ, κινήσω, κεκίνηκα, κεκίνημαι, κεκίνηται καὶ ᾿Ιακῶς κεκινέαται. οἱ δέ μευ ὀδόντες ἐν τοῖσι γνάθοισι πάντες κεκινέαται. kappa.1198 Κεκαφηότα. ἐκπεπνευκότα. κάπφος γὰρ τὸ πνεῦμα, ἀπὸ τοῦ κάφω, καφῶ, καφήσω.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

Κεκλαυμένην. ἀντὶ τοῦ κεκλαυκυῖαν. ε στι δὲ ποιητικόν. Κέκληκα. ἐκ τοῦ καλῶ, καλέσω, κεκάληκα, καὶ κατὰ συγκοπὴν κέκληκα. ἐξ ου καὶ τὸ κεκληγὼς τροπῇ τοῦ ¯κ εἰς ¯γ. Κεκλίαται.᾿Ιστέον, ο τι οἱ καθαριεύοντες παρακείμενοι τὸ α μόνον προσλαμβάνουσι κατὰ τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν ἑνικῶν. καὶ εἰ μὲν μακρᾷ παραλήγει, ταύτην συστέλλει. καὶ ου τως τὸ᾿Ιωνικὸν ποιοῦσιν. οι ον ἐρύω, ε ρυται, ἐρύαται. ου τως καὶ ἀπὸ τοῦ κλείω κέκλειται, κεκλίαται, κατὰ συστολὴν τῆς ¯ε¯ι διφθόγγου. οι ον· αι ἀλὶ κεκλίαται. Κεκλόμενοι. παρακελευόμενοι. ἀπὸ τοῦ κέλλω κελλόμενοι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ κεκλόμενοι. ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι–. Κέκλυθι καὶ κέκραθι. οἱ πλεῖστοι, ὡς καὶ ἡ χρῆσις μαρτυρεῖ, παρακείμενοι εἰσί. τοῦ δὲ παρακειμένου τὰ προστακτικὰ ποτὲ μὲν εἰς ε λήγουσιν, οι ον τέτυφε, ποτὲ δὲ εἰς θι, οι ον τέτυφθι. ου τως ου ν καὶ κέκλυθι. τὸ δὲ ¯κ¯λ¯υ μακρόν ἐστι. Κεκορυθμένα. καθωπλισμένα, ἠκονημένα. ἀπὸ τοῦ κόρυθος, κορυθῶ, κεκορυθημένα καὶ κεκοkappa.1199 ρυθμένα. η ἀπὸ τοῦ κορύσσω, τὸ καθοπλίζω. οι ον τῷ σιδήρῳ ἠμφιεσμένα. ἀπὸ τοῦ τὴν κορυφὴν θήγειν καὶ ἀκονᾷν εἰς ὀξύτητα. Κέκλω. εἰ παρὰ τὸ κέλλω λάβοιμεν, πλεονασμός ἐστι τοῦ κ· εἰ δὲ παρὰ τὸ καλῶ, κλῶ, οὐ πλεονασμὸς, ἀλλὰ διπλασιασμός. Κέκμηκα. ἐκοπίασα. ἀπὸ τοῦ καμῶ, καμήσω, κεκάμηκα, κέκμηκα ἐν συγκοπῇ. Κελαρύζειν. κυρίως ἐπὶ τῶν ὑδάτων. τὸ μετὰ ποιοῦ η χου ῥεῖν καὶ ψόφου. σημαίνει δὲ τὸ ἁπλῶς ἠχεῖν. γίνεται παρὰ τὸ κρῶ, τὸ φωνῶ, ου παράγωγον κρύζω, καὶ μετὰ τοῦ ¯λ¯α ἐπιτατικοῦ μορίου, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ε, κελαρύζω. ἐκ τούτου γίνεται καθ' ὑπέρβασιν. ἀφ' ου ῥηματικὸν ο νομα λακέρυζα κορώνη. Κέλεαι. κέλλω, ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς κέλομαι, καὶ τὸ δεύτερον᾿Ιωνικὸν κέλεαι. Κελητίζειν. τουτέστι διεσκελισμένως καθῆσθαι. τούτου ἡ γενικὴ κέλητος καὶ ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα κελητῶ, κελητίζω, κατὰ παραγωγὴν, ἀντὶ τοῦ ἱππεύω. Κελευτίω. κελεύω. ὡς κυνηγέτης κυνηγῶ, ου τω κελευτὴς κελευτῶ. παράγωγον κελευτιόω, ὡς φυσῶ, φυσιόω. ε νιοι δὲ διὰ τοῦ ¯ς, κελευσιόων. κελευσιόων τοὺς Ελληνας, ἀντὶ τοῦ ὁδηγῶν. kappa.1200 Κένσαι. ἀπὸ τοῦ κέντω, κένσω. δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ κεντῶ, κεντήσω, καὶ ἐν συγκοπῇ κένσω. ἐκέντησα, κεντῆσαι, καὶ ἐν συγκοπῇ κένσαι. ε στιν ἀόριστος α΄ καὶ μέλλων. Κεραννύσ. ἀπὸ τοῦ κερῶ κεραννύω, κεράννυμι, καὶ ἡ μετοχὴ κεραννὺς, διὰ δύο νν. τὰ ἀπὸ τῶν εἰς υω περισπωμένων διὰ νύω γινόμενα, διὰ δύο νν γράφεται, οι ον χῶ χωννύω, ῥῶ ῥωννύω. Κέρσαι. κόψαι. κείρω τὸ κόπτω, καὶ αἰολικῶς κέρσω. Κερτομέων. ἀντὶ τοῦ ἐρεθίζων. καί· –κερτομίοις ἐπέεσσιν. ἐρεθιστικοῖς, παροξυντικοῖς, χλευαστικοῖς· ἀπατηλοῖς. Κεύθομαι. ἐνταῦθα εἰς ᾳ δου τὴν κέλευθον, ο ἐστι τὴν ὁδὸν, ποιήσομαι. συγκέκοπται δὲ ἀπὸ τοῦ κελεύθομαι, καὶ σημαίνει τὸ πορεύομαι. οι ον· –α ϊδι κεύθομαι. καὶ ἀντὶ τοῦ κρύπτομαι. κεύθω γὰρ τὸ κρύπτω. Κεχανδότα. χωροῦντα. χάζω, χάσω, κέχαδα, κεχαδὼς, κεχαδότος, κεχαδότα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν κεχανδότα, ὁ δεύτερος ἀόριστος ε χαδον, ε χαδες, ε χαδε. kappa.1201 Κεχαρηότα. ἀπὸ τοῦ χαίρω γέγονεν, ου ὁ παρακείμενος κεχάρηκα, ἡ μετοχὴ κεχαρηκὼς, κεχαρηκότος, καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν ᾿Ιωνικὴν κεχαρηότος, κεχαρηότα. –ἐμῷ κεχαρηότα θυμῷ. Κεχαροίατο. χαίρω, χαρῶ, ὁ δεύτερος ἀόριστος ε χαρον, ἐχαροίμην, ἐχάροιο, ἐχάροιτο, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, κεχάροιτο, καὶ ἰωνικῶς κεχαροίατο. Κεχολώσεται. ἀπὸ τοῦ χολῶ, χολώσω, κεχόλωκα, κεχόλωμαι, κεχόλωσαι, ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων κεχολώσεται. διαφέρει δὲ ὁ μέλλων τοῦ μετ' ὀλίγον μέλλοντος, ο τι ὁ μὲν μέλλων ἀοριστός ἐστιν, ὁ δὲ μετ' ὀλίγον μέλλων ὡρισμένος. Κεχρημάτισται. ἀκήκοεν· ει δε. καὶ ὁ᾿Απόστολος· καθὼς κεχρημάτισται Μωυσῆς. Κενωθῇ. οι ον βλάβην καὶ ἐλάττωσιν ὑπομένει. ἀποστολικὴ ἡ λέξις. ι να μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ. Κεάσαι. σχίσαι. Κεῖθεν. ἀντὶ τοῦ ἐκεῖθεν. ἐκ τοῦ ἐκεῖνος ἐκείνοθεν, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἐκεῖθεν καὶ κεῖθεν. η ἐκ τοῦ κεῖνος κεινόθεν, ὡς Λέσβος Λεσβόkappa.1202 θεν. οὐδὲν εἰς θεν λῆγον ἐπίῤῥημα τῇ ει διφθόγγῳ λήγεται χωρὶς τούτου. Κεῖθι. ἐκ τοῦ ἐκείνοθι, η κεινόθι. καὶ ἐκ τοῦ ἐκεῖσε, κεῖσε. Τὸ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

Κ μετὰ τοῦ Η. (᾿Αρσενικόν.) Κηδάρ. χώρα παρακειμένη Βαβυλωνίοις, οἰκήτορας ε χουσα βδελυρούς. σκότος ἑρμηνεύεται. Κηδεστήσ. ὁ πενθερός. καὶ ὁ φροντιστής. κήδω γὰρ τὸ φροντίζω. Κηδεμών. φροντιστής. Κηκασμόσ. λοιδορησμός. καὶ κηκὰς ὁ λοίδορος. καὶ κηκὰς ἡ ἀλώπηξ ἡ κακωτικὴ καὶ πανοῦργος καὶ πονηρά. Κηλέστησ. ὁ ἀπατεών. ἀπὸ τοῦ κηλῶ, τὸ θέλγω. Κηληθμόσ. ἡ μετ' ᾠδῆς τέρψις. Κηλεόσ. καυστικός. Κήλων. θερμὸς εἰς συνουσίαν. παρὰ τὸν κήσω μέλλοντα, ο δηλοῖ τὸ καύσω. Κημόσ. ει δος χαλινοῦ. Κῆνσοσ. τὸ νόμισμα. kappa.1203 Κῆποσ. ὁ καταπνεόμενος τόπος πρὸς ἀνάπαυσιν. παρὰ τὸ κάπω, τὸ πνέω, κάπος καὶ κῆπος. †Κήρυλοσ. ὁ τῶν ἀλκυόνων α ῤῥην.† †Κῆσοσ. ο νομα ποταμοῦ.† Κηφήν. ει δος μελίσσης. ε στι δὲ ἀργόν. τινὲς δὲ τοὺς ὑδροφόρους τῶν μελισσῶν κηφῆνας λέγουσι. Κηώεις καὶ κηώδησ. ὁ εὐώδης καὶ τεθυμιασμένος οι κος. Κήσ. ὁ σκώληξ. Κηδεόσ. ὁ νέκυς, ὁ φροντίδος καὶ κηδεμονίας α ξιος τῆς κηδεύσεως. παρὰ τὸ κήδω, τὸ φροντίζω, γέγονε κηδεύω, κηδεὸς, ὡς φωλεύω, φωλεός. Κηδεστήσ. ὁ κατ' ἐπιγαμβρίαν συγγενής. τουτέστιν ὁ πατὴρ τῆς γαμουμένης, καὶ αὐτὸς ὁ γαμῶν. παρὰ τὸ κήδω ῥῆμα ο νομα κῆδος, ο ἐστιν ἡ κατ' ἐπιγαμίαν συγγένεια. ἐπεὶ ἐκ προνοίας καὶ κηδεμονίας συνίσταται. παρὰ τὸ κῆδος ου ν κηδεστής. η παρὰ τὸ κήδω. τὸ δὲ κηδεστὴς ὀξύτονον ὡς προσηγορικὸν, τὸ δὲ κύριον ο νομα βαρύτονον. ὡς θύω, Θυέστης. Κήδιστοσ. φροντιστικώτατος. ο ς μοι κήδιστος ἑτάρων η ν κεδνότατός τε. καὶ ω σπερ παρὰ τὸ κάλλος γίνεται καλλίων, καὶ τὸ ὑπερθετικὸν κάλλιστος, ου τως ου ν παρὰ τὸ κῆδος κήδιστος. kappa.1204 Κηλεύσ. παρὰ τὸ κηλεῖν καὶ τέρπειν. οι ον· κηλιθμῷ δ' ε σχοντο κατὰ μέγαρα. τὸ δὲ κηλιθμὸς οἱονεὶ κηλιδιθμός· καὶ κατὰ συγκοπὴν κηλιθμός. ου τως ευ ρον ἐν ὑπομνήματι᾿Οδυσσείας. Κῆρυξ. ὡς παρὰ τὸ πτερὸν γίνεται πτερῶ καὶ πτερύσσω, ου τως καὶ παρὰ τὸ ἐρῶ, τὸ λέγω, ἐρύσσω καὶ ἠρύσσω καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ κηρύσσω, ὁ μέλλων κηρύξω. ου τως καὶ ἀποβολῇ τοῦ ω κῆρυξ. Κηώεισ. ἐπὶ τοῦ θαλάμου. παρὰ τὸ κέω, τὸ κοιμῶμαι. ω ρσο κέων ω ξεῖνε. γέγονε κεώεις καὶ κηώεις, ὁ εἰς τὸ κοιμᾶσθαι εἰργασμένος. σημαίνει δὲ τὸν τεθυμιαμένον θάλαμον καὶ οι κον. ἀπὸ τοῦ τὰ θυμιάματα εἰς αὐτὸν καίεσθαι. Κηφισσόσ. ο νομα ποταμοῦ. (Θηλυκόν.) Κηδεμονία. φροντίς. Κηδεία. ἡ ταφή. καὶ ἡ συγγαμβρία. Κηδαλία. χώρα. Κηκίσ. ἡ ὀξύτης. Κήλη. τὸ πάθος. καὶ κηλήτης. Κηλίσ. ὁ ῥύπος. καὶ κλίνεται κηλῖδος. kappa.1205 Κήλησισ. ἡδονὴ καὶ θέλξις μετὰ μέλους. Κηπαία. ἡ ἐν τῷ κήπῳ κηπαία παγὶς ἱσταμένη. Κηπεία. ἡ κήπευσις. Κηρουλκόσ. ἡ εἰς θάνατον ε λπουσα. παρὰ τὴν κῆρα, τὴν θανατηφόρον μοῖραν. Κήρινθοσ. πόλις. Κηρυκίνη. ῥάβδος. Κηφηΐσ. ἡ Αἰθιοπία γῆ. ἀπὸ Κηφέως. Νίκανδρος· Περσεὺς η ν ποτε λιπὼν Κηφηΐδα γαῖαν. Κηλάσ. ἡ ἀλώπηξ. Κῆδοσ. ἡ συναλλαγὴ τοῦ γάμου. Κήδεα. φροντίδες, λῦπαι, η τὰ κακά. Κηκίδιον. τὸ τοῦ μέλανος. Κηλώνιον. ι ππος ἐπιβατήριος. παρὰ τὸ κήλων, ο σημαίνει τὸν θερμόν. κήλων γὰρ ὁ θερμὸς εἰς συνουσίαν. η παρὰ τὸν κήσω μέλλοντα, ο δηλοῖ τὸ καύσω. Κηλόνειον δὲ τὸ γεράνιον. μικρὸν καὶ δίφθογγον. παρὰ τὸ κάλον, τὸ ξύλον, καὶ μετὰ τοῦ νεύειν γέγονε καλόνειον καὶ κηλόνειον, τὸ ἀνανεῦον καὶ κατανεῦον ξύλον. Κῆλον. τὸ βέλος τὸ ξύλινον. παρὰ τὸ κάλον, ο δηλοῖ τὸ ξύλον. η βέλος θεῖον, τουτέστιν ἀστραπὰς καὶ βροντάς. kappa.1206 –ῳ χετο κῆλα θεοῖο. παρὰ τὸν κήσω μέλλοντα τὸν δηλοῦντα τὸ καύσω. ο θεν καὶ τό· πυρὶ κηλέῳ, τουτέστι καυστικῷ. Κήναιον. ο ρος. Κήπιον. κῆπος. Κῆρ. ἡ ψυχὴ, ἀπὸ τοῦ δίκην κηροῦ ἀπομάττεσθαι τὰ μαθήματα. Κῆρ. περισπωμένως μὲν τὴν ψυχήν· παρὰ τὸ κέαρ. ὀξυτόνως δὲ τὴν θανατηφόρον μοῖραν, ἡ τὸ κακύναι ἐπιφέρουσα. Κηρύκειον. ο ρος᾿Εφέσου. καὶ ὁ τῶν κηρύκων μισθός. κηρύκιον δὲ πᾶσα ῥάβδος, ¯ι. (῾Ρῆμα.) Κήδεται. φροντίζει. Κῆεν. ε καυσεν. καὶ κήσω. Κήκιεν. ἐφέρετο. κατέβαινεν. ε ῤῥει. παρὰ τὸ κίω, τὸ περιπατῶ καὶ πορεύομαι, ε κιε, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ καὶ ἐκτάσει κήκιεν. αι μα δ' ἀνεκήκιε. †Κηλοβλάπτω. ἀπατῶ.† Κηλάζω. τὸ λοιδορῶ. Κήδω. τὸ λυποῦμαι. καί· –ἀνάσχεο,

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

κηδομένη περ. kappa.1207 οι μαι παρὰ τὸ καίεσθαι ει ρηται· τοῖς γὰρ λυπουμένοις ε πεται ἡ ε κκαυσις. Κηλῆσαι. θέλξαι. Κημῶ. χαλιναγωγῶ. Κηρύσσω. παρὰ τὸ γῆρυς, ο σημαίνει τὴν φωνὴν, κατὰ τροπὴν τοῦ ¯γ εἰς ¯κ. η παρὰ τὸ ἐρύσσω, ἠρύσσω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯κ, κηρύσσω. Κηρόθι. ἐκ ψυχῆς. εἰ δέ τοι᾿Ατρείδης μὲν ἀπήχθετο κηρόθι μᾶλλον. Κῆχοσ. πρὸ ὀλίγου, η ο που. Τὸ Κ μετὰ τοῦ Ι. (᾿Αρσενικόν.) Κιανόσ. κόλπος. καὶ Κιανὶς ποταμός. Κιβυῤῥαιώτησ. τοπικόν. Κίβδηλοσ. ἀδόκιμος, ἀπεῤῥιμμένος. Κιθαιρών. ο ρος ἐν τῇ Βοιωτίᾳ. kappa.1208 Κίκυσ. ὁ ὀξὺς, ὁ ἰσχυρός. σημαίνει τὴν ἰσχύν. παρὰ τὸ κίω, τὸ πορεύομαι. ὁ γὰρ ἰσχυρὸς ἐκ τῆς κινήσεως φαίνεται. Κιλίκιοι. δασεῖς. κιλίκιοι τράγοι. τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἐν Κιλικίᾳ γίνονται τράγοι. ο θεν τὰ ἐκ τριχῶν ἐκτιθέμενα κιλίκια λέγονται. Κίμβροσ. ὁ ληστής. Κίμβισ. ποταμός. Κιμμερίουσ. φησὶν῾Ηρακλείδης ὁ Ποντικὸς, ὑποκάτω τοῦ Πόντου ει ναι τοὺς Κιμμερίους. †ἀεὶ γὰρ οἱ τοιοῦτοι ἐν χειμῶνι εἰσίν.† κέμμερον γὰρ λέγουσι τὴν ὁμίχλην. καὶ Σκυθικὸν ε θνος οἱ Κιμμέριοι. †Κίνιψ. ὁ λιμήν.† Κίναιδοσ. ὁ πόρνος, ὁ ἀσελγής. ὁ κενὸς αἰδοῦς. ου τως Διονύσιος. η παρὰ τὸ κινεῖν τὰ αἰδοῖα. ου τως Ωρος ὁ Μιλήσιος. Κίναδοσ. ἐπὶ τῶν θηρίων. παρὰ τὸ α δδην κινεῖσθαι. πολυκίνητα γὰρ τὰ θηρία. οἱ δὲ καταποθῆναι ὑπὸ τοῦ κινάδεος. καὶ τῷ κινάδει. kappa.1209 Κινδαψόσ. ει δος ὀρνέου. λέγει δὲ καὶ Διονύσιος, ο τι ε θνος ἐστὶν᾿Ινδικόν. Κίνδυνοσ. φοβεροῦ πλησιασμός. Κίρκοσ. ὁ κωπηλάτης. η ὁ ἱέραξ. Κιῤῥόσ. ὁ κίτρινος. Κιῤῥαῖοσ. ἐθνικός. καὶ ὁ Κιῤῥαίων λιμήν. Κίσ. ὁ σκώληξ. καὶ κλίνεται κιός. Κιχηλάσ. ὁ κίχλας, πλεονασμῷ τοῦ ¯η. κρεάτων ὀρνίθασι κιχηλῶν. Κίων. ἀπὸ τοῦ κίειν καὶ ἀνιέναι εἰς υ ψος. παρὰ τὸ τὴν ἰὼν μετοχὴν γέγονεν ι ων καὶ κίων. τοῦτο οἱ᾿Αττικοὶ ἀρσενικῶς λέγουσιν, οἱ δὲ Ιωνες θηλυκῶς. Κίῤῥισ. ζῶον. Κιγκλισμόσ. ἀντὶ τοῦ τάραχος. ου τως Μένανδρος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς κιγκλίδος. †Κιλλαγητήρ. ὀνειλάτης.† †Κίλλοι. ο νοι.† kappa.1210 †Κίνιφοσ. ὁ ποικίλος.† †Κίγκλοσ. ει δος ὀρνέου.† Κίμβιξ. ὁ φιλοχρήματος. Κιχλισμόσ. μικρὸς γέλως. (Θηλυκόν.) Κίαροσ. ο νομα πόλεως. Κία. ἡ μέθη. Κιβωτόσ. ω φειλε διὰ τῆς ¯ε¯ι διφθόγγου, ἐπειδὴ διὰ τὸ κεῖσθαι ἐκεῖ τὴν βόσιν ει ρηται. ἀλλ' ἡ παράδοσις τὸ ¯ι ε χει. καὶ λέγει Ωρος ὁ Μιλήσιος· ι σως παρὰ τὸ κίβος γέγονεν, ο σημαίνει τὴν τροφήν. καὶ κίβισος ἡ πήρα η ἡ κιβωτός. παρὰ τὸ κεῖσθαι ἐκεῖ τὴν βόσιν, ο σημαίνει τὴν τροφὴν, ἡ εἰς τὸ κίειν καὶ ἰέναι βόσιν ε χουσα. Κιγκλίσ. τὸ τοῦ δικαστηρίου κάγκελον, η ἡ σωλεία. kappa.1211 Κιβωτόσ. διὰ τοῦ ¯ι γράφεται, τῷ λόγῳ τοῦ θλίβω. Κίδαρισ. περίθεμα κεφαλῆς ευ κοσμον, δι' ου οἱ ἱερεῖς τὸ παλαιὸν ἐκοσμοῦντο. η ἐκ τριχῶν καμελαύκιον. ἀνὴρ παρὰ Πέρσαις τὴν κίδαριν ἀνεδήσατο. Κίθαρισ. παρὰ τὸ κεύθειν τὸν ε ρωτα. †Κικονία. γῆ.† Κιμωλόσ. νῆσος. Κιμωλία. νῆσος. καὶ ὁ γύψος. Κίμαρα. τόπος. Κιναύρα. ἡ τῶν τράγων δυσοδμία. Κιννύρα. ο ργανον μουσικόν. Κίνησισ. ἀγὼν, πόλεμος, σεισμός. η κίνησις ἐστὶν ἡ ἐντεύχεια καὶ ἐντελέχεια τοῦ δυνάμει, καθὸ τοιοῦτόν ἐστιν ο η ν. κίνησις θεωρεῖται ἐν τῇ οὐσίᾳ, καὶ ἐν τῷ ποσῷ καὶ τῷ ποιῷ, καὶ ἐν τῇ ποῦ κατηγορίᾳ. ἐν μὲν τῇ οὐσίᾳ γέkappa.1212 νεσις καὶ φθορά· ἐν τῷ ποσῷ αυ ξησις καὶ μείωσις· ἐν δὲ τῷ ποιῷ ἀλλοίωσις· ἐν δὲ τῷ ποῦ τὸ κυκλοφορούμενον καὶ τὸ ἐπ' εὐθείας κινούμενον. καὶ καλεῖται τὸ μὲν πρότερον περιφορά· τὸ δὲ δεύτερον ἁπλῶς ἐπ' εὐθείας κίνησις. ἑπτὰ δὲ εἰσὶν ἐν τῇ ποῦ κατηγορίᾳ κινήσεις· τουτέστιν αἱ τοπικαὶ καὶ μεταβατικαί· ἡ α νωθεν· ἡ κάτωθεν· ἡ ἐντός· ἡ ἐκτός· ἡ δεξιά· ἡ ἀριστερὰ καὶ ἡ κυκλοφορουμένη. Κῖοσ. πόλις Μυσίας. ἀπὸ Κίου τοῦ ἡγησαμένου τῆς τῶν Μιλησίων ἀποικίας. τὸ ἐθνικὸν Κιανός. †Κίσηρισ. τὸ κισήριον. παρὰ τὸ ἐν τῷ κινεῖσθαι σαίρειν.† Κίσσηρισ. βούνευρον. η ει δος ὁμαλιστηρίου. Κισσία. χώρα. Κίσσινα. πόλις. Κίσσα. τὸ ζῶον. Κίστη. ἡ θήκη. kappa.1213 Κίτωρα. πόλις. τινὲς δύο ¯τ¯τ γράφουσι. †Κιφήν. ἡ ἀλώπηξ.† Κιχῶναι. τὰ μεσόσκελα. Κίνησιν. κίνησιν ὁ θεόλογος Γρηγόριος τὴν τοῦ θεοῦ πρὸς ἑαυτὸν ἐπιστροφήν τε καὶ σύννευσιν. ἐκινεῖτο μὲν γὰρ ὁ θεὸς τοῦ οἰκείου κάλλους τὴν αι γλην θεωρῶν. ἐκινεῖτο δὲ βλέπων καὶ τοὺς τύπους τοῦ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

κόσμου, ου ς ε στησεν ἐν τοῖς ἰδίοις μεγάλοις νοήμασιν ὁ κοσμογόνος νοῦς. (Οὐδέτερον.) Κιβύσιον. φλασκίον. Κίβδηλον. ἀδόκιμον. ἀπεῤῥιμμένον. ἀπὸ ἱστορίας τινός. οἱ᾿Αθηναῖοι τῷ πρὸς τοὺς Χίους μίσει φερόμενοι, ἐν τοῖς ἀδοκίμοις ἑαυτῶν νομίσμασι τὸν τοῦ ¯χ τύπον ἐγχαράττοντες ἀπέῤῥιπτον βδελυττόμενοι. κυρίως δὲ λέγεται κίβδηλον τὸ ὑπόχαλκον χρυσίον. †ἐπειδὴ τὰ κακυνόμενα πάντα η τῇ υ λῃ τὸ κακύνεσθαι ε χουσιν, ὡς τοῦτο, η τῷ ει δει.† Κίκι. ει δος ἐλαίου. kappa.1214 †Κίλον. βιανόν.† †Κίμωρα. τόπος.† Κινάμωμον. α ρωμά τι μυρεψικόν. Κιννάβαρ. χρῶμα κόκκινον. καὶ κλίνεται κινναβάρεως. Κινώπεον. ο ρνεον. καὶ κινώπετα, ἑρπετά. τὰ ἀεὶ κινούμενα ἐν τῷ πέδῳ. κινώπεδα καὶ κινόpeta. ου τως Ωρος ὁ Μιλήσιος. †Κιόκρανον. τὸ α κρον τοῦ κίονος.† Κιῤῥόν. τὸ κίτρινον. Κισσύβιον. ποιμενικὸν ποτήριον. ι σως ἀπὸ τοῦ κισσοῦ, ἐξ ου κατεσκευάζοντο τὰ ποτήρια. κοινοτέρως δὲ καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ξυλίνων ποτηρίων ἡ λέξις τίθεται. παρὰ τὸ κεχύσθαι εἰς αὐτὸ τὸν οι νον. οι ον χύω, χύσω, χυσσύβιον καὶ κισσύβιον.῾Ησίοδος· ὀλίγῳ δ' ει σεται κισσυβίῳ. Κίτιον. τόπος. Κιτρίον. ἡ κέδρος. Κίτρον. ὁ καρπός. kappa.1215 Κιχώριον. βοτάνιον. λέγει δὲ τὸ α γριον ἰντύβιον. (῾Ρῆμα.) Κίδναται. σκεδάννυται, σκορπίζεται. Κιγκλίω καὶ κιγκλίσαι. τὸ ἀσφαλίσαι. παρὰ τὴν᾿Αττικὴν κιγκλίδα, η τις ἐστὶ καγκελοθυρίς. τοιαῦται γὰρ η σαν αἱ τοῦ δικαστηρίου κιγκλίδες, ι να ταχέως ἀνοίγωνται καὶ κλείωνται· συνεχῶς γὰρ εἰσῄεσαν καὶ ἐξῄεσαν. γέγονεν ου ν παρὰ τὸ κλείω. τινὲς δὲ ἀπὸ κίγκλου τοῦ ὀρνέου. ου τως λέγεται ἡ σεισοπυγίς. καὶ Μένανδρος κιγκλισμὸς φησὶν ἀντὶ τοῦ τάραχος. Κίε. πορεύου. Κίω. τὸ πορεύομαι. πλεονασμῷ τοῦ κ. ἀπὸ τοῦ ι ω. Κικλήσκω. τὸ καλῶ. ἀπὸ τοῦ κλῶ, τὸ καλῶ, γίνεται κλήσκω, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν κικλήσκω, ὡς τρώσω, τιτρώσκω. Κικυμώειν. τυφλώττειν. Κικύω. τὸ ταχύνω, τὸ ἰσχύω. καὶ γέγονε παρὰ τὸ κίκυς. ε χει δὲ καὶ τοῦτο τὸ ¯υ κατὰ τὴν δευτέραν συλλαβήν. Κινόμενος, κινούμενος καὶ κιννύμενοσ. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πρᾶξιν ὁρμῶν. ἀπὸ τοῦ κινῶ, κιννύω, κίννυμι. kappa.1216 Κινῶ. παρὰ τὸ ι ς, ἰνὸς, ο σημαίνει τὴν δύναμιν, γίνεται ἰνῶ καὶ κινῶ. Κισσῶ. μεθ' ἡδονῆς συλλαμβάνω. παρὰ τὸ τὴν κίσσαν κισσῶ. λαγνότατον γὰρ ἡ κίσσα, τὸ ο ρνεον, καὶ πρὸς τὰς ἡδονὰς καὶ συνουσίας καταφερέστατον. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ κίειν καὶ μετὰ σφοδρότητος σεύεσθαι πρὸς τὸ συνουσιάζειν. Κιχήσατο. κατέλαβε. καὶ κιχείω τὸ καταλαμβάνω. κιχῶ κιχείω, ὡς τελῶ τελείω, ο ψω ὀψείω. ἀπὸ δὲ τοῦ κιχῶ γίνεται καὶ κιχάνω. κιχῶ ἀπὸ τοῦ κιῶ. κιχῶ τὸ καταλαμβάνω. Κιχρῶ. τὸ δανείζω. Τὸ Κ μετὰ τοῦ Λ. (᾿Αρσενικόν.) Κλεόπασ. κύριον. Κλέπτησ. ὁ κρυφῇ τὰ ἀλλότρια λαμβάνων ἐπὶ βλάβῃ τοῦ πλησίον. ἀπὸ τοῦ καλύπτειν καλύπτης καὶ κλέπτης, λάθρα γὰρ ἀφαιρεῖται. Κλεβηνοί. ε θνος. Κλειτόσ. ὁ ε νδοξος. κλητὸς δὲ ὁ καλούμενος, η. κλιτὸς δὲ ὁ κλινόμενος, ι. Κλεινόσ. ὁ ε νδοξος. Κλειτοπῶλοσ. ὁ περὶ τοὺς ι ππους ε νδοξος. kappa.1217 †Κλέψ. ὁ κλέπτης.† Κλῆθροσ. δένδρον. καὶ κλήθρη. Κληρονόμοσ. παρὰ τὸ κλῆρος καὶ τοῦ νόμος· τὸ δὲ κλῆρος παρὰ τὸ κλῶ. η διὰ τὸ κάλον καὶ τὸ ξύλον κλῆρος γέγονεν, ἐπειδὴ ἐν ξύλῳ οἱ κλῆροι ἐχαράσσοντο. Κληδόνιοσ. κύριον. Κλαζομένιοσ. τοπικόν. Κλίβανοσ. φοῦρνος η κάμινος. Κλισμόσ. ἡ καθέδρα καὶ ὁ θρόνος ὁ ε χων ἀνάκλισιν. παρὰ τὸ κλίνω. Κλόνοσ. ἡ ταραχή. Κλοιὸς καὶ κλοιά. τὰ σίδηρα, α φοροῦσιν οἱ κατάδικοι. παρὰ τὸ κλείω, κλοιός. κλείει γὰρ τὰ περιτιθέμενα. Κλωβόσ. κύριον. Κλωπᾶσ. κύριον. Κλὼν, κλωνόσ. τὸ κλωνάριον τοῦ δένδρου. Κλώψ. ὁ κλέπτης καὶ ὁ ληστής. παρὰ τὸν κλέψω μέλλοντα γίνεται κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ω κλὲψ, καὶ κλὸψ, καὶ κατὰ ε κτασιν κλώψ. ὡς βλέπω, βλὲψ, καὶ βλὼψ, ὁ στράβος. Κλιμακισμόσ. πάλαισμα ποιόν. καὶ διακλιμακίσας. τὸ διαπαλαίσας. (Θηλυκόν.) Κλαζομενὴ καὶ Κλαζομεναί. πόλις. kappa.1218 Κλεωναί. τόπος. Κλεψύδρα. ο ργανον ἀστρολογικὸν, ἐν ῳ αἱ ω ραι μετροῦνται. Κλεῖν. τὴν κλεῖδα. ἀπὸ τοῦ κλεὶς, κλειδὸς, κλεῖδα, καὶ συγκοπῇ τῆς δα συλλαβῆς κλεῖ. ἀλλ' ἐπειδὴ πᾶσα αἰτιατικὴ μονοσύλλαβος ἑνικὴ ἀρσενικὴ η θηλυκὴ, αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ου σα, εἰς ¯ν θέλει λήγειν, οι ον μῦν, σῦν, δρῦν, τούτου χάριν προσέλαβε τὸ ¯ν καὶ γέγονε κλεῖν. Κλητή. ἡ καλεστὴ καὶ ἡ ἐξοχωτάτη. ὡς τό· αυ τη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα. κλειτὴ δὲ, κύριον, καὶ ἡ ε νδοξος, δίφθογγον. κλιτὴ δὲ ἡ κλινομένη, ἰῶτα. Κληδόνοσ. μαντείας η φήμης. παρὰ τὸ κλέος, ο σημαίνει τὴν φήμην. Ομηρος· ἡμεῖς δὲ κλέος οι ον ἀκούομεν.– ἀπὸ τοῦ καλῶ, κλῶ, κληδὼν, ἐξ ου καὶ κλῆσις ἡ κάλεσις. Κληΐδεσ. αἱ τῶν ἐρεσσόντων καθέδραι. καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκληΐσι κελεύσω. παρὰ τὴν κλάσιν τῶν γονάτων. ο θεν καὶ τὸ μετοκλάζειν, παρὰ τὸ ἐγκλᾷν καὶ κάμπτειν τὰ γόνατα. Κλαγγή. ποιὰ φωνή. –κλαγγὴ γεράνων ἠεροφώνων. kappa.1219 Κλίμαξ. ἡ σκάλα. παρὰ τὸ κλίνω, κλίνη, κλίναξ καὶ κλίμαξ, ὡς χλαῖνα, χλαμύς. κλῆμαξ δὲ, ἡ α μπελος. η κλίνη παρὰ τὸ κλῶ. κλάσιν γὰρ λαμβάνουσι τὰ κλινόμενα, στερισκόμενα τῆς ὀρθότητος. Κλισιάδεσ. αἱ δίπτυχοι θύραι. Κλισία. ἡ σκηνή. οι μαι, ο τι καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ κλίνω τοῦ σημαίνοντος τὸ περιέχω γίνεται. κλίνω, κλίσις καὶ κλισία. Κλιτύσ. ἡ ἐξοχὴ τοῦ ο ρους. Κλυταιμνήστρα. κύριον. Κλοποφορία. κλωπεία δὲ μέγα καὶ δίφθογγον. Κληϊσταί. ἠσφαλισμέναι. Ομηρος· κληϊσταὶ δ' ε πεσαν σανίδες πυκινῶς ἀραρυῖαι. (Οὐδέτερον.) Κλέοσ. ἡ δόξα, ὁ ε παινος. κλαῖος δὲ, ὁ θρῆνος, δίφθογγον. kappa.1220 Κλέα. τὸ κλέα καὶ χρέα οὐδέτερα ἀπὸ τοῦ κλέεα καὶ χρέεα γίνεται κατὰ συγκοπήν. Κλείσιον. ἐν ῳ ι στανται οἱ βόες. κλίσιον δὲ, ε νθα οἱ θρόνοι ι στανται, ¯ι. Κλῆτοσ. τὸ πλῆθος. Κλίτος δὲ, τὸ μέρος. καὶ κλῖμα καὶ κλίματα, τὰ μέρη, ¯ι. Κλῇθρα. τὰ κλειδία. ἀπὸ τοῦ κλεῖς γέγονε κλῇθρα. η ἀπὸ τοῦ κλείσω. τὸ δὲ κλήω οἱ Ιωνες διὰ τοῦ η καὶ ι γράφουσιν, ἐξ ου καὶ τὸ κλῇθρα διὰ τοῦ ¯η καὶ ¯ι γράφεται παρ' ἐκείνοις. ἡμεῖς δὲ τὸ κλῆθρα διφθογγογραφοῦμεν. Κλητώριον. Κλοπιμαῖον. τὸ ἀπὸ κλοπῆς πρᾶγμα. Κλυστήριον. ἰατρικὸν ἐργαλεῖον. καὶ κλυσταί. Κλάρια. τὰ ψέλλια. Κλέοσ. ἡ δόξα. παρὰ τὸ καλῶ. τὴν γὰρ δόξαν πάντες καλοῦμεν πρὸς ἑαυτούς. kappa.1221 (Ῥῆμα.) Κλάειν. ἀντὶ τοῦ κλαίειν. Κλαίω. τὸ θρηνῶ. κλῶ, τὸ κλαύω. καὶ γίνεται κατὰ παραγωγὴν κλαίω. κλᾶται γὰρ τῶν ἀνθρώπων ἡ φωνὴ, καὶ ἡ ψυχὴ τοῦτο πάσχουσα. η παρὰ τὸ καλῶ, κλῶ, κλαίω. ἐπικαλοῦνται γὰρ τοὺς ἀποθανόντας οἱ κλαίοντες. Κλεΐζω. τὸ δοξάζω. Κλείω. τὸ δοξάζω. παρὰ τὸ κλέος, κλέω καὶ κλείω. Κλείωμεν. ὀνομάσωμεν. παρὰ τὸ κλείω, η παρὰ τὸ κλύειν, ο ἐστιν ἀκούειν. Κληδονίζεται. μαντεύεται η φημίζεται. Κλυδωνίζεται. ἀντὶ τοῦ ταραχίζεται. ψιλὸν καὶ μέγα. Κληΐζω. τὸ δοξάζω, τὸ καλῶ. Κλιμακίζω. τὸ ἀνατρέχω. kappa.1222 Κλίνθη. ἀπὸ τοῦ κλίνω. αἰολικόν ἐστι τὸ τοιοῦτον. Κλῦθι. α κουσον. ἀπὸ τοῦ κλύω, κλῦμι. καὶ τὸ προστακτικὸν κλῦθι. Κλύω. ἀκούω. παρὰ τὸ καλῶ, κλῶ, ο σημαίνει τὸ φωνῶ, γίνεται κατὰ παραγωγὴν κλύω. Κλώζω. καλῶ. Κλωπεύω, κλωπιτεύω. ἀντὶ τοῦ κλέπτω. κλοτοπεύω δὲ μικρόν. (Ἐπίῤῥημα.) Κλαγγηδόν. μετὰ η χου. Κλήδην. κλητικῶς· καλεστικῶς. Τὸ Κ μετὰ τοῦ Ν. (Ἀρσενικόν.) Κναφεύσ. ὁ τὰ δέρματα ξύων. παρὰ τὸ κνάπτω, ο πέρ ἐστιν ἀπὸ τοῦ κνῶ, τὸ ξύω. Κνεφαῖοσ. σκοτεινός. kappa.1223 Κνίδιοσ. τοπικός. κνίδειος δὲ καρπὸς, δίφθογγον τὸ ¯δ¯ε¯ι. Κνόσαρ. ὁ ξηρός. Κνυζηθμόσ. ἡ ἀσαφὴς τῶν κυνῶν βοή. καὶ ὁ κλαυθμός. Κνώψ. ὁ τυφλός. Κνησμόσ. ὁ τραχὺς τόπος. τοῦ Ψελλοῦ· κίμβιξ ὁ φιλοχρήματος, κνησμὸς ὁ τραχὺς τόπος. (Θηλυκόν.) Κνήμη. ἡ τοῦ σκέλους τραχύτης. ἀπὸ τοῦ κινῶ, κινήμη, καὶ κατὰ συγκοπὴν κνήμη, οἱονεὶ τὰ τῆς κινήσεως αι τια. ἰστέον, ο τι τὰ ε μπροσθεν λέγεται ἀντικνήμια, τὸ δὲ ο πισθεν γαστροκνήμιον. κυρίως δὲ κνῆμαι λέγονται τὰ διαιροῦντα ξύλα τὴν χοινικίδα τοῦ τροχοῦ. σημαίνει δὲ καὶ τὰς ἐξοχὰς καὶ προβάσεις, καὶ καθύδρους τόπους τῶν ὀρῶν. kappa.1224 †Κνίδη. βοτάνη στυπτική.† Κνημίσ. τὸ ὑπόδημα, η ἡ κάλτζα. Κνῆστισ. ἡ μάχαιρα. τὸ πληθυντικὸν τὰς κνήστεις. –κνῆ τυρὸν κνήστι χαλκείῃ–. Κνίδοσ. νῆσος. καὶ Κνιδίη. Κνιδεία. ἡ φειδωλία. Κνίσσα. τὸ λίπος, η ἡ τῶν κρεάτων ἀναθυμίασις. παρὰ τὸ κνῶ, κνίζω, ὁ μέλλων κνίσω, καὶ κνίσα. τὸ δὲ κνῶ σημαίνει τὸ ξύω. κνησμὸς γίνεται κατὰ τῆς ὀσφρήσεως. Κνωσσόσ. πόλις. καὶ Κνωσσία. (Οὐδέτερον.) Κνάφοσ. ἀκανθῶδές τι,

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ῳ ξύουσι τὰ ἱμάτια. Κναφεῖον. ἐν ῳ τὰς ἐσθῆτας κνάπτουσιν, ο ἐστι βάπτουσι. kappa.1225 Κνέφας. τὸ σκότος. διὰ τὸ κενὸν ει ναι φάους, κενέφας καὶ ἐν συγκοπῇ κνέφας. καὶ κνέφος. ὡς ου δας, ου δος. Κνισσάριον. τὸ μικρὸν λίπος. Κνώδαλα. κυρίως μὲν τὰ θαλάσσια θηρία, διὰ τὸ ἐν ἁλὶ κινεῖσθαι, κινόδαλα τινὰ ο ντα. ποτὲ δὲ καὶ τὰ χερσαῖα, διὰ τὸ ὑπὸ κυνῶν ἁλίσκεσθαι.῾Ησίοδος· κνώδαλα, ο σ' η πειρος πολλὰ τρέφει ἠδὲ θάλασσα. (῾Ρῆμα.) Κνάθω. τὸ πορεύομαι. Κνάπτω. τὸ βάπτω. Κνάω. τὸ κνήθω. Κναίω. τὸ λυπῶ. Κνησθεῖεν. ἐκ τοῦ κνήθω, καὶ κνήσας. Κνίζω. τὸ λυπῶ. ἀπὸ τοῦ κνισμός. καὶ κνίσας ἀντὶ τοῦ κόψας καὶ λυπήσας. Κνίζειν. κατατέμνειν, ἐκθλίβειν. συκάμινα κνίζειν. φασὶ γὰρ τὴν συκάμινον κάθυγρον ου σαν κατατέμνεσθαι ξίφεσι τῶν γεωργῶν τὸν φλοῦν αὐτῆς, ι ν' ο πως τὸ ὑγρὸν καὶ πλεονάζον ἐκκενούμενον, καταναγκάζῃ αὐτὴν κατέχειν καὶ πεkappa.1226 παίνειν τοὺς καρποὺς αὐτῆς. καὶ γὰρ εἰ μὴ τοῦτο η ν, ἀπώλοντο α ν οἱ καρποὶ αὐτῆς ἐκ τῆς ου τω πολλῆς ὑγρότητος, ὡς γεννώσας σῆψιν αὐταῖς. †Κνήσας. ξύσας. τὸ δὲ λυπήσας, ¯ι, ὡς ἀπὸ τοῦ κνίζω.† Κνύειν. κρούειν. Κνυζόμενοσ. ἐπὶ κυνός. καὶ κνυζῶσαι ἀντὶ τοῦ λυπῆσαι. Κνώζει. βοᾷ. Κνώμενοι. γαργαλιζόμενοι, η κνηθόμενοι, η θελγόμενοι. Κνώσσω. τὸ κοιμῶμαι. παρὰ τὸ ο σσω, τὸ βλέπω. η παρὰ τὸ κενὸν, τουτέστι κενοῦσθαι τοῦ βλέπειν. η παρὰ τὸ κενὰ καὶ ἀργὰ ει ναι τὰ ο σσα, η τοι τοὺς ὀφθαλμοὺς, εἰς τὸ κοιμᾶσθαι. κενώσσειν, καὶ κατὰ συγκοπὴν κνώσσειν. Κνηθόμενοι. τερπόμενοι. ᾿Απόστολος· κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν. Κνίζειν. τὸ φυλλοκοπεῖν τὰ συκάμινα πρὸς τροφὴν τῶν αἰγῶν. κατὰ δὲ τὸν α γιον Κύριλλον τὸ ἀποκόπτειν τὰ συκάμινα, η γουν τοὺς καρποὺς τῆς συκαμίνου, καὶ ἐσθίειν. kappa.1227 Τὸ Κ μετὰ τοῦ Ο. (᾿Αρσενικόν.) Κοάλεμοσ. ὁ μωρὸς, ὁ μάταιος. παρὰ τὸ κοεῖν καὶ τὸ ἐλύματα. οι ον ὁ μάταια νοῶν. η κοιάλεμος. Κόβαλοσ. ὁ πανοῦργος, ὁ λῃστὴς, καὶ ὁ λάλος. ἀπὸ τοῦ κόψαι πεποιημένης τῆς λέξεως. ο θεν καὶ κόπιν λέγουσι τὸν λάλον. ὁμοίως καὶ κόψ. Κοδράντησ. τὸ πᾶν. η λεπτὰ δύο, η τὸ ε σχατον τοῦ λεπτοῦ. λέγεται καὶ ἡ πρᾶξις, καὶ αὐτὸ τὸ ἐνθύμημα. Κόθορνοσ. τὸ ἀμφοτεροδέξιον ὑπόδημα. Κόθουροσ. ὁ κούντουρος. κηφήνεσι κοθούροις ι κελος ὀργήν. παρὰ τὸ κεύθειν τὴν οὐράν. η ὁ κολοβὴν τὴν οὐρὰν ε χων. kappa.1228 Κόθουροσ. καὶ ὁ κλέπτης. †Κοῖτοσ. ὁ υ πνος.† Κοινόσ. οι μαι, ο τι παρὰ τὸ κείω, τὸ κεῖμαι. κεῖος καὶ κοινὸς, ὁ πᾶσι προκείμενος η γενόμενος. η παρὰ τὸ γῶ, τὸ χωρῶ καὶ δέχομαι, γίνεται γοινὸς καὶ κοινὸς, ὁ δεκτικὸς καὶ εὐπρόσδεκτος. Κοίρανοσ. ὁ βασιλεὺς, ὁ α ρχων. παρὰ τὸ καιρὸς γέγονε καίρανος, καὶ μεταθέσει τοῦ ¯α¯ι εἰς ¯ο¯ι κοίρανος, οἱονεὶ ὁ ἐν καιρῷ α ρχων. Κοκύασ. ὁ πρόγονος. †πάππος.† Κόκκυξ. ὁ κοῦκος. Κόλαξ. ὁ ἐπαινῶν ὑπὲρ τὸ πρέπον· ὁ ὡς φίλος ὑπερχόμενός τινα· ὁ ταπεινῶς θεραπεύων τινά. παρὰ τὸ κόλον παράγωγον κόλαξ. †κόλον δὲ, τὸ ταπεινὸν καὶ μὴ ὁλόκληρον.† τινὲς δέ φασι παρὰ τὸ κολλᾶσθαι, ἐξ ου καὶ δύσκολος ὁ δυσχερῶς τινὶ κολλώμενος. κόλαξ καὶ ὁ παράσιτος. kappa.1229 Κολοσυρτόσ. ὁ ἐκ φρυγάνων συρφετός. ἀπὸ τοῦ τὰ κόλα σύρειν, τουτέστι τὰ φρύγανα. –κόνιός τε καὶ ἀργαλέου κολοσυρτοῦ. σημαίνει δὲ καὶ ταραχὴν καὶ θόρυβον ἀνδρῶν. ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν δέχατο κολοσυρτὸν ἐόντα. Κόλλαβοι. οἱ μικροὶ α ρτοι. παρὰ τὸ ἐκ τῶν μεγάλων κολοβοῦσθαι. Κόλλαβοι καὶ οἱ πασσαλίσκοι τοῦ ψαλτηρίου η τῆς κιθάρας. †Κορβωνάσ. τὸ θησαυροφυλάκιον, τὸ δωροδοχεῖον, τὸ γαζοφυλάκιον. γάζα γὰρ παρὰ῾Ρωμαίοις ὁ πλοῦτος καλεῖται.† †Κόλυβοσ. ὁ ὀβολός.† Κόλιξ. τὸ γαρδούμιον. Κολοβόσ. ὁ παλαιὸς, καὶ ὁ μικρὸς καὶ ὀλίγος. Κολοιόσ. †ο καὶ κλωὸς γράφουσι.† παρὰ τὸ κλῶ ῥῆμα, τὸ φωνῶ, γίνεται κλὸς καὶ πλεοναkappa.1230 σμῷ τοῦ ¯ο καὶ ¯ι κολοιός. κρακτικὸν γὰρ τὸ ζῶον. Κόλλοψ. ἡ χορδὴ, καὶ τὸ νωτιαῖον, καὶ τὸ τραχηλιαῖον δέρμα τοῦ βοός. διὰ τὸ εἰς κόλλαν ἐπιτήδειον ει ναι. Κολοβρόσ. ὁ μικρὸς χοῖρος. Κολοφών. τὸ μέγα καὶ ὑψηλὸν ἀκρωτήριον. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ μεγάλων κακῶν. Κολεὸς καὶ κουλεόσ. ἡ ξιφοθήκη. παρὰ τὸ κεκοιλάνθαι. η παρὰ τὰ κῆλα, ο ἐστι τὰ τόξα καὶ τὰ βέλη.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

κωλεὸς δὲ ο νομα τὸ ε ντερον, μέγα. Κολλυβιστήσ. ὁ τραπεζίτης. Κολωνόσ. τόπος ὑψηλός. Κολωόσ. ὁ θόρυβος. παρὰ τὸ κλῶ, τὸ καλῶ, γίνεται ῥηματικὸν ο νομα κλὼς, ὡς σῶ, σὼς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ω κολωός. η παρὰ τὸ κολοιὸς, ο δηλοῖ τὸ ο ρνεον. kappa.1231 Κομμόσ. παρὰ τὸ κόπτω κομμός. κόψω γὰρ ὁ μέλλων, ὡς καὶ παρὰ τὸ γράψω γραμμὸς καὶ ὑπογραμμός. Κομψόσ. ει ρηται μὲν ἡ λέξις ἐπὶ τοῦ πανούργου, καὶ ἐπὶ τοῦ μετρίου, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιεικοῦς. ἀμφότερα ου ν παρὰ τὸ κάμπτω ῥῆμα. ἀλλ' ἐπὶ μὲν τοῦ πανούργου παρὰ τὸ εὐκάμπηλον καὶ διεστραμμένον τῇ διανοίᾳ· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπιεικοῦς παρὰ τὸ εὐκαμπῆ αὐτὸν ει ναι, οι ον εὐπειθῆ καὶ προσηνῆ. ου τως Εἰρηναῖος ὁ᾿Αττικός. η κομψὸς ὁ πιθανολόγος, ὁ μετὰ ὑπερηφανίας καὶ κόμπου ῥητορεύων. Κομπαστήσ. ψεύστης. Κόμποσ. ἡ κενοδοξία. παρὰ τὸ κενὴν ο πα ε χειν, ο ἐστι φωνήν. Κομποῤῥήμων. ὁ κενόδοξα λέγων. Κόμαροσ. ει δος φυτοῦ. Κομενταρήσιοσ. χαρτουλάριος. Κόναβοσ. ψόφος· η χος. παρὰ τὸ τὴν βοὴν κινεῖν. Κόνδυλοσ. παρὰ τὴν κάμψιν τῶν δακτύλων. kappa.1232 οἱονεὶ κάνδυλοι ο ντες. περὶ αὐτοὺς γὰρ ἡ κάμψις τῶν δακτύλων ἐγγίνεται. η κένδυλος τὶς ω ν, ὁ εἰς τὰ κενὰ δυόμενος τῶν ῥαπιζομένων. κενὰ δὲ σαρκῶν τὰ μέρη ταῦτα. Κονιορτόσ. ὁ χοῦς. παρὰ τὸ ο ρω, τὸ διεγείρω, ὁ μέλλων ο ρσω, αἰολικῶς. ῥῆμα ο νομα ὀρτὸς, ὡς κείρω κορμὸς, καὶ ἐν συνθέσει μετὰ τοῦ κόνις κονιορτὸς, ὁ τὴν κόνιν ὀρούων καὶ ὁρμῶν καὶ διεγείρων. Κοντόσ. παρὰ τὸ κέντω κοντὸς, ὡς τρέφω τροφός. Κονσουλάριοσ. ὑπατικός. Κόνων. ο νομα κύριον. καὶ κλίνεται Κόνωνος. Κόπισ. σύντομος, ὀξὺς τῷ λόγῳ, η γουν λάλος. Κοπετόσ. ὁ θρῆνος. ἀπὸ τοῦ κόπτεσθαι. Κορύβαντεσ. ε θνος βακχικὸν καὶ μανικόν. παρὰ τὸ κρύβειν τὸν Δία, κρύβαντες καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ο κορύβαντες. η οἱ τὴν κόρην καταβάντες ἀναγαγεῖν καὶ μὴ ὑποστρέφειν. Κορύβαντες δέ εἰσι δαίμονες τινὲς φυλάσσειν ταχθέντες τὸν Δία. kappa.1233 Κόρταφοσ. παρὰ τὴν κόρσην ει ναι κόρσαφος καὶ κόρταφος, καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ κρόταφος. η ο τι τῆς κόρσης καὶ τῆς κεφαλῆς ἁφὴ ἐστί. Κορυθαίολοσ. ὁ τὴν κόρυθα εὐκίνητον ε χων η ποικίλην. ε στι γὰρ αἰόλλω τὸ κινῶ καὶ συνεχῶς στρέφω. η ἀπὸ τοῦ αἰόλος, ὁ ποικίλος. Τυδεὺς κορυθαίολος. καί· κορυθαίολος Εκτωρ. Κορβανᾶσ. ὁ θησαυρός. Κορβάν. οὐκ ε στιν ἡ δωρεὰ καὶ ἡ προῖξ, ἀλλὰ κυρίως ἡ προσφορὰ λέγεται. ου τως ὁ α γιος Κύριλλος. Κόροιβοσ. ὁ μωρός. ἀπὸ τοῦ Κοροίβου, τινὸς μετροῦντος τὰ κύματα. Κορδυλησμόσ. ἡ περιβολή. Κορυφαῖοσ. ε νδοξος, μέγας. καὶ κορυφαιότατος, ὁ ἐξοχώτατος. Κόρβουσ. τοὺς κόρακας λέγουσιν οἱ῾Ρωμαῖοι. Κόσυμβοσ. κροσσὸς, η ὁ ἀνάδεσμος. kappa.1234 Κόσσοσ. ῥωμαϊστὶ μαξίλλα, γραικιστὶ δὲ, ῥάπισμα. Κόσμοσ. καλλωπισμὸς η σύστημα ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ τῶν ἐν μέσῳ. κόσμος παρὰ τὸ ε χειν ἐν ἑαυτῷ πάντα κεκοσμημένα καὶ διατεταγμένα. η παρὰ τὸ κάζω, κάσω, κέκασμαι, κασμὸς, ῥηματικὸν ο νομα, καὶ μεταθέσει τοῦ ¯α εἰς ¯ο καὶ ἐναλλαγῇ τοῦ τόνου κόσμος. ου τως Φίλων. Κότοσ. ὀργὴ ἐπιτηροῦσα καιρὸν εἰς τιμωρίαν, η ἐναπομένουσα ὀργή. παρὰ τὸ κέω, ο σημαίνει τὸ κεῖμαι, κέημι, ὁ παθητικὸς κέαμαι, κεῖμαι, τὸ τρίτον κεῖται, ῥηματικὸν ο νομα κότος. η παρὰ τὸ κέεσθαι, κεῖσθαι, κότος. Κοτόεισ. ὀργίλος. Κότινοσ. ὁ ἐξ ἀγριελαίας στέφανος. Κότταβοσ. ὁ η χος. Κουροτρόφοσ. παιδοτρόφος. Κούρουσ. νεωτέρους. Κοινωνικούσ. τουτέστι πρᾴους, προσηνεῖς, ἀτύφους, συγκαταβατικούς. ὁ ᾿Απόστολος· εὐμεταδότους ει ναι, κοινωνικούς. kappa.1235 Κόσμον. τοὺς ἐν ἀπιστίᾳ καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἀνθρώπους λέγει ὁ᾿Απόστολος· ι να μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν. (Θηλυκόν.) Κοίτη. ἡσυχία η στρωμνή. παρὰ τὸ κέω, τὸ κεῖμαι· ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς τῶν εἰς ¯μ¯ι κεῖμαι, κεῖται, καὶ ἐξ αὐτοῦ ο νομα ῥηματικὸν κοίτη. Κοίταισ. γυναικείαις ἐπιθυμίαις. Κοιλία. ἀπὸ τοῦ κοίλην ει ναι, η ἀπὸ τοῦ λεαίνειν τὴν τροφὴν καὶ χυλοῦν, χολία καὶ κοιλία. Κοινωνία. ἡ τῶν θείων μυστηρίων μετάληψις, διὰ τὸ τὴν πρὸς Χριστὸν ἡμῖν χαρίζεσθαι ε νωσιν, καὶ κοινωνοὺς ἡμᾶς τῆς αὐτοῦ βασιλείας ποιεῖν. Κοιτίσ. τὸ σπυρίδιον, καὶ ἀγγεῖόν τι. Κολακεία. ε παινος ὑπὲρ τὸ πρέπον. Κολοβότησ. ὀλιγότης.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

μικρότης. Κολώνη. †ο χθος.† τόπος. καὶ Κολώνεια, πόλις. Κολοφωνία. ει δος τὶ παρόμοιον πίσσῃ. Κομιδή. ἡ ἐπιμέλεια. παρὰ τὸ κομίζω, τὸ ἐπιμελοῦμαι καὶ περιποιοῦμαι. κομιδή. Κόμη. ἡ θρίξ. παρὰ τὸ κόσμον ει ναι τοῦ σώματος. οἱ δὲ, παρὰ τὸ κομᾷν καὶ ἐπιμελείας ἀξιοῦσθαι. kappa.1236 Κομψεία. σοφιστεία. Κονίστρα. ὁ ἀγών. ἡ παλαίστρα η ἡ κυλίστρα. Κόνυζα. βοτάνη τίς. Κόνισ. χοῦς. κονιορτός. Κονία. ἡ λευκασία. Κόνισ. παρὰ τὸ καίνω, τὸ διακόπτω καὶ διαφθείρω. ἡ εἰς μικρὰ κατακεκομμένη γῆ. Κονίσσαλοσ. κονιορτός. οἱονεὶ ἡ σεσαλευμένη γῆ. Κόπροσ. οἱονεὶ κόπος τὶς ου σα. βαρεῖ γὰρ τὸ περισσὸν καὶ κοποῖ ἐγκείμενον. η χήπορος τὶς ου σα, ἀπὸ τοῦ χεῖσθαι διὰ τοῦ πόρου, κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν τοῦ ¯χ εἰς ¯κ κόπρος. Κόρινθοσ. ἀπὸ Κορίνθου τοῦ Μαραθῶνος, η ἀπὸ Κορίνθου τοῦ Πέλοπος. Κόρση. ἡ κεφαλή. ἀπὸ τοῦ κορυφοῦσθαι, η ἀπὸ τοῦ κείρεσθαι, ο θεν κορσωτὴρ λέγεται, ὁ τὰς τρίχας κουρεύων. καὶ κόρσαι αἱ τρίχες. Αἰσχύλος· λευκὰς δὲ κόρσας τῇδ' ἐπαντέλλειν νόσῳ. καὶ κόρση, ὁ κρόταφος. Κόρυσ. ἡ περικεφαλαία. καὶ κλίνεται κόρυθος. παρὰ τὸ κάρη, κάρυς καὶ κόρυς. η παρὰ τὸ κόρση γέγονε κόρυς. κόρση δὲ ἡ κεφαλή. καὶ kappa.1237 τὸ κορσοῦσθαι ἐπὶ τοῦ κείρειν ε λεγον οἱ Ιωνες. καὶ κορσωτῆρα τὸν κουρέα. Κορυφή. τὸ μέσον τῆς κεφαλῆς. παρὰ τὸ τῆς κάρας κορυφὴν ει ναι. η παρὰ τὸ κεκρύφθαι αὐτὴν ὑπὸ τῶν τριχῶν, κρυφὴ τὶς ου σα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ο κορυφή. κορυφὴ καὶ τὸ α κρον τοῦ ο ρους. Κορώνη. τὸ ο ρνεον. παρὰ τὸ καῦρον, ο σημαίνει τὸ κακόν. κορώνη καὶ ὁ τῆς θύρας κρίκος. τίθεται ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπικαμποῦς τόξου. κορωνὶς δὲ, ἐπὶ τῶν νεῶν. σὺν νηυσὶ κορωνίσιν. ο ἐστι καμπυλοπρύμνοις. διὰ τὸ εἰς υ ψος ἀνέχειν. ἐκ τοῦ κάρα. Κορωνίσ. τὸ α κρον η τὸ τελευταῖον τῆς οἰκοδομῆς ἐπίθεμα. κυρίως δὲ ἡ ἀκρώρεια. Κόρη. ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ. οἱονεὶ χόρη τὶς ου σα, ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῆς χεῖσθαι τὸ διορατικὸν πνεῦμα. κόρη δὲ, ἡ παρθένος, ἀπὸ τοῦ κορεῖν, τὸ καλλωπίζειν, ο καὶ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ ει ρηται. η ἡ καθαρὰν καὶ α φθορον ε χουσα τὴν ἡλικίαν. κορεῖν γὰρ τὸ καθαίρειν, ε νθεν καὶ νεωκόρος. kappa.1238 Κοριθαλίσ. ἡ δάφνη. καὶ κόρος, ὁ κλάδος, καὶ κορεῖν, τὸ τοῖς κλάδοις σαροῦν. Κορύνη. ἡ ῥάβδος, η ῥόπαλον. οἱ δὲ ξίφος. ε τεροι ξύλον ἐπικαμπές. ἡ κατὰ τὸ κάρα νεύουσα. Κόρυζα. κατάῤῥους. ἀρχὴ η πλῆθος μυξῶν. Κοσμιωτάτη. εὐγενεστάτη, εὐκαλλώπιστος. Κοσμογένεια. ἡ κοσμοποιΐα. Κοτύλη. ο που ἐγκλίνεται ἡ κεφαλὴ τοῦ μηροῦ. παρὰ τὴν κοιλότητα τὴν ἐν αὐτῷ γινομένην. λέγεται κοτύλη τὸ κοῖλον τῆς χειρός. ο θεν κοτυλήρυτον, τουτέστι τοσοῦτον τῷ πλήθει, ω στε καὶ κοτύλην ἀρύεσθαι. παρὰ τὸ ἀρύω, ἀρύσω, ἀρυτὸν, καὶ ἐν συνθέσει κοτυλήρυτον. λέγεται καὶ κοτύλη ει δος ποτηρίου καὶ μέτρου. κυρίως δὲ τὸ ὁποσοῦν μέτρον κοτύλην ε λεγον οἱ ἀρχαῖοι παρὰ τὴν κοιλότητα. Κομμώτρια. ἐμπλέκτρια. Κοῦραι. παρθένοι, νεάνιδες. Κουριδίησ. παρθενικῆς. Κουστωδία. τὸ στράτευμα. ο περ οἱ ῾Ρωμαῖοι βάνδον καλοῦσι. kappa.1239 Κοινωνία. ἡ ἐλεημοσύνη. παρὰ τῷ Αποστόλῳ· εὐδόκησαν γὰρ Μακεδονία καὶ Αχαΐα κοινωνίαν τινὰ ποιήσασθαι εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν ἁγίων τῶν ἐν῾ Ιερουσαλήμ. (Οὐδέτερον.) Κόϊ. μίμημα φωνῆς χοίρου. Κοινὸν γένοσ. τὸ τὰς μὲν πτώσεις ε χον τὰς αὐτὰς, ὑποτασσόμενον δὲ ἰδίοις α ρθροις, οι ον ὁ α νθρωπος καὶ ἡ α νθρωπος, ὁ κύων καὶ ἡ κύων, ὁ ι ππος καὶ ἡ ι ππος. Κοινόν. η τὸ ἐν πολλοῖς θεωρούμενον, η τὸ πολλῶν κατηγορούμενον. κοινὸν πάλιν τετραχῶς· η εἰς τὰ μέρη διαιρετὸν, ὡς ἡ κληρουχουμένη γῆ· η τὸ ἀδιαιρέτως ἐν χρήσει κοινῇ λαμβανόμενον, οὐχ α μα δὲ, ὡς ει ς δοῦλος, ει ς ι ππος δύο δεσποτῶν· η τὸ ἐν προκαταλήψει ἰδιοποιούμενον, εἰς δὲ τὸ κοινὸν ἀναπεμπόμενον, ὡς ὁ ἐν θεάτρῳ τόπος η ὁ ἐν βαλανείῳ· η τὸ ἀδιαιρέτως εἰς κοινὴν καὶ τὴν αὐτὴν ε ννοιαν προβαλλόμενον, ὡς ἡ φωνὴ τοῦ κήρυκος. kappa.1240 Κοινὸν καὶ καθόλου ἐστὶν ἡ οὐσία, η γουν ἡ φύσις. Κοινόν. τὸ ἀκάθαρτον. Κοινεῖον. πορνεῖον· καπηλεῖον. Κοινοδήμιον. τὸ δημόσιον. Κοκκύμηλα. ει δος ὀπώρας. Κόκκυ. ἐπιφώνημά τι. Κοκκότιον. ὁ δῆμος ἑλληνιστὶ, ἁπάσης οἰκουμένης. Κόλον. τὸ κεκλασμένον δόρυ.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

Κολοβόν. ἐλλιπές. Κόλυθρον. ει δος συκῆς. Κόλυβα. σῖτος ἑψητός. Κόλον. τὸ μὴ τέλειον, ἀλλὰ κολοβόν. Κολλούριον. ἀπὸ τοῦ κολοβόν. κόλλιξ γὰρ ὁ α ρτος. Κόμμι. τὸ ψιμμίθιον. Κομμωτικόν. ἐπίπλαστον. Κομίδιον. τὸ τοῦ δένδρου δάκρυον. Κομμονιτήριον. ε γγραφον ἐνταλτήριον εἰς ὑπόμνησιν κατὰ῾Ρωμαίους. kappa.1241 Κονσίστριον. κατὰ Λατίνους θεῖον συνέδριον. Κόνδυ. ει δος ποτηρίου. *Κόνειον. βοτάνη ὀλεθρία.* Κόριον. τὸ μικρὸν κοράσιον. λέγεται δὲ καὶ τὸ μάννα, ὡς λευκοειδές. Κοράλλιον. λίθος θαλάσσιος. Κορδύλημα. τὸ περίβλημα. Κόρημα. τὸ σάρωμα. Κόσμιον. ευ τακτον. Κότυ. τὸ ταχύ. Κοτυάειον. τόπος. Κοτυλήρυτον. τουτέστι τοσοῦτον ἐν πλήθει, ω στε καὶ κοτύλῃ ἀρύεσθαι. παρὰ τὸ ἀρύω, ἀρύσω, ἀρυτὸν, καὶ ἐν συνθέσει κοτυλήρυτον. η ο σον ἡ παλάμη κρατεῖ. kappa.1242 Κουροτρόφον. τὸ τρέφον τοὺς νέους καὶ γενναίους ι ππους. Κουρόσυνα. ἡ ἐν χρῷ κουρεία τῆς γενειάδος. *Κουράτωρασ. φροντιστάς. διοικητάς.* Κουρατωρεῖον. ἐν ῳ ὁ κουράτωρ. Κοχλιάριον. παρὰ τὸ κόχλος κοχλάριον καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ι κοχλιάριον. Κοχλίδιον. ω σπερ ἀπὸ τοῦ κοιλία κοιλίδιον, ου τως καὶ ἀπὸ τοῦ κοχλίας κοχλίδιον. Κορκορύγημα καὶ κορκορυγή. ὁ θόρυβος τῆς γαστρός. τοῦ Ψελλοῦ· κορκορυγὴ ὁ θόρυβος· ὁ δόλιος δὲ κέρκωψ. κορδακισμὸς ἡ ο ρχησις· κωμάζει κῶμον ᾳ δει. †Κοττάβια. τὰ ὑπολύχνια.† Κογχύλια. τὰ ο στρεα. kappa.1243 (῾Ρῆμα.) Κοινολογεῖται. διαλέγεται κοινῇ. Κοινῶ. τὸ μολύνω. καὶ κοινόω. Κοισυροῦται. καλλωπίζεται. Κοιρανέων. διατάσσων, ἐπερχόμενος, καὶ τὸ τοῦ κοιράνου ε ργον ἐπιτελῶν. Κοιμῶμαι. ἀπὸ τοῦ κῶ τοῦ σημαίνοντος τὸ ὑπνῶ γίνεται κείω, ὡς θῶ, θείω, σῶ, σείω. ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς κεῖμαι κατὰ συγκοπὴν, ἀφ' ου ο νομα ῥηματικὸν κοίμη, ἐξ ου ῥῆμα δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων κοιμῶ, κοιμᾷς· τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς η θηλυκῶν γινόμενα ὀνόματα δευτέρας συζυγίας εἰσὶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. ὁ δὲ Ωρος ὁ Μιλήσιος παρὰ kappa.1244 τὸ κείω κοιμὸς, ὡς λείπω, λοιμὸς, καὶ ῥῆμα κοιμῶ. Κοκκύζω. ἐπὶ ο ρνιθος. κωκύω δὲ, τὸ θρηνῶ, ἐπὶ ἀνθρώπου, μέγα. Κολαβρισθείησαν. περιῤῥαγείησαν. χλευασθείησαν. ἐκτιναχθείησαν. εὐτελεῖς νομισθείησαν. ἐν τῷ᾿Ιὼβ ἡ λέξις αυ τη. Κολάπτει. γλύφει. Κολοβεῖ. ἐπικόπτει. ἀκρωτηριάζει. Κολαφίζειν. πυγμῇ παίειν. παρὰ τὸ κωλύειν τὸ φῶς η τὸ τυφλοπανιάζειν. Κολούω. τὸ βλάπτω. Κολυμβᾶν. οἱ Δωριεῖς κολυφᾷν λέγουσιν. ἀπὸ τοῦ κόλους, ο ἐστι κολοβοὺς, φαίνεσθαι τοὺς ἐν υ δατι καὶ μὴ ὁλοτελεῖς. kappa.1245 Κομείτην. ἐπιμελείας ἠξίουν. ἀπὸ τοῦ κομέω κομῶ, κομέεις κομεῖς. Κομμεῖν. τὸ τὸ σῶμα ὡραΐσαι. Κομμωτίζω. ἐπιμελοῦμαι τὰς παρειὰς τῷ ψιμμιθίῳ. κόμμι γὰρ τὸ ψιμμίθιον. Κομῶ. τὸ θάλλω. καὶ κομόωντες. Κομᾶ. γαυριᾷ, μέγα φρονεῖ. Κομίζω. τὸ ἐπιμελοῦμαι καὶ περιποιοῦμαι. παρὰ τὸ κομῶ, ο θεν καὶ ἱπποκόμος, ὁ ἐπιμελούμενος τῶν ι ππων. Κομψεύεται. σεμνύνεται, ἀλαζονεύεται. Κονάβησαν. η χησαν. Κονίζεσθαι. ἀγωνίζεσθαι. η κονιορτοῦσθαι. Κονίζω. τὸ ἀγωνίζομαι, καὶ παρασκευάζω πρὸς τὸν πόλεμον. ἀπὸ τοῦ κόνις. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι, ο τε ε μελλον ἀγωνίζεσθαι, εἰς χεῖρας αὐτῶν kappa.1246 πτύοντες, κόνιν προσελάμβανον, διὰ τὸ ἰσχυρῶς κρατεῖν. †Κοικύλλει. περιτρέπει.† †Κοισυροῦσθαι. ἐπὶ τῆς κοίτης σύρεσθαι.† †Κοννῶ. τὸ νοσῶ.† †Κομπτεῖ. τρυφᾷ, θεραπεύει.† Κονίσουσιν. ἀντὶ τοῦ φεύξονται. εὐρὺ κονίσουσι πεδίον– ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος νοεῖται τὸ φεύξονται· οἱ γὰρ φεύγοντες κατὰ δρόμον ἐγείρουσι κόνιν. ου τως ευ ρον ἐγώ. Κονίω. τὸ ἀγωνίζομαι. ω σπερ ἀπὸ τοῦ μῆτις μητίω, καὶ δῆρις δηρίω, καὶ μῆνις μηνίω, ου τως καὶ ἀπὸ τοῦ κόνις κονίω. Κονίησι. κονιορτὸν ποιήσει. καὶ κονίσουσιν ὁμοίως. kappa.1247 Κονιάω. τὸ τοῖχον χρίω. Κορεῖν. τὸ σαίρειν, καὶ φιλοκαλεῖν παρὰ᾿Αττικοῖς, η βίβλους κοσμεῖν. Κορδακίζει. αἰσχρῶς ὀρχεῖται. Κορθύεται. αυ ξεται, κορυφοῦται. ἀπὸ τοῦ κορύσσω, η ἀπὸ τοῦ κόρυθος. ε νιοι δὲ ἀπὸ τοῦ σωρεύεσθαι η κουσαν, κόρθυς γὰρ ἡ σωρός. Κοτταβίζειν. ἀποσπογγίζειν. η τὸ ἠχεῖν. Κουρήσατε. ἐπιμελήθητε. Κουριῶ. ἐπιθυμῶ κουρευθῆναι. Κουρίζω. νέα φρονῶ. κοῦροι γὰρ οἱ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΠΤΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

νέοι. Κόχλω. τὸ γυρίζω. ἐξ ου καὶ κοχλίας. τὸ δὲ κοχλίας παρὰ τὸ ὀλῶ, τὸ συστρέφω. γίνεται ὀλίας, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯κ¯χ κοχλίας. Κοβαλεύω. ληστεύω. πανουργεύω. Κομιστέον. δεῖ κομίζειν. Κορυβαντιῶν. μέγα κτυπῶν. η ὀρχούμενος. η μαινόμενος. Κοινωνείτω. μεταδιδότω.᾿Απόστολος· κοινωkappa.1248 νείτω δὲ ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον τῷ κατηχοῦντι ἐν πᾶσιν. (῾Επίῤῥημα.) Κομιδῆ. ἀντὶ τοῦ λίαν η παντελῶς. Κοσμίωσ. σεμνῶς. Κολαφιστικῶσ. κολάφισμά ἐστι κοίλης ἁφῆς πληγὴ κατὰ τοῦ τραχήλου γινομένη λεληθότως, καὶ ψόφον ἐμποιοῦσα. Τὸ Κ μετὰ τοῦ Ρ. (᾿Αρσενικόν.) Κρατύσ. ἀπὸ τοῦ κράτος, κρατὺς, ὡς πλάτος, πλατύς. Κραδοφάγοσ. συκοφάγος. κράδη γὰρ ἡ συκῆ. διὰ τὸ συνεχῶς κραδαίνεσθαι. Κράνειοσ. καρπός. Κραιπνόσ. ὁ ταχύς. ἀπὸ τοῦ κάπω, τὸ πνέω, ο θεν καὶ κάπος, τὸ πνεῦμα, καὶ καπνὸς, τὸ ἐκ ξύλων καυθέντων ἀναπνεόμενον πνεῦμα. τοῦτο kappa.1249 κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ρ καρπνὸς καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν καὶ πλεονασμὸν τοῦ ι κραιπνός. ου τω Φίλων. Κρείων. ὁ βασιλεύς. Κρείσσων. ὁ βελτίων. ὡς ἀπὸ τοῦ τάχα γίνεται ταχίων, καὶ ὁ τρίτος τύπος θάσσων, ου τως καὶ παρὰ τὸ κρατὺς γίνεται κρατίων, καὶ ὁ τρίτος τύπος κράσσων, καὶ τροπῇ τοῦ ¯α εἰς ¯ε κρέσσων, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ι κρείσσων. οὐδέποτε γὰρ πρὸ τῶν δύο ςσ εὑρίσκεται δίφθογγον, οι ον φρίσσω, ἀΐσσω, πλὴν τοῦ κρείσσων, καὶ τοῦ ῥήματος τοῦ ἐξ αὐτοῦ γινομένου. χωρὶς καὶ τοῦ γλαύσσω, τὸ φωτίζω. Κρητήρ. ὁ κρατήρ. Κνημνόσ. παρὰ τὸ κρεμῶ κρεμὸς, καὶ τροπῇ τοῦ ¯ε εἰς ¯η καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ν κρημνός. η παρὰ τὸ κάρα καὶ τὸ νεύω κάρανος καὶ κρημνὸς, ὁ ἐπὶ κάρα νεύων. κριμνὸς δὲ, ἡ κριθὴ, ι. Κρίβανοσ. ἡ κάμινος, ε νθα ω πτουν τοὺς α ρτους. παρὰ τὸ κρῖ καὶ τὸ βαῦνος, ἡ κάμινος. Κρίκοσ. τὸ κρικέλλιον. παρὰ τὸ κλείω, ἀποβολῇ τοῦ ε κλίκος, ὁ πάντοθεν περικεκλεισμένος, καὶ κρίκος, τοῦ ¯λ τραπέντος εἰς ¯ρ. ε στι δὲ καὶ κίρκος ἐν ὑπερθέσει. ὡς κραδία καρδία. Κριόσ. ω σπερ λέγεται κρείων, ὁ βασιλεὺς, ου τως καὶ κριὸς, ὁ ἐξέχων τῆς ποίμνης. ὁ δὲ῾Ηρωkappa.1250 διανὸς φησὶ παρὰ τὸ κεκρίσθαι τὰς τρίχας· διαφέρουσι γὰρ αἱ τρίχες τοῦ κριοῦ τῶν α λλων. Κριτήσ. ἀπὸ τοῦ κρίνω, τὸ χωρίζω καὶ διακρίνω. ε νθεν καὶ ἀκριτόμυθος, ὁ μὴ διακρίνων τὰ λεγόμενα. Κριμνόσ. ἡ κριθή. Κριτόσ. ὁ κατάκριτος, ὁ κρινόμενος καὶ πάσχων. Κριγμόσ. ὁ τῶν ἀποθνησκόντων τρισμὸς τοῖς ὀδοῦσι γινόμενος. Κροσσόσ. τὸ κράσπεδον. κρωσσὸς δὲ, ἡ ὑδρία η τι α γγος α λλο εἰς τὸ ἐπιχέαι υ δωρ, μέγα. παρὰ τὸ κρῶ, τὸ ἐπιχέω. τοῦτο γέγονε παρὰ τὸ κερῶ, κατὰ συγκοπὴν κρῶ. Κροκωτόσ. ε νδυμα ποικίλον. τὸν κροκωτὸν ἡ γαλῆ. Κρόκοσ. παρὰ τὸ ἐν τῷ κρύει ε χειν τὴν αυ ξησιν. οἱονεὶ κρύσκιός τις ω ν. Κροκόδειλοσ. παρὰ τὸ δειλὸς καὶ τὸ κρόκος γίνεται κροκόδειλος. καὶ γὰρ ὁ χερσαῖος κροκόδειλος φοβεῖται τὸν κρόκον, ο θεν καὶ οἱ μελιτουργοὶ, ἐπειδὰν ἀνέρχεται καὶ ἐσθίει τὸ μέλι, ἐπιτιθέασιν ε ξω κρόκον, ο νπερ ὁρῶν φεύγει. ὁ δὲ θαλάσσιος, παρὰ τὸ δειλαίνεσθαι τὰς κρόκας, ο σημαίνει τοὺς αἰγιαλούς· οἱονεὶ ὁ περὶ τὴν γῆν δειλός. ὁ δὲ κροκόδειλος ζωΰφιόν kappa.1251 ἐστι μικρόν. γράφεται καὶ κρεκόδειλος κατὰ ἐναλλαγὴν τῶν στοιχείων. Κρόταφον. τὸν μήνιγγα λέγει. ὁ α μα τῇ κρούσει τὸν τάφον φέρων. η ο τι τῆς κόρσης καὶ τῆς κεφαλῆς ἐστὶν ἁφή. κρόταφος δὲ κυρίως ἐπὶ τῶν ζώων τῶν κερατοφόρων, διὰ τὸ ἐξ αὐτῶν τῶν μερῶν φύεσθαι τὰ κέρατα· οἱονεὶ κερατοφόροι τινὲς ο ντες. η ο τι κρούουσι τὴν ἁφὴν παλλόμενοι, οι ον κρούταφοι. ὁ δὲ᾿Απολλόδωρος, ο τι συγκεκρότηνται ἀμφοτέρωθεν. ὁ δὲ̓ Απίων, ο τι τοῦ κροσσοῦ α πτονται, τουτέστι τῆς κεφαλῆς. Κρῆτεσ. παρὰ τὸ ἐπὶ κρέασι βιοτεύειν· κυνηγετικοὶ γάρ. ὁ δὲ̓ Απολλόδωρος παρὰ τὸ ευ κεκρᾶσθαι τὸν περὶ τὴν νῆσον ἀέρα. Κρυεροῦ. φοβεροῦ. καὶ κρυόεντος, φοβεροῦ, ψυχροῦ. συμβαίνει γὰρ τοὺς φοβουμένους συγκρούειν τοὺς ὀδόντας. Κρυμόσ. αὐτὸ τὸ πάγος. παρὰ τὸ κρύπτω, κρυμμὸς, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ¯μ κρυμός. ἐν χειμερίῳ γὰρ καιρῷ ἐπικρυπτόμεθα. Κρυψίνουσ. πανοῦργος, δόλιος. Κρύσταλλοσ. τὸ πεπηγὸς υ δωρ. Κρουνόσ. ε στι ῥῆμα κρῶ μονοσύλλαβον, πλεοkappa.1252 νασμῷ τοῦ ¯υ κρούω, ο περ γίνεται ἀπὸ τοῦ κεkappa.1252 ρῶ, κρῶ. ἐκ τούτου γίνεται κρονὸς

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

καὶ κρουνός. Κρῶποσ. ἡ ὑδρία. Κρόκασ. τοὺς αἰγιαλούς. Κρωβύλοσ. ει δος πλέγματος τῶν τριχῶν ἀπὸ ἑκατέρων εἰς ὀξὺ καταλῆγον. ἐνέρσει κρωβύλων ἀναδούμενοι. Κραντῆρασ. τοὺς ὀδόντας φησὶν ὁ῾Ιπποκράτης. (Θηλυκόν.) Κράμβη. τὸ λάχανον. τινὲς κοράμβη, ἡ ἀμβλύνουσα τὰς κόρας. βέλτιον δὲ ἡ τῷ κόρῳ ἀναβαίνουσα. Κραναῆσ. τραχείας, σκληρᾶς, κάρηνα ἐχούσης. παρὰ τὸ κραναὸν, τοῦτο παρὰ τὸ κράνιον, ο πέρ ἐστι καὶ τραχὺ καὶ ὀστῶδες. Κρᾶσισ. σωμάτων παράθεσις, ποιοτήτων ἀντέμβασις. η σύντευξις σωμάτων, τὰς ἐν αὐτοῖς ἀλλήλας ἀντικιρνῶντος ποιότητας. η κρᾶσις ἐστὶν οὐσιῶν ἀλλήλαις ἑτεροία συνδρομὴ, καὶ τῶν περὶ αὐτὰς ποιοτήτων ἀντεμβολή. Κράδη. ἡ συκῆ. παρὰ τὸ συνεχῶς κραδαίνεσθαι. Κραιπάλη. τρυφὴ, μέθη. η ὁ ἐκ πολλῆς οἰνώσεως ἐπακολουθῶν παλμὸς καὶ κλόνος τῇ κεφαλῇ. παρὰ τὸ κάρα καὶ τὸ πάλλω, τὸ κινῶ, καραπάλη, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ι κραιπάλη. kappa.1253 Κρεοδοσία. κρεωδαισία δὲ ἡ κρεωφαγία, μέγα καὶ δίφθογγον. Κρείουσα. ἡ βασίλισσα. παρὰ τὸ κρατείνω. ὡς κιχῶ, κιχείω, καὶ ὀλῶ, ὀλείω. καὶ τὸ θηλυκὸν κρατείουσα, καὶ συγκοπῇ κρείουσα. καὶ κρείων ὁ βασιλεύς. †Κράτεια. τόπος. τὸ δὲ κύριον ¯ι.† †Κρανεία. δένδρον. κρανία δὲ, αἱ κεφαλάι.† †Κρατῆρα. σκύφον· σίτλον.† †Κροιόσ. κολοβός.† †Κροκώδησ. δεσμός.† †Κρόταλοσ. λάλος.† †Κρυβηλόσ. πύργος.† †Κρωσσόσ. κεράμιον. κρατήρ.† Κρηπίσ. θεμέλιον· ὑποβάθρα. καὶ ει δος ὑποδήματος. παρὰ τὸ ε ρπειν ἑρπὶς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯κ καὶ ὑπερβιβασμῷ καὶ τροπῇ τοῦ ¯ε εἰς ¯η κρηπὶς, δι' η ς ε ρπειν δυνάμεθα. Κρήνη. πηγή· ἐκροὴ υ δατος. Κρίσεωσ. δοκιμασίας. Κρίσισ. τῶν ἐφ' ἡμῖν ο ρεξις διαγνωστική. kappa.1254 Κρίσισ. ἡ κόλασις ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ε ρχεται, τουτέστιν εἰς κόλασιν. †Κριγή. ὁ γινόμενος τοῖς ὀδοῦσι τῶν ἀποθνησκόντων τρισμός.† Κριθή. παρὰ τὸ προκριθῆναι τῶν ἀκροδρύων· ἀκρόδρυα γὰρ η σθιον πρὸ τῶν καρπῶν. η παρὰ τὸ διακρίνεσθαι τῆς α χνης, η γουν διαχωρίζεσθαι. κρίνει ἐπειγομένων ἀνέμων–. Κρόκη. παρὰ τὸν κρούσω μέλλοντα, ἀποβολῇ τοῦ υ κρόκη· ῃ τὸ κρούεσθαι διόλου παρακολουθεῖ. Κρόσσασ. οἱ μὲν τὰς κεφαλίδας τοῦ τείχους, α λλοι τοὺς προμαχῶνας.᾽Αρίσταρχος κλίμακας τινὰς η ο ργανα τινὰ πρὸς τειχομαχίαν ἐπιτήδεια. οι ον καὶ τὰς μὲν προκρόσσας κλιμακηδόν. α λλοι δὲ τὰ ἀποκρηδώματα. καὶ γὰρ κροσσοὺς τὰ α κρα τῶν ἱματίων λέγουσι. ο καὶ βέλτιον. οἱονεὶ κορσοὺς τινὰς ο ντας, παρὰ τὴν κόρσην, τὴν κεφαλήν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν πλοκάμων, μεταθέσει τοῦ ρ, κρόσσας. ου τω Φίλων ἐν τῇ περὶ᾽Ιάδος διαλέκτῳ. kappa.1255 Κρυόεσσα. ψυχρὰ, φοβερά. ἀπὸ τοῦ κρύος, κρυόεις καὶ κρυόεσσα. Κρῶμνα. πόλις †Παφλαγονίας.† Κρωπία. πόλις. (Οὐδέτερον.) Κράσπεδον. τὸ τοῦ ἱματίου α κρον. ε νιοι δὲ τὸ θυσανωτὸν τοῦ χιτῶνος, ο ἐστι τὸ κροσσωτόν. παρὰ τὰ α κρα καὶ τὸ πέδον, κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ α, καὶ πλεονασμὸν τοῦ ς, κράσπεδον. Κράμα. μίγμα. κέρασμα. †Κρεῖον. τὸ δεκτικὸν τῶν κρεῶν ἀγγεῖον.† Κράνοσ. περικεφαλαία. Κραταιγυίαλον. τὸ κρατοῦν τὰ μέλη. Κρανίον. ἀπὸ τοῦ κάρα καρανεῖον καὶ κρανεῖον, καὶ κατ' ἐκβολὴν τοῦ ε κρανίον. Κρατερόν. ἰσχυρόν. Κραταίωμα. ἰσχὺς, ἀσφάλεια. Κράτιστον. ἰσχυρότατον. Κρέασ. παρὰ τὸ κρατύνειν καὶ ἰσχυροποιεῖν τὸ σῶμα. Κρεοδόχον. τὸ δεχόμενον τὰ κρέα ἀγγεῖον. Κρειῶν. τῶν κρεάτων. παρὰ τὸ κρεάτων γέγονε ἀποβολῇ τοῦ τ κρεάων, καὶ κατὰ κρᾶσιν κρεῶν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι κρειῶν. οὐκ ε στι δὲ μετοχὴ, ἀλλ' ο νομα. ου τως Ωρος ὁ Μιλήσιος. kappa.1256 Κρήγυον. ἀληθὲς, ἀγαθόν· ὑγιές. –οὐδέποτέ μοι τὸ κρήγυον ει πας. παρὰ τὸ κῆρ καὶ τὸ ἡδὺ γέγονεν κηρήδυον καὶ κατὰ συγκοπὴν κρήδυον καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς γ κρήγυον, τὸ τὴν ψυχὴν ἡδύνον. †Κρησέριον. τὸ κόσκινον.† Κρήδεμνον. τὸ κεφαλοδέσμιον. παρὰ τὸ κάρη, ο σημαίνει τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ δέω, τὸ δεσμεύω, καρήδεμνον καὶ ἐν συγκοπῇ κρήδεμνον. †Κρίμνα. βρώματα.† Κρησφύγετον. τὸ καταφύγητον. Κρῖ. ἡ κριθή. –κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι– ο ἐστιν ἐσθίοντες. η ἀπὸ τοῦ κριθὴ γέγονε κατὰ ἀποκοπήν. η ἀπὸ τοῦ κρίμνον, τοῦ σημαίνοντος τὸ παχὺ τοῦ ἀλεύρου, κατὰ συγκοπὴν κρῖ. Κρισσαῖον. πέλαγος. Κρίμα.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

τὸ κατάκριμα καὶ ἡ καταδίκη. ὡς τό· κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει. κρίμα τὸ δίκαιον, ὡς τό· κρίμα δίκαιον κρίνατε. καὶ οἱ ἐξητασμένοι τοῦ θεοῦ λόγοι. Κρησφύγeta. φρούρια τινὰ ου τω λεγόμενα, ἐν οι ς ἐκρύπτοντο οἱ νησιῶται τὸν Μίνωα φεύγοντες. παρὰ τὸ Κρῆτα αὐτὸν ει ναι. τὸ ου ν κρησφύγετον ε λεγον χρήσιμον τοῖς φεύγουσιν εἰς τὸ κρύπτεσθαι. kappa.1257 †Κροκύλιον. πόλις.† Κρόμυον. παρὰ τὸ τὰς κόρας μύειν ἐσθιόντων αὐτό. δριμὺ γάρ ἐστι. †Κροκύλειον. κροκίδιον.† †Κρύοσ. ψύχος· παγετός.† †Κρώσσιον. ἡ στάμνος.† Κρῶφι καὶ Μῶφι. ὀνόματα ὀρῶν. Κρύοσ. παρὰ τὴν γενομένην κροῦσιν τῶν ὀδόντων ἐν τῷ ψύχει, κροῦος καὶ κρύος. Κρυπτάδια. οἱονεὶ κρυφαῖα, λαθρίδια. ἐκ τοῦ κρύπτω κρυπτάδιον. Κρέασ. παρὰ τὸ κείρω, τὸ κόπτω. (Ῥῆμα.) Κρατῶ. παρὰ τὸ κράτος· τοῦτο παρὰ τὸ κάρα· ὁ γὰρ κρατῶν καὶ α ρχων ἐκεῖνος ἐστὶ κεφαλή. Κραδαίνει. τὸ σείει. Κρατυνθέν. βεβαιωθέν. Κραίνω. τελειῶ, ἀποπληρῶ. παρὰ τὸ κάρα καραίνω, ὡς χεῖμα χειμαίνω, καὶ συγκοπῇ κραίkappa.1258 νω. κυρίως δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τοῦ τελειοῦσθαι καὶ τῇ κεφαλῇ κάτω νεύειν τὸν ὑποσχόμενον. Κρεοδοτῶ. κρεωδαιτῶ δὲ μέγα καὶ δίφθογγον. Κρεωνομῶ. Κρητίζει. ψεύδεται. ψεῦσται γὰρ οἱ Κρῆτες. Κρηφαγεῖν. τὸ κρέας ἐσθίειν. Κρήμνη. ἐκρήμνα. ἐκ τοῦ κρήμνημι, κρημνίζω. Κρηῆναι καὶ κρήηνον. ἀντὶ τοῦ τελείωσον καὶ πλήρωσον. ε στι κραίνω, κρανῶ, ε κρανα, τὸ ἀπαρέμφατον κρᾶναι, καὶ κρῆναι, ἰωνικῶς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯η κρηῆναι· τὸ προστακτικὸν κρῆνον, κρήηνον. Κρίνοντεσ. ἀντὶ τοῦ κατακρίνοντες. †ὡς ἐν τῷ εὐαγγελίῳ· κρίνοντες† τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ. Κρίνε. ἀντὶ τοῦ χώριζε. Κρίκε. συνεσχέθη. η ἀντὶ τοῦ ἐψόφησεν, η χησεν, ποιὸν η χον ἀπετέλεσεν. ἀπὸ τοῦ θέματος τοῦ κρίζω. καὶ κριγὴ ῥηματικὸν ο νομα, οι ον· κριγὴ δὲ νεκρῶν α γγελός τε καὶ κήρυξ. kappa.1259 Κροτήσατε. ἀλαλάξατε, βοήσατε. Κροαίνειν. τοῖς ποσὶ κρούειν, πηδᾶν. κροαίνειν κατὰ πεδίου. †Κρυαίνει. ἱμείρει.† †Κρυμῶσα. ῥιγῶσα.† Κρούειν. ε στι ῥῆμα κρῶ, ου τὸ παράγωγον κρόω καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ κρούω, ὡς ὀρῶ, ὀρόω, ὀρούω. κυρίως δὲ τὸ κρούειν ἐπὶ τῶν κερατοφόρων ζώων ει ρηται. κορούειν γὰρ τὸ τοῖς κέρασι κρούειν καὶ παίειν, καὶ κατὰ συγκοπὴν κρούειν. ου τω Φίλων. Κρώζει. κράζει, ὡς κορώνη η κόραξ. †Κρῶσι. βοῶσι.† Κριθήσονται. ἀντὶ τοῦ κατακριθήσονται. καὶ ὁ Ἀπόστολος· διὰ νόμου κριθήσονται. καὶ κρινεῖ ἀντὶ τοῦ κατακρινεῖ. καὶ κρινεῖ ἡ ἐκ φύσεως ἀκροβυστία τὸν νόμον, τελοῦσα δὲ τὸν διὰ γράμματος. Κρήτηθεν. ἀπὸ Κρήτης. Κρουνηδόν. δίκην κρουνοῦ. Κρύβδην. λαθραίως. kappa.1260 Τὸ Κ μετὰ τοῦ Τ. (Ἀρσενικόν.) Κτείς, κτενόσ. τὸ κτένιον. παρὰ τὸ ἐκτείνειν τὰς χεῖρας η τὰς τρίχας. κτεὶς δὲ ἐπὶ τοῦ θαλασσίου, παρὰ τὸ ἐκτείνεσθαι καὶ ἁπλοῦσθαι. Κτηνώδησ. ἀλογώτερος. Κτησίασ· Κτήσων, Κτήσωνος· Κτησίοχος· Κτησίδαμος· Κτησιφῶν, Κτησιφῶντος, καὶ Κτῖμος. ταῦτα ὀνόματα κύρια. τὸ Κτῖμος δὲ διὰ τοῦ ι. Κτήσιοσ. Ζεύς. Κτίλοσ. ὁ προηγούμενος τῶν προβάτων κριός. οἱονεὶ κίλος τὶς ω ν, πλεονασμῷ τοῦ τ κτίλος. παρὰ τὸ κίειν, ο ἐστι πορεύεσθαι. οἱ δὲ νεώτεροι τάσσουσι τὴν λέξιν ἐπὶ τοῦ εἰθισμένου γεγονότος ἡμέρου ζώου. η ἀπὸ τοῦ ι κω, ἱκτός. ὡς τάσσω τακτὸς, καὶ πλέκω πλεκτός. ω σπερ ἀπὸ τοῦ πένθους γίνεται πενθίλος, καὶ ἀπὸ τοῦ ναῦς ναυτίλος, ου τως ου ν καὶ ἱκτὸς ἱκτίλος, καὶ μετὰ τῆς ἐπάρσεως τοῦ ¯ι κτίλος. τὸ μὲν πρῶτον Ωρος ὁ Μιλήσιος, τοῦτο δὲ Ἡρωδιανός. Κτείσ. παρὰ τὸ κτείνειν τοὺς φθεῖρας. Κτόνοσ. ὁ φόνος. ἐξ ου καὶ κτιννύω, τὸ φονεύω. kappa.1261 Κτύποσ. παρὰ τὸ τύπτω, τύπος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ κτύπος. τὰ γὰρ τυπτόμενα ψοφεῖ. †Κτηνεία.† Κτῆσισ. ἡ περιουσία, ὁ πλοῦτος. Κτιδέα. ει δος περικεφαλαίας ἐξ ι κτιδος δέρματος. ι κτις δὲ ζῶον γαλῇ παραπλήσιον. καὶ κτιδιώτις τέχνη τῆς περικεφαλαίας. Κτίσισ. ὁ κόσμος. πᾶσα ἡ τοῦ θεοῦ κτίσις διαιρεῖται εἰς ε ξ· εἰς ἀόρατα λογικά· εἰς σύνθετα λογικά· εἰς σύνθετα α λογα· εἰς αὐξητικὰ καὶ γεννητικά· εἰς ἐκπορευτὰ καὶ κινητά· εἰς ἀναισθητὰ καὶ ἀκίνητα. Κτητήν. ἀγοραστήν. Ἡσίοδος· κτητὴν, οὐ γαμετήν–. Κτέαρ. τὸ κτῆμα. καὶ κλίνεται κτέατος. Κτένιον. ἐν ῳ κτείνομεν τοὺς φθεῖρας. καὶ τὸ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

τοῦ ποδός. Κτητικόν. τὸ ὑπὸ τὴν κτῆσιν ἐμπεπτωκός. ἐμπεριειλημμένου τοῦ κτήτορος. Κτῆνοσ. τὸ ζῶον. Κτησείδιον. ὀλίγη περιουσία. Κτίσμα. κτιστόν. Κτήνη. κυρίως τὰ η μερα. θηρία δὲ τὰ α γρια. πολλάκις δὲ ἡ γραφὴ καὶ τὰ α γρια κτήνη ὀνομάζει. ὡς ο ταν λέγει· ε τι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου. Κτέρεα. τὰ ἐντάφια. kappa.1262 Κτᾶσθαι. καρποῦσθαι, η ἀγοράζειν, η φυτεύειν. Κτεάτισα. ἐκτισάμην. Κτεριοῦσι. θάψουσι. Κτείνει. ἀναιρεῖ, φονεύει. κτιννύει δὲ, ο ἐστι φονεύει, ι. †Κτησάμενοσ. ἀεί.† †Κτίζω.† †Κτῶ. τὸ κτῶμαι.† Κτερεΐξαι. ἐνταφιάσαι. Ομηρος· σῆμα δέ οἱ χῶσαι καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεΐξαι. Τὸ Κ μετὰ τοῦ Υ. (᾿Αρσενικόν.) Κυανοχαίτησ. μελανόθριξ. κυανὸν γὰρ τὸ μέλαν, καὶ χαίτη ἡ θρίξ. Κυδάλιμοσ. ὁ δίυγρος. λέγεται δὲ καὶ ὁ ε νδοξος καὶ ε ντιμος. ἀπὸ τοῦ κῦδος, ο σημαίνει τὴν δόξαν. Κυδοιμόσ. θόρυβος, ταραχὴ, η πόλεμος. ἀπὸ τοῦ κύειν τὸ δέος η τὸ δεῖμα. Κύδιμοσ. ὁ ε νδοξος. ἀπὸ τοῦ κῦδος κύδιμος, καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς κυδάλιμος. Κυδρόσ. ἀγαθὸς, τίμιος. ἀπὸ τοῦ κῦδος κυδρός. Κυδωνιάτησ. τοπικός. Κύβηλισ. ὁ πέλεκυς. Κυβιστήρ. ὁ ὀρχηστής. kappa.1263 Κύβοσ. πᾶν τετράγωνον. ὁ κύκλωθεν βάσιν ε χων. Κύβειροσ. ἀναιδής. Κυκεών. ει δος ποτοῦ. η πόμα δηλητήριον. ἀπὸ τοῦ κεχύσθαι. χυχεὼν καὶ κυκεών. ε στι δὲ πόμα κατασκευασθὲν, παυστικὸν δίψης. Κυκεῶ. ἀποκοπή ἐστι. κυκεῶνα γάρ ἐστιν ἡ αἰτιατική. κυκῶ δὲ τὸ ταράσσω. Κυκλάμινοσ. ει δος βοτάνης. Κύκλοσ. σφαῖρα· ἐνιαυτός· κόσμος. Κύκλωπεσ. κυκλόωπες, καὶ κατὰ συγκοπὴν κύκλωπες, ο τι κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ε εις ἐνέκειτο μετώπῳ. Κύκνοσ. ζῶον. ἀπὸ τοῦ κλῶ, τὸ φωνῶ, γίνεται κλύω, κλύκος, καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν καὶ μετάθεσιν τοῦ λ κύκνος. η ὁ κυκλοτερῆ ε χων τὸν τράχηλον. παρὰ τὸ κύκλος. Κυλλόσ. ὁ χωλός. Κυλλοποδίων. ὁ Ηφαιστος. ὡς ἀπὸ τοῦ Οἰδίπους, Οἰδίποδος, Οἰδιποδίων διὰ τοῦ ¯ι, ου τως καὶ ἀπὸ τοῦ κυλλόπους κυλλοποδίων. Κύμβαχοσ. ἐπὶ κεφαλῆς πεσών. η κατὰ κεφαλῆς. η κύμβαχός ἐστι τὸ σκεπάζον τὴν κεφαλὴν βρέγμα. παρὰ τὸ κῦφον, τουτέστι τὸ πεkappa.1264 ριαγὲς καὶ περιφερές. κύμβη γὰρ ἡ κεφαλή. ο θεν τὸ κυμβητιᾷν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ α κρον μέρος τῆς κεφαλῆς, ᾡ ἐμβάλλεται ὁ λόφος. οι ον· κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ε γχεϊ–. Κύμινδοσ. ὁ ἀετός. Κυνικοί. οἱ φιλόσοφοι, διὰ τὸ αυ θαδες καὶ θρασὺ καὶ ἀναιδές. τοιοῦτοι γὰρ οἱ κύνες. Κυνοραϊσταί. οἱ κρότωνες, οἱ τὸ αι μα τῶν κυνῶν ἐκμυζῶντες. Κύρβαντες καὶ Κρύβαντεσ. οἱ τὸν κόρον φυλάξαντες. βαίνειν γὰρ τὸ φυλάττειν. –ο ς Χρύσην ἀμφιβέβηκας. ἀντὶ τοῦ φυλάττεις. η , ὡς῾Ηρωδιανὸς, παρὰ τὸ κρύβειν, Κρύβαντες καὶ Κύρβαντες. ο θεν καὶ κυρβασία καὶ κρυβασία. ε νιοι δὲ τὸ τὴν κεφαλὴν καλύπτειν. α λλοι δὲ τὰς περικεφαλαίας φασὶ κυρβασίας. Κυρηναῖοσ. ἀπὸ τῆς Κυρήνης πόλεως. ἑρμηνεύεται δὲ ἑτοιμότης. Κύριοσ. ο νομα δηλωτικὸν τῆς θεότητος. Κύριοσ. ὁ ἐξουσιαστής· η ὁ ἐν ἀξιώματι ὑπάρχων. kappa.1265 Κύρτοσ. τὸ δίκτυον· η βρυλλίνη σπυρὶς, ἐν ῃ οἱ καρκῖνοι ἀγρεύονται. Κύφων. ὁ δεσμὸς τοῦ ξυλοπανταρίου. Κύων. ὁ σκύλος. ἀπὸ τοῦ κινεῖν καὶ σαίνειν. η παρὰ τὸ ὀξὺ ει ναι τὸ ζῶον· κατὰ μετάθεσιν τοῦ στοιχείου. η παρὰ τὸ κύω, ο σημαίνει τὸ φιλῶ· κύνω καὶ ἐξ αὐτοῦ κύων· τὸ γὰρ ζῶον φιλοδέσποτον. Κύων. ὁ κυνικός. Κύτωρισ. ο νομα ποταμοῦ. Κυφών. ἡ κυνάγχη. τοῦ Ψελλοῦ· κηλὰς ἀλώπηξ πέφυκε καὶ κυφὼν ἡ κυνάγχη. Κύβιτον. τὸν ἀγκῶνα. Κύαθοσ. ἀντλητήριον· μέτρον η παλάμη. (Θηλυκόν.) Κυβέρνησισ. φρόνησις. η κυβέρνησίς ἐστι ψυχῆς ἐπιστήμη περὶ τὴν α στατον φύσιν τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων. παρὰ τὸ τὰ κύματα ἐρευνᾷν, καὶ πρὸς αὐτὰ ἰθύνειν τὴν ναῦν. τροπῇ τοῦ μ εἰς β. kappa.1266 Κυβεία. πανουργία. η παίγνιον. Κύβη καὶ κύμβη. ἡ κεφαλή. Κυβαρσία. κεφαλὴ ἀλέκτορος. α λλοι κυβαρσίας φασὶ τὰς περικεφαλαίας. Κυβίστησισ. συστροφή. ο ρχησις. †Κυβιστία. ἡ ο ρχησις.† Κυδιάνειρα. ἡ δοξάζουσα τοὺς α νδρας. κῦδος γὰρ ἡ δόξα. Κυκλάμινοσ. ει δος βοτάνης. Κυκήθρα. συμφορά· ταραχή· κυκῶ γὰρ τὸ ταράσσω. Κυθέρεια. ἡ ᾿Αφροδίτη. παρὰ τὸ κεύθειν τοὺς ε ρωτας. η ἡ κευθόμενον ε χουσα ἐν ἑαυτῇ τὸν

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ε ρωτα. Κύθηρα. πόλις τῆς᾽Αφροδίτης. Κύθρα. γέλως σκωπτικός. ἀπὸ τοῦ κῦτος γέγονε κῦθος καὶ κύθρα. Κυλλήνη. ο ρος᾽ Αρκαδίας. καί· Κυλλήνιος῾ Ερμῆς. Κυλλάδεσ. τὰ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μέρη. kappa.1267 ο θεν καὶ τὸ ταῦτα οἰδεῖν κυλοιδιῶ καλοῦσι. συνέσταλται δὲ τὸ υ. Κύλιξ. τὸ ποτήριον. ἀπὸ τοῦ κύκλος κύκλιξ καὶ κύλιξ. Κυλίχναι. λεκανίδες· τρυβλία η φιάλαι. καὶ κυλικνίδες παρὰ᾽ Αθηναίοις αἱ πυξίδες, η οἱ λιβανωτοὶ, η ἀγγεῖα κεράμεια. Κύμβη. ἡ κεφαλή. Κυνόμυια. τὸ ο νομα ε σχηκεν ἀπὸ τοῦ κυνὸς καὶ τῆς μυίας· ὁ μὲν γὰρ ἀναιδὴς, ἡ δὲ θρασεῖα. Κυνέη. περικεφαλαία. †Κυπάσ. ἱμάτιον.† Κύπρισ. ἡ᾽ Αφροδίτη. ἡ τὸ κύειν παρέχουσα. η ο τι ἐν Κύπρῳ τιμᾶται. Κύπροσ. παρὰ τὸ κυοφόρον καὶ λιπαρὰν γῆν ε χειν. †Κύρα. ἡ κρήνη.† †Κυρεία. ἡ ἐξουσία. κυρία δὲ ἡμέρα καὶ ω ρα, ¯ι.† †Κύρβεσισ. ἑορτή τις, καὶ τὸ πινακίδιον.† kappa.1268 Κύῤῥοσ. πόλις ἐν Συρίᾳ, η ν ε κτισε Σέλευκος καὶ ὠνόμασεν ὁμωνύμως τῇ ἐν Μακεδονίᾳ. Κύρβεις. τρίγωνοι πίνακες, ἐν οι ς οἱ περὶ τῶν ἱερῶν καὶ πολιτικῶν νόμων ἐγγεγραμμένοι η σαν. Κύστισ. ἡ κοιλία η τὰ ὑπογάστρια. Κυψέλλη. πλεκτὸν ἀγγεῖον. Κυψελλίσ. ὁ ῥύπος τοῦ ὠτίου. Κυτωρίσ. ο νομα ποταμοῦ. Κύστισ. ἀπὸ τοῦ κεύθειν η κρύπτειν τὸ ου ρον. σημαίνει καὶ τὸ οὐροδόχον ἀγγεῖον. Κύμβαι. περιφερῆ πλοῖα παρὰ῾ Ρωμαίοις. (Οὐδέτερον.) Κυανόν. τὸ μέλαν. Κῦδοσ. ἡ δόξα. Κύκλα. οἱ τροχοί. καὶ κυκλήσομεν ἀντὶ τοῦ ἐφ' ἁμαξῶν α ξομεν. Κυκλίον. Κυλώνειον α γοσ. Κυλικεῖον. ἡ ποτηριοθήκη. κυλίκιον δὲ, ¯ι. kappa.1269 Κύμβαλα. ο ργανα ευ ηχα. παρὰ τὸ κύφον, κύφαλα τινὰ ο ντα. Κυμβία. τὰ κύφα ἐκπώματα. διὰ τὸ περιφερῆ ει ναι καὶ κύφα. Κῦμα. παρὰ τὸ κύω, τὸ γεννῶ. καὶ κύματα κωφὰ, τὰ α νευ ἀνέμου ἠρεμοῦντα. Κύντερον. ἀναιδέστερον· χαλεπώτερον. παρὰ τὴν κυνὸς γενικὴν κυνότερον καὶ ἐν συγκοπῇ κύντερον· ὡς μέλαν, μελανότερον καὶ μελάντερον. Κύπελλον. ε κπωμα. παρὰ τὸ κύφον, κύφελλον καὶ κύπελλον. η χύπελον, ε νθα ὁ πηλὸς η τοι ὁ οι νος χεῖται. Κύπειρον καὶ κύπερον. ει δος βοτάνης. Κῦροσ. ἡ ἐξουσία. Κυριακὸν δεῖπνον. τὸ τοῦ κυρίου. η τὸ ε γκληρον ἐν ἐκκλησίᾳ α ριστον. Κύρμα. τὸ ἐπιτύχημα. παρὰ τὸ κύρω, τὸ ἐπιτυγχάνω. Κυρτόν. τὸ παρ' ἡμῖν ἀπὸ τοῦ κύπτω. κυρτὸν καὶ τὸ μετέωρον καὶ ὑψηλόν. ἀπὸ τοῦ κύειν εἰς υ ψος η τοι ἐπαίρεσθαι. kappa.1270 Κυρναῖον. πέλαγος. Κῦφον. τὸ περιαγές· τὸ περιφερές· τὸ κυρτοειδές. παρὰ τὸ κύπτω. Κύφελλα. τὰ νέφη. οἱονεὶ κρύφελλα, τὰ ἀποκρύπτοντα τὴν σελήνην. ἐτμήγη δὲ κύφελλα– Καλλίμαχος δὲ τὰ κούφως ἐλαυνόμενα. Κυψελλόβυστον. τὸ ὑπὸ ῥύπου κεκαλυμμένον. Κυρήβια. τὰ ἀπὸ τῶν κυάμων σχίσματα. Κυβήβειν. κυρίως τὸ ἐπὶ κεφαλῆς ῥιπτεῖν. Ομηρος· κύμβαχος ἐν κονίῃσιν. ἐπεὶ οἱ μανιώδεις, περὶ τὴν κεφαλὴν πάθους γινομένου, τοιοῦτοι γίνονται. (῾Ρῆμα.) Κυβιστᾷν. τὸ ἐπὶ κεφαλῆς πηδᾷν. κύβη γὰρ ἡ κεφαλή. Κυβεύειν. δουλεύειν. Κυδιόων. γαυριῶν, χαίρων καὶ κυδιούμενος. Κυδαίνω. ἀπὸ τοῦ κῦδος κυδαίνω. λέγεται καὶ κυδάνω. kappa.1271 Κυδάζεται. ἀντὶ τοῦ λοιδορεῖται. τοῖς πᾶσιν ᾽Αργείοις κυδάζεται. Κυδοίμεον. ἐθορύβουν. Κύειν. γεννᾷν. κυρίως τὸ ἐν γαστρὶ φέρειν τὸ ε μβρυον. ἀποκύειν δὲ τὸ τίκτειν καὶ προσφέρειν εἰς φῶς τὸ ἐν γαστρὶ φερόμενον. Κυθρίσαι. ἐπὶ τοῦ σκῶψαι καὶ γελάσαι. καὶ πανήγυρις παρ᾽᾽ Αθηναίοις οἱ κύθροι, ἐν ῃ ἀλλήλους ε σκωπτον. Κυΐσκω. τὸ γεννῶ. Κυκλοφορεῖται. κατὰ κύκλον φέρεται. Κυκῶ. τὸ ταράσσω. καὶ κυκῶσαι. Κυκηθήτην. ἐταράχθησαν. καὶ κυκηθρήτην. κυκήθρα γὰρ ἡ ταραχή. Κυλοιδιῶ. τοὺς ω πας ὀγκῶ. Κυλινδούμενοσ. κυλιόμενος. Κυμαίνεται. ταράσσεται. Κυνῶ. τὸ προσκυνῶ. Κυνοραϊστέων. κακῶς ἐκπνέων. kappa.1272 Κυοφοροῦσα. ἐγκυμονοῦσα. Κυπρίζουσαι. ἀνθοῦσαι, αυ ξουσαι. Κύρσασ. προσκρούσας· η ἐντυχών. Κυρίττω. τὸ κερατίζω. Κύσασ. φιλήσας. Κυκλήσομεν. ἐφ' ἁμαξῶν α ξομεν. κύκλα γὰρ οἱ τροχοί. Κυρηβάσει. μαχήσεται. τοῦ Ψελλοῦ· κυρηβάσει. μαχήσεται· Κύρητα ἡ Δημήτηρ. Κυλινδοῦται. κυλίεται. καὶ καλινδοῦται ὁμοίως. Κυθήρηθεν. ἀπὸ Κυθήρων. Κυνηδόν. δίκην κυνός. Κυνόσαργεσ. μακράν. καὶ ἐπὶ οὐδετέρου. Κύκλω. ει τε ο νομα, ει τε ἐπίῤῥημα, σὺν τῷ ¯ι γράφεται.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ε στι γὰρ κύκλος, κύκλου, κύκλῳ. καὶ λοιπὸν αυ ται αἱ δοτικαὶ μετερχόμεναι εἰς ἐπιῤῥήματα σύνταξιν τῆς δοτικῆς τῇ γραφῇ φυλάττει. οι ον· ἰδίᾳ, δημοσίᾳ. †Κύκλῳ.† κύκλῳ στῶμεν. kappa.1273 Τὸ Κ μετὰ τοῦ Ω. (Ἀρσενικόν.) †Κωδαλοῦ. μέτρον γῆς.† †Κωδαλοῦχοσ. σχοῖνιξ. μέτρον.† †Κώδιξ. ὁ χάρτης.† †Κῶθοσ. τὸ κοίμημα.† †Κώθων. κωρᾶς ει δος.† Κωκυτόσ. ὁ θρῆνος· η μίμημα φωνῆς θρηνώδους. ἀπὸ τοῦ τὰ α χη εἰς αὐτὸν ῥεῖν. χοάκυτος καὶ κωκυτός. †Κωλαγρέτησ. ὁ ταμίας.† Κωλήν. τὸ †ε ντερον.† τὸ ἀντζίον. Κώληψ. τὸ ὀστοῦν. καὶ κλίνεται κώληπος. †Κωλωνόσ. τὸ μέτρον.† kappa.1274 †Κωλώτησ. ὁ ἀσκαλαβώτης.† †Κωλύβδαινοσ. ὁ κίνδυνος.† Κωμαστήσ. μέθυσος, η ἀσελγὴς ἐκ μέθης. η ὁ ἐν παραφορᾷ οι νου ᾳ δων. Κῶμοσ. ἡ μετ' ὀρχήσεως ᾠδή. καὶ ἡ ἐκ μέθης ἀσέλγεια. καὶ κῶμος ὁ υ πνος. Κώμυθοσ. ἡ δέσμη τοῦ χόρτου. Κῶνοσ. ὁ στρόβυλος. καὶ κύριον ο νομα. η κῶνος ἐστὶ σχῆμα ἀπὸ πλατείας βάσεως εἰς ὀξὺ λῆγον. †Κῶποσ. ὁ μεθ' ἡδονῆς ποτός. καὶ ὁ στενωπός.† †Κωπτίλοσ. ὁ βάτραχος.† †Κώρυκοσ. θάλαμος.† kappa.1275 Κώρυκοσ. ὁ θύλαξ καὶ ἀκρωτήριον. †Κωρυκῶοσ. ἐπακροώμενος.† Κωτίλλοσ. ο ρνεον ου τω καλούμενον. ἀφ' ου καὶ οἱ πολλὰ λαλοῦντες κωτίλλοι καλοῦνται. Κωφήν. ποταμός. καὶ κλίνεται Κωφῆνος. Κωφόσ. παρὰ τὸ κεκόφθαι τὴν ο πα. η κένοπος τὶς ω ν, ὁ μήτε φθεγγόμενος, μήτε ἀκούων. Κῷοσ. σὺν τῷ ¯ι γράφεται· ἐπειδὴ ευ ρηται κατὰ διάστασιν. Καλλίμαχος· τὸ ι κελον τὸ γραμματεῖον τὸ Κώϊον. η ο τι τὰ εἰς ος κτητικὰ τῷ ¯ι θέλει παραλήγεσθαι. ε στωσαν δὲ παραδείγματα ταῦτα· Ξενοφώντειος· ῾Ηροδότειος· ᾿Αριστάρχειος· πατρῷος· μηνῷος· ἡρῷος. ου τως ου ν καὶ Κῷος. οὐκ ε στι δὲ θηλυκὸν, ἀλλὰ ἀρσενικόν. (Θηλυκόν.) †Κωβύλη. ἡ συνουσία.† Κώδεια. ἡ κεφαλὴ τῆς μήκωνος. ὑπνωτικὸν γὰρ τὸ τοιοῦτον φυτόν. καὶ κῶμος ὁ υ πνος. Κωλύμη. ἡ κώλυσις. τὴν κωλύμην ε χειν δοκῶ. kappa.1276 Κώμη. ἡ πόλις. παρὰ τὸ κῶ, τὸ κοιμῶμαι, κώμη. ὡς α ν ει ποι τις κωμητήρια καὶ ἀναπαύσεις ζώων τὲ καὶ ἀνθρώπων ἀπὸ τῶν ε ργων. †Κωμῳδία. γέλως, υ βρις, διασυρμός.† †Κῷοσ. σὺν τῷ ¯ι γράφεται, ἐπειδὴ ευ ρηται κατὰ διάστασιν. Καλλίμαχος· τὸ ι κελον τὸ γράμμα τὸ Κώϊον.† †Κωπαΐσ. ε γχελυς.† Κώπη. ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους, ῃ κόπτειν δυνάμεθα. παρὰ τὸ κόπτω κοπὴ, καὶ ἀναβιβασμῷ καὶ τροπῇ τοῦ ¯ο εἰς ¯ω μέγα κώπη. κώπη καὶ ἡ τῶν κωπηλατῶν, παρὰ τὸ κόπτειν τὸ υ δωρ. Κῶσ. ἡ νῆσος. ἀπὸ Κῶς, θυγατρὸς Μέροπος καὶ᾿Εχεμείας. η παρὰ τὸ κῶ, τὸ κοιμῶμαι. ἐξ ου καὶ κῴδιον, τὸ τοῦ προβάτου δέρμα. (Οὐδέτερον.) Κῴδιον. τὸ δέρμα. κωίδιον γέγονε καὶ συναιρέσει κῴδιον. καὶ τὸ λαγῴδιον ε χει τὸ ι, ο τι ἀπὸ τοῦ λαγωὸς, λαγωοῦ, γέγονε. κατὰ συνδρομὴν τοῦ κῴδιον καὶ στῴδιον· σημαίνει δὲ τὴν μικρὰν kappa.1277 στοάν. συνεξέδραμε τούτοις καὶ τὸ καλῴδιον, καὶ ε χει τὸ ¯ι προσγεγραμμένον· σημαίνει δὲ τὸ σχοινίον. †Κώδιστρον. ὁ ποὺς τοῦ μήκωνος.† Κώεα. τὰ δέρματα. μεταπέπλασται τὸ κῶας εἰς τὸ κῶος, τοῦ κώους, ὡς τεῖχος, τείχους. ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν τὰ κώεα. καὶ῞Ησίοδος μετέπλασε τὸ υ δας εἰς τὸ υ δος, εἰπών· γαῖαν υ δει φύρειν. †Κωκόν. τὸ ἀναίσθητον.† Κῶλα. κυρίως ἐπὶ τῶν μελοποιῶν· μεταφορικῶς δὲ ἐπὶ τῶν πεζῶν τῷ λόγῳ, κώλοις μὴ χρωμένων. καὶ κῶλον τὸ ὀστοῦν. Κῶμα. ὁ υ πνος. παρὰ τὸ κῶ, τὸ κοιμῶμαι, γίνεται κῶμα, ἐξ ου καὶ κείω, τὸ κοιμῶμαι. Κωμύδριον. ἡ μικρὰ καὶ εὐτελὴς πόλις. Κώνειον. τὸ φάρμακον. τὸ κώνειον παραπλήσιόν ἐστι τῷ καρπῷ τῆς λαπάθου, τὰ δὲ φύλλα σελίνῳ ἀγρίῳ. λέγεται δὲ καὶ ὑπόπικρον. καλεῖται δὲ καὶ ἐφήμερον, διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς ἀναιρέσεως. κώνειον δὲ αὐτὸ καλοῦσι διὰ τὸν γινόμενον εἰλιγμὸν καὶ σκότον τοῖς πίνουσι. τὸ kappa.1278 γὰρ στρέψαι κωνῆσαι λέγουσιν οἱ παλαιοί. η παρὰ τὸ καίνειν καὶ κόπτειν. η παρὰ τὸ κοίμημα. Κωνοειδέσ. τὸ ἀπὸ πλατέος εἰς ὀξὺ λῆγον. †Κωνσίλιον. παρὰ῾Ρωμαίοις τὸ συμβούλιον.† Κωπήεντα. μελάνδeta. η μελαίνας λαβὰς ε χοντα. ε στι γὰρ ἡ λαβὴ δεσμὸς τοῦ ξίφους. Κωρύκιον. ο ρος καὶ α ντρον ἐν τῷ Παρνασῷ. ἀπὸ νύμφης Κωρυκίας. Παρνασὸς δὲ ο ρος Δελφῶν. †Κῶρον. πόλις Καππαδοκίας.† Κωσιτώριον. τὸ θεῖον συνέδριον κατὰ῾Ρωμαίους. Κωπεῖον. τὸ τῆς

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

νεώς. Κῶμα. ὁ υ πνος· ἡ καταφορά. τοῦ Ψελλοῦ· φωΐδας τὰ φλογίσματα· καταφορὰν δὲ κῶμα. (Ῥῆμα.) †Κώζοντεσ. κράζοντες.† Κωμάζειν. τὸ ποιῶς ὀρχεῖσθαι. ἐξ ου καὶ κῶμος, ει δος ὀρχήσεως· οἱ δὲ μέλους. παρὰ τὸ κῶ, τὸ κοιμῶμαι. ἐμφαίνει γὰρ τὸν ἀπὸ δείπνου καὶ μέθης ἐπὶ τοῦ κοιμηθῆναι βαδίζειν καιρόν. †Κωμᾶται. λοιδορεῖται.† †Κωμήνασθαι. τὸ κείρασθαι.† Κωνίσαι. πίθον πισσῶσαι. κωνᾷν γὰρ τὸ στρέkappa.1279 φειν. καὶ τοὺς βέμβικας η τοι τοὺς στρόμβους κώνους λέγουσι. κωνῆσαι, τὸ ἀγαγεῖν τὸν ι ππον κύκλῳ, ¯η. κονίσαι δὲ ἀντὶ τοῦ ἀγωνίσαι μικρὸν καὶ ¯ι. Κωνειῶ. φαρμακεύω. ἀπὸ τοῦ κωνείου. Κωτίλλων. πανούργως κολακεύων καὶ πολλὰ λαλῶν. ἀπό τινος ὀρνέου κωτίλλου καλουμένου. kappa.1280 †Κώφειν. τὸ κωλύειν.† Κωχεύειν. †συνουσιάζειν.† μετεωρίζειν· ἀνέχειν. Κωμαίνειν. νυστάζειν. τοῦ Ψελλοῦ· καλχαίνειν τὸ ταράσσεσθαι· κωμαίνειν τὸ νυστάζειν. (Ἐπίῤῥημα.) †Κωμηδόν. σὺν πάσῃ τῇ πόλει.† lambda.1279 Λ. Τὸ Λ μετὰ τοῦ Α. (Ἀρσενικόν.) Λάασ. ὁ λίθος. καὶ κλίνεται λάα. ε στι δὲ καὶ ὁ λᾶς, ἡ εὐθεῖα. τῶν πληθυντικῶν οἱ λαῖ, τῶν λῶν, καὶ λάων. Λαβραγόρασ. ὁ φλύαρος, ὁ σφοδρῶς δημηγορῶν· ὁ προπετὴς ἐν τῷ λέγειν, καὶ οι ον λάβρος καὶ θρασύς. †Λαγίδα. ὁ τοῦ Λάγου παῖς.† lambda.1280 Λαγώσ. παρὰ τὸ λ¯α ἐπιτατικὸν μορίον, καὶ τοῦ ω ς, ὠτὸς, ὁ μεγάλα ω τα ε χων. γράφεται καὶ λαγωός. Λαγγόβαρδοσ. κύριον. γράφεται καὶ Λαγγίβαρβος. Λαβύρινθοσ. κοχλιοειδὴς καὶ δυσδιεξίτητος τόπος. Λάγνοσ. πόρνος· αἰσχρός· κατωφερὴς πρὸς τὰ ἀφροδίσια, ο ἐστι τὰς συνουσίας. lambda.1281 Λαθικήδησ. ὁ λήθην τῶν κακῶν ποιούμενος. καὶ λαθικηδέα τὸν ἐμποιοῦντα λήθην πάντων τῶν κακῶν. κήδεα γὰρ τὰ κακὰ καὶ αἱ θλίψεις καὶ αἱ λύπαι. Λάϊγξ. ὁ μικρὸς λίθος. παρὰ τὴν λαὸς γενικὴν λάϊξ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ λάϊγξ, ε νθεν καὶ τὸ λάϊγγες. ὡς ψῆφος, ψῆφιξ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ ψήφιγξ. †Λαιδρόσ. ὁ θρασύς.† †Λαίλασ. ὁ μὴ ἐκ γένους τύραννος, ἀλλ' ἐπιθέμενος.† †Λαϊσκέδησ. ὁ βούπαις.† Λάκωνες. οἱ Σπαρτιᾶται. εἰσὶν δὲ ου τοι ἀνδρεῖοι. Σπαρτιάτας ἡ λόγχη γνωρίζει. Λάκων. ὁ μεταλαμβάνων τῆς φάλαγγος τὸν ὀπίσω τόπον· ὁμοίως δὲ ἀντὶ τῆς ε μπροσθεν ἐπιφανείας τὸν ο πισθεν. lambda.1282 Λάμυροσ. ὁ φλύαρος. Λαμπρόσ. λαμπρὸς ἐπανέζευξε καὶ ο σα μετὰ κινήσεως μικρά· λαμπρῶς δὲ ἀνηγορεύθη καὶ ο σα μετὰ στάσεως μεγάλα. †Λάμπων. ο νομα κύριον.† Λαοσσόοσ. ὁ λαοὺς σώζων. Λαπιστήσ. ψεύστης, προπετής. Λάσιοι. πολύτριχες. δασεῖς. ἡ γὰρ θέρμη αἰτία ἐστὶ τῆς ἐκφύσεως τῶν τριχῶν. λάσιος δὲ παρὰ τὸ ¯λ¯α καὶ τὸ σεύω, τὸ ὁρμῶ. Λάτρισ. ὁ μισθῷ δουλεύων. λάτρον γὰρ ὁ μισθός. η παρὰ τὸ ¯λ¯α ἐπιτατικὸν καὶ τρεῖν, ο ἐστι φοβεῖσθαι. Λαῦσοσ. ὁ συνετός. καὶ ο νομα κύριον. Λαφύστιοσ. ὁ λαίμαργος. ἀπὸ τοῦ λαφύσσω, λαφύξω. Λαχνήεισ. δασύθριξ. lambda.1283 Λαχμῷ. τῷ δασεῖ τῶν ἐρίων. παρὰ τὸ λίαν ε χεσθαι.᾿Αντίμαχος δὲ τὸν λακτισμὸν τῶν ι ππων λέγει λαχμόν. οι ον· λαχμὸν δ' οὐ δείδιεν ι ππων. Σέλευκος δὲ διὰ τοῦ ν γράφει λαχνῷ, ι να σημάνῃ ἡ λάχνη. Λαιδρόσ. ὁ θρασύς. παρὰ τὸ ¯λ¯α ἐπιτατικόν. Λαίθαργοσ. ὁ κρυφοδάκτης καὶ ἀργός· ὁ λαθραίως δάκνων. καὶ οι όν τις κύων λαίθαργος. Λαιμόσ. παρὰ τὸ λίαν μᾶν, ο ἐστι ζητεῖν. Λαιστρυγόνεσ. ε θνος. Λαίσκαπροσ. ὁ λάγνος καὶ λαμός. παρὰ τὴν ¯λ¯α ἐπίτασιν, πλεονασμῷ τοῦ ¯ι, ὡς ἐν τῷ μαστροπὸς, μαιστροπός. Λαιψηρόσ. ὁ ταχύς. Λάχησ. κύριον. παρὰ τὸ λήχω, τὸ λαγχάνω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ε λαχον, καὶ ἐξ αὐτοῦ λάχης. lambda.1284 (Θηλυκόν.) Λαβή. ἡ ἀφορμή. †Λαβρεία. ἡ φλυαρία.† Λάβωρα. ει δος ὀπώρας. Λάγυνοσ. ἡ πάνυ καὶ λίαν δεκτική. παρὰ τὸ ¯λ¯α καὶ τὸ χῶ, τὸ χωρῶ. Λάδη. πόλις. †Λαιδάσ. ἡ ἀσπίς· ἀπὸ βύρσης.† †Λαίσθη. ἡ ἀκολασία.† †Λαισίνη. ο νομα πόλεως.† Λακέρυζα κορώνη. μεγάλως κράζουσα. Λακέρεια. ο νομα πόλεως. παρὰ τὸ ¯λ¯α καὶ τὸ ῥέω. οἱονεὶ ἡ μεγάλως ἐπιῤῥεομένη. †Λάκμων. ἡ κορυφὴ τοῦ ο ρους.† Λάμια. θηρίον. η πολυχώρητόν τι ἀντρῶδες. η γυνή τις ἀρχαία Λίβυσσα ου τω καλουμένη. Λαμπήνη. α μαξα βασιλικὴ, η α ρμα σκεπαστόν. lambda.1285 †Λαμπάσ. ε στιν α ναψις καὶ α θροισμα πυρός.† †Λαμπουρίσ. ει δος ἀλώπεκος ἐχούσης λευκὴν τὴν οὐράν.†

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

Λάμψακοσ. ο νομα πόλεως. τοῖς Λαμψακηνοῖς ἐδόθη χρησμὸς, ο που α ν αὐτοῖς λάμψῃ, ἐκεῖ πόλιν κτίσαι· ἀστραπῆς δὲ γενομένης ει δον τὸν τόπον, καὶ ἐκεῖ ε κτισαν πόλιν ὀνομαζομένην Λάμψακον. †Λάξ. ἡ λῖξις.† †Λαοδίκεια ...† Λάπαθοσ. ει δος βοτάνης. ἀπὸ τοῦ λαπάσσειν. ε στι δὲ τὸ λάχανον ευ θετον εἰς γαστέρα· ἁπαλύνει γάρ. Λαπάραν. τὴν λαγόνα. παρὰ τὸ λελάφθαι, ο ἐστιν ἐκκενῶσθαι τὸν τόπον. πρὸς σύγκρισιν τῶν πλευρῶν. λαπάξαι γὰρ τὸ κενῶσαι. ο θεν καὶ λάφυρα ἀπὸ τῆς κενωτικῆς πόας. lambda.1286 Λάταξ. ἡ μεγάλη σταγών. †Λαταγή. ὁ θόρυβος.† †Λαΐνθη. λάρναξ λιθίνη.† †Λατρεία. θυσία.† Λάτρισ. ἡ θεράπαινα, ἡ δούλη. Λατρεία. δουλεία θεῷ μόνῳ πρέπουσα. Λαμυρία. ἡ στωμυλία. η ἡ α καιρος ἀνδρεία. Λαῦρα. πλατεῖα ῥύμη, δι' η ς ὁ λαὸς παρέρχεται. παρὰ τὸ λίαν αυ ραν ε χειν. η ν οὐδὸς ἐς λαύρην. Λαυκανίη. ὁ λαιμός. ἀπὸ τῆς ἀπολαύσεως. α λλοι δέ φασι λευκανίη. Λαφυραγωγία. ἡ αἰχμαλωσία. Λάχνη. ἡ τρίχωσις. λέγεται δὲ καὶ ὁ τῆς θαλάσσης ἀφρός. lambda.1287 Λάχεια. σημαίνει τὴν καλῶς ἐσκαμμένην γῆν. παρὰ τὸ λα ἐπιτατικόν. ὡς ἀπὸ τοῦ χαίρω χάρεια, καὶ ἀνθῶ α νθεια, καὶ κρατῶ κράτεια, ου τως ἀπὸ τοῦ λαχῶ λάχεια. τὰ γὰρ ἀπὸ ἐνεστῶτος διὰ τοῦ ¯ε¯ι¯α γινόμενα θηλυκὰ προπαροξύνονται καὶ διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφονται, οι ον· μήδω μήδεια· θέρω θέρεια. Λαικάστρια. ἡ πόρνη. Λαίλαψ. σκότος μετὰ συστροφῆς ἀνέμων. Λαιμαργία. λαιμοῦ ε φεσις. οὐκ ἐν πλήθει, ἀλλ' ἐφ' ἡδύτητι βρωμάτων μαινομένη. Λαίστη. ἡ αἰσχύνη. Λαίνιλα. ο νομα νήσου. Λαῖροσ. ο νομα πόλεως. Λαίτρινα. πόλις. Λαμπάσ. παρὰ τὸ λάμπω, τὸ φαίνω, γίνεται λαμπάς. lambda.1288 (Οὐδέτερον.) Λάγειον. αι μα καὶ κρέας. †Λαῖγμα. τὸ ἱερὸν θῦμα.† †Λαίετον. τὸ ἀρχεῖον.† †Λαιτρόν. τὸ ἀχρεῖον. καὶ λαιτρὸν τὸ πρυτανεῖον.† †Λαῖφοσ. ἡ χλαῖνα.† Λάϊνον. λίθινον. Λακίσματα. τὰ σχίσματα τὰ ἀποπίπτοντα τῶν σαρκῶν. Λακίνιον. ο νομα ο ρους. Λάκκαιον. υ δωρ καὶ ο ρος. Λακέντιον ... Λαλίστατον. ευ γλωττον· ευ φωνον. Λαμυρόν. κομψὸν, λαμπρόν. lambda.1289 Λαξευτήριον. ἐργαλεῖον οἰκοδομικὸν η λιθοξοϊκόν. Λαρόν. προσηνὲς, ἡδύ. παρὰ τὸ ἱλαρὸν, λαρόν. η παρὰ τὸ λῶ, τὸ θέλω καὶ ἀπολαύω. Λάσιον. τὸ δασύ. καὶ τὸ ἰσχυρόν. ὡς τό· λάσιον κέαρ. ο ἐστιν ἰσχυρὰ ψυχή. παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν καὶ τὸ σεύω, τὸ ὁρμῶ. στήθεσι λασίοισιν–. ὑπὸ γὰρ τὴν γαστέρα κεῖται ἡ καρδία, ἐν ῃ τὸ ξηρῶδες καὶ θερμὸν καὶ μανικὸν τῆς ψυχῆς. Λασάνια. γραικιστὶ αἱ πρασιαί. Λάχιον. τὸ λάχος· ὁ κλῆρος. Λαχανηρόν. τὸ τῶν λαχάνων. Λαχνῆεν. τὸ δασύ. Λάφυρα. τὰ ἐκ τῶν πολεμίων ε τι ζώντων λαμβανόμενα· τὰ γὰρ ἐκ τῶν τεθνεώτων σκύλα λέγονται. Λαμώνιον. ο νομα ο ρους. Λαιόν. τὸ ἀριστερόν. Λαισήϊα. μικρὰ ἀσπιδίσκια. ὠμοβύρσια. βαρβαρικὰ δέ εἰσιν ο πλα. lambda.1290 Λαῖτμα. τὸ χάσμα καὶ μέγα πέλαγος, η τὸ κῦμα. Λαῖφοσ. τὸ α ρμενον. παρὰ τὸ λίαν φαίνεσθαι. Λαίφυρον. τὸ ἀσθενές. Λάμβδα. τὸ στοιχεῖον. οἱονεὶ λάβα τὶ ο ν· παρὰ τὸ λείως βαίνειν ἐν τοῖς μέτροις καὶ ἀσθενὲς ει ναι πρὸς τὸ μηκύνειν τὰς συλλαβάς. (Ῥῆμα.) Λαβόμενοσ. δραξάμενος. Λάζετο. ἐκράτησεν. λήβω, τὸ λαμβάνω, ὁ δεύτερος ἀόριστος ε λαβον, καὶ ἐξ αὐτοῦ λαβάζω καὶ κατὰ συγκοπὴν λάζω, λάζομαι, ἐλαζόμην, καὶ λάζου, ἐλάζετο. †Λαβράζων. ἠχῶν τοῖς πτεροῖς.† †Λαίεται. καταλύεται.† †Λαιθυράζειν. τὸ διὰ στόματος ψόφον ποιεῖν ἐπὶ τῷ μαζῷ.† †Λαιλάχω. τὸ ψοφῶ.† †Λαιμάσσω. τὸ ἀμέτρως ἐσθίω.† †Λαιμφεύειν. τὸ δραπετεύειν.† †Λαίω. τὸ βλέπω. καὶ τὸ φονεύω.† Λακκίζω. λάκκον ποιῶ. lambda.1291 Λακίσαι. σχίσαι. καὶ λακῶ ὁμοίως. Λακωνίζειν. τὸ γράφειν περὶ πλείστων ὀλίγας συλλαβάς. Λαμπετόωντι. λάμποντι. –πυρὶ λαμπετόωντι– παρὰ τὸ λάμπω γίνεται λαμπετῶ. ἡ μετοχὴ λαμπετῶν, λαμπετῶντος, λαμπετῶντι καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο λαμπετόωντι. εἰώθασιν οἱ ποιηταὶ ἐπὶ τῆς δευτέρας συζυγίας πλεονάζειν τὸ ο. Λαπάξαι. τὸ κενῶσαι. καὶ λάπτειν τὸ ἐκκενοῦν. κενωτικὸν γὰρ γαστρὸς ἡ λάπαθος βοτάνη. Λαπίζειν. ἀλαζονεύεσθαι, προπετεύεσθαι, ψεύδεσθαι. Λαρυγγίζειν. τὸ πλατύνειν τὴν φωνὴν καὶ μὴ κατὰ φύσιν φθέγγεσθαι, ἀλλὰ περιεργότερον τῷ λάρυγγι χρῆσθαι καὶ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἐπιτηδεύειν. Λατρεύειν. κυρίως τὸ δουλεύειν καὶ πάντα ποιεῖν ἀπὸ διαθέσεως. καθὼς καὶ Παῦλος ὁ Ἀπόστολος φησίν· ῳ λατρεύω ἐν τῷ πνεύματί μου. Λαφύξασ. διασπαράξας· ἀφειδῶς θοινησάμενος. lambda.1292 Λαχόντα. κληρωσάμενον. Λαχόην. ε στι λάχοιμι, λάχοις, λάχοι. ἐκ τούτου γίνεται λαχοίη κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ¯η ἀττικῶς. ει τα προσθήκῃ τοῦ ς λαχοίης καὶ τροπῇ τοῦ ς εἰς τὸ ν τὸ πρῶτον λαχοίην. ω σπερ ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη. καὶ λοιπὸν οἱ Αἰολεῖς ἀποβάλλουσι τὸ ι, καὶ γίνεται λαχόην. Λαχῆναι. σκάψαι. Λάψαι. τῇ γλώσσῃ πιεῖν, η ῥοφῆσαι. Λαιθυράζω. χλευάζω. Λαικάζω. τὸ ἀπατῶ. ἀπατητικαὶ γὰρ αἱ λαικάστριαι, ο ἐστιν αἱ πόρναι. Λαμβανόμενοσ. προβαλλόμενος.᾿Αποστολικὴ ἡ λέξις. πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται. (᾿Επίῤῥημα.) Λὰξ ἐντείνων. ἀντὶ τοῦ λακτίσματι τύπτων. Τὸ Λ μετὰ τοῦ Ε. (῾Αρσενικόν.) Λέβησ. τὸ χερνίβιον. ἀπὸ τοῦ τὰς λιβάδας τῶν χειρῶν ὑποδέχεσθαι. λέβης καὶ τὸ κακlambda.1293 κάβιον· εἰς ο ν λείβεται καὶ ἐμβάλλεται τὸ υ δωρ. Λέβησ. καὶ ο νομα ἰχθύος. τὰ υ εια κρέα καὶ τοὺς λέβητας. Λεβηδών. τόπος, ἐν ῳ ἐθυσίαζον οἱ κατὰ τὴν λιβανησίαν᾿Αῤῥαβίαν Μωαβῖται. Λεγεών. αἱ δώδεκα μυριάδες. Λέκιθοσ. ὁ κρόκος τοῦ ὠοῦ. Λέμβοσ. τὸ μικρὸν πλοιάριον. Λευστῆρα. λιθοβόλον. Λυκόφρων· λευστῆρα ου νεκ' ε ριψε πρῶτος πέτρον. Λευΐτησ. ὁ διάκονας, καὶ ὁ ἀπὸ φυλῆς τοῦ Λευΐ. η λευΐτης ἐστὶν ὁ διακονῆσαι τὸν τοῦ θεοῦ λόγον πρὸς ὠφέλειαν α λλοις δυνάμενος. Λευγαλέοσ. ὀλέθριος· χαλεπός. Λευρόσ. ὁμαλὸς, λεῖος· πλατύς. ἀπὸ τοῦ λίαν εὐρύς. Λευϊθὰν, η λευϊαθάν. βασιλεὺς ὑδάτων ἑρμηνεύεται. Λευχείμων. λευκὰ ἱμάτια ἐνδεδυμένος. Λεώσ. ὁ λαός.᾿Αττικὸν δέ ἐστι. Λέων. παρὰ τὸ λάω, τὸ βλέπω. ἐξ ου καὶ ἀλαὸς, lambda.1294 ὁ ἐστερημένος τοῦ βλέπειν. ὀξυδερκέστατον γὰρ τὸ ζῶον, ὡς φησὶν ὁ Μανέθων ἐν τῷ πρὸς῾Ηρόδοτον, ο τι οὐδέποτε καθεύδει ὁ λέων. τοῦτο δὲ ἀπίθανον· οὐκ ἐνδέχεται γὰρ ἐγρηγορέναι ἀεί. ἀλλ' ι σως, ὡς ἡ δορκὰς ἐν τῷ καθεύδειν, ου τως καὶ ὁ λέων ἀνεωγμένους ε χει τοὺς ὀφθαλμούς· ἐπειδὴ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ μεγάλων ο ντων τὸ δέρμα τὸ ἐπικείμενον τοῖς ὀφθαλμοῖς μικρότερόν ἐστι καὶ οὐ δύναται σκεπάσαι αὐτούς. Λειμών. κῆπος· η τόπος ἀνθηρὸς, η παράδεισος. παρὰ τὸ λείβω, λειβὼν, καὶ λειμών. περιεκτικὸν δέ ἐστιν, ὡς καὶ τὸ χειμών. καὶ λείμαξ, ὁ κῆπος. Λείξουροσ. ὁ πλεονέκτης. Λειβήθριοι. ε θνος μωρόν. ἀπὸ τόπου Λειβήθρα καλουμένου, ἐν ῳ κατοικοῦσιν ἀνόητοι α νθρωποι. Θουκυδίδης· Λειβηθρίων ἀνοητότεροι. Λείουσ. ὁμαλούς. Λειόβατοσ. ὁμαλός. Λειρόφθαλμοσ. εἰ μὲν σημαίνει τὸν προσηνῆ, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται, παρὰ τὸ λείlambda.1295 ριον, ο σημαίνει τὸ α νθος. εἰ δὲ διὰ τοῦ ι, σημαίνει τὸν ἀναιδῆ. τοῦτο δὲ παρὰ τὸ λίαν ὁρᾷν. λέγει δὲ Ωρος ὁ Μιλήσιος, ο τι οὐ τῶν ἀνθῶν δεῖ λέγειν, ἀλλὰ τῶν ἀνθέων διὰ τὴν συνέμπτωσιν τοῦ ἀνθ' ω ν ἐπίστατο, ο περ ἐκ τῆς ἀντὶ προθέσεως καὶ τοῦ ω ν ὑποτακτικοῦ α ρθρου γέγονε. Λειποτάκτησ. ὁ φεύγων καὶ καταλιμπάνων τὴν τάξιν. κυρίως δὲ ἐπὶ στρατιωτῶν φευγόντων τὸν πόλεμον. Λειπόνεωσ. ὁ λιπὼν τὴν ναῦν. Λειχήν. ει δος πάθους. παρὰ τὸ λείχω· καὶ γὰρ φασὶν, ὡς ἐκ τοῦ λείχειν τὸ πάθος ἐπαίρεται. η παρὰ τὸ λεῖον κατὰ ἀντίφρασιν γέγονε, τὸ μὴ ο ν λεῖον. (Θηλυκόν.) Λεηλασία. αἰχμαλωσία. Λεκάνη. η ς τὸ χάσμα λεῖόν ἐστι· πεπλάτυνται γάρ. λειοχάνη ου ν ἡ ἐτυμολογία. Λεκιθοπῶλισ. ἡ τὰ ὠὰ πωλοῦσα. Λέξισ. μέρος ἐλάχιστον τοῦ κατὰ σύνταξιν λόγου. κυρίως δὲ λέξις ἡ ε χουσα τὶ λεκτὸν ἐν αὐτῇ, τουτέστι σημαντικόν. Λεβηρίσ. τὸ δέρμα τοῦ ο φεως. †Λέπαργοσ. ἡ χιών.† †Λεπρά. τραχεῖα.† lambda.1296 Λέσχαι. τὰ δειπνητήρια, καὶ αἱ φλυαρίαι, καὶ αἱ πολυλογίαι, καὶ αἱ υ βρεις. οἱ γὰρ καθεζόμενοι χάριν θέρμης ἐν ταῖς οἰκίαις λόγους συναίρουσιν. Λεσχέραι. αἱ σχολαί. ἀπὸ τοῦ λέξαι· ἐκεῖ γὰρ ὡμίλουν. Λέπρα. σπῖλος ἐγγινόμενος τῷ σώματι κατά τι πάθος, σβεννυμένου τοῦ αι ματος καὶ λευκαινομένου. οὐδὲν γὰρ ε τερον ἐστὶ σὰρξ η πεπηγὸς αι μα. †Λέρνη. ἡ κρήνη.† Λευκή. νήσου ο νομα ἐν Πόντῳ. Λευκὴ δὲ λέγεται διὰ τὸ ἐνδιαιτᾶσθαι ἐν αὐτῇ πλῆθος λευκῶν ὀρνέων. Λευκή. ἡ διαφανὴς καὶ λαμπρά.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

παρὰ τὸ λεύσω, τὸ βλέπω. Λευκανία. ὁ λαιμὸς, ὁ στόμαχος, ὁ βρόγχος, η τὸ ἀπηρτημένον τοῦ γαργαρεῶνος. παρὰ τὸ λευκὸν ει ναι τῇ φύσει. η παρὰ τὸ χεύω, χευκανία καὶ λευκανία. †Λεωρία. ἡ χαλεπή.† Λεωφόροσ. ἡ τὸν λαὸν φέρουσα ὁδός. Λεία. ἡ λαφυραγωγία. καὶ ὁμαλὴ ὁδός. Λειξουρία. ἡ λαιμαργία, ἡ πλεονεξία. Λεική. τὸ πτύον. Λειοπετρία. ε νθα εἰσὶν ὁμαλοὶ λίθοι. lambda.1297 Λειριόεσσαν. ἡδυτάτην, γλυκεῖαν. Ομηρος· λειριόεσσαν ο πα ι ησιν. ἀπὸ τοῦ λείρια, ο σημαίνει τὰ α νθη, λειριόεις καὶ λειριόεσσαν. Λειτουργική. κυρίως μὲν ἡ ἱερατικὴ, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἡ δουλικὴ ὑπηρεσία. Λειψυδρία. ἡ λεῖψις τοῦ υ δατος. (Οὐδέτερον.) Λέμβοσ. τὸ μικρὸν πλοιάριον. †Λέγνον. τὸ εἰλητὸν καὶ ποικίλον.† †Λέκοσ. τὸ τρυβλίον.† Λέκτρον. κλίνη· κραββάτιον. Λέντιον. παρὰ τὸ λιαίνω, τὸ καθαίρω, λιέντιον καὶ λέντιον. †Λέπασ. τὸ πρόσαντες.† Λέπος καὶ λέπισμα καὶ λέπυρον. ὁ φλοιός. Λεπτόμιτον φάροσ. τὸ λεπτὸν ἱμάτιον. Λέπαδνα. οἱ χαλινοὶ καὶ οἱ κατὰ τῶν ἱππείων στηθῶν ἱμάντες η τοι οἱ μασχαλιστῆρες. Λευγαλέον. ὀλέθριον καὶ χαλεπόν. παρὰ τὸν lambda.1298 λοιγὸν, ο σημαίνει τὸν ο λεθρον, λοιγαλέον καὶ μεταθέσει τῶν στοιχείων λευγαλέον. Λευρόν. τὸ λεῖον καὶ πλατύ. ἀπὸ τοῦ λίαν εὐρύ. Λευκόνιον. τόπος. Λέχοσ. μίξις, συνουσία, κοίτη. παρὰ τὸ λεχρίους ἡμᾶς ποιεῖν, ο ἐστι πλαγίους, η παρὸ τὸ λέγω, τὸ κοιμῶμαι, λέχος. Λεχέων στυγερῶν. μισητῶν γάμων. Λέχαιον. ο νομα ο ρους. Λέχριον. πλάγιον. Λεωκόριον. τόπος *ἐν Ἀθήναις.* †Λεῶρεσ. τὸ α ωρον.† Λεῖον. τὸ ὁμαλόν. ε στι λαύω τὸ ἀπολαύω. ο νομα ῥηματικὸν λαύος. καὶ τροπῇ τοῦ μὲν ¯α εἰς ¯ε τοῦ δὲ ¯υ εἰς ¯ι, γίνεται λεὼς καὶ λεῖον, ου πᾶς ἐφίεται. Λείρια. τὰ α νθη. Λείψανον. παρὰ τὸ λείπω λείψανον. λείψανα γὰρ τὰ ἐγκαταλείμματα. η παρὰ τὸ λείβω, lambda.1299 λείψω, λείψανον. καὶ γὰρ ε σπενδον ὑπὲρ τῶν τεθνεώτων. λείβω γὰρ τὸ σπένδω. Λεξείδιον. εἰ μὲν ἀπὸ τῆς λέξεως γέγονε μετοχῆς, διὰ τῆς ¯ε¯ι διφθόγγου γράφεται· εἰ δὲ ἀπὸ τῆς λέξιος ἰωνικῶς, διὰ τοῦ ¯ι. †Λέγανον. τὸ καπύριον.† (Ῥῆμα.) Λεανῶ. ἐκτρίψω· λεπτυνῶ, η ὁμαλίσω. Λέγω. τὸ κοιμῶμαι. Λεγόμεθεν. *ἐκοιμώμεθα.* οἱ Αἰολεῖς τὸ λεγόμεθα καὶ φερόμεθα εἰς ¯ε ποιοῦσι, λεγόμεθεν καὶ φερόμεθεν, μετὰ τοῦ ν. ἀλλὰ καὶ τὰ εἰς ¯θ¯ε¯ν λήγοντα ἐπιῤῥήματα εἰς ¯α ποιοῦσι, οι ον ο πισθεν, ο πισθα, α τερθεν, α τερθα, χωρὶς τοῦ ¯ν. ο τε γὰρ η εἰς ¯ε τὰ ἐπιῤῥήματα, τότε καὶ τὸ ¯ν, οι ον ο πισθεν· ο τε δὲ εἰς ¯α, ἀφίσταται τὸ ¯ν, ω σπερ καὶ τὸ λεγόμεθα. ει τα τὸ λεγόμεθεν ἐπλεόνασε τὸ ¯ν. ου τως Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν. lambda.1300 †Λέγω. τὸ λαλῶ· καὶ μετρῶ· κοιμῶμαι· συλλέγω· καὶ τὸ λαγχάνω.† Λεηλατῶ. πορθῶ, αἰχμαλωτίζω. †Λελεγίζω. τὸ κιθαρίζω.† Λελιημένοσ. προθυμούμενος· η ἐπιθυμῶν. παρὰ τὸ μένος. η παρὰ τὸ λίαν τεθραμμένος. η ε στι ῥῆμα λῶ, τὸ θέλω καὶ προθυμοῦμαι· ἐκ τούτου λιλῶ καὶ κατὰ παραγωγὴν λιλαίω. ἐξ ου καὶ τὸ λιλαίεται. τοῦ λιλῶ ὁ παρακείμενος λελίληκα, ὁ παθητικὸς λελίλημαι, ἡ μετοχὴ ὁ λελιλημένος, καὶ ἀποβολῇ τοῦ λ λελιημένος. Λελιμμένοσ. ὁ ἐπιθυμῶν. ἀπὸ τοῦ λίπτω, τὸ ἐπιθυμῶ. λελημμένος δὲ ὁ κρατηθεὶς, ¯η. Λελάχωσι. θάψωσιν. η ἀντὶ τοῦ σκάψωσιν. Λελαχώσ. τυχών. λαχών. Λελέξεται. ἀντὶ τοῦ λεχθήσεται. Λελυμασμένοσ. βεβλαμμένος. ἀπὸ τοῦ λύμη, ἡ βλάβη, λυμαίνω, καὶ λελύμαγκα, λελύμαμlambda.1301 μαι, καὶ λελυμαμμένος, καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς ς λελυμασμένος. †Λενῶ. τὸ λυποῦμαι.† Λέξασ. εἰπών. Λεπρωθέντεσ. μιανθέντες. Λεύσω. τὸ βλέπω. Λεύω. λιθάζω. Λεσχηνεύω. φλυαρῶ. Λεαίνω. τὸ ὁμαλίζω. καὶ λειαίνω. Λείβω. τὸ στάζω καὶ τὸ σπένδω. Λειανέων. ὁμαλὸν ποιήσων. Λειήνασ. ὁμαλίσας. Λειποδρανέω. ἀσθενῶ, λειποθυμῶ. Λειποτακτεῖ. τὴν τάξιν καταλιμπάνει. κυρίως δὲ ἐπὶ στρατιωτῶν φευγοπολέμων. Λειτουργεῖν. τὸ ὑπηρετεῖν. παρὰ τὸ λήϊτον, ο ἐστι τὸ δημόσιον. ἀπὸ ου ν τοῦ ε ργον καὶ λήϊτον ληϊτουργεῖν, καὶ κατὰ συστολὴν τοῦ ¯η εἰς ¯ε λεϊτουργεῖν, καὶ κατὰ συναίρεσιν τοῦ ¯ε καὶ ¯ι λειτουργεῖν. Λειφαιμεῖ. αἱμοῤῥεῖ. Λέκτο. ἠρίθμησεν. Ομηρος· –λέκτο δ' ἀριθμόν. καὶ λέγω τὸ ἀριθμῶ. ἐν δ' ἡμέας πρώτους λέγε–. lambda.1302 (Ἐπίρρημα.) Λεληθότωσ.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

λανθανόντως. Λελιημένωσ. ἐπιθυμητῶς. Λεοντηδόν. φοβερῶς· δίκην λέοντος. Λευρῶσ. ὁμαλῶς. Λεχρίωσ. πλαγίως. Τὸ Λ μετὰ τοῦ Η. (᾽Αρσενικόν.) Λήθαργοσ. ὁ ἐπιλήσμων. †Λῆθοσ. ο νομα κύριον.† Ληϊβοτήρ. ὁ α γριος χοῖρος. Ληϊστόσ. ὁ ἐκ λείας, ο ἐστι λαφύρων, κτητός. Λήϊνοσ. υ μνος. καὶ λήναιος Διόνυσος. Λήπτησ. ὁ λαμβάνων. Ληπτόσ. κρατητός. Λητόϊοσ. κύριον. Λητοΐδησ. ὁ᾽Απόλλων. ὡς ἀπὸ τῆς Λητοῦς. Λῆροσ. ἡ φλυαρία. Λῃστήσ. ἀπὸ τοῦ ληΐζω, τὸ πραιδεύω, γέγονε ληϊστὴς, καὶ κατὰ συναίρεσιν λῃστής. †Λῃστειρῶν. λῃστρικῶν.† lambda.1303 Ληναιών. ᾽Ιαννουάριος μήν.῾Ησίοδος ο ψιμον η γουν ψεκτόν· μῆνα δὲ ληναιῶνα κάκ' η ματα βούδορα πάντα. Ληγουρία .... Ληθαίη. ο ρος. (Θηλυκόν.) Λήθη. ἡ λάθησις. καὶ ληθεδὼν, ληθεδῶνος. †Ληθότησ. ἡ λησμοσύνη.† Ληΐσ. ἡ λαφυραγωγία. ἐκ νηῶν αὐταῖσιν ἀπείρονα ληΐδα κούραις. λεία ἡ λαφυραγωγία καὶ ἐν διαιρέσει ληΐς. τὸ δὲ λεία, οι μαι, παρὰ τὸ λάβω, τὸ ἀπολαύω. λέγονται δὲ καὶ ληϊάδες καὶ ληΐτιδες. αὐτὰρ ληϊάδεσσι δορυκτήταις περιαύων– εἰλαπίνῃσι μέλποντο ληΐτιδες. Ληϊβοτείρησ. ο νομα ἐπίθετον. γέγονε παρὰ τὸ βοτὴρ βότειρα· ὡς πατὴρ πάτειρα, καὶ μήτηρ μήτειρα. lambda.1304 †Ληκύθη. πόλις.† Λήκυθοσ. ἐλαιοδόχον ἀγγεῖον η λαγύνιον. λάχυτός τις ου σα. η παρὰ τὸ κύτος τις ου σα, ἡ μέγα κύτος ε χουσα. λήκυθος καὶ ἐπὶ ἀρσενικοῦ. Λήμη. λευκὸν ὑγρὸν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ συναγόμενον. ο πέρ ἐστιν ἡ τζίμβλα. †Λημνία γῆ καὶ γυνή. λιμνεία δὲ, ἡ λίμνευσις, ¯ι.† Λῆμνοσ. ο νομα νήσου. Ληνίσ. ἡ μέθη. Ληνόσ. παρὰ τὸ λεαίνω, τὸ λεπτύνω, λεανῶ, λεανὸς καὶ ληνός. Λήξεωσ. καταπαύσεως, κληρονομίας. Λητή. ο νομα πόλεως. †Λητώ. ἡ νύξ.† Λήθη. μνήμης ε ξοδος καὶ ἐκβολή. Λητώ. παρὰ τὸ λήθω, τὸ λανθάνω· ἐπιληστικὴ γὰρ τῶν κακῶν ἡ θεὸς, ὡς Ελληνες μυθολογοῦσιν. lambda.1305 *Λήδα. κύριον.* †Λήδανον. εὐῶδες φυτόν.† (Οὐδέτερον.) Ληδάριον. ει δος ἱματίου. Ληθεδανὸν φάρμακον. τὸ λήθην ἐμποιοῦν. Λήθαιον υ δωρ. ἐπιληστικὸν καὶ λήθιον πόμα. Ληΐδιον. τριβώνιον εὐτελὲς η χλανίδιον παλαιόν. Λήϊον. χωράφιον· η σιτοφόρον πεδίον. Ληϊστόν. τὸ ἐκ λείας κτητόν. Ληκύθιον. †ῥογίον.† ἐλαιοδόχον α γγος η α λλό τι. Λῆμμα. τὸ δῶρον· τὸ φρόνημα· τὸ κέρδος· τὸ κράτημα. Λήμματα. προβλήματα η πορίσματα· καὶ τόπους καὶ ἀφορμὰς τῶν ἐπιχειρημάτων τῶν εἰς ἑτέραν κατασκευήν. lambda.1306 Λημμάτιον. ο περ ει ληπται πρὸς κατασκευὴν τινὸς ὡς ὁμολογούμενον. Λήμνια κακά. ἀπὸ γυναικὸς τινὸς κακῆς ου σης ἀπὸ τῆς Λήμνου νήσου. Λήναιον. ἑορτὴ Διονυσιακή. Λήδιον. ε σθημα. τοῦ Ψελλοῦ· λευρὸν τὸ λεῖον καὶ πλατύ· λήδιον ε σθημά τι. Λῆμμα. ἡ προφητεία. τοῦ Θεολόγου· τὸ κατὰ Νενευῒ λῆμμα δημοσιεύει. (῾Ρῆμα.) Λήγω. τὸ παύω. λίγω δὲ, τὸ ὑμνῶ, ι. Λήβω. τὸ λαμβάνω. λείβω δὲ, τὸ στάζω καὶ σπένδω, δίφθογγον. Λήθω. τὸ λανθάνω καὶ ληθαργῶ. Ληΐζει. αἰχμαλωτίζει. ἁρπάζει, λαφυραγωγεῖ. †Λημῶ. τὸ τζιμβλῶ.† lambda.1307 Λήσεται. ἐπιλάθοι. Ληΐσατο. ἐκ λείας κατέλιπεν. Ομηρος· –ου ς μοι ληΐσατο δῖος᾽Οδυσσεύς. Τὸ Λ μετὰ τοῦ Ι. (᾽Αρσενικόν.) Λιάμαθοι. οἱ αἰπόλοι. ἀπὸ τοῦ ει ναι λίαν ἀμαθεῖς. Λίβανον. δένδρον η καὶ ο ρος ου τως καλούμενον. λίβανος δὲ ει ρηται, οἱονεὶ ὁ λειβόμενος καὶ σπενδόμενος. δοκοῦσι γὰρ αὐτὸν οἱ᾽Ιουδαῖοι ο λον ει ναι πνεῦμα καὶ θεόν. ἀνωφανὲς γάρ ἐστιν· ο θεν καὶ αὐτὸν σέβονται. λίβανον δὲ καὶ θηλυκῶς ευ ρηται παρ' Εὐριπίδῃ· –Συρίας δ' ὡς λιβάνου καρπός. καὶ Πίνδαρος· αι τε τὰν χλωρὰν λίβανον ξανθὰ δάκρυα θυμιᾶται. Λίβυεσ. οἱ τὴν δύσιν οἰκοῦντες Φράγγοι. lambda.1308 Λίβελλοσ. ε κδοτος, ἡ αἰτία τῆς ὑποθέσεως. Λίγειρ. ο νομα ποταμοῦ. Λιγύσ. ἡδύς· ὀξύς· γλυκύς. Λιθόλευστοσ. ὁ λιθόβλητος. Λιθουργόσ. ὁ λιθοκόπος η ὁ λιθογλύπτης. Λικνοειδήσ. ῥυπαρός. Λιμητανέων. ἐθνικόν. Λιμόσ. παρὰ τὸ λείπω. ὁ γὰρ λιμὸς λεῖψις ἐστὶ τῶν ἐπιτηδείων. ἡ παράδοσις ε χει τὸ ι. ω φειλε δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεσθαι. καὶ φησὶν ὁ Τρύφων, ο τι συνέπαθε ἡ φωνὴ τῷ σημαινομένῳ· ἐπειδὴ γὰρ ε νδειαν τινὰ σημαίνει, φημὶ δὴ τῶν ἐπιτηδείων, τούτου χάριν καὶ ε νδειαν φωνήεντος ἀνεδέξατο. ὁ δὲ᾽Απολλώνιος διὰ τοῦ ι, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

λιμπάνω. ἰστέον δὲ, ο τι παρ' ᾿Αθηναίοις ἀρσενικῶς λέγεται ὁ λιμός· παρὰ τοῖς Δωριεῦσι δὲ θηλυκῶς ἡ λιμός. πειράσασθε δὲ τᾶς λιμοῦ κακῶς. lambda.1309 Λῖνον. τὸ δίκτυον. Λιπερνήτησ. ἐνδεὴς, πτωχός· η ὁ ἁλιεύς.῾ Ηρωδιανὸς λέγει τὸν πρότερον πλούσιον, υ στερον δὲ πένητα, παρὰ τὸ λείπεσθαι ἐρνέων η γουν φυτῶν. Λίροσ. ὁ ἀναιδής. παρὰ τὸ λίαν ὁρᾷν. η λιρός. Λίσ. ὁ λέων. παρὰ τὸ λιαρόν. ε νθερμον γὰρ τὸ ζῶον. Λίταργοσ. ὁ ἀργός. λίταργον κύνα. παρὰ τὸ λίαν ἀργὸν η ταχὺν ει ναι. Λιτόεισ. κύριον. Λιτόσ. ὁ εὐτελής· ὁ πένης, ὁ δημότης, ὁ ἐκ λιτανείας ζῶν, η ὁ ἐπὶ γῆς κοιμώμενος. Λίχνοσ. ὁ λαίμαργος. ἀπὸ τοῦ λίαν χαίνειν, ο ἐστιν ἐπιθυμεῖν. Λιχανόσ. ὁ δεύτερος δάκτυλος. παρὰ τὸ λίαν χαίνειν ἀπὸ τοῦ πρώτου. Λίψ. ὁ α νεμος. η η ττα. καὶ ἡ λιβάς. ἀμφότερα δὲ παρὰ τὸ λείβω γέγονε. τὰ εἰς ψ lambda.1310 λήγοντα ἀποστρέφονται τὴν ὀξεῖαν τάσιν τῆς διφθόγγου, η γουν τὸ γράφεσθαι δίφθογγα. οι ον αἰθίοψ, αἰγίλιψ, σκνὶψ σκνιφὸς καὶ σκνιπὸς, νὶψ νιβὸς, ο νομα κρήνης. ου τως ου ν καὶ λὶψ διὰ τοῦ ι. λέγεται δὲ ὁ α νεμος, καθὰ λείπει ὁ η λιος. (Θηλυκόν.) Λιαρή. ἡ ὁμαλή. διὰ τοῦ ι. λιαρὴ γὰρ ὑπὸ κνέφας ἠμάτιοι. Λιβάσ. ὁ σταλαγμός. Λιβρή. ἡ σκοτεινὴ νύξ. ἀπὸ τοῦ λίαν ἐρεβενή. η παρὰ τὸ λίαν βαίνειν. Λιβύη. χώρα ἐν βορείοις μέρεσι κειμένη. ἀπὸ τῆς λιβάδος· ε στι γὰρ ἐλλιπὴς ὑετῶν. Λιγνύσ. ἡ κνίσσα· η ἡ ἀνάδοσις τοῦ πυρός. λέγει δὲ τὸν ἀπὸ τῶν ἐλαιωδῶν καιομένων καπνόν. ἀπὸ τοῦ λίαν ἱκνεῖσθαι. αἰθάλη δὲ ὁ τοῦ ἀσβέστου καπνός. lambda.1311 Λίνδοσ. χώρα ἐν τῇ῾ Ρόδῳ, η καὶ νῆσος. Λιπάρεωσ. τῆς ἐν Σικελίᾳ νήσου. Λισσή. ὁμαλή. παρὰ τὸ λίαν ι ση ει ναι. καὶ λισσὸν τὸ ὁμαλόν. Λιτή. εὐτελής. καὶ ἡ παράκλησις. (Οὐδέτερον.) Λιαρόν. θερμὸν, χλιαρὸν, προσηνές. παρὰ τὸ λῶ, τὸ θέλω, λαρόν. ὡς νῶ ναρὸν, λῶ λαρὸν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι λιαρόν. η ἱλαρὸν, καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν λιαρόν. Λιβάνιον ο ρος. τοῦ Λιβάνου. Λίβοσ. τὸ δάκρυον. Λίβυρνον. πλοῖον πολεμικόν. Λιγυρόν. ὀξὺ, ἡδύτατον. Λιγύριον. ο νομα λίθου. Λιγυστικόν. πέλαγος. Λίκνον. τὸ πτύον. Λίλαιον· Λίλαντον· Λιλύβαιον. ὀνόματα τόπων. lambda.1312 Λινόν. τὸ ε ριον. ἀπὸ τῆς λειότητος. η λεπτὸν υ φασμα. λινὸν ε λεγον ἀπὸ τοῦ λίαν νενῆσθαι. καὶ λίνειον ε σθημα. Λίσφη. τὰ ἰσχία παρ' ᾿Αττικοῖς. παρὰ τὸ λείπειν αὐτὰ σαρκῶν. δύναται δὲ καὶ λέσφη ει ναι κατὰ τὴν ὀσφύν. Λίστρον. τὸ ξύστρον. –λίστροισιν ἐοικότα– ἀπὸ τοῦ λίαν στορεννύειν δι' αὐτῶν τὴν ὑποκειμένην υ λην. Λίτα. καταπετάσματα, η λεπτὰ περιβόλαια. –λίτα πετάσαντες–. Λίτυον. ἡ βακτηρία. (῾Ρῆμα.) Λιάζω. τὸ ἐκκλίνω. καὶ λιασθείς. τὸ θέμα λιάζω, παρὰ τὸ ἀλῶ, τὸ πλανῶ καὶ ἐκκλίνω. ἀλῶ ου ν ἀλίζω καὶ μεταθέσει τοῦ ¯λ λιάζω. Λιθοδικτῶ. λίθοις βάλλω. lambda.1313 Λικμῶ. τὸ διασκορπίζω. καὶ λικμᾶν, καὶ λικμώντων, ο ἐστι διαπτυϊζόντων. διὰ τὸ λίαν καμεῖν. Λιλαίω. τὸ ἐπιθυμῶ. προθυμοῦμαι. Λιμπάνω. ἀπὸ γὰρ τοῦ λείπω λιμπάνω. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ¯α¯ν¯ω, εἰ μὲν πλεονάζει τὸ ¯ν, συστέλλει τὴν ἀρχὴν, οι ον λήθω λανθάνω, πείθω πανθάνω· ου τως ου ν καὶ λείπω λιμπάνω· εἰ δὲ μὴ πλεονάζει τὸ ν, φυλάσσει τὴν ἀρχὴν, οι ον λήθω ληθάνω, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ· ληθάνει, ο σσ' ε παθεν– αυ ξω αὐξάνω. Λιπαρεῖν. παρακαλεῖν. παρὰ τὸ λίαν παρεῖναι. Λίπτω. τὸ ἐπιθυμῶ. Λιπόμενοσ. ὁ ἀπολειφθείς. λειπόμενος δὲ ὁ ἀπολιμπανόμενος, δίφθογγον. Λιπώμενος δὲ, ὁ λιπαρῶν, ι καὶ μέγα. Λίποιτο. καταλειφθείη. Λιστρεύω. τὸ ξύω. lambda.1314 Λίσσομαι. ἱκετεύω, παρακαλῶ, δυσωπῶ. Λιτάζομαι. δέομαι· παρακαλῶ. Λιχμώμενοσ. ἀντὶ τοῦ λείχων. καὶ λιχμάζω. Λικριφίσ. εἰς πλάγιον. παρὰ τὸ λέχριον, τὸ πλάγιον. οἱονεὶ λεκριφὶς καὶ τροπῇ λικριφίς. Τὸ Λ μετὰ τοῦ Ο. (᾿Αρσενικόν.) Λοβόσ. ὁ μετὰ τῆς πιμελῆς νεφρός· η τὰ α κρα τῶν ω των. †ἐφ' ω ν τὰ ἐνώτια.† Λογοποιῶν. πλαττόντων ψευδεῖς λόγους. Λογικόσ. ο στις μετὰ λόγου πράττει. οι ον γραμματικὸς, ῥήτωρ. Λογγῶνεσ. οἱ ἐπὶ τῶν λιμένων τρητοὶ λίθοι, ἐν οι ς ἐξαρτῶσι τὰ σχοινία τῶν νεῶν. τοὺς δὲ τοιούτους λίθους καὶ λογγάσια ε λεγον. Λόγος τριχῶς ει ρηται. λόγος ἐνούσιος, ὁ θεὸς λόγος· λόγος ἐνδιάθετος, ὁ τῶν ἀγγέλων· καὶ lambda.1315 ὁ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ διανοίᾳ λαλῶν.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσης του.

λόγος καὶ ὁ προφορικὸς τῆς γλώττης. λόγος δὲ ει ρηται ἐκ τοῦ λέγειν. λόγος ἐστὶν α γγελος νοήματος ἐς φῶς ἐκφέρων τὸ νοηθέν. ε στι δὲ καὶ πεζῆς λέξεως σύνθεσις, διανοίας ἀπηρτισμένης. λόγος ὁ οὐσιωδῶς ἀεὶ τῷ πατρὶ συμπαρών. καὶ ὁ μὲν ἀκούει οὐσιώδης, ὁ δὲ ἐνδιάθετος. λόγος ὁ μὲν ἐν τῇ διανοίᾳ, ἐνδιάθετος λεγόμενος, λέγεται συμπλοκὴ νοημάτων ἐν ψυχῇ· ὁ δὲ ἐν τῇ προφορᾷ καὶ χρήσει ῥεῦμα ἀπὸ διανοίας ἐκπεμπόμενον μετὰ φωνῆς· η ε μφασις διανοίας μετὰ ῥημάτων καὶ ὀνομάτων. Λόγος, καὶ ἡ φροντίσ. †λέγεται καὶ ὁ τραπεζητικὸς, καὶ ὁ γεωμετρικὸς, καὶ ὁ ἐκ λημμάτων καὶ ἐπιφορᾶς, οι ον· ἡμέρα ἐστὶ φῶς, ε στι τοῦτο λῆμμα.† Λογισμόσ. κίνησις ψυχῆς περί τι. λογισμός ἐστι τὸ πρῶτον ἐν τῇ διανοίᾳ ἀνελθὸν νόημα. λογισμός ἐστιν ἀόρατος κίνησις καὶ ταραχὴ πράγματος. λογισμός ἐστιν ἡ ποιὰ τοῦ διαλογισμοῦ κίνησις. λογισμὸς δαιμονιώδης ἐστὶν εἰκὼν αἰσθητῶν πραγμάτων συνισταμένη κατὰ διάνοιαν, μεθ' η ς ὁ νοῦς κινούμενος ἐμπαθῶς λέγει η πράττει τι ἀνόμως ἐν τῷ κρυπτῷ πρὸς τὸ μορφούμενον ει δωλον ἐκ διαδοχῆς ὑπ' αὐτοῦ. ἐπιλογισμὸς δὲ ἐστὶν ἐναντίον λογισμοῦ. Λοιγόσ. ὁ ο λεθρος. Λοιμόσ. νόσος μεταδοτικὴ η φθορά. κυρίως δὲ λοιμὸς ὁ ἐπὶ κακίᾳ πολύς. †η ὁ κακὸς δικαστής.† lambda.1316 Λοίσθιοσ. ὁ ε σχατος. καὶ λοῖσθος καὶ λοίσθιον. οἱ μὲν παρὰ τὸ ο λισθος καθ' ὑπερβιβασμὸν τοῦ λ, λοῖσθος, λοίσθιος, οι ον ἐξολισθήσας καὶ ἐμποδισθείς. η παρὰ τὴν λαίστην, ο σημαίνει τὴν λοιδορίαν καὶ αἰσχύνην, λαῖσθος καὶ λοῖσθος. οι ον· λοῖσθος ἀνὴρ ω ριστος ε χει μώνυχας ι ππους. Λολλιανόσ. κύριον. Λουκιλλιανόσ. κύριον. Λουδεμπιστήσ. ὁ α ρχων τῶν παιγνιδίων. λοῦδα γὰρ τὰ παίγνια παρὰ῾Ρωμαίοις. Λόφοσ. υ ψος γῆς καὶ ἐπανάστημα. Λοχαγοῖσ. στρατηγοῖς, ταξιάρχαις. Λοχίτησ. ὁ ἐνεδρεύων. τὰ ἀπὸ τῆς εἰς ¯ο¯ς διὰ τοῦ ¯ι¯τ¯η¯ς γινόμενα διὰ τοῦ ¯ι γράφεται, οι ον· τόπος τοπίτης, λόχος λοχίτης. Λόχοσ. ἡ ἐνέδρα. ἀπὸ τοῦ τοὺς ἐπιλέκτους εἰς τοῦτο εὐθετεῖν. η ἀπὸ τοῦ λέξασθαι· καὶ γὰρ οἱ τοιοῦτοι ἐπίλεκτοι διεκρίνοντο εἰς τὰς ἐνέδρας. Λόχοσ. τὸ ε γκρυμα. Λουτήρ. παρὰ τὸ λούω, λούσω, λέλουκα, λέλουσμαι, λέλουσαι, λέλουσται, λουστὴρ καὶ λουτήρ. (Θηλυκόν.) Λογάσ. ἐκλεκτὴ, φρόνιμος. Λογίαι. καρποφορίαι. ἐκλογαί. Λογικὴν τερθρείαν. ῥητορικὴν φλυαρίαν. Λοιβή. ἡ σπονδή. ἡ θυσία. lambda.1317 Λοιδορία. ἡ ἐν φανερῷ κακηγορία η λαθραία μέμψις. παρὰ τὸ λοιμὸς λοιμορία καὶ λοιδορία. η παρὰ τὸ βάλλειν τοὺς λόγους ὡς δόρατα. Λοίμη. ἡ φθορά. λύμη δὲ ἡ βλάβη, ψιλόν. †Λοισθία. ἡ ἐσχάτη.† Λοισθώνη. θρασεῖα. Λοπάσ. ἡ χύτρα. Λόρδωσις. ἐμπρόσθιον κύρτωμα. υ βωσις δὲ, τὸ μετὰ τὴν κεφαλὴν πρὸ τῆς ῥάχεως πάθος. κύρτωσις δὲ τὸ μέσον τῆς ῥάχεως. Λουκόλεια. τόπος. Λουκερία. τόπος. Λουκρητία. χώρα. Λοφία. ὑψηλὸς τόπος. Λόχμη. σύμφυτος τόπος. Λοχεία. ἡ ἐπὶ τῷ τόκῳ ὠδίς. Λόχησισ. ἡ ἐνέδρα. Λογία. ἡ συλλογὴ παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ· καὶ τὸ ἐκ πολλῶν συνεισφερόμενον. λέγει δὲ τὴν ἐλεημοσύνην. περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους, ὡς διέταξα ταῖς ἐκκλησίαις. lambda.1318 (Οὐδέτερον.) Λογεῖον. τὸ μαντεῖον καὶ τὸ σχολεῖον. λόγιον δὲ, ὁ λόγος, ι. †Λογίστρια. ὀλοθρεύτρια.† Λογύδριον. ὁ μικρὸς λόγος. Λοίγιον. ὀλέθριον. Λοίσθιον. ε σχατον. Λοιβεῖον. ἐν ω αἱ θυσίαι γίνονται. Λοιπόν. τὸ ἐπίλοιπον. παρὰ τὸ λείπω λοιπὸς, ὡς λείβω λοιβὸς, καὶ ἀμείβω ἀμοιβή. καὶ ἐξ αὐτοῦ τὸ οὐδέτερον λοιπόν. λοιπὸν καὶ ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦτο. †Λοῦδα. τὰ παίγνια παρὰ῾Ρωμαίοις.† †Λοπαίδια. ο ργανον.† Λουτρά. τὰ εἰς λύσιν α γοντα τῆς ἀκαθαρσίας· καὶ γὰρ λῦμα καλεῖται ὁ ῥύπος. Λοφεῖον. ἡ θήκη τῆς περικεφαλαίας. καὶ λοφήϊον. Λορδόν. συγκεκαμμένον. τοῦ Ψελλοῦ· λέγανον τὸ καπύριον, λορδὸν συγκεκαμμένον. (῾Ρῆμα.) Λογίζειν. λογαριάζειν. lambda.1319 Λόγισαι. σκέψαι. Λογιεῖται. διαλογισθήσεται. Λοφίζω. λόφον καὶ υ ψος ποιῶ. λωφῶ δὲ, τὸ παύω, μέγα. †Λοιεῦσαι. θάψαι.† †Λοπεύειν. θάπτειν.† †Λοπίξαι. λαμπρύναι.† †Λοπῶντα. λεπιζόμενα.† Λοχεύουσι. γεννῶσι. Λοχῶντεσ. ἐνεδρεύοντες. Λοχίζω. τάσσω εἰς λόχον α νδρας. λόχος γὰρ καὶ λόχησις ἡ ἐνέδρα. λοχῶ δὲ αὐτὸς ἐγώ. Λοεσσάμεναι. ἀντὶ τοῦ λουσάμεναι. κατὰ διάλυσιν τῆς ¯ο¯υ. λοεσσαμένη,

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

λοεσσάμεναι. lambda.1320 Τὸ Λ μετὰ τοῦ Υ. (Ἀρσενικόν.) Λύβας· Λύβαστος· Λυβήρ. ὀνόματα κύρια. Λυγδηνόσ. ἀπὸ Λύγδης. Λυγρόσ. ὁ χαλεπὸς η ἀσθενής. Λυγαῖοσ. σκοτεινός. λυγαῖος δὲ η ν ὁ τόπος αὐτοῖς. Λυβρόσ. Λυκάβασ. ὁ ἐνιαυτός. ἐκ μεταφορᾶς τῶν λύκων τῶν βαινόντων κατὰ οὐράν. Λυκόζειοι. ε θνος. Λυμεών. ὁ βλαπτικός. lambda.1321 Λυρῳδόσ. ὁ μετὰ λύρας ᾳ δων καὶ ψάλλων. ληρῳδὸς δὲ, ὁ φλύαρος, ¯η. Λύχνουσ λέγουσιν οἱ Ἀθηναῖοι· λύχνα δὲ Ἰακῶς λέγεται. παρὰ τὸ λύειν τὸ νύχος η τοι τὸ σκότος, λύνυχος καὶ λύχνος. Λυγδάμησ. κύριον. καὶ κλίνεται Λυγδάμους. (Θηλυκόν.) †Λύαι. στάσεις· διαφοραί.† Λύγξ. ο τε μὲν τὸ πάθος, διὰ τοῦ γ κλίνεται, ἐξ ου καὶ τὸ ἀνελυγγίασεν· ο τε δὲ τὸ ζῶον, διὰ τοῦ κ, λυκός. Καλλίμαχος· κρέα λυκὸς ε ταμνε. καὶ λὺξ, λυγὸς, ἡ ῥάβδος. Λύγδη. ο νομα τόπου. Λυδία καὶ Λυκαονία καὶ Λυκαρνία. ὀνόματα χωρῶν. Λυκέα. ἀγὼν ἐν Ῥώμῃ. σύνηθες δὲ αὐτοῖς ε παθλον δορὰν διδόναι. †Λυκέθη. ο νομα κύριον.† Λυκώρεια. πόλις. Λύμη. ἡ βλάβη. ἀπὸ τοῦ λύω. λοίμη δὲ, ἡ φθορὰ, δίφθογγον. Λυρνησσόσ. πόλις. †Λύρα ἐστὶν ἱστὸς διὰ νεύρων ἐσκευασμένοσ.† Λυρῳδία. ἡ τῆς λύρας ᾠδή. ληρῳδία δὲ, ἡ φλυαρία, η. lambda.1322 Λυπρά. λυπηρὰ, μοχθηρά. Λυπρόγεωσ. ἡ μοχθηρὰ καὶ λυπηρὰ γῆ. Λύπη. διάθεσις ἡδονῶν ἐστερημένη. η λύπη ἐστὶν ε νδεια ὀρέξεως· ο ρεξις δέ ἐστι τοῦ ἐπιθυμητικοῦ μέρους τῆς ψυχῆς κίνησις· ἐπιθυμητικὸν δέ ἐστι τὸ θελητικόν· ω στε τὴν λύπην τὴν ἐπαινετὴν ὁ Χριστὸς ἐν τῷ θελητικῷ μέρει τῆς ψυχῆς ἑκουσίως ἐδέξατο. λύπη γὰρ κατὰ τὸ λυποῦν ει ρηται. τοίνυν ἐν ἀληθείᾳ ἐλυπεῖτο ὁ Χριστὸς τὴν ἀπώλειαν τῶν Ἰουδαίων καὶ τοῦ Ἰούδα καὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ, η ν ἐδάκρυσεν ἐν ἀληθινῇ αἰσθήσει ψυχῆς λυπούμενος καὶ δεικνὺς τὸ φύσει φιλάνθρωπον. Λύσσα καὶ λύττα. ἡ μανία. Λύπη. στέρησις ἐπιθυμίας. (Οὐδέτερον.) †Λυαῖα. παύσιμα.† Λυγίσμασιν. ἐπικάμψεσι. συγκλάσμασι. Λυγρόν. χαλεπὸν, ἀσθενές. Λύγοσ. τὸ σκότος. οὐδέτερον. ευ ρον τοῦτο καὶ λυγός. ἀπὸ τοῦ λύειν τὴν αὐγήν. καὶ τὸ κατακρύπτεσθαι ὑπολυγίζεσθαι ε λεον. σημαίνει δὲ καὶ φυτόν. Λύδιον. μέλος. Λύθρον. τὸ μετὰ κόνεως αι μα. lambda.1323 Λύκιον τέρασ. τὸ τοῦ λύκου. λύκειον δὲ δῶμα, δίφθογγον. Λύκειον. πόλις Θετταλίας, ε νθα λύκος ἐπιὼν τοῖς τῆς πόλεως βουσὶν ἀπελιθώθη. γράφεται δὲ διὰ διφθόγγου τῷ λόγῳ τοῦ λάγειον. Λυκόφωσ. τινὲς τὸ σκοτεινὸν λέγουσιν, οι ον λυγαῖον, διαλελυμένον φῶς. η αὐγὴ διαλυθεῖσα. η τὸ μετέχον τοῦ σκότους καὶ φωτός. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν λύκων, οι τινες τὸ μὲν κάτω μέρος τὸ πρὸς τῷ δέρματι λευκὸν ε χουσι, τὸ δὲ α νω, μέλαν. Λύματα. καθάρματα. η καὶ αἱ τῆς γαστρὸς εἰς ἀφεδρῶνα ἐκκρίσεις. Λυπρόν. λυπηρὸν, μοχθηρόν. Λυπινάριον. ει δος ὀσπρίου, α καὶ θέρμια λέγομεν. Λυσιτελέσ. συμφέρον. ὠφέλιμον. Λυσσῶδεσ. μανικόν. Λύτρα. δῶρα ἐπὶ ἐλευθερίᾳ αἰχμαλώτων διδόμενα. Λυχνίον. ὁ λύχνος. λυχνεῖον δὲ ὁ τόπος τοῦ λύχνου, διὰ διφθόγγου. Λυγίζω. διασείω. †Λυγίσασθαι. κρυβῆναι.† Λυδίζω. τὰ τῶν Λυδῶν φρονῶ. Λυμαίνεται. βλάπτει. lambda.1324 Λῦντο. ἐλύθησαν. Λυπῶ. τὸ θλίβω. Λυσσῶντες καὶ λυττῶντεσ. οἱ μαινόμενοι. Τὸ Λ μετὰ τοῦ Ω. (Ἀρσενικόν.) Λωγήρυχοσ. κύριον. Λωποδύτησ. ὁ τῶν ἱματίων κλέπτης. λώπη γὰρ τὸ ἱμάτιον. Λῷστοσ. ὁ φίλος. Λῶτοσ. ἱμάτιον. Λωτοφάγοι. ε θνος. Λωτόσ. τὸ γλυκοκάλαμον. η βοτάνη εὐωδεστάτη, η ν ε νιοι μυρόλωτον κικλήσκουσι. Λώταξ. ὁ ληστής. η ὁ πόρνος. η ὁ μύρα ἀλειφόμενος. η ὁ καταδαπανῶν ἐν τοῖς αἰσχροῖς τὸν βίον αὐτοῦ, ὡς ὁ πόρνος καὶ ὁ ἀνδρόγυνος. η ὁ αὐλητής. Λῶοσ. κύριον. καὶ ο νομα μηνός. (Θηλυκόν.) Λώβη. ἡ βλάβη καὶ ἡ υ βρις. ἡ ἐπὶ τῷ κακῷ περιβόητος. η ἀπὸ τοῦ λοβὸς, ο σημαίνει τὰ α κρα τῶν ὠτῶν. –εὐτρήτοισι λοβοῖσιν– οἱ γὰρ παλαιοὶ τοὺς ε ν τισιν ἀτοπήμασιν ἁλόντας ἐνυβρίζοντες, τὰ α κρα τῶν ὠτῶν ἀπέτεlambda.1325 μνον. η ἀπὸ τοῦ λαβὴ, ο σημαίνει τὸ ξίφος η τὴν βλάβην, λώβη. Λωβεία. ἡ νόσος. †Λωγή. ἡ τῆς καλάμης ἀναλογή.† Λώλια. κύριον. Λώπη. τὸ ἱμάτιον. †Λωτοβοσκόσ. ἡ Θρᾴκη. ἡ Αι γυπτος.† Λωτοδάμη. κύριον. (Οὐδέτερον.) Λωγάνιον. μέρος τοῦ σώματος. Λώϊον. κρεῖσσον,

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

βέλτιον. τὰ εἰς ¯ω¯ν καθαρὰ δισύλλαβα συγκριτικὰ διφθόγγῳ παραλήγεται, οἱον πλείων, μείων, ῥᾴων, λῴων. καὶ τὰ μὲν δύο ἐκφωνοῦσι τὸ ¯ι, οἱον πλείων, μείων· τὰ δὲ δύο, οἱον ῥᾴων, λῴων, ου . γίνεται δὲ παρὰ τὸ λῶ, τὸ θέλω. ὁ γὰρ νοεῖ τις ἑαυτῷ συμφέρον, τοῦτο καὶ θέλει. Λῶον. τὸ κρεῖττον· τὸ συμφέρον· τὸ βέλτιον. Λῶμα. τὸ εἰς τὸ κατώτατον μέρος τοῦ ἱματίου ἐπίβλημα. ἐκ βύσσου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου. lambda.1326 †Λώπισμα. τὸ ἀπάνθημα.† lambda.1326 (῾Ρῆμα.) Λωβάω, λωβῶ. τὸ βλάπτω. †Λωγεῖ. μαίνεται.† †Λωλῶ. σῦκον μετὰ γιγάρτων κόπτω.† †Λωπεύειν. θάπτειν.† †Λωπίζειν. ἀποδύειν· η τὸ κείρειν.† Λώπτω. τὸ πηδῶ. Λωτεῦντα. ἀνθοῦντα. τὰ λωτὸν ε χοντα. ἀπὸ τοῦ λωτόεντα γίνεται ὑπερβιβασμῷ λωτέοντα καὶ κράσει δωρικῇ τοῦ ¯ε¯ο εἰς τὴν ¯ε¯υ δίφθογγον λωτεῦντα. εἰ γὰρ ἀπὸ τοῦ λωτόεντα η ν, ω φειλεν ει ναι λωτοῦντα. †Λωτῶ. τὸ αὐλῶ.† Λωφήσαντοσ. †ἀναπαυσαμένου· ἡσυχάσαντος.† λωφήσει. καὶ λωφῶ, τὸ παύω. τειρόμενοι καμάτῳ μετελώφεον. σημαίνει τὸ παύω. μετενήνεκται ἡ λέξις ἀπὸ τῶν τὰ φορτικὰ τιθεμένων. mu.1327 Μ. Τὸ Μ μετὰ τοῦ Α. (᾿Αρσενικόν.) Μαγίστερ. κατὰ῾Ρωμαίους διδάσκαλε. Μαθητήσ. ὁ τοῦ διδασκάλου τὰ μαθήματα ἐπιποθῶν. παρὰ τὸ μήθω, τὸ μανθάνω. μαθητὴν καὶ φοιτητὴν λέγει Σόλων, οὐ γνώριμον. †Μαιμάχησ. ὁ ὑβριστής.† †Μαιτάλιμνοσ. ὁ ἐν Αργει ποταμός.† Μακάριοσ. ὁ πάντοτε ἐν ἀγαθοῖς ω ν, τοῦτο δὲ ὁ θεός. Μακάρων. ἁγίων, τῶν μὴ πεπτωκότων ὑπὸ κῆρα. Μακαρίται. οἱ ἀποθανόντες. οἱ η δη τὸ μῆκος ἐπιλαμβανόμενοι, οἱ μήκιστοι. ο θεν καὶ μακραίων ὁ τύμβος, ὁ εἰς μακρόν. Μαλθακόσ. ὁ τρυφερός. Μαλακόσ. ὁ ἀναπεπτωκὼς, ὁ νοσερὸς, ὁ ἀσελγής. mu.1328 Μαμωνᾶσ. τὰ χρήματα ἑρμηνεύεται. η ὁ α δικος ὑπὲρ τὴν χρείαν συναγόμενος πλοῦτος. Μανδύασ. ει δος ἱματίου, καὶ τὸ τῶν μοναχῶν παλλίον. Μανασσῆσ. κύριον. ου τος α παντα τὸν λαὸν εἰδωλολατρεῖν ἠνάγκασεν, καὶ τὸν μέγαν῾Ησαΐαν ξυλίνῳ διεῖλε πρίονι. ἑρμηνεύεται δὲ λήθη η ἀπομάθησις. Μάντισ. παρὰ τὸ μῶ, τὸ ζητῶ· ζητητικὸς γὰρ ὁ μάντις. οὐ γὰρ παρὰ τὴν μανίαν, ω ς τινες ὑπέλαβον. διὸ καὶ ὁ Ομηρος τὸν μάντιν ευ φρονα λέγει· ο ς φιν εὐφρονέων ἀγορήσατο–. Μανικόσ. παρὰ τὸ μαίνω μανὸς, καὶ τὸ κτητικὸν μανικός. †Μαγέβ. νότου η μεσημβρίας.† Μαζουρώθ. ἀστὴρ ου τω καλούμενος. mu.1329 Μάρσιπποσ. ὁ ἐν αὐτῷ πάντα μάρπτων καὶ συνέχων. Μαραναθά. ὁ κύριος η κει η η λθεν, η η ξει η ε ρχεται. Μάργοσ. ὁ α φρων καὶ ἀνόητος καὶ μαινόμενος. παρὰ τὸ μὴ καὶ τὸ ἀργός. η ὁ λίαν ἀνόητος καὶ ἀμύητος καὶ μὴ ἐνεργός. Μαργίτησ. ὁ ἀνόητος. ἀπὸ τοῦ μάργος μαργίτης, ὡς μέσος μεσίτης. †Μάσσων. ὁ μείζων. καὶ ο νομα ποταμοῦ.† Μαστιγίασ. ὁ μαστιζόμενος δοῦλος. ὡς ἀπὸ τοῦ δράκοντος δρακοντίας, ου τως μάστιγος μαστιγίας. Μαστροπόσ. πορνοβοσκὸς η μαυλιστής. μαστροπὸς καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ. ε στι δὲ παρὰ τὸ ¯μ¯α καὶ τοὺς τρόπους, οἱονεὶ ἡ δοκοῦσα μητρὸς τρόπους ε χειν. Μασώβ. τὸ θυσιαστήριον. Μαραναθά. τοῦτο οὐ τῶν῾Εβραίων τινὲς ὑπέλαβον, ἀλλὰ τῆς Σύρων ει ναι φωνῆς. ἑρμηνεύεται δὲ, ὁ Κύριος η λθε. τέθεικε δὲ τὴν λέξιν ὁ ᾿Απόστολος καταστέλλων τὴν ὀφρὺν τῶν Κορινθίων καὶ διδάσκων, ὡς οὐ παιδεύσεως, ἀλλὰ πίστεως αὐτοῖς χρεία. mu.1330 (Θηλυκόν.) Μαγάσ. σανὶς τετράγωνος, ὑπόκυφος, δεχομένη ἐφ' ἑαυτῆς τὰς τῆς κιθάρας νευρὰς καὶ ἀποτελοῦσα τὸν φθόγγον. Μαγγανεία. ἡ μηχανή· ἡ γοητεία· η ποικιλία ἐκ διαφόρων ὀψαρτυτικῶν κεκαρυκευμένη. Μαγεία. ἐπίκλησις δαιμόνων. Μαγνῆτισ. ἡ τὸν σίδηρον ε λκουσα λίθος· η καὶ σιδηρῖτις καλεῖται, καὶ῾Ηράκλεια καὶ Λυδία. ἐμφερὴς γάρ ἐστι τὴν χροίαν ἀργῷ καὶ ἀκαθάρτῳ σιδήρῳ.῾Ηράκλεια διὰ τὸ καρτερὸν καὶ ἀνάλωτον καὶ ἰσχυρὸν τῆς ὁλκῆς· η μᾶλλον διότι περὶ῾Ηράκλειαν τὴν ἐν Πόντῳ πρῶτον ἐφάνη· οἱ δὲ περὶ τὴν ἐν Θρᾴκῃ. Μαγνῆτις δὲ, ο τι, ω ς φασιν, Μάγνητες α νδρες λιθοφόροι ευ ρον αὐτὴν καὶ τὴν ἐνέργειαν, η ν ε χει, ἐπέδειξαν. Μάζα. πᾶσα ἀρτώδης βρῶσις ὑγρῷ τινὶ μεμιγμένη μάζα ει ρηται. παρὰ τὸ μάσσω, μάζα, τροπῇ τῶν δύο ¯ς¯σ εἰς ¯ζ, Δωρικῶς. η παρὰ τὸ μῶ, τὸ ζητῶ, γίνεται παράγωγον μάζα, ἐξ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ου καὶ μαστὸς, ο ν ζητοῦσιν οἱ παῖδες. Μαγίσ. ἡ τράπεζα, ε νθα τὰ μεμαγμένα. Μάκτρα. ἐν ῃ ε μασσον. κάρδοπον δὲ Ἀττικῶς. Μακροθυμία. πέψις λύπης. mu.1331 Μακαριότησ. περίληψις πάντων τῶν κατὰ τὸ ἀγαθὸν νοουμένων. Μακρηγορία. ἡ μακρὰ διάλεξις. Μαλακία. νόσος ὀλιγοστὴ καὶ ἀρχὴν ε χουσα, καὶ οι ον καταχαυνώσασα τὸ σῶμα. η ἀνωμαλία τοῦ σώματος πρόσκαιρος. Μάλη. ἡ μασχάλη. Μαλάκα. πόλις Ἰταλίας. †Μαλία. ο νομα ο ρους.† Μάκρισ. πόλις ἐγγὺς Κυζίκου. Μακρὰ συλλαβή. ἡ ε χουσα μακρὸν φωνῆεν μηκυνόμενον, η μίαν τῶν διφθόγγων. κατὰ ὀκτὼ δὲ τρόπους γίνεται ἡ μακρὰ συλλαβή. φύσει μὲν τρεῖς· θέσει δὲ πέντε. οι ον η ρως μακρόν. διατί; κατὰ τὸν πρῶτον κανόνα, τὸν φύσει, η τὸν θέσει. τὸν φύσει. τὸν τί λέγοντα. η ο ταν ε χῃ ε ν τι τῶν διχρόνων κατ' ε κτασιν παραλαμβανόμενον. οι ον· Αρης, Αι ας. τὸ ¯α¯ι μακρὸν διατί; κατὰ τὸν κανόνα τὸν τρίτον. τὸν φύσει η τὸν θέσει. τὸν φύσει. τὸν τί λέγοντα. η ο ταν ε χῃ μίαν τῶν διφθόγγων. οι ον Αι ας. mu.1332 Μανία. χολή. μανία καὶ ἡ ἀραίωσις καὶ ἡ χαυνότης τῶν φρενῶν. μανὸν γὰρ ε λεγον τὸ ἀραιόν. Αἰσχύλος· ἐν μανοστήμοις πέπλοις. τουτέστιν ἀραιοῖς. ἀραιὸν δὲ τὸ ἀσθενές. κατὰ τοὐναντίον δὲ καλεῖται ἀγχίνους παρὰ τὸ πεπυκνωμένας ε χειν τὰς φρένας καὶ συνεχεῖς. Μαλάχη. ει δος βοτάνης. †Μαρίλη. ἡ θερμὴ σποδός.† Μαρμαρυγή. ἡ λαμπηδών. παρὰ τὸ μαρμαίρω, τὸ λάμπω. Μαρτυρίασ. νόμος μήτε ἐθελοντὰς πρὸς τοὺς ἀγῶνας χωρεῖν φειδοῖ τῶν διωκόντων, καὶ τῶν ἀσθενεστέρων μήτε παρόντας ἀναδύεσθαι. τὸ μὲν γὰρ θράσους ἐστὶ, τὸ δὲ ἀνδρίας. †Μάρεια. χώρα, καὶ ποταμὸς, καὶ λίμνη.† †Μαρώνεια. πόλις.† Μανδραγόρα. βοτάνη ὑπνωτικὴ ει δος ε χουσα ἀνθρώπου. Μάσθλη. ὁ μεμαλαγμένος λῶρος. παρὰ τὸ μάσσω, τὸ μαλάσσω. η , ὡς Ἡρωδιανὸς, ἀπὸ τοῦ ἱμάσσω. mu.1333 Μάστι. τῇ μάστιγι. κατὰ ἀποκοπήν. ε στι δὲ δοτική· μάστιν δὲ αἰτιατική. Μάστι δ' αἰὲν ε λαυνεν. Η, καὶ ἐφ' ἱππείην μάστιν βάλεν. Ματαιότησ. πρᾶγμα ἀνόητον, η ἀδιανόητον, η βουλὴ ἀνυπόστατος, πέρας οὐκ ε χουσα. η καθόλου τὸ ἐπὶ παντὶ λυσιτελοῦντι ἀνύπαρκτον. †Ματαίασ. λοιδορίας.† Μαχλάσ. ἡ πόρνη. Μαῖα. ἡ βοηθοῦσα ταῖς γυναιξὶ ταῖς τικτούσαις. †Μαψαύρασ. στόμους.† Μαινάσ. ἡ πόρνη. Ματαιότησ. ἡ φθορά. καὶ ὁ Ἀπόστολος· τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη οὐχ ἑκοῦσα. Μακεδονία. η ς μητρόπολις ἡ Θεσσαλονίκη. τοὺς ἐν ο λῃ τῇ Μακεδονίᾳ. (Οὐδέτερον.) Μαανά. τοῦτο τί ἐστι; Σύρων δὲ ἡ γλῶσσα. Μακάριον. αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν, πρὸς ο πᾶν ἀφορᾷ καὶ ου πάντα ἐφίεται. Μακαριστόν. κυρίως ἡ θεότης. Μαζονομεῖον. ἐν ῳ ἡ μάζα φυρᾶται. η ξύλιmu.1334 νον πινάκιον καὶ κανοῦν. ου τως Ωρος ὁ Μιλήσιος. Μάγγανον. παρὰ τὸ μαγγανεύω. τοῦτο παρὰ τὸ α γω, α γανον, καὶ μάγγανον. Μάλευρον. τὸ α λευρον καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ μάλευρον. μίγδα μάλευρον. Μάλειον. ο ρος. καὶ Μαλειάων ὀρῶν διὰ τῆς ει διφθόγγου, τῷ λόγῳ τῶν διὰ τοῦ ¯ε¯ι¯α προπαροξυτόνων. Μανόν. ἀραιόν. βραχέως λέγουσι. Τηλεκλείδης ἀντὶ τοῦ ἀκριβὲς, η ὀρθὸν, η ἀσφαλὲς, η πυκνόν. Πλάτων· καὶ ταῦτα μανάκις τῆς ἡμέρας. ἀντὶ τοῦ μυριάκις. Μανιάκιον. τὸ τοῦ ἱματίου περιστόμιον. Μανίφυλλον. ἀραιόφυλλον. μανὸν γὰρ τὸ ἀραιόν. ου τως Ωρος ὁ Θηβαῖος. Μακεδανόν. ὑψηλόν. Μαρτύριον. ὁ ε λεγχος, ἡ κατηγορία, ἡ κατάκρισις. ὡς ἐν τῷ εὐαγγελίῳ· εἰς μαρτύριον πᾶσι τοῖς ε θνεσιν· οἱ γὰρ πιστεύσαντες καταμαρτυροῦσι τῶν μὴ πιστευσάντων. σημαίνει καὶ ε τερον. Μαρσίππιον. τὸ †θυλάκιον η τὸ† σακούλλιον. mu.1335 Μασώβ. τὸ θυσιαστήριον. Ματρύλειον. τόπος, ἐν ῳ μαστροποὶ διατρίβουσι. ματέρας δὲ ἐκάλουν οἱ Δωριεῖς τοὺς μαστροποὺς ἐπευφημιζόμενοι. ε νιοι ματρυλεῖον γράφουσι καὶ μαστρυλλεῖον. Μαφόριον. τὸ τῆς κεφαλῆς περίβλημα. †Μαχαιροδιαίνιον.† †Μάψαρ. ὀχύρωμα.† Μαιάνδριον. πεδίον καὶ υ δωρ. Μαίωτρον. τὸ ευ ρεμα. †Μαΐτιν.† Μαρτύριον. τὸ κήρυγμα. παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ· καθὼς τὸ μαρτύριον Χριστοῦ ἐβεβαιώθη ὑμῖν. η καὶ τὸν θάνατον η τὸν σταυρόν. καταγγέλλω ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ θεοῦ. θάνατον γὰρ περιήει κηρύσσων Χριστοῦ·

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

διὸ μαρτύριον αὐτὸ καλεῖ. mu.1336 †Μαίμω. τὸ ἐνεργῶς κινῶ.† †Μαιμῶ. ἐπιθυμῶ.† †Μαίω. τὸ ἑλίσσω.† Μαγνεύειν. τὸ μίσγειν. Μακκοῶ. μωραίνω, ἀνοηταίνω. παρὰ τὸ κοῶ, τὸ νοῶ. η παρὰ τὸ ἀκκῶ.᾽Ακκὼ γὰρ γυνὴ γέγονεν ἐπὶ μωρίᾳ διαβαλλομένη. †Μαλακισθείσ. ἐνδούς· χαυνωθείς.† Μαλάσσω. ἀλλάσσω καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯μ μαλάσσω· πᾶν γὰρ τὸ μαλασσόμενον ἀλλάσσεται. Μαλακιεῖν. τοὺς ὑπὸ κρύους κεκμηκότας λέγουσι καὶ συνεσπασμένους. Μανείην. χολωθείην. Μαπέειν. καταλαβεῖν. ἀπὸ τοῦ μάρπτω. Μάρψαι. καταλαβεῖν. κυρίως τὸ ταῖς χερσὶ συλλαβεῖν· μάρη γὰρ ε λεγον τὰς χεῖρας. ε νθεν τὸ εὐχερὲς εὐμαρές. mu.1337 Μαργῶσα. μαινομένη. Μαργαίνῃ. ἀντὶ τοῦ μαίνῃ. Μαρνάμενοι. ἀντὶ τοῦ μαχόμενοι. ἀπὸ τοῦ μαρνῶ, δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων. μάρνημι, ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς μάρναμαι. τὸ δὲ μαρνῶ, ὡς οι μαι, μαργῶ καὶ μαρνῶ. ἐοίκασι γὰρ τοῖς μαινομένοις οἱ μαχόμενοι. Μαρμαίρω. καταυγάζω, λάμπω. Μαραίνω. παρὰ τὸ α ρης, ο σημαίνει τὸν σίδηρον, ἀραίνω καὶ μαραίνω. Μάσσει. φυρᾷ, ζυμοῖ, μαλάσσει. καὶ μάσσω τὸ σπογγίζω. ἀπὸ τοῦ ¯μ¯α καὶ τοῦ α σσον, τὸ ἐγγύς· οἱ γὰρ ἐφαπτόμενοι σπογγίζειν α σσον καὶ ἐγγὺς γίνονται. ἐκ τούτου τοῦ μάσσω πλεονασμῷ τῆς ¯α¯λ συλλαβῆς μαλάσσω, ὡς κύδιμος, κυδάλιμος. Μαστεύειν. ζητεῖν. Ματῆσαι. τὸ ματαιοπραγῆσαι. παρὰ τὸ μάτην, ματῶ, ματήσω. Μαυροῦσιν. ἀφανίζουσι. παρὰ τὸ μαίρω, τὸ λάμπω, μαυρῶ, τουτέστι κατὰ ἀντίφρασιν. η παρὰ τὸ ἀμαυρῶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ α. Μαιεύειν. τὸ βοηθεῖν ταῖς τικτούσαις, η τὸ μαμμεύειν. Μαιμάσσει. σφύζει. προθυμεῖται. καὶ μαιμῶ, mu.1338 τὸ προθυμοῦμαι. ε στι μῶ τὸ προθυμοῦμαι καὶ διπλασιασμῷ μαμῶ καὶ μαιμῶ. ἐκ δὲ τοῦ †μῶ γίνεται† μαίω, τὸ ζητῶ. οι ον· μαιομένη κευθμῶνα–. Μαχλῶσαν. πορνεύουσαν. Μακαρίζειν. μακαρισμός ἐστιν ἡ κορυφὴ τῶν ἀγαθῶν. Ματαιάζειν. μάταιον λέγεται, ο ταν ο νομα μὲν ῃ , πρᾶγμα δὲ μὴ ῃ . οι ον· ο νομα μὲν πλούτου, πρᾶγμα δὲ οὐδαμῶς. καὶ μένει τὸ †ο νομα† ψιλόν. (᾽Επίῤῥημα.) Μάλα. ἀντὶ τοῦ πάνυ καὶ λίαν. καὶ μάλιστα. Μᾶλλον. περισσότερον, πλέον. Μάτην. ἀντὶ τοῦ ματαίως. ἀπὸ τοῦ θηλυκοῦ εἰς ἐπίῤῥημα. Στησίχορος· μάτας εἰπών. Μαψιδίωσ. ματαίως. καὶ μὰψ ἀντὶ τοῦ ματαίως. Τὸ Μ μετὰ τοῦ Ε. (᾽Αρσενικόν.) Μέγασ. παρὰ τὸ μήγας· ὁ μὴ ω ν ἐν τῇ γῇ, ἀλλ' ὑπερέχων αὐτῆς. Μέγας κόσμος. ὁ α νθρωπος. mu.1339 Μεγαλόφρων. ὁ μεγαλόψυχος. Μεγάλαυχοσ. ὁ ὑψηλόφρων. Μεγαλήτορα. μεγαλόψυχον. Μεγαλοφυοῦσ. μεγαλόφρονος. Μέδοντεσ. οἱ βασιλεῖς. ο θεν καὶ μέδω τὸ βασιλεύω. παρὰ τὸ μήδω, τὸ βουλεύω, μέδω. οι ς εὐβουλίας δεῖ, ο θεν καὶ βουληφόροι λέγονται. †Μεδεόσ. ο νομα κύριον.† Μελαμπύγου. μελανοκώλου. *ου πω μελαμπύγῳ τετύχηκας.* Μελεδωνόσ. ὁ φροντιστής. ἀπὸ τοῦ μέλω, τὸ φροντίζω. Μελχισεδέκ. ἑρμηνεύεται ἱερεὺς τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου. Μέλεοσ. α θλιος· μάταιος. –μελέη δέ τοι ε πλετ' ἀϋτή. παρὰ τὸ λῶ, τὸ θέλω, καὶ ἰωνικῶς λεὸς, καὶ μήλεος, ο ν μὴ θέλομεν· οὐδεὶς γὰρ θέλει τὸν μάταιον· ει τα συστολῇ τοῦ ¯η εἰς ¯ε μέλεος. Ω μέλεοι, μὴ τλῆτε πάρεξ ἐμὰ θέσφατα βῆναι ῾Ρήβαν ὠκυρόην ποταμὸν ἀκτήν τε μέλαιναν. ποταμός ἐστιν ὁ῾Ρήβας πλησίον τῆς Βιθυνίας, παρ' ῳ ἀκτή ἐστι μέλαινα. mu.1340 Μεμψίμοιροσ. ὁ μεμφόμενος τὸ ἀγαθὸν, ὁ φιλεγκλήμων. Μεθωναῖος καὶ Μεθυμναῖοσ. τοπικά. Μεγαρεῖσ. ἐθνικόν. Μελιτηνόσ. τοπικόν. Μενεπόλεμοσ. ἀπὸ τοῦ μένειν καὶ καρτερεῖν ἐν τῷ πολέμῳ. Μενέχαρμος καὶ μενεχάρμησ. καρτερικός· ὑπομονητικός· πολεμικὸς ἐν τῇ μάχῃ. χάρμη γὰρ ἡ μάχη. Μενέλεωσ. τὰ εἰς ¯ω¯ς σύνθετα εἰ μὲν κοινὰ εἰσὶ τῷ γένει, τὴν τῶν ἁπλῶν φυλάσσει κλίσιν, οι ον ἱδρὼς, ἱδρῶτος· εἰ δὲ ἀττικὰ εἰσὶν, ἀποβολῇ τοῦ ς ποιοῦσι τὴν γενικήν· Μενέλεως, Μενέλεω, ἀνάπλεως, ἀνάπλεω, καὶ τὰ ο μοια. Μεσέγγυοσ. ἐγγυητής. †μεσίτης.† †Μέσαβοσ. ὁ μέσον δύο βοῶν.† Μεσίτησ. ὁ μεσάζων. τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ¯ο¯ς διὰ τοῦ ¯ι¯τ¯η¯ς γινόμενα διὰ τοῦ ¯ι γράφονται· οι ον τόπος τοπίτης, μέσος μεσίτης. Μέσοσ. παρὰ τὸ μετέχειν ἰσότητος, η τοῦ ε σω. Μεσσήνιοι. τοπικόν. mu.1341 Μεσσίασ. ὁ κεχρισμένος καὶ ἠλειμμένος. λέγει δὲ τὸν

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

Χριστόν. μεσὰ γὰρ τὸ ε λαιον η τοι τὸ χρίσμα ἑρμηνεύεται. Μεστόσ. ὁ πλήρης. ε στιν ἐῶ, τὸ πληρῶ, ἐστὸς καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ μεστός. Μέροπεσ. οἱ α νθρωποι. διὰ τὸ ε χειν τὴν ο πα καὶ τὴν φωνὴν μεμερισμένην. Μετεωρολέσχησ. ὁ τὰ μετέωρα καὶ ὑπὲρ ἑαυτὸν φλυαρῶν. Μετέωροσ. ὁ κοῦφος, καὶ εἰς υ ψος αἰρόμενος. καὶ μετεωρίζω ἐκ τοῦ ἀείρω, τροπῇ τοῦ ¯α εἰς ¯ο ὀείρω καὶ ἐν ὑπερθέσει τοῦ ἰῶτα ἐόρω, καὶ ἐκτάσει τοῦ ¯ο εἰς ¯ω ἐωρῶ καὶ μετεωρῶ καὶ μετεωρίζω. καὶ μετέωρον. Μετάρσιοσ. ὑψηλὸς, μετέωρος. Μετάβολοι. οἱ μεταπράται. Μέτοχοσ. κοινωνός. Μέτριοσ. ταπεινός· ἐπιεικής. Μετανάστην. φυγάδα, μέτοικον. ἀπὸ τοῦ νάσσω ὁ μέλλων νάσω, νένασμαι, νάστης, καὶ μετανάστης. οι ον· καί κεν ἐν Αργεϊ νάσσα μίαν πόλιν. Μετασχηματισμόσ. τῆς τοῦ θεωροῦντος θεωρίας μεταποίησις πρόσκαιρος, η ἐξ α λλου εἰς α λλο ἐν ἀληθείᾳ μεταποίησις. Μεσαιπόλιοσ. Μείζων. ω σπερ ἀπὸ τοῦ ταχὺς τάχιστος, ου τως καὶ παρὰ τὸ μέγας μέγιστος, καὶ ἐκεῖθεν μέσσων, ὡς ἀπὸ τοῦ τάχιστος θάσσων, καὶ τροπῇ αἰολικῇ τῶν δύο ςσ μέζων καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι μείζων. μείζονα πάντων. μείζονα mu.1342 πάντων οἱ λέγοντες ἁμαρτάνουσι. μέγιστος γὰρ χρὴ λέγειν πάντων. μείζονα δὲ τούτου τινός. Μείλιχος καὶ μειλίχιοσ. ὁ πρᾷος. καὶ πραϋντικός. παρὰ τὸ μέλι, ω ς τινες φασὶν, η ἀπὸ τοῦ μέλος, μέλικος, καὶ τροπῇ τοῦ ¯κ εἰς ¯χ καὶ ἀναβιβασμῷ τοῦ τόνου μέλιχος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι μείλιχος. Μείσ. ὁ μήν. Αἰολικῶς. μὴν γὰρ η ν, καὶ ἐτράπη τὸ ¯η Δωρικῶς εἰς τὴν ¯ε¯ι δίφθογγον. καὶ ἐπειδὴ τὰ εἰς ¯ν λήγοντα ἀρσενικὰ η θηλυκὰ οὐ θέλει ε χειν πρὸ τοῦ ¯ν δίφθογγον, οι ον σωλὴν, Πλάτων, ε τρεψε τὸ ν εἰς ς, καὶ γέγονε μείς. πρόσκειται ἀρσενικὸν καὶ θηλυκὸν διὰ τὰ οὐδέτερα· οι ον τὸ διπλοῦν, τὸ χρυσοῦν. ε στι δὲ καὶ α κλιτον. εἰ γὰρ ἐκλίνετο, μενὸς ει χεν ει ναι ἡ γενική. ὡς δὲ παρὰ τὸ ῥήσσω ῥηγμὶς, ου τω καὶ παρὰ τὸ μειῶ μεΐς· μακρῶς δὲ α μα καὶ ὀξυτόνως. παρὰ τὸ μειῶ δὲ ει ρηται, ο τι μειουμένης εἰς α κρον σελήνης πληροῦται καὶ ὁ μήν. †Μεῖστος. ὁ ἐλάττων. ἀπὸ τοῦ μείων, μεῖστος, ὡς πλείων, πλεῖστος· τῷ λόγῳ τῶν συγκριτικῶν.† Μείων. ὁ ἐλάττων. ἀπὸ τοῦ μικρὸς, η ἀπὸ τῆς μιᾶς. τῆς γὰρ μιᾶς οὐδέν ἐστιν ἐλαττότερον. η ἀπὸ τοῦ μέρους μερίων, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ¯ρ καὶ συναιρέσει τοῦ ¯ε καὶ ¯ι εἰς τὴν ¯ε¯ι δίφθογγον, μείων. Μελχισεδέκ. κύριον. ἑρμηνεύεται δὲ βασιλεὺς δικαιοσύνης. τὸ γὰρ μελχὰ βασιλεὺς, καὶ τὸ σεδὲκ δικαιοσύνη. Μειδίασ. κύριον. καὶ πονηρὸς Μειδίας. mu.1343 †Μέροψ. ὁ α νθρωπος, ὁ μεμερισμένην τὴν φωνὴν ε χων τῶν λοιπῶν ζώων.† (Θηλυκόν.) Μεγαλόνοια. ἡ μεγαλοφυΐα. Μεγαλοπρέπεια. φιλανθρωπία ψυχῆς μετὰ λόγου. Μεγαλοψυχία. ε ξις ψυχῆς τοῖς συμβαίνουσι λυπηροῖς μὴ κατολιγωροῦσα. Μεγαλοπρέπεια. ἀρετή ἐστι μεταδιδοῦσα ἐνεργείας μεγάλων πράξεων. Μεγαλαυχία. τὸ α ξιον ε χειν ἑαυτὸν ει ναι τιμῆς. Μεγαλουργία. ἡ μεγάλη ἐργασία. Μέθεξισ. κοινωνία. Μεθημοσύνη. ἡ ἀμέλεια. Μέθη. ἡ ἐκ πολλῆς οἰνώσεως. οι ον μετένεξις τοῦ ἡγεμονικοῦ. Μεθοδεία. τέχνη. Μέθοδος. ε ξις ὁδοποιητικὴ μετὰ λόγου. Μεθ' ἡμέραν. ἐν νυκτί. Μεδάνη. ο νομα πόλεως. Μελίαι. δόρατα. ἀπὸ μελίας δένδρου κατεσκευασμέναι. mu.1344 Μελίτη. νῆσος πλησίον᾽ Ιταλίας. Μελεδῶναι. αἱ φροντίδες. αἱ τὰ μέλη ε δουσαι. καὶ μελεδωνός. Μέλλησισ. ἡ βραδύτης. μέλισις δὲ ἡ κατακοπὴ τῶν κρεῶν, ι. Μελῳδία. ἡ ἡδυφωνία. Μέλαινα. τρία σημαίνει. τὰς συνετάς· –μένεος καὶ φρένες ἀμφιμέλαιναι. καὶ τὸ βαθύ· –ω στε κρήνη μελάνυδρος. καὶ τὴν σκοτεινήν· ε λκον νύκτα μέλαιναν–. Μέλισσαι. παρὰ τὸ μέλειν, τὸ φροντίζειν. οἰκονομικὸν γὰρ τὸ ζῶον καὶ ἐπιμελητικόν. η μήλιζα τὶς ου σα, ἡ πᾶσιν ἐφιζάνουσα τοῖς καρποῖς η γουν μήλοις. μῆλον γὰρ κατὰ πάντων ει ρηται τῶν καρπῶν, ο θεν καὶ πολύμηλος γῆ ἡ πολύκαρπος. Μέριμνα. παρὰ τὸ μερίζω μέριδα καὶ μέριμνα. ου τω῾ Ηρωδιανὸς ἐν ἐπιμερισμῷ. Μεριδαρχία. ἡ δεκαρχία. mu.1345 Μερικὴ οὐσία. λόγος μὴ γνωρίζων ἐν ἑαυτῷ τὴν διὰ τοῦ ο ντος υ παρξιν. η πρᾶγμα ἀνύπαρκτον. η λόγος α ναρθρος καὶ ἀσήμαντος. Μέρμιθοσ. ἡ σχοῖνος. Μεσαύλιοσ. ἡ κατὰ τὸν ἀγρὸν ε παυλις.᾽ Αττικῶς δὲ τὴν μέσην τοῦ πυλῶνος καὶ τῆς αὐλῆς· η τῆς

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἀνδρωνίτιδος καὶ γυναικωνίτιδος. Μεσημβρία. μεσημερία. συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ β μεσημβρία. η γουν τὸ μέσον τῆς ἡμέρας. Μεσέμβρεια δὲ χώρα, δίφθογγον. Μεσόδμη. ἡ μεσοδόμη κατὰ συγκοπήν. Μεσότητος ἐπίῤῥημα. οι ον ἀπὸ τοῦ φιλοσοφεῖν καὶ φιλοσόφου τὸ φιλοσόφως. Μετάνοια. γνησίως ἀπὸ πταίσματος ἐπὶ τὸ ἐναντίον ἀγαθὸν ἐπιστροφή. Μετακλίσεις. αἱ ῥοπαὶ, αἱ μεταθέσεις. Μετάγνωσις. ἡ μεταμέλεια. Μετάφρασις. ἑρμηνείας ἀλλοίωσις, τὴν αὐτὴν δὲ φυλάττουσα διάνοιαν. Μετ' ἐμφάσεωσ. μετὰ φανερώσεως. Μετοικεσίαν. αἰχμαλωσίαν. μετοικεσίαν Βαβυλῶνος ὁ' Απόστολος Ματθαῖος τὴν παντελῆ αἰχμαλωσίαν τῶν' Ιουδαίων φησὶν, η τις ἐν Βαβυλῶνι α χρι καὶ ἑβδομηκοστὸν ε τος παρετάθη· ἐπὶ Κύρου δὲ καὶ ᾿Αρταξέρξου ἐλύθη. Μετοχή. ἡ συνάφεια. Δαβίδ· η ς μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. ε στι δὲ καὶ ε τερον μετοχὴ, λέξις μετέχουσα τῆς τῶν ῥημάτων καὶ τῆς τῶν mu.1346 ὀνομάτων ἰδιότητος. καὶ μετέχει τοῦ μὲν ῥήματος διαθέσεις χρόνους καὶ συζυγίας· τοῦ δὲ ὀνόματος γένη, ει δη, σχήματα, ἀριθμοὺς, πτώσεις. διατί ἡ μετοχὴ ου τε πρόσωπα ου τε ἐγκλίσεις ε χει; ἐπειδὴ προσώπων ἐξέπεσε, προσώπων δὲ μὴ ο ντων ου τε ε γκλισις δύναται ει ναι. εἰ γὰρ θέλημα ψυχῆς ἐστὶν ἡ ε γκλισις, πῶς δύναται θέλημα ψυχῆς χωρὶς προσώπου ει ναι. Μειονεξία. ἡ μικρὰ δόσις. Μεῖραξ καὶ μειρακίσκη ἐπὶ θηλείας· μειράκιον δὲ καὶ μειρακίσκος ἐπὶ α ῤῥενος. λέγει δὲ τὴν ἀπὸ ἐτῶν πεντεκαίδεκα ε ως τῶν εἰκοσιδύο. παρὰ τὸ ει ρω, ο σημαίνει τὸ λέγω· ει ραξ καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ μείραξ, ἡ δυναμένη η δη λέγειν. κρεῖττον δὲ λέγειν αὐτὸ παρὰ τὸ ἱμείρω, ἱμείραξ καὶ μείραξ, ἡ τοιούτου χρόνου ου σα, ω στε καὶ ἐπιθυμεῖσθαι. Μεθοδείασ. ἐπιβουλὰς, ἐνέδρας, δόλους. ὁ᾿Απόστολος· πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου. Μεγαλοψυχία. ἐλευθεριότης, μεγαλοδωρία. ω τῆς μεγαλοψυχίας. (Οὐδέτερον.) Μεγαλώνυμον. τὸ μεγαλόδοξον. Μέγαρον. τὸ ὑπερῷον οι κημα. παρὰ τὸ μέγα, μεγαίρω, μέγαρον· ἐγκώμιον γὰρ οι κου τὸ μέγα καὶ α ξιον φθόνου. Μεγήρατα. μεγάλως ἐπέραστα. η ὑπερήφανα διὰ τὸ κάλλος. η μεγάλως ἐρίζοντα περὶ κάλmu.1347 λους. η πρὸς ου ς οὐ δύναταί τις ἐρίσαι. ἀλλὰ μετ' ἀλλήλων ἐρίζειν.῾Ησίοδος· –μεγήρατα τέκνα θεάων πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ–. †Μέγηρον. τὸ ἐπέραστον.† Μέδιμνον. τὸ μόδιον. η μέτρον ἀττικὸν γινόμενον μόδιοι ἑπτὰ η τοι τεσσαρακονταοκτὼ χοίνικες. Μέγιστον. ου μεῖζον οὐδέν. Μέθυ. ὁ οι νος. ἀπὸ τοῦ μεθείειν καὶ ἀμελεῖν ποιεῖν τὸν α νθρωπον τὸν αὐτὸν πίνοντα. Μέλαθρον. οι κημα. κυρίως δὲ τὸ μέσον τῆς στέγης ξύλον, ο καλοῦμεν ὑπότονον. ἀπὸ τοῦ μελαίνεσθαι ὑπὸ τοῦ καπνοῦ. Μέλαν. χρῶμα συγκριτικὸν ο ψεως, η γουν χρώματος, συνάγον τὴν ο ψιν. Μέλεον. μάταιον, α θλιον. Μέλη. η συνωνύμως ἀπὸ τοῦ μεμερίσθαι, μέρη καὶ μέλη, η ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μουσικῶν μελῶν, ἐπειδὴ παρ' ἐνίοις ἐδόκουν οἱ α νθρωποι μετὰ ἁρμονίας συνεστάναι. ου τω καὶ τὰ σώματα. ου τω Σωρανός. †Μεγαλλεῖον. ο νομα μύρου. ἀπὸ Μεγάλλου Σικελιώτου τοῦ εὑρόντος αὐτό.† mu.1348 Μέλοσ. ἡ σύγκρισις τοῦ ε πους, τὸ μεμερισμένον. η ἀπὸ τῆς τοῦ μέλιτος γλυκύτητος. Μελίγυον. πόμα τὶ Σκυθικὸν γινόμενον ἐκ μόνου μέλιτος μεθ' υ δατος, βοτάνης ἐμβαλλομένης. Μελίσσειον κηρίον. καὶ ἀπὸ μελισσείου κηρίου. Μέλπηθρον. τὸ παίγνιον. παρὰ τὸ μέλπω, τὸ παίζω. σημαίνει καὶ τὸ ὑμνῶ. Μενοεικέσ. ἀρεστὸν τῇ ψυχῇ. καὶ θυμῆρες καὶ προσηνές. παραμένει γὰρ, ο ἐστιν εἰκὸς καὶ ἀρεστὸν τῇ ψυχῇ. †Μένοσ. δύναμις· ὀργή.† Μέρμερα. τὰ μερίμνης α ξια. παρὰ τὸ μείρω, τὸ μερίζω. Μέρη. ἀπὸ τοῦ μερίζεσθαι, καὶ α λλο α λλου διαφέρειν συστατικὸν τοῦ ο λου σώματος. Μετόπωρον. ὁ μετὰ τὴν ὀπώραν καιρός. Μεταίχμιον. τόπος μεταξὺ δύο πολεμίων. αἰχμὴ γὰρ ἡ λόγχη. Μεταλητικόν. τὸ μεταδοτικόν. †Μετάλλειον. τὸ μύρον ε λεγον, ἀπό τινος Μετάλλου Σικελιώτου εὑρόντος αὐτοῦ τὴν κατασκευήν.† Μέταλλον καὶ μεταλλῶ. ἀπὸ τοῦ μεταλλᾷν ἐν αὐτῷ τὶ τὸ ου τω ζητεῖν ε λεγον. Μεταμάζιον. τὸ μεταξὺ τῶν μαζῶν. mu.1349 Μεταμώνια. μάταια. ἀνεμώνιος, ἀνεμώνια, τὰ ὑπὸ τῶν ἀνέμων ὀλούμενα. γίνεται καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ ¯ν εἰς ¯λ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἀνεμώλια. σημαίνει δὲ τὰ μάταια. Μετάφρενον. τὸ μεταξὺ τῶν δύο ω μων. ο τι ἐξόπισθεν τῶν φρενῶν ε γκειται. οἱονεὶ μετὰ τὰς φρένας. ο θεν καὶ Ομηρος· η μαρ ὑπὸ πραπίδων–. ο ἐστι τῶν φρενῶν. Μετουσιαστικόν. ο ἐστι τὸ μετέχον οὐσίας τινός. οι ον φῶς φωτεινὸς, σκότος σκοτεινός. Μέτριον. ταπεινόν. παρὰ τὸ μέσον ὑπάρχον ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως. Μέτρον. τινὲς τὸ κοῖλον, παρὰ τὸ μέσον ει ναι, τὰ δ' α λλα ἀπ' αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς λέγει· παρὰ τὸ ἀρῶ γίνεται μέτρον. Μεῖον. ε λαττον. μικρόν. Μειδίαμα. γέλως μικρός. παρὰ τὸ μείων γέγονεν· ὁ γὰρ μειδιῶν μείονι κέχρηται γέλωτι. Μειλίγματα. πραϋντικά. παρὰ τὸ μειλίσσω. ὁμοίως καὶ τὰ μείλια, ο ἐστι τὰ ἐξώπροικα. Μείλινον. τὸ ἀπὸ μελίας. γέγονε μελεΐνος καὶ mu.1350 κατὰ συγκοπὴν μέλινος καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ι μείλινος καὶ μείλινον. Μεσότοιχον. τὸ διάφραγμα. καὶ ὁ Ἀπόστολος· τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας. τὴν ε χθραν τὴν πρὸς θεόν τε καὶ ἡμῶν καὶ Ἰουδαίων λέγει. ποῖον δὲ μεσότοιχον ε λυσε τὴν ε χθραν; ἡ σὰρξ τοῦ Χριστοῦ. Μέλι. παρὰ τὸ μέλω, τὸ φροντίζω. (Ῥῆμα.) Μεγαίρει. φθονεῖ. παρὰ τὸ μέγας. οἱ γὰρ μεγάλοι φθονοῦνται, η διὰ πλοῦτον καὶ δόξαν, η δι' ἀρετήν. Μεγαλίζεο. ἐπαίρου. μὴ μεγαλίζεο τῇ διανοίᾳ δι' ὑπερηφανίας. Μεδοίατο. φροντίσαιεν. Μέδω. τὸ βασιλεύω. Μεθείσ. καταλείψας, ἐάσας. καὶ μέθες. †Μεθέμεν. συγχωρῆσαι.† Μεθήσειν. ἐάσαι. Μελδόμενοσ. τηκόμενος, καιόμενος. κυρίως δὲ μέλδειν τὸ ε δειν τὸ μέλι, οι ον μελέδειν καὶ μέλδειν κατὰ συγκοπήν. mu.1351 Μέλπω. ᾳ δω, ὑμνῶ. παρὰ τὸ τὰ μέλη η τοι τοὺς ῥυθμοὺς ε πειν, η γουν λέγειν. σημαίνει δὲ τὸ μέλπειν καὶ τὸ παίζειν καὶ τέρπεσθαι. καὶ μέλπηθρα, τὰ παίγνια, παρὰ τὸ μέλπω, τὸ παίζω. Μελετᾷ. γυμνάζεται, ἀσκεῖ. καὶ μελετῶ παρὰ τὸ μελέτη, τοῦτο παρὰ τὸ μέλι καὶ τὸ ἐτεὸν, τὸ ἀληθές· ο ἐστιν ἡ ἀληθινὴ γλυκύτης. η παρὰ τὸ μέλω, τὸ φροντίζω. τὰ γὰρ μαθήματα φροντίδος α ξια πολλῆς. Μελήσω. σπουδάσω. Μέλλει. ἀναβάλλεται, ὑπερτίθεται. Μεμαὼς καὶ μεμαυῖα. ἀπὸ τοῦ μῶ, μάσω, ἀφ' ου μεμάκασι καὶ ἀποβολῇ μεμάασιν. η ἀπὸ τοῦ μῶ, μήσω, μέμηκα, καὶ κατὰ συστολὴν τοῦ ¯η μέμακα, μεμαὼς, καὶ τὸ θηλυκὸν μεμαυῖα. ου τως πάντες λέγουσι. Μέμβλωκε. παραμένει. παρὰ τὸ μολῶ, μολήσω, μεμόληκα, ὡς νοῶ, νοήσω, νενόηκα, καὶ κατὰ συστολὴν μέμληκα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ β μέμβληκα, καὶ τροπῇ τοῦ ¯η εἰς ¯ω μέμβλωκα, ὡς παρώχηκα, παρώχωκα. Μεμετρέαται. ἀπὸ τοῦ μετρῶ, μετρήσω, μεμέτρηκα, μεμέτρημαι, μεμέτρηται, καὶ ἰακῶς mu.1352 μεμετρέαται. ὡς παρ' Ἱππώνακτι· ὁ μὲν ου ν βόσπορος καὶ ὁ πόντος, ου τως καὶ ὁ Ἑλλήσποντος κατὰ πάντά μοι μεμετρέαται. Μεμακυῖαι. μηκώμεναι. μήκη γὰρ ἡ τῶν αἰγῶν φωνή· βληχὴ δὲ ἡ τῶν προβάτων. ο θεν καὶ μηκάδες αἰγῶν. Μέμνω. ἀπὸ τοῦ μένω, κατὰ συγκοπὴν μνῶ καὶ μέμνηκα, ὁ μέλλων μνήσω, ὁ παρακείμενος μέμνηκα. μέμνω δὲ τὸ καρτερῶ. *καὶ μεμένηκα.* Μέμηλα. μέσος παρακείμενος ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ τοῦ μεμέληκα γέγονεν, ἀπὸ τοῦ μέλω ἐνεστῶτος, ο σημαίνει τὸ φροντίζω. Μεμνέῳτο. ἀντὶ τοῦ ἐπισκοποίη καὶ ἐπιμελοῖτο. προπαροξύνεται καὶ γράφεται σὺν τῷ ¯ι. Μεμορμένον. πεπρωμένον. Μέμυκεν. οι ον· μέμυκε δὲ γαῖα καὶ υ λη. εἰ μὲν ου ν σημαίνει τὸ η χον ἀποτελεῖν, ἀπὸ τοῦ μυκῶ περισπωμένως ἐστὶν, εἰ δὲ τὸ πεπιλῆσθαι καὶ συνεσφίχθαι, τὸ κρύος δηλοῖ. ο τι ἀπὸ τοῦ μύω ἐστίν. Μεμυκώσ. κρύψας, καμμύσας. mu.1353 Μεμύημαι. δεδίδαγμαι. καὶ μεμυημένος ὁ δεδιδαγμένος καὶ πεπειραμένος. Μέμονασ. προθυμῇ. ἀπὸ τοῦ μένω. ἀλλά γε πῶς μέμονας–. Μενεαίνων. προθυμῶν. ἀπὸ τοῦ μενῶ μεναίνω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ε μενεαίνω. Μενοινῶ. τὸ προθυμῶ. καὶ μενοινὴ, ἡ προθυμία. παρὰ τὸ μένω, τὸ προθυμοῦμαι, μενωνὴ καὶ τροπῇ τοῦ ¯ω εἰς τὴν ¯ο¯ι δίφθογγον μενοινή. ὡς παρὰ τὴν ἀγκῶνος γενικὴν ἀγκώνη καὶ ἀγκοίνη, ου τω μενωνὴ καὶ μενοινή. καὶ μενοινῶ ῥῆμα. Μερμαίρω. τὸ φροντίζω καὶ μεριμνῶ. καὶ μερμερίζειν. παρὰ τὸ μείρω, τὸ φροντίζω, γίνεται μέρος, μερίζω, καὶ διπλασιασμῷ μερμερίζω, καὶ τροπῇ τοῦ ¯ε εἰς ¯η μερμηρίζω. ὁ γὰρ φροντίζων μερίζεται τὴν γνώμην. Μεταλλῆσαι. πολυπραγμονῆσαι. καὶ μεταλλεύει ἀντὶ τοῦ μεταφέρει.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

Μεταμαθεῖν. ο ἐστι μεταγνῶναι. Μεταμφίσκεσθαι. τὴν ἐσθῆτα μετενδύεσθαι. Μεταχρωννύντεσ. ἀντὶ τοῦ μετασχηματίζοντες. Μεταλλάξαντεσ. ἀντὶ τοῦ μεταχωρήσαντες. Μεταποιοῦμαι. φροντίζω. Μεταπεσεῖν. τὸ ἀπὸ δόξης εἰς ἀτιμίαν πεσεῖν. η τὸ ἐναντίον. mu.1354 Μεταβαλών. μεταστρέψας· μεταποιήσας. Μεταναστεύου. ἀναχώρει. Μετασχηματίζει. ἀντὶ τοῦ μεταλλάττει. Μετατρέπεσθαι. ἀλλοιοῦσθαι. Μετενίσσετο. ἀντὶ τοῦ μετῆλθε. Μετεκίαθε. μετ' αὐτοὺς η λθεν. αι ψα δ' ὁ κρήνην μετεκίαθε– κίω, κιάθω, ὡς διώκω, διωκάθω. Μετεστείλατο. μετεπέμψατο. μετεκαλέσατο. Μετεωροπολεῖ. οὐράνια περισκοπεῖ. Μετέσχεν. ἐκοινώνησε. Μετοχετεύσασ. μεταγαγών. Μετοκλάζει. γονατίζει η μεταχωρεῖ. παρὰ τὸ ἐγκλᾷν καὶ κάμπτειν τὰ γόνατα. Μετεδίωξαν. διῆλθον. αἱ δὲ νῆες πολλοὺς μετεδίωξαν τόπους. Μετριοπαθεῖν. συγγινώσκειν. η ἐκ μέρους τὰ πάθη καταδέχεσθαι. Μεθορμίζεται. μετάγεται. Μειδιῶ. τὸ γελῶ μικρόν τι. παρὰ τὸ μείων γέγονεν. ὁ γὰρ μειδιῶν μείονι κέχρηται γέλωτι. Μειλίσσεται. τὸ καταπραΰνεται. Μειονεκτεῖ. τὸ η ττον φέρει. η τὸ ὀλίγον λαμβάνει. η τὸ μεῖον ε χει. παρὰ γὰρ τὸ μεῖον γέγονε. mu.1355 Μείρεται. μερίζεται. ἀπὸ τοῦ μέρος γίνεται μέρομαι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι μείρομαι, καὶ μείρεται. τὸ δὲ μείρεται ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμεῖται. ἀπὸ τοῦ ι μερος γίνεται ἱμέρω καὶ ἐκεῖθεν ἱμείρομαι, ἱμείρεται, καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν μείρεται. Μεταδῷ. ο πέρ τις ε λαβεν ἀπ' α λλου. ὡς καὶ ὁ᾽Απόστολος· ἱνατὶ μεταδῷ χάρισμα ὑμῖν πνευματικόν. τοῦτο δὲ λέγει, οὐκ ἐμὸν τὶ δώσω, ἀλλ' ο περ καὶ ἐγὼ ε λαβον. Μετασχηματίσει. μεταβαλεῖ. ᾽Απόστολος· ο ς μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν. (᾽Επίῤῥημα.) Μεγαροῖ. εἰς τὰ Μέγαρα. Μεγαλωστί. ἀντὶ τοῦ μεγάλως. Μεμελημένωσ. πεπονημένως. Μενοῦνγε. ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς. η τὸ ἀληθὲς λέγω ὑμῖν. Μέντοιγε. πλὴν διὰ τοῦτο, η ὁμοίως, η ε νεκεν τούτου. Μεσηγύσ. ἀντὶ τοῦ μεταξύ. η ἀντὶ τοῦ μέσον. Μεταξύ. ἐν τῷ μέσῳ. Τὸ Μ μετὰ τοῦ Η. (̓Αρσενικόν.) Μηδαμινόσ. ἀπὸ τοῦ μηδαμῶς ἐπιῤῥήματος, τοῦ ο ντος ἀπὸ τοῦ μηδαμὸς ὀνόματος, συγκείμενον ἀπὸ τῆς μὴ ἀπαγορεύσεως καὶ τοῦ δαμὸς τοῦ ἰσοδυναμοῦντος τῷ τις. mu.1356 Μῆδος καὶ Μῆδοι. ἐθνικά. Μηδισμόσ. ὁ τὰ τῶν Μήδων φρονῶν. Μηθυμναῖος καὶ Μηθωναῖοσ. τοπικά. †Μηκιστεύσ. ὁ῾Ηρακλῆς.† †Μηλασπαῖοι. ἐθνικόν.† Μηλοβοτήρ. ὁ τῶν προβάτων ποιμὴν, μῆλα γὰρ τὰ πρόβατα. Μηλιαυθμόσ. ἡ μάνδρα τῶν προβάτων. παρὰ τὸ μῆλα καὶ τὸ ἰαύω, ο σημαίνει τὸ κοιμῶμαι, γίνεται ἰαυθμὸς, ἡ κοίμησις, καὶ ἐν συνθέσει μηλιαυθμός. ὡς κλαίω, κλαυθμός. †Μήλων. ὁ῾Ηρακλῆς.† Μήν. χρόνος ἀπὸ συνόδου ἡλίου καὶ σελήνης ἐπὶ τὴν ἑξῆς σύνοδον. ὡς παρὰ τὸ κέφαλος κεφαλὴν, ου τω καὶ παρὰ τὸ μείω μειὴν καὶ κατὰ συγκοπὴν μήν. ἀφ' ου καὶ μήνη, ἡ σελήνη. Μῆνιγξ. ὁ τοῦ ἐγκεφάλου ὑμήν. διὰ τὸ μένειν ἐν αὐτῷ η ἐν αὐτῇ τὸν ἐγκέφαλον. λέγεται γὰρ καὶ θηλυκῶς. Μηναγύρτησ. ὁ καθ' ἡμέραν ὀχλαγωγίας ἀγείρων καὶ συναθροίζων, καὶ ψεύδη συῤῥάπτων. †Μηνίσκοσ. κόσμος χρυσοῦς περιτραχήλιος· τὸ καλούμενον μανιάκιον.† Μηρόσ. παρὰ τὸ μείρω, τὸ μερίζω, μερὸς καὶ μηρός. Μήστωρ. ὁ ἐπιστήμων. παρὰ τὸ μήδω, μήσω. ὁ δυνάμενος μήσασθαι. μήδω δὲ λέγει τὸ βουλεύομαι. Μητροπάτωρ. ὁ πάππος. mu.1357 Μήτρωσ. ὁ τῆς μητρὸς ἀδελφός. ο ς μήτρως η ν ῾Ιπποδάμοιο. Μηχανοῤῥάφοσ. ὁ κακὰ συῤῥάπτων καὶ τεχναζόμενος. Μηλάτησ. ὁ ποιμήν. Μητιέτα. βουλευτικώτατος.῾Ησίοδος· –ἐξείλετο μητιέτα Ζεύς. (Θηλυκόν.) Μηλωτή. τὸ τῶν προβάτων δέρμα. Μηλοσφαγίαι. θυσίαι προβάτων. Μηλάνθη καὶ μηλολόνθη. ει δη βοτανῶν. Μήλη. ἰατρικὸν ἐργαλεῖον. δι' η ς ψηλαφᾶται τὰ πονούμενα. μηλοῦν γὰρ τὸ ψηλαφᾷν λέγουσι. καὶ μήλωθρα τὰ πορφυρᾶ βάμματα. ου τω Σέλευκος. ὁ δὲ Ωρος ὁ Μιλήσιος παρὰ τὸ μήδω, ἡ πολλῶν κατὰ ἰατρικὴν ἐργάτις. Μηλυρίσ. ἡ α κρα. Μηχανοῤῥαφία. ἐπίνοια, η κατασκευὴ κακῶν. Μήκων. ει δος βοτάνης. παρὰ τὸ μῆκος μήκων. λέγει δὲ τὴν κωδέαν. †Μηλία. κόπρος.† †Μῃονία. ἡ Λυδία.† †Μηλίσ. χρῶμα.† Μήδεια. γυνή. Μηδία δὲ χώρα, ι. Μῆλοσ. νῆσος. Μῆνισ. ἡ ὀργὴ η χολὴ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἐπιμένουσα, ο ἐστι μνησικακία. ει ρηται δὲ παρὰ τὸ μένειν καὶ τῇ μνήμῃ παραδίδοσθαι. Μήνη. ἡ σελήνη. ἀπὸ τοῦ μὴ μένειν ἐν ταὐτῷ, ἀλλὰ ποτὲ μὲν μειοῦσθαι, ποτὲ δὲ αυ ξεσθαι. mu.1358 †Μηνοδώρα. Μητροδώρα.† Μήρινθοσ. σπαρτίον, σχοινίον. Μῆτισ. ἡ βουλή. Μήτηρ. ἡ μαστεύουσα τὰ πρὸς τροφὴν τοῖς κυηθεῖσιν. η ο τι μαστεύει καὶ ζητεῖ τὰ γεννηθέντα. Μήτρα. ἐπειδὴ μήτηρ ἐστὶ τοῦ γεννωμένου. ὡς παρὰ τὸ πατὴρ πάτρα, ου τω καὶ παρὰ τὸ μήτηρ μήτρα. Μηχανή. κατασκευή. οι μαι παρὰ τὸ μήδω, μήσω, μηχανή. ἐξ ου καὶ τὸ μηχανόωντο, ἀντὶ τοῦ ἐμηχανήσαντο καὶ κατεσκεύασαν. Μήτηρ. παρὰ τὸ μῶ, τὸ ζητῶ. ἡ ὑπὸ τῶν τέκνων ζητουμένη. τὸ ¯μ¯η ¯η, διατί; ἐκ τοῦ μῶ, μήσω μέλλοντος. τὰ μονοσύλλαβα διὰ τοῦ ¯η ε χουσι τὸν μέλλοντα. (Οὐδέτερον.) Μήδεα. τὰ βουλεύματα. παρὰ τὸ μήδω, τὸ βουλεύομαι. μήδεα δὲ, τὰ αἰδοῖα, παρὰ τὸ μέδειν καὶ α ρχειν τῆς γεννήσεως. Μῆκος καὶ μήκιστον. καὶ εὐμηκότατον. *παρὰ τὸ εἰς μῆκος ἐκτετάχθαι. λέγει δὲ τὸ* μακρότατον. Μῆλα. τὰ πρόβατα. οἱ μὲν φασὶν ἀπὸ τοῦ μηκᾶσθαι, ο περ ἀνάρμοστον. α λλοι δὲ ἀπὸ τοῦ μηλώδη καρπὸν ε δεσθαι. Ατταλος δὲ παρὰ τὸν μαλλόν. ἐγὼ δέ φημι, μᾶλλον ἀπὸ τοῦ μῆλα ὁ μαλλὸς ει ρηται. ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ μέλω, μέλομαι, γίνεται μῆλον καὶ μῆλα. ἐπιμελείας γὰρ ἠξίωνται. mu.1359 Μήλωθρα. τὰ πορφυρᾶ βάμματα. Μηλόν. ἀργόν· νωθρόν. Μηλόβοτον. τὸ καλῶς τρέφον τὰ πρόβατα. μηλόβοτον πεδίον διήλθομεν. Μήρυμα. τὸ ε λκυσμα. κυρίως δὲ τὸ ξαινόμενον. ἀπὸ δὲ τούτου σημαίνει καὶ τὸ κλώθω. ἀπὸ τοῦ τῆς ὑποστατικῆς ὑπάρξεως εἰς μεῖον καὶ ε λαττον ε λκεσθαι. οἱ δὲ μόρημα. ἐπειδὴ διὰ πόνου ἐργάζεται. μορεῖν γὰρ τὸ πονεῖν. καὶ μηρύσασθαι ἀντὶ τοῦ ὑφάναι καὶ κλῶσαι.῾Ησίοδος· στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύσασθαι. καὶ μήρυμα τὸ νῆμα. τοῦ Ψελλοῦ· μήρυμα, νῆμα, κάταγμα· φωλεὸς, μυωξία. Μηχάνημα. κατασκευὴ, τὸ τέχνασμα, καὶ τὸ στρατήγημα. (῾Ρῆμα.) Μήδω. τὸ βουλεύομαι. παρὰ τὸ μήθω τὸ δηλοῦν τὸ μανθάνω. ου τως᾽Απολλώνιος. Μήθω. τὸ μανθάνω. Μηκύνω. εἰς μῆκος α γω. Μηνιεῖ. ὀργίζεται. ἐπιμένει τῇ χολῇ καὶ τῇ ὀργῇ, μνησικακεῖ. Μηνύω. παρὰ τὸ ἀνύω. τροπῇ τοῦ α εἰς η, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯μ, μηνύω. ου τω Θεόγνωστος. Μηνίσω. τὸ ὀργίζομαι. παρὰ τὸ μῆνις μηνίω, μηνίσω, ὡς κόνις, κονίω, κονίσω. mu.1360 Μηρύω. ο ἐστι τὰ α ρμενα συνάγω. ἀπὸ τοῦ μέρος μερύω καὶ μηρύω, ὡς πλῆθος πληθύω. καὶ μήρυμα τὸ νῆμα. καὶ μηρύσασθαι ἀντὶ τοῦ ὑφάναι καὶ κλῶσαι.῾Ησίοδος· στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύσασθαι. Μήρεσθαι. συνάγεσθαι, κλώθεσθαι. Μηρυκίζω. εἰς μικρὰ κόπτω. ἀπὸ τοῦ μηρύω. Μητίω καὶ μητιόω. †ὡς ἀπὸ τοῦ κόνις κονίω, καὶ δῆρις δηρίω, ου τω καὶ μῆτις μητίω.† ἐξ ου καὶ μητιόωντο. σημαίνει δὲ τὸ βουλεύω καὶ μηχανεύω. Μηχανᾶται. τεχνάζεται. †καὶ† ἀντὶ τοῦ στρατηγεῖται. (᾽Επίῤῥημα.) Μηδαμῆ. ἀντὶ τοῦ μηδαμῶς. Μηνοειδῶσ. δίκην σελήνης. Μή νύ τοι. οὐδαμῶς σοι. Τὸ Μ μετὰ τοῦ Ι. (᾽Αρσενικόν.) Μιαρόσ. παρὰ τὸ μιαίνω, η παρὰ τὸ μία γέγονε παρώνυμον μιαρόν. ὡς σκιὰ σκιαρόν. οἱονεὶ ὁ μεμονωμένος, ῳ οὐκ α ν τις ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέλθῃ διὰ τὸ μῖσος. Μιαιφόνοσ. ὁ φονεύς. ἀπὸ τοῦ μιαίνεσθαι τῷ φόνῳ. Μιγάδεσ. οἱ ἐν τοῖς κοινοβίοις καὶ ταῖς πόλεσι. mu.1361 Μίδασ. κύριον. ὁ χρυσομανής. Μίθροσ. ὁ η λιος. Μιθριδάτησ. κύριον. Μικρολόγοσ. ὁ φειδωλός. †Μίκκοσ. ὁ μικρός· –τοῖς μίκκοις μίκκα διδοῦσι θεοί. ου τω Καλλίμαχος.† †Μίλοσ. ο νομα νήσου.† Μικρόσ. παρὰ τὸ μεῖον, μέϊον καὶ μήϊον, μηϊρὸς καὶ συγκοπῇ μικρός. Μιλτοπάρειοσ. ἐρυθρὸς τὰς παρειάς. μίλτος γὰρ ει δος ἐρυθρόν. Μίν. ἀντὶ τοῦ αὐτόν. Μίνωσ. κύριον. Μίνως καὶ ῾Ραδάμανθυς κριταὶ τῶν ἐν ᾳ δου κατὰ τὴν μυθοπλαστίαν τῶν῾Ελλήνων. ε στι Μίνως καὶ᾽Αττικῶς κλίνεται τοῦ Μίνω, ω σπερ ὁ λεὼς, τοῦ λεώ. παρὰ τὸ μίμνω γέγονε Μίμνως καὶ Μίνως· η παρὰ τὸ ι ς, ἰνὸς, ι νως, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯μ Μίνως. τὸ δὲ μίμνω, ο σημαίνει τὸ καρτερῶ, παρὰ τὸ μένω. Μινωΐδησ. ὡς η ρως, η ρωος, ἡρωΐδης. Μιξίασ. κύριον. παρὰ τὸ μίσγω Μιξίας, ὡς σώζω Σωσίας, λέξω Λεξίας. Μισθόσ. κυρίως ὁ εἰς μῆνα κατατιθέμενος· kamu.1362 ταχρηστικῶς δὲ ὁ ἐφ' ἡμέρας. η παρὰ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

τὸ πείσω πιστὸς καὶ μισθός· ἐν ῳ τις πείθεται. †Μίτοσ. τὸ ὑφαινόμενον ἐν τῷ στήμονι πλαγίως νῆμα.† Μινυνθάδιοσ. ὁ ὀλιγοχρόνιος. (Θηλυκόν.) Μίδεια. πόλις. Μίλητοσ. πόλις. Μίλεια. πόλις ου τω καλουμένη. Μίνθη. ἡδύοσμος καὶ καλάμινθος. ἀγριοηδύοσμος. Μισγάγγεια. τόπος κοῖλος, εἰς ο ν καταφερόμενα τὰ υ δατα ἐκ τῶν ὀρῶν συνίστανται. Μιτυλήνη. νῆσος. Μίτρα. ἡ πολεμικὴ ζώνη ἡ διὰ μίτου ὑφαινομένη. ἐφορεῖτο δὲ ἐσώτερον τῆς λαγόνος χάριν ἀσφαλείας. η χαλκῆ λεπίς. Μίαν σαββάτων. τὴν κυριακὴν καλεῖ ὁ᾽Απόστολος. μίαν σαββάτων ε καστος ὑμῶν τιθέτω θησαυρίζων παρ' ἑαυτῷ. προτρέπει, ἐλεημοσύνην τοὺς Κορινθίους ἀπὸ τῆς ἡμέρας. (Οὐδέτερον.) Μίλιον. μέτρον γῆς. Μίλινον. χρῶμα. mu.1363 Μιλίγματα. δαιτὸς λείψανα, η τὸ σταῖς, ῳ κατέμασσον τὰς χεῖρας καὶ τὸ λεῖπος ἀπέψων. *Μιλιαρήσιον.* Μιμηλόν. τὸ μιμητικόν. Μιμαίκυλλον. τὸ σούρβον. Μῖσοσ. ἡ πρὸς τὸ ἀηδὲς ἀλλοτρίωσις. καὶ ἡ τοῦ λυποῦντος ἀποστροφή. παρὰ τὸ μὴ ι σος ει ναι. Μιτατώριον. (῾Ρῆμα.) Μιλίζω. μετρῶ. Μίμνουσιν. ἐκδέχονται. Μένουσι. καρτεροῦσι. καὶ μίμνω παρὰ τὸ μένω. Μινύθω. ἐλαττῶ. *φθείρεται γὰρ τὸ τοιοῦτον.* Μινύρεται. ἡσυχῇ κλαίει, θρηνεῖ. καὶ μινυρίζω τὸ ἡσυχῇ κλαίω καὶ θρηνῶ. η ἀπὸ τοῦ μύρω, ο σημαίνει τὸ κλαίω, ἐξ ου τὸ μύρεσθαι κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν μορμυρίζω. η παρὰ τὸ μύω μυίζω, καὶ μυρίζω, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν μυμυρίζω, καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς ν καὶ τοῦ υ εἰς ι μινυρίζω. Μίστυλλον. εἰς μικρὰ κατέκοπτον. παρὰ τὸ μεῖον καὶ τὸ τίλλω, τὸ κόπτω, γέγονε μίστος καὶ μίστυλλον. mu.1364 (᾽Επίῤῥημα.) Μίγδην. ἀναμεμιγμένως. Μὶξ καὶ ἀναμίξ. Μίνυνθα. ἐπ' ὀλίγον. Τὸ Μ μετὰ τοῦ Ν. (᾽Αρσενικόν.) Μνήστωρ. ὁ γυναῖκα πρὸς γάμον μνηστευόμενος. Μνησιστράτειοσ. ὁ τοῦ Μνησιστράτου οι κος. Μνῆσος· Μνησθείδησ. ὀνόματα κύρια. Μνήμων. ὁ προεστὼς καὶ ἐπιμέλειαν ποιούμενος φόρτου, ο ν ἡμεῖς ἐπίπλουν καλοῦμεν. (Θηλυκόν.) Μνημοσύνη. ὑπόμνησις, μνήμη. παρὰ τὸ μνήμη μνημοσύνη. τὸ δὲ μνήμη παρὰ τὸ μένω, μενήνη καὶ συγκοπῇ μνήμη. Μνηστή. ἡ μνηστευθεῖσα γαμετή. – μνηστῆς ἀλόχοιο. Μνησικακία. μνήμη παρακολουθησάσης ὀξυχολίας ἐπὶ τῷ ἀνταποδοῦναι τῷ διαμαχεσαμένῳ. (Οὐδέτερον.) Μνία. τὰ βρύα. mu.1365 Μνεία δὲ, ἡ μνήμη, δίφθογγον. ἀπὸ τοῦ μένω μενία, *καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν μνεΐα,* καὶ συναιρέσει μνεία. (῾Ρῆμα.) Μνᾶται. μνηστεύεται. Μνησάσκετο. †ἐμέμνητο.† ἐμνηστεύετο. †Μνίω. τὸ ἐσθίω.† Μνώοντο. ἐμνηστεύοντο. Τὸ Μ μετὰ τοῦ Ο. (᾽Αρσενικόν.) †Μογιλάλοσ.† Μόγοσ. ταλαιπωρία. κάματος. παρὰ τὸ οἰμωγὴ μόγος. η παρὰ τὸ μὴ ἐᾷν τὴν ψυχὴν γάννυσθαι. καὶ μογοστόκοι αἱ μόγον ταῖς τικτούσαις ποιοῦσαι. Μοδηνόσ. τοπικόν. †Μόθαξ. ὁ πλούσιος.† Μοθωναῖοσ. ἀπὸ Μοθώνης. Μόθοσ. μάχη, πόλεμος. παρὰ τὸν μολυσμὸν τῶν φόνων. η παρὰ τὸ ὁμοῦ θεῖν τοὺς μαχομένους, καὶ εἰς ταὐτὸ ἐντρέχειν. mu.1366 Μοίριχος· Μοῖρις· Μοιραγένης· Μοιροκλεύσ. ὀνόματα κύρια. Μοιχόσ. ἐπὶ μὲν τοῦ ἀσελγοῦς δίφθογγον. παρὰ τὸ ει κω, τὸ πρέπω, ῥηματικὸν ο νομα οἰκὸς καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ν νοικὸς, καὶ τροπῇ τοῦ ¯ν εἰς ¯μ καὶ τοῦ ¯κ εἰς ¯χ μοιχὸς, οἱονεὶ ὁ ἐστερημένος καὶ ἐκτὸς ω ν τοῦ εἰκότος. μυχὸς δὲ, ὁ ἐνδότατος τόπος, ψιλόν. παρὰ τὸ νὺξ, νυχὸς, καὶ μυχός. Μολόχ. ο νομα εἰδώλου. †Μόλιβδοσ. παρὰ τὸ μολεῖν εἰς βάθος.† †Μολίων. ὁ μαχητής.† Μολοβρόσ. ὁ πτωχός. παρὰ τὸ μολεῖν εἰς βορὰν καὶ τροφήν. Μόλιβον. μόλιβον μὲν Ομηρος λέγει, καὶ ι σως᾽Ιακόν ἐστιν, οἱ δὲ᾽Αττικοὶ μόλυβδον καὶ μολύβδινον. τὸ δὲ μολυβοῦν ἐσχάτως βάρβαρον. Φορμίων· τρεῖς ε φη στήσειν τρίποδας, ε πειτ' ε θηκεν ε να μολύβδινον. Κρατῖνος· –φαίνεσθαι χρυσῆν κατ' ἀγροὺς δ' αυ θις αυ μολυβδίνην. Μόμμιοσ. κύριον. mu.1367 Μολυσμόσ. ἀπὸ τοῦ μολύνω. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ μέλος. Μόνιτος· Μοναίσησ. κύρια. Μοναχόσ. ὁ μόνῳ τῷ θεῷ ζῶν. Μονιμώτεροσ. βεβαιώτερος. Μονότροποσ. ὁ μονολόγιστος. Μονήρησ. ὁ μοναδικὸς βίος. Μοναδικούσ. ἀναχωρητάς. η ἁπλῶς μονάζοντας. Μονόζωνοι. μάχιμοι, η εὐσταλεῖς καὶ κοῦφοι στρατιῶται. Μονόκερωσ. ζῶον, τὴν δύναμιν α μαχον καὶ ἀνυπότακτον

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

τοῖς ἀνθρώποις. οὐ γὰρ δήσεις αὐτὸν, φησὶν, ἱμάντι, οὐδὲ κοιμηθήσεται ἐπὶ φάτνης. Μονητάριοσ. ὁ τὸ κέρμα ἐργαζόμενος. Μονόλωπα. μονοχίτωνα. λώπη γὰρ τὸ ἱμάτιον. Μόροσ. ὁ θάνατος. παρὰ τὸ μείρω, τὸ μερίζω, γίνεται μόρος. ὡς σπείρω, σπόρος. ὁ μεμερισμένος τοῖς πᾶσι. καὶ μόρος ἡ κακοπάθεια, καὶ μορῆσαι τὸ κακοπαθῆσαι. Μορώεισ. ὁ μετὰ κόπου ἐργασθεὶς τόπος. mu.1368 Μόσυν. ξυλίνην οἰκίαν. η τὸ ξυλόκαστρον. ὁ μόσυν, καὶ κλίνεται τοῦ μόσυνος. ὡς Φόρκυν, Φόρκυνος. παρὰ τὸ μῶ, τὸ συντιθῶ. Μόρφνοσ. ει δος ἀετοῦ. παρὰ τὴν ο ρφνην. οι ον· νύκτα δι' ὀρφναίην. πλεονασμῷ τοῦ ¯μ μόρφνος, ι να σημαίνει ὁ μέλας. η παρὰ τὸν μόρον καὶ τὸ φόνος, κατὰ συγκοπὴν τῶν δύο ¯ο¯ο μόρφνος, οἱονεὶ ὁ ἐπιφέρων τοῖς ο ρνισι φόνον. Μοχλόσ. παρὰ τὸ ὁμοῦ ε χειν τὴν κλεῖν. Μοχθηρόσ. πονηρὸς, ἐπίπονος. Μονογενήσ. ου α λλος οὐ προετάχθη, καὶ μεθ' ο ν ε τερος οὐ γέγονεν. Μοῦνος καὶ μόνον. τὸ μονοειδές.῾Ησίοδος· οὐκ α ρα μοῦνον ε ην ἐρίδων γένος–. (Θηλυκόν.) Μογοστόκοσ. ἡ ἐν τῷ τίκτειν κακοπαθοῦσα, η ἡ μόγον ταῖς τικτούσαις ποιοῦσα. μογοστόκος Εἰλείθυια. Μογηράν. ἐπίπονον. Μοθώνη καὶ Μοθωνία. ὀνόματα χωρῶν. mu.1369 Μοῖρα. ὡς ἀπὸ τοῦ σπείρω γίνεται σπορὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ κείρω κουρὰ, ου τω καὶ ἀπὸ τοῦ μείρω, τὸ μερίζω, ω φειλεν λελέχθαι μορά· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ μορὰ τάγμα ἐστὶ παρὰ Λακεδαιμονίοις, τούτου χάριν πρὸ ἀντιδιαστολὴν τούτου ἐβαρύνθη, καὶ ἐγένετο μόρα καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ι μοῖρα. ἡ δὲ μοῖρα σημαίνει τρία· τὸ καθῆκον, οι ον· –κατὰ μοῖραν ε ειπες. τὴν εἱμαρμένην, οι ον· μοῖραν δ' ου τινά φημι– καὶ τὴν μερίδα· μοίρας δασάμενοι–. †Μόρμον. τὸ μέλαν.† †Μόρμοσ. ει δος ἀετοῦ.† †Μουσική. γνῶσις ποσοῦ θιωρισμένου σχέσιν ε χοντα ἑτέρου πρὸς ε τερον.† Μολυβδαίνη. τὸ α γκιστρον παρ'῾Ομήρῳ. καὶ μολυβδίνη. Μολπή. υ μνος, ᾠδή. καὶ τὸ παίγνιον. Μομφή. ἡ μέμψις. Μονάσ. ἀρχὴ ἀριθμοῦ, κατὰ πόσον ἀδιαίρετον. Μονοειδήσ. οι ον μονοειδὴς οὐσία· ἡ ἐν μόνῳ τῷ ει δει καὶ οὐκ ἐν μετασχηματισμῷ ὁρωμένη οὐσία· η ἡ μονοτρόπως ὁραθῆναι δυναμένη· η ἡ πάσης τροπῆς καὶ μετασχηματισμοῦ οὐσία χωρίς. mu.1370 Μορία. ἡ ἀγριελαία. οἱ μὲν πᾶσαν ἐλαίαν ου τω καλοῦσιν, οἱ δὲ τὰς ἱερὰς τῷ θεῷ. ἐκλήθη δὲ μορία, οἱ μὲν, ο τι δημοσίαν μοῖραν ἐκ τῶν καρπῶν ἐλάμβανον. Ζήνων δὲ ὁ Μύνδιος, ο τι τὸ βρύον τῶν ἐλαιῶν ἐκαλεῖτο μόρον, ε νθεν αἱ ἀνθοῦσαι ἐλαῖαι μόραι ἐλέγοντο. Μορφή. τὸ καθ' ἑαυτὸ ο ν κοινωνίας ἑτέρου εἰς τὸ ει ναι μὴ δεόμενον. παρὰ τὸ μείρω, μερίζω, μορὴ καὶ μορφὴ, πλεονασμῷ τοῦ φ. μορφὴ, ἡ κατὰ διάνοιαν θεωρία θεωρουμένη καὶ ἑτέρου πρὸς τὴν αὐτῆς ἀνενδεῶς ε χουσα. μορφὴ ε ν τισι λαμβάνεται τὸ ὁρώμενον τοῦτο τοῦ σώματος ει δος. κυρίως δὲ μορφὴ ἡ οὐσία ἐλήφθη ἐπὶ τῶν πατέρων· καὶ μὴν καὶ ὑπὸ τοῦ᾽Αποστόλου· ο ς ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων, ο ἐστιν ἐν τῇ οὐσίᾳ γιγνωσκόμενος. ἀθέμιτον γὰρ καὶ ἀσεβὲς ἐπὶ τοῦ θεοῦ τοῦ ἀοράτου τὴν μορφὴν ει δος εἰπεῖν. μορφὴ δὲ δούλου ἐστὶν κτιστοῦ ἀνθρώπου οὐσία. τὸ χαρακτηρίζον τὴν εἰκόνα τοῦ᾽Αδάμ. μορφὴ ει ρηται ὡς τῶν μορίων ὑφὴ η τοι οὐσία· μόρια δὲ μορφῆς αἱ ὑποστάσεις αὐτῆς λέγονται η τοι τὰ μέρη. Μόρφωσισ. σχηματισμός. †Μόσυσ. πύργος.† Μότωσισ. τὸ μοτάριον. Μοχθηράν. ἐπίπονον· κακοπαθητικήν. ἀπὸ τοῦ μογῶ, τὸ κακοπαθῶ. mu.1371 (Οὐδέτερον.) Μοιχάγρια. τὰ ἀντὶ μοιχείας ἀγρεύματα, ἐπὶ τῷ ληφθῆναι μοιχὸν ἀποτιννύμενα. οἱονεὶ ἡ τοῦ μοιχοῦ μοῖρα ἀγρευομένη. †Μολερόν. βραδύ.† Μολούχιον. κόσμος γυναικεῖος. Μονογενέσ. τὸ μὴ πρὸ αὐτοῦ μήτε μετ' αὐτοῦ ε χον τι γεγεννημένον. Μόρια. τὰ σώματος μέλη. καὶ μόριον ἐπὶ τοῦ αἰδοίου κατ' ἐξοχὴν τῶν α λλων μορίων τοῦ σώματος. παρὰ τὸ μείρω, τὸ μερίζω, ο τι καὶ μέρος. ἐγὼ δέ φημι παρὰ τὸ μὴ ὁρᾶσθαι διὰ τὴν αἰδῶ, ἀλλὰ κρυφῆ κατέχειν. Μορμολύκειον. φόβητρον. η τὸ τῶν τραγῳδῶν προσωπεῖον η προσποιούμενον ἐπίφοβον ἐπὶ τέρψει τῶν θεατῶν, *Μονοτονίασ. ἀναισχυντίας. η αὐτογνωμοσύνης.* Μόρσιμον. εἱμαρμένον, πεπρωμένον, μεμοιραμένον. παρὰ τὴν μοῖραν μοίραμον, συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ς μόρσιμον. Μόρα. τὰ συκάμινα. Μορφνόν. σκοτεινὸν,

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

μέλαν. mu.1372 Μόσχειον. κρέας. †Μοτόν. τὸ αἰδοῖον.† Μουσεῖον. σχολεῖον. ἀπὸ τοῦ μοῦσα, ο ἐστιν ὁ λόγος. †Μουσίον. τὸ τῶν ψηφίδων ποίημα.† Μούσειον. στόλισμα. Μοχλία. οἱ μοχλοί. μοχλεία δὲ ἡ μόχλευσις, δίφθογγον. Μονοούσιον. τὸ μὴ ε χον ε τερόν τι τῆς αὐτοῦ οὐσίας ο μοιον. οι ον η λιος, οὐρανὸς, σελήνη καὶ τὰ ο μοια. Μόρφωμα. τὸ ἐπίπλαστον, εἰκόνα καὶ σχῆμα ε χον ἀληθείας, οὐκ ο ν δέ. καὶ ὁ ʼΑπόστολος· ε χοντα τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ. (ʽΡῆμα.) Μογῆσαι. κακοπαθῆσαι. παρὰ τὸ μὴ ἐᾶν γάννυσθαι. Μολῶ. πορεύομαι, παραγίνομαι. Μολύνω. παρὰ τὸ μῶλος, ο σημαίνει τὴν συμβολὴν τοῦ πολέμου, κατὰ τροπὴν τοῦ ¯ω εἰς ¯ο. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ὀλλύω, ὀλλύνω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯μ καὶ ἀποβολῇ τοῦ ἑνὸς ¯λ μολύνω. mu.1373 Μονηφορῶ. ε ν φορῶ. μονειμοφορῶ δὲ δίφθογγον. ἀπὸ τοῦ μόνον καὶ τοῦ ει μα, τὸ ἱμάτιον. Μονωδῶ. θρηνῶ. Μορμύρων. τρέχων, ταράσσων. κυρίως δὲ ἐπὶ ποταμοῦ λέγεται ῥεῦμα ε χοντος. ὠνοματοπεποίηται ἡ λέξις ἀπὸ τοῦ ψόφου τοῦ ἐν τοῖς υ δασι γινομένου. Μορμολύττει. ἐκφοβεῖ. τοὺς παῖδας πάνυ τι μορμολύττοντες. Μουσηγετῶν. κιθαρίζων. Μοχθεῖ. ταλαιπωρεῖ, κακοπαθεῖ. (ʼΕπίῤῥημα.) Μόγισ. ἀντὶ τοῦ μόλις. παρὰ τὸν μόγον. Μόλισ. βραδέως. †Μολεύειν. τὸ ἀφανίζειν.† Μονονουχί. σχεδόν· εὐθέως· ἐγγὺς η τῷ ο ντι. Μονωτί. κρύφα. Τὸ Μ μετὰ τοῦ Υ. (ʼΑρσενικόν.) Μυδαλέοσ. σεσημμένος, δίυγρος. ὀζώδης. ἀπὸ τοῦ μύω, η ἀπὸ τοῦ μύζειν καὶ ἐκθλίβειν τὸ ὑγρόν. κυρίως δὲ ὁ ὀζώδης καὶ σεσηπώς. παρὰ mu.1374 τὸ μυδῶ καὶ μυδόω. καὶ μυδόωσα ἡ διυγραινομένη. –μυδόωσα δ' ὑπὸ χροὸς ε ῥῥεε λάχνη. ἀπὸ τοῦ υ δωρ, ὑδῶ, ὑδώσω, πλεονασμῷ τοῦ ¯μ μυδόω, μυδῶ, μυδόωσα, καὶ μυδᾷν. ε στι δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων. σημαίνει δὲ τὸ οἰδαίνειν, καὶ ὀγκοῦσθαι, καὶ φυσᾶσθαι· οἰδαίνουσι γὰρ οἱ τάφοι κατὰ τὰ ε νδον. Μῦθοσ. ψευδὴς λόγος. Μύκλοσ. ὁ τράχηλος, η ἡ ἐν τῷ τραχήλῳ τῶν ο νων ὑποδίπλωσις. μύκλοι λέγονται καὶ οἱ κατωφερεῖς εἰς γυναῖκας. ει ρηται δὲ ἀπὸ ἑνὸς Μύκλου αὐλητοῦ, ο ς ἐκωμῳδήθη ἐπὶ μαχλότητι. Μυκτηρισμόσ. παρασχηματισμὸς τῆς ῥινὸς εἰς υ βριν τινὸς γινόμενος. †Μύλαξ. ὁ λίθος.† †Μυλασέων. ἐθνικόν.† Μυλωθροί. ἐθνικόν. Μυλάκεσι. μυλοειδέσι λίθοις. Μυρμιδόνεσ. ἐθνικόν. Μυρονήτησ. ἀπὸ πόλεως Μυρονήτου. καὶ μύρτος ὁ καρπὸς τῆς μυρσίνης. †Μυρονίτης οι νοσ. ὁ τῷ μύρῳ κεκραμένος.† mu.1375 Μύρσοσ. πλεκτὸν ἀγγεῖον ἐξ α γνου, ο ἐστι λύγου, πλακείς. Μύρσον ἐς ὠτώεντα–. Μυρινίτησ. ὁ ἐκ τῆς μυρίνης. τινὲς τὸ μυῤῥίνη διὰ δύο ¯ρ¯ρ γράφουσι. Μύστησ. ὁ τῶν μυστηρίων ἐξηγητής. Μυσταγωγόσ. διδάσκαλος. Μύσκελοσ. ὁ στραβόπους. Μῦσ. ὁ ποντικός. καὶ κλίνεται μυός. Μυχόσ. ὁ ἐνδότερος τόπος. †Μύωψ. ει δος κώνωπος.† mu.1376 Μυττωτόσ. ὑπότριμμα. τοῦ Ψελλοῦ· ὁ μυττωτὸς ὑπότριμμα ἐκ τυροῦ καὶ σκορόδων. Μύρμηξ. παρὰ τὸ μερμερίζω, τὸ φροντίζω, ὁ μέλλων μερμερίξω, ἀποβολῇ τοῦ ¯ω μερμέρηξ, καὶ ἐν συγκοπῇ μέρμηξ, καὶ τροπῇ τοῦ ¯ε εἰς ¯υ μύρμηξ. (Θηλυκόν.) Μύησισ. ἡ μάθησις, καθήγησις, ἐπιστήμη, γνῶσις, μυσταγωγία η τὸ μυστήριον. παρὰ τὸ μεμυκέναι. Μυκαλησσός· Μυκήνη. ὀνόματα πόλεων. Μύκη. ἡ θήκη τοῦ ξίφους. παρὰ τὸ μύω, τὸ κατακλείω. mu.1377 Μύλαι. αἱ σιαγόνες. Μυλία. λίθος. Μύνη. ἡ πρόφασις. ἐπιμονῆς γὰρ χρεία τῷ προφασιζομένῳ εἰς τὸ ψεύδεσθαι καὶ μὴ εἰπεῖν τὸ ἀληθές· ω στε ἀπὸ τοῦ μονὴ, ὡς γονὴ, γυνή. καὶ μυνάμενος ἀντὶ τοῦ προφασιζόμενος. παρὰ τὸ μεμυκέναι τῷ στόματι. Μυρίκη. βοτάνη α χρηστος, κυπαρισσοειδὴς, παραπεφυκυῖα ἐν ποταμοῖς. Μύραινα. ο νομα ἰχθύος. Μυῤῥίνη. χώρα. Μυόνησος· Μυοῦς, Μυοῦντοσ. ὀνόματα πόλεων. Μύτισ. μέρος τοῦ σώματος. καὶ κλίνεται μύτεως. Μυγή. γέροντος ἀδυναμία. Μυωξία. ὁ τῶν ποντικῶν φωλεός. Μυσταγωγία. μυστηρίων ἀγωγὴ, διδασκαλία καὶ μετουσία, η μυήσεως ἀγωγὴ καὶ μετάληψις, δηλαδὴ θείας. Μυσία. περὶ τὴν Αβυδόν ἐστιν ἡ Μυσία. (Οὐδέτερον.) Μῦ. τὸ στοιχεῖον, ο τι μυγμόν τινα ε χει ἡ τούτου ἐκφώνησις. μυγμὸς δέ ἐστιν ὁ τοῦ μῦ η χος, διὰ τοῦ μυκτῆρος ἐξερχόμενος. mu.1378 Μύγματα. ξύσματα, τζουκνίσματα.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

Μυδαλέον. δίυγρον. Μύκινον. ει δος ἀγγείου. Μυκόνιον. τόπος. Μυλαῖον πεδίον. ἀπὸ τοῦ Μυλαίου τόπου. Μυρέλεον. τόπος. Μυρία. πολλά. ἀπὸ τοῦ μεμυκέναι τοὺς δακτύλους ἐν τῇ ψήφῳ. Μύρον. ἀπὸ τοῦ ἐκπιέζεσθαι καὶ ἀποστάζειν. μύρω γὰρ τὸ ῥέω. –ο σον τ' ἐπιμύρεται ἰσθμός. Μῦσος. βδέλυγμα. Μυστήρια. θεωρία πνευματικὴ τὴν τῶν πολλῶν κατάληψιν διαφεύγουσα. παρὰ τὸ α τινα μύσαντα δεῖ τηρεῖν ε νδον. Μύστρον. ἀπὸ τοῦ μυστίλλεσθαι καὶ μικρὰ ἐπαίρειν. Μύστλον. τὸ κοῖλον. παρὰ τὸ ἐοικέναι τῷ θαλασσίῳ μυΐ. καλεῖται δὲ μῦς ἐκεῖνο, ο τι μύεται καὶ συγκλείεται, ο τε θέλει. Μυστήριον. τὸ κατὰ Χριστὸν κήρυγμα παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ· ἀλλὰ λαλοῦμεν σοφίαν θεοῦ ἐν μυστηρίῳ, τὴν ἀποκεκρυμμένην. mu.1379 Μυστήριον. καὶ τὸ ἀπόῤῥητον. ὡς τό· ἰδοὺ μυστήριον ὑμῖν λέγω· πάντες μὲν οὐ κοιμηθησόμεθα. τὸ τὰ ἀπόῤῥητα λέγειν αὐτοῖς, δείκνυσι τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀγάπην. (῾Ρῆμα.) Μυζῶ. τὸ ῥοφῶ. καὶ μυζεῖς ἀντὶ τοῦ θρηνεῖς. Μυκώμενοσ. ὡς βοῦς βοῶν. Μύκησαν. η χησαν. Μύκω. τὸ ἀνοίγω. Μυκτηρίζω. ἐξουθενῶ. Μυλιόων. θρηνῶν. καὶ μυλιόωντες, τὰ χείλη κινοῦντες, ἀπὸ τοῦ ψύχους, η συγκρούοντες τὰς μύλας, η συνάγοντες. Μυνάμενοσ. προφασιζόμενος. μύνη γὰρ ἡ πρόφασις. Μύξεισ. θρηνήσεις. Μυντιζόμενοσ. παρακαμμύων. Μυούμενοσ. μυσταγωγούμενος. Μυρόμενοι. θρηνοῦντες. Μύρω. τὸ ῥέω. –ο σον τ' ἐπιμύρεται ἰσθμός. Μυσαττόμενοσ. βδελυττόμενος. Μύσαντοσ. καμμύσαντος. mu.1380 Μύω. τὸ καμμύω. Μυωπάζω. ὀφθαλμιῶ. Μυωπίζω. πτερνίζω. ἀπὸ μύωπος, η τις ἐστὶ μυῖα ἐρεθίζουσα τοὺς βοῦς. ὡς δ' ο τε μύωπι τετυμμένος–. †Μυδόωσαν. ο ζουσαν.† †Μύθεαι. λέγεις.† Μυλίζειν. τὸ κατευτελίζειν. τοῦ Ψελλοῦ· τὸ δέ γε ἀπεμύλιζε τὸ κατηυτέλιζέ πως. Τὸ Μ μετὰ τοῦ Ω. (Ἀρσενικόν.) Μωάβ. ἑρμηνεύεται λέβης τῆς ἐλπίδος μου, η λέβης ἀμεριμνίας· τουτέστιν ὁ ἀπόβλητος α νθρωπος, ὁ ἀπειλὴν ε χων μὴ εἰσελεύσεσθαι εἰς ἐκκλησίαν κυρίου. οὐκ εἰσελεύσεται γὰρ Μωαβίτης ε ως τρίτης γενεᾶς καὶ ε ως δεκάτης εἰς τὸν αἰῶνα. η Μωὰβ ε ντερον πατρὸς ἑρμηνεύεται. νοεῖται δὲ καὶ τὸ ἡμέτερον σῶμα. Μωδάδ· Μωδεείμ· Μωδεΐν· Μωδεάν. ὀνόματα κύρια. mu.1381 Μώλωψ. τραῦμα συνουλωθέν. κυρίως δὲ ἡ ἐκ βοείων λώρων γινομένη πληγή. ἀπὸ τοῦ βοὸς καὶ τοῦ λέπους, ο ἐστι δέρματος, ῳ οἱ ἱμάντες κατασκευάζονται. βοόλωψ καὶ μώλωψ. Μῶλοσ. †ὁ πόλεμος.† ἡ μάχη· η συμβολὴ τοῦ πολέμου. εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον Αρηα. παρὰ τὸν μώλωπα καὶ τὸν μολυσμὸν τὸν ἐν τῷ πολέμῳ καὶ τῇ μάχῃ. Μῶμοσ. ὁ ψόγος. Μωμοσκόποσ. ὁ φιλόψογος. Μώνυχεσ. τὰ μὴ διχηλοῦντα, οι ον ι ππος, ο νος καὶ τὰ τοιαῦτα. ὡς ἀπὸ τοῦ ὀνόματος ο νομα καὶ συνώνυμον, ου τως καὶ ἀπὸ τοῦ μόνος καὶ τοῦ ο νυχος ἀποβολῇ τοῦ ¯ν μοώνυχες καὶ κράσει τοῦ ¯ο καὶ ¯ω μώνυχες. καὶ μονώνυχες. †Μωνύχιοσ. ὁ μάταιος.† Μωρόσ. ὁ α φρων. ει ρηται καὶ ἐπὶ τοῦ ἀθέου καὶ ἀπίστου, ὡς τό· ου τος λαὸς μωρὸς καὶ οὐχὶ σοφός. Μωραθί· Μωραῆ. ὀνόματα κύρια. Μῶροι. ἐθνικόν. Μῶφις, Μώφιδοσ. ο νομα κύριον. Μώλωψ. ι χνος πληγῆς υ φαιμον, θλασθένmu.1382 τος τοῦ σώματος ἐκ τῆς ἀντιτύπου τοῦ πλήmu.1382 ξαντος. κυρίως δὲ ἡ ἐκ βοείων λώρων γινομένη πληγή. (Θηλυκόν.) Μώκησοσ. πόλις. Μωκία. κύριον. μωκία καὶ ἡ λοιδορία καὶ ὁ ἐμπαιγμός. μετὰ τῆς συνήθους μωκίας. Μῶλος καὶ Μῶλα. ὀνόματα πόλεων. †Μώλυζα. σκόροδον μονοφυές.† Μώλυζαι. αἱ τῶν σκορόδων κεφαλαί. τοῦ Ψελλοῦ· αἱ τῶν σκορόδων κεφαλαὶ μώλυζα γέλγιθές τε. γράφεται καὶ γέγλιθες. (Οὐδέτερον.) Μῶλυ. ει δος βοτάνης, ο περ δέδωκεν ὁ Ὀδυσσεὺς τοῖς ἑταίροις αὐτοῦ καὶ ἀποκατέστησεν αὐτοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τῆς ἀλλοιώσεως τῆς Κίρκης. παρὰ τὸ μωλύειν, τουτέστι καταπραΰνειν καὶ καταστέλλειν τὰς φθοροποιοὺς νόσους. †Μωλυρόν. βραδύ.† Μῶμαρ. ὁ ψόγος. Μωμητά. ἐπίψογα. Μωλάχιον. ει δος βοτάνης. Μωλύτερον. τὸ ἀμβλύτερον. παρὰ τὸ μωλύειν. Μῶρυ. τὸ ο ξος. Μῶσ. τὸ υ δωρ παρ' Αἰγυπτίοις. καὶ μῶϋ. mu.1383 (῾Ρῆμα.) Μωκεύειν. μέμφεσθαι. Μωκῶ. τὸ λοιδορῶ. μωκώμενος. Μωκίζω. †τὸ μυκτηρίζω.† τὸ ἐμπαίζω. Μωλωπίζω. τραυματίζω. Μωλύειν. πραΰνειν,

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

καταστέλλειν, η τὸ ἀμβλύνειν καὶ κωλύειν. ἀπὸ τοῦ μὴ ὀλλύειν, η ἀπὸ mu.1384 τοῦ κωλύειν. ε χων μὲν ἐν τῇ χειρὶ μῶλυ, ο ἐστι φάρμακον. ε στι δὲ ει δος βοτάνης. Μωμήσεται. μέμψεται. Μωμεύειν. μέμφεσθαι. Μῶ. τὸ ζητῶ. †Μῶν. ἀντὶ τοῦ α ρα. μῶν η λθεν.† nu.1383 Ν. Τὸ Ν μετὰ τοῦ Α. (Ἀρσενικόν.) Ναασσών. ου τος ε κτος ἀπὸ ᾿Ιούδα ω ν θυγατέρα τοῦ᾿Ααρὼν ἠγάγετο. χρὴ ου ν ἐπισημήνασθαι, ο τι ἐνταῦθα συνήφθη ἡ βασιλικὴ φυλὴ τῇ ἱερατικῇ καὶ λευϊτικῇ· ἐκ γὰρ τοῦ Λευῒ᾿Ααρών. Ναβουθαί. κύριον. Νάβησ. κύριον. Ναβουζαρδᾶσ. ἑρμηνεύεται γαστρίμαργος. Ναζιραῖοσ. μόναχος, ἡγιασμένος καὶ ἀφιερωμένος τῷ θεῷ. Ναζωραῖοσ. α γιος ἑρμηνεύεται. η κατά τινας α νθος. εὑρίσκεται τοῦτο παρὰ πολλοῖς τὸ ο νομα. nu.1384 Ναίεθος καὶ Ναῖσοσ. ποταμοί. Νέσος δὲ, κύριον, ψιλόν. Νακοτίλται. οἱ τῶν προβάτων κουρεῖς· νάκη γὰρ τὰ δέρματα. Νάνοι καὶ νανοφυεῖσ. οἱ κολοβοὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ μὴ αὐξανόμενοι. παρὰ τὸ α νω α νος, καὶ μετὰ τοῦ νὴ στερητικοῦ νήανος, καὶ κατὰ συγκοπὴν νάνος καὶ νάνοι. Ναόσ. ἑτέρα οὐσία τοῦ κατοικοῦντος παρὰ τὸ κατοικοῦν. Νασμόσ. ο μβρος. ἀπὸ τοῦ νάω, τὸ ῥέω. ο θεν καὶ νᾶμα καὶ ναύτης. Ναστῆρασ. οἰκήτορας. καὶ ναατῆρας. nu.1385 Νασσαραῖοι. ου τοι θυσίας μὲν οὐ θύουσιν, οὐδὲ ἐμψύχων μετέχουσιν· ἀρνοῦνται δὲ τὴν πεντάτευχον, τὸν Μωσῆν δεχόμενοι, καὶ λέγοντες, ὡς οὐ ταύτην τὴν εὑρισκομένην νομοθεσίαν, ἀλλ' ἑτέραν ὁ Μωσῆς ἐδέξατο. Ναύαιθοσ. κύριον. Ναυῆ. κύριον. Ναβὶ δὲ καὶ Νεμὶν, ¯ι. Ναύαιθοσ. ποταμὸς᾿Ιταλίας. τῶν ἐξ᾿Ιλίου πλεόντων῾Ελλήνων κατήχθησαν εἰς τὸν ποταμὸν τοῦτον. αἱ δὲ αἰχμάλωτοι, εὐλαβούμεναι τὴν ἐν τῇ῾Ελλάδι δουλείαν καὶ τὴν ἐσομένην ζηλοτυπίαν τῶν γυναικῶν αὐτῶν, ἐνέπρησαν τὰς ναῦς. καὶ ὁ μὲν ποταμὸς ὠνόμασται Ναύαιθος ἀπὸ τοῦ αι θω, τὸ καίω, αἱ δὲ γυναῖκες ναυπρηστίδες, αἱ δὲ νῆες πρηστίδες. Ναύαρχοσ. ὁ τῶν νηῶν α ρχων. Ναυσιπόροσ. ὁ διὰ τῆς νηὸς περῶν. Ναύσταθμοσ. ὁ λιμήν. Ναύλοχοσ. ὁ λιμὴν, ἐν ῳ αἱ νῆες κοιμῶνται. ο θεν καὶ εὐναὶ αἱ ἀγκύραι· εὐνάζουσι γὰρ τὴν ναῦν. †Ναυτίλοσ. ὁ ναύτης.† nu.1386 Νάρθηξ. παρὰ τὸ νέρθεν, οι ον κάτωθεν τοῦ α μβωνος κεῖσθαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ κοινῶς λεγόμενον ναρθήκιον, καὶ γίνεται παρὰ τὸ νεαρὸν, ο σημαίνει τὸ ὑγρόν. (Θηλυκόν.) Ναῦλα. ει δος ὀργάνου. Νακώλεια. τόπος. Ναΐδεσ. αἱ Νύμφαι. Νάξος καὶ Ναξία. νῆσος. Νάπη. τὸ ε δαφος. η υ λη, η ὀρεινὸς τόπος. Νάρκη. ε κλυσις μελῶν, καὶ ο νομα ἰχθύος. Ναύπακτοσ. παρὰ τὸ ναυπήγιον γενέσθαι τῶν῾Ηρακλειδῶν ἐκεῖ. Ναυσικάα. ταῖς ναυσὶ κεκασμένη. Ναυαγία. κλυδωνισμὸς, ὡς εὐπραγία. Ναῦσ. τὰς νῆας. τὸ δὲ νῆας ἀπὸ τοῦ νῆσαι, τὸ σωρεῦσαι. Ναυμαχία. ἡ διὰ πλοίων μάχη. Ναῦφιν. η τοι ταῖς ναυσί. κρᾶσις ἐστὶ τοῦ ¯α καὶ ¯ο εἰς τὴν αυ δίφθοργον. ἀπὸ τοῦ ναῦς γὰρ, ναὸς, γίνεται ναόφιν καὶ ναῦφιν. οι ον· ναῦφιν ἀμυνόμενοι– ἀντὶ τοῦ ἐκ τῶν νεῶν ἀποσοβοῦντες. nu.1387 Ναύπλιοσ. ἡ ἐν θαλάσσῃ πρόοδος. καὶ ναυπλίειον. Ναυτιλία. ἡ ναυτική. Ναυτία. *Ναυτιῶ. τὸ κλυδωνίζομαι, η μεταφέρομαι ἀπὸ ἑνὸς τόπου εἰς α λλον. η καταποντίσαι.* Νάφθα. τὸ θεῖον. η πίσσα ὑδατώδης. Ναχιάστεωσ. τόπος. (Οὐδέτερον.) Ναζώρειον. ο ρος. Νάκεσι. δέρμασιν αἰγείοις. καὶ νάκη ἐπὶ θηλυκοῦ. κωδία καὶ κώδιον, τὸ τοῦ προβάτου.Ναστόν. μεστόν· πλῆρες· σκληρόν. Νᾶμα. ποτόν· υ δωρ. ἀπὸ τοῦ νάω, τὸ ῥέω. Νάπυ. τὸ σίνηρi. κατὰ στέρησιν τοῦ ἠπίου διὰ τὴν δριμύτητα. (῾Ρῆμα.) Νάει. ῥεῖ. Ναίω. τὸ οἰκῶ. ναίων᾿Ιωνᾶς ἐν μυχοῖς θαλαττίοις. Ναιετάωσιν. οἰκοῦσι. ἀπὸ τοῦ ναίω, ναιέτης, ναιετῶ, ὡς κυνηγέτης, κυνηγετῶ. καὶ ε δει μὲν ναιετάουσιν, ὡς βοάουσιν· ἀλλ' ε στιν ο μοιον τῷ ἱδρῶσα. Ναυλοχῶ. τὸ ἐλλιμενίζω. Ναυτιλλόμενοι. οἱ πλέοντες ναῦται. Νάσσα. ε κτισα. Ομηρος· καί κέ οἱ Αργεϊ νάσσα πόλιν καὶ δῶματ' ε τευξα. nu.1388 (᾿Επίῤῥημα.) Ναὶ μήν. ο ντως· δή. Ναίχι. ἀντὶ τοῦ ναὶ,᾿Αττικῶς. Τὸ Ν μετὰ τοῦ Ε. (᾿Αρσενικόν.) Νεανίσκοσ. ἀπὸ ἐτῶν ει κοσι τριῶν ε ως ἐτῶν τριακοντατεσσάρων η τεσσαρακονταενός. Νεανίασ. παρὰ τὸ νέος γέγονε νεὰν, ὡς μέγιστος μεγιστὰν, καὶ παράγωγον ἐξ αὐτοῦ νεανίας καὶ νεανίσκος. Νεβρόσ. τὸ τῆς ἐλάφου γέννημα, ὁ νεωστὶ ἐπὶ βορὰν ἐληλυθώς. η νεβρὸν

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

τὸν μείζονα καὶ οὐ νεογενῆ λέγει, ὡς νεμόμενον ἐπὶ βοράν. Νεβρώθ. κύριον. Νέαιθοσ. κύριον. Νέηλυσ. ὁ νεωστὶ ἐληλυθώς. τὰ εἰς ¯υ¯ς σύνθετα, εἰ μὲν ω σιν ἀπὸ τῶν εἰς ¯υ¯ς ἁπλῶν συντεθειμένα, τὴν τῶν ἁπλῶν φυλάττουσι κλίσιν, οι ον· βραχὺς, βραχέος, τρίβραχυς, τριβράχεος, ὀφρὺς, ὀφρύος, λευκόφρυς, λευκόφρυος· εἰ δὲ ἀπ' α λλων τινῶν εἰσὶ συντεθειμένα, διὰ τοῦ ¯δ¯ο¯ς κλίνονται, οι ον· ε πηλυς, ἐπήλυδος, νέηλυς, νεήλυδος· ταῦτα γὰρ οὐκ ἀπὸ τῶν εἰς ¯υ¯ς εἰσὶν συντεθειμένα, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἐλεύθω γίνεται ἠλὺς καὶ νέηλυς. Νείατοσ. ὁ ε σχατος. nu.1389 Νειρεύσ. ὁ κόχλος. Νηρεὺς δὲ ὁ θαλάσσιος, ¯η. Νιρεὺς δὲ ὁ ευ μορφος, ι. Νεκρόσ. παρὰ τὸ νε στερητικὸν μόριον καὶ τὸ κῆρ γίνεται νεκηρὸς, ὁ ἐστερημένος τῆς ψυχῆς, καὶ κατὰ συγκοπὴν νεκρός. Νέκυσ. ὁ νεκρός. ε στι κίκυς, ἡ δύναμις, καὶ μετὰ τοῦ νε στερητικοῦ νεκίκυς, ὁ ἐστερημένος κίκυος, καὶ κατὰ συγκοπὴν νέκυς. η ω σπερ παρὰ τὸ ι ππος γίνεται ἱππὺς, καὶ κότος κοτὺς, ου τω καὶ ἀπὸ τοῦ νεκρὸς νεκρὺς, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ¯ρ καὶ μεταθέσει τοῦ τόνου νέκυς. Νεογιλόσ. ὁ νέος καὶ μικρός. Νέος α νθρωποσ. ἡ ἁγνεία καὶ ἀρετή. Νεόλεκτοσ. ὁ νεοστράτευτος. Νεοθαλήσ. ὁ νεόβλαστος. Νεογνόσ. ὁ νεωστὶ γεγεννημένος. η νεόγονος τὶς ω ν. Νέοσ. ἀπὸ τοῦ νέεσθαι, ο ἐστι πορεύεσθαι εἰς αυ ξησιν. η παρὰ τὸ ὁρμᾶσθαι. ὁρμῆς γὰρ καὶ ἡλικίας ἀνάπλεως. Νεοσσόσ. ὁ νεωστὶ σευόμενος, ο ἐστιν ὁρμῶν. η παρὰ τὸ νεάζω. Νέποδεσ. οἱ ἰχθύες, οἱ ἐστερημένοι ποδῶν. Νέπωσ. παρὰ τὸ πῶμι, τὸ πίνω, ὁ μέλλων πώσω, ἀποβολῇ τοῦ ω μετὰ τοῦ νε στερητικοῦ Νέπως. α νυδρον γὰρ τὸ ο ρος ἐκεῖνο. κλίνεται δὲ Νέπωτος. Νεπωτιανόσ. κύριον. Νέρτεροσ. ὑποκάτω νεκροῦ, η ὁ ὑπὸ γῆν νεκρός. nu.1390 Νεστοριανοί. ω ν ἡ αι ρεσις αυ τη· α λλον μὲν τὸν Χριστὸν, α λλον δὲ τὸν υἱὸν ε λεγον. Νεφθαλείμ. ἑρμηνεύεται στέλεχος ἀνειμένον, η γουν φυτὸν πλατυνόμενον. Νεφρόσ. παρὰ τὸ νείφεσθαι, τὸ οὐρῶ. τὸ δὲ νείφειν κυρίως ἐπὶ τῆς ἐκ νέφους καταφορᾶς τῶν ὑδάτων. Νεωτεροποιόσ. ἀντάρτης· τύραννος. Νεώνητοσ. ὁ νεωστὶ ἀγορασθείς. Νεωκόροσ. ὁ τοῦ ναοῦ ἐπιμελούμενος. κορεῖν γὰρ παρὰ τοῖς ᾿Αττικοῖς τὸ σαίρειν, καὶ τὸ κοσμεῖν καὶ ἐπιμελεῖσθαι. Νεώσ. ὁ ναός.᾿Αττικῶς. τὸν νεὼν ἡ αἰτιατικὴ, σὺν τῷ ν. καὶ λαγὼν καὶ Κῶν. ἡ δὲ γενικὴ καὶ δοτικὴ α νευ τοῦ ν, τοῦ νεὼ καὶ τῷ νεῷ. Νεόφυτοσ. ὁ νεοκατήχητος. παρὰ τῷ᾿Αποστόλῳ· μὴ νεόφυτον, ι να μὴ τυφωθεὶς εἰς κρίμα ἐμπέσῃ τοῦ διαβόλου. Νέος α νθρωπος καὶ νέος᾿Αδάμ. ὁ Χριστὸς, ο ν ἐνδυόμεθα δι' εὐαγοῦς πολιτείας. (Θηλυκόν.) Νεάνισ. ἡ παρθένος. καὶ τὸ τῆς νεανιότητος ο νομα. ἐπὶ τῆς παρθενίας ει ωθεν ἡ γραφὴ τιθέναι. Νεάτη. ἡ ἐσχάτη. παρὰ τὸ νέος. οἱ γὰρ νεώτεροι ἀτελεῖς εἰσὶ καὶ ε σχατοι. δὴ τότε λυσάμενοι νεάτας ἐκπείσματα δάφνης. Νεανεία. ἡ ε παρσις. nu.1391 Νεάπολισ. ἡ Σαμάρεια. Νέαιρα. τὸ ε σχατον μέρος τῆς κοιλίας. παρὰ τὸ νέω γέγονε νέαιρα. καὶ νέατον τὸ ε σχατον. ο θεν καὶ λαγὼν τὸ αὐτὸ ει ρηται. παρὰ τὸ λήγω. τὸ δὲ νέω σημαίνει τὸ πορεύομαι· εἰς αὐτὴν γὰρ πορεύονται τὰ ἐσθιομένα. Νείαιρα. ἡ ἐσχάτη. Νειόσ. ἡ ἠροτριασμένη γῆ. Νείκη. ἡ φιλονεικία. Νεκάδεσ. Ομηρος ει ωθε λέγειν τὰς τῶν νεκρῶν τάξεις, παρὰ τὸ νέκυας, νεκυάδας τινὰς ου σας καὶ νεκάδας. Νεκυομαντία. ἡ νεκρομαντία. Νέμεσισ. υ βρις· μέμψις. Νέμεα. πόλις. Νέμεια. ἑορτὴ καὶ πόλις. Νεοσσεία καὶ νεοττεία. ἡ ἐκλέπισις. Νεότησ. ἀκμὴ σώματος, η α στατος πρακτέων γνώμη. η πρόφασις ἀκολασίας τοῖς ἀκρατεστέροις. Νεολαία. ὁ νέος λαός. Νεομήνια. ... Νεοκαισάρεια. πόλις. Νευρὰ καὶ χορδὴ διαφέρει. νευρὰ μὲν ἡ ἐκ τῶν νευρῶν, ῃ τινι χρῶνται εἰς τὰ τάξα· χορδὴ δὲ ἡ ἐκ τῶν ἐντέρων εἰς τὰ ο ργανα. Νεφρίτησ. νόσος παρὰ τοὺς νεφρούς. Νεφέλη. ἀὴρ παχὺς ἐκ τῆς ὑγρᾶς κατὰ γῆν ἀναθυμιάσεως συνιστάμενος, ει τα μετεωρισθεὶς nu.1392 τοῖς ἀνέμοις, ο ταν λάβῃ παρ' αὐτῶν ἀξιόλογον α θροισμα, καὶ τὸ ἐκ τῆς ἐνεσπαρμένης αὐτῷ νοτίδος βάρος ἱκανὸν γένηται, τότε σταγόνας εἰς τὴν γῆν ἀφίησι, καὶ αυ τη τῶν ο μβρων ἡ φύσις ἀπὸ γῆς τὴν ἀρχὴν ἐχόντων, καὶ δι' ἀέρος πάλιν ἐπὶ τὴν γῆν φερομένων. Νεοαρδέα. νεωστὶ πεποτισμένην καὶ ἀρδευθεῖσαν. (Οὐδέτερον.) Νεανιεύματα. ἀλαζονεύματα·

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

κομπάσματα. Νενκονῆ. νεωστὶ ἠκονημένα. Νεηγενέσ. νεωστὶ γεννηθέν. Νέβελ. κεράμιον. Νείατον. τὸ ε σχατον. ὡς παρὰ τὸ μέσος γίνεται μέσατον, ου τω καὶ παρὰ τὸ νέω νέατον καὶ νείατον. Νεῖκοσ. ἡ φιλονεικία. παρὰ τὸ νέοις ἐοικέναι. ἡ γὰρ φιλονεικία τοῖς νέοις ἁρμόζει. Νειλόεν νᾶμα. τὸ τοῦ Νείλου. Νεῖλος δὲ ποταμός ἐστιν ἐν Αἰγύπτῳ. παρὰ τὸ νέαν ἰλὺν ε χειν ἐν τῇ ἀναβάσει, Νέϊλος καὶ Νεῖλος. η παρὰ τὸ νέω, τὸ ῥέω, Νέϊλος, ὁ ῥέων ἰλύν· ὁ γὰρ Νεῖλος ἰλυώδης ἐστίν. η ω σπερ παρὰ τὸ πένθω πενθίλος, ου τως καὶ παρὰ τὸ νέω Νεΐλος καὶ κατὰ συναίρεσιν Νεῖλος. καὶ γὰρ νέος κατ' ε τος γίνεται· πλημμυρεῖ γὰρ κατ' ε τος καὶ ποτίζει τὴν Αι γυπτον. Νεανικώτερον. τολμηρότερον. nu.1393 †Νεῖον. τὸ τῆς νηὸς πυθμενοειδὲς ξύλον.† Νέκταρ. θεῖον πόμα. καὶ νεκτάρειον πόμα, τὸ θαυμαστὸν καὶ ἀκήρατον. η νέκταρ τὸ τῶν θεῶν πόμα, οἱονεὶ ὁ συνέχων τοὺς πίνοντας ἐν νεότητι. παρὰ τὸ ε χω καὶ τὸ νέον γίνεται νέκταρον, καὶ κατὰ συγκοπὴν νέκταρ. διὸ καὶ ἡ Ηβη αὐτὸ κιρνᾷ. τινὲς ἐπὶ τοῦ θείου νάματος. παρὰ τὸ ¯ν¯ε στερητικὸν καὶ τὸ κτῶ γέγονε νέκταρ· οἱονεὶ τὸ στέρησιν ποιοῦν τὸ κτᾶσθαι καὶ φονεύεσθαι τοὺς πίνοντας αὐτό· ἀφ' ου δηλοῦσθαι τὸ ἀθάνατον· οι ον τὸ μὴ κτεινομένοις διδόμενον. Νεόδμητον. τὸ νεοκατασκεύαστον. Νεόφθιτον. τὸ νεόφθαρτον. †Νεαλέσ. τὸ νεωστὶ ἑαλωκός· οι ον ἰχθῦς. δύναται δὲ καὶ τὸ νεωστὶ ἁλὶ πεπασμένον.† †Νεόκτητον. τὸ νεωστὶ κατεσκευασμένον.† Νεόκμητον. τὸ νεωστὶ κατεσκευασμένον. Νεοσύλλεκτον. τὸ νεοστράτευτον. Νεόβδαλτον. τὸ νεοάμελκτον. γάλα νεόβδαλτον. Νεώττιον. πωλίον. Νεμειαῖον. ο ρος Πελοπονήσου. Νέφοσ. τὸ πλῆθος. νέφος μαρτύρων. η καὶ τὸ τῶν ὑετῶν ἀπὸ τῆς ἀνηνεχθείσης ἀναθυμιάσεως nu.1394 εἰς υ δωρ. οἱονεὶ τὸ ἐστερημένον φάους, νέφαος, νέφος. η παρὰ τὸ νείφω, τὸ βρέχω. ου τω Φίλων. Νεῦρον. παρὰ τὸ νεῖσθαι δι' ο λου τοῦ σώματος. Νεώνητα. νεωστὶ ἀγορασθέντα. (῾Ρῆμα.) Νέηαι. πορευθῇς. νέω, τὸ πορεύομαι, νέομαι, νέεται, τὸ ὑποτακτικὸν νέησαι, καὶ τὸ᾿Ιωνικὸν νέηαι. Νεανιεύεται. ἀλαζονεύεται. Νεῖαι. πορευθήσῃ. Νεῖν. ἀντὶ τοῦ κολυμβᾷν. Νείκησεν. υ βρισεν· ἐφιλονείκησεν. καὶ νεικείῃσιν. ἀπὸ τοῦ νεικῶ, νεικείω, νεικείῃ, καὶ ἐκτάσει τῆς ¯σ¯ι συλλαβῆς νεικείῃσι. Νείφει. χιονίζει, βρέχει. ἀπὸ τοῦ νέφος, ἐξ ου νόφος καὶ γνόφος, γίνεται νέφω καὶ νείφω. Νέμεται. βόσκεται. Νέμω. τὸ παρέχω. καὶ νεῖμαι. Νεμεσήσεται. μέμψεται. καὶ νεμεσᾷ. καὶ νεμεσήσεαι. ἀπὸ τοῦ νεμεσῶ, δευτέρας συζυγίας περὶ πάθους ἐνεστῶτος ἰωνικοῦ. Νενέαται. σεσώρευται. ε στι ῥῆμα νῶ, τὸ σωρεύω. ὁ παρακείμενος νένηκα, ὁ παθητικὸς nu.1395 νένημαι, νενήμεθα, νένησθαι, νένηνται, καὶ τὸ ἰωνικὸν νενέαται. Νενευκότι. συγκύψαντι. Νέονται. πορεύονται. καὶ νέω. Νευστάζων. κινῶν· ἐννεύων. νευστάζων κάραν᾿Ιούδας. Νέω. τὸ κολυμβῶ. Νεωτερίζει. καινὰ πράττει. ἀνταίρει. Νεώσαντεσ. ἀρόσαντες. Νεωλκῆσαι. ε ξω τὴν ναῦν ἑλκῦσαι. Νέαται. κατῳκισμέναι εἰσί. ἀπὸ τοῦ νῶ, ου παράγωγον νέω. ὡς τὸ κέαται. (᾿Επίῤῥημα.) Νειόθεν. ἐσχάτως. Νέρθεν. ὑποκάτωθεν. παρὰ τὸ ε νερθεν, νέρθεν, κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ¯ε. τοῦτο παρὰ τὴν ε ραν, τὴν γῆν. γέγονεν ε ρος καὶ ε νερος, ἐνέρωθεν καὶ συγκοπῇ ε νερθεν. Νεωστί. ἀρτίως, προσφάτως. οἱ νέοι, τῶν νέων, ἐπίῤῥημα νέως, νεωστί. Νέωτα. εἰς τὸ αυ ριον, εἰς τὸ μέλλον. ἀεὶ γεωργὸς εἰς νέωτα πλούσιος.᾿Αττικῶς. παρὰ τὸ νέος νέωτα, κατ' ε κτασιν τοῦ ¯ο εἰς ¯ω. η ε στι νέοτε, ὡς α λλος α λλοτε, καὶ τροπῇ αἰολικῇ τοῦ ¯ε εἰς τὸ ¯α ἐπ' αὐξήσει τοῦ ¯ο. nu.1396 Τὸ Ν μετὰ τοῦ Η. (᾿Αρσενικόν.) Νήδυμοσ. ὁ γλυκὺς, ὁ ἡδύς. νήδυμος υ πνος. οἱ δὲ η δυμος, χωρὶς τοῦ ¯ν. καὶ ι σως ἐνόμισαν ἀπὸ τοῦ ἡδὺς ει ναι παράγωγον. λέξεως δὲ δασυνομένης οὐ συντίθεται τὸ ¯ν κατ' ἀρχάς. ε στι δὲ ἀπὸ τοῦ δύω, δύσω, ἐξ ου ῥῆμα ο νομα δύμος καὶ μετὰ τοῦ ¯ν¯η ἐπιτατικοῦ νήδυμος. Νῆϊσ. ὁ ἐστερημένος. Νηΐτης στόλοσ. ὁ διὰ τῶν νηῶν. Νήκερωσ. ὁ μὴ ε χων κέρας. Νήλωποσ. ὁ μὴ ε χων ἱμάτιον. Νηλῆϊ. τὸ Νηλεῖ, ποιητικῶς. Νηλήσ. ὁ ἀνηλεής. Νηλήτεισ. τοὺς ἁμαρτωλούς. ὡς ἀπὸ τοῦ εὐσεβὴς γίνεται εὐσεβέες, εὐσεβεῖς, ου τως καὶ ἀπὸ τοῦ νηλήτης γίνεται νηλήτεες, νηλήτεις.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσης του.

παρὰ τὸ ¯ν¯η ἐπιτατικὸν καὶ τὸ ἀλιτεῖν, τὸ ἁμαρτάνειν. τὸ ἀλιτεῖν διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται, τὸ δὲ νηλήτης διὰ τοῦ η τα, ο τι αἰολικῶς ἐτράπη τὸ ¯ι εἰς τὸ ¯η. ε τεροι δὲ τοὺς ἀναμαρτήτους λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ ¯ν¯η στερητικοῦ καὶ τοῦ ἀλιτεῖν. Νηλεήσ. ὁ σκληρὸς, ὁ ἀπηνὴς, ὁ ἀνηλεής. ἀπὸ τοῦ ε λεος γέγονε καὶ τοῦ ¯ν¯η στερητικοῦ ἐπιῤῥήματος, οἱονεὶ ὁ ἐστερημένος τοῦ ἐλεεῖν. τὸ δὲ νηλὴς ἀπὸ τοῦ νηλεὴς γέγονε κατὰ κρᾶσιν. nu.1397 ἀπὸ τοῦ λῶ, τὸ θέλω, καὶ τοῦ ¯ν¯η στερητικοῦ, οἱονεὶ ὁ μὴ θέλων ει ναι ἐλεήμων, ἀλλὰ ἀκαμπὴς καὶ σκληρός. Νήλιποσ. ἀνυπόδετος η μονοχίτων. κατὰ στέρησιν τοῦ ¯ν¯η, ω σπερ νηνεμία. τὸ δὲ νήλιποι, οἱ ἀνυπόδετοι, συνήρηται ἀπὸ τοῦ νηλίποδος. Νημερτήσ. ὁ ἀληθής. παρὰ τὸ ἁμαρτῶ ἁμαρτὴς, καὶ μετὰ τοῦ ¯ν¯η στερητικοῦ νηαμαρτὴς, καὶ συγκοπῇ καὶ τροπῇ τοῦ ¯α εἰς ¯ε νημερτὴς, ὁ ἐστερημένος τοῦ ἁμαρτάνειν. Νήπιοσ. α φρων, ἀνόητος. παρὰ τὸ η πιος πλεονασμῷ τοῦ ¯ν νήπιος, ὁ πρᾶος καὶ προσηνὴς καὶ νήπια ποιῶν. η παρὰ τὸ ¯ν¯η στερητικὸν καὶ τὸ εἰπεῖν, νηέπιος καὶ κατὰ συναίρεσιν νήπιος, ὁ μὴ δυνάμενος λέγειν. η νήβιος, ὁ ἐστερημένος τοῦ βίου. Νηπύτιοσ. α φρων, ἀνόητος. παρὰ τὸ ¯ν¯η στερητικὸν καὶ τὸ πινυτὸν γέγονε νηπινύτιος, καὶ συγκοπῇ τοῦ ¯ι καὶ τοῦ ¯ν νηπύτιος. Νηρεύσ. ὁ θαλάσσιος δαίμων. η κοχλίας. ἀπὸ τῆς νήξεως καὶ τοῦ ῥαδίως νεῖν. Νηρίτησ. ὁ θαλάσσιος κοχλίας. οὐκ ε στι δὲ παρὰ τὸ Νηρεύς· ω φειλε γὰρ γράφεσθαι διὰ διφθόγγου, ὡς᾽Αταρνεὺς,᾽Αταρνείτης. ὁ δὲ τεχνικὸς λέγει, ἀπὸ τοῦ Νηρηῒς ἐστί. Νηρίθμουσ. ἀναριθμήτους. Νῆστισ. α γευστος. η ε ντερόν ἐστιν ου τω λεγόμενον. οι ον νησίτης, παρὰ τὸ κενὸν ει ναι σιnu.1398 τίων. τὸ γὰρ ¯ν¯η στερητικόν ἐστι. νῆστις, καὶ κλίνεται νήστιος, ὡς ο φιος, ε χιος. τὸ πληθυντικὸν τοὺς νήστις διὰ τοῦ ἰῶτα. Νὴ τὸν θεόν. μὰ τὸν θεόν. Νήφων. κύριον. Νηφάλιοσ. ὁ γρήγορος. Νηφάλεοσ. ὁ σώφρων. Νηφαλισμόσ. ἡ προσοχή. Νηφάλεοσ. α γρυπνος, διορατικός. ζέων τῷ πνεύματι. ὁ ᾽Απόστολος· νηφάλεον, σώφρονα, κόσμιον. (Θηλυκόν.) Νηδύσ. ἡ γαστήρ. ἀπὸ τοῦ διανενῆσθαι, ο ἐστι σεσωρεῦσθαι καὶ πεπληρῶσθαι. Νῆεσ. πλοῖα. ἀπὸ τοῦ νῆσαι, τὸ σωρεῦσαι. Νηΐδεσ. αἱ Νύμφαι. αἱ ἐν νάμασιν ου σαι. παρὰ τὸ νάω, τὸ ῥέω. Νηνεμία. ἡσυχία, γαλήνη. Νηπεία καὶ νηπιέη. ἡ ἀφροσύνη. Νηρῇδεσ. θαλάσσιοι δαίμονες. ε χει τὸ ἰῶτα, ἀπὸ γὰρ τοῦ Νηρηΐδες, ὡς Βρισηΐδες καὶ Χρυσηΐδες, Νηρῇδες, Καδμῇδες. Νηστεία. τῆξις σώματος, καὶ ὑπωπιασμός. Νῆσσα. τὸ νησσάριον. ὡς παρὰ τὸ δόξω δόξα, καὶ α γω α ξω καὶ α μαξα, ου τως καὶ παρὰ τὸ νῶ, τὸ κολυμβῶ, νῆσα καὶ ἀναδιπλασιασμῷ τοῦ αὐτοῦ συμφώνου νῆσσα. Νίσσα δὲ τόπος καὶ πόλις, ι. nu.1399 Νῆσισ. ἡ κλῶσις καὶ ἡ σώρευσις. Νῆσοσ. παρὰ τὸ νῶ, τὸ κολυμβῶ. ὁ μέλλων νήσω. ἐξ αὐτοῦ γέγονε νῆσος. Νήτη. ἡ τῆς λύρας χορδή. Νητρία. χώρα. γράφεται καὶ διὰ τοῦ ι. Νηῦσ. ἡ ναῦς. διὰ τοῦ η τα. παρὰ τὸ νέω, τὸ νήχω, νηῦς, διὰ τοῦ ¯α ναῦς, παρὰ Δωριεῦσι. χρῆται ου ν ὁ ποιητὴς ταύταις ταῖς φωναῖς· νηυσί· ναυσί· νέεσσι· νήεσσιν. οἱ Αἰολεῖς νάεσσι. τί ου ν; Ομηρος οὐκ οι δε τὴν ναυσὶ φωνήν; ναί· ἀλλ' ἐν συνθέσει, ναυσίθοος, ναυσίκλυτος. (Οὐδέτερον.) Νήκεστον. ἀθεράπευτον.῾Ησίοδος· –ἐν δὲ δίκην βλάψας νήκεστον ἀάσθη. ο ἐστιν ἐβλάβη. Νήϊον. ξύλον ναυπηγήσιμον. καὶ ο ρος πλησίον ᾽Ιθάκης. Νηγάτεον. νεωστὶ κατεσκευασμένον. Νηκτά. κολυμβητὰ, ε νυδρα. Νηκερδέα. ἀνωφελῆ. ἀπὸ τοῦ ¯ν¯η στερητικοῦ μορίου. Νηλεὲς η μαρ. σκληρὰ ἡμέρα. Νημερτέσ. ἀληθές. Νῆμα. οὐκ ε στιν ἀπὸ τοῦ νήθω, νῆσμα καὶ νῆμα, ἀλλ' ε στι νῶ ῥῆμα, ο περ σημαίνει τὸ νήθω. nu.1400 τῇ γάρ τοι νεῖ νήματ' ἀερσιπότητος ἀράχνης. Νήριτον. τὸ πολύ. πρὸς ο οὐδεὶς φιλονεικήσειε διὰ τὸ πλῆθος. Νήριτον καὶ ο νομα ο ρους. Νήποινον. χωρὶς ποινῆς. Νήϋτμον. τὸ α φωνον, τὸ ἐστερημένον ἀϋτμῆς, ο ἐστι φωνῆς. Νηφάλιον. τὸ γρήγορον. (῾Ρῆμα.) Νηήσας καὶ νήσας. ἀντὶ τοῦ σωρεύσας. καὶ νῆσαι. καὶ νήει ἀντὶ τοῦ ἐσώρευσε. Νήθω. τὸ κλώθω. Νηκούστησε. παρήκουσε. Νηπιάζεται. μωραίνεται. Νήφει. γρηγορεῖ. νείφει δὲ ἀντὶ τοῦ βρέχει, δίφθογγον. νίφει δὲ ἀντὶ τοῦ χιονίζει, ι, ἐξ ου καὶ νιφὰς καὶ νιφετὸς, ἡ χιών. Νήχεται. κολυμβᾷ.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

Νηπιάζειν. τὸ μὴ εἰδέναι κακοποιεῖν η ἁμαρτάνειν. καὶ ὁ Ἀπόστολος· ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιάζετε. (Ἐπίῤῥημα.) Νηλεῶσ. ἀντὶ τοῦ ἀνηλεῶς. καὶ νηλειῶς. Νηποινί. α νευ τιμωρίας. Νητρεκῶσ. ἀληθῶς. nu.1401 Τὸ Ν μετὰ τοῦ Ι. (Ἀρσενικόν.) Νίγερ. κύριον. καὶ ὁ περάτης. Νικήρωτος· Νικίας· Νικήτης· Νικήτασ. ὀνόματα κύρια. Νιμμόσ. ἡ κάθαρσις. Νῖνος· Νιννύασ. κύρια. Νισαῖος ι πποσ. ο ἐστι ξανθός· ἡ γὰρ Νίσα πάντας τοὺς ι ππους ξανθοὺς ε χει. Νιτιάτησ. κύριον. ἡ τοῦ Νιτιάτου μονή. Νιφετόσ. χιὼν κατὰ λεπτὸν φερομένη. Νίν. ἀντὶ τοῦ αὐτόν. Νικόδημοσ. κύριον. ἑρμηνεύεται ὁ κατὰ διάνοιαν ἐῤῥωμένος εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Χριστοῦ, τὴν δὲ τῆς πράξεως τῶν ἐντολῶν φιλοτιμίαν φειδοῖ τῆς σαρκὸς ὡς δειλὸς παραιτούμενος. καὶ ὁ Θεόλογος· κᾳ ν Νικόδημος ῃ ς ὁ νυκτερινὸς θεοσεβὴς, μύροις αὐτόν. (Θηλυκόν.) Νίκωχισ. πόλις. Νίκη. παρὰ τὸ ἑνὶ δοτικῇ καὶ τὸ ει κω, τὸ ὑποχωρῶ, γέγονεν ἑνιείκη, καὶ ἀποβολῇ τῶν δύο εε, τοῦ τε ἐν ἀρχῇ καὶ τοῦ μέσου, καὶ κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο ¯ι¯ι εἰς ε ν, δηλονότι μακρὸν, νίκη, οι ον ἡ ἑνὶ ὑποχωροῦσα. ὡς καὶ ὁ ποιητὴς λέγει· ἑτεραλκέα νίκην. α λλοι δὲ, παρὰ τὸ ¯ν¯η στερητικὸν καὶ τοῦ ει κω γέγονε νίκη, κατ' ε κθλιψιν τοῦ ¯ε, ἡ μηδενὶ ὑποχωροῦσα. ἀλλ' ἀντίκειται αὐτοῖς καὶ ἡ ἀποβολὴ καὶ ἡ γραφή· ἡ γραφὴ μὲν, ο τι νίκη διὰ τοῦ nu.1402 ¯ι γράφεται, καὶ ω φειλε γράφεσθαι διὰ τῆς ¯ε¯ι διφθόγγου, ἡ ἀποβολὴ δὲ, ο τι οὐδέποτε τὸ ¯ν¯η ἐπίῤῥημα ἀποβάλλει τὸ ¯η, οι ον νήδυμος. Νινευΐ. πόλις. Νίσα. τόπος, καὶ πόλις ἐν Ἐρυθρᾷ κειμένη. Νίσιβισ. χώρα. καὶ κλίνεται Νισίβεως. Νιφάδεσ. σταγόνες χιόνος. Νίφα. νιφὰς, νιφάδος, νιφάδα, καὶ κατὰ συγκοπὴν νίφα. Νικόλαοσ. κύριον. παρὰ τὸ νῖκος καὶ τὸ λαὸς γίνεται Νικόσλαος. ἀλλὰ τὰ εἰς ¯ο¯ς ὀνόματα ἐν τῇ συνθέσει τῆς ἐπαγομένης λέξεως, τῆς ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένης, ἀποβάλλουσι τὸ ¯ς καὶ φυλάττουσι τὸ ¯ο. θεὸς, Θεόδωρος. Νίμμα. κάθαρμα. Νίτρον. σαπώνιον, η ει δος ἰατρικόν. παρὰ τὸ νίζω νίτρον, ὡς μάσσω μάκτρον, πλήσσω πλῆκτρον, φέρω φέρτερον. Νιτέρειον. ἀκρωτήριον. Νίζω. σημαίνει τὸ νίπτω, καὶ τὸ καθαίρω. νίπτω, νίζω. οἱ Αἰολεῖς τὰ εἰς ¯π¯τ¯ω ῥήματα εἰς δύο ¯ς¯σ μεταβάλλουσιν. οι ον νίπτω νίσσω. Ταραντίνων δὲ φωνῇ γίνεται νίζω. Νικῷεν. εὐκτικόν. ὡς ἀπὸ τοῦ σιγὴ σιγῶ, ου τως καὶ ἀπὸ τοῦ νίκη νικῶ. καὶ τὸ εὐκτικὸν νικῷεν καὶ νικῴη. νικῶ, νικᾷς, ἡ μετοχὴ ὁ νικῶν, τοῦ νικῶντος, τὸ εὐκτικὸν νικῷμι, τὸ τρίτον νικῷ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯η ἀττικῶς νικῴη, καὶ ἐξ αὐτοῦ νικῷ, καὶ νικῴης. Νισσόμενοσ. στρεφόμενος. nu.1403 Τὸ Ν μετὰ τοῦ Ο. (Ἀρσενικόν.) Νόεσ. οἱ α γγελοι, καὶ οἱ λογισμοί. ο τι κακῶς λέγουσι καὶ παρ' ἀναλογίαν οἱ φιλόσοφοι τὸν νόα αἰτιατικὴν τῶν ἑνικῶν, καὶ οἱ νόες εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν, καὶ αἰτιατικὴν τοὺς νόας· δέον γὰρ τὸν νοῦν λέγειν, καὶ οἱ νοῖ. ἀπὸ συναιρέσεως ἐστὶ καὶ δεῖ πρὸς τὸ ἐντελὲς κλίνεσθαι καὶ τὸ συνῃρημένον. ε στι γὰρ νόος, νοῦς, νόον, νοῦν. Νόθοσ. ὁ μὴ γνήσιος υἱός. παρὰ τὸ ὀνῶ, τὸ μέμφομαι καὶ βλάπτω, γίνεται ὀνότος, καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ο καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς θ νόθος, ὁ μὴ ω ν γνήσιος υἱὸς, ἀλλ' ἐκ παλλακίδος. αἱ γὰρ παιδοποιΐαι παρὰ τῷ ποιητῇ τετραχῶς λέγονται· γνήσιος, νόθος, σκότιος καὶ παρθένιος· γνήσιος ὁ ἐκ νομίμων γάμων· νόθος ὁ ἐκ παλλακίδος· σκότιος ἐκ λαθραίας μίξεως· παρθένιος ὁ ἐκ τῆς παρθένου ε τι νομιζομένης γενόμενος. Νομῆεσ. οἱ ποιμένες. καὶ νομέας καὶ νομεῖς. nu.1404 Νομοΐστωρ. ὁ νομομαθής. Νομικόσ. ὁ τῷ νόμῳ ἀκολουθῶν. η ὁ τοῦ νόμου ἐξηγητής. Νομοδιδάσκαλοι. οἱ γραμματεῖς ἑρμηνεύονται. συνῆσαν γὰρ αὐτοῖς καὶ οἱ λεγόμενοι νομικοί. Νόμοσ. ο ν ε χομεν γραπτὸν νόμον· τὸ νόμισμα· ὁ τὴν γῆν μερίζων· παρ' Αἰγυπτίοις ἡ χώρα· ἡ συνήθεια· μέτρον γῆς· τὸ εὐαγγέλιον. Νόμοσ. λόγος προστακτικὸς τῶν πρακτέων καὶ ποιητέων καὶ μή. παρὰ τὸ νέμω, τὸ μερίζω. Νόμοσ. χαλινὸς αὐτεξουσιότητος. Νόμος καὶ ἐντολὴ διαφέρει. νόμος μὲν γάρ ἐστιν ο ρος ἀποφαντικὸς τοῦ μὴ χρῆναί τι δρᾶν τῶν ἐκτόπων, ὁποῖόν ἐστι τό· οὐ φονεύσεις· ἐντολὴ δέ ἐστιν ο ρος ἀποφαντικὸς αἰσχροῦ πράγματος, συνεζευγμένης ἐντολῆς, οι ον ἐστὶ τό· ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη ὑμῶν πλέον τῶν γραμματέων καὶ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

Φαρισαίων, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Νόστοσ. ἡ πρὸς τὸν οι κον ἐπάνοδος. παρὰ τὸ νέω, τὸ πορεύομαι. νόστος καὶ ἡ τῆς γεύσεως ἀνάδοσις. nu.1405 Νοσφισμόσ. χωρισμός. Νότοσ. ὁ κατὰ μεσημβρίαν τόπος. καὶ ὁ α νεμος. ἀπὸ τοῦ νεῖσθαι, ο ἐστι διέρχεσθαι καὶ πορεύεσθαι. Νοτίου. θαλασσίου. νοτίου θηρός. λέγει δὲ τὸ κῆτος. Νοῦμμοσ. τὸ νουμμίον. Νουνεχήσ. συνετὸς, φρόνιμος. καὶ νουνέχεια. Νοῦσ. τριχῶς λέγεται. νοῦς θεοῦ· νοῦς καὶ ὁ α γγελος· νοῦς καὶ ὁ ἡμέτερος. Νοῦσ. ο ρασις ψυχῆς ἀσώματος πρὸς πάντα ἐκτείνουσα. Νοῦσ. πρᾶγμα α δηλον, ἀδήλως α δηλα περιαθροῦν. τοῦτο γάρ ἐστι νοῦς ἐν ψυχῇ, ο πέρ ἐστιν ὀφθαλμὸς ἐν σώματι. Νοῦσ ἐστὶ ψυχῆς τὸ καθαρώτατον καὶ λογικὸν εἰς θεωρίαν τῶν ο ντων. Νοῦσ θύραθεν ἐστὶν ἡ ε ξωθεν ἐπιγινομένη γνῶσις. Νοῦσ. φύσις ἐπινοητικὴ παντὸς πράγματος. Νοῦσ ἐστὶν ὑφεστὼς, οὐσία νοερὰ αὐτοκίνητος, θεῖος ὑμνῳδὸς δόξης. ἡ πρώτη τοῦ νοῦ κίνησις. Νοῦσ. παρὰ τὸ νέμεσθαι, τὸ πορεύεσθαι. ὁ πάντοτε ἐν ἡμῖν κινούμενος, καὶ ἐπὶ πάντων ἰών. τί γὰρ ὁρμητικώτερον τοῦ νοῦ; καὶ Ομηρος· ὡς δ' ο ταν ἀΐξῃ νόος ἀνέρος. καὶ πάλιν· ὡσεὶ πτερὸν ἠὲ νόημα. Νοῦσ λογικός ἐστιν αι σθησις θεωρητικὴ ψυχῆς ἀθανάτου καὶ νοερᾶς. Νοῦσ ἐστὶν ο ρασις σώματος ἀσώματος, ἀσωμάτως εἰς πᾶν διατρέχουσα. Νόμοσ. τὸ α γραφον ε θος. τοῦ Θεολόγου· ἐγκαίνια τιμᾶσθαι παλαιὸς νόμος. nu.1406 †Νόμοι φύσεωσ. ου ς ἡ ἁμαρτία ἐπεισήγαγε τὸν πνευματικὸν καταλύουσα νόμον· ο ν αυ θις ὁ Κύριος διὰ τῆς ἑαυτοῦ γεννήσεως ἀνωρθώσατο. φύσεως δὲ νόμος ὁ λόγος, καθ' ο ν ἑκάστη γεγένηται.† (Θηλυκόν.) Νομάδεσ. αἱ βοσκόμεναι ἀγέλαι. καὶ νομάδας, τοὺς ἀγρίους βαρβάρους. Νομή. ἡ βοσκή. νομεῖ δὲ τῷ βοσκῷ, ἐπὶ ἀρσενικοῦ, δίφθογγον. Νόησισ. ἡ πρώτη τοῦ νοῦ κίνησις. Νόννα. κύριον. Νόνναι. αἱ ἡμέραι, η ἀρχαὶ τῶν μηνῶν. Νοσηλεία. ἡ ἀῤῥωστία. Νόσοσ. ἀσυμμετρία τῶν ἐν σώματι στοιχείων ἡ κατακυριεύσασα η δη τοῦ ζώου καὶ ἐπικρατὴς γινομένη. Νόσοσ. παρὰ τὸ ἐστερῆσθαι ὑγιείας, κατὰ μετάθεσιν τοῦ ¯ω εἰς ¯ο. Νοτίσ. ἡ ὑγρασία. Νοτία. ἡ ὑγρασία καὶ ἡ σκοτία. παρὰ γὰρ τὸ νότος νότιος καὶ νοτία. Νοῦσοσ. ἡ νόσος, κατὰ προσθήκην τοῦ ¯υ. Νουθέτησισ. λόγος ἐπιτιμητικὸς ε νεκα ἀποτροπῆς ἁμαρτίας. †Νοτίη. πάχνη.† Νόησισ. παρὰ τὸ νέω, τὸ πορεύομαι. οὐδὲν γὰρ ταχύτερον τοῦ νοός. (Οὐδέτερον.) Νοερόν. πνευματικὸν, α ϋλον. η τὸ τὰ νοητὰ ὁρῶν. η πᾶν τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ κατὰ νοῦν ὑπάρχον. τινὲς τὸ κατ' εἰκόνα φασί. Νοητόν. τὸ διὰ τοῦ νοῦ νοούμενον. η τὸ διαφεῦγον τὰς πέντε ἡμῶν αἰσθήσεις. η τὸ μὴ ὁρώμενον. nu.1407 Νοητόν. τὸ ἐν τῷ νοερῷ ὑπεισελθὸν καὶ νοούμενον. Νοητά. τὰ μὴ σωματικῶς, ἀλλὰ κατὰ νοῦν γνωριζόμενα. η νοητὰ τὰ αἰσθητήρια τὰ ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς κρυπτῷ ἀνθρώπῳ. Νοσοκομεῖον. ὁ ξενών. καὶ νοσοκόμος ὁ ἐπιμελούμενος τῶν νοσούντων. Νότα. τὰ γράμματα. ἐξ ου καὶ νοτάριος. Νότιον. δίϋγρον. Νουθέτημα. συμβουλή. η ἐπιτιμητικὸς λόγος εἰς ἀποτροπὴν ἁμαρτίας. Νόμισμα. τὸ νομιζόμενον μηδὲν ει ναι. (῾Ρῆμα.) Νοθεύει. ἀπαλλοτριοῖ. Νοσηλεύεται. ἀῤῥωστεῖ. Νοσφίζεται. ἰδιοποιεῖται· ἀφαιρεῖται. Νοστήσασ. ἐπανελθών. Νοεῦντεσ. νοοῦντες. αἰολικῶς. Νόσφι. ἀντὶ τοῦ χωρίς. καὶ ἀντὶ τοῦ πόῤῥω. παρὰ τὸ ¯ν¯ω στερητικὸν καὶ τὸ ε πω, τὸ ἀκολουθῶ, γίνεται νοέπι ἐπίῤῥημα καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν τοῦ π εἰς φ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ς, νόσφι, τὸ μὴ ἀκολουθοῦν, ἀλλὰ πόῤῥω ο ν. η παρὰ τὸ νόστος, ο σημαίνει τὴν ἐπάνοδον, καὶ ἐπεκτάσει γίνεται νοστόφι. τὸ δὲ νόστος παρὰ τὸ νέω, τὸ πορεύομαι. nu.1408 Τὸ Ν μετὰ τοῦ Υ. (᾿Αρσενικόν.) Νυκτίβιοσ. ὁ ἐν νυκτὶ διάγων. Νυκτιλόχοσ. ὁ κλέπτης, ὁ λῃστὴς, ὁ λοχῶν καὶ ἐνεδρεύων ἐν τῇ νυκτί. Νυκτιπόλοσ. ὁ λῃστής. Νυκτέλιοσ. ὁ Διόνυσος. Νύμφιοσ. ὁ νυμφικὸς οι κος. νυμφίος δὲ ὁ γαμέτης καὶ ὁ γαμβρός. ὡς τύχιος ὁ τυχηρὸς, Τυχίος δὲ κύριον. νυμφεῖος δὲ ὁ παστὸς, δίφθογγον. Νυμφοστόλοσ. ὁ νυμφαγωγός. Νυσήϊοσ. ὁ Διόνυσος. ἀπὸ τοῦ Νύσης. ο ρος δὲ τοῦτο Θρᾴκης. –Διὸς Νυσήϊον υι α. Νύχιοσ. ὁ νυκτερινός. Νυκτομαχία. ἡ ἐν νυκτὶ τοῦ πολέμου μάχη. Νύμφη. ὡς παρὰ τὸ νέος γίνεται νυὸς, ου τως καὶ παρὰ τὸ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

νέα καὶ φῶ γίνεται νεόφη καὶ νύμφη, ἡ νέα φαινομένη καὶ συγκοπῇ καὶ τροπῇ τοῦ ¯μ εἰς ¯ν νύμφη. Νύξ. ἐν τῷ τὸν η λιον ὑπὸ γῆν ει ναι. νυκτὸς δὲ διάστημα ὁ ἀπὸ δύσεως μέχρις ἀνατολῆς ὑπὸ γῆν τοῦ ἡλίου δρόμος. παρὰ τὸ νύσσω, νύξω, νύξ· δι' η ς καμπτόμεθα. ὁ δὲ Βησαντῖνος παρὰ τὸν νύξω μέλλοντα, τὸν δηλοῦντα τὸ πλήξω, διὰ τὸ νύσσεσθαι καὶ προσπταίειν τοῖς nu.1409 ἐνεργουμένοις τὶ ἐν σκότει η προσκόπτειν καὶ πλήττεσθαι τοὺς βαδίζοντας ἐν αὐτῇ τῇ ω ρᾳ. Νυόσ. ἡ νύμφη. Νύσσα. ὁ καμπτός. παρὰ τὸ νεύω, νεύσω, νεύσα καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε νύσσα. η παρὰ τὸ νύσσω, τὸ κάμπτω, διὰ τὸ τοὺς ι ππους ἐκεῖ νύσσεσθαι. Νύσσα. καὶ ο νομα πόλεως. Νυσήϊον. οἱ μὲν τὸ Σίναιον ο ρος φασὶν, οἱ δὲ ε τερον ο ρος τοῦ Διονύσου, ἐνδότερον καὶ ἐπέκεινα τῆς᾿Ινδικῆς. Νύχοσ. ἡ νύξ. Νῦ. τὸ στοιχεῖον. ο τι νυγμόν τινα ε χει ἡ τούτου ἐκφώνησις. καὶ νὺ ἀντὶ τοῦ δή. (῾Ρῆμα.) Νύξασ. διεγείρας. Νυμφοστολῆσαι. τὸ νυμφαγωγῆσαι. Νύσσω. τὸ τιτρώσκω. καὶ τὸ λάμπω. Νυστάζω. ἀπὸ τοῦ νεύω, τὸ στάζω. οι ον· νευστάζων κόρυθα βριαρήν–. ἐπειδὴ ἐπινεύουσιν οἱ κοιμώμενοι. ε νθεν καὶ τὸ ῥηματικὸν ο νομα νύσταλος, νυσταλογερόντιον. nu.1410 η παρὰ τὸ νευστάζειν ἀποβολῇ τοῦ ε. τὸ δὲ νευστάζειν παρὰ τὸ νεύειν τὴν κάραν. (᾿Επίῤῥημα.) †Νύκτωρ. διὰ νυκτός.† Νῦν. ἀντὶ τοῦ ἀρτίως. καὶ νυνί. καὶ νὺ ἀντὶ τοῦ δή. Τὸ Ν μετὰ τοῦ Ω. (᾿Αρσενικόν.) Νωθεῖσ. ῥάθυμοι, βραδεῖς. οἱ ἐστερημένοι τοῦ τρέχειν. Νωθροκάρδιοσ. ὁ κατὰ λογισμὸν βαρὺς καὶ ῥάθυμος. Νῶε. ο νομα κύριον. ἑρμηνεύεται δὲ πρόσωπον ἀκτημοσύνης. Νωδόσ. ὁ ἐστερημένος τῶν ὀδόντων. Νωΐτεροσ. ἡμέτερος. Νῶκαρ. ὁ δυσκίνητος, ὁ οὐδ' ὁπωσοῦν ἐῤῥωμένος. παρὰ τὸ ¯ν¯ω στερητικὸν καὶ τὸ σκαίρω, τὸ σκιρτῶ, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ς. Νωλανοί. ε θνος. Νωμεντίνοσ. κύριον. nu.1411 Νῷν καὶ σφῷν. σὺν τῷ ι. ἀπὸ γὰρ τοῦ νῶϊν καὶ σφῶϊν γέγονε κατὰ συναίρεσιν τοῦ ¯ω καὶ ¯ι εἰς τὴν ¯ω δίφθογγον. α λλως δὲ πᾶσα δοτικὴ ἐπὶ παντὸς ἀριθμοῦ τὸ ἰῶτα ε χει. Ομηρος δὲ χωρὶς τοῦ ¯ι ἀξιοῖ γράφεσθαι. λέγων ο τι τρία πρόσωπα εἰσὶ τῶν παθητικῶν· ἡμῶν, ὑμῶν, σφῶν, ἀντὶ τοῦ δύο, δυϊκὸν κεῖται ἀντὶ τοῦ σφῶιν. ἀλλ' ε στιν εἰπεῖν, χωρὶς τοῦ ¯ι γράφεται, ἐπειδὴ οὐδέποτε τῇ γενικῇ καὶ τῇ δοτικῇ κέχρηται ὁ ποιητὴς, εἰ μὴ κατὰ διάλυσιν· οι ον τοῖν, τοῖϊν, ω μοιν, ω μοιϊν, ἀλλήλοιν, ἀλλήλοιϊν. εἰ ου ν ἐνταῦθα τὸ ἰῶτα ε χει, η μελλε κατὰ διάλυσιν ει ναι. †Νώρυμνον. οὐχ ὑψηλόν· οὐκ ἐρυμνόν.† Νωνύμουσ. ἀνωνύμους. Νωνύμνουσ. α νευ υ μνων καὶ εὐφημίας τῆς διὰ τῶν θρήνων γενομένης· ἀνωνύμους. †Νῶοσ. μωρός.† Νωρικόσ. τοπικόν. Νώροπα. λαμπρόν. παρὰ τὸ ¯ν¯ω στερητικὸν καὶ τοῦ ο ψ γέγονε νώροψ, ὁ μὴ ἐῶν τὴν ο ψιν εἰς ἑαυτὸν ἀφορᾷν, λαμπρόν· ἀμαυροῖ γὰρ τὴν ο ψιν τὰ πάνυ λαμπρά. Νῶτοσ. †ἡ ψύα.† ἡ ῥάχις. ἐπειδὴ τῶν α λλων nu.1412 μερῶν νοτίζεται μᾶλλον, καὶ εἰς τοῦτο ὁ ἱδρὼς καταῤῥεῖ. καὶ ὁ ποιητής· –κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἱδρὼς– ω στε τροπὴν ει ναι τοῦ ¯ο εἰς ¯ω μέγα. η παρὰ τὸ ω , τὸ ὑποτακτικὸν, ω τος καὶ νῶτος. Νωτοφόροσ. ὁ ἐπὶ νώτου τὰ α χθη καὶ τὰ βάρη η τὰ φορτία βαστάζων καὶ φέρων. †Νωχέασ. βραδὺς, μαλακός.† Νῶχοσ. κύριον. Νωχελήσ. βραδὺς, ῥάθυμος. η ὁ νωθρὸς καὶ ἀσθενής. οἱονεὶ ὁ ἐστερημένος τοῦ κέλλειν, νωκελλὴς τὶς ω ν, καὶ τροπῇ τοῦ ¯κ εἰς ¯χ νωχελής· κέλλειν γάρ ἐστι τὸ ταχέως τρέχειν, ἀφ' ου καὶ κέλης, ὁ δρομικὸς ι ππος. †Νώψ. ἀσθενὴς τὴν ο ψιν.† (Θηλυκόν.) †Νωθή. μακρὰ ὁδός.† Νωθρεία καὶ νωθεία. ἡ ῥαθυμία. νοθία δὲ, ἡ κλεψιγαμία, μικρὸν καὶ ι. Νῶλα. πόλις. Νωμεντία. χώρα. Νομαντία δὲ μικρόν. Νωμηστεία. ἡ μέρισις. Νώρμα καὶ Νώρα. ὀνόματα πόλεων. (Οὐδέτερον.) Νωγαλέον. †πυῤῥόν.† λαμπρόν. nu.1413 Νώδυνον. τὸ ἀνώδυνον. †Νώκαρ. χάσμα. υ πνος.† †Νῶμα. κίνημα.† †Νῶτα. ἡ ψύα.† Νῶτα θαλάσσησ. ο ἐστιν ἡ ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης. (῾Ρῆμα.) †Νωμεύειν. κακολογεῖν.† Νωμῆσαι. διενεγκεῖν. βαστάξαι η κινῆσαι. ἀπὸ τοῦ ω μου ἡ μεταφορὰ, ὡς οι μαι· ὠμῶ καὶ νωμῶ. Νώμησαν. διεμέρισαν. διέδωκαν. ε στι νωμῶ, νωμήσω, ὁ ἀόριστος ἐνώμησα, καὶ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἐνώμησαν. γράφεται τὸ ¯ν¯ω μέγα· τὰ γὰρ εἰς ¯ω λήγοντα ῥήματα

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

δισύλλαβα κατὰ τροπὴν τοῦ ε εἰς ω ἐκ βαρυτόνου εἰς περισπώμενα μετηγμένα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται κατὰ τὴν παραλήγουσαν. καὶ εἰ μὲν διὰ καθαροῦ τοῦ ω ἐκφέρονται, βαρύνονται, οι ον χέω χώω, ζέω ζώω, τρέω τρώω, ῥέω ῥώω, πλέω πλώω· εἰ δὲ μετὰ συμφώνου, nu.1414 περισπῶνται, οι ον στρέφω στρωφῶ, οι ον· κατ' οι κον ἐστρωφᾶτο μισητὸς βάβαξ· νέμω νωμῶ, τρέχω τρωχῶ, λέγω λωγῶ, πέτω πωτῶ· γίνεται γὰρ ἐν τούτοις τροπὴ τοῦ ¯ε εἰς ¯ο, καὶ αυ θις ε κτασις εἰς τὸ ¯ω. τὸ σώχω, τρώγω, κλώθω, σκώπτω, οὐ ταυτὸν τυχόντα τῆς παραγωγῆς, διὰ τοῦ ¯ω μεγάλου γράφονται καὶ βαρύνονται. Νῶσιν. ἀντὶ τοῦ νήθουσιν. νήθω δὲ τὸ κλώθω. καὶ ταῖς χερσὶ νῶσι λῖνον. †Νωσάμενοσ. ἐνθυμηθείς.† †Νωτίσαι. ἀμείψασθαι.† *Νῶ. τὸ σωρεύω.* (Ἐπίῤῥημα.) Νωγαλέωσ. λαμπρῶς. Νωλεμέωσ. ἀδιαλείπτως, συνεχῶς. παρὰ τὸ ¯ν¯ω στερητικὸν καὶ τὸ λείπω, τὸ λιμπάνω, γέγονε νωλεπέως, καὶ τροπῇ τοῦ ¯π εἰς ¯μ νωλεμέως. οἱονεὶ τὸ μὴ λειπόμενον, ἀλλ' ἀδιαλείπτως ο ν. xi.1413 Ξ. Τὸ Ξ μετὰ τοῦ Α. (Ἀρσενικόν.) Ξανθόσ. ὁ πυῤῥοειδής. Ξάνθοσ. ποταμὸς, καὶ ο νομα ι ππου. Ξανθίκομοσ. ὁ ξανθόθριξ. xi.1414 (Θηλυκόν.) †Ξανθὴ χολή. ἀναλογεῖ τῷ πυρὶ ξηροτάτη ου σα καὶ θερμή.† (Ῥῆμα.) Ξανθίζεσθαι. τὰς τρίχας κοσμεῖσθαι. Ξαίνω. τὸ τύπτω. xi.1415 Τὸ Ξ μετὰ τοῦ Ε. (Ἀρσενικόν.) Ξεῖνοσ. ὁ ἀπὸ ξένης φίλος. ω σπερ ἀπὸ τοῦ κενὸς γίνεται κεινὸς, ου τω καὶ ἀπὸ τοῦ ξένος ξεῖνος. ξεῖνος α μ' ἀντιθέῳ Πολυνείκει–. Ξεινοδόκον. Ομηρος τὸν τοὺς ξένους δεχόμενον· Σιμωνίδης δὲ καὶ Πίνδαρος καὶ α λλοι τινὲς τὸν μάρτυρα ἐδέξαντο. Σιμωνίδης· ξεινοδόκησέ τε λαβών. ἀντὶ τοῦ ἐμαρτύρησε. καὶ Πίνδαρος· ξενοδοκῶν δ' α ριστος χρυσὸς ἐν αἰθέρι λάμπων. Ξένοσ. ὁ πάσης ἰδίων καὶ ἀλλοτρίων σχέσεως φυγάς. καὶ ὁ ἀπὸ ἀλλοδαπῆς χώρας η κων. καὶ πεποίηται του νομα παρὰ τὴν σκηνὴν, τὸν παρέχοντα τὴν σκέπην καὶ σκέπασμα, ι να ῃ σκενὸς καὶ ξένος. η παρὰ τὸ α γω, α ξω, α ξενος καὶ ξένος, ο ν α γει τὶς εἰς ἑαυτὸν καὶ ἀποδέχεται. η παρὰ τὸ ι ξω, ι ξενος, καὶ ξένος. ου τως Ωρος ὁ Μιλήσιος. Ξένειος Ζεύσ. ὁ φιλόξενος. Ξένων· Ξένωνος καὶ Ξένετοσ. ὀνόματα κύρια. Ξενών. τὸ νοσοκομεῖον. Ξέστησ. ῥωμαϊκόν ἐστι τὸ ο νομα. τὸν γὰρ παρ' ἡμῖν ε ξ ἀριθμὸν λέγουσι σέξ· καὶ μέτρου τιxi.1416 νὸς παρ' αὐτοῖς τὸ ε κτον λέγουσι σέξστον. διὰ δὲ εὐφωνίας τὸ σέξστης ξέστης λέγεται κατὰ μετάθεσιν τοῦ στοιχείου. ου τω Φίλων. Ξένοσ. παρὰ τὸ ε ξω ει ναι τῆς πατρίδος. Ξενοφῶν. κύριον. παρὰ τὸ ξένος καὶ τὸ φόνος. ὁ ἐν τοῖς ξένοις τόποις φονευόμενος. (Θηλυκόν.) Ξενία. καταγώγιον· κατάλυμα· η ξεναγωγία. Ξεστή. ἡ ἐξεσμένη καὶ ὡμαλισμένη. (Οὐδέτερον.) Ξεινήϊον. ξένιον. Ξενοδοχεῖον. οι κημα ὑποδεχόμενον τοὺς ξένους. (Ῥῆμα.) †Ξέειν. τὸ ἐξ ἐπιπολῆς καὶ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν κεχρῆσθαι τοῖς ο νυξί τε καὶ μάστιξι. ξύειν δὲ, τὸ κατὰ βάθος.† Ξεναγεῖται. καὶ ξεναγῶ, τὸ ξένον ὑποδέχομαι. Ξεναγίζω. τοὺς ξένους συνάγω. καὶ ξεναγῆσαι. Ξενιτεύω· Ξενόω· Ξενῶ· Ξενίζω. Τὸ Ξ μετὰ τοῦ Η. (Ἀρσενικόν.) Ξήϊοσ. κύριον. Ξηνόσ. ὁ κορμός. Ξηρὸς ἱδρώσ. ὁ μὴ ὑπὸ λουτρῶν, ἀλλ' ὑπὸ γυμνασίων καὶ πόνων γινόμενος. xi.1417 (Οὐδέτερον.) Ξηρίον. φυτὸν καὶ ει δος βοτάνης ἰατρικόν. Ξηρόν. παρὰ τὸ ξῶ ῥῆμα, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς υ λης τῶν ξύλων· ει τι γὰρ ε ξυσται, ξηρὸν γίνεται· καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ ¯η εἰς ¯ε ξερόν. ου τω Φίλων. (Ῥῆμα.) Ξηραλοιφεῖν καὶ ξηραλοιφῆσαι. τὸ α νευ τοῦ λούεσθαι ἀλείφεσθαι. μήποτε δὲ καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ἀλειπτῶν λεγόμενον ξηροτρίβεσθαι ου τως ἐλέγετο. Ξηραίνω. τὸ ψυχραίνω. αἰτιατικῇ. Τὸ Ξ μετὰ τοῦ Ι. (Ἀρσενικόν.) Ξίρισ. φυτόν. Ξιφήν. ὁ φέρων ξίφος. τὸ δὲ ξίφος παρὰ τὸ ξαίνω. ου τως ευ ρον ἐν ὑπομνήμασιν Ἰλιάδος. Ξιφήρης καὶ ξιφηφόροσ. ὁ κατέχων ξίφος. Ξιφίασ. ἰχθύος ο νομα. Ξιφιλῖνος· Ξιφῖνοσ. Ξ¯ι. τὸ στοιχεῖον. παρὰ τὸ ξέεσθαι ἐν τῷ γράφεσθαι τῶν α λλων πλέον, η ο τι ὡσεὶ ξύσματα εἰσὶν ἀπὸ σιδήρου ὁ τούτου η χος. xi.1418 Τὸ Ξ μετὰ τοῦ Ο. †Ξουφορία. ἡ μυωξία.† †Ξόανον. τὸ ει δωλον.† †Ξοῦθα. πυῤῥά.† Τὸ Ξ μετὰ τοῦ Υ. (Ἀρσενικόν.) Ξύλοχοσ. ὁ σύνδενδρος τόπος. Ξύμμαχοι. οἱ σύμμαχοι. Ξυνωμότησ. ὁ συνωμότης. Ξύνευνος καὶ ξυνευνέτησ. τὸ ξὺν ἀντὶ τοῦ σύν.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

Ξύνθακοσ. συγκάθεδρος. Ξυνόσ. ὁ κοινός. οι μαι, ο τι συνὸς, ὁ συνὼν τινί. η ξύνιος παρὰ τὸ συνιέναι τινί. η παρὰ τὴν ξὺν πρόθεσιν. Ξυρόσ. τὸ ξυράφιον. η τὸ ἠκονημένον ξίφος. Ξυσμόσ. ἡ κνησμονή. Ξυστόσ. τόπος ἀνειμένος ἀθλητῇ. ξυστὸς καὶ ὁ κοντὸς, ο ἐστι τὸ κοντάριον. (Θηλυκόν.) Ξυλεία. ἡ τῶν ξύλων σωρεία. ἀξυλία δὲ ἰῶτα. Ξυνουσία. ἡ συνουσία. Ξυνόαροσ. ἡ γαμετή. Ξυνωμοσία. ξυνόμοσις δὲ μικρόν. xi.1419 Ξυνωρίσ. ἡ δυάς. ἀρῶ τὸ ἁρμόζω· ξυνάορός τις ω ν, ὁ μετά τινος συναρμοζόμενος. καὶ τὸ θηλυκὸν ξυνωρίς. κατὰ κρᾶσιν τοῦ ¯α¯ο εἰς ¯ω μέγα. Ξυστίδα. λεπτὸν υ φασμα. (Οὐδέτερον.) Ξύλον. παρὰ τὸ ξύω· οὐδεμία γὰρ υ λη πρὸς ξύσιν ἐπιτηδειοτέρα ξύλου. Ξυλήφιον. τὸ μικρὸν ξύλον. Ξύνθημα. τὸ σύνθημα. Ξυνῳδά. ο μοια. Ξυνόν. τὸ κοινόν. Ξυνήϊα. κοινὰ πράγματα. παρὰ τὸ ξυνόν. τὸ κτητικὸν γὰρ ξύνειον, ὡς παρὰ τὸ κυνὸς κύνειον, καὶ διαιρέσει ἰωνικῇ ξυνέϊον καὶ τροπῇ τοῦ ¯ε εἰς ¯η ξυνήϊα, ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν. Ξύσματα. τὰ γράμματα. (῾Ρῆμα.) Ξύει. γράφει. ὡς καὶ παρ῾Ομήρῳ. καὶ ξύσματα τὰ γράμματα. xi.1420 Ξυμβαίη. ἀντὶ τοῦ συμβαίη. Ξύμβλητον. συνέτυχον. Ξύμβληντο. συνεβάλλοντο. Νέστορι ξύμβληντο–. Ξυνιέναι. ἀντὶ τοῦ συνιέναι. Ξυνών. συνυπάρχων. Ξύνες. ἀντὶ τοῦ σύνες. Ξύνιον. η κουον. Ξυνίεισ. νοεῖς. η ἐνενόεις. Ξυνίασι. συνέρχονται. ι ημι, ο σημαίνει τὸ ἀπολύω, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἰεῖσι, καὶ ἰωνικῶς ἰέασι, καὶ κατὰ κρᾶσιν ι ασι, καὶ ἐν συνθέσει ξυνίασι. Ξυνένηκεν. ἀντὶ τοῦ ξυνῆκεν η συνέβαλεν. ι ημι, η σω, ὁ παρακείμενος η κα, τὸ τρίτον η κε, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ε ε ηκε, καὶ ἐν συνθέσει ξυνένηκε. Ξυμπονῆσαι. συνάρασθαι, συμβοηθῆσαι. Ξυνεχῶσ. ἀντὶ τοῦ συνεχῶς. Ξῶθεν. ἀντὶ τοῦ ε ξωθεν. omicron.1421 Ο. Τὸ Ο μετὰ τοῦ Α. (᾽Αρσενικόν.) ᾽Οάρσησ. κύριον. ᾽Οαρισμοί. διάλογοι. (Θηλυκόν.) ᾽Οαριστύσ. ἡ ὁμιλία. Οαροι. αἱ γυναῖκες. καὶ ὀάρων. Οασις,᾽Οάσεως. ἡ Αἰγυπτία. (Οὐδέτερον.) Οα. τὰ ἀκρόδρυα. Ο. τὸ στοιχεῖον. παρὰ τὸ ἐμφερῆ ει ναι τὴν ἐκφώνησιν· κατὰ γὰρ περίκλασιν φωνῆς ἐκφωνεῖται τὸ ο νομα τοῦ στοιχείου. (῾Ρῆμα.)᾽Οαρίζω. τὸ γυναικὶ διαλέγομαι καὶ ὁμιλῶ. οἱονεὶ ὁμοαρίζω. παρὰ τὸ ὁμοῦ ἀρηρέναι τῷ γάμῳ καὶ συνηρμόσθαι. Τὸ Ο μετὰ τοῦ Β. (᾽Αρσενικόν.) ᾽Οβριμοεργόσ. μεγαλουργὸς, ἰσχυρός. omicron.1422 ᾽Οβελίασ. α ρτος ὁ †εἰς ὀβελοὺς† ὠπτημένος.᾽Οβελὸς καὶ ὀβελίσκοσ. αἱ σοῦβλαι. οἱονεὶ ὀφελίσκος τὶς ω ν, ὁ εἰς μῆκος ὀφελλόμενος, τουτέστιν αὐξανόμενος καὶ ἐλαυνόμενος. η παρὰ τὸ βάλλω, βέλος. η παρὰ τὸ βάλλω τὸ μὲν οὐδέτερον βέλος, τὸ δὲ ἀρσενικὸν βελὸς καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο ὀβελὸς, ὁ ἐοικὼς βέλει. ου τω ῾Ηρωδιανός.᾽Οβελισμόσ. ἡ μέτρησις.᾽Οβελόσ. ἀθετήσεως συμβόλιον.᾽Οβολόσ. ἡ φόλις. (Θηλυκόν.) ᾽Οβριμοπάτρα. ἰσχυρὸν καὶ γενναῖον πατέρα ε χουσα. (Οὐδέτερον.) Οβριμον. ἰσχυρὸν, γενναῖον. παρὰ τὸ ¯β¯ρ¯ι ἐπιτατικὸν μόριον γέγονε παράγωγον βριμὸν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ο ο βριμον. ὡς ἐν τῷ τρύγη, ὀτρύγη. Οβρυζον. χρυσίον, τὸ πολλάκις ἑψηθὲν, τὸ καθαρώτατον.᾽Οβελίζω. μετρῶ, ὀβολοστατῶ. omicron.1423 Τὸ Ο μετὰ τοῦ Γ. (᾽Αρσενικόν.) Ογκοσ. ἡ ε παρσις. †η τὸ πάχος.†᾽Ογδοηκοντούτησ. .... Ογμιοσ. ὁ῾Ηρακλῆς. Ογμοσ. ἡ τάξις. η ἐπίστιχος φυτουργία τῶν δένδρων καὶ κατὰ τάξιν ἀγωγή. ω σπερ γὰρ παρὰ τὸ δαΐζω γίνεται δαϊγμὸς, καὶ παρὰ τὸ φράζω φραγμὸς, ου τω καὶ παρὰ τὸ ἀγμὸς ο γμος μεταθέσει τοῦ ¯α εἰς ¯ο αἰολικῶς καὶ παροξυτόνως. η παρὰ τὸ ε χω ἐχμὸς καὶ ὀχμός· παρὰ τὸ ε χεσθαι α λλο ἐπ' α λλου καὶ πρὸς α λληλα ε χειν τὴν σχέσιν. κυρίως δὲ ο γμος ἡ τομὴ τοῦ ἀρότρου· παρὰ τὸ οι γεσθαι τὴν γῆν ὑπὸ τοῦ ἀροῦντος. Ομηρος δὲ ἐπὶ τῆς εὐθείας τάξεως τοῦ θερισμοῦ φησὶν, οι ον· ο γμον ἐλαύνωσιν–. Ογναρισ. κύριον. †᾽Ογχηστήσ. ὁ Ποσειδῶν.† ᾽Ογχηστόσ. ο νομα λιμένος. Ογκοσ. ἡ ἀγκίς. omicron.1424 (Θηλυκόν.) ᾽Ογδοηκόντορος ναῦσ. Ογκαι. πόλις ἐν᾽Αρκαδίᾳ.᾽Ογκίσ. ἡ γωνία, ἡ ἀγκίς. † Ογχη. σκίπτον. βακτηρία.† Ογαλα. τόπος. Ογκειον η ὀγκίον. ἀγγεῖον, ἐν ῳ τὰ σιδηρᾶ βέλη ἀποτιθέασιν. ο γκους γὰρ τὰς ἀγκίδας λέγουσιν. ὡς ει δε νεῦρόν τε καὶ ο γκους–.᾽Ογυρόν. ἱμάτιον. Τὸ Ο μετὰ τοῦ Δ. (᾽Αρσενικόν.)᾽Οδαξισμόσ. τρισμὸς

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ὀδόντων η δῆξις. Οδε. ἀντὶ τοῦ ου τος.῾Ο δεῖνα. ω σπερ τὸ Νεάπολις δύο ὀνόματα εἰσὶν καθ' ἑνὸς ὑποκειμένου, ου τως καὶ τὸ ὁ δεῖνα δύο ἀντωνυμίαι εἰσὶ καθ' ἑνὸς ὑποκειμένου. τινὲς δὲ λέγουσιν, ο τι μία λέξις ἐστὶ καὶ οὐ δύο. οι τινες κακῶς λέγουσιν· εἰ γὰρ η ν μία λέξις, οὐκ ω φειλε κατὰ πτῶσιν ἐναλλάττεσθαι omicron.1425 η α ρχειν, οι ον ὁ δεῖνα, τοῦ δείνατος, τῷ δείνατι. τῆς γὰρ μίας λέξεως φυλάσσεται ἐν τῇ κλίσει ἡ ἀρχὴ, οι ον· φιλάνθρωπος, φιλανθρώπου, φιλανθρώπῳ. τοῦτο διὰ τῆς ¯ε¯ι διφθόγγου γράφεται, ου τως ἐχούσης τῆς παραδόσεως, καὶ ι σως πλανηθείσης ἐκ τοῦ τινὰς λέγειν, ο τι μία λέξις ἐστίν· οἱ γὰρ λέγοντες, ο τι μία λέξις ἐστὶ, λέγουσι, παρὰ τὸ ο δε ἀντωνυμίας ἐστὶν, οι ον᾽ Αλλ' ο δ' ἀνὴρ ἐθέλει– γέγονεν ὁ δέϊνα καὶ ὁ δεῖνα. †῾Οδελόσ. ὁ ὀβελίσκος.† †᾽Οδοντομάχησ. ὁ σῦς.† † Οδουροσ. ὁ κακοῦργος· ὁ τὴν ὁδὸν φυλάσσων.† †῾Οδοῖοσ. ἐνεδρεύων.† Οδησθοσ. κύριον. ῾Οδηγόσ. ὁ προπομπός.῾Οδίτησ. ὁ ὁδοιπόρος.᾽Οδίοσ. κύριον.῾Οδοιδόκοσ. ὁ λῃστής. ἀπὸ τοῦ δοκεῖν καὶ ἐπιτηρεῖν τὴν ὁδόν. ᾽Οδόακροσ. κύριον. ᾽Οδολάμ. ο νομα ἐστὶ σπηλαίου. omicron.1426᾽Οδούσ. ὡς παρὰ τὸ λέγω γίνεται λόγος, ου τως καὶ παρὰ τὸ ε δω ὀδούς. ὀξύνεται ὡς μετοχή· αἱ γὰρ εἰς ¯ο¯υ¯ς μετοχαὶ ὀξύνονται. (Θηλυκόν.) ῾Οδεία. ἡ ο δευσις.῾Οδηγία. ἡ προπομπή.᾽Οδμή. ἡ εὐωδία. παρὰ τὸ ο ζω ὀδὴ καὶ ὀδμή. ῾Οδόσ. ἡ στράτα. παρὰ τὸ ε ω, τὸ πέμπω, ὁδός. ὡς σβέω σβεδὸς καὶ σβοδὸς καὶ σποδός. ῾Οδῷ γήρως· ἐπὶ γήραος οὐδῷ. ἐπ' ἐξόδου τοῦ γήρως, ο τε η δη πεπέραται ὁ βίος καὶ διεξελήλυθε δι' αὐτοῦ. † Οδρα. ὁ ὀφθαλμός.† † Οδρυσσα. πόλις.†᾽Οδύνασ. λύπας. παρὰ τὸ ε δειν τὴν ψυχήν.῾Οδὸς καὶ ἡ διδασκαλία. ὁδὸς καὶ ἡ οἰκονομία. καὶ ὁ ᾽Απόστολος· καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ. (Οὐδέτερον.) Οδεα. τὰ ἐφόδια. ᾽Οδυνήφατον. τὸ φθεῖρον καὶ παῦον τὰς ὀδύνας. φάρμακον ὀδυνήφατον. †᾽Οδόντιον. ἡ βοτάνη. καὶ τὸ τοῦ στόματος.† (῾Ρῆμα.)᾽Οδαξήσας καὶ ὀδακτήσασ. omicron.1427 † ῾Οδίων. βαδίζων.† ὁδοστατήσας.᾽Οδυνώμενοσ. ὠδυνημένος δὲ μέγα.῾Οδεύειν. οὐδὲ παρ' ἑνὶ τῶν ἐλλογίμων εὑρίσκεται.῾Οδοιδοκῶ. τὰς ὁδοὺς ἐπιτηρῶ. η λῃστεύω. ᾽Οδυρομένουσ. κλαίοντας. †᾽Οδακτάζειν. τὸ δάκνειν.† †᾽Οδεῖν. ἀγοράζειν.†᾽Οδύρομαι. ἐπὶ ἐνεστῶτος. παρὰ τὸ ὀδύνω, ο σημαίνει τὸ τήκομαι καὶ καταπονοῦμαι. τοῦτο παρὰ τὸ ε δω, τὸ ἐσθίω. ἐξ ου γίνεται ὀδοὺς, ὀδύνω καὶ ὀδύρομαι. ὀδύρωμαι δὲ ἐπὶ μέλλοντος, μέγα. Οδωδα. ἐκ τοῦ ο ζω. ὁ μέσος παρακείμενος ω δα, καὶ ἀττικῶς ο δωδα. (᾽Επίῤῥημα.)᾽Οδάξ. τοῖς ὀδοῦσι δακτικῶς. παρὰ τὸ δάζω, δάξω, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ¯ω δὰξ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ο δάξ.῾Οδοιπορικῶσ. ἐπίῤῥημα. ὡδοιπωρηκὼς δὲ ἐπὶ παρακειμένου, μέγα καὶ η. Τὸ Ο μετὰ τοῦ Ε.᾽Οεργίλοσ. κύριον. omicron.1428 Τὸ Ο μετὰ τοῦ Ζ. (᾽Αρσενικόν.)᾽Οζάν. κύριον. ᾽Οζίασ. κύριον. ἑρμηνεύεται δὲ καὶ ἰσχύς. † Οζηλισ. ο νομα τόπου.† †᾽Οζηλίσ. ἡ βοτάνη.†᾽Οζόλαι. ε θνος. ἡ εὐθεῖα ὁ᾽Οζόλης. Οζοσ. ὁ κλάδος η τὸ ἐγκαθήμενον καὶ πεπαρμένον ξύλον. παρὰ τὸ ε ζω, τὸ κάθημαι. ω σχος δὲ ὁ κλάδος, μέγα. Τὸ Ο μετὰ τοῦ Θ. (᾽Αρσενικόν.) † Οθησ. εὐνοῦχος.† ᾽Οθνεῖοσ. ξένος. ᾽Οθρυονεύσ. κύριον. ᾽Οθριάδησ. κύριον. καὶ κλίνεται᾽Οθριάδου.᾽Οθρύσ. †λόφος η † ο ρος Θεσσαλίας.᾽Οθρὺν καὶ ποταμὸν ἱερὸν ῥόον–. Οθων, Οθωνοσ. κύριον. (Θηλυκόν.) †᾽Οθία. α μαξα ἡμιονική.†᾽Οθνείαν. ξένην. omicron.1429᾽Οθόνη. λεπτότατον υ φασμα. παρὰ τὸ ο θω, τὸ συστρέφω καὶ κινῶ, ο θεν τό· οὐδ' ο θομαι κοτέοντος– ἀντὶ τοῦ οὐ κινοῦμαι, οὐκ ἐπιστρέφομαι. δύναται δὲ λέγεσθαι καὶ παρὰ τὸ ο θμα, τὸ ο μμα, ὀθμόνη καὶ ὀθόνη, ἀποβολῇ τοῦ ¯μ. (Οὐδέτερον.) †᾽Οθνεῖον. ξένον. ὡς παρὰ τὸ α ριστος ἀριστεῖον, ου τως καὶ παρὰ τὸ νόθος νοθεῖον, καὶ ὀθνεῖον, μεταθέσει τοῦ ¯ν.†᾽Οθόνια. ὑφάσματα.᾽Οθώνεια δὲ τὰ τοῦ Οθω νος, μέγα καὶ δίφθογγον. Οθομαι. ἀποστρέφομαι. καὶ ο θεο ἀντὶ τοῦ ἐπιστροφὴν ποιοῦ. Οθι. ο που. ε στιν ὁ α ρθρον, καὶ κατ' ε κτασιν τοῦ θι ο θι. † Οθωσ. ταχέως.† Τὸ Ο μετὰ τοῦ Ι. (᾽Αρσενικόν.) Οι ακεσ. τὰ ἐν χερσὶ τῶν ἰθυντηρίων ἠρτημένα ξυλάρια τοῖς πηδαλίοις, δι' ω ν περιάγεται τὰ πηδάλια. παρὰ τὸ οι ω, τὸ κομίζω. Οἰδίπουσ. οἰδῶ, οἰδήσω, οἰδησίπους καὶ οἰδίπους διὰ τοῦ ¯ι. τὰ γὰρ ἀπὸ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

βαρυτόνων μελλόντων γινόμενα διὰ τοῦ ¯ι γράφεται, η διὰ τοῦ ¯ο μικροῦ, ἐνίοτε δὲ καὶ διὰ τοῦ ¯ε ψιλοῦ. οι ον· στήσω, Στησίχορος· πράξω, Πραξιφάνης· μίξω, μιξόθριξ· πέρσω, Περσεφόνεια. ου τως ου ν καὶ οἰδήσω οἰδησίπους καὶ ἐν συγκοπῇ οἰδίπους. ου τω Θεόγνωστος. Οι αγροσ. κύριον. omicron.1430 Οἰβάδησ· Οι βαλος· Οἰβάλης· Οἰβάρης· Οἰβῆλος· Οἰβώτας. ὀνόματα κύρια. Οἰετέασ. κύριον. Οι ἑ. οι τινες αὐτόν· τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ε .̓ Οϊζυρόσ. ἐπίπονος, α θλιος, ταλαίπωρος, χαλεπὸς, α ψυχος. καὶ ὀϊζὺς ἡ ταλαιπωρία. παρὰ τὸ ι ζω, τὸ κάθημαι, γίνεται ἰζὺς, ὡς η δω ἡδύς· καὶ μετὰ τοῦ ¯α τοῦ δηλοῦντος τὸ κακὸν γίνεται ἀϊζὺς, ἡ κακῶς καὶ δυστυχῶς ἱζάνουσα τοῖς ἀνθρώποις· καὶ τροπῇ τοῦ ¯α εἰς ¯ο ὀϊζύς· ὡς α ρχω, ο ρχαμος. ἐκ δὲ τοῦ ὀϊζὺς γίνεται ὀϊζύω καὶ ἐξ αὐτοῦ ὀϊζυρός. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος λέγει, ο τι ε στιν οι ἐπίῤῥημα σχετλιαστικὸν η θρηνητικόν. ἐκ τούτου γίνεται οι ζω, ὡς λίαν λιάζω καὶ αι αἰάζω. ἐκ δὲ τοῦ οι ζω γίνεται ὀϊζύω κατὰ διάλυσιν, καὶ ὀϊζυρός. Οι κτοσ. ὁ ε λεος, η τὸ ευ τι δρᾶσαι τὸν πεπονθότα. Οι κτιστοσ. ἐλεεινός. Οἰκτρόσ. ἐλεεινός. Οἰκτίρμων. ἐλεήμων. Οἰκουρόσ. ὁ φροντίζων τοῦ οι κου. Οἰκότριψ. ὁ οἰκογενὴς δοῦλος. Οἰκῆασ. οἰκέτας, δούλους. οι μαι ἀπὸ τοῦ οἰκεὺς, ὡς̓ Ἀχιλῆας ἀπὸ τοῦ̓ Ἀχιλλεύς. Οἰκέτησ. ὁ δοῦλος. Οι κοσ. παρὰ τὸ ει κω, τὸ ὑποχωρῶ· εἰς ο ν χωρούμεθα. Οἰκειακόσ. ὁ οἰκεῖος. οἰκιακὸς δὲ, ὁ ἐν τῷ οι κῳ, ¯ι. Οι μοσ. ἡ ὁδός. παρὰ τὸ οἰμῶ, τὸ ὁρμῶ. Οἰνόφλυξ. μέθυσος, ὁ εἰς τὸν οι νον ὁρμῶν. φλύειν γὰρ τὸ ὁρμὴν ε χειν πρός τι. omicron.1431 Οι νοσ. ε στιν υ δωρ ἀπ' ἀμπέλου πεποιημένον. οι νους τις ω ν, ὁ οἰήσεως καὶ πλάνης αι τιος τοῦ νοῦ γινόμενος. Οἰνοχόοσ. ὁ πιγκέρνης. Οι οσ. ὁ μόνος. παρὰ τὸ ι ος, ο σημαίνει τὸ αὐτό· πλεονασμῷ τοῦ ο οι ος. Οἰσοφάγοσ. ὁ λαιμὸς η ε τερόν τι ἐντὸς τοῦ λαιμοῦ ου τω καλούμενον. ἀπὸ τοῦ οι ω, τὸ κομίζω. Οἰστόσ. φορητὸς, εὐκόμιστος. ἀπὸ τοῦ οι ω, τὸ κομίζω. οἰστὸν α χθος ἐπωμάδιον φέροντες. Οι στροσ. ἐρεθισμὸς, πύρωσις. η ζωΰφιόν τι τοὺς βόας ἐρεθίζον ἐν τῷ καύσωνι. οι στρος καὶ ἡ μανία. Οἰστροπλῆγα. τῇ μανίᾳ πεπληγμένον.̓ Οϊστόσ. τὸ βέλος. παρὰ τὸ ι ημι, τὸ πέμπω, γέγονεν ὀϊστὸς, πλεονασμῷ τοῦ ¯ο. η παρὰ τὸ οι σω, τὸ φέρω, γέγονεν ὀϊστὸς καὶ οἰστὸς, ἐξ ου καὶ τὸ ὀϊστεύων. Οι τοσ. θρῆνος· μόρος· θάνατος. παρὰ τὸ οι καὶ μοὶ στεναγμοῦ ἐπιῤῥήματος. η παρὰ τὸ οι σω οἰστὸς καὶ οι τος.̓ Οΐων. τῶν προβάτων.̓ Ἀρίσταρχος καὶ Πτολεμαῖος ὁ̓ Ἀσκαλωνίτης δισυλλαβεῖ, ὡς αἰγῶν,̓ Ἀριστόνικος δὲ τρισυλλαβεῖ. ὁ μέντοι Πτολεμαῖος οὐχ ὑγιῆ τὴν αἰτίαν ἐπιφέρει τῆς δισυλλάβου ἀναγνώσεως· λέγει γὰρ, ο τι ἡ εὐθεῖα μόνη ἐστὶν οι ς. ἀλλ' οὐδέποτε ὁ ποιητὴς μονοσύλλαβον ει πε τὴν εὐθεῖαν, ἀλλὰ δισύλλαβον. οι ον· τοῖσι δ' ο ϊς– omicron.1432 καὶ τὰς πλαγίους, εἰ μὴ κωλύει κατὰ μέτρον, κατὰ διάστασιν, ο ϊος καὶ ο ϊν καὶ ο ϊες. ε νεκα δὲ μέτρου –οἰὸς ἀώτῳ. τουτέστι προβάτου α νθει η τοι ἐρίῳ. καὶ α λλως τὸ ο ϊς δισύλλαβον ἀναλογώτερόν ἐστι τοῦ μονοσυλλάβου. πολλὰ γάρ εἰσι λήγοντα ἐπ' εὐθείας εὑρεῖν εἰς τὸ ¯ι¯ς, οὐδὲν δὲ εἰς τὸ ¯ο¯ι¯ς, εἰ μὴ μόνον τὸ οι ς παρὰ̓ Ἀττικοῖς, καὶ τὸ φθοῖς. Οἰωνοσκόποσ. ὁ δι' ὀρνέων μαντευόμενος· οἰωνοὶ γὰρ τὰ ο ρνεα. Οἰωνόβρωτοσ. ὑπὸ ὀρνέων βρωθείς. Οἰωνόσ. ὁ γύψ. παρὰ τὸ οι ω, τὸ μονῶ, γέγονεν οἰωνός· φασὶ γάρ τινες, ο τι χωρὶς μίξεως πεφύκασι πολλάκις τίκτειν ἐξ ἀνέμου θερμασίας καὶ τῶν τοῦ ἡλίου ἀκτίνων. Οἰηματίασ. ὁ κενόδοξος. ἀπὸ τοῦ οι εσθαι ει ναί τις. Οἰκουρόσ. οἰκονομικός. οἰκουροὺς ἀγαθὰς ὑποτασσομένας ἰδίοις ἀνδράσιν, ι να μὴ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ βλασφημῆται. (Θηλυκόν.) Οἰάγρα. πόλις. Οἰαξίσ. χώρα. Οι α. ἡ ὁποῖα. Οἰβωνία. τόπος. Οἰδήσεις. αἱ φλεγμοναί. Οι ησις. ε παρσις. κενοδοξία.̓ Οϊζύσ. ἡ κακοπάθεια. καὶ ὀϊζύω, τὸ ταλαιπωρῶ. omicron.1433 Οἰκονομία. κυρίως μεγέθους συγκατάβασις. τὸ τῆς οἰκονομίας μυστήριον. Οἰμωγή. ὁ θρῆνος. παρὰ τὸ οι μοι. Οι μοσ. ἡ ὁδός. παρὰ τὸ οἰμῶ, τὸ ὁρμῶ. Οι μη. ἡ ᾠδή. παρὰ τὸ ἐν ταῖς οι μαις, τουτέστι ταῖς ᾠδαῖς, ψάλλεσθαι. οι μη καὶ ἡ ῥάβδος ἡ ὁρμῶσα εἰς εὐθὺ ἐν τῷ φύεσθαι. Οἰνοφλυγία. ἡ μέθη. Οι σχη. ἡ α μπελος. Οἰσύα. ει δος δένδρου. καὶ οἰσυΐναις ῥάβδοις, ο ἐστι συκομοραίαις. Οἰκτέα. ἐξοχή. Οι τη. ο ρος. omicron.1434

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

Οἰκονομίαν. χρηστὴν καὶ ἐπωφελῆ διοίκησιν. ου τως ὁ Ἀπόστολος· εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν. οἰκονομία καὶ ἡ πρόῤῥησις καὶ ἡ ἀποκάλυψις. οἰκονομία τῆς χάριτος. (Οὐδέτερον.) Οι δημα. ο γκωμα. Οι δμα. τὸ κῦμα. ἀπὸ τοῦ οἰδαίνω. καὶ οι δματα τὰ ἐπάρματα, τὰ φυσήματα. ἀπὸ τοῦ οἰδήματος κατὰ συγκοπήν.᾿Οἴζυρότερον. τὸ ταλαιπωρότερον. παρ῾ Ομήρῳ δὲ μέγα τὸ ¯ρ¯ω. Οι ημα. ἡ ε παρσις. Οἰήϊον. τὸ πηδάλιον τῆς νηὸς, ἀφ' ου φέρεται ἡ ναῦς. παρὰ τὸ οι ω, τὸ κομίζω καὶ φέρω· ὁ omicron.1435 μέλλων οι σω, καὶ ἐξ αὐτοῦ οι ϊον καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯η οἰήϊον. η παρὰ τὸ οι αξ, οι ακος, γέγονεν οἰήκιον καὶ κατ' ε λλειψιν τοῦ ¯κ οἰήϊον. οι αξ δέ ἐστιν ὁ κανὼν, δι' ου τὸ πηδάλιον φέρεται. παρὰ τὸ οι ω, τὸ κομίζω. Οἰκονομικὸν πρᾶγμα. οὐ πάντως ὀφεῖλον γίνεσθαι, γινόμενον δὲ διὰ σωτηρίαν. ὡς Παῦλος περιέτεμε τὸν Τιμόθεον. Οἰκόπεδον. ε ρημον κατάπτωμα οι κου. Οι μα. τὸ ο ρμημα. παρὰ τὸ οἰμῶ, οι μημα καὶ οι μα. Οἰνοπωλεῖον. ε νθα ὁ οι νος πιπράσκεται. Οι ον. μέγα, θαυμαστόν· ὁποῖον. η οι ον ἀντὶ τοῦ ὡσανεὶ καὶ ω σπερ. †οι οι, μόνοι. η δυνατοί. οι ός τέ εἰμι ἀντὶ τοῦ δυνατός εἰμι.† Οἰσυπηρόν. ῥυπαρόν. Οἰταῖον. ο ρος. καὶ Οἰταῖος ὁ ἀπὸ τῆς Οι της. παρὰ Παρθενίῳ. Οι φιον. μέτρον τι. Οἰνοκάχλαινον. γύναιον τὸ φίλοινον. καὶ ὁ Ψελλός· γυναῖκα δὲ τὴν φίλοινον οἰνοκάχλαινον λέγε. Οἰκεῖον. τὸ ι διον καὶ προσφυὲς, καὶ κατάλληλον καὶ ἁρμόζον. (῾Ρῆμα.) Οἰακοστροφεῖ. κυβερνᾷ, πηδαλιουχεῖ. Οι γει. ἀνοίγει. Οἰδάνει καὶ οἰδαίνει. εἰς υ ψος αι ρεσθαι ποιεῖ. ὀγκοῦται. πληροῦται ὑπὸ τῆς ὀργῆς. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν οἰδημάτων η γουν τῆς φλεγμονῆς. παρὰ τὸ οἰδῶ, ο περ ἀπὸ τοῦ οι ω. omicron.1436 Οι εσθαι. ὑπονοεῖν· ὑπολαμβάνειν. καὶ οι ει. Οι δα. γινώσκω. Οι μαι. νομίζω. ὑπολαμβάνω. Οἰμώζειν. θρηνεῖν. παρὰ τὸ οι μοι θρηνητικόν. Οἰόμεθα. νομίζομεν· ὑπολαμβάνομεν. Οι σει. κομίσει. Οἰστεύσασ. τοξεύσας. Οἰστρηλατούμενοι. πυρούμενοι.᾿Οϊσάμενοσ. ὑπολαβών. –ὀϊσάμενος δόλον ει ναι πόῤῥω που διέτριβεν. Οι σετε. φέρετε. παρὰ τὸ οι σω, τὸ ὁρμῶ. τὸ δὲ οι σω οὐκ ε στι μέλλων. ἰστέον δὲ, ο τι τοῦ φέρειν μέλλων οὐκ ε στι, τοῦ δὲ οι σω ἐνεστὼς οὐκ ε στι, πλὴν ε θος τῷ ποιητῇ μετάγειν ἀπὸ μέλλοντος εἰς ἐνεστῶτα. ου τως ε χει καὶ τὸ α ξετε. διαφέρει δὲ τὸ οι σω καὶ οἰσόμενος. οι σομεν γὰρ καὶ ἑτέρῳ. οι σατε δ' α ρν' ε τερον–. οἰσόμενος δὲ, ἑαυτῷ. Οι σθα. γίνωσκε. οὐκ ε στιν οἰδῶ ῥῆμα περισπώμενον, καὶ α λλο ει δω, βαρύτονον. τούτου βαρύνεται ὁ μέσος παρακείμενος, οι δα, κατ' Αἰολεῖς, ὡς λέγεἱ Ηρωδιανός. τοῦ δὲ παρακειμένου ὁ μέλλων εἰδήσω. παράγωγον ει δημι, τὸ δεύτερον ει δης, καὶ κατ' ἐπέκτασιν τῆς θ¯α συλλαβῆς ει δησθα καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ ¯δ¯η καὶ τροπῇ τοῦ ¯ε εἰς ¯ο οι σθα. η ε στι ει δω, βαρύτονον, ὁ μέσος παρακείμενος οι δα, καὶ αἰολικῶς τὸ οι δα οι δημι λέγουσι, τὸ δεύτερον οι δης omicron.1437 καὶ κατ' ε κτασιν τῆς θ¯α συλλαβῆς οι δησθα καὶ οι σθα. Οι χεται. πορεύεται. φθείρεται. Οἰχνεῖν. πορεύεσθαι. ἀμφίβολον, η παρὰ τὸ ι χνος, ἰχνῶ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο οἰχνῶ, η παρὰ τὸ οι χω, οἰχνῶ, ὡς ὀρέγω, ὀριγνῶ, σκέδω, σκεδνῶ. Οἰνοκαγχλᾷν καὶ οἰνοκαγχλαίνειν καὶ οἰνοκάγχλαινα, γυνὴ ἡ φίλοινος. ᾿Οϊζύω. κακοπαθῶ. ε στιν οι ἐπίῤῥημα σχετλιαστικὸν, καὶ ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα οι ζω, καὶ κατὰ διάλυσιν ὀΐζω, καὶ ἐξ αὐτοῦ ὀϊζύω, καὶ ὀϊζύς. Οἰῶ. τὸ μονῶ. Οἰωνίζεσθαι. ἀπὸ ὀρνέων τὸ μέλλον στοχάζεσθαι. (᾿Επίῤῥημα.) Οι α. καθά. ω σπερ. Οι . ἀντὶ τοῦ ο που. οι τὰ κέρατα ει η. Οἰκτρῶσ. ἐλεεινῶς. Οι καδε. εἰς τὸν οι κον. Οι κοι. ἐν οι κῳ. Οἰκειακῶσ. ἀντὶ τοῦ οἰκείως. Οἰκονομικῶσ. ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ κατὰ τρεῖς δύναται νοεῖσθαι τρόπους. τουτέστιν η ὡς χάριν τῆς οἰκονομίας, ὡς ο ταν λέγωμεν οἰκονομικῶς· ἐθήλασε καὶ ἐνηπίασε, καὶ ηυ ξησε, καὶ ἐκοιμήθη, καὶ ἐπείνησε καὶ ἐδίψησε. τουτέστι κατὰ φύσιν τῆς σαρκὸς τῆς οἰκονομίας αὐτοῦ λέγομεν. πάλιν οἰκονομικῶς καὶ ο τε γίνεται πρᾶγμα οὐ πάντως ὀφεῖλον γίνεσθαι, γίνεται δὲ διὰ omicron.1438 συγκατάβασιν καὶ σκοπὸν σωτηρίας τινῶν, ὡς ο ταν Παῦλος ὁ Ἀπόστολος περιέτεμε τοῦ Τιμόθεον, βουλόμενος ἐπισπάσασθαι᾿Ιουδαίους· διὸ καὶ συνήγνισεν αὐτόν. καὶ ἡ περιτομὴ δὲ τοῦ Χριστοῦ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον γέγονεν οἰκονομικῶς, ι να μὴ φανῇ καταλύειν τὸν νόμον. ε στι δὲ πάλιν οἰκονομικῶς, ο ταν η λθεν εἰς τὴν συκῆν ἀπὸ πρωΐας πεινῶν καὶ ἐξήρανεν αὐτήν· καὶ ο τε η λθε πρὸς τοὺς μαθητὰς νυκτὸς περιπατῶν ἐπὶ τῶν ὑδάτων διά τινας οἰκονομίας ἀποκρύφους. οἱ ου ν αἱρετικοὶ ἀφέντες τὸ κατὰ τούτους τοὺς τρόπους νοεῖν, τὸ οἰκονομικῶς τὸ ὡς ἐν φαντασίᾳ καὶ δοκήσει γινόμενον λέγουσιν. Οἰμωκτί. μετὰ θρήνου. Τὸ Ο μετὰ τοῦ Κ. (̓Αρσενικόν.) ̓Οκλαδίασ. τὸ σελλίον. Οκνοσ. ῥαθυμία. οἱονεὶ α κινός τις ω ν, καὶ συγκοπῇ α κνος, καὶ τροπῇ τοῦ ̄α εἰς ̄ο ο κνος. ̓Οκουλούμ. τὸν ὀφθαλμὸν λέγουσιν οἱ ̔Ρωμαῖοι. ̓Οκρίβασ. ὁ α μβων. καὶ κλίνεται ὀκρίβαντος. ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν ὀκρίβαντες, ἐφ' ω ν α κρων ἑστᾶσιν οἱ ὑποκριταὶ, οἱονεὶ ἀκρίβαντες τινὲς ο ντες. διὰ τὸ α κρον γράφεται διὰ τοῦ ἰῶτα, ὡς ἀργὸν ἀργικέραυνος. ̓Οκριόεισ. ὁ τραχὺς λίθος. ὀκρίας δὲ τὰς πέτρας φησὶν Ομηρος· omicron.1439 –ὀκρίας ἠνεμοέσσας. παρὰ τὸ α κρος καὶ τὴν ἐξοχήν. ε στιν α κρος, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι η κατὰ παραγωγὴν γίνεται α κριος, ὡς Αἰτωλὸς Αἰτώλιος καὶ Βοιωτὸς Βοιώτιος. ἐκ δὲ τοῦ α κριος γίνεται ἀκριόεις, ὡς βροτὸς βροτόεις, καὶ τροπῇ τοῦ ̄α εἰς ̄ο τὸ θηλυκὸν ὀκριόεσσα. ̓Οκριόεισ. χαλεπός. μισητός. η κρύους καὶ φόβου ποιητικός. παρὰ τὸ α κρον ἀκριόεις καὶ ὀκριόεις. ὁ ἀκρότατος φόβος. η παρὰ τὸ κρύος, κρυόεις, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ̄ο ὀκρυόεις. ̓Οκρίδασ. κύριον. ̓Οκτάβλωμοσ. εἰς ὀκτὼ δήγματα τρωγόμενος. ὀκτάβλωμος α ρτος. ̓Οκτωκαιδεκαέτησ. (Θηλυκόν.) ̓Οκλαδία. τὸ σελλίον. καὶ ὀκλαδίας ἀρσενικόν. Οκλασισ. ἡ λύπη. ἀπὸ τοῦ ὀκλάζω. ̓Οκλίσ. κύριον. ̓Οκρισία. κύριον. † Οκρα. τόπος.† omicron.1440 ̓Οκρυόεσσα. φρικτὴ, μισητὴ, χαλεπὴ, η ποιητικὴ φόβου. ̔Οκοῖον. ἀντὶ τοῦ ὁποῖον. ̓Οκτάκνημα. τὰ ὀκτάραβδα. κνῆμαι γὰρ αἱ ἐντὸς τῶν τροχῶν ῥάβδοι, αἱ πρὸς τῇ χοινικίδι. ̓Οκείλει. προσπελάζει. ̓Οκλαδιᾷ καὶ ὀκλάζει. χωλεύει. εἰς γόνυ κάμπτεται. παρὰ τὸ ἐγκλᾷν καὶ ἐγκάμπτειν τὰ γόνατα ἐν τῷ καθέζεσθαι. ἐκ δὲ τοῦ κλῶ κλάσω γίνεται ῥῆμα ο νομα κλὰς καὶ δωρικῶς κλὰξ, ὡς δὰξ καὶ ὀδάξ. ̓Οκνῶ. δειλιῶ, δέδοικα. ̓Οκνείω. οὐκ ε στι πλεονασμός· λέγουσι γάρ· ε στιν ὀκνῶ, κατὰ Ιωνας ὀκνέω καὶ πλεονασμῷ τοῦ ̄ι ὀκνείω. οὐκ ε στι δὲ ου τως, ἀλλὰ κατὰ παραγωγὴν, ὡς παρὰ τὸ θάλπω γίνεται θαλπωρὴ καὶ θαλπείω, ῥῆμα, ου τως ου ν καὶ ὀκνῶ ὀκνείω, ὡς καὶ ῥιγείω, καὶ βρώσω, βρωσείω. † ̓Οκρυόω. τὸ λοιδορῶ.† (̓Επίῤῥημα.) Οκωσ. ἀντὶ τοῦ ο πως. omicron.1441 Τὸ Ο μετὰ τοῦ Λ. (̓Αρσενικόν.) Ολβιοσ. πλούσιος, εὐδαίμων, μακαριστὸς, ὁ ἐν μηδενὶ ἐνδεὴς ω ν. οἱονεὶ ου λιός τις ω ν· ου λον γὰρ ἐνταῦθα τὸ ὑγιές. η παρὰ τὸ ο λβος, ο ἐστιν ὁλόκληρος καὶ τέλειος. τοῦτο παρὰ τὸ ο λος, πλεονασμῷ τοῦ β ο λβος. ̓Ολβιόδαιμον. ἐπὶ κλητικῆς. ἀντὶ τοῦ ω εὐτυχέστατε τῷ πλούτῳ. ̓Ολετῆρεσ. φονεῖς, ἀφανισταί. παρὰ τὸ ο λλω, τὸ φθείρω. ̓Ολεσίοικοσ. ἀπώλεια καὶ ἀφανισμὸς τοῦ οι κου. ὁ ταύτης δὲ ἀνὴρ ὀλεσίοικος η ν. ἀπὸ τοῦ ο λλω, τὸ φθείρω. ̓Ολέσιοσ. κύριον. ̓Ολίγωροσ. ἀμελὴς, μικρόψυχος. παρὰ τὴν ω ραν, ο σημαίνει τὴν φροντίδα. τὸ δὲ ὀλίγον ἐπὶ τοῦ οὐδαμῶς. η ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς. ̓Ολιγοδεήσ. ὁ ὀλίγου χρήζων. ̓Ολιγογνώμων. ὁ ὀλίγωρος. ̓Ολίζονεσ. οἱ λόγοι. καὶ ὀλίζονος ἀντὶ τοῦ μικρᾶς καὶ εὐτελοῦς καὶ ὀλίγης. παρὰ τὸ ὀλίγον, ὀλίζον. omicron.1442 ̔Ολκόσ. ἰσχυρὰ φορά. παρὰ τὸ ε λκω ὁλκός. ὡς φέρβω, φορβός. ο θεν καὶ ὁλκάδες αἱ νῆες, καὶ ὁλκοὶ οἱ τόποι, δι' ω ν ἐλαύνονται αἱ νῆες. ̔Ολκόσ. καὶ ἡ τοῦ ο φεως οὐρά. ̔Ολκόσ. καὶ τὸ βάρος. φέρων ὁλκὸν χρυσοῦ βαρυτάλαντον. Ολμοσ. ἐπὶ τοῦ κορμοῦ τῶν ἡμετέρων σωμάτων. διὰ τὴν εὐρυχωρίαν ἀποκεκλιμένων τῶν χειρῶν ο λμῳ ἐοικώς. ο λμος δ' ὡς ε σσευε βαλὼν κυλινδόμενος. ο λμος δέ ἐστι κοῖλος λίθος, εἰς ο ν κόπτουσιν ο σπρια καὶ α λλα τινὰ, η ἐν ῳ πτίσσουσι τὰς κριθὰς καὶ τὰ παχύτερα τῶν μυρεψικῶν καταλεαίνουσι. τὸ δὲ τύπτον τὰς κριθὰς υ περον λέγεται, ο ἐστιν ἰγδοκόπανον. † Ολολυσ. ὁ τὸ ὀλολύζειν ἀποδεχόμενος.† † ̓Ολότροχος καὶ ὀλοιότροχοσ. ὁ στρογγύλος λίθος.† ̓Ολοφυρμόσ. κοπετὸς, θρῆνος, μετὰ τιλμοῦ τῶν

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

τριχῶν.᾿Ολολυγμόσ. θρῆνος μετὰ κραυγῆς καὶ η χου. Ολοσ. α πας. εἰ μὲν ει η ἐπὶ ψυχῆς καὶ διανοίας, μεγάλα, ἐπὶ δὲ σώματος, μικρά. ο λος ἀνάπηρος. omicron.1443 * ᾿Ολμειόσ. ποταμός.* † Ολοψοσ. οἰκτρός.†᾿Ολυμπιονίκησ. ἐν παλαίστρᾳ γενναιότατος, η ὁ νενικηκὼς κατὰ τοὺς ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας ἐκαλεῖτο.᾿Ολύμπιοσ. οὐράνιος· θαυμαστός. Ολυμποσ. ὁ οὐρανός. ὡς τό· –ὀλύμπια δώματ' ε χοντες. ε στι καὶ ο ρος ου τω καλούμενον. ο λυμπος δὲ ὁ οὐρανὸς, ἀπὸ τοῦ ει ναι ὁλολαμπής. † Ολυροσ. τραχύς.†᾿Ολοθρευτοῦ. δύναμιν τινὰ λέγει ὁ᾿Απόστολος τιμωρόν. καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ. †᾿Ολιγόψυχοσ. ῥάθυμος· ἀναπεπτωκώς.† (Θηλυκόν.)᾿Ολιζῶνα. τραχεῖαν.᾿Ολέτειρα. ἀπὸ τοῦ ο λλω, τὸ φθείρω. †᾿Ολιγαρκία.†᾿Ολιγοδεΐα. ἀπὸ τῆς ἐνδείας. ὀλιγοδέεια δὲ ἐπὶ τοῦ φόβου, δίφθογγον. †᾿Ολιοσσόνην. λευκήν.†᾿Ολοή. ἡ ὀλεθρία. καὶ ὀλοιή. ἡ ὀλεθρία. παρὰ τὸ ο λλω, τὸ φθείρω, η τὸ ὀλῶ, ἐξ ου καὶ τὸ ὀλλύω, γίνεται ὀλοὸς, ὀλοὴ, ὡς θοὸς, θοὴ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ι ὀλοιή.᾿Ολιγαρτία. ἡ τοῦ σίτου ε νδεια.῾Ολκάδεσ. αἱ νῆες. omicron.1444 * Ολισθοσ. ὀλισθρά.*᾿Ολολυγή. φωνὴ γυναικῶν, η ν ποιοῦνται ἐν τοῖς ἱεροῖς εὐχόμεναι. η ἁπλῶς ὁ μετὰ η χου κλαυθμὸς καὶ θρῆνος. παρὰ τὸ ὀλολύζω. τοῦτο παρὰ τὸ ὀλῶ, ὀλύω, ὀλύζω, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ὀλολύζω.῾Ολότησ. ἡ ὁλοκληρία, η περὶ ου ὁ λόγος ἐστὶ, δι' ἑαυτῆς γνωρίζουσα. Ολπισ. ἡ λήκυθος. Καλλίμαχος· –περὶ σκαιοῖο βραχίονος ε μπλεον ο λπιν. ει ρηται παρὰ τὸ οἱονεὶ ἐλαιόπιν τινὰ, η παρὰ τὸ δι' ἑαυτῆς ὀπιπεύεσθαι, ο ἐστιν ἐπιτηρεῖσθαι καὶ διαφυλάττεσθαι τὸ ε λαιον. †᾿Ολυμπιάσ. ἡ τετραετία.† Ολυνθοσ. ἡ ὠμὴ συκῆ. κυρίως δὲ ἐπὶ τῆς ἀγρίας συκῆς. ἀπὸ τοῦ ὀλλύω, τὸ φθείρω. ᾿Ολυμπία. ὁ ἐν Ηλιδι τόπος. φασὶ γὰρ τὸν Δία ἡσθέντα τὸν τόπον ἑαυτῷ ὡς κλῆρον κατασχεῖν ὁμωνύμως τοῦ ὀνόματος τοῦ οὐρανοῦ. ο λυμπος γὰρ ὁ οὐρανὸς προσαγορεύεται. (Οὐδέτερον.)᾿Ολλάρια. τὰ χυτροπώλια. ε νθα πιπράσκονται αἱ χύτραι.᾿Ολίγου δεῖν. μικροῦ δεῖν, σχεδόν· συντόμως.᾿Ολοόν. τὸ ὀλέθριον.᾿Ολοφώϊον. τὸ ὀλέθριον, τὸ δόλιον, τὸ χαλεπόν. παρὰ τὸ τοὺς φῶτας ὀλλύειν, η γουν τοὺς α νδρας φθείρειν. omicron.1445᾿Ολολύγιον. ἀπὸ τῆς ὀλολυγῆς.᾿Ολεσίκρανον. φθορὰ κρανίου.᾿Ολύμπια. ἑορτὴ παρ' Ελλησι μείζων τῶν α λλων παρ' αὐτοῖς ἑορτῶν. καὶ ὁ νικήσας ἐν αὐτοῖς τοὺς ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας ἐπίσημος η ν ἐντεῦθεν, καὶ παντελῶς ἐφημίζετο. (῾Ρῆμα.)᾿Ολέκει. φονεύει. καὶ ὀλέκεσθαι τὸ ἐπιστρόφως καὶ ἐῤῥωμένως ἐπ' αὐτοὺς ἐπιστρέφεσθαι. Ολλει. φθείρει. Οληαι. ὀλεσθῇς.᾿Ολιγαρχούμενοι. ὑπ' ὀλίγων ἀρχόμενοι. τρεῖς δέ εἰσι πολιτεῖαι· βασιλεία, ὀλιγαρχία καὶ δημοκρατία. ᾿Ολιγοδρανέων. ὀλίγον ἰσχύων.᾿Ολιγηπελέων. ὀλίγον ἰσχύων.᾿Ολισθαίνει. ἐκπίπτει. † ᾿Ολινύειν. ἀργεῖν· λήγειν.† ῾Ολοκαρπούμενον. ο λον προσφερόμενον. ᾿Ολολύζω. θρηνῶ μετὰ κλαυθμοῦ καὶ κραυγῆς. ᾿Ολοφυρόμενοσ. ἀποδυρόμενος· κλαίων· θρηνῶν. κυρίως δὲ τὸ μετὰ τιλμοῦ τῶν τριχῶν κλαίειν.᾿Ολλόμενοσ. ἀπολλύμενος. ᾿Ολλύω. τὸ φθείρω. οἱ μὲν παρὰ τὸ ο λω, ὀλύω, πλεονασμῷ τοῦ ¯λ, οἱ δὲ παρὰ τὸ ο λλω. Ολωλα καὶ ἀπόλωλα καὶ ὀλώλαμεν. ἀντὶ τοῦ ἀπεθάνομεν. καὶ ἀπολώλαμεν. (᾿Επίῤῥημα.)῾Ολικῶσ. ἐξ ο λου.῾Ολοτελῶσ. τελείως. ἐξ ὁλοκλήρου. Ολωσ. παντελῶς. ο λως ὀψιμαθὴς, ο λως σοφιστὴς, μεγάλως. ο λος ἀνάπηρος, μικρόν. omicron.1446 Τὸ Ο μετὰ τοῦ Μ. (᾿Αρσενικόν.) Ομαδοσ. ὁ θόρυβος. ἡ κραυγή. οἱονεὶ α μαυδός τις ω ν· παρὰ τὸ ὁμοῦ πολλὰ αὐδεῖν.῾Ομαίμων. ὁ γνήσιος ἀδελφός.῾Ομαίχμιοσ. ὁ μέσος. † Ομβροσ ἐστὶν ἀθρόον υ δωρ ἐκ νεφῶν ἐκκρινόμενον.† ῾Ομέστιοσ. σύνοικος· ἐγκάτοικος· ὁμόοικος.῾Ομῆλιξ. ὁ συνηλικιώτης. Ομηροσ. κύριον. ο μηρος καὶ ὁ πλησιόχωρος. παρὰ τὸ συνεῖναι τοῖς λαμβάνουσιν. οι ον ὁμοῦ συνόντων.῾Ομηρῖται. ἐθνικόν. Ομιλοσ. ἐπὶ μὲν τοῦ πολέμου, παρὰ τὸ ὁμοῦ τὰς ι λας ἐμβάλλειν, ο ἐστι τὰς συστροφάς· ἐπὶ δὲ τῆς ἀναστροφῆς τοῦ πλήθους η γουν τοῦ ο χλου, παρὰ τὸ ὁμοῦ εἰλεῖσθαι. Ομφαξ. ἡ ὠμὴ σταφυλή. οἱονεὶ ὠμόφαξ τις ω ν, καὶ συγκοπῇ ο μφαξ. ῾Ομογενῶν. συγγενῶν.῾Ομόγνιοσ. ἀδελφός. η ὁ γνήσιος συγγενής. ὁμογνίου αι ματος. ῾Ομοδίαιτοσ. ὁμοτράπεζος.῾Ομόδουλοσ. ὁ σύνδουλος. τὸ ὁμόδουλον πῦρ.῾Ομόθυμοσ. ὁ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ὁμόφρων, ὁ τῆς ὁμοίας ψυχῆς καὶ καρτερίας.῾Ομοούσιοσ. ὁ ἐξ αὐτῆς τῆς τοῦ ὑποκειμένου οὐσίας ὑπάρχων. ῾Ομόσιτοσ. ὁμοδίαιτος. ῾Ομοσπόνδουσ. τοὺς ὁμοφύλους. ἀπὸ τοῦ σπένδω, τὸ φιλιοῦμαι. omicron.1447῾Ομόσφυροσ. ὁ ἀδελφός. διὰ τὸ περὶ τὰ αὐτὰ, τὰ σφυρὰ τῆς μητρὸς πεσεῖν γεννηθέντα.῾Ομοφυήσ. ὁ ὁμογενής. † Ομπνιοσ. τρόφιμος.†᾿Ομφαλόσ. κυρίως ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου σώματος κατὰ τὸ μέσον ει ρηται. παρὰ τὸ ὀμπνεῖν, ο ἐστιν ἀναπνεῖν, γίνεται ὀμπναλὸς καὶ ὀμφαλὸς κατὰ τροπὴν τοῦ π εἰς φ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ν. ὀμφαλός ἐστι, δι' ου τὸ ε μβρυον ἀναπνεῖ· τὸ γὰρ βρέφος κατὰ γαστρὸς ο ν παρὰ αὐτὸν εἰλεῖται καὶ ἀναπνεῖ καὶ τρέφεται. η παρὰ τὸ φαλῷ ἐοικέναι· ἐκκρεμὴς γάρ ἐστιν ἐν ἀρχῇ πρὸ τῆς ἀποτομῆς. ει ρηται δὲ μεταφορικῶς καὶ ἐπὶ ζυγοῦ καὶ ἀσπίδος καὶ α λλων τινῶν.῾Ομοίϊοσ. ο μοιος. πλεονασμῷ τοῦ ¯ι, ὡς γελοῖος γελοίϊος.῾Ομώλακεσ. ὁμοαύλακες, ο μοροι. ω λακα γὰρ τὴν αυ λακα λέγουσιν οἱ Δωριεῖς.῾Ομωρόφιοσ. ὁ ὁμόστεγος. Ομοροσ. γείτων. πλησιόχωρος. (Θηλυκόν.)῾Ομήγυρισ. συνάθροισμα. παρὰ τὸ ὁμοῦ ἀγείρεσθαι καὶ συναθροίζεσθαι.῾Ομηλικιῶτισ. ἡ συνῆλιξ καὶ ὁμῆλιξ.῾Ομηρεία. ἡ τοῦ ὁμήρου, καὶ ἡ συναλλαγὴ καὶ ἀντιπρόσοψις.῾Ομίχλη. σκότος· ἀορασία. η παχὺς καὶ ὑγρὸς ἀήρ. οἱονεὶ ὁμοΐλη τις ου σα. παρὰ τὸ ὁμοῦ καὶ τὴν ει λησιν τῶν νεφῶν, ὁμίλη, καὶ πλεονασμῷ τοῦ χ ὁμίχλη. omicron.1448᾿Ομίχησισ. ἡ ου ρησις.῾Ομοκλή. ἡ ἀπειλή. ε στι ῥῆμα κλῶ, τὸ φωνῶ καὶ λέγω. τὸ δὲ κλῶ ἀπὸ τοῦ καλῶ γίνεται κατὰ συγκοπήν. ἐκ τοῦ ου ν κλῶ καὶ τοῦ ὁμοῦ γέγονεν ὁμοκλῶ καὶ ὁμοκλή. οἱονεὶ ἡ ὁμοῦ πᾶσι λεγομένη. οι ον· –μετὰ δὲ Τρώεσσιν ὁμόκλα. ἀντὶ τοῦ πᾶσιν ἐφώνει καὶ ε λεγεν. ο θεν καὶ τὸ ἐνικλᾷν ἀντὶ τοῦ ἀντιλέγειν. τὴν γὰρ ἐν πρόθεσιν ἀντὶ τῆς ἀντὶ εὑρίσκομεν. ὡς παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ· ἐγὼ δ'Ὀδυσσέα τὸν σὸν ἐνστάτην λέγω. ἀντὶ τοῦ ἀντιστάτην.᾿Ομόλη. ο νομα ο ρους.῾Ομοφροσύνη. ἡ ὁμόνοια. Ομπνοια. ἡ ὁμόπνοια. η ἀναπνοή.᾿Ομφή. θεία φήμη, θεία φωνή. η θεῖος ο νειρος. παρὰ τὸ φῶ, τὸ φαίνω, καὶ τὸ ο ν γέγονεν ὀμφὴ, τροπῇ τοῦ ν εἰς μ. ἡ τὸ ο ν φαίνουσα.᾿Ομβριμαῖον. υ δωρ. ῾Ομήρειον ε πος. τὸ τοῦ῾Ομήρου. Ομηρα. τὰ ε νεκεν εἰρήνης διδόμενα ἐνέχυρα. ῾Ομοιομερέσ. ου τὸ μέρος τῷ ο λῳ ὁμοιοῦται. η καὶ τὸ α λλοις καὶ τῷ ο λῳ ὁμωνύμως λεγόμενον.῾Ομοιώματα. ὑφεστώτων μιμήματα. οι ον ἡλίου, σελήνης, ἀνθρώπων, θηρίων. Ομοργμα. ἀποπίασμα.῾Ομόστολον. τὸ σύμμορφον τῇ ψυχῇ. omicron.1449῾Ομόνομον. τὸ ε χον τὴν αὐτὴν νομήν.῾Ομοούσιον. τὸ αὐτὸν κατὰ τὸ ὑποκείμενον. η τὸ μηδαμῶς καὶ ἀπαραλείπτως ἐνδεὲς τοῦ ἑτέρου. η τὸ ἀπαράλλακτον κατὰ τὴν οὐσίαν.῾Ομοούσιον. τὸ τῆς αὐτῆς οὐσίας καὶ ἐνεργείας ι σον ἀπαραλλάκτου ὑπάρχον, ω σπερ α νθρωπος ἀνθρώπου, α γγελος ἀγγέλου, καὶ ζῶον ζώου, καὶ φλὸξ φλογός· ἐν διαφόροις μὲν ὑποστάσεσιν, ἐν μιᾷ δὲ οὐσίᾳ ο ντα. ὁμοούσιον δὲ λέγεται, ο τι μίαν οὐσίαν καὶ δύναμιν κέκτηται. πενταχῶς δὲ ει ρηται τὸ ὁμοούσιον· ὁμοούσιον συγγενές· ὁμογενές· ὁμοφυὲς καὶ ὁμόφυλον. η ὁμοούσιον ἐστὶ τὸ τῇ δυνάμει ἐν τῇ αὐτῇ οὐσίᾳ ε λαττον. οι ον λίθος σαθρὸς καὶ λίθος ἀκρότομος· ξύλον φοίνικος καὶ ξύλον ἐβένινον· σὰρξ ἰχθύος καὶ σὰρξ καμήλου. ἑτεροούσιον δέ ἐστι τὸ κατὰ πάντα τρόπον τοῦ ἑτέρου ἀνόμοιον, ὡς πῦρ καὶ υ δωρ, καὶ α νθρωπος καὶ α γγελος, καὶ πηλὸς καὶ η λιος, πρὸς χλόην.῾Ομοϋπόστατον. τὸ εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ὑπόστασιν α λλως συντεθειμένον, διάφορον δὲ τὸ αὐτὸ κατὰ τὴν οὐσίαν τυγχάνον, ὡς ἐπὶ ψυχῆς ε χει καὶ σώματος καὶ τῶν α λλων, ο σα φύσεως ἑτερότητι διαφέροντα καθ' ὑπόστασιν η νωται.῾Ομώνυμα. ὁμώνυμα λέγεται, ω ν ο νομα μὲν κοινὸν, ὁ δὲ κατὰ του νομα λόγος τῆς οὐσίας ε τερος. οι ον οἱ Σίμωνες· καθὸ μὲν Σίμωνες ὁμώνυμοι. ἀναγκαίως ου ν ει ρηται κατὰ του νομα. ὁ γὰρ λόγος ὁ σημαινόμενος ὑπὸ τοῦ ὀνόματος omicron.1450 ε τερος. α λλος γὰρ ὁ Κανανίτης Σίμων μετὰ τῆς διαφορᾶς, καὶ α λλος ὁ ζηλωτής. οὐδὲν δὲ ἀδύνατον τὰ αὐτὰ †πράγματα ὁμώνυμά τε ει ναι καὶ συνώνυμα† κατ' α λλο †μέν τι† καὶ α λλο καὶ †ούτ† κατὰ τὸ αὐτό.῾Ομώνυμον ο νομά ἐστι τὸ κατὰ πολλῶν ὁμωνύμως τιθέμενον, οι ον

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἐπὶ μὲν κυρίων, ὡς Θωμᾶς ὁ Λεββαῖος καὶ Θωμᾶς ὁ δίδυμος· ἐπὶ δὲ προσηγορικῶν, ὡς κύων θαλάσσιος καὶ κύων χερσαῖος.῾Ομοούσιον. τὸ τῆς αὐτῆς οὐσίας α λλο τυγχάνον, διάφορον δὲ τὸ αὐτὸ κατὰ τὴν ὑπόστασιν ο ν· ὡς ἐπί τε ἀνθρώπου καὶ τῶν α λλων ε χει εἰδῶν. (῾Ρῆμα.)῾Ομαρτεῖν καὶ ἁμαρτεῖν. ἀμφότερα ἐπὶ τοῦ ἐπιτυχεῖν καὶ ἀκολουθεῖν· τὸ δὲ δεύτερον καὶ ἐπὶ τοῦ συμπράξαι. οι ον· τὼ δ' ἐξ οι κου βῆσαν ἁμαρτήσαντε α μ' α μφω. ει ρηται παρὰ τὸ α ρω βαρύτονον, ὁ μέλλων αἰολικῶς α ρσω, ο νομα ῥῆμα ἀρτὸς, καὶ ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα ἀρτῶ, καὶ ἐν συνθέσει μετὰ τοῦ α μα ἐπιῤῥήματος τοῦ δηλοῦντος τὸ ὁμοῦ γίνεται ἁμααρτῶ καὶ ἐν συγκοπῇ ἁμαρτῶ. καὶ ὁμαρτήσαντες ἀντὶ τοῦ ἁρμόσαντες.᾿Ομβροβλυτῶ. ὑετὸν καταχέω.᾿Ομβρήσασ. ὑετήσας· καταχέας. ὀμβρίζω δὲ ἐπὶ ἐνεστῶτος, ι. omicron.1451᾿Ομῇ. ἀντὶ τοῦ ὀμνύεις.῾Ομηρῆσαι. ἀγγελίας ποιῆσαι. ὁμηρίσαι δὲ τὰ τοῦ῾Ομήρου εἰπεῖν, ¯ι.῾Ομηρῶ. περὶ διαλλαγῆς λαλῶ. †῾Ομηρῶ. συντυγχάνω.†῾Ομιλεῖ. συναναστρέφεται.᾿Ομιχεῖν. οὐρεῖν καὶ χεῖν τὴν ἀμίδα. οι ον ἀμιδαχεῖν. ε στι δὲ καὶ βαρύτονον, ὀμίχω, ὁ μέλλων ὀμίξω, καὶ παρ῾Ιππώνακτι· ω μιξεν αι μα καὶ χολὴν ἐτίλλησεν.᾿Ομνύω. παρὰ τὸ ὀμῶ, ὀμονύω, καὶ ἐν συγκοπῇ ὀμνύω.᾿Ομόρξασθαι. ἐκμάξασθαι. καὶ ὀμόργνυσιν ἀντὶ τοῦ ἀπομάττει καὶ ἀποπιάζει. ἀπὸ τοῦ ἀμέλγω τρπῇ τοῦ ¯α καὶ τοῦ ¯ε εἰς τὸ ¯ο καὶ τοῦ ¯λ εἰς τὸ ¯ρ, πλεονασμῷ δὲ τοῦ ¯ν γίνεται ὀμόργνω καὶ ὀμοργνύω.᾿Ομόσαι. ἀντὶ τοῦ ὀμνύναι. ὀμόσε ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ, ψιλόν.῾Ομορῶ. γειτονῶ· πλησιάζω.῾Ομοκλήσασ. ἀπειλήσας.῾Ομοστιχάει. ὁμοῦ πορεύεται.᾿Ομφακίζω καὶ ὀμφακισμόσ. omicron.1452 ῾Ομωθῆναι. ἀντὶ τοῦ ὁμοιωθῆναι καὶ οἰκειωθῆναι καὶ εἰς ὁμόνοιαν ἐλθεῖν. ᾿Ομωμοσμένος καὶ ὀμωμοκὼς, ὀμωμοκέναι. ὀμόσας δὲ τὰ δύο μικρά.῾Ομηρείωσ. ἀντὶ τοῦ ὁμηρικῶς.῾Ομιλαδόν. ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ καὶ κατὰ τάξιν.῾Ομόσε. ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ.῾Ομῶσ. ἀντὶ τοῦ ὁμοίως. Τὸ Ο μετὰ τοῦ Ν. (᾿Αρσενικόν.)᾿Ονησιφόροσ. κύριον. καὶ ὁ ὠφέλειαν φέρων. Οναγροι. ζῶα κατάξηρα καὶ διψώδη.᾿Ονήσιμοσ. κύριον. καὶ ὠφέλιμος.᾿Ονηγήσιοσ. ὀνηλάτης.᾿Ονείδιος λόγοσ. ὁ ὀνειδιστικός. Ονειροσ. παρὰ τὸ ὀνῶ, τὸ ὠφελῶ, ο νειρος. ὡς πέπω πέπειρος, ἀΐσσω αι γειρος, μάσσω μάγειρος. ο νοιρος δὲ δωρικῶς, ¯ο καὶ ¯ι.᾿Ονομαστόσ. περιβόητος, ε νδοξος. Ονος βρωμώμενοσ. βρῶμον ἐσθίων. ε στι δὲ ει δος σπέρματος. omicron.1453᾿Ονώρατος· ᾿Ονώριος· ᾿Ονώριχοσ. ὀνόματα κύ ρια. (Θηλυκόν.)᾿Ονεία. ἡ ἰδέα τοῦ ο νου. † ᾿Ονειρωξία. ὀνειροσχελία. οἰνοφλυγία.† Ονησισ. ἡ ὠφέλεια. ω νησις δὲ ἡ ἀγορασία, μέγα.᾿Ονησιδώρα. κύριον. καὶ ἡ γῆ ἡ παρέχουσα καὶ δωρουμένη ὠφέλειαν. Ονθοσ. ἡ κόπρος τῶν βοῶν. Ονοσ. παρὰ τὴν ο νησιν τὴν ἐξ αὐτῆς γινομένην ἐν τοῖς ε ργοις. Οντωσισ. ἡ αυ ξησις. Ονυξ. παρὰ νύσσω, νύξω, νύξ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο ο νυξ. η παρὰ τὸ ἀνοίγω, ἀνοίξω, α νυξ καὶ ο νυξ, δι' ου ἀνοίγεται ἡ σὰρξ καὶ ἀραιοῦται. (Οὐδέτερον.) Ον. πρᾶγμα αὐθυπόστατον η ἐνυπόστατον· ἐνυπόστατον δὲ ἐνταῦθα νοεῖται τὸ ἐν ἑτέρῳ ε χον τὸ ει ναι.᾿Ονείατα. τὰ βρώματα καὶ πάντα τὰ ὠφελοῦντα. ὡς παρὰ τὸ οὐτήσω γίνεται ὠτειλὴ τροπῇ βοιωτικῇ τοῦ ¯η εἰς τὴν ¯ε¯ι δίφθογγον, ου τως παρὰ τὸ ὀνήσω γίνεται ο νειαρ, ὀνείατος, κατὰ τροπὴν βοιωτικὴν τοῦ ¯η εἰς τὴν ¯ε¯ι δίφθογγον. omicron.1454 Ονειαρ. τὸ ο φελος. Ονεια κρέα. ο νων κρέα. ᾿Ονεῖον. τόπος, ἐν ᾧ οἱ ο νοι.᾿Ονείδη. χλευάσματα. †μέμψεις.†᾿Ονίδιον. τὸ ἀειδούριον. Ονομα. τὸ ἑκάστου τῶν ὑποκειμένων η πραγμάτων κοινὴν οὐσίαν σημαῖνον. η ο νομά ἐστι μέρος λόγου πτωτικὸν προτασσόμενον τῆς κλίσεως τῶν ὀνομάτων καὶ ὑποτασσόμενον. η ο νομά ἐστι μέρος λόγου πτωτικὸν σῶμα η πρᾶγμα σημαῖνον· σῶμα μὲν, οι ον λίθος· πρᾶγμα δὲ, οι ον παιδεία. παρέπεται δὲ τῷ ὀνόματι πέντε· γένη, ει δη, σχήματα, ἀριθμοὶ, πτῶσις. διότι καὶ τελικὰ ἀρσενικῶν ὀνομάτων στοιχεῖα εἰσὶ πέντε· ν ξ ρ ς ψ. η ο νομά ἐστι φωνὴ σημαντικὴ θέσει. (῾Ρῆμα.) Οναιντο. ὠφεληθεῖεν. καὶ ο ναιο. †᾿Ονοτάζων. ἐκφαυλίζων.†᾿Ονειροπολεῖ. φαντάζεται. ὡς ἐν ὀνείρῳ βλέπει.᾿Ονειρώττει. ὀνείρους βλέπει.᾿Ονειδιῶ. ἀττικὸς μέλλων.᾿Ονίναι. ὠφελῆσαι. καὶ ὀνίναιτο καὶ ὀνίνημι. omicron.1455᾿Ονομήνω. ἀντὶ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

τοῦ ὀνομάσω. ἀπὸ τοῦ ὀνόματος ὀνομήνω. τὸ ῥῆμα ὀνομαίνω, ὀνομανῶ, ὡς πῆμα, πημαίνω, πημανῶ.᾿Οναίμην. ἀντὶ τοῦ ἀπολαύσαιμί σου. φησὶν ὁ᾿Απόστολος· τῶν κατορθωμάτων ι δοιμί σε πλουτοῦντα ἐν α πασι πνευματικοῖς ἀγαθοῖς. ὅ Απόστολος· ἐγώ σου ὀναίμην ἐν κυρίῳ.᾿Ονῶ. τὸ μέμφομαι. καὶ ὀνοτάζω, τὸ ὑβρίζω.᾿Ονομαστί. ἐξ ὀνόματος. Οντως. ἀληθῶς. ο ντος δὲ, τοῦ ὑπάρχοντος. καὶ ο ντος τοῦ θεοῦ, μικρόν. καὶ ὀντότης, ἀπὸ τοῦ ο ντος. Τὸ Ο μετὰ τοῦ Ξ. (᾿Αρσενικόν.)᾿Οξυήκοοσ. ὁ ὀξέως ἀκούων. ᾿Οξυδερκήσ. ὁ ὀξέως καὶ ταχέως βλέπων, δέρκω γὰρ τὸ βλέπω. † ᾿Οξυωπέστεροσ. ὁ ὀξέως καὶ ταχέως βλέπων.†᾿Οξύῤῥοποσ. ὀξέως μετατρεπόμενος. ᾿Οξύσ. γοργός.᾿Οξύριγχοσ. ο ρνις. omicron.1456᾿Οξυβελήσ. ὁ ὀξέως βάλλων. η ὁ ταχέως βαλλόμενος.᾿Οξυηκοώτατοσ. ὁ ὀξέως ἀκούων.᾿Οξύβαφοσ. οὐχὶ ὀξυβάφος. ᾿Οξόγαροσ. βάρβαρον. ὀξύγαρος γάρ. ὀξύγαρον οἰνηρὸν ε τι κεκτήσεται.᾿Οξοάθρης καὶ ᾿Οξαώθρησ. κύρια. ᾿Οξεῖα. ποιότης συλλαβῆς ἀνειμένον ε χουσα φθόγγον. ὠνόμασται δὲ ὀξεῖα ἐκ μεταφορᾶς τῶν ὀξέων δοράτων, η διὰ τὸ τοὺς ὀξεῖς η λους μιμεῖσθαι. ᾿Οξυχολία. ε ξαψις καρδίας παραυτίκα ὀρεγομένη κακῶσαι τὸν κακώσαντα.᾿Οξυδέρκεια. τὸ ὀξέως βλέπειν. ὀξυδορκία δὲ, ¯ι.᾿Οξυρευγμία. ο ταν ἡ τροφὴ ἐποξίσῃ. οι μαι, ο τι ὀξερευγμία γράφεται. (Οὐδέτερον.) Οξοσ. τὸ παρ' ἡμῖν. Ωξος δὲ, ο νομα τόπου η ποταμοῦ, μέγα.᾿Οξύῤῥοπον. τὸ ὀξέως ῥέπον καὶ μετατρεπόμενον.᾿Οξύπρωρον. ὀξεῖαν ε χων τὴν πρώραν. Οξοσ. ὡς παχὺς γίνεται πάχος, καὶ ταχὺς τάχος, ου τως καὶ παρὰ τὸ ὀξὺς ο ξος, τουτέστιν omicron.1457 ὁ εἰς ὀξὺ καταβεβληκὼς οι νος, ἐπειδὴ τέμνει καὶ κεντρίζει τὴν γεῦσιν. οἱ δὲ Κυρηναῖοι τὸ ο ξος ει δος φασὶ, καὶ α λλοι γλυκάδιον. Τὸ Ο μετὰ τοῦ Π. (᾿Αρσενικόν.)᾿Οπαδόσ. ὁ ἀκόλουθος. ὡς παρὰ τὸ πέμπω γίνεται πομπὸς, καὶ παρὰ τὸ φέρβω φορβὸς, ου τως καὶ παρὰ τὸ ε πω ὀπὸς, ἐξ ου παράγωγον ὀπάζω. ἐκ τοῦ ου ν ὀπάζω, ὀπάσω, γίνεται ὀπαδὸς, ὡς φράζω, φράσω, φραδή. ἐκ δὲ τοῦ ὀπαδὸς κατὰ μετάθεσιν ὀπηδός. † ῾Οπαῖροσ. ὁμοπάτριος.† ᾿Οπάονασ. δούλους, ἀκολούθους. Οπιοσ. κύριον. omicron.1458᾿Οπικοί. ε θνος.῾Οπλότεροι. οἱ νεώτεροι. ἐπεὶ πρὸς ο πλων ἀναίρεσιν εἰσίν. ἀπὸ τῶν ο πλων ου ν ὁπλότεροι.᾿Οπόσ. τὸ γαλακτῶδες τῆς συκῆς, καὶ ἡ πυτία, η ᾧ χρῶνται τινὲς ἀντὶ πυτίας. †᾿Οπουχέα. ὀμφάκιον.† †᾿Οπτήρ. ὁ σκοπός.† (Θηλυκόν.) †᾿Οπαῖα. κεραμὶς τὴν ὀπὴν ἐπικλείουσα.† Οπασισ. δόσις· παροχή.᾿Οπή. ἡ νυκτερὶς, καὶ ἡ τρύπα.᾿Οπίσ. τὸ αἰδοῖον. Οπισ. ἡ ἐξόπισθεν ἑπομένη τίσις η ἡ ἐπιστροφή.᾿Οπισθότονοσ. ἐναντίον κύρτωμα.᾿Οπικία. χώρα. omicron.145῾Οπλή. ἡ τῶν κτηνῶν ο νυξ. οἱονεὶ ἁπλὴ τὶς ου σα, τροπῇ τοῦ ¯α εἰς ¯ο, ὡς α ρχαμος, ο ρχαμος. καὶ ὁπλέων τῶν ο πλων. †῾Οπλοσμένα. ἡ Ηρα.† †῾Οποῖα η ν. οι α ὑπῆρχεν.† †᾿Οπτανία. ἡ ἀπόβλεψις.†᾿Οπωπή. ἡ ο ρασις· ἡ πρόσοψις. παρὰ τὸ ο πτω γίνεται ὀπὴ, ὡς κόπτω, κοπὴ, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν καὶ ε κτασιν ὀπωπή. Δρύψε δέ οἱ βλέφαρον, γυμνὴ δ' ἀπελείπετ' ὀπωπή.᾿Οπτιλέτιν. ἱερὸν᾿Αθηνᾶς. (Οὐδέτερον.) ᾿Οπίμια. τὰ λάφυρα. †᾿Οπίσιον. αἰδοῖον γυναικός. καὶ ἀνδρεῖον ἰσχίον.† Οπλα. παρὰ τὸ ὀφέλλω, τὸ αυ ξω. ο φλα καὶ ο πλα. τὰ κατὰ μῆκος ἐξελαυνόμενα ἐπὶ τοῦ α κμονος.᾿Οπτανεῖον. μαγειρεῖον, η ὁ φοῦρνος.᾿Οπωροφυλάκιον. ἐν ᾧ ἡ ὀπώρα φυλάσσεται.᾿Οπτόν. παρὰ τὸ ο πτω, τὸ βλέπω. οἱονεὶ τὸ συνεχῶς ἐποπτευόμενον. (῾Ρῆμα.)᾿Οπάζει. παρέχει.᾿Οπηδεύω. ἀκολουθῶ. –ἠΰτε μῆλα ἐκ σταθμῶν α λις ει σιν ὀπηδεύοντα νομῆϊ. omicron.1460᾿Οπάων. ἀκολουθῶν. παρὰ τὸ ὀπάζω.᾿Οπτανόμενοσ. βλέπων.᾿Οπτόμενοσ. ὠπτημένος δὲ, μέγα.᾿Οπύει. γαμεῖ. Οπωπα. ει δον. ἀπὸ τοῦ ο πτω ω πα καὶ ο πωπα. τούτου δὲ οἱ κοινοὶ μέσοι παρακείμενοι, φημὶ δὴ τοῦ ω πα καὶ τῶν λοιπῶν, οὐχ εὑρίσκονται ἐν χρήσει, ὡς λέγει ὁ Χοιροβοσκός. ὠπώπειν δὲ ἐπὶ ὑπερσυντελίκου μέγα καὶ δίφθογγον.᾿Οπιπτεύοντα. ἐποτρύνοντα. ἐπιτηροῦντα. ῾Ησίοδος· νείκε' ὀπιπτεύοντ' ἀγορῆς ἐπακούειν ἐόντα.᾿Οπίζεο. ἐπιστροφὴν ποιοῦ. (᾿Επίῤῥημα.) Οπη. ἀντὶ τοῦ ὁπηνίκα. Οπιθεν καὶ ο πισθεν. διχῶς. εἰ μὲν ο πιθεν, ἀπὸ τοῦ ὀπίσω· ὀπίσωθεν καὶ συγκοπῇ τῆς σ¯ω συλλαβῆς ο πιθεν· εἰ δὲ ο πισθεν,

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἀποκοπῇ τοῦ ¯ω.᾿Οπίσω. παρὰ τὸ ἐπὶ ὀπίσω, ὡς παρὰ τὸ ἐξ ε ξω καὶ εἰς ει σω. τροπῇ τοῦ ¯ε εἰς ¯ο ὀπίσω. †῾Οπότε. χρονικὸν ἐπίῤῥημα.† Τὸ Ο μετὰ τοῦ Ρ. (᾿Αρσενικόν.) ᾿Ορεύσ. ὁ ἀείδαρος η ὁ ἡμίονος. παρὰ τὸ ἐν ο ρεσι μᾶλλον δύνασθαι ἐργάζεσθαι. omicron.1461᾿Ορεωκόμοσ. ὁ ἐπιμελητὴς τῶν ἡμιόνων η τῶν ἀειδάρων.᾿Ορεσκῷοσ. ὁ ἐν ο ρεσι διαιτώμενος. κείω, ο σημαίνει τὸ κοιμῶμαι. ἀπὸ τοῦ κείω ὀρεσίκοιος καὶ συγκοπῇ καὶ τροπῇ τοῦ ¯ο εἰς ¯ω ὀρεσκῷος. καὶ μένει τὸ ι προσγεγραμμένον. τὰ διὰ τοῦ ¯ω¯ο¯ς ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ε χει τὸ ι κατὰ τὴν παραλήγουσαν καὶ προπερισπᾶται. οι ον ᾿Αχελῷος, Μινῷος, πατρῷος, ἡρῷος, ὀρεσκῷος. οι ς συνεξηκολούθησε ἀθῶος, χωρὶς τοῦ κολωὸς, ο σημαίνει τὸν θόρυβον.᾿Ορθόδοξος καὶ ὀρθοδοξία. ἀψευδὴς περὶ θεοῦ καὶ κτίσεως ὑπόληψις η ε ννοια περὶ πάντων ἀληθής. η δόξα τῶν ο ντων, καθάπερ εἰσίν. Ορθροσ. παρὰ τὸ αι ρειν, καὶ ὀρθίους ἡμᾶς ποιεῖν λεχήρεις ο ντας.᾿Ορθόσ. ἐκ τοῦ ο ρω, ο ρσω, ῥηματικὸν ο νομα ὀρτὸς καὶ ὀρθός. ᾿Ορειβάσιοσ. ὁ ἐν τῷ ο ρει βαίνων. ᾿Ορείχαλκοσ. ει δος υ λης ου τω καλούμενον, η τις νῦν οὐχ εὑρίσκεται. α λλοι δὲ λέγουσιν, ο τι χείμευσις ἐστὶ χαλκοῦ, τοῦ νυνὶ εὑρισκομένου λευκοῦ χαλκοῦ.῾Ησίοδος· ο ς εἰπὼν κνημῖδας ὀρειχάλκοιο φαεινοῦ. Ορκοσ. παράληψις τοῦ θείου, ἐπὶ πίστιν τοῦ λεγομένου η πραττομένου. παρὰ τὸ ει ργειν τοὺς παραβαίνοντας. ο ργος καὶ τροπῇ τοῦ ¯γ εἰς ¯κ ο ρκος. omicron.1462 Ορμοσ. ὁ λιμήν. –τὴν δ' εἰς ο ρμον προσέρυσαν–. παρὰ τὸ ε ρμα, τὸ ἀσφάλισμα, γίνεται ο ρμος. ο θεν καὶ ὁρμίσαι, τὸ ἐν ἀσφαλείᾳ ει ναι τὴν ναῦν. ἐπὶ δὲ τοῦ κοσμίου, παρὰ τὸ ει ρω, τὸ συμπλέκω, ἐξ ου καὶ ὁρμιὰ καλεῖται ἡ σειρὰ, πρὸς η ν τὸ α γκιστρον ἐπησφάλισται δεδεμένον.῾Ορμίσκοσ. ὁ περιτραχήλιος κόσμος.῾Ορμαθόσ. τὸ πλῆθος, ἡ τάξις. Οροβοσ. ει δος κριθῆς. οἱονεὶ ὁ ἐρεπτόμενος ὑπὸ τῶν βοῶν. Οροσ. λόγος σύντομος, δηλωτικὸς τῆς ὑποκειμένης οὐσίας τῷ πράγματι. η δηλωτικὸς τῆς φύσεως τοῦ ὑποκειμένου πράγματος. ο ροι δὲ λέγονται ὡς ὁράσεις καὶ ὀφθαλμοὶ τῶν πραγμάτων τυγχάνοντες, καὶ ὡς ὁρίζοντες η τοι περικλείοντες συντόμως τὴν τοῦ ὀνόματος δύναμιν. οι ον ἀνθ' ου λέγομεν, ο τι α νθρωπος ἐστὶν οὐσία ἐκ σαρκὸς καὶ ψυχῆς καὶ λόγου καὶ αι ματος καὶ στοιχείων ἑτέρων πλειόνων· περιορίζομεν ου ν ταῦτα διὰ τοῦ ο ρου, λέγοντες, ο τι α νθρωπος ἐστὶ ζῶον λογικὸν καὶ θνητὸν, νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν. Οροσ τῶν ο ρων ἐστὶν ὁ πάντα μὲν ὁρίζων, αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ὁριζόμενος, ο ς ἐστι μόνος ο ρος τῶν ο ρων θεός. ἀόριστόν ἐστι τὸ κατ' οὐσίαν θεός· δυσόριστον ἐστὶ τὸ μὴ καθόλου, ἀλλ' ἐκ μέρους γινωσκόμενον, οι ον τὸ ξύλον τῆς ζωῆς. omicron.1463 τρία εἰσὶν ἐν ἀνθρώποις ἀγνώριστα καὶ ἀόριστα· θεός· α γγελος καὶ ψυχὴ, μόνῳ τῷ θεῷ γινωσκόμενα κατ' οὐσίαν· λοιπὸν ὁ καλῶς διαπορῶν πρὸς τὸν ἐναντίας· ου τως λέγει. τί ο ρος καὶ τί τὸ ἀόριστον καὶ τί τὸ δυσόριστον καὶ τί τὸ εὐόριστον, εὐόριστον δέ ἐστι τὸ ψηλαφώμενον καὶ φθειρόμενον, οι ον ὁ α ρτος καὶ τὰ ο μοια. ο ριον ἐστὶν ἀνυπόστατος η ἀνυπέρβατος στάσις· ἀόριστόν ἐστι τὸ μόνον α κτιστον, θεός· δυσόριστον δὲ τὸ κτιστὸν καὶ ἀόρατον, α γγελος, ψυχὴ, δαίμων. Οροσ. ε στι λόγος ἐπέκεινα ἑαυτοῦ προελθεῖν τὸ πρᾶγμα, ου ἐστι, μὴ συγχωρῶν, διὰ τὸ ἐν αὐτῷ καὶ μόνον γνωρίζεσθαι. Ορος κακίασ. ἡ πρὸς τὸ τέλος τῶν γινομένων ἐν τῇ φύσει δυνάμεων ἐνεργείας ε λλειψις. η ο ρος κακίας ἡ τῶν φυσικῶν δυνάμεων κατ' ἐσφαλμένην κρίσιν ἐπ' α λλων περὶ τὸ τέλος ἀλόγιστος κίνησις. ο ρον πάλιν καλεῖ ὁ ᾿Αριστοτέλης, εἰς ο ν ἀναλύεται ἡ πρότασις. οι ον ἐστὶ πρότασις· Σωκράτης βαδίζει. αυ τη ἡ πρότασις ἀναλύεται εἰς Σωκράτην ο ρον ο ντα καὶ εἰς τὸ βαδίζειν πάλιν ο ρον. ῾Οριστὸν δέ ἐστι τὸ ἐπιδεχόμενον ο ρον, ὡς ε χον υ παρξιν καὶ ἰδιοπεποιημένον. οι ον· α νθρωπος· ι ππος. ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ ἀγαθόν. ἀόριστον δὲ τὸ ἀνείδεον καὶ ἀνύπαρκτον. ὡς τό· οὐκ α νθρωπος· οὐχ ι ππος· οὐκ ἀγαθόν. ὁμοίως ἀόριστόν ἐστι τὸ ἁπλῶς λεγόμενον καὶ μὴ σημαῖνον τὸ τί η τὸ ποσόν. ὡς ι να ει πωμεν χρῶμα καὶ μὴ ει πωμεν λευκὸν η μέλαν, η α νθρωποι καὶ μὴ ει πωμεν

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

πόσοι. omicron.1464 Οροσ. ὁ τὸ ο ν τὶ ει ναι δηλῶν, η λόγος ἐκ τῶν καθόλου καὶ κοινῶν ι διόν τι ἀποτελῶν. οι ον α νθρωπος, ζῶον, λογικὸν, θνητὸν, νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν. καὶ ἰδοὺ ἐκ τῶν καθόλου καὶ κοινῶν ι διόν τι ἀπετέλεσε. τουτέστι τὸν α νθρωπον. καὶ ἐκ μὲν τῶν καθόλου ἐστὶ ζῶον, ἐκ δὲ τῶν κοινῶν τὸ λογικόν. οὐ μόνον γὰρ ὁ α νθρωπος ἐστὶ λογικὸν, ἀλλὰ καὶ α γγελοι καὶ δαίμονες. ει ληπται δὲ ο ρος ἀπὸ τῶν τῆς γῆς ὁροθεσίων. ω σπερ γὰρ τὰ ὁροθέσια χωρίζει τήν τε γῆν ἀπὸ τῆσδε, καὶ ἑκάστης τὸ ι διον φυλάσσει, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὁ ο ρος τοῦ ἀνθρώπου χωρίζει τὸν α νθρωπον ἀπὸ τοῦ ι ππου καὶ τῶν ὁμοίων. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ει ρω, τὸ συνάπτω καὶ συμπλέκω. ὡς σπείρω σπόρος, ου τως καὶ ει ρω ο ρος. ἐπὶ δὲ τοῦ οὐδετέρου τὸ ο ρος τὸ ἀπὸ γῆς εἰς υ ψος αἱρόμενον. η παρὰ τὸ ο ρω, τὸ ὁρμῶ, παράγωγον ὀρούω, γίνεται ο ρος. καὶ περισπώμενον λέγεται ὀρῶ. ε νθεν τὸ εἰκὸς, ὀρεῖται. η παρὰ τὸ ὁρᾷν εἰς υ ψος δι' αὐτοῦ.῾Ορισμόσ. δήλωσις πράγματος διὰ λόγου, ου χωρὶς οὐδὲ τί ἐστιν, οὐδ' ο τι ἐστὶ, γνωρίζεται.᾿Ορόδαμνος καὶ ο ρπηξ. ἐπὶ τοῦ κλάδου. παρὰ τὸ ὀρούειν κατὰ τὴν αυ ξησιν. Ορπηξ. ὁ κλάδος. παρὰ τὸ ε ρπειν καὶ ὀρούειν εἰς υ ψος πεποίηται. κλίνεται ο ρπηξ ο ρπηκος.᾿Ορτάλιχοσ. ὁ νεοσσός. παρὰ τὸ γλίχεσθαι ὀρούειν καὶ πέτεσθαι.᾿Ορυγμαδόσ. θόρυβος, τάραχος, κραυγή. ὁ ἐν ο ρει γινόμενος. παρὰ τὸ ο ρος καὶ τὸ ὁμαδὸς, ο ἐστιν ὁ θόρυβος. οἱ δὲ φασὶ παρὰ τὸν θόρυomicron.1465 βον, θορυβάζω, θορύβαγδος, καὶ μεταθέσει τοῦ ¯β εἰς τὸ ¯μ καὶ ἀποβολῇ τοῦ θ ὀρυμαγδός. καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπλῶς θορύβου.᾿Ορφανόσ. ὁ μή τινα ε χων βοηθόν. παρὰ τὸ ο ροφος ὀροφανὸς καὶ ὀρφανός. Ορχαμοσ. ὁ ἡγεμών. παρὰ τὸ α ρχω α ρχαμος καὶ ο ρχαμος. ὡς πάρδαλις ἡ δορά. καὶ πόρδαλις τὸ ζῶον. Ορχατοσ. ἡ ἐπίστιχος φυτεία. δι' η ς διερχόμεθα. διαφέρει ὀρχὸς ὀρχάτου. ὀρχὸς γάρ ἐστιν ὁ βόθρος, πρὸς ο ν ἐντίθεται τὸ φυτὸν πρὸς μοσχείαν. παρὰ τὸ ὀρύσσω. ο ρυχον τινὰ ο ντα. καὶ ᾿Αριστοφάνης τὸ μεταξὺ τῶν φυτῶν μετόρχμιον ἐκάλεσεν ἐν τοῖς Γεωργοῖς. ὁ δὲ῾ Ησίοδος ο ρχον λέγει τὴν ἐπίστιχον τῶν ἀμπέλων φυτείαν. –παρὰ δέ σφισιν ο ρχος χρύσεος η ν–.᾿Απίων δὲ ἐτυμολογεῖ παρὰ τὸ ο ρυσθαι τὴν γῆν πρὸς φυτείαν. omicron.1466᾿Οργιῶνεσ. οἱ θύται. παρὰ τὰ ο ργια, ο ἐστι τὰ θεῖα μυστήρια. ᾿Oῤῥόσ. τὸ γάλα. Οροι. οἱ ἀριθμοί.᾿Οριτρόφοσ. ὁ ἐν ο ρει τρεφόμενος, ἰῶτα. γράφεται διὰ τὸ ¯τ καὶ τὸ ¯ρ. (Θηλυκόν.) Ορασισ. διὰ τὸ τοὺς ο ρους, τουτέστι τὰ πέρατα τῶν σωμάτων, καταλαμβάνειν.᾿Οργή. θυμὸς ἐμμένων η πάθος δαιμονιῶδες.᾿Οργή. τρόπος. ου τως Θουκυδίδης.᾿Οργυιά. τὸ ἐξηπλωμένον μέτρον τῶν χειρῶν η τὴν ε κτασιν τῶν χειρῶν σὺν τῷ πλάτει τοῦ στήθους. παρὰ τὸ ὀρέγειν καὶ ἐκτείνειν τὰ γυῖα, ο ἐστι τὰς χεῖρας. †᾿Ορειβασία.† Ορεξισ. ἐπιθυμία. η τοῦ ἐπιθυμητικοῦ τῆς ψυχῆς μέρους κίνησις. †᾿Ορθωσία.† omicron.1467῾Ορμή. ο ρεξις ἐνεργητικὴ τῶν ἐφ' ἡμῖν πρακτέων. η ὁρμή ἐστιν ε μμονος λύπη καὶ διαρκὴς πρὸς τὴν τῶν ἠδικηκότων ἀντίδοσιν.῾Ορμὴ καὶ ἡ κίνησισ.᾿Οροφή. ἡ στέγη.᾿Ορομηλίσ. τὸ ἀγριόμηλον. † ᾿Oῤῥωδία. ὁ φόβος.†᾿Ορτή. ἀπὸ τοῦ ἑορτὴ κατὰ συγκοπήν.᾿Ορφνή. σκοτεινὴ νὺξ η μέλαινα. νύκτα δι' ὀρφναίην–. παρὰ τὸ ἐρέφω, τὸ σκέπω, γίνεται ὀροφὴ καὶ ὀρφνὴ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ¯ν καὶ συγκοπήν.῾Ορκωμοσίαν. τὸ ἀμετάθετον λέγει ὁ ᾿Απόστολος· ὁ δὲ μετὰ ὁρκωμοσίας διὰ τοῦ λέγοντος πρὸς αὐτόν· ω μοσε κύριος τῷ Δαβὶδ καὶ οὐ μεταμεληθήσεται, σὺ ἱερεύς. (Οὐδέτερον.) Οργανον. παρὰ τὸ ὀρέγω ὀρέγανον καὶ ο ργανον. Οργια. τὰ ἱερὰ μυστήρια. κυρίως δὲ τὰ Διονυσιακὰ διὰ τὸ ἐν ταῖς ὀργάσιν αὐτὰ ἐπιτελεῖomicron.1468 σθαι. η διὰ τὸ ὀργᾷν καὶ ἐπιθυσιάζειν. ὀργὰς δέ ἐστι γῆ ἐν Μεγάροις ου τω καλουμένη. Οργανον. δοῦλος α ψυχος.᾿Ορεικὸν ζεῦγοσ. ἀειδουρικὸν η ἡμιονικόν. Ορθιον. ο ρος. Ορθριον. τὸ ὀρθρινόν.῾Ορακήσιον. τόπος. Οριον. ἀνυπέρβατος στάσις. ο ρειον δὲ πρέμνον, δίφθογγον.᾿Ορίγανον. βοτάνη. ω φειλε διὰ διφθόγγου γράφεσθαι. καὶ γὰρ παρὰ τὸ ο ρει δοτικὴ καὶ τὸ γάνος, ο σημαίνει τὴν χαρὰν, γέγονεν ὀρίγανον. τὸ γὰρ ὀρίγανον ἐν τῷ ο ρει χαίρει. η ἐκ τοῦ ὁρᾷν καὶ τοῦ γανῶ, τὸ λαμπρύνω· ὁρᾷν γὰρ καλῶς ποιεῖ τὸ ὀρίγανον. ὁ δὲ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

γραμματικὸς Θεοδόσιος λέγει, διὰ τοῦ ι γράφεται, ἐπειδὴ παρὰ τὸ ῥιγῶ γίνεται ῥίγανον καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο ὀρίγανον, οἱονεὶ τὸ ψύχον τινὰ κατὰ ἀντίφρασιν· θερμαίνει γάρ. Ορκιον σκῆπτρον. καθ' ου ω μνυον. †῾Ορμητήριον. ὁρμιστήριον δὲ, ¯ι.† omicron.1469 Ορνεον. παρὰ τὸ ὀρούειν. η παρὰ τὸ αι ρεσθαι.᾿Οροπύγιον καὶ οὐροπύγιον. ῾Οριστόν. τὸ ἐπιδεχόμενον ο ρον, ὡς ε χον υ παρξιν καὶ ἰδιοπεποιημένον, οι ον· α νθρωπος, ι ππος. ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ ἀγαθόν. † ᾿Ορεικόμενοσ. ἡμιοναγός.† †῾Ορατή. ῥύμη.† †᾿Ορειγάνη. σαργάνη.† †᾿Ορσηλία. ὀρχήστρια.† †᾿Ορadά. λίαν γαλακτώδη.† † Οραεσ. γυναῖες.† †᾿Ορειγανοειδέσ. τὸ υ σσωπον.† (῾Ρῆμα.)᾿Ορέγω. παρέχω. †᾿Ορέγεται. ἐπιθυμεῖ.† † Ορεσθαι. ε ρχεσθαι.† † ᾿Ορεχθεῖ. στενάζει.†᾿Ορειοκομῶ. ὀρέων καὶ ἀειδάρων καὶ ἡμιόνων ἐπιμελοῦμαι. omicron.1470᾿Ορέχθεον. διετείνοντο. παρ'῾Ομήρῳ.῾Ορῇ. ἀντὶ τοῦ ὁρᾷ. ου τως Πλούταρχος. Ορθαι. ἀντὶ τοῦ διεγερθῆναι. ἀπὸ τοῦ ο ρω, ο ρσω, ω ρκα, ω ρμαι, ω ρται. ω ρται μὲν μέγα κῦμα– τὸ ἀπαρέμφατον ω ρθαι, καὶ κατὰ συστολὴν ο ρθαι. πρὶν ο ρθαι παρὰ ναῦφι–. †᾿Ορνυμένουσ. ἐπεγειρομένους· εὐτρεπιζομένους.† ᾿Οριγνᾶται. ἐπιθυμεῖ. καὶ ὀριγνώμενος.᾿Ορίνεται. διεγείρεται.᾿Ορίνω. τὸ διεγείρω καὶ ταράσσω. παρὰ τὸ ο ρω ὀρίνω. ῾Ορκωμοτῶ. ὁρκομοσάμενος δὲ ο λα μικρά. ᾿Ορμώμενοσ. προθυμούμενος. ὡρμημένος δὲ μέγα.᾿Ορούω. τὸ ὁρμῶ. ο ρω, ὀρύω. ὡς πλήθω, πληθύω, πηδῶ, πηδύω, ου τως ο ρω, ὀρύω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ο ὀρούω. ᾿Ορόμενοσ. διεγειρόμενος. omicron.1471 ῾Ορώμενος δὲ, ὁ βλεπόμενος, μέγα. ῾Ορόωντεσ. ἀντὶ τοῦ ὁρῶντες.῾Ορόῳτε. ἀπὸ τοῦ ὁράοιτε, ὁρῷτε, πλεονασμῷ ὁρόῳτε. νῦν δὲ φίλως οὐχ ὁρόῳτε–.᾿Οροθύνω. τὸ παρορμῶ καὶ διεγείρω καὶ ἐρεθίζω. παρὰ τὸ ὀρόθω ὀροθύνω. η παρὰ τὸ ο ρω, ὀρῶ, καὶ τὸ θύνω γίνεται ὀροθύνω, ὡς πλήθω πληθύνω. Ορσο. ἐγέρθητι. καὶ ο ρσεο. ο ρω τὸ διεγείρω, ὁ μέλλων ο ρσω, καὶ μετῆλθεν εἰς ἐνεστῶτα καὶ ἐγένετο ο ρσω, ο ρσομαι, ὠρσόμην, ω ρσεο, καὶ τὸ προστακτικὸν ο ρσεο, συστολῇ.᾿Ορταλίζειν. παρὰ τὸ ο ρω, τὸ διεγείρω. ὁ παθητικὸς παρατατικὸς ω ρμαι, τὸ τρίτον ω ρται, ῥῆμα ο νομα ὀρτὸς, ἀφ' ου καὶ περισπώμενον ὀρτῶ, καὶ παράγωγον ὀρτίζω καὶ πλεονασμῷ τῆς ¯α¯λ συλλαβῆς ὀρταλίζω. δηλοῖ δὲ κυρίως ἡ λέξις τὸ ἀναῤῥίπτειν τὰ νήπια τῶν παιδίων. οἱονεὶ ὀρούειν εἰς υ ψος. κατεχρῶντο δὲ τῇ λέξει καὶ ἐπὶ τοῦ α λλην ἡντιναοῦν ποιεῖσθαι κίνησιν. ὡς ᾿Αριστοφάνης, οι ον· ἀνορτάλιζες κακερουτίαν– ἀντὶ τοῦ ἀναῤῥίπτειν ἐποίεις.῾Ορίζει. νομοθετεῖ. ι στησιν. ο ρον δίδωσιν.᾿Ορχήσασθαι. τὴν τάξιν τῆς φυτείας ο ρχους εἰώθασι λέγειν οἱ ποιηταὶ, καὶ οἱ ὀρχησταὶ ἐντεῦθεν, ο τι κατὰ τὴν τῶν βοτρύων συγκομιδὴν ἐν τοῖς τόποις ἐπειδὰν ε τυχον τρυγῶντες, ἀπήρomicron.1472 χοντο τῷ θεῷ χορεύοντες, καθάπερ κωμῳδοί. ἐξ ου καὶ τὸ ὀρχῶ, ὀρχήσω, ὀρχήσασθαι. οἱ δὲ παρὰ τὸ ὀρέγειν, ο ἐστιν ἐκτείνειν τὰς χεῖρας, κατὰ τροπὴν τοῦ γ εἰς χ. τρία δέ εἰσιν ει δη τῆς ὀρχήσεως· πυῤῥίχη, η ν ἠσκοῦντο οἱ Κρῆτες πρὸς α σκησιν τῶν πολεμικῶν μετὰ τῶν ο πλων ὀρχούμενοι· σίκιννις, η τις ἐστὶν ἱερατική· καὶ ὁ κορδακισμὸς, αἰσχρός τις ω ν καὶ μᾶλλον κωμικοῖς ἁρμόδιος.᾿Ορῶ. τὸ διεγείρω καὶ ὁρμῶ. περισπωμένως. καὶ ο ρω, τὸ διεγείρω. καὶ ὁρῶ, τὸ βλέπω.᾿Ορωρέχαται. ἐκτέτανται. καὶ ὀρορεχότες. Ορωρε. διηγέρθη· τεθύμωται. καὶ ο ρωρα. ὀρῶ. ὁ μέσος παρακείμενος ω ρα καὶ ἀττικῶς ο ρωρα καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν ω ρορα.῾Ορώη. εὐκτικόν.᾿Ορώρει. ποιητικῶς.᾿Οῤῥωδῶ. τὸ φοβοῦμαι. παρὰ τὸ ῥῶ, τὸ ὑγιάζω, ἐξ ου καὶ ε ῤῥωμαι, παράγωγον ῥώζω καὶ μεταθέσει τοῦ ¯ζ εἰς ¯δ ῥωδῶ, ὡς μύζω, μυδῶ, χάζω, χαδῶ, ε νθεν τὰ κεχανδότα πλεονασμῷ τοῦ ¯ν, καὶ ἐρίζω, ἐριδῶ, ε νθεν τό· –ἐριδήσασθαι᾿Αχαιούς. ῥωδῶ ου ν καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯α ἀῤῥωδῶ. καὶ παρ῾Ηροδότῳ· τὴν ψυχὴν ἀπεμάχετο ἀῤῥωδέων. καὶ τροπῇ τοῦ ¯α εἰς ¯ο ὀῤῥωδῶ, τὸ μὴ ἐῤῥῶσθαι τὴν ψυχὴν ἀπὸ φόβου. ου τως Φίλων ἐν τῇ περὶ᾿Ιάδος διαλέκτῳ. omicron.1473 ῾Ορισθέντοσ. ἀποδειχθέντος, ἀποφανθέντος. καὶ ὁ᾿Απόστολος· τοῦ ὁρισθέντος υἱοῦ θεοῦ ἐν δυνάμει. Τὸ Ο μετὰ τοῦ Σ. (᾿Αρσενικόν.) Οσ. ἀντὶ τοῦ ο στις. καὶ ο ς ἀντὶ τοῦ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ὡς οὐδεὶς α λλος. τοῦτο δὲ λέγεται κατ' ὑπερβατόν. Οσ. α ρθρον ὑποτακτικόν. σημαίνει δὲ ἀντωνυμίαν κτητικὴν τρίτου προσώπου. ἐμὸς, σὸς, ο ς. σημαίνει δὲ καὶ ἀντωνυμίαν ἰσοδυναμοῦσαν τῷ ου τος. δύναται δὲ σημαίνειν καὶ τὴν αὐτός. ἀλλὰ καὶ ο ς δείδοικε Διὸς μεγάλου–. ε στι δὲ ἀορίστου μορίον ὑποτακτικὸν δηλοῦν τὸ ο στις, οι ον· ο ς α ν ε λθῃ, μεινάτω με. Οσσε. οἱ ὀφθαλμοί. παρὰ τὸ ο πτω, ο σσω, ο σσος, ὁ ὀφθαλμός. καὶ τὸ δυϊκὸν ο σσε. τὸ πληθυντικὸν ο σσων.῾Οσεϊάσ. ο νομα ῾Εβραϊκόν. †καὶ῾Οσαΐας.†᾿Οσήϊοσ. κύριον. Οσιρις. καὶ ὁ᾿Οσίρειος νεώς. Οσιος. παρὰ τὰ θεῖα δίκαιος. παρὰ τὸ α ζω, τὸ σέβομαι, γίνεται α σιος καὶ ο σιος. διὸ καὶ διὰ τοῦ ¯ι γράφεται. οι ον ἀσπάζω, ἀσπάσιος, ἀλέξω, ἀλέξιος. κτήσω. κτήσιος, μνήσω. μνήσιος. τὸ δεξιὸς καὶ ἀνεψιὸς κατὰ τὸν τόνον μόνον διήλλαξεν. τὰ ἀπὸ μελλόντων διὰ τοῦ ¯ι¯ο¯ς γινόμενα διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται, οι ον α ζω, α σω, ο σιος. omicron.1474 Οσκιοσ. κύριον.᾿Οσροηνόσ. ἀπὸ τόπου. †᾿Οστιάριοσ.†᾿Οστεολόγοσ. ὁ συλλέγων τὰ ὀστᾶ. (Θηλυκόν.) Οσσα. θεία φήμη· καὶ κληδὼν, η μαντεία. οι μαι, ο τι παρὰ τὸ ο πτω.᾿Οσροηνή. τόπος.᾿Οσταφὶς καὶ ἀσταφίσ. πλεονασμῷ τοῦ ¯ο καὶ τοῦ ¯α. σπάνιον δὲ τὸ σταφὶς, σχεδὸν γὰρ ἡ χρῆσις ἀσταφὶς ε χει. τὸ δὲ ο πις σημαίνει τὴν μῆνιν. παρὰ τὸ ε πεσθαι καὶ ἀκολουθεῖν τοῖς ἁμαρτάνουσιν. ἐξ ου καὶ –φύλοπις αἰνή. καί· –θεῶν ο πιν οὐκ ἀλέγοντες. Οστλιγγεσ. αἱ λαμπηδόνες. οι ον· ο στλιγγες μαλεροῖο πυρός–. παρὰ τὸ ο σσε καὶ τὸ ι λιγγα, ὀσσίλιγγες τινὲς ου σαι, καὶ ο στλιγγες κατὰ συγκοπήν. η παρὰ τὸ περὶ τὰ ὀστώδη μέρη τῆς κεφαλῆς εἰλεῖσθαι καὶ συνηθροῖσθαι.᾿Οστία. ἡ θύρα. Οσφρησις. ἀέρος μετάληψις η διάκρισις ἀτμῶν. καὶ ὀσφράδιον ἐπὶ οὐδετέρου. ᾿Οσφύσ. τὰ πλησίον τοῦ γλουτοῦ, η ἡ ῥάχις, η ἡ ψύα. ὡς μὲν᾿Αριστοτέλης, ἡ ι ση πρὸς τὰ α νω ἐμπεφυκυῖα· ἰσόφυς τὶς ου σα. ὡς δὲ᾿Απολλόδωρος, οἱονεὶ ὀστοφυής τις ου σα· ὀστώδης γάρ ἐστιν. omicron.1475᾿Οσσεία. ἡ μαντεία. ὁσία δὲ ἡ κηδεία καὶ ἡ ταφὴ, ¯ι.῾Οσιότησ. παρὰ τὸ ο σιος. τὸ δὲ ο σιος παρὰ τὸ α ζω, τὸ σέβομαι. τὸν γὰρ ο σιον πάντες σεβόμεθα. (Οὐδέτερον.) Οσον. πολὺ, πάνυ, η ἀντὶ τοῦ ὁπόσον. * Οσον ο σον. ταχὺ, μετ' ὀλίγον.* *῾Οσημέραι. πάντοτε, καθ' ἡμέρας.* † Οστρεον. μυάκιον θαλάσσιον.† Οσπριον. παρὰ τὸ σπείρω, σπόριον, καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν ο σπριον. ᾿Οσπήτιον.᾿Οστέον. παρὰ τὸ στῶ, στέον καὶ ὀστέον. τὸ αι τιον τῆς στάσεως. παρὰ τὸ ι στημι. καὶ ὀστέϊνον καὶ ὀστοῦν. Οστρεον καὶ ο στρειον. (῾Ρῆμα.)᾿Οσσεύεσθαι. κληδονίζεσθαι.᾿Οσσόμενοσ. προορῶν. Οσσετο. προεώρα. –ο σσετο θυμός. τουτέστι κατὰ ψυχὴν προσεδέχετο. οι ον ἡ κατ' ἐπίνοιαν γνῶσις. μετείληπται ἀπὸ τῶν ο σσων.᾿Οστοφαγεῖν. ὀστέα ἐσθίειν. καὶ ὀστηφαγεῖν.᾿Οστεολογεῖν. ὀστᾶ συλλέγειν. omicron.1476 Τὸ Ο μετὰ τοῦ Τ. (᾿Αρσενικόν.)῾Οτέοισιν. ἀντὶ τοῦ οι στισιν. Οτῳ. ἀντὶ τοῦ ῳ τινι. καὶ ο τεῳ. Οτλιοι. οἱ πλόκαμοι. Οτλοσ. †ὁ πόνος· ὁ μοχλός.† ὁ καρτερικός. η καὶ ὁ μόσχος. Οτριχασ. ὁμοιότριχας.᾿Οτρηρόσ. ταχὺς, δραστικὸς, σπουδαῖος. παρὰ τὸ ὀτρύνω ὀτρυρὸς καὶ τροπῇ τοῦ ¯υ εἰς ¯η ὀτρηρὸς, ὁ δι' ἑαυτοῦ παρωξυμμένος πρὸς τὸ ἐνεργεῖν η δι' ἑτέρων. ὁ δὲ Φίλων λέγει, ο τι παρὰ τὸ τρῶ, τὸ φοβοῦμαι, τρέω, ῥηματικὸν ο νομα τρεερὸς, ὡς φαίνω, φανερὸς, σφάλλω, σφαλερὸς, καὶ τήκω, τηκερός. καὶ κράσει τῶν δύο ¯ε¯ε εἰς ¯η γέγονε τρηρὸς, ὁ δειλὸς, ἀφ' ου καὶ παρώνυμον τρήρων, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ¯α ἀτρηρὸς, ὁ μὴ δειλὸς, ἀλλὰ δραστικὸς καὶ ἐῤῥωμένος τὴν γνώμην, καὶ κατὰ μετάθεσιν τοῦ ¯α εἰς ¯ο ὀτρηρός. παρὰ δὲ τὸ τρῶ γίνεται τρεὺς καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ¯α᾿Ατρεύς. Οττοβοσ. ψόφος, η χος. διὰ τὸ ἀσαφὲς τῆς λέξεως η γουν τοῦ λέγειν. η ἡ διὰ τῶν ω των βοή. ο τοβος α πληστα ὀρώρει. omicron.1477 (Θηλυκόν.)᾿Οττεία. ἡ μαντεία.᾿Οτρεΐα. πόλις. (῾Ρῆμα.)᾿Οττοτύζειν. βοᾷν, ἠχεῖν.᾿Οτρύναι. παροξύναι. (᾿Επίῤῥημα.) Οτι ῥά. ο τι δή. Οτι οἱ. ο τι αὐτῷ.῾Οτιοῦν. τὸ τυχόν.᾿Οττοτοῖ. ἀντὶ τοῦ φεῦ.᾿Οτραλέωσ. σπουδαίως. παρὰ τὸ τρέω, τὸ φοβοῦμαι, ἀφ' ου καὶ ὀτρηρὸς, ο νομα ῥηματικὸν γίνεται τρεὴς, καὶ κατὰ συναλοιφὴν τοῦ ¯ε καὶ ¯η καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ο ὀτρής. ἀφ' ου ἐπίῤῥημα εἰς ¯ω¯ς, ὡς εὐτυχὴς, εὐτυχῶς, εὐγενὴς, εὐγενῶς, ου τως ὀτρὴς, ὀτρῶς καὶ ὀτρέως,

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

καὶ πλεονασμῷ τῆς ¯α¯λ συλλαβῆς ὀτραλέως. Οτ' α ν. ἐπίῤῥημα οὐ δύναται ει ναι. τὰ γὰρ εἰς ¯α¯ν ἐπιῤῥήματα ἐκτείνεται, οι ον α γαν, λίαν, πάμπαν. τὸ δὲ ο τ' α ν δύο μέρη λόγου εἰσὶν, ο τε α ν. ὁμοίως καὶ τὸ ὁπότ' α ν. *῾Οτέ. ἀντὶ τοῦ τοῦτο.* Ο. ἀντὶ τοῦ ο τι. Ομηρος· ο θαρσαλέως ἀγόρευεν. Ο. ἀντὶ τοῦ ου τος. Ο. ἀντὶ τοῦ ο περ. Τὸ Ο μετὰ τοῦ Υ. (Ἀρσενικόν.) Οὐδείσ. ἰσοδυναμεῖ τῷ ου τις. δύο μέρη λόγου εἰσὶ, τό τε ου καὶ τὸ δείς. οὐ γάρ ἐστι σύνθεomicron.1478 τον. εἰ γὰρ η ν σύνθετον, ε μελλε πρὸ μιᾶς ε χειν τὸν τόνον. πᾶν γὰρ ο νομα μονοσύλλαβον ἀναβιβάζει τὸν τόνον, χωρὶς τοῦ πτὼξ, πολυπτώξ. λέγει δὲ ὁ Φίλων, ο τι πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικὴ εἰς ¯ε¯ς λήγουσα δισσύλλαβος περισπᾶται κατὰ τὴν γενικὴν, οι ον α νδρες, ἀνδρῶν. ἡ δὲ παράδοσις ἀντίκειται· πάντες γὰρ οἱ ῥήτορες οὐδένων βαρυτόνως ἀναγινώσκουσιν. Οὐετορῆγοι. ε θνος. Οὐήτιοι καὶ Οὐήϊοι. ἐθνικά. Οὐλαμόσ. τάξις στρατιωτικὴ, συνεστηκυῖα ἐκ τεσσαράκοντα ἀνδρῶν. παρὰ τὸ ὁμοῦ εἰλεῖσθαι. ο θεν καὶ τὰς τρίχας ου λας φαμέν. Οὐλαπισμόσ. ὁ οὐρανίσκος. †Ου λιξ. οὐρανίσκος.† Ου λον. ὁ ὀλιγόθριξ. η οὐλός. Ου λοσ. ὁ ὀλέθριος. παρὰ τὸ ο λλω, ὀλλύω, καὶ ου λος. σημαίνει δὲ καὶ τὸν προσηνῆ καὶ ὁλόκληρον. ὡς τό· ου λον α ρτον ἑλών–. δηλοῖ καὶ τὴν τῶν τριχῶν διαστροφήν. Οὐλκαῖοι. ε θνος. Οὐμόσ. ὁ ἐμός. Οὐνιγάρδαι. ἐθνικόν. Ου ννοι. οἱ Ου γγροι. Οὐρανόσ. σῶμα φυσικὸν, ἐν τῇ ἐσχάτῃ τοῦ παντὸς περιφορᾷ τὴν κύκλῳ κίνησιν ε χον. η περιοχὴ ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων κτισμάτων. ἐντὸς γὰρ αὐτοῦ αι τε νοεραὶ τῶν ἀγγέλων δυνάμεις καὶ πάντα τὰ αἰσθητὰ περικλείονται καὶ περιορίζονται· μόνον δὲ τὸ θεῖον ἀπερίomicron.1479 γραπτόν ἐστι, πάντα πληροῦν καὶ πάντα περιέχον καὶ πάντα περιορίζον, ὡς ὑπὲρ πάντα ο ν καὶ πάντα δημιουργῆσαν. ει ρηται δὲ οὐρανὸς παρὰ τὸ ὁρεῖν καὶ φυλάσσειν τὰ πάντα. Οὐρανίσκοσ. ὑποκοριστικὸν ὑπὸ τοῦ σωματικοῦ μέρους, οἱονεὶ ὁ μικρὸς οὐρανὸς, ο τι μετεωρότερος ἐστὶ τῆς εὐρυχωρίας τοῦ τόπου, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἐν ο λῳ τῷ κόσμῳ οὐρανοῦ. Ου ροσ. ὁ ἐπιτήδειος α νεμος. παρὰ τὸ ὀρούειν καὶ ὁρμᾷν. Οὐρόσ. κυρίως ὁ φύλαξ ὁ ἐπὶ τῶν ὁρίων τεταγμένος καὶ προορῶν, ο ς καὶ φρουρὸς καλεῖται. οἱονεὶ πρόορος τὶς ω ν, καὶ κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο ¯ο¯ο εἰς τὴν ¯ο¯υ δίφθογγον προυρὸς, ὡς νόος νοῦς, καὶ τροπῇ τοῦ π εἰς φ φρουρός. Οὐρούσ. ὀξυτόνως πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἀνέμου. σημαίνει δὲ τὰ νεώρια, η γουν τὰ ταφροειδῆ ὀρύγματα, καὶ περιορίσματα τῆς νηὸς, δι' ω ν αἱ νῆες καθέλκονται εἰς τὴν θάλασσαν. οι ον· οὐρούς τ' ἐξεκάθαραν. ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῶν ὀρούειν καὶ ὁρμᾷν τὰ σκάφη καθελκόμενα εἰς τὴν θάλασσαν. Οὐρῆασ. ἀειδάρους, ἡμιόνους. παρὰ τὸ ἐν ο ρεσι μᾶλλον δύνασθαι ἐργάζεσθαι. οι ον ὀρεὺς, ἐξ ου ἡ γενικὴ οὐρῆος. Οὐρίαχον. τὸ α κρον τοῦ δόρατος η τὸ ο πισθεν μέρος, ο καὶ σαυρωτὴρ καλεῖται. ἀπὸ τοῦ ὀρούειν καὶ τοῦ ἰάχω. ὁρμῶν γὰρ τὸ ξίφος καὶ πλῆττον κτύπον ποιεῖ. ου τως ευ ρον ἐγώ. Οὐτιδανόσ. ὁ ἀσθενὴς η ὁ οὐδενὸς λόγου α ξιος. omicron.1480 ἀπὸ τοῦ ου τις ου τιδος, τοῦ συγκειμένου ἀπὸ τῆς οὐ ἀποφάσεως καὶ τοῦ τις. Οὑτοσί. ἀντὶ τοῦ ου τος. τοῦτο παραγωγὴ καὶ ἀντωνυμία, καὶ οὐ πλεονασμός. αἱ τοιαῦται γὰρ ἀντωνυμίαι ἐπεκτάσεις εἰσὶ καὶ οὐ πλεονασμός. Οὑτινοσοῦν. οι ου δήποτε. Οὐεσπασιανόσ. κύριον. (Θηλυκόν.) Οὐβέδαινα. ο νομα θεᾶς. Οὐδένεια. ἀπάτη, υ βρις, ἐξουδένωσις. Οὐδὸν εἰς λαύρην. τὴν δημοσίαν ὁδόν. λαύρην δὲ ὁ Φίλων τὴν ῥύμην φησὶ, δι' η ς ὁ λαὸς ῥεῖ, καὶ οὐδὸς τὸ κατώφλοιον. η οὐδὸν εἰς λαύρην, τὴν στενὴν ὁδόν. Οὐλή. ἡ τοῦ τραύματος συνούλωσις. Ου λη. ἡ ὀλεθρία. Οὐλή. τὸ ὑγιασθὲν τραῦμα. παρὰ τὸ ου λω, τὸ ὑγιαίνω. ου λέ τε, καὶ μάλα χαῖρε–. οἱονεὶ τὴν ο λην ἀναλαβοῦσα σάρκα. ὁ δὲ ῾Ηρωδιανὸς, παρὰ τὸ εἰλῶ, τὸ συστρέφω, γίνεται οὐλὴ, ἡ συνεστραμμένη σάρξ. τὸ γὰρ ἐναντίον ἀπὸ τοῦ διελκῦσαι ε λκος λέγεται. η οὐλὴ ἡ συναχθεῖσα σάρξ. παρὰ τὸ ε λω, ὀλὴ καὶ οὐλή. Ου λαι καὶ ου λη. –ου λη δ' ἐπενήνοθε λάχνη. εἰσὶ δὲ καὶ αἱ ἑλικοειδεῖς τρίχες. ου λην δὲ λέγει τὴν ἁπαλὴν καὶ τρυφεράν. παρὰ τὸ εἰλεῖσθαι. ὡς ἐξ ἐναντίας αἱ α λλαι τέτανες λέγονomicron.1481 ται, παρὰ τὸ τετάνθαι. βαρύνεται

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

δὲ καὶ ου λος ἀρσενικῶς. –ου λων τε ταπήτων. τὰ γὰρ εἰς ¯ο¯ς λήγοντα δισύλλαβα, μὴ ε χοντα πρὸ τοῦ ¯λ α λλο σύμφωνον, πόλος, στόλος, δοῦλος, κοῖλος. ου τως ου ν καὶ ου λος. πρόσκειται μὴ ε χοντα α λλο σύμφωνον, διὰ τὸ μοχλός. τὸ μέντοι θολὸς ὀξύνεται. Οὐλοχύτασ. κριθάς. οἱονεὶ ὀλάς. εἰσὶ δὲ καὶ κριθαὶ μετὰ ἁλῶν μεμιγμέναι, α ς ἐπέχεον τοῖς ἱερουργουμένοις ζώοις πρὸς τὸ θύεσθαι. η τοι πολυπληθεῖς, η μνήμην ποιούμενοι τῆς ἀρχαίας βρώσεως· πρινὴ γὰρ μάθωσιν οἱ α νθρωποι ἀλεῖν τὸν δημητριακὸν καρπὸν, ου τω σώας αὐτὰς η σθιον, ο θεν ὁλὰς αὐτὰς φησὶν ὁ ποιητής. Οὐρά. κυρίως ἐπὶ λέοντος. παρὰ τὸ ο ρω, τὸ διεγείρω καὶ ὁρμῶ, παρορμητική τις ου σα, ὀρὰ καὶ οὐρά. Ου ρησισ. ἀπὸ τοῦ οὐρεῖν. ου ρισις δὲ ἡ τοῦ ἀνέμου πνοή, ι. Οὐσία. πρᾶγμα αὐθύπαρκτον, μὴ δεόμενον ἑτέρου πρὸς υ παρξιν. Οὐσία. γένους σημασία, πλειόνων εἰδῶν περιληπτικὴ, η τὸ κατ' ἰδίαν υ παρξιν ὑφεστὸς καὶ μὴ ἐν α λλῳ τὸ ει ναι ε χον. Οὐσία. ἡ κοινὴ τῶν ο ντων φύσις, καθ' η ν καὶ τὰ α τομα καὶ τὰ ει δη ἀλλήλοις κοινωνοῦσι, καὶ ὑπὸ τὸν αὐτὸν ο ρον τῆς οὐσίας ἀναφέρονται. Οὐσία. ἡ ἑκάστου υ παρξις καὶ τὸ θελητικόν. Οὐσία μερική. λόγος μὴ γνωρίζων ἐν ἑαυτῷ τὴν διὰ τοῦ ο ντος υ παρξιν. η πρᾶγμα ἀνύπαρκτον. η λόγος α ναρθρος καὶ ἀσήμαντος. omicron.1482 Οὐσία. τὸ ἐξ ι σου πᾶσι τοῖς ὑπὸ τὸ αὐτὸ ει δος ἀγομένοις θεωρουμένη. Οὐσίασ ι διον τὸ ἐν πᾶσι καὶ πάντων φυσικῶς κατηγορεῖσθαι τὲ καὶ προφαίνεσθαι. Οὐσία καὶ φύσις ταὐτά ἐστιν. α μφω γὰρ κοινὰ καὶ καθόλου. ὡς κατὰ πολλῶν καὶ διαφερόντων τῷ ἀριθμῷ κατηγορούμενα καὶ μήποτε καθ' ὁτιοῦν ἑνὶ προσώπῳ περιοριζόμενα. Οὐσία ἐστὶ τὸ αὐτὸ καὶ ε ν ἀριθμῷ, τῶν ἐναντίων ἀνὰ μέρος δεκτικόν. τοῦτον τὸν ο ρον οἱ ε ξω ἐπὶ τῆς μερικῆς οὐσίας ὡς ἐπίπαν ε θηκαν. Οὐσία ἐστὶν ἡ καθ' ὑποκειμένων τῶν ὑποστάσεων λεγομένη, καὶ ἐν πάσαις αὐταῖς ἐπίσης καὶ ὁμοτίμως θεωρουμένη. Οὐσία ἐστὶν ο νομα κοινὸν καὶ ἀόριστον κατὰ πασῶν τῶν ὑπ' αὐτῇ ὑποστάσεων ὁμοτίμως φερόμενον, καὶ συνωνύμως κατηγορούμενον. Οὐσία ἐστὶ τὸ οὐχ ἑνὶ μόνῳ, ἀλλὰ καὶ πολλοῖς καὶ διαφόροις τῷ ἀριθμῷ ἐνυπάρχον καὶ οὐ τινὶ μὲν πλέον, τινὶ δὲ ε λαττον ἐνθεωρούμενον. Οὐσία ο νομα σημαντικὸν τυγχάνει τῆς ἁπλῶς τῶν ο ντων ὑπάρξεως, τουτέστι τοῦ ἁπλῶς ει ναι τῶν ο ντων. ει ναι γὰρ λέγεται καὶ α γγελος καὶ λίθος καὶ τὰ λοιπὰ πάντα. τοῦ ο ντος ου ν ἁπλῶς ει ναι καὶ κοινῶς πάντων μετέχουσι σημαντικόν ἐστι τὸ τῆς οὐσίας ο νομα. Οὐσία ἐστὶ τὸ διόλου ὑφεστὼς καὶ ἑτέρου μὴ δεόμενον εἰς τὸ ει ναι. Οὐσίαν ου ν καλοῦσι τὴν ἁπλῶς τῶν ο ντων υ παρξιν. Οὐσίαν ὁρίζονται πᾶν τὸ αὐθυπόστατον καὶ μηδενὸς ἑτέρου πρὸς τὸ ει ναι δεόμενον. omicron.1483 Οὐσία ἐστὶ κυρίως καὶ πρώτως πᾶν, ο περ αὐθυπόστατόν ἐστι καὶ μὴ ἐν ἑτέρῳ ε χει τὸ ει ναι. Οὐσία ἐστὶ πᾶν, ο τιπερ ὑπάρξει καὶ πράγματι ὑφεστὸς, καὶ ἀληθῶς ε χει τὸ ει ναι. Οὐσιώδησ διαφορά ἐστι λόγος, καθ' ο ν ἡ οὐσία η γουν φύσις ἀμείωτός τε καὶ α φυρτος, α τρεπτος ὁμοῦ καὶ ἀσύγχυτος διαμένει, καὶ τὴν πρὸς α λλο κατ' ει δος ε τερον εἰς μίαν ὑπόστασιν ποιουμένη σύνοδον καὶ οὐδόλως τῆς κατὰ φύσιν ἐξισταμένη θέσεως. Οὐσιώδησ ε νωσις ἐστὶν ἡ τοὺς διαφόρους κατὰ ἀριθμὸν καὶ πολλὰς ὑποστάσεις εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν οὐσίαν συνάγουσα. Οὐσία. υ παρξιν σημαίνει. ἡ ου σα καὶ ὑπάρχουσα ἀεί. παρὰ τὴν ω ν μετοχήν. ὡς παρὰ τὸ γέρων γερουσία, καὶ ἑκὼν ἑκούσιος, ου τως καὶ ω ν ου σιος, καὶ τὸ θηλυκὸν οὐσία. ει τι ου ν α λλο ταυτὸν ὑπάρχει κατὰ τὴν οὐσίαν, οὐ ταυτὸν ὑπάρχει καὶ κατὰ τὴν ὑπόστασιν. καὶ ει τι διαφορὰν ε χει πρὸς α λλο κατὰ τὴν ὑπόστασιν, τοῦτο ε νωσιν ε χει πρὸς τὸ αὐτὸ κατὰ τὴν οὐσίαν. καὶ ει τι ε ν καὶ ἡνωμένον α λλῳ τυγχάνει κατὰ τὴν οὐσίαν, οὐχ ἑνοῦται, ἀλλ' ἡνωμένον τὸ αὐτὸ τυγχάνει κατὰ τὴν ὑπόστασιν. ει τι ου ν α λλῳ καθ' ε νωσιν συντεθὲν ταυτόν ἐστι κατὰ τὴν ὑπόστασιν, τουτέστιν ὑπόστασις μετ' αὐτοῦ γέγονε μία, ε τερον τὸ αὐτὸ κατὰ τὴν οὐσίαν ὑπάρχει. καὶ ει τι ε ν καὶ ἡνωμένον α λλῳ τυγχάνει κατὰ τὴν ὑπόστασιν, τοῦτο οὐχ ε ν ου τε ὁμοιογενές ἐστι τὸ αὐτὸ κατὰ τὴν οὐσίαν.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

omicron.1484 καὶ ει τι συντεθειμένον α λλῳ διαφορὰν ε χει κατὰ τὴν οὐσίαν, τοῦτο ε νωσιν ε χει πρὸς τὸ αὐτὸ κατὰ τὴν ὑπόστασιν. ἰστέον, ὡς ἡ ἐκκλησιαστικὴ συνήθεια, α περ οἱ ε ξωθεν ει δη καὶ γένη καλοῦσιν. οὐσίας καὶ φύσεις προσηγόρευσε, καὶ ταυτὸν ὡρίσατο ει ναι φύσιν καὶ οὐσίαν. Ου τησισ. ἡ τρῶσις. (Οὐδέτερον.) Ου ασ. σημαίνει τὸ ου ς παρὰ τὸ αυ ω, τὸ φωνῶ, αυ ος, καὶ τροπῇ τοῦ ¯α εἰς ¯ο ου ας, τὸ τῆς φωνῆς ἀντιληπτικὸν αἰσθητήριον. καὶ κλίνεται ου ατος, ὡς δέρας δέρατος, καὶ γῆρας γήρατος. καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ¯υ ο ας καὶ κράσει ου ς. καὶ κατὰ Δωριεῖς ω ς. τὸ δὲ ου ς α κλιτόν ἐστι. Οὐδενόσωρα. τὰ οὐδεμιᾶς φροντίδος α ξια. Οὐδέτερον. τὸ μὴ ο ν ἐκ τῶν αὐτῶν προϋποκειμένων γενῶν, λέγω δὴ τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ. Οὐδέτερον γένος, ᾡ προτάσσεται κατ' εὐθεῖαν καὶ ἑνικὴν πτῶσιν α ρθρον τὸ τό· οι ον τὸ ξύλον, τὸ βῆμα, τὸ δένδρον, τὸ α λογον. Ου θατα. οἱ μαστοί. τὸ ου θαρ, τοῦ ου θατος. –ου θαρ ἀρούρης. τὸ λιπαρώτατον καὶ κάρπιμον καὶ κάλλιστον τῆς γῆς. ἀπὸ τοῦ θῶ, τὸ τρέφω, η ἀπὸ τοῦ θάλλω κατὰ πλεονασμὸν τῆς ¯ο¯υ συλλαβῆς γίνεται ου θαρ. †Ου λον. σημαίνει τρία· τὸ ὁλόκληρον, τὸ ὀλέθριον, καὶ τὸ καμπύλον. ἐξ ου γίνεται καὶ οὐλόθριξ, ὁ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς ε χων σγούρας.† omicron.1485 Ου λον. ἡ συνέχουσα τοὺς ὀδόντας σάρξ. ὠνόμασται δὲ διὰ τὸ τρυφερόν· ου λον γὰρ τὸ ἁπαλόν. η παρὰ τὸ εἰλεῖσθαι περὶ τοὺς ὀδόντας· τρόπῳ γάρ τινι τειχῶν τάξιν ἐπέχει, εἰς διακράτησιν τῶν ὀδόντων. η παρὰ τὸ οὐλὴν ε χειν ἐκ τῆς γενομένης διακρατήσεως η καὶ ἀποκοπῆς τῶν φυομένων ὀδόντων. Ου ρεα. τὰ ο ρη. Ομηρος· ου ρεά τε σκιόεντα θάλασσά τε ἠχήεσσα. Ου σα. τὰ ἀπόγεια σχοινία, ἐν οι ς προσδεσμεῖται ἡ ναῦς πρὸς τῇ γῇ. οἱονεὶ οι σα τινὰ ο ντα, παρὰ τὸν οι σω μέλλοντα, ο δηλοῖ τὸ κομίζω, οι σα καὶ ου σα. Οὐσιῶδεσ. ο παρὸν μὲν σώζει, ἀπὸν δὲ φθείρει, ὡς ἐπὶ τοῦ λογικοῦ. (῾Ρῆμα.) Οὐ διακρίνεται. οὐκ ἀμφιβάλλει. Οὐκ ἐδειμάτωσεν. οὐκ ἐφόβησεν. Οὐκ ἀπινύσσειν. οὐκ ἀσυνετεῖν. ἀπὸ τοῦ πνέω γίνεται πνύω, ἐξ ου παράγωγον πινύω, ἀφ' ου τὸ πινυτός. ὁ μέλλων πινύσσω καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἀπινύσσειν. Οὐκ ἀρετᾷ. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀρετοῦνται, οὐκ ἀρετῆς μεταλαμβάνουσιν. οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ε ργα–. ἀπὸ τοῦ ἀρετῶ, ἀρετᾷς, ἀρετᾷ. –ἀρετᾶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτοῦ. omicron.1486 Οὐκ ε γριξεν. οὐκ ἐφθέγξατο. Οὐκ ἐρίσει. οὐ φωνήσει. Οὐκ ἐτυλώθη. οὐκ ἐτραυματίσθη. Οὐκ ἐφάτην. ἀντὶ τοῦ οὐκ ει πον. δυϊκῶς. Οὐλομένη. ὀλεθρία. Οὐ μὴ πρόωμαι. οὐ παραχωρήσω. οὐ προδώσω. Οὐ μή σε ἀνῶ. ἀντὶ τοῦ οὐ μή σε ἐάσω. Οὐ προκρίνει. οὐκ ἐμποδίζει. οὐ βλάπτει. Οὐραγῶ. τὸ ε σχατον τῆς στρατιᾶς α γω. Οὐριοδρομεῖ. ἐπιτηδείως πλέει. Οὐκ ἐξορχήσῃ. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐπιδεικτικῶς οὐδὲ θεατρικῶς δημοσιεύσεις. Οὐ συνῆκεν. οὐκ ε μαθεν. Οὐτῶ. τὸ τιτρώσκω. καὶ οὐτάζω. α δηλον τὸ οὐτάζω, ἀλλ' ε στιν εἰπεῖν, ο τι, ω σπερ παρὰ τὸ σκεδῶ σκεδάζω, ἀνιῶ ἀνιάζω, ου τως καὶ παρὰ τὸ οὐτῶ οὐτάζω. ἐξ ου καὶ ου τημι, ἀνουτητί. οὐκ α ρα πλεονασμὸς, ἀλλὰ παραγωγή. ου τως῾ Ηρωδιανὸς περὶ πάθους. Οὐτήσασ. τρώσας. Οὐτάμενοσ. ὡς ἱστάμενος. παρὰ τὸ οὐτῶ παράγωγον εἰς μι ου τημι, καὶ ἡ μετοχὴ οὐτάμενος, ὡς κιχράμενος. η ἀπὸ τοῦ οὐτάζω, ἐξ ου καὶ τὸ ου τασε καὶ τὸ ἀπαρέμφατον οὐτάσαι. οὐτάσαι οὐδὲ λαβεῖν–. ἐξ ου ὁ παθητικὸς παρακείμενος ου τασμαι, ου τασαι, ου τασται. omicron.1487 ου τασται δ'᾿Οδυσεύς–. καὶ ἡ μετοχὴ οὐτασμένος. καὶ κατ' ἀποβολὴν τοῦ ¯ς οὐτάμενος. διὰ τὴν ἀποβολὴν τοῦ ¯ς παροξύνεται. λέγεται δὲ οὐτασμένος. ου τ' αὐτοσχεδίην οὐτασμένος–. Ου τα. ἀπὸ τοῦ οὐτάζω. ὁ ἀόριστος ου τασε καὶ κατὰ συγκοπὴν ου τα. ου τά με Τυδέος υἱός. Οὐκ ἀσχημονεῖ. οὐδὲν τῶν εὐτελῶν τὲ καὶ ταπεινῶν τῆς τῶν ἀδελφῶν ὠφελείας ε νεκα παραιτεῖται δρᾶσαι, α σχημον τὴν πρᾶξιν ὑπολαμβάνουσα. Οὐ διαφέρομαι. οὐ ζυγομαχῶ. οὐκ ἐνίσταμαι. τοῦ Θεολόγου· οὐ διαφέρομαι. ἀλλὰ σέ γε κεντριζέτω καὶ τοῦτο πρὸς τὸ φιλάνθρωπον. (᾿Επίῤῥημα.) Οὐά. χλεύης ἐπίῤῥημα προσεναντιωματικόν. ἀντὶ τοῦ ω καὶ ευ . Οὐδαμῶσ. ἐπίῤῥημα μεσότητος. ε στιν ο νομα ἀμὸς ἰσοδυναμοῦν τῷ τὶς δωρικῶς. καὶ Ομηρος· τῶν ἀμόθεν. καὶ οὐδαμῇ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

θηλυκὸν, ο περ γέγονεν ἐκ τοῦ οὐδαμῶς ἐπιῤῥήματος. ὡς α λλα, α λλῃ, καὶ ἐκείνως, ἐκείνῃ. καὶ ε χει τὸ ¯ι, ὡς ἀπὸ δοτικῆς. καὶ δηλοῖ, ο τι ἀπὸ τοῦ ταύτῃ ἐπιέναι καὶ οὐχὶ αυ τη λέγεται. Οὐδαμῇ. ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. ε χει τὸ ι, ὡς ἀπὸ δοτικῆς. †Ου ε θεν. ου τινος ε νεκα.† omicron.1488 Οὐκ ἐπιδεικτικῶσ. οὐ θεατρικῶς· οὐ κενοδόξως. Οὐκοῦν. ο ντως· πάντως· διὰ τοῦτο. Ου κουν. ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. Ου τι. ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. Οὐκί. ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. τὸ μὲν οὐχὶ κατ' ἐπέκτασιν, η κατὰ πλεονασμόν· τὸ δὲ οὐκὶ κατὰ πλεονασμὸν μόνον. αἱ γὰρ ἐκτάσεις διὰ δασέων γίνονται καὶ οὐ διὰ ψιλῶν· οὐἴ, οὐχὶ καὶ οὐκί. Οὐχ η κιστα. μάλιστα. οὐκ ε λαττον. Ου . ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. Ου . ἀντὶ τοῦ ο που. Ου . ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ. τὸν βίον ου κατέστρεψεν. Τὸ Ο μετὰ τοῦ Φ. (᾿Αρσενικόν.)᾿Οφάρυνχοσ. κύριον.᾿Οφαταί. ἱερὰ στολή.᾿Οφέλτησ· ᾿Οφέλτας·᾿Οφέλλιος καὶ᾿Οφε λίας. κύρια ὀνόματα.᾿Οφθαλμοί. ἀπὸ τοῦ παρέχειν α παντα ὀφθῆναι. κατὰ δὲ ἐνίους, οι ον ὀφαλλοί τινες ο ντες, κατὰ τροπὴν τοῦ ἑνὸς λ εἰς τὸ μ. ἐξ ω ν ἐνάλλεται ἡ ο ψις. η ὀπῶν θάλαμοι ο ντες. κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν τοῦ ¯φ εἰς ¯μ ὀφθαλμοί.᾿Οφίων. πάθος τι.᾿Οφιόδηκτος καὶ ὀφεώδηκτοσ. ᾿Οφνεί. κύριον.᾿Οφφικιάλιοσ. omicron.1489 Οφισ. παρὰ τὸ ο πτω, τὸ βλέπω· ὁ γὰρ ο φις κοιμώμενος ἀνεῳγμένους ε χει τοὺς ω πας. (Θηλυκόν.)᾿Οφειλή. τὸ χρέος. παρὰ τὸ ὀφείλω. σπανίως δὲ εὑρίσκεται ἐν χρήσει.᾿Οφιώδησ. ὡς ὀφιώδη πέτραν τινά. ᾿Οφρύεσ. η τοι ὀποφρύες, οἱ τὴν ω πα φρουροῦντες, ἀπὸ δὲ τῶν ο μβρων καὶ τῶν καταφερομένων ἱδρώτων, ὡς μὴ ἐπ' αὐτοὺς φέρεσθαι. η ὀποφύες τινὲς ο ντες, κατὰ συγκοπὴν καὶ πλεονασμὸν τοῦ ¯ρ. (Οὐδέτερον.)᾿Οφείλημα. τὸ δάνειον. παρὰ τὸ ὀφέλλω, τὸ αυ ξω. ο θεν καὶ ὀφείλημα, τὸ αὐξανόμενον ἐν τῷ τόκῳ.᾿Οφείδιον. .... Οφελοσ. α κλιτον ἐστὶν, ἐπειδὴ τὰ διὰ τοῦ ¯ε¯λ¯ο¯ς ὑπὲρ δύο συλλαβὰς οὐκ ε στιν οὐδέτερα. οι ον ζάφελος, α γγελος, πέμπιλος. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ¯ε¯λ¯ο¯ς οὐδέτερα δισύλλαβα εἰσὶν, οι ον τέλος, σκέλος, βέλος. ἐπεὶ ου ν τὸ ο φελος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς εἰς ¯λ¯ο¯ς ἐστὶν οὐδέτερον, τούτου χάριν μὴ ε χον τι μιμήσασθαι, α κλιτόν ἐστι. ᾿Οφφίκιον. (῾Ρῆμα.) Οφελεσ. ε στι ῥῆμα κατὰ παντὸς ἀριθμοῦ φερόμενον. ὡς δὴ μὴ ο φελον νικᾷν– καί· omicron.1490 ω ς μ' ο φελ' Εκτωρ κτεῖναι– μὴ ο φελες λίσσεσθαι–. Καλλίμαχος ἐπίῤῥημα εὐκτικὸν ο φελε· ω φελε μηδ' ἐγένοντο θοαὶ νῆες–. τὸ ο φελον ο ταν παρῳχημένον η εὐκτικὸν ε χῃ ε μπροσθεν, διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται, ὡς τό· ο φελον ἐγένετο ταῦτα· καί· ο φελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου· ο ταν δὲ ε χῃ ε μπροσθεν ἀπαρέμφατον, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται, ὡς τό· ω φελον ποιῆσαι τόδε. ἀπαρέμφατον δέ ἐστι τὸ μὴ παρεμφαῖνον η γουν δηλοῦν μήτε πρόσωπα μήτε ἀριθμοὺς μήτε θέλημα ψυχῆς. ο φελον, μικρὸν, ὡς μὴ ω φελον, μέγα, ὡς ο φελον, μικρόν. η τὸ ω φελον, ει τε ῥήματα ει τε ἐπιῤῥήματα ἐστὶν, ἀπαρεμφάτῳ συντάσσεται ῥήματι καὶ τοῖς προσώποις τὰ ἑνικὰ καὶ τὰ πληθυντικά. ὁμοίως καὶ διὰ τοῦ ¯ο μικροῦ. ᾿Οφελτρεύουσι. κοσμοῦσι· καλλύνουσιν. ὀφελτρεύουσι πέδον. ᾿Οφθαλμιῶντας καὶ ὀφθαλμιάσαι. πάσχειν τοὺς ὀφθαλμούς. Οφλω. χρεωστῶ. ἀπὸ τοῦ ὀφείλω κατὰ συγκοπήν. ο θεν καὶ βαρύνεται.᾿Οφλισκάνω. χρεωστῶ.᾿Οφρυώττω. ὑπερηφανεύομαι. ᾿Οφρυάζειν. τὸ ταῖς ὀφρύσι νεύειν. ᾿Οφειλόμενον. μικρόν. ὠφειλημένον, μέγα. Οφελον. σημαίνει τὸ ει θε. omicron.1491᾿Οφέλλει. αυ ξει. ῾Ησίοδος· ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει. Οφρα. ἀντὶ τοῦ ο πως. τὰ ἐπιῤῥήματα συμπεσόντα συνδέσμοις ου τω διακρίνονται ἐν τῇ συντάξει. εἰ μὲν ὑποτακτικὸν ἐπιφέρει, σύνδεσμός ἐστι· εἰ δὲ ὁριστικὸν, ἐπίῤῥημα. ο φρα, σύνδεσμος καὶ ἐπίῤῥημα. ο φρα μὲν ἠὼς η ν– ἰδοὺ ἐπίῤῥημα. –ο φρα πεποίθῃς. ἰδοὺ σύνδεσμος. Τὸ Ο μετὰ τοῦ Χ. (᾿Αρσενικόν.) Οχανοσ. ὁ λῶρος τῆς ἀσπίδος. παρὰ τὸ ε χεσθαι. ᾿Οχεύσ. ὁ λῶρος τῆς ἀσπίδος. παρὰ τὸ ε χω ὀχεύς. η ὀχεύς ἐστιν ὁ συνέχων καὶ σφίγγων τὴν κεφαλὴν δεσμὸς η ἱμάς.᾿Οχετηγόσ. ὁ ὑδροφόρος. η ὁ ὑδραγωγός. ᾿Οχετόσ. ῥύαξ· σωληνάριον. Οχεσφι. οὐδέτερον ἐστίν. ὁ μὲν Δίδυμος λέγει· γέγονεν ἀπὸ τῆς ο χεσι καὶ ο ρεσι δοτικῆς τῶν πληθυντικῶν κατ' ἐπένθεσιν τοῦ φ. ὁ δὲ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσης του.

Τρύφων λέγει, ο τι οὐ δύναται ἀπὸ τῆς δοτικῆς γενέσθαι, ἐπειδὴ γενικῆς σημασίαν ἐπέχουσι· τὸ γὰρ κατ' ο ρεσφι ἀντὶ τοῦ ἐκ τῶν ὀρῶν, καὶ ο χεσφι ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ α ρματος. γίνεται δὲ omicron.1492 ου τως. ω σπερ ἀπὸ τοῦ θεόφατον γίνεται θέσφατον, ο σημαίνει τὸ ἐκ θεοῦ λεγόμενον, κατὰ συγκοπὴν καὶ πλεονασμὸν τοῦ ς, ου τως ἀπὸ τοῦ ο ρεος καὶ ο χεος ἑνικῆς γενικῆς γίνεται ο ρεσφι καὶ ο χεσφι κατὰ συγκοπὴν καὶ πλεονασμόν. Οχθοι. οἱ τραχεῖαι καὶ δύσβατοι πέτραι. Οχλοσ. ὁ συνεστραμμένος λαός. παρὰ τὸ χλῶ, τὸ πληθύω, καὶ ῥηματικὸν ο νομα κατ' ἐπένθεσιν τοῦ ¯ο ο χλος. ἐκ δὲ τοῦ χλῶ καὶ τὸ καχλάζω κατὰ ἀναδιπλασιασμόν. ὁ δὲ ῾Ηρωδιανὸς παρὰ τὸ ε λω, τὸ στρέφω, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ χ, ε χλω, ἀφ' ου ῥηματικὸν ο νομα ο χλος. Οχοσ. τὸ α ρμα. παρὰ τὸ ε χω. η παρὰ τὸ ε χεσθαι. (Θηλυκόν.)᾽Οχή. ἡ τροφή.᾽Οχετηγία καὶ ὀχετεία. ἡ α ρδευσις.᾽Οχεία. ἡ μίξις. Οχθη. κρημνὸς, η τὰ χείλη τοῦ ποταμοῦ τὰ ἐξέχοντα. παρ' ο χθας Σαγγάριοιο. παρὰ τὸ ε χω ο χος, καὶ τὸ θηλυκὸν ο χη, καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ ο χθη. ου τως῾Ηρωδιανός. Οχνη. ει δος φυτοῦ. οι ον ἀχόη καὶ ο χνη κατὰ πλεονασμόν. ε στι δὲ α λλη ἑτέρα, η τις α πιος καλεῖται, οἱονεὶ ἡ η κιστα πίνουσα.᾽Οχυρίσ. ἰσχυρὰ καὶ ὀχυρά. (Οὐδέτερον.) Οχημα. ἀνάβασις· α ρμα. omicron.1493 Οχεα. τὰ α ρματα.᾽Οχύρωμα. τὸ φρούριον. (῾Ρῆμα.) ᾽Οχθήσασ. στενάξας. κακοπαθήσας. παρὰ τὸ α χθω βαρύτονον, ἀφ' ου περισπωμένως ἀχθῶ, ἐξ ου καὶ τὸ ἠχθέθην καὶ η χθημεν καὶ ἀπήχθημεν. ἀχθήσας ου ν καὶ ὀχθήσας κατὰ τροπήν.᾽Οχλεῦντο. ἐκινοῦντο.᾽Οχλίζω. τὸ κινῶ, η τὸ μετακινῶ. ο θεν καὶ μοχλὸς ὁ μὴ ἐῶν κινεῖσθαι τὰς θύρας. οι ον· ὀχλίζων λάϊγγας ἐρυκέμεν ο ρμον ἱκέσθαι, ο ρμον πετραίῳ στόνυχι τρίψε σφυρόν. στόνυξ δὲ λέγεται τὸ εἰς ὀξὺ λῆγον.᾽Οχμάζει. βαστάζει· μάχεται. ἐκ τοῦ ε χω ὀχμὸς καὶ ὀχμάζω, προσθέσει τοῦ ¯μ.᾽Οχούμενος καὶ ἐποχούμενοσ. ὁ ἐπιβαίνων, ὁ καβαλλικεύων. (᾽Επίῤῥημα.) Οχα. ἀντὶ τοῦ πάνυ καὶ ἐξόχως. Τὸ Ο μετὰ τοῦ Ψ. (᾽Αρσενικόν.) ᾽Οψαρτυτήσ. ὁ μάγειρος.᾽Οψιμαθήσ. ὁ βραδυμαθής. omicron.1494᾽Οψοποιόσ. ὁ μάγειρος. Οψ. ἡ φωνή. καὶ κλίνεται ὀπός. ω ψ δὲ ὁ ὀφθαλμὸς, μέγα. (Θηλυκόν.) ᾽Οψιμάθεια. βραδυμάθεια. Οψισ. διάκρισις χρωμάτων καὶ σχημάτων καὶ ο γκων. παρὰ τὸ α πτω, τὸ συνάπτω, α ψις καὶ ο ψις. ἡ διὰ τῶν ὁρατῶν ψαῦσιν ποιουμένη πρὸς κατανόησιν. η παρὰ τὸν ο ψω μέλλοντα. † Οψισ. ἡ θεωρία.† † Οψισ. ἡ αι σθησις τοῦ ὀφθαλμοῦ, δι' η ς ἀντιλαμβανόμεθα τῶν ὁρατῶν. ο θεν φαμέν· ἀνεκόπη ἡ ο ψις τῶν ὀφθαλμῶν, η γουν ἡ ο ρασις.† † Οψισ. καὶ ὁ ο νειρος. ὡς ε στιν εὑρεῖν, ὡς ἐπιστᾶσα θεία ο ψις τῷ ἁγίῳ παρεγγυᾶται.†᾽Οψίασ. οι ον ἑψία τις ου σα. παρὰ τὸ ε πω, τὸ ἀκολουθῶ, ε ψω, ἑψία, ἡ ο πισθεν ου σα καὶ ἐπακολουθοῦσα ἀπὸ τῶν ε ργων. ὀψίας δὲ γενομένης. ο θεν καὶ πρωΐα τὸ ἐναντίον λέγεται κατάστημα, παρὰ τὸ προϊέναι ἐπὶ τὰ ε ργα.᾽Οψοδεΐα. ἡ ε λλειψις τῶν ο ψων. ὀψοδεία δὲ, δίφθογγον. (Οὐδέτερον.)᾽Οψαρίδιον. τὸ μικρὸν ὀψάριον. omicron.1495 Οψεον. μέρος τοῦ σώματος.᾽Οψιγέννητα. βραδυγέννητα. καὶ ὀψιαίτατον καὶ ὀψιτελέστατον. Οψιμον. βραδυχρόνιον.᾽Οψίκιον. ..... Οψον. προσφάγιον. κυρίως δὲ λέγεται πᾶν τὸ πυρὶ κατασκευαζόμενον. παρὰ τὸ ε ψον τι ο ν, η παρὰ τὸ ὀπτῆσαι ὠνόμασται. ᾽Οψώνια. κέρδη, χαρίσματα, σιτηρέσια. καὶ ὀψώνια ὁ καρπός. ἀποστολικὴ ἡ λέξις· τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος. (῾Ρῆμα.) Οψεαι. ἀντὶ τοῦ θεάσῃ καὶ ο ψει. omicron.146᾽Οψείω. ἐπιθυμῶ ἰδεῖν.᾽Οψείοντεσ. ἰδεῖν θέλοντες· ὀπτικῶς ε χοντες. ἐκ τοῦ ο ψω παράγωγον ὀψείω. τὰ γὰρ τοιαῦτα γίνεται καὶ ἀπὸ ἐνεστώτων καὶ μελλόντων. οι ον ὀκνῶ ὀκνείω, ο ψω ὀψείω. ε ως δὲ τοῦ παρακειμένου τὰ τοιαῦτα κλίνονται. Οψονται. ἀντὶ τοῦ σχῶσιν η καὶ ἀπολαύσωσιν. ὡς τό· μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ο τι αὐτοὶ τὸν θεὸν ο ψονται.᾽Οψέ. μόλις· βραδέως.᾽Οψὲ σαββάτων. ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν. ε θος γὰρ῾Εβραίοις τὴν ο λην ἑβδομάδα μίαν ἡμέραν καλεῖν. pi.1495 Π. Τὸ Π μετὰ τοῦ Α. (᾽Αρσενικόν.) Παγκρατιασταί. ἀθληταὶ, ἀγωνισταί. Παγετόσ. τὸ ψύχος. ἐκ τοῦ πήσσω, τὸ πηγνύω. Πάγουροι. παρὰ τὸ οὐρεῖν,

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσης του.

ο ἐστι φυλάσσειν ἐν τοῖς πάγοις· πάγοι δὲ οἱ κρημνώδεις τόποι. Παιάν. υ μνος ᾀδόμενος εἰς Ἀπόλλωνα ἐπὶ ἀφέσει λοιμοῦ, κατὰ τὴν φλυαροκοπίαν τῶν Ἑλλήνων. Παῖσ. ἀπὸ ἐτῶν ε ́ ε ως ἐτῶν ιδ ́. παρὰ τὸ παίζω. Παίονεσ. γένος Λατῖνον η ε θνος Θρᾳκικόν. οἱ pi.1496 δὲ Μακεδόνας. τινὲς δὲ τοὺς νῦν καλουμένους Πανονίους. Πανόνιοι δὲ οἱ Βούλγαροι. Παιδοτρίβησ. γυμναστής· παιδαγωγός· ἀλείπτης. Παῖσ. παρὰ τὸ παίζω, παίσω, ἀποβολῇ τοῦ ω παῖς. φίλον γὰρ τοῖς παισὶ τὸ παίζειν. η παρὰ τὸ πάλλεσθαι. εὐκίνητος γὰρ ἡ ἡλικία. ὁ δὲ Ἡρωδιανός· παρὰ τὸ βαίειν γίνεται βαῖς καὶ παῖς κατὰ τροπὴν τοῦ ¯β εἰς ¯π. Παιδολετῆρα. παιδοφθόρον. Παιγνημονέστατοσ. ὁ τῶν παιγνίων ἐπιστήμων. pi.1497 Πάϊσ. ὁ παῖς. Παιδνόσ. ὁ εὐγενὴς η νεώτατος παῖς. παρὰ τὸ παίζω παιδνὸς, ὡς ἀλαπάζω ἀλαπαδνός. ου τω Φίλων. Παιήων. ὁ τῶν θεῶν ἰατρός. ἀπὸ τοῦ παύω Παιὼν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯η Παιήων. Παιπαλόεισ. ὁ τραχύς. κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ¯π. παρὰ τὸ αἰπὸς, ο σημαίνει τὸ μέγα καὶ τραχὺ, οι ον· –αἰπὰ ῥέεθρα. γέγονε παιπαλόεις κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ¯π. Παλαιόσ. ἀρχαῖος. καὶ παλαιὸς α νθρωπος ἡ ἁμαρτία, ω σπερ καὶ νέος α νθρωπος ἡ ἁγνεία καὶ ἀρετή. Παλιγκάπηλοσ. ὁ τὸ αὐτὸ ἀγοράζων καὶ πωλῶν· ὁ μεταβολεύς. Παλίμβολοσ. ἀσύστατος, ἀκατάλληλος, εὐπερίτρεπτος. Παλίνορσοσ. παρὰ τὸ ο ρω, τὸ ὁρμῶ, ο θεν καὶ τό· –ἐξώρετο θεῖος ἀοιδός. γίνεται ο νομα ὀρτὸς καὶ παλίνορτος. καὶ ε δει διὰ τοῦ ¯τ, ι ν' ῃ ὁ πάλιν ὡρμημένος. ἐγὼ δέ φημι παλίνορσος ἀπὸ τοῦ ο ρσω. Πάλοσ. ὁ κλῆρος. παρὰ τὸ πάλλω, ἐπειδὴ ἡνίκα ἀνακληθῶσιν οἱ κλῆροι πάλλονται. Παλαμναῖοσ. φονεὺς η ἰσχυρός. ἀπὸ τοῦ πάλῃ καὶ τῇ παλαίστρᾳ ἐπιμένειν καὶ καρτερεῖν. pi.1498 Παλαιφάτουσ. ἀρχαίους, παλαιούς. μυθολογεῖται, ο τι οἱ παλαιοὶ α νθρωποι ἐκ δρυῶν καὶ λίθων ἐγένοντο. παλαιφάτους δὲ λέγει τοὺς ἐκ παλαιῶν χρόνων πεφημισμένους. Παλινορμένω. ἀντὶ τοῦ ο πισθεν ὁρμῶντας. Πανομφαίῳ. παμφήμῳ. ἀπὸ τῆς ὀμφῆς. Παντοδαπῶν. παντοίων. Πανοῦργοσ. ὁ φρόνιμος. η καὶ ὁ πονηρός. Πανώλησ. ὁ ὀλέθριος. καὶ κλίνεται πανώλου. καὶ πανώλεθρος. Πανημέριοσ. δι' ο λης τῆς ἡμέρας. Πανόνιοι. οἱ Βούλγαροι. Πανάποτμοσ. α θλιος, δυστυχής. Πανδερκήσ. ὁ τὰ πάντα ὁρῶν. Πανόπτησ. πολυόφθαλμος. Πανέφθου. ἑψητοῦ καὶ διαλελυμένου καὶ ὑγροῦ τὴν φύσιν. Ἡρόδοτος δὲ ἀπέφθου. Ἡσίοδος δὲ πανέφθου. γέγονε δὲ παρὰ τὸ ε ψω, ἑψήσω, ἑψητός· ὡς ἀγάπω, ἀγαπήσω, ἀγαπητός· καὶ τροπῇ τοῦ ψ εἰς φ καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ ἑφθητὸς, καὶ ἐν συγκοπῇ ε φθος, καὶ ἐν συνθέσει πάνεφθος, πανέφθου. Πάππα. προσφώνησις τιμητικὴ τῶν υἱῶν πρὸς πατέρα. ου τω δὲ λέγεται παρὰ Συρακουσίοις ὁ πατὴρ, πᾶς, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν τοῦ π πάππας. pi.1499 Παράσιτοι. οἱ κόλακες. †φλύαροι η κλοτζοκόποι.† Παράφοροσ. μωρός. η ὁ μανικός. κατάφωρος δὲ μέγα. Παρακείμενοσ. συμπληρούμενος η δη, διὰ τὸ παρακεῖσθαι αὐτῷ τὴν συμπλήρωσιν. Παρατατικόσ. ὁ παρατεταμένος, ὁ ἀπλήρωτος, η ὁ παρὰ μικρόν. Παράφρων. ἀνόητος η μαινόμενος. Παραχαράκτησ. ὁ διαστροφεύς. Παραλογιστήσ. ὁ ἀπατεών. Παραγράπτουσ. νόθους, ξένους, καὶ παρεγγράπτους. pi.1500 Παραβύστῳ. ἀποκεκρυμμένῳ. ἐν παραβύστῳ τόπῳ. Παράουροι. χαῦνοι η παραφύλακες. Παρασάγγασ. ει δος μέτρου περσικοῦ· ο ἐστι στάδια τριάκοντα. ὁ δὲ σταθμὸς ε χει μίλια εἰκοσιοκτὼ η μισυ κατὰ Ἡρόδοτον καὶ Ξενοφῶντα. Παραλογισμόσ. ἀπάτη λογισμοῦ. Παραπλήξ. ὁ παράφρων. καὶ παραπλῆγες οἱ πεπληγμένοι τόποι καὶ μὴ προσάντεις. Παραβλῶπεσ. στραβοί. παρὰ τὸν βλέπω μέλλοντα, καὶ τροπῇ τοῦ ¯ε εἰς ¯ο καὶ ἐκτάσει βλώψ· ἐπειδὴ οἱ ἱκετεύοντες ὑπὲρ τοῦ ἐλεειpi.1501 νοὶ φαίνεσθαι προσίασιν οἰκτρὰ τὰ σχήματα καὶ τὰς θέας αὐτῶν ε χοντες. Παράῤῥητοι. παραμυθητικοί· παραινετικοί. Παραλλήλουσ. ἀκολούθους· ἐξίσου· ὁμοίως. παραλλήλους μὲν βίους λεκτέον καὶ α νδρας παραλλήλους, οὐκέτι δὲ κατὰ τὰς α λλας πτώσεις, οι ον· βίων παραλλήλων, η ἐν τοῖς παραλλήλοις βίοις. ε τι δ' η ττον ἑνικῶς λεκτέον, παράλ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ληλον βίον· οὐδὲν γάρ ἐστιν α λληλον. μᾶλλον ου ν λεκτέον, ἐν τοῖς βίοις τοῖς παρ' ἀλλήλους θεωρημένοις, καὶ, τῶν ἀνδρῶν τῶν παρ' ἀλλήλους ἐξητασμένων. καὶ ῾Ελλάνικος τοῦτο ἱστορεῖ, ἐν τοῖς κατάλληλα, οὐκ ἐν τοῖς καταλλήλοις. ἐν μέντοι γεωμετρίαις συνήθως η δη λέγεται παράλληλος εὐθεῖα, καὶ κύκλοις παραλλήλοις. ἐπισκέψασθαι δὲ χρὴ, εἰ τὸ ἐκ παραλλήλου ει ρηται ὑπό τινος τῶν δοκίμων. ἐγὼ μὲν οὐκ οι μαι. Παράδεισοσ. ἐπειδὴ ε μελλεν ὁ θεὸς ἐξ ὁρατῆς καὶ ἀοράτου κτίσεως πλαστουργεῖν τὸν α νθρωπον κατ' οἰκείαν εἰκόνα τὲ καὶ καθ' ὁμοίωσιν, ω σπέρ τινα βασιλέα καὶ α ρχοντα πάσης τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν αὐτῇ, προκαθίστησιν αὐτῷ οι ον τι βασιλεῖον, ἐν ω διαιτώμενος μακαρίαν καὶ πανολβίαν ε ζη ζωήν. καὶ ου τος ἐστὶν ὁ θεῖος παράδεισος, θεοῦ χερσὶν ἐν ἐδὲμ πεφυτευμένος· ἐδὲμ δὲ τρυφὴ ἑρμηνεύεται· ἐν τῇ ἀνατολῇ μὲν πάσης τῆς γῆς ὑψηλότερος κείμενος, εὐκραὴς δὲ καὶ ἀέρι λεπτοτάτῳ καὶ καθαρωτάτῳ περιλαμπόμενος, φυτοῖς ἀειθαλέσι κομῶν, εὐωδίας πλήρης, φωτὸς ε μπλεως, ω ρας πάσης αἰσθητῆς καὶ κάλλους ὑπερβαίνων ε ννοιαν. τινὲς μὲν ου ν τὸν παράδεισον αἰσθητὸν ἐφαντάσθησαν, ε τεροι δὲ νοητόν· πλὴν ἐμοίγε δοκεῖ, ω σpi.1502 περ ὁ α νθρωπος αἰσθητὸς καὶ νοητὸς α μα δεδημιούργητο, ου τω καὶ τὸ τούτου ἱερώτατον τέμενος αἰσθητὸν α μα καὶ νοητὸν καὶ διπλῆν ε χον τὴν ε μφασιν. τῷ μὲν σώματι ἐν τῷ θειοτάτῳ χώρῳ καὶ ὑπερκαλλεῖ, καθὼς ει ρηται, αὐλιζόμενος· τῇ δὲ ψυχῇ ἐν ὑπερτέρῳ καὶ ἀσυγκρίτῳ καὶ περικαλλεστέρῳ τρόπῳ διατρίβων, θεὸν ε χων οι κον τὸν ε νοικον, καὶ αὐτὸν ε χων εὐκλεὲς περιβόλαιον, καὶ τὴν αὐτοῦ περιβεβλημένος χάριν, καὶ τοῦ μόνου γλυκυτάτου καρποῦ τῆς αὐτοῦ θεωρίας κατατρυφῶν, οι ά τις α γγελος α λλος ταύτῃ τρεφόμενος· ο περ δὴ καὶ ξύλον ὠνόμασται ζωῆς. ζωῆς γὰρ θανάτῳ μὴ διακοπτομένης ἡ γλυκύτης τῆς θείας μεθέξεως τοῖς μεταλαμβάνουσι μεταδίδωσιν, ο δὴ πᾶν ξύλον ὁ θεὸς ἐκάλεσεν, ἀπὸ παντὸς ξύλου, φήσας, τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ βρώσει φάγεσθαι. αὐτὸς γάρ ἐστι τὸ πᾶν, ἐν ῳ καὶ δι' ου τὸ πᾶν συνέστηκε. τὸ δὲ τῆς τοῦ καλοῦ τε καὶ κακοῦ γνώσεως ξύλον ἡ τῆς πολυσχεδοῦς θεωρίας διάγνωσις. αυ τη δέ ἐστιν ἡ τῆς οἰκείας φύσεως ἐπιδιάγνωσις, η τις καλὴ μὲν ἐν τοῖς τελείοις καὶ ἐν τῇ θείᾳ θεωρίᾳ βεβιωκόσιν ἐξ αὐτῆς τὴν τοῦ δημιουργοῦ μεγαλουργίαν δημοσιεύουσαν τοῖς μὴ δεδιόσι μετάπτωσιν διὰ τὸ ἐκ τοῦ χρόνου εἰς ε ξιν τινὰ τῆς τοιαύτης ἐληλακέναι θεωρίας· οὐ καλὴ δὲ τοῖς νέοις ε τι καὶ τὴν ε φεσιν λιχνοτέροις, ου ς διὰ τὸ ἀβέβαιον τῆς ἐν τῷ κρείττονι διαμονῆς καὶ τῷ μήπω παγίως ἐνεδρασθῆναι τῇ τοῦ μόνου καλοῦ προσεδρίᾳ ἡ τοῦ οἰκείου κηδεμονία σώματος πρὸς ἑαυτὴν ἀνθέλκειν καὶ περισπᾶν πέφυκεν. ου τω διπλοῦν οι μαι τὴν παράδεισον. καὶ ἀληθῶς οἱ θεῖοι πατέρες παρέδωκαν, ει τε ου τως ει τε ου τως διδάξαντες. pi.1503 παράδεισος δὲ ει ρηται παρὰ τὸ δεύσω, τὸ βρέχω, ῥῆμα ο νομα δεῦσος, καὶ παράδεισος τροπῇ τοῦ υ εἰς ι. οἱ δέ φασιν παρὰ τὸ δεῖσαν ποιεῖσθαι, ο ἐστι τῶν βοτανῶν συλλογήν. Παρήοροσ. παρῃωρημένος τῷ σώματι, τουτέστιν ἐκλελυμένος. λέγεται δὲ καὶ ὁ εἰς μῆκος ἐκτεταμένος. ἀμφότερα ἀπὸ τοῦ ἀείρω, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ¯ι α ορος, καὶ ἐκτάσει τοῦ ¯α εἰς ¯η η ορος καὶ παρήορος. Παρθένιοσ. ὁ διδάσκων καὶ ἀποδεχόμενος τὴν παρθενίαν ὑπὲρ τὸν γάμον. Παρθενοπίπησ. ὁ περιβλεπόμενος τὰς γυναῖκας. παρὰ τὸ ο πτω, ὀπτεύω, γίνεται ὀπίπης pi.1504 καὶ ἐν συνθέσει παρθενοπίπης. τὰ δὲ διὰ τοῦ ὀπιπεύω διὰ τοῦ ¯ι γράφεται, οι ον παιδοπίπης, γυναικοπίπης. Παρθενῶνεσ. τὰ μοναστήρια, τὰ ἀσκητήρια. Παρείασ. ο φις ου τω καλούμενος. παρίας δὲ λίθος, ¯ι. Πάρνοπασ. ἀγρίας μελίσσας. Πάροινοσ. ὑβριστὴς, πλήκτης, μέθυσος· ε κλυτος. Πάροικοσ. ὁ παρεπίδημος. Παρεπίδημοσ. διαβάτης· παροδίτης. Πάρεδροσ. παρακαθήμενος. Παρεισάκτουσ. ἀλλοτρίους. pi.1505 Παστόσ. παρὰ τὸ πάσσειν, τὸ ποικίλλειν. η διὰ τὸ ἐν αὐτῷ ἡμᾶς σιτεῖσθαι. παρὰ τὸ πάσασθαι, ο ἐστι φαγεῖν η γεύσασθαι. Πάσσων. ο νομα συγκριτικόν. ὡς παρὰ τὸ βραδὺς γίνεται βράων, ου τω καὶ παρὰ τὸ παχὺς πάσσων. Πάππος. ἀπὸ τῆς μικρῶν παίδων προσφωνήσεως.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

Ομηρος· οὐδέ τι μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσι. Πατραλοίασ. ὁ τὸν πατέρα τύπτων. ἀλοίω γὰρ τὸ τύπτω, ἀλύω δὲ τὸ ἀδημονῶ, ψιλόν. Πατήρ. ο νομα πρός τι τῆς οὐσίας αὐτὸ λεγόμενον. πατὴρ μὲν ου ν κυρίως ει ρηται ἀναίτιος ὑπόστασις γεννητικὴ ἀγέννητος. ει ρηται δὲ πατὴρ η ὡς πάντα τηρῶν, η ὡς τοὺς οἰκείους παίδας τηρῶν. διττῶς δὲ λέγεται πατὴρ ὁ θεός· φύσει καὶ χάριτι. φύσει μὲν τοῦ ἰδίου καὶ μονογενοῦς υἱοῦ, χάριτι δὲ καὶ ἡμῶν. ὡς τό· ἐγὼ ει πα, θεὸς ἐστὶ καὶ υἱοὶ ὑψίστου πάντες. Πατήρ. ὁ ἡμέτερος ει ρηται παρὰ τὸ πατεῖν ἐν τῇ συνουσίᾳ, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων ζώων. η παρὰ τὸ σπείρω, σπατὴρ καὶ πατήρ. Πάτοσ. ἡ ὁδός. Πατρόκλεισ. κύριον. κλίνεται Πατροκλῆς Πατροκλέους, ἡ κλητικὴ Πατρόκλεες καὶ ποιητικῶς Πατρόκλεις. Παχύνουσ. τὴν γνῶσιν παχὺς καὶ ἀνόητος. Παγχερνίτησ. τόπος καὶ χώρα. Παράνομοσ. ὁ πεπιστευκὼς μὲν εἰς θεὸν καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ δεξάμενος, μετὰ φαύλης δὲ διαρi.1506 νοίας καὶ διεστραμμένης τοῦτον κατέχων καὶ θεῷ μὲν πιστεύειν νομίζων, μετὰ κρίσεως δὲ καὶ βουλήσεως τῇ πρὸς θεὸν αὐτοῦ πίστει ἐναντίας. (Θηλυκόν.) Παγίσ. ἐνέδρα. παρὰ τὸ πήσσω, πηγὶς καὶ παγίς. ου τω Φίλων. Παγασαί. πόλις. Παιπάλη. α λευρον λεῖον· η ν πασπάλην λέγομεν. Παιδεία. ἡ παίδευσις. Παιδιὰ δὲ, παίγνιον, ¯ι. Παιονία. χώρα. †Παιωνία. ἡ πό–.† Πακόρεια. πόλις. Παλίωξισ. ἡ ἐξ ὑποστροφῆς τῶν φευγόντων δίωξις, ο ταν οἱ πρότερον φεύγοντες υ στερον πάλιν αὐτοὶ διώκουσι θαῤῥήσαντες. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ πάλιν καὶ τοῦ δίωξις παλινδίωξις καὶ ἀποβολῇ τοῦ ¯ν καὶ τοῦ ¯δ καὶ κράσει τῶν δύο ¯ι¯ι εἰς ε ν ¯ι μακρὸν παλίωξις, ω σπερ Θέτιϊ Θέτι. σημαίνει δὲ τὴν ἐκ β΄ δίωξιν καὶ φυγὴν τοῖς ἐναντίοις. Παλλάσ. ἡ Ἀθηνᾶ. παρὰ τὸ ἀναπεπλάσθαι ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διός. η ο τι Πάλλαντα ε να τῶν Γιγάντων ἀπέκτεινεν. η παρὰ τὸ ἀεὶ κινητὸν ει ναι τὴν θεόν· ἡ γὰρ αὐτὴ νοεῖται φρόνησις. η παρὰ τὸ πάλλειν καὶ κραδαίνειν τὸ δόρυ· πολεμικὴ γὰρ ἡ θεός. η διὰ τὸ παλλομένην τὴν καρδίαν τοῦ Διονύσου προσκομίσαι τῷ Διΐ. pi.1507 Παλιγγενεσία. τὸ ἐκ δευτέρου γεννηθῆναι η ἀναπλασθῆναι. η τὸ α γιον βάπτισμα λέγεται. Παλιλλογία. ἡ ταυτολογία. Πάλη. ἡ παλαίστρα. ἀπὸ τοῦ πάλλεσθαι τὸ σῶμα. πάλλει δὲ ἀντὶ τοῦ κινεῖ, δίφθογγον. Παλινῳδία. ἡ προτέρα ᾠδὴ η ἡ ἐναντία. η δόγμα τοῖς προτέροις ἐναντίον. Παλάθαι. μάζα σύκων. Παλαιβίσκα. πόλις. Παλμισόσ. πόλις. Παλάμη. ἀπὸ τοῦ πάλλειν καὶ κινεῖν καὶ σείειν. η ο τι δι' αὐτῶν πεπαλήμεθα καὶ τεχνώμεθα. παλάμαι γὰρ αἱ τέχναι. παρόσον δι' αὐτῶν πολλὰ μαιόμεθα καὶ διδασκόμεθα. Παλίῤῥοια. ἡ α μπωτις. Πανήγυρισ. θέατρον, ἑορτὴ, συνάθροισις. ἀγείρω, α γορις καὶ α γυρις, καὶ πανήγυρις, εἰς η ν πάντες ἀγείρονται. Πανόπαια. ο ρνις ου τω καλουμένη. Πανονία. ἡ Βουλγαρία. Πανσελήνου. πεντεκαιδεκατέας πεπληρωμένης. Πανδήμου. δημοσίας. Πανδαισία. τράπεζα πολυτελὴς, η εὐωχία. Παναλκοῦσ. ἰσχυρᾶς, γενναίας, παντοδυνάμου. ἐκ τῆς παναλκοῦς χειρός. Παντευχία. ἡ πανοπλία. Παμμήτωρ. ἡ γῆ. ἀπὸ τοῦ τρέφειν πάντας. καὶ πολιὰν τιθεῖ τὴν παμμήτορα ἡ χιών. Παμφαοῦσ. λαμπρᾶς. pi.1508 Παρὰ φύσιν. ο ὁ θεὸς οὐκ ἐποίησεν, οι ον ἐστὶν ἡ ἁμαρτία καὶ ὁ θάνατος. Παροιμία. λόγος ἀπόκρυφος δι' ἑτέρου προδήλως σημαινόμενος η λόγος ὠφέλιμος· καταχρηστικῶς δὲ πᾶν διήγημα. Πάρεσισ. ε κλυσις. Παροινία. ἡ ἐκ τοῦ οι νου υ βρις. η ἡ παντοία ἁμαρτία. Παρῃορίῃσι. ταῖς ε ξω τοῦ ζυγοῦ ἡνίαις. καὶ παρηορίας τὰς ἡνίας, ὑφ' α ς ὁ τρίτος ι ππος τῇ ξυνοδίᾳ δέδεται. καὶ ὁ μὴ κατὰ χώραν ἀραρυίας ε χων τὰς φρένας, ἀλλ' αἰωρουμένας. Παρθένοσ. παρὰ τὸ θέειν τὴν παιδικὴν ἡλικίαν, η παρὰ τὸ θέειν τῇ μητρὶ, η παρὰ τὸν θήσω μέλλοντα. –γυναῖκά τε θήσατο μαζόν. γίνεται ῥηματικὸν ο νομα θήνη, καὶ μετὰ τῆς παρὰ προθέσεως παραθήνη καὶ παρθένος. ἡ περὶ ταύτην τὴν ἡλικίαν ου σα, καθ' η ν ω ραν ε χει ἐκθρέψαι καὶ ἐκτῆσθαι μαζούς· τὰς γὰρ μικρὰς παιδίσκας οὐ προσαγορεύομεν παρθένους, ἀλλὰ τὰς η δη ἐπὶ τὸ γυναῖκας μέλλειν ἰούσας. ὁ δὲ Ἡρακλείδης παρ' οὐδενὸς οὐδὲν λαβοῦσα εἰς ε δνα. η παρὰ τὸ πῦρ θανατοῦν. Παῤῥησία. ἐξουσία· θάῤῥος. παρὰ τὸ πᾶν παῤῥησία. ε στι δὲ οὐ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

συγκοπὴ, ἀλλὰ τροπή. Παρευδοκίμησισ. νίκη η δόξα ὑπερβαίνουσα. Παραβολή. ὁμοίωσις πραγμάτων. †η τὸ διήγημα. ὡς τό· ε θου ἡμᾶς εἰς παραβολήν. καὶ ὁ pi.1509 αἰνιγματώδης λόγος. καὶ ἡ τροπολογία. ὡς τό· υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὲ αὐτοῖς τὴν παραβολὴν ταύτην· ὁ ἀετὸς ὁ μέγας ὁ μεγαλοπτέρυγος. ἀετὸν ὀνομάσας τὸν βασιλέα τῶν Ἀσσυρίων. καὶ τὸν τύπον, ὡς παρὰ τῷ Παύλῳ περὶ τοῦ Ἀβραὰμ λέγεται· ἐν παραβολῇ αὐτὸν ἐκομίσατο. η γουν τὸν Ἰσαάκ.† Παρεμβολή. στρατόπεδον. Παράκοιτισ. ἡ παλλακή. Παρατροπή. τὸ ε ξω τοῦ δέοντος, η μεταβολή. Πάρδαλις καὶ πόρδαλισ. ὡς λέγει Ωρος ὁ Μιλήσιος, παρὰ τὸν πόρον αὐτῆς ποιεῖν μεθ' α λματος· πορευτικὴ γάρ. παρδαλέη δὲ καὶ παρδαλῆ ἡ δορὰ, η καὶ πάρδαλις. Παρολκή. ὑπέρθεσις. Παραψυχή. ἡ παραμυθία. Παρειαί. αἱ γνάθοι. τὰ μάγουλα. Παρακαταθήκη. τὸ ἐνέχυρον. παρακαταθήκη πνευματικὴ, ἡ διδασκαλία, ἡ νουθεσία. Παρενθήκη. περίσσεια. Παρολκήν. διατριβὴν, βραδυτῆτα, ὑπέρθεσιν. Παραγραφή. παραγραφή ἐστιν ἀπὸ τοῦ γράφειν καὶ ἐκβάλλειν τοὺς φεύγοντας τὸν περὶ τῶν πραγμάτων ἀγῶνα. pi.1510 Παραδοξοποιΐα. θαυματοποιΐα. Παραίφασισ. ὁ παραλογισμός. Παρεισάκτουσ. ἀλλοτρίας, ξένας. Πανσαγία. ἡ πανοπλία. ι σως ἀπὸ τοῦ σάκους ει ρηται. ου τως ευ ρον εἰς τὸν Σέλευκον. †Παροψίσ. ἐστι δεκτικὸς πίναξ ο ψου. καὶ τρυβλίον δὲ τὸν πίνακά μοι νόει.† Παστείλη. ἡ τελευταία ἡμέρα τοῦ ἐνιαυτοῦ. παστίλη δὲ τὸ ἀπόξυσμα τῆς δορᾶς, †καὶ τῆς γαστρὸς ἡ ὑδατώδης φορὰ,† ἰῶτα. Παστάσ. ὁ νυμφών. Πατριαί. αἱ φυλαί. Παύλασ. ἀναπαύσεις. †Πάχνη. ε στιν ὁλοπαγὲς υ δωρ, δι' α λλης ὑγρᾶς υ λης ἐπὶ γῆς πεπηγυῖα.† Παμφίδων. κεράτων. Παρακαταθήκην. τὴν χάριν τοῦ παναγίου πνεύματος λέγει ὁ Ἀπόστολος, η ν διὰ τῆς χειροτονίας ἐδέξατο ὁ Τιμόθεος. τὴν παρακαταθήκην φύλαξον. η τὴν ἐντολὴν, η ν σοι δι' ἐμοῦ ὁ θεὸς παρέθετο. η παραθήκην. (Οὐδέτερον.) Παγκράτιον. ὁ ἀγών. pi.1511 Πάθοσ. μεταποίησις τοῦδέ τινος, ου η ν ει τε ἐπ' ἀγαθῷ ει τε καὶ α λλως. η τὸ μεταποιηθῆναι δυνάμενον εἰς τοῦτο, ο οὐκ η ν πρότερον. πάθος ἐστὶ δύναμις, καθ' η ν παθητικοὶ γενόμεθα. Πάθοσ. ε στι ψυχῆς κίνησις α λογος δι' ὑπόληψιν κακοῦ η ἀγαθοῦ. Παιώνειον. φάρμακον τοῦ Παίωνος. Παιπαλόεν. τραχύ. Πάθοσ. κίνησις ἐξ ἐνεργείας ἑτέρου εἰς ε τερον, τὴν μὲν ἀρχὴν ε χον ἐν τῷ ποιοῦντι, τὸ δὲ τέλος ἐν τῷ πάσχοντι. Παλίμφημον. βλάσφημον. τὸ παλίμφημον δόγμα. Παλαιόν. ἀρχαῖον. Παλαιγενέσ. πρεσβύτερον. Πάλαιρον. τόπος. Παλαμήδειον ε πος. τὸ τοῦ Παλαμήδους. Παλιμπετέσ. τὸ ὀπισθόρμητον. παρὰ τὸ ε μπαλιν πεσεῖν. †Παλίνδορον. τὸ εἰργασμένον δέρμα.† Παλισύλλεκτον. ἐξ ου ψευδὲς η μεταμελητόν. Παλινάγρετον. εἰς τοὐπίσω ληπτόν. pi.1512 Παλίντορα. εἰς τοὐπίσω τεινόμενα. Πάγιον. τὸ ἑδραῖον καὶ ἀσφαλές. Παλίλλογα. παλισύλλεκτα, ἐκ δευτέρου πάλιν συλλεγόμενα. παρὰ τὸ πάλιν καὶ τὸ λέγω, τὸ συλλέγω. Πάμφορον. πολύκαρπον. Πάμφιλον. τόπος. Παναρμόνιον. ἐμμελέστατον. Παννύχιον. δι' ο λης τῆς νυκτός. †Πανδούριον. μάχαιρα σφακτική. η ει δος μουσικόν· ει δος κιθάρας.† Πανδοκεῖον. οὐκ ἐν τῷ χ πανδοχεῖον. καὶ μελανοδόκον, καὶ τὰ ο μοια ου τως. τὸν δὲ μοχλὸν ἐν τῷ χ καὶ Ἀττικοὶ καὶ Δωριεῖς καὶ Ιωνες πλὴν Ἀνακρέοντος· ου τος δὲ μόνος σχεδὸν τὸ ¯κ. Ζηνόδοτος δέ· καὶ οὐ μοκλὸν ἐν ου ρησι δίζησι βαλὼν η συχος καθεύδει. καὶ ὁ σχινδαλμὸς ἐν τῷ ¯χ. Παρώνυμον. τὸ ἀπό τινος ε χον τὴν προσηγορίαν. ὡς ἐκ τῆς δικαιοσύνης δίκαιος. Πανύστατον. πάντων ε σχατον. Πάναγρα. τὰ δίκτυα. ἀπὸ τοῦ τὰ πάντα ἀγρεύειν. pi.1513 Πάνιον. τόπος. Πάνειον δὲ, τὸ ἱερὸν, καὶ δεῖμα τὸ τοῦ Πανὸς, δίφθογγον. †Παρανάλωμα. ἀφανισμός.† Πανόψιον. τὸ οἱονεὶ λαμπρὸν καὶ πανόρατον καὶ ἐπιφανές. ου τως Ἀρίσταρχος. Παράδειγμα. λόγος ἀπὸ τοῦ καθ' ε καστα α γων ἐπὶ τὸ καθόλου. †Παράδειγμα. ο ταν ὑπάρχει κατηγορία ει ς τινα, καὶ δι' ἐκείνου οὐδ' α λλος πιστοῦται. ὡς τό· οὐ δεῖ δοθῆναι Αἰσχίνῃ χρήματα. καὶ γὰρ Πεισίστρατος λαβὼν ἐτυράννησεν.† †Παράδειγμα. εἰκών· χαρακτὴρ ε ννοιαν ε χων αἰσθητοῦ πράγματος. ἰστέον δὲ, ο τι α λλο παράδειγμα καὶ α λλο παραβολή. καὶ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

παράδειγμα μέν ἐστιν, ο ταν ἀντιπαραθῇ τις ο μοιον ὁμοίῳ, οι ον ἀλόγῳ λογικόν. η παράδειγμά ἐστι λόγος ἀπὸ τῶν καθ' ε καστα ἐπὶ τὰ καθόλου. η δεῖξις πιστουμένη τὸ μερικὸν διὰ μερικοῦ ὁμοίου.† Παραίρημα. ἀφαίρημα. Παρεκτικόν. χορηγητικόν. †Παρθένιον. ο νομα ο ρους.† Παρνήθιον. ο ρος. Παραιτόνιον. τόπος. Παρατήρημα. ἐπιτήρησις. Παράδοξον. θαυμαστόν. Παράλληλον. ἀκόλουθον, ἐξ ι σου, ο μοιον. Παραπέτασμα. τὸ διακονικὸν, τὸ παρακάλυμμα. pi.1514 Παρώνυμον. τὸ παρ' ο νομα ποιηθέν. οι ον θέων, τρύφων. καὶ τὸ ἐκ συμβεβηκότος καλούμενον. Παρήϊον. τὸ περὶ τὰς παρειὰς ο ν χαλινάριον. Παρθενεῖα. τὰ μοναστήρια. καὶ παρθενῶνες. καὶ παρθενοκομεῖα, τὰ ἐπιμελούμενα τῶν παρθένων. Παρίσθμια. τὰ περὶ τὸν φάρυγγα. διὰ τὸ περικεῖσθαι τῷ ἰσθμῷ. ἰσθμὸς δέ ἐστι τόπος στενὸς, δι' ου ι ενται τὰ ἐσθιόμενα καὶ πινόμενα. η παρὰ τὸ ἰέναι τὴν πνοήν. λέγονται δὲ καὶ ἀντιάδες ἀπὸ τοῦ ἀντικεῖσθαι ἀλλήλων. Πάσχα. διάβασις ἑρμηνεύεται. πάσχα καὶ ἡ πρὸς τὸν ἀνθρώπινον τοῦ νοῦ λόγον διάβασις. Πατρῷον ε δαφος. ἡ πατρῴα γῆ. Πατρότατον. προϋπάρχον. καὶ πατρότης ἐπὶ θηλυκοῦ. πατρότης κατὰ Πλάτωνα προΰπαρξις υἱότητος. ἡ δὲ ἐκκλησία συνύπαρκτον καὶ συνάναρχον λέγει τὸν υἱὸν τῷ πατρὶ πρὸ τῶν αἰώνων. ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα καλῶς ὁ θεοφόρος Βασίλειος ἐπιστάμενος φησὶ πρὸς Ἀμφιλόχιον. φύσις δὲ καὶ οὐσία ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς δόγμασιν ε ν τι ε στιν. εἰπὼν δὲ ὁ πατὴρ ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς, ἐσήμανεν, ο τι ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς οὐχ ε ν τι οὐσία καὶ φύσις. διὰ τοῦτο καὶ Κλήμης, ὁ πολὺς ἐν φιλοσοφίᾳ καὶ γνώσει, πεποίηκεν ἰδιάζοντας ο ρους ἐκκλησιαστικῶν δογμάτων· καὶ φοιτητὴς καὶ θρέμμα γνήpi.1515 σιον ὑπάρχων τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου μάλιστα τοῦ πανσόφου καὶ ἀκούσας αὐτοῦ ἀποβαλλομένου καὶ μυσαττομένου καὶ καθυβρίζοντος τὴν Ἑλληνικὴν φιλοσοφίαν. Παῦρα. ὀλίγα. παρὰ τὸ παύω ῥῆμα, παῦρος, ὁ ταχὺς καὶ δι' ὀλίγων ῥημάτων τοῦ παύεσθαι ἀφιστάμενος. η ὁ μὴ ε χων μέχρι πολλοῦ διατελεῖν, ἀλλὰ ταχέως παυόμενος. Πάχετον. παχύτερον. κατὰ συγκοπὴν τοῦ υ καὶ τοῦ ρ. Παρ' ο . τὸ ο σον δήποτε μικρόν. καὶ ὁ Ἀπόστολος· παρ' ο εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ἀνάθεμα ε στω. Παντελέσ. τὸ τέλειον. † Ἀπόστολος·† ο θεν καὶ σώζειν εἰς τὸ παντελὲς δύναται τοὺς προσερχομένους. (Ῥῆμα.) Παίει. τύπτει. †Παίειν. τὸ τύπτειν καὶ τὸ ι στασθαι τῆς ὁρμῆς. παρ' ο καὶ παῦλα.† Παιανιζόντων. ὑμνούντων, ψαλλόντων. †Παιστέον. τὸ πρακτέον.† Παιφάσσειν. ἐνθουσιωδῶς ὁρμᾷν. ε στι ῥῆμα φῶ καὶ δηλοῖ τὸ φαίνω. παράγωγον φάσω, καὶ pi.1516 κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν παιφάσσειν, προσθέσει ὁμοίως τοῦ ¯ι. Πάλλειν. ἀντὶ τοῦ κινεῖν. Παλάττω. μολύνω. Παλάσσετο. ἐμολύνετο. ἐβρέχετο. παλάσσω. τὸ δὲ πάλλω, ο σημαίνει τὸ βρέχω, γίνεται παρὰ τὸ α λλω. ἐν γὰρ τῇ βροχῇ α λλονται τὰ ἐκ τῆς γῆς υ δατα. ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ κινῶ. ἐκ δὲ τοῦ παλάσσω, τὸ μολύνω καὶ βρέχω, γίνεται πηλὸς, ἡ βεβρεγμένη γῆ. †Παλεύσει. ἀπατήσει.† Παλινδρομεῖν. εἰς τοὐπίσω ὑποστρέφειν. Παλισσυτῶ. εἰς τοὐπίσω ὁρμῶ. Παλιμπλαγχθένταςσ. σημαίνει τὸ ἁπλῶς πλανηθέντας, γίνεται παρὰ τὸ πελάζω, τὸ πλανῶ καὶ ἀπατῶ, κατὰ συγκοπὴν πλάζω. ε στι δὲ μετοχή. σημαίνει καὶ τὸ ἀποκρουσθέντας. Παλύνω. ὡς μὲν Ἀπίων, τὸ μολύνειν καὶ βρέχειν. α μεινον δὲ τὸ λευκαίνειν. παρὰ τὴν πάλην, η ν οἱ Ἀττικοὶ πασπάλην λέγουσι. σημαίνει δὲ τὸ λεπτομερέστατον τοῦ ἀλεύρου. Παλαίω. παρὰ τὸ πάλλω, τὸ σείω. Παμφαίνησιν. ε χει τὸ ¯ι προσγεγραμμένον κατὰ τὴν παραλήγουσαν. ε στι δὲ ἐὰν παμφαίpi.1517 νω καὶ τὸ τρίτον ἐὰν παμφαίνῃ, κατ' ε κτασιν τῆς σι συλλαβῆς παμφαίνῃσι μετὰ τοῦ ¯ι. Παμφαλῶν. σημαίνει τὸ ἐπιφέρεσθαι καὶ περιβλέπεσθαι παντί. οι ον· πόλλ' ἐπιπαμφαλόωντες. ει ρηται παρὰ τὸ τὰ φάη ω δε κἀκεῖσε α λλεσθαι. φαῶ καὶ παμφῶ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯λ παμφαλῶ. Παρέδωκεν. ἀντὶ τοῦ συγκεχώρηκε καὶ ει ασεν. Ἀπόστολος· παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς ἀδόκιμον νοῦν. Παραζηλοῦν. τὸ ἐρεθίζειν καὶ παραθήγειν καὶ κινεῖν εἰς ζηλοτυπίαν. ὁποῖον τό· αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ' οὐ θεῷ. τουτέστιν ἐκίνησαν ἐν ἐμοὶ ζῆλον καὶ οι ον εἰς ὀργήν με ἠρέθισαν

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

εἰδωλολατροῦντες. Παραπαίοντεσ. ληροῦντες, παραφρονοῦντες. Παρωθοῦντεσ. ἐκβάλλοντες. Παρωσάμενοσ. ἀπειθήσας. η ἀποδιώξας. Παροισθέντι. ἀντὶ τοῦ παρενεχθέντι. Παρεζόμενοσ. παρακαθήμενος. Παρῆσθαι. καθέζεσθαι. pi.1518 Παραβληθησόμενοσ. συγκριθησόμενος. Παρασυνεβλήθην. ὡμοιώθην. Παρῳχηκότων. ἀντὶ τοῦ παρελθόντων, παρεληλυθότων. Παρακεκλημένοι. ἀντὶ τοῦ παρακληθέντες. Παραῤῥυείσ. ἀντὶ τοῦ παρασυρείς. Παραῤῥυῶμεν. ἐκπέσωμεν. Παρακεκομμένοσ. ἐξεστηκὼς, μαινόμενος. Παρειμένασ. παραλελυμένας. Παροιστρήσαντεσ. ἁμαρτήσαντες. Παροιστρῶσα. οι στρῳ μαινομένη. Παρεωραμένη. καταφρονηθεῖσα. Παραθήγειν. ἀκονᾷν, διεγείρειν. Παρῆκεν. ει ασε, κατέλειψε. Παρίημι. καταλιμπάνω. Παρεγγυᾷ. παραγγέλλει. Παροξύνει. προτρέπεται. Παρείθη. εἰάθη. Παριππεύσασ. παραδραμών. παρίππευσε χρόνος πολύς. Παραπικραίνειν. παροξύνειν, παροργίζειν. Παρηωρεῖτο. ἐκρεμᾶτο. παρηώρητο δὲ ¯η. pi.1519 Παρῳδήκει. ε ξω τῶν γεγραμμένων ει πε. Παρήκασι. παρῆλθον. παρείκασι δὲ ἀντὶ τοῦ παρέπεμψαν, δίφθογγον. Παρείκοι. ἁρμόζοι. ἐκ τοῦ παρείκοντος. Παρενείρειν. συνεισπλέκειν. συνεισβάλλειν. Παραθέει. παρατρέχει. Παραμείψασ. παραλλάξας. Παρατροχᾶσαι. ἀντὶ τοῦ παραδραμεῖν. Παρασπονδήσασ. τὰς συνθήκας παραβάς. Παρατάσσεται. πολεμεῖ, ὁπλίζεται. Παρεγγυᾶται. διδάσκει. ἐντέλλεται. Παραβαλεῖσ. πλησιάσεις, η παραθήσεις. Παρευημερηθείσ. παροραθείς. pi.1520 Παράτεινον. ἐξάπλωσον. πλάτυνον. Παροχετεύει. ο ταν ἀπὸ ἑτέρου ὑδρηγοῦ εἰς ε τερον ἐμβάλῃ. Παραγράφεται. ἐπιζημιοῖ. ἐξουθενεῖ. Παραγράψεται. οὐ παραδέξεται. Παραιτεῖται. ἀποβάλλεται. Παραιτοῦμαί σε, καὶ παρητήσατο αὐτὸν, καὶ παρητήσατο τὸ πρᾶγμα δὲ, οὐ δεῖ λέγειν. ἀλλ' οι ον· ο τι παραιτοῦμαί σε συγγνώμην ε χειν, καὶ παραιτοῦμαί σε μὴ χαλεπαίνειν. Ξενοφῶν· τοὺς μὲν θεοὺς παραιτήσῃ συγγνώμονάς σοι ει ναι. λέγουσι δὲ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τὸ παρίεμαι. pi.1521 Παραιτεῖσθαι. οὐχ ευ ρηται ῥῆμα ἐν χρήσει ἐπὶ τοῦ ἀρνεῖσθαι, καὶ ἀποβάλλεσθαι καὶ μὴ δέχεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ αἰτεῖν. ὡς παρὰ Μενάνδρῳ· παραιτοῦμαί σε συγγνώμην ε χειν. ὡς περιττὴν ει ναι τὴν πρόθεσιν, ὡς ἐπὶ τοῦ καθεύδω· τὸ γὰρ ευ δω δηλοῖ· σπανίως δὲ εὑρίσκεται καὶ ἐπὶ τοῦ σημαίνοντος τοῦ ἐν τῇ συνηθείᾳ. Παρατρύζει. παραφωνεῖ. ει ληπται δὲ ἡ λέξις ἐπὶ ὀρνέων, ο ταν τοῖς οἰκείοις νεοττοῖς γοερῶς προσφωνοῦσι. Παραγκωνίσασθαι. ἀπώσασθαι. Παραπεπήγασιν. ἐγγίζουσιν, παρομοιοῦνται. pi.1522 Παραθεωρήσω. παρεξέλθω εἰς ἑτέραν θεωρίαν. Παρακατέλεκτο. παρεκοιμήθη. Παρευδοκιμῶ. εἰς δόξαν ὑπερβαίνω. Παρελάσασ. παραδραμών. Παρελέξατο. ἐκοιμήθη. Παρεληλυθώσ. παρελθὼν, παροδεύσας. Παρέλκοντεσ. παρατείνοντες καὶ σύροντες. καὶ παρέλκον ἀντὶ τοῦ περιττὸν η παρατεῖνον καὶ σῦρον. Παρελογίσατο. ἠπάτησεν η ἐκράτησεν. Παρενοχλεῖν. παροξύνειν. Παρεῖναι. παρυπάρχειν. παρῆναι δὲ ἀντὶ τοῦ σουβλισθῆναι, ¯η. pi.1523 Παῤῥησιάσομαι. α δειαν καὶ ἐξουσίαν λάβω. Παριαύων. παρακοιμώμενος. Παρίημι. καταλιμπάνω. Παριόντων. παρερχομένων. Παρομαρτήσασ. ἐξακολουθήσας. Παραδειγματίζω. παρομοιῶ. Παρεισελθεῖν. τὸ μετ' α λλου πλαγιάσαντα συνεισελθεῖν. ὁ᾽Απόστολος· παρεισῆλθεν ὁ νόμος. ἐλθεῖν τῇ γυμνῇ τῇ παρουσίᾳ χρήσασθαι. Παραιτείσθω. παρητήσθω δὲ ¯η. Παραμυθοῦμαι. ἀντὶ τοῦ παραινῶ καὶ συμβουλεύω. καὶ δ' α ν τοῖς α λλοις α ν ἐγὼ παραμυθησαίμην. Παρατρωπῶσι. παρατρέπουσι. πείθουσι. τρέπω, τρωπῶ. Παραμέμβλωκεν. παραμεμένηκε. πάρεστι. προθυμεῖται. ἐκ τοῦ μέλω, μεμέληκα καὶ μεμέλωκα, καὶ συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ β μέμβλωκα. Παπῶ. ψηλαφῶ. παπῶ, παπᾷς, δευτέρα συζυγία †τῶν περισπωμένων.† τὸν ἁπαλῇ τε χειρὶ παπήσαντα. ἀπὸ τοῦ ἁφῶ, τὸ ψηλαφῶ. ἁφῶ ου ν, φαφῶ καὶ τροπῇ τῶν στοιχείων παπῶ. Πασχητιᾷ. θέλει πάσχειν. Πάσχειν, πράττειν, θεωρεῖν, διαφέρει. πάρi.1524 σχειν τὸ ἐν ἑαυτῷ ε χειν τὴν αἰτίαν τοῦ πάσχειν· πράττειν δὲ, ἐφ' ω ν οὐ διαμένει τὸ τέλος η γουν τὸ ἀποτέλεσμα, ὡς ἀπὸ τῆς αὐλητικῆς καὶ ὀρχηστικῆς· τὸ δὲ θεωρεῖν ἐπὶ τοῦ ἀστρονομεῖν, γεωμετρεῖν,

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

νοεῖν καὶ τῶν τοιούτων λέγεται. Πάσασθαι. γεύσασθαι. –καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο. παρὰ τὸ μασᾶσθαι κατὰ τροπὴν τοῦ ¯μ εἰς ¯π, καὶ τοῦ τόνον ἐναλλαγήν. Πάσσω. τὸ ἐπιβάλλω. καὶ ἐπιπάττω. Παφλάζω. ἀναζέω. η τὸ ἐκ βρασμοῦ ἀναδόσεις γίνεσθαι. πεποίηται δὲ αυ τη ἡ λέξις παρ' Ομήρῳ, ὡς ἠχητικὴ η γουν η χου μιμητικὴ, ο νπερ ὁ τῶν κυμάτων ει ωθεν ἀναπέμπειν βρασμός. γίνεται παρὰ τὸ φλέω, ο καὶ φλύω λέγεται. –ἀνὰ δ' ε φλυσε καλὰ ῥέεθρα. δηλοῖ δὲ τὸ ἀναπέμπω καὶ ἀναδίδωμι. κατὰ συγκοπὴν φλῶ, παράγωγον φλάζω, ὡς ῥίπτω, ῥιπτάζω, καὶ ἐνθουσιῶ, ἐνθουσιάζω. Παπταίνων. περιβλεπόμενος, ἐπιτηρῶν. παρὰ τὸ φάη πεταννύειν γέγονε φαπταίνω καὶ συγκοπῇ καὶ τροπῇ παπταίνω. η ε στι ῥῆμα πέτω καὶ τὸ παθητικὸν πέτομαι, καὶ κατὰ συγκοπὴν πτῶ, ἀφ' ου παράγωγον καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν παπταίνω. pi.1525 Παριστάνετε. ποιεῖτε, ἀποδεικνύετε, παρασκευάζετε. καὶ ὁ ᾿Απόστολος· ῳ παριστάνετε ἑαυτοὺς δούλους εἰς ὑπακοήν. Παράκειται. ἐπιμελῶς ε γκειται. καὶ ὁ ᾿Απόστολος· ο τι ἐμοὶ τὸ κακὸν παράκειται. Παράγει. ἀντὶ τοῦ παρέρχεται. (᾿Επίῤῥημα.) Παγίωσ. βεβαίως, ἀσφαλῶς. *Παροδευτικῶσ. ἀπροσέκτως.* Πάγχυ. παντελῶς. παρὰ τὸ πάνυ γίνεται πάνχυ πλεονασμῷ τοῦ ¯χ, καὶ τροπῇ τοῦ ¯ν εἰς ¯γ πάγχυ. Παγκλήρωσ. *πάντα τὸν ἐπώνυμον κλῆρον.* Πάλαι. ἀρχῆθεν. Πάλιν. ἐκ δευτέρου. Παλληνόθεν. ἐκ Παλλήνης χώρας. Πάμπαν. παντελῶς. Πάντη. παντελῶς. πάντη καὶ ταύτη, ¯η. παντὶ δὲ καὶ ταυτὶ, ¯ι. Πανδημεί. παντὶ τῷ δήμῳ. Παννυχί. δι' ο λης τῆς νυκτός. pi.1526 Πανσυδεί. παντὶ τῷ πλήθει. παρὰ τὸ ὁμοῦ pi.1526 σείεσθαι η γουν ὁρμᾷν καὶ ἀκολουθεῖν. Πανστρατί. πᾶσαν τὴν στρατιάν. Πανθοινεί. τὸ κατευωχήσασθαι. Πάντοσε. ἀντὶ τοῦ πανταχοῦ καὶ πανταχῇ. Πάντοθεν. Πάντοτε. τὸ πάντοτε παρ' οὐδενὶ τῶν δοκίμων εὑρίσκεται. Παμπήδην. παντελῶς. Παραπόδασ. ἐγγὺς η εὐθύς. Παρακλιδόν. ἀντὶ τοῦ παρακλίνας. Πάρεξ. ἐκτὸς, χωρίς. Πάροσ. ἀντὶ τοῦ πρίν. πάρος δόρποιο μέδεσθαι. Πάροιθεν. πρότερον η ε μπροσθεν. ἀπὸ τοῦ πάρος πάροθεν καὶ πάροιθεν. καὶ παροίτερος ἀπὸ τοῦ πάρος. σημαίνει δὲ καὶ τὸ πρῶτος. Ανδρα τὸν, ο ς μιν ε τυψε παροίτατος–. Πατροπροβλήτωσ. ἐκ τοῦ πατρὸς προβαλλόμενον. Παραφραστικῶσ. παραφράζειν ἐστὶ τὸ ε χεσθαι τινῶν μὲν λέξεων, τινῶν δὲ ἀπέχεσθαι. pi.1527 Τὸ Π μετὰ τοῦ Ε. (᾿Αρσενικόν.) Πεδήτησ. ὁ δεσμός. ἀπὸ τοῦ πέδω πεδήτης. †Πέδουροσ. ὁ μετέωρος.† Πειθήνιοσ. ὑπείκων, πειθόμενος. Πειραταί. καταποντισταὶ, κουρσάριοι. παρὰ τὸ πείρειν, ο ἐστι περᾷν. –ἀλεγεινά τε κύματα πείρων. η παρὰ τὴν πεῖραν, ο δηλοῖ τὴν ε φοδον. Πειραστήσ. ὁ πειράζων δαίμων. Πειραιεύσ. λιμὴν ου τω καλούμενος. ε στι δὲ καὶ τὸν Πειραιᾶ. Πείρωσ. κύριον. Πίῤῥος δὲ ο νομα ποταμοῦ, ¯ι. Πειώλησ. ὁ πόρνος ὁ διὰ τὸ πέος καὶ τὸ αἰδοῖον ἀπολλύμενος. σπέος δέ ἐστι καὶ κατ' ε λλειψιν τοῦ ς πέος. Πείσαυροσ. κύριον. Πέλται. οἱ τοξόται, οἱ τοὺς ξυστοὺς κατέχοντες· ξυστοὶ δὲ τὰ κοντάρια. Πελώριοσ. ὁ μέγας. παρὰ τὸ πέλω, τὸ ὑπάρχω, καὶ τὸ ω ρα, ἡ φροντίς. ῳ πέλει φροντὶς διὰ τὸ μέγεθος. pi.1528 Πελιδνόσ. δίϋγρος η μέλανος. τίνος πελιδνοὶ οἱ ὀφθαλμοί. Πέλεκυσ. καὶ κλίνεται πελέκεως. Πελαργόσ. διὰ τὸ ε χειν πτερὰ μελάντερα καὶ λευκά. πελὸν γὰρ τὸ μέλαν, καὶ ἀργὸν τὸ λευκόν. Πέμμισ. κύριον. Πένησ. ὁ ἐξ ἀρχῆς ἐν ἐνδείᾳ ω ν. Πενιχρόσ. παρὰ τὸ πένης πενιχρὸς, ὡς μέλι μελιχρός. Πεντώβολοσ. ὁ πέντε ὀβολοὺς ε χων. Πέπειροσ. ὁ ω ριμος καρπός. Πέπλοσ. τὸ γυναικεῖον ἱμάτιον. οἱονεὶ περίπεπλος τὶς ω ν· ὁ περὶ τὸν φοροῦντα περιπελόμενος καὶ εἰλούμενος, καὶ κατὰ συγκοπὴν τῆς ¯ρ¯ι συλλαβῆς καὶ τοῦ ¯ε πέπλος. η παρὰ τὸ πρέπω, ῥηματικὸν ο νομα πρέπαλος καὶ ἀποβολῇ τοῦ ¯ρ πέπαλος καὶ συγκοπῇ πέπλος. Πέπων. ἡ ὀπώρα. καὶ ὁ προσηνὴς φίλος. ἀπὸ τοῦ πεπείρου καὶ ἀσφαλοῦς. η ἀπὸ τοῦ πεπαίνω. pi.1529 †Περιναῖοι. φλεβάδες. πόροι. οι τινες ἐπὶ μὲν τῶν ἐχόντων αἰδοῖον εἰς αὐτὸ τὸ αἰδοῖον ἐξάγουσι τὸ σπέρμα, ἐκ δὲ τούτων διαδεξάμενον τὸ αἰδοῖον ἀφίησιν εἰς τὸ θῆλυ.† †Περκνόσ. κυνηγετικός. ἀπὸ τοῦ περισσῶς καίνειν.† Πέρπεροσ. ο μὴ διὰ χρείαν, ἀλλὰ διὰ καλλωπισμὸν

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

παραλαμβάνει τὶς, η καὶ ὁ βλακικὸς καὶ ὁ προπετής. Περίπατος. διακινητήριον. η αὐτὸ τὸ βάδισμα. Περίκλυτον. περιδοξότατον. Περιδεήσ. ὁ περίφοβος. Περίβλεπτοσ. ὁ ε νδοξος. Περιούσιοσ. ἐξαίρετος. Περιουσιασμόσ. περιουσία, πλοῦτος. Περιτομεύσ. ἡ σμίλη. Περιττοεπήσ. ὁ περισσολόγος. Περπένναϲ. κύριον. Πετηλιανός· Πετίλιος καὶ Πετεόσ. ὀνόματα κύρια. pi.1530 Πέτροσ. κύριον. πρᾶξις ἑρμηνεύεται η τοι πρακτικὸς τῇ θερμότητι τῆς πίστεως. Πεττοὶ καὶ πεσσοί. τὰ βόλια, ἐν οι ς ταβλίζουσι. Πευθήν. ὁ μανδάτωρ. καὶ κλίνεται πευθῆνος. ἀπὸ τοῦ πεῦσις, ἡ ἐρώτησις η ἡ ἀπόκρισις. οἱ γὰρ μανδάτωρες ποιοῦσι τὰ μηνύματα ε ν τε τοῖς δικαστηρίοις καὶ τοῖς ἐν αὐτοῖς δικαζομένοις. Πέριλοσ. τὸ αἰδοῖον. Περίτανοσ. ὁ περιττῶς αἰνούμενος εἰς κάλλος. Περιούσιοσ. ἐξηλλαγμένος. Περισκέπτῳ. περιβλέπτῳ. Ομηρος· ὑψηλὸς δέδμητο, περισκέπτῳ ε νι χώρῳ. Πέλεκυσ. παρὰ τὸ πέλειν ὠκέως. (Θηλυκόν.) Πέδη. ὁ δεσμός. παρὰ τὸ δέω, ε δη, καὶ πλεονασμῷ τοῦ π πέδη. Πέζα. ὁ ποῦς. Πειθοῖ. τῇ πεισμονῇ. pi.1531 Πείσαιρα. πόλις. Πεῖσα. ἡ πεῖσις καὶ ἡ πεισμονή. ὡς βήσω, βῆσα. Ομηρος· τῷ δὲ μάλ' ἐν πείσῃ κραδίη–. ἀντὶ τοῦ ἐν ἡσυχίᾳ καὶ ὑπομονῇ. ὡσεὶ ε λεγεν ἀντὶ τοῦ ἐπείσθην. Πείρινθοσ. ο καὶ πείρινθα λέγεται. σημαίνει δὲ τὸ τετράγωνον τὸ ἐπάνω τῆς ἁμάξης ξύλον, εἰς ο ἐντίθεται τὰ κομιζόμενα. ου τωϲ Απίων. ὁ δὲ Δίδυμος τὸ ἐκ ῥιπῶν πεπλεγμένον πλινθίον. ῥίπενθα καὶ καθ' ὑπέρθεσιν καὶ πλεονασμὸν τοῦ ι πείρινθα. η παρὰ τὸ θέειν πέρινθος καὶ πείρινθος. η πείρινθος τὸ σχοινίον. λέγεται δὲ Πείρινθος καὶ ἡ ἐν τῇ δύσει῾Ηράκλεια. Πειρατεία. ἡ λῃστεία. pi.1532 Πελαία. τοπικόν. Πελλήνη. πόλις. Πέλεια. ἡ περιστερά. παρὰ τὸ πελὸν, ο σημαίνει τὸ μέλαν. καὶ πελειάς. πελειάδα χειρὶ μεμαρπώς. ω σπερ παρὰ τὸ μαίω γίνεται μαιὰς, ου τω καὶ παρὰ τὸ πέλεια πελειάς. ου τω Χοιροβοσκός. Πελοπόννησοσ. δύναται πλεονάζειν τὸ ν. παρὰ τὴν Πέλοπος γενικὴν γέγονε τὸ ἀκόλουθον Πελοπόννησος. ὡσαύτως καὶ Προικόννησος. Πενεστρίνη. πύλης ο νομα. Πένησσα. ἡ ἐξ ἀρχῆς ἐν ἐνδείᾳ ου σα. Πενία. στέρησις χρημάτων καὶ κτημάτων. Πενταετηρίσ. ἡ πέντε ἐτῶν ου σα. Πεπάλη. τὸ τοῦ ἀλεύρου λεπτόν. ο περ οἱ Αττικοὶ πασπάλην λέγουσι πλεονασμῷ τοῦ ς. ο περ pi.1533 ἐπιπάσσεσθαι δύναται διὰ τὴν λεπτότητα. παρὰ τὸν πάσσω μέλλοντα πάλη, ὡς δαμάσσω δαμάλη. τινὲς δίφθογγον γράφουσι τὸ ¯π¯α¯ι, ἐγὼ δὲ λέγω, ο τι πάλη ἐστίν. †Περιβαρίδεσ. ὑποδήματα γυναικῶν.† Περίνοια. μερικὴ γνῶσις. τοῦ Θεολόγου· ἐν περινοίᾳ θεοῦ. Περιουσία. περισσεία, πλεονασμὸς, ὑπεροχή. ἀσύγκριτος οὐσία. Περιπεζίασ. πορευτῆς, ἐπιβατῆς, καταληπτῆς. †Πεπραμένη. διοίκησις. πεπερασμένη καὶ συντετελεσμένη διοίκησις.† Περισπωμένη. ποιότης συλλαβῆς. ἐκ τοῦ περικεκλᾶσθαι, καὶ οἱονεί τις συνειρημένη ει ναι. ποιότης δέ ἐστι φωνὴ δηλοῦσα τὴν ποσότητα τῆς σημασίας. Περίληψισ. ἡ περισσοτέρα νόησις. ἐκ τοῦ λήβω, τὸ λαμβάνω. Περιφορά. ἡ κατὰ κύκλον κίνησις. Περίοδοσ. κύκλος. Περιωπή. τὸ υ ψος, ἡ ἀκρώρεια. pi.1534 Περικεφαλαία. τὸ κράνος. Περιοχή. κλῆρος· συνοχή· ὑπόθεσις, η περιπέτεια. Περιπέτεια. ὑποθέσεως σύμπτωμα. Περίνοια. μηχανὴ, τέχνη. Περιφέρεια. κύκλος η διαστροφή. Περιγραφή. ἡ περιέχουσα αὐτὸ τὸ ο λον σῶμα. Περίγρα. ὁ διαβήτης. Περίφρασισ. συγκάθεσις τοῦ προσταθέντος. η δι' ἑτέρου τρόπου. ὡς τινὸς λέγοντος, τρία καὶ δύο πέντε, α λλος τῷ αὐτῷ συνομολογεῖ δι' ἑτέρου τρόπου λέγων, δύο καὶ τρία πέντε. περίφρασις δὲ λέγεται καὶ ἡ τοῦ ἁγίου Διονυσίου φωνὴ ἡ θεανδρική· εἰ γὰρ καὶ δι' ἑτέρου τρόπου, ἀλλὰ θεὸν καὶ α νθρωπον ὡμολόγησε καὶ αὐτὸς κατὰ τοὺς ἁγίους πατέρας. Περπερεία. ο μὴ διὰ χρείαν, ἀλλὰ διὰ καλλωπισμὸν παραλαμβάνεται, ο καὶ ἡ βλακεία καὶ ἡ προπέτεια. Πευκαλίμη. συνετή. Πεῦσισ. ἡ ἐρώτησις, η ἡ ἀπόκρισις. ἀπὸ τοῦ πεύθω, τὸ μανθάνω. pi.1535 Περισσεία. ἡ δαψίλεια. καὶ ὁ᾿Απόστολος· πολλῷ μᾶλλον οἱ τὴν περισσείαν τῆς χάριτος–. Πεισμονή. τὸ πεισθῆναι τοῖς λέγουσιν ὑμῖν περιτέμνεσθαι. (Οὐδέτερον.) Πέδιλα. ὑποδήματα. ἀπὸ τοῦ εἰλίσσεσθαι τοῖς ποσίν. η ἀπὸ τοῦ πέδη, ὁ δεσμός. Πέδον. γῆ. ε δαφος, ἐφ' ου βεβήκαμεν τοῖς ποσὶ τοῦ πεζεύειν. καὶ πεζούς φασι τοὺς

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

διὰ τῶν ἰδίων ποδῶν ποιουμένους τὴν πορείαν. Πεῖσμα. τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ. καὶ τὸ σχοινίον. παρὰ τὸ πείθω, πείσω, πεῖσμα· καὶ γὰρ τὰ ἀπόγεια σχοινία πείθεσθαι καὶ ει κειν ποιοῦσι τὴν ναῦν. Πεινάκιον. τὸ τῆς πείνης α κος. πινάκιον δὲ, ἐν ῳ ἐσθίομεν, ι. Πελόν. τὸ μέλαν. καὶ πελίωμα, τὸ μέλαν χρῶμα. Πελιδνόν. μέλαν, δίϋγρον. Πέλαγοσ. τὸ μὴ πέλας γῆς. η παρὰ τὸ τῆλε, ο σημαίνει τὸ πόῤῥω, καὶ τὸ γῆ· τήλεγός τι ο ν, τὸ πόῤῥωθεν τῆς γῆς. Πελλαῖον. ο ρος. Πέλμα. παρὰ τὸ πεπιλῆσθαι πλέον τοῦ λοιποῦ σώματος. η παρὰ τὸ πέλας ἀεὶ καθεστάναι τοῦ ποδός. Πεμπταῖον. τὸ μετὰ τὴν πέμπτην. Πέμμα. καρύκευμα. η ει δος πλακοῦντος. pi.1536 Πένθοσ. διάθεσις ψυχῆς σκυθρωπὴ, ἐπὶ στερήσει τινὸς τῶν καταθυμίων συνισταμένη, ο περ ἐπὶ τῶν ἐν εὐθυμίᾳ βιούντων χώραν οὐκ ε χει. η αι σθησις ἀλγεινὴ τῆς τῶν εὐφραινόντων στερήσεως. ει ρηται πένθος παρὰ τὸ βάθος, καὶ πλεονασμῷ καὶ τροπῇ τῶν στοιχείων γίνεται πένθος. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν κατοιχομένων. παρὰ τὸ ἐν βαθυτάτῳ ει ναι τὴν ἑαυτῶν λύπην. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς, παρὰ τὸ πάθος πλεονασμῷ τοῦ ¯ν καὶ τροπῇ πένθος. Πέπλα. ἱμάτια γυναικεῖα. †Πεπιλημένον. συνεσφιγμένον.† Περιεκτικόν. τὸ καθόλου. η τὸ ἐν ἑαυτῷ τὰ μερικὰ συνάγον καὶ ἀναπληροῦν. Περιάμματα. τὰ κατὰ τοὺς τραχήλους καὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας βεβαμμένα κλώσματα, α τινα αἱ γυναῖκες περιάπτουσι. Περικαλλέσ. λίαν λαμπρόν. Περίοπτον. μέγα, ὑψηλόν. Περιδέραια. τὰ περιτραχήλια. δέρη γὰρ ὁ τράχηλος. Περίψημα. βδέλυγμα. Πέρασ. τὸ τέλος. Περίπυστον. ἐξάκουστον. Περίπτερα. ὁ ἀποσπινθηρισμός. Περίγειον. .... Πέπερι. παρὰ τὸ πέττω, τὸ εἰς πέψιν α γω. pi.1537 Περίγραπτον. ο περ διανοίᾳ καὶ γνώσει καταλαμβάνεσθαι δυνατόν. καθὰ καὶ α γγελοι ἀλλήλων τὴν φύσιν. Πέτηλα. φύλλα δένδρων. ἀπὸ τοῦ πέτεσθαι. Πετώνιον. τὸ τοῦ υ δατος. Πέταυρον. παγίς. βάθος. εἰς ᾳ δου πέταυρον. πέταυρα καὶ τὰ σανίδια, ἐν οι ς στεγάζομεν τὰ ὀσπήτια. ἀπὸ τοῦ ταῖς αυ ραις, ο ἔστι ταῖς πνοαῖς, πέτεσθαι. κοῦφα γάρ ἐστι καὶ ὑπηνέμια. †Πετίτον. πειρατικὴ σκάφη.† Πετρόβολον. ἡ λίθου βολή. διώβολον δὲ, μέγα. Πετροπομπόν. μηχάνημα, δι' ου πέμπεται ἡ πέτρα. Πευκεδανόν. πικρόν. Περικαθάρματα. ἀντὶ τοῦ ἀποψήγματα, καὶ ω σπερ ἀποσαρώματα. pi.1538 Περίψημα. τὸ σάβανον· ο τοὺς ἱδρῶτας τοῦ κάμνοντος ἀποψύχει. η τὸ ἀποῤῥιπτούμενον σκύβαλον, ὡς περιττόν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰς τραπέζας ἀποψώντων μετὰ τὸ φαγεῖν. (῾Ρῆμα.) Πεδεῖται. δεσμεῖται. Πείσεσθαι. παθεῖν. Πειρῶμαι. ἀπόπειραν καὶ δοκιμὴν ποιοῦμαι. Πεινῶ. παρὰ τὸ πένω καὶ πένομαι, ῳ παρέπεται πολλάκις τοῦτο. Πέλω. τὸ ἀναστρέφομαι. καὶ πέλει ἀντὶ τοῦ ὑπάρχει. Πένω. τὸ ἐνεργῶ καὶ πονῶ. Πένοντο. παρὰ τὸ πένω, τὸ ἐνεργῶ καὶ κάμνω, ἀφ' ου πόνος καὶ πόντος. Πεπαρῳνήκεσαν. ἀτάκτως υ βρισαν. Πεπαρμένοσ. διαπεπερονημένος. ε στι πείρω, τὸ κεντῶ, περῶ, πέπαρκα, πέπαρμαι. pi.1539 Πεπανθέν. ω ριμον γεγονός. καὶ πεπαίνω. Πεπορπημένον. συνεχόμενον περόνῃ η πόρπῃ, ο ἔστι κομβίῳ. Πεπαλάσθαι. κληρώσασθαι, λαχεῖν. κλῆρος γὰρ ὁ πάλος. παρὰ τὸ παλῶ παλάσσω. Πεπιασμένοισ. μεμιασμένοις. Αἰλιανός· φάγη δ' α ν τρίγλη καὶ ἀνθρώπου νεκροῦ καὶ ἰχθύος· φιληδοῦσι δὲ μᾶλλον τοῖς πεπιασμένοις καὶ κακόσμοις. Πεποιωμένον. ε χον ποιότητα. ποιότης δέ ἐστιν ἐνούσιος δύναμις, ὡς τοῦ υ δατος ἡ ψυχρότης, καὶ τοῦ πυρὸς ἡ θερμότης, καὶ τοῦ λίθου ἡ σκληρότης, καὶ τῆς γῆς ἡ ξηρότης. ποιότης δὲ καὶ ἰδιότης, καὶ διαφορὰ καὶ ἰδίωμα ε ν καὶ τὸ αὐτὸ σημαίνει. Πεπιθεῖν. πείθω, ὁ δεύτερος ἀόριστος ε πιθον, τὸ ἀπαρέμφατον πιθεῖν, καὶ ποιητικῷ ἀναδιπλασιασμῷ πεπιθήσω, πεπιθεῖν. Πεπνυμένοσ. συνετὸς, φρόνιμος. παρὰ τὸ πνέω, πνύω, πνύσω, πεπνυμένος. Πεποτήαται. ἀπὸ τοῦ πέτω ῥήματος γίνεται ποτῶ, ποτήσω, πεπότηκα, πεπότημαι, καὶ κατ' ε κτασιν τοῦ ¯ε εἰς ¯η πεποτήαται, ὡς νενόαται. pi.1540 Πέπρακα. περῶ, περάσω, πεπέρακα καὶ ἐν συγκοπῇ πέπρακα. Πεπερασμένον. πεπληρωμένον. Πεπαισμένοσ. ἀπὸ τοῦ πεπαίνω. πεπαισμένος τὰς φρένας. Πεπλαδηκώς. ξηρανθεὶς, η σαπείς. Πέποιθεν. ἐλπίζει.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

θαῤῥεῖ. Πέπομφα. ε πεμψα. Πέπταμαι. ἐκ τοῦ ι πτημι, ε πτακα, ε πταμαι, ε πτασαι, ε πταται, καὶ πλεονασμῷ τοῦ π πέπταμαι, αἰολικῶς· οἱ γὰρ Αἰολεῖς εἰώθασι προστιθέναι σύμφωνον. ω σπερ τὸ ἐπτέρυγμαι, οι ον· –ώς δὲ πάϊς παῖδα μητέρα πεπτερύγωμαι.῾Ηρωδιανὸς ἐν τοῖς περὶ πάθους. Πέπτωκα. πτῶ, ὁ παρακείμενος ε πτωκα καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν πέπτωκα. Πέπρωται. εἱμαρμένον ἐστί· καὶ πεπεράτωται. Πελάζειν. πλησιάζειν. Περιστοιχήσαντεσ. περικυκλώσαντες. περιστάντες. pi.1541 Περιπτύσσεσθαι. προσφύεσθαι, περιπλέκεσθαι. Περισκυθίσαντεσ. σπαράξαντες. κυρίως δὲ τὸ ἀποτεμεῖν τὸ ἐπὶ κεφαλὴν δέρμα σὺν ταῖς θριξί· καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ ἀποκεῖραι. Περιφύσ. ἀντὶ τοῦ περιπλακείς. Περιῤῥέουσα. ἡ λεπτὴ καὶ ἀραχνώδης καὶ μαλακή. Περιέτριζεν. ε κλαιεν· ἠντιβόλει. πεποίηται ἡ φωνὴ ἀπὸ τῶν πτηνῶν τῶν περιπτομένων καὶ θρηνούντων τοὺς κινδυνεύοντας ἑαυτῶν νεοττούς. Περιτετμῆσθαι. η γουν ᾿Ιουδαῖον χρηματίζειν. ᾿Ιουδαίων γὰρ ἡ περιτομή. Περιοριζόμενον. περιγραφόμενον, ο ἐστι περιεχόμενον. pi.1542 Πέρθω. τὸ πορθῶ. Περιπολεύειν. κυκλεύειν, ἀναστρέφεσθαι. Περιαυτίζεται. περὶ αὐτοὺς μέγα φρονεῖ. η περὶ τῶν αὐτῶν πάλιν λέγει. Περινοστεῖ. περιέρχεται. ἀναστρέφεται. Περιστέλλων. σκέπων, ἐνδύων. Περιαθρεῖ. περιβλέπει. Περιλάμπεσθαι. τὴν μερικὴν λάμψιν δηλοῖ. καταλάμπεσθαι δὲ τὴν τελείαν. Περιστένειν. στενοχωρεῖν. η καὶ τὸ στενάζειν. Περιέπειραν. ε πηξαν. πείρω γὰρ τὸ σουβλίζω Περιεργαζόμενοσ. πονηρευόμενος. Περιέσται. νικήσει, η περιγενήσεται. pi.1543 Περιπτυξώμεθα. ἀσπασώμεθα. Περιστέλλει. κοσμεῖ. η φροντίδος ἀξιοῖ. Περιέπει. φυλάττει. Περιορισθῆναι. περιληφθῆναι. Περιόψεται. παρίδοι, καταφρονήσει. Περκάζει. ὡριμάζει. Περαίνει. καὶ περαιῶσαι, τὸ τελειῶσαι. Πέττω. τὸ χωνεύω. ἐξ ου καὶ πέψις. τριττὴ δέ ἐστιν ἡ πέψις ἐν τοῖς ἐναίμοις ζώοις. καὶ πρώτη μὲν ἡ ἀπὸ τῆς οἱασοῦν τροφῆς εἰς χυλοποίησιν ἐν τῇ κοιλίᾳ μεταβαλλομένη. δευτέρα ἡ διὰ τῆς κοίλης φλεβὸς τῆς κυρτῆς ὀνομαζομένης ἐκ τῆς κοιλίας εἰς τὸ η παρ ἑλκομένη, κἀκεῖσε εἰς αι μα μετασκευαζομένη. τρίτη ἡ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ η πατος εἰς ε ν ε καστον μόριον τοῦ ο λου σώματος ἀναδιδομένη καὶ τροφὴν τὴν αὐτοῖς ἁρμόζουσαν παρεχομένη· ἐν ῃ δηλαδὴ τρίτῃ πέψει ε στιν ἡ αἱματοποίησις, ἡ αὐτὴν τὴν σάρκα γεννῶσα. διὸ καὶ ὁρίζεται, τί ἐστι σὰρξ, αι μα πεπηγὸς ὑπὸ φύσεως. Πεφήσεται. ἀναιρεθήσεται. Πεφαυλισμένον. ἀποδεδοκιμασμένον. Πεφοινιγμένη. ᾑμαγμένη. pi.1544 Πεφωριῶσθαι. τὸν ὀφθαλμὸν πεπαχύνθαι. Περπερεύεται. προπετὲς ποιεῖ· ἀτακτεῖ· κατεπαίρεται. ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται. Πέποιθασ. ἀντὶ τοῦ λογίζῃ. τοῦ ᾿Αποστόλου Πέτρου· πέποιθας σεαυτὸν ὁδηγὸν ει ναι τυφλῶν. Περισσεύομεν. τουτέστιν εὐδοκοῦμεν παρὰ θεῷ. ἀποστολικὴ ἡ λέξις. Τὸ Π μετὰ τοῦ Η. (᾿Αρσενικόν.) Πηγόσ. ὁ εὐτραφής. Πηγεσίμαλλοσ. ὁ βαθύθριξ. Πήγασοσ. ο νομα ι ππου. Πήδαιοσ. κύριον. Πήδασοσ. πόλις η τόπος καὶ ο ρος. Πηκαλισμόσ. ὁ ἐμπαιγμός. Πηνεόσ. ποταμός. Πηόσ. ὁ κατ' ἐπιγαμίαν συγγενής. Πηρόσ. ὁ τυφλὸς, ὁ βεβλαμμένος. Πηρῖνοσ. τὸ αἰδοῖον. Πηλεύσ. κύριον. παρὰ τὸ βάλλω, τὸ κινῶ, γίνεται Παλεὺς, καὶ τροπῇ τοῦ ¯α εἰς ¯η Πηλεύς. pi.1545 (Θηλυκόν.) Πηγή. ἀνάβλυσις τῆς ὑπὸ γῆν ἀτμίδος, η τις ὑπὸ τῆς ἐντὸς ψυχρότητος κατὰ μικρὸν βληθεῖσα ὁμοῦ τὲ συνήφθη καὶ ἐξεδόθη. Πηγυλίσ. τὸ κρύος. Πηδώνη. ἡ κώπη. η πηδόν. Πήρα. τὸ σακκούλιον. πεῖρα δὲ ἡ δοκίμη, δίφθογγον. Πηκτίσ. τὸ τῆς κιθάρας ξύλον. Πήληξ. ἡ περικεφαλαία. Πηλιάσ. τὸ δόρυ. Πηλιάδα μελίην. ἀπὸ μελίας δένδρου. Πημονή. ἡ βλάβη. Πημαντική. διδασκαλική. Πημαντή. βλαβερά. Πηνίτισ. χώρα. Πηνελόπη, Πηνεὼ καὶ Πηνελόπεια. ὀνόματα κύρια. Πηνήκη. τὸ κεφαλοδέσμιον. πηνύκη δὲ, ἡ οὐρὰ, τὸ ¯ν¯υ ψιλόν. pi.1546 Πῆχυσ. μέτρον δισπιθαμιαῖον. καὶ κλίνεται πήχεως, ὡς πέλεκυς πελέκεως. α καὶ σεσημείωνται ὡς διὰ τοῦ ¯ω μεγάλου γραφόμενα. καὶ διὰ τί σεσημείωνται;῾Ηρωδιανὸς λέγει, ο τι πήχυος η ν καὶ πελέκυος κατὰ ἀκολουθίαν, ὡς βότρυς βότρυος· ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ᾿Αττικοὶ τὸ ¯ο μικρὸν εἰς ¯ω μέγα μεταβάλλουσι

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

καὶ τὰ παραλήγοντα τῶν φωνηέντων εἰς ¯ε, τούτου χάριν καὶ τὸ πελέκεως καὶ πήχεως μετέστρεψαν εἰς ἐκτεινόμενα. παραλῆγον δέ ἐστιν, οι ον Μενέλαος, τὸ ¯α· τὸ γὰρ Μενέλαος Μενέλεως γράφουσιν οἱ ̓Αττικοί. Πῆξισ. ἡ ἑδραίωσις. Πηγάδασ. κρυώδεις ἡμέρας.̔Ησίοδος· τοῦτον ἀλεύασθαι, καὶ πηγάδας, αι τ' ἐπὶ γαῖαν. Πήρα. παρὰ τὸ τηρῶ. ἡ τὰ βαλλόμενα τηροῦσα. (Οὐδέτερον.) Πήγανον. βοτάνη. ο περ φυτευόμενον ὑπὸ τῇ συκῇ δριμύτερον ἑαυτῆς γίνεται. μετατίθεται pi.1547 γὰρ εἰς τὸ φυτὸν τὸ ἐν τῇ συκῇ βαρύοσμον. καὶ ταῖς συκαῖς τῶν ἀγριοσυκῶν παραφυτευομένων βελτίω τὰ σῦκα γίνονται. Πηδάλια. αὐχένια. Πηκτόν. τὸ α ροτρον. Πῆμα. ἡ βλάβη. πῆμα κακὸς γείτων–. Πηνίον. τὸ μέτρον. Πηλίκον. τὸ μεγέθους δηλωτικὸν, καὶ τὸ ἐν ἀμορφίᾳ ο ν. ὡς παρὰ τὸ̓ Αποστόλῳ· ι δετε, πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν ε γραψα τῇ ἐμῇ χειρί. ὡσεὶ ε λεγε· καὶ ταῦτα μὴ εἰδὼς γράφειν καλῶς. (̔Ρῆμα.) Πηδαλιουχῶν. κυβερνῶν. †Πήθω. τὸ πάσχω.† Πηκαλίζειν. ἐμπαίζειν. Πημαίνω. τὸ βλάπτω. Πῆξον. ἑδραίωσον. (̓Επίῤῥημα.) Πῇ. ἀντὶ τοῦ ποῦ. Πῆθι. ἀντὶ τοῦ ποῦ. Πηνίκα. ἀντὶ τοῦ ὁπότε. pi.1548 Τὸ Π μετὰ τοῦ Ι. (̓Αρσενικόν.) Πίδνοσ. ποταμός. Πιμεντάριοι. οἱ βοτανολόγοι. Πίνακεσ. τὰ πινακίδια, αἱ γραφαί. καὶ τὸ πινακίδιον. †Πίνδοσ. ο ρος Θεσσαλίας.† Πινσόσ. ὁ τοῦ τοίχου. Πινυτόσ. συνετὸς, φρόνιμος, σώφρων. καὶ πινυτώτατος. Πῖλοσ. τὸ κέντουκλον. Πίροσ. ποταμός. Πίσυνοσ. ὁ θαῤῥῶν, ὁ παῤῥησιαστικός. Πίτυλοσ. κύριον. καὶ ὁ κτυπῶν. Πιτηρούμ. κύριον. Πιόνιοσ. κύριον. Πιστόσ. ἀντὶ τοῦ ἀληθής. παρὰ τῷ̓ Αποστόλῳ· πιστὸς ὁ θεὸς, δι' ου ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. (Θηλυκόν.) Πιγκιανή. τόπος. Πίδαξ. ἡ πηγή. pi.1549 Πιδήεσσα. ὑγρά. Πιερίδεσ. αἱ ἐν Μακεδονίᾳ Μοῦσαι. Πιθάκνη. ὁ μικρὸς πίθος. Πιθοιγία. ἡ τοῦ πίθου α νοιξις. Πικηνίσ. χώρα. Πιμελή. τὸ διακεχυμένον λῖπος ἐν τῇ σαρκί. †Πίνδακασ. θραύματα σανίδων.† †Πινδήρα. α ροτρον.† Πίννα. ο νομα ἰχθύος. ἐξ η ς καὶ πιννέριον. Πινυτή. σώφρων. συνετή. †Πιπώ. ο ρνεον.† Πίσα. πόλις. πεῖσα δὲ ἡ τοῦ ξύλου, δίφθογγον. †Πίστρα. ἡ ποτίστρα.† Πιτυάνη. ἀσκὸς μικρός. Πίτυρισ. ἡ θλαστὴ ἐλαία. Πίειρα. ἡ λιπαρά. Πίστισ. ἁπλῆ λογισμῶν καὶ ἀπερίεργος συγκατάθεσις η ἐνδιάθετος υ παρξις. Πίστις δὲ ει ρηται κατὰ τὸ πείθεσθαι ει ς τι. διττῶς δὲ νοεῖται ἡ ὀρθὴ πίστις· ε στι γὰρ πίστις ἐξ ἀκοῆς τοῦ κηρύγματος, καὶ ε στι βεβαιοτέρα πίστις ἡ τῶν ἐλπιζομένων ἀγαθῶν. καὶ τὴν μὲν ἐξ ἀκοῆς πάντες α νθρωποι ε χειν δύνανται· τὴν δὲ δευτέραν μόνοι οἱ δίκαιοι κέκτηνται. pi.1550 Πίστισ ἐστὶν ἀδήλων ἀβασάνιστος συγκατάθεσις, ὡς ε λεγχος πραγμάτων οὐ βλεπομένων. γνῶσις δὲ κατειλημμένων περίεργος συγκατάθεσις, ὡς ὁρωμένων ε λεγχος. Πίστισ ἐστὶν ἀπράγμων σύνθεσις, ὁμολογία ψυχῆς εὐσεβοῦς ἀπερίεργος, λόγος εὐσεβείας κατὰ τῆς ἀσεβείας φερόμενος, πειθὼ ἀπερίεργος τοῦ πιστεύοντος περὶ τὸ πιστευόμενον, ἀποδείξεως κρείττων. η ὁ τὴν πνευματικὴν ἀναγέννησιν εἰς ο νομα πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος εἰληφώς. Πιτΰϊνα. ὁ καρπὸς τῆς πίτυος. Πίδαξ. παρὰ τὸ πιδύω πίδαξ. η πηδῶ, πίδαξ, κατὰ μετάθεσιν ἰωνικὴν τοῦ ¯η εἰς ¯ι. (Οὐδέτερον.) Πιαλέον. πόσιμον η λιπαρόν. καὶ πιαλέοις ο φεσιν, ὡς διψαλέοις, ει ρηται ἐπὶ τοιοῖς τισι ἰδίως ο φεσι τοῖς κατὰ̔ Ιεριχὼ μάλιστα εὑρισκομένοις, ἐξ ω ν ἰατροὶ ὡς τὰ πολλὰ τὴν θηριακὴν σκευάζουσι. τούτοις ἀντιθέτως ἐνταῦθα ἁπλῶς τίθεται τὸ πιαλέοις, τουτέστι πινομένοις, ποσίμοις, λιπαροῖς, πλουσίοις α μα καὶ ὑπερεκχεομένοις καὶ κορεστικοῖς. Πιεστήριον. τὸ ἐκθλίβον. pi.1551 Πιθήκειον βλέμμα. τὸ τοῦ πίθηκος. πιθήκιον δὲ, τὸ μικρὸν, ἰῶτα. Πῖλον καὶ πιλίδιον. τὸ κέντουκλον. †Πίνιον. ει δος βάμματος.† Πῖον καὶ πῖαρ. τὸ λιπαρόν. Πινῶδεσ. ῥυπαρόν. Πιναρά. εὐτελῆ· ῥυπαρά. Πινία. τὰ κέντουκλα. Πῖσον. ει δος ὀσπρίου. Πῖ. τὸ στοιχεῖον. παρὰ τὸ παίω. ὁ γὰρ τούτου φθόγγος ὡσεὶ παίοντος καὶ κρούοντος η χος ἐστί. Πικαίριον. ῥίζαν. τοῦ Ψελλοῦ· σίραιον δὲ τὸ ε ψημα, πικαίριον τὴν ῥίζαν. (̔Ρῆμα.) Πιαίνει. λιπαίνει. Πιεζόμενοσ. θλιβόμενος. δαμαζόμενος. Πῖθι. ἀντὶ τοῦ πίε. Πιθήσασ. †ἀντὶ τοῦ πεισθείς.† Πιμπρᾷ. καίει. Πιμπλῶν καὶ πίμπλημι καὶ πιπλῶν. ἀντὶ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

τοῦ πληρῶν. Πινύσκω. σωφρονῶ. Πίομαι. μικρόν. πίωνται δὲ, μέγα. Πιτνῶ. προσπελάζω. Πιττοῦν. κυρίως τὸ τὰς πλατείας νῆας πίττῃ χρίειν. Πιφάσκει. δηλοῖ. pi.1552 Πιλνᾷ. καταβάλλει η προσεγγίζει.῾Ησίοδος· –ἐλάτας δὲ παχείας ου ρεος ἐν βήσσῃς πιλνᾷ χθονὶ πουλυβοτείρῃ. Πιφασκόμενοσ. μαντευόμενος. Ομηρος· μνηστῆρσι δὲ μάλιστα πιφασκόμενος τάδε ει ρω. Τὸ Π μετὰ τοῦ Λ. (᾿Αρσενικόν.) Πλαστουργόσ. ποιητὴς, πλάστης. Πλαταμών. ὁ αἰγιαλὸς, καὶ τόπος. Πλάνητεσ. ὀνόματα ἀστέρων. παρὰ φιλοσόφοις πλανῆται γράφονται. ἡ εὐθεῖα ὁ πλανήτης. Πλησίστιος α νεμοσ. ὁ πληρῶν καὶ γεμίζων τὰ ἱστία καὶ τὰ α ρμενα. Πλήρησ. παρὰ τὸ πολὺ πολυήρης, καὶ κατὰ συγκοπὴν πλήρης. η ε στι πλεῖος, πλειήρης, καὶ κατὰ συγκοπὴν πλήρης. Πλεισθένησ. κύριον. Πλεῖστοσ. πολύς. παρὰ τὸ πλείων γίνεται πλεῖστος, ὡς λῷον λῷστος, ῥᾷον ῥᾷστος, πλείων πλεῖστος. Πλειών. ὁ ἐνιαυτός. ἀπὸ τοῦ πλείονας χρόνους περιέχειν ἐν ἑαυτῷ, η παρὰ τὸ πολεῖν καὶ διέρχεσθαι κατὰ τοὺς τεταγμένους χρόνους. Πλόκαμοι. αἱ μακραὶ τρίχες, αἱ ἐπιτήδειαι ου σαι εἰς τὸ πλέκεσθαι. παρὰ τὸ πλέκω. pi.1553 Πλοχμόσ. παρὰ τὸ πλέκω, πλεχμὸς καὶ πλοχμός. ὡς βρέχω, βρεχμὸς, καὶ συνέχω, συνοχμός. Πλοῦτοσ. κτῆσις χρημάτων καὶ κτημάτων. παρὰ τὸ πολὺς καὶ τὸ λαμβάνω καὶ τὸ δέχομαι, πολύουτος, κατὰ συγκοπὴν πλοῦτος. η ο τι ἐκ τοῦ πηλοῦ καὶ τῆς γῆς ὁ πλοῦτος εὑρίσκεται τοῖς ἀνθρώποις. Πλόϊμοσ. ὁ α νεμος. ο ἐστι πλεόμενος. καὶ πλόϊμος καιρὸς, η τοι πλεόμενος. καὶ πλόϊμος θάλασσα, τουτέστι πλεομένη. καὶ πλοϊμότερος ου ρος, η τοι ἐπιτήδειος πλόος. μικρά. Πλώϊμος δὲ, τὸ ἀξίωμα, καὶ πλωτὴρ, ὁ ναύτης, καὶ πλωτὸς, η τοι πλεόμενος, καὶ πλωτὴ θάλασσα, ο ἐστι πλεομένη, καὶ πλωΐζω, καὶ πλῴζω, καὶ πλώοντες, καὶ πλωϊσάμενος, ὁ πλεύσας, καὶ πλωὰς, ει δος ὀρνέου, μεγάλα. Πλιέζερ. κύριον. Πλινσθενίτησ. κόλπος. Πλόοσ. παρὰ τὸ πλέω, πλεύσω, πλόος καὶ πλοῦς. (Θηλυκόν.) Πλάστιγξ. τὸ μέρος τοῦ ζυγίου. Πλοκάσ. ἀναβολὰς η ὑπερβιβασμούς. Πλαδόωσα. σεσημμένη. †Πλάστισ. ἡ γυνή.† Πλάτη. ἡ κώπη. pi.1554 Πλαταγή. κρόταλον χαλκοῦν.᾿Αλλ' ο τε πλατείην πλαταγὴν ἐνὶ χερσὶ τινάσσων. Πλάτισ. ο νομα. Πλαγχώνεια. ο νομα. Πλαταίασ. πόλεως. Πλαστίσ. ο νομα μελίσσης. Πλαισιαία. ἡ τετράγωνος. Πλημμύρα. ὑδάτων πλῆθος. καὶ πλημμυρίς. πλημμύρω. ὀξύνεται δὲ πλημμυρίς· τὰ γὰρ ἀπὸ βαρυτόνων ῥήματα ὀξύτονα, οι ον βασιλεύω, βασιλίς, πλημμύρω, πλημμυρίς. τὸ δὲ πλημμύρω ἀπὸ τοῦ πλήθω, πλήσω, πλήμη, καὶ πλημμύρω. ε νιοι δὲ ἐπίῤῥημα οι ονται, ὡς τὸ λικριφίς. Πληθώρα. τὸ πάθος, ἡ πλησμονή. καὶ πληθωρικαὶ, αἱ πλησμονικαί. Πλησιφαήσ. ἡ πληροσέληνος ἡμέρα. Πληγὴ φλεγμαίνουσα. ἡ μήπω συνουλωθεῖσα. Πλῆμναι. αἱ χοινικίδες, δι' ω ν ὁ α ξων στρέφεται. παρὰ τὸ πληροῦσθαι ὑπὸ τοῦ α ξονος. Πληϊάσ. τὸ ἑξάστερον. καὶ Πλειάς. κατὰ τὴν μυθολογίαν ἀπὸ Πληϊόνης, θυγατρὸς μὲν᾿Ωκεανοῦ, γυναικὸς δὲ Ατλαντος. δύνουσαι δὲ αἱ Πληϊάδες τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐνιαυτοῦ δηλοῦσιν, ἀνατέλλουσαι δὲ τὸ τέλος. Πλευρῖτις. νόσος ἡ ἐν τῷ πλευρῷ. Πλευραί. αἱ πλήρεις ου σαι καὶ ἀμύχωτοι· αἱ πλεωραὶ τινὲς ου σαι· αἱ φυλάσσουσαι τὸν πνεύμονα· η πολυευραὶ, ὡς πλατεῖαι. pi.1555 Πλεῖαι. πεπληρωμέναι. πλεῖαί τοι οι νου κλισίαι–. ἀπὸ τοῦ πλεῖος, ἀφ' ου καὶ τό· –πλέος μέλανος θανάτοιο. Πλινθεία. ἡ πλίνθευσις. Πλωάσ. ει δος ὀρνέου. Πλωτή. νῆσος. Πλώθεια. δῆμος. Πλεονεξία. ἡ ὑπὲρ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ πλείονος βλάβη. ου τως ὁ᾿Απόστολος. (Οὐδέτερον.) Πλαστοῖσ. ψευδέσι. Πλάσμα. τὸ ψεῦδος. σημαίνει καὶ ε ργον τύπου καὶ ει δους, καὶ διαμορφώσεως. οι ον ὁ βίος τοῦ μεγάλου᾿Αντωνίου ὁ περὶ τοῦ μεγάλου᾿Αθανασίου συγγραφεὶς, καὶ τὸ βιβλίον ὁ Βαρλαάμ. Πλάταιον. τὸ ε κπωμα. Πλαδαρόν. χαῦνον, σεσημμένον, η ὑγρόν. Πλατωνικὸν βιβλίον. τὸ τοῦ Πλάτωνος. Πλάτοσ. παρὰ τὸ πλῶ, τὸ πληρῶ. Πλαίσιον. ει δος μέτρου. η ἡ ἐν τετραγώνῳ τῶν στρατιωτῶν τάξις, ὡς Πλάτων ἐν Σοφιστῇ. καὶ τὰ διὰ ξύλων τετράγωνα σχήματα πλαίσια ε λεγον. pi.1556 Πλέθρον. μέτρον γῆς. Πλεῖον. παρὰ τὸ πολύς. πολεῖον καὶ συγκοπῇ πλεῖον.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

σημαίνει δὲ καὶ τὸ περισσόν. Πλῆγμα. ἡ πληγή. πλίγμα δὲ, τὸ βάδισμα, ι. Πλησιέστερον. ἐγγύτερον. καὶ πλησίον. παρὰ τὸ πέλω παράγωγον πελάζω, ῥῆμα ο νομα πλατὸς καὶ πλητός. κατὰ τροπὴν τοῦ ¯τ εἰς ¯ς καὶ κατὰ παραγωγὴν πλησίος, ὡς α μβροτος, ἀμβρόσιος. Πλῆκτρον. τὸ τῆς κιθάρας. ἐν ῳ τὰς χορδὰς ὁ κιθαρίζων κινεῖ. Πλημμελέσ. ἁμαρτητικόν. η τὸ ῥάθυμον καὶ ἀπαίδευτον. Πλινθίον. τὸ τετράγωνον σχῆμα. Πλουμμάτον. τὸ μολύβδινον. (῾Ρῆμα.) Πλημμελεῖν. τὸ ἁμαρτάνειν. Πληκτιζομένουσ. μαχομένους. Πλῆντο. ἐπληροῦντο. πέλω, πλῶ, πλῆντο. Πλείμην. ἀντὶ τοῦ πλευσαίμην. Πλεῖθι. πλεῦσον. ἰακόν ἐστι. Πλεῖν. ἀντὶ τοῦ πλέειν. Πλεῖ. τὸ προστακτικόν. οὐχὶ πλεῖθι, οὐδὲ πλέε. τοῦτο γὰρ ἰακόν. καὶ πνεῖ, οὐχὶ πνέε, καὶ pi.1557 δεῖ καὶ θεῖ καὶ ῥεῖ τὰ προστακτικὰ λέγει. Εὐριπίδης· πλεῖ κατὰ πορθμόν. Ερμιππος· ἀλλ' ἐκεῖσε θεῖ. δεῖ τοῦτον. Πλύνεται. καθαίρεται η ὑβρίζεται. Πλῶ. τὸ πλησιάζω. Πλῴζω. τὸ πλωΐζω. ε χει τὸ ¯ι. ἀπὸ τοῦ πλώω πλωΐζω, καὶ κατὰ συναίρεσιν πλῴζω. η ω σπερ ἀπὸ τοῦ λέγω λόγος, ου τω καὶ ἀπὸ τοῦ πλόος γίνεται πλοΐζω, καὶ κατ' ε κτασιν τοῦ ¯ο εἰς τὸ ¯ω μέγα πλωΐζω, καὶ κατὰ συναίρεσιν πλῴζω. *ὡς χροΐζω χρῴζω. η ὡς ἀπὸ τοῦ πλέω πλόος, καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ α νθρωπος γίνεται ἀνθρωπίζω, ου τω καὶ ἀπὸ τοῦ πλόος γίνεται πλοΐζω, καὶ κατ' ε κτασιν τοῦ ο εἰς ω μέγα πλωΐζω, καὶ κατὰ συναίρεσιν πλῴζω.* Πληροφόρησον. πλήρωσον. ᾿Αποστόλου· τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον. Πλαδόω. τὸ σήπομαι. τοῦ Ψελλοῦ· πλούμματον τὸ μολύβδιον, τὸ σήπομαι πλαδοίω. (᾿Επίρ῾ρημα.) Πλαγίωσ. δολίως. Πλήν. ἐκτὸς, η ο μως. Τὸ Π μετὰ τοῦ Ν. (᾿Αρσενικόν.) Πνευματικόσ. ὁ ο λον διόλου ἑαυτὸν μεταθεὶς, καὶ τῇ διανοίᾳ ἀεὶ πρὸς τᾳ πνευματικὰ διατρίβων. Πνεύμων. τὸ μέρος τοῦ σώματος. ἀναλογώτερi.1558 ρον διὰ τοῦ ¯ν. ταμίας γάρ ἐστι τοῦ πνεύματος πνεύμων. κλίνεται δὲ πνεύμονος. (Θηλυκόν.) Πνευμονίη. ἡ περὶ τὸν πνεύμονα πνιγμονή. Πνύξ. δικαστήριον ἐν ᾿Αθήναις. καὶ κλίνεται πνυκός. (Οὐδέτερον.) Πνεῦμα. τὸ θεῖον· ὁ α γγελος· ἡ ψυχή· ὁ α νεμος· ὁ νοῦς· ὁ δαίμων. η πνεῦμα ἐστὶ νοερὸν καὶ ἁπλοῦν καὶ λεπτόν· σαφὲς καὶ τρανόν· ἀπήμαντον καὶ ἀμόλυντον· μονογενὲς καὶ παντεπίσκοπον. η πνεῦμα ἐστὶ λεπτὴ καὶ α ϋλος καὶ ἀσχημάτιστος ἐκπορευτικὴ υ παρξις. Πνεῦμα δὲ ει ρηται ὡσανεὶ πᾶν νεῦμα, διὰ τὸ ὡς νεῦμα ὀξέως παντὶ νεῦον καὶ κινούμενον. ει ρηται δὲ ἐν τῇ γραφῇ πνεῦμα τετραχῶς· πνεῦμα τὸ α γιον· πνεῦμα ὁ α γγελος· πνεῦμα ἡ ψυχή· πνεῦμα ὁ α νεμος. ε στι δ' ο τε καὶ ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου πνεῦμα λέγεται. Πνεῦμα α γιόν ἐστι δύναμις ἁγιαστικὴ, ἀσχημάτιστος, τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ ὁμοούσιος, ἐκπορευτικῶς, οὐχ υἱκῶς ἐκ τοῦ πατρὸς προϊοῦσα. Πνεύματα. καὶ ἡ δασεῖα καὶ ἡ ψιλή. καὶ διὰ τοῦτο εἰσὶ δύο πνεύματα, διότι ἡ μὲν δασεῖα ἐκ τοῦ θώρακος ἐξέρχεται, ἡ δὲ ψιλὴ ἐξ α κρων τῶν χειλέων. καὶ διὰ τοῦτο οὐ προσέσχεν ὁ ποιητὴς τρίτου πνεύματος, τῆς φύσεως μὴ ἀπαιτούσης. διὰ τοῦτο δὲ λέγονται πνεύματα, διὰ τὸ ἐν τοῖς πνεύμασιν αὐτὰ παρεικασθῆναι. πνεῦμα δέ ἐστιν ἐκφορὰ λέξεως ἀθρόως η μετρίως παραλαμβανομένη. Πνῖγοσ. τὸ καῦμα. (῾Ρῆμα.) Πνείω. ἀντὶ τοῦ πνέω. pi.1559 Τὸ Π μετὰ τοῦ Ο. (᾿Αρσενικόν.) Ποδήρησ. χιτὼν, ὁ α χρι τῶν ποδῶν διήκων καὶ φθάνων. η ὁ συῤῥαπτόμενος εἰς τὸ κατώτερον τῆς στολῆς, ἐκ πορφύρας καὶ βύσσου. Ποδαλείριοσ. παρὰ τὸ ε χειν τὸν πόδα περὶ τὰ λείρια, η γουν τὰ α νθη. ποδαλείριος χιτών. Ποδάρκησ. ὁ ταχὺς περὶ τὸν δρόμον. ποδάρκης᾿ Αχιλλεύς. καὶ κύριον ο νομα. Ποδοῖϊν. ποιητικῶς. –ἐκ δὲ ποδοῖϊν α κμονας η κα δύο– ἀμφοτέροιεν. παρὰ τὸ ποδὸς ποδοῖν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι ποδοῖϊν. Πόθοσ. παρὰ τὸ πήθω, τὸ πάσχω, γίνεται πόθος, τροπῇ τοῦ ¯η εἰς ¯ο. η ἀπὸ τοῦ πείθειν, τὸ εἰς συγκατάθεσιν α γειν. ἐξ ου τὸ πέποιθα. ὁ γὰρ πόθος πείθει τὸν ποθοῦντα ποθεῖν, ο ποθεῖ. ἐκ τοῦ πόθος ποθεινὸς, ὡς σκότος σκοτεινός. Ποικιλομήτησ. ποικιλόβουλος. Ποικίλοσ. σημαίνει τὸν ἐπιμελῶς κατεσκευασμένον. παρὰ τὸ πύκα. ὁ πολλὰς ε χων πυκνότητος ποικιλίας. Ποιήεισ. βοτανώδης. ἀπὸ τοῦ πόα, ο σημαίνει τὴν βοτάνην. †Ποιήεντα. σιτοφόρον.†

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

Ποιητήσ. ὁ τὰ ε μμετρα γράφων, καὶ ὁ δημιουργός. pi.1560 †Ποιμάνωρ. βασιλεύς.† Πόκοσ. τὸ συνελιγμένον ε ριον. ο θεν καὶ τό· –εἰροπόκοις ὀΐεσσι. παρὰ τὸ πείκω, τὸ κτενίζω, καὶ τὸ ξαίνω, τὸ διαλύω. ὡς σπείρω σπόρος, καὶ μείρω μόρος. Πολυθρύλλητοσ. διαβεβοημένος. Πολιοῦχοσ. ὁ τὴν πόλιν σώζων καὶ φυλάσσων, η τοὺς α ρχοντας. Πολύτλασ. καρτερικὸς, ὑπομονητικός. τλῶ γὰρ τὸ καρτερῶ. Πολύαινοσ. α ξιος πολλοῦ ἐπαίνου. Πολιτικόσ. ἀστεῖος μετά τινος τέχνης. Πόλητοσ. ὁ μάντις. Πόλτυν. ξυλόκαστρον. παρὰ τὸ πέλω, τὸ ἀναστρέφομαι, κατὰ ἀντίφρασιν. καὶ κλίνεται πόλτυνος. ὡς Φόρκυν, Φόρκυνος. Πολυτελήσ. πλούσιος· πολυδάπανος. τέλος γὰρ ἡ δαπάνη. Πόλοσ. ὁ οὐρανός. καὶ πόλοι, οἱ ἐν τῷ οὐρανῷ. ε στι δὲ α στρων θέσις. παρὰ τὸ περὶ αὐτοὺς ἀναστρέφεσθαι τὸν κόσμον, η γουν τὸν οὐρανὸν, α τε πόλον καλούμενον. πῶλος δὲ, ὁ ἀείδαρος, μέγα. Πολυκαγκήσ. ξηραντικός. παρὰ τὸ κῶ, τὸ καίω, παράγωγον κείω, οι ον· –σχίζων δρυὸς, η ν λίπε κείων. ἐκ τοῦ ου ν κῶ γίνεται πολυκὴς, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν καὶ πλεονασμὸν πολυκαγκής. Πολεῖσ. ἀντὶ τοῦ πολλούς. ἀπὸ τοῦ πολὺς, πολέος, ὡς ἡδὺς, ἡδέος, ἡδεῖς. Πολέασ. ἀντὶ τοῦ πολλούς. pi.1561 Πόλεμοσ. παρὰ τὸ τὰς πόλεις μειοῦν. η παρὰ τὸ πολλοὺς ἀμᾶν. η παρὰ τὸ τὰς πόλεις ὀλλύειν. η παρὰ τὸ ὀλῶ, ο λεμος καὶ πόλεμος. Πολιήτησ. ὁ πολίτης, πλεονασμῷ τοῦ ¯η. Πολιόσ. λαμπρός. πολιὸν σίδηρον ἀντὶ τοῦ λαμπρόν. ὀξυνθεὶς γὰρ ὁ σίδηρος λαμπρότατος γίνεται. καὶ πολιὸς ὁ ε ντιμος. καὶ πολιοκροτάφους, τοὺς ἐντίμους καὶ λαμπροὺς ταῖς διανοίαις. καὶ πολιὴν α λα τὴν λευκήν. Πολυάϊξ, καὶ κλίνεται πολυάϊκοσ. ἀπὸ τοῦ ἀΐσσω, ἀΐξω. σημαίνει δὲ πολλὰς κινήσεις καὶ ὁρμὰς ε χοντος, η ἀστάτου. Πολυπάμων. πολυθρέμματος. πῶ, τὸ κτῶμαι, καὶ πᾶσθαι, τὸ κτήσασθαι, κυρίως θρέμματα, καταχρηστικῶς δὲ πᾶν ὁτιοῦν. καὶ πασάμενος πολλάκις. Πομπαῖοσ. ὁ ἀπὸ τῶν γηΐνων εἰς τὰ οὐράνια πέμπων. καὶ πομπαῖος Ἑρμῆς, ὁ τὰς ψυχὰς εἰς τὸν ᾳ δην κατάγων τὲ καὶ παραπέμπων. Ποματίασ. ὁ κοχλίας. Πόντοσ. ἡ θάλασσα. κυρίως δὲ ὁ ε νδον τῆς Χεῤῥονήσου, ὁ καὶ Ευ ξεινος καλούμενος. Πόντοσ. παρὰ τὸ πένω, τὸ ἐνεργῶ, ἀφ' ου πόνος καὶ πόντος, καθ' ο ν πεποίηται τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος. η παρὰ τὸ πνέω πνότος καὶ μεταθέσει πόντος, ἐξ ου αἱ πνοαὶ γεννῶνται. Πόντιοσ. θαλάσσιος. ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Πιλάτος Πόντιος, ὡς ἀπὸ πόλεως Ποντίου γεννηθεὶς καὶ τοῦτο ἐπονομασθείς. pi.1562 Πόροσ. ὁ περάσιμος τόπος, η διέξοδος, η τρίβος. πόρος ἀπὸ τοῦ πορεύεσθαι δι' αὐτοῦ. Πορθμόσ. ἡ στενὴ θάλασσα, η γῆ ε νθεν κἀκεῖθεν, καὶ μέσον θάλασσα. η θάλασσα μεταξὺ δύο ἠπείρων. ἰσθμὸς δὲ τοὐναντίον, ἡ στενὴ η πειρος μεταξὺ δύο θαλασσῶν. πορθμὸς καὶ τὸ πέραμα. ὡς ἀπὸ τοῦ κείρω κορμὸς, ου τω καὶ ἀπὸ τοῦ πείρω, τὸ περῶ, γίνεται πορμὸς καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ πορθμός. Πόρδαλισ. ὁ α ρσην. πάρδαλις, τὸ θηλυκόν. ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ προσάλλεσθαι, ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ παραβάλλεσθαι. †Πορκεύσ. ὁ ἁλιεύς.† Πόρκοσ. οἱ μὲν τὸ δίκτυον ἀπέδοσαν, οἱ δὲ σχοινίου πλέγμα, οἱ δὲ κύρτον. οὐδὲ ου τοι ὑγιῶς. ὁ γὰρ Πλάτων ε τερον φησὶ τὸν πόρκον τοῦ κύρτου. λέγει γὰρ ου τως· κύρτους, καὶ δίκτυα, καὶ βρόχους, καὶ πόρκους, καὶ τὰ τοιαῦτα, οὐκ α λλό τι πλὴν ε ρκη δεῖ προσαγορεύειν. μνημονεύει δὲ καὶ Δίφιλος τοῦ πόρκου· θᾶττον πλέκειν κέλευε τῶν πόρκων πυκνοτέρους. ε λεγον δὲ πόρκον διὰ τὸ περιλαμβάνειν καὶ ἀμπέχειν τὸν εἰσδύνοντα ἰχθύν. η ἀπὸ τοῦ οἱονεὶ περικεῖσθαι. καὶ ὁ ποιητὴς πόρκον τὸν περὶ τῷ δόρατι κρίκον φησίν· ὁ συνέχων τὸν σίδηρον πρὸς τὸ ξύλον τοῦ δόρατος, διὰ τὸ περιέχειν. –περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης. ὁ δὲ Ὠρίων παρὰ τὸ πείρω. pi.1563 Ποσειδῶν. ἡ θάλασσα. τὸ υ δωρ. παρὰ τὸ σείειν τὸ πέδον γέγονε Ποδοσείων, καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ Ποσειδῶν. ἐνοσίχθων Ποσειδῶν. λέγει γὰρ διὰ τοῦ υ δατος κινεῖσθαι τὴν γῆν. οἱ δὲ εὐσεβεῖς λέγομεν, ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν. Πόνοσ. ἐμποδισμὸς τῆς κατὰ φύσιν ἐνεργείας. Πόστοσ. ἀντὶ τοῦ πόσος. ὡς τρίτος τρίτατος, ου τως πόσος πόσατος καὶ κατὰ συγκοπὴν πόστος. Πότμοσ. ὁ θάνατος. παρὰ τὸ πίπτω γίνεται κατὰ συγκοπὴν πτῶ· ῥῆμα ο νομα πτὸς

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ πτμὸς, καὶ διὰ τὴν ἀσυνταξίαν τοῦ ¯π ¯τ ¯μ ἐπλεόνασε τὸ ¯ο, καὶ ἐγένετο πότμος, ἡ ἐσχάτη σύμπτωσις τοῦ βίου. ἐπὶ δὲ τῆς τύχης παρὰ τὴν μετάπτωσιν καὶ μεταβολὴν τῶν πραγμάτων. Πορισμόν. κέρδος. ᾽Απόστολος· νομιζόντων πορισμὸν ει ναι τὴν εὐσέβειαν. τοῦτο λέγει· ὑποκρίνονται τὴν εὐσέβειαν, ι να δι' αὐτῆς ἐρανίζονται πορισμὸν, οι ον χρημάτων καὶ κέρδους. (Θηλυκόν.) Πόα. ἡ βοτάνη. η φυτὸν πολύφορον ἀπὸ ῥίζης. ἀπὸ τοῦ ποιὰ, ἀποβολῇ τοῦ ι, πόα. ποιὰ δέ ἐστι ὁ ἐνιαυτὸς, ἐξ ου πόα, ἐπειδὴ κατ' ἐνιαυτὸν πολλάκις αυ ξεται καὶ ξηραίνεται. ει ρηται δὲ παρὰ τὴν ποιότητα. καὶ ποία ἡ βοτάνη. Ποδηγία. ἡ ὁδηγία, ἡ παιδαγωγία. Ποδοκάκη. τὸ ἐν εἱρκτῇ ξύλον, ο περ κλάπα λέγεται καρτζικῶς. Ποδήνεμοσ. ταχεῖα. Ποηφαγία. βοτανοφαγία. Ποθή. ἡ ἐπιζήτησις. Ποινή. τιμωρία, η ἡ ὑπὲρ φόνου ζημία, φοινὴ τὶς ου σα καὶ τροπῇ τοῦ ¯φ εἰς ¯π ποινή. pi.1564 Ποικιλτική. ὑφὴ ποικίλη. Ποιμαντική. διδασκαλική. Ποιότησ. ἡ τὴν διαφορὰν ἐκ τῶν α λλων ἐν ἑαυτῇ δεικνύουσα. η ποιότης ἐστὶν ἐκείνη, καθ' η ν παρωνύμως τὰ μετέχοντα αὐτῆς λέγει. ποιότης ἐστὶ καὶ ἡ ἐνούσιος δύναμις, ὡς τοῦ υ δατος ἡ ψυχρότης, καὶ τοῦ πυρὸς ἡ θερμότης, καὶ τοῦ λίθου ἡ σκληρότης, καὶ τῆς γῆς ἡ ξηρότης. Ποιότησ καὶ ἰδιώτης καὶ διαφορὰ καὶ ἰδίωμα ε ν καὶ τὸ αὐτὸ σημαίνει. ε στι καὶ ε τερόν τι ποιότης, φωνὴ δηλοῦσα τὴν ποιότητα τῆς φωνῆς η τῆς σημασίας. ἐὰν γὰρ ει πω· πὺξ, λὰξ, τὴν ποιότητα τῆς φωνῆς ἐδήλωσα. Ποίησισ. τὸ ο λον βιβλίον. οι ον᾽Ιλιὰς καὶ ἡ᾽Οδύσσεια.᾽Ιλιὰς δέ ἐστιν ἡ τῆς Τροίας ὑπόθεσις· Ιλιον γὰρ ἡ Τροία.᾽Οδύσσεια δὲ ἡ πλάνη τοῦ᾽Οδυσσέως. εἰσὶ δὲ καὶ δύο αυ ται ποιήσεις τοῦ ῾Ομήρου. διαιρεῖται δὲ τριχῶς ἡ ποίησις· εἰς διηγηματικόν· εἰς μιμητικὸν, καὶ μικτόν. καὶ διηγηματικόν ἐστιν, ἡνίκα ο λος ὁ λόγος ἐκ ποιητικοῦ μόνου προσώπου λέγεται. μιμητικὸν δὲ αἱ τραγῳδίαι καὶ κωμῳδίαι. ποίημα καὶ ποίησις διαφέρει. ποίησις μὲν γάρ ἐστιν, ὡς ει ρηται, τὸ ο λον βιβλίον· ποίημα δὲ ἡ ῥαψῳδία. ει ρηται δὲ ῥαψῳδία ἀπὸ τοῦ δαφνίνῃ ῥάβδῳ περιερχομένους ᾳ δειν τὰ῾Ομήρου ποιήματα. καὶ διατί δαφνίνην ῥάβδον κρατοῦντες ῃ δον τὰ῾Ομήρου ποιήματα; διὰ τὸ ἀειθαλὲς τοῦ φυτοῦ, η ο τι μαντικὴ ἡ δάφνη, μαντικὴ δὲ ἡ ποιητική· οὐδὲ γὰρ ει η τὶς τέλειος ποιητὴς, εἰ μὴ ἱστορήσει καὶ μαντεύσεται καὶ διηγήσεται. †Ποίμνη. γέγονε παρὰ τὸ ποιμὴν, ποιμένη καὶ κατὰ συγκοπὴν ποίμνη.† †Ποινίδεσ. βάκχαι.† pi.1565 Πόλισ. σύστημα ἱδρυμένον, κατὰ νόμον διοικούμενον. Πολιτεία. πρᾶξις η βίος κατὰ νόμον φύσεως διεξαγόμενος. Πόλιοσ. τῆς πόλεως. ἰωνικόν ἐστι. Πολιά. παρὰ τὸ λευκὸν ει ναι· τὰ γὰρ λευκὰ πολιὰ λέγεται. –πολιὴν α λα–. Πολυτέλεια. πλουσιότης. τέλος γὰρ ἡ δαπάνη. ο θεν καὶ ἡ πολυτέλεια. καὶ εὐτελεῖς τοὺς μὴ ἐπὶ πολὺ χωροῦντας ταῖς δαπάναις. Πολυφασίασ. πολυλογίας. φάσις γὰρ ἡ φήμη καὶ ὁ λόγος. Πολυπίδακοσ. πολλὰς πηγὰς ἐχούσης. πίδαξ γὰρ ἡ πηγή. Πολυκοιρανίη. ἡ πολυαρχία. οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη– κοίρανος γὰρ ὁ βασιλεύς. Πολυσπερέασ. ἐπὶ πολλὰ μέρη ἐσπαρμένας. –πολυσπερέας τὲ φάλαγγας. Πολιορκία. πόλεως πόρθησις. λέγεται καὶ ἡ χαράκωσις. Πολυϊδρία. ἡ πολυπειρία. Πολυκλήϊσι. πολυκαθέδραις. Πομπή. τὸ ὀψίκιον. λέγεται καὶ ἡ μετὰ τοῦ σταυροῦ λιτή. Πομφόλυγεσ. αἱ ἐκ τῶν ο μβρων η α λλως καταφερομένων ὑδάτων ἐπὶ υ δασιν εὐδιάλυτοι κυρτώσεις, η γουν φυσήματα. ο θεν καὶ ἐπὶ τῶν διαpi.1566 κενῆς φυσιουμένων η ο λως ἐπαιρομένων λαμβάνεται ἡ λέξις. παρὰ τὸ παφλάζω ῥῆμα, α λλο παράγωγον παμφαλίζω, ῥῆμα ο νομα παμφάλυξ καὶ τροπῇ τῶν δύο ¯α¯α εἰς ¯ο πομφόλυξ. Πονηρία. ἑκούσιος κακοποιΐα, δι' η ν καὶ ὁ διάβολος πονηρὸς λέγεται. Πόρτισ. ἡ μικρὰ βοῦς, ἡ δάμαλις ἡ ἀρξαμένη νῦν τῆς κατὰ νομὴ πορείας. πόρος, πόρις, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯τ πόρτις. λέγεται καὶ πόρκις. Πόρπη. τὸ κομβίον. παρὰ τὸ πείρω, τὸ διεκβάλλω, πόρη, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯π πόρπη. ε νιοι δὲ λέγουσι καὶ πόρκη. Πόρνη. παρὰ τὸ περνῶ, τὸ πωλῶ. ἡ τὴν μίξιν πωλοῦσα. ἐπὶ δὲ τοῦ πόρνου, παρὰ τὸ πεπωρωμένον ε χειν τὸν νοῦν. Πορφύρα. ἀπὸ τοῦ πορφύρω, τὸ βουλεύομαι, γίνεται πορφύρα. τὸ δὲ πορφύρω παρὰ τὸ φέρειν τὸν

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

νοῦν ω δε κἀκεῖσε. καὶ κῦμα πορφύρεον, τὸ μέλαν. ε νθεν καὶ τὸ βάθος μεριμνᾷν, πορφύρειν λέγεται. Πόσιοσ. τοῦ ποτοῦ. ἰωνικῶς. Πόσαι. ἀντὶ τοῦ πολλαί. Ποσότησ. ἀριθμοῦ πέρας, η γουν μονάδος σύνθεσις. Ποτή. ἡ πτῆσις τῶν πτηνῶν. ἀπὸ τοῦ πέτω ποτὴ, ὡς ε χω ὀχή. Πότνια. δυσωπητική· σεμνή· σεβασμία. pi.1567 Πονηρία. πονηρίαν λέγει ὅ Ἀπόστολος τὸν ἐκ κατασκευῆς ει ς τινα παρά του πόνον γενόμενον. Ποτιπτερνίδασ. τὰς ἐν ταῖς πτέρναις φλέβας ου σας φησὶν Ἱπποκράτης. (Οὐδέτερον.) Ποδηνεκέσ. μέχρι ποδῶν καθῆκον, η μέγα. Ποικίλον. πολύτροπον. †Ποίφυγμα. σχῆμα ποικίλον.† Πολύχουν. πολύφορον. Πολύευκτον. τίμιον, εὐχῆς α ξιον. Πολυάνδρια. τὰ ξενοτάφια. Πολίχνια. αἱ μικραὶ πόλεις. Πολλοστημόριον. βραχύτατον μέρος. ὀλίγον. Πολλοστόν. τὸ ἀκαριαῖον. Πολυοπὸν τριβώνιον, μικρόν· πολυωπὸν δὲ δίκτυον, μέγα. ἀπὸ τοῦ πολλὰς ὀπὰς ε χειν. τοιοῦτον καὶ τὸ περιωπή· ἐκτείναντος τοῦ ¯ο εἰς ¯ω μέγα. Πολείδιον. ἡ μικρὰ πόλις. Πολαιτόριον καὶ Πολυκτόριον. ὀνόματα τόπων. Πόμα. τὸ πινόμενον. πῶμα δὲ, τὸ σκέπασμα, μέγα. Πομήριον. τόπος. pi.1568 Ποιμνήϊον. ἡ ποίμνη. †Πορεῖον. ο χημα.† Πορθμεῖον. τὸ πλοῖον. πορθμίον δὲ, τὸ ναῦλον, ¯ι. Πότερον. ὁποῖον, η ε ν ἐκ τούτων, η τῶν δύο τὸ ε τερον. Ποταίνιον. τὸ ξένον, τὸ πρόσφατον. καὶ οι μαι παρὰ τὸ νέον, ι ν' ῃ ποτίνεον. Ποτήριον. οὐ παρὰ τοῦ ποτὸς η πότον, ἀλλὰ παρὰ τὸ πότης, ποτήρ. ὡς ποιητὴς, ποιητήρ. ο θεν καὶ συνθέσει οἰνοποτήρ. Ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ. πρὸς δῶμα καὶ οι κημα χαλκοβατές. τὸ ποτὶ ἀντὶ τῆς πρὸς, πρόθεσις ἐστὶ Δωρική. ἡ πρὸς πρόθεσις ἀποβάλλει τὸ ¯ρ Δωρικῷ ε θει, καὶ τρέπει τὸ ¯ς εἰς ¯τ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ι ποτί. διότι οὐ δύναται λέξις Ἑλληνικὴ εἰς α φωνον καταλήγειν, προσλαμβάνει τὸ ι. Πολυειδέσ. τὸ ἐν μιᾷ θεωρίᾳ διάφορα ει δη ὑποδεικνύον. συγγενές ἐστι τὸ ἀπαραλείπτως τῷ ἑτέρῳ ἐξομοιούμενον. η τὸ εἰς διαφόρους μορφὰς ἐκ μεταβολῆς φαινόμενον. Πορφύρεον. μέλαν. κῦμα πορφύρεον. pi.1569 (Ῥῆμα.) Ποθήσεται. ἀντὶ τοῦ ποτὸς καὶ πινόμενος γενήσεται. ποθήσεται οι νος. ἐκ τοῦ πῶμι, πώσω, πέπωκα. πέπομαι δὲ μικρόν. Ποθέεσκε. ποθέω, ποθῶ, ἐπόθεον, ἐπόθουν, ἐπόθεες, καὶ πλεονασμῷ τῆς κε συλλαβῆς καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης ποθέεσκε. Ποιπνύειν. ἐνεργεῖν, διακονεῖν. οἱονεὶ τὸ μετὰ σπουδῆς καὶ πνεύματι ποιεῖν τι· τοῖς γὰρ ἐσπουδακόσι καὶ ἐνεργοῦσιν ε πεται τὸ πνευστιᾷν. πνέειν ου ν καὶ πνύειν, καὶ ἐν συνθέσει μετὰ τοῦ ποιεῖν ποιπνύειν. †Ποιφύξαι. φοβῆσαι.† Ποιφύξαι. φυγεῖν. Ποιναλίζω. βασανίζω. Ποιεῖν. τὸ ἐν ἑαυτῷ ε χειν τὴν αἰτίαν τῆς ἐνεργείας. ποιεῖν λέγεται ἐπὶ τῶν ποιητικῶν τεχνῶν, τεκτονικῆς φημὶ καὶ τῶν τοιούτων. *Πούβλικον. παρὰ Λατίνιος τὸ δεδημοσιευμένον.* Πολυωρήσεισ. φυλάξεις, πολλὴν φροντίδα ποιήσεις. *Πολιτικόν. χρηματικόν.* Πολιορκεῖ. ἀντὶ τοῦ πολεμεῖ. Πολεύω. ζητῶ. Πολῶ. τὸ ἀναστρέφομαι. Πολίζω. πόλεις κτίζω, η οἰκίζω. καὶ πολίσας. πολίσας τὴν ε ρημον. Πολεμησείω. ἐπιθυμῶ πολέμου. Πομπεύει. προοδοποιεῖται. ὀψικεύει. καὶ πομπεύεται. Πομποστολεῖ. τὸν νηΐτην ἐκπέμπει στόλον. pi.1570 Ποιμαίνει. βόσκει η διδάσκει. Πονεύμενον. ἐπιπονοῦντα· μαχόμενον. πονεόμενον, πονεύμενον. Πονηρεύω. παρὰ τὸ πονῶ, πονήσω, πονηρὸς, ὡς ὀδύνω, ὀδυνήσω, ὀδυνηρός. τὸ πονῶ παρὰ τὸ πόνος, τὸ δὲ πόνος παρὰ τὸ πένω, τὸ ἐνεργῶ καὶ κάμνω. Ποππύζεσθαι. κυλακεύεσθαι. ει ρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἀνημέρων ι ππων καὶ ἀγυμνάστων. ε στι δὲ ἡ λέξις πεποιημένη. Πορσύνω, καὶ πορσαίνω, καὶ πορσανέουσα. σημαίνει τὸ εὐτρεπίζω. ἀπὸ τοῦ πόρος, πορῶ, πορύνω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ς πορσύνω καὶ πορσαίνω, ὁ μέλλων πορσανῶ, ἡ μετοχὴ πορσανῶν καὶ τὸ θηλυκὸν πορσανοῦσα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ε πορσανέουσα. πορσύνω καὶ ἀντὶ τοῦ ἐρεθίζω. Πορφύρω. τὸ βουλεύομαι. παρὰ τὸ φέρειν τὸν νοῦν ω δε κἀκεῖσε. καὶ πορφύρειν τὸ κατὰ βάθος μεριμνᾷν. Ποτινίσσεται. προσέρχεται· ο ἐστιν ἀνάκειται. ἀπὸ τοῦ ι μι τοῦ διὰ τοῦ ¯ι, τοῦ σημαίνοντος τὸ πορεύομαι. Ποτνιώμενοι. παρακαλοῦντες. ἐξιλεούμενοι. ἐλεεινὰ ῥήματα λέγοντες. καὶ ποτνιᾶσθαι. κυριώτερον α ν τις φήσει ἐπὶ γυναικῶν, ο ταν κακόν τι πάσχωσιν,

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἱκετευουσῶν. Ποτώμενοσ. μέγα. πετόμενος δὲ, μικρόν. (᾿Επίῤῥημα.) Ποῖ γῆσ. εἰς ποῖον τόπον. Πολλαχῶσ. ἀναριθμήτως. καὶ πολλαχῇ. Πονήρωσ. ἐπωδύνως. pi.1571 Πόῤῥω. μακράν. παρὰ τὴν πρὸ πρόθεσιν πρόσω, καὶ μεταθέσει πόρσω καὶ τροπῇ τοῦ ¯ς εἰς ¯ρ πόῤῥω. Ποσῶσ. μερικῶς. Πόσε. ἀντὶ τοῦ ποῦ. Ποσαχῶσ. πλειστάκις. Ποσαπλῶσ. ἀντὶ τοῦ πολλαπλῶς. Ποταμηδόν. δίκην ποταμοῦ. Ποταινί. προσφάτως. Πολυμερῶσ. διαφόρως καὶ ποικίλως. ὁ᾿ Απόστολος· πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως. Τὸ Π μετὰ τοῦ Ρ. (᾿Αρσενικόν.) Πράμνειοσ. οι νος ἀπὸ Πραμνείας ου τω καλουμένης ἀμπέλου. η παρὰ τὸ πραΰνειν τὸ μένος. Πρανοῦσ. κατωφεροῦς. Πρακτικόσ. ο στις μετὰ τῶν λοιπῶν μερῶν τοῦ σώματος καὶ τῆς χειρὸς πράττει. οι ον τέκτων, χαλκεὺς, καὶ τὰ ο μοια. λογικὴ δὲ καὶ πρακτικὴ διαφέρει, ο τι τὴν μὲν λογικὴν μόνος ὁ α νθρωπος ἐπίσταται, τὴν δὲ πρακτικὴν καί τινα τῶν ἀλόγων ζώων. Πρᾶοσ. θυμοῦ καὶ ἐπιθυμίας παντελὴς πρὸς τὰ παρὰ φύσιν ἀκινησία. καὶ πραεῖς οἱ μὴ ὀξύῤῥοποι πρὸς τὰς ἐμπαθεῖς τῆς ψυχῆς κινήσεις, ἀλλὰ κατεσταλμένοι τῷ λόγῳ. ὡς τό· μακάριοι οἱ πραεῖς. ἡ φύσις γὰρ πρὸς κακίαν ευ κολός ἐστι καὶ ὀξύῤῥοπος ἐπὶ τὸ χεῖρον. καὶ πραότης ἡ βραδεῖα τὲ καὶ δυσκίνητος ε ξις. οὐ γὰρ καθόλου τὴν ἀπάθειαν τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει νομοθετεῖ ὁ κύριος, οὐ γὰρ δυνατὸν τῇ ἐνύpi.1572 λῳ ζωῇ τὸ α ϋλον. ει ρηται δὲ παρὰ τὸ πάντα ῥᾳδίως ποιεῖν. Πραίκων. ὁ κήρυξ. Πραιπόσιτοσ. τὸ ἀξίωμα. καὶ πραιτέξτατος. Πραίσιοι. ζῶα. Πρέμνοσ. ὁ κλάδος. Πρευμενήσ. ὁ α γαν εὐμενής. ἀπὸ τοῦ πρᾶος καὶ εὐμενής. Πρέσβισ. ὁ παρακλήτωρ, η ὁ ἀποκρισιάριος. παρὰ τὸ πρέσβις, πρέσβιος, πρέσβεες, πρέσβεις, ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν. ὡς ο φις, ο φιος, ο φεες, ο φεις. παρὰ τὸ πρεσβεῦσαι. Πρέσβυς καὶ πρεσβύτησ. ἀπὸ ἐτῶν ἑξηκονταεννέα μέχρι τέλους. παρὰ τὸ προβεβηκέναι τὴν η βην. Πρηγορεών. ὁ λαιμὸς η τόπος, ο που ἀγείρεται ἡ τροφή. παρὰ τὸ ἀγεῖραι. ου τως λέγει ᾿Απολλώνιος. Πρηνήσ. ἐπὶ πρόσωπον πεσὼν η του μπροσθεν ἐπὶ στόμα. παρὰ τὸ πρόσω νενευκέναι πρενὴς καὶ πρηνής. †Πρηνὴς γενόμενοσ. η γουν πεπρησμένος, ἐξωγκωμένος.† Πρηστήρ. κεραυνός· η ἀστραπὴ φλογίζουσα. ἐκ τοῦ πρήθω, τὸ καίω. τὸ δὲ πρήθω παρὰ τὸ αι θω, τὸ καίω. Πρηῶνοσ. τῆς ἐξοχῆς τοῦ ο ρους. πρίονος δὲ τοῦ ἐργαλείου, ¯ι, καὶ μικρόν. Πρηνᾶσ. ἰχθύος ο νομα. Πρῆστισ. ζῶον. Πριόνωτοσ. ἰχθὺς καὶ ο φις. Πρίων. τὸ ἐργαλεῖον. †Προαλήσ. τόπος ὁμαλός.† pi.1573 †Πρόβλαστοσ. ὁ Διόνυσος.† †Προκόπησ. ὁ ε μπροσθεν κόπτων.† †Προνότησ. ὁ πρόχειρος.† †Πρόσπαιοσ. πρόσφατος.† †Προτρυγαῖοσ. βότρυς.† †Προύνεικοσ. ὁ ὑβριστής.† †Προφερέστατοσ. κρείττων. ε νδοξος. η προτιμότερος.† Προσφορώτατοσ. ὁ τῷ καιρῷ, ἐπιτηδειότατος καὶ ἁρμοδιώτατος, η ὁ ποριμώτατος. Προασπιστήσ. ὁ βοηθὸς, ὁ πρόμαχος. Πρόβολοσ. πρόμαχος, η λίθος παραθαλάσσιος, ο ς προβέβληται πρὸ τῶν θαλασσίων τειχῶν. Προβλῆτι. προβεβλημένῳ καὶ προνενευκότι εἰς θάλασσαν. προβλὴς, προβλῆτος, προβλῆτι. Πρόχειροσ. ε τοιμος. Πρόπολοσ. ὁ δοῦλος, ὁ ὑπηρέτης. *Προσκευθμένοσ. προσκεκρουμένος.* Προσήλυτοσ. ὁ ἀπὸ ξένης ἐλθὼν καὶ πρόξενος. Προΐκτησ. πένης, προσαίτης. ἡ πρὸ ἀντὶ τῆς παρά. παρὰ τὸ ἱκνεῖσθαι. τινὲς δὲ παρὰ τὸ ι ζεσθαι. ο ἐστι δωρεάν τι λαμβάνειν. ὡς᾿ Αρχίλοχος· ἐμεῦ δ' ἐκεῖνος οὐ καταπροΐζεται. ὁ δὲ῞ Ηρωδιανὸς ἀπὸ τοῦ ι σσω φησίν. ὡς᾿ Αρχίλοχος· προτείνω χεῖρα καὶ προΐσσομαι. Προμηθεύσ. οι ον προμηδεύς· μεταβολῇ τοῦ ¯δ εἰς ¯θ. pi.1574 Πρόμοσ. ὁ πρόμαχος, ὁ βοηθός. τινὲς παρὰ τὸ πρόμαχος κατὰ συγκοπήν. βέλτιον δὲ παρὰ τὸ βῶ, τὸ βαίνω, γίνεται πρόβος, ὁ προβαίνων ἐν ταῖς μάχαις, καὶ κατὰ μετάθεσιν τοῦ ¯β εἰς ¯μ, πρόμος. οἱ δὲ παρὰ τὸ νῶ, τὸ πορεύομαι, πρόνος καὶ πρόμος. Πρόμωτοσ. κύριον. καὶ προμῶτος, ὁ προκόψας, κατὰ῾ Ρωμαίους· ο θεν καὶ προμωτίονες, αἱ προκοπαί. δηλοῖ δὲ καὶ ὁ πόῤῥω ὠθισθείς. Προπετήσ. ὁ α γαν ἐκπίπτων τοῦ δέοντος. ε μφασιν γὰρ δηλοῖ ἐπιτάσεως. παρὰ τὸ πετῶ ῥῆμα, ο σημαίνει τὸ πίπτω, καὶ τὴν πρὸ πρόθεσιν, ο ἐστιν ἐπιτάσεως. Πρόσφατος. κυρίως ἐπὶ τοῦ νεωστὶ πεφονευμένου. ἐκ τοῦ φῶ, τὸ φονεύω, γίνεται παράγωγον φημὶ, ἐξ ου

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

τό· –πέφαται δ' α ριστος ᾿Αχαιῶν. καὶ ἀρηΐφατος. Προσδιορισμόσ. πρόσρημα σημαῖνον, ἐπὶ πόσον ὑπάρχει τὸ κατηγορούμενον τῷ ὑποκειμένῳ. καὶ ὁ μὲν προσδιορισμὸς τὸ ποσὸν σημαίνει, ὁ δὲ τρόπος τὸ ποιόν. τὸ ποσὸν, οι ον, πᾶς α νθρωπος, τὶς α νθρωπος· τὸ ποιὸν, βαδίζει η οὐ βαδίζει. Πρόσφυξ. ὁ προφεύγων ἐν ἐκκλησίαις. Προπάτωρ. ὁ πρόγονος. Πρόσγειοσ. ὁ ταπεινὸς, η ὁ περὶ τὰ γήϊνα ἀσχολούμενος. Πρόεδροσ. ὁ ἡγεμών. pi.1575 Πρόοδοι. οἱ ε μπροσθεν ὀψικεύοντες. Πρότονεσ. τὰ σχοινία. Προώλησ. ὁ πανώλης. Προφορικὸς λόγος ἐστὶ ῥημάτων σύνθεσισ. κατὰ περίφρασιν δὲ λέγεται συμπεριεκτικὸς, ὡσανεὶ περίφρασίς ἐστι βεβαίωσις, η ἀπόδειξις τῶν η δη σαφηνισθέντων. Προφήτησ. ὁ προγνώστης τινῶν οὐ κατὰ φύσιν, ἀλλὰ κατ' ἐνέργειαν πνεύματος ἁγίου. η ὁ δι' ἐνεργείας πνευματικῆς τὰ μέλλοντα δηλῶν. ει ρηται δὲ ἐκ τοῦ προφῶ, τὸ προλέγω· φῶ γὰρ τὸ λέγω ἐστί. Πρύλισ. ὁ πεζὸς ὁπλίτης. ὡς δαμῶ, δαμάζω, δάμαλις, ου τως περῶ, περόω, περύλις, καὶ συγκοπῇ πρύλις. Πρύτανισ. ὁ ταμίας, ὁ διοικητής· ὁ βοηθός. Πρωτότοκος. ου α λλος οὐ προετέχθη, καὶ μεθ' ο ν οὐ γεγόνασι ε τεροι. Πρωκτόσ. ὁ ἀφεδρών. πρόακτός τις ἐστι. παρὰ τὸ δι' αὐτοῦ προάγεσθαι τὰ περιττώματα. Πρώονεσ. οἱ ὑψηλοὶ τόποι. παρὰ τὴν πρὸ πρόθεσιν καὶ τὴν ἰὼν μετοχὴν γέγονε προΐων καὶ προὼν καὶ κατὰ συναίρεσιν πρὼν, πρωνὸς, πρῶνες καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο πρώονες. Πρῶτοσ. παρὰ τὴν πρὸ πρόθεσιν καὶ καθ' ὑπέρθεσιν πρότατος, καὶ κατ' ἀποβολὴν τοῦ ¯τ πρόατος, καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ¯α¯ο εἰς ¯ω μέγα πρῶτος. ο θεν οἱ Δωριεῖς πρῶτο λέγουσι κατὰ συγκοπήν. παρὰ δὲ τὴν πρὸ καὶ τὸ πρότερος παρῆκται. pi.1576 Προύνικοσ. εὐκίνητος. τοῦ Ψελλοῦ· προύνικος ὁ εὐκίνητος, πέριλος τὸ αἰδοῖον· ὁ κύριος τοῦ α ρματος καλεῖται παραιβάτης. (Θηλυκόν.) Πραπίδεσ. φρένες, διάνοιαι, φρονήσεις. ε στι ῥῆμα ἰῶ, τὸ πέμπω, ο περ ἐν συνθέσει γίνεται προϊῶ, κατὰ συγκοπὴν πρῶ καὶ φρῶ. ἐκ τούτου γίνεται φραπὶς καὶ πραπίς. ὡς λέπω, λεπίς. ἀφ' η ς προΐενται τὰ βουλεύματα. Πρᾶξισ. ἀπαίτησις, ἐνέργεια. Πραϋπάθεια. ἡσυχία· πραΰτης. Πρᾳότησ. ἀκίνητος ψυχῆς κατάστασις, ἐν ἀτιμίαις καὶ εὐφημίαις ὡσαύτως ε χουσα. η πραΰτης ἐστὶ κατάστασις καὶ ἠρέμησις ὀργῆς. η θυμοῦ εὐταξία κατὰ στέρησιν ἡδονῶν προσγινομένη φθαρτῶν. Πρᾶξισ. πρᾶξις ἐστὶ ψυχῆς λογικῆς ἐνέργεια διὰ σώματος. †πρᾶξις κυρίως ἐστὶ λογικὴ ἐνέργεια, η ς οὐδὲν τῶν ἀλόγων οι όν τε κοινωνεῖν.† Πρασιαί. τετράγωνα σχήματα ἐν τῇ γῇ, α ποιοῦσιν οἱ κηπουροί. οἱονεὶ περασίαι τινὲς ου σαι, παρὰ τὸ περατοῦσθαι, καὶ κατὰ συγκοπὴν πρασιαί. Πρᾶσισ. ἡ ἐπὶ τῆς πραγματείας. οἱονεὶ πέρασίς τις ου σα, ἡ ἐξ ἑτέρου εἰς ε τερον μεταβαίνειν ποιοῦσα τὰ πιπρασκόμενα. Πραίδα. ἡ λῃστεία. Πρεσβυγένεια. παλαιοτέρα γένεσις. Πρέσβα. ἐντιμοτάτη, πρεσβυτάτη. ἀπὸ τοῦ πρέσβεια κατὰ συγκοπὴν πρέσβα. οἱονεὶ ἡ πρεσβευτική. pi.1577 Πρέσβειρα. ἐντιμοτάτη· παρακλήτρια· πρεσβεύτρια. Πρῆσισ. ἡ πρᾶσις, η ἡ πρᾶξις. πρίσις δὲ ἀπὸ τοῦ πρίζω, ἰῶτα. Πρίσκιλλα. κύριον. Προαίρεσισ. ἀδούλωτόν τι χρῆμα καὶ αὐτεξούσιον, ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ τῆς διανοίας κείμενον, η αι ρεσις βουλευτικὴ τῶν ἐφ' ἡμῶν πρακτέων. η προαίρεσις ἐστὶ, δύο τινῶν προκειμένων, τὸ αἱρεῖσθαι καὶ ἐκλέγεσθαι τοῦτο πρὸ τοῦ ἑτέρου. καὶ τοῦτο φανερὸν, ο τι βουλή ἐστι μετ' ἐπικρίσεως ἡ προαίρεσις, καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἐτυμολογίας· προαιρετὸν γάρ ἐστι τὸ ε τερον πρὸ τοῦ ἑτέρου αἱρετόν. οὐδεὶς δὲ προκρίνει τι μὴ βουλευσάμενος, οὐδὲ προαιρεῖται μὴ προκρίνας. †Πρόκνη. ῥόπτρον· πάγη θηρίων· τὸ ἐπιπίπτον τῆς πάγης.† †Πρόσκλησιν. προτροπήν.† Προσοχή. νῆψις προσεχὴς, ἀκλινῶς καὶ ἀνεπιστρόφως ἑαυτῆς καὶ τῶν ἑαυτῆς θεωρός. Προσευχή. συνουσία καὶ ε νωσις θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. η αι τησις ἀγαθῶν μεθ' ἱκετηρίας προσαγομένη τῷ θεῷ, η τῆς πρὸς τὰ ῥηθέντα καλὰ τοῦ τετηρηκότος μεταποιήσεως αι τησις. η ἀρετῆς ε παθλον, ο μάλιστα χαίρων θεὸς ἀντιδίδωσιν. η προσευχή ἐστιν ὁμιλία νοῦ πρὸς θεὸν, η κατάστασις νοῦ φθαρτικὴ παντὸς ἐπιγείου νοήματος. η αι τησις ἀγαθοῦ παρὰ τῶν εὐσεβῶν εἰς θεὸν γενομένη. η αι τησις ω ν πέφυκεν ὁ θεὸς ἀνθρώποις

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

δωρεῖσθαι πρὸς σωτηρίαν. η προσευχή ἐστιν ἡ μετὰ δοξολογίας περὶ μειζόνων μεγαλοφυέστερα ἀναπεμπομένη. Προσευχή ἐστιν, ἡ μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ δώρου αἰτουμένη ἀντίληψις. pi.1578 Προσευχή ἐστιν ἡ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον παντὸς νοήματος ἀπόθεσις, η ἀνάβασις νοῦ πρὸς θεὸν ἀμετάτρεπτος. Προσευχή. ο ταν τὸ ἀξίωμα τοῦ θεοῦ νοήσας αὐτῷ τι παρὰ τοῦ θεοῦ τότε προσεύχομαι. Πρόδομοσ. ἡ πρὸ τῆς οἰκίας στοά· η ν καὶ Ομηρος αι θουσαν καλεῖ. Προσφώνησισ. κήρυξις. Προσηγορία. φίλη προσλαλιά. καὶ προσαγορία. Προμήθεια. ἡ πρόνοια. Προνομή. ἡ ἁρπαγή. Προεδρία. ἡ προτίμησις, ἡ πρωτοκαθεδρία. Προσεδρεία δὲ, ἡ ἐπίμονος καὶ διηνεκὴς ἀσχολία, δίφθογγον. Προφυλακή. αἱ τρεῖς ω ραι τῆς νυκτός. εἰς τέσσαρας γὰρ φυλακὰς διαιρεῖται ἡ νύξ. Προσωποποιΐα. ο τάν τις πρόσωπον ὑποθέμενος ε τερον η ὑποδὺς, ὡς ἐκ προσώπου τινὸς ει πῃ. Προχοαί. αἱ τῶν ποταμῶν ἀφέσεις. Προσχοαί. αἱ θυσίαι. Πρόληψισ. τῶν προτέρων κακῶν μνήμη ἀκούσιος. Πρόσληψισ. ο τάν τις προσλάβῃ τι. οι ον· μετὰ τῆς προσλήψεως, ο ἐστι τῆς σαρκός. †Προθεσμίου. ἡ τοῦ ὡρισμένου καιροῦ η τόπου δήλωσις καὶ παράστασις.† Προίξ. παρὰ τὸ προΐκω, προΐξω. ἡ προδιδομένη εἰς τὸν τοῦ ἀνδρὸς οι κον. ἐμεῦ δ' ἐκεῖνος οὐ καταπροΐξεται. ει τε κατὰ συγκοπὴν ει τε κατὰ συναίρεσιν προὶξ, ἡ προϊκνουμένη εἰς τὸν τοῦ ἀνδρὸς οι κον. Προσβολάσ. ὁρμάς. Προσβολή ἐστιν ἀνείδωλον κίνημα καρδίασ. ο που δὲ εἰκόνες λογισμῶν, ἐκεῖ συγκατάθεσις γέγονε. κίνημα γάρ ἐστιν ἀνείδωλον ἀναίτιος προσβολή. pi.1579 προσβολὴ τοῦ σατανᾶ ἐστι μονολόγιστος ἐμφάνεια πράγματος πονηροῦ. Πρὸς τῆς τριάδοσ. ο ρκος ἐστὶ τὸ ὁρκίζειν ἐν ταῖς διαλέξεσι καὶ τοῖς ἀγῶσι. δικανικοῦ λόγου ἐστὶ καὶ πολιτικοῦ· οὐκ ἐγκωμιαστικοῦ. Πρόκασ. η αι γας κεραοὺς ἠὲ πρόκας. πρόξ ἐστι ζῶον μικρὸν ο μοιον ἐλάφῳ, ὁ λεγόμενος νεβρός. Διόνυσος δὲ ὁ Ἀθηναῖος τοὺς ἐλάφους λέγει πρόκας. ο θεν καὶ ἡ Προικόνησος. γράφεται καὶ Προικόννησος. ἐν αὐτῇ γὰρ πλήθουσιν ε λαφοι. Φιλητᾶς δέ φησι πρόκας τὰς ἐλάφους τὰς πρῶτον τικτομένας, οι ον πρωτοτόκους. Πρόκροσσοι. παράλληλοι. η α λλοις ἐπ' α λλοις ἐξισούμεναι μίαν κατὰ μίαν. οἱονεὶ προκάροσσοι τινὲς ου σαι. παρὰ τὸ κάρα, αἱ κατὰ κεφαλὴν συντιθέμεναι· κροσσοὶ γὰρ αἱ κεφαλαὶ καὶ αἱ ἀρχαὶ τῶν τειχῶν. Πρόνοια. ἡ πρὸ ἀντὶ τῆς ὑπὲρ κεῖται. οἱονεὶ τὸ ὑπέρ τινων νοῆσαι. Πρόσειλοσ. ἡ πρὸς τὴν ε λην τετραμμένη. ε λη δὲ ἡ τοῦ ἡλίου αὐγή. καὶ τῶν προσείλων ἰχθύων ὠπτημένων. Πρότμησισ. ὁ κατὰ τὸν ὀμφαλὸν ὑπάρχει τόπος καὶ κατὰ τὸν λαγόνα, ἐπεὶ κατὰ τοῦτον τὸν τόπον προτέμνεται τὰ ζῶα καὶ προέρχεται. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων. Πρότασισ. ἐν ῳ τὸ ἀληθεύειν η ψεύδεσθαι ὑπάρχει. πρότασις ἁπλῆ. Πρότασίς ἐστι λόγος ἀποφαντικὸς τινὸς κατά τινος. διαφέρει δὲ διαλεκτικὴ πρότασις ἀποδεικτικῆς, καθὸ ἡ μὲν διαλεκτικὴ πρότασις πάντως ἐν ἑτέρῳ τινὶ, ἐρώτησις γάρ ἐστιν ἀντιφάσεως· ἐρωτᾷ γὰρ, πότερον ἡ ψυχὴ ἀθάνατός pi.1580 ἐστιν η ου · ἡ δὲ ἀποδεικτικὴ πρότασις οὐκ ἐν ἐρωτήσει, ἀλλὰ λῆψις θατέρου μορίου τῆς ἀντιφάσεως· ο περ γὰρ βούλεται ὁ ἀποδεικνύων, τοῦτο λαμβάνει. Προφητεία. ἡ πνευματικὴ προαγόρευσις τῶν μελλόντων. Πρόφασισ. ἀφορμή. φημὶ, φήσω, πέφηκα, πέφαμαι, πέφασαι, φάσις καὶ πρόφασις. Πρόθεσισ. λέξις προτιθεμένη πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν ε ν τε συνθέσει καὶ συντάξει. ἐν συνθέσει μὲν, οι ον· ἀναφορὰ, εἰσφορά. ἐν συντάξει δὲ, οι ον· ἐπὶ τῆς χώρας, κατὰ τῆς χώρας. διατί προτίθεται πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν; διὰ τὴν ἐνυπάρχουσαν αὐτῇ ἀσθένειαν. ω σπερ γὰρ ὁ α ῤῥωστος, ὁ μὴ δυνάμενος περιπατῆσαι, ὑπὸ α λλων βασταζόμενος ἐκφέρεται, ου τω καὶ ἡ πρόθεσις, ἀσθενεστέρα ου σα πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν, ὑπὸ α λλων λέξεων βασταζομένη ἐκφέρεται. προθέσεις δέ εἰσι τῇ μὲν φωνῇ ὀκτωκαίδεκα, τῷ δὲ σημαινομένῳ ἑπτακαίδεκα· ἡ γὰρ ἀμφὶ καὶ ἡ περὶ τὸ αὐτὸ σημαίνουσι. μονοσύλλαβοι δὲ προθέσεις ε ξ· ἐν· εἰς· ἐξ· σύν· πρός· πρό. δισύλλαβοι ιβ´· ἀνά· κατά· διά· μετά· παρά· ἀντί· ἐπί· περί· ἀμφί· ἀπό· ὑπό· ὑπέρ. διαφέρουσι αἱ μονοσύλλαβοι προθέσεις τῶν δισυλλάβων, ο τι αἱ μὲν μονοσύλλαβοι πᾶσαι εἰς

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

φωνήεντα κατέληξαν· μία δὲ ἐξ αὐτῶν εὑρέθη λήγουσα εἰς φωνῆεν, ἡ πρό· αἱ δὲ δισύλλαβοι πᾶσαι εἰς φωνήεντα κατέληξαν· μία δὲ ἐξ αὐτῶν εἰς σύμφωνον, ἡ ὑπέρ. Προσῳδία. ὁ τόνος, ἡ χειρονομία καὶ ἡ τοῦ ὀργάνου φωνή. παρὰ τὸ ει δω, τὸ γινώσκω. ἐξ αὐτοῦ ἀοιδὴ, καὶ κράσει τοῦ ¯α¯ο εἰς ω μέγα ᾠδὴ, καὶ ἐξ αὐτοῦ ᾠδία καὶ προσῳδία. η παρὰ τὸ προσᾴδειν καὶ ἁρμόζειν τῇ ὑποκειμένῃ λέξει. η pi.1581 παρὰ τὸ πρὸς αὐτὴν ᾳ δεσθαι τὰ ποιήματα. ᾠδὰς γὰρ οἱ παλαιοὶ τὰ ποιήματα ἐκάλουν. Πρύμνη καὶ πρύμνα. ἀμφότερα. πρυμνὸν τὸ υ στατον. παρὰ τὸ πέρας πέρυμνον. καὶ πρύμνη. Πρυμνώρεια. τὸ ε σχατον τοῦ ο ρους. Πρωΐα. παρὰ τὸ προϊέναι ἡμᾶς ἐπὶ τὰ ε ργα. καθὸ ταύτης ἐπιφανείσης προΐασιν οἱ α νθρωποι. η ἀπὸ τοῦ προϊκνεῖσθαι τῆς ἡμέρας τὸν καιρὸν τοῦτον. †Πρῶνα. πόλις Κρητική.† Πρῷρα. σὺν τῷ ¯ι. οἱ μὲν παρὰ τὸ προέχειν καὶ προορᾷν τοῦ σκάφους. η παρὰ τὸ πρὸ ω ρας, ο δηλοῖ τὸν καιρὸν, γίνεται πρώρα, ἐξ ου καὶ πρωρεύς· ε ργον γὰρ τῷ πρωρεῖ πρὸ ω ρας ὁρᾷν. οὐκ ω φειλε δὲ ε χειν τὸ ¯ι, ἀλλ' ἡ παράδοσις ε χει αὐτό. ἐπειδὴ παρὰ τὸ προϊέναι καὶ ἀπὸ διαστάσεως τοῦ ι, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ· ἀναπρωΐρους. καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ· κυανοπρώϊραν. *Προτομή. εἰκὼν βασιλική.* Πρόθεσις. ὁ προορισμὸς κατὰ τὸν ᾿Απόστολον· κατὰ πρόθεσιν ου σαν ἀπ' αἰώνων. η κατὰ πρόγνωσιν. ι να ἡ κατ' ἐκλογὴν πρόθεσις τοῦ θεοῦ μένῃ. καὶ ἡ γνώμη· κατὰ πρόθεσιν τοῦ τὰ πάντα ἐνεργοῦντος. (Οὐδέτερον.) Πριμμιλογίων. τιμῶν βασιλικῶν· προνομίων. Πρεσβήϊον. τὸ ὑπὲρ τιμῆς διδόμενον δῶρον. pi.1582 Πραιτώριον. παρὰ τὸ πράττω πρατώριον, ο που τὰ πραττόμενα ὡροῦνται καὶ φυλάττονται, πλεονασμῷ τοῦ ¯ι, πραιτώριον. Προθέλυμνα. πρόῤῥιζα. καὶ τὰ ἐπάλληλα καὶ πυκνά. θέλυμνα δὲ λέγονται τὰ ἐπ' ἀλλήλους ε χοντα τοὺς κλάδους δένδρα, διὰ τὸ θηλυμανεῖν, μεταφορικῶς. Προβήμασι. πηδήμασιν. –ἐκτυπεῖτο δὲ ἐμβὰς γερόντων εὐρύθμοις προβήμασι. ἐμβάδες δέ εἰσιν ἀνδρῷα ὑποδήματα, παρὰ τὸ ἐμβαίνειν. Πρόβατον. παρὰ τὸ ε χειν βάσιν ἑτέραν πρὸ τῆς ὀπισθίου βάσεως. πολλάκις καὶ κατὰ κοινοῦ ἐπὶ πάντων τῶν βοσκημάτων ει ρηται ἡ λέξις. Πρόῤῥιζον. ἐκ ῥιζῶν ἀνασπώμενον. Προσαγωγικόν. προσκομιστικόν. Πρόσαντεσ. ἐναντίον, ἐμποδιστικόν. Προσείλια. τὰ θαλπόμενα ὑπὸ τοῦ ἡλίου. Πρόσχημα. ὑπόκρισις. Πρόστιμον. ἡ ζημία. Πρόσφατον. τὸ ἀρτίως γινόμενον. Πρόσκομμα. ἁμάρτημα. πρόσκρουσμα. Προσῆκον. πρέπον, πρᾶγμα, ο περ μετὰ τὸ πραχθῆναι ε χει ευ λογον ἀπολογίαν. η προσῆκον τὸ α ξιον. pi.1583 Πρόθεμα. τὸ πρόγραμμα· τουτέστιν ἡ ἐκ βασιλέως πρόσταξις ἐγγράφως δημοσίᾳ ἀνατιθεμένη. Πρόβλημα. λόγος συνεσκιασμένος καὶ αἰνιγματώδης. η ἐρώτημα. Προοίμιον. ὁ πρόλογος. οι μη λέγεται ἡ ᾠδή· ἀφ' η ς καὶ προοίμιον. Προσῴδιον. λιτανεία μετὰ υ μνων. παρὰ τὸ προσιέναι. Πρόσωπον. ο διὰ τῶν οἰκείων ἐνεργημάτων τὲ καὶ ἰδιωμάτων ἀρίδηλον καὶ περιωρισμένον, τῶν ὁμοφυῶν αὐτοῦ, παρέχεται ἡμῖν τὴν ἐμφάνειαν. η ἐνουσίου ἰδιότητος φανέρωσις. η μέρος σώματος ἀγχιστεῦον ο ψεσιν. η χαρακτὴρ ὑποστάσεως. ἀπὸ τοῦ πρόσω, τουτέστιν ε μπροσθεν, ἀλλ' οὐκ ἐκ πλαγίου τοὺς ω πας ε χειν. Πρότονον. σχοινίον. παρὰ τὸ προτείνειν. Πρόγραμμα. γνώρισμα, κήρυγμα, ἀπόδειξις φανερά. ου τως ὁ Θεόλογος· πρόγραμμα τοῦ καθ' ἡμᾶς λόγου. Προύργου. τῶν ἀναγκαίων καὶ τῶν πρὸ τοῦ ε ργου. οι ον τὸ μὲν ε ργον αὐτὸς ὁ γάμος, τὰ δὲ πρὸ τοῦ γάμου εἰς τὸν γάμον ἀναγκαῖα. καὶ προυργιαίτερον, †ἀναγκαιότερον· πρὸ παντὸς ε ργου.† Πρου πτον. προφανές. Πρότερον. πρότερον κυρίως τὸ τῷ χρόνῳ πρότερον, ὡς λέγομεν παλαιότερον, πρεσβύτερον. πρότερον φύσει ἐστὶν, ο περ συναναιρεῖ καὶ οὐ συναναιρεῖται, καὶ συνεισφέρεται μὲν, οὐ συνεισφέρει δέ. διόπερ τὰ ἁπλᾶ προτερεύουσι τῶν συνθέτων, καὶ τὰ καθόλου τῶν μερικῶν. ε στι pi.1584 δὲ πρότερον καὶ κατ' ἀξίαν καὶ τὸ κατὰ δύναμιν· ὁμοίως καὶ κατὰ τὸ αι τιον καὶ αἰτιατόν. αι τιον δὲ δεῖ νοεῖν τὸ ἀποτελοῦν, αἰτιατὸν δὲ τὸ ἀποτελούμενον. Πρός τι. ταυτόν ἐστιν, οι ς τὸ ει ναι ταυτόν ἐστιν ἐν τῷ πρὸς ε τερον λέγεσθαι. Πρόσ τι εἰσὶν, οι ς τὸ ει ναι ταυτόν ἐστι τῷ πρός τι πῶς

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ε χειν. τινὲς δὲ σαφέστερον ἡρμήνευσαν τὴν ὑπογραφὴν, ο τι ταῦτά ἐστι πρός τι, οι ς τὸ ει ναι ταυτόν ἐστιν ἐν τῷ πῶς ε χειν πρὸς ε τερον. πρός τι δὲ λέγεται, ο σα αὐτὰ α πέρ ἐστιν ἑτέρων ει ναι λέγεται. α μα δὲ καὶ ἀναστρέφει πρὸς α λληλα. Πρός τι. ἡ φύσις ἡ κυρία καὶ πηγαία καὶ μήτηρ πάντων, καὶ ὀντότης ἐστί. πάντα δὲ, ο σα ἐκ τῆς φύσεως προέρχεται, τῶν πρός τι λέγονται. αἱ γὰρ ὑποστάσεις καὶ ἡ υἱότης καὶ ἡ ἰδιώτης καὶ ἡ ποιότης καὶ ἡ ἁπλότης καὶ πάντα τὰ λοιπὰ ἐκ τῆς φύσεως τὴν αἰτίαν καὶ τὴν πρόοδον ε χουσι καὶ κατὰ τοῦτο τῶν πρός τι λέγεται, τουτέστι τῶν πρὸς τὴν ῥίζαν τῆς φύσεως ἀποκρεμαμένων· ἐξ ω ν ἐστὶ καὶ ἡ θέλησις καὶ ἡ ἐνέργεια. Προαιρετόν. βουλευτόν· ὀρεκτὸν τῶν ἐφ' ἡμῖν. καὶ ἡ προαίρεσις ο ρεξις βουλευτικὴ τῶν ἐφ' ἡμῖν. τοῦ γὰρ προκριθέντος ἐκ τῆς βουλῆς ἐφιέμεθα προαιρούμενοι. Πρυμνήσια. τὰ ἀπόγεια σχοινία, οι ς ἐκ τῆς πρύμνης προσδεσμεῖται ἡ ναῦς πρὸς τῇ γῇ. παρὰ τὸ πρυμνὸν, τὸ ε σχατον. Πρυτανεῖον. τὸ νόμισμα. ὁ τόπος δὲ πολλάκις. τοῦ Ψελλοῦ ὁ στίχος. pi.1585 Πρυτανεῖον. τὸ ταμιεῖον. παρὰ τὸ ἐκεῖ φυλάσσειν τὸν πυρὸν η γουν τὸν σῖτον, οι ον πυροταμεῖον καὶ πρυτανεῖον. τὰ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ ¯ε¯υ¯ω εἰς ¯ε¯ι¯ο¯ν γενόμενα διὰ διφθόγγου γράφεται, οι ον πορνεύω πορνεῖον, πρυτανεύω πρυτανεῖον. Πρῷζον. τὸ προχθεσινόν. πρώϊζον καὶ κατὰ συναίρεσιν πρῷζον. Πρωϊζά. τὰ προχθεσινά. ἐκ τοῦ πρώϊον, πρώϊζος πρωϊζά. Πρώϊον. ε ωθεν, ο ρθρου, η πρόσφατον. Πρωτόλεια. αἱ ἀπαρχαί· τὰ πρὸ τῶν λῄων ἐξαίρετα καὶ πρώτιστα, α περ εἰώθασιν οἱ α ριστοι λαμβάνειν. Πραιτωρίῳ. παλατίῳ. καὶ ὁ ̓Απόστολος· ἐν ο λῳ τῷ πραιτωρίῳ. ἐκ τούτου δὲ θάρσος γέγονε τοῖς πιστοῖς. Πρακτέον. δεῖ πράττειν. (῾Ρῆμα.) Πρηΰνω. τὸ πραΰνω, τροπῇ τοῦ ¯α εἰς η τα. Πρημαίνω. τὸ μαίνομαι. Πρηνίσω. πίπτω. Πρήθω. τὸ καίω. ἀπὸ τοῦ πρίω γέγονε κατὰ παραγωγὴν πρίθω, καὶ καθ' ὑπαλλαγὴν πρέθω, ἐξ ου τὸ ε πρεσεν.῾Ησίοδος· -ἀμφὶ δὲ πᾶσαν ε πρεσε θεσπεσίας κεφαλάς-. ἐξ ου γίνεται πρήθω κατ' ε κτασιν. Πρηνιχθῆναι. τὸ ἐπὶ πρόσωπον πεσεῖν· μεταφορικῶς δὲ καὶ εἰς γόνυ κλιθῆναι. ἐπρήνιξε τὴν Εὐρυμέδοντος πόλιν. Πρῆσεν. ε στι πρήθω τὸ φυσῶ, η τὸ ἐμπυρίζω. pi.1586 η παρὰ τὸ πιμπρῶ δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων παράγωγον πίμπρημι, ὁ μέλλων πρήσω, καὶ ὁ ἀόριστος ε πρησα. Πρήσουσα. διαπερῶσα. παρὰ τὸ περῶ γίνεται πρῶ, ὡς τερῶ τρῶ, καὶ βιῶ βῶ. ὁ παρακείμενος πεπέρακα καὶ κατὰ συγκοπὴν πέπρακα. καὶ γὰρ τὸ πωλούμενον περᾷ ἀπὸ τοῦ πωλοῦντος εἰς τὸν ἀγοράζοντα. ἐκ δὲ τοῦ πρῶ ὁ μέλλων πρήσω, ἡ μετοχὴ πρήσων, καὶ τὸ θηλυκὸν πρήσουσα. Πρῆσεν. ἐφύσησε. Πρίημι. ἀγοράζω. καὶ πριώμενος. Πρίεται. σχίζεται. Πριόμενοσ. κοπτόμενος. πριώμενος δὲ, ὁ ἀγοράζων, μέγα. Πριάμενοσ. ἀγοράσας. *Προάγουσιν. προλαμβάνουσι.* †προάξειν ἀντὶ τοῦ προλάβω.† †Πρόεισι. προέρχεται.† Προέμενοσ. προδούς. Πρόεσ. πρόπεμψον. ἀπὸ τοῦ ι ημι ὁ δεύτερος ἀόριστος η ν, καὶ τὸ προστακτικὸν ε ς, καὶ μετὰ τῆς πρὸ προθέσεως πρόες. Προΐηλε. προέπεμψε, προέθηκεν. ἀπὸ τοῦ εἰλῶ ει λε, καὶ ἐν ὑπερθέσει ι ηλεν. †Προσείλου. προσελάβου. συνηρίθμησας. Αἰλιανός· ει τα, ἀσελγέστατε, τοσοῦτοι ἐχθροὶ γεγενημένοι οὐκ η ρκεσαν, ἀλλ' α ρα καὶ ἐμὲ εἰς τὴν τῶν ἐχθρῶν προσείλου τάξιν.† †Προσερήσομαι. προσερωτήσω.† Πρόσεχε. ἀντὶ τοῦ περιβλέπου τὰ κατὰ σαυτόν. ὡς τό· πρόσεχε σεαυτῷ. pi.1587 Προνοητέον. ἀντὶ τοῦ φροντιστέον. †Προσηγάσθησαν. ὑπερεθαύμασαν.† †Προτονίζουσιν. ἐκ τοῦ πρῶτος καὶ τοῦ τονίζω, τὸ σωρεύω.† Πρου χοντοσ. ὑπερέχοντος. Προσκομιστέον. προσενεκτέον. Προσεκτέον. σπουδαστέον. Προσαρασσόμενον. προσρηγνύμενον. προσαρασσόμενα κύματα. Προώμεθα. προδώσωμεν. Προήκατο. προέδωκε, προέπεμψε. Προσιζήσασ. προσκαθίσας. Προειλόμην. προέκρινα. Προσήκατο. προσεδέξατο. Προσώχθισα. ἐβδελυξάμην, ἐμίσησα. Προΐσχεται. δίδωσι. προβάλλεται η κρατεῖται. ἀπὸ τοῦ ι σχω, τὸ κρατῶ. Προσπελάζει. προσεγγίζει. Προσείρων. προσάπτων. Πρόσειπε. προσαγόρευσον. Προπηλακίζω. ὑβρίζω, ἐξουθενῶ. Προπίνει. διὰ τοῦ οι νου τιμᾷ.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

Προχείρισαι. προβαλοῦ. Προσαγηόχασι. προσήγαγον. Προκυλινδοῦμαι. κυλίομαι. pi.1588 Προσφωνεῖ. προσαγορεύει. Προπομπεύεσθαι. ὀψικεύεσθαι. Προσκίρτησον. χόρευσον. Πρόμολε. πρόελθε. Προείκασιν. ε πεμψαν. Προβάλλεσθαι. τὸ προβάλλεσθαι ἐπὶ τοῦ δυσχεραίνειν καὶ φεύγειν οὐδεὶς ει ρηκε τῶν δοκίμων· τὸ δὲ προβάλλεσθαι αὐτὸ τὸ προτείνεσθαι δηλοῖ. καὶ προβεβλημένως γὰρ πρός τινας ε χειν λέγεται τὸ παρατεταγμένως καὶ ἀπίστως διακεῖσθαι. *Προμιλέγια. η γουν προνόμια.* Προτιόσσομαι. ὑπολαμβάνω. Προταμών. ἀποκόψας. η τὸ σκληρὸν τῆς τροφῆς προκατεργασάμενος. Προχέοντο. προήρχοντο. μεταφορᾶς ὁ τρόπος. ἀπὸ τοῦ χέω. κυρίως γὰρ τὸ χέω ἐπὶ ὑδάτων λέγεται. Προτείνουσιν. ἀντὶ τοῦ προτιθέασι καὶ προβάλλονται. Προσέκοψαν. ἠπίστησαν. καὶ ὁ Ἀπόστολος· προσέκοψαν τῷ λίθῳ τοῦ προσκόμματος, καθὼς γέγραπται. Προσελάβετο. ἐφειλκύσατο. καὶ ὁ Ἀπόστολος· ὁ θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. pi.1589 Προσλαβοῦ. μετὰ ἀγάπης δέξαι. Προσέξονται. ἀντὶ τοῦ προσκολλῶνται. προσέξονται ταῖς κοτύλαις αἱ πέτραι. *Πρεσβεύομεν. μεσιτεύομεν. καὶ ὁ Ἀπόστολος· ὑπὲρ Χριστοῦ πρεσβεύομεν.* (Ἐπίῤῥημα.) Πρᾴως. ἡσύχως. Πρηνή. ἐπὶ πρόσωπον. Πρίν. ἀντὶ τοῦ πρότερον. Προβεβλημένωσ. παρατεταγμένως καὶ ἀπίστως διακεῖσθαι. Πρόπαρ. προπάροιθεν. α ρον δύο συλλαβὰς, γίνεται πρόπαρ. ἀντὶ τοῦ πρότερον η ε μπροσθεν. Προπάροιθεν. ἀντὶ τοῦ πρότερον. Πρόσω. ε μπροσθεν. Προσενωπίως καὶ προσενώπιον. πρὸς τοὺς ἐξ ἐναντίας τῶν εἰσόδων τοίχους. διὰ τὸ φωτίζεσθαι ὑπὸ τῶν θυρῶν. Προτροπάδην. προτρεπτικῶς φεύγων τοῦ πολέμου. Προσφόρωσ. ἁρμοδίως. Προσφάτῳ. πρωτολογίαις, η προοιμίοις. Πρόχνυ. τὸ ἐπὶ γόνυ πεσεῖν· παντελῶς ὀκλάσαι. οἱονεὶ προγόνυ, καὶ συγκοπῇ πρόγνυ καὶ πρόχνυ. ἡ γὰρ πρὸ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ κεῖται. Πρῴην. ε χει τὸ ¯ι κατὰ τὴν παραλήγουσαν. ε στι pi.1590 γὰρ πρωΐ, ἐκ τούτου γίνεται παράγωγον πρώϊος καὶ τὸ οὐδέτερον πρώϊον. ὡς καὶ ὁ ποιητής· –η ν ε δησα πρώϊον–. τούτου τὸ θηλυκὸν ἡ πρωΐα, ἡ αἰτιατικὴ τὴν πρωΐαν, καὶ ἰωνικῶς τρέπεται τὸ α εἰς η, καὶ συναιρέσει τοῦ ¯ω καὶ ¯ι εἰς τὴν ¯ω δίφθογγον πρώην. καὶ χωρεῖ εἰς ἐπιῤῥηματικὴν σύνταξιν. Προβάδην. περιπατῶν.῾Ησίοδος· μήτ' ἐν ὁδῷ μήτ' ἐκτὸς ὁδοῦ προβάδην οὐρήσῃς. Τὸ Π μετὰ τοῦ Τ. (᾿Αρσενικόν.) Πταρμόσ. κεφαλῆς αι σθησις. ἐπεὶ οἱ θίγοντες τοῦ μυκτῆρος λεπτῷ κάρφει πτάρνυνται. Πτερωτήσ. ἀλείπτης, κουφιστής. καὶ πτερόεις, καὶ πτερωτός. Πτερνισμόσ. ἐπιβουλή· δόλος· ἀπάτη. Πτίλοσ. ὁ ἐκπεπτωκὼς τῶν ι λλων. η κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ¯π ἐπὶ τῶν ἀποτετιλμένων τὰ βλέφαρα. Πτολεμαῖοσ. κύριον. Πτόρθοσ. βλαστὸς, κλάδος. οὐχ ευ ρον αὐτοῦ τὴν ἐτυμολογίαν. οι μαι δὲ, παρὰ τὸ πτείρω γίνεται πτόρος, ὡς φθείρω, φθόρος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ πτόρθος. pi.1591 †Πτύανοι. μίγμα παντοδαπῶν ὀστρέων.† Πτύελοσ. τὸ πτύσμα. Πτύξαγρις καὶ πύξαγρισ. ὁ καρκῖνος. διὰ τὸ τὰς πτύχας η τὰ πυξία τῶν ὀστρείων ἀγρεύειν. λέγεται γὰρ ε νδον τῶν πτυχῶν τιθέναι λιθίδιον μικρὸν, ο πως ῥᾷον διὰ τοῦ ποδὸς ἐφελκύσῃ τὴν ὀστρειακὴν σάρκα. Πτωχόσ. ὁ ἀπὸ πλούτου κατελθὼν εἰς ε νδειαν. ἀπὸ τοῦ ποτὲ ε χειν. η ἀπὸ τοῦ πτώσσειν καὶ προσπίπτειν τοὺς δεομένους. η παρὰ τὸ πτήσσειν περὶ τὴν ὀχὴν καὶ τὴν τροφήν. Πτώξ. ὁ λαγωός. παρὰ τὸ πτήσσω η τὸ πτώσσω, τὸ φοβοῦμαι· δειλὸς γάρ ἐστιν. ἀπὸ τοῦ πτῶ δὲ παράγωγον πτώσσω, ὁ μέλλων πτώξω, ἀποβολῇ τοῦ ¯ω πτώξ. πτὼξ διὰ τί ὀξύνεται; τὰ ἀπὸ μελλόντων ἀποβολῇ τοῦ ¯ω γινόμενα ὀνόματα ὀξύνονται, οι ον πτώξω πτὼξ, ῥὼξ, πούς. Πτώϊοσ. ὁ Ἀπόλλων. καὶ Πτοῖος. ε στι καὶ πτοῖος ὁ φόβος. (Θηλυκόν.) Πτέρνα καὶ πτέρνη. ἀμφότερα παρὰ τὸ πεπτωκέναι ἐν αὐτῇ τὸ ο λον σῶμα. η παρὰ τὸ πατεῖν τὴν ε ραν η γουν τὴν γῆν. Πτῆσισ. ἡ τῶν ὀρνίθων πέτασις. Πτισσάνη. ἡ λελεπτισμένη κριθή. παρὰ τὸ πτίσσω, τὸ καθαίρω η τὸ τύπτω. καὶ ἐπτισμένον. η πτισσάνη τὸ πίτυρον. Πτολεμαΐσ. πόλις. Πτοία. ὁ φόβος. *ἐξ ου καὶ πτοιαλέος.* Πτύχεσ. αἱ ἐξοχαὶ η τὰ σανίδια τῶν βιβλίων. pi.1592 Πτώσεισ. ἡ γενική, ἡ δοτικὴ καὶ ε τεραι. ἀπὸ τῆς ὀρθῆς καὶ εὐθείας μεταπίπτουσιν εἰς

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ε τερα γένη. (Οὐδέτερον.) Πτελέον. τόπος. Πτερόν. παρὰ τὸ πέτω πετερὸν, ὡς θάλλω θαλερὸν, καὶ τήκω τηκερὸν, καὶ κατὰ συγκοπὴν πτερόν. η παρὰ τὸ πτῶ ῥῆμα, ο δηλοῖ τὸ πέτομαι, γίνεται πτερόν. α λλοι δὲ παρὰ τὸ πτέρω πτερόν. ἐξ ου τὸ ἀνεπτερώθη, καὶ πτερωτὰ καὶ πτερόεντα. καὶ Ομηρος· ε πεα πτερόεντα. η γουν ταχεῖς λόγους. †Πτερόβολον. ἡ σφενδόνη.† Πτίλα. τὰ πτερά. παρὰ τὸ τίλλω, τίλλα καὶ πτίλα. Πτολίεθρον. ἡ μικρὰ πόλις. παρὰ τὸ πολίζω πόλιστρον, ο περ ἐπεκτανθὲν πτολίεστρον λέγεται, καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ¯ς καὶ τροπῇ τοῦ ¯τ εἰς ¯θ πτολίεθρον. Πτύελον. τὸ πτύσμα. Πτύον. τὸ πτυάριον. Πτῶμα. ἡ πτῶσις. (῾Ρῆμα.) Πταίη. πετάσοι. Πταίει. σφάλλεται. καὶ πταίω ἀπὸ τοῦ πέτω, συγκοπῇ πτῶ, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν πίπτω· τὰ γὰρ πετόμενα τοῖς πίπτουσιν ε οικεν. ε στιν ου ν πτῶ, καὶ κατὰ παραγωγὴν πταίω, ἀπὸ τοῦ πίπτειν πολλάκις τοὺς προσπταίοντας. pi.1593 ἐκ δὲ τοῦ πέτω γίνεται πάλιν ῥῆμα ποτῶ, ἐν ὑπερθέσει τοῦ ¯τ πτοῶ, ε νθεν τὸ ἐπτοήθη. Πτήσσω. τὸ φοβοῦμαι. πτίσσω δὲ, τὸ τύπτω καὶ καθαίρω, ι. Πτήξω. τὸ φοβοῦμαι. ἀπὸ τοῦ πέτω, πίπτω, πτῶ, πτήξω. ὁ γὰρ φοβούμενος πίπτοντι ε οικεν. Πτερύσσεται. ταῖς πτέρυξι τὸν ἀέρα πλήττει. Πτερούμεθα. κουφιζόμεθα, μεταρσιούμεθα. Πτοῶ. τὸ φοβοῦμαι. καὶ πτοῆσαι. Πτοίω. τὸ φοβοῦμαι. πτύω δὲ, τὸ ἀσφαλίζω, καὶ πτύσσω, καὶ πτύξαι, ψιλά. Τὸ Π μετὰ τοῦ Υ. (᾿Αρσενικόν.) Πύανθος· Πύαροσ. ὀνόματα κύρια. καὶ Πυάρτειος οι κος. Πυγμαῖοσ. ὁ κοντός. οἱονεὶ πυγονιαῖος. πηχυαῖος. πυγὼν γὰρ καλεῖται ἡ πῆχυς. ἀνδράσι Πυγμαίοισι–. pi.1594 Πυγαῖοσ. ὁ ἀκόλαστος. παρὰ τὴν πυγήν. Πυγοστόλοσ. ἀκόλαστος· πόρνος. †Πυδαρισμόσ. δυσχέρεια.† Πύελοσ. ἡ λεκάνη, ο που λούονται. παρὰ τὸ πύα ἐλαύνειν. κυρίως δὲ, ο που τοὺς πυοὺς πλύνουσι, τουτέστι τοὺς πυρούς. Πυθμήν. γένεσις, ἀρχὴ, ῥίζα, η τὸ ὑποκάτω τοῦ βάθους. φυτοθεμὴν τίς ἐστιν, οι ον τοῦ φυτοῦ θέσις, φυθμὴν καὶ πυθμήν. ου τως Ωρος ὁ Μιλήσιος. ὁ δὲ Θεόγνωστος παρὰ τὸ κεύθω, τὸ κρύπτω, κευθὴν καὶ κυθμὴν πλεονασμῷ τοῦ μ, καὶ τροπῇ τοῦ ¯κ εἰς ¯π πυθμήν. †Πυκνίασ. τὸ ἐν᾿ Αθήναις δικαστήριον.† Πυκνόσ. παρὰ τὸ πτύσσω, πτύκα, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ¯τ πύκα καὶ πυκνός. †Πύκτησ. παγκρατιαστής· ἀθλητής.† †Πυλοσάκησ. κακῶν μεστός.† Πυλωρόσ. ὁ τῶν πυλῶν φύλαξ. παρὰ τὸ ὠρῶ, τὸ φυλάσσω. Πύματοσ. ὁ ε σχατος. pi.1595 Πυρόσ. ὁ σῖτος. Πυῤῥόσ. ὁ ξανθός. Πυρσόσ. ὁ λαμπτήρ· ἡ πυρκαϊά. Πυρὴν, πυρῆνοσ. τὸ ὀστοῦν τῆς ἐλαίας. Πύρνοσ. α ρτου κόμμα. Πύῤῥων, Πύῤῥωνοσ. καὶ Πυῤῥώνειοι φιλόσοφοι καὶ λόγοι. Πυργηνόσ. τοπικόν. Πυριφλεγέθων. ποταμὸς ἐν τῷ ᾳ δη, κατὰ τὴν τῶν῾ Ελλήνων δόξαν. οι μαι δὲ, τὸ α σβεστον πῦρ λέγει, η τὸν ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ πύρινον ποταμόν. (Θηλυκόν.) Πυγμή. σύμπηξις δακτύλων τῷ γρόνθῳ. †λέγεται δὲ πυγμὴ τὸ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος α χρι τῶν δακτύλων τῆς χειρὸς μέρος.† Πυγόνοσ. ἀντὶ τοῦ πήχεος. Αἰλιανός· τετράγωνοι δὲ α μφω, πυγόνος δὲ τὸ μῆκος. Πυγοστόλοσ. οἱ μὲν τὴν μαυλίτριαν, οἱ δὲ αὐτὴν τὴν ἑταίραν τὴν πυγὴν στολιζομένην, τουτέστι κοσμοῦσαν ἐκεῖνα τὰ μέρη πανούργως τοῖς ἱματίοις. στέλλειν γὰρ τὸ κοσμεῖν. α λλοι δὲ τὴν κοσμοῦσαν τὰς χεῖρας. Πυγή. ὁ πρωκτός. pi.1596 Πυθώ. ἐκ τοῦ πύθω, τὸ ἐρωτῶ. ἐν ῃ πεύθονται τοὺς χρησμούς. ε στι δὲ πόλις Φωκίδος, η ς οἱ οἰκήτορες Δελφοί. παρὰ τὸ σεσῆφθαι αὐτόθι τὸν δελφῖνα δράκοντα, ο ν ἐκεῖσε εὑρὼν ἀνεῖλεν ὁ᾿ Απόλλων. παρὰ τὸ πύεσθαι, τὸ σήπεσθαι. η παρὰ τὸ πεύθεσθαι καὶ ἀκούειν τοὺς χρησμούς. καὶ Πυθία. *Πυετία. τὸ τὸ γάλα συνιστῶν καὶ πηγνύον.* Πυκινή. συνετή· πυκνή· φρόνιμος. παρὰ τὸ πύκω, τὸ ἐπιμελῶς ε χω. Πυκιμήδη. ἡ συνετόβουλος, ἡ βαθυγνώμων. ἀπὸ τοῦ πύκα καὶ πυκνῶς, η συνετῶς καὶ ἐπιμελῶς, καὶ τὸ μήδω, τὸ βουλεύομαι. Πύλας ἱερῆσ. ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ Πύλῳ. ποιητικὸν τὸ σχῆμα. ὡς τό· –τί με χρὴ μητρὸς αι νου; ἀντὶ τοῦ τί με χρὴ τὴν μητέρα ἐπαινεῖν. Πυξίσ. τὸ πινακίδιον. *η ἀγγεῖον ε χον βαφὴν καὶ χρῶμα κατὰ τὸν θεόλογον Γρηγόριον.* Πυργοβάρεις. προμαχῶνες. η τείχη ὀχυρά. Πυῤῥίχη. ει δος ὀρχήσεως ἐναύλου. Πυράγρα. τὸ διλάβιον. Πυρήνη. ο ρος. †Πυῤῥιχίνη. ὁ αὐλός.†

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

pi.1597 Πύστισ. ἡ μάθησις. παρὰ τὸ πέπυσμαι πύσις, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯τ πύστις. οὐ δύναται δὲ πλεονασμὸς ει ναι, ἀλλὰ παραγωγή. ἀπὸ τοῦ πύστη πύστις. Πύρωσισ. τὸ φλέγμα. τοῦ Ψελλοῦ· τινὲς δὲ καὶ τὴν πύρωσιν ὀνομάζουσι φλέγμα. (Οὐδέτερον.) Πυγούσιον. ἡ πῆχυς κεκολλημένων τῶν δακτύλων. †Πυηρόν. ἀναπεπλασμένον.† Πυθεῖον. τὸ μαντεῖον Πύθια δὲ, τόπος καὶ ἑορτὴ, ι. καὶ Πυθιονίκητον. Πυκτίον. τὸ βιβλίον. ἀπὸ τοῦ πύσσεσθαι. ο ἐστιν ἀσφαλίζεσθαι καὶ συγκλείεσθαι. Πυκτεῖον δὲ, ἐν ῳ εἰσὶ τὰ πυκτία, δίφθογγον. Πύματον. ε σχατον. παρὰ τὸ πυθμὴν ὀνομάζεται ἐλλείψει τοῦ θ, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀγγείων· ὁ γὰρ πυθμὴν ε σχατος, εἰ καὶ τὴν ἀρχὴν ε χει. πύθματος, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ¯θ πύματος καὶ πύματον. καὶ πυμάτιον. Πυξίον. τὸ πινακίδιον. Πῦοσ. τὸ σεσηπὸς αι μα. καὶ τὸ γάλα ὁμοίως.᾽Αριστοφάνης· πῦος ἡμῖν ε νδον–. τὸ πεπηγὸς γάλα, διὰ τὸ καὶ αὐτὸ μεταβεβλῆσθαι. καὶ ε μπυον τὸ γαλακτῶδες τῇ ὁμοιότητι ὑγρόν. Πῦρ. ε ν τῶν τεσσάρων στοιχείων ἐστὶ, κοῦφον τὲ καὶ ἀνωφερέστερον, καυστικόν τε καὶ φωpi.1598 τιστικὸν, τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ κτισθέν. φησὶ γὰρ ἡ γραφή· καὶ ει πεν ὁ θεός· γεννηθήτω φῶς, καὶ ἐγένετο φῶς. οὐχ ε τερον γάρ ἐστι τὸ πῦρ, εἰ μὴ τὸ φῶς. ἐποίησε δὲ αὐτὸ καλλωπισμὸν καὶ κόσμον πάσης τῆς ὁρατῆς κτίσεως. α φελε γὰρ τὸ φῶς, καὶ πάντα ἐν τῷ σκότει α γνωστα διαμένουσι, τὴν οἰκείαν μὴ δυνάμενα ἐπιδείξασθαι εὐπρέπειαν. ἐκάλεσε δὲ ὁ θεὸς τὸ μὲν φῶς ἡμέραν, τὸ δὲ σκότος, νύκτα. σκότος δέ ἐστιν οὐκ οὐσία τις, ἀλλὰ συμβεβηκός· φωτὸς γάρ ἐστι στέρησις· ὁ γὰρ ἀὴρ οὐκ ἐν τῇ οὐσίᾳ αὐτοῦ ε χει τὸ φῶς. αὐτὸ ου ν τὸ ἐστερῆσθαι τὸν ἀέρα φωτὸς, σκότος ἐστὶ, καὶ οὐχ ἡ οὐσία τοῦ ἀέρος ἐστὶ σκότος, ἀλλ' ἡ τοῦ φωτὸς στέρησις, ο περ συμβεβηκὸς μᾶλλον δηλοῖ η περ οὐσίαν. Πῦρ ἐγειρόμενον. ζωπυρούμενον, ἀναφλεγόμενον διὰ τῆς ὑποκαιούσης τοῦτο καὶ τρεφούσης υ λης. Πυρίκαυστον. ὑπὸ πυρὸς κεκαυμένον. καὶ πυρίφλεκτον. Πυρεῖον καὶ πυρήϊα. τὰ ξύλα. α τριβόμενα πῦρ ἐγγεννᾷ. τινὲς δὲ τοὺς πυρεκβόλους λίθους λέγουσι. –τὸ δ' αυ τε πυρήϊα δινεύεσκον. Πῦρ. οὐσία ξηρὰ καὶ θερμὴ καὶ κούφη καὶ φωτιστικὴ, καταυγαστική τε καὶ καυστική. Πύσμα. ἐρώτημα η μάθημα. ἐκ τοῦ πύθω, τὸ μανθάνω. Πυρηναῖον. ο ρος. pi.1599 (῾Ρῆμα.) Πύθω. τὸ σήπω. καὶ μανθάνω καὶ ἀκούω. ἐξ ου καὶ τὸ πυνθάνω. αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι. οι μαι ἀπὸ τοῦ πεύθω πύθω. τὸ δὲ πεύθω ἀπὸ τοῦ κεύθω· ὁ γὰρ ἐρωτῶν η μανθάνων τι, περί τινος ἀποκεκρυμμένου πράγματος ἐρωτῶν μανθάνει. Πυθοίατο. μάθοιεν. ἀπὸ τοῦ πεύθω, τὸ ἐρωτῶ. ὁ δεύτερος ἀόριστος ε πυθον· τὸ παθητικὸν ἐπυθόμην· τὸ εὐκτικὸν πυθοίμην, πύθοιο, πύθοιτο, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯α πυθοίατο. Πυθέσθαι. μαθεῖν. Πύθωμαι. ἀκούσω. καὶ πύθωνται. πυθόμενος δὲ μικρόν. Πυκάζω. κοσμῶ· σκιάζω. κατὰ μέν τινας τὸ καλύπτω, κατὰ δέ τινας τὸ βλαστάνω. καὶ πύκασε καὶ πυκάζουσι. Πυθάνομαι. ἐρωτῶ. Πυρπολεῖται. καίεται. ἐμπυρίζεται. Πυρσομορφοῖ. πυριμόρφους ποιεῖ. Πυτίζειν. παρὰ τὸ πτύω πτυτίζω ἐστὶ παράγωγον, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ¯τ πυτίζω. ὡς παρὰ τὸ πτύσσω, πτύξω, πτὺξ καὶ ἀποβολῇ τοῦ ¯τ πύξ. τινὲς δὲ παρὰ τὸ φυσῶ, φυσίζω, καὶ ἐναλλαγῇ τῶν στοιχείων πυτίζω. (᾽Επίῤῥημα.) Πύκα. συνετῶς, ἐπιμελῶς, πυκνῶς. παρὰ τὸ pi.1600 πτύσω πτύκα· τὸ δὲ πτύσσω οὐδὲν α λλο ἐστὶν η τὸ ἐπιπίπτειν ε τερον ἑτέρῳ· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ¯τ πύκα. τὸ δὲ πτύσω, πτύξω, πτὺξ καὶ πὺξ ἐπὶ τῆς πυγμῆς, διὰ τὸ πτύσσειν τοὺς δακτύλους ἐν τῷ πυκτεύειν. Πυκινῶσ. συνετῶς· φρονίμως· πυκνῶς. Πυργηδόν. δίκην πύργου. Τὸ Π μετὰ τοῦ Ω. (᾽Αρσενικόν.) Πώγων. παρὰ τὸ πήσσω, πέπηγα, πήγων καὶ πώγων, ὁ πεπηγὼς καὶ ἑδραῖος τόπος, καὶ πωγωνίας, καὶ πωγωνιήτης, καὶ πωγωνηήτης διὰ τοῦ η. *ε στι καὶ πωγωνίας ἀστροειδὲς πυρὸς α θροισμα, ε μπροσθεν ε χον τὰς ἀκτῖνας πώγωνος δίκην.* Πωλευτικόσ. παιδευτικός. Πωλικόσ. γενναῖος. Πωλοδάμνησ. ὁ στράτωρ ὁ τοὺς πώλους δαμάζων. Πῶλοσ. ὁ ἀείδαρος η ὁ νέος ι ππος. πόαλος τὶς ω ν. παράγωγον, ὡς ι ππος ι ππαλος. ὁ περὶ πόαν ἁλλόμενος. Πωλικῷ. γενναίῳ, παιδικῷ.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

πωλικῷ σκιρτήματι. Πῶροσ. ὁ λίθος. καὶ ο νομα κύριον. Πώρινοσ. ὁ λίθινος. Πωριαῖοσ. τραχύς. pi.1601 Πῶροσ. ὁ λίθος. παρὰ τὸν πήσω μέλλοντα πηρὸς καὶ πῶρος τροπῇ τοῦ ¯η εἰς ¯ω. ὡς ἀρήγω ἀρωγὸς, καὶ ῥήσσω ῥηχμὸς καὶ ῥωχμός. σημαίνει δὲ ῥῆξιν η τόπον κεχαραγμένον ὑπὸ ὀμβρίων ὑδάτων. Πῶϋξ. κύριον. (Θηλυκόν.) Πωλεία. ἡ τοῦ ι ππου παίδευσις. Πώρωσισ. ἡ ἀναισθησία. Πώϋγγεσ. αἱ αι θυιαι αἱ κληθεῖσαι βοῦγγες. παρὰ τὴν βοὴν καὶ τὴν ἰϋγήν. (Οὐδέτερον.) Πωλητήριον. τὸ πρατήριον. Πωλιτώριον δὲ τόπος, ι. Πωλίον. τὸ πτηνόν. Πωμήριον. τὸ τοῦ τείχους καλλώπισμα. Πῶμα. τὸ σκέπασμα. πόμα δὲ τὸ πινόμενον, μικρόν. Πώπανα. ει δος πλακούντων. μικρογραφῶ ἐγὼ τὸ πόπανα. Πῶον. ο ρος. Πῶϋ. τὸ ποίμνιον. παρὰ τὴν πόαν, η ν νέμεται. η παρὰ τὸ πῶ, τὸ πίνω, πῶϋ, ο τι ποτῷ η δεται. pi.1602 η παρὰ τὸ πῶ, τὸ κτῶμαι, ἐξ ου καὶ πάσασθαι, τὸ κτήσασθαι. τὸ πῶϋ, τοῦ πώεος. (῾Ρῆμα.) Πωλεύω. ι ππων ἐπιμελοῦμαι. καὶ πωλεία, ἡ τῶν ι ππων παίδευσις. Πωλῶ. τὸ πιπράσκω. παρὰ τὸ πολῶ, τὸ συναναστρέφομαι· ἐπειδὴ ὁ πωλῶν περὶ τὸν αὐτὸν τόπον ἀναστρέφεται, ι να θεωρῆται ὑπὸ πάντων. πολῶ τὸ ἀναστρέφομαι, μικρόν. ὁμοίως καὶ πολεῖται. πωλεῖται δὲ εἰς τὸν Ομηρον μέγα. πωλεῖταί τις δεῦρο γέρων α λιος νημερτής. Πωλέσκετο. συνανεστρέφετο· διῆγεν. ε στι πολῶ τὸ ἀναστρέφομαι, ὁ μέλλων πολέσω, πλεονασμῷ τοῦ κ πολέσκω, ὡς ἀρῶ, ἀρέσκω· ὁ παθητικὸς πολέσκομαι, ἐπολεσκόμην, ἐπολέσκεο, ἐπολέσκετο καὶ πολέσκετο, καὶ ἐκτάσει ποιητικῇ τοῦ ο εἰς ω μέγα πωλέσκετο. ὡς τό· ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν. Πωρωθείσ. ἀπολιθωθείς. η ἀναισθητήσας. (᾿Επίῤῥημα.) Πώμαλα; ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶσ. Πώποτε. ἀντὶ τοῦ ποτέ. *¯ω ποῦ πόθεν.* rho.1603 Ρ. Τὸ Ρ μετὰ τοῦ Α. (᾿Αρσενικόν.) ῾Ραγδαῖοσ. σφοδρός. καὶ ῥαγδαῖος η ν ὑετός. ῾Ρᾳδιουργόσ. πλαστογράφος. η ὁ μετὰ πανουργίας τὶ διαπράττων. ῾Ραβουνί. διδάσκαλος ἑρμηνεύεται. ῾Ράθυμοσ. ἀναπεπτωκώς. παρὰ τὸ ῥέειν τὸν θυμόν. η παρὰ τὸ ῥᾷον θυμοῦσθαι. ῾Ραιβόσ. ὁ διεστραμμένος, ὁ πλάγιος. παρὰ τὸ ῥᾷον βαίνειν, κατὰ ἀντίφρασιν. η παρὰ τὸ ῥαίω, τὸ φθείρω, καὶ τὸ βαίνω ῥαιβός· ο ν καλοῦσιν οἱ πολλοὶ σκελλὸν καὶ διεστραμμένον. ῾Ραῖδοσ. ο νομα θηρίου. ῾Ραικόσ. ὁ ῾Ρωμαῖος. ᾿Επίχαρμος· φιλεῖ ει ναι γραικὸς, ἀποβολῇ τοῦ ¯γ ῥαικός. ῾Ραιστήρ. σφαίρα σιδηρᾶ. ῾Ραιφερενδάριοσ. ἀξίωμα ἐκκλησιαστικόν. ῾Ρακᾶ. ἀντὶ τοῦ σὺ ἑρμηνεύεται τῇ Σύρων γλώσσῃ, ὡς τό· α πελθε σύ· η εἰπὲ τῷ δεῖνι σύ. τινὲς δὲ τῶν ῾Εβραίων φωνῇ κατάπτυστον ἑρμηνεύουσι. ῾Ρᾷστοσ. ε χει τὸ ¯ι προσγεγραμμένον, ο τι πρῶrho.1604 τον μὲν ευ ρηται κατὰ διάστασιν ῥηΐστη, η ο τι ἀπὸ τοῦ ῥᾷον γέγονε ῥᾷστος. ῾Ράχοσ. ὁ σκόλοψ ὁ ἀκανθώδης. καὶ ἐπὶ τῶν ἀμπέλων. ἐπεὶ ἀποξύνεται ἐν τῷ ἀποτέμνεσθαι καὶ ῥαγῶσαι. ῾Ράδαμνοσ. κλάδος. τοῦ Ψελλοῦ· ῥάδαμνος κλάδος καὶ βλαστὸς, ῥῶπος ποικίλος φόρτος. (Θηλυκόν.) ῾Ράβδος κυρίου. παιδεία ἡ πρὸς διόρθωσιν τοῦ παιδευομένου. ῾Ράβδῳ. ἐπιτιμίου λόγῳ. ει ρηται ῥάβδος παρὰ τὸ ῥάσσω, η παρὰ τὸ ῥαπίζω, η παρὰ τὸ ῥᾷον βαίνειν. ῾Ράβδος σιδηρᾶ. ἡ τῶν ῾Ρωμαίων ἐξουσία. ῾Ρᾳδιουργία. δόλος, ἀπάτη. η τὸ πράττειν τι μετὰ πανουργίας. ῾Ρᾳθυμία. ἡ ἀμέλεια, ἡ ῥαστώνη. ῾Ραθάμιγγεσ. σταγόνες, ῥανίδες, καὶ ὁ ἀπὸ τῶν ι ππων κονιορτός. ῾Ράβεννα. πόλις. ῾Ράμνοσ. φυτὸν ἀκανθῶδες. παρὰ τὸ ῥᾷον τέμνεσθαι. η παρὰ τὸ ῥᾷον δονεῖσθαι, τροπῇ τοῦ ¯δ εἰς ¯μ. rho.1605 †῾Ραικάμη. ἡ ῥαστώνη.† †῾Ραιστήρα. σφαῖρα σιδηρᾶ.† †῾Ράμνοσ.† †῾Ραπίσ. ῥάβδος.†῾Ρᾳστώνη. εὐχέρεια, εὐκολία, η ῥᾳθυμία. παρὰ τὸ ῥᾷστος. ῾Ραχήλ. κύριον. ἑρμηνεύεται ἀμνὰς, η ποιμαίνουσα. ῾Ραχίασ. τὰς ἐκ θαλάσσης πέτρας. η ῥαχία τόπος ὑψηλός. ῾Ράχισ. ὁ μὲν ᾿Απολλόδωρος ἀπὸ τοῦ ῥῆξις ει ναι, καὶ τὰ δεξιὰ μέρη διακρίνειν ἀπὸ τῶν εὐωνύμων· ὡς δέ τινες, τράχις, διὰ τὴν τραχύτητα τῶν συνεστηκότων αὐτῇ κονδύλων. ῾Ραφίσ. ἡ βελόνη. καὶ ο νομα ἰχθύος. ῾Ραψῳδία. ἀπόκομμα ποιήματος, περιλαβὸν καὶ ε χον ἐν ἑαυτῷ ὀλίγην τινὰ καὶ μικρὰν περιπέτειαν. περιπέτεια δέ ἐστιν ὑποθέσεως σύμπτωμα. ὡς ἡ α λφα ῾Ομήρου ε χει ὀργὴν ᾿Αχιλλέως· καὶ ἡ β ἀπάτην ὀνείρου· καὶ ἡ γ ᾿Αλεξάνδρου καὶ Μενελάου

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

μονομαχίαν. η ῥαψῳδία ἐστὶ μέρος ποιήματος, ἐμπεριειληφὸς τινὰ ὑπόrho.1606 θεσιν. παρὰ τὸ ῥάπτω καὶ τὸ ᾠδὴ γίνεται ῥαβδῳδία, καὶ τροπῇ τοῦ βδ εἰς ψ ῥαψῳδία. ῾Ραάβ. κύριον. τὴν Χαναναίαν λέγει. (Οὐδέτερον.)῾Ρᾴδιον. ευ κολον. ε χει τὸ ι. ἐπειδὴ ευ ρηται κατὰ διάστασιν ῥηΐδιον, καὶ ο τι ἀπὸ τοῦ ῥεῖα γέγονε ῥεΐδιον, καὶ τροπῇ τοῦ ¯ε εἰς ¯η καὶ συναιρέσει ῥηΐδιον. οὐκ ἐγένετο ῥᾴδιον ἀπὸ τοῦ ῥᾶος, ῥάου.῾Ραδαλόν. εὐδιάσειστον, χαῦνον.῾Ραίδιον. τὸ φορεῖον. καὶ ῥαῖδον α ρμα σκεπαστόν.῾Ραίκυλον καὶ῾Ραῖκλον. τοπικά.῾Ράκοσ. περιαυχένιον. ὁ καλούμενος μανδύας Περσικῇ γλώττῃ. παρὰ τὸ ῥήσσω ῥήξω, ῥῆχος καὶ ῥάχος, καὶ τροπῇ τοῦ ¯χ εἰς ¯κ ῥάκος.῾Ραντόν. ποικίλον.῾Ραιστόν. φθαρτόν.῾Ρᾶον. ευ κολον. *῾Ράμφοσ. κυρίως ἡ ῥὶς τῶν ὀρνέων.* ῾Ράροσ. τὸ βρέφος. οἱ δὲ ο νομα τόπου. οἱ δὲ τὴν γαστέρα. καὶ ῥάριον. rho.1607 (῾Ρῆμα.)῾Ραγήσεται. ἐκπηδήσει.῾Ραγῶσαι. τεμεῖν.῾Ρᾳδιουργεῖν. ἀπατᾷν, η τὸ μετὰ πανουργίας τι διαπράττεσθαι. τὰ παρὰ τὸ ῥᾴδιον ε χει τὸ ι προσγεγραμμένον, οι ον ῥᾴθυμος, ῥᾳθυμία, ῥᾳστώνη.῾Ραιβώσασ. κάμψας.῾Ραδανίζειν. τὸ τινάσσεσθαι. †῾Ραιδαστίζει. τὸ σκοπεῖ.† †῾Ραίθω. τὸ φθείρω.†῾Ραΐσαι. κουφίσαι. †ῥαΐσαι τὸ ἐξ ἀῤῥωστίας βελτίω γενέσθαι.† *῾Ραπίζειν. τὸ παίειν κατὰ τοῦ προσώπου. κολαφίζειν δὲ κατὰ τοῦ τραχήλου.* (᾿Επίῤῥημα.)῾Ραδίωσ. εὐκόλως.῾Ρᾳόνωσ. εὐκόλως. καὶ ῥᾷον, καὶ ῥᾴως. Τὸ Ρ μετὰ τοῦ Ε. (᾿Αρσενικόν.)῾Ρεάτησ. ποταμός.῾Ρεγεῶνεσ. οἱ βαφεῖς. rho.1608῾Ρείτησ. ὁ ῥέων. καὶ ῥειτός.῾Ρεμβασμόσ. ἀχαλίνωτος ε ννοια καὶ ζωῆς ἀφανισμός.῾Ρεγεῖσ. οἱ βαφεῖς.῾Ρεφάν. ει δωλον. (Θηλυκόν.)῾Ρεβέκκα. κύριον. ἑρμηνεύεται ὑπομονή.῾Ρειώνη. ἡ Ηρα.῾Ρεία. θεά.῾Ρένδα. ζώνη· λωρίον, ο οἱ βασιλεῖς διαζώννυνται. *῾Ρέα. ἡ Δημήτηρ. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ῥᾳδίου. η ἡ τῆς πετρώδους καὶ ὀρείας γῆς δύναμις. ἡ δὲ Δήμητρα τῆς πεδινῆς καὶ γονίμου. η καὶ τίκτει τὴν κόρην η γουν τὸν κόρον ἐκ τῶν φρυγανωδῶν σπερμάτων. διὸ καὶ κατέστεπται τὸ βρέτας αὐτῆς στάχυσι. κόρη μὲν ου ν ἡ δύναμις ἡ σπερματοῦχος· Πλούτων δὲ ὁ ὑπὸ γῆν ἰὼν η λιος, καὶ τὸν ἀφανῆ περινοστῶν κόσμον κατὰ τὰς χειμερίους τροπάς.* (Οὐδέτερον.)῾Ρέγοσ. τὸ βάμμα. ἁλιπόρφυρον ῥέγος. καὶ ῥεγεῖς οἱ βαφεῖς.῾Ρεέθρων. ῥευμάτων. καὶ ῥείθρων. rho.1609῾Ρέθη. τὰ μέλη. ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη– διὰ τὸ φαίνεσθαι τὰ η θη δι' αὐτῶν· ου τω γὰρ ἐκ τῆς ποιᾶς αὐτῆς συστάσεως τὰ τῆς ψυχῆς πάθη θεωροῦμεν, χαιρούσης, λυπουμένης, ὀργιζομένης. καὶ ῥέθος τὸ πρόσωπον, Αἰολικῶς. (῾Ρῆμα.)῾Ρέεις· ῥεῖς. ἐὰν ῥέῃς δὲ, ¯η. ἐὰν ῥεῖς δὲ, δίφθογγον.῾Ρέζει. πράττει.῾Ρέζεσκον. ε πραττον.῾Ρέξαι. τὸ βάψαι· καὶ οι ον μεταποιῆσαι.῾Ρεόντων. παρερχομένων. ῥαιόντων δὲ, τῶν φθειρομένων, δίφθογγον. ῾Ρέπει. κλίνει.῾Ρέχθεον. ἐστέναζον. (᾿Επίῤῥημα.)῾Ρέα. εὐκόλως. καὶ ῥεῖ. Τὸ Ρ μετὰ τοῦ Η. (᾿Αρσενικόν.)῾Ρήβασ. ποταμὸς πλησίον Βιθυνίας πλωτὸς, παρ' ᾳ ἀκτή ἐστι μέλαινα καλουμένη.῾Ρήβαν ὠκυῤῥόην ποταμὸν ἀκτήν τε μέλαιναν. rho.1610῾Ρηγίασ. ποταμός.῾Ρηγῖνοσ. τοπικός.῾Ρηγεύσ. ὁ βαφεύς.῾Ρηγῖλος,῾Ρηγίλαος καὶ῾Ρηγοῦλοσ. ὀνόματα κύρια.῾Ρηγμήν. ὁ αἰγιαλός.῾Ρηΐστεροσ. εὐχερέστερος.῾Ρηλαιμόσ. τόπος. ῾Ρῆνοσ. ο νομα ποταμοῦ.῾Ρῆνεσ. πρόβατα. ἡ εὐθεῖα ῥὴν, ῥηνὸς, ῥῆνες.῾Ρηξήνορεσ. ἀνδρεῖοι.῾Ρήτωρ. δυνατὸς ἐν λόγοις, η καλλιεπείας ῥημάτων δημιουργὸς καὶ συνθέτης.῾Ρηχὰβ καὶ῾Ρηχαβίν. ὀνόματα κύρια.῾Ρήψ. ο νομα ζώου.῾Ρήτωρ. πολιτικῶν πραγμάτων ἐπιστήμων καὶ ἐφ' ἑκάτερα ἐνδόξων κατασκευαστής. παρὰ τὸ ῥήδην λέγειν, η παρὰ τὸ συνηγορεῖν τῷ νόμῳ. ῥήτρα γὰρ ὁ νόμος, Δωρικῶς. (Θηλυκόν.) ῾Ρηβαντία. πόλις.῾Ρηδουντία. πόλις.῾Ρῆσισ. ἡ φράσις καὶ ὁ λόγος.῾Ρητῶν. ἡμερῶν ὡρισμένων. rho.1611῾Ρητὴ κρίσισ. ἡ κακίστη συμφωνία, η ν καὶ ὁ ἐν θεολογίᾳ Γρηγόριος λέγει.῾Ρητίνη. κύριον. καὶ τὸ τῆς πεύκης ὑγρόν.῾Ρήτρα. ἡ συνθήκη ἡ ἐπὶ ῥητοῖς· ἡ ῥητορεία. καὶ ῥητροσύνη.῾Ρητορικὴ τέχνη. ἡ πειθοῦς δημιουργὸς πιστευτικῆς περὶ δίκαια καὶ α δικα μετὰ λόγου καὶ ἐμπειρίας. η δύναμις τεχνικὴ πιθανοῦ λόγου, ἐν πράγματι πολιτικῷ τέλος ε χουσα τὸ ευ λέγειν η τοπικῶς εἰπεῖν κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον. (Οὐδέτερον.)῾Ρῆγοσ. τὸ βαπτὸν ἱμάτιον, η τὸ πορφυροῦν

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

περιβόλαιον. ῥέξαι δὲ τὸ βάψαι καὶ οι ον μεταποιῆσαι.῾Ρήγιον. πόλις Σικελίας. ει ρηται δὲ, ἐπειδὴ σεισμοῦ γενομένου ἀπετελέσθη τὰ ἐκεῖ ῥαγέντα τοῦ τόπου ἐκείνου.῾Ρηΐτερον. εὐκολώτερον. ῥηΐδιον. ἀπὸ τοῦ ῥέω ῥεΐδιον, καὶ κατ' ε κτασιν ῥηΐδιον.῾Ησίοδος· ῥηΐδιον γὰρ ε πος εἰπεῖν.῾Ρηΐστον. ευ κολον.῾Ρήγιον. τόπος ε ξω τῆς Κωνσταντινουπόλεως.῾Ρῆμα. ὁ λόγος καὶ τὸ πρόσταγμα. ὡς τό· ῥῆμα κυρίου ἐγένετο ἐπ' αὐτόν. η ῥῆμα ἐστὶ φωνὴ σημαντικὴ κατὰ συνθήκην μετὰ χρόνον. ὡς δὲ Πλάτων, φωνὴ πράξεως η πάθους σημαντική.῾Ρῆμα. λέξις α πτωτος, ἐπιδεικτικὴ χρόνων τὲ καὶ προσώπων καὶ ἀριθμῶν, ἐνέργειαν η πάθος παριστῶσα. διατί ει πεν α πτωτος; ἐπειδὴ πτώσεις οὐκ ἐπιδέχεται. διατί ει πεν ἐπιδεκτικὴ χρόνων τὲ καὶ προσώπων καὶ ἀριθμῶν; rho.1612 ἐπειδὴ πρόσωπα καὶ χρόνους καὶ ἀριθμοὺς ἐπιδέχεται. διατί ει πε μετ' ἐνεργείας η πάθους; ἐπειδὴ παρεμφαίνει τὴν ἐνέργειαν καὶ τὸ πάθος· ἐνέργειαν μὲν, οι ον τύπτω· πάθος δὲ, οι ον τύπτομαι. η ῥῆμα ἐστὶ μέρος λόγου α πτωτον, ἐν ἰδίοις μετασχηματισμοῖς διαφόρους χρόνους δηλοῦν. μετ' ἐνεργείας η πάθους η οὐδετέρου προσώπου σημαντικόν· ω στε καὶ τὰς τῆς ψυχῆς διαθέσεις δηλοῖ. διατί ει πε μέρος λόγου; ἐπειδὴ ἐκ τῶν ὀκτὼ μερῶν τοῦ λόγου ε ν μέρος ἐστὶ τὸ ῥῆμα. μέρη δὲ τοῦ λόγου εἰσὶν ὀκτώ· ο νομα· ῥῆμα· μετοχή· α ρθρον· ἀντωνυμία· πρόθεσις· ἐπίῤῥημα· σύνδεσμος. διατί ει πεν ἐν ἰδίοις μετασχηματισμοῖς διαφόρους χρόνους δηλοῦν; διὰ τὰ χρονικὰ ἐπιῤῥήματα, οι ον χθές· σήμερον· αυ ριον. ἰδοὺ γὰρ καὶ αὐτὰ χρόνου σημαντικά εἰσι καὶ διαφόρους χρόνους δηλοῦσιν, ἀλλ' ἐν ἀλλοτρίαις φωναῖς, καὶ οὐκ ἐν ἰδίοις μετασχηματισμοῖς· οὐδὲ γὰρ μετέχει τὸ χθὲς τοῦ σήμερον, αυ ριον, ἀλλὰ τελεία φωνὴ τῆς μεταλλαγῆς ἐγένετο. τὰ μέντοι ῥήματα ἐν ἰδίοις μετασχηματισμοῖς διαφόρους δηλοῦσι χρόνους, καὶ οὐκ ἐν ἀλλοτρίαις φωναῖς. διατί ει πεν οὐδετέρου προσώπου σημαντικόν; διὰ τὴν ἀκρίβειαν, ἐπειδὴ εἰσὶ τινὰ ῥήματα, α ου τε ἐνέργειαν ου τε πάθος δηλοῦσιν, α τινα καὶ οὐδέτερα λέγονται, ὡς ἐπὶ τοῦ ζῶ, πλουτῶ, ὑπάρχω. διατί ει πεν ω στε καὶ τὰς τῆς ψυχῆς διαθέσεις δηλοῖ; ἐπειδὴ τῶν ῥημάτων τὰ μὲν ε χουσι πρόσωπα, ὡς τὰ ὁριστικὰ, προστακτικὰ, εὐκτικὰ, ὑποτακτικὰ, α τινα καὶ διαθέσεις ψυχῆς ε χουσι· τὰ δέ εἰσιν ου τως χωρὶς προσώπων, ὡς τὰ rho.1613 ἀπαρέμφατα. παρέπεται δὲ τῷ ῥήματι ὀκτώ· ἐγκλίσεις· διαθέσεις· ει δη· σχήματα· ἀριθμοί· πρόσωπα· χρόνοι καὶ συζυγίαι. ε γκλισίς ἐστι βούλημα ψυχῆς διὰ φωνῆς σημαινόμενον. ἐγκλίσεις δέ εἰσι τέσσαρες· ὁριστική· προστακτική· εὐκτική· ὑποτακτική. ἡ γὰρ ἀπαρέμφατος οὐκ ε στι κυρίως ε γκλισις, ἀλλὰ καταχρηστικῶς. καὶ διατί οὐκ ε στι κυρίως ε γκλισις; ἐπειδὴ ε γκλισις λέγεται βούλημα ψυχῆς· ἡ δὲ ἀπαρέμφαιος, μὴ ε χουσα βούλημα ψυχῆς, εἰκότως οὐδὲ ε γκλισίς ἐστι. προτέτακται δὲ ἡ ὁριστικὴ τῶν α λλων ἐγκλίσεων, ἐπειδὴ, ω σπερ ἐν τοῖς ὀνόμασιν ἡ ὀρθὴ πτῶσις πρώτη ἐστὶν, εὐθεῖα ου σα τοῦ ὀνόματος, ου τω καὶ ὁριστικὴ τῶν α λλων ἐγκλίσεων. διάθεσις δέ ἐστιν ἡ τοῦ σώματος μετάθεσις. η διάθεσίς ἐστι δρᾶσις η πεῖσις, ἐν αι ς διατίθεται ἡ ψυχὴ, ὡς ἐνεργοῦσα τὶ η πάσχουσα. διαθέσεις δέ εἰσι τρεῖς· ἐνέργεια· πάθος· μεσότης. μέση δὲ διάθεσίς ἐστιν ἡ ἑκατέρων τῶν μερῶν μετέχουσα, η γουν ἐνεργείας καὶ πάθους. ει δος δέ ἐστι φωνῆς εἰκὼν τὴν ἐν αὐτῇ δηλοῦσαν πρώτην η δευτέραν σχέσιν. ει δη δὲ δύο εἰσὶ, πρωτότυπον καὶ παράγωγον. σχῆμα δέ ἐστι λέξεων ποσότης ὑφ' ε να τόνον καὶ ε ν πνεῦμα ἀδιαστάτως ἀγομένη, ἐν ἁπλότητι η συνθέσει. σχήματα δέ εἰσι τρία· ἁπλοῦν, σύνθετον, παρασύνθετον. ἀριθμός ἐστι σωρεία μονάδων η μονάδος σύνθεσις. ἀριθμοὶ δέ εἰσι τρεῖς· ἑνικὸς, δυϊκὸς καὶ πληθυντικός. πρόσωπα δέ εἰσι τρία· πρῶτον, δεύτερον, τρίτον. πρῶτον δὲ πρόσωπον ἐστὶ τὸ ἀφ' ου ὁ λόγος· δεύτερον, τὸ πρὸς ο ν ὁ λόγος· τρίτον, τὸ περὶ ου ὁ λόγος. *οι ον λέγει.* χρόνος δέ ἐστι πλατικὸς ἐνιαυτὸς, η ἀκαριαῖος· α μα δὲ τὸ βούλεσθαι ε χει καὶ τὸ ει ναι. τρεῖς δέ εἰσι χρόνοι· ἐνεστώς· παρεληλυθώς· μέλλων. καὶ ἐνεστώς ἐστιν ὁ ἐνισταμένην καὶ ἀπλήρωτον ε χων τὴν σημασίαν· παρεληλυθὼς δὲ, ὁ η δη παρελθών· μέλλων δὲ, ὁ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

μήπω γεγονώς. συζυγία δέ ἐστι συνέλευσις καὶ συμφωνία δύο συλλαβῶν εἰς μίαν συλλαβὴν, η ἀκόλουθος ῥημάτων κλίσις. συζυγία δὲ ποίου μέρους λόγου ἐστίν; ὀνόματος. ποίου γένους; θηλυκοῦ. ποίου ἀριθμοῦ; rho.1614 ἑνικοῦ. ποίας πτώσεως; γενικῆς τῶν ἑνικῶν. πῶς ἐστὶν ἡ εὐθεῖα; ἡ συζυγία. πόθεν γίνεται; ἐκ τῆς σὺν προθέσεως καὶ τοῦ ζυγός· τὸ δὲ ζυγὸς παρὰ τὸ δύο α γειν, δυαγὸς καὶ ζυγός. καὶ ω φειλεν ει ναι συνζυγία, ἀλλ' ἡ σὺν πρόθεσις συντιθεμένη μεθ' ἑτέρας λέξεως, τῆς ἀπὸ τῆς ¯ζ ἀρχομένης, τέλεον ἀποβάλλει τὸ ¯ν, οι ον συζητῶ, συζυγία. πόθεν δὲ χρόνος; παρὰ τὸ ῥέω ῥόνος καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯χ χρόνος. ει δη δὲ τῶν παραγώγων εἰσὶν ἑπτά· πατρωνυμικόν· κτητικόν· συγκριτικόν· ὑπερθετικόν· παρώνυμον καὶ ῥηματικόν. πατρωνυμικόν ἐστι τὸ κυρίως ἀπὸ πατρὸς ἐσχηματισμένον, καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ ἀπὸ προγόνων κυρίως γινόμενον καὶ εἰς τὴν γενεὰν αὐτοῦ ἀναλυόμενον. πόσοι τύποι τῶν πατρωνυμικῶν ἀρσενικῶν; τρεῖς· ὁ εἰς ¯δ¯η¯ς· ὁ εἰς ¯ω¯ν· ὁ εἰς ¯α¯δ¯ι¯ο¯ς. ὁ εἰς ¯δ¯η¯ς, οι ον Ἀτρείδης· ὁ εἰς ¯ω¯ν, οι ον Ἀτρείων· ὁ εἰς ¯α¯δ¯ι¯ο¯ς, οι ον Ὑῤῥάδιος. Ἀτρείδης δὲ ποίου ει δους τῶν παραγώγων; πατρωνυμικοῦ δευτέρου τοῦ εἰς ¯ω¯ν, οι ον Ἀτρείων. Ὑῤῥάδιος ποίου ει δους τῶν παραγώγων; πατρωνυμικοῦ. ποίου τύπου τῶν πατρωνυμικῶν; τρίτου, τοῦ εἰς ¯α¯δ¯ι¯ο¯ς πόσοι τύποι τῶν θηλυκῶν; τρεῖς· ὁ εἰς ¯ι¯ς· ὁ εἰς ¯α¯ς· ὁ εἰς ¯ν¯η. ὁ εἰς ¯ι¯ς, οι ον Πριαμίς· ὁ εἰς ¯α¯ς, οι ον Πελιάς· ὁ εἰς ¯ν¯η, οι ον Ἀδρηστίνη. †τῶν οὐδετέρων μία μέν ἐστιν εἰς ¯ο¯ν κατάληξις, ε χει δὲ παραλήξεις ε ξ. οι ον, πεδίον· ξυλάριον· λεξείδιον· μειρακύλλιον· χρυσάφιον· ζωΰφιον.† Νηλήϊοι ι πποι, οἱ τοῦ Νηλέως, ποίου ει δους τῶν παραγώγων; κτητικῶν. καὶ τί ἐστι κτητικόν; τὸ ὑπὸ τὴν κτῆσιν ἐμπεπτωκὸς, ἐμπεριειλημμένου τοῦ κτήτορος. διαφέρει δὲ τὸ πατρωνυμικὸν τοῦ κτητικοῦ· καὶ γὰρ τὸ πατρωνυμικὸν ἐκ μόνου τοῦ κυρίου γίνεται, τὸ δὲ κτητικὸν ἐκ κυρίου καὶ προσηγορικοῦ. τί δέ ἐστι συνεκφαντικόν; τὸ συνεκφαῖνον τῇ τέχνῃ, ει τε γραμματικὸν, ει τε φιλόσοφον. πόσοι τύποι τῶν κτητικῶν; δύο· ὁ εἰς ¯ο¯ς καθαρὸν, οι ον δόλιος· ὁ εἰς ¯κ¯ο¯ς, οι ον Αἰολικός. πόσοι τύποι τῶν συγκριτικῶν; τρεῖς· ὁ εἰς ¯τ¯ε¯ρ¯ο¯ς, οι ον ὀξύτερος, βαρύτερος, βραδύτερος· ὁ εἰς ¯ω¯ν καθαρὸν, οι ον καλλίων, βελτίων· ὁ εἰς ¯σ¯ω¯ν, οι ον κρείσσων, rho.1615 η σσων. σύγκρισις δέ ἐστιν ἡ τῶν πρωτοτύπων ἐπαύξησις, οι ον ὀξὺς, ὀξύτερος. τύποι δὲ τῶν ὑποκοριστικῶν ε ξ· ὁ εἰς ¯ω¯ν δισύλλαβος, οι ον Βάκχων, ὁ Βακχυλίδης· ὁ εἰς ¯ω¯ν παραληγόμενος, οι ον μωρείων, ὁ μωρός· ὁ εἰς ¯α¯ξ, οι ον ῥόδαξ, ὁ ῥόδιος· ὁ εἰς ¯α¯ς, οι ον Ζηνᾶς, ὁ Ζηνόδωρος, καὶ Μητραῖος, ὁ Μητρόδωρος· ὁ εἰς ¯κ¯ο¯ς, οι ον γραμματικός· ὁ εἰς ¯λ¯ο¯ς, οι ον ναυτίλος, ὁ ναύτης. πόσα ὑποπέπτωκε τῷ ὀνόματι; εἰκοσιτέσσαρα. τί καὶ τί; κύριον· προσηγορικόν· ἐπίθετον· πρός τι ε χον· ὡς πρός τι ε χον· ὁμώνυμον· συνώνυμον· διώνυμον· ἐπώνυμον· φερώνυμον· ἐθνικόν· ἐρωτηματικόν· ἀόριστον· ἀναφορικὸν, η καὶ ὁμοιωματικὸν, καὶ δεικτικὸν, καὶ ἀνταποδοτικὸν καλεῖται· περιληπτικόν· ἐπιμεριζόμενον· περιεκτικόν· πεποιημένον· γενικόν· ἰδικόν· τακτικόν· ἀριθμητικόν· μετουσιαστικόν· ἀπολελυμένον. ποίῳ ὀνόματι ὑποπέπτωκε; τῷ γενικῷ καὶ τῷ κοινῷ. καὶ ποῖον λέγεται γενικὸν ἐνταῦθα; τὸ ο νομα. καὶ ποῖα εἰσὶ τὰ αὐτὰ ει δη; τὸ κύριον καὶ τὸ προσηγορικόν. ποσαχῶς τὸ ει δος; διχῶς· κατὰ φωνὴν καὶ κατὰ σημασίαν. ποσαχῶς διαιρεῖται τὸ παράγωγον; πενταχῶς· εἰς πατρωνυμικόν· κτητικόν· συγκριτικόν· ὑπερθετικόν· ὑποκοριστικὸν παρώνυμον καὶ ῥηματικόν. διαθέσεις δὲ τοῦ ὀνόματος εἰσὶ δύο· ἐνέργεια καὶ πάθος. κριτὴς ποίας διαθέσεως; ἐνεργητικῆς. κριτὴς δὲ ὁ κρίνων καὶ ἐνεργῶν. κριτὸς ποίας διαθέσεως; παθητικῆς. κριτὸς γὰρ λέγεται ὁ κρινόμενος καὶ πάσχων. rho.1616 Ῥηξίφλοιον. τὸ ῥῆσσον τὸν φλοιόν. Ῥήσιον. τόπος. Ῥησείδιον. ἡ μικρὰ ῥῆσις. ἀπὸ τοῦ ῥήσεως ῥησείδιον, εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ῥήσιος γέγονε, διὰ τοῦ ι. ὡς λέξις λεξίδιον. (Ῥῆμα.) Ῥηγνύω. τὸ ἐκπέμπω. Ῥήγνυσκεν. ἐκ τοῦ ῥηγνύω, ῥήγνυσκεν. Ῥήσσω. τὸ ῥηγνύω. Ῥητρεύω. ῥητορεύω. (Ἐπίῤῥημα.) Ῥηϊδίως. εὐκόλως, ῥαδίως. Ῥητῶς. σαφῶς,

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

φανερῶς. ὁ᾿Απόστολος· τὸ δὲ πνεῦμα ῥητῶς λέγει, ο τι ἐν ὑστέροις καιροῖς. καὶ ῥητῶς ἀντὶ τοῦ λεκτῶς. Τὸ Ρ μετὰ τοῦ Ι. (᾿Αρσενικόν.)῾Ριγεδανόσ. ὁ φρικώδης. ῾Ρικνόσ. ὁ διεσχισμένος καὶ διεφθαρμένος. ῥικνοῖς ἐπισκάζουσα πόδεσσι.῾Ρινόσ. τὸ δέρμα. ἀπὸ τοῦ ῥίνη, ο περ ει δος ἰχθύος ἐστίν. η παρὰ τὸ ῥίον, τὸ ἀκρωτήριον. ὁ δὲ Ωρος ὁ Μιλήσιος λέγει, ο τι ῥίνος λέγεται, ο τι δι' αὐτοῦ ῥέουσιν οἱ ἱδρῶτες. ῾Ρινοτόμοσ. ὁ τὰ δέρματα τέμνων.῾Ρινόσιμοσ. τὴν κόμην ἀνάδετος. η τὴν ῥῖνα σιμὸς καὶ πατζός.῾Ρὶψ, ῥιπόσ. τὸ ῥιπίδιον. rho.1617῾Ρίψασπισ. ὁ δειλός. ἀπὸ τοῦ ῥίπτειν τὴν ἀσπίδα.῾Ριψοκίνδυνοσ. ὁ παράβολος· ὁ τολμηρός. (Θηλυκόν.)῾Ρίζα. δι' η ς ῥεῖ τὸ ζῇν α νω τοῖς δένδροις.῾Ρινηλατῶ. τὸ διὰ ῥινὸς ὀσμοῦμαι καὶ διώκω τι, ω σπερ οἱ κύνες τῶν κυνηγῶν ποιοῦσιν. η σκοποῦντες ω δε κἀκεῖσε.῾Ρὶν καὶ ῥίσ. ἡ μύτις. καὶ κλίνεται ῥινός. ὡς δικατάληκτον διὰ τοῦ ¯ι γράφεται· ε δει γὰρ διὰ τῆς ¯ε¯ι διφθόγγου. ἀπὸ τοῦ ῥέω ῥίν· ἐκ γὰρ τῆς ῥινὸς ῥέουσι καὶ κατέρχονται τὰ περιττώματα.῾Ρίπη. πόλις. καὶ῾Ρίπαια ο ρη.῾Ριπή. ὁρμή· φορά· κίνησις. παρὰ τὸ ῥίπτω ῥιπτὴ καὶ ῥιπὴ, ἡ ῥιπτομένη. τίθεται δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τοῦ ῥίπτεσθαι τὰς βίας τῶν πνευμάτων.῾Ριπίσ. τὸ ῥιπίδιον. τοῦ θεολόγου· α νεμον ταῖς ῥιπίσι σοφιζομένους. (Οὐδέτερον.)῾Ριγιστόν. φοβερόν. καὶ ῥίγιον, τὸ φρικῶδες η χαλεπόν. ἐκ τοῦ ῥῖγος ῥίγιον. ο θεν καὶ τὸ ¯ρ¯ι μακρόν.῾Ρινή. τὸ ἐργαλεῖον τοῦ χαλκέος. ὁ γὰρ ἰχθὺς βαρύνεται.῾Ρῖγοσ. τὸ ψύχος. ἀπὸ τοῦ φρίσσω φρίγος καὶ ἀποβολῇ τοῦ φ ῥῖγος. ἡ δὲ ἀποβολὴ τοῦ φ rho.1618 ε κτασιν πεποίηκε τοῦ ¯ι. ο θεν καὶ διὰ τοῦ ¯ι γράφεται· οὐδέποτε γὰρ πρὸ τῶν δύο ¯ς¯σ εὑρίσκεται δίφθογγον. καὶ ῥιγίον ἡ νόσος.῾Ρίζαιον. τόπος. καὶ῾Ριζὴν, ο ρος.῾Ρίον. τὸ ἀκρωτήριον, ἐπειδὴ περιῤῥεῖται υ δατι. ι σως δὲ ἐκ τοῦ ἀκρωτηρίου ἐγένετο μείωσις, ι ν' αἱ πρῶται τρεῖς συλλαβαὶ ω σιν ἀφῃρημέναι. η ο ριόν ἐστι, ἀφ' ου ἐστιν ὁρᾷν καὶ σκοπεύεσθαι. (῾Ρῆμα.)῾Ρίγησεν. ἐφοβήθη. ῾Ριζωρυχῶ. ῥιζορυκτῶ δὲ μικρόν.῾Ρινᾷ. ἐξαπατᾷ. τρόπον τινὰ τὴν ε ξιν ῥινᾷ.῾Ριπτάζω. διαῤῥίπτω.῾Ριπίζω. ῥίπτω. (᾿Επίῤῥημα.)῾Ριζιμαίωσ. παρὰ τὴν ῥίζαν.῾Ρίμφα. εὐκόλως η ταχέως. παρὰ τὸ ῥίπτειν ἑαυτὸν διὰ τάχους. ὡς παρὰ τὸ κρύπτω κρύφα, ου τω ῥίπτω ῥίφα καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯μ ῥίμφα.῾Ριψοκινδύνωσ. παραβόλως· τολμηρῶς. Τὸ Ρ μετὰ τοῦ Ο. (᾿Αρσενικόν.)῾Ροΐ. ῥεύματι. ὁ ῥοῦς, τοῦ ῥοὸς, τῷ ῥοΐ. ῥοῒ ποταμοῦ καὶ ῥοῒ θαλάσσης, ¯ι. ῥοῇ δὲ αι ματος καὶ ῥοῇ δακρύων, ¯η. rho.1619῾Ρομβώδησ. ο νομα παρατάξεως. καὶ τὸ πολεμικὸν τῆς νηὸς σίδηρον. (Θηλυκόν.)῾Ρόα καὶ ῥοιά. ἡ ῥοϊδέα. ῾Ρόγα. ....῾Ροδωνία. χώρα.῾Ροδωνιὰ δὲ, τόπος, †ἐν ῳ εἰσιν ῥόδα.† ὡς καὶ κρινωνιά. ῾Ροδοδάκτυλος ἠώσ. ἡ ῥοδόχροος ἡμέρα, ἡ τὰ ε ργα λαμπρὰ δεικνύουσα. ῥοδοδάκτυλος ἠὼς ἐπ' αι αν ἐσκίδνατο.῾Ρόδοσ. ἡ νῆσος. παρὰ τὸ πολὺν ῥοῦν αὐτόθι δονεῖσθαι, πρὶν φανῆναι τὴν νῆσον.῾Ροαί. τὰ ῥεύματα. †ἡ εὐθεῖα ἡ ῥοή· τῆς ῥοῆς· αἱ ῥοαί.†῾Ροπή. ἡ ἀπό τινος ει ς τι μετάκλισις, η ει ς τι μεταβολή. ῥοπή ἐστι καὶ τὸ ἀκαριαῖον τῆς συντομίας καὶ ταχυτῆτος. *῾Ροπὴ καὶ ἡ δύναμισ.*῾Ροπή ἐστιν ἀδιάστατος κίνησισ. (Οὐδέτερον.)῾Ρόδον. παρὰ τὸ ο ζω ο δον καὶ ῥόδον κατὰ ἀντίφρασιν.῾Ροίζημα. η χημα.῾Ροίτιον. ἀκρωτήριον τῆς Τροίας. –῾Ροιτιάδος ε νδοθεν α κρης. rho.1620 ἀπὸ῾Ροιτίας τῆς Πρωτέως θυγατρός. ὁ δὲ Χοιροβοσκός· τὸ῾Ροίτιον διὰ τῆς ¯ε¯ι διφθόγγου γράφεται.῾Ρύτιον δὲ τόπος ἐπὶ Κρήτης· ψιλὸν καὶ ¯ι.῾Ρόθιον. τὸ ῥεῦμα. η τὸ μετὰ ψόφου κῦμα.῾Ρόπαλον. βάκλον η ῥάβδος. παρὰ τὸ ῥέπειν εἰς ε ν μέρος.῾Ροώδη. τὰ ὀστᾶ παρὰ Γαληνῷ καὶ῾Ιπποκράτῃ. (῾Ρῆμα.)῾Ρογχάζειν. παρὰ τὸ ῥοχθεῖν, τὸ ἠχεῖν, παρῆκται, πλεονασμῷ τοῦ ¯γ.῾Ροθῶ. τὸ ἠχῶ.῾Ροίζησεν. η χησεν, ε συρεν.῾Ροιβδῶ. τὸ ῥοφῶ. καὶ ῥοιβδήσω. ἐξ ου καὶ ἀναῤῥοίβδησις.῾Ροχθεῖ. ἠχεῖ, κλύζει. ῥοχθεῖ δὲ μέγα κῦμα–. παρὰ τὸ ῥόθιον ῥοθεῖ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ χ ῥοχθεῖ. ἐν α λλοις δὲ τὸ ῥοχθεῖ κῦμα, τὸ πρὸς ξηρὰν ἀντικρούει. ι σως παρὰ τὸ ῥοῦν καὶ τὸν η χον, ῥοηχεῖ καὶ ῥοχθεῖ. η ἀπὸ τοῦ ῥέω ῥοχῶ, ὡς λέχω λοχῶ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ ῥοχθῶ. (᾿Επίῤῥημα.)῾Ροιζηδόν. σφοδρῶς μετὰ η χου. rho.1621 Τὸ Ρ μετὰ τοῦ Υ. (᾿Αρσενικόν.)῾Ρύακεσ. ὑδρηγοί· ῥεύματα.῾Ρυηφενήσ. ὁ α γαν πλούσιος. παρὰ τὸ ῥῆδην

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

καὶ τὸ α φενος, ο σημαίνει τὸν πλοῦτον.῾Ρυθμόσ. ἁρμονία, ἀκολουθία, παίδευσις. η ἡ τῆς κινήσεως τάξις. ἀπὸ τοῦ ῥύω ῥύσω, ο νομα ῥυσμὸς, καὶ τροπῇ τοῦ ¯ς εἰς ¯θ ῥυθμός.῾Ρυμόσ. τὸ μεταξὺ κατὰ μῆκος ξύλον τοῦ α ρματος, η γουν τὸ προσηρτυμένον τῷ ζυγῷ ὀρθὸν ξύλον. παρὰ τὸ ἐρύω, ἐρύσω, ἐρυσμὸς, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ¯ε καὶ ¯ς ῥῆμα ο νομα ῥυμός.῾Ρυσμόσ. εἰκών· ἰδέα· σχῆμα· θέσις. σχῆμα δέ οἱ᾽Ασίης ῥυσμὸς πέλει–. κῶνος δέ ἐστιν ἀπὸ πλατείας βάσεως εἰς ὀξὺ λήγων.῾Ρύνδαξ. τόπος.῾Ρυσσόσ. ῥυτίδας ε χων. παρὰ τὸν ἐρύσω μέλλοντα. ὁ συνελκυσμὸς τῶν σαρκῶν καὶ τῶν ῥυτίδων. rho.1622῾Ρυτήρ. χαλινὸς, λῶρος. καὶ ὁ ἐλευθερωτής. ἀπὸ τοῦ ῥύω.῾Ρυτόσ. ὁ ῥέων καὶ ὁ ἑλκυστός. ῥυτοῖσι λάεσσι–. ἀπὸ τοῦ ἐρύω, τὸ ἑλκύω. (Θηλυκόν.)῾Ρύμη. ὁρμή. ε στιν ου ν ῥέω καὶ ῥύω, ῥύσω, ῥύμη.῾Ρυμβόνεσ. αἱ εἱλύσεις καὶ κινήσεις εἰς πείρας, οἱονεὶ αἱ κοτυλώδεις καμπαί. καὶ ῥύμβων ἡ τῶν φύλλων ε λιξις. †῾Ρυσσή. ἡ γραῦς.†῾Ρυτίδεσ. τὰ ἐπὶ τοῦ προσώπου τῶν γεγηρακότων ζαρώματα. (Οὐδέτερον.) †῾Ρύγχοσ. τὸ πρόσωπον.†῾Ρύμματα. καθάρματα. καὶ ῥύψις, ἡ κάθαρσις.῾Ρύσια. λύτρα, ἐλευθερίας ἐνέχυρα.῾Ρυπαπαί. ἐπιφώνημα η μίμημα ψόφου ναυτικοῦ, ἀπὸ τῶν κόπων ἀποτελουμένου. *῾Ρυπτικῶν. καθαρτικῶν.*῾Ρύτιον. τόπος ἐπὶ Κρήτης.῾Ρυτά. τὰ τόξα. καὶ τὰ ῥέοντα. rho.1623 (῾Ρῆμα.)῾Ρύεται. φυλάττεται, σκέπει, ἐλευθεροῖ. ῾Ρυήσονται. φθαρήσονται. ἡ δὲ χεὶρ ῥυήτω.῾Ρυῇ. ἀντὶ τοῦ ῥεύσει.῾Ρυθμίζει. κανονίζει, παιδεύει.῾Ρυμοτομεῖται. εἰς ὀρθὸν κόπτεται.῾Ρυστάζειν. τὸ μετὰ βίας ε λκειν. καὶ ῥυστάζω. παρὰ τὸ ἐρύω, ἐρυτὶς καὶ ῥυτὶς, ἡ συνελκυσμένη σάρξ. ῥυτός ἐστι τὸ θηλυκὸν καὶ τὸ οὐδέτερον ῥυτὸν καὶ τὸ παρώνυμον ῥυτίς.῾Ρύψωμεν. σμήξωμεν, καθάρωμεν. καὶ ῥύπτω τὸ καθαίρω. (᾽Επίῤῥημα.)῾Ρυδὸν καὶ ῥύδην. ἀντὶ τοῦ χύδην. ῥυδὸν ἀφνειοῖο ἀντὶ τοῦ α γαν πλουσίου. ἀπὸ τοῦ περιῤῥεῖν τὸν πλοῦτον.῾Ρυππαπαί. ἐπιφώνημα ναυτικόν. Τὸ Ρ μετὰ τοῦ Ω. (᾽Αρσενικόν.)῾Ρωγαλέοσ. διεσχισμένος. παρὰ τὸ ῥήσσω. ὡς καὶ τό· κατέῤῥωγε τὰ ἱμάτια.῾Ρωγοί. ε θνος. rho.1624῾Ρῶμος,῾Ρωμύλοσ. κύρια. καὶ ῾Ρῶμις, ῾Ρώμιδος κύριον. ῾Ρωμαλέοσ. ἰσχυρὸς, ἀνδρεῖος. ῾Ρώξ. ει δος σκορπίου. καὶ κλίνεται ῥωγός. η ζῶον μικρὸν ῥαγὶ σταφυλῆς ο μοιον· περιφερὲς γάρ ἐστιν, ὡς οἱ ἑωρακότες μοι ει πον.῾Ρώξ. τὸ σχίσμα. καὶ ἀποῤῥῶγες.῾Ρωπόῤῥηξ. ὁ τὸν κοῦσπον ῥηγνύων.῾Ρωποπώλησ. ὁ μυρεψός. ῥῶπες γὰρ υ λη καὶ ὑλώδη φυτά· η θάμνος καὶ σύμφυτος τόπος· η μίγματα καὶ χρώματα, ο σα ζωγράφοις καὶ βαφεῦσι καὶ μυρεψοῖς χρησιμεύουσι. η ῥώψ ἐστι βοτάνη ἁπαλή. παρὰ τὸ ῥέψω, ῥὲψ, καὶ τροπῇ τοῦ ¯ε εἰς ¯ω ῥώψ. ὡς βλέπω, βλέψω, βλὲψ καὶ βλώψ· καὶ τὸ παραβλῶπες. – ῥῶπας δ' ὑπέχευε δασείας. καὶ ῥωπογράφους, τοὺς τὰ τοιαῦτα διαγράφοντας. καὶ τὸν κοῦφον φόρτον ῥῶπον λέγουσιν. ο θεν καὶ ῥώπια τὰ οὐ στερέμνια.῾Ρωστήρ. ὁ ἐν δυνάμει ὑγιής. ἀπὸ τοῦ ῥῶσις.῾Ρωχμόσ. τόπος κεχαραγμένος ὑπὸ ὀμβρίων ὑδάτων. σημαίνει δὲ ῥῆξιν. παρὰ τὸ ῥήσσω ῥηχμὸς καὶ μεταθέσει τοῦ ¯γ εἰς ¯χ καὶ τοῦ ¯η εἰς ¯ω μέγα ῥωχμός. rho.1625 †῾Ρώξ. ει δος σκορπίου. παρὰ τὸ ῥῶ, τὸ φθείρω.† (Θηλυκόν.)῾Ρωγὰς, ῥωγάδοσ. ἡ διεσχισμένη πέτρα. παρὰ τὸ ῥήσσω ῥηγὸς καὶ ῥωγάς. ῾Ρωμαλεότητι. ἰσχυρότητι, ἀνδρειότητι. ῥωμαλεότητι τοῦ κρείττονος.῾Ρώμη. ἡ ἰσχὺς, ἡ ὑγεία. καὶ πόλις. ἐπὶ μὲν τῆς ὑγείας, παρὰ τὸ ῥῶ, ου ὁ μέλλων ῥώσω, ὁ παθητικὸς ε ῤῥωμαι, ῥῆμα ο νομα ῥώμη. ὡς γνώσω γνώμη. ἐπὶ δὲ τῆς πόλεως, ἀπὸ῾Ρώμου καὶ ῾Ρωμύλου τῶν Αἰνείου παίδων.῾Ρωζάνη. κύριον.῾Ρῶσις. ἡ ὑγεία. rho.1626῾Ρωσόσ. πόλις.῾Ρώσ. ἡ ῥωσία. (Οὐδέτερον.)῾Ρωπήϊα καὶ ῥωπάκια. οἱ θάμνοι. καὶ ῥώπια, τὰ οὐ στερέμνια.῾Ρῶ. τὸ στοιχεῖον. παρὰ τὸ ῥέω· ὑγρὰ γάρ ἐστι καὶ εὐμάλακτα, καὶ ὡσεὶ ε λαιον ῥεῖ, ἐν τοῖς μέτροις ἀμετάβολα. (῾Ρῆμα.)῾Ρῶ. τὸ λέγω. ἐξ ου καὶ ῥῆσις, ὁ λόγος.῾Ρώννυσιν. ἐνδυναμοῖ.῾Ρωποῤῥυκτεῖν. ῥηγνύειν τὸν ῥῶπον καὶ τὸν κοῦσπον. sigma.1625 Σ. Τὸ Σ μετὰ τοῦ Α. (᾽Αρσενικόν.) Σαβάδιοσ. ἐπώνυμον τοῦ Διονύσου. καὶ σαβοὶ, ἐπίφθεγμα βακχικόν. Σάγαρισ. ποταμὸς Φρυγίας. ἀπὸ Σαγάρου τοῦ υἱοῦ Μήδου. ου τως Ωρος ὁ Μιλήσιος. Σαγγάριοσ. ποταμὸς Φρυγίας, ο τι Σάγγαν τινὰ ἀσεβηθέντα εἰς τὴν῾Ρέαν μετέβαλεν εἰς τοῦτο τὸ υ δωρ, καὶ ἀπὸ τούτου τὸν τόπον

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

κληθῆναι. ου τω φλυαροκοποῦσιν οἱ α φρονες Ελληνες. Σαβελλιανοί. ἀπὸ Σαβελλίου. ου τοι τριώνυμον ε λεγον μίαν ὑπόστασιν ἐν θεότητι, τὸν αὐτὸν ει ναι πατέρα καὶ υἱὸν καὶ πνεῦμα δογματίσαντες οἱ παράφρονες, συναναιροῦντες τὰς τρεῖς sigma.1626 ὑποστάσεις, ο ἐστι συγχέοντες, ε ν πρόσωπον λέγοντες τὰ τρία. Σαβά. Αἰθιοπικὸν ε θνος. Σαδδουκαῖοι. αι ρεσις ᾿Ιουδαίων. λέγουσι μὴ ει ναι ἀνάστασιν, μήτε α γγελον, μήτε πνεῦμα. παχύτεροι γὰρ ου τοι καὶ περὶ τὰ σωματικὰ ἐπτοημένοι. Σαδδουκαῖοι δὲ ἑρμηνεύονται δίκαιοι. σέδεκ γὰρ ἡ δικαιοσύνη. Σακεσφόροι. ὁπλοφόροι, ἀσπιδοφόροι. ἀπὸ τοῦ σάκος, ο ἐστιν ἀσπίς. †τὸ δὲ σάκος, ἀπὸ Σάκων, τῶν πρῶτον εὑρόντων. η ἀπὸ τοῦ σάγων· σάγος καὶ σάκος.† Σακέσπαλοσ. πολεμικός. ἀπὸ τοῦ πάλλειν καὶ κινεῖν τὴν ἀσπίδα. sigma.1627 †Σαλάγγων. ο νομα ποταμοῦ.† Σάλοσ. ὁ κλύδων. ἡ τῶν κυμάτων κίνησις. Σάνδυξ. χρῶμα κόκκινον. Σακερδῶσ. κύριον. *καὶ κλίνεται σακερδῶτος.* σακέρδιος δὲ ὁ ἱερεὺς, ῥωμαϊστί. ὁ τὰ σάκρα ε ρδων. σάκρον δέ ἐστι τὸ δημοσίᾳ ἀφιερωθέν. Σαπρὸς καὶ σαπρία, ὁ ἀφανισμόσ. ἀπὸ τοῦ σήπω, ὡς λέπω λεπρός. Σάρβηλοσ. κύριον. †Σαρδιαίων. ἐθνικόν.† Σαρδόνιος γέλωσ. ὁ καθ' ὑπόκρισιν. καὶ σάρδιον, βοτάνη δηλητήριος, η τις α παν τὸ σῶμα τοῦ φαγόντος αὐτὴν σπασμῷ ὑποβάλλει, ὡς καὶ τῶν χειλέων συσταλέντων τοὺς ὀδόντας γυμνοῦσθαι καὶ γέλωτος φαντασίαν παρέχειν τοῖς ὁρῶσιν. ε νιοι δὲ ἐφύβριον ὀνομάζουσι τὸν σαρδόνιον γέλωτα. ε στι δὲ καὶ λίθος ου τω καλούμενος. †Σάτυροι καὶ Βάκχαι. τὰ ἐν ἀνθρώποις αἰσχρὰ καὶ ἀκόλαστα πάθη.† Σάτυροσ. χορευτὴς τοῦ Διονύσου. παρὰ τὸ σάθη σάθυρος καὶ σάτυρος. ὡς α λμη ἁλμυρός. κατωφερὲς γάρ ἐστι τὸ γένος τῶν Σατύρων. καὶ σάτυρος ζῶον. sigma.1628 Σατράπησ. βασιλεὺς, η α ρχων, η στρατηγός. Σαυρωτήρ. ο που ἐμπήγνυται τὸ σίδηρον τοῦ δόρατος. παρὰ τὸ σταυροῦσθαι καὶ ὀρθοῦσθαι ἐπ' αὐτῷ τὸ δόρυ, σταυρωτὴρ τὶς ω ν, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ¯τ σαυρωτήρ. Σαρκικόσ. ὁ πνεύματος καὶ ψυχῆς πάντη που ἀμελῶν. Σακερδῶσ. κύριον. καὶ σακερδὼ, ὁ αι λουρος. Σαβαώθ. κύριος δυνάμεων, στρατιῶν.῾Ησαΐας· εἰ μὴ κύριος σαβαὼθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα. Σατᾶν. ὁ ἀντικείμενος τῇ ῾Εβραίων φωνῇ. (Θηλυκόν.) Σάγη. †τὸ σάγμα,† περιβόλαιον, σκέπη. Σαγήνη. τὸ δίκτυον. σαγίνη δὲ, τὸ ο πλον, ¯ι. Σάϊσ. πόλις. καὶ κλίνεται Σάεως. Σαῖνα. †τὸ αἰδοῖον.† ἡ μοῖρα. Σαῖποσ. ἡ ἁλιευτικὴ ἐλαία. Σάλπιγξ. παρὰ τὸ σαλπίζω. τοῦτο παρὰ τὸ ε πω, τὸ λέγω, ε ψω, ε ψ, ὀπὴ, ὀπίζω, καὶ μετὰ τοῦ σέλας, ο σημαίνει τὴν λαμπηδόνα, σελαπίζω, καὶ σάλπιγξ. Σαλαμβάδεσ. αἱ θυρίδες, αἱ ἀεὶ ἐν σάλῳ ου σαι. η παρὰ τὸ δι' αὐτῶν εἰσβαίνειν τὸ φῶς. Σαμβύκη. ει δος ὀργάνου. sigma.1629 Σαλαμίσ. ο νομα πόλεως. ἀπὸ Σαλαμῖνος τινὸς ᾿Ασωποῦ θυγατρός. Σαμάρεια. ἀπὸ τοῦ σήματος τοῦ Αρεως, ο τι ἐν αὐτῷ Αρης Ασκαλάφῳ τῷ υἱῷ τύμβον ε χευε, ἐν ῳ καὶ ἐπίγραψεν ου τως· Σῆμ' Αρεως ε τοιμον βεβοημένον ῾Ελλάδι φήμη ..ου νεκ' Αρης τέκνον ε χωσε πόλιν. *Σαβέτ. ἐστὶν ἡ ἀνάπαυσις. ἐξ ου τὸ σάββατον.* Σανίσ. τὸ ἐπίμηκες ξύλον. οἱονεὶ τετανὶς, παρὰ τὸ τετάσθαι. Σαπφώ. παρὰ τὸ σαφής. η παρὰ τὸ σάφω Σαφὼ, ὡς καλύψω Καλυψὼ, κλώθω Κλωθὼ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ π Σαπφώ. η παρὰ τὸ σαφῶ, τὸ σαφηνίζω. Σαργάνη. σχοινίον. ε στι δὲ καὶ ει δος σπυρίδος. παρὰ τὸ σάγος σαγάνη καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ρ σαργάνη. Σάρισσα. ει δος ο πλου. Σαρωνὶς καὶ Σαρωνικὸν πέλαγος, ἐπειδὴ Σάρων τὶς κυνηγὸς ἐπιδιώκων ἐκεῖσε κατεκρημνίσθη εἰς θάλασσαν. Σάρξ. αι μα πεπηγὸς ἀπὸ φύσεως. η στοιχείων συνδρομή. σάρξ ἐστιν οὐσία ῥευστὴ ἐξ αι ματος καὶ φλέγματος καὶ χυμοῦ καὶ χολῆς συνισταsigma.1630 μένη, η γουν ἐξ ἀέρος καὶ γῆς καὶ πυρὸς καὶ υ δατος, τουτέστιν ἐκ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ καὶ ξηροῦ, ὑγροῦ. ὁ η λιος τὸ θερμὸν καὶ ζωτικόν· ὁ ἀὴρ τὸ ψυχρόν· ἡ γῆ τὸ ξηρόν· τὸ υ δωρ τὸ ὑγρόν. σύρκα λέγουσιν οἱ Αἰολεῖς τὴν σάρκα, διὰ τὸ σύρεσθαι ἀπ' αὐτῆς τὸ δέρμα. Σαρκὸς ἀπόθεσις. ἡ σαρκικὴ ἡδονή. Σάρδισ. πόλις. ὡς παρὰ τὸ ο φιες καὶ πόλιες κράσει τοῦ ¯ε καὶ ¯ι εἰς ¯ι μακρὸν γίνεται αἱ πόλις καὶ οἱ ο φις, ου τω καὶ παρὰ τὸ Σάρδιες γίνεται Σάρδις, καὶ οἱ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

πολῖται καὶ ἡ πόλις. τί ου ν; οἱ πολῖται Σάρδις λέγονται καὶ οὐ Σαρδινοί; πῶς ου ν καὶ οἱ πολῖται καὶ ἡ πόλις Σάρδις λέγεται; οὐχ ἡ πόλις καὶ οἱ πολῖται Σάρδις λέγονται, ἀλλ' ο τι ἀμφότερα διὰ τοῦ ¯ι γράφεται, καὶ Σάρδις καὶ Σαρδινοί. καὶ Σάρδεις, τὸ ¯δ¯ε¯ι¯ς δίφθογγον, ὡς καὶ αἱ πόλεις. Σατραπεία. ἀξίωμά τι. Σαλώμη. κύριον. ἑρμηνεύεται δὲ εἰρήνη. τοῦτο δὲ ει η ψυχὴ νικήσασα τὰ πάθη καὶ ἀποβαλοῦσα, καὶ εἰρήνην τελείαν ἀπ' αὐτῶν α γουσα. καὶ ὁ θεολόγος· κᾳ ν ἡ α λλη Μαρία κᾳ ν Σαλώμη. (Οὐδέτερον.) Σαβέκ. χρυσολάχανον. Σαΐτιν. μέτρον τὶ οι νου. sigma.1631 Σάκεα. αἱ ἀσπίδες. σάκαια δὲ ἑορτὴ, δίφθογγον. Σάκρον καὶ σάκρα παρὰ Ῥωμαίοις, τὰ ἱερὰ πράγματα. η σάκρον ἐστὶ τὸ δημοσίᾳ ἀφιερωθέν. Σάμνιον. τόπος. Σαπώριον. τόπος. Σαραπεῖον. τὸ τοῦ Σαράπιδος ἱερόν. Σαράβαρον. ἐσθὴς Περσική. α λλος ἑρμηνεύει τὸ σάτον, τὸ λεγόμενον χοίνικα η δεκάλιτρον. ε νιοι δὲ τὸ βρακίον λέγουσι. Σαρδόνιον πέλαγοσ. Σάτον. μόδιος· κούμουλος. (Ῥῆμα.) Σαγηνεύει. περιλαμβάνει. ἀγρεύει. Σαίρει. φιλοκαλεῖ· κοσμεῖ. Σάξαι. ἐπιφορτίσαι· στρῶσαι. Σαρκάζειν. μετὰ πικρίας καὶ θυμοῦ γελᾷν. Σαρισσοφοροῦσιν. ἀπὸ τοῦ σαρίσσης ἀκοντίου. †Σαρούμενοσ. σπαραττόμενος. ου τως Λυκόφρων.† Σαλαΐζω. θρηνῶ. Σαλπίζειν. ε θος η ν τοῖς Ἰουδαίοις διὰ σαλπίγγων ἐπὶ τὸ αὐτὸ τοὺς ἐνδεεῖς ἀθροίζειν, ἡνίκα sigma.1632 διανέμειν τὶ εἰς αὐτοὺς ἐβούλοντο. ου τως ὁ α γιος Κύριλλος. Σαφηνίζω. ἑρμηνεύω. καὶ σαφήσας καὶ σαφηνίσας. Σάττω. φορτίζω. Σαώζει. ἀντὶ τοῦ σώζει. Σαίνω. †τὸ κινῶ.† τὸ θέλγω. καὶ παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ σαίνεσθαι, τὸ οι ον θορυβεῖσθαι καὶ ταράττεσθαι. εἰς τὸ μηδένα σαίνεσθαι ἐν ταῖς θλίψεσι ταύταις. (Ἐπίῤῥημα.) Σαφῶσ. φανερῶς· εὐκόλως· ἀληθῶς. Τὸ Σ μετὰ τοῦ Ε. (Ἀρσενικόν.) Σέασ. σκώληκας. οὐχ ευ ρηται ἡ εὐθεῖα ἐν χρήσει, ἀλλ' αἱ πλάγιαι. παρὰ Ἀριστοφάνει· ὑπὸ τῶν σέων καμπτόμενος. ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, σέας, σεῖς. †Σέβεροσ. ὁ εὐσεβής· ὁ δίκαιος.† Σεβοείμ. κύριον. Σεβαστεινόσ. τοπικόν. καὶ Σεβαστειηνὸς, κύριον, διὰ διφθόγγου καὶ ¯η. sigma.1633 Σέθεν. ἀντὶ τοῦ σοῦ. καὶ σέο ἀντὶ τοῦ σοῦ. ποιητικῶς. Σείριοσ. ο νομα ἀστέρος. η ὁ η λιος. Σήριος δὲ κύριον, ¯η. σείριος δὲ παρὰ τὸ ει ρω, τὸ λέγω. γίνεται ει ριος καὶ σείριος. λέγει γὰρ καὶ μηνύει ἡμῖν τὸν καιρὸν τοῦ θέρους. †Σειρομάστησ. ἡ λόγχη.† Σειρομάστησ. ὁ λῶρος, η ει δος ἀκοντίου. Σείραιοσ. οι νος ὁ ἐκ γλεύκους ἑψημένος η γλυκύς. Σεισμόσ. κίνησις γῆς ὑπὸ πνεύματος ε νδον ἀπολειφθέντος καὶ βιαίως ῥυθέντος διὰ τὸ κωλυθῆναι περὶ τὰ κοῖλα. σισμὸς δὲ, ὁ βρασμὸς καὶ η χος, ¯ι. ἀπὸ τοῦ σίζω, τὸ ἠχῶ. Σειληνόσ. ὁ Διόνυσος. παρὰ τὸ σείεσθαι ἐν τῷ ληνῷ. Σειλινὸς δὲ, ὁ γέρων, καὶ Σειλινοὶ, οἱ sigma.1634 τῶν Σατύρων γέροντες. παρὰ τὸ σεσηρέναι καὶ χαίρειν. γίνεται σέρινος καὶ μεταθέσει τοῦ ¯ρ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ι Σειλινός. η παρὰ τὸ σείεσθαι λίαν Σειλινὸς, ὁ γέρων. Σελαγισμόσ. ἡ φρυκτωρία, ἡ λαμπηδών. παρὰ τὸ σέλας. †Σελασμόσ. ἡ ἀλαζονεία.† Σεμνόσ. ε ντιμος· ἐνάρετος· μέγας· ε νδοξος. παρὰ τὸ σέβω σεμνὸς, ὁ σεβασμοῦ α ξιος. Σεννάτωρ. ὁ τῶν Ῥωμαίων ἡγεμών. καὶ κλίνεται σεννάτωρος. Σέῤῥιφοσ. ὁ ἐπτερωμένος μύρμηξ. καὶ ὁ η λιος. Σεραφείμ. δυνάμεις α γιαι δοξολογικαὶ κυρίου. ἐπὶ μὲν ἑνικοῦ δίφθογγον, ἐπὶ δὲ πληθυντικοῦ ι. †Σεύετοσ. ὁ κοχλίας.† sigma.1635 Σείριοσ. ὁ *κυνόαστρος. γράφεται καὶ* κύναστρος. †Σέβαλα. ἡ ε κπληξις.† (Θηλυκόν.) *Σελευκίσ. ο ρνεον ε νυδρον.* Σέϊσ. πόλις. καὶ κλίνεται Σέως. Σειουντία. χώρα. Σειρικία. κύριον. Σειρά. α λυσις. παρὰ τὸ ει ρω, τὸ συμπλέκω. γίνεται εἰρὰ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς σειρά. Σεισάχθεια. τὸ βάρος. παρὰ τὸ ἀποσείεσθαι τὸ α χθος. σημαίνει δὲ καὶ τὸ χρέος. Σελάγησισ. ἡ λαμπηδών. †Σελάπυροσ. ἡ λαμπρότης.† †Σελασία. ἡ Αρτεμις. παρὰ Λάκωσι.† Σελήνη. τὸ φέγγος. η τις μετὰ τῶν ἀστέρων ἐτάχθη φωτίζειν τὴν νύκτα, οὐχ ὡς τῇ ἡμέρᾳ πάντοτε ὑπὸ γῆν ο ντες· εἰσὶ γὰρ καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἀστέρες ἐν τῷ οὐρανῷ ὑπὲρ γῆν· ἀλλ' ὁ η λιος τούτους α μα καὶ τὴν σελήνην τῇ φαιδροτέρᾳ αι γλῃ ἀποκρύπτων οὐκ ἐᾷ φαίνεσθαι. τοῖς φωστῆρσιν ου ν τούτοις τὸ πρωτόκτιστον φῶς ὁ δημιουργὸς ἐναπέθετο, οὐχ ὡς ἀπορῶν α λλου

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

φωsigma.1636 τὸς, ἀλλ' ι να μὴ ἐκεῖνο ἀργὸν μείνῃ τὸ φῶς σελήνη παρὰ τὸ σέλας ἀεὶ νέον ε χειν, ο θεν καὶ ε νος ὁ ἐνιαυτός· σέλας δὲ παρὰ τὸ σαλεύεσθαι τῇ πνοῇ. Σελίσ. πτυχίον. η καταβατὸν βιβλίου. Σέλγη. πόλις. Σέληρα. νῆσος. Σεμεχωνίτησ. λίμνη. Σεμίδαλισ. παρὰ τὸ σμῶ, τὸ καθαίρω, καὶ τὸ α λις, ἡ α λις σμωμένη. τὸ πάνυ σμῆμα, οἱονεὶ τὸ λεπτομερέστατον. ου τως Ωρος ὁ Μιλήσιος. Σεννώ. πόλις. †Σέρισ. τὸ σέλινον. καὶ κλίνεται σέρεως.† (Οὐδέτερον.) Σείριον. καυστικόν. ἀπὸ τοῦ σείριος. η ἀπὸ τοῦ σειραίνω, τὸ ξηραίνω. Σειρήνια μέλη. γλυκύτατα. Σεῖστρον. παίγνιον. καὶ σεῖστρος, ει δος βοτάνης. *Σέλινα. βοτάνη ευ οσμος.* Σέκτον. τὸ α θροισμα τῶν πλουσίων. Σέλασ. λαμπηδών. παρὰ τὸ σαλεύεσθαι τῇ πνοῇ. sigma.1637 Σελμών. ο ρος. ἑρμηνεύεται ἀνταπόδοσις. ε στι δὲ φωνὴ Ἑβραϊκή. Σεμνεῖον. τὸ μοναστήριον. Σεμιράμεια τείχη. διφθόγγιζε. Σεπτόν. α γιον, ε ντιμον. παρὰ τὸ σέβω. (῾Ρῆμα.) Σεβασμιάζειν. εὐσεβεῖν. Σειραίνω. τὸ ξηραίνω. παρὰ τὸν σείριον τὸν ἀστέρα. Σειράζω. α λυσιν ε λκω. Σείω. ε στι σῶ ῥῆμα, καὶ ἐξ αὐτοῦ σέω καὶ σείω. καὶ ἐκ τοῦ σῶ †γίνεται καὶ τὸ† σήθω, τὸ κοσκινίζω. †Σελάσκω. λάμπω.† Σεμνυνόμενοσ. κομπάζων, μέγα φρονῶν. Σεσηρότα. κεχηνότα· χαίροντα· γελῶντα· παίζοντα. Σεύω. τὸ ὁρμῶ καὶ τὸ διώκω. παρὰ τὸ σῶ, σεύω. Τὸ Σ μετὰ τοῦ Η. (᾿Αρσενικόν.) Σηγώρ. πόλις καὶ ο ρος. Σῆθος καὶ σηθιανόσ. κύρια. †Σῆθοσ. ο νομα ποταμοῦ Σκυθίας.† sigma.1638 Σηκόσ. ὁ ναὸς, καὶ ἡ τῶν προβάτων ε παυλις. στηκός τίς ἐστι, καὶ γὰρ σταθμός ἐστιν. ἀπὸ τοῦ ι στασθαι ἐν αὐτῷ τὰ ἀγάλματα. Σηκοκόροσ. ὁ τοῦ ναοῦ ἐπιμελούμενος. Σηκουάνοι καὶ Σηκολάκιοι. ε θνη. Σηλώμ. κύριον καὶ ο ρος. †Σήμαιθοσ. ο νομα ποταμοῦ.† Σημάντοροσ. ἡνιόχου. Σῆπεσ. οἱ σκώληκες. ἡ εὐθεῖα ὁ σὴψ, τοῦ σηπός. Σῆρεσ. οἱ σκώληκες. Σήρ. ὁ σκώληξ. καὶ κλίνεται σηρός. καὶ σηρικὰ ἱμάτια, τὰ μεταξωτά. Σήριοσ. κύριον. Σήραγγεσ. κοιλώδεις τόποι, η λάκκοι, η τὰ χάσματα τῆς γῆς. ὁ σήραγξ, τοῦ σήραγγος. Σήσ. ὁ σκώληξ. καὶ κλίνεται σητός. Σητάνειοσ. ὁ καθαρὸς α ρτος. Σηών. κύριον. ο ς η ν βασιλεὺς τῶν᾿Αμοῤῥαίων, πλούτῳ καὶ στρατοπέδῳ περιβόητος. μονόκλιτόν ἐστι. (Θηλυκόν.) Σήκονισ. χώρα. Σηκυία. τὸ σηκυιαστήριον. Σηλυβρία. πόλις. ἀπὸ Σήλυος τοῦ Θρᾳκός. Σημασία. δήλωσις καὶ φανέρωσις. sigma.1639 Σημαία. τὸ φλάμουλον. Σηστόσ. πόλις. Σήσαμοσ. τόπος. Σητήνη. τόπος. Σῆται. ο νομα χώρας. Σήτη καὶ Σηταία. κύριον. Σηπία. ει δος ἰχθύος. Σιππία δὲ, τόπος, ι. Σήφη. πόλις. (Οὐδέτερον.) Σήγιστρον. τὸ τῶν ἀλόγων σκέπασμα. Σήμαντρα. αἱ σφραγίδες. Σημεῖον. συμβόλαιον τὴν ἀναφορὰν ἡμῖν ποιοῦν πρὸς ἐκεῖνο, ου ἐστι τὸ σημεῖον. ὡς τὸ, κονιορτὸς ἐφάνη, ε ρχονται οἱ πολέμιοι. η σημεῖον τὸ οὐκ ε ξω τῆς φύσεως ο ν. οι ον τὸ ἰάσασθαι α ῤῥωστον καὶ τὰ τοιαῦτα. η ου μέρος οὐδέν. καὶ σημεῖον τὸ κέντρον. Σῆμα. τὸ σημεῖον καὶ ὁ τάφος. Σηρηνίου. τοῦ κιβωτίου. Σησάμιον καὶ σησαμοῦντα. τὰ ψαιστά. Σησαμούντεια τείχη. Σήταιον. τόπος. Σηταῖον. σεσημμένον. sigma.1640 (῾Ρῆμα.) Σήθω. τὸ κοσκινίζω. Σημαίνω. προστάσσω. δεικνύω. Σητώμενοσ. ..... Σήκαθεν. ὡς εἰς σηκὸν κατεκλείσθησαν. Τὸ Σ μετὰ τοῦ Θ. Σθεναρόσ. ἰσχυρός. παρὰ τὸ σθένος, ο σημαίνει τὴν δύναμιν. τὸ δὲ σθένος παρὰ τὸ ι στημι, στήσω. στένος καὶ σθένος. Τὸ Σ μετὰ τοῦ Ι. (᾿Αρσενικόν.) Σιβύλλειος λόγοσ. ὁ τῆς Σιβύλλης. Σιγαλόεισ. λαμπρὸς, πεποικιλμένος. καὶ σιγαλόεντα. παρὰ τὸ στίζω, στιγαλόεντα, καὶ σιγαλόεντα ἀποβολῇ τοῦ ταῦ. *Σίντοσ. ὁ κάκιστος διάβολος, ὁ ἐμφωλεύων ἐν τοῖς υ δασι.* Σιγηλόσ. ὁ σιωπηλός. Σίαλος καὶ πτύαλος διαφέρει. ὁ μὲν γὰρ σίαλος αὐτομόλως ῥεῖ, ὁ δὲ πτύαλος τὸ ἀποπτυόμεsigma.1641 νον κατὰ προαίρεσιν διὰ τὴν τῶν χειλέων ἐπίπτηξιν. ε στι καὶ σίαλος ὁ εὐτραφὴς σῦς. παρὰ τὸ α λις σεσιτεῦσθαι, η παρὰ τὸ ἀφρὸν προΐεσθαι, ο ν λέγουσι σίαλον. καὶ σίαλος τὸ πτύσμα. †Σίζε. ἐπίφθεγμα ἐπὶ κυνηγετῶν.† †Σίκερα. πᾶν τὸ περὶ τὸν οι νον μέθυσμα. κυρίως τὸ ἐκ φοινίκων κατεσκευασμένον.† †Σιλόσ. ὁ μωρός.† †Σίμβλοσ. ἡ τροφὴ τῶν μελισσῶν.† †Σινάμορον. πορνικόν. καὶ σινάμορος, ὁ κακόσχολος. καὶ σιναμορουμένη ἀντὶ τοῦ γαμουμένη.† Σίδειοσ. ὁ τῆς σίδης

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

καρπός. σίδη δὲ ὁ τῆς ῥοιᾶς φλοιός. sigma.1642 Σιδήτησ. ὁ ἀπὸ Σίδης πόλεως. *ε στι δὲ αυ τη μία τῶν κατὰ τὴν Παμφυλίαν πόλεων μητρόπολις.* Σίκλοσ. οἱ τέσσαρες ὀβολοί. Σίκιννισ. κύριον. καὶ ει δος ὀρχήσεως. Σικανοί. οἱ Σικελοί. ἀπὸ ἡγεμόνος Σικανοῦ. Σιλωάμ. ἑρμηνεύεται ἀπεσταλμένος. Σίλουροσ. ἰχθύς. Σιληνόσ. ὁ μωρός. καὶ σίλλος. Σίλαροσ. ποταμός. Σιμόσ. παρὰ τὸ σίγμα σιγμός· καὶ γὰρ τοῦ σιμοῦ ἡ ῥὶς δοκεῖ τοῦ ¯ς τὸν τύπον μιμεῖσθαι. τὸ δὲ σίγμα διὰ τοῦ ¯ι γράφεται, ἐπειδὴ τὰ εἰς ¯α λήγοντα ὀνόματα τῶν στοιχείων ἑνὶ φωνήεντι sigma.1643 θέλει παραλήγεσθαι. ¯α. ¯β. ¯γ. ¯δ. ¯ε. καὶ σιμότης ἡ ἐν ῥινὶ κοίλανσις. Σίμων. κύριον. ἑρμηνεύεται ὑπακοή. α ν Σίμων η ς Κυρηναῖος. Σιμόεισ. ποταμός. Σίπαλοσ. ὁ ευ μορφος. Σιρόσ. ὁ λάκκος. η βαθύτατον ο ρυγμα. Σισίννιοσ. κύριον.᾽Αῤῥιανὸς δὲ καὶ᾽ Αππιανὸς, ὁ Σισίννης, τοῦ Σισίννου. Σιτησμόσ. ἡ διατροφή. ἐπισιτισμὸς δὲ, ι. Σιφλόσ. τυφλός· ἀσθενής· ἐπίψογος· μωμητός. σιφλὸς δὲ κυρίως ὁ σεσινωμένος τοὺς ι λλους, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ α λλου μέρους τοῦ σώματος, πλεονασμῷ τοῦ ¯φ. †Σιφνεύσ. ὁ ἀσπάλαξ.† Σίφων. παρὰ τὸ σίζω, τὸ η χον ἀποτελῶ. Σιχθοί. οἱ σαθροί. Σικυιόσ. ὁ πέπων. τοῦ Ψελλοῦ· ὁ πέπων δέ γε σικυιὸς, ὁ δὲ βρυτὸς πόμα τι. sigma.1644 (Θηλυκόν.) Σιαγόνεσ. ο τι σείονται περιαγόμεναι. η παρὰ τὸ σιγᾷν. ἐν αι ς ἐστι σιγᾷν καὶ λέγειν ἀνοιγομέναις. η παρὰ τὸ τὰ σῖτα α γνυσθαι δι' αὐτῶν. Σιγύνη. ἡ μικρὰ ἀσπίς. Σιδηρᾶν ὡς ἀργυρᾶν περισπῶμεν. Σικύνη, Σίκινις καὶ Σική. ὀνόματα πόλεων. Σικουΐα. χώρα. Σικανία. ἡ Σικελία. Σιλουντία. χώρα. Σίλφη. ὁ σκώληξ. Σιμαί. αἱ μέλισσαι. Σιμότησ. κοίλανσις ἐν ῥινί. †Σίννισ. ο ρνεον ἁρπακτικόν.† Σινώπη. πόλις. ἀπὸ Σινώπης τῆς᾽ Ασώπου θυγατρός. ὁ δὲ Ανδρων φησὶ, μίαν τῶν᾽ Αμαζόνων φυγοῦσαν εἰς πόντον παρὰ τοῦ βασιλέως τοῦ τόπου, πίνουσάν τε πλεῖστον οι νον προσαγορευθῆναι Σινώπην. μεταφραζόμενον δὲ τοῦτο σημαίνει τὴν πολλὰ πίνουσαν. sigma.1645 *Σίντη. βλαπτική.* Σιπύη. τὸ κανίσκιον. η ἡ ἀρτοθήκη. Καλλίμαχος· ἐκ δ' α ρτους σιπύηθεν α λις κατέθηκεν ἑλοῦσα. ει ρηται οἱονεὶ σιτοΰνη τὶς ου σα διὰ τὸ ἐν αὐτῇ τὰ σιτία ἐμβάλλεσθαι. Σιπία. τόπος, ¯ι. σηπία δὲ, ὁ ἰχθὺς, ¯η καὶ ¯ι. †Σιπυληνή. ἡ Δημήτηρ.† Σισύρα. ἡ γοῦνα. †Σίσυσ. τὸ εὐτελὲς ἱμάτιον.† †Σισύρνα δὲ, τὸ α τρυχον ἱμάτιον.† Σιταρίσ. ο ρνεον. Σιτάρκησισ. *τὸ ἀρκοῦν βρῶμα.* Σιωπή. παρὰ τὸ σιγὴ καὶ τὴν ο πα, τὴν φωνὴν, sigma.1646 γίνεται σιγηοπὴ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ¯γ καὶ κράσει τοῦ ¯η καὶ ¯ο εἰς ¯ω μέγα σιωπή. ὡς ὀγδοήκοντα, ὀγδώκοντα. Σίκιννισ. ει δος ὀρχήσεως. ἀπὸ Σικανοῦ τοῦ Αθηνῶν βασιλέως. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ παιδαγωγοῦ τῶν Θεμιστοκλέους παίδων. (Οὐδέτερον.) Σίγειον. ἀκρωτήριον. Σῖγμα. τὸ στοιχεῖον. παρὰ τὸ σίζω, τὸ ἠχῶ, ἀπὸ τῆς παρὰ τὸν φθόγγον δυνάμεως. Σιγίλλιον. .... Σιδηροῦν καὶ πορφυροῦν. ὁμοίως καὶ χρυσοῦν καὶ ἀργυροῦν. Σίκημα. πόλις. ἡ τῷ Ιωσὴφ ὑπὸ τοῦ Ιακὼβ καταληφθεῖσα. sigma.1647 Σίκυα. τὰ ἀγγούρια. καὶ σικυήλατον. *ὡς ὀπωροφυλάκιον ἐν σικυηλάτῳ.* Σίλφιον. βοτάνη χωνευτήριος. Σίμβλα. τὰ ἀγγεῖα τῶν μελισσῶν. παρὰ τὸ συμβεβλῆσθαι α λλο ἐπ' α λλο, οι ον συμβλήϊα τινὰ ο ντα. οι ον· λείβων ἐκ δάπεος σιμβλήϊα ε ργα μελισσῶν. η ο τι σιμὰς ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι τὰς μελίσσας. αἱ γὰρ μέλισσαι πρὸς σύγκρισιν τῶν σφηκῶν ἀμβλύτερα ε χουσι τὰ κέντρα. †η γουν ἐν αι ς αἱ σιμαὶ μολῶσι.† Σιμικίνθιον. τὸ περὶ τοὺς πόδας σανδάλιον. τινὲς δὲ τὸ φακιόλιον. κυρίως δὲ τὸ ῥινόμακτρον, ο ἐστι τὸ μυξομάνδηλον. Σῖτα καὶ σιτία. τὰ βρώματα. †Σίον. ἡ βοτάνη.† sigma.1648 Σιείρ. ο ρος. Σίελ. σκοτοδίνη. καὶ ἀντὶ τοῦ σκοτοδινιῶ. ου τω λέγουσιν οἱ Συρακούσιοι. Σινᾶ. ο ρος, ο περ τῇ᾽ Αῤῥάβων γλώσσῃ Αγαρ καλεῖται. Σίραιον. τὸ ε ψημα. Σίνηρι. παρὰ τὸ σίνειν τοὺς ω πας. (῾Ρῆμα.) Σιβυλλαίνω. ἐκθειάζω. Σιγῶ. παρὰ τὸ σιγὴ σιγῶ, ὡς τιμὴ τιμῶ. Σίζω. τὸ ἠχῶ. ὠνοματοπεποίηται. ὀνοματοποιΐα δέ ἐστι φωνῆς μίμησις πρὸς τὴν ποιότητα τοῦ ὑποκειμένου. Σιλαίνω. μωραίνω. καὶ τὸ κολακεύω τοὺς ι ππους. Σιλλογραφῆσαι. μιμολογῆσαι. Σίνω. τὸ βλάπτω. Σινιάσαι. πειράσαι. sigma.1649 Σίκρητα. παρὰ῾ Ρωμαίοις κριτήρια. Σιτῶ. τὸ διατρέφω. καὶ σιτῆσαι.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἐπισιτίζω δὲ, ι. σιτῶ γὰρ, οὐκ ἐπισιτῶ. Σιφλώσειεν. η τοι μωμητὸν ποιήσειεν. η βλάψειεν. ε στι γὰρ φλῶ, τὸ ὁρμὴν ε χω. ο θεν καὶ οἰνόφλυξ. η ἀπὸ τοῦ σιφλὸς γίνεται σιφλῶ. Σιτωνῶ. σῖτον ἀγοράζω. καὶ σιτῶναι, οἱ τὸν σῖτον ὠνούμενοι καὶ καπηλεύοντες. Σινέσκοντο. ε βλαπτον. Ομηρος· οι σφέας σινέσκοντο, βίῃφι δὲ φέρτεροι η σαν. Τὸ Σ μετὰ τοῦ Κ. (᾿Αρσενικόν.) Σκαρθμόσ. κατὰ διάλεκτον ὁ πούς. τὸν δ' ἐς᾿Αχαιῶν νῆας ἐΰσκαρθμοι φέρον ι πποι. ο ἐστιν εὐκίνητοι, ταχεῖς. ει ρηται δὲ σκαρθμὸς παρὰ τὸ σκαίρω, σκαρμὸς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ σκαρθμός. ω σπερ ἐπὶ τοῦ α ρσω, ἁρμός. ἐπὶ δὲ τοῦ πλοίου, παρὰ τὸ μὴ ἐᾷν τὴν ναῦν σκαίρειν. sigma.1650 Σκαλμόσ. περὶ ο ν δεσμοῦσι τὰς κώπας πάσσαλον. ὑποσκαλμὶς δὲ ἡ τοῦ σκαλμοῦ βάσις. Σκαπανήτησ. ὁ σκαφεύς. καὶ σκαπανεύς. Σκαιόσ. πονηρός· κακός· φαῦλος· ἀριστερός. καὶ σκαιὸς ὁ ἀμαθής. σκαιότατος ο στις τὸ κιθάρισμ' ἐμάνθανε παῖς ω ν δυοῖν μηνῶν– καὶ πάλιν· ω σκαιὲ καὶ ἀπαίδευτε–. †Σκελετόσ. ὁ κατάξηρος. παρὰ τὸ σκεῖλαι, τὸ ξηράναι.† †Σκείρων. ο νομα ληστοῦ. Σκήρων δὲ, ἐθνικὸν, ¯η.† †Σκέλυθροσ. ὁ ταπεινός.† Σκηπτοῦχοσ. ὁ τοῦ βασιλέως σκηπτοφόρος. η ὁ βασιλεύς. Σκηπτόσ. ὁ κεραυνός. †Σκιπιωρόσ. ὁ κατάσκοπος. καὶ σκίπων.† Σκίπων. ἡ βακτηρία. παρὰ τὸ σκιρίπτω, ἀποβολῇ τοῦ ¯ρ καὶ τοῦ ¯τ καὶ συγκοπῇ. Σκίμπουσ. τὸ μέσον τοῦ κραββάτου· μεταφορικῶς δὲ καὶ ο λος ὁ κράββατος. ἀπὸ τοῦ σκηsigma.1651 νὴ καὶ τὸ ποὺς γίνεται σκηνίπους καὶ συγκοπῇ σκίμπους. λέγεται δὲ καὶ σκίμπος χωρὶς τοῦ ¯υ, ὡς ἀρτίπος, ἀελλόπος. σκηνίπους τὶς ω ν, ὁ σκηνῶν τῷ σώματι. Σκίῤῥοσ. ὁ γύψος. καὶ σκιῤῥίται οἱ γυψεμπλάσται. Σκνιπὸς καὶ σκνιφόσ. ὁ μικρολόγος καὶ φειδωλός. παρὰ τοὺς σκνίπας καὶ τὴν τούτων σμικρότητα. Σκνίπεσ. ζῶα εἰσὶ βραχύτατα, ο μως ἀργαλεώτατα, οὐ γὰρ μόνον κνησμοὺς ἐμποιοῦσιν ἀηδεῖς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἐντὸς βιάζεται διὰ τῶν μυκτήρων καὶ ω των. σίνεται δὲ καὶ κόρας ὀφθαλμῶν, εἰ μὴ φυλάξαιτό τις. †Σκοῖοσ. ὁ σκολιός.† Σκοπόσ. ὁ προορῶν. η προπορευόμενος τοῦ στρατοῦ. ῳ στοιχοῦσι πάντες καὶ ἀκολουθοῦσι. σκοπὸς καὶ τὸ σημάδιον. σκοπός ἐστι καὶ τὸ διὰ τέλος σπουδαζόμενον. η σκοπός ἐστι τὸ προσεπινοούμενον τέλος. σκοπός ἐστι τῆς πρακτικῆς, τὸ καθᾶραι τὸν νοῦν καὶ ποιῆσαι τοῦτον παντὸς πάθους ἀπαράδεκτον. Σκόλοψ. ὀξὺ ξύλον, ο περ ἐπήγνυον τῷ τείχει. παρὰ τὸ κολάπτω κόλοψ καὶ σκόλοψ. η παρὰ τὸ σχίζω σχόλοψ καὶ σκόλοψ, τὸ διεσχισμέsigma.1652 νον καὶ ἀπωξυμμένον ξύλον. σκόλοπες καὶ αἱ τῶν φοινίκων ἀκμαί. σκόλοψ καὶ ὁ πειρασμός. ὡς τό· ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί. Σκόπελοσ. ὁ ὑψηλὸς τόπος, ἀφ' ου ἐστι τὰ κύκλῳ σκοπεῖν. Σκρινιάριοσ. ὑπογραφεύς. Σκυθρωπόσ. στυγνός· λυπηρός. Σκύμνοσ. ὁ τοῦ λέοντος σκύλαξ. Σκύλλοσ. κυρίως ἐπὶ κυνὸς νεογνοῦ. ει ρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐπισχεῖν τὴν ὑλακήν· σχύλαξ τις ω ν. Σκληρόσ. παρὰ τὸ σκλῶ μονοσύλλαβον, ο περ ἀπὸ τοῦ σκέλλω, τὸ ξηραίνω. Σκώληξ. ὁ μὴ ε χων κῶλον, η γουν ὀστοῦν, κατὰ ἀντίφρασιν. †Σκῶπεσ. γένος ὀρνέου.† Σκώψ. ο ρνεον κόβαλον καὶ μιμηλὸν, ο μοιον γλαυκί. φασὶ δὲ ἀπὸ τοῦ ζώου τούτου τὸ σκώπτειν εἰρῆσθαι. τινὲς δὲ κακόφωνον λέγουσι τὸ ο ρνεον. παρὰ τὸ σκαιὰν ε χειν ο πα. ου τως Ωρος ὁ Μιλήσιος. Σκύμνοσ. τὸ τοῦ λέοντος σκυλάκιον. παρὰ τὸ σκύζω, τὸ ὀργίζομαι. σκυμνὸς δὲ ἐπὶ τῶν α λλων ζώων. Σκωπτηλόσ. γελαστής. Σκυτοδέψησ. δερματολέκτης· ὁ τὰς βύρσας κατασκευάζων. sigma.1653 (Θηλυκόν.) Σκαπάνη. ἡ δίκελλα. Σκλαβινία. ἡ Βουλγαρία. Σκαμμωνία. βοτάνη. †Στηπτουχία. βασιλείας κληρουχία.† †Σκίλλα. ἡ βοτάνη.† Σκάνδεια. πόλις. Σκαιά. ἡ ἀριστερά. Σκαιωρία. σκευωρία· κατασκευή· ἐπιβουλή. Σκειρωνία πέτρα. ἡ τοῦ Σκείρωνος ληστοῦ. Σκηνή. ἡ κατοικία. παρὰ τὸ σχῶ, τὸ κρατῶ· σχηνὴ καὶ σκηνὴ, ἡ κρατοῦσα καὶ φυλάττουσα ἡμᾶς. σκηνὴ καὶ τὸ δρᾶμα καὶ ἡ ὑπόκρισις. Σκῆψις. ἡ πρόφασις. σκέψις ἐστὶ, καὶ τροπῇ τοῦ ¯ε εἰς ¯η σκῆψις· οἱ γὰρ προφασιζόμενοι σκέπτονται, τί ει πωσι. σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἐκ μελέτης ψευδομαρτυρίαν. sigma.1654 Σκληραγωγία. α σκησις. Σκοπιά. ὑψηλὸς τόπος. Σκοτομήνη. ἡ ἀσέληνος νύξ. Σκοτόμαινα. νύξ ἐστιν, ἐν ῃ μαίνεται καὶ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἀκαταστεῖ τὰ οὐράνια. Σκύδνοσ. ἡ λοιδορία· ἡ ὀργή· ἡ σκυθρωπότης. Σκυτάλη. ἐργαλεῖον σκυτοτομικόν. καὶ ἡ ἀβίνα. Σκυταλίδεσ. οἱ κόνδυλοι τῶν δακτύλων. Σκιά. παρὰ τὸ κίω, τὸ ἀκολουθῶ· κιὰ καὶ σκιὰ ἐπενθέσει τοῦ ς. καὶ σκιὰ ὁ τύπος παρὰ τῷ ̓Αποστόλῳ· σκιὰν γὰρ ε χων ὁ νόμος τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, ο ἐστι τύπον. (Οὐδέτερον.) Σκαμβόν. στρεβλόν. Σκαληνόν. γεωμετρικὸν σχῆμα. Σκανδάληθρα. τὰ ἐν ταῖς παγίσιν ἐπικαμπῆ ξυλάρια. sigma.1655 Σκέμμα. ἡ σκέψις. Σκῆπτρον. ῥάβδος βασιλική. παρὰ τὸ σκήπτεσθαι, ο ἐστιν ἐπερείδεσθαι ἐν αὐτῷ. Σκηνώματα. οι κοι· τόποι. η καὶ τὰ σώματα. Σκῆνοσ. σῶμα. οἰκητήριον. Σκηνοῤῥαφεῖον. τὸ δερματοῤῥαφεῖον. καὶ σκηνοῤῥάφος. Σκηπάνιον. ἡ ῥάβδος. †Σκόλυμον. τὸ λάχανον.† Σκόλυμοσ. βοτάνη. Σκότοσ. οὐκ οὐσία τίς ἐστιν, ἀλλὰ συμβεβηκός· φωτὸς γάρ ἐστι στέρησις. Σκότοσ. ἀπὸ τοῦ σκιάζειν.̔Ηρακλείδης δὲ ὁ Ποντικὸς ἀπὸ τοῦ προσκόπτειν τὸν πορευόμενον ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ̔Ηρωδιανὸς παρὰ τὸ σχέθειν ἡμᾶς. ο ἐστιν ἐπισχεῖν ἡμᾶς πολλάκις προϊέναι. Σκύλα. τὰ τῶν νεκρῶν λάφυρα. λάφυρα δὲ τὰ ἐκ τῶν πολεμίων ε τι ζώντων λαμβανόμενα. Σκύβαλον. οι ον κυσίβαλόν τι ο ν, τὸ τοῖς κυσὶ βαλλόμενον καὶ ῥιπτόμενον. Σκύτοσ. τὸ δέρμα. καὶ σκυτοδέψης. παρὰ τὸ ξύω ξυτὸς, ει τα κατὰ διάλυσιν τῶν στοιχείων sigma.1656 καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν τοῦ ς σκύτος, τὸ ξυόμενον. Σκῶλον. ἐμπόδιον· σκάνδαλον. καὶ σκῶλος, ει δος ἀκάνθης, η πυρωθεῖσα ἐντονωτέρα γίνεται. λέγεται δὲ παρὰ τὸ σκέλλω, τὸ ξηραίνω. ἡ ὑπὸ πυρὸς ἐξηραμμένη. Σκῶμμα. ἡ λοιδορία γέλωτος χάριν. πρόσκομμα δὲ μικρόν. Σκώρ. τὸ κόπρον. τῶν καθ' ἡμᾶς σοφιστῶν ὁ ἐνδοξότατος ε ν τινι τῶν λόγων τῶν ἑαυτοῦ γέγραφε τὸ σκάτος, ἀγνοήσας, ο τι ὀρθὴ πτῶσις ἐστὶ τὸ σκὼρ, αἱ δὲ πλάγιαι τοῦ σκατὸς καὶ τῷ σκατί.̓Αριστοφάνης· καὶ σκὼρ ἀεὶ νῶν. ο ντως ου ν σκατοφάγου τὸ ἁμάρτημα. Σκότος λεπτόν. τὴν ἀπὸ τῆς ἀθυμίας σκότωσιν α χρι τοῦ ἐγκεφάλου διαδυομένην λέγει ὁ θεολόγος. (̔Ρῆμα.) Σκάζει. χωλεύει. Σκανδαλίσει. ὑβρίσει. ὡς ἐν τῷ εὐαγγελίῳ· ὡς δ' α ν σκανδαλίσῃ ε να τῶν μικρῶν τούτων. Σκαρδαμύττειν καὶ σκαρδαμύσσειν. πυκνὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνοίγειν καὶ κλείειν, η τοι καμμύειν. sigma.1657 παρὰ τὸ μύω μύσσω γίνεται παράγωγον, ὡς ἀφύω ἀφύσσω, καὶ παρὰ τὸ σκαίρειν καὶ κινεῖν τὴν συνεχῆ κίνησιν τοῦ βλεφάρου, α δὴ τὸ μύειν παρέχουσιν. τὸ δὲ σκαίρω ἀποβολῇ τοῦ ¯ς καίρω καὶ διπλασιασμῷ καρκαίρω. –κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσιν. οι ον ἐν κινήσει καὶ ταραχῇ ἐγένετο ἡ γῆ διὰ τὸ πλῆθος τῶν σειόντων αὐτὴν ποδί. σκαίρω ου ν καὶ καίρω ἀποβολῇ. ο θεν σύνθετον τὸ σκαρδαμύσσειν. ἀποβολῇ τοῦ ς λέγεται καὶ καρδαμύττειν. ἀμφότερα παρὰ τὸ κινεῖν καὶ μύειν τὰ βλέφαρα. Σκαίροντα. σκιρτῶντα· πηδῶντα. παρὰ τὸ σκῶ σκαίρω, ω σπερ παρὰ τὸ σπῶ σπαίρω. Σκεδάσασ. σκορπίσας. καὶ σκεδάζω ἀπὸ τοῦ χέω, χέδω, καὶ σκέδω. Σκελετίζεται. κατάξηρος γίνεται. καὶ σκελητεύω. παρὰ τὸ σκεῖλαι, τὸ ξηράναι. Σκηριπτόμενοσ. στηριζόμενος. Σκήπτεται. προφασίζεται. Σκίδναται. διασκορπίζεται. καὶ σκιδνῶ. ὡς κερῶ, κιρνῶ, ου τως σκεδῶ, σκιδνῶ, ἐξ ου παράγωγον τῶν εἰς ¯μ¯ι σκίδνημι. Σκιαγραφούμενον. τὸ ἀμυδρῶς καὶ ὀλιγοστῶς καταλαμβανόμενον. Σκιῤῥωθέν. σκληρυνθέν. Σκιμαλίσαι. κυρίως τὸ μέσον τὸν δάκτυλον εἰς τὸν πρωκτὸν τοῦ ὀρνέου ἐμβαλεῖν. sigma.1658 Σκοτοδινιάσασ. σκότους καὶ ι λιγγος πληρωθείς. Σκορδίνασθαι. τὸ παρὰ φύσιν τὰ μέλη ἐκτείνειν, μετὰ τοῦ χασμᾶσθαι διακλώμενον. γίνεται δὲ περὶ τοὺς ἐγειρομένους ἐξ υ πνου, ο ταν χασμώδεις ο ντες ἐκτείνωσι τὰς χεῖρας. οι ον κοροδίνασθαι· δονεῖσθαι ἀπὸ κόρου υ πνου η τροφῆς. η καροδίνασθαι, παρὰ τὸ δονεῖσθαι τὴν κεφαλήν. Σκυβαλίζεται. ἐξουθενεῖται· εὐτελίζεται. Σκυλεύσασ. προνομεύσας. Σκυδμαίνειν. τὸ σκυθρωπάζειν καὶ ὀργίζεσθαι. κυρίως ἐπὶ τῶν λεόντων ὀργιζομένων ἐπὶ τοῖς ἀφαιρουμένοις αὐτῶν σκύμνοις. η ἀπὸ τῆς περὶ τὸ πρόσωπον συστολῆς τοῦ σκύλλου, ο ἐστι δέρμα, ο συμβαίνει ἐπὶ τῶν ὀργιζομένων. Σκυζομένην. λυπουμένην, ὀργιζομένην. καὶ σκύζεσθαι παρὰ τοὺς Σκύθας, οι τινες ὀργιλώτατοι ο ντες τὸ ἐπισκύνιον καθέλκουσι.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

Σκυθρωπάσαι. στυγνάσαι. πλεονασμῷ τοῦ ρ· σκυθωπάσαι γάρ ἐστι, παρὰ τὸ Σκυθικοὺς ε χειν ω πας. †Σκύλλεις. παρασπᾷς. ἐνοχλεῖς. Σκληρύνει. σκληρὸν καὶ ἀπειθῆ ει ναι συγχωρεῖ. καὶ ὁ Ἀπόστολος· α ρα ου ν ο ν α ν θέλει, ἐλεεῖ, ο ν δὲ θέλει, σκληρύνει· ἐλεεῖ δὲ τὸν α ξιον ἐλέους καὶ τοῦ ἐλεεῖσθαι. Σκοπεύσω. θεωρήσω. sigma.1659 Τὸ Σ μετὰ τοῦ Μ. (Ἀρσενικόν.) Σμερδαλέοσ. καταπληκτικός. Σμέρδις, Σμέρδιος, καὶ Σμερδίησ. ὀνόματα κύρια. Σμίνδαροσ. κύριον. καὶ Σμινδαρίδης. πατρωνυμικόν. †Σμίνθουροι. τὰς οὐρὰς σείοντες.† Σμῶδιξ. υ φαιμος πληγὴ, η μώλωψ. παρὰ τὸ σμῶξαι, τὸ πατάξαι κατὰ Ιωνας. η ἀπὸ τοῦ σμῶ, σμώσω, παράγωγον σμώζω, σμῶδιξ. (Θηλυκόν.) Σμερδνή. καταπληκτική. Σμῆλοσ. νῆσος. Σμίλα. ἡ δίκελλα. καὶ τὸ σμιλάριον. Σμίλαξ. φυτὸν ἀκανθῶδες, η ἡ λεγομένη περιπλοκάς. Σμινύη. ἐργαλεῖον γεωργικόν. Σμύρνα. πόλις. καὶ Σμύρνηθεν, ἀπὸ Σμύρνης. Σμύρνα. φυτόν. Σμύραινα. ἰχθύς. Σμώνη. ἡ τοῦ ἀνέμου πληγή. ἀπὸ τοῦ σμῶ ῥήματος τοῦ σημαίνοντος τὸ πλήσσω. τὸ σμῶ, μέγα. ὡς τὸ ζῶ, ζώνη. (Οὐδέτερον.) Σμῆνοσ. τὸ τῶν μελισσῶν πλῆθος. η τὸ μελισσόβοτον. η τὸ πλῆγμα. ἀπὸ τοῦ σμῶ τοῦ σημαίνοντος τὸ πλήσσω. sigma.1660 Σμῆγμα. τὸ καθάρισμα. †σαπώνιον.† μίγμα δὲ, ι. (Ῥῆμα.) Σμαραγεῖν. ἠχεῖν. τινὲς ἐπὶ τοῦ λάμπειν τιθέασι. καὶ σμάραγδος ὁ λαμπρὸς λίθος. παρὰ τὸ μαίρω, τὸ λάμπω, μάραγδος καὶ σμάραγδος. οι ον· –σμαραγεῖ δέ τε λειμών. Σμήχω. τὸ καθαίρω. σμύχω δὲ, τὸ καίω, ψιλόν. Σμιλεύω. τέμνω. Σμῶ. τὸ καθαίρω. καὶ σμῶ, τὸ πλήσσω. Σμῶξαι. τὸ πατάξαι κατὰ Ιωνας. (Ἐπίῤῥημα.) Σμερδαλέωσ. καταπληκτικῶς· φοβερῶς. Σμύρνηθεν. ἀπὸ Σμύρνης. Τὸ Σ μετὰ τοῦ Ο. (Ἀρσενικόν.) Σοαιμίσ. κύριον. Σόεμος δὲ, ψιλόν. Σοβαρόσ. αὐθάδης. Σόθρυσ. ο ρος. Σοιβίδας καὶ Σοιμίδασ. κύρια. Σολήν. ποταμός. καὶ κλίνεται Σολῆνος. σωλὴν δὲ, τὸ σωληνάριον, μέγα. Σόλοσ. ὁ δίσκος. παρὰ τὸ σῶ, τὸ ὁρμῶ καὶ κινῶ. ἀπὸ γὰρ τοῦ σῶ, τὸ σείω, ὁ μέλλων σώσω, καὶ ῥῆμα ο νομα κατὰ συστολὴν τοῦ ¯ω σὸς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯λ σόλος. sigma.1661 Σολοικισμόσ. ὁ τοῦ σώου λόγου αἰκισμός. διαφέρει δὲ ὁ βαρβαρισμὸς τοῦ σολοικισμοῦ, ο τι ὁ βαρβαρισμὸς ἐν λέξει γίνεται, ὁ δὲ σολοικισμὸς ἐν λόγῳ· τὸ γὰρ περὶ μίαν λέξιν ἁμαρτάνειν βαρβαρισμός ἐστι, τὸ δὲ περὶ πλείονας σολοικισμός. Σουβί. τόπος. Σοφονίασ. κύριον. Σοφιστήσ. κυρίως ὁ σοφιζόμενος καὶ προϊστάμενος τῆς διατριβῆς. Ομηρος· ο φρ' ευ γινώσκοις ἠμὲν θεὸν ἠὲ σοφιστήν. Σουσίας. ὁ ι ππος κατὰ Σύρους. Σοφόσ. παρὰ τὸ σέβω. τὸν γὰρ σοφὸν πάντες σεβόμεθα. η παρὰ τὸ σῶα φάσκειν, κατὰ τροπὴν τοῦ ¯ω εἰς ¯ο. (Θηλυκόν.) †Σοβαραί. λαμπραί.† Σοβάσ. ἡ πόρνη. ἀπὸ τοῦ σοβῶ, τὸ κινῶ. Σόβηρα. πόλις. Σογδιανὴ καὶ Σουγδινή. χώρα. Σολία. πόλις κατὰ τὴν Κύπρον. σωλεία δὲ, ἡ τοῦ οι κου, μέγα καὶ δίφθογγον. Σοποευτῖτις θεά. ἡ ε φορος τῆς μανίας. Σοφηνή. πόλις. Σοφία. γνῶσις θείων τε καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων. τὸ θεωρεῖν λόγους σωμάτων καὶ ἀσωμάsigma.1662 των. η νοῦς καὶ ἐπιστήμη τῶν τιμιωτάτων τῇ φύσει. (Οὐδέτερον.) Σομφῶδεσ. βουνῶδες, η χαῦνον. Σομόρ. μέτρον γῆς. Σόμορα. τόπος. Σολοίκια. τὰ ἐνδύματα. *Σολοίμνιζε. πόλις ἐν τῇ Ἀσίᾳ ὑπὸ τὴν μητρόπολιν Εφεσον διακειμένη.* Σουδάριον. λεπτόν τι σκέπασμα ἐκ λίνου συνυφασμένον. Σοῦσα. τὰ λείρια παρὰ Φοίνιξι. καὶ σοῦσον τὸ κρίνον κατὰ Φρύγας. σουσίαν δὲ τὸν ι ππον λέγουσιν οἱ Σύροι. Σούσινον μύρον. τὸ κρίνον. η ου τως· σούσινον μύρον, ο ἐστι κρίνον. (Ῥῆμα.) Σοβῶ. τὸ κινῶ καὶ μαίνομαι. Σολοικίζειν. οὐ μόνον τὸ κατὰ φωνὴν καὶ λόγον χωρικεύεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἐνδυμάτων, ο ταν τις χωρικῶς ἐνδιδύσκηται, η ἀτάκτως ἐσθίῃ, η ἀκόσμως περιπατῇ, ω ς φησι Ζήνων. Σοφίζεσθαι. καταψεύδεσθαι. Σοφιστομανοῦσιν. η γουν ἐκ περισσοῦ σπουδάζουσι καὶ ἐπιθυμοῦσιν ε χειν οἱ σοφισταὶ καὶ διδάσκαλοι εὐφυεῖς μαθητὰς καὶ πολλούς. sigma.1663 Τὸ Σ μετὰ τοῦ Π. (Ἀρσενικόν.) Σπάδων. ὁ εὐνοῦχος. παρὰ τὸ σπᾶσθαί τι μέρος αὐτοῦ. καὶ σπαδωνισμὸς ὁ εὐνουχισμός. †Σπεκιῶσοσ. ο νομα κύριον.† Σπερμολόγοσ. ὁ τὰ σπέρματα συλλέγων. Σπεκουλάτωρ. ὁ δήμιος. Σπερχειόσ. ο νομα ποταμοῦ. Σπένδισ.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

κύριον. καὶ κλίνεται Σπένδιος. Σπεράτοσ. κύριον. Σπευριεὺς καὶ Σπατῖνοσ. κύρια. Σπινθήρ. λαμπηδών. οι ον σπορεὺς τὶς ω ν τοῦ θέροντος πυρός. πεποίηται τὸν τοῦ πατρὸς ε χων λόγον, παρὰ τὸ σπεῖραι. Σπῖλοσ. ῥύπος, μολυσμός. Σπλήν. ἀπὸ τοῦ εἰς αὐτὸν ἐπισπᾶσθαι τὰ φαυλισθέντα τῶν ὑγρῶν. *Σπαρτίον. τὸ σχοινίον. καὶ κλῆρος. καὶ στέργει σπάρτα, η νπερ ε λαχε.* sigma.1664 Σπόγγοσ. διὰ τὸ ἀποσπᾶν τὰ ὑγρά. Σπυριδωνάκησ. κύριον. Σπόκιλλοσ. κύριον. †Σπῶροσ. ο νομα κύριον.† Σπῆλυξ. τὸ σπήλαιον. καὶ κλίνεται σπήλυκος.

Σπάδων. τὸ σπάσμα. τοῦ Ψελλοῦ· σπάδονα δὲ τὰ σπάσματα, πάθος δέ τι χιόνην. (Θηλυκόν.) Σπάθη. τὸ ὑφαντικὸν ἐργαλεῖον. παρὰ τὸ κατασπᾶν τὴν κρόκην. Σπεῖρα. ἡ σύναξις, πλῆθος στρατευμάτων. †ε στι δὲ καὶ σύνταγμα διακοσίων ἀνδρῶν.† Σπεῖσισ. ἡ σπονδή· η ἡ θυσία. Σπήλυγγεσ. τὰ βεβρωμένα τῶν πετρῶν. παρὰ τὸ σπᾶν. Σπιλάδεσ. αἱ υ φαλοι πέτραι. οι ον ἀποσπάδες. η ο τι τὸ κατ' αὐτὰς μέρος μελαίνεται. Σποδιὰ καὶ σποδόσ. ἡ στακτή. παρὰ τὸ σβέω, σβέσω, σβεδὸς καὶ σποδός. ἡ ἀμαυροῦσα τὴν φλόγα. sigma.1665 Σπονδάσ. συνθήκας. ο ρκια. η θυσίας καὶ ἐκχύσεις οι νου. †Σπώδιγξ. ἡ πληγή.† (Οὐδέτερον.) †Σπέκιον. ει δος ἱματίου.† Σπέοσ. τὸ σπήλαιον· ἀφώτιστόν τι οι κημα. παρὰ τὴν σβέσιν τοῦ φωτός· οι ον σβέος τὶ ο ν καὶ σπέος· τὸ πολὺ γὰρ τοῦ φωτὸς ἐστέρηται· τροπῇ τοῦ ¯β εἰς ¯π. ὡς παρὰ τὸ σβέω, σβέσω, σβεδὸς καὶ σποδός. καὶ σπὲς τὸ σπήλαιον, καὶ σπεῖον τὸ σπήλαιον, καὶ σπῆϊ τῷ σπηλαίῳ. Σπέκλον. ἡ υ αλος. Σπάργανον. παρὰ τὸ σπαράσσω, σπαράγανον καὶ σπάργανον. Σπείρημα. τὸ τοῦ ο φεως ει λιγμα. παρὰ τὸ σπειρῶ, τὸ εἱλίσσω. σπείρημα καὶ τὰ ἱμάτια, παρὰ τὸ ἐνσπείρεσθαι καὶ συστρέφεσθαι αὐτοῖς. καὶ σπεῖρον τὸ ἱμάτιον. Σπωλήτιον. τόπος. (῾Ρῆμα.) Σπανίζεται. λείπεται, ὑστερεῖται. Σπασάμενοσ. ἑλκύσας. Σπαθᾶν. τὸ σπαταλᾶν. καὶ παρὰ τοῖς ῥήτορσι σπαθᾶν τὸ ἀφειδῶς ἀναλίσκειν. Σπαίρω. ψυχοῤῥαγῶ. sigma.1666 Σπέρχει. σπουδάζει, κατεπείγεται, σπεύδει καὶ συστρέφει. ι σως ἀπὸ τοῦ περιέχει· συμπεριέχει καὶ κατὰ συγκοπὴν σπέρχει. Σπερμαίνω. γεννῶ. Σπένδω. ἀναιρῶ. ὡς τό· ἐγὼ δὲ η δη σπένδομαι. παρὰ τὸ σπείω σπένδω. παράγωγον καὶ οὐ πλεονασμός. ω σπερ κυλίω κυλίνδω, καὶ ἀμείρω ἀμέρδω. Σπένδεται. θύεται. φύεται, φιλιοῦται. Σπένδομαι. φιλιοῦμαι. Σπένδοντοσ. προσφέροντος πίστιν η σπονδήν. ε στι δὲ καὶ τὸ φιλιοῦσθαι. σπονδὰς γὰρ ἐκάλουν τὰς ἐπὶ τῶν πολεμίων συμβιβάσεις. Σπειρόμενος σῖτοσ. μικρόν. σπειρώμενος δὲ ο φις, ο ἐστιν ἐντυλισσόμενος, μέγα. Σπείρω. παρὰ τὸ σπῶ· α μα γὰρ καταβληθῆναι τὴν σπορὰν, σπᾶται ὑπὸ τῆς γῆς τὸ χωρῆσαν εἰς αὐτήν. ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τῶν θηλειῶν. Σπείσω. θύσω. Σπεῖσαι. παρὰ τὸ σπίσαι, ο ἐστι ποτίσαι τὴν γῆν τῷ οι νῳ. Σπληνιῶντεσ. ..... Σπώμενοσ. συντριβόμενος. Σπένδομαι. ἀποθνήσκω. θυσίαν μέλλω καὶ σπονδὴν ἐμαυτὸν προσφέρειν Χριστῷ. ὁ᾿Απόστοsigma.1667 λος· ἀλλ' εἰ καὶ σπένδομαι ἐπὶ τῇ θυσίᾳ καὶ τῇ λειτουργίᾳ. Σπειρηδόν. περιπεπλεγμένως. Σποράδην. ἐσπαρμένως. Τὸ Σ μετὰ τοῦ Τ. (᾿Αρσενικόν.) Σταθμόσ. τὸ σταθμίζον. τὸ σταθμιζόμενον. ἡ μάνδρα τῶν προβάτων. σταθμὸς κατὰ῾Ηρόδοτον καὶ Ξενοφῶντα μίλια εἰκοσιοκτὼ η μισυ. καὶ σταθμοὶ ἀντὶ τοῦ παραστάδες. Σταλαγμόσ. ε στι στῶ, ου παράγωγον στάσω, ὁ μέλλων στάξω. ὡς φράζω φραγμὸς, ου τω στάζω σταλαγμὸς κατὰ πλεονασμὸν τῆς συλλαβῆς. ἐκ δὲ τοῦ στάσσω γίνεται κατὰ πλεονασμὸν τῆς ¯α¯λ συλλαβῆς σταλάσσω. Στάληξ. ὁ σταλαγμός. στάλιξ δὲ, ὁ σκόλοψ, ἰῶτα. Στατώριοσ. ὁ σκολιός. Σταμῖνεσ. τὰ καταστρώματα τῆς νηός. ἐφ' ω ν ἱστάμεθα. ᾿Αρίσταρχος δὲ ὀρθὰ ξύλα λέγει στήμοσιν ἐοικότα. sigma.1668 Στατήρ. τὸ νόμισμα. παρὰ τὸ ι στημι, στήσω, στατήρ. οἱ δὲ ἀρχαῖοι ἐπὶ τοῦ δανείζειν. ὀβολοστάτας ου ν οἱ ᾿Αττικοὶ τοὺς ὀλίγα δανείζοντας ε λεγον ὑπερβολικῶς. ὁ γὰρ στατὴρ ἐπενοήθη τῷ βίῳ πρὸς δανεισμὸν καὶ ἀπόδοσιν. καὶ στατῆρες οἱ χρεῶσται. *Στατῆρα. τινὲς νομίζουσι λίθον πολύτιμον εὑρισκόμενον κατὰ Συρίαν, οἱ δὲ ἐξάγιον τέταρτον νομίσματος.* Σταυρὸς Χριστοῦ ἐστι πέρας ἐπιδόσεως καὶ κοπὴ ἁμαρτιῶν. σταυροὺς

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ε λεγον οἱ παλαιοὶ ὀρθὰ ξύλα παρὰ τὴν στάσιν, α περ ε ξωθεν περιτίθεται ταῖς αὐλαῖς πρὸς τὸ μὴ στενοχωρεῖσθαι τὰ ζῶα ἐν τοῖς συφεοῖς. καὶ ὁ παρ' ἡμῖν δὲ σταυρὸς παρὰ τὴν στάσιν καὶ τὸ ευ ρος, οι ον ὁ μῆκος καὶ πλάτος ε χων. Σταθηρόσ. ἰσχυρός. Σταίτιοσ. α ρτος ἐξ ἀλεύρου. καὶ σταιήτιος, *καὶ σταιήτης,* καὶ σταιτίτης. Στεναγμόσ. παρὰ τὸ στενάζω· τοῦτο παρὰ τὸ στενάχω· τοῦτο παρὰ τὸ στένω. Στερεόσ. τὸ στεῤῥὸς τοῦ στερεὸς ἐστὶ συγκοπή. στερὸς καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ στεῤῥός. ἐμοὶ δὲ sigma.1669 δοκεῖ μᾶλλον τὸ στερεὸς ἀπὸ τοῦ στεῤῥὸς ει ναι, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ¯ε. τὰ γὰρ εἰς ¯ν¯α¯ι ἀπαρέμφατα ποιεῖ εἰς ¯ρ¯ο¯ς ὀνόματα ἰσοσύλλαβα. οι ον μυῆναι μυαρός· διῆναι διερός· ῥυπῆναι ῥυπαρός· στηθῆναι σταθερός· στῆναι στερὸς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ρ στεῤῥὸς, καὶ τοῦ ¯ε πάλιν στερεός. ου τως Ωρος ὁ Μιλήσιος περὶ πάθους. Στελεὸς καὶ στειλειόσ. τὸ ἀξινοκράτημα. Στεντόρειοσ. λόγος φωνητικός. ἀπό τινος Στέντορος ὀνομαζομένου, ο ς μεγαλοφωνότατος ὑπῆρχε. Στήμων. τὸ στημόνιον. παρὰ τὸ στῶ, στήσω, στήμων. ὡς φιλῶ, φιλήσω, φιλήμων. Στίχοσ. ἡ ἐπίστιχος τάξις. Στικτέοσ. καρτερικός. ἀπὸ τοῦ στίζω, τὸ μαστίζω. Στιγματίασ. ὁ οἰκέτης. ὡς στιζόμενος καὶ μαστιζόμενος, οι α ἀχρήσιμος. Στόλοσ. κυρίως ἀποστέλλειν ἐστὶ τὸ διὰ νηὸς ἐκπέμπειν. ο θεν καὶ στόλος ὁ πολλῶν νηῶν ἀπόπλους. Στῶλος δὲ ο νομα πόλεως, μέγα. †Στολυξώδησ. μικρολόγος.† Στόνυξ. τὸ εἰς ὀξὺ λῆγον. καὶ κλίνεται στόνυχος. sigma.1670 Στοχασμόσ. παρὰ τὸ στείχω στοχάζω. στοχασμὸς δὲ λέγεται καὶ στοχάζειν, τὸ πρὸς εὐθεῖαν ὁδὸν τὸν λογισμὸν ἀπευθύνειν. Στόμαχοσ. δι' ου καταπίνομεν τὴν ὑγρὰν καὶ ξηρὰν τροφήν. η τοι στόμα ἐστὶ τῶν χεομένων, η ο τι τὰ ἀπὸ τοῦ στόματος εἰς τοῦτον χεῖται. η σιτόμαχος, ὁ τοῖς σιτίοις μαχόμενος· θλίβουσι γὰρ αὐτόν. η ὁ θλίβων ε μπαλιν ταῦτα. Στρατόνικος· Στράτων, Στράτωνοσ. ὀνόματα κύρια. Στρατόσ. τὸ συνεστραμμένον πλῆθος τῶν πολεμούντων. παρὰ τὸ στρέφω, ε νθεν ε στραπται, στραπτὸς καὶ στρατός. †Στρόβιλοσ. ει δος ὀρχήσεως.† †Στρόφοσ. στρέμμα, πλέγμα.† Στρυφνόσ. ὁ στύφων. καὶ τὸν οι νον ε πινε τὸν στρυφνόν. καὶ βοτάνη τις. Στριφνόσ. ἐσφιγμένος· στερεός. παρὰ τὸ στρύφω, στρυφνὸς καὶ στριφνός. Στρόβιλοσ. ὁ α νεμος. Στρόβηλος δὲ ἡ νῆσος, ¯η. παρὰ τὸ στρέφω, στρόφιλος καὶ στρόβιλος. Στρουθόσ. παρὰ τὸ μετὰ οι στρου θέειν. Στρυμών. ο νομα κύριον. καὶ ποταμὸς Στρυμὼν, καὶ κλίνεται Στρυμόνος. Στρῶβεσ. ε θνος. sigma.1671 Στρωτήρ. τὸ πλέγμα, τὸ ἀπὸ τῶν παπύρων εἰς σκηνὰς καὶ καλύβας πεποιημένον. Στυγητόσ. μισητός. Στυγνόσ. κατηφὴς, λυπηρός. ὡς παρὰ τὸ ε πιθον πιθανὸς, ου τω στύγω, ε στυγον, στυγανὸς, καὶ συγκοπῇ στυγνός. οἱ δὲ παρὰ τὴν Στύγα φασὶν εἰρῆσθαι. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι τὰ ἀηδῆ καὶ λυπηρὰ ἀπὸ τῶν ψυχρῶν κατονομάζουσι· τὴν γὰρ Στύγα, λίμνη ε στιν αυ τη ἐν τῷ ᾳ δη, μυθεύονται Ελληνες ψυχρότατον ε χειν υ δωρ. ὁμοίως καὶ τὸ στυγεῖν. Στύλοσ. ὡς παρὰ τὸ πλήθω πλῆθος, ου τω στῶ, στύω, στύσω, στύλος. καὶ χῶ, χύσω, χυλὸς, ὀξυτόνως· τὰ γὰρ ῥηματικὰ ταῦτα ὀνόματα διαφόρως τονίζεται. Στύραξ. τὸ κάτω τοῦ δόρατος τραχήλιον, ο καταπηγνύειν εἰς τὴν γῆν εἰώθαμεν. καὶ Θουκυδίδης φησί· στυρακίῳ ἀκοντίῳ ἀντὶ τοῦ βαλάνου χρησάμενος εἰς τὸν μοχλόν. η ὁ καλούμενος σαυρωτήρ. η ἡ τοῦ δόρατος ἀρχὴ, ἐφ' ῃ στηρίζεται. καὶ στυρακίζειν, τὸ κεντρίζειν, ἀπὸ τοῦ στύρακος. Στρόφοσ. ὁ τῆς πήρας κρεμαστήρ. παρὰ τὸ ἐστράφθαι. καὶ πᾶν τὸ στρεφόμενον. sigma.1672 Στωμύλοσ. κομψός· πιθανολόγος. η ὁ μετὰ γέλωτος ἐμπαίζων τινὰ καὶ διασύρων. Στόρθηξ. ἡ ἐπιδορατίς. Στροφέα. σπόνδυλον. τὸν ὀδόντα λέγει ὁ Ἱπποκράτης. τοῦ Ψελλοῦ· στροφέα δέ γε σπόνδυλον φησί που τὸν ὀδόντα. (Θηλυκόν.) Σταγὼν, σταγόνος. παρὰ τὸ στῶ ῥῆμα, ου παράγωγον στάζω. *Στραγγαλιάσ. ὁ μὲν Ἀκύλας διαπλοκάς· σκολιότητας δὲ ὁ Σύμμαχος· ὁ δὲ Θεοδοτίων διεστραμμένα ἡρμήνευσεν.* Σταφυλή. παρὰ τὸ στάζω καὶ τὸ φίλον. ἡ ἀποστάζουσα τὸ φίλον πᾶσιν ἀνθρώποις. Στακτή. τὸ λεπτότατον τῆς σμύρνης. Σταχάνη. ἡ τρυτάνη Δωρικῶς. παρὰ τὴν στάσιν. Στεροπή. ἡ ἀστραπή. ἐγὼ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἀστεροπὴν οι δα τὴν ἀστραπήν· εἰ μὴ ἐστὶν ἀποβολῇ τοῦ ¯α ποιητικόν. Στερίφη. α γονος· στεῖρα. Στεριφόπεπλοσ. ἡ μικρὸν πέπλον καὶ ἱμάτιον ε χουσα. sigma.1673 Στεῖρα. ἡ στερουμένη τοῦ τίκτειν. η ἡ τοῦ κυῆσαι στάσιν ε χουσα. παρὰ τὸ στῶ στείω. ὡς σῶ σείω. καὶ ἐκεῖθεν στεῖα καὶ στεῖρα. Στίβοσ. ἡ ὁδός. ἀπὸ τοῦ στίβω, τὸ περιπατῶ. Στιβή. βοτάνη. Στιβάς. παρὰ τὸ στοιβάζω. †καὶ στιβάσι λαμπροτέραις ἀνακλιθῶμεν ὠστίναις τε.† *λέγεται καὶ ἡ κλίνη.* Στιλπνότησ. ἡ λαμπρότης. ἡ λαμπηδών. καὶ στιλβηδὼν, στιλβηδόνος. Στίξ. ἡ τεσσαράκοντα ἀνδρῶν στάσις η τάξις. Στιγμή. διανοίας ἀπηρτισμένης σημεῖον. γίνεται δὲ στιγμὴ ἀπὸ τοῦ στίζω, στίξω, στιγμή· ι στησι γὰρ τὴν φωνήν. τὸ δὲ ἀπηρτισμένης ἀντὶ τοῦ πεπληρωμένης. στιγμαὶ δὲ εἰσὶ τρεῖς· τελεία, μέση καὶ ὑποστιγμή. καὶ τελεία ε στι διανοίας ἀπηρτισμένης σημεῖον· μέση δὲ σημεῖον πνεύματος ε νεκεν παραλαμβανόμενον, τουτέστι χάριν ἀναπνοίας· ὑποστιγμὴ δέ ἐστι σημεῖον διανοίας μηδέπω ἀπηρτισμένης, ἀλλ' ε τι ἐνδεούσης σημεῖον. διαφέρει δὲ στιγμὴ ὑποστιγμῆς χρόνῳ· ἐν μὲν γὰρ τῇ στιγμῇ πολὺ τὸ διάστημα, ἐν δὲ τῇ ὑποστιγμῇ παντελῶς ὀλίγον. στιγμαὶ δὲ κατὰ Νικάνορα ὀκτώ· τελεία· ὑπερτελεία· ἀτελής· α νω πρώτη· α νω δευτέρα· sigma.1674 ἀνυπόκριτος· ἐνυπόκριτος· ὑποδιαστολή. διαsigma.1674 φέρει δὲ στιγμὴ τῆς ὑποδιαστολῆς, ο τι ἡ μὲν στιγμὴ μόνην τὴν φωνὴν διΐστησιν, ἡ δὲ ὑποδιαστολὴ α μα τὴν φωνὴν καὶ τὴν διάνοιαν. στιγμὴ δὲ παρὰ τὸ στίζω, σιγὴ η στιγὴ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ στιγμή. τὸ δὲ στίζω παρὰ τὸ στῶ, στίζω. ὡς φοιτῶ φοιτίζω. ὁ δὲ Φιλόξενος τὸ ἐν τῇ ἀναγνώσει ἀναφορᾶς στάσιν ποιεῖν. Στοργή. φιλία ε μμονος. παρὰ τὸ στέργειν, τὸ ἐμμένειν. Στοιβάσ. ἡ στρωμνή· η τρυφῆς θρύψις. παρὰ τὸ στοιβάζω. Στοιχείωσισ. ἡ πρωτομάθησις καὶ ἡ διατύπωσις καὶ ἡ διάταξις καὶ ἡ ὁδηγία. η στοιχείωσίς ἐστιν ἡ ἐκ διαφόρων συντεθεῖσα μονοειδὴς θεωρία. Στρατιά. τὸ πλῆθος. καὶ πόλις. καὶ ἐπίθετον᾽Αθηνᾶς. στρατεία δὲ, ἡ στράτευσις, δίφθογγον. Στραγγαλιάσ. διαπλοκάς· διεστραμμένας δολιότητας. Στραγγαλίδεσ. τὰ δύσλυτα α μματα. ὑμεῖς γὰρ ἀεὶ στραγγαλίδας ἐσφίγγετε. Στράγξ. ἡ ἐπισχεθεῖσα ῥύσις. παρὰ τὸ στάζω, στάξω, στὰξ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯γ καὶ ¯ρ στράγξ. sigma.1675 Στρέβλη. παρὰ τὸ στρέφω, στρέψω, στρέβλη. ὡς στήσω, στήλη. καὶ στρεβλὸν τὸ στραβόν. ου τως Ευ πολις. Στροφάλιγξ. ἡ συστροφή. ὡς παρὰ τὸ λάϊγξ λάϊγγα, ου τω στρέφω, στρόφος, στρόφιγξ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯γ καὶ τῆς ¯α¯λ συλλαβῆς στροφάλιγξ, καὶ στροφαλίζω. στρόφος δὲ λέγεται ὁ τῆς πήρας κρεμαστὴρ, παρὰ τὸ ἐστράφθαι. καὶ πᾶν τὸ στρεφόμενον. †Στροφή. ἡ ἀστραπή.† Στρόφιγξ. τὸ τῆς θύρας στροφίγγιον. ο καὶ θαιρὸς λέγεται. †Στροφίσ. ἡ δυναμένη πάντη στρέφεσθαι.† †Στρυφνοτέρα νόησισ. η γουν στερεωτέρα.† Στρωμνή. παρὰ τὸ στορέσω, ο σημαίνει τὸ στρώσω, γίνεται στερεμνὴ, καὶ συγκοπῇ στρωμνή. Στὺξ, Στυγόσ. λίμνη ἐν τῷ α δῃ κατὰ Ελληνας. †Στῶλοσ. πόλις Θρᾴκης.† Στίβη. ψύχος· πάχνη. τοῦ Ψελλοῦ· σκυτάλη τὸ φραγέλλιον, στίβη, ψύχος καὶ πάχνη. (Οὐδέτερον.) Στάδιον. ὁ ὀρθὸς δρόμος. παρὰ τὴν στάσιν· ἑστῶτες γὰρ ε θεον. οἱ δὲ περιττὸν τὸ ¯ς· λέγουσι sigma.1676 γὰρ ει ναι τάδιον, παρὰ τὴν ἐν τῷ δρόμῳ τάσιν. ου τως Ωρος ὁ Μιλήσιος. †Στάδιον. ὁ τόπος τοῦ ἀγῶνος. καὶ μέρος τι τοῦ λεγομένου μιλίου· ἑπτὰ γὰρ στάδια ποιοῦσι μίλιον ε ν. λέγεται στάδιον καὶ τὸ ἁπλῶς ι στασθαι καὶ ἀκινητίζειν.† Σταθευτόν. τὸ μὴ λίαν ὀπτόν. Σταθερόν. τὸ μέσον τῆς ἡμέρας, τὸ μεσημβρινὸν, ο τε ι σταται ὁ η λιος· η ττον γὰρ δοκεῖ τότε κινεῖσθαι. Στελέχη. οἱ κλάδοι. καὶ στέλεχος, ὁ κορμὸς τοῦ δένδρου. *ὁ στέλεγχις.* Στελγίσματα. ἀποξύσματα. στελγίδες γὰρ αἱ ξύστραι αἱ τοῦ σώματος τὰς πληγὰς ἀποξύουσαι. κᾳ ν πρὸς τὸ γυμνάζεσθαι καὶ παλαίειν δέῃ τὴν στελγίδα καὶ τὴν λήκυθον, οι σει δὲ ἡδέως. ε νιοι δὲ στελεγγίδας γράφουσι. καὶ στελεγγιποιὸς ὁ χαλκεὺς καὶ ποιῶν τὰς στελεγγίδας. α λλοι στλεγγιδοποιός. η στελεγγὶς τὸ κτένιον. Στέαρ πυροῦ. ἡ σεμίδαλις. καὶ στέαρ τὸ πεπηγμένον λίπος. παρὰ τὴν στάσιν καὶ πῆξιν. Στέμμα. τὸ προσειλημμένον ε ριον τῷ θαλλῷ. sigma.1677 Στέφοσ. ὁ στέφανος.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

Στεγανώτερον. στερεώτερον. τὸν στεγανὸν ἐμάλαττεν οὐρανόν. Στέρνον. τὸ στῆθος. ἀπὸ τῆς στεῤῥότητος. ε νθεν αἱ μὴ τίκτουσαι στεῖραι λέγονται. καὶ στεῖρα ἡ τρόπις. Στερέμνιον. ἰσχυρόν· δυνατόν. Στέρφοσ. τὸ δέρμα. παρὰ τὴν στρυφνότητα καὶ πυκνότητα. η παρὰ τὸ ἐρέθειν καὶ ἐρέφειν, ο ἐστι σκεπάζειν τὸ σῶμα. ε ρεφος καὶ στέρφος. οἱ δὲ παρὰ τὸ στέφειν, ο ἐστι σκεπάζειν τὸ σῶμα, στέφος, καὶ στέρφος πλεονασμῷ τοῦ ¯ρ. στέρφεσιν αἰγείοισιν ἐζωσμένους ἐξ αὐχένος. Στῆθοσ. παρὰ τὸ ἑστακέναι. διότι ε στηκεν ἀσάλευτον. η ο τι ἐν αὐτῷ τὸ ἡγεμονικὸν ε στηκεν. η ο τι δι' αὐτοῦ τὰ σιτία διωθεῖται. Στηθύνιον. μέρος τὶ τοῦ στήθους. καὶ τὸ ὑποκοριστικόν. Στειπτόν. τὸ βάσιμον. ἀπὸ τοῦ στείβω, τὸ περιπατῶ. Στίγματα. αἱ πληγαί. Στίμμι. ει δος βάμματος. Στίφοσ. τὸ πλῆθος. Στίπυον. τὸ τῆς ἐλαίας ὀστοῦν. sigma.1678 Στόμα. ἀπὸ τοῦ τέμω, τεμῶ, τέτομα, τόμα, καὶ στόμα προσθέσει τοῦ ¯ς. Στραγγαλῶδεσ. διεστραμμένον. Στρατόπεδον. δύο σημαίνει, τὸ στράτευμα καὶ τὸν τόπον τοῦ στρατεύματος. στρατόπεδον ἐποίησαν, ἀντὶ τοῦ σκηνάς. Στρόφιον. τὸ τῆς γυναικὸς ἐνώτιον. η τὸ στρογγύλον ζωνάριον.᾿Αριστοφάνης· τὸ στρόφιον η δη λύομαι. Στρώφιοσ. τόπος. †Στύποσ. κορμός· στέαρ.† †Στυρόν. τὸ μύρον.† Στοιχεῖα. ᾿Αθηναῖοι μὲν τὰ γράμματα φασὶν, γραμματικοὶ δὲ πῦρ, υ δωρ, ἀέρα, γαῖαν, ἐξ ω ν τὰ σώματα συνίστανται, καὶ εἰς α ἀναλύεται. ἰστέον, ο τι τὰ στοιχεῖα τριχῶς ἑρμηνεύονται· πόῤῥω, προσεχῆ, καὶ προσεχέστατα. πόῤῥω μὲν, ὡς τὸ πῦρ, ἡ γῆ, τὸ υ δωρ, καὶ ὁ ἀήρ· προσεχῆ δὲ, τὸ θερμὸν, τὸ ψυχρὸν, τὸ ξηρὸν, καὶ τὸ ὑγρόν· προσεχέστατα δὲ, τὸ αι μα, τὸ φλέγμα, ἡ ξανθὴ χολὴ, καὶ ἡ μέλαινα, α τινα διὰ τὴν α κραν αὐτῶν οἰκείωσιν προσεχέστατα ὀνομάζονται. στοιχεῖον ἐστὶ σύστασις οὐσίας κατ' ἐναντιότητας ἑκατέρας. στοιχεῖον ἐστὶν οὐσία ἁπλῆ, κτίσεως τετάρτης μοῖρα. καὶ ὁ ᾿Απόστολος Παῦλος· οὐκέτι γινώσκομεν Χρisigma.1679 στὸν κατὰ σάρκα. τουτέστιν, οὐκέτι ἐστὶν ἐν οὐσίᾳ ῥευστῇ. ἡ ἁπλῆ δὲ καὶ α ποιος οὐσία πάντη ἀπαθής ἐστι, ἐξάπτουσα τὸ ἑαυτῆς βούλημα εἰς ἀγγέλους, εἰς ψυχὰς, εἰς ε τερα νοητὰ καὶ ἀθάνατα, εἰς αἰσθητὰ, εἰς γῆν, εἰς υ δωρ, εἰς πῦρ, εἰς ἀέρα, εἰς ψυχρὸν, εἰς ξηρὸν, εἰς ο τι α ν βούληται. στοιχεῖον ἐστὶ καὶ ἡ πρώτη καὶ ἀμερὴς τοῦ ἀνθρώπου φωνή· η φωνῆς῾Ελληνίδος φθόγγος ἐλάχιστος. διατί ει πεν ἀμερής; ο τι οὐ μερίζεται, ὡς ἡ συλλαβή. παρέπεται δὲ τῷ στοιχείῳ τέσσαρα· ο νομα, σχῆμα, χαρακτὴρ, δύναμις. στοιχεῖον δὲ ει ρηται παρὰ τὸ στοιχῶ, τὸ ἐν τάξει πορεύομαι. Στυπεῖον. παρὰ τὸ τύπτω τυπεῖον, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ς στυπεῖον. (῾Ρῆμα.) Σταθεύειν. τὸ μὴ λίαν ὀπτῆσαι, ἀλλὰ πυρὶ χλιᾶναι. Στέγει. ὑπομένει. Στέργει. φιλεῖ· ἀγαπᾷ. η ἐμμένει. Στέρεσθαι καὶ στερίσκειν. τὸ ἀποστερεῖν. Στενολεσχεῖ. λεπτολογεῖ. Στέλλω. τὸ εὐτρεπίζω καὶ κοσμῶ. ἀποστέλλω sigma.1680 δὲ, ἡ πρόθεσις περισσόν τι δηλοῖ. η γουν ἐκπέμπω τοῦ προετοιμάσαι καὶ κοσμῆσαι καὶ διευθετῆσαι πάντα. *Στερνιζόμεθα. ἀγαπητῶς δεχόμεθα. η ἀντὶ τοῦ ἐγκαρδίως φιλοῦμεν. στέρνα γὰρ τὰ στήθη.* Στεῦται. ὑπισχνεῖται· διαβεβαιοῦται. παρὰ τὸ στῆθος. οἱονεὶ ἐν τοῖς στήθεσι διανοεῖται· ἐκεῖ γὰρ τὸ λογιστικὸν καθ' Ομηρον· στῆθος δὲ πλήξας κραδίην ἐνίπαπε μύθῳ. Στείχω. τὸ ἐν τάξει πορεύομαι. διὰ διφθόγγου· ἀνεφάνη γὰρ τὸ στοιχεῖον. ἐξ ου καὶ ἀντίστοιχον. Στείβω. τὸ περιπατῶ. στιβεύω δὲ ¯ι. ἀπὸ τοῦ στίβος, ἡ ὁδός. Στεῖλαι καὶ μεταστεῖλαι. ἀπὸ τοῦ στέλλω. στέλλε δὲ ψιλόν. Στηλιτεύσασ. παραδειγματίσας. ἀπὸ τῆς στήλης. Στημονίζω. λεπτύνω. Στίζεται. μαστίζεται. Στιχίζω. στίχους γράφω. Στοιχίζω δὲ, τὸ περικυκλῶ, δίφθογγον. sigma.1681 Στορέσασ. ὑποστρώσας. κατακοιμίσας· καταπραΰνας. Στοιβάζω. συνάγω. Στοιχίζω. κυκλῶ. πολλὰ κακά μοι περιεστοίχισας. Στρηνιᾷν. ἀτακτεῖν. καὶ στρηνιῶντες. παρὰ τὸ στερεῖν καὶ ἀποσπᾷν τὰς ἡνίας. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων ζώων. καὶ ὁ ᾿Απόστολος· ο ταν καταστρηνιάσωσι τοῦ Χριστοῦ, γαμεῖν θέλουσι. Στροβούμενοσ. συστρεφόμενος. στρωφῶ δὲ καὶ στρωφώμενος, μεγάλα. Στροβοῦντα. συστρέφοντα. †μεταβάλλοντα.† Στραγεύει. διαβάλλει. οὐκ εὐθὺς πορεύεται. Στρατολογῶ. τὸ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

στρατεύω. Στρέψασα. καὶ ἀντὶ τοῦ κλέψασα. πολλοὺς δὴ θυλάκους καταστρέψασα ἐμούς. Στρεφεδίνηθεν. συνεστράφησαν. Στυφελίξαι. διασεῖσαι· ταράξαι· πατάξαι. Στελλόμενοι. ἀντὶ τοῦ περιστελλόμενοι καὶ sigma.1682 ἀσφαλιζόμενοι. στελλόμενοι τοῦτο, ι να μή τις ὑμᾶς μωμήσηται ἐν τῇ ἁδρότητι ταύτῃ. (Ἐπίῤῥημα.) Στοιχηδόν. κατὰ τάξιν. Τὸ Σ μετὰ τοῦ Υ. (Ἀρσενικόν.) Συβότησ. ὁ χοιροβοσκός. Συγγραφεύσ. ὁ τὰ ἐφ' ἑαυτοῦ γεγονότα συγγραψάμενος. Σύγκελλοσ. ἀξίωμα. Σύγκλυδεσ. γείτονες. Συηνίασ. αἰσχρός· σκαιός· ἀμαθής. Συλλήπτωρ. βοηθός· ἀντιλαμβανόμενος. παρὰ τὸ λήβω, τὸ λαμβάνω. Συμμίασ. κύριον. Συμφυλετῶν. συγγενῶν· ὁμοεθνῶν. Συμφοιτητήν. τὸν συμμαθητὴν λέγει ὁ Σόλων. συμφιλολόγον δὲ δεινῶς βάρβαρον καὶ Αἰγύπτιον. sigma.1683 Συνασπισμόσ. ἡ συνάφεια, ἡ βοήθεια. Σύναιχμοσ. ὁ σύμμαχος. Σύναιμοσ. ὁ ἀδελφὸς, ὁ τοῦ αὐτοῦ αι ματος. Συνίστωρ. ὁ συνεπιστήμων. Συνέριθοσ. ὁ βοηθός. Σύνδεσμοσ. λέξις συνδέουσα διάνοιαν μετὰ τάξεως, καὶ τὸ τῆς ἑρμηνείας κεχηνὸς δηλοῦσα· κεχηνὸς δέ ἐστι τὸ διακεχωρισμένον. εὑρέθη δὲ ὁ σύνδεσμος πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν ε σχατος, διὰ τὸ ει ναι αὐτὸν συνδετικὸν πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν. παρέπεται δὲ τῷ συνδέσμῳ τρία· ει δος, σχῆμα καὶ τόνος. δεσμὸς δὲ συνδέσμου διαφέρει, ο τι ὁ μὲν δεσμὸς εἰς ε ν χαρακτηρίζεται, ὁ δὲ σύνδεσμος εἰς πολλά. κατὰ πόσους δὲ τρόπους διαφέρει ὁ η τοι σύνδεσμος τοῦ μὲν συνδέσμου; κατὰ δύο· ο τι ὁ μὲν η τοι ποιητικός ἐστιν, ὁ δὲ μὲν συνήθης· καὶ ο τι ὁ μὲν η τοι μέσος παράκειται, ὁ δὲ μὲν κατ' ἀρχὰς τίθεται. ὁ ἀλλὰ δὲ σύνδεσμος ἀντὶ τοῦ καὶ παραλαμβάνεται· οι ον, ἡμέρα μέν ἐστιν, ἀλλὰ τὰ νέφη οὐχ ὁρῶ. εἰσὶ δὲ καὶ σύνδεσμοι παραπληρωματικοὶ, ἐκ τοῦ πλεονάζειν ε χοντες τινὰ ὀνομασίαν· πολλοὶ γὰρ αὐτῶν κατὰ πλεονασμὸν ἀναπληροῦσι τὴν φράσιν. οἱ δὲ ἐναντιωτικοὶ σύνδεσμοι δηλοῦσι τὸ ἐναντίον τῇ δυνάμει τοῦ πράγματος· οι ον, ἀσθενὴς μὲν ἐγὼ, σὺ δὲ ἰσχυρὸς, καὶ ο μως ἀσθενὴς ω ν σὲ τὸν ἰσχυρὸν ε τυψα. Συντακτήριοι. οἱ ἐν ἐξόδοις τῶν πόλεων ἐπὶ τῶν ἀρχόντων ἀποχαιρετισμοί. οι ος καὶ ὁ τοῦ μεγάλου πατρὸς Γρηγορίου τοῦ θεολόγου συντακτήριος λόγος. sigma.1684 Συρφετόσ. α χυρα η φρύγανα, η α λλα τινά. ω σπερ παρὰ τὸ υ ω ὑετὸς, πνίγω πνιγετὸς, ου τω σύρω συρετὸς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯φ συρφετός. Συσσιτισμόσ. ἡ συντροφία, η τοι τὸ συνέρχεσθαι εἰς τὸ α ριστον. καὶ συσσίτια. Σῦσ. ὁ χοῖρος. παρὰ τὸ σείω, τὸ ὁρμῶ· ὁρμητικὸν γὰρ τὸ ζῶον. σῦς, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ς υ ς. η παρὰ τὸ υ εσθαι, τὸ βρέχεσθαι. υ ω, υ σω, υ ς. καὶ γὰρ ἐπὶ τοῖς υ δασι τέρπεται. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς σῦς. βραχὺ τὸ ¯υ τῆς γενικῆς, ἐπειδὴ τὰ εἰς ¯υ¯ς περισπώμενα συστέλλουσι τὸ ¯υ ἐπὶ τῆς γενικῆς· μῦς, μυὸς, δρῦς, δρυὸς, σῦς, συὸς, καὶ υ ς, ὑός. Συφεόσ. ἡ τῶν χοίρων μάνδρα. Συρμαϊσμόσ. βρωμάτιόν τι ἐστὶ διὰ στέατος καὶ μέλιτος· καὶ ε στι πρὸς κάθαρσιν ἐπιτήδειον. ε στι δὲ καὶ πόμα δι' υ δατος καὶ ἁλῶν. (Θηλυκόν.) *Σύναρσισ. βοήθεια· συγκρότησις.* Συβήνη. ἡ δερματίνη αὐλοθήκη. η ἡ φαρέτρα. Συβαριτική. τρυφηλή. καὶ ἡ τράπεζα η ν συβαριτική. τρυφηταὶ γὰρ οἱ Συβαρῖται. Σύγκρασισ. ποτὲ μὲν τὴν ε νωσιν δηλοῖ· ποτὲ δὲ τὴν σύγχυσιν. Σύγκρισισ. ἡ τῶν πρωτοτύπων ἐπαύξησις. τύποι δὲ τῶν συγκριτικῶν τρεῖς· ὁ εἰς ¯τ¯ε¯ρ¯ο¯ς, οι ον ὀξύτερος, βραδύτερος· καὶ ὁ εἰς ¯ω¯ν καθαρὸν, οι ον καλλίων, βελτίων· ὁ εἰς ¯σ¯ω¯ν, οι ον κρείσσων, η σσων. Συγκοπή. ἡ ἐκ τῆς μέσης α ρσις. οι ον κατάκτανε κάκτανε. sigma.1685 Συζυγία. συνέλευσις καὶ συμφωνία δύο συλλαβῶν εἰς μίαν συλλαβήν. η ἡ ἀκόλουθος ῥημάτων κλίσις. Συήνη. ο νομα πόλεως. Συηνία. ἡ σκαιότης, ἡ αἰσχρότης, ἡ ἀμαθία. Συκῆ. τὸ δένδρον. παρὰ τὸ σύω, τὸ ὁρμῶ, η τὸ σεύω, τὸ ὁρμῶ. Συκοφαντία. μέμψις οὐκ ἀληθής. Συκομοραία. δένδρον. Συλλαβή. συμπλοκὴ στοιχείων κατάλληλος, ὑφ' ε να τόνον καὶ ε ν πνεῦμα ἀδιαστάτως ἀγομένη. η α σημος φωνὴ, συγκειμένη ἀπὸ φωνήεντος καὶ ἀφώνου, η ἀφώνου καὶ φωνήεντος. Σύμφασισ. δύο η πλειόνων περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος ὁμοία λύσις· η γουν συγκατάθεσις καὶ συνομολογία. Συμμαχίσ. πόλις καὶ ναῦς. Συμμορία. ἡ πληθὺς, η ἡ συνέλευσις, η ἡ φατρία, η τὸ σύνταγμα. ὁ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

δὲ Δημοσθένης ἑξήκοντα α νδρας ε χειν λέγει τὴν συμμορίαν· ῾Υπερίδης δὲ πεντεκαίδεκα. Συμφυΐα. ε νωσις τῶν συμπεπλεγμένων εἰς ε ν σύνθημα ὁμοφυῶν. Συναλοιφή. συνέλευσις καὶ συμφωνία δύο συλλαβῶν, εἰς μίαν συλλαβὴν ε νωσις καὶ μεταβολή. συναλοιφὴ ἐστὶ καὶ ἡ σύγχυσις η συνίζησις· ει τουν εἰπεῖν πραγμάτων διαφόρων σύμμιξις. Συνίζησισ. ἡ συνέλευσις. Σύνθεσισ. ἡ ἐξ α λλου καὶ α λλου εἰς ε ν ποίησις. sigma.1686 καὶ ἡ διαιρετῶς η ἀδιαιρέτως η συγκεχυμένως η ου τως. Σύνθετοσ γνῶσις ἐστὶν ἡ κατ' αι σθησιν πεῖρα τῶν αἰσθητῶν, ὡς κατὰ φύσιν ε χουσα ἡδονὴν διὰ τὴν γέννησιν καὶ πόνον διὰ τὴν φθοράν. Συνημοσύνασ. συνθήκας. ι ν' ῃ συνέδρους παρὰ τὴν ε σιν. Σύννοια. σύννευσις ἐννοιῶν, η τοῦ νοῦ πρὸς τὰ νοηθέντα σύννευσις. η νοημάτων σύνοδος. συννεύσεως δὲ ε ργον ἐστὶ πάντα τὰ συντελοῦντα ἡμῖν πρὸς τὸν σκοπὸν ἁρμοδίως. Σύνεσισ. λογικὴ διάγνωσις, η κρίσις ὀρθὴ περὶ τῶν ὑφ' ἑτέρων λεγομένων, αἱρετῶν η φευκτῶν. Σύνεσίσ ἐστιν, ἀφ' η ς κρίνομεν καλῶς τὰ ὑπὸ α λλων λεγόμενα, περὶ ω ν ἐστὶν ἡ φρόνησις ἐπιτακτική. Συναίνεσισ. ἡ συμφωνία. Συναυλία. ἡ συμφωνία. Συνολκήν. η γουν ἀναληπτικὴν η ἀναπνευστικήν. Συνάφεια. ἡ μίξις. παρὰ τὴν σὺν πρόθεσιν καὶ τὸ ἁφή. ἡ σὺν δὲ πρόθεσις τὸ ὁμοῦ δηλοῖ. Σύριγγεσ. οἱ ποιμενικοὶ αὐλοί. η σύριγξ τὸ ἐπίμηκες καὶ κοῖλον. η σύριγγες ἀντίθετοι, ο τι ἐξ ἐναντίας αὐταῖς ἡ τούτων παράθεσις. ἐπὶ μελισσῶν τοῦτο ὡρήσεις. Συρία. ἡ πλησίον τῆς Σινώπης γῆ ε ως᾿ Απαμείας καὶ ε τι κάτω. ἡ κειμένη πρὸς τῇ θαλάσσῃ τῇ Ποντικῇ τῇ φερομένῃ ἐπὶ Περσίδα καὶ᾿ Ινδίαν καλεῖται Συρία. διὰ τὸ συρῆναι αὐτὴν ὑπὸ κατακλυσμοῦ μερικοῦ γενομένου. ᾿Ασσυρία sigma.1687 δὲ, ἡ ἐγγὺς τῆς Συρίσης γῆς ου σα, η τις ἐστὶν ἡ Σινώπη. παρὰ τὸ μὴ σύρεσθαι. λέγουσι δὲ τὴν Σινώπην ε χειν ε ξω ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ει ναι χερόνησον καὶ ἰσθμόν. Συστατικαὶ ἐπιστολαί. αἱ ἐγχειριζόμεναι κληρικοῖς η λαϊκοῖς ἀφωρισμένοις, η ἀναγνώσταις ἐν ἑτέρᾳ πόλει ἀπιοῦσι. Σύνταξισ. δευτέρων πραγμάτων ε νωσις. καὶ τὸ λαμβάνειν καὶ ποιεῖν τὰ δέοντα. Συνωμοσία. τὸ κατά τινων βουλεύσασθαι, καὶ ἀλλήλους ο ρκοις συνδῆσαι, μὴ ἀποστῆναι τοῦ ἀτόπου βουλεύματος, μέχρις α ν τοῦτο ἐκτελεσθείη. Σύνθεσισ. ἀρχὴ διαστάσεως. ἰστέον δὲ, ὡς αἱ σύνθετοι φύσεις ὡς σύνθετοι πεφύκασιν ει ναι καὶ εὐδιάλυτοι, ω ς φησιν ὁ μέγας Γρηγόριος, ο τι σύνθεσις ἀρχὴ διαστάσεως. διὰ τοῦτο γοῦν τὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων καὶ ζώων ευ φθαρτα καὶ ευ θνητα τυγχάνει, ὡς ἐκ τῶν τεσσάρων στοιχείων συγκείμενα, καὶ οἱονεὶ τῶν στοιχείων ἐναντίως ἐχόντων πρὸς α λληλα καὶ στασιαζόντων. τὰ δὲ ἁπλᾶ καὶ ἀσύνθετα τῶν πραγμάτων εὐδιάμονα, καὶ ε ως τῆς συντελείας ἀκατάλυτα μένει· οι ον ψυχὴ ἀνθρώπου, η λιος, φῶς, φωστῆρες, ἀὴρ, υ δατα, πῦρ, πνεῦμα, καὶ πάντα τὰ ἁπλᾶ καὶ ἑνιαῖα καὶ ἀμιγῆ καὶ ἀσύνθeta. ο θεν καὶ τὰ φυτὰ καὶ τὰ δένδρα, ὡς διὰ τῶν τεσσάρων στοιχείων συνιστάμενα, λέγω δὴ γῆς καὶ υ δατος, ἡλίου καὶ ἀέρος, καὶ αὐτὰ οὐκ ἀγήρατα οὐδὲ α φθαρτα ου τε ἀμάρανsigma.1688 τα, ε ως ε ξω διαμένει, ἀλλὰ θνήσκει, καθὰ καὶ τὰ σώματα, ω σπερ καὶ ἡ γῆ συνίσταται. ποίησον δὲ πλίνθον ἐκ γῆς καὶ υ δατος, καὶ εὐχερῶς διαφθείρεται. Σύνεσισ. ἐπίληψις τῶν πραγμάτων. ὡς τό· σύνες τῆς κραυγῆς μου. Συστατικῶν. παραθετικῶν. η μὴ χρῄζομεν, ω ς τινες, συστατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς. (Οὐδέτερον.) Συβόσιον. τὸ χοιρομάνδριον. Συγχαρητικόν. τὸ μετὰ χαρᾶς. Σύγκριμα. τὸ μὴ παρεμποδίζεσθαι τοῦτο τὸ δημιούργημα ὑφ' ἑτέρου, καὶ τὸ α λλο ὑπ' α λλου, ἀλλ' εἰς ἑνὸς κόσμου δημιουργίαν συνίστασθαι. ὁ γὰρ ἀὴρ διὰ τῆς ἐν αὐτῷ μανότητος καὶ ἀραιότητος τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας οὐ παρεμποδίζει, οὐδὲ οἱ ἀτμοὶ τῆς γῆς, οι συνιστῶσι νεφέλας, καὶ ε τερα τοιαῦτα. Συγγενέσ. τὸ οὐδαμῶς διαφέρων τοῦ ἑτέρου η κατὰ βελτίωσιν η κατὰ μείωσιν, ἀλλ' ὁμοίως ε χον. η συγγενές ἐστι τὸ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους ὁμοτρόπως ὑπάρχον. Συμβεβηκόσ. ο γίνεται καὶ ἀπογίνεται, χωρὶς τῆς τοῦ ὑποκειμένου φθορᾶς. Συμβεβηκόσ. ο τὸ ε ν τινι μὴ ὡς μέρος ὑπάρχον, καὶ ἀδύνατον χωρὶς ει ναι τοῦ ἐν ῳ ἐστιν. οι ον τὸ λευκὸν ἐν τῷ σώματι ἐστὶν καὶ οὐκ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ε στι μέρος τοῦ σώματος, καὶ ἀδύνατον τὸ λευκὸν χωρὶς τοῦ σώματος ει ναι. sigma.1689 Συμβεβηκὸς ἐστὶν, ο ου τε γένος, ου τε ει δος, ου τε διαφορὰ, ου τε ι διον, ἀεὶ δὲ ἐν ὑποκειμένῳ ἐστὶν ὑφιστάμενον. συμβεβηκός ἐστι τό τε χωριστὸν καὶ ἀχώριστον· οι ον θερμότης, ψυχρότης, λευκότης, μελανότης, ἡ ἐν ῥινὶ γρυπότης καὶ ἡ ἐν ὀφθαλμῷ γλαυκότης. συμβεβηκός ἐστι τὸ γινόμενον καὶ ἀπογινόμενον· οι ον ἡ νηπιότης γίνεται καὶ ἀπογίνεται διὰ τελειότητα· ἡ ὑγεία ὁμοίως μεταβάλλεται καὶ ἡ νόσος, καὶ ἡ θερμότης καὶ ἡ ψυχρότης· καὶ ἁπλῶς τὸ παραλλαγῆναι δυνάμενον συμβεβηκὸς λέγεται. Συμβόλαιον. τὸ γραμματεῖον. ἀφ' ου καὶ συμβολαιογράφος. Σύμβολον. συμβαλλόμενον πρᾶγμα πράγματι, καὶ ἐξομοιούμενον κατά τι, διαφέρον δὲ κατὰ πολλά. Σύμβολον. συγκατάθεσις λογισμοῦ πρὸς τὰ ὑφ' ἑτέρου τεινόμενα, η ἀφ' ἑαυτοῦ ὁμολογούμενα. ο θεν καὶ σύμβολον λέγομεν τὸ πιστεύω εἰς ε να θεόν. σύμβολα νίκης λέγομεν καὶ τοὺς κλάδους τῶν ἐλαιῶν. Συμπέρασμα. δύο α κρων ἁρμοδίων πρὸς α λληλα συνέλευσις· οι ον ι να θελόντων ἡμῶν δεῖξαι, ο τι ὁ α νθρωπος οὐσία ἐστὶ, ποιῶμεν συλλογισμὸν τοιοῦτον· ὁ α νθρωπος ζῶον ἐστί· τὸ ζῶον ε μψυχον· τὸ ε μψυχον οὐσία· ὁ α νθρωπος α ρα οὐσία ἐστίν. ἰδοὺ τὸ α νθρωπος οὐσία, δύο α κρα εἰσὶν, ἀλλὰ καὶ ἁρμοδίως συνελθόντα. ἐὰν δὲ ει πωμεν, ο τι ὁ α νθρωπος λευκός ἐστι, τὸ λευκὸν χρῶμα ἐστὶν, α νθρωπος χρῶμα ἐστὶ, τοῦτο τὸ συμπέρασμα ἀνάρμοστόν ἐστιν, ἐπειδὴ ἀπὸ συμβεβηκότος καὶ οὐσίας συνεπέρανε. δῆλον δὲ, ο τι ἀπὸ τῶν κακιζομένων συμπερασμάsigma.1690 των αἱ ἀρχαὶ πταίουσι. καὶ δῆλον ἡμῖν ἐστι τοῦτο καὶ ἀπὸ τῆς περὶ τοῦ ὀργάνου καὶ τοῦ κινοῦντος ᾿Απολλιναρίου τοῦ δυσσεβοῦς χρήσεως· ἐπειδὴ γὰρ ἀπὸ ἐμψύχου καὶ ἀψύχου η ρξατο, διὰ τοῦτο κακῶς συνεπέρανε. Συνωδά. ο μοια, σύμφωνα. Σύνθημα. γνώρισμα, σημεῖον, φλάμουλον. βάνδον. Συνηρεφῆ. σύσκια, η ἐστεγασμένα. ἀπὸ τοῦ ἐρέφω, τὸ σκέπω, τὸ στέγω καὶ κοσμῶ. Σύντριμμα. θραῦσις. Συνέδριον. τὸ δικαστήριον. Συνεκτικώτατον. κεφαλαιωδέστατον. η προδηλότατον καὶ ἀληθέστατον. Σύνθετον. τὸ ἐξ ἑτεροειδῶν πραγμάτων συγκείμενον. Σύντονον. δυνατόν. Συνεκφαντικόν. τὸ συνεκφαῖνον τῇ τέχνῃ ει τε γραμματικὸν ει τε φιλόσοφον. Συνώνυμον. τὸ ἐν διαφόροις ὀνόμασι τὸ αὐτὸ δηλοῦν. οι ον ξίφος, μάχαιρα, φάσγανον, σπάθη. *ο περ καλεῖται καὶ πολυώνυμον.* Συνώνυμα. ω ν τό τε ο νομα κοινὸν καὶ ὁ κατὰ του νομα λόγος τῆς οὐσίας ὁ αὐτός. οι ον ζῶον ο τε α νθρωπος καὶ ὁ βοῦς. καὶ πάλιν συνώνυμος κατηγορία λέγεται, ο ταν καὶ τὸ ο νομα δέχεται καὶ τὸν ὁρισμὸν ἀπαραλλάκτως. Σύρβον. ἡ ὀπώρα. Σύστημα. πλῆθος, συναγωγή. η τὸ ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων γινόμενον ε ν. Σύρτισ. πέλαγος. Συσσήμιον. .... sigma.1691 Σύστρεμμα. στασιαστῶν πλῆθος. Σύφαρ. οὐχ ἁπλῶς τὸ γῆρας, ἀλλ' ὡς ἐπιγέννημα γήρως καὶ τῆς ἐσχάτης ἡλικίας, τὸ κατερυσσομένον. Σύμφυτον. τὸ συμμέτοχον. καὶ ὁ ᾿Απόστολος· εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ. Σύμμορφον. τὸ ἰσόμορφον. καὶ ὁ ᾿Απόστολος· συμμόρφους τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. κατὰ χάριν δὲ λέγει συμμόρφους. (῾Ρῆμα.) Συγγενειάζω. συγγενιῶ δὲ, τὸ γνησίως ε χω, ¯ι. Συγκαταθέσθαι, οὐχὶ συνθέσθαι χρὴ λέγειν. †Συγκρίναι. παραβαλεῖν. ἀντιθῆναι.† †Συγκρίνον. συγχέον.† Συηνεῖν. τὸ ἀμαθῶς καὶ σκαιῶς καὶ αἰσχρῶς ἀναστρέφεσθαι. Συθείς. ὁρμήσας. καὶ σύω, τὸ ὁρμῶ. sigma.1692 Συμπαρομαρτήσασ. συνακολουθήσας. Συμπτύσσει. συγκλείει. ἀπὸ τῆς πτυχός. Συμπεριφέρεσθαι. συγκινεῖσθαι, α γεσθαι. Συνιέντεσ. γνόντες. καὶ συνιείς. Συνιῶν. ὁ νοῶν. καὶ συνιὼν, ὁ συνελθών. Συνεῖμεν. ἀντὶ τοῦ συνέγνωμεν. Σύνεσ. νόησον· γνῶθι. Συνῆκαν. ἀντὶ τοῦ συνέγνωσαν. Συνῆκεν. ἐνόησε. Συνιζῆσαι. συγκαθεσθῆναι· συνελθεῖν. Συναποῤῥωγότα. συνδιασπασθέντα. Συνάψω. ἁρμόσω. Συναίρομαι. ἀντὶ τοῦ συλλαμβάνομαι καὶ συμβοηθῶ. Σύνθεο. ἐπάκουσον. Συνελόντα φάναι. συντόμως εἰπεῖν. Συνεπόδισασ. ἐσκέλλισας. Συνεῤῥάγησαν. διεκόπησαν. Συναιρόμενοσ. συνεργούμενος. sigma.1693 Συνέτισον. σόφισον. Συνεστηκόσ. τὸ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

συνηγμένον. Συνειλήχασι. συνηθροίσθησαν. Συνεισέφρησε. συνεισήνεγκε. Συνείπετο. συνηκολούθει. Συνειστιᾶτο. συνευωχεῖτο. †Συντελεσθείσ. ἀφανισθείς. καταποντισθείς.† Συντελεσθήτω. συμπληρωθήτω. *Συνοίσει. κομίσει. τὸ δὲ κομίσει ἀντὶ τοῦ ἐπιμελεθήσεται.* *Συνήδομαι. ὁμολογῶ, ὡς καλῶς ε χον τι.* Συνδυάσω. συναυλισθῶ. Συνοχωκότεσ. συμπεπτωκότες. συνοχηκὼς καὶ τροπῇ τοῦ η τα εἰς ω συνοχωκότες καὶ συνοχωκότε. Συρμαΐζειν. βρωμάτιόν τι ἐστὶ διὰ στέατος καὶ μέλιτος, ο περ λέγεται συρμαϊσμός. καὶ ε στι πρὸς κάθαρσιν ἐπιτήδειον. ε στι δὲ καὶ πόμα δι' υ δατος καὶ ἁλῶν. Αἰγυπτιακὴ δὲ ἡ λέξις. *Συμφειρόμενοσ. μιγνύμενος.* sigma.1694 *Συνοχωκότα. εἰσδεδυκότα.* *Συμπιλοῦσι. συσφίγγουσιν. οἱ δὲ χεῖρας καὶ γόνατα συμπιλοῦσι πρὸς ἑαυτούς.* Συσσείσει. ἐπὶ τοῦ ἐξακούστου ει ρηται. Συνεργεῖν. τὸ συλλειτουργεῖν φησὶν ὁ Χρυσόστομος. καὶ ὁ᾿Απόστολος· ἀσπάσατε Πρίσκυλλαν καὶ᾿Ακύλαν τοὺς συνεργούς μου ἐν Χριστῷ᾿Ιησοῦ. Συνίστησι. βεβαιοῖ· δικαιοῖ· δείκνυσι. καὶ ὁ᾿Απόστολος· συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ θεός. (᾿Επίῤῥημα.) Συλλήβδην. ὁμοῦ· συντόμως· η συλλαβών· ἀθρόως. ἐκ τοῦ λήβω, λήψω, παθητικὸν λήψομαι, λήβδην ἐπίῤῥημα καὶ συλλήβδην. Συνεκδοχικῶσ. συλληπτικῶς. Συναΐγδην. ὁρμητικῶς. Συνεκτικῶσ. προδήλως, ἀληθῶς, η κεφαλαιωδῶς. Συνεπτυγμένωσ. ἡνωμένως· συνηγμένως. Συστάδην. ὁμοῦ. sigma.1695 Τὸ Σ μετὰ τοῦ Φ. (᾿Αρσενικόν.) Σφακελισμόσ. διασπασμὸς σώματος. η σῆψις σώματος. η ἡ παραπληξία. η σῆψις τοῦ μυελοῦ. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ σφακελισμοῦ καὶ σπασμός. λέγεται δὲ καὶ σφάκελος ὁ μικρὸς τῆς χειρὸς δάκτυλος. λέγεται καὶ ὁ σφιγμὸς καὶ ὁ παλμός. Σφᾶσ. αὐτούς. Σφαιρωτήρ. ὁ ἱμὰς τοῦ ὑποδήματος· ὁ λῶρος. Σφέτεροσ. ὁ ἡμέτερος. Σφετερισμόσ. ἡ ἰδιοποίησις. Σφηκώδεισ. οἱ ευ ζωνοι. καὶ οἱ κάτισχνοι τοῖς σώμασι· καὶ γὰρ οἱ σφῆκες τὴν κοιλίαν ἐπισυνηγμένην ε χουσι. καὶ σφῆκες καὶ σφηκίσκοι τὰ μικρὰ εἰς ὀξὺ συνημμένα ξύλα. καὶ σφὴξ, σφηκός. Σφηνοπώγων. ὁ σπανός. Σφήττιοσ. κύριον. Σφίσιν. αὐτοῖς. Σφόνδυλοσ. παρὰ τὸ ἐσφίχθαι. Σφοδρίασ. κύριον. Σφυγμόσ. ὁ παλμός. *η ζέσις φλεβός.* παρὰ τὸ σφύζω, τὸ ὁρμῶ. sigma.1696 Σφῶν. τῶν δύο, η ἀντὶ τοῦ αὐτῶν. Σφῶε. ὑμᾶς. Σφῶϊν. ὑμῖν. καὶ νῶϊν, ἡμῖν. Σφάκελοσ. φλεγμονή· φθορά· νέκρωσις· κάκωσις παντοία. (Θηλυκόν.) Σφακτηρία. πόλις. Σφαλερά. ἐπικίνδυνος. Σφαίρισις. καὶ σφαιρίστρα, τὸ πῶμα. Σφηκία. ει δος σφηκῶν. Σφῆσιν. αὐταῖς. Σφενδόνη. παρὰ τὸ σπένδω, τὸ ἀναιρῶ, σπενδόνη καὶ σφενδόνη. η παρὰ τὸ σφάζω. η παρὰ τὸ σπεύδω. καὶ ἡ περιφέρεια τοῦ δακτύλου. (Οὐδέτερον.) Σφαγεῖον. εἰς ο τὸ αι μα τῶν σφαζομένων ἱερείων ἐδέχοντο. σφάγιον δὲ, τὸ θῦμα, ¯ι. Σφεδανόν. σφοδρόν· εὐκίνητον· ἐπακτικόν· ἐπεστραμμένον. οι ον σφενδονικὸν, ἀπὸ τῆς σφενδόνης. η σύντομον. ἀφ' ου καὶ σφὴν καὶ σφίγγα. οἱ δὲ σπευστικῶς. παρὰ τὸ σπεύδειν, σπεδανὸν καὶ σφεδανόν. †Σφεοβδόν. δασύ· πολυανθές.† Σφέτερον. τὸ ι διον. sigma.1697 Σφέλασ. τὸ ὑποπόδιον. παρὰ τὸ φλᾶσθαι ἐν αὐτῷ τὰ γόνατα, ο ἐστι θλᾶσθαι καὶ κάμπτεσθαι. Σφυρά. τὰ περὶ τοὺς ἀστραγάλους α νω. παρὰ τὸ συνεσφίχθαι. Σφυροκοπεῖον. .... Σφωΐτερον. ἡμέτερον. (῾Ρῆμα.) Σφαλεῖεν. ἐκτραπεῖεν. Σφαδάζειν. διεγείρειν. βράζειν· διαπίμπρασθαι. η τὸ δυσθανατεῖν. καὶ ματαίως σπᾶσθαι. τὸ σφαδάζειν, καὶ ματάζειν, καὶ βοράζειν ε χουσι τὸ ¯ι προσγεγραμμένον, ο τι ἀπὸ τοῦ σφαδαΐζειν καὶ ματαΐζειν καὶ βοραΐζειν γίνεται. Σφάζω. ἀπὸ τοῦ φῶ, τὸ δηλοῦν τὸ ἀναιρῶ, ου παράγωγον φημί. ο θεν φατὸς καὶ ἀρηΐφατος, καὶ πέφαται, πεφάσθαι. φῶ, φάζω, καὶ προσθέσει τοῦ ς σφάζω. sigma.1698 Σφῶ. σφάζω. Σφακελίζοντεσ. διασπῶντες. πηδῶντες. ὑποτρέμοντες. †Σφεδανῶ. θανατῶ.† Σφενδονῆσαι. ἐκδιῶξαι. Σφῆλαι. πλανῆσαι. Σφηκόω, σφηκῶ καὶ σφηκῶσαι. τὸ δῆσαι. Σφηνούμενοσ. στρεβλούμενος· βασανιζόμενος. Σφριγᾷ. νεάζει· ἀκμάζει· αυ ξει. Σφύζω. ὁρμῶ. κινοῦμαι. (᾿Επίῤῥημα.) Σφαιρηδόν. δίκην σφαίρας. Σφηττόθεν καὶ Σφηττοῖ. τοπικά. Τὸ Σ μετὰ τοῦ Χ. (᾿Αρσενικόν.) Σχέτλιοσ.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσης του.

α δικος· α θλιος. η καὶ ὁ δύσφημος. sigma.1699 Σχῖνοσ. ὁ τρώκτης. καὶ τὸ φυτὸν, ο γίνεται ἐν τοῖς καθύδροις τόποις. ε στι δὲ τὸ ε νδον αὐτοῦ εὐστόμαχον. Σχολαίῳ. ἀργῷ. σχολαίῳ ποδί. Σχοῖνοσ. ει δος χόρτου. καὶ σχοινοφόρον πεδίον. (Θηλυκόν.) Σχαδόνεσ. τὰ τῶν κηφήνων κηρία. καὶ ζῶον α πτερον καὶ α πουν. Σχέσισ. κοινωνία δύο η πλειόνων πραγμάτων κατά τι. οι ον ὁ α νθρωπος καὶ τόδε τὸ ζῶον σχέσιν ε χει, καθὸ ζῶα ἀμφότερα. κατὰ τρόπους δὲ τέσσαρας γίνεται ἡ σχέσις. η γὰρ κατὰ τύχην, ὡς δεσπότης πρὸς δοῦλον· η κατὰ πρός τι, ὡς φίλος πρὸς φίλον· η κατὰ φύσιν, ὡς πατὴρ πρὸς υἱόν· η κατὰ τέχνην, ὡς μαθητὴς πρὸς διδάσκαλον. Σχετικὴ διαφορὰ ἐστὶν ἡ τὸ ε ν θέλημα γνώμης ἑτερότητι διατέμνουσα κίνησις. η γνώμης ἑτερότης, η θελημάτων ὁμοιότης. καὶ διαίρεσις διαθέσεως. Σχετικὴ ε νωσις ἐστιν ἡ τὰς διαφόρους γνώμας εἰς ε ν συνάγουσα, η φιλικὴ συνδιάθεσις, η θελημάτων ὁμονοητικὴ σύμπνοιά τε καὶ ἐπίνευσις. σχετικὴ ε νωσις ἐστὶν ἡ ἐξ ὑποστάσεως εἰς ο λου τινὸς κατὰ δύναμιν γενομένη σύνθεσις· η τις τὴν τῶν μερῶν ἑαυτῆς μετὰ τὴν ε νωσιν ἐν ει δει καὶ σχήματι σωζομένην οὐκ ε χει τὸ σύνολον υ παρξιν, ἀλλ' ἠφανισμένην ὁμοῦ καὶ πεφυρμένην καὶ α γνωστον, καὶ τῶν κατ' αὐτὴν sigma.1700 συνδεδραμηκότων οὐδεμίαν οὐδαμῶς κέκτηται διαφορὰν, τὴν οὐσιώδη τούτων ἰδιότητα διασημαίνουσαν· οι ον ὡς ἐπὶ τῶν κατὰ τάξιν η χων η πραγμάτων ἐστὶν ἰδεῖν, καὶ πάντων ἁπλῶς ω ν κατὰ τέχνην ει ρηται λόγος. ἐκεῖνα γὰρ ὑποστατικῶς ο ντα καὶ καθ' ἑαυτὰ γνωριζόμενα· πᾶν γὰρ τὸ αἰσθήσει ὑποπίπτον οὐσία πάντως μετά τινος η τινῶν ἰδιωμάτων ἐστὶν, ο περ ὑπάρχει σαφῶς ἡ ὑπόστασις· καὶ τὴν πρὸς α λληλα κατὰ σύνθεσιν ποιούμενα συνδρομὴν ἐξαφανίζει πάντη τὸ ἐν ῳ καθ' ἑαυτὰ ο ντα τὸ πρὶν ἐγνωρίζετο τὸ σχῆμα καὶ ει δος τῶν ὑποστατικῶν ἰδιωμάτων τελείως ἀπογινόμενον· καὶ α λλο παρ' ἐκεῖνο διὰ τῆς ἐν τῷ πυρὶ χώνης καὶ τήξεως ἀποτελεῖ, μηδεμίαν τοῦ προτέρου σημείωσιν η δήλωσιν καθ' ὁπωσοῦν παρεχόμενον. †ὁ γοῦν θεήλατος Νεστόριος τὴν μὲν καθ' ὑπόστασιν ε νωσιν ἀπηρνεῖτο, ἐφλυάρει δὲ, ο τι ἡ ἁγία Μαρία ἐγέννησε ψιλὸν α νθρωπον, πρὸς ο ν ει χεν ὁ θεὸς ἐξ αὐτῆς γεννήσεως φιλικὴν διάθεσιν. καὶ ὡμολόγει μὲν ε νωσιν, οὐχ ὑποστατικὴν δὲ, ἀλλὰ σχετικήν. ο θεν οὐ μίαν ὑπόστασιν ὁ δείλαιος ἐδογμάτιζεν, ἀλλὰ δύο διηρημένας μετ' ἀλλήλων καὶ κατὰ τὴν οὐσίαν καὶ κατὰ τὴν ὑπόστασιν, ἡνωμένας δὲ ἀλλήλαις κατὰ φιλίαν, η ταυτοβουλίαν, η γνωμικὴν διάθεσιν, η ο σα τοιαῦτα ἐληρῴδει ἐκεῖνος.† Σχίδαξ. τὸ σχίσμα. Σχίσισ. ἡ χώρισις. σχῆσις δὲ, ἡ κράτησις, ¯η. ἐκ τοῦ σχῶ, τὸ κρατῶ. sigma.1701 Σχοῖνοσ. τὸ σχοινίον. καὶ μέτρον γεωμετρικὸν ἑξήκοντα σταδίων, ω ς φησιν Ἡρόδοτος. Σχολή. ἡ φροντὶς, η τὸ μηδὲν δρᾷν, η καὶ τὸ περί τι σχολάζειν. καὶ ἀντὶ τοῦ βραδέως. σχολῇ γ' α ν α λλό τι φανείη μέγα καὶ σπουδῆς α ξιον. Σχέσισ. δύναμις συνδετικὴ τῶν ὁμογενῶν. Σχίδαξ. τὸ ἐσχισμένον ξύλον. παρὰ τὸ σχίζω. (Οὐδέτερον.) Σχέδοσ. παρὰ τὸ χέω, χέδος καὶ σχέδος, οἱονεὶ τὸ διαχέον καὶ διαμερίζον τὰς λέξεις. Σχέδιον. τὸ ἐξ ἑτοίμου πρόχειρον. η τὸ ἐν ὀλίγῳ καὶ σύντομον. †Σχέμα. τὸ ο χημα.† Σχέτλιον. ὀδυνηρόν· λύπης α ξιον. Σχετλιαστικὰ ἐπιῤῥήματα. τὰ ἐξ αὐτοπαθείας γινόμενα ἐπιφθέγματα. οι ον, παπαὶ, ο ἐστι φεῦ. Σχῆμα. †τῶν μαθηματικῶν, σωμάτων ἀποπεράτωσις.† λέξεων ποσότης, ὑφ' ε να τόνον καὶ ε ν πνεῦμα ἀδιαστάτως ἀγομένη ἐν ἁπλότητι η συνθέσει. Σχιστά. ο σα κατὰ μῆκος διαιρεῖσθαι δύνανται. Σχόλιον. ἡ ἑρμηνεία. διὰ τὸ κατὰ σχολὴν περιτίθεσθαι πρὸς σαφεστέραν ἑρμηνείαν τῶν δυσνοήτων νοημάτων η ῥημάτων. Σχοινίσματα. τὴν σκηνήν. τὴν ἐξ ἐθνῶν ἐκκλησίαν. τὸν κλῆρον. sigma.1702 Σχῆμα. τὸ μὴ μόνιμον η καὶ βέβαιον, ἀλλ' α χρις ο ψεως. καὶ ὁ ᾿Απόστολος· παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου. ο ἐστι παρέρχεται. (῾Ρῆμα.) Σχεδιασθεῖσα. παραχρῆμα ῥηθεῖσα. Σχέθε. ἐκ τοῦ σχῶ γίνεται σχέθω. ὡς φλέγω φλεγέθω, ἀμύνω ἀμυνάθω. ὁ παρατατικὸς ε σχεθον, ε σχεθες, ε σχεθε, καὶ τὸ προστακτικὸν σχέθε. καὶ κλίνεται α χρι τοῦ παρατατικοῦ. Σχετλιάζει. δυσφορεῖ. καὶ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἀντὶ τοῦ δυσφημεῖ. Σχήσειν. κωλύσειν. Σχίνεσθαι. λευκαίνεσθαι. ἀπὸ τοῦ σχίνου, ο ς διαμασσώμενος λευκαίνει τοὺς ὀδόντας. Σχοίησ. λάβῃς. δύνασαι. καὶ σχεῖν. Σχῶ. τὸ κρατῶ. (Ἐπίῤῥημα.) Σχεδόν. πλησίον· πέλας· η ἐκ χειρός. παρὰ τὸ σχέσιν ε χειν α λλο πρὸς α λλο. Σχολῇ. βραδέως· μόλις. Τὸ Σ μετὰ τοῦ Ω. (Ἀρσενικόν.) †Σῶκοσ. Κουρήτων πατήρ.† sigma.1703 Σῶκοσ. †τὸ σωκάριον.† ἐπίθετον τοῦ Ἑρμοῦ. η τοι ὁ ἰσχυρός. Σῶοσ. ὁ ὑγιής. Δίδυμος σὺν τῷ ¯ι λέγει. ἀπὸ τοῦ ὁ σῶς τοῦ σῶς γίνεται σῷος. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ¯ω¯ς διὰ τοῦ ῳος παραγόμενα σὺν τῷ ¯ι γράφεται. οι ον η ρως ἡρῷος, Μίνως Μινῷος. ου τως ου ν καὶ σὼς σῷος. Σωπάτηρ· Σώπατρος· Σώπιθοσ. κύρια. Σώπολισ. κύριον. Σώρανος· Σωρᾶς· Σώρηξ. κύρια. Σωρόσ. τὸ πλῆθος. καὶ σωρεός. ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ σωρεύεσθαι τὰ σώματα. η παρὰ τὸ ε σω ὠρεῖν, ο ἐστι φυλάσσειν, σωρεύω. σωρεύω, σωρεὸς, ὡς φωλεύω, φωλεὸς, καὶ λοχεύω, λοχεός. ω στε τὸ σωρεὸς οὐκ ἀπὸ τοῦ σωρὸς ἐν πλεονασμῷ, ἀλλὰ τὸ σωρὸς ἀπὸ τοῦ σωρεὸς κατὰ ε νδειαν. σορὸς δὲ, ἡ τῶν λειψάνων, μικρόν. παρὰ τὸ σεσηρέναι τὰ σώματα ἐν αὐτῷ. η παρὰ τὸ ει ρω, τὸ κωλύω, σορὸς, ὁ κωλυτικός. Σωρόσ. τὰ εἰς ¯ρ¯ο¯ς λήγοντα δισύλλαβα τῷ ¯ω παραλήγοντα, μὴ ο ντα ἐπίθετα, βαρυτονεῖται. sigma.1704 Ωρος· Δῶρος· Φλῶρος· Βῶρος. σεσημείωται τὸ Σωρὸς ὀξυνόμενον. τὰ δὲ ὀξυνόμενα ἐπιθετικά εἰσι. χλωρός· μωρός· ψωρός. Σωσίας· Σωφάρ· Σωφάσ. ὀνόματα κύρια. Σωφρονιστήσ. νουθετητής. καὶ σωφρονιστῆρες οἱ ε σωθεν τῶν α λλων ὀδόντων, διὰ τὸ φύεσθαι παρὰ τὴν τοῦ φρονεῖν ω ραν, παρὰ τὸ εἰκοστὸν ε τος. καὶ Ἀριστοτέλης καλεῖ αὐτοὺς κρατῆρας. Σώφρων. ὁ ὑγιὴς τὸν νοῦν. καὶ ὁ Ἀπόστολος· ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν. (Θηλυκόν.) Σωλεά. ἡ τοῦ οι κου. Σωρήχ. ἐκλεκτή. ὡς τὸ, α μπελος σωρήχ. *κατὰ Σύμμαχον ἐκλεκτήν.* Σώρα. πόλις. Σωρεῖτισ. διάνοια ἀπὸ ὀνόματος. Σωρεία. τὸ πλῆθος. Σωσάννα. κύριον. †Σώσπα. σωτηρία.† Σώτειρα. ἡ σώζουσα. Σωφανηνή. τόπος. sigma.1705 Σωφροσύνη. καθαρότης. ἐγκράτεια. σωφροσύνης ε ργον ἐστὶ τὸ βλέπειν ἀπαθῶς τὰ πράγματα, κινοῦντα ἐν ἡμῖν φαντασίας ἀλόγους. (Οὐδέτερον.) Σωκάριον. ἡ σχοῖνος. Σώμανα. τόπος. Σῶμα. κατὰ μὲν τοὺς ε ξω πᾶν τὸ τριχῇ διάστατον, η γουν τὸ ε χον μῆκος καὶ πλάτος καὶ βάθος η τοι πάχος. κατὰ δὲ τὴν ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν πᾶν τὸ ἐκ μὴ ο ντος εἰς τὸ ει ναι γινόμενον. καὶ σώματα ἐπουράνια, καὶ σώματα ἐπίγεια. τὰ ου ν ἐπουράνια οὐκ ε χουσι πάχος. καὶ πᾶσα μὲν σὰρξ σῶμα λέγεται, οὐ πᾶν δὲ σῶμα σὰρξ ὀνομάζεται· οἱ γὰρ ἀστέρες σώματα ἐπουράνια ει ρηνται, οὐ μὴν καὶ σάρκες ἐπουράνιαι. διττῶς δὲ ει ρηται τὸ σῶμα· ποτὲ μὲν ὑλικὸν, ποτὲ δὲ λεπτόν. σῶμα ὑλικόν ἐστι τὸ δι' ἁφῆς καὶ κρατούμενον καὶ φθορᾷ ὑποκείμενον· σῶμα δὲ λεπτόν ἐστι τὸ ἀνέπαφον καὶ ἀψηλάφητον. δεῖ δὲ εἰδέναι, ο τι πᾶν σῶμα ἀνθρώπινον ἐκ τῶν τεσσάρων στοιχείων συνίσταται, τὰ δὲ τῶν ζώων σώματα ἐκ τῶν τεσσάρων χυμῶν. στοιχεῖα δέ εἰσι ταῦτα· γῆ, η τις ἐστὶ ξηρὰ καὶ ψυχρά· υ δωρ, ο περ ἐστὶ ψυχρὸν καὶ ὑγρόν· ἀὴρ, ο ς ἐστι θερμὸς καὶ ὑγρός· πῦρ, ο ἐστι θερμὸν καὶ ξηρόν. χυμοὶ δὲ τέσσαρες ου τοι εἰσίν· μέλαινα χολὴ, αι μα, φλέγμα, καὶ ξανθὴ χολή. ἀναλογοῦσι δὲ τοῖς τέσσαρσι στοιχείοις· ἡ μὲν μέλαινα χολὴ τῇ γῇ· ξηρὰ γάρ ἐστι καὶ ψυχρά· τὸ φλέγμα τῷ υ δατι· ψυχρὸν γάρ ἐστι καὶ ὑγρόν· τὸ αι μα τῷ ἀέρι· ὑγρὸν γάρ ἐστι καὶ θερμόν· ἡ δὲ ξανsigma.1706 θὴ χολὴ τῷ πυρί· θερμὴ γάρ ἐστι καὶ ξηρά. ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο, ο τι οἱ μὲν καρποὶ ἐκ τῶν στοιχείων συνίστανται, οἱ δὲ χυμοὶ ἐκ τῶν καρπῶν· τὰ δὲ τῶν ζώων σώματα ἐκ τῶν χυμῶν, καὶ εἰς αὐτὰ ἀναλύεται· πᾶν γὰρ συντιθέμενον εἰς τὰ αὐτὰ ἀναλύεται, ἐξ ω ν συνετέθη. Σῶμα. πᾶν τὸ θεωρούμενον η καὶ κρατούμενον ὑπὸ τῆς ἁφῆς τοῦ ἀνθρώπου σῶμα λέγεται· οι ον λίθος. πᾶν δὲ θεωρούμενον, μὴ κρατούμενον δὲ, λέγεται πρᾶγμα· ὡς ὁ ἀὴρ, ὁ καπνὸς, ὁ αἰθήρ. καὶ πᾶν τὸ μήτε θεωρούμενον μήτε κρατούμενον ὑπὸ τῆς ἁφῆς τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ τὸ νῷ, λέγεται πνεῦμα, οι ον θεὸς, α γγελος, ψυχή. Σῶμα μαθηματικόν. τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος καὶ βάθος ε χον, μὴ μέντοι ἁφῇ καὶ θέᾳ ὑποπίπτον. Σῶμα. πᾶν τὸ τεθνηκός. τὸ δὲ ζῶν

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

δέμας λέγεται, διὰ τὸ τὴν ψυχὴν ἐν αὐτῷ συνδεδέσθαι, ω ς φησιν Ομηρος. Σῶμα. συνδρομὴ στοιχείων. οἱονεὶ δῶμα ο ν τῆς ψυχῆς. ο θεν καὶ σκήνωμα λέγεται. Πλάτων δὲ λέγει, ο τι σῆμα ἐστὶ, τουτέστι τάφος· ω σπερ γὰρ ἐντέθαπται ἡ ψυχὴ τῷ σώματι. Σῶν. τὸ ὑγιές. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ σωζόμενον. Σώζω. ω σπερ ἀπὸ τοῦ ε ω, τὸ καθέζομαι, γίνεται ε ζω, ου τω καὶ ἀπὸ τοῦ σώω, ο σημαίνει τὸ ὑγιαίνω, γίνεται σώζω. οὐκ ε δει ε χειν τὸ ι· ἡ μέντοι παράδοσις ε χει τὸ ¯ι, ἐφ' ο σον ε χει τὸ ζ. καὶ ε στιν εἰπεῖν, ω σπερ ἀπὸ τοῦ α νθρωπος ἀνθρωπίζω, ου τω καὶ ἀπὸ τοῦ σῶος σωΐζω καὶ κατὰ συναίρεσιν σώζω. Σωκῶ. τὸ βοηθῶ, καὶ ἰσχύω. καὶ σώζειν. sigma.1707 †Σῶμαι. ε ρπω.† †Σωράσαι. σβέσαι.† †Σῶτα. ε ρχεται.† †Σωτάζω. τὸ σώζω.† sigma.1708 Σώχω. τὸ τρίβω. καὶ σώχω. †Σώω. τὸ ὁρμῶ.† Σωφρονίσαι ε τερον, ¯ι. σωφρονῆσαι δὲ, ἀντὶ τοῦ σώφρων γενέσθαι, ¯η. tau.1707 Τ. Τὸ Τ μετὰ τοῦ Α. (᾿Αρσενικόν.) Ταγόσ. ὁ ἡγεμών. Ταγὼς δὲ, κύριον, μέγα. Ταγὴν, ταγῆνοσ. τὸ τηγάνιον, ἰωνικῶς. †Ταγήν. τὸ κόσκινον.† Ταγηνίας. πέμματα ἐστὶν ἀπὸ τηγάνων, ἐκ στέατος ὑγροῦ καὶ τυροῦ, καὶ μέλιτος καὶ σταφίδος. καὶ ἡ ταγηνία. Τάλαροσ. ὁ καλαθίσκος, ὁ εἰς τυρὸν ἐπιτήδειος. Τάλωσ. κύριον. tau.1708 Ταλαίπωροσ. ἐπίπονος, α θλιος. παρὰ τὸ τάλος καὶ τὴν ω ραν. ταλάωρος καὶ ταλαίπωρος. Τάλασ. ὁ α θλιος, ὁ καρτερικός. παρὰ τὸ τάλλω, τὸ κακοπαθῶ. καὶ῾Ησίοδος· ἐτρέφετ' ἀτάλλων. ἀντὶ τοῦ μὴ κακοπαθῶν. *Ταδεήλ. ἀγαθὸς κύριος.* Τακερόσ. οἰκτρός. κατάξηρος. Τακτικοῖσ. στρατιώταις. Ταμεσίχροα. τμητικὸν τοῦ χρωτός. παρὰ τὸ ταμῶ, ταμέσω. tau.1709 Ταμίασ. ὁ κελλάριος· ὁ δεσπότης. ἀπὸ τοῦ τετμῆσθαι αὐτῷ τὴν ἐξουσίαν. η παρὰ τὸ τέμνειν αὐτὸν καὶ ἀπομερίζειν τοῖς α λλοις. καὶ ταμειοῦχος, ὁ διοικητής. τοῦτο δίφθογγον. Τάναϊσ. ποταμός. καὶ Τάνις. η Τάνις πόλις Αἰγυπτιακὴ, ἐν ῃ τὰ βασίλεια τοῦ Φαραώ. *Ταλασιουργόσ. ὁ ἐξαμμιττοποιός· ὁ βλαττᾶς, η ὁ ἱερουργός.* Ταντάλειοι. τρομικοί. †Ταώς· καὶ ταὼν, ταῶνοσ. ο ρνεον, ο φασιν ει ναι βασιλέα πάντων τῶν πτηνῶν.† Ταών. παρὰ τὸ τείνειν τὸ χρύσειον οὐραῖον. Τανηλεγήσ. ὁ μακρὸν κοίμημα ε χων, τουτέστιν αἰώνιον. παρὰ τὸ λέγω, τὸ κοιμῶμαι, καὶ τὸ ταναὸν, ταναλεγὴς καὶ τανηλεγής. η παρὰ τὸ τῆλε, ταλαλεγὴς καὶ τανηλεγής. Ταλαπείριοσ. ὁ ὑπομονητικός· ὁ ταλάπηρος. καὶ ταλασιουργός. Τάπητασ. ἐπιβόλαια η στρώματα. παρὰ τὸ θάλπω, θάλπις, καὶ μεταθέσει τοῦ ¯θ εἰς ¯τ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ¯λ, τάπις. Ταπεινόσ. ὡς ἀπὸ τοῦ ο νος γίνεται ὀνεινὸς, ου τω καὶ ἀπὸ τοῦ ε δαφος ἐδαφεινὸς, καὶ ἀποβολῇ tau.1710 τοῦ ¯ε, καὶ τροπῇ τοῦ ¯δ εἰς ¯τ, καὶ τοῦ ¯φ εἰς ¯π, ταπεινός. η παρὰ τὸ πέδον πεδεινὸς, καὶ συγκοπῇ καὶ τροπῇ ταπεινός. η παρὰ τὸ πάτος γίνεται, οἱονεὶ ὁ πατούμενος, καὶ ἐκεῖθεν πατεινὸς καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ ταπεινός. η παρὰ τὸ τάπης, τάπητος, ταπητεινὸς, καὶ συγκοπῇ ταπεινός. Ταξίαρχοσ. ἡγεμών. Ταρσόσ. η τὸ πλάτος τοῦ ποδὸς, η τὸ α κρον τῆς χειρός. παρὰ τὸ ταρσαίνεσθαι, ο ἐστι ξηραίνεσθαι. α σαρκον γὰρ τὸ πρὸς τοὺς δακτύλους μέρος. Ταρσὸς καὶ ο νομα πόλεως ἐν Κιλικίᾳ. Τάρταροσ. ὁ κατώτατος τοῦ ᾳ δου τόπος. οἱ δὲ τὸν περὶ τὰ νέφη τόπον. Τάῤῥοθοσ. βοηθός. Τάρισ. ποταμός. Ταξίλοι. ε θνος. Τάοχοι. ε θνος. Ταῦροι. Σκυθικὸν ε θνος. οι τινες τιμῶσιν, ὡς οἱ Αἰγύπτιοι, τοὺς βοῦς καὶ Απιν. Ταῦροσ. ὁ ὑπὸ τῶν᾽Αχαιῶν τόπος ὠνόμασται παρὰ τὴν τάσιν. Ταυρομενίτησ. τοπικόν. tau.1711 Τάφοσ. ο που τίθεται τὰ λείψανα. παρὰ τὸ θῶ καὶ τιθῶ παράγωγον θάπτω. καὶ πάλιν τροπῇ τοῦ ¯θ εἰς ¯τ καὶ τοῦ ¯π εἰς ¯φ τάφος. περιττὸν γὰρ τὸ ¯τ ἐν τῷ ῥήματι. Ταχυπῶλοσ. ὁ ταχεῖς πώλους ε χων. Τάμισοσ. ἡ πιτύα. τοῦ Ψελλοῦ· ὀῤῥὸς τὸ γάλα πέφυκε, τάμισος ἡ πιτύα. Ταρσόσ. ὁ καλαθίσκος. καὶ τὸ πλατὺ τῆς κώπης. Ταλαιπείριοσ. τληπαθής. Ομηρος· –ἱκέτην ταλαιπείριον ἀντιάσαντα. (Θηλυκόν.) Ταβερνῶν. καπηλείων. Ταβιθά. κύριον. Ταϊφά. πόλις Αἰγύπτου. *ἐξ η ς καὶ Ταϊφάλη.* Ταννία. ὁ στέφανος. παρὰ τὸ ταννύω. ου τως Ωρος ὁ Μιλήσιος. †Ταλασία. νεουργία.† Τάλισ. ἡ νύμφη. Τανυγλώχιν. ἡ μακρὰς γωνίας ε χουσα. Τάξισ. ἀκολουθία. †Τάξις ἐστὶν ἐργασία ὁμοιότητος πρὸς α λληλα πάντων τῶν ο ντων καὶ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσης του.

συμμετρία, γινομένη αἰτία κοινωνίας τῶν πρὸς α λληλα παντὸς τοῦ ο ντος.† Ταρφειαί. πυκναί. Ταραχή. παρὰ τὸ ῥᾷον χεῖσθαι. γίνεται παρὰ τὸ ταράσσω. tau.1712 Ταραντιναρχίαι. δύο ι λαι ἱππέων, ἀνδρῶν διακοσίων πεντηκονταέξ. Ταραντιναὶ βαφαί. οι μαι τὰ ἁλιουργὰ λέγειν. η ἀπὸ ὀστρέου. η ταραντεινὸν τὸ λεπτὸν υ φασμα. οὐ πάντως πορφυροῦν, ω ς τινες ὑπέλαβον. Ταυτότησ. κατὰ τρεῖς τρόπους λαμβάνεται. ε στι γὰρ ταυτὸν τῷ γένει, ὡς ο ταν ει πωμεν ταυτὸν ει ναι τῷ γένει τὸν α νθρωπον καὶ τὸν ι ππον, καθὸ ἀμφότερα ζῶα εἰσίν. ε στι ταυτὸν καὶ τῷ ει δει, ὡς ο ταν τὸν Πέτρον καὶ τὸν᾽ Ιωάννην ταυτὸν λέγωμεν ει ναι τῷ ει δει, καθὸ ἀμφότεροι α νθρωποι εἰσί. πάλιν ταυτόν ἐστι καὶ τῷ ἀριθμῷ, ὡς ο ταν ει πωμεν τὸν Πέτρον ἑαυτῷ ταυτὸν ει ναι. καὶ ἡ διαφορὰ γὰρ τριχῶς λαμβάνεται. ε στι γὰρ διαφορὰ τῷ γένει, καὶ διαφορὰ τῷ ει δει, καὶ διαφορὰ τῷ ἀριθμῷ. ταυτότης πάλιν ἐστὶν ἀπαραλλαξία, καθ' η ν ὁ τοῦ σημαινομένου λόγος τὸ πάντη κέκτηται μοναδικὸν, μηδενὶ τρόπῳ διαφορᾶς γνωριζόμενον. Ταλαεργόσ. ὁ τὴν γῆν ἐργαζόμενος. βοῦς ταλαεργούς. †Ταναόν. τὸ πῦρ. τὸ διὰ λεπτότητα τεινόμενόν τε καὶ διεκπίπτον διὰ τῶν σπέκλων.† Τάφροσ. τὸ παρὰ τὸ τεῖχος ο ρυγμα. πλεονασμῷ τοῦ τ, παρὰ τὸ ἀποφέρεσθαί τι ἐν τῷ σκάπτεσθαι. α φερος καὶ α φρος καὶ τάφρος. η παρὰ τὸ φέρω, α φρος καὶ τάφρος. Ταχυπλόων. γοργυπλόων. ταχυπλόων νηῶν. tau.1713 Τάγηνον. τοῦτο οἱ᾽ Ιώνων τινὲς τήγανον λέγουσι. ἀπὸ τοῦ τήκω, τήκανον, καὶ τήγανον, καὶ καθ' ὑπέρθεσιν τάγηνον. Ταίναρον· καὶ Ταιρώνιον. ἀκρωτήριον. Τάλαντον. λίτραι ρκε΄. παρὰ τὸ ταίνω ῥῆμα, ο κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν τιταίνω. ὡς καὶ τὸ ταινία. καὶ ὡς φαίνω, φαντὸς καὶ α φαντος, καὶ χραίνω, χραντὸς καὶ α χραντος, ου τω ταίνω, ταντὸς καὶ τὸ οὐδέτερον ταντὸν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯α¯λ τάλαντον, καὶ ἐν συνθέσει ἀτάλαντον ἀντὶ τοῦ ὁμοτάλαντον. η παρὰ τὸ ταλαὸν καὶ ὑπομονητικὸν τοῦ βάρους. σημαίνει δὲ ζυγὸν καὶ α λλα πολλά. *Ταληθά. κοράσιον.* Τανυηκέσ. τὸ μακρόν. τὸ μέχρι πολλοῦ η κον. τὸ τεταμμένην ε χον τὴν ἀκὴν, η αἰχμὴν ἠκονημένην. Τανύφλοιον. μακρόφλοιον. Ταρπέϊνον. ο ρος. Ταριχευτόν. πᾶν τὸ παττόμενον α λατι. καὶ τάριχος παρὰ τὸ ἐν τῇ ταριχείᾳ ι σχνεσθαι. η παρὰ τὸ γάρη ε χειν, τροπῇ τοῦ ¯γ εἰς τὸ ταῦ. †Ταριχευτὸν ο ψον. ὁ καλούμενος λάρδος. η τὸ ἀπόκτιν.† tau.1714 Τάῤῥωμα. ἡ κωπηλασία. Ταυτόν. ο μοιον. Ταῦ. τὸ στοιχεῖον. Τάγματι. ἀξιώματι. καὶ ὁ᾽ Απόστολος· ε καστος ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι. τοῦτο δὲ λέγει, ἐν οι ς ἐστιν, α ξιος ε σται. (῾Ρῆμα.) Ταινιοῦται. στεφανοῦται. Ταλαντεύουσι. σταθμίζουσι. †ζυγοστατοῦσι.† Ταλαντουμένην. τὴν δὲ γῆν ταλαντουμένην ἀνωμάλως σείεσθαι μὲν ὑπ' ἐκείνων· μεταφορικῶς δὲ ἀπὸ τῶν ζυγῶν, ἐπεὶ ὁ ζυγὸς τάλαντον λέγεται. καὶ ὑπερταλαντᾷν τὸ ὑπερβαρεῖν. Τάλλω. κακοπαθῶ. Ταλανίζει. α θλιον ἀποκαλεῖ. Τάμῃσ. κόψῃς. Τανύσασ. ἁπλώσας. Τάρπημεν καὶ ταρπήομεν. ἀντὶ τοῦ ἐκορέσθημεν. Ταρχύσουσι. θάψουσιν. ἀπὸ τῆς ταραχῆς τῆς ἐν τοῖς νεκροῖς γενομένης ἐν τῷ θάπτειν αὐτούς. tau.1715 Ταρβῶ. τὸ φοβοῦμαι. παρὰ τὸ ταράσσειν τὴν βοήν. Ταράσσειν. παρὰ τὸ ῥῶ, τὸ φθείρω, ῥάσσω καὶ ταράσσω. Ταριχεύειν καὶ ταριχεύσειν. τὸ τήκειν καὶ ξηραίνειν. Ταφρεῦσαι. σκάψαι· ὀρύξαι. Ταφών. θαμβηθείς. ἐκπλαγείς. η θαυμάσας. ε στι δὲ δεύτερος ἀόριστος ἐκ τοῦ θήπω, τὸ θαυμάζω, ε θαπον, καὶ ε ταφον, καὶ ἰωνικῶς ταφών. ἡ μεταφορὰ ἐκ τῶν τάφων. καὶ γὰρ ἡμεῖς ὁρῶντες τοὺς τάφους ἐκπληττόμεθα διὰ τὸ ἐπεισερχόμενον ἡμῖν δεινόν. καὶ τάφος, ἡ ε κπληξις, ἀπὸ τῆς ὁμοίας ἐτυμολογίας. (᾽Επίῤῥημα.) Ταυρηδόν. δίκην ταύρου. Ταύτητοι. ου τως, η διὰ τοῦτο. ταυτὶ δὲ ἀντὶ τοῦ διὰ ταῦτα, ¯ι. Τάχα. ἀντὶ τοῦ ταχέως. tau.1716 Τὸ Τ μετὰ τοῦ Ε. (᾽Αρσενικόν.) †Τεινῳδόσ. παρὰ τὸ ἐκτείνειν τὴν ᾠδήν.† Τέκτων. λεπτουργός. Τεκτόσαγεσ. ἐθνικόν. Τέκμωρ. τέλος· τεκμήριον. *καὶ ὁ υἱός.* παρὰ τὸ τέκω, τέκωρ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯μ τέκμωρ. Τελλὴν, Τελλῆνος, καὶ Τέλις, Τέλιδοσ. ὀνόματα κύρια. Τελαμών. ὁ ἀναφορεὺς λῶρος τῆς ἀσπίδος. Τελχῖνεσ. φθονεροὶ δαίμονες. βάσκανοι. παρὰ τὸ θέλγειν καὶ ἐξαπατᾷν

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἡμᾶς. Τελῶναι. οἱ ἀδικηταί. οἱ καταλλάκται. *οἱ τὰ τέλη ἀγοράζοντες. τελώνης ἐστὶ καὶ ὁ τὰς ὑπαντήσεις ὠνούμενος τῶν δημοσίων συντελειῶν.* Τελεσφόροσ. τέλειος μάντις. ἐγγαστρίμυθος. †Τέμμικεσ. οἱ νεωτοί.† Τεναγώδησ. τόπος ἐλαφρὸς, υ δατι καλυπτόμενος καὶ σκεπόμενος, οι ον εἰπεῖν βορβορώδης. tau.1717 †Τενέαιθοσ. ο νομα ποταμοῦ.† Τένθησ. ὁ γαστρίμαργος. Τένοντασ. τραχήλους· τὰ διατεταμένα νεῦρα. ἀπὸ τῆς τάσεως. Τέο. ἀντὶ τοῦ τίνος. †Τερέβινθοσ. ει δος φυτοῦ.† Τερμιόεισ. ὁ μέγας. καὶ τερμιόεσσα, ἡ ἀποτερματίζουσα καὶ οι ον μεγάλη. Τερατοσκόποσ. μάντις. Τερπικέραυνοσ. ὁ τοῖς κακοῖς τερπόμενος. η τὸν τερπόμενον τοῖς κεραυνοῖς. η τὸν τοὺς ἐναντίους τρέποντα τῷ κεραυνῷ. Τεριναῖος κόλποσ. πέραμα τῆς Τύρου. Τειρεσίασ. κύριον. ο ς η ν μάντις. Τετράρχησ. ὁ υἱὸς τοῦ Ἡρώδου τοῦ ἀνελόντος τὰ βρέφη. ὡς τὸ τέταρτον μέρος τῆς βασιλείας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ διέπων. Τέττα. προσφώνησις τιμητικὴ νεωτέρου πρὸς παλαιότερον. ἀπὸ τοῦ α ττα κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν τέττα. Τέττιξ. παρὰ τὸ τάττω, τάττιξ καὶ τέττιξ. ὁ τεταγμένον ε χων τὸν καιρὸν τοῦ ᾳ δειν. †Τελαμών. ὁ ἀναφορεὺς τῆς ἀσπίδος λῶρος. η τὸ ξίφος. παρὰ τὸ ταλάσσω, ταλαμὼν, καὶ τροπῇ τοῦ ¯α εἰς ¯ε τελαμών. η ὁ πλατὺς ἱμὰς τῆς tau.1718 ἀσπίδος, ἀφ' ου η ρτηται ἡ ἀσπίς. ἀπὸ τοῦ τείνεσθαι τὸν ἱμάντα.† Τεύτονεσ. οἱ Ῥωμαῖοι. Τετράτρυφον. τέσσαρα ε χοντα κλάσματα. Ἡσίοδος· α ρτον δειπνήσας τετράτρυφον ὀκτάβλωμον. Τελμισσόσ. ο νομα ποταμοῦ. (Θηλυκόν.) Τεῆσ. τῆς σῆς, τῆς ἰδίας. Τειρεσία. ἡ μαντεία. †καὶ Τειρεσίας, κύριον· ο ς η ν μάντις.† Τελετή. μυστηρίων ἀποτέλεσις, τελείωσις η θυσία μυστηριώδης. ὁ δὲ Μιλήσιος Ὡρος λέγει, ο τι τελετὰς καλοῦμεν τὰς ἐπὶ μείζους καὶ μετά τινος παραδόσεως τελετὰς τῶν εἰς αὐτοὺς δαπανημάτων ε νεκεν. τελεῖν γὰρ τὸ δαπανᾷν. Τελεταρχία. ἡ τῶν τελετῶν η τῶν τελουμένων α ρχουσα. Τελμισόσ. πόλις. Τερμησὸς δὲ, ¯η. †Τέμικοσ. ο νομα πόλεως Κρητικῆς.† †Τέρεντοσ. ο νομα πόλεως.† Τέρμινθος καὶ τέρμινθα. ἐμφερὲς λίνῳ φυτὸν, ἐξ ου πλέκεσθαι φασὶν ὁρμιὰς χρειώδεις ἐς τὰ πάντα καὶ πρὸς ἀλεξιφάρμακα. λέγεται καὶ τέργυνθος. tau.1719 *Τεσσαρακονταετηρὶς, καὶ τριακονταετηρίς. ἡ διὰ τεσσάρων δεκάδων συνισταμένη η τριῶν ἀρίθμησις.* Τερατολογία. ψευδολογία· οι ον θαυμαστὰ καὶ παράδοξα μυθεύουσα. Τερθρεία. ἡ λεπτολογία. ε στι γάρ τοι σχοινίον ἐν τοῖς πλοίοις λεπτὸν, ο καλεῖται τέρθρον. οι ον τέρετρον· διατετρύπηται γὰρ, καὶ τὰ α κρα τῶν σινδονίων. ἐκεῖνο δὲ λέγομεν, ἀφ' ου η ρτηται τοῦ ἱστοῦ ἡ κεραία. α λλοι δὲ τερθρείαν λέγουσι τὴν φλυαρίαν, τὴν ἐν δύο μέρεσι καλουμένην μάχην. τερθρία δὲ, ἡ πνοὴ, ι. Τετάρτην φυλακήν. τὴν τριωρίαν λέγει η τοι τὴν τρίτην ω ραν τὴν μετὰ τὴν ἐννάτην ω ραν τῆς νυκτός. Τετρακτύσ. ταύτην οἱ Πυθαγορικοὶ ἐτίμων διὰ τὰ τέσσαρα στοιχεῖα, τὸ πῦρ, τὸν ἀέρα, τὸ υ δωρ, τὴν γῆν, ἐξ ω ν καὶ τὰ σώματα συνίσταται. †Τευθίσ. φάγοις δὲ καὶ πόπανα καὶ τὰς τευθίδας ἀμυγδάλων γέμοντα καὶ κωναρίων.† Τεχνολογία. περιποίησις τῆς τῶν λόγων φύσεως ἐπὶ σκοπῷ τοῦ περιγενέσθαι. Τέχνη. ὁ δόλος. Τέχνη. μέθοδος ἐνεργοῦσα τῷ βίῳ τὸ συμφέρον. η νοημάτων σύστημα κατατετριμμένον. η κτῆμα τιμιώτατον καὶ κατὰ πολὺ χρησιμώτατον τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις τοῖς ἐν τῷ βίῳ. η tau.1720 σύστημα ἐκ καταλήψεων ἐγγεγυμνασμένον. σύστημα δέ ἐστι τὸ πλῆθος, οἱονεὶ ἑκάστου τεχνίτου τὸ ἐργαλεῖον. ἐκ καταλήψεων δὲ, η τοι ἐξ ἐφευρέσεων. οὐ γὰρ ἀθρόως αἱ τέχναι ευ ρηνται, ἀλλ' α λλος α λλό τι ευ ρεν· ὁ μὲν, τρύπανον· ὁ δὲ, τὸ εἰς κάλλος ἀποξέειν τὰ ξύλα. καὶ ταῦτα πάντα ὁμοῦ συνελθόντα ἀπετέλεσαν τὴν τέχνην. ἐγγεγυμνασμένον δέ ἐστι τὸ οἱονεὶ φανερὸν καὶ δεδοκιμασμένον. γυμνάσαι γὰρ λέγομεν τὸ εἰς φῶς ἀγαγεῖν. τέχνη δὲ, παρὰ τὸ τεύχω, τὸ κατασκευάζω. γίνεται τευχάνη, καὶ ἐν συγκοπῇ τέχνη. διχῶς δὲ ἡ τέχνη· λογικὴ καὶ πρακτική. καὶ λογικὸς καλεῖται, ο στις μετὰ λόγου πράττει, οι ον γραμματικὸς, ῥήτωρ· πρακτικὸς δὲ, ο ς τι μετὰ τῶν λοιπῶν μερῶν τοῦ σώματος καὶ τῶν χειρῶν, οι ον τέκτων, χαλκεὺς καὶ τὰ ο μοια. διαφέρει δὲ ἡ λογικὴ τῆς πρακτικῆς, ο τι τὴν μὲν λογικὴν μόνος ὁ α νθρωπος

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἐπίσταται, τὴν δὲ πρακτικὴν καί τινα τῶν ἀλόγων ζώων. Τευκτήν. κατασκευαστήν· χειροποίητον. (Οὐδέτερον.) Τέγοσ. δωμάτιον, στέγη. Τέγεον. τόπος. καὶ Νέμεον, τόπος. Τέθριππον. τὸ ἐκ τεσσάρων ι ππων α ρμα. Τείρεα. τὰ α στρα. παρὰ τὸ ει ρω, τὸ λέγω, ει ρεα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ τείρεα· καὶ γὰρ τὰ tau.1721 α στρα σημαίνουσι σημασίαν τινά. η παρὰ τὸ τέρας, τὸ σημεῖον. η παρὰ τὸ τείρω, τὸ καταπονῶ· πολλοὶ γὰρ κατεπόνθησαν ἀστρόβλητοι, ω σπερ καὶ ἐμβρόντητοι. Τειχίδιον. τὸ μικρὸν τεῖχος. καὶ τειχίον. Τεκμήριον. σημεῖον ἀναμφίβολον, ἀληθινόν. η σημεῖον δεικνύμενον διὰ συλλογισμοῦ. Τέκμαρ. τὸ ἐκ μαρτυρίας ἀναγκαίου συλλογισμοῦ τὸ μετέπειτα δῆλον δεικνύον. ὡς τὸ, πολέμιοι ε ρχονται, κονιορτὸς γὰρ ἐφάνη. Τέκεα. τὰ τέκνα. τὸ τέκος, τὰ τέκεα. Τέκνον. παρὰ τὸ τέκω τέκανον καὶ συγκοπῇ τέκνον. Τέλματα. τὰ πηλώδη καὶ παχέα. η τοι τὰ πηλώδη καὶ τελευταῖα τοῦ υ δατος.᾽Ισαῖος δὲ ει πε τὰ γεωργήσιμα χωρία. Τέλοσ. ου ε νεκα τὰ α λλα, αὐτὸ δὲ οὐδενὸς ε νεκα. Τελεταρχικόν. τὸ τελειοποιόν. Τέμενος καὶ τεμένη. ναός. η τόπος ἀποτετμημένος εἰς δόξαν θεοῦ. παρὰ τὸ τέμνω, τέμνη, καὶ τέμενος, πλεονασμῷ τοῦ ¯ε. Τέμποσ. τὸ υ ψος. η τέμπεα τὰ οἰκήματα. η τέμπη αἱ καταδύσεις. η τὰ στενὰ τῶν ὀρέων. η τὰ σύνδενδρα. οἱονεὶ τρέπη τινὰ ο ντα, τὰ μετατροπὰς καὶ κάμψεις ε χοντα. Τενάγη. πηλώδη πελάγη. η διάβροχοι καὶ κάθυγροι τόποι. η ἰλὺς ἐπιπολάζοντος υ δατος τοῦ πηλοῦ καὶ βοτάνης ἐπιφαινομένης τῷ υ δατι. tau.1722 παρὰ τὸ τέγγω, τὸ βρέχω, τέγγανος καὶ ἐν ὑπερθέσει τέναγος, ὁ ὑπόβροχος τόπος. Τεόν. τὸ σὸν, τὸ ι διον. Τέρασ. πρᾶγμα ὑπὲρ τὸ θαῦμα καὶ ε κπληξιν τοῖς ὁρῶσι παρέχον. η τὸ παρὰ φύσιν γινόμενον. οι ον τὸ ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς τυφλῶν καὶ ἐγεῖραι νεκρούς. καὶ τεράστιον. Τέρμα. τὸ τέλος. Τερθρίον. τὸ σχοινίον. καὶ τέρθρον. Τέραμνον. ἁπαλόν. καὶ ἀτέραμνον, τὸ σκληρόν. Τέρεν. ἁπαλὸν, τρυφερόν. παρὰ τὸ θέρω, θέρεν καὶ τέρεν, τὸ ω σπερ τεθερασμένον καὶ διακεχυμένον. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπαλοῦ. παρὰ τὸ διακεχύσθαι καὶ μὴ τραχὺ ει ναι. Τερετίσματα. ᾠδαὶ ἀπατηλαὶ καὶ θελκτικαί. η ᾳ σματα ε κλυτα. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ τέττιγος η τῆς χελιδόνος. Τέρετρον. τὸ τρύπανον. ε στι ῥῆμα τρῶ, τρᾷς, ο περ ἀπὸ τοῦ τείρω κατὰ συγκοπήν. παρὰ τὸ τείρω τέρτερον, ὡς φέρω φέρτερον, καὶ παρὰ τὸ λέγω, τὸ κοιμῶμαι, λέκτρον. δηλοῖ δὲ τὸ τρῶ τὸ κόπτω, ε νθεν τὸ τρῶσαι, ο δηλοῖ τὸ διακόψαι τὸν τοκετόν. Τετραθέλυμνον. τετράπτυχον, τέσσαρας θέσεις ε χον. Τέτταρα. ἀντὶ τοῦ τέσσαρα. Τέτρασιν. ἐκ τοῦ τέσσαρσι, τέτταρσι καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν τέτρασι. tau.1723 Τέτρωρον. ἡ α μαξα, τὸ α ρμα, ἡ καρούχα. Τετραμερέσ. τὸ σῶμα ἐκ τεσσάρων στοιχείων ω σπέρ τις κόσμος συνιστάμενον. Τεῦχοσ. τὸ σκεῦος, ἡ κατασκευή. Τεχνητόν. τὸ τεχνασθὲν καὶ κατασκευασθέν. καὶ τεχνηέστατον. Τέλοσ. δύο ἐφιππαρχίαι ἱππέων ἀνδρῶν δισχιλίων τεσσαρακονταοκτώ. Τέρεν, καὶ τέρην ἐπὶ ἀρσενικοῦ. παρὰ τὸ τείρω, τὸ καταπονῶ. (῾Ρῆμα.) Τέγγει. βρέχει. Τεθηλότα. θάλλοντα. Τεθνειῶτοσ. θανόντος. καὶ τεθνειώς. *Τεμμαχίζειν, καὶ τεμμαχίζεται. τὸ τέμνειν καὶ μερίζειν.* Τεθηπότεσ. ἐκπεπληγμένοι. ἀπὸ τοῦ θήπω, τὸ θαυμάζω καὶ ἐκπλήττομαι. Τεθολωμένοσ. τίθεται καὶ ἐπὶ χαρᾶς καὶ λύπης. Τείρεται. καταπονεῖται, δαμάζεται. Τεκταίνω. τὸ κατασκευάζω. Τεκμαίρω. τὸ κατασκευάζω. ἀλλὰ καὶ τὸ σημειοῦμαι. ἀπὸ τοῦ τέκμωρ. tau.1724 Τελέθουσι. γίνονται. †Τελεῖ. ὑπάρχει.† Τελεσθῆναι. καὶ τὸ ἀναλωθῆναι. ου τως ᾽Αντιφῶν. Τελεῖν. καὶ ἀντὶ τοῦ δαπανᾷν. Τελισκόμενοσ. τελειούμενος, πληρούμενος, ἐνθουσιῶν. Τελεσιουργεῖ. τὸ ε ργον τελειοῖ. Τέρσεσθαι. ξηραίνεσθαι. παρὰ τὸν τέρσω μέλλοντα αἰολικῶς κατὰ τροπὴν τοῦ ¯ς εἰς ¯τ. Τέρπεσθαι. μετάθεσίς ἐστι τοῦ ρ, παρὰ τὸ τρέπεσθαι καὶ μετάγεσθαι τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῶν βιωτικῶν φροντίδων καὶ θορύβων. Τετριγότασ. τρίζοντας. *Τερετίζειν. μουσικῶς φωνεῖν.* †κιθαρίζειν.† *Τέτλαθι. ὑπόμεινον.* Τεταρπόμενοσ. ἀντὶ τοῦ τερφθείς. Τετελεσμένον. πεπληρωμένον. †Τετρακταϊσμένα. η γουν ἐπεσκοπημένα· δεδοκιμασμένα· ἐξητασμένα.† Τετυφωμένοι. ἐπηρμένοι. ὑπερηφανευόμενοι.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

†Τετρυχωμένοσ. καταπεπονημένος· δεδαμασμένος.† Τετραμμένοι. τραπέντες. η προσέχοντες ἑαυτοῖς. tau.1725 Τέτρηρεν. ἐτρύπησε. Τέτορεν. ε κοψε. Τεταγών. τείνας. παρὰ τὸ τάζω, τὸ τείνω καὶ ε λκω. ὁ μέλλων τάξω, τέταγα, ὁ δεύτερος ἀόριστος ε ταγον, ἡ μετοχὴ ταγὼν, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν τεταγών. Τεταργανωμένην. συμπεπλεγμένην καὶ συνειλουμένην. ἡ γὰρ παρ' ἡμῖν σαργάνη παρὰ τοῖς᾽Αττικοῖς ταργάνη καλεῖται. καὶ τὸ συνειλεῖσθαι τεταργανῶσθαι λέγουσι. Τετάχαται καὶ τετύχαται. τεύχω, τεύξω, τέτευχα, καὶ τὸ παθητικὸν τρίτον πρόσωπον τοῦ παρακειμένου τέτευκται, καὶ᾽Ιακῶς τετεύχαται. τὸ δὲ τετάχαται ἀπὸ τοῦ τάζω, τάξω, ὁμοίως᾽Ιακῶς. Τετιημμέναι. τετιμωρημέναι. τεταλαιπωρημέναι. ἀπὸ τοῦ τίω, τὸ τιμωρῶ, τιῶ, περισπώμενον ῥῆμα. Τετιήσθων. τετιμήσθωσαν. ἀπὸ τοῦ τίω, τὸ τιμῶ. Τέτλαθι. ὑπόμεινον. ἀπὸ τοῦ τλῶ, τλῆμι, τὸ πληθυντικὸν τλάμεν, τὸ προστακτικὸν τλάθι, καὶ διπλασιασμῷ τέτλαθι. Τετραχίζειν. ἐπὶ τετάρτου μέρους τι ποιεῖν. ου τως᾽Αριστοφάνης. Τετρηχυῖα. τραχεῖα καὶ θορυβώδης. η τεταραγμένη. ἀπὸ τοῦ ταράσσω. tau.1726 Τέτυκται. κατεσκεύασται. Τετύκοντο. παρεσκευάζοντο. τεύχω, ὁ δεύτερος ἀόριστος ε τυχον, ὁ παθητικὸς ἐτυχόμην, ἐτυχόμεθα, τὸ τρίτον ἐτύχοντο καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν τετύχοντο, καὶ τροπῇ τοῦ ¯χ εἰς ¯κ τετύκοντο. Τεύχω. τὸ κατασκευάζω. Τεύξεται. κατασκευασθήσεται. Τευτάζειν. πραγματεύεσθαι, η σκαιωρεῖσθαι, η στρατεύεσθαι, καὶ πολὺ διατρίβειν ἐν ταυτῷ. ἐνίοτε σημαίνει καὶ τὸ φροντίζειν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ σπουδάζειν, καὶ τὸ ἡσυχάζειν, καὶ τὸ φλυαρεῖν. παρὰ δὲ τῷ Ψελλῷ τευτάζειν τὸ πλανᾶσθαι· τηλαύγημα λέπρας ἀρχὴ, τευτάζειν τὸ πλανᾶσθαι. Τελέθωσι. τελευτήσωσι.῾Ησίοδος· ευ τ' α ν γεινόμενοι πολιοκρόταφοι τελέθωσι. Τεμπειόθεν. ἀπὸ Τεμπείας. Τετραποδητί. Τὸ Τ μετὰ τοῦ Η. (᾽Αρσενικόν.) Τηθαλώδησ. γυναικοκρατής. Τήϊοι. οἱ ἀπὸ τῆς Τήου νήσου. Τηλεβόας καὶ Τηλαμόσ. ποταμοί. Τηλίκοσ. μικρός. tau.1727 Τηλέκλειτοσ. ὁ ε νδοξος. Τηλεκλητὸσ δὲ, ὁ πόῤῥωθεν καλούμενος, ¯η τὸ ¯κ¯λ¯η. τηλεκλητῶν ἐπικούρων. Τηλεδαπόσ. ὁ πόῤῥω ε χων τὸ ε δαφος καὶ τὴν πόλιν. παράγωγόν ἐστι διὰ τὸ δάπος, παρὰ τὸ τῆλε τηλεδαπός· ὡς ἡμέων ἡμεδαπός. Τηλίας καὶ τηλία. Ωρος ὁ Μιλήσιος τὴν περιφέρειαν τοῦ κοσκίνου λέγει. παρὰ τὸ σῶ, τὸ σείω καὶ κινῶ. σῶ, σήθω, ἀφ' ου ο νομα σηλία καὶ τηλία, τροπῇ τοῦ ¯ς εἰς ταῦ. Τηλύγετοσ. καταχρηστικῶς ἀγαπητός· μονογενής. κυρίως δὲ τηλύγετοι καλοῦνται οἱ τηλοῦ τῆς γονῆς ο ντες παῖδες, ο ἐστιν ἐκ γεροντικῆς ἡλικίας σπαρέντες. τὰ γὰρ μετὰ τὴν ἀπόγνωσιν τῆς παιδοποιΐας γεννώμενα μᾶλλον ἀγαπᾶται. Τῆνοσ. κύριον. καὶ ο νομα νήσου. Τήνιοσ. ἀπὸ τῆς Τήνου νήσου. Τήρων. ὁ νέος στρατιώτης. η νεόλεκτος στρατός. Τητινόσ. ὁ χθεσινός. καὶ τῆτες ἀντὶ τοῦ χθές. Τηλαυγήσ. λαμπρός· μακρόθεν αὐγάζων. τηλαυγὴς καὶ τὸ λεπτότατον ι χνος τῆς λέπρας, δι' ου καὶ πόῤῥωθεν ὁρᾶται καὶ δήλη ἐστί. (Θηλυκόν.) Τήβεννα. μανδύας. καὶ πόλις. tau.1728 Τήθη. ἡ τροφός. Τηκεδόνοσ. τῆς τήξεως. Τῆλισ. ει δος σπέρματος. τίλλις δὲ, τὸ ἀγγεῖον, ἰῶτα. Τῆλοσ. ο νομα κύριον λιμένος καὶ πόλεως. Τηλαύγεια. ἡ ἀπὸ μακρόθεν αὐγάζουσα λαμπρότης. Τῆνοσ. νῆσος. καὶ Τῆος. Τηραβένη. πόλις. καὶ Τηρητίνη. Τητθίσ. ἡ τροφός. Τημῇ. ἀντὶ τοῦ ἐμῇ. καὶ ε χει τὸ ι κατὰ τὴν λήγουσαν, κατὰ δὲ τὴν α ρχουσαν ου . Ομηρος· ἀμφὶ δέ τοι τημῇ κλισίῃ. ε στι δὲ τῇ ἐμῇ, καὶ ἐκθλίβεται τὸ ¯ι τοῦ τῇ α ρθρου, καὶ κιρνᾶται τὸ η τα καὶ ¯ε εἰς τὸ ¯η, καὶ ε στι χωρὶς τοῦ ¯ι. Τήλεφισ. πόλις. καὶ Τηλέφειον τραῦμα. (Οὐδέτερον.) Τήθεα. τὰ ο στρεα. †Τηθίον. ὁ μαστός.† Τήκεα καὶ τήκεννα. τὰ καλτίκια. Τημελέσ. ἐπιμελές. Τήνεα. τὰ σκόροδα. (῾Ρῆμα.) Τῆ. τὸ λάβε καὶ δέξαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ταύτῃ, καὶ τὸ ἐνταῦθα. ε στι τάω, τῶ, τὸ δέχομαι, tau.1729 τὸ δεύτερον τάεις, τὸ τρίτον τάει καὶ κράσει τοῦ ¯α καὶ ¯ε εἰς ¯η Δωρικῶς τῆς καὶ τῇ. τούτου ὁ παρατατικὸς ε ταον, ε ταες, ε ταε, καὶ τὸ προστακτικὸν τάε, τᾶ, καὶ τροπῇ Δωρικῇ τοῦ ¯α εἰς ¯η τῇ Τήκω. τὸ δαμάζω. Τηλεθόων. αὐξάνων. καὶ τηλεθόωσα, πάνυ θάλλουσα. καὶ τηλεθάοντας. παρὰ τὸ θάλλω, θάλλοντας. δύναται καὶ παρὰ τὸ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

θαλέθω καὶ μεταθέσει τοῦ ¯θ εἰς ¯τ ταλεθάοντας καὶ τροπῇ τοῦ ¯α εἰς ¯η τηλεθάοντας. οὐ γὰρ ε γκειται τὸ τήλεας. Τημελῶ. τὸ φροντίζω. Τηρῶ. παρὰ τὸ θέω τηρῶ· ο που γὰρ τρέχει τὶς, ἐκεῖ θεωρεῖ. η παρὰ τὸ οὐρῶ, τὸ φυλάσσω, πλεονασμῷ τοῦ ταῦ τουρῶ καὶ τροπῇ τοῦ ¯ο¯υ εἰς ¯η τηρῶ. καὶ τὸ τυρὸς παρὰ τὸ τηρῶ· γάλα γὰρ τηρούμενον ὁ τυρός. Τητῶ. τὸ στερίσκω. καὶ τητώμενος, καὶ τητᾷ.῾Ησίοδος· σὺ μὲν αἰτεῖς α λλον, ὁ δ' ἀρνεῖται, σὺ δὲ τητᾷ. ε στι τάω καὶ σημαίνει τὸ ζητῶ, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν τατάω, τατῶ, καὶ τὸ τρίτον τητᾶται. ὡς πειρῶμαι, πειρᾷ, πειρᾶται. (᾿Επίῤῥημα.) Τηρητέον. δεῖ τηρεῖν. Τηλαυγῶσ. λαμπρῶς. Τῆλε· τηλόσε· τηλόθι καὶ τηλοῦ. παρὰ τὸ τέλος, τηλοῦ· τὰ γὰρ ἐπὶ τέλους συντείνοντα μεγεθύνονται. tau.1730 Τηλεδαπῶσ. μακρὰν ἀφεστηκώς. Τῆμος· τημοῦτοσ. ἀντὶ τοῦ τηνικαῦτα. Τήμερον. ἀντὶ τοῦ σήμερον. Τηνεί. ἀντὶ τοῦ ἐκεῖσε. Τηνάλωσ. ἀντὶ τοῦ μάτην. Τηνικαῦτα. τότε. †Τῆτεσ. ἀντὶ τοῦ χθές.† Τὸ Τ μετὰ τοῦ Ι. (᾿Αρσενικόν.) Τίγρησ. ποταμός. καὶ κλίνεται Τίγρητος. τίγρις δὲ, τὸ ζῶον, ¯ι, καὶ κλίνεται τίγριδος. *Τιτάν. καταχθόνιος δαίμων, τιμωρητικός. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ τίω, τὸ τιμωρῶ.* Τιβὴν, τιβῆνοσ. τοῦ τρίποδος. Τιθώησ. κύριον. Τιμηταί. οἱ πρῶτον τιμώμενοι. Τίννοι. ἐθνικόν. Τίσ. ἀντὶ τοῦ οὐδείς. ὡς τό· τίς ε γνω νοῦν κυρίου; Τίτανοσ. α σβεστος. Τιτθοί. οἱ μασθοί. ο τι ἐπιστηθίδιοί τινές εἰσιν. η οἱ ἐντιθέμενοι ἐν τοῖς στόμασιν. Τίτλοσ. σανίδιον. Τιτυμνοῦ. μικρᾶς ἡλικίας. Τίρυνς, Τίρυνθοσ. ο νομα πόλεως. Τῖφοσ. ὁ κάθυγρος τόπος. ἀπὸ τοῦ τύφεσθαι, ο ἐστι πύθεσθαι ἐν ὑλώδεσι τόποις. Τίφως δὲ, ο νομα ποταμοῦ, μέγα. ε νιοι δὲ Τίφυς γράφουσι. tau.1731 Τίσ. ἀντὶ τοῦ οι ος. ὁ᾿Απόστολος· τίς ου ν η ν ὁ μακαρισμὸς ὑμῶν. ἀντὶ τοῦ, οι ος η ν, ο τι ου τω ταχέως ἐῤῥύη. Τιναγμός. ο ταν σείηται ἡ γῆ. (Θηλυκόν.) Τιάρα. κορυβάντιόν τι, ο ἐφόρει ὁ ἀρχιερεὺς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν, η η ν οἱ βασιλεῖς ὀρθὴν ἐφόρουν παρὰ Πέρσαις, οἱ δὲ στρατηγοὶ κεκλιμένην. Τιβέρη. πόλις. καὶ Τιβεριάδος θάλασσα. Τιθήνασ. τροφούς. ἡ εὐθεῖα ἡ τιθήνη. παρὰ τὸν τιτθὸν, ο σημαίνει τὸν μαστὸν, γίνεται τιτθήνη, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ἑνὸς ¯τ τιθήνη. η παρὰ τὸν θήσω μέλλοντα τὸν σημαίνοντα τὸ τρέφω, ο νομα ῥῆμα θήνη καὶ διπλασιασμῷ τιθήνη. †Τίθισ. ἡ τοῦ πατρὸς ἀδελφή.† Τιθωνόσ. ἡ ἡμέρα. παρὰ τὸ τιθασσὸν, ο σημαίνει τὸ η μερον. tau.1732 Τιμή. δόξα μετὰ δόσεως, ὡς πρὸς εὐεργετήσαντα γινομένη. Τιμήσεωσ. ζημίας. Τιμωρία. ζημία μετὰ πληγῶν. Τῖοσ. πόλις *κατὰ Παφλαγονίαν, ἀνὰ μέσον᾿Αμάστριδος καὶ Ποντοηρακλείας. ὁ πολίτης Τΐϊος, καὶ Τῖος κράσει τῶν δύο ιι εἰς ι μακρόν. ὡς Χΐϊος, Χῖος.* †Τιτηνίσ. ἀρχαία.† Τίτθη καὶ τιτθύσ. ἡ τροφός. Τιτθεία. ἡ μαίευσις. Τιτώ. ἡ ἡμέρα. Τίτιδασ. τὰς περὶ τὴν καρδίαν φλέβας λέγει ὁ῾Ιπποκράτης. καὶ ὁ Ψελλός· τίτιδας φλέβας λέγουσι τὰς περὶ τὴν καρδίαν. (Οὐδέτερον.) Τιλφωσαῖον. ο ρος. καὶ Τιλφάσιον. Τιμαλφέστατον. πολυτελέστατον. tau.1733 Τίμημα. ἡ ζημία καὶ ἡ καταδίκη. καὶ ἐτιμήσαντο ἀντὶ τοῦ ἐζημίωσαν καὶ κατεδίκασαν. Τίμημα. καὶ τὸ ἐνέχυρον καὶ τὸ κεφάλαιον. ει ρηται καὶ ἐπὶ τῆς τιμωρίας. Τιταιρώνιον. ἀκρωτήριον. Τιταρήσιον. ο ρος. †Τίφη. α λση.† Τιφωσαῖον. ο ρος. (῾Ρῆμα.) Τιθηνῆσαι. θρέψαι. Τιθαιβώσω. τὸ τρέφω. καὶ τιθαιβώσσοντο, ἐπιμελείας ἠξιοῦντο. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν μελισσῶν λέγεται. παρὰ τὸ τιθέναι τὴν βόσιν. καὶ Ομηρος· –ε νθα δ' ε πειτα τιθαιβώσσουσι μέλισσαι. Τιθήμενοσ. τρεφόμενος. Τιθασσεύω. ἡμερῶ. Τίθετι. ἰστέον, ο τι τὸ προστακτικὸν τῶν εἰς μι διχῶς κανονίζεται, καὶ ἐκ τοῦ παρατατικοῦ, ω σπερ καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ω κανονίζονται, καὶ ἀπὸ μετοχῶν, οι ον ἀπὸ τοῦ ι στημι, ι στης, ι στη, καὶ τὸ προστακτικὸν ι στη. καὶ τὸ ἐμπίπλημι, πίπλη. ἀπὸ δὲ τοῦ ι στημι, ι στη. ου τως καὶ ἀπὸ τοῦ τιθεὶς, τιθέντος, τίθετι. Τιμιουλκῶν. τιμιουλκῶν τὸν σῖτον, ἀντὶ τοῦ βαρυτιμῶν. Τιμαλφούμενοσ. τιμὴν εὑρίσκων. α λφειν γὰρ τὸ ζητεῖν. tau.1734 Τίνω καὶ τιννύω. τὸ ἀνταποδίδωμι. Τίννυσθαι. παρὰ τὸ τίνω, τὸ ἀποδίδωμι, γέγονε τιννύω, τίννυμι, καὶ ἐκεῖθεν τίννυσθαι. σημαίνει δὲ τὸ τιμωρεῖσθαι. Τίνω. τὸ ἀποδίδωμι. διὰ τοῦ ι. ἀπὸ τοῦ τίω πλεονασμῷ τοῦ ν. τὸ γὰρ ¯ν πέφυκε πλεονάζειν ἐν

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

τοῖς ῥήμασιν, οι ον θύω θύνω, δύω δύνω, πίω πίνω. ου τως ου ν καὶ τίω τίνω. καὶ τὸ μὲν πίω ευ ρηται μακρὸν καὶ βραχὺ, τὸ δὲ πίνω μακρὸν ἀεί. Τινάσσω. τὸ σείω. ἐκ τοῦ τιταίνω, ο σημαίνει τὸ ε λκω, τιτανῶ ὁ μέλλων, καὶ αἰολικῶς τιτάνσω, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ¯τ καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ τινάσσω. η παρὰ τὸ ι ς, ἰνὸς, ἰνάσσω καὶ τινάσσω. Τίσομαι. τιμωρήσομαι, η ἀνταποδώσω. Τίσειαν. τίω, τὸ τιμωρῶ καὶ ἐκτιννύω, ὁ μέλλων τίσω, τὸ εὐκτικὸν τίσειαν, ὡς τύψειαν. καὶ Ομηρος· τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσι. Τισικούντων. μαχομένων· διαλεγομένων. Τιταίνω. τὸ ἐκτίνω καὶ ε λκω. παρὰ τὸ ταίνω καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν τιταίνω. Τιτρῶ. τὸ τρυπῶ. Τιτυσκόμενοσ. ἐπιτηρῶν, καταστοχαζόμενος. σημαίνει καὶ τὸ ἑτοιμάζειν. Ομηρος· ω ς εἰπὼν ὑπ' ο χεσφι τιτύσκετο–. tau.1735 ε νιοι δὲ ἐπὶ τοῦ ψυχικῶς στοχάζεσθαι. οι ον· τιτύσκετο φρεσὶν ῃ σιν. οι μαι δὲ, ἀμφότερα ἀπὸ τοῦ τεύχω γίνεται. ὁ δεύτερος ἀόριστος ε τυχον, καὶ ἐξ αὐτοῦ κατὰ διπλασιασμὸν τετύκω καὶ τιτύσκω. τὸ δὲ τιτύσκω, εἰ μὲν σημαίνει τὸ βλέπω, γίνεται ἀπὸ τοῦ θεῶ, θεάσω, καὶ συγκοπῇ θῶ καὶ τῶ, κατὰ παραγωγὴν τύω, ὁ μέλλων τύσω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯κ τύσκω, καὶ μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα διὰ τὸ μηδέποτε εὑρίσκεσθαι βαρύτονον μέλλοντα εἰς ¯κ λήγειν, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν τιτύσκω. τὸ δὲ σημαίνω. παρὰ τὸ σκευάζω ἀπὸ τοῦ τεύχω. Τίω. τιμῶ. ἐξ ου καὶ τιμή. τίω, τὸ τιμωρῶ. καὶ ἐξ ου καὶ τιμωρία. τίω, τὸ ἀνταποδίδωμι. ἐξ ου καὶ τό· δανείζεται ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ οὐκ ἀποτίσει. Τί μήν. κατάφασιν δηλοῖ. ἀντὶ τοῦ, πῶς γὰρ ου ; διατί γὰρ ου ; Τὸ Τ μετὰ τοῦ Λ. (̓Αρσενικόν.) Τλήμων. καρτερικός. Τληπαθήσ. καρτερικὸς ἐν τοῖς πάθεσι. Τληπόλεμοσ. κύριον. (Θηλυκόν.) Τλητή. ὑπομονητική. καὶ τλῆσις. (̔Ρῆμα.) Τληπαθεῖν. ταλαιπωρεῖν. Τλῆσαι. καρτερῆσαι. Τλῆθι. καρτέρησον. Τλημονεῖν. καρτερεῖν. Τλῆ. ἀντὶ τοῦ ε τλη. tau.1736 Τὸ Τ μετὰ τοῦ Μ. (̓Αρσενικόν.) Τμήδας καὶ Τμῶλοσ. κύριον. (Θηλυκόν.) Τμῆσισ. ἡ διαίρεσις. (Οὐδέτερον.) Τμητά. τὰ δυνάμενα διαιρεῖσθαι κατὰ πλάτος. (̔Ρῆμα.) Τμάγειν. ἐκ τοῦ τμήγω, τὸ χωρίζω. Τμώμενοσ. τεμνόμενος. (̓Επίρρημα.) Τμήδην. ἀντὶ τοῦ τμητικῶς. Τὸ Τ μετὰ τοῦ Ο. (̓Αρσενικόν.) Τοῖοσ. τοιοῦτος. Τοῖο. τοιούτου καὶ τούτου. Τοιχωρύχοσ. ὁ κλέπτης ὁ ὀρύσσων τὸν τοῖχον. τοιχορύκτης δὲ, μικρόν. Τοῖχοσ. ἀπὸ τοῦ στείχω. θέλει ει ναι στοῖχος, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ¯ς τοῖχος. Τοκήων. γονέων. καὶ τοκέων. ἡ εὐθεῖα ὁ τοκεύς. Τολερῖνοι καὶ Τολιστήβογοι. ἐθνικά. Τολμητίασ. ὁ θρασὺς, ὁ τολμηρός. Τολμήεισ. ὁ καρτερικός. Τοναῖοσ. ἰσχυρός. καὶ ὁ δρόμος τοναῖος η ν. Τόνοσ. ἡ δύναμις. η τόνος ἐστὶν ἀπήχησις φωνῆς ἐναρμονίου. η κατὰ ἀνάτασιν ἐν τῇ ὀξείᾳ, η κατὰ ὁμαλισμὸν ἐν τῇ βαρείᾳ, η κατὰ περίστασιν ἐν τῇ περισπωμένῃ. τόνοι δὲ εἰσὶ τρεῖς, ὀξὺς, βαρὺς, περισπώμενος. κυρίως δὲ δύο, ἡ ὀξεῖα καὶ ἡ περισπωμένη. ἡ γὰρ βαρεῖα συλtau.1737 λαβικῶς τόνος ἐστὶ καὶ οὐ κυρίως. ἁπλοῖ δὲ τόνοι ἡ ὀξεῖα καὶ ἡ βαρεῖα· σύνθετος δὲ, ἡ περισπωμένη· συντίθεται δὲ ἐξ ὀξείας καὶ βαρείας. τόνοι δὲ λέγονται, διότι πρὸς αὐτοὺς τείνομεν τὰς φωνὰς, καὶ τὴν φωνὴν εὐρυτέραν ποιοῦμεν. η παρὰ τὸ τείνω, τὸ τανύω. η τόνος ἐστὶν ἐπίτασις η α νεσις· η μεσότης συλλαβῶν εὐφωνίαν ε χουσα. Τομίασ. ὁ εὐνοῦχος. Τομεύσ. ὁ κόπτων. Τοξότησ. Τόρνοσ. ξύλον στρογγύλον. παρὰ τὸ τείρω, τορῶ, καὶ τόρνος. Τοῦ. σημαίνει ἡ λέξις, τίνος ε νεκα. τάσσεται δὲ ἐπὶ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ καὶ οὐδετέρου. Τόποσ γνώσεως ἐστὶ νοῦς· καὶ νοῦ τόπος γνῶσις θεοῦ. (Θηλυκόν.) Τοιᾶσδε. τοιαύτης. Τοκάσ. ἡ γεννῶσα. Τολύπη. ει δος βοτάνης. η ἐργασία, μηχανή. η α μπελος ἀγρία καὶ βοτάνη δηλητήριος. Τορώνη. πόλις. (Οὐδέτερον.) Τό. ποιητικὴν σχέσιν σημαίνει. –τόδ' ἱκάνω. tau.1738 καὶ ε στι αἰτιατικὴ πτῶσις ἰσοδυναμοῦσα τῇ εἰς προθέσει. Τόδε μοι. ἀντὶ τοῦ τοῦτο δή. Τοδί. τοῦτο. Τολύπευμα. τὸ κατασκευαστὸν καὶ πεφιλοτιμημένον ε ριον. Τοπεῖον. σχοινίον τὸ δεσμεῦον τοὺς α νδρας. *Τὸ α ντικρυσ. οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ ἐναντίου, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ σαφοῦς. καὶ ἡ ἀσπὶς οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ ο φεως, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ο πλου, ο ἐστι σκουτάριον.* Τοπάζιον. λίθος διαυγέστατος καὶ ὑποχλωρίζων, ἐν Τοπάζῳ, πόλει

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

᾿Ινδικῇ, εὑρισκόμενος· ο ς τριβόμενος ἐν ἰατρικῇ ἀκόνῃ οὐκ ἐρυθρὸν ἀποδίδωσι κατὰ τὸ χρῶμα χυμὸν, ἀλλὰ γαλακτώδη· ἐμπίπλησι δὲ κρατῆρας, ο σους α ν ἐθέλῃ ὁ ὑποτρίβων, καὶ ου τε τῷ σταθμῷ, ου τε τῇ περιφερείᾳ ἐλαττοῦται, ο καὶ παράδοξον. Του λαιον. τὸ ε λαιον. †Τό. ποιητικὴν σχέσιν σημαίνει. τόδ' ἱκάνω. καὶ ε στιν αἰτιατικὴ πτῶσις ἰσοδυναμοῦσα τῇ εἰς προθέσει.† Τὸ λοιπόν. ἀντὶ τοῦ ἐπίλοιπον. καὶ παρὰ τῷ᾿Αποστόλῳ τὸ λοιπὸν ἀντὶ τοῦ ἀποχρώντως· τὸ λοιπὸν ου ν, ἀδελφοὶ, ἐρωτῶμεν ὑμᾶς καὶ tau.1739 παρακαλοῦμεν ἐν κυρίῳ᾿Ιησοῦ. τὸ ἐρωτῶμεν ἀντὶ τοῦ παρακαλοῦμεν. Τονόω, τονῶ. τὸ ἐνδυναμῶ. Τονθορύζω. ὑπόπτως λαλῶ. ὑποψιθυρίζω, ἠρέμα γογγύζω. παρὰ τὸ θροῦς, ὁ θόρυβος, γίνεται θροΰζω, καὶ ἐν ὑπερθέσει θορύζω, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν θονθορύζω καὶ τονθορύζω. Τολυπεύειν. κατεργάζεσθαι. Τοξοποιεῖν. ἀντὶ τοῦ τὰς ὀφρῦς σκυθρωπάζειν. Τοπῶ. τὸ ὑπονοῶ. καὶ τοπάζω. καὶ τοπαστέον, ὑπονοητέον. Τορεύει. γλύφει, τορνεύει. καὶ τορῶ, τὸ τρυπῶ. (᾿Επίῤῥημα.) Τοι. σύνδεσμος παραπληρωματικὸς, κόσμου ε νεκεν παραλαμβανόμενος. Τοιγαροῦν. διὰ τοῦτο. Τοιγάρτι. τούτου γὰρ ε νεκεν. η τούτου χάριν. Τοίνυν. διὰ τοῦτο. Του μπαλιν. εἰς τοὐπίσω. παρὰ τὸ ε μπαλιν κατὰ κρᾶσιν. Τοὐπίκλην. .... Τόφρα. τηνικαῦτα. ἐπὶ τοσοῦτον. ἀνταποδοτικὸν ἐπίῤῥημα. Τοτέ. ἀντὶ τοῦ ποτέ. Τουτί. τοιοῦτο. *Τουτοΐ. τουτονί. τὸ λοῦτρον τουτοῒ λοῦτρον α ντικρυς ᾳ δου καὶ τῶν βασιλείων τούτου ἐπάξιον.* tau.1740 Τὸ Τ μετὰ τοῦ Ρ. (᾿Αρσενικόν.) Τραπεζίτησ. ὁ καταλλάκτης. τραπεζείτης δὲ κύων, ὁ τὰς ψιχίας ἐσθίων ὑποκάτω τῆς τραπέζης, δίφθογγον. Τράχηλοσ. παρὰ τὴν τραχύτητα· ὀστώδης γάρ ἐστιν. η παρὰ τὸ δι' αὐτοῦ χέειν τὸν χιλὸν, ο ἐστι τὴν τροφήν. Τραυλόσ. παρὰ τὸ θραύω. η παρὰ τὸ ἀγείρω καὶ τὸ αὐλός. ὁ παρατεθραυσμένος καὶ καταπεπονημένος τὴν φωνήν. †Τρέχνοσ. στέλεχος· κλάδος· φυτόν· βλάστημα.† †Τρήνικοσ. ο νομα ποταμοῦ.† †Τριέσπερος῾Ηρακλῆσ. διὰ τὸ τριπλασιάσαι τὴν νύκτα μισγόμενον τῇ αὐτοῦ μητρὶ ᾿Αλκμήνῃ τὸν Δία, οὐκ ἐπιθυμίας, ἀλλὰ παιδοποιΐας ε νεκα.† Τρίποδα. λέβητα ἐν Δελφοῖς ἐπὶ τρίποδος κείμενον, ἐν ᾡ ἐμαντεύετο ὁ᾿Απόλλων. Τρίβωνεσ. τὰ περιβλήματα· τινὰ ἐρυθρὰ, φοινικὰ καὶ φαία. τὰ μὲν ἐρυθρὰ καὶ φοινικὰ η σαν τῶν ῥητόρων, τὰ δὲ φαιὰ τῶν φιλοσόφων. καὶ τριβώνιον ε νδυμα φιλοσόφου ε χον σημεῖα, ὡς γράμματα †ἐπίσημα· ὡς τοῖς πολιτευομένοις τὸ νῦν σκαραμάγγιον.† *Τριήναρχοσ. ὁ τῶν πολεμικῶν πλοίων α ρχων.* Τρικάρηνοσ. τρικέφαλος. τρικάρηνος κύων. tau.1741 Τριγλώχινι. τρεῖς ἀκίδας ε χοντι, τριγώνῳ. Τριβωλιμαῖοσ. ὁ πανοῦργος. η ὁ κατατετριμμένος καὶ ε μπειρος τῶν κακῶν. τριοβολιμαῖος δὲ, ὁ τριῶν ὀβολῶν α ξιος. Τριακονταετὴς, καὶ τριακονταέτησ. καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ καιροῦ καὶ τοῦ χρόνου βαρύνεται, ο ἐστι τριακονταέτης· ἐπὶ δὲ τοῦ μετέχοντος τοῦ χρόνου ὀξύνεται, τριακονταετής. καὶ πενταετὲς παιδίον λέγομεν, καὶ πενταετὴς α νθρωπος. ἐπὶ δὲ τοῦ χρόνου· οὐδ' εἰ πεντάετές γε καὶ ἑξάετες–. Τρόποσ. τὸ η θος. καὶ ὁ τροπωτήρ. παρὰ τὸ τρέπειν τὰς κώπας. Τροπωτῆρεσ. ἱμάντες ἐν τοῖς πλοίοις, ἐν οι ς αἱ κῶπαι περὶ τοὺς σκαλμοὺς περιδέονται. †Τρόφισ. ὁ ἀδελφός.† Τροχόσ. παρὰ τὸ τρέχειν τροχός. ὡς παρὰ τὸ δραμεῖν δρόμος. λέγεται δὲ καὶ ὁ τροχὸς, δρόμος. Τροχαλόν. ἐπικαμπῆ. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ τροχοῦ. ὡς ὀξὺν ἐν τῷ δρόμῳ. ἀναγκάζεται γὰρ ὁ γέρων ὑπὸ ψύχους τρέχειν ἐπὶ τὸν θερtau.1742 μὸν οι κον. η τροχαλὸς ὁ κυρτὸς καὶ ἐπικαμπής.῾Ησίοδος· –τροχαλὸν δὲ γέροντα τίθησι. Τρύγοιποσ. ὁ διυλιστήρ. Τρωγλοδύται. οἱ εἰς πέτρας εἰσδυόμενοι. Τρώκτησ. ἀπατεών. παρὰ τὸ τρώγω, τρώξω, τρώκτης. Τρῳούσ. τοὺς Τρωϊκούς. ε χει τὸ ¯ι προσγεγραμμένον. ε στι Τρὼς, ὁ Τρωϊκὸς, καὶ ἀποβολῇ τοῦ κ Τρωϊοὺς, τὸ πληθυντικὸν, καὶ κατὰ συναίρεσιν Τρῳούς. Τρίπουσ. καὶ ὁ γέρων.῾Ησίοδος· τότε δὲ τρίποδι βροτῷ ι σοι. (Θηλυκόν.) Τραγορίγανον. ει δος βοτάνης, η νπερ οἱ ἐσθίοντες πολλάκις γίνονται κατωφερεῖς. Νίκανδρος· Πολλάκις δ' ἀγροτέρης τραγοριγάνου ἠδὲ γάλακτος. Τράμισ. ει δος ζώου. Τρασίαι. ὁ τόπος, ε νθα τὰ σῦκα ξηραίνεται. παρὰ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

τὸ τερσαίνειν, τὸ ξηραίνειν. ὁ δὲ Σοφοκλῆς ἐν τῷ ἑτέρῳ᾽Αμφιαράῳ ἐπὶ τῆς α λω τέtau.1743 θεικε τὴν λέξιν. Αἰλιανός· ἐν ταῖς τρασίαις κυλίειν φασὶ καὶ τῶν ἰσχάδων τὰς περιπαρείσας. Τράφηξ. ἡ ὑπόβλαστος βάσις. καὶ τὸ τῆς νεὼς χεῖλος, ἐφ' η οἱ σκαλμοὶ τίθενται, καὶ τὸ ξύλον, ο που τιθέασι τὸν α ρτον. ὡς παρὰ Λυκόφρονι. Τράπεζα. κατὰ ἀποβολὴν τῆς τε συλλαβῆς· ε στι γὰρ τετράπεζα, ἡ τέσσαρας πέζας ε χουσα. πέζα γὰρ ὁ ποῦς. ο τι καὶ αἱ τῶν παλαιῶν τράπεζαι τετράγωνοι η σαν. Τραγῳδία. ποίημα ἐπιτάφιον, ο περ ποιοῦντες οἱ παλαιοὶ τράγους ἀντὶ μισθοῦ ἐλάμβανον. διαφέρει δὲ ἡ τραγῳδία τῆς κωμῳδίας, ο τι ἡμῖν τραγῳδία λύει τὸν βίον, ἡ δὲ κωμῳδία συνίστησι. Τραφερά. ἡ ξηρὰ γῆ. ἡ πεπηγυῖα ὡς πρὸς τὴν θάλασσαν. τρέφω γὰρ τὸ πηγνύω. καὶ θρέξαι τὸ πῆξαι. Τριακάσ. χωρίον ε ξω τῆς Κωνσταντινουπόλεως λεγόμενον αἱ τριακάδες. καὶ ἡ διὰ θανάτου ἡμέρα τριακὰς ἐλέγετο. tau.1744 Τριάσ. κατὰ μὲν τὴν φυσικὴν ἀκολουθίαν μονάδων σύνθεσις· κατὰ δὲ τὴν θεϊκὴν οὐσίαν ὑπεράριθμος υ παρξις. Τριμερήσ. ἡ ψυχὴ ἡ ἐν αὐτῷ προτυποῦσα τὴν τρισάγιον τριάδα, ω σπερ ἐν σώματι τινὶ μέλλουσαν ἐν τῷ νεκρωθέντι κόσμῳ φανερωθῆναι, καὶ τούτων τὴν θεογνωσίαν ζωοποιῆσαι. τριμερῆ δὲ λέγει τὴν ψυχὴν, ω σπερ τινὰ στοιχεῖα νοερὰ ε χουσαν τὰ ἑαυτῆς μέρη, δι' ω ν καὶ συνίσταται, τουτέστι τὸ λογικὸν, τὸ ἐπιθυμητικὸν καὶ θυμικόν· ο πως διὰ μὲν τοῦ λογικοῦ λογίζεται τὴν ἀρετὴν, διὰ δὲ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ ἀγαπᾷ τὸν θεὸν, διὰ δὲ τοῦ θυμικοῦ ὀργίζεται τοῖς δαίμοσιν †ἀνδριζομένη κατ' αὐτῶν.† ω σπερ ου ν ἀδύνατον σῶμα ει ναι μὴ ε χον τέσσαρα στοιχεῖα, ου τως ἀμήχανον ει ναι ψυχὴν μὴ ε χουσαν τρία μέρη, δι' ω ν καὶ συνέστηκε. τριμερὴς δὲ ει ρηται, οὐχ ὡς μέρη ε χουσα, ἀσώματος γάρ ἐστιν, ἀλλὰ διὰ τὰς ἐνεργείας, δηλονότι τὸ λογικὸν, τὸ ἐπιθυμητικὸν καὶ τὸ θυμικόν. Τρίτην. τρίτην ἡμέραν λέγουσιν, οὐχὶ τρίτης ἡμέρας, οὐδὲ τρίτη ἡμέρα. Ξενοφῶν· χθὲς δὲ tau.1745 καὶ τρίτην ἡμέραν ταυτὸ τοῦτ' ε πραττον. Μένανδρος· ἡμέραν τρίτην ἐπενόμασεν ἡμῖν.᾽Αντιφῶν· ἐχθὲς μετὰ πέντ' ε πινον ἡμέραν τρίτην μεθ' ἑπτά. οὐκέτι δὲ ἀπὸ τρίτην ἡμέραν, ω σπερ νῦν σολοικίζουσι τινὲς, ἀλλ' ἀπὸ τρίτης ἡμέρας. καὶ τρίτον ε τος λέγουσιν, οὐχὶ τρίτῳ ε τει. Φερεκράτης· πότε σὺ η κουσας αὐτοῦ πρὸ πέρυσι ε τος τρίτον. ἐνίοτε δὲ προστιθέασι τοῦτο καὶ τουτὶ, οι ον, τρίτον ε τος τοῦτο. ἐπειδὰν ἀπὸ τοῦ παρόντος χρόνου λογίζονται καὶ μὴ ἀπό τινος παρῳχηκότος. καὶ Δημοσθένης· τρίτον η τέταρτον ε τος τουτὶ ὡραῖον τεῖχος πολιορκῶν. α νευ δὲ τοῦ προκεῖσθαι τὸ τοῦτο καὶ τουτὶ, κοινὸν καὶ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου ἐστί. Τριτογένεια. φοβερὰ, καταπληκτική. Τριμηθοῦσ. πόλις κατὰ Κύπρον. Τριήρεισ. πλοῖα πολεμικά. καλοῦνται καὶ λίβερνοι. Τριφυλία. ἡ ἐν Πελοποννήσῳ. ἀπὸ Τριφύλης τῆς Κλύτου μητρὸς, ἀλλ' οὐκ ἀπὸ Τριφύλου τοῦ Λυκάονος. Τρίχεσ. παρὰ τὴν τραχύτητα, τραχέες τινὲς ου σαι. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ τρίζειν ἐν τῇ κουρᾷ. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ πλήθους. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ τρύχεσθαι καὶ ἀφαιρεῖσθαι συνεχῶς. Τρήρων, τρήρωνοσ. λέγεται δὲ ἡ δειλὴ περιστερά. παρὰ τὸ τρέω τρεερὸς καὶ κατὰ συναtau.1746 λοιφὴν τρηρὸς καὶ παρώνυμον τρήρων. ὡς ἁβρὸς, α βρων. Τροχιάσ. †πορείας.† τρίβους. †ἐργασίας.† Τροιζήν. χώρα. καὶ κλίνεται Τροιζῆνος. Τροπή. ἀποσκίασμα, ἀλλοίωσις. †Τροπή. δίωξις.† Τροπαὶ τοῦ ἡλίου. πρώτη μὲν ἡ ἐαρινή. ἐν αὐτῇ γὰρ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὰ σύμπαντα. καὶ δηλοῖ τὸ μέχρι νῦν ἐν αὐτῇ τῶν ἀνθέων τὴν βλάστησιν γίνεσθαι. η τις καὶ ἰσημερινὴ τροπή ἐστι. δώδεκα γὰρ ὡρῶν τήν τε ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα καθίστησιν. αυ τη ἐκ τῆς μέσης τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου συνίσταται, εὐκραὴς ου σα, αι ματος αὐξητικὴ, θερμὴ καὶ ὑγρὰ ὑπάρχουσα, καὶ δι' αὐτῆς μεσιτεύουσα τῷ χειμῶνί τε καὶ τῷ θέρει, τοῦ μὲν χειμῶνος θερμοτέρα καὶ ξηροτέρα, τοῦ δὲ θέρους ψυχροτέρα. διατείνει δὲ αυ τη ἡ ω ρα ἀπὸ μαρτίου εἰκάδος πρώτης μέχρι ἰουνίου εἰκοστῆς τετάρτης. ει τα ὑψουμένης τῆς τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς ἐπὶ τὰ βορειότερα μέρη, ἡ θερινὴ τροπὴ διαδέχεται, μεσιτεύουσα τῷ τε ε αρι καὶ τῷ μετοπώρῳ, ἐκ μὲν τοῦ ε αρος τὸ θερμὸν ε χουσα, ἐκ δὲ τοῦ μετοπώρου

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

τὸ ξηρόν· θερμὴ γάρ ἐστι καὶ ξηρὰ, καὶ τὴν θερμὴν αυ ξει χολήν. αυ τη μὲν μεγίστην τὴν ἡμέραν ε χει ὡρῶν πεντεκαίδεκα, τὴν δὲ νύκτα πάνυ σμικροτάτην, ὡρῶν ἐννέα διάστημα ε χουσαν. καὶ αυ τη δὲ διατείνει ἀπὸ ἰουνίου εἰκοστῆς τετάρτης μέχρι σεπτεμβρίου εἰκοστῆς πέμπτης. ει τα πάλιν εἰς τὴν μέσην ἀνατολὴν τοῦ ἡλίον tau.1747 ἐπανιόντος, ἡ μετοπωρινὴ τροπὴ τὴν θερινὴν ἀμείβει, μέσως πως ε χουσα ψύξεώς τε καὶ θέρμης, ξηρότητός τε καὶ ὑγρότητος, καὶ μεσιτεύουσα τῇ τε θερινῇ καὶ τῇ χειμερινῇ τροπῇ, ἐκ μὲν τῆς θερινῆς τὸ ξηρὸν, ἐκ δὲ τῆς χειμερινῆς τὸ ψυχρὸν ε χουσα· ψυχρὰ γάρ ἐστι καὶ ξηρά· καὶ τὴν μέλαιναν αυ ξει χολήν. αυ τη πάλιν ἰσημερινὴ ὑπάρχει, ἐκ δώδεκα ὡρῶν τήν τε νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν ε χουσα. διατείνει δὲ αυ τη ἀπὸ σεπτεμβρίου κε΄ μέχρι δεκεμβρίου κε΄. τοῦ δὲ ἡλίου ἐπὶ τὴν μικροτέραν καὶ χθαμαλωτέραν η τοι μεσημβρινὴν ἀνατολὴν κατιόντος, ἡ χειμερινὴ ἐπιλαμβάνεται τροπὴ, ψυχρά τε καὶ ὑγρὰ τυγχάνουσα, μεσιτεύουσα τῇ τε μετοπωρινῇ καὶ τῇ ἐαρινῇ, ἐκ μὲν τῆς μετοπωρινῆς τὸ ψυχρὰν ε χουσα, ἐκ δὲ τῆς ἐαρινῆς τὸ ὑγρὸν κεκτημένη. αυ τη δὲ σμικροτάτην ἡμέραν ε χει, ὡρῶν ἐννέα, τὴν δὲ νύκτα μεγίστην, ὡρῶν πεντεκαίδεκα, φλέγματος αὐξητική. διατείνει δὲ μέχρι εἰκοστῆς πρώτης μαρτίου. σαφῶς δὲ ὁ δημιουργὸς προενοήσατο, ὡς α ν μὴ ἐξ α κρας ψυχρότητος η θερμότητος η ὑγρότητος η ξηρότητος ἐπὶ τὴν α κραν ἐναντίαν ποιότητα χαλεποῖς περιπέσωμεν ἀῤῥωστήμασι· σφαλερὰς γὰρ τὰς αἰφνιδίους μεταβολὰς οι δεν ὁ λόγος. Τροπολογία. ἀλλοίωσις ἑτέρου πρὸς ε τερον κατατὶ, τουτέστι καθ' ε ν τῶν ὑποκειμένων τριῶν, νοήματος, λέξεως καὶ μέλους. γίνεται δὲ ἡ τροπολογία η κατὰ νόημα, η κατὰ λέξιν, η κατὰ μέλος. καθ' οι ον ου ν τῶν προλεχθέντων τούτων γένηται, κατ' ἀλλοίωσιν γίνεται. Τροπηλίσ. ἡ τῶν σκορόδων δέσμη. ἀπὸ τοῦ εἰtau.1748 λεῖσθαι. τροπαλὶς η ν, καὶ ἐτράπη τὸ ¯α εἰς ¯η. ̓Αριστοφάνης ̓Αχαρνεῦσι· σκορόδων τροπαλίδος. Τροφαλίσ. ἐπὶ τοῦ τυροῦ. παρὰ τὸ τρέφω, τὸ πήσσω. ὡς τὸ ε λπω ἐλπὶς, κρέω κρεκὶς καὶ κερκὶς, ου τω τρέφω τροφὶς καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯α καὶ τοῦ ¯λ τροφαλίς. Τροφή. παρὰ τὸ τρέφω, τὸ πήσσω. ἡ πηγνύουσα καὶ εὐσταθῆ ποιοῦσα τὰ σώματα. τροπὴ καὶ ἡ ἀγωγὴ καὶ ἡ παιδεία. Πλάτων· ὑπὸ τῷ σοφωτάτῳ Χείρωνι τεθραμμένος. ἀντὶ τοῦ πεπαιδευμένος. Ομηρος δὲ πεπαιδεῦσθαι λέγει τὸν ̓Αχιλλέα ἀντὶ τοῦ τετράφθαι. Τρυμαλιά. ἡ τρύπα. Τρύξ. ἡ τρύγη. Τρυτάνη. ἡ στάθμη, τὸ ζύγιον. παρὰ τὸ εἰς τρία ἑστάναι, τριτάνη καὶ τρυτάνη, τροπῇ τοῦ ¯ι εἰς ¯υ. Τρυφή. ἡ διακλῶσα τὰ σώματα. τρύψαι γὰρ τὸ κλάσαι. Ομηρος· διατρυφὲν ε κπεσε χειρός. Τρίφαλλοσ. τρεῖς φαλλοὺς ε χουσα. φαλλὸς δὲ ὁ λόφος τῆς περικεφαλαίας. τρίφαλλος ἀσπίς. Τρῳάσ. Τρωϊκὰς γυναῖκας. ἐπεὶ ευ ρηται κατὰ διάστασιν Τρωϊάδας γυναῖκας. Τρυφαλίσ. τυροῦ τμῆμα. τοῦ Ψελλοῦ· ἱππάκη τυρὸς ι ππειος, τρυφαλὶς τυροῦ τμῆμα. Τριβή. σημαίνει τέσσαρα· ἡ ἀργία· ἡ πεῖρα· τὸ σχολεῖον· καὶ ἡ παλαίωσις τοῦ ἱματίου. Τρυγών. παρὰ τὸ τρύζω, τὸ γογγύζω. καὶ κλίνεται τρυγόνος. tau.1749 (Οὐδέτερον.) †Τρέτραθρα. φυτά· νέα.† Τριηράρχημα. τὸ εἰς τριηραρχίαν ἀνάλωμα, μετὰ τὸν τῆς τριηραρχίας χρόνον. Τρίγληνα. λαμπρά. Τριβολεκτράπελα. σκληρὰ, *ἀπόκροτα,* ἀπόβλητα. Τριψείδιον. .... Τρισόλβιον. τρισμακάριστον. Τριτημόριον. τοὺς ε ξ χαλκοῦς τοῦ ὀβολοῦ ει ρηκε Φιλήμων. Τρίτον. ἡμίδραχμον. τὰς δύο η μισυ δραχμὰς οἱ παλαιοὶ τρίτον ὀνομάζουσι. Τριβώνιον. ε νδυμα φιλοσόφου, ε χον σημεῖα, ὡς γράμματα. tau.1750 Τρίχινον. παρὰ τὸ τρύχω, τὸ καταπονῶ καὶ ἐλαττῶ τὸ σῶμα. Τρίχαπτον. τὸ βαμβύκινον υ φασμα. Τραύξανα. τὰ ἀπὸ τῆς φάτνης ἀποπίπτοντα τῶν ι ππων, η τῶν βοῶν, η τῶν α λλων κτηνῶν λείψανα, η τοι τὰ ξηρὰ ξύλα. Τρόπαιον. νικητήριον. Τρόφι. τὸ εὐτραφές. τρόφι κῦμα. ἀπὸ τοῦ τρόφιμον γίνεται κατὰ πάθος. ε στι δὲ α κλιτον, ὡς τὸ α λφι καὶ τὸ ε ρι καὶ τὸ κρῖ. †Τροχανόν. τριετές.† †Τροχαντῆρεσ. μέρος τι τῆς νεώς.† Τρυβλίον. σκουτέλλιον. †Τρύμα. ἡ ταλαιπωρία.† †Τρύμα. πόνος.† tau.1751 Τρωγάλια. οἱ ἐρέβινθοι. Τραῦμα. λύσις τῆς τοῦ σώματος συνεχείας κατὰ μικρόν τι μέρος τῆς

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

συναφείας διακοπείσης. (῾Ρῆμα.) Τραπέουσι. πατοῦσι. παρὰ τὸ τρέφω, τὸ πήσσω. καὶ τραφερὴ ἡ πεπηγμένη γῆ. Τρακταΐζω. τὸ λευκαίνω καὶ κατασκευάζω. ἀπὸ τοῦ τράκτου κηροῦ. Τρέφεσθαι. πήγνυσθαι, συνίστασθαι. περὶ ψυχῆς. Τρέψασκον. ἀντὶ τοῦ ε τρεψαν, ἰωνικῶς. τρέψασκον ἀνόμους. Τρέσαι. ἐκφοβῆσαι. Τρήσασ. τρυπήσας. Τριαχθῆναι. ἀντὶ τοῦ τρὶς πεσεῖν. Τριάσσω καὶ τριάττω. τὸ νικῶ. ἐκ μεταφορᾶς τῶν παλαιστῶν, ἐν τρισὶ πάλαις τὴν νίκην καρπουμένων. καὶ τρίακτος, ὁ ἀήττητος. tau.1752 Τριβωνευόμενοι. ἀντὶ τοῦ τεχνάζοντες. τρίβων γὰρ ὁ ε μπειρος. καίτοι σοι τὰ τοιαῦτα τριβωνότερα καὶ ἀκριβέστερα. Τροπώσομαι. νικήσω, ὑποτάξω. Τροχηλατεῖ. ἐλαύνει. †Τροχιλεύειν. πλανᾶσθαι.† †Τρύγει. ξηραίνεται.† Τρυγῷ καὶ τρυπῷ. Ομηρος· ὡς δ' ο τε τις τρυπῷ δόρυ νήϊον ἀνήρ. τὸ εὐκτικὸν τρυγάοιμι, τρυγῷμι, τρυγῷοι, τρυγῷ. πῶς α ν τις ο μφακα τρυγῷ. ου τως Ωρος ὁ Μιλήσιος. Τρύχεται. δαμάζεται. ε στι ῥῆμα τρῶ καὶ δηλοῖ τὸ βλάπτω καὶ κακῶ. ου παράγωγον τρόω. οι νός σε τρώει μελιειδής. τοῦ τρῶ α λλο παράγωγον τρύω καὶ πλεονασμῷ τοῦ χ τρύχω. †Τρυτᾷν. τρίβειν.† tau.1753 †Τρυχωθείσ. πιεσθείς.† Τρώγω. παρὰ τὸ τρῶ, τὸ βλάπτω, παράγωγον τρώγω. σημαίνει δὲ τὸ κατεργάζεσθαι, καὶ μὴ ἐᾷν α τινα α ν τις τρώγῃ ὑγιᾶ. †Τρωέζειν. συνουσιάζειν.† Τρωπᾶσθαι. ἀντὶ τοῦ τρέπεσθαι.᾿ Αλλὰ πάλιν τρωπᾶσθαι–. τρέπω, τρωπῶ, ὡς στρέφω, στρωφῶ. (᾿Επίῤῥημα.) Τρίχα. ἀντὶ τοῦ τριχῶς. βαρύνεται. τὰ γὰρ εἰς ¯ω¯ς ἐπιῤῥήματα, εἰ ε χει α λλο ἐπίῤῥημα εἰς ¯α λῆγον μὴ συνεμπίπτον ὀνόματι, πάντοτε βαρύνεται. διχῶς, δίχα· σαφῶς, σάφα· τριχῶς, τρίχα. καὶ τριχῆ. Τριχθά. εἰς τρία μέρη. Τρίσ. ἀντὶ τοῦ ἐκ τρίτου. τρεῖς δὲ ἐπὶ ἀριθμοῦ, ὡς τό· τρεῖς α νθρωποι. καὶ ἀντὶ τοῦ φοβεῖς. δίφθογγον. Τριστοιχεί. Τροπικῶσ. μεταφορικῶς. Τὸ Τ μετὰ τοῦ Υ. (᾿Αρσενικόν.) Τυκανήτησ. Τύλοσ. ἡ νενεκρωμένη σάρξ. tau.1754 Τύμβοσ. ὁ τάφος. παρὰ τὸ τύφεσθαι ἐκεῖ τὸ νεκρὸν σῶμα, τουτέστι καίεσθαι. Τύντλοσ. ὁ πηλώδης τόπος. Τύποσ. ὑπόδειξις ἀφανοῦς προσδοκωμένη, μιμητικῶς τὸ μέλλον προϋπεμφαίνουσα, ὡς ἡ πέτρα τὸν Χριστόν. Τύραννοσ. ε στι ῥῆμα τρύω, τὸ καταπονῶ, κατὰ παραγωγὴν τρύανος καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ τύραννος, κατὰ πλεονασμὸν ἑτέρου ¯ν. τὰ γὰρ εἰς ¯ν¯ο¯ς ὀνόματα δι' ἑνὸς ¯ν γράφεται, οι ον, γέρανος, στέφανος. πλὴν τοῦ τύραννος. †Τύπησ. πλήκτης.† *Τυφώσ. ἡ ἐκ δαιμόνων πύρωσις.* Τυτθόσ. ὁ μικρός. κυρίως δὲ τὸ τυτθὸν, τὸ ἐπιτίτθιον βρέφος. τιτθὸς γὰρ ὁ μαζὸς, ο θεν καὶ τυτθὴν λέγουσιν ὀλίγην η μικράν. Τῦφοσ. ἡ ἀλαζονεία. ἡ α ναψις τῆς καρδίας, η ν ἐγείρει κουφότης. παρὰ τὸ τύφω, τὸ καίω. ο θεν καὶ τὸ ¯υ μακρὸν, καὶ περισπᾶται. Τυφεδανόσ. τετυφωμένος καὶ ἀσθενής. οι ον, καπνὸς τυφεδανός. ἐκ τοῦ τύφω. Τυφών. σφοδρότατος καὶ λαβρότατος α νεμος ἐκνεφίας ου τω καλούμενος. Τυφῶνα. τὸν κατὰ θάλασσαν, ὑφ' ου τὰ πλοῖα φθείρονται. τυφῶνα οὐ τὴν ἐκ τοῦ ἀέρος φλότau.1755 γα λέγει ὁ Πλάτων, ἀλλὰ τὴν ἐκ τῆς ἀναθυμιάσεως συστροφὴν πρὸ τοῦ ἐκπυρωθῆναι. †Τυφώς ἐστιν ἑλικοειδὴς κίνησις ἀέρος ζοφώδους α νωθεν ἐπὶ γῆς τεταμένη.† †Τύχοσ. ο ρυξ.† †Τύχων. ὁ ῾Ερμῆς.† Τύπον. ο ρον, κανόνα. καὶ ὁ᾿ Απόστολος· εἰς ο ν παρεδόθητε τύπον διδαχῆς. η καὶ εἰκόνα. τύπον δῶμεν ὑμῖν εἰς τὸ μιμεῖσθαι ἡμᾶς. (Θηλυκόν.) †Τυκάνη. ῳ ἀλφῶσι.† †Τύλη. τὸ τύλιον.† Τυμπανιστριῶν. μελῳδουσῶν. Τυπὴ καὶ τυπίσ. ἡ πληγή. ἀπὸ τοῦ τύπτω. Τυρεία. ἡ πανουργία, ἡ κατασκευή. Τύχη. αἰτία κατὰ συμβεβηκὸς ἀόριστος ἐν τοῖς ε νεκα τινὸς κατὰ προαίρεσιν γινομένοις συμβαίνουσα. τὸν γὰρ ὀρύσσοντα χρυσίον εὑρεῖν ε τυχε. Τύνη. ἀντὶ τοῦ σὺ, Δωρικῶς. καὶ γάρ εἰσιν ἀνtau.1756 τωνυμίαι κατ' ἐπέκτασιν γινόμεναι. παρὰ τὸ ἐγὼ ἐγώνη, ου τως καὶ σὺ σύνη, καὶ τροπῇ τύνη. Τυπάσ. ἡ σφύρα. Τυμβάσ. ἡ φαρμακίς. τοῦ Ψελλοῦ· τυπὰς ἡ σφύρα πέφυκε, τυμβὰς ἡ φαρμακὶς δέ. (Οὐδέτερον.) †Τυλόν. τὸ αἰδοῖον.† Τύμμα. ἡ τύψις. Τύμπανον. ἐκ δερμάτων ἐστὶ γινόμενον. παρὰ τὸ τύπτω τύπανον καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ τύμπανον. η τύμπανον ἐστὶ τὸ τοῦ δημίου ξύλον, ῳ τοὺς παραδιδομένους διεχειρίζετο. ο θεν καὶ τυμπανίζεται, ο ἐστι ξύλῳ πλήσσεται, ἐκδείρεται, κρέμαται. Τύμπανον νοητόν.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

νέκρωσις ἑκούσιος σώματος, καὶ σωφροσύνης ποιητική. (῾Ρῆμα.) Τυγχάνω. τεύχω, τυγχάνω, ὡς φεύγω, φυγγάνω, ἐρεύγω, ἐρυγγάνω. παραγωγή ἐστιν α ρα, οὐ πλεονασμός. ὡς η δω, ἁνδάνω. tau.1757 Τυμβοχοῆσαι. χωστοῦ τάφου ἀξιῶσαι. ᾿Αρίσταρχος· τὸ γὰρ πλῆρες τυμβοχοῆσαι. Τυμπανίζεται. ξύλῳ πλήσσεται. η ἀποδέρεται τὴν κεφαλήν. η ἀποκεφαλίζεται. Τυντλάζειν. εἰς πηλὸν ἐμβαίνειν. η αὐτὸ καὶ αὐτὸ λέγειν. η ἐπιῤῥαίνειν. Τυπτήσεις καὶ τυπτῶ. παρὰ ᾿Αριστοφάνει. Τυρεύει. κατασκευάζει· πανουργεύει. Τυρβάζω. σπεύδω. μεριμνῶ, φροντίζω. Τύφεται. καίεται, καὶ καπνίζεται. Τύψειαν. οἱ Αἰολεῖς τὰ εὐκτικὰ τοῦ ἀορίστου πρώτου διὰ τοῦ εια προσφέρουσι· τὸ γὰρ τύψαιμι τύψειαν λέγουσι καὶ τὸ ποιήσαιμι ποιήσειαν. Τυποῦνται. πλάττονται. τοῦ Θεολόγου· η πρὸς ἀρετὴν τυποῦσθαι τοὺς νέους, η πρὸς κακίαν. Τὸ Τ μετὰ τοῦ Ω. (᾿Αρσενικόν.) Τωβήτ· Τωβίας· Τωβίτησ. ὀνόματα κύρια. Τωτίλλας· Τωτιλλίασ. ὀνόματα κύρια. tau.1758 Τωθασμόσ. χλεύη, ψόγος, ἐμπαιγμός. Τωφάνησ. κύριον. (Θηλυκόν.) Τὼ χεῖρε.᾿Αττικόν ἐστι. σύνηθες γὰρ τοῖς᾿Αττικοῖς, κεχρῆσθαι τοῖς ἀρσενικοῖς α ρθροις ἐν τοῖς θηλυκοῖς ὀνόμασι. διὸ καὶ Ομηρος· τὼ βάτην τρήρωσι πελειάσιν–. ἀντὶ τοῦ αυ ται. καὶ ὁ Σοφοκλῆς· ι δεσθε τώδε τὼ κασιγνήτω, φίλοι. ἀντὶ τοῦ ταύτας τὰς κασιγνήτους. (Οὐδέτερον.) Τῳκίδιον. τὸ οἰκίδιον. Τωϋτόν. τὸ αὐτό. (῾Ρῆμα.) Τωθάζω. ἀπατῶ· ὑβρίζω· ἐμπαίζω· χλευάζω· ψέγω. ἀπὸ τοῦ θὼψ, ο σημαίνει τὸν κόλακα. ἐκ τούτου γίνεται θωπάζω, καὶ τροπῇ τοῦ δασέος εἰς ψιλὸν καθ' ὑπερβιβασμὸν τωθάζω. Τῷ τοι. διὰ τοῦτο. καὶ τῷ. Ομηρος· τῷ νῦν μνηστήρων ε α βουλήν τε νόον τε. upsilon.1759 Υ. Τὸ Υ μετὰ τοῦ Α. (᾿Αρσενικόν.) †Υ. τὸ στοιχεῖον. ο τι αἱ ὑάδες τὸ πρόσωπον τοῦ ταύρου ε χουσιν, ὡς ἐπιπλατυνόμενον ἀπὸ τοῦ μετώπου, λεπτυνόμενον δὲ ἐξ ἀμφοτέρων ἐπὶ τὰ κάτω. ω σπερ καὶ τὸ γράμμα.† †Υαλήσ. εἰκαῖος· βλοσυρός.† † Υαλοσ. ὁ βόρβορος. ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ λαμπρόν.† † Υαντεσ. ε θνος κατοικήσαντες τὴν Βοιωτίαν.† Υαντεσ. ε θνος κατοικίσαντες τὴν Βοιωτίαν.῾Υαῖοσ. κύριον, δίφθογγον. υἱέως δὲ, τοῦ υἱοῦ, ψιλὸν καὶ μέγα. (Θηλυκόν.)῾Υάδεσ. ἀστέρες, οι τινες ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ οὐρανίου ταύρου εἰσί. παρὰ τὸ υ ω, τὸ βρέχω. ὑετοῦ γὰρ παρασκευαστικαὶ εἰσὶ δύνουσαι. Υαινα. ζῶον. ῾Υάμπολισ. πόλις. Υαξισ. πόλις. (Οὐδέτερον.)῾Υακίνθινον. ὑπομελανίζον. Ομηρος· λωτόν θ' ἑρσήεντα ἠδὲ κρόκον ἠδ' ὑάκινθον.῾Υάλινον, οὐχὶ ὑάλουν. καὶ τὴν υ αλον θηλυκῶς ἐν τῷ α λφα λεκτέον, οὐχὶ ἐν τῷ ¯ε. παρὰ upsilon.1760 τὸ υ ειν καὶ καθ' ὁμοιότητα ει ναι τῆς γινομένης συστάσεως καὶ πήξεως τοῦ υ δατος. †῾Υαλόεν. τὸ διαφανές.† Υ. τὸ στοιχεῖον. ο τι παρεοικός ἐστι τῷ τῶν ὑδάτων προσώπῳ. Τὸ Υ μετὰ τοῦ Β. (᾿Αρσενικόν.)῾Υβόσ. ὁ κυρτός. κυφός ἐστι, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ¯κ, καὶ τροπῇ τοῦ ¯φ εἰς ¯β, ὑβός. καὶ υ βωσις, ἡ κύρτωσις, η τὸ μετὰ τὴν κεφαλὴν πρὸ τῆς ῥάχεως πάθος. ῾Υβριστάσ. τοὺς θρασεῖς καὶ λοιδόρους λέγει ὁ ᾿Απόστολος· ὑβριστὰς ὑπερηφάνους. (Θηλυκόν.)῾Υβάλη. δῆμος᾿Αττικῆς. † Υβλη. πόλις Σικελική.† Υβρισ. ἀδικία καταισχύνουσα. ὑπόβαρις τὶς ου σα, ἡ βαροῦσα πάντας. Υβρισις. ἀτιμία. ῾Υβριστεία. ἡ ὑβριοπάθεια. (῾Ρῆμα.)῾Υβάλλειν. ἐμποδίζειν.῾Υβριοπαθῶ. *῾Υβακίζειν. διαχωρίζειν ἀπ' ἀλλήλων.* upsilon.1761 Τὸ Υ μετὰ τοῦ Γ. (᾿Αρσενικόν.)῾Υγιήσ. ὁλόκληρος. ὁ ἐν ὑγρῷ ω ν καὶ ζῶν, οἱονεὶ ὑγριὴς, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ¯ρ ὑγιής. ο θεν διερὸς ὁ ζῶν, καὶ ἀλίβας ὁ νεκρός. οι μαι δὲ παρὰ τὸ ευ ει ναι σῶμα, η παρὰ τὸ ευ ἰαίνεσθαι. *῾Υγρόσ. εὐκατάφορος· ὁ εἰς τὰς ἡδονὰς ῥευματιζόμενος.* (Θηλυκόν.) ῾Υγίεια. συμμετρία τῶν ἐν σώματι στοιχείων, θερμοῦ καὶ ψυχροῦ, ὑγροῦ καὶ ξηροῦ. η ἡ ἀρίστη τοῦ σώματος διάθεσις. ὡς παρὰ τὸ εὐσεβὴς εὐσέβεια, ου τω καὶ παρὰ τὸ ὑγιὴς ὑγίεια. καὶ παροξυνόμενον γράφεται διὰ διφθόγγου τῷ λόγῳ τῶν διὰ τοῦ ¯ε¯ι θηλυκῶν. οἱ δὲ᾿Αθηναῖοι ἐκτείνουσι τὸ ¯α, καὶ καταβιβάζουσι τὸν τόνον, καὶ φυλάττουσι τὴν αὐτὴν γραφήν. ὡς ἱέρεια, ἱερεία. τοῦτο δὲ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ¯ι καὶ τῆς ¯ε¯ι διφθόγγου γίνεται ὑγεία. (Οὐδέτερον.)῾Υγρὰ κέλευθα. διὰ θαλάσσης ὁδός. ῾Υγρόν. υ δωρ τι ω ν, οι ον τὸ ε νυδρον. η παρὰ τὸ υ ω, τὸ βρέχω, υ σω, ὑρὸς, καὶ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

πλεονασμῷ τοῦ γ ὑγρὸς καὶ ὑγρόν. upsilon.1762 Τὸ Υ μετὰ τοῦ Δ. (᾿Αρσενικόν.) ῾Υδάσπης, καὶ Υδασπις, καὶ῾Υδάρνισ. ποταμοί.῾Υδαρεύσ. τοπικόν. Υδεροσ. νόσος. † Υδησ. συνετός.†῾Υδίμαχοσ. κύριον.῾Υδόσ. ὁ ἀνεψιός.῾Υδρηλόσ. τόπος.῾Υδροπότησ. ὁ πίνων υ δωρ. Υδρωψ. νόσος. ἀφ' ου καὶ ὑδρωπικός. (Θηλυκόν.) † Υδη. φήμη. ᾠδή.† Υδρα. θηρίον, ἐννέα κεφαλὰς ε χουσα, η ν ἐφόνευσεν ῾Ηρακλῆς. Υδρη. πόλις. ῾Υδρεία. ἡ υ δρευσις. ὑδρία δὲ, τὸ ἀγγεῖον, ¯ι. κυρίως δὲ ὑδρία τὸ εἰς υ δωρ ευ θετον ἀγγεῖον. ῾Υδριάδεσ. νύμφαι. ῾Υδρογοργόνη. ῾Υδροῤῥόη. ῾Υδατίδεσ. σταγόνες. τοῦ Ψελλοῦ· αἱ συνθῆκαι φύδερα, σταγόνες δ' ὑδατίδες. (Οὐδέτερον.)῾Υδαρέσ. ἁπαλὸν, ὑδατῶδες. upsilon.1763 Υδασ. τὸ υ δωρ. Υδει. τῷ υ δατι. Υδνον. ....῾Υδρίον. τὸ ἀγγεῖον. ὑδρεῖον δὲ, ἐν ῳ ὑδρεύονται, δίφθογγον. Υδωρ. ε ν τῶν τεσσάρων στοιχείων ἐστὶ, ποίημα θεοῦ κάλλιστον. ε στι δὲ ὑγρόν τε καὶ ψυχρὸν, βαρύ τε καὶ κατωφερὲς καὶ εὐδιάχυτον. τοῦτο δὲ μνημονεύει ἡ θεία γραφὴ, λέγουσα· καὶ σκότος η ν ἐπάνω τῆς ἀβύσσου, καὶ πνεῦμα θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ υ δατος. α βυσσος γὰρ οὐδὲν ε τερον η υ δωρ πολὺ, ου τὸ τέλος ἀκατάληπτον ἀνθρώποις. ἐτυμολογεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ υ ω, τὸ βρέχω, υ ωρ καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ υ δωρ. (῾Ρῆμα.) Υδειν. ὑμνεῖν. †τρέχειν. λέγειν.† Τὸ Υ μετὰ τοῦ Ε. (᾿Αρσενικόν.) †῾Υετός ἐστι ψεκάδων α θροισμα.†῾Υετόσ. ο μβρος. καὶ ὑέτιον υ δωρ. καὶ ὑετίζω. καὶ υ εν ἀντὶ τοῦ ε βρεχεν. upsilon.1764 (Οὐδέτερον.) Υεια. χοίρων κρέα. τὰ υ εια κρέα καὶ τοὺς λέβητας. Τὸ Υ μετὰ τοῦ Η. (᾿Αρσενικόν.)῾Υηνεύσ. ὁ σκαιὸς, ὁ φλύαρος, ὁ ἀμαθής. καὶ ὑηνία. ου τω Καλλίας. †῾Υηνία. ἡ συγγένεια. καὶ ἡ σκαιότης.† Τὸ Υ μετὰ τοῦ Θ. (᾿Αρσενικόν.) Υθλοσ. ἡ φλυαρία. †ἡ μωρία.† ὑθλῶ, φλυαρῶ. Τὸ Υ μετὰ τοῦ Ι. (᾿Αρσενικόν.)῾Υϊδοῦσ. ὁ ἀνεψιός. η τοῦ υἱοῦ υἱός. Υἱόσ. υἱὸς κυρίως ἐστὶ δευτερότης ὑποστάσεως ἐν ταυτότητι φύσεως· η αυ ξησις προσώπων ὁμογενής· η πρόοδος φύσεως εἰς συγγένειαν γνωριζομένη. υἱὸς δὲ κυρίως ει ρηται, ὡς α ν ει ποις οι ος· οι ος γὰρ ὁ πατὴρ τὴν οὐσίαν, τοιοῦτος καὶ ὁ μονογενὴς υἱός· ει τε ἐξ ἀκτίστου α κτιupsilon.1765 στος, ει τε ἐκ θνητοῦ θνητός. κατὰ δύο δὲ τρόπους ει ρηται πάλιν ἐπὶ θεοῦ ἡ υἱότης, φύσει καὶ χάριτι. φύσει υἱὸς ὁ θεὸς λόγος, κατὰ πάντα ὁμοούσιος ω ν τῷ πατρί· χάριτι δὲ καὶ οἱ δίκαιοι.῾Υόσ. α νευ τοῦ ¯ι οἵ Αττικοί. λέγω δὲ, ὁπότε ἐν μιᾷ συλλαβῇ φωνήεντι ὑποτέτακται, ἐξαιρεῖ ο λως, οι ον μύα, ὑὸς, εἰρηκῦα, πεποιηκῦα, κλαίειν καὶ τὰ ο μοια. ὁπηνίκα δ' ἐν συλλαβῶν διαζεύξει φωνήεντι ε πεται, γράφεται μὲν, οὐ συνεκφωνεῖται δέ. κάδμη δ' ἀνὴρ η δακῶ παῖδα. Υἱωνόσ. ὁ τοῦ υἱοῦ υἱὸς, η ὁ ἀνεψιός. καὶ υἱωνή. (῾Ρῆμα.) Υἱώσασ. υἱοποιήσας. Τὸ Υ μετὰ τοῦ Λ. (᾿Αρσενικόν.)῾Υλακομόρων. κακοπαθούντων τῇ ὑλακῇ. η ὑλακτικῶν. μόρος γὰρ ἡ κακοπάθεια. ῾Υλλάγρισ· Υλλας· Υλλαγνις, ῾Υλλα γνιδος. ὀνόματα κύρια. ῾Υλαῖοσ. κύριον. καὶ τόπος. † Υλλοσ. ποταμὸς Λυδίας.†῾Υλοτόμοσ. ὁ τὴν υ λην καὶ ο ρος κόπτων.῾Υλωρόσ. ὁ τῆς υ λης φύλαξ. (Θηλυκόν.)῾Υλακή. ἡ τῶν κυνῶν κραυγή. Υλη. πρᾶγμα ὑποκείμενον, ἐξ ου τι ἀποτελεῖται, upsilon.1766 καὶ εἰς ο ἀναλύεται. η υ λη τὸ ο ρος καὶ τὸ δάσος. παρὰ τὸ υ εσθαι. τουτέστιν ἡ δι' ὑγροῦ αὐξανομένη.῾Υλικὴ δυάσ. πᾶν τὸ ὁρώμενον, ἐξ υ λης καὶ ει δους ε χον τὴν σύστασιν, ὡς ἐγὼ, ἐξ υ λης μὲν τῆς σαρκὸς, ει δους δὲ τῆς ἀνθρωπείας μορφῆς. καὶ τόδε τὸ πρᾶγμα ἐξ υ λης τοῦ ξύλου, ει δους δὲ θύρας η σκαμνίου η τινὸς α λλου. ὑλικὴν δὲ δυάδα ὁ θεολόγος ἐκάλεσε τὸν θυμὸν καὶ τὴν ἐπιθυμίαν, βουλόμενος τῷ λογικῷ ὑποτάττειν αὐτά. ῾Υλοκοῖτισ. ἡ ἐν υ λῃ κοιμωμένη. (Οὐδέτερον.)῾Υλῆεν ο ρος καὶ ὑλόεις τόπος, ὁ ἐν υ λῃ. (῾Ρῆμα.) †῾Υλάζεσθαι. αὐλίζεσθαι.† †῾Υλιᾶσθαι. κινεῖσθαι.† Τὸ Υ μετὰ τοῦ Μ. (᾿Αρσενικόν.)῾Υμεδαπῶν. ἐγχωρίων.῾Υμήν. τὸ δέρμα. καὶ κλίνεται ὑμένος. ὑφὴν τὶς ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ὑφασμοῦ. ει ναι ὑμένα λεπτότατον. ῾Υμηττόσ. ο ρος τῆς ᾿Αττικῆς ὑψηλόν. ο ρος κείμενον ἐν μέσῳ δύο βουνῶν ὁμοίων. καὶ πρὸς αὐτὰ φάναι· ὑμᾶς ἡττῶ. ο θεν καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ γινόμενον μέλἰ Υμήττιον λέγεται, ευ χρηστον πάνυ πρὸς ἰατρείαν καθεστηκός. upsilon.1767 Υμνοσ. δοξολογία μετ' ἐκπλήξεως ἐπὶ τῇ θεωρίᾳ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

τῶν γινομένων παρὰ θεοῦ. η υ μνος ἐστὶν αι νος ἐμμελὴς, ὡς οι μαι.῾Υμέναιος ᾠδή. ᾳ σμα γαμητικόν. (Θηλυκόν.)῾Υμήν. ὑμετέραν. (Οὐδέτερον.)῾Υμενῶδεσ. λεπτότατον καὶ οι ον εἰπεῖν ἀερῶδες.῾Υμνητόν. δοξολογικόν. καὶ υ μνος, οι ον εἰπεῖν ὑπόμενός τις ω ν, καθὸ εἰς ὑπόμνησιν α γει τὰς τῶν ἐπαινουμένων πράξεις· οὐχ ὡς κᾀκείνων μὴ ο ντων υ μνων, ἀλλ' ο τι τὰ α λλα προσῴδια προσιόντες ναοῖς η βωμοῖς πρὸς αὐλὸν ῃ δον, τὸν δὲ υ μνον πρὸς κιθάραν. ου τως Δίδυμος. Τὸ Υ μετὰ τοῦ Ν. (᾿Αρσενικόν.) Υνις, υ ννεως, καὶ ὑννίον. τὸ γεωργικὸν ἐργαλεῖον. ἀπὸ τοῦ δύνειν εἰς τὴν γῆν, ἀποβολῇ τοῦ δ. Τὸ Υ μετὰ τοῦ Π. (᾿Αρσενικόν.)῾Υπασπιστήσ. δορυφόρος. ῾Υπαγωγεύσ. ἐργαλεῖον οἰκοδομικὸν, πτυάριον η α λλό τι. Υπατοσ. ὑπερέχων, ὑψηλὸς η βασιλεύς. παρὰ τὴν ὑπὸ πρόθεσιν τὴν δηλοῦσαν τὸ ὑπεράνω. ὑπότατος, ἐν συγκοπῇ υ πατος. Υπαιθροσ. ὑπὸ τὸν αἰθέρα η τὸν ἀέρα διάγων, α στεγος, ἐναέριος. upsilon.1768῾Υπερβερεταίου. τοῦ ὀκτωβρίου μηνός.῾Υπερφυήσ. ε νδοξος, ε ντιμος. ῾Υπέρακμοσ. ὁ ὑπερακμάσας.῾Υπερήμεροσ. ἐκπρόθεσμος.῾Υπερόριοσ. ὁ ἐκ τῶν ὁρίων ἐξόριστος.῾Υπερασπιστήσ. ὁ ὑπέρμαχος.῾Υπέρτατοσ. ὁ ὑπερέχων.῾Υπερίονοσ. τοῦ ἡλίου. ὑπερίων ὁ ὑπεράνω ἡμῶν ἰὼν καὶ τὸν κόσμον περιπολῶν.῾Υπέροπλοσ. ὑπερήφανος. ἀπὸ τῶν τὰ ο πλα φορούντων.῾Υπερῆλιξ. ὑπερμεγέθης η εὐμεγέθης. καὶ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἡλικίας τραχύτερος.῾Υπερφίαλοσ. ὁ ὑπερήφανος. παρὰ τὸ φῶ, ου παράγωγον φαίνω. ὁ ὑπερφαίνειν τῶν α λλων ἐπιχειρῶν, ἑαυτὸν δεῖξαι. ἐὰν δὲ παρὰ τὸ φῶ, τὸ λέγω, ὁ ὑπὲρ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν λέγων καὶ ἐπαγγελλόμενος. η ὁ παραβαίνων τοὺς ο ρκους διὰ τῶν φιαλῶν γινομένους.῾Υπέροφρυσ. ὁ ἀλαζών· ὁ ἐπηρμένος. Υπεροσ. τὸ ἰγδοκόπανον. καὶ υ περον. ῾Υπερδεήσ. ἐνδεὴς ὑπερβαλλόντως. ῾Υπεύθυνοσ. ε νοχος. ῾Υπείροχον. ὑπερέχοντα. προέχοντα. ῾Υπηνέμιον. ὑπὸ τὸν α νεμον.῾Υπηνήτῃ. ἀκμαίῳ. α ρτι γενειῶντι. ἀπὸ τῆς ὑπήνης. Υπνοσ. ἀργία αἰσθήσεων γενομένη ὑπὸ τῆς ἀνενεχθείσης ἀναθυμιάσεως ἐν τοῖς κοίλοις τοῦ ἐγκεφάλου ἐπὶ ἀναπαύσει τοῦ ζώου. Υπνοσ. θανάτου σκιά· καθημερινὴ μελέτη. η υ πνος ἐστὶν ἀτονία τοῦ αἰσθητικοῦ πνεύματος. upsilon.1769 Υπνος ἐστὶ λογικῆς ψυχῆς χωρισμὸς ἑκούσιος ἀπὸ τῆς ο ντως ζωῆς. υ πνος οὐδὲν ε τερον η θάνατος πρόσκαιρος καὶ ἐφήμερος τελευτή. * Υπνοσ. παρὰ τὸ ὑπονοστεῖν· ἐν αὐτῷ γὰρ αἱ αἰσθήσεις τοῦ ἀνθρώπου ὑποχωροῦσιν.* Υποινοσ. μέθυσος.῾Υποβολιμαῖοι. οἱ ὑποβάλλοντες, οἱ ἐκποιηταί. η οἱ ὑποβαλλόμενοι καὶ οἱ εἰσποιητοὶ, η τοι ὡς ἐπὶ τῶν χαμαιριφῶν παιδίων, α περ ἑαυτῶν ἀποβάλλουσιν αἱ γυναῖκες. ῾Υπόφοροσ. ὑποτελής. ὑπεύθυνος. Υπουλοσ. δόλιος. ὁ φαινόμενος εἰρηνικός. ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ε λκους τοῦ ἐπιπολαίως ὑγιαίνοντος, ε σωθεν δὲ ο ντος σεσημμένου.῾Υπόσπονδοσ. ὑπὸ φιλίαν ὑποτεταγμένος. ῾Υπόνομοσ. ὀχετὸς, διώρυξ, κάναλος, ἀγωγός. ῾Υπογραμμόσ. τύπος· μίμημα.῾Υποκριτήσ. δόλιος. Υποπτοσ. ὁ ἐν ὑπονοίᾳ ἐχθρός. ῾Υπόδικοσ. ὁ ὑπεύθυνος.῾Υποδύτησ. τὸ ἐσώτερον ἱμάτιον.῾Υπόπλεωσ. μεστὸς, πεπληρωμένος. ῾Υπόπτερον. ταχὺν, ὡς δι' ἀέρος πετόμενον. upsilon.1770 ῾Υποχυτῆρεσ. τρυβλία, δι' ω ν τὸ ε λαιον ἐπιχέεται.῾Υπότροποσ. ἐξ ὑποστροφῆς ἐπανεληλυθώς.῾Υποφῆται. διδάσκαλοι, ἱερεῖς, ὑπουργοὶ, διάκονοι, η οἱ τὸ μέλλον φανερῶς ἐπιδεικνύοντες. Υπτιοσ. ἀναπεπτωκώς· ἐξηπλωμένος· η ἐπὶ νῶτα κείμενος. παρὰ τὸ ο πτω, τὸ βλέπω, ο πτιος καὶ υ πτιος, μεταβολῇ τοῦ ¯ο εἰς ¯υ. τὰ γὰρ υ πτια εὐθεώρητα.῾Υπερηφάνουσ. τοὺς κατὰ τῶν οὐκ ἐχόντων ἐφ' οι ς ε χουσι φυσωμένους λέγει ὁ᾿Απόστολος. (Θηλυκόν.)῾Υπάτη. ἡ χορδή.῾Υπαγωγή. ἡ ἀπάτη. ὑπαγωγὴ καὶ ἡ ὑποχώρησις. καὶ ταῖς ναυσὶ σκέπη καὶ προσόρμισις. οι ον υ φορμός τις.῾Υπεροψία. ἡ ὑπερηφανία.῾Υπερηφανία. οι δημα ψυχῆς ἰσχυρῶς πεπληρωμένον. η καταφρόνησις κλήσεως ἀγαθῶν, η προσποίησις, η πάθος καρδίας. η ψεκτὸν υ ψωμα, η ὀφθαλμῶν μετεωρισμός. ῾Υπεροχή. ἐξοχή. ῾Υπέρθεσισ. ἀναβολή. ῾Υπερμέτρησιν. ει τουν κατάληψιν. upsilon.1771῾Υπεροπλίαισ. ὑπερηφανίαις.῾Υπὲρ φύσιν. οι ον ὁ τοῦ Χριστοῦ τόκος. κατὰ φύσιν ὁ γάμος, παρὰ φύσιν ἡ πορνεία.῾Υπέρα.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

τὸ ἐξηρτημένον τοῦ ἱστοῦ σχοινίον, ο ἀνίεται καὶ ἐκτείνεται. παρὰ τὸ ὑπεράνω ει ναι.῾Υπερβασία. κυρίως ἐπὶ τῶν ὑπερβαινόντων τοὺς ἰδίους ο ρους. τοῦτο καὶ ἐπὶ τῆς ὑπερηφανίας· δοκοῦσι γὰρ οἱ ὑπερήφανοι ποιεῖν τὸ ὑπὲρ αὐτούς. –ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς.῾Υπερῴα. ὁ οὐρανίσκος. παρὰ τὸ ὑπ' αὐτὴν ὁρμᾶσθαι τὴν τροφήν· ἐρωὴ γὰρ ἡ ὁρμή. η μετενήνεκται ἀπὸ τῶν ὑπερώων οἰκοδομημάτων, τῶν μετεωρισμένων ὑπὲρ τὴν ε ραν, ο ἐστι τὴν γῆν.῾Υπήνη. αἱ ὑποκάτω τοῦ γενείου τρίχες. ἀπὸ τοῦ ὑπεῖναι καὶ ὑποκεῖσθαι τῷ γενείῳ. οἱ δὲ παρὰ τὸ ι ημι, ου ὁ μέλλων η σω, η νη καὶ ὑπήνη. παρὰ τὴν ε σιν τῶν τριχῶν. ἐν δὲ τῷ ῥηματικῷ ευ ρον, ο τι σημαίνει μύστακα, γένειον, πώγωνα, καὶ τὴν α νω τοῦ χείλους τρίχωσιν.῾Υπηρεσία. κυρίως, ε νθα καθέζονται οἱ ἐρέττοντες. upsilon.1772῾Υπόνοια καὶ ὑπονοεῖν. ἡ ὑπὸ πρόθεσις ἐντελοῦς διαθέσεως ε λλειψιν δηλοῖ. ὑπονοεῖν ου ν ἐστι τὸ μὴ τελείως νοεῖν τὸ προκείμενον.῾Υποτύπωσισ. ὑπόδειγμα, ὑπογραμμὸς, χαρακτὴρ, λόγος.῾Υπὸ οὐλήν. ὑπὸ δόλον. ω ς φησι Δημοσθένης.῾Υπόκρισισ. η θος πεπλασμένον. πικρία λανθάνουσα.῾Υπόμνησισ. ἀνάληψις ἐκ λήθης τινὸς συμβεβηκότος.῾Υποταγή. ἀδιάκριτος πειθὼ τοῦ ὑποτασσομένου.῾Υπόληψισ. ἡ παχυμερὴς γνῶσις, καὶ ἡ εἰκασία, καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ ὑπόνοια.῾Υποθῆκαι. παραινέσεις.῾Υποβάθρα. θεμέλιον. ῾Υπόθεσισ. αἰτία. περιοχή. *ὑποθέσεις δὲ ε θος τοῖς ἀνδράσι τὰς ἀρχὰς λέγειν τὰς ἀναποδείκτους, α ς καὶ ἀξιώματα καλοῦσιν. ὑποθέσεις δὲ λέγουσι καὶ α ε χοντα ἀπόδειξιν χωρὶς τῆς οἰκείας ἀποδείξεως λαμβάνουσί τε καὶ ὑποτίθενται, ὡς δείξοντες αὐτὰς υ στερον.* upsilon.1773῾Υποστιγμή. σημεῖον διανοίας μηδέπω ἀπηρτισμένης, ἀλλ' ε τι ἐνδεούσης.῾Υπόκρισισ. ἡ τῶν ὑποκειμένων σωμάτων η πραγμάτων μίμησις.῾Υποφητεία προφητείας διαφέρει, ο τι ἡ μὲν προφητεία πρὸ τοῦ γενέσθαι λέγει τὰ υ στερον γενησόμενα, ἡ δὲ ὑποφητεία ἐν τῷ γίνεσθαι λέγει, η μετὰ τὸ γενέσθαι τὸ γενόμενον η γινόμενον. λέγει περὶ τούτου αὐτοῦ τὰ παρεστῶτα η καὶ τὰ ο σον ου πω ἐπελευσόμενα.῾Υπογραφή. λόγος σύντομος, δηλωτικὸς συμβεβηκότων.῾Υπόῤῥηνοσ. ε γγυος. ὑπόῤῥηνος αι ξ. ῥὴν γὰρ τὸ πρόβατον. ῾Υπόστασισ. ὑπόστασις κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ ἀποστολικὴν παράδοσιν τὸ πρόσωπον, η γουν ὁ χαρακτὴρ, ὡς φησὶν ὁ᾿Απόστολος τὸν υἱὸν ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ χαρακτῆρα τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ· τουτέστι πρόσωπον ὁμοούσιον τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ τοῦ πατρός. πρόσωπα δὲ καὶ χαρακτῆρας λέγομεν ἐπὶ θεοῦ, ἀσώματα καὶ ἀσχημάτιστα. πρόσωπον η γουν ὑπόστασίς ἐστι κατὰ τοὺς ἁγίους πατέρας τὸ ἰδικὸν παρὰ τὸ κοινόν. κοινότης γάρ ἐστιν ἡ φύσις ἑκάστου πράγματος· ι διαι δέ εἰσιν αἱ ὑποστάσεις, οι όν τι λέγω. φύσις η γουν οὐσία μία ἡ θεότης, ὑποστάσεις δὲ τρεῖς, πατὴρ, υἱὸς καὶ α γιον πνεῦμα. τρία πρόσωπα η γουν χαρακτῆρες, μία δὲ οὐσία καὶ γένος. ἐὰν ου ν ει πῃς, φυλάξαι ἡμᾶς ἡ θεότης, ο λην τὴν upsilon.1774 ἁγίαν τριάδα ἐσήμανας· εἰ δὲ ει πῃς, μεθ' ἡμῶν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, μίαν τῶν τριῶν ὑποστάσεων ει πας, καὶ οὐχ ο λην τὴν θεότητα. τρεῖς ὑποστατικαὶ ἰδιότητες εἰσὶν ἐπὶ τῆς θεότητος· τὸ ἀγέννητον τοῦ πατρὸς, τὸ γεννητὸν τοῦ υἱοῦ, καὶ τὸ ἐκπορευτὸν τοῦ ἁγίου πνεύματος. οὐ γάρ ἐστι γεννητὸς ὁ πατὴρ, οὐδὲ ἐκπορευτὸς ὁ υἱὸς, οὐδὲ γεννητὸν τὸ πνεῦμα τὸ α γιον. πενταχῶς δὲ ει ρηται ἡ ὑπόστασις· ὑπόστασις· πρόσωπον· χαρακτήρ· α τομον, καὶ ι διον. φύσις δὲ λέγεται, οι ον ἀγγελιότης. ὑποστάσεις δὲ καὶ αἱ ἰδικαὶ ἑκάστου προσηγορίαι, η γουν Μιχαὴλ, Γαβριήλ. ὡσαύτως φύσις ἐστὶ μία καὶ κοινὴ, ἡ ἀνθρωπότης· ὑποστάσεις δὲ, Πέτρος καὶ Παῦλος καὶ τὰ λοιπὰ πρόσωπα τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ οἱ χαρακτῆρες. ἡ ου ν φύσις κυρία ἐστὶ καὶ αἰτία καὶ γεννητικὴ τῶν ἐν αὐτῇ ὑποστάσεων. καὶ διὰ τοῦτο ὑποστάσεις λέγονται ὡς ὑπὸ τὴν φύσιν ἱστάμεναι, τὴν αὐτῶν πηγήν. ἐὰν ει πῃς, καλὴ φύσις ὁ α γγελος, ο λην τὴν οὐσίαν αὐτῶν ἐσήμανας· εἰ δὲ ει πῃς, μέγας ἐστὶν ὁ Γαβριὴλ, ὑπόστασιν μίαν ἐκ πάντων ἐδήλωσας. ὁ α νθρωπος ἐλεεινὸς, ἰδοὺ ἡ οὐσία ο λη· Καῒν δὲ καὶ᾿ Ιούδας ὑποστάσεις εἰσί. †πάλιν ἐὰν ει πῃς, τὸ πετεινὸν ἐλαφρὸν,

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἰδοὺ ἡ οὐσία· εἰ δὲ ει πῃς, περιστερὰ η τρυγὼν, ὑποστάσεις εἰσί.† τὸ κτῆνος, ἰδοὺ πᾶσα ἡ κτηνώδης οὐσία· ὁ δὲ λέων καὶ ὁ ι ππος, ὑποστάσεις καὶ χαρακτῆρες καὶ πρόσωπα λέγονται. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ νοερῶν καὶ ἐμψύχων καὶ λογικῶν ὁ αὐτὸς κανὼν τῶν ο ρων upsilon.1775 ἁρμόζει, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πάσης ἀψύχου καὶ ἀναισθήτου καὶ ἀκινήτου φύσεως, οι όν τι λέγω. ἐὰν ει πωμεν, ο τι ὁ θεὸς ἐποίησε τὸ φῶς, ἰδοὺ τὴν οὐσίαν ἁπάντων τῶν φωστήρων ἐσημάναμεν. αυ τη λοιπὸν ἡ οὐσία τέμνεται εἰς τὰς ὑποστάσεις αὐτῆς, οι ον σελήνη, α στρα καὶ τὰ λοιπά. ὁμοίως καὶ ἐπὶ ἀνέμων· ἐὰν ει πῃς πνεῦμα, πᾶσαν τὴν φύσιν ἐδήλωσας τῶν ἀνέμων· εἰ δὲ ει πῃς νότος η βοῤῥᾶς, ὑποστάσεις εἰσίν. ὡσαύτως τὸ πῦρ μία οὐσία ἐστὶ, τέμνεται δὲ εἰς ὑποστάσεις, η γουν λύχνους, κηροὺς, λαμπάδας, καμίνους. τὴν ἁγίαν ου ν σάρκα τοῦ Χριστοῦ οὐ λέγομεν πρόσωπον, ἀλλ' οὐσίαν, ι να σημάνωμεν, ο τι ο λην τὴν φύσιν ἡμῶν ἀνέλαβε καὶ ε σωσεν ὁ Χριστός. εἰ γὰρ ει πωμεν αὐτὴν ὑπόστασιν, ε να τινὰ α νθρωπον εὑρισκόμεθα λέγοντες, ο τι ἀνέλαβε καὶ ε σωσεν ὁ Χριστός. πλὴν οὐ λέγεται ὑπόστασις, ἐφόσον ἀχώριστός ἐστι τοῦ θεοῦ λόγου ἡ σάρξ· ὑπόστασις γὰρ τὸ κεχωρισμένον πρόσωπον λέγεται. ἐνυπόστατον μέντοι αὐτὴν λέγομεν, οὐ μὴν ὑπόστασιν· τὸ γὰρ ἐνυπόστατον τὸ ἐνυπάρχον ἐστὶν, ω σπερ ἀνυπόστατον τὸ μὴ ε χον υ παρξιν η τοι οὐσίαν· οι ον τὸ ἐνύπνιον ἀνούσιον καὶ ἀνύπαρκτον καὶ φαντασιῶδες. καὶ ο πως ὁριστικῶς ει πωμεν, ἀνυπόστατον καὶ ἀνύπαρκτον καὶ ἀνούσιόν ἐστι τὸ ῥήματι μὲν πολλάκις λεγόμενον, ἐν οὐσίᾳ δὲ καὶ ὑποστάσει μὴ γνωριζόμενον, οι ον ὁ ᾳ δης, ὁ θάνατος, ἡ νόσος. πάλιν ἐνούσιον λέγομεν η αὐτὸ τὸ ο ν η τὸ ἐν οὐσίᾳ γνωριζόμενον ἰδίωμα· οι ον ἐνούσιον ἐστὶν ἀνθρώπου τὸ λογικὸν καὶ φθαρτόν. ὁμοίως καὶ τὸ ἐνυπόστατον κατὰ δύο τρόπους λέγεται· η τὸ κατ' ἀλήθειαν ὑπάρχον, η τὸ ἐν ὑποστάσει ἰδίωμα, ὡς ἐν τῷ θεῷ πατρὶ τὸ ἀγέννητον, ἐν δὲ τῷ υἱῷ τὸ γεννητὸν, ἐν δὲ τῷ ἁγίῳ πνεύματι τὸ ἐκπορευτόν. καὶ αυ θις· ὑπόστασίς ἐστιν οὐσία μετά τινων ἰδιωμάτων τῷ ἀριθμῷ τῶν ὁμοειδῶν διαφέρουσα. τουτέστι πρόσωπον ὁμοούσιον τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς ὑποστάσεως τοῦ πατρός. πρόσωπα δὲ upsilon.1776 λέγομεν ἐπὶ θεοῦ ἀσώματα καὶ ἀσχημάτιστα. τοῦ πατρὸς δὲ ι διον τὸ ἀγέννητον, τοῦ υἱοῦ τὸ γεννητὸν, τοῦ ἁγίου πνεύματος τὸ ἐκπορευτόν· κοινὸν δὲ ἡ θεότης καὶ ἡ βασιλεία. τρεῖς δὲ ὑποστάσεις ἐπὶ τῆς θεότητος ὡμολόγει· πατέρα, υἱὸν καὶ πνεῦμα α γιον. ὑπόστασίς ἐστι πᾶν τὸ ἰδίῳ προσώπῳ ἐμφαινόμενον. ὑπόστασίς ἐστιν οὐσία ἰδιάζουσα τοῖς χαρακτηριστικοῖς ἰδιώμασιν. ὑπόστασίς ἐστιν ἐνούσιος ἰδιότης. ὑπόστασίς ἐστι περιγραφὴ τὶς, ἑνὸς γνωριστικὴ πρὸς τὰ ὁμοειδῆ, κατὰ τὴν ἰδιότητα τὸ ἀκοινώνητον ε χουσα. ὑπόστασίς ἐστιν οὐσία μετὰ οἰκείων ἰδιωμάτων ἀριθμῷ τῶν ὁμοειδῶν διαφέρουσα. ὑπόστασις λέγεται παρὰ τὸ ὑφεστάναι. τὸ τῆς ὑποστάσεως ο νομα παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ τριχῶς λέγεται· τὸ καθ' ἑαυτοῦ ὑπάρχον, οι ον· μνήσθητι, τίς μου ἡ ὑπόστασις· τὸ πλῆθος τῶν ὁμονοούντων, οι ον τό· ἐξῆλθον α νδρες ἀπὸ τῆς ὑποστάσεως τῶν ἀλλοφύλων· τὸ ἐνούσιον, οι ον τό· ἐν τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεώς μου. ὑπόστασις καὶ πρόσωπον ταὐτό ἐστιν· α μφω γὰρ μερικόν τε καὶ ι διον, ὡς ἐφ' ἑαυτῶν τὴν περιγραφὴν, ἀλλ' οὐκ ἐν πλείοσι τὴν κατηγορίαν φυσικῶς κεκτημένων. ὑπόστασιν λέγομεν τὸ καθ' ἑαυτοῦ ὑφεστὸς καὶ ἐν οὐδενὶ ἑτέρῳ συνθεωρούμενον, ο περ καὶ α τομον καλοῦσι τινές. α θροισμα δὲ συμβεβηκότων τοῦτο α ν ει η, α περ α μα πάντες θεωροῦμεν, ω ν τὸ α θροισμα οὐδὲν πρόσεστιν ἑτέρῳ, πλὴν τοῦ ἑνὸς ῳ πρόσεστι. ὑπόστασις ἐστὶ τὸ καθ' ἑαυτὸ μόνον ὑφεστὸς, παντὸς δὲ ἑτέρου κεχωρισμένον, η τοι τὸ ἰδίοις τισὶ περιγεγραμμένον ὑποστατικοῖς γνωρίσμασιν. ὑπόστασις ἐστὶ τὸ καθ' ἑαυτὸ διωρισμένον συνεστός. ὑπόστασις ἐστὶ πρᾶγμα ὑφεστός τε καὶ οὐσιῶδες, ἐν ῳ τὸ α θροισμα τῶν συμβεβηκότων, ὡς ἐν ἑνὶ ὑποκειμένῳ πράγματι καὶ ἐνεργείᾳ, ὑφέστηκεν. ὑπόστασις ἐστὶν οὐσία μετὰ ἰδιωμάτων ἀριθμῷ τῶν ὁμογενῶν διαφέρουσα. ἐν ὑποστάσει δὲ τὸ καθ' ἑαυτὸ οὐδαμῶς ὑφιστάμενον, ἐν α λλοις δὲ θεωρούμενον, upsilon.1777 ὡς

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ει δος ἐν τοῖς ὑπ' αὐτῷ ἀτόμοις. η τὸ σὺν α λλῳ διαφόρῳ κατὰ τὴν οὐσίαν εἰς ο λου τινὸς γένεσιν συντιθέμενον. ὑποστάσεως ι διόν ἐστι τὸ καθ' ἑαυτὴν ὁρᾶσθαι, καὶ τῶν ὁμοειδῶν κατ' ἀριθμὸν διαστέλλεσθαι. ῾Υπόστασίς ἐστι συνδρομὴ τῶν χαρακτηριστικῶν ἰδιωμάτων, τὸ α τομον καὶ τὸ ἰδικόν· τουτέστι τὸν δεῖνα α νθρωπον ἐκ τοῦ κοινοῦ διαστέλλουσα. η συνδρομὴ τῶν περὶ ε καστον ἰδιωμάτων. η διὰ τῶν χαρακτηριστικῶν ἰδιωμάτων ἐν τῷ τινὶ παριστῶσα καὶ διαγράφουσα τὸ κοινὸν καὶ ἀπερίγραπτον τῆς φύσεως.῾Υποστατικὴ ου ν ε νωσίς ἐστιν ἡ τὰς διαφόρους οὐσίας η γουν φύσεις εἰς ε ν πρόσωπον καὶ μίαν τὴν αὐτὴν ὑπόστασιν συνάγουσά τε καὶ συνδέουσα. ὑποστατικὴ διαφορὰ τυγχάνει λόγος, καθ' ο ν ἡ κατὰ α θροισμα τῶν ἐνθεωρουμένων ἰδιωμάτων κοινῶν τῆς οὐσίας ἑτερότης τέμνουσα κατὰ ἀριθμὸν α λλου ἀπ' α λλου τὴν τῶν ἀτόμων ποιεῖται πληθύν.῾Υπιωγή. ἡ σκέπη. ῾Υπυή. ἡ ἐξοχή.῾Υπώρεια. ἡ τοῦ ο ρους πλαγία σκοπιά.῾Υπωμοσία. τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκην η γουν ἀναβάλλεσθαι. upsilon.1778῾Υπόνοιαι πονηραί. οι ον δόξαι, δόγματα νόθα. ου τως ὁ Ἀπόστολος.῾Υποτύπωσιν. ὑπόδειγμα, ἀπόδειξιν. ὁ Ἀπόστολος· πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεύειν ἐπ' αὐτῷ. (Οὐδέτερον.) Υπαρ ἐγρηγορός. ὀπτασία ἀληθής· ἀλήθεια οὐκ ἐν ὀνείρῳ. ε στιν ω ῥῆμα, ο δηλοῖ τὸ ὑπάρχω. ἀφ' ου ῥήματος ο νομα α ρ, ὡς σθένω σθέναρ, ε δω ε δαρ καὶ ει δαρ, καὶ μετὰ τῆς ὑπὸ προθέσεως υ παρ.῾Υπαὶ δείουσ. ὑπὸ φόβου.῾Υπέμβρυον. τὸ ἐπὶ τῇ θηλαζούσῃ νεογνόν. η παρὰ τὸ ε σω ει ναι βροτοῦ.῾Υπερτενέσ. ὑψηλόν.῾Υπέρτερον. ἀνώτερον, ὑπερέχον.῾Υπέρχολον. θυμῶδες.῾Υπερφυέσ. μεγαλεῖον.῾Υπέρβιον. ὑπερήφανον. ῾Υπέρινον. λεπτόν. ε στι ῥῆμα ἰνῶ, τὸ ἐκκενῶ. ο θεν λεπτύνω καὶ ὀξύνω. ἐντεῦθεν ὑπέρινος, ὁ κατάξηρος, η ὁ κενόσαρκος.῾Υπερῷον. οι κημα ὑψηλόν· η ἀνώγεον. ἐκ τοῦ οι ος, ο σημαίνει τὸν μόνον, καὶ τῆς ὑπὲρ προθέupsilon.1779 σεως ὑπεροῖον, καὶ αὐξήσει τοῦ ¯ο εἰς ¯ω μέγα ὑπερῶον. καὶ μένει τὸ ¯ι προσγεγραμμένον. ῾Υπερθετικόν. τὸ σύγκρισιν τοῦ πρωτοτύπου ἀσυγκρίτως δηλοῦν. *῾Υπερεύχιον.* ῾Υπερώσιον. α πειρον. Υπαντρον. ὑπὸ σπήλαιον. Υπαιπα. τόπος. †῾Υπεύχιον. ὑπερώσιον. α πειρον.†῾Υπήτρια. οἱ μαστοί.῾Υπόβολον. ὑποκείμενον πρὸς δάνειον. ῾Υπόγραμμα. ῳ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογράφουσιν.῾Υπόγυον. ἐγγύτερον. τὸ νεωστὶ γινόμενον, τὸ πρόσφατον, τὸ πρὸ ὀλίγου. ἀπὸ τοῦ γυῖα, ο σημαίνει τὰς χεῖρας· διὰ γὰρ τῶν χειρῶν ἀποτελοῦνται τὰ ε ργα. η παρὰ τὸ γύη, ο σημαίνει τὴν γῆν. ὁ μὲν ου ν ἀγὼν ὑπόγυος.῾Υπόδειγμα. σημεῖον.῾Υποζύγια. ο νους η ἡμιόνους. upsilon.1780 ῾Υπομάζιον. τὸ θηλάζον βρέφος.῾Υποτίτθια. τὰ θηλάζοντα βρέφη.῾Υπόπυον. ε λκους γέμον.῾Υπότριμμα. α λειμμα κατεσκευασμένον ε κ τε φοινίκων καὶ μέλιτος καὶ α λλων τινῶν ἀρτυμάτων. ἀπὸ τῆς τρίψεως τῆς ἐν αὐτοῖς γινομένης.῾Υποχόνδρια. τὰ ὑπὸ τὸν λαγόνα.῾Υποκείμενον. αὐτὴ ἡ οὐσία. καθ' ὑποκείμενον δὲ λέγει, ο ταν τὰ καθόλου τῶν μερικῶν κατηγορῆται. ὡς τὸ χρῶμα τοῦ λευκοῦ· καθ' ὑποκειμένου γὰρ καὶ συνωνύμως κατηγορεῖται. ἐν ὑποκειμένῳ δὲ, ὡς ἐν ταῖς οὐσίαις τὰ συμβεβηκότα, οι ον ὡς τὸ λευκὸν ἐν τῷ κύκνῳ. διττὸν δὲ τὸ ὑποκείμενον· τὸ μὲν πρὸς υ παρξιν, τὸ δὲ πρὸς κατηγορίαν. καὶ πρὸς υ παρξιν μὲν ὑποκεῖσθαι λέγουσι τὴν οὐσίαν τοῖς συμβεβηκόσι· πρὸς κατηγορίαν δὲ τὰ μερικὰ τοῖς καθόλου.῾Υπώπια. τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς πελιδνώματα. †η τραύματα, α ἐν τῷ πυκτεύειν γίνεται.† upsilon.1781 Υπαφρον. τὸ κρύφιον λέγει ὁ Ἱπποκράτης. καὶ ὁ Ψελλός· υ παφρον μὲν τὸ κρύφιον, πέζας τὰ πρὸς τοὺς πόδας. (῾Ρῆμα.)῾Υπάγει. ἐξαπατᾷ.῾Υπάγουσιν. ἀντὶ τοῦ προάγουσιν. ου τω Δημοσθένης.῾Υπακτέον. πορευτέον. ἐκ τοῦ α γω ἀκτέον. ῾Υπαντιάζει. ὑπαντᾷ.῾Υπαΐξασ. ὁρμήσας.῾Υπάρχει. οὐχ ἁπλῶς δηλοῖ τὸ ει ναι, ἀλλὰ τὸ πάλαι ει ναι, καὶ οι ον προϋπάρχειν. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ α ρχειν, οι ον· ὑπάρχειν μάχη. ῾Υπαινίττεται. αἰνιγματωδῶς ἐμφαίνει.῾Υπειδόμενοσ. ὑφορώμενος. ἀπὸ τοῦ ει δω. ῾Υπειπεῖν. τὸ ὑπαγορεύειν. καὶ ὑπείπομεν ἀντὶ τοῦ προείπομεν. upsilon.1782 ῾Υπεζωσμένοσ. περιβεβλημένος, ἐπισυρόμενος.῾Υπενόστησεν. ὑπανεχώρησεν.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

῾Υπέθηκε τὴν οὐσίαν ὁ δανειζόμενος· ὑπέθετο δ' ὁ δανείζων. Δημοσθένης· ὑποθεὶς δὲ τὴν οὐσίαν τὴν ἐμαυτοῦ.῾Υπέδυ. ὑπεισῆλθεν. †῾Υπενέγκοι. ὑπομείνῃ ἢ ἀνέξεται. ἢ ἀντὶ τοῦ καταδέξεται.† ῾Υπέσχετο. ἐπηγγείλατο. ῾Υπερορᾷ. παραβλέπει. ῾Υπερηνορεόντων. τῶν ὑπερεχόντων τῇ ἠνορέῃ καὶ τῇ δυνάμει καὶ τῇ ἀνδρείᾳ, τουτέστιν ἀνδρείων. ἢ τῶν ὑπὲρ δύναμιν φρονούντων.῾Υπερμαζᾷ. ὑπερτρυφᾷ· πλουτεῖ· στρηνιᾷ. μάζα γὰρ ἡ τροφή. †῾Υπερφέρων. ὑπεράνω γενόμενος.† †῾Υπερφρονῶν. καταφρονῶν.† upsilon.1783῾Υπερώησαν. ὑπεχώρησαν.῾Υπερωρίσθη. ἐκ τῶν ὁρίων ἐξωρίσθη. ῾Υπερανεστηκώς. ὑπερβεβηκώς. ῾Υπερασπιῶ. ὑπερμαχῶ. ῾Υπερηγάσθη. ἐθαυμάσθη. ῾Υπέρκεισαι. ὑπερβάλλεις. ῾Υπισχνεῖται. ἐπαγγέλλεται. ῾Υπογενειάζων. λιτανεύων, παρακαλῶν. ἐκ τοῦ γενείου ἁπτόμενος. †῾Υποθήσομαι. διδάξω.†῾Υποκαθεῖναι. οἷον παύσασθαι χαλεπαίνοντα καὶ πρᾳότερον γενέσθαι. ὑποκαθεῖναι τὰς ὀφρῦς· τὸ γὰρ ἄνω τείνειν τὰς ὀφρῦς ὀργῆς ἐστι σημεῖον. ῾Υποκαθεῖσθαι. χαλᾶσθαι. ὑποκαθῆσθαι δὲ τὸ ὑποκαθέζεσθαι, ἢ τα.῾Υποκρίνεσθαι. τὸ ἀποκρίνεσθαι ἔλεγον οἱ παupsilon.1784 λαιοί. καὶ ὑποκριτὴς ἐντεῦθεν ὁ ἀποκρινόμενος τῷ χορῷ.῾Υπολαβών. νοήσας. ἢ ἀποκριθείς· ἀντειπών· ἀντικρούσας. ἀμφότερα δὲ ἀπὸ τοῦ λήβω, τὸ λαμβάνω.῾Υπολαιμίσας. σφάξας.῾Υπολογισάμενος. ἐνθυμηθείς. ῾Υποκορίζεται. σμικρύνεται. εὐτελίζεται. † ῾Υποκοριζόμενοι. κολακεύοντες· διασύροντες· ὑποκρινόμενοι. ὁ δὲ Δημοσθένης ἀντὶ τοῦ εὐφήμως λέγοντες ἐχρήσατο. καὶ τὸ ὑποκοριστικῶς λέγειν.†῾Υπονομεύοντες. ἀντὶ τοῦ ὑπονόμους ὀρύττοντες.῾Υποσμύχει. ὑποκαίει.῾Υποσμήχει δὲ, ἀντὶ τοῦ καθαίρει, ¯η. ῾Υποστειλάμενος. ὑποκρυψάμενος. upsilon.1785῾Υποστέλλεται. ὑποπτήσσει· δειλιᾷ· εὐλαβεῖται. ἢ ἀναδύεται, καὶ ὑποκρίνεται, καὶ φεύγει, καὶ δολιεύεται.῾Υποσκελίσει. ἀπατήσει. καὶ ὑποσκελισθήσεται ἀντὶ τοῦ ἀπατηθήσεται καὶ ἐμποδισθήσεται. ῾Υποσταίη. ὑπόσχοιτο. ῾Υποπτήσσει. φοβεῖται, δειλιᾷ. ῾Υποδραμών. ὑπελθών. ῾Υπουργεῖ. ὑπηρετεῖ.῾Υπόρωρεν. ὀρῶ τὸ ὁρμῶ· ὁ μέσος παρακείμενος ὦρα, ὁ παρατατικὸς ὀρώρα, καὶ τὸ τρίτον ὀρώρεν καὶ ὑπόρωρεν.῾Υπνοῦν τὸν θεὸν γέγραπται, ὅταν μακροθυμεῖ. ὡς τὸ, ἱνα τί ὑπνοῖς, κύριε;῾Υπωπιάζω. ἀπὸ τοῦ ἰπῶ, τὸ βλάπτω. ἰπούμενος ταῖς συμφοραῖς. ἀπὸ τοῦ ἰπῶ ἰπάζω καὶ ἐν ὑπερθέσει πιάζω. τοῦ δὲ πιέζω ἀναλογώτερόν ἐστι τὸ πιάζω, τροπῇ δὲ τοῦ α εἰς ε πιέζω. Ἴωνες μὲν καὶ ᾿Αττικοὶ πιέζω λέγουσιν· οἱ δὲ Δωριεῖς πιάζω. τὸ δὲ ἰπῶ γέγονε παρὰ τὸ ἶπος, ὃ σημαίνει τὴν παγίδα τῶν μυῶν. ῾Υπωπτευκώς. ὑπολαβών. upsilon.1786 ῾Υποτύφοντας. ὑποφλέγοντας, ὑποκαίοντας. ῾Υποτιθέμενος. συμβουλεύων. ὁ ᾿Απόστολος· ταῦτα ὑποτιθέμενος τοῖς ἀδελφοῖς καλῶς, ἔσῃ διάκονος ᾿Ιησοῦ Χριστοῦ. ῾Υπωπιάζω. δαμάζω. (᾿Επίῤῥημα.)῾Υπένερθεν. κάτωθεν. †῾Υπόδοντα. κρυφίως.† ῾Υπέρευγε. καλῶς ἀπεκρίθητε.῾Υπούλως. δολίως.῾Υποβλήδην. ὑποβαλών. λόγος ὑποκρουστικὸς ἔτι λέγοντος τινός. ἔστι ῥῆμα βλῶ. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ βάλλω, κατὰ συγκοπήν. ὁ μέλλων βλήσω. ἀπὸ τούτου γίνεται ἐπίῤῥημα βλήδην καὶ ἐν συνθέσει ὑποβλήδην. ἤγουν τὸ ὑποβαλεῖν λόγον, μηδέπω τὴν ὁμιλίαν τοῦ διαλεγομένου τελέσαντος. ῾Υπερκοσμίως. ἀγγελικῶς. τοῦ θεολόγου· μὴ κοσμικῶς, ἀλλ' ὑπερκοσμίως. Τὸ Υ μετὰ τοῦ Ρ. (᾿Αρσενικόν.)῾Υριδύς·῾Υριεύς· Ὕρτακος·῾Υῤῥοιάδης ὀνόματα κύρια. upsilon.1787 (Θηλυκόν.) Ὕῤῥα. κύριον.῾Υῤῥίη καὶ῾Υῤῥίνη. πόλεις. ῾Υρκανία. χώρα καὶ τόπος. καὶ῾Υρμίνη. *῾Υῤῥίδα. σπυρίδα. καὶ ὑρισσὸς, ἀγγεῖον πλεκτὸν, εἰς ὃ σῦκα ἐμβάλλουσιν.* Τὸ Υ μετὰ τοῦ Σ. (᾿Αρσενικόν.)῾Υσσάκους. τοὺς πασσάλους φησὶν᾿Αριστοφάνης.῾Υσήτηρος. ῥυπώδης. Ὕσκανις. ποταμός.῾Υσμινίας. κύριον.῾Υσσός. τὸ δόρυ. τὸ κοντάριον. Ὗς. ὁ χοῖρος ἢ σύαγρος. εἰ μὲν παρὰ τὸ σύω, τὸ ὁρμῶ, σῦς καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ς ὗς· εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ὕεσθαι, οὐκέτι ἀποβολῇ τοῦ ¯ς. καί· ὗς διὰ ῥόδων. ἐπὶ σκαιῶν τάττεται ἡ παροιμία. Ὕστατος. ὁ ἔσχατος, ὁ ὕστερος. παρὰ τὴν ὑπὸ upsilon.1788 πρόθεσιν ὑπότατος, καὶ συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς ὕστατος. Ὕστερος. ὥσπερ παρὰ τὴν πρὸ πρότερος, οὕτως καὶ παρὰ τὴν ὑπὸ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ὑπότερος καὶ υ στερος. προόντος γὰρ ἑτέρου λέγεταί τις υ στερος. ω στε πλεονασμός ἐστι τοῦ ς. Υσπληξ. φραγγέλιον. ἀφετηρία. βούκεντρον. η μύωψ ὁ πλήσσων τοὺς βοῦς. ει ρηται ἀπὸ τῶν τριχῶν τῶν ὑείων γίνεσθαι. οι μαι δὲ ἀφετηρία ἐκ τοῦ ἐκεῖσε πλήσσεσθαι τῇ μάστιγι τοὺς ι ππους. η παρὰ τὴν ὑπὸ πρόθεσιν ὑπόπληξ, καὶ συγκοπῇ τῆς πο συλλαβῆς καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς υ σπληξ. υ σπληξ καὶ ὁ σιδηροῦς ὀχεὺς, ο ν λάμναν καλοῦσιν. (Θηλυκόν.) Υσκα. ὀψάριον καὶ ξύλον, ἐν ῳ α πτεται τὸ πῦρ.῾Υσμίνη. ἡ μάχη.῾Υστεροβουλία. μεταμέλεια.῾Υστριχίσ. ζῶον. ὑστρηχὶς δὲ μάστιξ ἡ ἐξ ὑείων τριχῶν. ¯η τὸ ¯σ¯τ¯ρ¯η. καὶ υ στρηξ ὁμοίως. Υσχη. ει δος βοτάνης. upsilon.1789῾Υσοίπη. ὁ ῥύπος. τοῦ Ψελλοῦ· ὑσοίπηρος ὁ ῥυπαρὸς, ὑσοίπη γὰρ ὁ ῥύπος. (Οὐδέτερον.) Υστατον. τὸ ε σχατον. ῾Υστέλειον. ο ρος. καὶ ῾Υστερεῖον. Υσσωπον καὶ ὁ υ σσωποσ. βοτάνη καθαρτικὴ τῶν κατὰ στόμαχον πεπλεγμένων φλεγμάτων, διὰ τὴν ἐν αὐτῷ θερμότητα. (῾Ρῆμα.)῾Υσθῆναι καὶ ὑσθῆσαι καὶ υ σθην. ἀντὶ τοῦ ἐβράχην.῾Υστερήσαντεσ.῾Υστερούμεθα. ἀντὶ τοῦ ἐλαττούμεθα παρὰ τῷ θεῷ. ου τε, ἐὰν μὴ φάγωμεν, ὑστερούμεθα. Τὸ Υ μετὰ τοῦ Φ. (᾿Αρσενικόν.) Υφασισ. ποταμός.῾Υφηγητήσ. ἐξηγητής. (Θηλυκόν.) Υφαλος πέτρα. ἡ ὑπὸ τῆς θαλάσσης κεκρυμμένη, η τις υ δωρ ὀλίγον ἐπικείμενον ε χουσα γίνεται τοῖς πλέουσι κινδύνου παραίτιος. καὶ υ φαλος φάτις, ἡ κρυφία φαντασία. Υφασισ. ὑπόβασις· ταπείνωσις· ὑποκατάβασις· ε νδοσις. ῾Υφή. ἡ πλοκή. καὶ ὑφὲν, συνάφεια ἐκ δύο λέξεων συγκειμένη. ὠνόμασται δὲ ὑφὲν παρὰ τὸ ἑνοῦν τὰς λέξεις, καὶ ἐν τῷ α μα ποιεῖν αὐτὰς ἀναγινώσκεσθαι. καὶ ὑφὲν ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ. upsilon.1790῾Υφεδρίαν. τὴν κάτω καθέδραν λέγει ὁ Θεολόγος, η γουν τὸν τοῦ πρεσβυτέρου βαθμόν. προεδρίαν δὲ τὴν ἐπισκοπήν. (῾Ρῆμα.)῾Υφέντεσ. ι ημι, ὁ δεύτερος η ν, ἡ μετοχὴ ει ς, ε ντος, ε ντες, καὶ ὑφέντες.῾Υφειμένον. ταπεινόν. ὑποβεβηκός. δευτερεῦον. ὑποχείριον.῾Υφειμένοσ. ἐνδεδυμένος.῾Υφεξαίρειν. λαμβάνειν. ἐπαίρειν.῾Υφεῖται. συγχωρεῖται.῾Υφηγοῦμαι. διηγοῦμαι· ἐξηγοῦμαι.῾Υφήναι. ἀντὶ τοῦ ὑφάναι.῾Υφίει. συνεχώρει. †῾Υφιείσ. ὑπενδούς.†῾Υφεῖναι. ἐνδοῦναι.῾Υφιέντεσ. ἐλαττοῦντες. ὑποσυγκαταβαίνοντες. * ῾Υφείλετο. κατέσχεν.*῾Υφιζάνοντι. ὑποκαθημένῳ.῾Υφόωσιν. ἀντὶ τοῦ ὑφαίνουσιν. ῾Υφαίνω. παρὰ τὸ ει ς, ο σημαίνει τὸν ἀριθμὸν, γέγονεν αἰνῶ, καὶ μετὰ τῆς ὑπὸ προθέσεως καὶ ἐν συνθέσει ὑφαίνω. οἱ γὰρ ὑφαίνοντες τὰ διῃρημένα καὶ κεχωρισμένα εἰς ε ν μάλιστα σπεύδουσιν α γειν. ου τω Θεόγνωστος.῾Υφωρώμην. ὑπενόουν. Τὸ Υ μετὰ τοῦ Ψ. (᾿Αρσενικόν.)῾Υψαύχην. ὁ ἀλαζὼν, ὁ ὑψηλόφρων. ῾Υψήγοροσ. μεγαλήγορος. upsilon.1791 ῾Υψηλόφρων. ἐπηρμένος. ῾Υψηχήσ. ὁ ὑψαύχην.῾Υψηχέεσ. παρὰ τὸ εἰς υ ψος ἐμφέρειν τῶν ποδῶν τὸν η χον. –ὑψηχέες ι πποι.῾Υψίζυγοσ. ὁ ἐν υ ψει ε χων τὴν καθέδραν, καὶ πάντων ω ν κυβερνήτης. ζυγὸς δὲ ἡ καθέδρα τῶν κωπηλατῶν. η καὶ ὁ ἐν υ ψει ζυγοστατῶν καὶ ταλαντεύων τὰς μοίρας. λέγουσι δὲ τὸν Δία οἱ Ελληνες.῾Υψιβρεμέτησ. ὁ ἐν υ ψει βροντῶν. βρέμω γὰρ τὸ ἠχῶ.῾Υψίκομοσ. ὁ ἐν υ ψει θάλλων, η ὁ ἐν υ ψει τὴν κόμην ε χων. †῾Υίζων. ο νομα ποταμοῦ.†῾Υψιπέτησ. ὁ εἰς υ ψος πετόμενος. ὑψιπετὴς δὲ, ὁ ἀπὸ υ ψους πεσών. upsilon.1792῾Υψιστάριοσ. †ὁ τὸν υ ψιστον καλῶν.† (Θηλυκόν.) Υψωσισ. ε παρσις.῾Υψηγορίαν. τὴν ὑψηλὴν θεολογίαν. ὁ θεολόγος φησίν. (Οὐδέτερον.) ῾Υψηρεφέσ. μεγάλην ε χον σκιὰν καὶ σκέπην.῾Υψηλόν. τὸ πλεῖστον ἀπέχον τοῦ μέσου.῾Υψιπέτηλον. εἰς υ ψος ε χον τὰ φύλλα. Υψοσ. παρὰ τὸ ο πτω, τὸ βλέπω, ο ψος, καὶ τροπῇ †Αἰολικῇ† τοῦ ο εἰς υ υ ψος. †ὡς καὶ ο μοιον ε μιον.† ἀφ' ου ἐστιν ὁρᾶν.῾Υψῶ. μεγαλύνω, δοξάζω. καὶ ὑψώσω. Υψι. ἐφ' υ ψους.῾Υψόθι. ὑψόσε.῾Υψοῦ. ἀντὶ τοῦ ἐφ' υ ψους. phi.1791 Φ. Τὸ Φ μετὰ τοῦ Α. (᾿Αρσενικόν.) Φαγῶνα. φίλαυτον καὶ α πληστον. ε στι δὲ Σύρων ἡ λέξις. Φαέθων. ὁ η λιος. καὶ κλίνεται φαέθοντος. ἀπὸ τοῦ φάος. phi.1792 Φαίδιμοσ. λαμπρός. παρὰ τὸ φαίνω, φαίνιμος καὶ φαίδιμος. Φαινόλησ. χιτὼν ἱερατικός. οἱ δὲ παλαιοὶ ἐφεστρίδα. η φαινόλης, ὁ ἀπατεών. καὶ φαινόλιον, ἱμάτιον. *καὶ ὁ ἀρχιερατικὸς χιτών.* †Φαινόπουσ. ὁ λευκόπους.†

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

phi.1793 Φακεέ. κύριον. Φάκελοσ. φορτίον ξύλων. Φακόσ. ὁ ὠμὸς, ὀξύνεται. φακῆ δὲ, ἡ ἑψηθεῖσα, περισπᾶται. ἀπὸ γὰρ τοῦ φακέα φακῆ, ἡ τὰ φάη κακοῦσα. ἐγὼ ευ ρον τὸ φακκὸς διὰ δύο κάππα. Φαιστόσ. α κρα τὶς, η ἀκρωτήριον ἐν Κρήτῃ. Φαλόσ. αἰδοῖον ἀνδρικὸν ἐκ ξύλου πεποιημένον, ο περ ἐν τῇ τοῦ Διονύσου ἑορτῇ φοροῦντες οἱ Ελληνες ἐχόρευον. φαλοὶ καὶ τὰ ἀσπιδίσκια καὶ ὁ λόφος τῆς περικεφαλαίας· ο θεν καὶ τρίφαλος ἀσπίς. Φανότατα. λαμπρότατα. Φανοπεὺς καὶ Φανοτεύσ. ὀνόματα κύρια. Φαρμουθί. ὁ ἀπρίλλιος μὴν παρὰ Ῥωμαίοις. Φαρισαῖοι. ου τοι α κραν ἀρετὴν ἐπετήδευον. ἐνήστευον γὰρ δὶς τοῦ σαββάτου, δευτέραν καὶ πέμπτην· ἀπεδεκάτουν τὴν δεκάτωσιν· ἀπαρχὰς ἐδίδων τριακοντάδας τὲ καὶ πεντηκοντάδας· τὰς δὲ θυσίας καὶ τὰς εὐχὰς ἀσφαλεστάτας ἀπετίννυον· ἐκάθευδον δὲ ἐπὶ στενῶν σανίδων η ἐπ' ἀκανθῶν η ἐπὶ καχλήκων, διὰ τὸ δῆθεν μὴ παθεῖν τι σωματικὸν, η κλαπῆναι δι' ὀνειράτων καὶ εἰς ῥύσιν πεσεῖν σώματος. ἀλλὰ γὰρ καὶ εἱμαρμένη καὶ ἀστρονομία παρ' αὐτοῖς phi.1794 σφόδρα ἐχρημάτιζεν. ἐλέγοντο δὲ φαρισαῖοι διὰ τὸ ἀφωρισμένοι ει ναι ἀπὸ τῶν α λλων διὰ τὴν νεμομισμένην παρ' αὐτοῖς ἀκριβεστάτην πολιτείαν. φαρὲς γὰρ κατὰ τὴν ἑβραΐδα γλῶτταν ἀφορισμὸς ἑρμηνεύεται, η διακοπή· διέκοψε γὰρ τὴν φυσικὴν τάξιν ὁ φαρές. *Φασέκ. κατὰ Ἰουδαίους τὸ λεγόμενον φάσκα, ο περ δηλοῖ τὴν ἐξ Αἰγύπτου διάβασιν.* Φαρυγγίνδην. ὡς ἀριστίνδην. σκώπτοντες γὰρ τὴν γαστριμαργίαν τῶν χορευτῶν οἱ Ἀττικοὶ ου τως λέγουσι. †Φάσισ. φήμη· λόγος· φωνή. ε στι δὲ καὶ ποταμὸς ἐνδοτέρας τῆς Σκυθίας ου τω καλούμενος Φάσις, ο ς λέγεται Φεισών.† †Φατειόσ. ὁ λεχθῆναι δυνάμενος.† †Φαινόμενον κυρίως λέγεται τὸ τῇ ο ψει ἀντιληπτόν. ο θεν διαφανῆ σώματα μόνα κυρίως τὰ δίοπτα λέγεται.† Φαῦλοσ. πονηρός. ἐλάχιστος κακός. παρὰ τὸ φῶ, τὸ φαίνω, φαύσω, φαῦλος, ὡς παύσω παῦλος, ὁ ἐπ' αἰσχροῖς πράγμασι διάδηλος καὶ φανερός. Φαωφί. Ἑβραϊκὸν ο νομα. καὶ μηνός. Φάλανθοι. οἱ φαλακροί. α νθος γὰρ ἡ λευκὴ θρίξ. phi.1795 Φαλακρόσ. ὁ τὸ α κρον ε χων φαλόν. η παρὰ τὸ φάος φάλων. (Θηλυκόν.) Φαγέδαινα. νόσος λοιμική. Φάλαγγεσ. στίχες, τάξεις. οἱ δὲ τὸ ἐκ πλειόνων τάξεων ὁπλιτικὸν πλῆθος. οι ον πέλανες τινὲς ου σαι. παρὰ τὸ πέλας, ο ἐστιν ἐγγὺς ἀλλήλων. †Φαλέη. τὰ πετρώδη.† Φαληριόεσσα. εὐτραφής. καὶ Φάληρα, τόπος. Φαλκωνίλλα. κύριον. Φαντασία. δύναμις φαντασιῶν ἀνατυπωτική· η πάθος τῆς ἀλόγου ψυχῆς ὑπὸ φανταστοῦ τινὸς γινόμενον. †η ἡ περὶ τῶν ἐν τῷ ἡγεμονικῷ τύπῳ τῆς φανταστικῆς δυνάμεους ἐνέργεια.† Φάραγξ. ἀπὸ σπαράσσω, σπάραξ, καὶ τροπῇ φάραγξ. ε στι δὲ τὸ ἀπόσπασμα τῆς γῆς· η τὸ χάσμα καὶ ἡ κοιλάς. Φαρέτρα. βελοθήκη. ἀπὸ τοῦ φέρειν καὶ κομίζειν τὰ τιτρώσκοντα. Φαρέα καὶ Φαρίν. πόλις. phi.1796 Φαεσίμβροτοσ. ἡ φῶς τοῖς ἀνθρώποις φέρουσα. Φάσισ. φήμη, λόγος. ε στι δὲ καὶ ποταμὸς ἐνδότερον τῆς Σκυθίας, ου τω καλούμενος. φάσις λέγεται καὶ ἐπὶ δημοσίου ἐγκλήματος, ο τε τις ἀποφαίνηται τῶν δημοσίων ε χοντά τινα μὴ πριάμενον. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ὀρφανῶν οι κων τῶν ἐπιτροπευομένων· ε φαινεν αὐτὸν ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν α ρχοντα. Φαῦσισ. αὐγή· φέγγος· λαμπρότης. Φαυλία. ὁ κότινος. καὶ ἁπλῶς ει δος ἐλαίας. Φατρία. συγγένεια. σύνταγμα. η κακοθελὲς διαβούλιον. καὶ συμφωνία τινῶν ἐπὶ πράξεσι φαύλαις. κυρίως δὲ φατρία ἐστὶ τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς. Φαρέτρα. παρὰ τὸ φέρειν καὶ κομίζειν τὰ τιτρώσκοντα. Φάτνη. παρὰ τὸ φαγεῖν φάγη καὶ φάτνη τροπῇ τοῦ ¯γ εἰς ¯τ. η παρὰ τὸ πατῶ, τὸ ἐσθίω, πάτνη καὶ φάτνη. (Οὐδέτερον.) Φαγύλιον. μαρσίπιον. phi.1797 Φαιδρόν. τερπνὸν, χαριοπρόσωπον. Φαικάσιον. τὸ ὑπόδημα. †Φαινόλιον. ἱμάτιον η ἀρχιερατικὸς χιτών.† Φαιόν. τὸ μέσον λευκοῦ καὶ μέλανος. Φαινώματα. τὰ φαντασίαν ἀποτελοῦντα, οὐ μέντοι ο ντα γέ που τῇ ἀληθείᾳ. Φάη. οἱ ὀφθαλμοὶ, ο τι ἐξ αὐτῶν φῶς προχεῖται. Φαεινόν. λαμπρόν. Φάλον. τὸ προμετωπίδιον ἀνάστημα τῆς περικεφαλαίας. εἰσὶ γάρ τινες η λοι λαμπροὶ ε νεκα κόσμου τῆς περικεφαλαίας. φαλὸν γὰρ τὸ λαμπρόν. ο θεν καὶ φαλακρὸς, ὁ ε χων φάλιον τὸ κάρα. –κόρυθος

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

φάλον–. Φαλαικὸν καὶ φαλαινόν. ποίημα †αὐτοσχέδιον.† Φανταστόν. τὸ τῇ φαντασίᾳ ὑποπίπτον. ὡς αι σθησις καὶ αἰσθητόν. Φανταστικόν. δύναμις τῆς ἀλόγου ψυχῆς διὰ τῶν αἰσθητηρίων ἐνεργοῦσα. phi.1798 Φάροσ. ἱμάτιον περιβόλαιον. ἀπὸ τοῦ φέρεσθαι, οι ον φέρος τὶ ο ν. καὶ Φάρος ἡ νῆσος ἡ πρὸ τῆς Αἰγύπτου. ε χει δὲ καὶ α λλον λόγον ἐπὶ τοῦ προφαινομένου τοῖς πλέουσι πύργου. ει τε παρὰ τὸ φῶς ἀνάπτειν τοῖς πλέουσιν. η παρὰ τὸ φάω, φάσω, Φάρος. ὁ δὲ Μιλήσιος Ωρος λέγει, ο τι τῇ Καρίᾳ προσπελάσαντος ᾿Αλεξάνδρου ἡ ῾Ελένη παρεκάλει τινὰ Φάρον κυβερνήτην, Κᾶρα τῷ γένει, διασῶσαι αὐτὴν εἰς Λακεδαίμονα. καὶ τοῦτον ἀπολαβόντα αὐτὴν ἀποῤῥιφῆναι εἰς Αι γυπτον, ε νθα ὑπὸ ο φεως πληγέντα ἀποθανεῖν. θάψασα δὲ, ἀπ' αὐτοῦ Φάρον ὠνόμασε. Φάρμακον. παρὰ τὸ φέρειν α κος, φέρακον τὶ ο ν. ἐπὶ δὲ τοῦ κακοῦ, παρὰ τὸ φέρειν α χος. Φάσματα. ει δωλα, φαντασίαι. Φασκώλιον. ἱμάτιον η σακούλιον. Φάριον πέλαγοσ. τὸ ἐν Φάρῳ. Φατνώματα. σανιδώματα. Φάσγανον. ξίφος. παρὰ τὸ σφάζω, σφάσγανον καὶ ἐν ὑπερθέσει φάσγανον. η σπάγανον τὶ ο ν, phi.1799 παρὰ τὴν σπάσιν. η παρὰ τὸ φᾶσθαι, ο ἐστι φονεύεσθαι. Φαάνθη. ἐφάνη. καὶ φάανθεν, ἀόριστος πρῶτος. ε στι φαίνω, ὁ ἀόριστος πρῶτος ἐφάνθην, ἐφάνθη, καὶ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἐφάνθησαν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯α καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ¯ε φάανθεν. Φάγωμεν. ἀνθυπότακτόν ἐστι. φάγομαι δὲ, μικρόν. Φαῖμεν. ει ποιμεν. εὐκτικόν. ε στι ῥῆμα φῶ, φὰς ἡ μετοχὴ, φάντος, φαῖμεν. Φαίνω. ἀπὸ τοῦ φαείνω, ἀποβολῇ τοῦ ¯ε, καὶ συναιρέσει τοῦ ¯ι, φαίνω. ὡς ἀείρω, αι ρω. Φάναι. εἰ μὲν παροξύνοιτο, βραχὺ τὸ ¯α, καὶ ε στιν ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ τῶν εἰς ¯μ¯ι. εἰ δὲ περισπᾶται, μακρὸν τὸ α, καὶ ε στιν ἀόριστος δεύτερος τῆς πέμπτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων, ἀπὸ τοῦ φαίνω. σημαίνει δὲ τὸ εἰπεῖν. Φαρμάξασ. ἰατρεύσας, ἀποστήσας. †ἀπατήσας. γοητεύσας.† Φαρμακοῦται. ἐπαστοῦται, καταγοητεύεται. φαρμακοῦται φαρμακευομένη. παρὰ σοφοῦ. phi.1800 Φάσθαι. φημὶ, ὁ μέλλων φήσω, ὁ μέσος δεύτερος ἀόριστος ε φην, ε φασο, ε φατο, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον φάσθαι. Φαυλίζει. εὐτελίζει. η διάδηλον καὶ φανερὸν ποιεῖ τοῖς αἰσχροῖς πράγμασι. Φαρυγγίζειν. ἀπὸ τοῦ φάρυγξ. τὸ δὲ φάρυγξ ἀπὸ τοῦ φέρω, δι' ου φέρεται τὸ πνεῦμα. καὶ ε στι παρώνυμον. φέρω, φέρος καὶ φάρος, κἀκ τούτου φάρυγξ. Ωρος δὲ λέγει, δι' η ς φέρεται ἡ ἰγγὴ, τουτέστιν ἡ φωνή. (᾿Επίῤῥημα.) Φαλαγγηδόν. κατὰ τάξιν. Τὸ Φ μετὰ τοῦ Ε. (᾿Αρσενικόν.) Φειδωλόσ. ἀνελεήμων· σκιφός. ὡς ἁμαρτῶ ἁμαρτωλὸς, ου τω φείδομαι φειδωλός. Φειδήλιος· Φειδύλος· Φειδίας· Φειδιππίδησ. ὀνόματα κύρια. Φεισών. ποταμός. καὶ Φεινειός. Φέρτεροσ. βελτίων· ἰσχυρότερος. phi.1801 Φέριστοσ. κράτιστος· ε ξοχος. Φερεσάκησ. ὁ ἀσπίδα φέρων. Φερέοικοσ. ὁ κοχλίας. Φερεφάτησ. ὁ τὰς μαντείας φέρων. Φερέγγυοσ. ἀξιόπιστος, ἐγγυητής. Φερεζαῖοι. ε θνος. Φερέσβιοσ. ὁ ζωοποιός. φερέβιος καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ φερέσβιος. Φεραυγήσ. λαμπρός. τὸν φεραυγῆ φωσφόρον. †Φέροξ. βαρβαρικὸν ο νομα.† Φέναξ. ὁ ἀπατεών. Φέψαλοσ. ὁ σπινθὴρ ὁ ἀναφερόμενος ἐκ τῶν καιομένων ξύλων. Φελώνην. ἱμάτιον ἐνταῦθα λέγει ὁ ᾿Απόστολος. τινὲς δὲ τὸ γλωσσοκόμον, ε νθα τὰ βιβλία ε κειτο. τί δὲ αὐτῷ τῶν βιβλίων ε δει, μέλλοντι ἀποδημεῖν πρὸς θεόν; (Θηλυκόν.) Φειά. πόλις. Φειδήνη. πόλις. phi.1802 Φειδώ. πρόνοια. φεισμονή. εὐσπλαγχνία. ἐλεημοσύνη. σημαίνει δὲ καὶ τὴν φροντίδα. Ομηρος· οὐ γάρ τις φειδὼ νεκύων κατατεθνηώτων γίνεται–. Φενάκη. ἡ ἀπάτη. Φεραί. πόλις. Φέρμη. πόλις. καὶ Φέργη. Φέρνη. ἡ προίξ. παρὰ τὸ φέρειν ο νησιν, η ἀπὸ τοῦ φέρεσθαι αὐτήν. τινὲς φερνὴ γράφουσιν. (Οὐδέτερον.) Φείδειον ε ργον. τὸ τοῦ Φειδίου. Φελλέα. τὰ πετρώδη καὶ αἰγίβοτα χωρία. ο ταν μὲν ου ν τὰς αι γας ἐκ τοῦ φελλέου. Φελόνιον. .... Φέρετρον. ἡ τῶν νεκρῶν κλίνη. Φέριστον. τὸ ἐξοχώτατον, κάλλιστον καὶ θαυμαστόν. †Φέρνιον. ἡ σπυρίς.† Φευκτόν. μισητὸν, φυγῆς α ξιον. phi.1803 (῾Ρῆμα.) Φείδομαι. παρὰ τὸ φεύγειν τὸ δοῦναι. η παρὰ τὸ φεύδω, καὶ μόνον φεύδομαι καὶ τροπῇ τοῦ ¯υ εἰς ¯ι φείδομαι. Φένω. τὸ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

φονεύω. φαίνω δὲ, τὸ λάμπω καὶ δεικνύω, δίφθογγον. Φενακίζειν. τὸ ἀπατᾷν. ο περ οἱ ἀρχαῖοι φηνίζειν ε λεγον. πεποίηται τὸ ο νομα κατ' ἐναλλαγὴν γράμματος, παρὰ τὴν πηνίκην. ἡ δέ ἐστι περίθετος κόμη διαπατῶσα τοὺς πολλούς. η παρὰ τὸ φηλοῦν πεποίηται ο πέρ ἐστι τὸ ἀπατᾷν. καὶ φήληκας δὲ φαμὲν τὰ διαπατῶντα τὰς ο ψεις σῦκα, ὡς ει η πέπειρα. Φειδαλφιτῶ. τὸ τῶν ἀλεύρων φείδομαι. Φέρβειν. τρέφειν. Φέρονταϲ. ἀντὶ τοῦ λαμβάνοντας. ου τως ᾿Αριστοφάνης. (᾿Επίῤῥημα.) Φεῦ. σχετλιαστικὸν ἐπίῤῥημα. Φειδωμένωϲ. φειδωλῶς· σκνιφῶς. Τὸ Φ μετὰ τοῦ Η. (᾿Αρσενικόν.) Φηγεύϲ. κύριον. Φήγινοϲ. δρύϊνος. phi.1804 Φηγόϲ. ἡ δρῦς. η πεύκη. Φήληκαϲ. τὰ διαπατῶντα τὰς ο ψεις σῦκα, ὡς ει η πέπειρα. ἀπὸ τοῦ φηλῶ, τὸ ἀπατῶ. καὶ φήληξ, ὁ ἀπατεὼν, καὶ φηλήτης. Φηνέαϲ. κύριον. †Φῆνοϲ. ο νομα ποταμοῦ. τὸ δὲ ἐπίθετον ὀ. .. δηλῶν δὲ τὸν λαμπρὸν, ἀπὸ τοῦ φανὶς γέγονε.† Φῆστος· Φήσινοϲ. ὀνόματα κύρια. (Θηλυκόν.) Φηδήλα. πόλις. Φηνόη. κύριον. Φήνη. ζῶον πετόμενον. Φήμη. λόγος, ἀγγελία. Φηρά. πόλις. καὶ Φηρή. καὶ Φηρωνία. καὶ Φηρήτης, τοπικόν. †Φηρίϲ. ἡ τροφὴ θεῶν.† (Οὐδέτερον.) Φήγιον. τόπος. Φήνειον. ο ρος. (῾Ρῆμα.) Φημί. τὸ λέγω. ἀπὸ τοῦ φῶ, τὸ λέγω. Φῆναι. δεῖξαι. φῆναι ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν. η δεύτερος ἀόριστός ἐστιν, ὡς ε στιν στῆναι, η πρῶτος, ὡς ε φαν, φάναι καὶ ἰωνικῶς φῆναι, ὡς τὸ μιάναι, μιῆναι. phi.1805 Φηλῆσαι. ἀπατῆσαι. καὶ φηλῶ. Φῆϲ.᾿Αρίσταρχος περισπᾷ, ι ν' ᾐ ἐκ τοῦ ε φης. διὸ καὶ χωρὶς τοῦ ¯ι γράφεται. σημαίνει δὲ τὸ λέγεις. φῇς σὺν τῷ ι. φημί. φῇς ε χει τὸ ¯ι καθ' ἱστορίαν η γουν κατὰ παράδοσιν. τότε γὰρ τῇ ἱστορίᾳ χρώμεθα, ἡνίκα τὶ κατὰ παράδοσιν γράφεται. ω σπερ τὸ, Σκείρων.᾿Αρίσταρχος δὲ τὸ φῆς περισπᾷ καὶ τὸ ¯ι οὐ γράφει· λέγει γὰρ, ἐὰν ει χε τὸ ι, ἐνεστὼς ω φειλεν ει ναι. Φῇσιν. ἡνίκα προπερισπᾶται, ε χει τὸ ι. ε στι δὲ, ἐὰν φῶ, ἐὰν φῇς, ἐὰν φῇ, καὶ ἐπ' ἐκτάσει τῆς ¯σ¯ι συλλαβῆς, ἐὰν φῇσι, καὶ φυλάττει τὸ ¯ι. πρόσκειται ἡνίκα προπερισπᾶται. ἡνίκα δὲ ὀξύνεται, οὐκ ε χει τὸ ι, οι ον φησίν. φῇσιν ἐλεύσεσθαι. Φήσειν. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν. καὶ φῆσαι. Τὸ Φ μετὰ τοῦ Θ. (᾿Αρσενικόν.) Φθεῦϊϲ. κύριον. Φθεῖρα. ἀπὸ τοῦ φθείρω γέγονε φθεὶρ, ὁ ἀπὸ φθορᾶς σωματικῆς γινόμενος. Φθῖοϲ. κύριον. Φθισήνωρ. κύριον. ε στι δὲ καὶ ὁ τοὺς α νδρας ἀναιρῶν καὶ διαφθείρων. Φθισικόϲ. φθόϊς. κύρια. Φθόνοϲ. πάθος λύπης ἐπὶ τῇ τοῦ πέλας εὐphi.1806 πραγίᾳ. παρὰ τὸ φθάνειν. ου τως Ωρος ὁ Μιλήσιος. εἰ δὲ βάσκανος, παρὰ τὸ τοῖς φάεσι καίνειν. ἐγὼ δὲ παρὰ τὸ φόνος, πλεονασμῷ τοῦ θ. Φθογγήειϲ. παρὰ τὸ φθογγὴ, τὸ δὲ φθογγὴ παρὰ τὸ φθέγγω. τὸ ¯ο μικρὸν διατί; τὰ ε χοντα τὸ ¯ε ἐγκείμενον, ἐν τοῖς ῥήμασιν, ε χουσιν τὸ ¯ο ἀντιπαρακείμενον. (Θηλυκόν.) Φθίσιϲ. ἡ φθορὰ, η νόσος τις. Φθία. πόλις. οἱ πολῖται Φθιῶται καὶ Φθῖοι. Φθινάϲ. νόσος. Φθινοπωρίϲ. ἡ κολυμβιὰς ἐλαία. Φθισίμβροτον. διαφθείρουσαν τὸν α νδρα. φθίω, φθίσω, φθισίμβροτον. Φθόη. ἡ νῦν φθίσις λεγομένη. η ο νομα πάθους ἐξ αι ματος ἀγωγῆς. Φθοῖϲ. ει δος πλακοῦντος. τὸ πληθυντικὸν τὰς φθοῖς. †Φθορά. ἐστι κίνησις ἐκ τοῦ ο ντος εἰς τὸ μὴ ει ναι.† Φθορά. ἡ διάζευξις τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος. διαφθορὰ, ο ταν α λλη οὐσία δι' ἑτέρας ἀφανίζεται, ω σπερ τὸ σῶμα ἀπὸ τῶν σκωλήκων. καταφθορὰ, ἡ παντελὴς ἀπώλεια. ει ρηται μὲν ἡ φθορὰ κατὰ δύο τρόπους ἐν τῇ γραφῇ· τουτέστι σωματικῶς καὶ ψυχικῶς. ὡς ο ταν λέγῃ· καὶ ει δε κύριος ὁ θεὸς τὴν γῆν, καὶ η ν κατεφθαρμένη τῇ ἁμαρτίᾳ. καὶ πάλιν περὶ ἀνphi.1807 θρώπων, ο τι διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνομίαις καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν. λοιπὸν ἡνίκα ἀκούσῃς διδασκάλου λέγοντος, α φθαρτον τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ πρὸ τοῦ σταυροῦ ὑπάρχειν, νόμισον, ο τι κατὰ φθορὰν τῆς ἁμαρτίας λέγει αὐτὸ α φθαρτον η τοι ἀμίαντον, καὶ οὐ κατὰ λεπτότητα τινὰ καὶ ἀλλοτριότητα τῶν ἡμετέρων σωμάτων. α φθαρτον γὰρ κυρίως ἐστὶ τὸ ἀπαθὲς καὶ α ϋλον καὶ ἀψηλάφητον. α φθαρτον ἐστὶ τὸ ὑφ' ἑτέρας οὐσίας βλαβῆναι μὴ δυνάμενον. α φθαρτον ἐστὶ τὸ κατὰ πάντα α ῤῥευστον καὶ ἀνενδεὲς καὶ α τρωτον. τὸ δὲ πανάγιον σῶμα τοῦ Χριστοῦ καὶ πέπονθε καὶ ἐτρώθη τοῖς η λοις καὶ τῇ λόγχῃ, καὶ αι μα καὶ υ δωρ ἐξήγαγε, καὶ ἐκ ζωῆς νεκρὸν γέγονε. φθαρτὸν δέ ἐστι

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

πᾶν τὸ τοῦ θανάτου δεκτικὸν, καὶ ζωῆς χωριστικόν. φθορὰ δὲ φύσεώς ἐστὶν, ω ς φησιν ὁ τὰ θεῖα πολὺς Διονύσιος, ἀσθένειά τε καὶ ε λλειψις τῶν φυσικῶν ε ξεών τε καὶ ἐνεργειῶν καὶ δυνάμεων. τινὲς δὲ ει πον, ο τι δυνάμει μὲν φθαρτὸν η ν τὸ πανάγιον σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τουτέστι δεκτικὸν φθορᾶς· ἐνεργείᾳ δὲ διετηρήθη ἐν τῷ μνήματι ὑπὸ τῆς θεότητος τοῦ λόγου α φθαρτον. φθορὰ, λύσις τῆς συνεχείας τοῦ φυσικοῦ ει δους. οὐ ταυτὸν δὲ φθορὰ καὶ φθαρτὴ οὐσία. ἡ μὲν γὰρ φθορὰ καὶ διάλυσιν σημαίνει τῶν συντεθέντων καὶ ἡρμοσμένων· ἡ δὲ φθαρτὴ οὐσία τὸ ὑποκείμενον δηλοῖ πρᾶγμα, ῳ καὶ ἡ φθορὰ ἐνδεχομένως ἐπισυμβαίνει. (Οὐδέτερον.) Φθέγμα. Ωρος ὁ Μιλήσιος δι' ἑνὸς ¯γ· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς διὰ δύο. καὶ ι σως παρὰ τὸ φθέγγομαι. Φθιτόν. τὸ φθαρτόν. φθινόπωρον. phi.1808 †Φθινόπωρον. χρόνος, ἐν ῳ τὸ ξηρὸν ἐπικρατεῖ.† (῾Ρῆμα.) Φθάνει. προϊκνεῖται· προλαμβάνει. παρὰ τὸ φθίνω. Φθάμενοσ. φθάσας. ἀπὸ τοῦ φθῶ, φθῆμι, ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς φθάμαι. τὸ δὲ φθῶ ἀπὸ τοῦ φθίω, τὸ φθείρω. οἱ γὰρ καταλαμβάνοντες φθείρουσι τὸν δρόμον, καὶ ἐλαττοῦσι τὸ καταλαμβάνειν. Φθάσαντα. ἐγγίσαντα. Φθαίῃσι. φθάσει. Φθέγγεσθαι. πλεονασμῷ τοῦ θ. ε στι παρὰ τὸ φέγγος, ο ἐστι φῶς. παρὰ τὸ εἰς φῶς τὰ τοῦ νοῦ α γειν. Φθίω. τὸ φθείρω. Φθίνει. καὶ φθινύθω, τὸ φθείρω. Φθίμενοσ. πεφθαρκώς. ἀπὸ τοῦ φθίμι, ἡ μετοχὴ φθίμενος. Φθῶ. τὸ καταλαμβάνω. Ομηρος· φθῆ σε τέλος θανάτοιο– ἀντὶ τοῦ καταλάβοι σε. Φθαρῇ. μετενεχθῇ. καὶ ὁ᾿Απόστολος· μήπως φθαρῇ τὰ νοήματα ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἁπλότητος τῆς εἰς Χριστόν. Τὸ Φ μετὰ τοῦ Ι. (᾿Αρσενικόν.) Φιαρόσ. ὁ λαμπρός. παρὰ τὸ φάος. καὶ φιαρή. φιαρὴ τῆμος α νεσχεν ε ως. Φιλομειδήσ. ὁ φιλόγελως. Φιλαπεχθήμων. ὁ ε χων πρὸς τοὺς φίλους μισητῶς. Φίλερισ. μάχιμος. φιλόνεικος. ἀναιδής. phi.1809 Φιλέταιροσ. ὁ τοὺς φίλους ἀγαπῶν. Φιλέψιοσ. κύριον, η καὶ ὁ φιλοπαίγμων. ε ψια γὰρ τὰ ἀπὸ λόγων παίγνια. Φίλοιφοσ. ὁ πόρνος. Φιλοπότησ. ὁ φιλῶν πότους καὶ συμπόσια. φιλοπώτης δὲ, ὁ φιλῶν πολλὰ πίνειν, μέγα. Φίλαυτοσ. ὁ κενόδοξος· ὁ ἑαυτὸν δῆθεν φιλῶν καὶ πάντα πράττων ἑαυτοῦ χάριν. καὶ φιλαυτία, ἡ τοῦ σώματος α λογος φιλία. τὸ φίλαυτος καὶ φιλαυτία παρ' οὐδενὶ τῶν ἐλλογίμων. οὐκ οι δας, τί λέγεις, α νθρωπε. τίς γὰρ ἐλλογιμώτερος τοῦ μεγάλου Βασιλείου η τοῦ ἁγίου Μαξίμου; Φιμόσ. ὁ χαλινός. παρὰ τὸ σφίγγω, σφιγγὸς, σφιγμὸς καὶ φιμός. Φινεέσ. κύριον. Φίσκοσ. δημόσιον ταμιεῖον. Φιτρόσ. ὁ κορμός. παρὰ τὸ φυτὸν φυτερὸς καὶ φιτρὸς τροπῇ τοῦ ¯υ εἰς ¯ι. Φιλήδονοι. οἱ ἀντικαταλλασσόμενοι τοῦ θείου πόθου τὸ αἰσχρόν. ὁ᾿Απόστολος· φιλήδονοι μᾶλλον η φιλόθεοι. Φίλοσ. παρὰ τὸ πίνω πίνος καὶ φίλος. (Θηλυκόν.) Φιάλη. τὸ ποτήριον. Φίαλισ. τόπος. phi.1810 Φιλαδέλφεια. πόλις. φιλαδελφία δὲ, ι. Φιλοτησία. δεξίωσις, φιλία. η ἡνίκα τις ἐν ἀρίστῳ ἀπὸ τῆς δοθείσης αὐτῷ φιάλης πιὼν, τὸ λοιπὸν παράσχοι φίλῳ, καὶ τὴν φιάλην χαρισάμενος. Φιλοτιμία. δωρεά. λέγεται καὶ ἡ μεγαλοψυχία. η ἡ κενοδοξία. ἀπὸ τοῦ φιλεῖν τὴν τιμήν. Φιλοπονία. ἡ σπουδαία ἐργασία. Φιλοφροσύνη. δεξίωσις. Φιλομήλα. ο νομα ἰχθύος. Φίλυρα. τόπος. καὶ φυτὸν ε χον φλοιὸν βίβλῳ παπύρου ο μοιον. †Φιλόστοργοι. φιλίαν τηροῦντες.† Φιάλη. παρὰ τὸ πίνω, κατὰ μετάθεσιν τοῦ π εἰς ¯φ, πιάλη τὶς ου σα. (Οὐδέτερον.) Φιδίτειον. τόπος. Φιδίτια δὲ, ἑορτὴ, ἰῶτα. Φιλομήλιον. τόπος. Φιλητόν. ἀγαπητὸν, ἀγαθόν· ἡδύ· χρήσιμον. Φίκιον. ο ρος. Φιμινάλια. βρακία. περίσκελλα. Φίτυμα. γέννημα. καὶ φίτυσις. Φίλτρον. ἀπὸ τοῦ φίλω, βαρυτόνως, φίλτρον. η ἀπὸ τοῦ φιλῶ, φίλητρον, καὶ ἐν συγκοπῇ φίλτρον. phi.1811 Φίλτερον. ἀπὸ τοῦ φίλος, φιλώτερος, ἐξ ου καὶ τὸ θηλυκὸν φιλωτέρα, τὸ οὐδέτερον φιλώτερον, καὶ κατὰ συγκοπὴν φίλτερον. πᾶν δὲ συγκριτικὸν εἰς ¯ρ¯ο¯ς λῆγον ὑπὲρ δύο συλλαβάς ἐστι. τὸ μέντοι φίλτερον, καίτοι ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ο ν, διαφωνεῖ ὡς πρὸς τὰ συγκριτικά. Φιλόσοφον καὶ φιλοσοφία. ἠθῶν κατόρθωσις μετὰ δόξης τῆς περὶ τῶν ο ντων εὐσεβοῦς. Φίλον, φίλος καὶ φιλία. φίλον ἐστὶ τὸ προσφιλές· φίλος δὲ ὁ βουλευόμενος καὶ πράττων τὰ ἀγαθὰ τῷ φίλῳ, η τὰ φαινόμενα ἐκείνου ε νεκα, η ὁ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

συναλγῶν καὶ συγχαίρων τῷ φίλῳ, η ὁ φιλῶν καὶ ἀντιφιλούμενος. φίλος δὲ ει ρηται ἀπὸ τοῦ γινομένου κατὰ τὸ φιλεῖν η χου. τὴν φιλίαν οἱ παλαιοὶ εἰς τρία τινὰ διείλοντο ει δη. καὶ τὸ μὲν αὐτῆς διὰ τὸ ἡδύ· τὸ δὲ διὰ τὸ χρήσιμον· τὸ δὲ δι' αὐτὸ τὸ καλὸν ει πον συνίστασθαι. καὶ τὰ μὲν δύο τῆς φιλίας ει δη, τῆς τε διὰ τὸ ἡδὺ καὶ τὸ χρήσιμον, μὴ πάνυ συμπαραμένειν. καὶ εἰκότως· τῶν γὰρ φιλητῶν ἐκλελοιπότων, τοιαῦτα γὰρ πάντα τῆς ῥοῆς ε κγονα, ἀνάγκη τούτοις καὶ τὴν φιλίαν συνδιαλύεσθαι. τὴν δέ γε διὰ τὸ καλὸν φιλίαν, ἐπειδὴ μόνιμον τῷ φιλητῷ συμπαρεκτείνεσθαι πάντως ἀκόλουθον. Φῖ. τὸ στοιχεῖον. φαιὸν γὰρ τὸ μέλαν· μέλαν phi.1812 δέ ἐστι τὸ σκοτεινόν. ου τω καὶ τοῦτο κατὰ τὴν ἐκφώνησιν κακόφωνόν ἐστι. (῾Ρῆμα.) Φιλοφρονηθῆναι. δεξιωθῆναι. Φιλοκρινεῖ. δικάζει, καὶ ἐξετάζει περιέργως. Φιλοτιμεῖται. ἐπιδαψιλεύεται· μεγαλοφρονεῖ· σπουδάζει· ἀγαπᾷ. Φιλοσοφεῖν. σπουδάζειν. η πονεῖν. η ἡσυχάζειν. Φιλεῖ. ἀγαπᾷ. καὶ ἀντὶ τοῦ τέρπεται. φιλεῖ γάρ πως. Φίλαι. ἀντὶ τοῦ φιλοφρόνησον καὶ φίλησον. Ομηρος· –νῦν αυ τέ με φίλαι, ᾿Αθήνη. Φιτύω. τὸ γεννῶ καὶ τὸ φυτεύω. ἀπὸ τοῦ φυτεύω κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ε τοῦ ἐν τῇ παραληγούσῃ, καὶ τροπῇ τοῦ ¯υ εἰς ¯ι τοῦ ἐν τῇ ἀρχούσῃ. Φιλοτιμούμεθα. η σπουδάζομεν, η καυχώμεθα. ου τως ὁ ᾿Απόστολος· διὸ καὶ φιλοτιμούμεθα, ει τε ἐνδημοῦντες ει τε ἐκδημοῦντες. Τὸ Φ μετὰ τοῦ Λ. (᾿Αρσενικόν.) Φλαμίνιοσ. ο νομα κύριον. Φλεγίασ. ο νομα ἀετοῦ. Φλεγύασ. ἐθνικόν. καὶ Φλέγυες. phi.1813 Φλήναφοσ. φλύαρος μωρολόγος. παρὰ τὸ φλύω, τὸ ἀναζέω. –ἀνὰ δ' ε φλυε καλὰ ῥέεθρα. φλέω ου ν καὶ φλύω, ὡς ῥέω, ῥύω, ἐξ ου καὶ ῥύσις καὶ ῥύαξ. παρὰ δὲ τὸ φλέω γίνεται φλενὸς ο νομα, ὡς τέρπνω, τερπνὸς, καὶ μεταθέσει τοῦ ¯ε εἰς ¯η φληνὸς, τοῦτο δὲ προσλαβὼν τὸ φῶ ῥῆμα, ο σημαίνει τὸ λέγω, ἀφ' ου τὸ φημὶ, ἀποδείκνυσι ῥῆμα, τὸ φληναφῶ, ο νομα δὲ, τὸ φλήναφος. Φλογμός. καῦμα. Φλοῖσβος. ἡ ταραχή. καὶ ὁ η χος τῆς θαλάσσης. καὶ φλοισμὸς ὁμοίως. Φλοιός. τὸ φλούδιον. Φλόνοσ. φυτόν. καὶ φλῶμος, βοτάνη, ᾑ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐλλυχνίου χρῶνται. ἡ αὐτὴ δὲ καὶ θρυαλλίς. Αἰλιανός· ἐμβαλὼν δὲ εἰς τὴν λίμνην φλώμου φύλλα η κάρυα, ἀπώλεσε τοὺς γυρίνους ὁ τῶν μελισσῶν δεσπότης ῥᾷστα. Φλῶρος, Φλωράτιος καὶ Φλωρέντιοσ. ὀνόματα κύρια. Φλογμός. ἡ φλεγμονὴ παρὰ τῷ Γαληνῷ. φησὶ δὲ καὶ ὁ Ψελλός· φλογμός ἐστιν ἡ φλεγμονὴ, χελύσειν δὲ τὸ δήσειν. phi.1814 (Θηλυκόν.) Φλέβεσ. ἀπὸ τοῦ τὸν χυμωδέστερον χυμὸν περιέχειν, τουτέστι τοῦ αι ματος. φλέβες ου ν παρὰ τὸ δι' αὐτῶν βαίνειν τὸ φλογῶδες. Φλεδονεία. πόλις. φλεδονεία καὶ ἡ φλυαρία, ἀπὸ τοῦ φλεδονεύω. φλεδονεία καὶ φλεδονεύεται ἀπὸ τοῦ φλύω. καὶ φλεδὼν, ἡ φλυαρία, ἀπὸ τοῦ φλέω, ο καὶ φλύω λέγεται. Φλιοῦσ. πόλις. Φλιά. παρὰ τὸ θλίβω, θλίψω, θλιὰ καὶ φλιά. ὡς θηρσὶ, φηρσί. φλιὰ δέ ἐστι τὸ πλάγιον τῆς θύρας. η παραστὰς, ο που τὶς ι σταται καὶ ἐπερείδεται. Φλόγειαι γλῶσσαι. φλόγιον δὲ, πῦρ, ¯ι. Φλυκτίδεσ. τὸ ἀπὸ πυρὸς φύσημα. ὁ καλούμενος α νθραξ. η ἡ ο γκωσις. Φλύκταιναι. φυσαλίδες. η τὰ ἐκ τοῦ ὑετοῦ γενόμενα οἰδήματα. Φλωρεντεία. πόλις. Φλωρεντία δὲ, κύριον, ἰῶτα. Φλεγμονή. ο γκος πυρώδης, συῤῥυέντων ἐπὶ τὸ ἀσθενὲς μέρος τῶν ὑγρῶν καὶ τῇ παρὰ φύσιν θερμασίᾳ φλεγόντων τὸ πεπονθός. (Οὐδέτερον.) Φλαῦρον. κοῦφον, η τὸ μικρὸν κακόν. φαῦλον δὲ, τὸ μέγα κακόν. phi.1815 Φλέγμα. παρὰ τὸ φλέγω, φλέξω, φλέγμα κατὰ ἀντίφρασιν· ψυχρότατον γάρ ἐστι. †τὸ φλέγμα ἀναλογεῖ τῷ υ δατι, ψυχρὸν ο ν καὶ ὑγρόν.† Φλέσιον. τόπος. Φλόγιον πῦρ. τὸ φλέγον. φλόγειον δὲ α ρμα, καὶ φλόγειαι γλῶσσαι, δίφθογγον. Φλέγμα. ἡ πύρωσις. τοῦ Ψελλοῦ· τινὲς δὲ καὶ τὴν πύρωσιν ὀνομάζουσι φλέγμα. Φλᾶν. καταθλάττειν. Φλεβάζοντεσ. βρύοντες. ἀπὸ τοῦ φλέω. η ἀπὸ τῶν φλεβῶν. Φλέγει. καίει καὶ φλέει. Φλεδονῶ. φλυαρῶ. καὶ φλεδονεύεται. Φλοιδούμενοσ. καιόμενος, βρασσόμενος. Φλύειν. καίειν, ἀναζεῖν. ο θεν ἡ ἐκ θερμότητος ἀνάζεσις λέγεται φλυκτὸς, ὡς ἀπὸ τοῦ φλύω. Τὸ Φ μετὰ τοῦ Ν. (᾿Αρσενικόν.) Φνί. κύριον. φνεὶ δὲ, μίμημα φωνῆς, δίφθογγον. Τὸ Φ μετὰ τοῦ Ο. (᾿Αρσενικόν.) Φόβοσ. προσδοκία κακοῦ, η συστολὴ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

δειλίας ἀπροσδοκήτου. φόβος θεῖος ἐστὶ τῆς μελλούσης ἐπὶ phi.1816 πλημμελήμασι τιμωρίας προφυλακτικὴ ἐπὶ παρόντι κακῷ μεταμέλεια. ἰστέον, ο τι διαιρεῖται ὁ φόβος εἰς ε ξ· εἰς ο κνον· εἰς αἰδῶ· εἰς αἰσχύνην· εἰς κατάπληξιν· εἰς ε κπληξιν, καὶ εἰς ἀγωνίαν. ο κνος μὲν ου ν ἐστι φόβος μελλούσης ἐνεργείας· αἰδὼς δὲ φόβος ἐπὶ προσδοκίᾳ ψόγου· κάλλιστον δὲ τοῦτο τὸ πάθος· αἰσχύνη δὲ φόβος ἐπὶ αἰσχρῷ πεπραγμένῳ· οὐδὲ τοῦτο ἀνέλπιστον εἰς σωτηρίαν· κατάπληξις δὲ φόβος ἐξ ἀσυνήθους φαντασίας· ἀγωνία δὲ φόβος διαπτώσεως η γουν ἀποτυχίας· φοβούμενοι γὰρ ἀποτυχεῖν τῆς πράξεως ἀγωνιοῦμεν. Φοῖβοσ. ὁ Ἀπόλλων. η μάντις. η καθαρός. παρὰ τὸ φάος καὶ τὸ βιός· ο ἐστιν ὁ λαμπρὸν τόξον ε χων. η παρὰ τὸ φάος καὶ τὸν βίον. η παρὰ τὸ φοιβάζειν, η γουν μαντεύεσθαι. οἱ δὲ παρὰ τὸ φοίβας, ο σημαίνει τὰς κόμας. καὶ Φοιβήϊος, καὶ Φοιβίδας, καὶ Φοιβιάδης. Φοιδέρατοσ. ἀξίωμα. Φοιβόληπτοσ. ὁ μαινόμενος. Φοινικελίτησ. ὁ ἀπατεών. Φοίνικεσ. πρότερον Φοίνικες ῳ κουν ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, κἀντεῦθεν αὐτοῖς τὸ Φοινίκων ο νομα· φοινικῆ γὰρ τὴν χροιὰν ἀπὸ τῶν παρακειμένων αὐτῇ πετρῶν πορφυρῶν οὐσῶν. διὸ καὶ ἐρυθρὰ λέγεται. ἐντεῦθεν μεταστάντες καὶ Συphi.1817 ρίας τὰ κατὰ θάλασσαν κατασχόντες ὁμοίως ἐκαλοῦντο Φοίνικες, οὐκέτι δὲ ἐπωνύμως. παρὰ γοῦν τὸ φοινικὸν, τὸ ἐρυθρὸν η πυῤῥὸν, γίνεται παρωνύμως Φοίνιξ. Φοινόσ. ἐρυθρός· πυῤῥός· φόνιος. η μέλας. παρὰ τὸ φόνος φονὸς ὀξυτόνως, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι φοινός. Φοιτηταί. μαθηταί. Φολιδωτόσ. λεπιδωτός. φολιδωτὸς χιτών. Φολκόσ. ὁ στραβός. παρὰ τὸ τὰ φάη παρέλκεσθαι. Φοντήϊοσ. κύριον. Φόνοσ. ἀπὸ τῆς φυσήσεως καὶ τοῦ η χου τοῦ γενομένου ἐν τῇ χύσει τοῦ αι ματος. η παρὰ τὸ φένω, τὸ φονεύω. Φοξίδασ. κύριον. Φοξόσ. ὁ ὀξυκέφαλος. η ὁ διεστραμμένος τὰ φάη, η τῷ φάει. η παρὰ τὸ τὰ ἐν τῷ φάει καὶ τῷ πυρὶ ἐστραμμένα ἀγγεῖα ἐν τῷ ὀπτᾶσθαι ει ρηται. ἀπὸ τῶν κεραμεικῶν ἀγγείων τῶν ἐν τῇ καμίνῳ ἀπὸ τοῦ φωτὸς ὠξυμμένων, καθά φησι καὶ Σιμωνίδης· αυ τη δὲ φοξόχειλος Ἀργείη κύλιξ. Φορολόγοσ. ἀπαιτητής. Φόρτοσ. γόμος. phi.1818 Φορμόσ. ὁ καλαθίσκος. η ψίαθος. καὶ φορμίσκος. η φορμίσκος τὸ σχοινίον. οι μαι δὲ, τὸ ἐκ παπύρων λέγουσιν η βρύλλων η φοινίκων. Φόρκυσ. δαίμων θαλάσσιος. παρὰ τὸ φέρεσθαι ὠκέως. ὡς καὶ Νηρέα παρὰ τὸ ῥᾳδίως ῥεῖν. Φοινήεισ. φονευτικός. καὶ φοῖτος, ἡ μανία, καὶ φοιτόληπτος, ὁ μαινόμενος. Φοινικιστήσ. ὁ βαφεύς. Φοῖνιξ. τὸ δένδρον. Φόνον. τὴν μέχρι ἀναιρήσεως κίνησιν λέγει ὁ Ἀπόστολος· μεστοὺς φθόνου, φόνου. (Θηλυκόν.) Φόβη. ἡ θρὶξ τῆς κεφαλῆς. παρὰ τὸ φοβεροὺς ει ναι τοὺς κομῶντας· οἱ γὰρ παλαιοὶ τῶν ἀνθρώπων ου τω φοβερὰν ἐνόμιζον τὴν κόμην, ω στε καὶ φόβην αὐτὴν προσηγόρευσαν. Φοβέστρα. ἡ α θλησις. Φοῖβαι. αἱ καθαραὶ καὶ λαμπραὶ τρίχες. παρὰ τὸ φάος καὶ τὸν φόβον. καὶ φοιβάδες αἱ κόμαι. ε χει τὸ ¯ι· ἀπὸ γὰρ τῆς φοιβαΐδος ἐστί. Φοινίκη. ἡ Συρία ἀπὸ Φοίνικος τινὸς τὸ ο νομα λαβοῦσα. Φοίνισσα. ἡ ἀπὸ Φοινίκης. †Φοιτεία. ἡ μάθησις.† phi.1819 Φοιτία. ἡ πορεία. ἀπὸ τοῦ φοιτῶ, τὸ παραγίνομαι. φυτεία δὲ, ἡ φύτευσις, ψιλὸν καὶ δίφθογγον. Φολίδεσ. αἱ λεπίδες τοῦ ο φεως. παρὰ τὸ λέπω, λεπὶς, ὑπερθέσει πολὶς, καὶ τροπῇ τοῦ ¯π εἰς φ φολίς. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ μικρὰ πτερά. Φόναι. φόναι καλοῦνται οἱ τόποι, ε νθα τινὲς ἀναιροῦνται. Φονεία. ἡ φόνευσις. φονῆα δὲ, τὸν φονέα, ¯η. Φορά. κίνησις ἀπὸ τόπου εἰς τόπον. η ἡ ὁρμή. †περιφορὰ δὲ, ἡ ἐν αὐτῷ τόπῳ ὁρμή.† Φορβάδων. νομάδων. Φορβειά. ὁ χαλινός. η καπίστριον. Φορίνη. τὸ ἀνθρώπινον δέρμα. παρὰ Ἀντιφῶντι. Φόρμιγξ. ἡ κιθάρα. παρὰ τὸ προηγεῖσθαι τῆς οι μης, ο ἐστι τῆς ᾠδῆς, φόρμη καὶ φόρμιγξ. Φορτίσ. ἡ φορταγωγὸς ναῦς. καὶ ὁ θεόλογος· πλήρης παιδεύσεως ἡ φορτίς. τοῦτο λέγει· πλήρης τῶν καλῶν ἀγωγίμων ἡ τοῦ ἁγίου Βασιλείου ψυχή. (Οὐδέτερον.) Φοβερά. ο σα ἐφ' ἑτέρων γινόμενα η μέλλοντα ἐλεεινά ἐστι. phi.1820 Φόβητρον. φόβημα. Φοινικοῦν. πυῤῥὸν η μέλαν. Φοινικήϊα γράμματα. ἀπὸ Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος τοῦ εὑρόντος αὐτά. Φορητόν. ὑπομονητικόν. φορυτὸς δὲ, τὸ πλῆθος, ψιλόν. Φορεῖον. τὸ †βάσταγμα τὸ† ου τω λεγόμενον. φώριον

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

δὲ, κλέμμα, μέγα καὶ ¯ι. Φοσσάτον. *ὁ στρατός.* (Ῥῆμα.) Φοιτῶ. ὁρμῶ, παραγίνομαι. ὡς παρὰ τὸ πόρος πορῶ καὶ πορεύομαι παράγωγον, ου τω καὶ παρὰ τὸ ὁδὸς γίνεται ὁδῶ, καὶ τροπῇ τοῦ ¯δ εἰς ¯τ ὀτῶ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯φ καὶ ¯ι φοιτῶ. Φοινίξαι. αἱμάξαι. πυρῶσαι. βάψαι. ἀπὸ τοῦ φοίνικος, ο τι πυῤῥός ἐστιν. η ἀπὸ τοῦ φόνου. Φοδέραι. ὀρύξαι. †Φολύνει. πιμπλᾷ.† †Φολύσσω. ἐξαλείφω.† Φονῶντεσ. φοινικῶς πνέοντες η φρονοῦντες. φωνοῦντες δὲ, ἀντὶ τοῦ βοῶντες, μέγα. Φορύνετο. τῷ αι ματι ἐφυρᾶτο, ἐμολύνετο. καὶ φορύνω. phi.1821 Φορμοκοιτεῖν. τὸ ἐπὶ ψιάθου κεῖσθαι. Φόσαι. ὀρύξαι. Φουλκίζω. .... Φόωντα. ψηλαφῶντα. οἱ δὲ λαμπρύνοντα. Ομηρος· καὶ ἀγκύλα τόξα φόωντα. (Ἐπίῤῥημα.) Φοράδην. φερόμενος· ὁρμητικῶς· η βαστακτικῶς. Τὸ Φ μετὰ τοῦ Ρ. (Ἀρσενικόν.) Φράδμονοσ. τοῦ ἐμπείρου. Φράτοροσ. συγγενοῦς. Φράρησ. κύριον. Φράτορεσ. διδάσκαλοι, πατέρες η συγγενεῖς. phi.1822 κατὰ τὴν Ῥωμαίων διάλεκτον. οι μαι δὲ παρὰ τὸ φατρία, η παρὰ τὸ φράζειν. Φραγμόσ. καὶ ὁ νόμος. τὸν νόμον ἀεὶ ει ωθεν ἡ θεία γραφὴ καλεῖν φραγμόν. ὡς τό· τί διεκόπη διὰ σὲ φραγμός. περὶ τοῦ νέου δὲ λαοῦ τοῦτο φασὶν εἰρῆσθαι· παραγενόμενος γὰρ ου τος τὸν νόμον κατέλυσε. †Φρενόλειπτοσ. ὁ ἀναίσθητος. ὁ δὲ φρόνιμος, ¯η.† Φρεώρυξ καὶ φρεωρύχοσ. ὁ τὰ φρέατα ὀρύσσων. φρεορύκτης δὲ, μικρόν. Φρενήρησ. φρόνιμος. καὶ ὁ παράφρων. Φρενόληπτοσ. ἀναίσθητος. †Φρικαλέων. περιφόβων.† Φριτηγέρνησ. κύριον. Φριμαγμόσ. ὁ χρεμετισμός. Φριξότριχα. τὰς τρίχας ὀρθοῦντα. Φρίξοσ. κύριον. καὶ πόλις. phi.1823 Φρόνιμοσ. φρῶ ἐστι ῥῆμα, ο περ ἀπὸ τοῦ προΐω γέγονε, πρῶ καὶ φρῶ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπήν· ἀφ' ου ο νομα ῥηματικὸν φρὼν, καὶ ἐν συνθέσει σώφρων καὶ ευ φρων· ου παράγωγον φραίνω· ἐξ ου καὶ τὸ φρήν. τοῦ ου ν φρὼν ὀνόματος ἡ γενικὴ φρονὸς, ου παράγωγον φρόνιμος· καὶ ἡ φρόνις παρ' Ομήρῳ· –κατὰ δὲ φρόνιν η γαγε πολλήν. ἐκ τοῦ φρόνησιν κατὰ συγκοπὴν φρόνιν. ὁ δὲ Μιλήσιος Ωρος ἐκ τῆς φρὼν φρονὸς γενικῆς φρόνις, καὶ ἡ αἰτιατικὴ τὴν φρόνιν. Φρουρόσ. ὁ φύλαξ. παρὰ τὸ προορᾷν. Φρονιματίασ. ὁ μωρός. Φρυαγμόσ. ἠχὴ τὶς ἀσημοτάτη, πνεύματι ῥαγδαίῳ συμμιγὴς, διὰ τῆς τῶν ι ππων καὶ ἡμιόνων ῥινὸς ἐκπίπτουσα. δρῶσι δὲ τοῦτο μάλιστα, ο ταν παραιτούμενοι ω σι τὰς τῶν τιθασσευόντων θεραπείας. †Φρυμόσ. τὸ ζῶον.† Φρύνοι. οἱ βάτραχοι. Φράτηρ. παρὰ τὸ φράτωρ, ο σημαίνει τὸν ἀδελφόν. η παρὰ τὸ πατὴρ, πράτηρ καὶ τροπῇ τοῦ ¯π εἰς ¯φ φράτηρ. (Θηλυκόν.) Φράσισ. ἑρμηνεία τὶς τῶν ἀσαφῶν. ο θεν καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι ἠρώτων τὸν κύριον φράσαι αὐτοῖς τὴν παραβολὴν ταύτην, η γουν ἑρμηνεῦσαι. ει ρηται δὲ παρὰ τὸ φρῶ, ο περ ἐκ τοῦ προϊῶ. φρῶ ου ν τὸ φράζω, ὡς φοιτῶ φοιτάζω. Φραδμοσύνη. ἡ ἐμπειρία. Φρεατία. ἡ ο ρυξις. Φρενῖτισ. νόσος. phi.1824 Φρήν. φρόνησις. νοῦς. ἀπὸ τοῦ προϊῶ, πρῶ καὶ φρῶ, φρὴν, ἀφ' η ς προΐεται τὰ βουλεύματα. Φρήτρα. φατρία· συγγένεια. φήτρα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ φρήτρα. καὶ φρήτρη κατὰ μετατροπήν. Φρίκη. τρόμος. Φρίξ. ἡ ἐξ ἐπιπολῆς κίνησις τοῦ τρόμου. η φρίκα τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ υ δατος. φρὶξ γὰρ ἡ εὐθεῖα. ἀπὸ τοῦ φρίξω μέλλοντος, ἀποβολῇ τοῦ ω, φρίξ. ὡς τὸ ἁρπάζω, ἁρπάξω, α ρπαξ. Φρόνησισ. ἀκρίβεια νοός. η δεινότης τῶν συντεινόντων πρὸς σωφρονισμὸν σκοποῦσα. η ἀρετὴ τοῦ δοξαστικοῦ μέρους τῆς ψυχῆς. φρονήσεως μὲν ε ργον τὸ στρατηγεῖν πρὸς τὰς ἀντικειμένας δυνάμεις, καὶ τῶν μὲν ἀρετῶν ὑπερασπίζειν, πρὸς δὲ τὰς κακίας παρατάττεσθαι, τὰ δὲ μέσα πρὸς τοὺς καιροὺς διοικεῖν. φρόνησις δὲ ει ρηται παρὰ τὸ φέρειν ο νησιν. ἰστέον, ο τι τέσσαρες ἀρεταί εἰσιν· φρόνησις, ἀνδρεία, σωφροσύνη καὶ δικαιοσύνη· α ς καὶ μεμαθήκαμεν παρὰ τοῦ δικαίου Γρηγορίου. καὶ φρονήσεως μὲν ε ργον ε λεγεν ει ναι τὸ θεωρεῖν τὰς νοερὰς καὶ ἁγίας δυνάμεις δίχα τῶν λόγων· τούτοις γὰρ ὑπὸ τῆς σοφίας μόνης δηλοῦσθαι παρέδωκεν. ἀνδρείας δὲ, τὸ ἐγκαρτερεῖν τοῖς ἀληθέσι, καὶ πολεμούμενον μὴ ἐμβατεύειν εἰς τὰ μὴ ο ντα. τὸ δὲ παρὰ τοῦ πρώτου γεωργοῦ δέχεσθαι σπέρμα καὶ ἀπωθεῖσθαι τὸν ἐπισπορέα τῆς σωφροσύνης ι διον ἀπεκρίνατο. δικαιοσύνη δὲ, τὸ κατ' ἀξίαν ἑκάστῳ λόγους

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἀποδιδόναι, τὰ μὲν σκοτεινῶς ἀπαγγέλλουσα, τὰ δὲ δι' αἰνιγμάτων σημαίνουσαν, τὰ δὲ καὶ φανεροῦσαν πρὸς ἀσφάλειαν τῶν ἁπλουστέρων. phi.1825 Φρυγανεία. ἡ ξυλεία, καὶ ἡ ξύλευσις. Φρυγία. χώρα. Φρυκτωρία. δᾳδουχία, λαμπαδουχία. ει τουν φυλακὴ νυκτερινὴ, η λαμπάς. (Οὐδέτερον.) Φραγέλιον. σειρὰ ἐκ σχοινίου πεπλεγμένη, η καλεῖται μάστιξ. καὶ Φράγελοι, ε θνος Ἰταλικόν. Φρέαρ. ἀπὸ τοῦ φρῶ, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ προϊῶ καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν τοῦ π εἰς φ πρῶ καὶ φρῶ. ο θεν φρέαρ, ὡς σθένω, σθέναρ· πρόεισι γὰρ τὴν τῶν ὑδάτων ῥύμην. καὶ φρείατα, τὰ φρέατα. Φροίμια. τὸ προοίμια. Φρόνημα. βούλημα. θέλημα. φρόνιμα δὲ ἐπὶ πληθυντικοῦ, ι. Φροντιστήριον. μοναστήριον, η διατριβή. μοναστήριον οἱ Ἀττικοὶ σεμνεῖον καλοῦσι. Φροῦδα. ἀφανῆ· α φαντα. ἐκ τοῦ ὁδὸς καὶ τῆς πρὸ προθέσεως, πρόοδος, καὶ κατὰ συναλοιφὴν τῶν δύο οο προῦδος καὶ φροῦδος, ὁ προπορευόμενος καὶ ἀφανὴς, η γουν ὁ μὴ φαινόμενος.

Φρούριον. κάστρον, ὀχύρωμα. οὐκ ἀπὸ τοῦ φρουρός· φρουρεῖον γὰρ η ν διὰ τῆς ει διφθόγγου. Φρύαγμα. κίνημα α τακτον. phi.1826 (Ῥῆμα.) Φράζω. ἐκ τοῦ φρῶ, ο περ ἐκ τοῦ προϊῶ. φρῶ ου ν τὸ φράζω. ὡς φοιτῶ φοιτάζω, καὶ βῶ βάζω, ου τως ου ν καὶ φρῶ φράζω. τῶν γὰρ νοηθέντων ε κδοσιν καὶ δεῖξιν διὰ τοῦ φράζεσθαι ποιούμεθα. Φράζω. τὸ λέγω. καὶ φράσαι τὸ ἑρμηνεῦσαι. καὶ φράσαντος. Φρεναπατᾶ. χλευάζει, διαπαίζει. Φρενιτιᾷ. Φριμάσσω. ἀναπηδῶ. χρεμετίζω. Φριμαγμένοσ. κολοβὸς τοῖς ἱματίοις. Φρίσσω. τὸ φοβοῦμαι. Φρίσσειν. κυρίως τὸ ἐξορθοῦν τὰς τρίχας. οι ον θρίσσειν καὶ φρίσσειν. παρὰ τὸ θρὶξ, τριχός. Φρονεῖν. σημαίνει καὶ τὸ νοεῖν, καὶ τὸ φρόνημα ε χειν. Φρουρεῖ. φυλάσσει. †Φρυγόων. φεύγων.† Φρυκτωρῶ. λάμπω. Φρυάττειν. καταπλήττειν. Φρυασσόμενοι. ἐπαιρόμενοι. ἀπὸ τοῦ φρυάσσω ῥήματος. Φραγγελλωθῇσ. μαστιχθῇς. Φρασάμενοσ. σκεψάμενος. phi.1827 Τὸ Φ μετὰ τοῦ Υ. (Ἀρσενικόν.) Φυλάσιοι. οἱ ἐμφύλιοι. Φυλέτησ. ὁ ὁμογενής. †Φυλεύσ. ἀλώπηξ.† †Φύλιψ. ἡ θρίξ.† Φύξηλισ. ὁ φευγοπόλεμος. Φυτοκόμοσ. γεωργός· κηπωρός. Φυτοσκάφοσ. ὁ τὰ φυτὰ παρασκάπτων. φυτόσκαφος δὲ, ἡ γῆ, ἡ τὰ φυτὰ ἐσκαμμένα ε χουσα. Φυτάλμιος Ζεύσ. φοιτάλμιος δὲ Ποσειδῶν, ὁ ἐν τῇ α λμῃ φοιτῶν, δίφθογγον. Φυλιστιείμ. τόπος. (Θηλυκόν.) Φυγαδέμνιοσ. ἡ παρθένος. ἀπὸ τοῦ φεύγειν τὰ δέμνια, ο ἐστι τὴν κοίτην καὶ τὴν στρωμνήν. Φυζακινή. δειλή. phi.1828 Φύζα. ἡ μετὰ δέους φυγή. ἀπὸ τοῦ φεύγειν. Φυή. ἡ βλάστησις. ἡ αυ ξησις ἡλικίας. παρὰ τὸ φύω. Φύλοπισ. ἡ μάχη. παρὰ τὸ ὁμοῦ τὰ φῦλα ε χειν. οι ον φύλομις τὶς ου σα, τροπῇ τοῦ ¯μ εἰς ¯π. Φύξισ. ἡ φυγή. †Φύσα. ἀλώπηξ.† Φύσκη. τὸ παχὺ ε ντερον. ἡ γαστήρ. ει ρηται δὲ ἀπὸ τοῦ πεφυσῆσθαι πληρουμένου λίπους ἀλφίτων καὶ αι ματος. Φύσῃ. τῇ μητρί. καὶ φύσσῃ, τῇ κενοδοξίᾳ. Φυσίζωοσ. ἡ τὰ πρὸς τὸ ζῆν φέρουσα. παρ῾ Ομήρῳ δὲ διὰ τοῦ ¯ο μικροῦ γράφεται. σημαίνει δὲ καὶ ο νομα τόπου. Φύσισ. φύσις καὶ οὐσία καὶ μορφὴ ὁμοῦ ἡ αὐτή ἐστιν, ὡς ὑπόστασις καὶ πρόσωπον ταυτό ἐστι. καὶ ἡ μὲν οὐσία η τοι φύσις τὸ κοινὸν χαρακτηρίζει, ἡ δὲ ὑπόστασις η τοι τὸ πρόσωπον τὸ ι διον ἑκάστου σημαίνει. ὡς φέρω εἰπεῖν ἐπὶ phi.1829 ἀνθρώπων· Πέτρος καὶ Παῦλος μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς φύσεως, ὑποστάσεων δὲ διαφόρων· καὶ κοινωνοῦσι μὲν ἀλλήλοις κατὰ τὴν φύσιν, διαιροῦνται δὲ κατὰ τὰς ὑποστάσεις η τοι κατὰ τὰ πρόσωπα. ἡ φύσις ἐστὶ τὸ καθολικὸν πρᾶγμα καὶ περιεκτικὸν τῶν κατ' αὐτὴν ὑποστάσεων. η ου τως· ἀληθὴς υ παρξις πραγμάτων, ὡς ει ναι οὐσίαν, φύσιν καὶ μορφὴν ε ν καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα. φύσεις δὲ ὁμολόγει ἐπὶ τῆς οἰκονομίας δύο, θεότητα καὶ ἀνθρωπότητα, ὡς ει ναι τὸν αὐτὸν θεὸν τέλειον καὶ α νθρωπον τέλειον. ὡσαύτως καὶ φυσικὰς θελήσεις καὶ ἐνεργείας ἐπὶ Χριστοῦ δύο ὁμολόγει, θεϊκὴν μίαν καὶ ἀνθρωπίνην μίαν. θέλημα δὲ θεϊκὸν, τὸ καθαίρειν τοὺς λεπροὺς, ὡς τό· θέλω καθαρίσθητι. καὶ θέλημα ἀνθρώπινον, τὸ αἰτῆσαι πνεῖν, ο ἐπὶ τοῦ σταυροῦ γέγονεν. ἐνέργεια πάλιν θεϊκὴ, τὸ σωθῆναι πάντας ἀνθρώπους καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν· ἐνέργεια δὲ ἀνθρωπίνη, τὸ ὁδοιπορῆσαι, τὸ κοπιάσαι καὶ τὰ τοιαῦτα. φύσις

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

τοίνυν κατὰ τὸ φρόνημα τῆς ἐκκλησίας ἀληθὴς πραγμάτων υ παρξις. κατὰ ᾿Αριστοτέλην καὶ τοὺς λοιποὺς Ἑλληνας πολυτρόπως ἡ φύσις ὁρίζεται· ου στινας ο ρους οἱ ἀπὸ Σεβήρου κρατοῦντες, ἀπεπλανήθησαν. Φύσισ ἐστὶ κατὰ τὸν᾿ Απόστολον πᾶν τὸ ἐν ἀληθείᾳ ο ν καὶ οὐκ ἐν φαντασίᾳ λεγόμενον. φύσιν γὰρ λέγει ἡ ἐκκλησία τὴν τῶν ὑπαρχόντων ἀλήθειαν, η γουν τὸ τούτων ἐνούσιον. φύσις δὲ ει ρηται διὰ τὸ πεφυκέναι καὶ ει ναι, ω σπερ καὶ οὐσία, ὡς ου σα ἐν ἀληθείᾳ καὶ γνωριζομένη. φύσις δὲ καὶ οὐσία καὶ γένος καὶ μορφὴ ε ν καὶ τὸ αὐτό ἐστιν ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς δόγμασιν. ω σπερ ὁ α ρτος, τὸ ψωμίον καὶ τὸ βουκίν. διὸ καὶ τὸ ε μφυτον καὶ τὸ ἐνούσιον ταυτό ἐστι. τετραχῶς δὲ ει ρηται ἡ φύσις, ὡς ε φην· οὐσία καὶ φύσις καὶ γένος καὶ μορφή. φύσις ἁπλῆ πολυσήμαντόν ἐστι. δηλοῖ γὰρ καὶ θεὸν καὶ α γγελον καὶ ψυχὴν καὶ νοῦν· ὁμοίως phi.1830 καὶ τὸ α ληπτον. ἀλλὰ καὶ τὸ ληπτὸν, ὁμοίως καὶ κρατητὸν, σημαίνει πολλὰ, πάντα γὰρ τὰ ὁρώμενα. Φύσις θεοῦ α πειρος καὶ ἀόριστοσ. καὶ α πειρος μὲν, καθὸ πέρατι οὐχ ὑπόκειται· ἀόριστος δὲ, ἐπείπερ ὁρογραφίᾳ οὐχ ὑπογράφεται. καὶ τοῦτο ἀποδεικτέον ου τως. πάντα τὰ ὑπὸ χρόνον καὶ ἀρχῇ ὑπόκειται καὶ πέρατι· ἀρξάμενα γὰρ τοῦ ει ναι φθάνουσι καὶ εἰς τὴν τοῦ μὴ ει ναι κατάπαυσιν. ταῦτα δὲ δημιουργήματα ο ντα εἰκότως καὶ περιγράφονται· ο γὰρ τῷ χρόνῳ περινοεῖται, τοῦτο δὴ καὶ πεπόσωται· ποσούμενον δὲ καὶ πεποίωται· ὑπὸ δὲ τὴν ποιότητα γινόμενον καὶ εἰς ο ρον χωρεῖ. ο ρον τὸν ἐπὶ τῶν σωμάτων, λέγω δὴ τῆς περιγραφῆς. καθὼς δηλοῦσι καὶ τὰ ὁροθέσια. ἀλλὰ μὴν καὶ αὐτὰ τὰ ἀσώματα, α γγελοι φημὶ καὶ ψυχαί. καὶ εἰς τόπον διαφεύγουσι καὶ υ λην καὶ παχύτητα σώματος. ἀλλ' ου ν ο μως ὑπὸ περιγραφήν εἰσι καὶ ο ρῳ τινὶ περιέχονται. καὶ ἀρχὴν ου ν ε χουσι τῆς ὑπάρξεως, οὐ χωροῦσι δὲ εἰς τὸ τέλος. Φύσισ καὶ οὐσία καὶ μορφὴ καὶ γένος ε ν κατὰ τοὺς ἁγίους πατέρας καὶ τὸν ἀληθῆ λόγον ταυτόν ἐστιν, ἡ τῶν ο ντων ου σα ποιότης. τάττονται δὲ καὶ κατὰ τοῦ ει δους. Φύσισ ἐστὶν ἡ ἀρχὴ καὶ αἰτία τοῦ κινεῖσθαι καὶ ἠρεμεῖ, ἐν ῳ ὑπάρχει πρώτως κατ' αὐτὸ καὶ μὴ κατὰ συμβεβηκός. Φύσισ ἐστὶν ο νομα δηλωτικὸν τῆς ἁπλῆς τῶν ο ντων κινήσεως. πάντα γὰρ ἐν κινήσει ο ντα ὁρᾶται. φύσις ἡ πρώτη ἑκάστῳ ὑποκειμένη υ λη. Φύσισ ἐστὶν, ἐν ῳ τὸ ει ναι τῆς οὐσίας λαμβάνεται. φύσις λόγου, καὶ φύσις χρόνου, καὶ φύσις ψεύδους κατὰ τὸν μέγαν Βασίλειον. Φύσισ ἐστὶ ἡ μορφὴ καὶ τὸ ει δος κατὰ τὸν θεολόγον Γρηγόριον. Φύσισ θυμοῦ τὸ τοῖς δαίμοσι μάχεσθαι καὶ ὑπὲρ ἡστινοσοῦν ἡδονῆς ἀγωνίζεσθαι. phi.1831 Φύσισ ἐστὶν ἡγεμὼν καὶ αἰτία αὐξητικὴ διὰ τροφῆς, τηρητικὴ τοῦ καθ' ἑαυτὴν συστήματος. Φύσισ ἐστὶν ἡ φύουσα καὶ συνέχουσα ἐν τῷ γενικωτάτῳ τὸ ζῆν. Φύσισ ἐστὶν αὐθυπόστατος υ παρξις ἀνελλιπῶς σώζουσα τὰ οἰκεῖα γνωρίσματα. φύσις ἐστὶν ὁλότης ἀνενδεὴς πάντων τῶν ἐν οι ς πέφυκεν ἐνθεωρεῖσθαι. Φύσισ ἐστὶν ἡ ἀεὶ ὡσαύτως ε χουσα καὶ μὴ ἐξισταμένη τῆς οἰκείας ἀμετρίας, κα ν ἐν ἀτόμοις διακρίνηται. Φύσισ ἐστὶν ἀναλλοίωτος, ἀντεχομένη τῶν οἰκείων ἰδιωμάτων, καὶ οι α τίς ἐστι παραδεικνύουσα. Φύσισ ἐστὶ κατὰ τοὺς ε ξω φιλοσόφους δύναμίς τις θεία ἐνδεδυκυῖα τῇ υ λῃ, ἀρχὴ ἠρεμίας καὶ κινήσεως. ἡ γὰρ ἀληθῶς φύσις τοῦτό ἐστι. Φύσιν πολλάκις καλοῦμεν τὸ τοιῶσδε πεφυκέναι, καὶ οὐκ αὐτὴν πάντως τὴν οὐσίαν. φύσιν δὲ πάλιν ὡς τὰ πολλὰ τὴν οὐσίαν καλεῖν σύνηθες, καὶ μάλιστα τοῖς ἡμετέροις διδασκάλοις. φέρεραι δὲ πολλάκις τὸ τῆς φύσεως ο νομα καὶ κατὰ ἀνυπάρκτων. ταῦτα φύσεις ε χοντα οὐσίαι εἰσί. Φύσιν καλοῦσιν αὐτὴν τὴν ἁπλῶς τῶν ο ντων κίνησιν. αυ τη δὲ πεντάτροπος· η γὰρ νοερὰ τυγχάνει, η λογικὴ, η αἰσθητικὴ, η φυτικὴ, η α ψυχος. καὶ νοερὰ μὲν, ὡς ἐπὶ τῶν ἀγγέλων, ἐξ αὐτῶν τῶν νοημάτων ἀλλήλοις συγγινομένων. phi.1832 λογικὴ δὲ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων, δι' ὀνομάτων καὶ ῥημάτων τὰ ἀφανῆ τῆς ψυχῆς κινήματα. Φύσει. ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς καὶ γνησίως. ὁ᾿ Απόστολος· τέκνα φύσει ὀργῆς, ὡς καὶ οἱ λοιποί. †Φυταή. γένεσις.† Φυταλιῆσ. ἀμπελοφύτου γῆς. παρὰ τὸ φυτεύειν. Φύτλη. ἡ συγγένεια. *οὐσία.* Φυσιώσεισ. ὀφρυώσεις. ὠφρυῶντο γὰρ κατὰ Παύλου τιμῶντες τοὺς

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ψευδαποστόλους οἱ Κορίνθιοι. (Οὐδέτερον.) Φύγελλα. τόπος. Φύκοσ. τὸ φυκάριον, καὶ τὸ χορτῶδες τῆς θαλάσσης. καὶ φύκια, τὰ βρύα, η θαλάσσης ζῶα. η ὁ ἀφρός. παρὰ τὸ φύω. Φυλακεῖον. τὰ δὲ σύνθετα διὰ τοῦ ι, οι ον ὀπωροφυλάκιον, πλὴν τοῦ σιτοφυλακεῖον. Φῦλα. τὰ ε θνη· τὰ γένη. ἡ ἐκ πολλῶν α θροισις. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν φύλλων. †Φυλλεῖον. τῶν λαχάνων τὸ ε ωλον καὶ φαῦλον.† Φῦμα. ἡ βλάστησις. Φυσικόν. τὸ ἐν τῇ φύσει κείμενον. η τὸ κατὰ κοινὴν καὶ καθολικὴν συνήθειαν λεγόμενον. η τὸ ἀψευδῶς γνωριζόμενον. Φύστα. τὰ ἀναπεφυρμένα μέλιτι α λφιτα. Φυτάλμια. τὰ βάντα. Φύτειον. τόπος. phi.1833 Φυτωρεῖον. ὁ κῆπος, η φυτουργεῖον. †Φυλιστιείμ. τόπος.† Φύστα καὶ φύστη ἐπὶ θηλυκοῦ. ἡ ὑδατώδης μάζα. καὶ ὁ Ψελλός· φύστη ει δος πέφυκε μάζης ὑδατουμένης. Φύλλον. παρὰ τὸ φύω. (Ῥῆμα.) Φῦ. ἀντὶ τοῦ προσεπέλασε τῇ χειρὶ καὶ προσήγγισεν. ἀπὸ τοῦ φύω, φῦ. Φύει. βλαστάνει. Φυῆναι. γεννηθῆναι. Φυλοκρινῶ. φυλὰς καὶ γενεὰς διαχωρίζω. Φύρει. μιγνύει. Φυσιολογεῖ. φύσεως λόγους ἐξαγγέλλει. Φυσιοῦται. ἐπαίρεται. Φυσόμενον. τὸ μέλλον φῦναι. φυσώμενον δὲ, τὸ ἐπαιρόμενον, μέγα. Φύσασ. γεννήσας. Φυταλίζει. πλησιάζει. Φυτεύει. κηπεύει. Φυτεύω. παρὰ τὸ φύω. η τὸ φυτὸν, φυτεύω. τὸ δὲ φυτὸν παρὰ τὸ φύω. phi.1834 Φυλάσσου. ἀντὶ τοῦ παραιτοῦ. ο ν καὶ σὺ φυλάσσου, λίαν γὰρ ἀνθέστηκε τοῖς ἡμετέροις. (Ἐπίῤῥημα.) Φύρδην. συγκεχυμένως. ἀναμίξ. Τὸ Φ μετὰ τοῦ Ω. (Ἀρσενικόν.) Φωλεόσ. ὁ σκοτεινὸς τόπος. παρὰ τὸ ἀπολωλέναι τὸ φῶς ἐκεῖσε. φωλεὸς καὶ τὸ παιδευτήριον, ω ς φασιν οἱ Ιωνες. ο θεν καὶ ἀποφώλιοι, οἱ ἀπαίδευτοι καὶ οἱ ξένοι. †Φῶνοσ. ὁ μεγαλόφωνος.† Φώρ. ὁ κλέπτης. καὶ κλίνεται φωρός. παρὰ τὸ φὲρ καὶ φὼρ μεταθέσει τοῦ ¯ε εἰς ¯ω. ὁ τὰ ἀλλότρια φέρων. Φώριοι. οἱ ε λεγχοι. Φωριαμόσ. τὸ κιβώτιον. παρὰ τὸ φάρη. ἡ τῶν φαρῶν δεκτική. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς παρὰ τοὺς φῶρας· ἐπειδὴ πρὸς φυλακὴν τούτων παρεσκεύασται. φαραμὸς καὶ τροπῇ τοῦ ¯α εἰς ¯ω φωραμὸς, ὡς θάκος θῶκος καὶ κράζω κρώζω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι φωριαμός. phi.1835 Φώσ. ὁ ἀνήρ· ὁ α νθρωπος, ὁ μόνος τὰ τῆς διανοίας φωτίζων τῷ λόγῳ. η παρὰ τῷ φῶ, τὸ λέγω. λογικὸν γὰρ ζῶον ὁ α νθρωπος. καὶ κλίνεται φὼς φωτός. Φώσσων, φώσσωνοσ. τοῦ ἀρμένου. καὶ φωσσώνιον, τὸ α ρμενον. η λινοῦν τὶ σινδόνιον. η τὸ πεφυσημένον ἱστίον τῆς νηός. φώσσωνας ὀργυιωμένους. Φωκυλίδησ. κύριον. Φωστήρ. ὁ η λιος. τῇ τετάρτῃ ἡμέρᾳ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν φωστῆρα τὸν μέγαν, η τοι τὸν η λιον, εἰς ἀρχὴν καὶ ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας· δι' αὐτοῦ γὰρ ἡ ἡμέρα συνίσταται. ἡμέρα γάρ ἐστιν ἐν τῷ τὸν η λιον ὑπὲρ γῆν ει ναι· καὶ διάστημα ἡμέρας ἐστὶν ὁ ἀπὸ ἀνατολῆς μέχρι δύσεως ὑπὲρ γῆν τοῦ ἡλίου δρόμος. καὶ τὸν φωστῆρα τὸν ἐλάσσω ἡ γραφὴ λέγει τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας, οι τινες εἰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τῆς νυκτὸς ἐτάχθησαν τοῦ φωτίζειν αὐτήν· νὺξ δέ ἐστιν ἐν τῷ τὸν η λιον ὑπὸ γῆν ει ναι. διάστημα δὲ νυκτὸς ὁ ἀπὸ δύσεως μέχρι ἀνατολῆς ὑπὸ γῆν τοῦ ἡλίου δρόμος. εἰσὶ δὲ καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἀστέρες ἐν τῷ οὐρανῷ ὑπὲρ γῆν· ἀλλ' ὁ η λιος τούτους α μα καὶ τὴν σελήνην τῇ σφοδροτέρᾳ αι γλῃ ἀποκρύπτων, οὐκ ἐᾷ φαίνεσθαι. τοῖς φωστῆρσι τούτοις τὸ πρωτόκτιστον φῶς ὁ δημιουργὸς ἐναπέθετο, οὐχ ὡς ἀπορῶν α λλου φωτὸς, ἀλλ' ι να μὴ ἀργὸν ἐκεῖνο μείνῃ τὸ φῶς· φωστὴρ γάρ ἐστιν οὐκ αὐτὸ τὸ φῶς, ἀλλὰ φωτὸς δοχεῖον. ἐκ τούτων τῶν φωστήρων ἑπτὰ πλανήτας φασὶν ἐναντίαν τοῦ οὐρανοῦ κινεῖσθαι αὐτοὺς κίνησιν. τὸν μὲν γὰρ οὐρανόν φασιν ἐξ ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμὰς κινεῖσθαι, τοὺς δὲ πλανήτας ἐκ δυσμῶν ἐπὶ ἀνατολάς. συμπεριphi.1836 φέρειν δὲ τὸν οὐρανὸν τῇ ἑαυτοῦ κινήσει ὡς ὀξυτέρᾳ τοὺς ἑπτὰ πλανήτας, ω ν τὰ ὀνόματα ταῦτα· Ζεύς· Αρης· Ηλιος·Ἑρμῆς· Σελήνη·Ἀφροδίτη καὶ ὁ Κρόνος. ει ναι δὲ καθ' ἑκάστην ζώνην τοῦ οὐρανοῦ ε να τῶν ἑπτὰ πλανήτων. τρέχουσι δὲ δρόμον α ληκτον, ο ν ὁ δημιουργήσας ε ταξεν αὐτοῖς· καὶ ἐθεμελίωσεν αὐτὰ, ω ς φησιν ὁ Δαβίδ· σελήνην καὶ ἀστέρας, α σὺ ἐθεμελίωσας. ἐν γὰρ τῷ εἰπεῖν ἐθεμελίωσας ἐδήλωσε τὸ πάγιον καὶ ἀμετάβλητον τοῦ εἱρμοῦ καὶ τῆς τάξεως τῆς ὑπὸ θεοῦ δοθείσης αὐτοῖς. ε ταξε δὲ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

αὐτοὺς εἰς ἡμέρας καὶ εἰς καιροὺς καὶ εἰς ἐνιαυτούς· καὶ γὰρ διὰ μὲν τοῦ ἡλίου αἱ τέσσαρες τροπαὶ συνίστανται. Φώταυγοσ. *ὁ η λιος. σημαίνει καὶ ἀπαύγασμα τοῦ φωτὸς ει ναι τὸν Χριστὸν τοῦ πατρός.* (Θηλυκόν.) Φῷδεσ. ε χει τὸ ι προσγεγραμμένον. καὶ τῆς φῳδὸς ὀξυτόνως, ὡς δᾳδός. ει ρηται παρὰ τὸ φῶς, ο περ ταυτόν ἐστι τῷ πυρί. καὶ σημαίνει τὰ ἐν τοῖς σκεύεσι γινόμενα ἐκκαύματα ἀπὸ τοῦ πυρός. ε χει δὲ τὸ ι. ευ ρηται δὲ κατὰ διάστασιν φωΐδες. δισύλλαβον δὲ λέγει Γεώργιος ὁ Χοιροβοσκός. καἲ Αριστοφάνης ἐν Πλούτῳ· –πλὴν φῴδων ἐκ βαλανείου. η φῷδες αἱ τοῦ πυρὸς θάλψεις. καὶ φῶδον, τὸ καῦμα. Φώκεα. πόλις. καὶ Φώκεια. Φώκη. ει δος ἰχθύος. Φωλάσ. ει δος νόσου. καὶ φωλεία, τὸ τῆς α ρκτου πάθος. Φωνή. ἡ λαλιά. παρὰ τὸ φῶ καὶ τὸ νοῦς. ἡ τὰ ἐν τῷ νῷ φωτίζουσα. Φωταυγία. ..... phi.1837 Φωψίσ. πόλις. Φωνή. οὐ πᾶς λόγος, ἀλλὰ πᾶν ο ψόφον δι' ἀκοῆς ἐμποιεῖ. Φωΐδεσ. τὰ φλογίσματα. τοῦ Ψελλοῦ· φωΐδας τὰ φλογίσματα· καταφορὰν δὲ κῶμα. (Οὐδέτερον.) Φώριον. τὸ κλέμμα. Φῶσ. τὸ λάμπον. η τοι παρουσία πυρώδης ἐν τῷ διαφανεῖ. η χρῶμα τοῦ διαφανοῦς κατὰ συμβεβηκός. κατὰ συμβεβηκὸς δὲ ει πεν, ο τι μὴ παθητικῶς ἀναδέχεται τὸ διαφανὲς τὴν πρὸς αὐτὸν ποιὰν τοῦ φωτίζειν πεφυκότος ἐστὶν, ὡς ποτὲ μὲν πεφωτίσθαι, ποτὲ δὲ ου . διὸ οὐκ οἰκεῖον αὐτὸ χρῶμα, ἀλλὰ κατὰ σχέσιν, τὸ φῶς, ω σπερ τῶν α λλων κεχρωσμένων. ἐν ἐκείνοις γὰρ μένει τὸ χρῶμα ὡς οἰκεῖον ο ν. ἐπὶ δὲ τοῦ φωτὸς οὐχ ου τως. καὶ α λλως· ἐντελέχεια τοῦ διαφανοῦς ῃ διαφανές. *ει ρηται δὲ φῶς παρὰ τὸ φῶ, τὸ λάμπω. ἐξ ου γίνεται φάος, καθ' ὑπερβιβασμὸν τοῦ ¯ο φόας, καὶ συναιρέσει φῶς, ω σπερ κρείττοα κρείττω. φῶς καὶ ἡ γνῶσις τῆς δικαιοσύνης.* phi.1838 Φωτίγγιον. ο ρνεον. Φῶσ. παρὰ τὸ φῶ, τὸ φαίνω, φάος, καὶ κράσει τοῦ ¯α¯ο εἰς ¯ω μέγα φῶς. (ʽΡῆμα.) Φῶ. τὸ λέγω. καὶ τὸ λάμπω. Φωγύνω. τὸ φρύγω. Φῴζω. τὸ καίω, σὺν τῷ ¯ι. Στράττις· ἀλλ' εἰ μέλλεις ἀνδρείως φῴζειν. Φωλεύειν. τὸ ἐν τοῖς παιδευτηρίοις διατρίβειν. φωλεοὶ γὰρ τὰ παιδευτήρια. Φωνεῖν. βοᾷν. φονᾷν δὲ, τὸ φονικῶς πνέειν, μικρόν. Φωρῶ. τὸ ὑπονοῶ. Φωραθῶσιν. ἐλεγχθῶσιν. καὶ φωραθεὶς ἀντὶ τοῦ ἐλεγχθεὶς η εὑρεθείς. ἀπὸ τῆς φὼρ εὐθείας, ο σημαίνει τὸν κλέπτην. ο θεν καὶ φωρᾷν, τὸ ἐρευνᾷν καὶ ἐκζητεῖν, καὶ φωράσας ἀντὶ τοῦ διερευνήσας. Φωτίσαντοσ. φανερώσαντος. ὁ᾿Απόστολος· φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου. chi.1839 Χ. Τὸ Χ μετὰ τοῦ Α. (᾿Αρσενικόν.) Χαλκόσ. κατὰ προσθήκην τοῦ χ, δωρικῶς, ἀλκὸς καὶ χαλκός· ἐπεὶ πρὸς ἀλκὴν ευ θετός ἐστιν. η παρὰ τὸ ε χειν ἀλκήν. Χαλίφρων. ἀνόητος. μωρός. παρὰ τὸ χαλᾷν τὴν φρένα. κυρίως δὲ ὁ ἐν μέθῃ εὐφραίνων. χάλις γὰρ ὁ α κρατος οι νος, παρὰ τὸ χαλᾷν καὶ ἀνιέναι ἀραρυίας τὰς φρένας. Χαλινόσ. παρὰ τὸ χαίνειν, ο τι δι' αὐτοῦ χαίνειν γίνεται. η παρὰ τὸ ι ς, ἰνὸς, καὶ τὸ χαλῶ γίνεται χαλινός. Χαλκώδοντοσ. Χαλκηδόνιοσ. τοπικόν. Χαιρέασ. ποταμός. Χαῖρισ. κύριον. Χαιρωνεύσ. ὁ ἀπὸ Χαιρωνείας πόλεως. Χαμαίζηλοι. ταπεινοί. chi.1840 Χαμέρ. ο νομα κύριον. καὶ Χαμὼς, ει δωλον, βδέλυγμα. Χαναναῖοι. οἱ μὴ ε τοιμοι διὰ τὴν ἀπείθειαν πρὸς ταπείνωσιν ἑρμηνευόμενοι. Χάονεσ. ἐθνικόν. καὶ χάονας, α ρτους κριθίνους. Χαροπόσ. εὐόφθαλμος, περιχαρής. Χαρακηνόσ. τοπικόν. Χαμερπήσ. ταπεινός. μικρόφρων. τοῦ Θεολόγου· μηδὲ ἀλογίστως μηδὲ χαμερπῶς. Χάρησ. κύριον. καὶ κλίνεται Χάρητος. Χαραδριόσ. ο ρνις. παρὰ τὸ τὰς χαράδρας δεδιέναι. η τὸ ἐναντίον παρὰ τὸ ἐν αὐταῖς ἐνοικεῖν. ἐξ ου καὶ τὸ ο νομα κέκτηται. Χάρακα. περίφραγμα τειχομαχίας, ἑλεπόλεις. καὶ χάραξ τὰ σιδήρια τὰ τεμνόμενα καὶ χαρασσόμενα, ο θεν καὶ χάρακας καλοῦμεν τοὺς ὀξυνομένους καλάμους η τὰ ξύλα. διαφέρει δὲ ὁ χάραξ καὶ ἡ χάραξ. τὸ μὲν γὰρ ἀρσενικὸν chi.1841 δηλοῖ τὸ στρατόπεδον, η τείχισμά τι καὶ περίφραγμα. ὡς Δημοσθένης καὶ Μένανδρος· πολλοὶ γὰρ ἐκλελοιπότες τὸν χάρακα τὰς κώμας ἐπόρθουν–. θηλυκὸν δὲ τὸ τῆς ἀμπέλου. οι ον. ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν α μπελον. Χαρίεισ. τὰ εἰς ¯ε¯ι¯ς ὀνόματα διὰ τοῦ ¯ε¯ν¯τ¯ο¯ς κλινόμενα οὐ θέλουσι τῷ ¯ι παραλήγειν, ἀλλ' η τῷ ¯η, ὡς ἐπὶ τοῦ τιμήεις, η τῷ ¯ο, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀνεμόεις, η

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

τῷ ¯α, ὡς ἐπὶ τοῦ σκιάεις, η τῷ ¯ω, ὡς ἐπὶ τοῦ κητώεις. ο θεν τὸ χαρόεις ἀναλογώτερόν ἐστι τοῦ χαρίεις. Χάρτησ. παρὰ τὸ γῶ, τὸ χωρῶ, γάρτης καὶ χάρτης, ὁ χωρητικὸς τῶν ἐγγεγραμμένων. Χαυλιόδους, καὶ χαυλιόδων. κεχαλασμένους ε χων τοὺς ὀδόντας, ἐξέχοντας η διέχοντας. η κατὰ ἐναλλαγὴν τοῦ ¯ρ εἰς ¯λ· ὁ κεχαραγμένους ε χων τοὺς ὀδόντας, ὁ τραχύνων καὶ χαράσσων. Χαῦνοσ. ἀπὸ τοῦ χαίνω χᾶνος καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ χαῦνος. chi.1842 Χαλεπόσ. δύσκολος. ἀπὸ τοῦ χαλέπτω. ὡς τό· Χρυσὲ κακῶν ἀρχηγὲ, βιοφθόρε, πάντα χαλέπτων. ἐκ τούτου χαλεπαίνω, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ τ. (Θηλυκόν.) Χάλαζα. †ὁλοπαγὲς υ δωρ ὑπὲρ γῆς πεπηγός. η † ἀθρόα ἐκ νεφῶν εἰς υ δωρ μεταβολὴ καὶ πῆξις ἀπὸ τῆς ἐναποκειμένης ἐντὸς ψυχρότητος, διὰ τὴν ἐκτὸς θερμότητα. Χαλκὶς, Χαλκίδοσ. ο νομα πόλεως. Χαλκίσ. καὶ ἡ γλαῦξ. Χαιρώνεια. πόλις. Χαιρώνη. τόπος. Χαιόσ. ἡ ῥάβδος. Χαίτη. ἡ θρίξ. παρὰ τὸ κρατῶ κράτη καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ, καὶ τροπῇ τοῦ ¯κ εἰς ¯χ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ι χαίτη. Χαμεύνα. ταπεινὴ καὶ εὐτελὴς κλίνη. καὶ χαμευνία, ἡ ξηροκοιτία. Χαμαιτυπίσ. ἡ πόρνη. Χάρισ. δωρεὰ, χάρισμα. †εὐμένεια· οἰκείωσις.† chi.1843 Χαράδραι. μικροὶ ῥύακες. η τοῦ υ δατος ὑποῤῥοαί. η κρημνοί. Χαρά. διάθεσις ἡδονῶν ἐπιτυχοῦσα. η ευ ρησις ἡδονῶν. Χάρμη. ἡ μάχη. κατ' εὐφημισμόν. Χάρυβδισ. ἡ ἀναπινομένη θάλασσα περὶ τὰ Γάδειρα καὶ πάλιν ἐπαναστρέφουσα. παρὰ τὸ εἰς χάος κατάγειν καὶ ο λεθρον. οἱονεὶ εἰς χάος βαίνειν. Χαρίεσσα καὶ χαριτόεσσα. Χάρισ. χαρά. παρὰ τῷ ̓Αποστόλῳ· ι να δευτέραν χάριν ε χητε. Χαναναίαν. τὴν Παλαιστίνην, η γουν τὴν ̔Ιερουσαλὴμ λέγει ὁ θεόλογος· διὰ τὸ κατοικεῖσθαι αὐτὴν πρότερον ὑπὸ τῶν Χαναναίων. (Οὐδέτερον.) Χαλκοῦν πινάκιον. τοιοῦτον ει χον οἱ δικασταὶ πρὸς τὰς κληρώσεις, ε χον τὸ ο νομα τοῦ δικαστοῦ πατρόθεν καὶ τοῦ δήμου καὶ τῆς φυλῆς. ̓Αρίσταρχος δὲ πύξινον ει πεν αὐτό. Χαλκοπράτιον. ..... Χαλκοβατὲς δῶ. πρὸς δῶμα χαλκοβατές. Χαλαστραῖον. τόπος. Χαμεύνιον. ἐπὶ τοῦ κραββάτου τάττεται. chi.1844 Χαμαιπετέσ. ταπεινόν. η τὸ εἰς γῆν πετόμενον. Χαμαιτυπεῖον. καπηλεῖον, η οι κημα ἐν ῳ εἰσὶν αἱ πόρναι. Χαμαιμηλέλαιον. ..... Χαριστήρια. εὐχαὶ, η υ μνοι ἐπινίκιοι. Χαράκωμα. περίφραγμα. τειχίον. παρὰ τὸ χαρακῶ, χαρακώσω, χαράκωμα. τοῦτο παρὰ τὸ χάραξ. Χάσμα. τὸ χάος. Χαλεπόν. δύο σημαίνει. η γουν τὸ ἀδύνατον, ὡς τό· –χαλεπὸν δέ κεν ὀρύσσειν ἀνδράσι θνητοῖσι– καὶ τὸ δεινόν. χαλεπὸς δὲ Διὸς μεγάλοιο κεραυνός. (῾Ρῆμα.) Χάζω. τὸ ὑποχωρῶ καὶ ἀναχωρῶ. καὶ χάζεο. ἀπὸ τοῦ χῶ, τὸ χωρῶ, παράγωγον χάζω. Χαίρειν φράσαντεσ. ἀποταξάμενοι, καταγνόντες. Χαίρειν ἐάσαντεσ. ἐπὶ τῶν καταφρονουμένων καὶ μισουμένων. τὸ γὰρ χαίρειν μόνον προσεπιλέγοντες τούτοις παρέτρεχον. καὶ χαίρειν ἀντὶ τοῦ οἰμώζειν καὶ στενάζειν. ὡς τό· χαιρέτω ληρῶν, ἐρυθριάτω φλυαρῶν. chi.1845 Χαίρω. παρὰ τὸ χῶ, τὸ διαχέω. Χαίρομαι. ὁ λέγων χαίρομαι βαρβαρίζει. καὶ λέγεται δατισμός· Δάτις γὰρ ὁ Πέρσης ε φη χαίρομαι. ἐνεστῶτα γὰρ η παρατατικὸν οὐκ ε χει. Χαλιμάζειν. τὸ περὶ τὰς συνουσίας ὁρμᾶν. ἀπὸ τοῦ χαλᾶν τὰς φρένας πρὸς τὸ πάθος. Χαλεπαίνει. ὀργίζεται. Χαλεπήνασ. ἀγανακτήσας. καὶ χαλεπήνῃ. Χαλέπτει. κακίζει. Χάνης, χάνωμεν. Χαρακτηρίζει. δεικνύει. Χαράσσω. παρὰ τὸ χαίρω, τὸ τραχύνω. ἐξ ου καὶ κάρχαρος κύων. η ω σπερ α λλος ἀλλάσσω, ου τως α ρης ἀράσσω καὶ πλεονασμῷ τοῦ χ χαράσσω. Χαρήσομαι. εὐφρανθήσομαι. καὶ ἐὰν χαρήσομαι, εὐφρανθήσομαι. χαρίσομαι δὲ ἀντὶ τοῦ δωρήσομαι ι. ἐὰν χαρίσωμαι δὲ, ἰῶτα καὶ μέγα. Χαριεντιζόμενοι. εὐτραπελιζόμενοι. σκώπτοντες.᾿Αριστοφάνης· χαριεντίζεις καὶ κατασκώπτεις ἡμῶν καὶ βωμολοχεύεις. Χατίζεισ. χρῄζεις. οι μαι, παρὰ τὸ α μὴ ε χειν αἰτεῖν γίνεται χατῶ, χατίζω. ὁ γὰρ χρῄζων chi.1846 α μὴ ε χει αἰτεῖ. καὶ χατέουσιν. η ἀπὸ τοῦ αἰτῶ αἰτίζω. ἐξ ου καὶ τό· αἰτίζων ἀκόλους, παρ'῾Ομήρῳ. Χαριζόμενοι. συγγνωμονικοὶ γίνεσθε. ου τως ὁ ̓Απόστολος· χαριζόμενοι ἑαυτοῖς. (῾Επίῤῥημα.) Χαμόθεν. ἐκ τῆς γῆς. Χαμάδισ. χαμάζε καὶ χαμαί. Χανδόν. ἀπλήστως. Τὸ Χ μετὰ τοῦ Ε. (῾Αρσενικόν.) Χέδροπασ. ο σπρια. καὶ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἑνικῶς χέδροψ. οἱονεὶ χερίδροψ καὶ συγκοπῇ χέδροψ. Χειμών. ἡ τοῦ κρύους ἀκμή. ἀπὸ τοῦ χέω, χεύσω, ῥῆμα ο νομα χεῦμα, καὶ τροπῇ τοῦ ¯υ εἰς ¯ι χειμών. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ¯μ¯α οὐδέτερα παραγόμενα ὀνόματα κοινὰ εἰσὶ τῷ γένει, καὶ τρέπουσι τὸ ¯ω εἰς ¯ο ἐπὶ τῆς γενικῆς. οι ον μνήμη, ἀμνήμων, ἀμνήμονος, ει μα, λευχείμων, λευχείμονος. τὸ γοῦν χειμὼν καὶ ὀξυνόμενον καὶ ἁπλοῦν καὶ περιεκτικὸν ο ν περὶ τὴν γραφὴν διήλλαξε, καὶ φυλάττει τὸ ¯ω, χειμὼν, χειμῶνος, καὶ ει τι παρ' αὐτὸ, βαρυχείμων, βαρυχείμωνος. chi.1847 Χείμαῤῥοι ποταμοί. κατὰ τὸν χειμῶνα ῥέοντες. χίμαῤῥοι δὲ, οἱ τράγοι, ¯ι. Χειροδίκαι. οἱ ἑαυτοῖς πεποιθότες τῇ τῶν χειρῶν δυνάμει καὶ δι' ἑαυτῶν ποιοῦντες τὴν ἐκδίκησιν καὶ τύπτοντες, τουτέστιν ἐν τῇ ἰσχύϊ τὸ δίκαιον ε χοντες. Χείρων. κύριον. Χειρώνακτεσ. οἱ διὰ τῶν χειρῶν κοπιῶντες καὶ ἐργαζόμενοι, καὶ οἱ τεχνῖται. Χείρων. ὁ χειρότερος. χείρων κυρίως ὁ κατὰ χεῖρα η ττων, οι ς ὁ α νθρωπος τῶν α λλων ζώων διαφέρει, τεχνάσασθαι. Χειρωνάκτης καὶ χειρῶναξ. τεχνίτης διὰ τῶν χειρῶν ἐργαζόμενος. Χέρησ. κύριον. καὶ κλίνεται Χέρητος. Χέρηϊ. τῷ χείρονι. Χέρεωσ. ο νομα φρουρίου. Χετταῖοι. ε θνος. chi.1848 (Θηλυκόν.) Χειά. ἡ τῶν ο φεων κατάδυσις. ε νθεν καὶ τό· οὐδὸς δ' ἀμφοτέρους ο δε χείσεται–. ἀντὶ τοῦ χωρήσει. ἀπὸ τοῦ χεῖσθαι, ο ἐστι χωρεῖσθαι. αὐτὸ γὰρ μόνον μηχανᾶται ὁ ο φις τὸ χωρῆσαι τὸ σῶμα ω σπερ ε λυτρον. λέγονται δὲ οἱ τοιοῦτοι τόποι καὶ εἰλυοὶ καὶ τρόχμαλα. καὶ αἱμασιαί. παρὰ τὸ γῶ, τὸ χωρῶ, τροπῇ τοῦ ¯γ εἰς ¯χ γίνεται χέα καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯ι χειά. χειὰ καὶ ἡ φωλεά. Χελιδών. παρὰ τὸ τὰ χείλη δονεῖν. η παρὰ τὸ τὰ χείλη οἰδαίνειν. η παρὰ τὸ τοῖς χείλεσι ᾳ δειν. Χέλυσ. ἡ κιθάρα. παρὰ τὸ χέω, τὸ λέγω. η ο τι ἀπὸ δερμάτων χελώνης κατεσκευάζετο. Χελωνίδοσ. τῆς βαθμίδος. Χεράδεσ. τὰ παραθαλάσσια σκύβαλα. η ἡ ἰλύς. παρὰ τὸ χεῖσθαι ῥᾳδίως. Χερμάσ. λίθος πληρῶν τὴν χεῖρα. καὶ χερμάδιον. chi.1849 Χέρσοσ. ἡ ξηρὰ γῆ. ἐξ ου ἐστι χειρὶ προσάψασθαι. Χεῤῥόνησοσ. χεῤῥονησεία γῆ ἡ εἰς θάλασσαν ἐκνεύουσα, ἡ μήτε χέρσος μήτε θάλασσα, ἀλλὰ περικλυζομένη, καὶ μίαν ε χουσα εἰσοδοέξοδον. Χερνῆτισ. ἡ ἐκ τῶν ἰδίων χειρῶν τρεφομένη καὶ ζῶσα γυνή. σημαίνει δὲ τὴν ταπεινὴν καὶ α πορον γυναῖκα. Χέῤῥισ. πόλις. Χεττοῦρα. κύριον. ταύτην μετὰ θάνατον τῆς Σάῤῥας ὁ Ἀβραὰμ ἠγάγετο. Χελώνη. τὸ ζῶον. καὶ τὸ ο ργανον. Χελιδωνίσ. λέγει ὁ Ψελλός· χελιδωνὶς τὸ πάτημα τὸ κάτω τῆς εἰσόδου. (Οὐδέτερον.) Χειρόηθεσ. πρᾶον· η μερον. Χειρόμακτρον. μανδύλιον. παρὰ τὸ ἐκμάσσειν τὰς χεῖρας. chi.1850 Χειρόγραφον. συμβόλαιον, γραμματεῖον, χρέους ὁμολογία. Χειρόκμητα. ὑπὸ χειρῶν γεγραμμένα η περιεξεσμένα. Χειρώνειον. φάρμακον τὸ τοῦ Χείρωνος. Χέλειον. τὸ τῆς νεώς. Χελιδόνιον μέλοσ. τὸ τῆς χελιδόνος. χελιδόνειον δὲ κρέας, δίφθογγον. Χελώνειον δέρμα. τὸ τῆς χελώνης. Χερμάδιον. ὁ χειροπλήθης λίθος. παρὰ τὸ τὴν χεῖρα πληροῦν. χεράδιον, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ¯μ χερμάδιον. Χερνίβειον. σκεῦος, ἐν ῳ τὰς χεῖρας νίπτομεν. Χερουβείμ. καὶ δίφθογγον καὶ ¯ι. καὶ ἐπὶ ἑνικοῦ δίφθογγον, ἐπὶ δὲ πληθυντικοῦ ¯ι. ὁμοίως καὶ ἐπὶ σεραφείμ. Χεῦμα. ῥεῦμα, προχοή. Χειμάδιον. ...... (Ῥῆμα.) Χειραπτήσασ. ἁψάμενος τῇ χειρί. chi.1851 Χειρονομεῖν. κυρίως ἐστὶ νωμᾶν ἀντὶ τοῦ διαφέρειν. ο θεν καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ μέμνηται καὶ τοῦ χειρονομεῖν. ποιητικῶς δὲ διὰ τοῦ ¯ω, τῷ λόγῳ τοῦ στρωφῶ. Χειρώσασθαι. ὑποτάξαι, κρατῆσαι. Χέεισ. ἐπὶ ἐνεστῶτος δίφθογγον· ἐπὶ δὲ μέλλοντος ¯η. Χελύσειν. δήσειν. τοῦ Ψελλοῦ· φλεγμός ἐστιν ἡ φλεγμονὴ, χελύσειν δὲ τὸ δήσειν. Τὸ Χ μετὰ τοῦ Η. (Ἀρσενικόν.) Χὴν καὶ ἡ χὴν, κοινόν ἐστι τῷ γένει. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ. παρὰ τὴν ἠχὴν, ο σημαίνει τὴν κραυγήν· κρακτικὸν γάρ ἐστι τὸ ζῶον. Χηνέασ. κύριον. Χηραμοί. οἱ φωλεοί. η καταδύσεις τῶν θηρίων καὶ τῶν ο φεων, οι ον χωραμοὶ, εἰς ου ς χωρεῖ τι. †Χηρίων. ὁ χωρὶς γυναικός.† Χηρωστής. ὁ ἐπίτροπος. Χηλή. ἡ ο νυξ. κυρίως χηλὴ λέγεται ἐπὶ τῶν δυονύχων ζώων, σχιλή τις ου σα, παρὰ τὸ διεσχίσθαι, ω σπερ ἐπὶ τῶν μονωνύχων ὁπλή τις ου σα. λέγεται χηλὴ, τροπῇ τοῦ ¯ι εἰς ¯η καὶ ἀποβολῇ τοῦ ς, †χηλή.† Χηλόσ. τὸ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

κιβώτιον. καὶ γίνεται ἐκ τοῦ χῶ, χήσω. Χήμη. ει δος ὀστρείου. chi.1852 Χηρεία. ἡ χήρευσις. καὶ χήρα γυνή. ἀπὸ τοῦ χηρῶ, τὸ χωρίζω καὶ πορθῶ. καὶ χηρώσω, τὸ ἀφανίσω καὶ πορθήσω. Χῆτισ. ἡ στέρησις. Χηρωνίσ. ο νομα κύριον. (Οὐδέτερον.) Χήνιον. ο ρος. χήνειον δὲ ᾠὸν, δίφθογγον. Χῆρον. ἐστερημένον. (Ῥῆμα.) Χηρῶ. τὸ χωρίζω καὶ πορθῶ. καὶ χηρώσω. Τὸ Χ μετὰ τοῦ Θ. (Ἀρσενικόν.) Χθαμαλόσ. κοῖλος, ταπεινὸς, χαμηλός. Χθιζόσ. ὁ χθεσινός. καὶ χθιζινός. (Θηλυκόν.) Χθών. ἡ γῆ. καὶ κλίνεται χθονός. παρὰ τὸ διαχεῖσθαι καὶ χωννύεσθαι. η παρὰ τὸ γῶ, τὸ χωρῶ. Χθονία. ἡ ἐπίγειος. Τὸ Χ μετὰ τοῦ Ι. (Ἀρσενικόν.) Χιάρησ. κύριον. καὶ Χίλων. καὶ Χιλδίβερτος. Χίμαροσ. ὁ τράγος ὁ ἐν τῷ χειμῶνι τεχθείς. Χῖοσ. ὁ πολίτης Χίου. ὡς Σάμος Σάμιος, ου τω καὶ ἀπὸ τοῦ Χίος γίνεται Χΐϊος, καὶ κράσει τῶν δύο ¯ι¯ι εἰς ¯ι μακρὸν Χῖος, ὡς Δΐϊος Δῖος, Θέτιϊ Θέτι. chi.1853 Χιτών. ἐσθὴς, ἱμάτιον. (Θηλυκόν.) Χίδρα. στάχυες, η τοι νέος καρπός. Χιλόσ. ὀξύτονον καὶ θηλυκῶς λέγεται, καὶ σημαίνει τὴν τροφὴν, καὶ γράφεται διὰ τοῦ ¯ι. τινὲς δὲ διὰ τῆς ¯ε¯ι διφθόγγου, ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ χεῖλος ἐστὶν, ἡ ἐν τοῖς χείλεσι διδομένη. ἀλλὰ τὰ διὰ τοῦ ¯ι¯λ¯ο¯ς, μὴ ο ντα οὐδέτερα μήτε ἀρσενικὰ ὀξύτονα, μήτε σύνθετα ἀπὸ ὀνομάτων, ε χοντα τὴν ¯ε¯ι δίφθογγον, διὰ τοῦ ι γράφεται. οι ον Ζωΐλος, Τρωΐλος. ου τως ου ν καὶ χιλός. χωρὶς τοῦ Νεῖλος. πρόσκειται μὴ ο ντα οὐδέτερα διὰ τὸ χεῖλος. πρόσκειται μὴ ο ντα ἀρσενικὰ ὀξύτονα διὰ τὸ δειλός. πρόσκειται μὴ ο ντα σύνθετα ἀπὸ ὀνομάτων ε χοντα τὴν ¯ε¯ι δίφθογγον διὰ τὸ τρίχειλος, κροκόδειλος. Χιλωνὶς γῆ. Χίμαιρα. τρίμορφον θηρίον, ο περ ἐν τῇ Λυκίᾳ η ν, η ν ἐφόνευσεν ὁ Βελεροφόντης. Χιράδεσ. αἱ τῶν χειρῶν ῥαγάδες. καὶ πῶς διὰ τοῦ ι γράφεται; ω φειλε γὰρ διὰ τῆς ¯ε¯ι διφθόγγου, ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ χεὶρ γέγονεν. ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ νείφω γίνεται νιφεὺς διὰ τοῦ ¯ι, ου τω καὶ ἐνταῦθα. η κρεῖττον ε στιν εἰπεῖν, συνέπεσεν ἡ φωνὴ τῷ σημαινομένῳ, ἐπειδὴ τὸ χιρὰς ε νδειαν τινὰ σημαίνει· ἡ γὰρ ῥαγὰς ε νδειαν τινὰ ε χει τοῦ ὁλοκλήρου· τὸ γὰρ ε χον ῥαγάδας οὐκ ε στιν ὁλόκληρον. τούτου χάριν καὶ ε νδειαν φωνήεντος ἐδέξατο. chi.1854 Χιών. καὶ κλίνεται χιόνος. ὡς ἀρήγω ἀρηγών. καὶ τροπῇ τοῦ ¯ε εἰς ¯ι χιών. (Οὐδέτερον.) Χῖ. τὸ στοιχεῖον. ο τι χεομένην ε χει τὴν ἐκφώνησιν. α λλοι δὲ α χι αὐτὸ ει πον, ο τι ε χει ὀξεῖαν καὶ βαρεῖαν ἀλλήλας κατὰ μέσον σχιζούσας. Χίμετλα. τὰ ἀποκαύματα τὰ γινόμενα ἐν τοῖς ποσὶν, ο περ συμβαίνει ἐν τῷ χειμῶνι γίνεσθαι. ει ρηται παρὰ τὸ ἐν τῷ χειμῶνι τλεῖν. η χίμετλον τὸ ἐν τῷ δακτύλῳ γενόμενον ε λκος. (Ῥῆμα.) Χιονωθήσονται. λευκανθήσονται. λαμπρυνθήσονται. Τὸ Χ μετὰ τοῦ Λ. (Ἀρσενικόν.) Χλούνησ. ὁ ἀγριόχοιρος. ὁ ἐν τῇ χλόῃ εὐναζόμενος καὶ διατρίβων. Χλωδομάριοσ· Χλώθαρις· Χλωθαῖος· Χλωθόμηρος. ὀνόματα κύρια. Χλωρόσ. κακόχρους. καὶ χλωρότης. Ομηρος· ὑπὸ δέους χλωρὸς η εν. παρὰ τὸ χαλῶ καὶ τὴν ω ραν, ο σημαίνει τὴν μορφήν. χλαωρὸς καὶ χλωρὸς, ὁ κεχαλασμένην ε χων τὴν ω ραν. (Θηλυκόν.) Χλαμύσ. ἐσθὴς κοκκίνη. η ὁ κυκλοειδὴς μανδύας, ο ν φοροῦσιν αἱ γυναῖκες. Χλανίσ. τὸ θερινὸν καὶ λεπτότατον ἱμάτιον. chi.1855 Χλαῖνα. τὸ χειμερινὸν ἱμάτιον. παρὰ τὸ χλιαίνειν. Χλεύη. ἡ υ βρις. χειλεύη τὶς ου σα, παρὰ τὸ ἠρέμα ἀνάγειν τὰ χείλη. Χλιδή. ἡ τρυφή. Χλιδῶνα. κόσμον περὶ τὸν βραχίονα. Χλιδώ. κύριον. Χλόη. παρὰ τὸ φλέω, τὸ ἀναπέμπω, φλόη καὶ χλόη, ἡ ἐκ τῆς γῆς ἀναπεμπομένη. Χλώρη. κύριον. *Χλωμένη.* ..... (Οὐδέτερον.) Χλιαρόν. τὸ θερμόν. Χλούνιον. τόπος. χλούνειον δὲ, τὸ χοίρειον, δίφθογγον. (Ῥῆμα.) Χλιαίνω. τὸ θερμαίνω. Χλιδῶντεσ. τρυφῶντες· σπαταλῶντες. Χλοάζει. βλαστάνει. Τὸ Χ μετὰ τοῦ Ν. (Ἀρσενικόν.) Χνοῦσ. ὁ κονιορτός. παρὰ τὸ χοῦς, πλεονασμῷ τοῦ ν. τὸ δὲ χοῦς παρὰ τὸ χόος. τοῦτο δὲ παρὰ τὸ χέω. chi.1856 Τὸ Χ μετὰ τοῦ Ο. (Ἀρσενικόν.) Χοβάρ. τόπος. Χοϊκόσ. γηγενής· γήϊνος· βαρύς. καὶ ὁ Ἀπόστολος· πρῶτος α νθρωπος ἐκ γῆς χοϊκός. Χοῖνιξ. δεκάλιτρον. τέταρτον μοδίου σημαίνει. Χόλοσ. ἡ ὀργή. παρὰ τὸ χέω· συγκέχυται γὰρ ἡ ψυχὴ ἐν τῷ ὀργίζεσθαι. Χόνδροσ. πᾶν ὀστοῦν τρωγόμενον καὶ θραυόμενον ὑπὸ τῶν ἀνθρωπίνων ὀδόντων. Χοραύλησ. ὁ ἐν τῷ χορῷ αὐλῶν.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

Χοροστάτησ. ὁ α ρχων τοῦ χοροῦ. Χορίκιοσ. κύριον. Χοροί. πλῆθος ταγμάτων. Χοροιτύποσ. ὁ τύπους ποιῶν ἐν τῷ χορεύειν. η ὁ τύπτων τὸ ε δαφος. καὶ Ομηρος· πέπληγον δὲ χορὸν θεῖον ποσί–. Χοσβαΐτησ. ὁ βεστιαρίτης. (Θηλυκόν.) Χοαί. ἐναγίσματα, θυσίαι. Χοιρίνη. συρφετώδης. †ἡ δικαστικὴ ψῆφος.† Χοιράδεσ. πετρῶν ο χθοι. Χολάδεσ. τὰ ε ντερα. παρὰ τὴν χύσιν, η διὰ τὸ κατὰ φύσιν δέχεσθαι τὸ χολῶδες ἀπὸ τοῦ η πατος, ἐπειδὴ εἰς αὐτὰ συῤῥεῖ ἡ ξανθὴ χολὴ, chi.1857 τοῦτο μηχανωμένης τῆς φύσεως πρὸς τὸ διαθερμαίνεσθαι, καὶ ἐρεθίζεσθαι αὐτὰ τῇ δριμύτητι αὐτῆς πρὸς τὴν ἀπόκρισιν τῶν περιττῶν. ε μελλε γὰρ τῇ κράσει ψυχρὰ ο ντα ἀργὰ μένειν καὶ μηδέποτε ποιεῖν τὴν ἀπόκρισιν. τοιαῦτα γὰρ τὰ νευρώδη. Χολέρα. νόσος διὰ χολῆς. η τὸ τῆς χολῆς πάθος. Χορδή. ἡ νευρὰ η τὸ ε ντερον. παρὰ τὸ δι' αὐτοῦ χωρεῖν τὴν ἐδωδήν. Χορεία. ἡ χόρευσις. Χοριάνη. τόπος. Χορηνὴ δὲ, ¯ι. (Οὐδέτερον.) Χοάσπειον υ δωρ. τὸ τοῦ Χοάσπου ποταμοῦ. Χοινίκιον. μέτρον τι. καὶ τὸ παχὺ ε ντερον. Χοληδόχον. ἀγγεῖον τὸ δεχόμενον τὴν χολήν. καὶ χολαῖον, η παρ. Χορεῖον. ὁ τόπος τοῦ χοροῦ. χορίον δὲ, τὸ παχὺ ε ντερον, ¯ι. Χολωσέμεναι. ὀργισθῆναι. καὶ χολωσέμεν μέλλων ἀπαρέμφατος δωρικῶς. ἐκεῖνοι γὰρ τὰ ἀπαρέμφατα εἰς ¯ε¯μ¯ε¯ν μεταποιοῦσι. τὸ τύψειν τυψέμεν λέγουσιν. οἱ δὲ Αἰολεῖς εἰς ¯ε¯μ¯ε¯ν¯α¯ι λέγουσιν, οι ον· εἰωθότες ε δμεναι α δδην. Χορτάσαι. παρὰ τὸν χόρτον τὸν περιβαλλόμενον τοῖς ὑποζυγίοις. Χορεύω. χοροβατῶ. chi.1858 Τὸ Χ μετὰ τοῦ Ρ. (Ἀρσενικόν.) Χρεμετισμόσ. ἡ τῶν ι ππων βοή. Χρησμόσ. προφητεία· μαντεία. Χρήστησ. δανειστής. Χρηστήρ. ὁ παρέχων χρησμούς. παρὰ τὸ χρῶ, χρηστήρ. ου τω Γεώργιος ὁ Χοιροβοσκός. οι μαι δὲ, ο τι παρὰ τὸ χρῄζω. τὸ δὲ χρῄζω, ἡνίκα σημαίνει τὸ ἐνδεοῦμαι, ε χει τὸ ¯ι προσγεγραμμένον. ἀπὸ τοῦ χρέος χρεΐζω, ἐκτάσει τοῦ ¯ε εἰς ¯η καὶ ἐν συναιρέσει χρῄζω, μένοντος καὶ τοῦ ¯ι προσγεγραμμένου. ο τε δὲ σημαίνει τὸ χρησμῳδῶ, α νευ τοῦ ¯ι, καίπερ τῆς ἐτυμολογίας ἀπαιτούσης σὺν τῷ ¯ι γράφεσθαι, παρὰ γὰρ τὴν χρείαν ἐστί· τοῖς γὰρ ε χουσι χρείαν χρησμῳδεῖ ὁ θεός. ἀλλὰ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ σημαίνοντος τὸ ἐνδεοῦμαι οὐκ ε χει τὸ ἰῶτα. Χρῆστοσ. κύριον. χρηστὸς δὲ, ὁ ἀγαθὸς, ὀξύνεται. Χρέμης, χρέμητοσ. ο νομα ἰχθύος. Χρεωφειλέτησ. ο σα παρὰ τὸ χρέος συντέθειται, μεγάλα, πλὴν τοῦ χρεοδότης, χρεοκόπος, καὶ χρεολύτης, καὶ τὰ θηλυκὰ αὐτῶν, οι ον χρεοδοσία, καὶ τὰ ῥήματα, οι ον χρεοδοτῶ, χρεολυτῶ. Χριστόσ. μεσίτης θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. ἰστέον, ο τι τὸ Χριστὸς σημαίνει τὸ συναμφότερον, θεὸς καὶ α νθρωπος. τὸ δὲ κύριος δηλωτικὸν τῆς θεόchi.1859 τητος. χριστοὶ γὰρ καὶ οἱ βασιλεῖς, οἱ τῷ ἐλαίῳ τοῦ κέρατος χριόμενοι. τὸ Χριστὸς καὶ Κύριος διὰ τὸ τῇ θεότητι χρίσαι τὴν ἀνθρωπότητα· καὶ ὡς βασιλεύς. δώσει γὰρ αὐτῷ κύριος ὁ θεὸς τὸν θρόνον Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ βασιλεία αἰώνιος. ἐλέγοντο χριστοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ ἱερεῖς, ὡς ἐλαίῳ ἁγίῳ τῷ ὑπὸ τοῦ κέρατος βλυομένῳ χριόμενοι. Χριστιανισμόσ. πίστις ἀπερίεργος, η θεοῦ ὁμοίωσις κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον ἀνθρώπου φύσει. η δόγμα τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ πνευματικῆς καὶ φυσικῆς καὶ θεολογικῆς συνεστός. Χριστιανόσ. ἀληθινὸς οι κος Χριστοῦ θεοῦ δι' ε ργων ἀγαθῶν καὶ δογμάτων εὐσεβῶν συνιστάμενος. η ὁ κατὰ θεὸν ζῶν, καὶ εὐσεβῶς καὶ χρηστῶς πολιτευόμενος. η ὁ τὸ σῶμα διὰ τὸν Χριστὸν σταυρώσας σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Χρυσόσ. παρὰ τὸ ῥύω, ῥυσὸς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ χ χρυσός· ὁ γὰρ χρυσὸς διδόμενος ῥύεται τὸν α νθρωπον ἐκ τοῦ θανάτου. Χρόμος· Χρόμιοσ. κύρια. Χρόμαδοσ. Ομηρος· δεινὸς δὲ χρόμαδος–. τὸν ἐν τοῖς γενύεσιν ὑπὸ τῶν πληγέντων γενόμενον ψόφον ὀνοματοποιήσας χρόμαδον ει πεν. chi.1860 Χρόνοσ. ἡλίου κίνησις καὶ πορεία μετὰ ἐμμέτρου φορᾶς. η τὸ παρεκτεινόμενον τῇ ὑποστάσει τοῦ κόσμου διάστημα, ἐν ῳ πᾶσα μετρεῖται κίνησις ει τε ἀστέρων, ει τε ζώων, ει τε οὑτινοσοῦν τῶν κινουμένων. †η μέτρον κινήσεως καὶ ἀριθμοῦ τοῦ ἐν κινήσει πρότερον καὶ υ στερον.† Χρόνοσ. ποιὰ σημείωσις, τουτέστι φανερὰ τοῦ ἐν ἐκτάσει καὶ συστολῇ α δηλόν τι

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

διακρίνουσα. η πλατικὸς ἐνιαυτὸς η ἀκαριαῖος· α μα γὰρ τῷ βούλεσθαι ε χει καὶ τὸ ει ναι. χρόνος δὲ παρὰ τὸ ῥέω, ῥόνος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ χ χρόνος. Χρόνος βραχύσ. φωνήεντος συστελλομένου. Χρόνος μακρόσ. σημείωσις ἐκτεινομένου φωνήεντος η φωνηέντων. Χρόνοι δὲ εἰσὶ δύο, μακρὸς καὶ βραχύς· διότι καὶ τοῖς ἀνθρώποις δύο χρόνοι παρέπονται, ὁ μὲν ει ς πολυχρόνιος, ὁ δὲ ε τερος ὀλιγοχρόνιος. χρόνοι δὲ λέγονται παρὰ τὸ ἐν ἐκτάσει καὶ συστολῇ τοῖς χρόνοις παρεικασθῆναι. Χρυσάορα. χρυσῆν σπάθην ε χοντα. α ορ γὰρ τὸ ξίφος, η σπάθη. Χρυσότευκτον. ἐκ χρυσοῦ κατεσκευασμένον. Χρυσάμπυκασ. χρυσοχαλίνους. –χρυσάμπυκας ι ππους. Χρυσοῤῥήμων. ὁ χρηστολόγος. Χρυσοῤῥόας. ποταμός. chi.1861 Χρυσίτησ. σημαίνει τὸν λίθον, ε νθα ἀκονῶσι τὸ χρυσίον. τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ¯ο¯ς διὰ τοῦ ¯ι¯τ¯η¯ς διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· χρυσὸς, χρυσίτης. Χρύσεοσ. τὰ διῃρημένα ἐπὶ πάντων γενῶν ἰακά. οι ον, ὁ χρύσεος καὶ ὁ ἀργύρεος, καὶ ἡ χρυσέα, καὶ τὸ χρύσεον. Χρύσειος ἀνδρείασ. Χρυσάνθειοσ. οι κος. Χρυσοπήνιτοσ. χιτών. Χρώσ. τὸ σῶμα. καὶ κλίνεται χρωτός. Χρῶμις, Χρώμιδοσ. κύριον. Χρηματισμόσ. ὁ λόγος τοῦ θεοῦ. καὶ ὁ Ἀπόστολος· ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ χρηματισμός. (Θηλυκόν.) Χρόα. ἀπὸ τοῦ χρῶ, ο σημαίνει τὸ βάπτω. ἐξ ου καὶ χρῶμα. Χρῆσισ. ἡ τῶν ἐφ' ἡμῶν ὀρέξεως συμπλήρωσις. παρὰ τὸν χρήσω μέλλοντα. χρῆσις δὲ καὶ παράδοσις διαφέρει. χρῆσις γὰρ λέγεται ἡ τῶν ἀρχαίων καὶ ποιητῶν μαρτυρία· παράδοσις δὲ, ἡ τῶν γραμματικῶν. οι ον τὰ μὲν Ὁμήρου χρῆσις· τὰ δὲ Ἀριστάρχου τοῦ γραμματικοῦ παράδοσις. χρίσις δὲ ἐκ τοῦ χρίω, τὸ ἀλείφω, ι. Χρειώ. τὴν χρείαν. ὡς ἀπὸ τοῦ σπέος γίνεται σπεὼ, καὶ ἀπὸ τοῦ κλέος κλεὼ καὶ Κλειὼ, ου τω καὶ ἀπὸ τοῦ χρέος χρεώ. (Οὐδέτερον.) Χρῆμα. κυρίως τὸ διὰ χειρῶν ε ργον, οι ον χέρημα. chi.1862 Χρησμῴδημα. ἡ προφητεία. χρησμοδότημα δὲ, μικρόν. Χρίσμα καὶ χρίμα. παρὰ τὸ χρίω, χρίσω, χρίσις καὶ χρίσμα, ο περ σημαίνει τὸ α λειμμα. ω σπερ δὲ λέγεται κροῦσμα καὶ κροῦμα, ου τω χρίσμα καὶ χρίμα. Χρονικὸν φῶσ. ὁ η λιος. Χρυσόγλυφα. τὰ χρυσοτόρνευτα. Χρύσειον καὶ χρύσεον ε ργον. χρυσίδιον δὲ, ¯ι τὰ δύο. Χρηστολόγημα. τὸ α χρι ῥημάτων θεραπεύειν. καὶ ὁ Ἀπόστολος· διὰ τῆς χρηστολογίας καὶ εὐλογίας ἐξαπατῶσι τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων. (Ῥῆμα.) Χραύσει. ἀμύξει. ὀλίγον τὸν χρῶτα ἐπιξύσει. προσεγγίσει. ἀπὸ τοῦ χρωτὸς, χρῶ, χραύσω. Χραίσμετέ με. ἀντὶ τοῦ φυλάξασθέ με. καὶ ῥύσατε η βοηθήσατε. ει ρηται ἀπὸ βαρυτόνου, τὸ χραίσμω. εἰ γὰρ η ν ἀπὸ τοῦ περισπωμένου χραισμῶ, ει πεν α ν χραισμεῖτε. Χραισμῶ. τὸ βοηθῶ. ἀπὸ τοῦ χρήσιμος χρησιμῶ, καὶ συστολῇ τοῦ ¯η εἰς ¯α καὶ μεταθέσει τοῦ ¯ς χραισμῶ, τὸ βοηθῶ. Χρείω. τὸ μαντεύομαι. ο περ ἐπὶ ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ. ἐπὶ δὲ τῶν α λλων διὰ τοῦ η. †Χρέμπτεται. η χον τῷ στόματι ἀποτελεῖ. πτερύσσεται.† chi.1863 Χρηματίζει. γίνεται. η προλέγει. Χρήσω. μαντεύσω. Χρηστηριάζω. μαντεύομαι. Χρή. ἐνδέχεται. ἐκ τοῦ χρῆμι, χρὴς, τὸ τρίτον χρῆσι καὶ χρὴ ὀξυτόνως. ὀξυτονούμενον γὰρ ἐν τῇ συνθέσει, βαρυνόμενον σημαίνει ἐπίῤῥημα· περισπώμενον δὲ ῥῆμα ἀττικόν. ἀπὸ γὰρ τοῦ χρῶμι τὸ δεύτερον τῆς κοινῆς διαλέκτου ἰωνικῆς. ἀττικῶς δὲ χρῆν, ἐξ ου τὸ ἐχρῆν. Χρίμπτεται. προσπελάζει. προσεγγίζει. Χρίω. τὸ ἀλείφω. Χριστιανίζειν. τὸ καταφρονεῖν τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων ὑπὲρ τῆς εἰς τὸν Χριστὸν ὁμολογίας. καὶ χριστιανισμὸς ἡ τῆς εὐσεβείας γνῶσις ἡ εἰς ζωὴν αἰώνιον α γουσα, η ἡ διὰ Χριστοῦ φανερωθεῖσα θεοσέβεια. Χρυσαυγίζων. ἀστράπτων. Χρῶ. τὸ παρέχω. καὶ τὸ βάπτω. Χρώζω. χροιὰν παρέχω. Χρώννυμι. χρωννύω. chi.1864 Χρηστεύεται. ἡμερότητι χρῆται. ἡ ἀγάπη χρηστεύεται. Τὸ Χ μετὰ τοῦ Υ. (Ἀρσενικόν.) Χύαθοσ. κύριον. Χυδαῖοσ. ὁ εὐτελὴς, ὁ συρφετώδης. Χυλόσ. ἐκπιεσμός. Χυμαῖοσ. κύριον. καὶ Χυρηβίτης. Χυριάδησ. τοπικὸν καὶ κύριον. καὶ κλίνεται Χυριάδου. Χυτρόπουσ. ὁ πλατύπους. (Θηλυκόν.) Χύτρα. τὸ τζυκάλιον. Χυτή. οὐ πᾶσα γῆ χυτὴ καλεῖται, ἀλλὰ κυρίως ἡ τοῖς νεκροῖς ἐπιχεομένη. (Οὐδέτερον.) Χυλάριον. τὸ ὑδαρῶδες, ὁ ἐκπεπιεσμένος σῖτος. Χυτρεῖον. ἐν ῳ αἱ χύτραι. Χύτλα. κυρίως τὰ μεθ' υ δατος ε λαια. καταχρηστικῶς δὲ τὰ ἐναγίσματα, τὰ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ε ντομα, τὰ chi.1865 εὐνοῦχα. ἐπειδὴ ταῦτα μάλιστα ε θυον τοῖς νεκροῖς, ὡς α γονα ο ντα, καὶ ἀγόνοις αὐτοῖς ου σι. (Ῥῆμα.) Χυλοῖ. χυλὸν παρέχει. Χυτλῶσαι. †νίψαι.† οὐχ ἁπλῶς ἀλεῖψαι, ἀλλ' ἐπὶ τῷ λούτρῳ ἀλείψασθαι, χυτλώσασθαι ε λεγον. Χύδην. κεχυμένως. Τὸ Χ μετὰ τοῦ Ω. (᾽Αρσενικόν.) Χωβοῦσ. ποταμός. καὶ Χωβάλ. Χωλίαμβοσ. ὁ α στατος στίχος. Χωλόσ. τροπῇ τοῦ ¯κ εἰς ¯χ, καὶ τοῦ ¯ο εἰς ¯ω. κόλος γάρ ἐστιν ὁ μὴ τέλειος. καὶ κόλους κριοὺς, τοὺς ἀποβεβληκότας τὰ κέρατα. χωλὸς ου ν ὁ μὴ τέλειος. Χῶροσ. τόπος. παρὰ τὸ χῶ, τὸ χωρῶ. Χώριοσ. ὁ τὸν αὐτὸν ἐπέχων τόπον τῆς φάλαγchi.1866 γος τῶν κατὰ μέρος ὁπλιτῶν, ἀνθ' ω ν προκατεῖχον τόπων, ἑτέρους μεταλαμβανόντων. (Θηλυκόν.) Χωνεία. ἡ χώνευσις. Χῶνα. πόλις. Χωστρίσ. χώρα, τόπος. (Οὐδέτερον.) Χωνεῖον. τὸ χωνευτήριον. χωνίον δὲ, τὸ ἐργαλεῖον, ¯ι. Χωρήβ. ο ρος. (Ῥῆμα.) Χωννύω. τὸ καλύπτω. Χωόμενοσ. ὀργιζόμενος. η λυπούμενος. χωόμενος δ' ὁ γέρων πάλιν ῳ χετο–. Χωρίζω. τὸ διαστέλλω καὶ διϊστῶ. Χωρήσασ. ὁρμήσας. Χώσατο. ὠργίσθη. ἐλυπήθη. καὶ χώσασθαι. παρὰ τὸ κεχύσθαι τὴν ψυχήν. Χωρήσατε. ἀντὶ τοῦ εἰσδέξασθε ἡμᾶς εἰς τὰς ψυχὰς ὑμῶν. ὁ ᾽Απόστολος· χωρήσατε ἡμᾶς, οὐδένα ἠδικήσαμεν. psi.1867 Ψ. Τὸ Ψ μετὰ τοῦ Α. (᾽Αρσενικόν.) Ψακροπόδησ. ἐπίθετον. καὶ κλίνεται ψακροπόδου. Ψαλμόσ. λόγος μουσικός. ο ταν εὐρύθμως κατὰ τοὺς ἁρμονικοὺς λόγους πρὸς τὸ ο ργανον κρούηται. η ᾠδὴ θεῷ προσφιλής. Ψαλμοί. καὶ αἱ διὰ σώματος πράξεις αἱ εἰς δόξαν θεοῦ ἀποδιδόμεναι. ο ταν ὑπὸ τοῦ λόγου ἡρμοσμένοι μηδὲν ἐκμελὲς ἀποτελῶμεν ἐν τοῖς κινήμασιν. Ψαλμῳδόσ. ἀπὸ τοῦ ἀείδω ἀοιδὸς, καὶ ἐξ αὐτοῦ ψαλμαοιδὸς καὶ κατὰ κρᾶσιν ψαλμῳδός· τὰ γὰρ παρὰ τὸ ἀοιδὸς συγκείμενα διὰ τῆς ¯ο¯ι διφθόγγου γράφεται. psi.1868 Ψαμμήνιτος· Ψαμμήτιχοσ. κύρια. Ψάροσ. ο ρνεον. καὶ ψὰρ, ψαρός. καὶ ψαρὸς ὁ ποικίλος. Ψαφαρόσ. αὐχμηρὸς, κακόχρους, λεπτός. καὶ ψαφαρώτατος. (Θηλυκόν.) Ψακάσ. ἡ ῥανίς. Ψάμμαθοσ. ἡ παραθαλάττιος α μμος. παρὰ τὸ ψαύεσθαι ὑπὸ τῆς θαλάσσης. ψάμμος, καὶ α μμος ἀποβολῇ τοῦ ψ. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς παρὰ τὸ α μμος πλεονασμῷ τοῦ ψ. Ψαίκαλον. ἀρνίον. καὶ ψαίκαρον. Ψαιστόν. ει δος μελιττούσης. η πόπανον. η πλάτυσμα στέατος στρογγύλον, εἰς θυσίαν διδόμενον. psi.1869 Ψαλτήριον. ὀρθὸν ξύλον καὶ ἀπαρέγκλιτον. χορδαὶ δὲ ἐν τούτῳ δέκα ἐτείνοντο. ἑκάστη δὲ τῶν χορδῶν εἰς τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ ψαλτηρίου διῃρημένως ἐναπεσφίγγετο. αἱ δὲ ἀρχαὶ τῶν χορδῶν καθίεντο α νωθεν. δέκα γὰρ κόλαβοι ει τουν πασσαλίσκοι πρὸς τὸν πῆχυν τοῦ ψαλτηρίου στρεφόμενοι ε τεινόν τε τὴν χορδὴν καὶ ἐχάλων, πρός τε τὸν ῥυθμὸν τῆς ἁρμονίας καὶ πρὸς τὸ τοῦ ψαλτηρίου βούλημα. η ψαλτήριον τροπικῶς καὶ ο ργανον ἡρμοσμένον μουσικῶς, εἰς υ μνους τοῦ θεοῦ ἡμῶν, η τοῦ σώματος ἐστὶ κατασκευή. η ψαλτήριον νοητόν ἐστι νοῦς καθαρὸς ὑπὸ πνευματικῆς κινούμενος γνώσεως. (Ῥῆμα.) Ψαίρειν. †τὸ τινάσσειν.† τὸ ταχύνειν. ἀπὸ τοῦ αἰψηρὸς, ὁ ταχύς. σημαίνει δὲ καὶ τὸ †ψαύειν καὶ τὸ† κινεῖν. Ψακάζει. ῥαίνει. Ψαλάξεισ. κρούσεις. ψηλαφήσεις. κιθαρίσεις. psi.1870 Ψάλλειν. ἐπὶ τῶν χορδῶν τῆς λύρας. παρὰ τὸ ψῶ, ου παράγωγον ψαύω καὶ ψάλλω. Ψᾷν. ὁμαλίζειν. Ψαῦσαι. προσεγγίσαι. Τὸ Ψ μετὰ τοῦ Ε. (᾽Αρσενικόν.) Ψεδνόσ. μαδαρός. παρὰ τὸ ἐψῆσθαι. Ψένις· Ψενόσιρις· Ψένωφισ. κύρια. Ψευδάνωρ. κύριον. καὶ κλίνεται Ψευδάνορος. Ψευδηγόροσ. ὁ ψευδολόγος. Ψευδοπροφήτασ. οὐ τοὺς αἱρετικὸς αἰνίττεσθαί μοι δοκεῖ, ἀλλὰ τοὺς βίου μὲν ο ντας διεφθαρμένου, προσωπεῖον δὲ ἀρετῆς περικειμένους, ου ς ἐπιθέτας καλοῦσιν οἱ πολλοί. Ψεφηνόσ. σκοτεινός. οὐκ ἐπιφανής. ψέφος γὰρ τὸ σκότος. η ν δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ ψεφηνός. (Θηλυκόν.) Ψευδηγορία. ἡ ψευδολογία. psi.1871 (Οὐδέτερον.) Ψέλλια. κόσμος τὶς καὶ καλλωπισμὸς περὶ τὰ α κρα τῶν χειρῶν. Ψεκάσ. ὁ σταλαγμός. Ψεῦδοσ. ἀπόφασις λέγουσα τὸ ὑπάρχον ὡς μὴ ὑπάρχον, καὶ τὸ μὴ ὑπάρχον ὡς ὑπάρχον. η φαντασία τις παρὰ τὸ μὴ ο ν ἐγγινομένη τῇ διανοίᾳ, ὑφεστῶτος τοῦ μὴ ὑπάρχοντος. Ψέφοσ. τὸ σκότος. καὶ ψεφαῖον τὸ σκοτῶδες. Ψεῦδοσ. παρὰ τὸ φεύγω, φεῦδος καὶ ψεῦδος. (Ῥῆμα.) Ψεκάζει.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

δροσίζει. Ψέγει. μέμφεται. Ψελλίζει. τραυλίζει. Τὸ Ψ μετὰ τοῦ Η. (᾽Αρσενικόν.) Ψηνᾶσ. ἐπίθετον. Ψηνόσ. ὁ φαλακρός. παρὰ τὸ ψῶ. η παρὰ τὸ ψήσω ψηνός. Ψῆνεσ. οἱ τῶν φοινίκων καρποὶ καὶ οἱ κλάδοι. καὶ ο νομα ἰχθύων. καὶ τὰ ἐν τοῖς ὀλύνθοις γινόμενα *κωνώπια.* (Θηλυκόν.) Ψηλαφία. ἡ ψηλάφησις. Ψῆττα. ο νομα ἰχθύος. καὶ ψῆσσα. psi.1872 Ψηφίδεσ. οἱ μικροὶ λίθοι. Ψῆφοσ. ἡ κρίσις. ἡ ἀπόφασις. καὶ ψηφηφορία. (Οὐδέτερον.) Ψήγματα. αἱ τοῦ χρυσίου ι νες. Ψησσίον. ο νομα ἰχθύος. (῾Ρῆμα.) Ψηάλαι. ψῆλαι. ψᾶλαι. Ψηκτρίζω. Ψηλαφῶ. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν μήλων. μῆλα δὲ τὰ πρόβατα. μηλαφῶ ου ν τὸ ἐφάπτομαι τῶν μήλων. τροπῇ τοῦ ¯μ εἰς ¯ψ ψηλαφῶ. η παρὰ τὸ ψῶ, τὸ προσεγγίζω, καὶ τὸ ἀφῶ, τὸ ψηλαφῶ, ἀφῶ καὶ ψηλαφῶ. Ψηνίζω. φαλακρίζω. Ψηνίξαι. *κινῆσαι,* ξύσαι η σοβῆσαι. Ψῆσαι. ὁμαλίσαι. Ψήχω. τὸ ὁμαλίζω. Τὸ Ψ μετὰ τοῦ Ι. (᾽Αρσενικόν.) Ψίδων. κύριον. καὶ κλίνεται Ψίδωνος. Ψιθυρισμός. ἀπαῤῥησίαστον φθέγμα καὶ λαθραία κακολογία. παρὰ τὸ ψίω, τὸ λεπτύνω, καὶ τὸ θύρα. σημαίνει δὲ καὶ τὰ χείλη, περιφραστικῶς. †Ψίθυρ. λέγεται καὶ ψίθυρος. οι ον ψίθυρ, ψίθυρος, ψιθύρου. ὡς μάρτυς, μάρτυρος, μαρpsi.1873 τύρου. τὸ δὲ ψίθυρ παρὰ τὸ ψοῖθος, ο σημαίνει τὴν λοιδορίαν. η παρὰ τὸ ψίω, τὸ λεπτύνω, καὶ τοῦ θύρα. σημαίνει δὲ τὰ χείλη, περιφραστικῶς.† Ψιλίασ. κύριον. Ψιλόσ. ὁ γυμνός. παρὰ τὸ ψῶ, τὸ λεπτύνω. η παρὰ τὸ ψίω, ο σημαίνει τὸ α πτομαι. εὐχερῶς γάρ τις α πτεται τοῦ ψιλοῦ καὶ ψιλότητος. Ψίττακοσ. κύριον. καὶ ο νομα πτηνοῦ. (Θηλυκόν.) Ψιάσ. ἡ δρόσος. Ψιλή. ποιότης συλλαβῆς, καθ' η ν α κροις χείλεσι τὸ φθέγμα προφέρεται. παρὰ τὸ ψῶ, τὸ λεπτύνω. ἐξ ου καὶ ψιλὸν στρατιώτην λέγει τὸν α οπλον καὶ γυμνόν. ει τουν τὸν ἀσθενῆ καὶ ἀδύνατον. η παρὰ τὸ ψίω, τὸ α πτομαι, ψιλὸς καὶ ψιλή· εὐχερῶς γάρ τις α πτεται τοῦ ψιλοῦ. Ψινάδεσ. αἱ α μπελοι. Ψὶξ, ψιχόσ. ἡ ψιχία. Ψιττάκη καὶ ψιττάκια. ὑποδήματα γυναικείου ει δους. Ψιλὰ λέγονται τὸ γ, τὸ κ, τὸ π καὶ τὸ τ, ἐπειpsi.1874 δὴ ψιλουμένου φωνήεντος ἐπιφερομένου εἰς δασὺ τρέπεται. οι ον· αὐτίχ' ὁ μὲν ἐπορεύετο. Ψῖ. τὸ στοιχεῖον. ο τι συριγμόν τινα ε χει ἡ τούτου ἐκφώνησις. καὶ ο τι ὁ συριγμὸς οὐκ ε στιν α λλό τι η μόνον ψ. α λλοι δὲ, ο τι ἑνὸς ψαύει χρόνου διπλοῦν ο ν. Ψινύθιον. φαῦλον, η καὶ ψευδές. Ψιχίον. ..... *Ψιθυρίζειν. τινὲς ὀνοματοποιεῖσθαι φασὶν, ὡς τό· κρίκε δὲ ζυγόν. καί· σίζε ὁ ὀφθαλμός. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ψευδομένων τὸ ψιθυρίζειν λαμβάνεται.* *Ψιμμυθίζω. καλλωπίζω.* Ψίσω. ποτίσω. ἐξ ου καὶ ψιὰς, ἡ κατ' ὀλίγον κατερχομένη δρόσος. Ψίω. ἐμβρωματίζω. η τὸ λεπτύνω. η τὸ α πτομαι. Τὸ Ψ μετὰ τοῦ Ο. (᾽Αρσενικόν.) Ψοίθησ. ὁ ἀλαζών. psi.1875 Ψοῖθοσ. σποδός. ευ ρον καὶ διὰ τοῦ ¯υ ψιλοῦ τὸ ψύθος. σημαίνει δὲ τὴν λοιδορίαν. Ψολόεις κεραυνός. ὁ ὀξέως φερόμενος καὶ α μα τῷ ψαύειν ὀλλύμενος. Ψόφοσ. κτύπος. Ψοφοδεήσ. δειλός. παρὰ τὸ δέος, ο σημαίνει τὸν φόβον, καὶ τὸ ψόφος. Ψόαι, ψοιαὶ καὶ ψύαι. αἱ λαγόνες η τὰ νῶτα. παρὰ τὸ ψαύω. ἡ ἐπιψαύουσα σὰρξ καὶ ἐπιπολῆς ου σα τοῖς ὀστέοις. ου τως Εἰρηναῖος. Ψολοκομπία. ἀλαζονεία. Ψοφοδεέσ. δειλόν. Ψοφῶ. τὸ ἠχῶ. Τὸ Ψ μετὰ τοῦ Υ. (᾽Αρσενικόν.) Ψύδαξ η ψύδραξ. τὸ ἐπὶ τοῦ σώματος ἐξάνθημα. Ψυκτήρ. ο που τὰς ὀπώρας ψυχρίζουσιν η καὶ τὰς κύλικας, η τοι τὰ ποτήρια νίζουσι. Ψυλλεῖσ. ἐθνικόν. psi.1876 Ψυχρὸς λόγοσ. ἀσθενὴς, μηδὲν χρήσιμον ε χων. παρὰ τὸ ψύχος ψυχηρὸς καὶ ἐν συγκοπῇ ψυχρός. Ψυχικόσ. ὁ τὰ τῆς σαρκὸς φρονῶν. ψυχικὸς α νθρωπος οὐκ οι δε τὰ τοῦ πνεύματος. Ψυχόλεθροσ. ὁ ἀπολλύων τὰς ψυχάς. τὰ διὰ τοῦ ο λεθρος συγκείμενα διὰ τοῦ ¯ω γράφεται, οι ον ἀνώλεθρος, βιώλεθρος, ἐπώλεθρος καὶ τὰ ο μοια, πλὴν τοῦ ψωμόλεθρος καὶ ψυχόλεθρος. Ψύαι. αἱ λαγόνες, η τὰ νῶτα, η μέρος τι τοῦ σώματος. Ψυχή. ει ρηται μὲν ἐν τῇ γραφῇ τῇ παλαιᾷ διττῶς ἡ ψυχή· τουτέστιν ἡ λογικὴ καὶ ἡ α λογος. ἡ λογικὴ τῶν λογικῶν, καὶ ἡ α λογος τῶν κτηνῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἐμψύχων. ψυχὴ λογική ἐστιν οὐσία νοερὰ ἀνώνυμος καὶ ἀγνώριστος, λεπτὴ, α ϋλος καὶ ἀσχημάτιστος, εἰκὼν θεοῦ καὶ τύπος σώματος, ζωτικὴ καὶ συστατική. ει ρηται δὲ ψυχὴ διὰ τὸ ψύχειν η τοι διὰ τῶν οἰκείων ἐνεργειῶν ζωοποιεῖν τὸ σῶμα. ψυχὴ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

α λογός ἐστιν ἡ τοῦ αι ματος ζωτικὴ καὶ θερμαντικὴ καὶ κινητικὴ διὰ πνεύματος ὑλικὴ ἐνέργεια. ψυχὴ κτηpsi.1877 νώδης ὑλική, ἐνεργητικὴ καὶ αἰσθητικὴ καὶ σώματος συστατική. ψυχῆς ἐνέργειαι, ο ρεξις λογικὴ ει τουν θέλησις, βούλησις, ζήτησις, σκέψις, βούλευσις, κρίσις, ὁρμὴ, χρῆσις καὶ παῦσις. ἡ πρώτη τοῦ νοὸς κίνησις λέγεται ο ρεξις. ἡ ο ρεξις περί τι νοήσασα λέγεται νόησις. ἡ νόησις ἐπιμείνασα καὶ τυπώσασα τὴν ψυχὴν ἐπὶ τὸ νοούμενον λέγεται ἐνθύμημα καὶ λόγος. ἡ ἐνθύμησις βασανίζουσα ἑαυτὴν διὰ τοῦ ἐπιλογισμοῦ λέγεται φρόνησις. ἡ φρόνησις πλατύνουσα ἑαυτὴν ποιεῖ τὸν διαλογισμὸν, ἐνδιάθετον λόγον ὀνομαζόμενον. ου τος γεννᾷ τὸν προφορικὸν λόγον. τούτοις πᾶσιν ε πεται τὸ αὐθεξούσιον. καὶ συμμαρτυρεῖ ἡ συνείδησις. ψυχῆς δυνάμεις· νοῦς· διάνοια· δόξα· φαντασία· αι σθησις· βούλησις· προαίρεσις· θυμὸς καὶ ἐπιθυμία. ψυχή ἐστιν οὐσία γεννητὴ, οὐσία ζῶσα, καὶ τῶν αἰσθητῶν ἀντιληπτικὴν δι' ἑαυτῆς ἐνιεῖσα, ε ως α ν ἡ δεκτικὴ τούτου συνίσταται φύσις. ει ρηται δὲ παρὰ τὸ ψύχω, τὸ ζωοποιῶ. η παρὰ τὸ ψύχος, ο ἐστι πνεῦμα. Ομηρος· ψύχεος ἱμείρων. ἀντὶ τοῦ πνεύματος. Ψυχή ἐστιν οὐσία ἀσώματος, αὐτοκίνητος, θείας ὑμνῳδὸς δόξης. ψυχή ἐστιν οὐσία α ϋλος καὶ ἀθάνατος. ψυχή ἐστιν θυμὸς καὶ ἐπιθυμία. ο περ λέγεται θυμικὸν καὶ ἐπιθυμητικόν. psi.1878 (Οὐδέτερον.) Ψυλεῖον. βοτάνη. Ψυχρὰ ῥήματα. κακοὶ λόγοι. Ψύχοσ. τὸ πνεῦμα. Ομηρος· ψύχεος ἱμείρων. Ψυχαγωγεῖ. ἀναψύχει. Ψυχάζουσι. πρὸς τὸ ψυχρὸν διατρίβουσι πνεῦμα. Ψυχουλκούμενοσ. τὴν ψυχὴν ἑλκόμενος. Ψύχω. τὸ ζωογονῶ. *Ψυλαφᾷ. μικρῶς πως ἐπισπείρεσθαί σοι α ρχεται.* Τὸ Ψ μετὰ τοῦ Ω. (ʼΑρσενικόν.) Ψωμόσ. διὰ τὸ παρὰ τῶν ὀδόντων ψήχεσθαι καὶ τρίβεσθαι. η παρὰ τὸ ψῶ, τὸ λεπτύνω. Ψωμόλεθροσ. πολυφάγος. ἀπὸ τοῦ ὀλλύειν τὸν ψωμόν. (Θηλυκόν.) Ψῶα. ἡ δυσωδία. α τλητον ἐπὶ ψῶαν πνείεσκον. Ψῶρα. παρὰ τὸ ψῶ, ου παράγωγον ψαύω. ἐπειδὴ οἱ τῷ πάθει ἐνεχόμενοι πολλὴν ε χουσιν ὁρμὴν ἐπὶ τὸ ψᾷν καὶ κνήθειν τὰ ἑαυτῶν πεπονθότα μέρη καὶ μέλη. Ψώζα. ἡ δυσωδία. καὶ νόσος τις. psi.1879 Ψωραλέα. ἡ ψωριῶσα. Ψωθίαν. τὴν ὑποκάτω τοῦ α ρτου. Ψωμολεθρία. ἡ πολυφαγία. Ψωφίσ. πόλις. psi.1880 Ψωφιλία. χώρα. καὶ Ψωφίλιοι, ε θνος. Ψωμιεῖ. θρέψει. Ψώχοντεσ. τρίβοντες. Ψῶ. τὸ λεπτύνω. omega.187 Ω. Τὸ Ω μετὰ τοῦ Α. (Θηλυκόν.) Ωια. τὸ α κρον τοῦ ἱματίου, η ο καλοῦμεν περιτραχήλιον, η τοι περιστόμιον. τοῦτο δὲ ὁʼ Ακύλας στόμα ἐνδύματος ει ρηκεν. η ἀνάκλασις τοῦ κρασπέδου. γράφεται γὰρ σὺν τῷ ¯ι. ε στι γὰρ ο ϊς, ο σημαίνει τὸ πρόβατον, ἡ γενικὴ ο ϊος. καὶ γίνεται οι ς, οἰὸς, τὸ θηλυκὸν οι α, καὶ ἐκτάσει τοῦ ¯ο εἰς ¯ω ῳ α. καὶ γὰρ οἱ παλαιοὶ προβάτειον δέρμα ἐν τοῖς κρασπέδοις τῶν ἱματίων ε βαλον. (Οὐδέτερον.) Ω. τὸ στοιχεῖον. παρὰ τὸ ε ω, τὸ ὑπάρχω, ἐπειδὴ τοῦτο ὑπάρχει μακρὸν καὶ πλατύ. ὁμοίως τῷ χαρακτῆρι τὴν ἐκφώνησιν ἀπηνέγκατο.ʼΩὰ κτίλα. τὰ τῶν ἡμέρων ὀρνίθων ᾠὰ κτίλα καλοῦνται. καὶ κτίλος ὁ η μερος κριός.ʼΩιόν. ε χει τὸ ¯ι. ευ ρηται γὰρ κατὰ διάστασιν. ὡς παρὰ Σαπφοῖ· φασὶ δὴ ποταμὸν ὑακίνθινον Λήδαν πεπυκαδμένον εὑρεῖν ω ϊον. ἀλλὰ καὶ τὰ διὰ τοῦ ¯ῳ¯ο¯ν οὐδέτερα μονογενῆ omega.1880 θέλουσιν ε χειν τὸ ι. οι ον ζῷον, ὑπερῷον, προστῷον, περιστῷον, Πτῷον, ο νομα ο ρους. ου τως ου ν καὶ ᾠόν. πρόσκειται μονογενῆ διὰ τὸ σῶος καὶ ὁ ζῶος, τὸ ζῶον. ταῦτα γὰρ οὐκ ε χουσιν, ο τι οὐκ εἰσὶ μονογενῆ βαρύτονα, οι ον ζῷον, πτῷον. τὸ δὲ ᾠὸν διαλλάξαν κατὰ τὴν α ρχουσαν διήλλαξε καὶ κατὰ τὴν τάσιν. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ οι ον, μόνον γὰρ τίκτεται. Τὸ Ω μετὰ τοῦ Β. (ʼΑρσενικόν.)ʼΩβάς·ʼΩβάντεσ. Ωβρων. ποταμός. καὶ κλίνεται Ωβρωνος. (ʽΡῆμα.)ʼΩβάξαι. παρὰ τῷ Πλουτάρχῳ.ʼΩβέλισται. σεσημείωται, η ἠθέτηται. ὁ ὀβελὸς γὰρ ἀθετήσεως σύμβολον. Τὸ Ω μετὰ τοῦ Γ. (ʼΑρσενικόν.) Ωγ. κύριον. ο ς η ν μέγας καὶ ῥώμῃ σώματος πολυθρύλλητος. φασὶ γὰρ αὐτὸν καὶ κλίνῃ σιomega.1881 δηρᾷ κεχρῆσθαι, ἐννέα πηχῶν τὸ μῆκος, πέντε δὲ ευ ρος ἐχούσῃ. Ωγεσ. ε θνος. Ωγυγοσ. κύριον. καὶʼΩγύγιος. ου τος ἀρχαῖος βασιλεὺς η ν Θηβῶν. ἐκ τούτου γοῦν καὶ πᾶν τὸ ἀρχαῖον ὠγύγιον καλοῦσι. (Θηλυκόν.)ʼΩγύγιαι. ἀρχαῖαι.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ὠγύγιαι πύλαι.᾽Ωγυγία νῆσοσ. Ωγυρισ. λίμνη.᾽Ωγύγιον. ἀρχαῖον, παλαιόν.᾽Ωγύγιον βλέμμα. τὸ τοῦ᾽Ωγυγίου. (῾Ρῆμα.) Ωιγον. σὺν τῷ ¯ι. ἀπὸ τοῦ οι γω, τὸ ἀνοίγω, ἐγένετο. καὶ τροπῇ τοῦ ¯ο εἰς ¯ω. ω σπερ οι χομαι, ᾠχόμην, οἰκῶ, ᾠ κουν. τούτου τὸ δεύτερον πρόσωπον ᾠ γες, καὶ ᾠ γε τὸ τρίτον. Τὸ Ω μετὰ τοῦ Δ. (᾽Αρσενικόν.) ᾽Ωιδικόσ. μουσικὸς, ευ λαλος. καὶ ὁ ο ρνις η ν ᾠδικός.῾Ωδοιδόκοσ. ὁ ληστής· ὁ τὰς ὁδοὺς δοκῶν καὶ ἐπιτηρῶν. (Θηλυκόν.)᾽Ωιδή. ο σα θεωρίας ε χεται ψιλῆς καὶ θεολογίας. ω στε ὁ ψαλμὸς λόγος ἐστὶ μουσικὸς, ο ταν εὐρύθμως κατὰ τοὺς ἁρμονικοὺς λόγους πρὸς τὸ omega.1882 ο ργανον κρούηται. η ᾠδή ἐστι φωνὴ ἐμμελὴς, ἀποδιδομένη ἐναρμονίως α νευ τῆς συνηχήσεως τοῦ ὀργάνου.᾽Ωδὶν καὶ ὠδίσ. ὁ τόκος. η ὁ καιρὸς τοῦ τοκετοῦ. (Οὐδέτερον.)᾽Ωιδεῖον. τὸ σχολεῖον. (῾Ρῆμα.) ᾽Ωιδηκυῖα. ἀπὸ τοῦ οἰδαίνω, τὸ ἐξογκῶ.᾽Ωδίνω. τὸ γεννῶ.῾Ωδοιδόκουν. ἐλῄστευον. ῾Ωδοιπορηκώσ. ὁδεύσας. ὁδοιπορικῶς δὲ, ἐπίῤῥημα, μικρὸν καὶ ι.᾽Ωδύσσατο. ὠργίσθη. παρὰ τὴν ὀδύνην, ο ἐστι παρὰ τὸ ε δω, τὸ ἐσθίω.᾽Ωδώδει. δυσωδίαν ει χε. ο δωδε δὲ μικρὸν καὶ μέγα. Ωιδε. ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα. ω δε δὲ, ἀντὶ τοῦ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, δασύνεται.᾽Ωδί. ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα. καὶ ὡδὶ ἀντὶ τοῦ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον. Τὸ Ω μετὰ τοῦ Ε. (῾Ρῆμα.) Ωιετο. ὑπελάμβανεν. Τὸ Ω μετὰ τοῦ Η. (῾Ρῆμα.)᾽Ωήθην. ὑπέλαβον. omega.1883 Τὸ Ω μετὰ τοῦ Θ. (᾽Αρσενικόν.)᾽Ωθισμόσ. διωγμός. η ἀγανάκτησις. ἀντωθησμὸς δὲ, η τα. (῾Ρῆμα.)᾽Ωθίζω. ἀγανακτῶ. ἐπὶ ἐνεστῶτος. Ωθισμαι.᾽Ωθήσω. Ωθω. τὸ ἀποδιώκω. Τὸ Ω μετὰ τοῦ Ι. (῾Ρῆμα.) Ωϊξεν. η νοιξεν. ἀπὸ τοῦ οι γω οι ξω, ᾠ ξω, καὶ ἐν διαλύσει ω ϊξα.᾽Ωΐγνυντο. ἀνεώγνυντο. ἀπὸ τοῦ οι γω, οἰγνῶ, οἰγνύω. Τὸ Ω μετὰ τοῦ Κ. (᾽Αρσενικόν.)᾽Ωκεανόσ. ποταμὸς ὁ τὴν οἰκουμένην περικυκλῶν. παρὰ τὸ ὠκέως νάειν. η παρὰ τὸ ὠκέως ἀνύεσθαι. omega.1884 Ωκιστοσ. ταχύτατος.᾽Ωκίναροσ. ποταμός.᾽Ωκύσ. ταχύς. παρὰ τὴν ἀκὴν, η τις δηλοῖ τὴν ὀξύτητα, γίνεται ἀκὺς καὶ τροπῇ τοῦ ¯α εἰς ¯ω ὠκύς. ὡς τέκμαρ τέκμωρ, καὶ ὡς φαριαμὸς, παρὰ τὸ φάρη, φαριαμὸς καὶ φωριαμός. τὸ δὲ ὠκὺς γίνεται παρὰ τὴν ἀκὴν, ὡς προείπομεν. η παρὰ τὸ ει κω, τὸ ὑποχωρῶ.᾽Ωκύαλοσ. ταχὺς διὰ θαλάσσης. ᾽Ωκύμοροσ. ταχυθάνατος.᾽Ωκυπόροσ. ὁ ταχέως πορῶν. (Θηλυκόν.)᾽Ωκάσ. ἡ δίωξις. καὶ ἡ ἰωκή.᾽Ωκαλέη. πόλις.᾽Ωκεανῖτις ῥοή. ἡ τοῦ ὠκεανοῦ.᾽Ωκεῖα. ταχυτάτη.᾽Ωκύαλος ναῦσ. ἡ ταχυτάτη. (Οὐδέτερον.) Ωκιμον. τὸ βασιλικόν.᾽Ωκτόν. τὸ διωκτόν.᾽Ωκύ. τὸ ταχύ. (῾Ρῆμα.) Ωικεον, ᾠ κουν. ἀντὶ τοῦ κατῴκουν. omega.1885 Ωκειλον, ω κειλε. προσεπέλασεν, η γγισεν. Ωικησεν. ε μεινεν. ᾠ κισεν δὲ ε τερον, καὶ ᾠ κισεν ἀντὶ τοῦ ε κτισεν, ι. Ωκλασεν. ἠτόνησεν.᾽Ωικονομήσαμεν. ὠφελήσαμεν. Τὸ Ω μετὰ τοῦ Λ. (᾽Αρσενικόν.) Ωλενοσ. ποταμὸς καὶ ζῶον. Ωλλοι. ε θνος. καὶ οἱ α λλοι. (Θηλυκόν.) ᾽Ωλέναι. αἱ ἀγκάλαι, η πήχεις τῶν χειρῶν. η αἱ χεῖρες, η αἱ παλάμαι. ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῶν ἐλοῦσθαι τὰς πράξεις, τουτέστι πληροῦσθαι. ου τω Σωρανός.᾽Ωλεσίκαρποσ. ἡ ἀπώλλουσα τοὺς καρπούς. ἰτέαι τ' ὠλεσίκαρποι. ὀλεσίοικος δὲ γυνὴ, ἡ ἀπώλλουσα τὸν οι κον, μικρόν.᾽Ωλενία. πέτρα. Ωλκα. τὴν αυ λακα. παρὰ τὸ ε λξω, τροπῇ τοῦ ¯ε εἰς ¯ο καὶ ἐκτάσει τοῦ ¯ο εἰς ¯ω, ω λξ.᾽Ωλέκρανον. ὁ ἀγκών. (῾Ρῆμα.) Ωλα καὶ ω λετο. ἀντὶ τοῦ ἀπώλετο. καὶ ω λεκα καὶ ὠλέκειν. omega.1886 Ωλισθεν καὶ ὠλίσθησεν. ἀντὶ τοῦ ε πεσεν.᾽Ωλώλειν καὶ ὠλωλέκειν. ο λωλα δὲ μικρὸν καὶ μέγα. Τὸ Ω μετὰ τοῦ Μ. (᾽Αρσενικόν.)᾽Ωμηστήσ. ὁ ὠμὰ ἐσθίων. καὶ ὠμηστὶ, ἐπίῤῥημα. ᾽Ωμοβόροσ. ὁ ὠμὰ ἐσθίων.᾽Ωμογέρων. ὁ παρ' ἡλικίαν γηράσας. ου ἡ κεφαλὴ οὐκ ἐκπολιώθη.᾽Ωμόσ. ἀπηνὴς, σκληρός. Ωμοσ. †τὰ μετάφρενα.† παρὰ τὸ ω , τὸ ὑπάρχω. ὁ ὑπομένων τὰ βάρη καὶ τὰ φορτία. η παρὰ τὸν οι σω μέλλοντα, ἐφ' ου φέρομεν τὰ φορτία, γέγονεν οι μος, καὶ τροπῇ τῆς οι διφθόγγου εἰς ¯ω μέγα ω μος. ὡς ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀγκὼν ἀγκώνη ε δει λέγεσθαι, τροπῇ τοῦ ¯ω εἰς ¯ο¯ι ἀγκοίνη. τοιοῦτον καὶ τὸ θοίνη, ἀπὸ τοῦ θῶ, τὸ τρέφω η τὸ θηλάζω. (Θηλυκόν.)᾽Ωμοτάτη. χαλεπωτάτη. ᾽Ωμή. ἡ σκληρά. ὁμὴ δὲ, ἡ ὁμοία, μικρόν. (Οὐδέτερον.)᾽Ωμόν. ἀπηνὲς, σκληρὸν, χαλεπόν. η ὠμὸν τὸ μὴ εἰς πέψιν ἐλθὸν, ὡς καὶ τὴν ε ξω τροφὴν omega.1887 ὠμὴν

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ.
Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab.
Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσης του.

λέγομεν, ου τε ἑψημένην ου τε ὀπτημένην. παρὰ τὸ ω , τὸ ὑπάρχω, οἱονεὶ ἐν ταυτότητι ὑπάρχον καὶ μὴ μεταβληθέν.᾿Ωμοβοΐνον. ἡ βύρσα. ὠμοβόειον δὲ, δίφθογγον.᾿Ωμόλινον. τὸ ἐπὶ τῶν ω μων.᾿Ωμοφόριον. ...... (῾Ρῆμα.)῾Ωμάδευσεν. ἐσώρευσεν.῾Ωμάρτησεν. ἠκολούθησεν.῾Ωμήρησεν. συνέτυχε· συνήντησεν. ο θεν καὶ ο μηρον τὸ ἐνέχυρον, παρὰ τὸ συνεῖναι τοῖς λαμβάνουσιν. ὡμήρησε δέ μοι παρ' ἑταίρων α γγελος ὠκύς. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὁμοῦ ἐρεσσόντων. η ἀπὸ τοῦ α μα ἀρηρέναι. Ωιμην. ὑπέλαβον. Ωmnu. ω μνυεν.᾿Ωμοτόκησεν. ἐδυστόκησεν. η παρὰ τὸν καιρὸν τὸ βρέφος προήγαγεν.῾Ωμορηκυῖα. γειτονοῦσα.῾Ωμοφρονηκώσ. ὁ τὰ ο μοια φρονήσας.᾿Ωμωμώκει. ἀντὶ τοῦ ω μοσεν. ὀμώμοκε δὲ, μικρὸν, μέγα καὶ μικρόν. ὠμόμοστο δὲ μέγα καὶ μικρά. Ωιμοξεν. ἐστέναξεν.᾿Ωμισάμενοσ. ἐπὶ τῶν ω μων λαβών. (᾿Επίῤῥημα.)᾿Ωμαδόν. ἐπὶ τῶν ω μων. omega.1888 Ωμοι. φεῦ μοι.᾿Ωμῶσ. σκληρῶς, ἀπηνῶς, χαλεπῶς. ὁμῶς δὲ, ἀντὶ τοῦ ὁμοίως, μικρόν. Τὸ Ω μετὰ τοῦ Ν. (᾿Αρσενικόν.) Ωναροσ. κύριον. ᾿Ωνητόσ. ἀγοραστός. Ωνθρωποσ. ὁ α νθρωπος. ᾿Ωνθυλευμένοσ. ὁ κοπρίας γέμων. μικρὸν ἐγὼ γράφω τὸ ὀνθυλευόμενος. (Θηλυκόν.) ᾿Ωνή. ἡ ἀγορασία. καὶ ω νος ἡ ἀγορασία καὶ ἡ τιμή. (Οὐδέτερον.) Ωνια. τὰ εἰς ἀγορὰν προτιθέμενα καὶ πιπρασκόμενα. (῾Ρῆμα.)᾿Ωνεῖτο. ὠφελεῖτο. καὶ ἀντὶ τοῦ ἠγόραζεν. ᾿Ωνῆσαι. ἀγοράσαι. ᾿Ωνοσάμην. ἐμεμψάμην. ᾿Ωινοχόει. ἐκίρνα. ᾿Ωνομασμένοσ. ὀνομαζόμενος δὲ, μικρόν. Ων. ἀντὶ τοῦ ὑπάρχων. Τὸ Ω μετὰ τοῦ Ξ. Ωξοσ. ο νομα ποταμοῦ. Ωιξεν. ἀνέῳξεν. omega.1889 Τὸ Ω μετὰ τοῦ Ο.᾿Ωοκάταξισ. κύριον. Ωιοντο. ἐνόμιζον· ὑπελάμβανον.᾿Ωιόμην. ὑπώπτευον. ὑπελάμβανον.᾿Ωτοκῶ. ...... Τὸ Ω μετὰ τοῦ Π. (᾿Αρσενικόν.) Ωπεσ. οἱ ὀφθαλμοί. οι ον ὀπαὶ τινὲς ου σαι τῆς ψυχῆς. δι' ω ν τὸ κατάστημα αὐτῆς θεωρεῖται. λέγεται δὲ καὶ ὑπώπια τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς πελιδνώματα. ὡς δέ τινες, ο τι ὀπῇ καὶ τρυπήματι ἐοίκασιν. ο θεν καὶ ὀπήτιον, τὸ ποιοῦν ὀπήν.᾿Ωιπόλοσ. ὁ αἰπόλος. Ωπισ. πόλις καὶ γῆ. Ωπασε. παρέσχεν, ε δωκεν, ἐχαρίσατο. Ωπαζε. κατόπιν ἐδίωκεν.῾Ωπλίσατο. παρεσκευάσθη. Ωπται. τεθέαται. ᾿Ωπτῆσθαι. ὀπτηθῆναι δὲ, μικρόν. Ωπυεν. ὡμίλει ἐν συνουσίᾳ. ἀπὸ τῆς ὀπός. η παρὰ τὸ ε πεσθαι ἀνδρί. καὶ γὰρ δάμαρ παρὰ τὸ δαμάζεσθαι καὶ ὑπεζεῦχθαι ἀνδρί. η τροπῇ τοῦ ¯π εἰς ¯μ, ω μυεν, ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ ἰέναι.᾿Ωπώπει. ει δεν. ο πωπα δὲ, μικρὸν καὶ μέγα. omega.1890 Τὸ Ω μετὰ τοῦ Ρ. (᾿Αρσενικόν.) Ωρ᾿Ωρασμάδης·῾Ωράτιος·᾿Ωρήβ·᾿Ω γένης· ᾿Ωρικίων. ὀνόματα κύρια. ᾿Ωρεόσ. τόπος καὶ πόλις. ᾿Ωρεῖται. ἐθνικόν. ῾Ωρειάρειοσ. .... Ωριστοσ. ὁ α ριστος. βοιωτικῶς ἐτράπη τὸ ¯α εἰς ¯ω. Ομηρος· οι χετ' ἀνὴρ ω ριστος–.᾿Ωρόψιοσ. κύριον.῾Ωροσκόποσ. ὁ σκοπεύων τὴν ω ραν. Ωροσ. ὁ καιρὸς, η ὁ ἐνιαυτός. οι ον· ἐννέωρος βασίλευε. παρὰ τὰς ω ρας, ο ἐστι τὰς τροπὰς, α ς περιέχει. τὸ δὲ ω ρα παρὰ τὸ ὡρεῖν, ἡ φυλάττουσα τεταγμένον τὸν ι διον καιρόν. η παρὰ τὸ ὁρίζειν, ο ρα καὶ ω ρα ἐκτάσει τοῦ ¯ο εἰς ¯ω. καὶ Ωραι αἱ πυλωροί. παρὰ τὸ ὡρεῖν καὶ φυλάσσειν.῾Ωραῖοσ. ὁ ευ μορφος. καὶ ὡραῖος ὁ ἀκμαῖος. (Θηλυκόν.) Ωρα. ἡ εὐμορφία, τὸ κάλλος. ἡ τροπή. ἡ φροντίς. καὶ ω ρα ἡ τὸν τοῦ ἡλίου δρόμον ἐμomega.1891 φαίνουσα κατανόησις. η καρπῶν διαφόρων συνδρομή. Ωρεσι. γυναιξί. παρὰ τὸ ὁμοῦ ἀρηρέναι καὶ συνηρμόσθαι ἀνδρί. ο θεν καὶ ξυνωρίς. παρὰ τὸ ξυνηρμόσθαι γίνεται ο αρος, ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν ο αροι, καὶ κατὰ μεταπλασμὸν ο αρες, καὶ κατὰ συναίρεσιν ω ρες. ὁ δὲ Μιλήσιος Ωρος λέγει, ο τι παρὰ τὸ ὁμοῦ ἀρηρέναι ο αρ, καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν α ορ, καὶ κατὰ συναλοιφὴν ω ρ. ᾿Ωρείθυια. θεά. †῾Ωρικημείραξ. ἡ ευ μορφος.†᾿Ωρικία. χώρα.῾Ωρογραφίαι. αἱ κατ' ἐνιαυτὸν ἀναγραφαὶ γινόμεναι τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν. ω ρος γὰρ ὁ ἐνιαυτός.᾿Ωρωπία χώρα. καὶ᾿Ωροπὸς, πόλις. καὶ᾿Ωρόπιος, τοπικόν. omega.1892 (Οὐδέτερον.)῾Ωραῖον. ευ μορφον. ἰστέον, ο τι ὡραῖον καὶ κάλλος διαφέρει, ο τι τὸ μὲν ὡραῖον λέγεται τὸ συμπεπληρωμένον εἰς τὸν ἐπιτήδειον καιρὸν πρὸς τὴν οἰκείαν ἀκμήν· καὶ ὡραῖος ὁ σῖτος ὁ ω ριμος η δη πρὸς θερισμόν· καὶ ὡραῖος ὁ καρπὸς τῆς ἀμπέλου, ὁ τὴν οἰκείαν πέψιν εἰς τελείωσιν ἑαυτοῦ διὰ τῆς τοῦ ε τους ω ρας ἀπολαύων, καὶ ἐπιτήδειος εἰς

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

ἀπόλαυσιν γεγονώς· κάλλος δὲ, τὸ ἐν τῇ θέσει τῶν μελῶν εὐάρμοστον, καὶ ἐπανθοῦσαν αὐτῷ τὴν χάριν ε χον.῾Ωρολογεῖον. λέγειν γὰρ τὸ μετρεῖν. (῾Ρῆμα.) ῾Ωρακίσασ. ἐκκαυθείς. δειλιάσας. καὶ ὡρακίζειν παρὰ τὸ αἰκίζεσθαι τὴν ω ραν, τουτέστι τὴν μορφὴν, ἀπὸ τοῦ ὠχριᾷν δηλονότι καὶ ἀποψυχεῖν. omega.1893 ᾿Ωρεχθήτην. ἐξετείνοντο.῾Ωρισμένον. τὸ οἱονεὶ περιωρισμένον, καὶ μὴ εἰς πολλὰ ἐκτεινόμενον. οι ον λευκὸν χρῶμα, τρεῖς α νδρες η τέσσαρες. Ωρινε. διήγειρε. ῾Ωρίσθω. καὶ ὑπερωρίσθω.᾿Ωρίνθη. διηγέρθη. Ωργων. ἐμαινόμην.῾Ωρκωμότει. ἐπὶ παρατατικοῦ. Ωρθρου. τρίτον πρόσωπον παρατατικοῦ. ο ρθρου δὲ, προστακτικὸς, μικρόν.᾿Ωρεῖν. ἀντὶ τοῦ φυλάσσειν. ὁρῆν δὲ, ἀντὶ τοῦ ὁρᾶν, μικρὸν καὶ ¯η. Ωρμει. ἐπὶ ἀψύχων. οι ον ω ρμει ἡ ναῦς. ω ρμη δὲ, ἐπὶ ἀνθρώπου καὶ λέοντος καὶ τῶν ἐμψύχων, ¯η. ῾Ωρμῆσθαι. παρακείμενος. ῾Ωρμημένοσ. omega.1894 Ωρμενοσ. ὁρμώμενος. Ωρνυτο. διηγείρετο.᾿Ωροφωμένοσ. ἐστεγασμένος. Ωρορε. διετάραξεν. η διήγειρεν. η ἐκίνησεν. ἀπὸ τοῦ ο ρω, ω ρα, ω ρορεν. Ωρσε. διήγειρεν.᾿Ωρύω. τὸ κλαίω. παρὰ τὸ αυ ω, τὸ φωνῶ, γίνεται ἀωρύω, καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ¯α καὶ ¯ω ὠρύω. καὶ ὠρυομένων, ἀντὶ τοῦ βοώντων. κυρίως δὲ λέγεται ἐπὶ τῶν λεόντων καὶ λύκων. ῾Ωρικώσ. ὁρίσας, *συναθροίσας.*᾿Ωρῶ. τὸ φυλάσσω. Τὸ Ω μετὰ τοῦ Σ. (᾿Αρσενικόν.) ῾Ωσαννά. σῶσον δὴ ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις, *η ἁπλῶς υ μνος.*᾿Ωσηέ. κύριον. omega.1895 ᾿Ωσμόσ. ὁ ὠθισμός.᾿Ωστεγανοί. ἐθνικόν.᾿Ωστέοσ. ἀποδιωκτέος. Ωσχοσ. ὁ κλάδος. (Θηλυκόν.) Ωσισ. ἡ δίωξις. καὶ Ωσις, ο νομα κύριον.᾿Ωστεία. ο νομα νήσου. ὀστία δὲ, οἱ λιμένες, μικρὸν καὶ ι. καὶ ὀστία, ἡ θύρα, ὁμοίως. (Οὐδέτερον.)᾿Ωσίν. ὠτίοις. ἡ εὐθεῖα τὸ ου ς, καὶ κλίνεται ὠτὸς, τὰ ω τα, τοῖς ὠσίν. *᾿Ωσχοφορία. ἑορτή. παρὰ τὸ οι χη, ο σημαίνει τὴν α μπελον.* (῾Ρῆμα.) ᾿Ωσθῆναι. διωχθῆναι. ᾿Ωσμένοσ. δεδιωγμένος. ᾿Ωστίσαι. διῶξαι. omega.1896 ῾Ωσεί. ἐπίῤῥημα παρέλκον, η τοι ἐπακολουθοῦν. προσέλαβε γὰρ τὸ τῆς παραβολῆς ὡς, καὶ τὸν εἰ σύνδεσμον συναπτικόν. Τὸ Ω μετὰ τοῦ Τ. (᾿Αρσενικόν.) † Ωτακοσ. ὁ α πορος.† Ω τάν. ω φίλε. ω σὺ ἑταῖρε. λέγεται καὶ ἐπὶ εἰρωνείας. ὡς παρὰ τὸ μέγιστος μεγιστὰν, καὶ῾Ερμῆς ῾Ερμὰν, ου τω καὶ παρὰ τὸ ε της, ὁ συνήθης, γίνεται ω ἐτὰν, καὶ κατὰ συναλοιφὴν ω τάν. Ωτιος καὶ Ωτοσ. κύρια. † Ωτοσ. κύριον. καὶ τὸ ο ρνεον.†᾿Ωτόεισ. ὁ ω τα μεγάλα ε χων.᾿Ωτάγρα. ει δος ὀργάνου.᾿Ωτίσ. ζῶον, η ν ὠτίδα λέγουσιν. omega.1897᾿Ωτειλή. τὸ τραῦμα. ἡ οὐλή. παρὰ τὸν οὐτήσω μέλλοντα, οὐτηλὴ καὶ ὠτειλὴ, τροπῇ τοῦ ¯ο¯υ εἰς ¯ω καὶ τοῦ ¯η εἰς τὸν ¯ε¯ι δίφθογγον βοιωτικῶς. Ωτα. τὰ ω τα.᾿Απολλόδωρος παρὰ τὸ δέχεσθαι τὴν ο σσαν. οἱ δὲ, δι' ω ν ὠθεῖται ἡ φωνή. οἱ δὲ κατὰ μετάθεσιν τοῦ ¯π εἰς ¯τ, ω πα τινὰ ο ντα, παρὰ τὸ ὀπὰς τινὰ ε χειν.᾿Ωτίδειον ὠόν. τὸ τῆς ὠτίδος. ὠτίδιον δὲ, ἡ μικρὰ ὠτὶς, ι. †᾿Ωτοκοπεῖ. ἐνοχλεῖ τὰ ω τα.†᾿Ωτακουστεῖ. περιέργως ἀκούει.᾿Ωτοκωφεῖ. βαρέως ἀκούει. Τὸ Ω μετὰ τοῦ Υ.᾿Ωϋτόσ. ο ἐστιν ὁ αὐτὸς, καὶ κράσει τοῦ ¯ο καὶ ¯α εἰς ¯ω μέγα ὠϋτός. Τὸ Ω μετὰ τοῦ Φ. (᾿Αρσενικόν.) ᾿Ωφελιμώτατοσ.᾿Ωφέλεια. παρὰ δὲ τῷ Εὐριπίδῃ ευ ρηται καὶ ὠφελία.᾿Ωφθίσ. πόλις. ὀφθεὶς δὲ, ὁ φανεὶς, μικρὸν καὶ δίφθογγον. omega.1898᾿Ωφελεῖσθαι. ἐπὶ ἐνεστῶτος. ὠφελῆσθαι δὲ, ἐπὶ παρακειμένου, ¯η.᾿Ωφελούμενοσ· ὠφελημένος· ω φελες καὶ ω φελε. μεγάλα. Ωφελον. μετὰ ἀπαρεμφάτου κείμενον διὰ τοῦ ¯ω γράφεται. ὡς τὸ, ω φελον ποιῆσαι τόδε. ο ταν δὲ παρῳχημένον η εὐκτικὸν ε χῃ ε μπροσθεν, διὰ τοῦ ¯ο μικροῦ. ὡς τὸ, ο φελον ἐγένετο ταῦτα, καὶ ο φελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου. ᾿Ωφρυωμένοσ. ἐπηρμένος. Τὸ Ω μετὰ τοῦ Χ. (᾿Αρσενικόν.) Ωχρος καὶ ὠχρὸς διαφέρει. ω χρος λέγεται αὐτὴ ἡ ὠχρίωσις. ὠχρὸς δὲ ὁ α νθρωπος ὁ μετεσχηκὼς τῆς ὠριάσεως. ε στιν α χροος, παρὰ τὸ χροῦς, χροὸς, ει τα καθ' ὑπερβιβασμὸν α ωχρος, κατὰ κρᾶσιν ω χρος βαρυτόνως· τὰ γὰρ εἰς ¯ο¯ς δισύλλαβα μονογενῆ ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ ¯ω, μὴ ὑποκειμένου τοῦ ¯ι, βαρύνονται. ω μος, ω ρος. πρόσκειται μὴ ὑποκειμένου τοῦ ι, διὰ τοῦ ὠδός. –ω χρος δέ μιν ει λε παρειάς. καὶ ω χροι ἐν τοῖς ὀσπρίοις χλωρὰ τινὰ εὑρίσκεται, α περ ἀπὸ τῆς χροιᾶς ου τω λέγει. ου τως῾Ηρακλείδης. ὠχρὸς η ν αὐτοῦ ὁ

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.

χρώς. omega.1899 α ωχρον η ν αὐτοῦ τὸ σῶμα. ὁ χρὼς δέ σου ὠχρός ἐστι, μέγα καὶ μικρόν. Ωχροσ. ει δος ὀσπρίου. τοῦ Ψελλοῦ· κογχύλια τὰ ο στρεα, ω χρος ει δος ὀσπρίου. Ωχετο. ἐπορεύετο. καὶ ῳ χοντο. ᾿Ωχημένοσ. ἐκ τοῦ οἰχῶ. ᾿Ωιχόμεθα. ἐπορεύθημεν. ᾠχόμεθ' ἐς Θήβην ἰετίωνος.᾿Ωχυρωμένοσ. ὀχυρούμενος δὲ, μικρόν. omega.1900 Ωιχωκε καὶ ῳ χωκα. οἰχῶ, ῳ χηκα, τροπῇ τοῦ ¯η εἰς ¯ω ῳ χωκα καὶ τὸ τρίτον ῳ χωκε. Τὸ Ω μετὰ τοῦ Ψ. Ωψ. ὁ ὀφθαλμός. καὶ κλίνεται ὠκός. ο ψ δὲ, ἡ φωνὴ, μικρόν. Ωψαν. ει δον, ε βλεψαν.᾿Ωψισμένον. βραδέως γινόμενον.᾿Ωψίσθη. ἐβράδυνεν.᾿Ωψωνηκότεσ. ὀψωνήσαντες δὲ, μικρόν.

Ερευνητικό έργο: ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ. Χρηματοδότηση: ΚΠ Interreg IIIA (ΕΤΠΑ 75%, Εθν. πόροι 25%).
Εργαστήριο Διαχείρισης Πολιτισμικής Κληρονομιάς, www.aegean.gr/culturaltec/chmlab. Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας, © 2006.
Επιτρέπεται η ελεύθερη χρήση του υλικού με αναφορά στην πηγή προέλευσής του.